PHILONIS OPERA

Judaeus

PHILONIS ALEXANDRINI

OPERA QVAE SVPERSVNT

EDIDERVNT

LEOPOLDVS COHN ET PAVLVS WENDLAND

VOL. VII

AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM BORVSSICAE
EDITVM
PER MVNIFICENTIAM
INSTITVTI IVDAICI RELIGIONIS STVDIA AMPLEXI
QVOD EST EBORACI NOVI
*(Alexander Kohut Memorial Publication Fund
of the Jewish Institute of Religion New York)*

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS WALTER DE GRUYTER & CO.
MCMXXVI

PHILONIS ALEXANDRINI

OPERA QVAE SVPERSVNT

VOL. VII

INDICES AD PHILONIS ALEXANDRINI OPERA

COMPOSVIT

IOANNES LEISEGANG

PARS I.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS WALTER DE GRUYTER & CO.

MCMXXVI

Druck von Walter de Gruyter & Co., Berlin W 10

PROLEGOMENA

I. AD INDICEM NOMINUM

Hoc indice non modo omnia nomina propria et hominum et locorum a Philone adlata secundum ordinem litterarum disponere, sed etiam eos locos ac sententias, quas Philo e poetarum, oratorum, historicorum, philosophorum scriptis nominibus auctorum omissis sumpsisse mihi videbatur, colligere et nominatim proferre mihi proposui. quem laborem cum aggressus essem, quam difficilis esset, sane intellexi. ratione enim nominandi Philo multum a plurimis antiquorum temporum scriptoribus distat. nempe nomina, quae e Veteris Testamenti libris hausit, significatione modo allegorica modo propria adfert. itaque nominis uniuscuiusque rationes allegoricas separatim composui et in indice his locis in unum contractis siglum All: (= Interpretatio allegorica) addidi. persaepe etiam accidit, ut Philo de nomine hominis vel rei alicuius disserat, id quod eis locis, quos e Septuaginta ad verbum descripsit, invenitur. haec quoque nomina colligi cum mihi oportere videretur, omnia in indice nota LXX (= Septuaginta) addita contuli. nomina auctorum Graecorum, quorum e scriptis vel sententias rationesque hausit vel verba ipsa auctoris adfert, plerumque occultare solet Philo; qua de causa nonnunquam haud facile cognoscitur, cui auctori sententias tam copiose et abundanter suis ipsius verbis insertas debeat. accedit, quod philosophorum doctrinas saepissime detorquet, mutilat, in suum usum convertit, sua alienis ita permiscet, ut decerni vix possit, utrum verba vel rationes Philoni an alteri auctori tribuenda sint. haec omnia expedire et singula singulis auctoribus reddere editores in illis libellis, qui „Quod omnis probus liber“ et „De aeternitate mundi“ inscribuntur, conati sunt; in reliquis multa adnotaverunt, multa omiserunt. ego vero omnia ab editoribus neglecta explere et in indicem nominum referre meum esse putavi. fateor tamen me huic officio non omni ex parte satisfacere potuisse. at laboris imperfecti mihi veniam datum iri confido ab omnibus illis viris doctissimis, qui Philonis scripta tractaverunt et, quas

difficultates legenti et rem criticam factitanti adferant, noverunt. praeterea indicem meum tertium, qui Philonis philosophiae et theologiae notiones continebit, etiam illis, qui fontes Philonis perquirent, in posterum magno usui fore certa mihi spes est.

II. AD INDICEM LOCORUM VETERIS TESTAMENTI

Locos scripturae sacrae, quos Philo in scriptis suis vel adfert vel interpretatur, modo ad verbum descripsit modo perstrinxit et eorum vocabula suis ipsius verbis permiscuit. itaque Veteris Testamenti locos in indice ita distinxi, ut omnibus, quorum verbis ipsis, quae scripta sunt, Philo usus est, asteriscum (*) praeponerem, hac mente, ut philologis, qui de ratione inter Philonem et Veteris Testamenti versionem Graecam intercedente dissertare vellent, laborem collationis faciliorem redderem.

III. AD INDICEM VERBORUM

Plurimum laboris in indice verborum consumpsi. Cum indicem universae graecitatis Philoneae conscribere mihi non liceret — fieri enim non potuit, ut tanta volumina his temporibus in Germania bello contra totum fere orbem terrarum gesto ad summam egestatem redacta typis exscriberentur —, satis habui omnia ea vocabula colligere, quae Philonis philosophiae et theologiae propria esse mihi videbantur [1]). indici Philoneo non eadem lex et norma scribenda videtur esse quae Aristotelico vel Platonico, quod Philo ex multis libris philosophorum antiquorum atque e scriptura sacra vocabula hausit, quibus vel sensu proprio usus est vel notionem novam subiecit, qua in re saepissime in uno eodemque enuntiato sua alienis permiscet. in locis igitur exscribendis id potissimum spectavi, ut Philonis de re aliqua doctrina plena ex indice peti posset; neque tamen recepi vocabula eorum locorum, quos Philo e Vetere Testamento et ex auctorum suorum libris ad

[1]) Omnes meas de lingua Philonis observationes, quae ad grammaticam et usum loquendi pertinent, dissertatione separatim edenda proponere mihi in animo est. multa iam protulerunt C. Siegfried: Philo von Alexandria als Ausleger des Alten Testaments, Jena 1875; L. Cohn: Observationes de sermone Philonis in Prolegom. ad Philonis libellum de opificio mundi p. XLI sqq.; F. Cumont: Philonis de aeternitate mundi lib. p. XVI sqq.; P. Wendland: Philos Schrift über die Vorsehung, Berlin 1892, p. 100 sqq.; P. Wendland: Die Therapeuten in Jahrbb. f. klass. Philol. Suppl. 22, 1896, p. 693—772; F. C. Conybeare: Philo. concerning The Contemplative Life in The Jew. quart. rev. 7, 1895, p. 755—769; E. Krell: Philo περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον, die Echtheitsfrage, Gymn.-Progr. Augsburg 1896; A. Schröder: De Philonis Alexandrini Vetere Testamento, Diss. Gryphiae 1907.

verbum descripsit. quos locos ex indicibus nominum et Veteris Testamenti locorum facillime hauriri posse puto. Quoniam indicem, non universi sermonis Philonei lexicon condere institui, omnes quotquot exstant loci, quibus vocabulum quoddam exhibetur, exscribendi esse aliquoties non videbantur. his autem vocabulis signum crucis (×) adposui, unde intellegi posset, utrum omnes loci an electi tantum adlati essent, quibus variae significationes singulis vocibus subiectae apparerent. Quoniam hoc volumen pars est editionis criticae a Leopoldo Cohn et Paulo Wendland curatae, et textum huius editionis et paginarum versuumque numeros sequor. nonnunquam autem ex apparatu critico vocabula quaedam recepi. fragmenta Philonis hac in editione non publicata respicere non potui.

Superest, ut omnibus illis, qui per duodecim fere annos in hoc opere perficiendo me benigne labore, consilio, liberalitate adiuverunt, gratias agam ex animo. summam vero gratiam habeo uxori meae, quae per tot annos summa cura ducenta milia schedularum secundum ordinem litterarum disposuit et in chartis a prelo recentibus perscrutandis me adiuvit. multum debeo etiam Maximiliano Adler, qui in plagulis corrigendis diligentiam magnam adhibuerit. gratissimo deinde animo virorum defunctorum memoriam recolo: Leopoldi Cohn et Hermanni Diels, quibus auctoribus et adiutoribus factum est, ut opus hoc susciperetur. his adiungo nomina virorum doctorum Udalrici Wilcken et Henry Cadbury, qui de hoc libro perficiendo egregie meriti sunt. maximas denique gratias ago Instituto Iudaico religionis studia amplexo, quod est Eboraci Novi, cuius liberalitati debetur, quod hoc volumen diuturno labore per multos annos ad finem perductum nunc tandem foras profertur.

Scribebam Lipsiae
MCMXXV

Ioannes Leisegang.

Conspectus siglorum.

Numeri latini volumina, arabici paginas et versus editionis criticae indicant. In indice locorum Veteris Testamenti numeris versuum initium modo loci a Philone allati vel interpretati significavi.

* Asterisco praefixo in indice nominum et in indice locorum Veteris Testamenti indicavi eos locos, quos Philo ex auctorum suorum libris et e Scriptura Sacra ad verbum descripsit.

( ) Uncinis rotundis inclusi
1) ea vocabula, quae non eadem forma in ipsis scriptoris verbis leguntur aut quae explicandi causa a me addita sunt,
2) omnia — et numeros et verba —, quae ad editionem criticam operum Philonis non spectant.

[ ] Uncinis quadratis in indice nominum inclusi eos locos ad auctorem aliquem attinentes, quos Philo nomine auctoris suppresso vel adfert vel perstringit.

× Hoc signum in indice verborum iis vocabulis supposui, quae in indice recepi non omnes locos adscribens, quibus inveniuntur, sed eos modo, quibus voci sententia aliqua ad philosophiam vel theologiam spectans subiecta est.

All: interpretatio allegorica.

cit. citatur, i. e. auctoris alicuius dicta a Philone adferuntur.

int. intellegitur vel intellegendum est.

n. notatum est vocabulum in apparatu critico.

DG Doxographi Graeci coll. H. Diels. Berol. MDCCCLXXIX.

FV Die Fragmente der Vorsokratiker griechisch und deutsch von Hermann Diels. 3. Auflage. Berlin 1912.

LXX Septuaginta, i. e. nomen loco aliquo e Vetere Testamento ad verbum descripto invenitur.

SVF Stoicorum Veterum Fragmenta collegit Ioannes ab Arnim. Lipsia MCMIII—MCMV.

TGF Tragicorum Graecorum Fragmenta recensuit Augustus Nauck. Editio secunda. Lipsiae MDCCCLXXXIX.

Corrigenda et addenda.

Ἀβραάμ. p. 3b 1: leg. II 54, 4. I 131, 17. 171, 6. del. 169, 1.
Ἀαρών. p. 3a 11: I 140, 27 leg. θύουσα.
Ἀναξαγόρας. p. 5b 10: VI 49, 12 leg. γενέσθαι.
Ἰακώβ. p. 11b 48: I 134, 2 leg. ἀρετῆς.
Ἰωσήφ. p. 13b 29: I 200, 85 corrig. I 200, 15.
Λάβαν. p. 14b 39: I 118, 7 leg. χρωμάτων.
Λώτ. p. 15b 23: leg. ἐραστοῦ. 21: leg. καί.
Σέλφα. corr. Ζέλφα.
Στωικοί. p. 24a 51: 4 m) II 127, 23 leg. διαλελυθότες, λέγονται.
Τιμαῖος. leg. Τίμαιος.
Χαλδαῖος. V 331, 13 leg. πρεσβύτατος.

ἄγγελος. p. 51a 30: sub All: add. IV 135, 17 ὁ δὲ ἄ.
ἀθανασία. p. 59b 32: sub 7. varia: IV 276, 4 leg. ἐν ἀέρι.
ἀκάθαρτος. p. 71b 27: add. II 83, 19 τὰ δὲ ἑκούσια (τῶν ἀδικημάτων) . . . ἀνίερα καὶ μιαρὰ καὶ ἀκάθαρτα.
ἁμαρτάνειν. p. 84b 42: leg. V 262, 6 cf. VI 139, 19. — p. 84b 45: leg. II 86, 13.
ἀνιεροῦν. add. I 244, 9 τὴν . . . ἑστίαν πᾶσαν ἀνιερωτέον θεῷ.
ἀποθνήσκειν. leg. ἀποθνῄσκειν.
ἀρετή. sub III 1 p. 115b 38: corr. ἔργῳ.
βλέπειν. 145a 46: V 346, 7 leg. βλέπεται; — 145b 8: II 5, 15 leg. ᾧ. — 21: III 18, 11 leg. δ.
βούλημα. p. 146b 22: I 274, 29 leg. ἀντιστατούντων.
γενάρχες. p. 150a in margine superiore leg. γενάρχης.
γένεσις. p. 152b 4: II 227, 9 — III 158, 5 del. (cf. γένος).
γένος. p. 156b 26; sub Nr. 5 post I 259, 26 add.: cf. II 227, 9. III 158, 5.
γῆ. p. 159a 1: leg. ὑπεράνω.
διαπλάττειν. p. 185b 14: ἀπεικάζεται.
ἐγρήγορσις. p. 220a 50: II post 216, 9 add. 305, 18. 313, 7.
εἴσοδος. add. II 171, 22 τὴν Ἰακὼβ ἔξοδον εἴσοδον Ἠσαῦ παρίστησιν.
ἐπίμονός. corr. ἐπίμονος.

Index nominum.

Ἀαρών. I 123, 4. 141, 12. 142, 11. 32. 267, 11. 288, 22. II 16, 26. 17, 3. III 296, 12. — All: III 192, 14 (ὁ λόγος Μωυσέως). I 122, 29. 136, 2 (ὁ λόγος). I 288, 4 (ὁ τέλειος λόγος). I 81, 9 ὁ ἱερὸς λόγος. I 140, 14 (ὁ κεκριμένος λόγος). II 301, 19 ὁ γεγωνὸς λόγος προφητεύων διανοίᾳ. II 284, 23 (ὁ ἑρμηνεὺς διανοίας λόγος). II 283, 18 (ὁ προφορικὸς λόγος). II 195, 4 μετέωρα καὶ ὑψηλὰ φρονῶν λογισμός. I 140, 27 (διάνοια ἱερωμένη καὶ θυούση καθαρῶς). — LXX: I 139, 20. 142, 17. 286, 27. 288, 5. II 17, 4. 194, 26. 283, 15. 284, 25. 28. 301, 15. III 45, 4. 192, 9.

Ἀβελ. I 202, 3. 206, 14. 207, 11. 238, 16. 258, 4. 265, 7. 266, 13. 268, 2. 18. 269, 7. 11. 274, 10. 276, 6. II 9, 18. 27, 15. 38, 9. 12. 14. — All: I 203, 4. 222, 16. 265, 11. ἀναφέρων ἐπὶ θεόν. I 203, 7. 204, 4. 265, 11. 282, 2 (φιλόθεον sive καλὸν δόγμα). I 239, 12 δῶρον πρωτότοκον. I 206, 11 ὁσιότης. II 282, 25 (τὰ θνητὰ πενθῶν καὶ τὰ ἀθάνατα εὐδαιμονίζων). — LXX: I 180, 2. 202, 1. 206, 12. 258, 1. 3. 269, 6. 271, 14. II 2, 31. 38, 1.

Ἀβιμέλεχ. II 167, 20 (βασιλεύς).

Ἀβιούδ. I 101, 18. 27. III 70, 14. 123, 1. — All: II 301, 21 πατήρ μου. — LXX: II 301, 15.

Ἀβραάμ et Ἀβράμ. I 101, 30. 115, 5. 118, 21. 131, 12. 27. 156, 32. 180, 4. 204, 5. 219, 11. 225, 15. 294, 8. II 4, 15. 13, 25. 16, 26. 28. 38, 21. 27. 53, 28. 57, 2. 90, 10. 148, 11. 188, 5. 216, 26. 226, 15. 244, 17. 292, 23 294, 8. 303, 3. III 2, 18. 65, 17. 77, 5. 80, 22. 86, 20. 163, 14. 168, 2. 169, 13. 14. 171, 16. 172, 5. 13.. 179, 2. 182, 19. 196, 10. 205, 1. 208, 3. 215, 3. 216, 4. 218, 3. 219, 1. 220, 4. 239, 8. 241, 16. 24. 242, 3. 247, 1. 297, 23. 299, 13. IV 20, 2. 22, 4. — All: I 167, 6. 172, 17. 174, 11. 177, 17. 195, 25. 251, 13. 271, 28. 286, 16. II 7, 6. 174, 21. 190, 17. 219, 2. 227, 30. 235, 1. 286, 23. 291, 31. III 81, 17. 90, 25. 94, 11. 96, 11. 153, 8. 273, 11. 294, 28. IV 251, 9 (ὁ σοφός). I 171, 19 σοφὸς καὶ φιλόθεος. I 181, 8 (ὁ σοφίας τυχεῖν γλιχόμενος). I 158, 12 (ὁ τέλειος). I 38, 19 ὁ πιστός. — Ἀβράμ = I 171, 18 (φυσιόλογος). I 54, 4. 131, 17. 169, 1. 171, 6. IV 20, 4 πατὴρ μετέωρος — Ἀβραάμ = I 171, 19. III 169, 2. 26. IV 20, 5 (πατὴρ ἐκλεκτὸς ἠχοῦς). III 79, 7. 158, 13. 239, 11 — 241, 2. 10. IV 13, 4. 137, 15 (σύμβολον διδασκαλικῆς ἀρετῆς). — LXX: I 119, 13. 152, 11. 161, 21. 24. 164, 5. II 16, 23. 29. 219, 4. 5. 226, 16. 268, 1. 277, 1. 293, 3. 12. 295, 19. 302, 14. 28. III 2, 21. 8, 13. 21, 16. 56, 19. 59, 4. 61, 1. 63, 11. 71, 7. 72, 1. 2. 74, 15. 84, 24. 86, 10. 11. 12. 156, 1. 2. 159, 1. 14. 166, 14. 167, 22. 23. 187, 6. 188, 17. 189, 5. 200, 17. 203, 7. 215, 4 220, 5. 238, 28. 240, 16. 241, 26. 247, 5. 9. IV 12, 19. 19, 7.

Ἀγάθων. VI 61, 5 (συμπόσιον).

Ἄγαρ. II 28, 18. 30, 3. III 77, 7. 90, 4. 96, 22. 100, 24. 109, 19. 110, 14. 111, 6. 153, 14. — All: I 167, 10. 220, 2. III 76, 6 παροίκησις. III 77, 4 (παιδεία). II 28, 19. III 200, 28 μέση παιδεία. I 170, 13. 171, 14 (μέση καὶ ἐγκύκλιος παιδεία). I 172, 3 προπαιδεύματα. I 220, 1 (ἐγκύκλια προπαιδεύματα). I 167, 10. III 256, 2 (ἐγκύκλιος παιδεία). III 77, 6 ἐγκύκλιος μουσικὴ πᾶσα. III 74, 14 (λογικὴ πᾶσα θεωρία). LXX: II 216, 25. III 72, 2. 86, 10. 97, 2.

Ἀγρίππας. VI 209, 11 Μάρκος. VI 127, 17 (γένει Σύρος). VI 124, 25 Ἡρῴδου βασιλέως (υἱωνός). VI 139, 6. 188, 27. 203, 23 (ὁ βασιλεύς). VI 208, 17 ἐτίμησε τὸ ἱερόν. cf. VI 204, 9. 25. 205, 1. 215, 4. 216, 1. 6.

Ἀδά. II 24, 17. — All: II 17, 15 μαρτυρία. II 18, 10 (μαρτυροῦσα). — LXX: II 16, 22.

Ἀδάμ. I 52, 8. 84, 26. 123, 25. 124, 28. 125, 5. 127, 13. 154, 17. II 2, 27. 8, 21. 20, 1. 140, 19. 145, 17. III 108, 5. 246, 13. — All: I 93, 15 τὸ εἶδος opp. (ὁ γενικὸς ἄνθρωπος). I 85, 12. 124, 3. 172, 13 (ὁ νοῦς). I 184, 5 ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς. I 167, 25 ὁ μέσος νοῦς. II 143, 7. III 13, 8 ὁ γήινος νοῦς. I 85, 1 (γήινος καὶ φθαρτὸς νοῦς). III 270, 8 ὁ γήινος ὄγκος. — LXX: I 84, 22. 92, 10. 11. 94, 23. 96, 26. 98, 12. 100, 25. 103, 3. 113, 1. 123, 24. 162, 22. 170, 1. 179, 24. 183, 16. II 145, 14. 261, 24. III 13, 9. 58, 23. 83, 25. 168, 14. — cf. indic. verbor. s. v. ἄνθρωπος, νοῦς.

Ἀθῆναι. VI 39, 21 ὅπερ ἐν ὀφθαλμῷ κόρη ... τοῦτ' ἐν Ἑλλάδι Ἀ. VI 13, 20 coni. Λακεδαίμων (μέγιστοι δῆμοι). IV 3, 17 ἄρχων ὁ ἐπώνυμος. cf. VI 36, 17. 37, 4. 13.

Ἀθηναῖοι. VI 39, 19 οἱ τῶν Ἑλλήνων ὀξυδερκέστατοι διάνοιαν. IV 204, 15. 16 ἔθη καὶ νόμιμα. VI 38, 3 Μιλτιάδης. V 155, 18 Σόλων.

Ἄθως. III 277, 25 Ξέρξης ... ὄρος ... ῥηγνύς.

Αἰγαῖον. VI 148, 3.

Αἴγειρα. VI 116, 7 in versu ignoti poetae.

Αἰγυπτιακός. V 1, 18 (ἔθνος) πολυανθρωπότατον καὶ ἀρχαιότατον καὶ φιλοσοφώτατον. III 46, 16 (καὶ Ἰσραηλιτικὴ στρατιά). IV 237, 21 (πλάσματα). IV 246, 1. VI 186, 5 (ἀθεότης). IV 245, 11 (ἀσέβεια). II 300, 4. III 129, 2. IV 239, 14. 264, 9. V 185, 13 (τῦφος). V 20, 16 (ἠλιθιότης καὶ τῦφος). III 106, 12. 303, 20 (πάθη). IV 187, 18 (κακά). VI 193, 19 (ἰός). VI 186, 19 (θίασος).
τὸ Αἰγυπτιακόν. VI 123, 14 ἐν οἷς ... τὰ πρωτεῖα φέρεται. VI 125, 18 βάσκανον φύσει. II 108, 5 ἐκ φύσεως ... ὑπέραυχον.

Αἰγύπτιοι. IV 125, 8 (τέχναι καὶ διέξοδοι). IV 125, 13 μαθηματικὴν (ἐπιτηδεύοντες). IV 204, 17. 18 τοὺς Σκυθῶν νόμους φυλάττουσιν. VI 134, 16 ἑτέραις μαστίζεσθαι. II 1, 7 (ἀθεότης). II 188, 18 τοῦ χρυσοῦ ταύρου κατασκευή. II 35, 1 ὁ χρυσοῦς μόσχος. III 114, 4 τὰ βέβηλα .. ἱερά. VI 48, 7 ζῷα ... παραγηόχασιν εἰς θεῶν τιμάς IV 142, 13 τὸ ὕδωρ ... ἐκτετιμήκασιν. IV 123, 19 τὸ ὕδωρ μῶυ ὀνομάζουσιν. IV 245, 21 θεοπλαστοῦσι τῷ λόγῳ τὸν Νεῖλον. IV 245, 13 γῆν ἐπετείχισαν οὐρανῷ. II 242, 23 φιλοσώματον γένος. I 116, 5. IV 258, 15 (βασιλεύς). — cf. IV 22, 9. 25, 6. 104, 10. 111, 19. 114, 5. 140, 21. 143, 13. 151, 19. 155, 2. 156, 1. 161, 15. 163, 5. 185, 15. 286, 5. V 297, 3. VI 36, 12. 134, 27. 136, 24. 186, 17. — LXX: I 121, 9. 222, 9. II 236, 11. 243, 4. III 303, 15.
ὁ Αἰγύπτιος. III 276, 1 (γυνὴ τοῦ Α., σώματος ἡδονή). — LXX: V 297, 2.

Αἰγύπτιος adj. III 177, 3 (Μωυσῆς). II 177, 15. VI 170, 25 (Πρωτεύς). III 76, 6 Ἄγαρ. II 295, 23. IV 155, 15 (γυναῖκες). IV 55, 15 (θεράπαινα). IV 245, 10 (πατήρ). IV 104, 15 ζηλωταί. VI 48, 11 (ἶβις). I 111, 12. III 141, 21. 149, 22 (τρόπος). I 166, 22 (σῶμα). I 221, 11. III 114, 8 φιλοπαθὲς σῶμα. III 76, 8 (γεῶδες σῶμα). I 254, 18 (θεός, τὸ σῶμα). III 302, 29 (χώρα). II 210, 12. 271, 12 (χώρα. τὸ σῶμα). III 149, 16. 300, 5. V 356, 10 (ποταμός). III 276, 18 ποταμός, τὸ σῶμα II 21, 3 (πάθη). I 280, 3 (παθῶν σκηπτός). III 89, 2 πάθος. I 279, 14 (ἔργα καὶ πάθη). I 121, 18 (ἄνθρωπος, τὸ ἀνθρώπειον καὶ ἐπίκηρον πάθος). III 273, 5 (φαλάγγια καὶ ἀσπίδες). IV 145, 6 (ἀσπίδες). — LXX: III 72, 2. 86, 11. 177, 11.

Αἴγυπτος. I 121, 12. 279, 18. II 278, 28. III 186, 9. 260, 5. IV 160, 9 (βασιλεύς). III 260, 5 Φαραώ. IV 206, 17 Ἀλεξάνδρου τοῦ τὴν Α. παραλαβόντος. IV 89, 3 πολλῶν ἐθνῶν ἡγεμονίαν εἶχεν, ἀλλὰ νῦν ἐστι δούλη. VI 149, 9 τὸ μέγιστον (τοῦ Καίσαρος) κτημάτων. VI 150, 2 (εὐδαιμονεστάτη χώρα). VI 36, 9 (Ἀλεξάνδρεια). IV 147, 13 (Μέμφις). IV 124, 13. VI 128, 22 (νομοί). IV 146, 14 (κλίμα). III 71, 19. 306, 12. IV 168, 19 (ποταμός). III 149, 19 Νεῖλος. VI 120, 17 (πραγματεῖαι). II 308, 20 (νόμοι). VI 128, 11 οἰκήτορας ἔχει διττούς. VI 51, 15 (τὸ θεραπευτικὸν γένος) πλεονάζει. IV 120, 10 (Μωυσῆς) ἐγεννήθη ... καὶ ἐτράφη. IV 146, 13 ἐπίτροπος ... Μωυσῆς. IV 128, 7 (δευτέρα πατρίς). IV 115, 1 (χώρα τυφλωττούση) περὶ τὸν ἀληθῆ θεόν. II 36, 21 cf. VI 181, 14 (ταῦροι, κριοί, τράγοι) οὓς Α. διὰ τιμῆς ἔχει. I 107, 9. 131, 3. 134, 5 (πάθη). II 283, 11. III 252, 19 (σοφισταί). — cf. I 107, 30. 256, 1. 267, 9. 297, 25. II 14, 3 21, 1. 34, 20. 92, 17. 113, 6. 217, 26. 272, 4. 23. 274, 18. 300, 13. III 19, 5. 58, 12. 16. 89, 1. 96, 8. 106, 23. 178, 9. 229, 14. 256, 4. 265, 22. 276, 15. 278, 18. 289, 10. 293, 16. 301, 8. IV 22, 4. 64, 13. 67, 9. 69, 11. 86, 1. 15. 94, 14. 95, 5. 12. 96, 2. 101, 3. 14. 102, 2. 103, 11. 112, 1. 14. 113, 19. 114, 10. 115, 8. 116, 11. 120, 12. 128, 1. 138, 16. 139, 17. 20. 143, 4. 144, 20. 146, 5. 147, 4. 148, 13. 149, 1. 154, 8. 156, 7. 159, 13. 16. 161, 11. 163, 12. 166, 22. 170, 16. 172, 18. 177, 13. 178, 5. 179, 14. 189, 10. 200, 5. 258, 9. 287, 2. V 2, 8. 121, 1. 140, 15. 147, 8. VI 120, 12. 137, 11. 148, 6. 183, 7. 205, 5. 207, 3. 217, 8. — All: II 283, 16 (τὰ κατὰ αἴσθησιν ἢ πάθος ἢ σῶμα). I 102, 3. 266, 18. II 14, 4. 113, 11 (τὸ σῶμα). II 299, 27 (τὰ κατὰ σῶμα). I 105, 19 (σωματικὸς ὄγκος). II 273, 10 (σωματικὸς οἶκος). III 76, 16 τὸ τῆς ψυχῆς ἀγγεῖον. II 113, 3 (ἡ τοῦ σώματος χώρα). II 272, 15. 298, 1. 18. III 172, 30 (σωματικὴ χώρα). II 108, 14 (ἡ σώματος καὶ παθῶν χώρα). II 246, 26 (τὰ σωματικὰ δίκτυα). II 34, 12 (τὰ κατὰ τὸ σῶμα πάθη). III 88, 23 (πάθη). III 89, 8 παιδικῆς ἡλικίας τὸ πάθος. II 308, 12 ἡ μισάρετος καὶ φιλοπαθὴς φύσις. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Α.

interpr.: I 160, 20 ὁ ἄθεος καὶ φιλήδονος τρόπος. II 246, 1 ὁ ἀντίθεος νοῦς. II 191, 28 (ὁ ὑπέραυχος νοῦς). IV 93, 8 (ὁ ἡμέτερος νοῦς). IV 24, 9 νοῦς φιλοσώματος. — Ὁ ποταμὸς τῆς Α. interpr: III 299, 16 τὸ ἡμέτερον σῶμα καὶ τὰ ... πάθη. — LXX: I 152, 1. 160, 21. 222 14. 227, 9. 250, 5. 255, 16. 268, 26. 279, 21. II 7, 10. 13, 15. 211, 7. 235, 16. 243, 9. 244, 25. 299, 24. 307, 26. III 19, 6. 57, 12. 71, 12. 21. 89, 14. 114, 1, 160, 16. 173, 29. 186, 20. 192, 10. 299. 14. 26. V 297, 2.

ᾍδης. III 83, 21 sq. ὁ πρὸς ἀλήθειαν ᾍ. ὁ τοῦ μοχθηροῦ βίος. III 18, 20 (οἱ ἐν ᾍ.). III 11, 22 (ἀβίωτος βίος). III 237, 18 κακοὶ τοὺς ἐν ᾍ. μυχοὺς (ἔλαχον οἰκεῖν).

Αἰθίοπες. II 92, 18.

Αἰθιοπία. I 83, 13. IV 143, 2. VI 128, 13. — All: I 79, 4 ταπείνωσις — LXX: I 77, 10. 78, 28.

Αἰθιόπισσα. All: I 103, 18 (ἡ ἀμετάβλητος καὶ κατακορὴς γνώμη). I 103, 21 (ἡ ἄτρεπτος καὶ πεπυρωμένη καὶ δόκιμος φύσις). I 103, 23 τὸ ὁρατικὸν τῆς ψυχῆς.

Αἰλείμ et Αἰλίμ. IV 165, 11. — All: III 150, 5 πυλῶνες, (εἴσοδος ἡ πρὸς ἀρετήν). — LXX: III 150, 6.

Αἰνάν. LXX: III 142, 9.

Αἰσχύλος. *VI 41, 2. 3 εἶπε (TGF 20). cit. [*VI 88, 11. 12 (TGF 139, 4)].

Αἰτωλία. VI 207, 7.

Ἀλεξάνδρεια. VI 36, 9 (ἡ πρὸς Αἰγύπτῳ). VI 150, 1 (μεγαλόπολις καὶ πολύπολις). VI 120, 13 Φλάκκος ... ἐπίτροπος. VI 187, 24 ἀφίκηται Γάιος. IV 208, 6 νῆσος ἡ Φάρος πρόκειται. VI 51, 16 (τὸ θεραπευτικὸν γένος πλεονάζει). VI, 125, 2. 128, 12. 22. 133, 19. 140, 10. 183, 18. 186, 12. 202, 5. 217, 9. 218, 16.

Ἀλεξανδρεῖς. VI 124, 12. 187, 12 (πόλις). VI 177, 19 μιγὰς καὶ πεφορημένος ὄχλος. VI 187, 21 (οἱ πρέσβεις). VI 134, 24. 219, 18 (Ἰουδαῖοι). — cf. VI 189, 18. 134, 17. 185, 27. 186, 8. 191, 17.

Ἀλεξανδρίδες. VI 125, 6.

Ἀλέξανδρος. VI 26, 15 cf. 27, 3. 7 ὁ Μακεδών. I 185, 21 (ὁ βασιλεὺς Μακεδόνων). IV 206, 15 (ὁ τὴν Αἴγυπτον παραλαβών).

Ἀλωεῖδαι. II 230, 8.

Ἀμαλήκ. II 174, 23. III 83, 3. 7. — All: I 154, 28. II 296, 4 λαὸς ἐκλείχων. — LXX: I 154, 25 sqq.

Ἀμιναδάμ. LXX: II 17, 4.

Ἀμμανῖται. I 180, 19. 21. — LXX: II 89, 12.

Ἀμμορραῖοι. IV 182, 1. — All: I 164, 30. III 68, 24 λαλοῦντες (γεγωνὸς λόγος). III 70, 6 (ἀδιαίρετοι καὶ ἀμέριστοι λόγοι). I 164, 29 (βασιλεύς, σοφιστὴς λαλούντων). — LXX: I 163, 19. III 68, 14. 69, 9.

Ἀμφιάραος. VI 170, 14 (ἡμίθεος).

Ἀμφίλοχος. VI 170, 14 (ἡμίθεος).

Ἀναξαγόρας. *VI 73, 10 ἀπεκρίνατο (Aristot. Eth. Eud. I 5, 1216ᵃ 11.) VI 49, 12 coni. Δημόκριτον ... μηλοβότους εἴασαν γενέσθαι τὰς οὐσίας (Plat. Hipp. mai. 283 A. FV 55 A 15 cf. Δημόκριτος). int. [III 112, 3. 4 νοῦν ... πάντα διακοσμῆσαι (FV 46 A 48. B 12). III 209, 15 (ἀστέρας) μύδρους διαπύρους εἶναι (FV 46 A 1. 19. 72. 20ᵃ). IV 186, 22 sq. cf. I 258, 7 πίστις ... τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ (FV 46 B 21ᵃ cf. Ἡρόδοτος, Εὐριπίδης, Ἐπίκουρος). VI 74, 5 sq. τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται (FV 46 A 45. 46. 52 cf. B 3 cf. Δημόκριτος)].

Ἀνάξαρχος. VI 30, 19 ἢ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης ἥρωες ἢ ἐκ θεῶν; (cf. FV 59 A 13).

Ἀναξίμανδρος. int. [III 216, 12 (ἥλιος) πολλαπλάσιος (τῆς γῆς) (FV 2, 21). III 209, 18. 236, 2. 3 (ἀστέρες) πιλήματα ἀδιάλυτα αἰθέρος (FV 2, 18 cf. Ἡράκλειτος, Παρμενίδης)].

Ἀναξιμένης. int. [III 209, 14. 15 ἀστέρες ... γῆς εἰσιν ὄγκοι πυρὸς πλήρεις (FV 3 A 6. 7)].

Ἀνάφη. VI 109, 7 (Δῆλος).

Ἄνδριοι. VI 149, 2. 21.

Ἄνδρος. VI 148, 4. 151, 21. 153, 8 (νῆσος).

Ἄνδρων. VI 134, 4 ἀπὸ τῆς γερουσίας (ἀνήρ).

Ἄννα. III 258, 9 προφῆτις. — All: II 198, 6. III 181, 4. 258, 9 (χάρις). II 57, 10 χάρις, τῆς τοῦ θεοῦ δώρημα σοφίας.

Ἀντιγενίδας (αὐλητής). *VI 41, 5 φάναι.

Ἀντίγονος. VI 32, 16.

Ἀντισθένης. VI 8, 17 εἶπεν (frgm. 74 Mull.)

Ἀουίλλιος. VI 120, 4 Φλάκκος.

Ἀπελλῆς. VI 193, 11 sqq. (τραγῳδός).

Ἀπόλλων. IV 281, 10 (ἥλιος). VI 173, 2. 5. 174, 26. 175, 15. 23.

Ἀπολλωνιακά. VI 174, 18.

Ἄραβες. V 275, 11 (Μαδιηναῖοι). IV 132, 6 κτηνοτροφοῦσιν.

Ἀραβία. IV 64, 18. 131, 1.

Ἀργοναῦται. VI 37, 1. 40, 11.

Ἄργος. VI 207, 8.

Ἀργώ. VI 40, 17. 41, 8.

Ἄρης. VI 173, 2 sqq. 175, 28. 176, 4 sqq. παρὰ τὸ ἀρήγειν.

Ἀρίστιππος. II 163, 21 coni. Διογένης κύων ... ὁ οὐράνιος ἀστὴρ ... ὁ ἀπὸ τῆς κυνικῆς αἱρέσεως ὁρμηθεὶς φιλόσοφος.

Ἀριστόξενος. int. III 211, 18 (νοῦς = ἁρμονία) Cic. Tusc. I 10, 19.

'Αριστοτέλης. VI 76, 4 cf. 76, 11 ἔφη (= frgm. 18 Rose, Bernays, Dialoge d. Ar. p. 101). VI 77, 15 μαρτυρεῖ (De coelo I 10, 280ª 28. Phys. VIII 1, 251ᵇ 17). VI 78, 6 οἴεται (Phys. IV 1, 208ᵇ 29). int. [I 134, 26 — 135, 12 cf. V 202, 7 sqq. 344, 19 sqq. (= frgm. 12 Rose). VI 82, 1—84, 5 (= frgm. 20 Rose). VI 85, 5—86, 10 (= frgm. 21 Rose). II 161, 16—167, 5 (= frgm. 102 Rose). VI 79, 6—81, 2 (κόσμος ἀγένητος καὶ ἄφθαρτος, al. loci in indice verbor. s. v. κόσμος. — frgm. 19 Rose). III 209, 11 (οὐρανὸς) πέμπτον κυκλοφορικὸν σῶμα cf. III 64, 19 πέμπτη ... οὐσία κυκλοφορική (DG 610, 8. 17 cf. Θεόφραστος). I 6, 18 (ἄποιος οὐσία, al. loci in indice verbor. s. v. ἄποιος DG 308ª 6 cf. Στωικοί). II 181, 13 (ὕλη = τιθήνη Gen. et corr. II 1, 329ª 23 cf. Πλάτων). VI 85, 9 sq. πρὸς τάξιν ἀταξίαν μεταβάλλειν δέον, οὐ πρὸς ἀταξίαν τάξιν (cf. frgm. 60 Rose). I 217, 3 cf. V 269, 13 sqq. IV 36, 16 ἄνευ φωτὸς ἀμήχανον ἰδεῖν (De anima II 7, 418ᵇ2). I 22, 21 cf. III 211, 13. 14 θύραθεν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐπεισιέναι (De gen. an. II 3, 736ᵇ 28. 6, 744ᵇ 21 cf. Πυθαγ. Πλάτων, Ξενοκράτης, Κλεάνθης). III 211, 12 (νοῦς ἐνδελέχεια DG 592, 14, ap. Cic. Tusc. I 10, 22). I 17, 15 cf. II 66, 9. 216, 6. IV 14, 8. V 204, 16 sq. VI 39, 20 ὅπερ νοῦς ἐν ψυχῇ, τοῦτ' ὀφθαλμὸς ἐν σώματι (Topic. I 17, 108ª 11. Eth. Nic. I 6, 1096ᵇ 28 cf. Rhet. III 10, 1411ᵇ 13). II 18, 17 sqq. 311, 6 sqq. V 323, 12 sqq. VI 19, 15 sqq. πλησίον καὶ ἐγγὺς τἀγαθόν κτλ. (cf. frgm. coll. Rose p. 62, 9. 69, 21 sqq.). I 259, 26. II 227, 9 sq. 233, 5. III 141, 26. 260, 25. IV 306, 19 cf. IV 59, 3 sqq. V 325, 2 sq. (τρία γένη τῶν ἀγαθῶν, τὸ μὲν ψυχῇ, τὸ δὲ σώματι, τὸ δὲ τοῖς ἐκτός Eth. Nic. I 7, 1098ᵇ 12. Pol. VII 1, 1323ª 24 et al.). III 158, 12. 172, 14 sqq. 241, 2 sqq. IV 13, 5. 61, 1 sqq. 137, 15. 16. V 342, 24. 343, 22. 346, 25. 350, 15 sq. (ἀρετὴ φυσική, ἀσκητική, διδασκαλική Eth. Nic. X 10, 1179ᵇ 20 sqq. II 1, 1103ª 14 sqq. et al. cf. Πλάτων, Θουκυδίδης). II 161, 18 sqq. εἰ μεθυσθήσεται ὁ σοφός (cf. frgm. 99 Rose). III 33, 10 sqq. (ἰσότητος ἰδέα Pol. VIII 6, 1301ᵇ 28 sqq.). V 218, 8 ἄτεχνον πίστιν (Rhet. I 15, 1375ª 21). V 118, 23. 223, 17 (βραβευτής Rhet. I 15, 1376ᵇ 20). V 40, 18 (θυσίαι cf. frgm. 101 Rose). V 242, 18 sqq. (cf. indic. verbor. s. v. νόμος) ἄγραφοι νόμοι (Rhet. I 14, 1375ª 15 sqq.). — Ad IV 295, 13 sqq. cf. (Hist. an. IX 13, 615ᵇ 23). V 40, 5 cf. (ibid. II 1, 501ª 10). III 278, 8 sq. cf. (Eth. Nic. III 1, 1229ᵇ 27). V 82, 21 cf. (Pol. Ath. 49, 4). II 203, 20—204, 1 cf. (Rose, Arist. pseudepigr. p. 364, 365). VI 73, 7 sqq. cf. ([Aristot.] de mundo 2).]

'Αριστοφάνης. int. [IV 295, 13 sqq. (Av. 1353—1357)].

'Αρίστων ὁ Χῖος. int. [III 87, 9—18 (SVF I 350). III 207, 2 (SVF I 399 cf. Στωικοί)].

'Αρνών. All: I 164, 21 φῶς αὐτῶν — LXX: I 163, 7.

"Αρτεμις. IV 281, 11 (σελήνη).

'Ασενέθ. LXX: III 221, 26.

'Ασήρ. All: III 264, 22 μακαρισμός, τοῦ φυσικοῦ πλούτου (σύμβολον). II 286, 28 τοῦ αἰσθητοῦ καὶ νόθου σύμβολον πλούτου.

'Ασία. II 92, 19. IV 205, 2 (coni. Εὐρώπη, πᾶσα ἡ οἰκουμένη). I 185, 22. III 267, 16. IV 89, 1. VI 128, 27. 159, 21. 164, 19. 172, 2. 182, 12 (coni. Εὐρώπη). VI 201, 5. 202, 8 (coni. Συρία). — cf. IV 204, 18. VI 26, 18. 38, 4. 116, 10. 207, 6. 212, 18.

'Ασιανός. IV 182, 22. 204, 19. VI 157, 20. 182, 18 (ἔθνη). VI 206, 20 opp. τῶν ἐν Εὐρώπῃ. VI 207, 15 (κλίμα).

'Ασκάλων. VI 193, 20.

'Ασκαλωνῖται. VI 193, 26.

'Ασσύριοι. I 79, 9 εὐθύνοντες. I 83, 14. 26 ὁ Τίγρις κατέναντι. — LXX: I 77, 11. 78, 7.

'Ασσύριος. IV 125, 12 γράμματα.

'Ατλαντικός. II 196, 7 (πέλαγος).

'Ατλαντίς. VI 116, 10 (νῆσος).

'Αττική. VI 148, 24. 151, 20. 207, 8.

'Αττικοί. II 20, 17.

Αὐνάν. II 59, 19. — All: II 300, 26 ὀφθαλμοί, τοῦ φιλοθεάμονος (σύμβολον). II 60, 4 (ἔκφυλον δόγμα). II 39, 28 τοῦ δερματίνου "Ηρ συγγενής. — LXX: II 300, 22.

Αὐτοκράτωρ. VI 219, 25 (Σεβαστὸς Α.).

Αὐτόλυκος. VI 61, 5 τὰ ἐπινίκια.

'Αφραξάτ. LXX: III 189, 2.

'Αφροδίτη. IV 281, 11 (ἑωσφόρος). VI 61, 7 περὶ ἔρωτος καὶ 'Α. οὐρανίου κεκομψεῦσθαι.

'Αχειμάν. II 13, 13. — All: II 13, 19 ἀδελφός μου.

Βαβυλών. III 268, 9. IV 42, 12. 120, 11. 128, 1. V 334, 14. VI 196, 1. 207, 11. — All: II 55, 1 μετάθεσις.

Βαθουήλ. III 121, 8. — All: III 121, 4 θυγάτηρ θεοῦ, σοφίας ὄνομα. — LXX: II 17, 1. III 120, 15.

Βαιθήλ. LXX: II 243, 22.

Βάκχος. VI 173, 11.

Βαλαάμ. III 191, 19 (οἰωνοσκόπος). II 93, 15 γῆς θρέμμα, οἰωνοῖς καὶ ψευδέσι μαντείαις ἑπόμενος. I 274, 23 ὁ σοφιστής. — All: II 259, 18. 290, 10 μάταιος. I 178, 6 ἕκαστος τῶν μὴ κεκαθαρμένων ἀεὶ ματαιάζων. I 177, 21 (μάταιος λαός). I 274, 23 μάταιος ὄχλος ἐναντίων καὶ μαχομένων δοξῶν. — LXX: II 290, 21.

Βαλάκ. All: II 242, 2 ἄνους. — LXX: II 241, 1.

Βαλάκης. IV 183, 1. 185, 14. 186, 4. 16. 193, 3.

Βάλλα. I 145, 8. 109, 21. II 82, 11. III 78, 9. — All: I 109, 20. III 78, 11. 24 (κατάποσις). I 145, 9 ἐγκατάποσις.

Βαράδ. All: III 155, 16 ἐν κακοῖς. — LXX: III 155, 16.

Βάσσος. VI 140, 8 ἑκατοντάρχης. VI 137, 1. 140, 15. 26. 141, 6. 14.

Βεελφεγώρ. III 175, 13. — All: II 240, 12 (δερμάτινος ὄγκος). III 175, 15 ἀνωτέρω στόμα δέρματος.

Βενιαμίν. III 125, 16. 173, 7. — All: III 173, 8 υἱὸς ἡμερῶν. III 264, 26 υἱὸς ἡμερῶν, τοῦ νέου καὶ γέροντος χρόνου (σύμβολον).

Βεσελεήλ. I 134, 11. 135, 24. 28. 29. 136, 2. II 139, 6. — All: I 134, 17. III 249, 24 ἐν σκιᾷ θεοῦ. II 139, 10 ἐν σκιαῖς ποιῶν. — LXX: II 46, 13.

Βίας. VI 43, 4 ὁ Πριηνεύς (cf. La. Diog. I 83). [V 314, 2 sq. (cf. La. Diog. I 87)].

Βιθυνία. VI 207, 6.

Βοηθός. VI 96, 19 ὁ Σιδώνιος καὶ Παναίτιος, ἄνδρες ἐν τοῖς Στωικοῖς δόγμασιν ἰσχυκότες cf. VI 97, 7 (SVF III frgm. 7 cf. Παναίτιος).

Βοιωτία VI 207, 7.

Βοῦρα. VI 116, 7.

Βρεντέσιον. VI 124, 28. 148, 5. 151, 19.

Βροῦτος. VI 34, 2 (ἐπὶ Ξανθίους) ἐστράτευσε.

Γάδ. All: III 264, 22 ἐπιθέσεως καὶ ἀντεπιθέσεως πειρατικῆς (σύμβολον).

Γαϊδάδ. II 15, 13. — All: II 14, 23 ποίμνιον.

Γάιος. 1. VI 213, 2. 3 Νορβανὸς Φλάκκος. 2. VI 120—223 passim (Καῖσαρ). cf. V 320, 8 sqq.

Γαλαάδ. LXX: I 116, 22. 117, 18. III 80, 22.

Γαλιλαία. VI 215, 8.

Γεδεών. All: II 253, 25 πειρατήριον. — LXX: II 253, 26.

Γελωνοί (in textu falso Γελῶσι). II 208, 19 (Σκύθαι).

Γένεσις. IV 1, 5. VI 78, 11 (ἱερὰ βίβλος). II 28, 1 ἐν Γ. λέγεται. — (cf. indic. locor. Vet. Testam. s. v. Genesis).

Γερμανία. VI 157, 16.

Γερμανικοί. VI 157, 18.

Γερμανικός. VI 220, 22 (νίκη). VI 194, 2 (Κλαύδιος Καῖσαρ).

Γερμανοί. III 278, 8.

Γηρυόνης. VI 170, 23 (τρισώματος).

Γηών. I 83, 13 (ποταμός). — All: I 78, 24 στῆθος ἢ κερατίζων. — LXX: I 77, 9. 78, 23.

Γομόρρα. All: III 290, 1 μέτρον. — LXX: III 223, 6. 289, 18. II 213, 14.

Γοργών. VI 199, 16 (κεφαλή).

Γύαρα. VI 148, 3. 4.

Γυμνοσοφισταί. III 267, 23 παρ' Ἰνδοῖς (cf. indic. verbor. s. v. γυμνοσοφιστής).

Δαβίδ. II 257, 15.

Δαίδαλος. V 162, 14 (ἄριστος δημιουργός).

Δαμασκός. III 15, 7. — All: III 13, 14. αἷμα σάκκου. — LXX: III 1, 6. 14, 12.

Δάν. I 109, 15. 21 sq. 110, 3. 116, 24. II 115, 12. — All: I 109, 30. II 114, 15 κρίσις. III 264, 21 διακρίσεως καὶ τομῆς (σύμβολον). II 116, 28 ὁ (ὄφις) τοῦ Δ., εἰκών τις ὢν ἐρρωμενεστάτης ἀρετῆς καρτερίας. — LXX: I 109, 15. 16. 110, 3.

Δαρδανίς. VI 33, 2 (γυναῖκες).

Δεβών. All: I 165, 4 δικασμός. — LXX: I 163, 10.

Δεῖνα. All: II 313, 12 κρίσις, τὸ ψυχῆς δικαστήριον. III 189, 30 ἡ ἀδέκαστος κρίσις, ἡ πάρεδρος θεοῦ δίκη. III 190, 1 κρίσις ἢ δίκη.

Δελφικός. VI 168, 15 γράμμα . . . τὸ „γνῶθι σαυτόν".

Δελφοί. II 24, 26.

Δευκαλίων. V 341, 1 coni. Νῶε.

Δευτερονόμιον. I 151, 19 λέγει ἐν Δ. II 67, 18 λόγιον ἀναγεγραμμένον ἐν Δ. (cf. indic. locor. Vet. Test. s. v. Deuteronomium, cf. Ἐπινομίς).

Δῆλος. VI 109, 10 Πίνδαρος ἐπὶ τῆς Δ. φησί. VI 109, 4 coni. Ῥόδος, νήσων εὐδοκιμώταται. VI 109, 7 (Ἀνάφη). VI 110, 1 (θυγάτηρ πόντου).

Δημήτηρ. I 46, 4. IV 281, 7. VI 47, 13 (γῆ). V 161, 15 (τὰ Δήμητρος ὀργιάζοντες).

Δημόκριτος. VI 75, 5 καὶ Ἐπίκουρος (FV 55 A 43). VI 50, 2 οἱ περὶ Δ. VI 49, 12 Ἀναξαγόραν καὶ Δ . . . μηλοβότους εἴασαν γενέσθαι τὰς οὐσίας (FV 55 A 15. 169 cf. Ἀναξαγόρας). cit. [*III 199, 1 (FV 55 B 145)]. int. [III 211, 17 (ψυχὴ) σβέννυται καὶ συμφθείρεται τοῖς σώμασιν (cf. FV 55 A 109 cf. Ἐπίκουρος). III 209, 15 (ἀστέρας) ἄγκεα καὶ νάπας (cf. FV 55 A 85 sqq.). VI 74, 5 sq. ἐκ τοῦ

μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται κτλ. (cf. FV 55 A 1 p. 352, 25. 57 p. 362, 35 cf. Ἀναξαγόρας)].
Δημοσθένης. int. [V 225, 21 παραπλήσιον οὐδὲν ἄνθρωποι θεῷ δρῶσιν ἢ χαριζόμενοι (testimonia ap. Vahlen [2] ad libr. περὶ ὕψους p. 2, 16 cf. Cic. pro Ligario 38 cf. Πυθαγόρας). II 255, 19. V 223, 2 μὴ μαρτυρεῖν ἀκοήν (Dem. 57, 4. [Dem.] 44, 55. 46, 7). VI 124, 5. 144, 10. 11 (γραμματοκύφων Dem. XVIII 209). II 117, 7 sqq. (ap. Stob. Flor. XIX 4 Hense). II 208, 15 (Dem. III 32). cf. V 174, 15 sqq. (Dem. IX 17)].
Δικαιάρχεια. VI 125, 6. 189, 27.
Διογένης (Ἀπολλωνιάτης). int. [VI 74, 5 sq. (cf. FV 51 A 1)].
Διογένης (Βαβυλώνιος). VI 97, 8 συνεπιγραψάμενος τῷ δόγματι τῆς ἐκπυρώσεως (cf. SVF III p. 215).
Διογένης. (ὁ κυνικός). *VI 34, 15 sqq. ὁ κυνικὸς φιλόσοφος ἔφη. cf. *VI 44, 6 εἶπεν. II 163, 21 coni. Ἀρίστιππος, κύων... ὁ οὐράνιος ἀστήρ... ὁ ἀπὸ τῆς κυνικῆς αἱρέσεως ὁρμηθεὶς φιλόσοφος. cit. [*II 87. 15 „ἴδετε ὅσων χρείαν οὐκ ἔχω“ (cf. La. Diog. II 25)]. int. [II 48, 20 λύχνον... ἁψάμενος... ἄνθρωπον ἔφη ζητεῖν (cf. La. Diog. VI 41). VI 12, 1 sqq. (ap. La. Diog. VI 75). VI 12, 15 sqq. (ap. La. Diog. VI 37 et 72). cf. V 358, 15. VI 55, 15 sqq. ([Diog.] Epist. 38, 4)].
Διονυσιακός. VI 173, 13 (σκευή).
Διονύσιοι. VI 124, 4 δημοκόπῳ.
Διονύσιος. IV 88, 17 ὁ ἐν Κορίνθῳ.
Διονύσιος Θρᾷξ. int. [III 102, 25. 103, 2. 5 (cf. Dion. Thracis artem § 1 p. 5 Uhlig)].
Διόνυσος. VI 37, 8 (Σεμέλη) Δ. ἐκύει. cf. VI 170, 13. 20. 171, 2. 26. 172, 11. 24.
Διόσκοροι et Διόσκουροι. IV 281, 15 (ἡμισφαίρια). VI 170, 14. 19. 171, 11. 23. 172, 23.
Δίων. VI 82, 2 sqq. (ὁλόκληρος).
Δρουσίλλα. VI 130, 22 τὸ ἐπὶ Δ. πένθος.
Δωθαείμ et Δωθαΐν All: I 264, 10 ἔκλειψις ἱκανή. III 137, 5 ἔκλειψις ἱκανή, σύμβολον ψυχῆς οὐ μέσως ἀλλὰ τελείως ἀποδεδρακυίας τὰς κενὰς δόξας. — LXX: I 259, 17. III 137, 4. 5.
Δώριος. III 267, 18 (γλυφαί).

Ἑβραϊκός. IV 178, 1 (ἔθνος). IV 188, 8 (στρατιά). IV 123, 13 (γύναιον).
Ἑβραῖοι. II 242, 16. III 79, 20. 80, 16. 169, 26. 217, 15. IV 5, 2. 7, 7. 67, 13 opp. Ἕλληνες. II 253, 20 opp. ἡμεῖς. II 167, 17. 224, 15. 253, 25. 271, 4. III 298, 21. IV 7, 15. V 96, 4. 120, 17. cf. V 107, 16 (πατρίῳ γλώττῃ) καλοῦσιν. III 80, 10. IV 304, 5 προσαγορεύουσιν. IV 14, 2 προσονομάζεται Ἑ. γλώττῃ. III 177, 4. 5 Μωυσῆς... τοῦ καθαρωτάτου γένους. IV 178, 16 ἡγεμὼν... Μωυσῆς IV 144, 9 (ἔξοδος). IV 189, 2 κατὰ φυλὰς (ἐστρατοπεδευκότες). IV 189, 6 στρατιά. — cf. II 295, 24. III 30, 9. 147, 1. IV 55, 16. 72, 13. 83, 6. 104, 15. 123, 8. 154, 9, 14. 16. 155, 3, 7. 15. 163, 7. 18. 172, 10. 173, 2. 180, 18. 183, 5. 185, 16. 186, 5. 187, 17. 190, 10. 193, 6. 194, 15. 207, 12. V 275, 12. 276, 4. — All: II 272, 16—18 περάτης, οἷς ἔθος ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ μετανίστασθαι. — LXX: IV 70, 17. — cf. Ἰουδαῖοι, Χαλδαῖοι.
Ἐδέμ. I 72, 14. II 8, 8. 14. — All: I 173, 1 τρυφή. II 141, 9 τρυφή, σύμβολον ψυχῆς τῆς ἄρτια βλεπούσης. III 297, 13 τρυφή, (ἡ τοῦ ὄντος σοφία). II 8, 9 ὀρθὸς καὶ θεῖος λόγος. I 173, 8 χαρά. I 78, 2 77, 17 (ἡ τοῦ θεοῦ σοφία). — LXX: I 71, 19. 77, 5. 21. 172, 25. II 1, 2. 140, 7. 241, 11. III 297, 11.
Ἐδώμ. II 22, 1. 87, 2. 91, 3. 93, 13. 296, 19 (ὁ γήινος). — All: II 88, 1 (ὁ γήινος, ὁ βασιλεὺς τῶν φαινομένων ἁπάντων ἀγαθῶν.
Εἴρ. I 127, 28. 128, 18. 129, 1. — All: I 127, 30 δερμάτινος. I 129, 7 σῶμα. — LXX: I 128, 8. 129, 2. 3. cf. Ἤρ.
Ἐλεάζαρ. III 288, 24.
Ἑλένη. VI 148, 25 (νῆσος).
Ἐλιέζερ. All: III 14, 12 cf. 15, 5 θεός μου βοηθός — LXX: III 1, 6. 14, 12. 17.
Ἑλίκεια. VI 116, 7.
Ἑλικών. VI 186, 20. 28 ἡγεμὼν... τοῦ Αἰγυπτιακοῦ θιάσου παντός cf. VI 188, 19. 193, 10. 19. 194, 2.
Ἐλισάβετ. LXX: II 17, 4.
Ἐλιφάς. III 83, 3. 11.
Ἑλλάς. II 92, 11 Μακεδόνες αὐτῆς τὴν ἰσχὺν ἀφείλοντο. VI 183, 1. 2 ὁ τὴν Ἑ. Ἑλλάσι πολλαῖς παραυξήσας. VI 39, 20 Ἀθῆναι. VI 61, 3 (συμπόσια). IV 204, 12. V 374, 23. VI 21, 9. 26, 16. 39 12. 51, 14. 174, 17. 181, 22 coni. (ἡ βάρβαρος). I 79, 9. II 20, 8. 221, 10. IV 207, 7. V 339, 4 (γλῶττα). IV 4, 6 (διάλεκτος). cf. IV 88, 23. 124, 14. V 154, 8. 14. VI 38, 5. 49, 18. 199, 15.
Ἕλληνες. VI 39, 19 Ἀθηναῖοι. VI 90, 19 (Σπαρτοί). V 154, 3 (Θῆβαι). I 93, 21 cf. II 136, 12 οἱ παρ' Ἕ. φιλοσοφοῦντες. VI 28, 1 (φιλόσοφοι). III 187, 12 (ποιηταί). V 223, 1 (νομοθέται). VI 64, 5 (ἱέρειαι). III 48, 19 ὥ φασιν. IV 223, 14. V 134, 13 ὡς εἴποιεν. II 207, 14. 231, 4. III 162, 25. IV 31, 15. 58, 16. 67, 22. 23.

203, 6. 205, 1. 303, 4. V 51, 7. 97, 5. 126, 8. 236, 10. VI 28, 11. 58, 17. 182, 19. 185, 26. 208, 20 coni. vel opp. (βάρβαροι). II 242, 16. III 79, 19. 80, 17. 169, 26. 217, 15. IV 5, 3. 7, 8. 67, 14 opp. Ἑβραῖοι. IV 209, 11. V 341, 3. 343, 1 opp. Χαλδαῖοι. — cf. I 43, 20. 44, 3. IV 40, 21. 119, 10. 125, 11. V 337, 22. VI 27, 2. 49, 12.

Ἑλληνικός. V 154, 12 (sc. γένος). IV 73, 19. 206, 12. VI 157, 5 (γένος opp. βαρβαρικόν). I 192, 14. II 147, 8 ἔθνη coni. βαρβαρικά. VI 171, 9 (πόλεις opp. βαρβαρικαί). IV 209, 5 opp. (τὰ Χαλδαικά). IV 209, 1. VI 22, 3 (διάλεκτος). II 265, 25 (γένεσις διαλέκτων Ἑ. τε καὶ βαρβάρων). IV 209, 11 (γλῶττα). VI 25, 9 (ὀνόματα). IV 207, 13 (παιδεία).

Ἑλληνιστί. IV 23, 15. 45, 1. V 345, 24. VI 156, 4 opp. Χαλδαιστί. — cf. IV 18, 7.

Ἑλλήσποντος. III 277, 25 Ξέρξης ζευγνὺς γεφύραις.

Ἐμπεδοκλῆς. cit. [*VI 74, 7. 8 (= FV 21 B 12)]. int. [III 209, 10 (οὐρανὸς) πεπηγὼς ἐστι κρύσταλλος (cf. FV 21 A 1 p. 153, 37 cf. A 51). V 52, 6. 13 (ἡγεμονικοῦ) οἶκος . . . καρδία (cf. FV 21 A 97). V 2, 11 τὸ ἐγκάρδιον πνεῦμα νοημάτων (cf. FV 21 B 105). III 211, 11 (νοῦς = αἷμα) cf. V 237, 6 sqq. τὸ αἷμα . . . οὐσία ψυχῆς (cf. FV 21 A 4 cf. Κριτίας). Ad II 43, 10 sqq. cf. FV 21 A 72].

Ἐμώρ. All: II 313, 14. III 189, 23 ὄνος.

Ἐνάχ. II 13, 13.

Ἐνώς. I 289, 21. — All: I 289, 15. IV 3, 5 sq. V 339, 4 (ἄνθρωπος).

Ἐνώχ. II 9, 2. 22 sqq. 10, 11. 14, 23. 252, 18. III 162, 22. — All: IV 5, 3 κεχαρισμένος. II 9, 3. 29. 252, 21 χάρις σου. — LXX: II 8, 16. 17. III 162, 22. IV 5, 4.

Ἐξαγωγή. II 271, 8 (ἱερὰ βίβλος). III 4, 8 λέγεται ἐν Ἐ. III 57, 13. 230, 8 ἐν Ἐ. (φησι). (cf. indic. locor. Vet. Test. s. v. Exodus).

Ἐπίκουρος. VI 75, 6 Δημόκριτος . . . καὶ Ἐ. . . . πολλοὺς κόσμους ὑπογράφουσιν (FV 55 A 43) cf. I 60, 4 (ἄπειροι κόσμοι, al. loci in indice verb. s. v. ἄπειρος, κόσμος). int. [III 244, 16 ἢ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ μετακόσμιόν τινα (Epicurea Usener p. 240, 33. 242, 3). III 216, 11 (ἥλιος) ποδιαῖος (Epicurea Usener p. 229 cf. Ἡράκλειτος). III 211, 17 (ψυχὴ) σβέννυται καὶ συμφθείρεται τοῖς σώμασιν (DG 393ª 8 = FV 55 A 109 cf. Δημόκριτος). I 210, 16 sq. (ἀγαθὰ ἀνθρώπεια (cf. Epicurea Usener p. 277, 1 sqq.). I 213, 18 (ῥαστώνη, al. loci in indice verb. s. v. ῥαστώνη Epicurea Usener p. 284, 10). I 56, 7 sqq. III 88, 13. 14. 89, 2. 3 (ἡδονή cf. Epicurea Usener frgm. 398 p. 274). III 292, 7 οἱ θιασῶται φασιν (τῆς ἡδονῆς) (cf. Epicurea Usener frgm. 435 sqq. 429). VI 50, 19 sqq. ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥρισται καὶ παρευημερεῖ τὸν ἐν ταῖς κεναῖς δόξαις (Epicurea Usener p. 74, 15 sqq.) III 141, 24 ἡδονὴν ὡς πρῶτον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν καὶ ἀτόμους ὡς τῶν ὅλων ἀρχάς. II 17, 17 τὴν κατὰ τὰς εὐθίκτους ἐπιβολὰς λείαν κίνησιν (cf. Epicurea Usener p. 187, 32. 280, 1.) II 123, 17 προσηνῆ καὶ λείαν κίνησιν (cf. Epicurea Usener frgm. 411). III 77, 13. 14. 78, 15—17 ὑγιεινοτάτη καὶ εὐσταθεστάτη καὶ εἰρηνικωτάτη κίνησις (cf. Epicurea Usener p. 279. 280). III 216, 19 μὴ τὰ ὑπὲρ σὲ καὶ ἄνω . . . κατανόησον (cf. Epicurea Usener p. 229, 1). II 17, 21 sq. ἀρτίοις ποσὶ βαίνειν κτλ. (cf. Epicurea Usener p. 181, 16). III 266, 16 μᾶζα καὶ ὕδωρ (cf. Epicurea Usener frgm. 602). II 161, 18 sqq. εἰ μεθυσθήσεται ὁ σοφός (cf. Epicurea Usener p. 344). IV 186, 22 sq. cf. I 258, 7 πίστις . . . τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ (ap. La. Diog. X 32 cf. Ἡρόδοτος, Ἀναξαγόρας, Εὐριπίδης). — cf. I 218, 8 sq. Epicuri verba (Epicurea, Us. p. 278, 10) in contrarium invertuntur. II 87, 15 (cf. Epicurea Usener p. 296, 21)].

Ἐπικούρειος. II 1, 6 (ἀσέβεια).

Ἐπινομίς. III 37, 15. 57, 4. V 245, 16. 246, 18 (βίβλος) (cf. indic. locor. Vet. Test. s. v. Deuteronomium, cf. Δευτερονόμιον).

Ἐπίχαρμος. int. [I 216, 18 sq. (πόνος FV 13 B 36). II 27, 27 sq. (νοῦς FV 13 B 12. cf. SVF II 862)].

Ἑρμῆς. IV 281, 11 (στίλβων). VI 29, 2 (παρ' Εὐριπίδῃ) ἀποκρίνεται. cf. VI 173, 2. 23. 25. 174, 12.

Ἐρυθρά. IV 258, 12 (θάλαττα).

Ἐσεβών. All: I 163, 21. λογισμοί. I 165, 4 τὰ αἰνίγματα τὰ σοφιστικά. — LXX: I 163, 14 sqq.

Ἐσσαῖοι. VI 46, 1 οἱ τὸν πρακτικὸν ἐζήλωσαν . . . βίον. VI 26, 3 ἢ ὅσιοι. VI 22, 9 πλῆθος ὑπερτετρακισχίλιοι.

Ἑστία. I 176, 11 (γῆ).

Ἐσχώλ. All: II 300, 24 εὐφυίας σύμβολον πυρὸς ἔχων ὄνομα. — LXX: II 300, 22.

Εὕα. I 106, 4. II 115, 14. 116, 22. II 8, 19. — All: I 185, 8 (αἴσθησις). I 184, 6 (αἴσθησις), παρ' ἣν ζῆν δοκεῖ τὰ ἔμψυχα. II 114, 20. (φίλος καὶ σύμβουλος ζωή). I 106, 21. 116, 25 (ὄφις = ἡ Εὕας ἡδονή).

Εὔβοια. VI 207, 10.

Εὐήιος. VI 173, 12.

Εὐιλάτ. I 78, 14. 83, 13. — All: I 80, 19 ὠδίνουσα. I 81, 2 (ὠδίνουσα ἀφροσύνη). — LXX: I 77, 7. 78, 10.

Εὔοδος. VI 134, 3.

Εὐριπίδης. *VI 28, 14—18 παρ' Ε. φησὶν ὁ Ἡρακλῆς (TGF 687). *VI 29, 4—11 ὁ Ἑρμῆς (παρ' Ε.) ἀποκρίνεται (TGF 688, 1—4. 689, 5—8). *VI 29, 13—15 (TGF 690). *VI 30, 4. 5 (Ἑρμῆς παρ' Ε.) φησι (TGF 691). *VI 33, 7—12 ὁ τραγικὸς Ε.... φησιν (Hec. 548 sqq.). *VI 40, 5—7 τὰ παρ' Ε. τρίμετρα (TGF 275, 3. 4 . cit. [*I 158, 6—9 (TGF 687). *IV 77, 16. 18 (Phoen. 521). *IV 77, 19—22 (TGF 687). *V 219, 14. 15 (TGF 200, 3. 4). *VI 6, 13 (TGF 958). *VI 8, 1—4 (TGF 687). *VI 41, 10. 11 (TGF 893, 1). *VI 74, 10—12 (TGF 839). *VI 82, 15—83, 5 (TGF 839, 8—14). *VI 117, 8—10 (TGF 839)] int. [III 237, 21 sq. cf. IV 127, 7—9 ἡ μία... ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν τὸν δὲ ἦρεν ἄνω (cf. TGF 420). IV 186, 22 sq. cf. I 258, 7 πίστις ... τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ (cf. TGF 574 cf. Ἡρόδοτος, Ἀναξαγόρας, Ἐπίκουρος).

Εὐρυσθεύς VI 34, 14 (ἐπιτάγματα).

Εὐρωπαῖος. VI 157, 20 ἔθνη. VI 182, 13 (ἔθνη) coni. Ἀσιανῶν. VI 207, 15 (κλίμα).

Εὐρώπη. IV 204, 18. 19 (τοὺς τῶν κατ' Ε. (νόμους). VI 206, 20 Ἀσιανοὶ opp. τῶν ἐν Ε. II 92, 19. IV 205, 1 (coni. Ἀσία, πᾶσα ἡ οἰκουμένη). I 185, 22. III 267, 17. IV 89, 1. VI 128, 26. 159, 22. 164, 19. 172, 2. 182, 12 (coni. Ἀσία). cf. VI 26, 18. 38, 5. 207, 7.

Εὐφράτης. I 80, 5. 83, 15. III 71, 18. 306, 12. IV 50, 2. V 334, 14. VI 157, 15. 16. 194, 8. 196, 1. 203, 18. 207, 11. — All: I 80, 6 καρποφορία. I 84, 1 δικαιοσύνη. III 299, 18 ⟨ψυχὴ⟩ καὶ τὰ φίλα ταύτῃ. — LXX: I 77, 11. 80, 5. III 71, 13. 21. 299, 14.

Ἐφέσιοι. VI 213, 4.

Ἐφραΐμ. I 133, 9. 10. II 221, 10. III 173, 26. — All: I 134, 10 ὁ καρποφόρος. I 133, 26 μνήμη. I 134, 2 (καρποφόρος μνήμη). II 221, 14. III 80, 9. 174, 8 (καρποφορία, μνήμη). II 309, 5 (καρποφορία, ἀνάμνησις). III 174, 17 πρὸς μνήμην ἀνάμνησις— LXX: III 173, 29.

Ἐφρών. All: II 244, 20 χοῦς.

Ζαβουλών. III 125, 17. — All: III 264, 19 φωτὸς (σύμβολον).

Ζέλφα. I 109, 20. II 82, 11.

Ζεύς. VI 36, 20 τῷ Διὸς Ἡρακλεῖ. VI 37, 9 (Ἡρακλέα) ἰσότιμον τοῖς οὐρανίοις ἀπέφηνε θεοῖς. VI 29, 18 (Συλεὺς) καταθύσας Διί. I 34, 12 (Παρθένος) ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς. VI 218, 20 ἵνα Διὸς Ἐπιφανοῦς Νέου χρηματίζῃ Γαΐου. VI 204, 14 ἐν τῷ ἱερῷ Διὸς ἀνδριάντα ἀνατεθῆναι. VI 98, 10 (οὐσία).

Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. VI 30, 19 Ἀνάξαρχος ἢ Ζ. ἥρωες ἐκ θεῶν; (cf. FV 59 A 13).

Ζήνων (ὁ Κιτιεύς). *VI 15, 8. 9 φησί (SVF I 228). VI 16, 2 ἀρύσασθαι τὸν λόγον ... τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας. *VI 28, 6. 7 τὸ Ζηνώνειον (SVF I 218 cf. FV 19 A 18). VI 45, 6 οὐ Ζηνώνειον μᾶλλον ἢ πυθόχρηστον ... τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν (SVF I 179). — (cf. Στωικοί).

Ἥλιος. IV 86, 15 ἱερέως Ἡλίου (θυγάτηρ). II 12, 16. 13, 1. III 221, 21 Ὤν= Ἡλίου πόλις) cf. Ὤν. — LXX: III 221, 26.

Ἦλις. II 119, 3 (ἀγών, opp. Ὀλυμπιακός).

Ἤρ. All: II 39, 28 (ὁ δερμάτινος). cf. Εἴρ.

Ἥρα. IV 281, 10 (ἀήρ). VI 47, 11 (ἀήρ, παρὰ τὸ αἱρεσθαι).

Ἡράκλειος. VI 34, 13 (εὐτολμία).

Ἡράκλειτος. *I 89, 6 sqq. cf. III 122, 8 φησί (FV 12 B 62). I 114, 24 cf. V 50, 7. 8 Ἡρακλειτείου δόξης (FV 12 B 50. 65). III 48, 20 τὸν μέγαν καὶ ἀοίδιμον ... Ἡ. κεφάλαιον τῆς αὐτοῦ προστησάμενον φιλοσοφίας (cf. Patin, Heraklitische Beispiele I p. 8—17, FV 12 B 10). *VI 106, 14. 15 φησι (FV 12 B 36). cit. [*III 123, 16 (FV 12 B 96)]. int. [III 209, 18. 236, 2. 3 (ἀστέρες) πιλήματα ἀδιάλυτα αἰθέρος (FV 12 A 11 = 18 A 39 cf. Ἀναξίμανδρος, Παρμενίδης). III 216, 11 (ἥλιος) ποδιαῖος FV 12 B 3 cf. Ἐπίκουρος). V 7, 7 (cf. indic. verbor. s. v. ῥυσις, ῥεῖσθαι (FV 12 A 1). V 222, 20. 21 cf. I 216, 12. IV 185, 2. 3. V 239, 27 ὦτα δ' ... ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα (FV 12 B 101a cf. Ἡρόδοτος). I 1, 1 ἀκαλλώπιστα (FV 12 B 92). V 36, 7 cf. II 123, 23. 24 συὸς τρόπον ἐν βορβόρῳ ... χαίρει (FV 12 B 13. 37). — cf. ad II 284, 21. 22 ἀπατᾶν δοκοῦντες ἀπατῶνται Rh. Mus. XLIX p. 309.

Ἡρακλῆς. VI 36, 20. Διός. VI 28, 14 παρ' Εὐριπίδῃ φησίν. cf. VI 170, 14 sqq. 172, 11. 24.

Ἡρόδοτος. int. [III 277, 21—278, 7 (Ἄθως Herod. VII 22—24. 33—37). V 222, 20. 21 cf. I 216, 12. IV 185, 2. 3. V 239, 27 ὦτα δ' ... ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα (Herod. I 8 cf. Ἡράκλειτος). IV 186, 22 sq. cf. I 258, 7 πίστις ... τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ (Herod. II 33 cf. Ἀναξαγόρας, Εὐριπίδης, Ἐπίκουρος) — cf. ad V 2, 7 Herod. II 37].

Ἡρῴδης. VI 124, 25 (βασιλεύς). VI 209, 12 sqq. 210, 3.

Ἥρως. IV 115, 15 κατὰ τὴν καλουμένην Ἡρώων πόλιν.
Ἠσαῦ. I 132, 20. 21. 250, 16. II 171, 22. 221, 3. III 57, 22. 83, 3. 111, 5. 119, 7. 196, 21. — All: III 84, 11 τοτὲ μὲν ποίημα, τοτὲ δὲ δρῦς ἑρμηνεύεται. III 119, 4 τὸ μυθικὸν πλάσμα τὸ ἄμετρον καὶ ἐκμελὲς ποίημα, τὸ ὑπ' ἀμαθίας σκληρὸν καὶ δρύινον ὄντως νόημα καὶ πεῖσμα cf. I 256, 8 (πανδεχὴς διάνοια). III 118, 17 ὁ δρύινος καὶ ὑπ' ἀμαθίας ἀπειθὴς τρόπος. I 208, 5. II 221, 1 (ἀφροσύνη). III 108, 22 (ὁ ἄφρων). II 298, 15 (ἀσκητὴς) τῶν αἰσχίστων. I 102, 5 ἀνὴρ δασύς. I 113, 10 (δασὺς καὶ ποικίλος τὴν κακίαν). I 268, 20 (κακίας θιασώτης). — LXX: I 113, 11. 235, 11. II 171, 23. III 115, 12. 118, 15.
Ἡσίοδος. *VI 78, 1 sqq. φησίν (Theog. 116. 117). cit. [*II 199, 4—9 (Op. 287. 289—292). *IV 284, 19 (Op. 218). *III 27, 16 cf. I 273, 10 sq. II 120, 9 (Op. 40)] int. II 158, 18—159, 6 (Μνημοσύνη cf. Theog. 47—55. 75—79). — Ad V 92, 7 sq. cf. (frgm. 174, 2. Rzach)].
Ἥφαιστος. VI 94, 1 (χαλκουργός). VI 281, 10 (πῦρ). VI 47, 10 (πῦρ. παρὰ τὴν ἔξαψιν).

Θαλαμείν. II 13, 18. — All: II 13, 20 κρεμάμενός τις.
Θάμαρ. II 85, 16. III 97, 13. 179, 14. 265, 28. 266, 1. V 334, 1. — All: II 85, 22 φοῖνιξ. I 128, 27 φοῖνιξ, σύμβολον νίκης. III 142, 4 (ἡ ἀνίκητος ἀρετὴ καὶ πικραινομένη ἐπὶ ταῖς καταγελάστοις τῶν ἀνθρώπων σπουδαῖς).
Θαμνά. III 83, 2. — All: III 84, 7 ἔκλειψις σαλευομένη.
Θάρρα. III 216, 4. 217, 17. — All: III 215, 6 κατασκοπὴ ὀσμῆς · III 217, 14 Σωκράτην δὲ Ἕλληνες ὀνομάζουσι — LXX: III 215, 8.
Θεαίτητος. III 123, 23 ἀνὴρ δόκιμος ... ἐν Θ. φάσκων. (cf. Πλάτων).
Θέογνις. cit. [*VI 48, 11. 12 (Eleg. 535. 536)]. Ad VI 85, 18. 19 cf. (Eleg. 21).
Θεόδοτος. VI 1, 8.
Θεόδωρος. VI 36, 16 τὸν ἐπικληθέντα ἄθεον ... φάναι.
Θεόκριτος. cit. [*II 76, 18 (Idyll. XIV 48)].
Θεόφραστος. VI 108, 10 sqq. φησί (DG 486, 2 sqq.). int. [III 207, 2 sq. τελευτῶντά τινα πολιὸν ἤδη ... δακρύειν κτλ. (ap. Cic. Tusc. III 69 cf. La. Diog. V 40. 41). III 64, 19. 209, 11 πέμπτον κυκλοφορικὸν σῶμα vel οὐσία (DG 493, 10. 11 cf. Ἀριστοτέλης). — Ad V 47, 14 sqq. 68, 13 sqq. cf. (Bernays, Th. Schr. üb. Frömmigk. Z 315 sqq. cf. p. 82. 105). I 263, 1 sqq. II 154, 11 sqq. IV 225, 17 sqq. V 65, 20 sqq. cf. (Bernays l. c. p. 65, 67, 75)].
Θερσίτης. VI 48, 16.
Θετταλία. VI 207, 7.
Θέων. VI 88, 2 sqq.
Θῆβαι. V 154, 3.
Θοβέλ. II 26, 15. 21. — All: II 25, 5 σύμπασα.
Θουκυδίδης. int. [III 273, 17 cf. II 148, 4 μέγα καὶ ἐχυρὸν κτῆμα καὶ ἀγώνισμα ἀρετῆς (Bell. Pel. I 22). III 158, 12. 172, 14 sqq. 241, 2 sqq. IV 13, 5. 61, 1 sqq. 137, 15. 16. V 342, 24. 343, 22. 346, 25. 350, 15 sq. (ἀρετὴ φυσική, ἀσκητική, διδασκαλική Bell. Pel. I 121, 4. 138, 8 cf. Ἀριστοτέλης, Πλάτων)].
Θυέστεια. V 367, 18 παιδιά.

Ἰακώβ. I 102, 6. 109, 14. 19. 20. 111, 10. 117, 8. 118, 10. 18. 119, 2. 5. 133, 7. 152. 8. 153, 12. 180, 4. 186, 18. 250, 10. 16. 256, 7. 261, 16. II 14, 1. 16, 26. 29. 142, 23. 171, 22. 172, 8. 221, 1. 292, 24. III 58, 17. 20. 86, 2. 119, 7. 171, 3. 18. 172, 13. 173, 27. 214, 19. 241, 5. 10. 23. 262, 1. 269, 17. 280, 18. — All: I 204, 8. 235, 11. 228, 7. II 13, 8. 151, 4. 155, 2. 244, 21. III 111, 4. 121, 18. 192, 27. 262, 15 (ὁ ἀσκητής). I 268, 20 (ὁ ἀρετῆς ἀσκητής). II 103, 19 (ὁ τελειωθεὶς ἐξ ἀσκήσεως). II 298, 14 (ἀσκητὴς τῶν καλῶν). I 117, 20 ὁ ἀσκητὴς νοῦς. II 185, 7 ὁ ἀσκητὴς ... καὶ τοὺς ἀρετῆς ἄθλους διαθλῶν. II 228, 2 ἀθλητής, ὁ τὴν πρὸς πάθη πάλην γεγυμνασμένος. I 181, 13 (ὁ καλός). I 155, 23 (ὁ ἀστεῖος). I 132, 20 (ἄρχων, ἡγεμών, δεσπότης). III 158, 13 ἀσκήσεως (σύμβολον). IV 13, 6 ἀσκητικῆς (ἀρετῆς σύμβολον). IV 187, 15 τῆς ἀσκητικῆς σοφίας κανών. III 79, 9 ἡ δι' ἀσκήσεως τελειουμένη (ἀρετή). I 208, 6 (ἄσκησις τῶν καλῶν). I 250, 13 πόνου καὶ προκοπῆς σύμβολον. I 76, 14. 116, 12. III 171, 4 (ὁ πτερνιστής). I 108, 18 ὁ πτερνιστὴς τῶν παθῶν. I 134, 2 ὁ πτερνιστὴς τῶν παθῶν καὶ ἀσκητὴς ἀρετῆς. III 241, 15 cf. I 155, 23 (ὁ πτερνίζων). I 219, 7 (ὁ τὰς ἕδρας τοῦ πάθους καὶ βάσεις πτερνίζων). III 58, 2 φύσει κινούμενος τὸ πάθος. II 307, 23 (παλαίων, κονιόμενος, πτερνίζων). III 112, 6 ἐπιστατεῖ τῆς ἐπισήμου καὶ ποικίλης ἀγέλης. II 276, 3 τὸ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας νόμισμα. II 185, 13 μαθήσεως καὶ προκοπῆς ὄνομα. II 243, 16 ἀκοῆς σύμβολον. I 102, 4 γυμνότητος ἐρᾷ ψυχικῆς. I 118, 14 σοφίας μεστός,

πολίτης, οἰκίαν τὴν ἀρετὴν οἰκεῖ. III 193, 17 ὁ ἱερὸς λόγος. — LXX: I 113, 15. 116, 20. 117, 9. 118, 15. 17. 155, 29. 208, 11. 258, 16. 268, 24. 274, 2. II 171, 23. 185, 11. 243, 13. 307, 18. III 41, 17. 57, 11. 84, 18. 86, 3. 111, 20. 115, 11. 159, 1. 205, 11. 244, 8. 245, 20. 247, 13. IV 12, 20.

Ἰάμνεια. VI 192, 21 cf. VI 193, 8. πόλις ... τῆς Ἰουδαίας.

Ἰάσων. VI 40, 17 (ναυαρχῶν).

Ἰάφεθ. I 102, 23. II 227, 4. 228, 7. — LXX: II 227, 5.

Ἴβηρος. VI 120, 12 ἐπετέτραπτο Αἴγυπτον.

Ἱερεμίας. I 182, 4 (προφήτης), οὐ μόνον μύστης ... ἀλλὰ καὶ ἱεροφάντης ἱκανός.

Ἱεροσόλυμα. VI 184, 20. 206, 10. 208, 5. 212, 23. 26. 213, 6 (cf. Ἱερουσαλήμ).

Ἱερουσαλήμ. All: III 298, 21 ὅρασις εἰρήνης (cf. Ἱεροσόλυμα).

Ἰησοῦς. III 177, 21. IV 172, 7. V 281, 4. 284, 11. 285, 5. — All: III 177, 22 σωτηρία κυρίου — LXX: II 188, 23.

Ἰθάμαρ. III 288, 25.

Ἰλιάς. VI 50, 13 (cf. Ὅμηρος).

Ἰνδική. VI 111, 10 (δράκοντες).

Ἰνδοί. III 267, 24. IV 41; 6. VI 21, 17 (γυμνοσοφισταί). VI 27, 8 (φιλόσοφοι). V 356, 1 ἐλέφαντές τε καὶ τίγρεις. III 268, 10 ἀρωμάτων γενέσεις.

Ἰνδός. VI 26, 11 Κάλανος ἦν.

Ἰοθόρ. III 174, 22 cf. III 176, 19 τοτὲ μὲν Ἰ. τοτὲ δὲ Ῥαγουήλ — All: II 103, 25 περισσός. III 174, 23 περισσὸς τῦφος. I 222, 6 (ὁ περιττός) II 177, 17 πλάσμα τύφου. II 177, 24 ὁ δοκησίσοφος.

Ἰόνιος. VI 148, 14 (κόλπος).

Ἰορδάνης. III 128, 4. IV 196, 16. 198, 21. V 38, 11. — All: I 108, 19 κατάβασις. — LXX: I 108, 18.

Ἰουβάλ. II 24, 15 πατὴρ ψαλτηρίου καὶ κιθάρας. — All: II 21, 21 μετακλίνων, ὁ κατὰ προφορὰν λόγος cf. II 24, 15.

Ἰουδαία. IV 207, 8. VI 192, 16. 21. 194, 10. 195, 25. 203, 8. 207, 2. 209, 12. 210, 6.

Ἰουδαϊκοί. VI 133, 14. 17.

Ἰουδαϊκός. VI 130, 15 (δύο μοῖραι τῆς Ἀλεξανδρείας). VI 187, 10 (ἔθη). VI 207, 9 (ἀποικίαι). VI 184, 22 (πολιτεία). VI 201, 2 (φιλοσοφία). VI 203, 2 (νόμιμοι). VI 192, 27 γένος. VI 189, 25 (μέρος).

Ἰουδαῖοι. IV 291, 9. V 125, 14. 126, 16. 250, 7. 262, 4. 335, 11 (ἔθνος). VI 22, 1 (πολυανθρωπότατον ἔθνος). VI 129, 13 πανταχόθι τῆς οἰκουμένης. V 331, 12 ἔθνους ὁ πρεσβύτατος γένος ... Χαλδαῖος. IV 127, 25 ξένοι. VI 135, 19 μαστιγούμενοι, κρεμάμενοι, τροχιζόμενοι, καταικιζόμενοι. VI 128, 12 τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατοικοῦντες. VI 134, 24. 219, 13 (Ἀλεξανδρεῖς). V 297, 8 (πολιτεία). IV 206, 1. VI 16, 3 (νομοθεσία). IV 119, 1. VI 9, 3. 13, 1. 20, 8. 78, 10 (νομοθέτης). V 24, 11 ἀρχιερεύς. IV 121, 5 ἀρχηγέτης. IV 250, 18 φιλοσοφοῦσι. cf. IV 204, 9. 209, 18. V 330, 3. VI 120—223 passim. cf. Ἑβραῖοι, Χαλδαῖοι.

Ἰουδαῖος. VI 125, 21 (βασιλεύς) IV 245, 10 (μήτηρ). V 163, 4 (ποιμήν). VI 206, 10 γεγέννημαι.

Ἰούδας. I 82, 20. 128, 27. II 188, 2. III 58, 15. 125, 15. 19. 266, 2. — All: I 109, 26. III 179, 26 (ὁ ἐξομολογητικὸς τρόπος). I 82, 22 (ὁ ἐξομ. τρ. ἄυλος καὶ ἀσώματος). I 145, 6 (ἐξομολόγησις). II 160, 9 κυρίῳ ἐξομολόγησις. III 213, 4 (ἐξομολόγησις, ὁ τέλειος καρπός). III 97, 20 ὁ ἀρχιστράτηγος καὶ βασιλεὺς καὶ ταῖς πρὸς θεὸν ὁμολογίαις ἐμμένων τε καὶ χαίρων. I 82, 6. 9 cf. I 119, 3 τοῦ ἐξομολογουμένου ... σύμβολον. I 83, 2 ἄυλος ... ὁ ἐξομολογούμενος. I 110, 2 ἔχει ... τὸ ἐξομολογεῖσθαι καὶ εὐαρεστεῖν θεῷ. III 264, 18 (τῶν εἰς θεὸν ᾠδῶν τε καὶ ὕμνων (σύμβολον). II 160, 13 ὁ εὐλογῶν τὸν θεὸν νοῦς καὶ τὰς εἰς αὐτὸν εὐχαρίστους ὑμνῳδίας ἀπαύστως μελετῶν cf. II 160, 24 (ὁ εὐχάριστος). — LXX: I 129, 2. III 142, 6. 10. 11.

Ἰουλία. VI 213, 22 Σεβαστή.

Ἰούλιος. VI 34, 2 (Καῖσαρ).

Ἱπποκένταυροι. V 162, 23.

Ἱπποκράτης. *I 37, 10 sqq. ὁ δ' ἰατρός Ἱ. λέγει (Περὶ ἑβδομ. § 5). I 42, 19 φησὶ Ἱ. ὁ τῆς φύσεως ἐπιγνώμων (ibid. § 1). *VI 50, 11. 12 cf. *III 206, 19 sq. (= Aphor. I 1). int. [II 265, 11. VI 98, 1 (τετραφάρμακος Galen. in Hipp. de nat. hom. A XV p. 32 Kuehn). VI 58, 8 ἀκροθώρακες (cf. Erot. Gloss. 76, 8)].

Ἰσαάκ. I 102, 2. 122, 12. 131, 27. 132, 18. 180, 4. 205, 4. 264, 20. 25. 265, 5. II 14, 1, 17, 5. 6. 167, 21. 216, 29. 217, 3. 292, 24. III 59, 20. 79, 5. 146, 15. 172, 13. 179, 1. 187, 3. 189, 6. 194, 12. 200, 15. 205, 1. 208, 3. 213, 7. 239, 9. 241, 24. 242, 3. — All: I 82, 25. II 167, 16. III 180, 4. 183, 12. IV 45, 1. V 343, 1 (γέλως). I 162, 1 γέλως καὶ χαρά. I 268, 25 τὸ μόνον ἀπαθὲς εἶδος ἐν γενέσει. II 29, 11 τὸ εὔδαιμον γένος. I 171, 24. 272, 6 εὐδαιμονίας γένος. I 161, 27 τὸ εὐδαιμονεῖν. I 106, 26 (ἡ εὐδαιμονία). I 195, 25 (τελειοτάτη χάρις). I 162, 6 ἐγέννησεν ὁ κύριος. I 286, 14. 15 γέλως, γέλωτος δὲ ποιητὴς ὁ θεός. I 286, 13 ἔργον τοῦ ἀγενήτου. III 179, 5 ὁ συνώνυμος τῆς ἀρίστης τῶν εὐπαθειῶν, χαρᾶς, γέλως, ὁ ἐνδιάθετος

υἱὸς θεοῦ. III 79, 12. 156, 4 τὸ αὐτομαθὲς γένος, ἡ εὐπαθειῶν ἀρίστη χαρά. II 181, 8. III 219, 22. 247, 4 cf. II 243, 25 τὸ αὐτομαθὲς γένος. I 265, 1 (ἡ αὐτομαθὴς σοφία). II 57, 4 τῆς αὐτομαθοῦς σοφίας (εἰκὼν ἐναργεστάτη). I 204, 9 ὁ αὐτομαθοῦς ἐπιστήμης ἀξιωθείς. III 261, 2 (ὁ αὐτομαθὴς καὶ αὐτοδίδακτος). II 227, 31 τὸ αὐτήκοον καὶ αὐτομαθὲς γένος. III 241, 4 αὐτηκόῳ καὶ αὐτομαθεῖ τῇ φύσει (ἐχρήσατο). II 188, 6 αὐτήκοον καὶ αὐτομαθῆ (κτησάμενος) ἀρετήν. IV 13, 5 φυσικῆς (ἀρετῆς σύμβολον). IV 137, 15 τῆς φυσικῆς σοφίας κανών. III 158, 13 τελειότητος (σύμβολον). II 288, 5 cf. III 261, 2 ὁ αὐτομαθής. III 108, 23 ὁ ἄριστος. II 216, 24 (ὁ ἐν ἀρεταῖς τέλειος). III 241, 16 (ὁ ἀστεῖος). III 153, 3 (ὁ σοφός). I 181, 15. 219, 11 (ὁ πάνσοφος). II 274, 19 (κεκωλυμένος) τῆς σαρκὸς ἐντυγχάνειν δελεαζούσαις ἡδοναῖς. I 247, 5 (ὁλοκαυτωμάτων) ἐναργὲς παράδειγμα. — LXX: I 122, 14. 131, 31. 152, 11. II 149, 8. III 57, 8. 159, 1. 202, 3. 239, 1. 240, 18. 241, 21. 27. 247, 7. IV 12, 20.

Ἰσθμός. VI 148, 19.

Ἰσίδωροι. VI 124, 5 στασιάρχαι.

Ἰσίδωρος. VI 143, 9. 145, 2. 11. 146, 10. 16. 220, 11.

Ἰσμαήλ. II 216, 29. III 191, 27. 194, 2. 11. 200, 15. All: I 172, 4 ὁ σοφιστής. II 217, 4 σοφιστείαν κεκλήρωται. II 216, 23 (σύγκρισις). — III 154, 19. 191, 17 ἀκοὴ θεοῦ. III 192, 23 τὸ θεῖον ἄκουσμα. III 154, 17 (γενεὰ ἄρρην, ἀκοαὶ θεῖαι). — LXX: III 110, 8. 153, 25. 191, 18.

Ἰσραήλ. 1. (Ἰακώβ): I 116, 14. 250, 11. 256, 1. II 82, 12. 307, 24. III 171, 4. 18. 241, 24. — All: II 14, 6. 246, 25. III 18, 18. 82, 8. 154, 20. 171, 5. 241, 15. V 345, 24 (ὁ ὁρῶν θεόν). I 97, 13. II 257, 5. 10. 276, 2. III 233, 2. 266, 2 (ὁ ὁρῶν). II 243, 16 ὁράσεως σύμβολον. II 185, 14 (ὅρασις θεοῦ). III 229, 16 (ὁ βλέπων). I 250, 14 (θεωρία ἡ τοῦ μόνου σοφοῦ). III 63, 21 τὸ σκεπτικὸν καὶ θεωρητικὸν τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων ... ἔθνος. — LXX: II 185, 12. III 241, 19.
2. (ἔθνος): I 115, 20. II 12, 13. — All: I 154, 27. II 20, 6. IV 14, 3. VI 156, 4 (ὁ vel τὸ ὁρῶν θεόν. II 290, 13. 292, 23 (ὁρῶν). II 87, 2 (τὸ ὁρατικὸν γένος). III 286, 18 θεὸν ὁρῶν, νοῦς θεωρητικὸς θεοῦ τε καὶ κόσμου. — LXX: I 105, 23. 109, 10. 142, 16. 154, 24. 160, 23. 161, 4. 250, 3. 255, 17. 274, 3. 279, 21. II 145, 15. 146, 10. 184, 14. (185, 12.) 219, 12. 236, 11. 240, 18. 243, 18. 246, 30. 271, 17. 278, 29. 301, 16. 313, 20. III 26, 23. 27, 22. 29, 7. 89, 13. 192, 10. 218, 14. 223, 22. 230, 7. (241, 19.) 286, 18. 294, 13. 301, 28. 303, 15.

Ἰσραηλιτικός. III 46, 16 (στρατιά).

Ἰσσάχαρ. I 82, 7. 109, 19. II 160, 12 III 125, 15 — All: II 160, 10 μισθός. III 264, 18 μισθῶν (σύμβολον). II 160, 23 τὸ τῆς ψυχῆς γέννημα, μισθός. I 82, 11 τοῦ ἐργαζομένου τὰ καλὰ (σύμβολον). II 188, 4 διὰ τὴν μετὰ πόνων ἀρετῆς κτῆσιν ἑκούσιον (ἀξιωθείς). I 83, 3 (ὁ ἐκ πόνου προεληλυθώς). I 82, 20 ἐγγέγλυπται ... τῷ σαπφείρῳ.

Ἰταλία. VI 149, 5 (εὐδαίμων). VI 176, 24 τὸ βαρβαρικὸν ἔθος εἰς Ἰ. ἤγαγον. I 76, 24. VI 115, 10 (Σικελία). cf. VI 140, 7. 143, 8. 151, 19. 157, 20. 175, 10. 184, 15. 185, 14. 202, 15.

Ἰταλικός. VI 58, 16 (πολυτέλεια).

Ἰώβ. III 165, 13 φησι.

Ἰωβήλ. II 21, 21. — All: II 18, 13. 20, 8 μεταλλοιῶν.

Ἴων. *VI 38, 14—17 μέμνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἰ. (TGF 53).

Ἴωνες. V 231, 22 (coni. Συβαρῖται).

Ἰωνικός. III 267, 10 (γλυφαί).

Ἰωσήφ. I 119, 2. 133, 8. 11. 152, 32. 166, 2. 200, 35. 259, 9. 19. II 17, 25. 20, 30. 217, 19. 221, 5. 271, 24. 309, 2. III 125, 15. 172, 31. 173, 26. 185, 16. 22. 260, 5. 7. 262, 8. 269, 17. — All: IV 67, 13 κυρίου πρόσθεσις. III 266, 11 πρόσθεσις. III 172, 28. 27 (πρόσθεμα). III 172, 21 ὁ τῶν τοῦ σώματος ἐπιτηδείων προστάτης. II 82, 2 ὁ τοῦ σώματος καὶ τῶν περὶ αὐτὸ χορευτής. III 58, 18 ὁ ἐν σώματι νοῦς. I 262, 8 (ὅλος) εἰς τὰς τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων κοιλότητας (εἰσδεδυκώς). II 243, 6 sq. τὸ πανύστατον καὶ νεώτατον αἰσθητὸν ἀγαθόν. I 166, 22 νέος ... τῷ Αἰγυπτίῳ σώματι οὐκ ἴσχυσεν ἀγωνίσασθαι καὶ νικῆσαι τὴν ἡδονήν. III 193, 17 (ὁ τὸ σῶμα εὐεκτῶν). II 308, 16 (ὁ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς ἀσπαζόμενος). III 261, 7 προμηθεῖται καὶ τῆς τοῦ σώματος εὐσταθείας, ἐφίεται καὶ τῆς τῶν ἐκτὸς εὐπορίας. — I 152, 24 (ὁ πολιτικός). II 299, 22 ὁ πολιτευόμενος τρόπος. II 243, 6 (ὁ ποικίλος τοῦ βίου τῦφος). I 106, 20 ὁ τὴν περὶ σῶμα καὶ τὰς κενὰς δόξας ὑπόθεσιν ἀεὶ μελετῶν. III 261, 25 πολυμιγοῦς καὶ κεκραμένης δόξης εἰκών. I 264, 17 πρὸς πολιτείας μᾶλλον ἢ πρὸς ἀληθείας τύπον χρησίμου πλανώμενος. III 221, 25 ὁ τὴν τοῦ σώματος πολιτείαν ἀναψάμενος. III 262, 11 (ὁ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐφιέμενος). — I 165, 27 ὁ ἐγκρατὴς τρόπος.

— LXX: II 211, 7. 8. 243, 10. 273, 2. 299, 25. III 57, 12. 136, 25. 137, 4. 269, 12.

Κάδης. All: III 152, 16. 155, 17 ἁγία. — LXX: III 152, 15. 155, 16.

Κάιν. I 172, 24. 183, 13. 20. 22. 202, 4. 206, 14. 207, 10. 232, 1. 238, 15. 258, 4. 265, 8. 269, 8. 270, 2. 272, 11. 275, 9. 280, 5. 295, 19. 26. 298, 2. II 2, 27. 3, 4. 8, 18. 20. 9, 15. 22. 26. 10, 31. 11, 18. 14, 21. 38, 10. 11. 120, 17. 225, 14. 252, 18. 282, 27. III 108, 5. 123, 8. — All: I 265, 11 (ἐφ' ἑαυτὸν ἀναφέρων πάντα, κτῆσις, φίλαυτον δόγμα). I 222, 17 ὁ τὰ ἄριστα ἀναφέρων ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τὸν ἴδιον νοῦν. II 9, 1 (Πρωταγόρας, τῆς Κάιν ἀπονοίας ἔκγονος). I 296, 8 (νοῦς ὁ ἡγεμὼν τῶν ψυχῆς μοιρῶν). — I 183, 7. 186, 5 (κτῆσις). I 203, 3 κτῆσις παρὰ τὸ πάντα κεκτῆσθαι δοκεῖν. I 183, 6 (κτῆσις οὐ κτητή). I 199, 22 (ὁ νοῦς), ὃς τὸ γεννηθὲν ... κτῆμα ἴδιον ᾠήθη. — I 203, 8 τὸ φίλαυτον (δόγμα). I 276, 6 πᾶς φίλαυτος. I 5, 14. 274, 10 (ὁ φίλαυτος). III 124, 3 τὸ κακίας σύμβολον. I 204, 4 (δόξα ἄτοπος). II 10, 2 (ἀσεβὴς καὶ ἄθεος δόξα). I 281, 26 (ὁ ἄθεος καὶ ἀσεβής). I 285, 11 (ὁ ἄθεος) I 290, 7 (φαύλων θιασώτης). II 252, 17 (ἡ αἰεὶ μὲν ἀποθνήσκουσα, μηδέποτε δὲ τεθνηκυῖα μοχθηρία). II 10, 16 (ἀεὶ τὸν πρὸς ἀρετὴν βίον θνήσκων). — LXX: I 180, 1. 206, 12. 223, 1. 258, 18. 269, 6. 9. 290, 13. 295, 10. 296, 1. 297, 22. II 1, 1. 2, 31. 8, 15. 38, 1. III 123, 10.

Καῖσαρ. VI 124, 24 Γάιος. VI 34, 1. 5 (Ἰούλιος). VI 194, 2 (Κλαύδιος Γερμανικός). VI 120, 12. 122, 2. 140, 21. 143, 25. 149, 8. 157, 1. 186, 22. 209, 27 (Τιβέριος) cf. VI 126, 19. 127, 21. 128, 8. 139, 16. 182, 18. 183, 20. 184, 2. 213, 2. 4. 9. 16.

Καισάρεια. VI 211, 11.

Καισαρεῖον. VI 183, 17.

Κάλανος. VI 26, 11 sqq. Ἰνδὸς γένος τῶν γυμνοσοφιστῶν.

Καλλίας. VI 61, 4 (συμπόσιον).

Καπίτων. VI 192, 15 φόρων ἐκλογεύς cf. VI 193, 4.

Καραβᾶς. VI 127, 1 μεμηνώς.

Καρχηδών. II 92, 18.

Κάστος. VI 136, 1 (ἑκατόνταρχος).

Κεγχρεαί. VI 148, 20 τὸ Κορίνθιον ἐπίνειον.

Κία. VI 148, 25 (νῆσος).

Κιλικία. VI 207, 5.

Κλαύδιοι. VI 162, 4 (οἶκος).

Κλαύδιος. VI 194, 2 (Γερμανικὸς Καῖσαρ).

Κλεάνθης. VI 101, 1 ὡς ᾤετο (SVF I 511). [Κλεάνθης] int. [I 22, 21 cf. III 211, 13. 14 θύραθεν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐπεισιέναι (SVF I 523 cf. Πλάτων, Πυθαγ., Ξενοκράτης). Ad I 209, 11 sqq. cf. (SVF I 553), ad I 212, 14 (SVF I 557)]. (cf. Στωικοί).

Κλεοπάτρα. VI 180, 25 (ἡ ἀρχαία).

Κοίλη. VI 207, 4 (Συρία).

Κορέ. III 141, 11.

Κόρη. IV 281, 7 (γῆ).

Κορινθιακός. III 267, 19 (γλυφαί).

Κορίνθιος. VI 148, 20 ἐπίνειον.

Κόρινθος. IV 88, 17 sq. VI 148, 14. 151, 20. 207, 8.

Κρήτη. V 162, 10. VI 207, 10.

Κριτίας. int. [V 237, 6 sq. τὸ αἷμα ... οὐσία ψυχῆς cf. III 211, 11 νοῦς = αἷμα (FV 81 A 23 cf. Ἐμπεδοκλῆς)].

Κριτόλαος. VI 90, 3 sqq. τῆς Περιπατητικῆς ἐραστὴς φιλοσοφίας. VI 94, 17 sqq. ἐχρῆτο καὶ τοιούτῳ λόγῳ (cf. SVF II 459).

Κροῖσος. IV 88, 19 ὁ Λυδίας βασιλεύς. VI 39, 6. 43, 4.

Κρονικός. VI 158, 4 (βίος).

Κύθνος. VI 148, 25 (νῆσος).

Κύκλωψ. VI 57, 3 (μῦθος).

Κύπρος. VI 207, 10 (νῆσος).

Λάβαν. I 117, 8. III 119, 14 (ὁ Σύρος). III 120, 17 cf. III 119, 10 (οὐ Σύρος, ἀλλὰ Ῥεβέκκας ἀδελφός). I 116, 14. 117, 19. 221, 1. 259, 3. II 13, 9. 103, 20. 243, 22. 310, 23. III 111, 4. 140, 21. — All: III 119, 12 λευκός. II 103, 22 λευκασμός. I 259, 7 τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. II 274, 12 (ποιότης), ταῖς σωματικαῖς ἐνδιατρίβων ποιότησιν. II 310, 25 χρωμάτων καὶ ποιοτήτων σύμβολον. III 214, 15 ἠρτημένος τῶν ἐμφανῶν. I 186, 17 ὁ τῶν ποιοτήτων ἠρτημένος. I 116, 24 (ὁ τῶν αἰσθητῶν ἠρτημένος λογισμός). I 118, 7 σωμάτων καὶ χρωμάτων (ἑταῖρος). I 117, 23 ὁ φίλος τῶν αἰσθήσεων. III 253, 11 (ἀτεχνίας, ἀνεπιστημοσύνης, ἀπαιδευσίας θιασώτης). III 111, 27 (τὴν ἄποιον καὶ ἀνείδεον καὶ ἀσχημάτιστον οὐσίαν θεοπλαστῶν). III 119, 10 (αἱ τοῦ βίου λαμπρότητες). III 120, 7 (αἱ τῆς κενῆς δόξης λαμπραὶ νομιζόμεναι εὐπραγίαι). II 179, 4 τοὺς ἀληθεῖς τῆς φύσεως νόμους οὐ κατιδών. III 11, 3 ὁ μισάρετος. — LXX: I 116, 20. 117, 9. 220, 17. II 17, 3. 309, 22. III 41, 17. 111, 20. 115, 13. 120, 16. 214, 21. 245, 23. 253, 16.

Λάιος. V 154, 3 (παῖς Οἰδίπους).

Λακεδαιμόνιοι. IV 204, 15 sq. ἔθη καὶ νόμιμα. V 155, 20 νομοθέτης.

Λακεδαιμόνιος. V 231, 21 νομοθέτης.

Λακεδαίμων. VI 13, 20 coni. Ἀθῆναι (μέγιστοι δῆμοι).

Λακωνικός. VI 64, 16 (σκληραγωγία). VI 32, 14 (παῖς).

Λάμεχ. I 270, 2. II 9, 26. 16, 19. 25. 24, 18. 27, 14. — All: II 9, 30. 10, 19. 16, 18 (ταπείνωσις). II 10, 30 (ὁ ταπεινός). II 17, 15 ὁ ταπεινὸς καὶ χαμαίζηλος. — LXX: II 16, 21.

Λαμία. VI 219, 19.

Λάμπων. VI 143, 9. 24. 145, 1.

Λάμπωνες. VI 124, 5 γραμματοκύφωνες.

Λατώ. VI 109, 12 (in Pind. vers.)

Λεία. I 82, 10. 99, 22. 102, 6. 109, 18. 117, 27. 153, 13 sq. II 14, 1. 29, 21. 286, 28. III 125, 17. — All: II 296, 14 (κοπιῶσα, ἡ ἀρετή). II 29, 15. III 200, 21 (μισουμένη). I 180, 10 ἀνανευμένη καὶ κοπιῶσα ἐπὶ τῇ συνεχείᾳ τῆς ἀσκήσεως. II 160, 7. 287, 24. III 40, 16. 77, 20. 97, 7. 213, 1 (ἡ ἀρετή). II 29, 17 ἡ ἐκτὸς τῶν παθῶν. II 217, 17 (τὸ κατὰ ψυχὴν κάλλος). III 77, 14 ἡ ὑγιεινοτάτη καὶ εὐσταθεστάτη καὶ εἰρηνικωτάτη κίνησις. III 78, 15 (λεία κίνησις ἐν σώματι ὑγείαν, ἐν δὲ ψυχῇ καλοκἀγαθίαν καὶ δικαιοσύνην ἂν ἐργάσαιτο). III 78, 21 τὰ πρεσβύτερα καὶ ἡγεμονεύοντα ἀγαθὰ καρποῦσθαι. I 145, 5 (γεννῶν τὰ πρότερα τῶν ψυχικῶν ἀγαθῶν). I 153, 5 ἐξ οὐδενὸς γενητοῦ (λαμβάνουσα) τὴν σποράν. I 181, 9 τὴν μήτραν ἀνέῳξεν αὐτῆς ὁ θεός. — LXX: I 99, 23. 258, 16. III 13, 1. 179, 10.

Λέπιδος. VI 148, 4. 152, 18.

Λευί. I 100, 15. 250, 11. 273, 25. III 125, 15. 191, 4. 7. — All: I 250, 15 θεραπείας σημεῖον. III 264, 17 ἐνεργειῶν καὶ πράξεων σπουδαίων καὶ λειτουργιῶν (σύμβολον). III 125, 20 coni. Ἰούδας, τῆς βασιλείου καὶ ἱερωμένης φυλῆς οἱ ἡγεμόνες. I 100, 21 τοῦ (φιλοθέου) ... κλῆρος ὁ θεός. I 250, 18 ὁ κεχρημένος ἀρετῇ τελείᾳ. II 313, 17 coni. Συμεών, οἱ φρονήσεως ἄκουσται καὶ γνώριμοι. I 82, 17 σμάραγδος. — LXX: II 146, 9. 182, 9. III 99, 4.

Λευῖται. I 253, 8. 16. III 118, 6. 128, 7. 189, 10. — All: I 249, 21. III 29, 9 λύτρα. I 272, 19 (οἱ τὰς γνώμας ἱερώτατοι). III 29, 11 ἱερωμένη φυλή. III 302, 11 προσήλυτοι καὶ ὀρφανοὶ καὶ χῆραι. I 254, 4. III 128, 8 cf. II 188, 1 (φυγάδες). I 254, 9 ὁ πάντων ἡγεμὼν (καταφυγή). I 254, 11 διὰ φόνον ὅσιον προνομίας ἠξιώθησαν. IV 196, 1 (οἱ νεωκόροι). — LXX: I 250, 2 sqq. 273, 3. III 29, 6.

Λευίτης. I 288, 22 Ἀαρών. — All: II 146, 17 „αὐτός μοι“ διὰ τὸ ἄλλο ἄλλοις τετιμῆσθαι. I 288, 6 (ἱερὸς καὶ σπουδαῖος λόγος). I 255, 5 cf. 15 (τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως ὑπηρέτης). I 250, 7 ὁ καταφυγὼς ἐπὶ θεὸν καὶ ἱκέτης αὐτοῦ γεγονὼς λόγος. — LXX: I 286, 28. 288, 6.

Λευιτικός. III 91, 22. 99, 8. 128, 2. 129, 1. 18. 156, 5. IV 239, 18 (φυλή). — I 111, 21. III 57, 17 (ἐν Λ. φησι) (cf. indic. loc. Vet. Testam. s. v. Leviticus).

Λέχαιον. VI 148, 19.

Λιβύη. II 92, 18. III 267, 17. VI 116, 10. 128, 13. 24. 148, 7.

Λιβυκός. VI 207, 15 (κλίμα).

Λυαῖος. VI 173, 12.

Λυδία. IV 88, 19 Κροῖσος ... βασιλεύς.

Λυκοῦργος. VI 14, 1. 32, 18 (νόμοι).

Λυσίμαχος. VI 36, 17.

Λώτ. I 160, 30. III 257, 4 (γυνή). II 39, 14 (θυγατέρες). — All: II 297, 2 ἀπόκλισις. II 271, 4 τὸ κλινόμενον τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ αἰσθητὸν εἶδος. II 302, 26 ἔκλινε τὴν ψυχὴν ὀρθὴν καὶ ἀκαμπῆ φύεσθαι δυναμένην. II 38, 29 (ὁ ἀνωσμένος καὶ κλιθεὶς ὑπὸ ψυχῆς ἀσθενείας). II 201, 15 ἄρρεν καὶ τέλειον ἐν ψυχῇ φυτὸν ἀναθρέψαι μὴ δυνάμενος. II 297, 9 οἴχεσθαι μετὰ τοῦ σοφίας ἐραστοῦ. II 38, 29 αἱ δύο θυγατέρες, βουλὴ καὶ συγκατάθεσις. — LXX: II 297, 1. III 136, 1. 223, 5.

Μαδιάμ. III 175, 27. — All: I 116, 1 (κρίσις). III 175, 9 ἐκ κρίσεως. II 240, 11 (ἡ τῶν σωματικῶν τροφή). — LXX: I 115, 24.

Μαδιανῖτις. LXX: I 166, 26.

Μαδιηναῖοι. V 275, 12 Ἄραβες.

Μάγιος. VI 133, 18 (Μάξιμος).

Μαθουσάλα. II 16, 19 cf. 9, 26. — All: II 9, 29. 10, 12 ἐξαποστολὴ θανάτου. II 16, 11 ἀποστολὴ θανάτου.

Μαιήλ. All: II 15, 14 ἀπὸ ζωῆς θεοῦ. II 16, 12 (ὁ τὸν ἴδιον βίον ἀπολελοιπώς).

Μαικήνας. VI 219, 19.

Μακεδόνες. II 92, 11 sqq. I 185, 21. IV 89, 4. VI 33, 2.

Μακεδονία. II 43, 14. 135, 20 (τὰ πυρίγονα). II 92, 12. VI 207, 7.

Μακεδών. VI 26, 15 Ἀλέξανδρος.

Μάκρων. VI 122, 18 sqq. 124, 10. 161, 25 sqq. 166, 12 sqq.

Μαμβρῆ. II 300, 29 ἀπὸ ὁράσεως, ὁ θεωρητικὸς βίος κλῆρος. — LXX: II 300, 23.

Μανασσῆς. I 133, 8. 10. II 221, 9. III 173, 26. — All: II 221, 12. 309, 2 cf. III 80, 10. 174, 8 „ἐκ λήθης“; ἀνάμνησις. I 134, 10 ὁ ἐκ λήθης. I 133, 28. 134, 3. III 174, 16 (ἀνάμνησις). — LXX: III 80, 20. 173, 30.

Μάξιμος. VI 133, 18 (Μάγιος).

Μάρεια. VI 52, 2. 128, 24 (λίμνη).

Μαριάμ. VI 70, 7 (προφῆτις). I 81, 10. 103, 14. II 111, 17. — All: I 136, 3 αἴσθησις. II 111, 10 (αἴσθησις κεκαθαρμένη). cf. Μωυσῆς (*Familia*).

Μάρις. VI 127, 15 οὕτως ... τὸν κύριον ὀνομάζεσθαι παρὰ Σύροις.
Μάρκος. VI 209, 11 Ἀγρίππας. VI 167, 7 Σιλανός.
Μασέκ. III 10, 10. 15, 7. — All: III 10, 11 ἐκ φιλήματος. III 10, 6 τοῦ σῶν χαρίτων ἱκανὸς γενέσθαι κληρονόμος. III 13, 6 (ἡ κατ' αἴσθησιν ζωή). — LXX: III 1, 6.
Μαχείρ. All: III 80, 16 (ἀναμνήσεως υἱός). — LXX: III 80, 21.
Μελιταῖα. V 356, 8.
Μελχά. III 80, 23. — All: III 81, 8 cf. 81, 25 βασίλισσα.
Μελχισεδέκ. — All: I 131, 4 ἱερεὺς λόγος κλῆρον ἔχων τὸν ὄντα. I 130, 5 (βασιλεὺς τῆς εἰρήνης). III 92, 7 ὁ τὴν αὐτομαθῆ καὶ αὐτοδίδακτον λαχὼν ἱερωσύνην.
Μέμφις. IV 147, 13 τὸ βασίλειον Αἰγύπτου.
Μένανδρος. cit. [*III 2, 8. 9 (frgm. 107 Kock). *IV 31, 2. 3 cf. IV 203, 12. 13 (frgm. 724 Kock)]. int. [V 197, 19 (cf. frgm. 546 Kock)].
Μερρά vel Μέρρα. II 34, 13. — LXX: III 106, 13.
Μεσοποταμία. II 17, 1. 242, 5. IV 42, 12. 183, 6. 186, 3. — LXX: II 241, 25. III 86, 4. 120, 14. 19.
Μίδας. VI 39, 6 coni. Κροῖσος.
Μιλτιάδης. VI 38, 3 ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός.
Μίνως. V 162, 11 (ἐν Κρήτῃ βασιλεύς).
Μινώταυρος. V 162, 19.
Μισαδαί. I 101, 26. 29.
Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας. LXX: V 238, 20.
Μνήμη. II 159, 4 (παρθένος).
Μνημοσύνη. II 159, 4 cf. Μνήμη.
Μοῦσαι. VI 18, 8. 90, 3.
Μουσώνιος. Ad III 199, 16 sqq. 226, 21 sqq. 266, 15 sqq. V 358, 16 sqq. VI 56, 7 sqq. cf. (Mus. rel. Hense p. 105, 13 sqq.) ad V 110, 4 sqq. 259, 13 sqq. 294, 7 sqq. cf. (ibid. p. 57, 13 sqq.) ad V 210, 19 sqq. cf. (ibid. p. 65, 1 sqq.) ad V 232, 10 sqq. cf. (ibid. p. 55, 15 sqq.) ad V 247, 10 sqq. cf. (ibid. p. 33, 7 sqq.) ad 52, 8 sqq. cf. (ibid. p. 107, 16 sqq.) De aliis dictis et rationibus, quae Philoni cum Musonio intercedunt, cf. P. Wendland, Philo u. d. kyn. stoische Diatribe. Beitr. z. Gesch. d. griech. Philosophie u. Relig. von P. Wendland u. O. Kern, Berlin 1895, p. 1—67.
Μωάβ. All: III 223, 20 ἐκ πατρός. — LXX: II 287, 26. III 223, 19.
Μωαβῖται. I 130, 20 coni. Ἀμμανῖται. — All: I 130, 22 οἱ ἐκ τοῦ πατρὸς νοῦ φύντες τρόποι. — LXX: I 163, 13. II 39, 13.
Μωυσῆς. φησί, λέγει, καλεῖ etc. passim. *cit. passim cf. indic. locorum Vet. Testam. —
Epitheta: IV 244, 7. 268, 18 (βασιλεύς, νομοθέτης, ἀρχιερεύς, προφήτης). I 254, 17 (ἡγεμών, στρατηγός, ἀρχιερεύς, προφήτης, φίλος τοῦ θεοῦ). III 182, 23 (ὁ σοφὸς βασιλεύς). IV 146, 13 (ἐπίτροπος). III 259, 2 (ἐπίμαχος). III 8, 13 (ὁ ἐπίσκοπος). V 285, 13 (ἡγεμών). IV 178, 16 ὁ ἡγεμὼν τῶν Ἑβραίων. II 111, 15. IV 163, 17 (ἐξάρχων). III 185, 5 χορηγός. I 180, 4. cf. I 1, 4 (ὁ νομοθέτης). VI 78, 10 ὁ τῶν Ἰουδαίων νομοθέτης. IV 119, 1 (νομοθέτης καὶ ἑρμηνεὺς νόμων ἱερῶν). II 191, 28 (ὁ δίκαιος καὶ ἀληθὴς βραβευτής). I 222, 5 (ὁ θεσμοφύλαξ). III 42, 2 ὁ ἀρχιερεύς. II 89, 14. III 276, 13. IV 272, 18 (ὁ ἱεροφάντης). V 10, 19 ὁ ἱεροφάντης καὶ θεοφιλέστατος. I 151, 16 (ὁ ἱεροφάντης καὶ προφήτης). III 60, 2. IV 272, 18. V 336, 2. VI 63, 9. 70, 6 (ὁ προφήτης). III 289, 9 ὁ ἀρχιπροφήτης. V 347, 22 ὁ θεολόγος. I 3, 13 II 137, 10 ὁ μέγας. IV 249, 9. V 99, 5 ὁ πάντα μέγας. I 108, 3. II 51, 13. 177, 19. III 160, 12 (ὁ σοφός). II 38, 20 (ὁ πάντα σοφός). I 286, 26. II 7, 11. 37, 20. 99, 7. 103, 22. 139, 8. 283, 5. IV 4, 9. V 84, 3 (ὁ πάνσοφος). V 134, 11 ὀξυδερκεστάτοις ὄμμασιν ἰδὼν ὁ πάνσοφος. V 244, 14 τῇ ψυχῇ θεασάμενος ὁ πάνσοφος. V 249, 7 (ὁ πάνσοφος καὶ θεοφιλής). I 143, 30 ὁ σοφὸς τέλειος. I 108, 30. II 111, 9 (ὁ τέλειος). I 288, 4. II 188, 7 (ὁ τελειότατος). I 154, 16. 181, 5. 288, 21. II 55, 4. 57, 18. 86, 10. 112, 11. 167, 11. 293, 18. III 90, 9. 162, 5. 188, 22. IV 41, 4. V 156, 9. 230, 11. 321, 3 (ὁ ἱερώτατος). V 15, 7 ὁ ἱερώτατος .. ἀληθείας ἐραστὴς καὶ διδάσκαλος. I 81, 9. 108, 28. 182, 3. 234, 3 (ὁ θεοφιλής). I 108, 5. II 281, 10 (ὁ θεοφιλέστατος). II 185. 27. 235, 13 (ὁ θεοπρόπος). IV 245, 8 (ὁσιώτατος τῶν πώποτε γενομένων). V 321, 3 φιλάρετος, φιλόκαλος, φιλάνθρωπος ὁ ἱερώτατος. I 44, 5 (ὁ φιλάρετος). II 211, 3 ὁ θαυμασιώτατος. II 139, 3 ὁ ταμίας καὶ φύλαξ τῶν τοῦ ὄντος ὀργίων. III 157, 11 ὁ τῆς ἀειδοῦς φύσεως θεατής. I 289, 12 (ἀψευδέστατος). III 177, 4 (Αἰγύπτιος).
All: III 178, 15 λῆμμα. IV 123, 17 (ὄνομα διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὕδατος ἐλέσθαι, ὕδωρ = μῶυ). II 249, 11 ὁ ἀστεῖος ἀπὸ γενέσεως ἀρχῆς φυτευθεὶς καὶ προαγορευθεὶς τρόπος. II 247, 10 τὸ θεοφιλὲς γένος. I 71, 4. 294, 25. III 289, 9 („θεὸς τοῦ Φαραώ"). I 122, 15 ὁ προφητικὸς λόγος. II 298, 2 (ὁ προφήτου λόγος). III 107, 20 ὁ

προφήτης λόγος. III 141, 18 τὸ προφητικὸν γένος. III 99, 6 ὁ καθαρώτατος νοῦς, ὁ ἀστεῖος ὄντως, ὁ νομοθετικὴν ὁμοῦ καὶ προφητείαν ἐνθουσιώσῃ καὶ θεοφορήτῳ σοφίᾳ λαβών. III 192, 13 νοῦς ὁ καθαρώτατος cf. II 46, 17 47, 8. 51, 13. IV 209, 16 (τὸ Μωυσέως καθαρώτατον πνεῦμα). — I 135, 28. 294, 14. 23. II 52, 15. III 189, 8 (Μωυσέως σκηνή). V 223, 2 (στῆλαι). IV 148, 9 (ῥάβδος). IV 162, 13. 170, 15 (ἱερὰ βακτηρία). I 298, 1 (χείρ = χιόνος ἰδέα). I 106, 7 sqq. (ὄφις). II 114, 21 (δράκων).

De vita: IV 120, 9 γένος Χαλδαῖος. IV 200, 3 (γένεσις καὶ τροφή). III 1, 11 ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος γενέσθαι. III 212, 20 (ἀσώματος γενόμενος). II 52, 25 τοῦ θνητοῦ βίου μετανίσταται. cf. IV 119—307.

Familia: I 267, 12. 288, 23. II 301, 18. IV 140, 22. 142, 9. 143, 1. 22. 146, 9. 10 (Ἀαρὼν ἀδελφός cf. Ἀαρών). III 281, 21 (ἀδελφή cf. Μαριάμ). II 17, 7. I 180, 12. 181, 18 (Σεπφώρα γυνή cf. Σεπφ.)

De philosophia Mosis: I 2, 16 φιλοσοφίας ἐπ᾽ αὐτὴν φθάσας ἀκρότητα. II 80, 2 τὴν μὲν κατὰ M. ἄκραν σοφίαν ἀξιοῖ χάριτος ὁ ὢν αὐτὸς δι᾽ ἑαυτοῦ μόνου. IV 240, 11 τὴν ἀριστείαν ἀποδεξάμενος. I 142, 30 (ἀπόνως καὶ εὐμαρῶς τὴν ἀρετὴν παρὰ θεοῦ λαβών). I 106, 14 ἀσωμάτων ἐρᾷ ἀρετῶν. IV 131, 7 τοὺς ἀρετῆς ἄθλους διήθλει. V 248, 19 ἕωθεν εἰς νύκτα πονούμενος. II 21, 28 οὔτ᾽ εἰς δεξιὰ οὔτ᾽ εἰς ἀριστερὰ ... ἀποκλίνειν οἴεται δεῖν. III 290, 1 στάθμην καὶ μέτρον καὶ ἀριθμὸν τῶν ὅλων ὑπέλαβεν εἶναι τὸν θεόν. III 192, 21 ἐξαγαγεῖν ἐκ τῆς σωματικῆς χώρας τὸν ὁρατικὸν καὶ φιλοθεάμονα νοῦν καὶ φιλόσοφον ... δυνηθείς. II 15, 17 τὸ κατὰ θεὸν ζῆν ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν ὁρίζεται. II 95, 7 ὀνόμασιν εὐθυβολωτάτοις καὶ ἐμφαντικωτάτοις εἴωθε χρῆσθαι. I 135, 28 cf. II 139, 11. III 250, 2 τὰ ἀρχέτυπα τεχνιτεύει. V 224, 1 δικαίως τὸ δίκαιον προστάττει μεταδιώκειν. III 12, 1. cf. I 184, 1 προσφυέστατα θεὶς ὀνόματα. I 206, 17 τὴν ἀλήθειαν ἀκραιφνῆ μεταδιώκει. II 43, 8 opp. ἄλλοι φιλόσοφοι. II 136, 18 opp. οἱ παρ᾽ Ἕλλησι φιλοσοφήσαντες. I 89, 6 ὁ Ἡράκλειτος κατὰ τοῦτο Μωυσέως ἀκολουθήσας τῷ δόγματι. — *De Mosis cum deo commerciis*: I 158, 21 θεῷ φίλος. V 287, 9 (πρὸς τὰ θεῖα συγγένεια). I 135, 20 χρῆται ... ὑφηγητῇ τῷ θεῷ. II 301, 28 εὔχεται ... αὐτῷ τῷ θεῷ χρῆσθαι ἡγεμόνι. II 79 22 Μωυσῆν δὲ (εὐαρεστῆσαι) τῷ δορυφορουμένῳ πρὸς τῶν δυνάμεων καὶ δίχα αὐτῶν κατὰ τὸ εἶναι μόνον νοουμένῳ. II 146, 8 (τῇ τοῦ θεοφιλοῦς περιουσίᾳ χρῆται). I 135, 28 ἀνακέκληκε καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός. IV 136, 16 δείξας ὁ θεός. I 115, 21 ἐμφανὴς καθίσταται θεῷ. I 136, 5 ἐν σκιᾷ ὁ θεός. IV 250, 24 ἀφικνεῖται πρὸς τὸ ἀόρατον ἀοράτῳ ψυχῇ δικαστήριον. I 45, 5 (ὀξυωπεστέροις ὄμμασι θεωρεῖ). IV 244, 13 (ἐπιθειάσας καὶ ἐξ αὐτοῦ κατασχεθείς). IV 57, 17 ἐθεσπίσθη. IV 261, 17 (ἡ κατ᾽ ἐνθουσιασμὸν προφητεία). IV 263, 4 θεοφορηθεὶς ἐθέσπισε. III 176, 15 ἐπιθειάσας. V 317, 9 ἱεροφαντῶν. III 295, 5 θεοπρόπιον ἐχρήσθη τοιόνδε. II 291, 28. IV 149, 21 ἱκετεύει τὸν θεόν. IV 149, 3 cf. I 136, 11 (εὐξάμενος). I 111, 8 ὑμνεῖ τὸν θεόν. — *Discipuli Mosis*: I 277, 25. II 3, 5. 237, 4. 308, 1. 14. III 19, 15. IV 248, 7. VI 63, 1 (γνώριμοι). V 77, 8. 84, 8 (φοιτηταὶ καὶ γνώριμοι). III 109, 2. V 108, 4. 148, 18 (φοιτηταί). II 244, 8 οἱ κατὰ M. σοφοὶ πάντες. IV 269, 4 (οἱ κατὰ M. σοφοὶ ἄνδρες). III 195, 18 (οἱ κατὰ M. φιλοσοφοῦντες). II 141, 14 ὁ τοῦ M. θιασώτης. II 82, 4 οἱ M. θιασῶται. IV 140, 18 (οἱ ἀμφὶ M.). II 241, 14 (ἑταῖροι). — *De Mosis rebus gestis agitur*: I 103, 14. 19. 105, 27. 108, 27. 116, 8. 118, 12. 134, 3. 136, 2. 141, 12. 21. 142, 19. 143, 1. 144, 2. 28. 145, 13. 156, 18. 157, 3. 290, 4. II 1, 3. 17, 5. 32, 4. 38, 28. 39, 11. 87, 23. 114, 18. 115, 5. 12. 144, 6. 147, 18. 184, 25. 211, 28. 273, 13. 285, 7. 287, 9. 303, 17. 309, 15. III 11, 16. 12, 12. 14, 16. 37, 6. 39, 10. 48, 21. 53, 26. 58, 13. 140, 12. 199, 2. 201, 11. 269, 17. 271, 7. 297, 10. IV 132, 15. 140, 18. 142, 10. 143, 14. 150, 1. 5. 18. 152, 22. 156, 2. 162, 19. 164, 13. 172, 4. 173, 4. 181, 20. 196, 6. 19. 202, 20. 216, 1. 236, 3. 237, 17. 239, 16. 241, 4. 262, 6. V 2, 19. 4, 1. 63, 21. 102, 10. 151, 20. 164, 9. 232, 8. 239, 2. — LXX: I 108, 8—11. 115, 23. 122, 27. 141, 24. 25. 150, 9. 154, 24. II 139, 5. 182, 10. 188, 23. 189, 14. III 4, 10. 5, 9. 26, 22. 27, 20. 60, 4. 5. 89, 12. 106, 15. 16. 141, 18. 144, 5. 145, 2. 160, 16. 161, 14. 192, 9. 246, 26. 287, 21.

Ν α α σ σ ώ ν. LXX: I 17, 4.

Ν α δ ά β. I 101, 8. 27. III 70, 13. 123, 1. 269, 13. — All: II 301, 20 ἑκούσιος. — LXX: II 301, 15.

Ν α ί δ. I 8, 14. — All: I 172, 25 σάλος. II 8, 7 (ὁ κλόνος), εἰς ὃν ἡ ψυχὴ μετῳκίσατο. — LXX: I 172, 25. II 1, 2.

Ν α χ ώ ρ. III 80, 22. — All: III 81, 3. 10 φωτὸς ἀνάπαυσις. LXX: II 16, 28.

Νεβρώδ. II 54, 22. 55, 1. — All: II 54, 24 αὐτομόλησις.
Νεῖλος. IV 245, 21 θεοπλαστοῦσι τῷ λόγῳ τὸν Ν. Αἰγύπτιοι. III 149, 19. IV 146, 21.
Νέρων. VI 124, 9.
Νεφθαλείμ. All: III 264, 24 εἰρήνης (σύμβολον).
Νίκη. I 34, 11 (ἀμήτωρ = ὁ ἑπτὰ ἀριθμός) cf. Παρθένος.
Νιόβη. VI 35, 7 in Hom. vers.
Νοεμά. All: II 26, 21 πιότης.
Νορβανός. VI 213, 2. 4 Γάιος Φλάκκος.
Νῶε. V 341, 4 (coni. Δευκαλίων). II 42, 3. 12. 73, 5. 79, 21. 81, 10. 82, 14. 170, 16. 222, 3. 224, 9. III 294, 19 cf. I 102, 9. 129, 10. — All: I 129, 22. IV 7, 7 ἀνάπαυσις ἢ δίκαιος. III 90, 14 πρῶτος δίκαιος. I 282, 9. 285, 25. II 10, 31. 38, 18. 27. 43, 2. 86, 11. 95, 11. 132, 2. 161, 9. 292, 18. III 59, 17. 189, 1 (ὁ δίκαιος). — LXX: II 133, 4. 161, 11. 215, 4. IV 8, 10.

Ξάνθιοι. VI 34, 1 (πανωλεθρίαν ὑποστάντες).
Ξενοκράτης. int. [III 211, 12 (νοῦς = ἀριθμός ap. Cic. Tusc. I 10, 20). I 22, 21 cf. III 211, 13. 14 θύραθεν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐπεισιέναι (DG 392^b 1 cf. Ἀριστοτέλης, Πυθαγόρας, Πλάτων, Κλεάνθης). V 302, 14 ἐκδιδόναι ἱκέτας οὐχ ὅσιον (ap. La. Diog. IV 10)].
Ξενοφῶν. VI 61, 7 καὶ Πλάτων (ἄνδρες τά τε ἤθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι). VI 61, 11 (συμπόσιον Ξ.). Ad [I 209, 11 sqq. cf. (Memor. II 1). III 235, 10 (Cyrop. VIII 2, 10). VI 61, 4 (Symp. II 1 sqq.)].
Ξέρξης. III 272, 22 ὁ Περσῶν βασιλεύς.

Ὀδολλαμίτης. LXX: III 142, 6.
Ὀδυσσεύς. VI 55, 3 (μῦθος).
Οἰδίπους. V 154, 3 Λαΐου (παῖς).
Ὀκέλλος. VI 76, 13 Λευκανοῦ γένος, (σύγγραμμα). „Περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως“ (cf. FV 35^a 3). int. [VI 79, 15 sqq. εἰ φθείρεται ὁ κόσμος (Ocell. Luc. I 11). VI 94, 19 sqq. (ὁ κόσμος ἀίδιος Ocell. Luc. I 9). VI 102, 1 ἐκ σπέρματος ἡ γένεσις καὶ εἰς σπέρμα ἡ ἀνάλυσις (Ocell. Luc. I 13). VI 106, 4 sqq. (στοιχείων μεταβολαί Ocell. Luc. I 12)].
Ὀλυμπιακός. II 87, 17. 119, 2 (ἀγών).
Ὀλύμπιοι. VI 30, 14.
Ὀλυμπιονῖκαι]. VI 57, 11 cf. V 326, 11.
Ὄλυμπος. II 230, 15. VI 109, 14.
Ὅμηρος. IV 3, 15 ποιητὴς ... κατ᾽ ἐξοχὴν λέγεται. *II 230, 9 ὁ μέγιστος καὶ δοκιμώτατος τῶν ποιητῶν ... φησι (λ 315. 316). VI 170, 26 (Πρωτεύς), ὃν εἰσήγαγεν Ὅ. *VI 50, 12 sqq. αἰνίξασθαι ἐν Ἰλιάδι (Ν 5. 6). *VI 9, 12 cf. IV 61, 10. 134, 7 „ποιμένας λαῶν“ εἴωθε καλεῖν τοὺς βασιλέας (Α 263 al.). cit. [*II 262, 4. 5 (Β 204. 205). *II 306, 20 (δ 392). *II 299, 8 (Ζ 484). *III 123, 14 (μ 118). *III 187, 13 (η 36). *III 217, 11 (δ 392). *III 282, 4 (δ 535). *III 282, 21. 22 (Χ 60 al.). *VI 113, 13 sq. (Ζ 147. 148). *IV 117, 14. 15 (λ 109. μ 323. Γ 277). *V 19, 12 cf. IV 127, 4. V 164, 7 (Σ 104 υ 379). *V 87, 1 (Ζ 266). *IV 284, 19 (Ρ 32). *III 43, 23 (Ι 97). *VI 32, 9 (Ζ 407). *VI 35, 7—9 (Ω 602 sqq.). *VI 36, 12. 13 (Α 180. 181). *VI 57, 4 (ι 373 sq.). *VI 84, 18. 19 (ζ 107. 108)]. int. [II 190, 7 μυρίοις στόμασι καὶ γλώτταις (Β 489). III 117, 6 χανδὸν (φ 294). III 237, 9. 10. cf. IV 281, 16 ἑτερήμερος (λ 303. 304). III 254, 16 sqq. τὸ θεῖον ἀνθρώποις εἰκαζόμενον ἄλλοτε ἄλλοις περινοστεῖ τὰς πόλεις ἐν κύκλῳ (ρ 485—487). III 267, 9 ἀλεξάμενος (ξ 529). III 270, 10. 11 καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτός (μ 219). III 300, 14 ἀμετροεπεῖς Β 212). III 302, 20. 21 (ἀκριτόμυθος Β 246). IV 281, 15 (Διοσκόροι λ 303). V 60, 19 δίψαν ἀκουμένοις (Χ 2). VI 75, 12 πυρὸς ἀκαμάτου (Ε 4 al.). V 216, 16. 17 ὃς τὰ πάντων ἐφορᾷ καὶ τὰ πάντων ἐπακούει (λ 109. μ 323). V 370, 15 πανάπολοι (ν 223). VI 86, 1 sqq. (νήπιοι παῖδες), οἳ πολλάκις παρ᾽ αἰγιαλοῖς ἀθύροντες ψάμμου γεωλόφους ἀνιστᾶσι κτλ. (Ο 362 sqq.)].
Ὅμιλος. VI 189, 8 (ὁ ἐπὶ τῶν πρεσβειῶν).
Ὄσσα. II 230, 15.
Οὐιτέλλιος. VI 198, 16.

Παιάν. VI 175, 25 ὁ ψευδώνυμος opp. τὸν ἀληθῆ.
Παλαιστίνη. IV 30, 16. 159, 12. V 334, 1. VI 21, 20.
Παμφυλία. VI 207, 5.
Παναίτιος. VI 96, 20 coni. Βοηθός, ἄνδρες ἐν τοῖς Στωικοῖς δόγμασιν ἰσχυκότες. (ἀφθαρσία τοῦ κόσμου cf. La. Diog. VII 142. DG 469^b 7).
Πανδώρα. VI 92, 6 (πάντα δωρουμένη).
Πανέλληνες. VI 57, 10 (θεαταί).
Παρθένος. I 34, 11 ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς cf. Νίκη.
Παρθυαῖοι. IV 89, 10. 11. VI 203, 5.
Παρθυηνή. VI 157, 16.
Παρθυηνοί. II 92, 15.
Παρμενίδης. int. [VI 75, 2 (κόσμος ἀγένητος καὶ ἀνώλεθρος FV 18 Β 8, 3). III 209, 18. 236, 2. 3 (ἀστέρες) πιλήματα ἀδιάλυτα αἰθέρος (FV 18 Α 39 cf. Ἡράκλειτος, Ἀναξίμανδρος).

Παροιμίαι. II 185, 18 ἐν Π. εἰρῆσθαι (cf. indic. locor. Vet. Test. s. v. Proverbia).
Πασιφάη. V 162, 11 sqq.
Πάσχα. I 134, 9. 149, 10. III 58, 14. 90, 11. — All: I 146, 26. II 273, 20. III 93, 15 (διάβασις). I 228, 4 διάβασις ... οὐ θνητή. I 227, 16 (ἡ ἐκ παθῶν εἰς ἄσκησιν ἀρετῆς διάβασις). IV 252, 13. V 96, 6. 120, 17 (τὰ διαβατήρια). IV 304, 6 (νηστεία). III 44, 14 ἐστιν, ὅταν ἡ ψυχὴ τὸ ἄλογον πάθος ἀπομαθεῖν μελετᾷ.
Πειθώ. II 12, 15. — All: II 12, 18 ὁ λόγος, στόμα ἐκθλῖβον. — LXX: III 221, 19 (ὁ λόγος).
Πειραιεύς. VI 148, 23.
Πελοπόννησος. VI 116, 6. 148, 15. 151, 20. 207, 8.
Πεντεφρῆ. I 165, 19. 166, 2. III 186, 12.
Πετεφρῆ. LXX: III 221, 26.
Περιπατητικός. VI 90, 3 (φιλοσοφία cf. Θεόφραστος, Ἀριστοτέλης).
Πέρσαι. II 92, 13. 15. III 277, 22. IV 88, 20. 89, 10. V 153, 18. 154, 15. 178, 12. VI 21, 15. 38, 3.
Περσικός. V 153, 11 ἔθος.
Πετρώνιος. VI 216, 8 (Πόπλιος, τῆς Συρίας ἐπίτροπος). VI 194, 7 (τῆς Συρίας ἁπάσης ὕπαρχος). VI 194, 18. 195, 12. 196, 20. 197, 21. 22. 198, 1. 12. 200, 2. 21. 202, 28. 203, 14. 25.
Πήλιον. II 230, 15.
Πιλᾶτος. VI 210, 6 cf. 211, 6 τῶν ὑπάρχων ἐπίτροπος ἀποδεδειγμένος τῆς Ἰουδαίας.
Πίνδαρος. *VI 109, 10 sqq. ἐπὶ τῆς Δήλου φησί (frgm. 87 Bergk). *V 320, 8 cf. VI 169, 23 sqq. κατὰ τὸν Π. (frgm. 280 Bergk).
Πλάτων. VI 61, 7 coni. Ξενοφῶν (ἄνδρες τά τε ἤθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι). VI 77, 16 Ἀριστοτέλης ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ Π. (De coel. I 10, 280ª 28. Phys. VIII 1, 251ᵇ 17). VI 77, 6 σοφιζόμενοι κατὰ Π. (cf. DG 485, 17). VI 81, 14 παρὰ Π. μαρτυρεῖν εἰλήφθω. — I 41, 25 ὡς ἔφη (Tim. 75 D). I 46, 5 ὡς εἶπε (Menex. 238 A). *VI 4, 6 κατὰ τὸν ἱερώτατον Π. (Phaedr. 247 A). *VI 84, 23 — 85, 4 φησίν (Tim. 33 C). VI 89, 8 ᾗ φησιν ὁ μέγας Π. (Tim. 37 E). *VI 76, 16 sqq. ὑπὸ Π. ἐν Τιμαίῳ δηλοῦσθαι (Tim. 41 A). *VI 81, 4—14 μαρτύρια ... τα ἐν Τιμαίῳ (Tim. 32 C). *VI 116, 10 sqq. ᾗ φησιν ἐν Τιμαίῳ (Tim. 24 E. 25 CD). — cit. [*II 159, 16 (Tim. 29 A). *III 123, 24 sqq. (Theaet. 176 AB). *III 126, 27—127, 6 (Theaet. 176 C). *IV 157, 21 (Phaedr. 279 C). *V 147, 6 (Phaedr. 247 A).]. — int. [1. Logica: V 338, 8 τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις εἶναι (Men. 81 E). V 146, 17 (αἴτια opp. τὰ ὧν οὐκ ἄνευ Phaed. 99 C). — 2. Etymolog.: III 211, 16 παρὰ τὴν ψῦξιν ὠνομάσθαι ψυχή (Cratyl. 399 E). V 264, 10 (ἐνιαυτός = αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ Cratyl. 410 D). V 270, 3 σωφροσύνη = σωτηρία τῷ φρονοῦντι (Cratyl. 411 E). — 3. Physica: I 5, 12 sqq. (κόσμος, νοητὴ πόλις cf. Tim. 24 C). VI 75, 2 (κόσμος ἀγένητός τε καὶ ἀνώλεθρος Tim. 52 A cf. Παρμενίδης). I 60, 5 ἀπείρους (κόσμους ὑπολαμβάνοντες) ἄπειροι ὄντες (Tim. 55 C). VI 117, 13 sqq. νέον τὸν κόσμον ... πρὸ χιλίων παγέντα ἐνιαυτῶν (Legg. III 677 D). VI 99, 5 (τὸ ἀεικίνητον, ψυχή, θεός Phaedr. 245 C). III 56, 1. 2 cf. 7, 8. 9. 133, 24—134, 2 (τὸ πᾶν) δεσμῷ, τῇ τοῦ πεποιηκότος βουλήσει, συνέχεσθαι (Tim. 41 AB). II 43, 16 κύκλῳ κινοῦνται τὴν συγγενεστάτην νῷ κίνησιν (Tim. 33 B). I 175, 2 sqq. III 52, 17 sqq. (αἱ κατ' οὐρανὸν σφαῖραι Tim. 36 C). II 181, 13 (ὕλη = τιθήνη Tim. 52 D cf. Ἀριστοτέλης). II 2, 14 sq. 134, 16 sq. μηδενὸς ἔξω (τοῦ κόσμου) καταλειφθέντος (Tim. 32 C). I 8, 7. 228, 19. II 63, 11. III 38, 16. 202, 25 sqq. (de tempore Tim. 37 D sq.). VI 92, 1 (γῆ) καθαρθεῖσα ... ποταμῶν ἀναχύσεσιν (Tim. 22 D). VI 117, 17 sqq. cf. 118, 11 sqq. φθοραὶ τῶν κατὰ γῆν ... πυρὸς καὶ ὕδατος ἀλέκτοις φοραῖς κτλ. (Tim. 22 C et Legg. III 677 A). — III 64, 13 sqq. cf. VI 82, 7 sq. ἕκαστος ἡμῶν συγκριθεὶς ἐκ τῶν τεττάρων sc. στοιχείων (Tim. 42 E). IV 76, 10. 11. V 286, 19 (σῶμα) ὀστρέου δίκην περιπεφυκός (Phaedr. 250 C). V 53, 13 sqq. τὴν τοῦ ἥπατος φύσιν ... κατόπτρου λόγον ἔχειν (Tim. 71 B). V 52, 6. 18 (ἡγεμονικοῦ) οἶκος ... ἐγκέφαλος (DG 391ª 8 = FV 55 A 105. 14 A 13 cf. Ἀλκμαίων, Ἱπποκράτης). III 211, 19. V 220, 1 (κεφαλὴ = ἀκρόπολις ψυχῆς cf. indic. verbor. s. v. ἀκρόπολις Tim. 70 A et Pol. VIII 560 B). I 22, 21 cf. III 211, 13. 14 θύραθεν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐπεισιέναι (DG 392ᵇ 1 cf. Ἀριστοτέλης, Πυθαγ., Ξενοκράτης, Κλεάνθης). III 211, 18 (ψυχή) ἄφθαρτον (DG 392ª 12 et al.). I 79, 22 sq. 138, 27—139, 5. II 233, 20 sqq. III 50, 22. V 229, 26 sqq. 270, 1 sqq. (de tribus animae partibus Phaedr. 246 A. 253 C. Pol. IV 439 D. Tim. 69 C et al.). V 35, 18 (ἐνοικεῖν τὸν θυμὸν τοῖς στήθεσιν Tim. 69 E et al.). III 41, 18 cf. 193, 5. I 58, 11. V 27, 10 (ἡ ψυχή =

κήρινον ἐκμαγεῖον Theaet. 191 C sqq.). II 109, 25 sqq. III 305, 15 sqq. V 270, 1 sqq. cf. I 80, 10 sqq. (ἡ λογικὴ ψυχή = ἡνίοχος Phaedr. 246 A sqq.). — VI 3, 7. 55, 9. 10 τὸ τῶν τεττίγων γένος ἀέρι τρέφεσθαι (Phaedr. 259 C). — 4. Theologica et Mystica: I 6, 15. III 165, 2. 3 cf. IV 214, 14 ἀγαθὸν εἶναι τὸν πατέρα καὶ ποιητήν (Tim. 29 DE). I 228, 15 (θεός = ὁ μόνος σοφός Phaedr. 278 D). I 226, 4 ὁ θεὸς . . . μεμέτρηκε τὰ ὅλα (Legg. IV 716 C). VI 72, 1 παντὸς ἀδήλου καὶ σπουδαίου πράγματος θεὸν καλεῖν ἄξιον (Tim. 27 C). VI 94, 14. 15 (τὸ ἀθάνατον) μένει γὰρ εἰς ἀεί κτλ. (Symp. 206 C). V 8, 16. 17 δυστόπαστος καὶ δυσκατάληπτος ὁ πατήρ (Tim. 28 C). II 45, 2 sq. 136, 14 sq. (δαίμονες vel ap. Phil. ἄγγελοι Symp. 202 E). I 278, 26—29 (πῶς εἰκὸς τὸν ἀνθρ. νοῦν μέγεθος οὐρανοῦ καὶ κόσμου χωρῆσαι τοσοῦτον [Plat.] Axioch. 370 B). II 137, 7 (al. loci in indice verbor. s. v. φυτόν) ἄνθρωπον . . . φυτὸν οὐράνιον (Tim. 90 A). VI 2, 7—11 τὸ νοητὸν φῶς ἰδεῖν οὐ δυνάμενοι (Pol. VII 514 sqq.). I 24, 7 τὸ τῆς ψυχῆς vel. διανοίας ὄμμα (al. loci in indice verbor. s. v. ψυχή, διάνοια, ὄμμα, ὀφθαλμός Pol. VII 533 D. Soph. 254 A). III 57, 2. 3 ἔνθεος κατοκωχή τε καὶ μανία (cf. indic. verbor. s. his verb. Phaedr. 245 A. Ion. 536 C). VI 61, 17 sqq. περὶ ἔρωτος καὶ Ἀφροδίτης οὐρανίου κεκομψεῦσθαι (Symp. 180 D). I 264, 8. 128, 9. 131, 21. III 52, 6. 53, 19. 54, 8. IV 166, 5. V 50, 3 cf. 10, 3 (μετεωροπολεῖν vel μετεωροπορεῖν Phaedr. 246 C). — 5. Ethica: III 158, 12. 172, 14 sqq. 241, 2 sqq. IV 13, 5 sqq. 61, 1 sqq. 137, 15. 16. V 342, 24. 343, 22. 346, 25. 350, 15 sqq. (ἀρετὴ διδασκαλική, φυσική, ἀσκητική Phaedr. 269 D. Men. 70 A cf. Θουκυδίδης, Ἀριστοτέλης). I 50, 24 sq. IV 285, 14. V 252, 10. 11 (ἡ πρὸς θεὸν ἐξομοίωσις Theaet. 176 AB). III 123, 20. 21. 125, 21. 22 τὸ κακὸν . . . πορρωτάτω θείου χοροῦ διῳκισμένον (Phaedr. 247 A). IV 202, 4 ὁ μίαν (ἀρετὴν) ἔχων καὶ πάσας ἔχει (Protag. 329 E). I 173, 16 sqq. II 71, 6 sqq. cf. 103, 12 τὸν σοφὸν ψεύσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ (Pol. III 389 B). VI 92, 14 πόνους ἀκεῖσθαι (Menex. 238 A). IV 65, 15 τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν χαλεπώτερον (Gorg. 509 C). I 173, 22 sqq. V 224, 1 sqq. cf. II 153, 4 sqq. δικαίως τὸ δίκαιον μεταδιώκειν (Pol. V 331 C). IV 68, 4 sqq. (νόμοι Gorg. 483 B). II 168, 5 sq. χρήματα αἴτια μὲν ἀγαθῶν ⟨ἀγαθῷ⟩ ([Plat.] Eryx. 397 E). IV 296, 8 παίδων ἴδιον οὐδέν, ὃ μὴ γονέων ἐστιν (Legg. IV 717 B). V 223, 8 δωροδοκεῖν ἐπ' ἀδίκοις (Legg. VII 955 CD). V 175, 7. 8 ἀνδροφόνοι ἀνίατα δρῶσιν (Pol. X 615 E. Phaed. 113 E. Gorg. 525 B). II 36, 24 βίος = τραγῳδία (Phileb. 50 B. cf. Legg. VII 817 B). IV 6, 22. 116, 7. 157, 4. V 91, 5. 267, 19. 289, 9 ὁ μὴ τυφλὸς ἀλλ' ὀξὺ βλέπων πλοῦτος (Legg. I 631 C). VI 96, 2 ἄμουσαν ἀπληστίαν (Tim. 73 A). V 178, 9. 10 (μαγικὴ διττή Legg. XI 932 E sqq.). V 105, 1 cf. 115, 8 ὑπαίτιον δὲ τὸ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ (Legg. V 742 C). — 6. Apophthegmata: II 149, 21 μόνον εἰδέναι ὅτι οὐδὲν οἶδεν (Apol. 21 D). IV 200, 11 ἐὰν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν (Pol. V 473 D. cf. Epist. VII 326 B). I 273, 10 sq. II 120, 9. III 27, 16 ἀρχὴ ἥμισυ παντός (Legg. VI 753 E cf. Ἡσίοδος). IV 125, 4 „ἵππος εἰς πεδίον" ὁρμᾷ (Theaet. 183 D). V 85, 11. cf. IV 288, 8 ὁ τοῦ σπουδαίου λόγος ὅρκος ἔστω (Phaedr. 236 D). V 252, 15 (σῶμα = σῆμα Cratyl. 400 B). — 7. Dictiones platonicae: VI 4, 8 V 77, 21. 22 λόγων ποτίμων (Phaedr. 243 D). IV 207, 15 ἀντεφεστιῶτες (Tim. 17 B). I 266, 2 cf. III 229, 17 δόλιχον ἀπομηκύναντες λόγῳ (λόγων) (Protag. 329 A). VI 62, 14 sq. cf. IV 31, 8. V 159, 20 sqq. 161, 8 sqq. σπείροντες . . . ὑφάλμους ἀρούρας ἢ λιθώδη καὶ ἀπόκροτα χωρία (Legg. VIII 838 E). V 36, 5 φάτνην ἀλόγου θρέμματος (Tim. 70 E). V 19, 12. 164, 7 ἄχθος γῆς (Theaet. 176 D)]. (Vocabula platonica collegit C. Siegfried, Philo von Alexandrien als Ausleger des A. T. nebst Untersuchungen über die Gräcität Philos. Jena 1875. Multum supplevit Jak. Horovitz, Untersuchungen über Philons und Platons Lehre von der Weltschöpfung. Marburg 1900. Cf. etiam dissertationem Fabricii De platonismo Philonis Judaei. Lips. 1693).

Πλατώνειος. VI 78, 1 (δόγμα).

Πλατωνικός. VI 61, 4 (συμπόσιον).

Πλούτων. IV 281, 7 (γῆ).

Ποιναί. VI 2, 18. 151, 26.

Πολυξένη. VI 33, 6 ex Eurip. Hec.

Πόντος. II 92, 18 (βασιλεῖς). VI 207, 6 (μυχοί).

Πόπλιος. VI 216, 7 (Πετρώνιος).

Ποσειδῶν. VI 47, 12 (= ὕδωρ, διὰ τὸ ποτόν). IV 281 (θάλαττα).

Ποσειδώνιος. int. [VI 95, 11. 12. 102, 2

sq. (κόσμος = ζῷον λογικόν ap. La. Diog. VII 142). VI 73, 7 sqq. (κόσμος = σύστημα ap. La. Diog. VII 138). VI 97, 16 γενικοὶ τρόποι φθορᾶς εἰσι τρεῖς (DG 462, 15 sqq.). VI 74, 4 ἡ ἐκ τοῦ ὄντος ἀναίρεσις παντελής, ἣν καὶ ἀνύπαρκτον ἀναγκαῖον λέγειν (DG 462, 13). III 209, 12 ἡ ἀπλανὴς καὶ ἐξωτάτω σφαῖρα πρὸς τὸ ἄνω βάθος ἔχει (ap. Senec. Nat. quaest. II 1, 1). VI 90, 18 sqq. (πρῶτοι ἄνθρωποι γηγενεῖς ap. Sext. Emp. Adv. math. IX 28). V 362, 5. 6 ἰσότιμον καλῷ βίῳ σοφοῦ καὶ μίαν ἡμέραν . . . εἶναι κατορθουμένην (ap. Senec. Ep. 78, 25. Cic. Tusc. V 5). III 204, 2 sqq. 259, 1 sqq. (τῶν ὀνείρων εἴδη ap. Cic. De divin. I 64). ad VI 87, 18 sqq. cf. (DG 462, 22)]. — (De rationibus quae Philoni cum Posidonio intercedunt multa contulit Math. Apelt. Commentationes philologae Jenenses v. VIII fasc. 1 p. 89—142. Lips. MCMVII).

Πριηνεύς. VI 43, 4 Βίας.

Πρόδικος. int. [I 209, 11 sqq. (ap. Xenoph. Memor. II 1 cf. Ξενοφῶν)].

Πρωταγόρας. II 8, 25 sqq. cf. III 290, 2 sqq. (δόξα) τῶν παλαιῶν τινα σοφιστῶν φασὶ χρήσασθαι (FV 74 B 1). int. [III 56, 3 sq.]

Πρωτεύς. II 177, 15. VI 170, 26.

Πτολεμαῖοι. IV 89, 7. 207, 2 (οἰκία). IV 207, 3 Φιλάδελφος. VI 181, 17.

Πτολεμαῖος. IV 206, 15 Φιλάδελφος. VI 36, 9.

Πυθαγόρειοι. I 34, 12 (τὸν ἑπτὰ ἀριθμὸν) τῷ ἡγεμόνι τῶν συμπάντων (ἐξομοιοῦσιν) (FV 32 B 20). I 64, 21 cf. III 39, 15 IV 249, 4 sqq. 292, 15 τῇ ἀειπαρθένῳ καὶ ἀμήτορι (τὴν ἑβδομάδα) ἀπεικάζουσιν (FV ibid.). *VI 1, 7 sqq. τῶν Π. θίασον . . . ἀναδιδάσκειν (FV 45 C 4 p. 280, 33. 6 p. 281, 37). VI 76, 12 τῶν Π. τινάς cf. (FV 32 B 21). int. [III 212, 12 sqq. ὁ οὐρανὸς ἀεὶ μελῳδεῖ cf. (FV 45 B 35 et al.) III 211, 13 (νοῦς = ἁρμονία FV 45 B 41 cf. Ἀριστόξενος, Φιλόλαος). I 22, 21 cf. III 211, 13. 14 θύραθεν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐπεισιέναι (DG 392b 1 cf. Ἀριστοτέλης, Πλάτων, Ξενοκράτης, Κλεάνθης). V 225, 21 παραπλήσιον οὐδὲν ἄνθρωποι δρῶσιν ἢ χαριζόμενοι (testimonia ap. Vahlen[2] ad libr. περὶ ὕψους p. 2, 16 cf. Cic. pro Lig. 38 cf. Δημοσθένης)]. — (cf. Φιλόλαος).

Ῥαγουήλ. III 174, 23 cf. 176, 19 τοτὲ μὲν Ἰοθὸρ τοτὲ δὲ Ῥ. — All: III 175, 6 ποιμασία θεοῦ.

Ῥαμεσσή. II 12, 16. — All: II 12, 20 αἴσθησις. — LXX: III 221, 19.

Ῥαχήλ. I 109, 21. 117, 27. 145, 8. 152, 33. II 39, 20. 23. III 40, 17. — All: III 77, 14 ὅρασις βεβηλώσεως. II 29, 16 (ἡ αἴσθησις). II 180, 9 (ἡ μόνα τὰ αἰσθητὰ θαυμάζουσα). I 99, 16 (ἡ ἐπὶ τῶν εἰδώλων καθεζομένη αἴσθησις). III 262, 3 τὸ ἄλογον αἰσθήσεως (εἶδος). III 77, 20 (τὸ ἄλογον). III 78, 17 (τὰ πάθη, τὰ αἰσθητὰ πάντα). II 217, 16 σώματος εὐμορφία. III 78, 22 καθ' ἣν τα ὡς ἂν ἐκ πολέμου λάφυρα (καρποῦσθαι). — LXX: I 99, 23. 153, 7. 258, 16. III 13, 2. 173, 24.

Ῥεβέκκα. II 14, 1. 29, 23. 30, 8. 32, 21. 167, 22. III 98, 17. 119, 14. 120, 18. 121, 7. — All: I 203, 10. 264, 26. 268, 19. II 167, 17. 309, 19. III 79, 20. 152, 6. 214, 21 (ἡ ὑπομονή). I 132, 25 ἡ ὑπομονητικὴ ψυχή. I 181, 16. III 115, 20. 119, 18 (ἡ ἐπιμονή). I 180, 9 ἐπιμονὴ τῶν καλῶν. II 29, 5 (πάνυ καλὴ παρθένος). II 28, 27 τελειότητι ποτίζουσα τὸν μαθητήν. — LXX: III 115, 11.

Ῥήγιον. VI 116, 1.

Ῥῆνος. VI 157, 15 (ποταμός).

Ῥόδος. VI 109, 4 coni. Δῆλος, αἱ νήσων εὐδοκιμώταται.

Ῥουβήν. I 250, 10. III 125, 17. 173, 28. — All: III 174, 1 ὁρῶν υἱός, σύμβολον εὐφυΐας. III 264, 14 εὐφυΐας (σύμβολον). I 250, 18 (ὁ εὐφυής). I 250, 13 (τὸ εὐφυές). II 187, 28 (λογισμοὶ εὐφυεῖς). III 174, 16 (φύσις opp. μάθησις). I 82, 17 σάρδιον. — LXX: III 173, 30. 192, 27.

Ῥουμά. III 80, 24. — All: III 81, 4. 82, 14 ὁρῶσά τι.

Ῥωμαϊκός. VI 184, 5. 21. 207, 20. 208, 1 (πολιτεία). VI 176, 24 (ἐλευθερία).

Ῥωμαῖοι. VI 184, 14 οἱ πλείους ἀπελευθερωθέντες. VI 160, 23 (νόμοι). I 43, 19. VI 127, 21. 157, 19. 182, 11. 196, 19.

Ῥώμη. VI 125, 16. 139, 21. 148, 5. 149, 7. 175, 10. 184, 13. 21. 185, 16. 189, 26. 196, 22. 202, 14. 217, 4. 29.

Σαβέκ. LXX: III 138, 6.

Σαλήμ. All: I 130, 6. 18 (εἰρήνη).

Σαλομών. All: III 109, 3 εἰρηνικός.

Σαλπαάδ. II 309, 1. IV 255, 1. 256, 11.

Σαμουήλ. II 58, 20. 197, 25. III 258, 10. — All: II 57, 13. 58, 23. III 258, 11. τεταγμένος θεῷ. II 306, 27 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τρόπος. II 198, 2 νοῦς λατρείᾳ καὶ θεραπείᾳ θεοῦ μόνῃ χαίρων.

Σαούλ. II 307, 1.

Σάρα vel Σάρρα. I 172, 6. 181, 6. 182, 18. 225, 17. 286, 10. 15. II 14, 1. 29, 9. 295, 20. III 74, 2. 14. 85, 24. 86, 20. 87, 18. 100, 26.

109, 20. 168, 3. 170, 14. 15. 179, 2. 180, 31. — All: Σάρα = I 171, 9. 21. III 72, 4. 170, 17 (ἀρχή μου). III 73, 12 ἡ ἄρχουσά μου τῆς ψυχῆς ἀρετή. — Σάρρα = I 171, 22. III 170, 17. IV 23, 15 ἄρχουσα. I 167, 5. 170, 14 (ἡ ἄρχουσα ἀρετή). III 59, 7 (ἡ ἐκ φύσεως ἄρχουσα ἀρετή). I 180, 9 ἄρχουσα καὶ ἡγεμονίς. III 15, 10 ἡ ἀρετή, ἡ ἀμήτωρ ἀρχή. I 161, 28. 271, 29. III 77, 4. 6. 137, 8. 200, 28. IV 46, 1 (ἡ ἀρετή). II 28, 19 (ἡ τελεία ἀρετή). II 292, 27 ἡ φρόνησις. II 181, 6 (ἡ φιλάρετος διάνοια). I 172, 17 (σοφία). I 106, 24 ἡ ἄρχουσα σοφία. — LXX: I 131, 29. 30. 161, 22 sqq. 167, 16. 264, 12. II 16, 29. 292, 29. 295, 20. III 72, 1. 2. 74, 14. 84, 25. 85, 21. 86, 10. 110, 1 sqq. 184, 28. 186, 30. 200, 18. IV 30, 18.

Σαρδανάπαλλοι. V 236, 22.

Σαρματαί. VI 157, 17.

Σαττίν. LXX: III 223, 17.

Σεβαστεῖον. VI 183, 19 ἐπιβατηρίου Καίσαρος νεώς. VI 211, 12.

Σεβαστός. VI 182, 5. 212, 6 (ὁ πρῶτος Σ. ὀνομασθείς. VI 219, 25 (Αὐτοκράτωρ). VI 213, 22 Ἰουλία. VI 211, 11 (Καισάρεια). VI 124, 13. 129, 18. 139, 15. 182, 17 (οἶκος). VI 165, 1. 183, 10 (γένος). VI 129, 18. 133, 17. 135, 5. 149, 8. 208, 18. 212, 16. 213, 18. 214, 11.

Σελλά. II 24, 18. — All: II 24, 19. 26, 15 (σκιά). — LXX: II 16, 22.

Σέλφα. III 78, 8. — All: III 78, 9 πορευόμενον στόμα, τῆς ἑρμηνευτικῆς καὶ διεξοδικῆς σύμβολον δυνάμεως. III 78, 26 (διεξοδικὴ ἑρμηνεία).

Σεμέλη. VI 37, 8 Διόνυσον ἐκύει.

Σεμναὶ Θεαί. VI 39, 21.

Σενναάρ. II 229, 5. — All: II 242, 16 ἐκτιναγμός. — LXX: II 241, 6.

Σεπφώρα. II 17, 8. III 30, 9. — All: I 180, 12 ὀρνίθιον. III 177, 18 τὸ πτηνὸν καὶ [τὸ] θεοφόρητον καὶ προφητικὸν γένος. I 181, 17 (ἡ πτηνὴ καὶ μετάρσιος ἀρετή).

Σεσείν. II 13, 18. — All: II 13, 19 ἐκτός μου.

Σηγώρ. LXX: III 223, 5.

Σήθ. I 289, 14. II 38, 8. 15. 26. 9, 22 sqq. 10, 6 sqq. — All: II 2, 32. 27, 19. 37, 29 (ποτισμός). — LXX: I 183, 17.

Σηιανός. VI 120, 4. 162, 18. 185, 14. 17.

Σήμ. I 102, 23. II 38, 19. 226, 8. 227, 4 sqq. 228, 4 sqq. — All: II 225, 22 (ἀγαθόν). II 227, 9 ῥίζα καλοκἀγαθίας. III 189, 1 πρόγονος τοῦ ὁρατικοῦ γένους. — LXX: II 225, 21. 227, 1. 6.

Σηών. IV 182, 2. — All: I 164, 8 διαφθείρων. I 165, 2 ὁ διαφθείρων τὸν ὑγιῆ κανόνα τῆς ἀληθείας. — LXX: I 163, 15 sqq.

Σιδών. VI 217, 4.

Σιδώνιος. VI 96, 19 Βοηθός.

Σικελία. I 76, 24. IV 88, 17. VI 115, 10. 116, 4.

Σικελικός. VI 115, 10 (ἱερώτατος πορθμός).

Σίκιμα. I 118, 28. 119, 2. 5. — LXX: I 118, 17.

Σιλανός. VI 167, 7 Μάρκος. VI 169, 1. 19.

Σινά. LXX: III 57, 14.

Σισύφειος. I 189, 9 (τιμωρία).

Σκύθαι. II 203, 18. III 268, 10. IV 204, 17. 18. VI 157, 17.

Σκύλλα. I 298, 4.

Σόδομα. I 251, 9. — All: II 213, 17. III 289, 23 τύφλωσις ἢ στείρωσις.. — LXX: II 213, 18. III 223, 6. 289, 17.

Σοδομῖται. III 196, 11. IV 30, 15. 33, 16. 50, 5. — All: II 235, 5 (οἱ ἐστειρωμένοι σοφίαν καὶ τυφλοὶ διάνοιαν). III 141, 3 οἱ τυφλοὶ διάνοιαν.

Σόδομοι. I 118, 21. 157, 2. 160, 31. III 289, 22. IV 50, 9. cf. III 94, 12 Σοδομίτιδος γῆς.

Σόλων. V 155, 19 Ἀθηναῖος. VI 14, 1 (νόμοι). *I 36, 9 sqq. cf. I 37, 9 ἐλεγεῖα ποιήσας τάδε (frgm. 27 Bgk.). cit. [*V 317, 8 (cf. indic. verbor. s. v. χόρος frgm. 8 Bgk.)]. int. [IV 186, 22 sq. cf. I 258, 7 πίστις . . . τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ (FV 73ᵃ β 20 cf. Ἐπίκουρος, Ἡρόδοτος, Ἀναξαγόρας, Εὐριπίδης)].

Σουνιάς. VI 148, 24 (ἄκρα).

Σούρ. All: III 153, 20 τεῖχος ἢ εὐθυσμός. — LXX: III 110, 3. 153, 19.

Σοφοκλῆς. *VI 5, 14 sqq. ἐκεῖνο τὸ Σοφόκλειον (TGF 688, 3). int. [IV 128, 11 sq. τὸν ἐλευθέριον καὶ ξένιον καὶ ἱκέσιον καὶ ἐφέστιον θεόν (Ai. 492). V 314, 2 sq. ὅτι καὶ φιλίας κοινωνητέον μὴ ἀπογινώσκοντας ἔχθραν κτλ. (Ai. 678—681)].

Σπαρτοί. VI 90, 19 sqq. (γῆς παῖδες).

Στεφάνιοι. VI 140, 21 τοῦ Τιβερίου Καίσαρος (ἀπελεύθεροι).

Στοά. VI 75, 6. 100, 11. (cf. Στωικοί).

Στωικοί. VI 78, 7 τῶν Σ. ἔνιοι (SVF I 103. 104). VI 104, 2 προϊδόμενοι (SVF I 95. II 535. 538. 543). VI 73, 13 ὡς δοκεῖ τοῖς Σ. (SVF II 621). VI 75, 10 οἱ δὲ Σ. (SVF II 620 cf. II 532). VI 97, 9 ὅπερ καὶ τοῖς Σ. ἀτοπώτατον εἶναι δοκεῖ. VI 96, 20 (Στωικὰ δόγματα). II 29, 7 τὸ στωικὸν . . . δόγμα. (SVF III 31), cf. II 30, 18 n. (cf. Ζήνων, Ἀρίστων, Κλεάνθης, Διογένης, Χρύσιππος, Βόηθος, Ποσειδώνιος, Παναίτιος).

Sententiae et rationes, quae Philoni cum Stoicis intercedunt:

1. Zeno Citieus. VI 108, 10—113, 5 (de aeternitate mundi SVF I 106).

III 209, 11 (οὐρανὸς) πῦρ τὸ καθαρώτατον (cf. SVF I 116). VI 45, 6. 7 τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν (SVF I 179). I 6, 18 (ἄποιος οὐσία, al. loci in indice verbor. s. v. ἄποιος cf. SVF I 493 cf. Ἀριστοτέλης). VI 28, 6—7 (τὰ ἀβούλητα SVF I 218). VI 15, 6—9 (φαῦλος opp. σπουδαῖος SVF I 228). II 169, 9—11 οὐκ ἄρα μεθύει ὁ ἀστεῖος (SVF I 229). V 26, 10. 11 μένουσι ... ἐν ταῖς ψυχαῖς ... οὐλαὶ καὶ τύποι τῶν ἀρχαίων ἀδικημάτων (cf. SVF I 215). (cf. Ζήνων).

2. **Aristo Chius.** (cf. Ἀρίστων).

3. **Kleanthes.** VI 100, 24—101, 2 (γῆ διαλυθεῖσα εἰς φλόγα cf. Κλεάνθης).

4. **Chrysippus.** a) **Logica:** III 88, 1—3 (σοφία = ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων SVF II 35 sqq.) II 97, 24—98, 3. 98, 7—13 cf. III 170, 2 sqq. 185, 1 sqq. de partibus philosophiae SVF II 39). I 58, 9—13 (φαντασίαι SVF II 57). III 101, 5—15 (τέχνη, ἐπιστήμη SVF II 95). III 102, 15—103, 11 (αἱ κατὰ μέρος ἐπιστῆμαι, γεωμετρία, γραμματική) cf. III 75, 17 (διαλεκτική, ῥητορική) (SVF II 99). II 122, 19—123, 11 (διαλεκτικά SVF II 182). — b) **Physica:** I 2, 18—3, 4. cf. III 138, 8 (de duobus principiis materia et causa SVF II 302). I 151, 28. 29 (τί SVF II 334). I 11, 9. 10 (σῶμα τριχῇ διαστατόν SVF II 358). VI 87, 17—88, 10 (τὰ ποιά SVF II 397). VI 78, 5—8 (χάος = ὕδωρ παρὰ τὴν χύσιν SVF II 437). I 230, 5. 6 (τονικὴ κίνησις SVF II 453). I 95, 8—20 (ἕξις κινουμένη SVF II 458). II 64, 1—66, 11. VI 96, 10—14 (ἕξις, φύσις, ψυχή SVF II 458. 459). II 264, 23—265, 15 (μῖξις, κρᾶσις, σύγχυσις SVF II 472). I 8, 7—11 cf. VI 73, 14 sq. 89, 6. 15 (definitio temporis SVF II 511). II 63, 3—5 (πατὴρ χρόνου κόσμος SVF II 512). VI 107, 34. 73, 7 sqq. (κόσμος = σύστημα cf. SVF II 527). II 303, 18—304, 1 cf. I 59, 22. 26. V 8, 7. 17, 3. 203, 9. 245, 9. 295, 15. VI 75, 10 (εἷς ὁ κόσμος, εἷς ὁ θεός SVF II 532). II 230, 21. 22 (τοῦ παντὸς κέντρον ἡ γῆ SVF II 560). V 122, 10 (ἐαρινὴ ἰσημερία cf. SVF II 584). VI 98, 9—11. 100, 24—101, 2 (ἐκπύρωσις SVF II 611). VI 99, 14—19 πυρὸς τριττὸν εἶδος SVF II 612). VI 87, 9—16 (ἐκπύρωσις καὶ παλιγγενεσίαι SVF II 613). V 50, 6—11 (ἐκπύρωσις καὶ διακόσμησις SVF II 616). VI 101, 17—102, 4 (πῦρ κόσμου σπέρμα SVF II 618). VI 73, 18—74, 1 (ἐκπύρωσις, χρόνος SVF II 621). VI 95, 11—12 (κόσμος λογικός SVF II 636). II 259, 2—10 (ἥλιος SVF II 664). III 236, 2—6 (σελήνη SVF II 674). V 51, 2—5 (ἐτήσιοι ὧραι SVF II 695). I 13, 21—24 (de plantis SVF II 713). III 133, 26—134, 5 (de brutis animalibus SVF II 719). I 21, 21—22, 3 (ἰχθύες SVF II 722). — c) **De natura hominis:** I 22, 13—20 (τὸ σπέρμα SVF II 745). V 308, 5—8 (συμφυΐα SVF II 759). III 112, 15—18 (τὸ γενόμενον ζῷον SVF II 760). — d) **De anima:** I 41, 15. 63, 22. 296, 6 sqq. II 101, 3 sqq. III 52, 13 (octo partes animae SVF II 833). I 256, 22—257, 5 cf. I 256, 18. 19 (ἡγεμονικόν SVF II 842). I 75, 25—76, 2 cf. III 211, 22 (καρδία = ἡγεμονικόν SVF II 843). I 76, 12. 13. cf. I 58, 11 (ἡγεμονικὸν ἔοικε κηρῷ SVF II 843). V 52, 5 (ἡγεμονικοῦ οἶκος ἐγκέφαλος ἢ καρδία cf. SVF II 885). I 68, 21—26 (ἡ τοῦ νοῦ τονικὴ δύναμις) cf. I 153, 27 τόνοι αἰσθήσεων et indic. verbor. s. v. τόνος (SVF II 844). III 149, 31—150, 3 cf. III 211, 11 (πνεῦμα ὁρατικόν, ἀκουστικόν κτλ. SVF II 861). II 27, 26—28 (νοῦς δι' ὀφθαλμῶν ὁρᾷ κτλ. SVF II 862 cf. Ἐπίχαρμος). III 211, 14 (νοῦς γεννώμενος) ὑπὸ τοῦ περιέχοντος ἀέρος (cf. Plut. Stoic. rep. c. 41, 1053. Hippol. I 21). III 211, 17 sq. (ψυχὴ) πλεῖστον ἐπιβιοῖ χρόνον (DG 393^{a} 1 sqq.). VI 102, 16—18 (γόνιμον μέρος ψυχῆς SVF II 874). — e) **De natura deorum:** I 134, 26—135, 12. V 8, 18—9, 17 (πόθεν τοῦ εἶναι θεὸν λαμβάνομεν ἔννοιαν SVF II 1009 sq.). — f) **De providentia:** VI 96, 8. 9 (εἱμαρμένη cf. SVF II 913). V 67, 17 (θεὸς νόμων παράδειγμα cf. SVF II 1125). V 343, 7—17 (πρόνοια SVF II 1171). — g) **De fine bonorum:** II 143, 20. 21 τὸ ἀκολουθίᾳ φύσεως ἰσχῦσαι ζῆν εὐδαιμονίας τέλος (SVF III 7). II 293, 4. 5 τέλος, τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν (SVF III 8). IV 235, 14—17 (ἡ ἄκρα εὐδαιμονία καὶ τέλος) cf. V 270, 10 (ἓν τέλος τὸ κατ' ἀρετὴν βιοῦν SVF III 10). I 260, 12. II 29, 7. 209, 7. 218, 7. 227, 20 228, 20. 256, 27. III 260, 23. V 106, 1 μόνον τὸ καλὸν ἀγαθόν (SVF III 29—37). — h) **De bonis et malis:** I 152, 14—17 (τὰ προηγούμενα ἀγαθά opp. ὅσα περιέχει κακῶν ἀπαλλαγήν SVF III 116). — i) **De virtute:** I 75, 6—19 (ἀρετὴ θεωρητικὴ καὶ πρακτική SVF III 202). I 274, 30—275, 4 (τὴν δικαιοσύνην κοινωνικόν, τὴν σωφροσύνην συμφέρον κτλ. SVF III 209). III 68, 7—13 πρῶτος ἀριθμός, καθ' ὃν οὔτε ἀγαθῶν οὔτε κακῶν λαβεῖν ἔννοιαν ἔστιν .... δεύτερος δὲ κτλ. (SVF III 222). IV 242, 12—14 (ἀρετὴ ἀρχὴ καὶ τέλος) cf. I 149,

26. III 262, 20 τὴν ἀρετὴν δι' ἑαυτὴν τιμᾶν (SVF III 227). II 222, 10—223, 28 ἀκίνητοι ἀρεταί (SVF III 244). I 77, 12—14. 78, 7—9. 21. 22. 79, 3. 84, 2—8 (definitiones quattuor virtutum SVF III 263). V 241, 19—22 (ἀνδρεία SVF III 286). II 186, 21—187, 21 ἡ σοφία, τέχνη τεχνῶν (SVF III 202). IV 302, 4 ὁ μίαν (ἀρετὴν) ἔχων καὶ πάσας ἔχει (SVF III 303 cf. Πλάτων). I 237, 2—5 cf. I 236, 3—9 ἕν ἐστιν ἡ ἀρετὴ ἣ κατὰ εἴδη . . . τέμνεται (SVF III 304). — k) De iure et lege: IV 67, 15—68, 8. 69, 20—70, 1. cf. II 293, 13 sqq. IV 67, 17 sqq. 201, 5 sqq. V 348, 11 sq. (νόμος = λόγος ὀρθός SVF III 323). V 104, 21—105, 1 ἐν ἀρεταῖς ἡ πολιτεία κτλ. (SVF III 330). I 1, 11—13 (νόμιμος ἀνήρ = κοσμοπολίτης SVF III 336). I 50, 2—4. 9—19 cf. III 298, 9 sqq. IV 15, 3 sq. 18, 4. 212, 5. V 4, 1. 97, 17. 18. 203, 9. 345, 5. 6 χρῆσθαι πολιτείᾳ ᾗ καὶ σύμπας ὁ κόσμος (SVF III 337). V 103, 20 cf. 115, 9. 10. III 352. VI 10, 1—12 10, 22—11, 10. 12, 11—17. 13, 10—14, 17 16, 14—18, 9. I 30, 17. 18. cf. II 30, 18. VI 1, 3 (μόνον ἐλεύθερον εἶναι τὸν σοφόν SVF III 357—364). I 24, 21—25, 8 τὰ μὲν οὔτε ἀρετῆς οὔτε κακίας μετέχει, ὥσπερ φυτὰ καὶ ζῷα ἄλογα (SVF III 372). I 220, 19—21 (ζῷα τὰ μὴ λογικά SVF III 375). — l) De affectibus: V 352, 2—5 cf. IV 235, 4 τεττάρων ὄντων ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν (SVF III 388). IV 232, 19—233, 3 (ἡδονή, λύπη, φόβος, ἐπιθυμία SVF III 392). I 167, 23. 24 ἡ ἡδονὴ ἔπαρσις ἄλογος ψυχῆς cf. I 154, 14 (πάθος = ἄλογος ὁρμή). V 132, 1. 2 (χαρὰ ψυχῆς = εὔλογος ἔπαρσις). III 183, 27. 28 (ὄρουσις) (SVF III 406). II 299, 8—11 ἡ εὐπαθειῶν ἀρίστη χαρὰ ψυχῇ cf. III 179, 6. 185, 4 (SVF III 436). V 227, 5. 6 πᾶν πάθος ἐπίληπτον (SVF III 446). — m) De actionibus: I 249, 4—9 (μέσαι τέχναι opp. τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ τέλεια SVF III 505). I 160, 2—9. 173, 12—21 (τὰ καθήκοντα SVF III 512 sq.). II 78, 4. 5 κατορθοῦν (SVF III 518). I 85, 17—86, 7 (κατορθώματα SVF III 519). I 219, 14—220, 1 τὰ μέσα τῶν καθηκόντων (SVF III 522). II 127, 23—128, 4 διαλελυθότες λέγοντα εἶναι σοφοί (SVF III 541). — n) De sapiente et insipiente: V 362, 2—11 πάσαις ταῖς κινήσεσιν, πάσαις ταῖς σχέσεσιν ὁ σπουδαῖος ἐπαινετός (SVF III 558). V 59, 24—60, 1 καλοκἀγαθία (SVF III 559). II 61, 1—6 τὸ μὴ τοῖς πράγμασιν συμμεταβάλλειν (SVF III 566). II 147, 15—18 πάντα τοῦ σπουδαίου εἶναι (SVF III 596). VI 4, 7 κοινωνικὸς γὰρ φύσει καὶ πρακτικὸς (ὁ σπουδαῖος) (cf. La. Diog. VII 123). II 226, 16—24 (ὁ σοφὸς εὐγενής, πάμπλουτος, εὐκλεής, βασιλεύς, ἐλεύθερος) cf. V 325, 16 sqq. (εὐγένεια SVF III 603). I 247, 9—250, 1 μόνος ἑορτάζει (ὁ σοφός) (SVF III 609). V 98, 3. 4 (οἱ σοφοὶ) ἅπαντα τὸν βίον ἑορτὴν ἄγουσι cf. V 98, 14 (SVF III 610). III 182, 23—28 cf. 297, 25. VI 9, 13 (ὁ σοφὸς = βασιλεύς) cf. II 307, 8 (SVF III 620, 621). I 251, 3—9. 251, 15—252, 4 πᾶς σοφὸς λύτρον ἐστὶ τοῦ φαύλου (SVF III 636). II 16, 22—24 πᾶν ὅ τι ἂν ἑαυτῷ λαμβάνῃ φαῦλος, πάντως ἐστὶν ἐπίληπτον (SVF III 670). I 168, 5—8 ὁ φαῦλος . . . μηδὲν ἔχων χαρᾶς αἴτιον (SVF III 671). I 157, 25—158, 9 ὁ ἀλόγιστος ἀνδραπόδων δίκην ἑτέρῳ ὑπείκει (SVF III 676). VI 6, 6 πολλὰ τῷ φαύλῳ τὰ ἐμποδών (cf. La. Diog. VII 121). I 113, 3—6 ὁ φαῦλος φυγάς ἐστιν (SVF III 679). II 55, 5. 6 (ὁ φαῦλος ἄοικος, ἄπολις, ἀνίδρυτος, φυγάς, αὐτόμολος SVF III 680). — o) Vitae agendae praecepta: V 267, 22—268, 5 ἐνδεὴς . . . οὐδὲ εἷς ἐστι (SVF III 707). II 161, 18—162, 9. 163, 8—13. 164, 10—20 εἰ μεθυσθήσεται ὁ σοφός (SVF III 712). I 234, 7—11 ὠφέλιμον . . . καὶ τὸ παλαιαῖς καὶ ὠγυγίοις ἐντρέφεσθαι δόξαις (SVF III 739).

5. Diogenes Babylonius (cf. Διογένης).

6. Boethus Sidonius (cf. Βοηθός).

7. De media Stoa (cf. Ποσειδώνιος, Παναίτιος).]

Συβαρῖται. V 162, 5. 231, 22.

Συλεύς. VI 29, 16. 19 e frgm. Eurip.

Συμεών. III 125, 15. 173, 28. 191, 7. IV 191, 4. — All: II 313, 17 coni. Λευί, οἱ φρονήσεως ἀκουσταὶ καὶ γνώριμοι. III 174, 6 (εἰσακοή, ὄνομα μαθήσεως καὶ διδασκαλίας). II 187, 29 ἀκοή. III 264, 16 μαθήσεως (σύμβολον). III 174, 15 (μάθησις opp. φύσις). I 82, 17 τοπάζιον. LXX: III 173, 30.

Συρία. III 268, 9. IV 22, 2. 30, 16. 110, 9. 159, 11. 177, 14. 213, 11. 258, 9. V 140, 14. 334, 1. VI 21, 20. 124, 28. 127, 17. 188, 28. 194, 7. 196, 18. 24. 197, 5. 198, 15. 201, 5. 202, 8. 15. 203, 18. 207, 4. — All: I 117, 10. III 80, 15 μετέωρα

Σύροι. VI 127, 16.

Σύρος. VI 127, 17 (Ἀγρίππα). I 117, 8. III 119, 10. 14. 120, 17 (Λάβαν). III 80, 14 (γυνή). — All: III 119, 13 μετέωρος. III 119, 16 (ὁ κενὸς φρονήσεως νοῦς). — LXX: I 116, 20. 117, 9. III 80, 21. 111, 21.

Συχέμ. II 313, 9. 14. III 189, 27. — All: II 312, 21. 22 ὠμίασις, πόνου σύμβολον. III 189, 23 ὦμος, πόνου σύμβ. I 260, 15 ὦμος, τληπτικοῦ σημεῖον πόνου. — LXX: I 259, 10. 260, 15 sqq. II 311, 10.

Σωκράτης. VI 61, 4 (συμποσίοις) παρετύγχανε. cit. [*II 87, 15 cf. II 146, 22 (Cic. Tusc. V 32, 91 cf. Διογένης)]. III 217, 5 (Θάρρα Ἑβραῖοι ὀνομάζουσι).

Τάνις. II 14, 3. — All: II 14, 4. 5 ἐντολὴ ἀποκρίσεως. — LXX: II, 13, 14.

Ταντάλειος. IV 302, 10. V 227, 19 (τιμωρία).

Τάρταρος. VI 165, 3. 174, 18.

Τέλης. ad II 285, 10 sqq. cf. (Tel. reliquiae [2] ed. Hense I 3 sqq.).

Τίβερις. VI 184, 12. 189, 5 (ποταμός).

Τιβέριος. VI 120, 11. 122, 1. 140, 21. 143, 25. 149, 8. 157, 1. 186, 22. 209, 27 (Καῖσαρ). VI 122, 4. 122, 5. 18 sqq. 123, 2. 124, 9. 125, 16. 139, 16. 158, 9. 160, 3 sqq. 161, 6. 27. 162, 10. 23. 166, 16. 181, 19. 185, 13. 186, 24. 210, 7. 21. 211, 3 sqq. 212, 4. 215, 20.

Τίγρις. I 83, 14. — All: I 83, 26 σωφροσύνη.

Τιμαῖος. VI 81, 2. 116, 11 ἐν Τ. (cf. Πλάτων).

Τραχωνῖτις. VI 215, 8.

Τριπτόλεμος. V 337, 22.

Τροφώνιος. VI 170, 14.

Τρύφων. VI 134, 8.

Φανουήλ. All: II 253, 20 ἀποστροφὴ θεοῦ. — LXX: II 253, 27.

Φαραώ. I 116, 8. 165, 19. 279, 25. II 299, 26. 300, 4. 10. III 141, 17. 160, 11. 178, 10. 260, 5. 288, 11. 289, 10. 290, 11. 293, 11. — All: I 221, 12 (ὁ σκεδαστὴς τῶν καλῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ συγκρίτου ζῴου). I 165, 25. 230, 9 (ὁ σκεδαστὴς τῶν καλῶν). III 15, 4 ὁ σκεδάσαι τὰς θεοσεβείας δεινὸς τρόπος. I 115, 22 (ὁ διασκεδαστὴς τρόπος). I 167, 2 (ὁ σκεδαστής). I 115, 27 (ἡ ἄθεος καὶ ἡγεμονὶς τῶν παθῶν δόξα). III 303, 1 (τοῦ φιλοπαθοῦς ἔξαρχος θιάσου). III 292, 16 σπορὰν καὶ σκέδασιν καὶ φθορὰν ἐγκρατείας ἐπιτετηδευκώς. III 303, 10 ὁ τοῦ ὁρατικοῦ γένους ἐχθρὸς ὁ τοῦ Φ. λαός. III 288, 7 ὁ ἀντίθεος νοῦς. I 71, 5 (τὸ ἄλογον). — LXX: I 71, 5. 115, 28. 206, 2. 294, 28. II 210, 6. 211, 4. 8. 9. 284, 25. 299, 23. 300, 10. III 6, 7. 15, 2. 136, 13. 160, 13. 16. 185, 21. 192, 11. 221, 18. 284, 15. 17. 290, 29.

Φάρος. IV 208, 5. 209, 18. VI 125, 9. 140, 11 (νῆσος).

Φασέχ. I 134, 4.

Φειδίας. II 186, 26 (ἀνδριαντοποιός).

Φεισών. I 83, 12. — All: I 78, 13 ἡ φρόνησις, παρὰ τὸ φείδεσθαι ... τὴν ψυχὴν ἀπὸ ἀδικημάτων. I 80, 19 στόματος ἀλλοίωσις. — LXX: I 77, 6. 78, 9.

Φιλαδελφεῖος. IV 207, 1 (κατασκευαί).

Φιλάδελφος. IV 206, 15. 207, 3 (Πτολεμαῖος).

Φίλιππος. VI 124, 26 τετράρχης θεῖος.

Φιλόλαος. *I 34, 17 μαρτυρεῖ cf. I 64, 21. IV 249, 2 sqq. 292, 16. V 100, 15. 16 (FV 32 B 20) (cf. Πυθαγόρειοι).

Φινεές. III 175, 19. IV 191, 14. 192, 19. 193, 13. 194, 22. — All: II 40, 9 στόματος φιμός, ὁ τῶν σωματικῶν στομίων καὶ τρημάτων δίοπος. II 240, 16 (ὁ πολεμικώτατος λόγος. I 166, 24 ὁ ζηλώσας τὸν ὑπὲρ θεοῦ ζῆλον.

Φλάκκος. VI 213, 2. 4 Γάιος Νορβανός. VI 120, 4 Αὐίλλιος. VI 120, 4—154, 7 passim.

Φοίνικες. IV 171, 23.

Φοινίκη. IV 159, 11. VI 196, 29. 197, 21. 25. 207, 4.

Φουά. All: III 30, 10 ἐρυθρόν.

Χαιρέας. VI 36, 8 (ζηλωτὴς τῆς τοῦ Διογένους παρρησίας).

Χαλδαϊκός. II 303, 2 (γῆ). III 81, 22 (χώρα). IV 125, 13 (ἡ τῶν οὐρανίων ἐπιστήμη). III 22, 16 (μετεωρολογία). II 188, 4 (μετεωρολογικὴ θεωρία). V 349, 4 (ἡ ἐν τοῖς μαθήμασι τεθρεία). IV 18, 3 (ἐπιστήμη). II 304, 9. III 66, 6 (δόξα). III 159, 20 (δόγμα). IV 20, 7 (δόγματα). III 64, 2 (μνήματα). IV 206, 4 207, 7. 209, 12 (γλῶττα). IV 209, 5 (ὀνόματα).

Χαλδαῖοι. IV 3, 5. 4, 6. 209, 11. V 339, 4. 341, 4. 343, 1 (γλῶττα opp. Ἑλλήνων). II 304, 29. III 16, 15. IV 18, 6 (γῆ). II 53, 28 (γῆ καὶ δόξα). III 63, 9 χώρα. IV 42, 13 ἔθνος. III 82, 5 cf. II 303, 5. III 216, 8. IV 16, 21 ἀστρονομοῦντες. — All: III 22, 21 ὁμαλότης. — LXX: III 22, 18. — cf. III 23, 6 (χαλδαΐζοντες).

Χαλδαῖος. IV 120, 10 (Μωυσῆς). V 331, 13 ὁ πρεσβύτατος γένος. III 216, 3 (γῆ).

Χαλδαϊστί. IV 23, 15. 45, 1. V 345, 23. VI 156, 8 opp. Ἑλληνιστί. — cf. IV 252, 18.

Χάλεβ. III 177, 29. — All: III 177, 32 πᾶσα καρδία.

Χάμ. II 222, 8. 224, 21. — All: II 224, 11 θέρμη. II 224, 9 ἠρεμούσης κακίας ὄνομα. II 225, 1 (ἠρεμία). II 224, 22 κινηθεὶς πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν.

Χαμώς. LXX: I 163, 17.

Χαναάν. I 102, 20. II 222, 4. 224, 20. 22. — All: II 224, 11. 15. 225, 1 (σάλος). — LXX: II 222, 5. 225, 19. 21. 227, 6. III 86, 12. 89, 15.

Χαναναῖοι. I 239, 14. III 88, 11. 23. 96, 21. 128, 4 (γῆ). IV 159, 12 (Παλαιστίνη). III 89, 1 (χώρα). III 90, 4 (μετοικία).
Χανάνης. IV 180, 2 βασιλεύς.
Χαναναῖτις. IV 30, 15 (γῆ). III 89, 9 (κακία).
Χαρραῖοι. IV 16, 17. 18, 6.
Χαρράν. II 302, 31. 303, 3. 309, 20. 310, 17. 311, 9. III 205, 16. 17. 213, 20. 214, 3. 19. 215, 4. 216, 3. 218, 8. — All: II 305, 1 τρώγλη, τρῶγλαι δὲ σύμβολα αἰσθήσεως ὀπῶν. III 119, 18 τρῶγλαι, σύμβολον τῶν αἰσθήσεων. III 216, 21. IV 18, 7 (τρῶγλαι). III 219, 16 (ἡ αἴσθησις). II 304, 30. 307, 11. III 216, 9 (τῶν αἰσθήσεων χωρίον, χώρα, τόπος). III 218, 1 (αἱ αἰσθήσεως ὀπαί). III 213, 22 μητρόπολίς τις αἰσθήσεων. — LXX: II 302, 28. 309, 22. 310, 20. III 115, 14. 205, 12. 214, 22. 215, 5. 8.
Χάριτες. IV 13, 13. 202, 2.
Χεβρών. II 13, 13. — All: I 261, 26 συζυγὴ καὶ συνεταιρίς. II 13, 16 συζυγή. II 14, 2 μνήμας ἐπιστήμης (καὶ) σοφίας θησαυροφυλακοῦσα. — LXX: II 13, 14.
Χερουβίμ. I 172, 18. 174, 19. 25. 176, 4. 177, 4. IV 223, 14. — All: I 177, 1 ἀρχῆς καὶ ἀγαθότητος σύμβολα. III 132, 5 (ποιητικὴ καὶ βασιλικὴ δύναμις) I 176, 7 τῶν ἡμισφαιρίων ἑκάτερον. I 175, 15 (τὸ ἕτερον ἡ ἐξωτάτω σφαῖρα). — LXX: III 38, 20. 132, 10. I 170, 2.
Χέτ. All: III 273, 11 (υἱοὶ = ἐξιστάντες).
Χεττοῦρα. All: I 220, 2 θυμιῶσα.
Χίμαιρα. V 163, 1.
Χοδολλαγόμορ. LXX: II 174, 22.
Χρύσιππος. *VI 87, 17 sqq. ἐν τοῖς Περὶ αὐξανομένου τερατεύεται (SVF II 397). VI 101, 17 ὥς φησιν (SVF II 618). VI 101, 2 ὡς ᾤετο (SVF II 611). cf. Στωικοί.
Χωρήβ. LXX: III 294, 5.

Ψουθομφανήχ. III 172, 21. 22 (Ἰωσήφ).

Ὠκεανός. I 45, 8 (μεγάλη θάλαττα).
Ὦν. II 12, 16. 13, 1 (Ἡλίου πόλις). — All: II 12, 24 ὁ νοῦς. — LXX: III 221, 21.
Ὤρ. All: I 123, 1. 5 φῶς.
Ὠσηέ. All: III 177, 20 sqq. ποιὸς οὗτος.

Index locorum Veteris Testamenti,

quos Philo in libris suis graeca lingua scriptis aut adfert aut interpretatur.

Genesis

1, 1. 2 *VI 78, 12.
1 *I 8, 5. *III 28, 22.
2 *I 10, 5. 69, 16. *II 46, 9.
3 *III 221, 7.
4. 5 *III 38, 1.
4 I 9, 12. *III 221, 10. IV 36, 5.
5 sqq. III 38, 12.
14 *I 19, 16. II 157, 4. IV 79, 2.
24 I 21, 11. *I 93, 8.
26 I 23, 2. *I 24, 18. *II 261, 22. *III 124, 21.
27 I 7, 16. *I 134, 22. II 137, 16. *III 38, 7. 53, 9. 125, 1. 220, 25.
31 *II 276, 16. 294, 20. *III 36, 23.
2, 1 *I 61, 1. *III 28, 23.
2. 3 *II 14, 13.
2 *I 61, 10. 64, 23. *III 28, 23.
3 *I 65, 3. 16.
4. 5 *I 44, 16. 66, 9.
4 *I 65, 20. *II 14, 17. *III 28, 23.
6 *I 45, 2. 68, 7. *II 28, 1. *III 149, 14.
7 I 46, 12. *I 68, 27. 148, 8. 276, 22. *II 137, 13. *III 14, 4. 212, 8. V 237, 9.
8 sqq. I 53, 13.
8 *I 71, 8. 71, 19. *II 140, 7. II 141, 20. *II 241, 10.
9 *I 75, 2. II 142, 10. 275, 22. III 270, 8.
10—14 *I 77, 5.
10 *II 28, 8. *III 297, 10.
11 *I 81, 14.
12 *I 81, 19. 25.
15 *I 74, 8. 84, 9.
16. 17 *I 84, 22.
16 *I 86, 19.
17 *I 87, 12. 88, 17.
18 *I 90, 1.
19 I 51, 23. *I 92, 9. *III 168, 13.
21 *I 94, 23. 96, 26. 97, 15. 30. III 58, 23.
22. 23 *I 98, 12.
22 *I 98, 2.
23 *I 99, 3.
2, 24 *I 100, 3. *II 54, 19.
25 *I 100, 25.
3, — V 329, 1.
1 *I 100, 26. 104, 15. 111, 28.
8 *I 113, 1. 119, 18.
9 *I 123, 24. *III 246, 13.
10 *I 125, 2.
12 *I 125, 9.
13 *I 126, 1. 127, 14.
14. 15 *I 127, 4.
14 *I 137, 5. 138, 3. 22. 147, 23. I 148, 4. *II 281, 4.
15 *I 153, 17. 155, 5. *II 116, 23.
16 *I 157, 17. 161, 12. 162, 9.
17 *I 162, 22. 167, 22.
18. 19 *I 168, 27.
18 *I 168, 9.
19 *I 169, 3. 10. *II 269, 3.
20 *III 13, 9.
22 *II 261, 24.
23 *I 86, 14. 170, 4.
24 *I 170, 1.
4, — V 327, 6. 351, 7.
1. 2 *I 179, 24.
2 *I 202, 1. 206, 12. I 222, 17. *II 99, 10.
3 *I 223, 1.
4 *I 239, 3.
7 *II 120, 18. 225, 15. *III 190, 7.
8 *I 258, 1. 269, 5.
9 *I 271, 14. 272, 15.
10 *I 269, 14. 274, 13. 276, 14. 279, 4.
11. 12 *II 99, 12.
11 *I 280, 7. 27.
12 I 282, 3. *I 283, 28. 285, 13. *V 352, 8.
13 *I 290, 13. *II 261, 4.
14 *I 292, 10. 295, 5. 1.
15 *I 295, 26. 296, 1. 297, 22. *III 123, 10. V 352, 9.
16 *I 172, 24. 295, 9. *II 1, 1.
17 *II 8, 15. II 9, 22. 252, 18.
18 II 9, 26. 14, 23.
19 *II 16, 21.
20 II 18, 12. 21, 9.
21 II 21, 21. *II 22, 18.
22 II 25, 4. *II 25, 15. II 26, 21.

4, 23 *I 270, 4.
25 *I 183, 16. *II 2, 30. 27, 16. 37, 30.
26 *I 289, 15. IV 3, 10. V 339, 4.
5, 1 *I 289, 22. *IV 3, 11.
18 II 9, 22.
21. 25 II 9, 26.
24 *III 162, 22. *IV 5, 3. *V 339, 17.
29 *I 285, 26.
6, 1 *II 42, 1.
2 *II 43, 6.
3 *II 45, 21. 52, 24.
4 *II 53, 9. 56, 1.
5—7 *II 60, 12. 234, 13.
6 *II 63, 15.
7 *II 68, 6.
8 I 129, 19. *II 72, 17. 75, 16. II 79, 21.
9 sqq. V 328, 7.
9 *II 81, 12. *IV 8, 9. 9, 2.
11 *II 82, 14.
12 *II 86, 11.
13—8, 19 IV 214, 4.
14 *II 249, 6.
7,— IV 213, 1.
2 *I 296, 18.
11 *III 151, 25.
8, 21 *III 67, 15. 95, 21.
22 III 38, 10. VI 79, 2.
9, 6 *III 220, 27.
11 *III 294, 19.
18 sqq. V 328, 18.
20. 21 *II 95, 1. 161, 10.
20 I 282, 9. *II 133, 4.
21 *I 102, 12.
24 *II 215, 4.
25 sqq. III 59, 17.
25. 26 *II 225, 19.
25 *II 222, 4.
27 *II 227, 5.
11, 1—9 *II 229, 3.
1 *III 304, 6.
2 *II 241, 5.
3 *II 245, 11. 248, 17. 22.
4 II 12, 6. *I 249, 21. 250, 12. 251, 7. 252, 2.
5 *II 254, 14. 256, 3. 257, 20. 258, 23.
6 II 12, 3. *II 18, 2. 258, 5. 260, 14.
7 *II 261, 19. 265, 20.
8 *II 259, 13. 265, 25.
10 *III 189, 2.
29 *II 16, 28.
32 *III 215, 7.
12, 1—3 *II 268, 1.
1. 2 *III 63, 11.
1 *I 102, 1. I 131, 13. *I 294, 11. *II 276, 23. *III 16, 15. V 332, 1.
12, 2 *II 285, 10. 289, 12.
3 *II 289, 23. 291, 12.
4 *II 293, 3. 297, 1. 302, 28. *III 215, 4.
5 IV 16, 15.
6 *II 311, 10.
7 *I 294, 12. *IV 19, 7.
9 IV 20, 19.
10 sqq. IV 21, 24.
13, 5—11 IV 47, 3.
9 *II 271, 5.
14, — III 90, 25. IV 50, 1.
3 *II 235, 2.
7 *III 152, 14.
10 IV 53, 11.
17 *II 174, 21.
18 I 130, 5. 131, 7.
20 III 91, 1. *III 92, 7.
21 sqq. I 157, 1.
22. 23 *II 190, 20.
22 *I 118, 24.
24 *II 300, 22.
15, 1—3 *III 1, 4.
2 III 6, 19. *III 9, 8.
3 *III 15, 24.
4. 6 *III 187, 5.
4 *III 16, 2. 13.
5 *I 121, 21. *III 18, 6. 20, 15.
6 *I 164, 4. II 57, 8. *II 276, 28. *III 21, 16. 22, 4. 188, 17. *IV 57, 17. V 332, 10. 342, 9.
7 *III 22, 12.
8 *III 23, 15.
9 *III 24, 2. III 24, 15. *III 29, 20.
10 *III 30, 13. 31, 6. 47, 15. 52, 4.
11 *III 53 16. III 55, 5.
12 *III 56, 18. 60, 7.
13 *III 61, 1. 10. III 61, 16.
14 *III 62, 6.
15 *III 62, 23.
16 *III 67, 1. 68, 13.
17 *III 69, 22. III 70, 7. *III 70, 26.
18—20 III 96, 11.
18 *III 71, 6. 12. 299, 13.
16, — IV 54, 22.
1. 2 *III 72, 1.
1 *III 74, 14.
2 sqq. I 167, 8.
2 *III 84, 24.
3 *III 86, 10.
4 *III 97, 2. 100, 25.
5 *III 101, 1. 104, 5.
6 sqq. I 170, 13.
6—12 om. 10 *III 110, 11.
6 *III 104, 9. 105, 9.
7 *III 135, 16. 149, 7. III 153, 14. *III 153, 19. 21.

16, 9 *III 154, 15.
11 *III 111, 8. 153, 24. III 154, 17.
12 *III 154, 26. 155, 3.
13 *III 155, 7. 256, 2.
14 *III 155, 11. 15.
15 *III 139, 10. 12.
16 *III 139, 13.
17, 1 *II 54, 9. *III 156, 1. 159, 14. 160, 4. 161, 4. 21. 163, 15. 165, 6. 166, 2. *IV 277, 7.
2 *III 166, 6.
3 *III 166, 14.
4 *III 167, 12.
5 *III 167, 22.
13 III 263, 10.
15. 16 *I 161, 21.
16 *III 179, 2. 180, 21. 181, 28. 182, 14.
17 *I 131, 28. 161, 24. III 183, 1. *III 186, 25. 29. III 188, 27.
18 *III 191, 13. 194, 2.
19 *I 131, 30. *III 200, 17. III 201, 23.
20 *III 201, 30.
21 *III 202, 2. 6. 19.
22 *III 203, 4. 6.
25 II 216, 29.
18, 1 sqq. IV 25, 7.
3 *IV 30, 7.
6 I 225, 15.
9 *I 271, 28.
10 *II 292, 28. *IV 30, 12.
11. 12 *I 161, 28.
11 I 182, 18. *I 264, 12. *II 29, 10. 181, 6. *III 137, 8. 146, 19. III 288, 21.
12—15 V 100, 1.
12 *III 184, 28. 30.
15 IV 45, 24.
16 *II 302, 14.
17 *I 119, 12. *II 226, 15.
22. 23 *I 115, 5. *II 7, 7.
22 *I 174, 11. III 174, 32. *III 294, 29.
23 *I 174, 18. *II 294, 8.
24 sqq. I 251, 18. II 291, 31.
24 III 174, 32. 196, 10.
27 II 90, 10. *III 8, 13. III 251, 9.
32 III 94, 14. 196, 10.
33 *III 220, 4.
19, — IV 213, 4.
4 *II 235, 10.
11 *III 141, 5.
20 IV 38, 8.
23. 24 *III 223, 5.
24 IV 32, 1.
26 I 160, 29. *III 136, 1.
32 II 38, 29.
33 *II 39, 7. 202, 3. 209, 21.
19, 35 *II 209, 21.
20, 7 *III 59, 9.
12 *II 181, 10. *III 15, 11.
21, 1 I 181, 6.
2 *III 146, 16.
6 *I 106, 24. 162, 2. 286, 10. *III 180, 3. 7.
7 *II 295, 18. 24.
8 III 261, 3.
10 *I 172, 6.
12 *I 167, 16.
14—16 *II 216, 25.
14 I 171, 2.
18—21 *II 172, 20.
20 III 98, 20.
25 III 208, 2.
30 III 153, 3.
33 *II 48, 11. 150, 13. *III 189, 5.
22, — IV 58, 17.
1. 2 *III 247, 4.
2 II 57, 3.
3. 4 II 4, 15. *III 219, 1.
3 *II 295, 11. II 298, 18. *II 301, 4.
6 *I 177, 18.
7 *III 138, 2.
8 *III 138, 4
9—12 *III 247, 3.
9 II 57, 4.
13 *III 138, 5.
16. 17 *I 158, 12.
16 *I 159, 25. *IV 60, 4.
17 *I 160, 1.
23. 24 III 80, 22.
31 *III 188, 24.
23, — IV 56, 7.
4 *II 244, 18.
6 *III 182, 19. 297, 24. *IV 57, 8. V 332, 14.
7 III 273, 11.
9 II 13, 24. III 263, 15.
24, 1 *II 219, 4. *III 59, 10.
7 *I 122, 8.
10 *III 94, 23.
16—20 *II 28, 29.
16 *III 152, 10.
22 III 95, 8.
26 V 330, 9.
63 *I 122, 14. 264, 21.
65 *I 264, 27. 265, 1.
67 II 17, 6.
25, 5. 6 II 286, 23. V 330, 9.
5 I 219, 11.
8 *I 204, 5.
17 *III 137, 10.
21 sqq. I 203, 10.
21 I 181, 15.
23 *I 132, 26. III 98, 17.
27 *I 113, 11. 113, 15. *II 142, 23. *III 84, 18. V 330, 15.

25, 29—34 V 330, 18.
29 *I 235, 11.
33 *I 208, 11.
26, 2 *I 268, 25. *II 244, 25. II 274, 18.
3—5 *III 2, 19.
5 *II 293, 12. IV 60, 11.
8 II 167, 21.
12 *III 189, 7. 202, 26.
18 III 153, 3.
19—23 III 208, 2.
20—22 III 213, 16.
32. 33 *II 149, 7.
32 III 206, 11. 213, 6.
33 III 207, 12.
27, 11 I 102, 5.
20 *I 228, 7. *II 76, 18. 193, 20. *III 147, 8.
27 sqq. V 330, 18.
28 *II 288, 6.
30 *II 171, 22. I 256, 7.
33 *III 57, 8. 22.
36 *I 155, 28. 156, 24.
38 *III 196, 22.
40 *I 156, 10. 12. *III 108, 23. VI 16, 3.
41 *I 268, 23.
42—45 *III 115, 11.
43—45 *II 309, 21.
43. 44 *III 214, 21.
44 *III 120, 1.
45 I 270, 10. III 120, 10.
28, 2 *II 17, 1. *III 120, 14. III 232, 8.
7 *III 86, 3.
10. 11 *III 205, 11.
10 III 213, 20.
11 *III 218, 10. 219, 17. 220, 15. 229, 24. 230, 21. III 232, 16.
12—15 *III 204, 8.
12. 13 *III 234, 1.
12 *III 262, 16.
13 *III 238, 23. 240, 16. 241, 26. III 242, 6.
14 III 242, 12. *III 242, 19. III 242, 23.
15 *III 243, 11. 13. 18.
16 *III 244, 8. 20. III 244, 23.
17 *II 269, 16. *III 244, 12. 20. III 244, 24.
21 *II 151, 5. III 239, 25.
22 *III 92, 4.
29, 4 *II 310, 19.
5 *II 310, 22.
24 V 334, 13
26 *II 179, 5.
27 *II 180, 1.
28 *II 180, 5.
29 V 334, 13.
31 *I 99, 22. 153, 7. I 181, 9. II 29, 15. *III 13, 1. III 73, 21. *III 179, 10. III 200, 25.
29, 35 I 82, 10. 145, 5. *II 160, 9. *III 213, 5.
30, 1 *I 99, 18. 153, 1.
2 *I 99, 20. *II 39, 21.
3—13 V 334, 13.
3 III 78, 8.
9 III 78, 8.
13 *II 287, 1.
16 *III 97, 8.
18 *I 82, 13. *II 160, 12.
24 *II 39, 24.
30 *II 310, 28.
36 *I 220, 17. 221, 1. II 108, 18.
37 *II 155, 2.
42 *III 41, 16. III 112, 1.
31, 3 *II 274, 6.
4 *I 258, 16.
5 *I 258, 18.
10. 11 *III 262, 17.
11—13 *III 245, 19.
11 *III 247, 12.
12 *III 247, 16. 253, 16.
13 *III 253, 19. 255, 17. III 256, 6. *III 257, 14. 258, 3.
14—16 *III 113, 1.
14. 15 *III 11, 11.
16 *III 248, 10.
20. 21 *I 116, 17. *III 111, 20.
26 *I 117, 24. 29. 31.
27 *III 114, 12. III 115, 3.
28 *III 11, 7.
38 *III 141, 1.
35 *II 180, 11. II 243, 22.
43 *I 186, 19.
46. 47 II 13, 8.
53 *V 86, 4.
32, 10 *I 108, 18.
25 *III 188, 24. 233, 5. V 346, 17.
28 *II 185, 11. *III 164, 14.
29 *III 159, 7.
31 *III 222, 2.
33, 5 *III 10, 3.
11 *I 219, 8.
34, — II 313, 21.
2. 3 *III 189, 26.
35, 2. 3 *II 243, 20.
4 *I 118, 14.
11 *III 161, 4.
16 *III 173, 13.
18 III 173, 7.
19 *III 173, 23.
29 *I 204, 11.
36, 12 III 83, 2.
37, 2 sqq. IV 61, 8.
2 *II 81, 23.
3 I 259, 23. III 252, 13. IV 68, 10.
7 *III 260, 10. 262, 10. 264, 2. 11. III 271, 21. *III 271, 28.

37, 8 III 260, 14. *III 274, 2. III 274, 14. *III 274, 17. 275, 3.
9–11 *III 276, 22.
9 *III 260, 12.
10 III 260, 15. *III 280, 19.
11 *III 281, 16.
13–17 *I 259, 9.
13 *I 260, 14. 19.
14 *I 261, 25.
15–17 *III 136, 25.
15 I 260, 25. *I 262, 12. I 263, 9. *I 263, 22.
16 *I 263, 27.
17 *I 264, 5. 10.
33 *III 269, 11.
36 *II 211, 8.
38, 6 sqq. V 334, 1.
6 *I 129, 1.
7 I 127, 28. *I 129, 3.
9 *II 39, 28. *II 59, 25.
11 II 85, 16.
14. 15 III 97, 12.
15 *III 179, 15.
16 *III 97, 20.
18 *III 98, 2. III 142, 16. 265, 28. 266, 2.
20–23 *III 142, 5.
25 *III 179, 19. III 179, 23.
26 *III 179, 27.
31 III 252, 22.
39, — IV 69, 11.
1 sqq. I 165, 18.
1 II 80, 5. *II 211, 7. III 186, 12.
2 II 17, 24.
7 *I 165, 27. II 272, 8. III 276, 2.
11 *I 166, 4. 15.
20. 21 II 80, 11.
21–23 IV 78, 8.
40, — IV 79, 22.
1. 2 III 288, 11.
2. 3 *II 211, 3.
8 I 200, 15. II 272, 11.
9–11 *III 284, 12.
9 *III 284, 31.
10 *III 290, 25.
11 *III 290, 28.
15 II 272, 16. *II 272, 18.
16. 17 III 284, 9.
16 *III 291, 28.
17 III 292, 21.
20 *II 210, 16.
41, — IV 82, 7.
17–24 *III 293, 11.
17 *III 296, 28. 300, 18.
38 *IV 85, 19.
41. 42 III 265, 25.
41 II 272, 15.
42 III 265, 29.
43 *II 300, 3. III 262, 5. 266, 6.
41, 45 III 172, 21. *III 221, 25.
46 sqq. IV 94, 13.
48 III 172, 29. 266, 7.
49 *II 21, 2.
42, — IV 95, 20.
11 *II 237, 10. 257, 7.
15 II 300, 10.
16 *II 300, 9.
18 *II 272, 21.
36 *I 76, 14. *III 292, 3.
43, — IV 102, 11.
10 *III 58, 15.
44, — IV 105, 12.
45, — IV 111, 17.
1. 2 II 273, 5.
7. 8 II 273, 7.
9–11 *I 152, 25.
16 *III 185, 21.
18 *III 186, 7. 20.
22 II 308, 18.
26 *III 57, 12. III 58, 17.
28 *II 273, 1.
46, 1 *III 241, 19.
2–4 IV 115, 6.
4 *II 7, 18.
20 *III 80, 20.
28. 29 IV 115, 12.
30 *III 193, 10.
33. 34 II 107, 6.
34 *I 222, 9.
47, 1–10 IV 115, 18.
3 *I 221, 14. *II 107, 20.
4 *II 108, 16.
9 *II 244, 22.
13 sqq. IV 116, 3.
24 II 308, 20.
48, 5 *III 173, 28.
13. 14 II 221, 5.
15. 16 *I 152, 9. *II 264, 4. *III 124, 15.
15 I 152, 31. *II 89, 19. *III 163, 22.
19 *I 133, 13.
22 I 119, 2.
49, 1 *III 59, 22.
5 III 191, 4.
8 I 119, 4.
15 *I 82, 11. *II 313, 2.
16–18 *I 109, 15.
17. 18 *II 114, 12.
17 *I 111, 10.
22 *II 217, 22. 228, 17.
33 I 204, 8.
50, 3 II 308, 13.
7. 8 *II 299, 23.
15 sqq. IV 116, 20.
19 *II 273, 4. 300, 1. *III 276, 8. IV 117, 17.
24 *II 272, 1.
25 II 271, 24.

Exodus

1, — IV 121, 6.
5 *II 307, 18.
8 *II 243, 8.
9 *II 278, 29.
11 II 12, 15. II 246, 18. *III 221, 18.
15 III 30, 9.
19 II 295, 23. *III 147, 1.
20 *I 167, 1.
21 *I 113, 16. *II 311, 7.
2, — IV 121, 6.
1. 2 *III 99, 3.
3 *II 249, 13.
4 III 281, 21.
6 II 249, 14.
12 *III 141, 22.
13 III 141, 25.
15 *I 115, 23. 121, 8. *III 141, 18.
16 *III 175, 29. 176, 5.
17. 18 III 176, 19.
17 III 176, 10. *III 176, 15.
18 III 175, 6. 176, 28.
19 III 177, 3.
20 *III 177, 12.
21 II 17, 7. III 177, 18.
22 I 181, 17. *II 245, 3.
23 *I 160, 20. 32. I 279, 15. *I 279, 20. *II 246, 29. 271, 17.
3, — IV 134, 14.
1 *I 222, 8. *II 104, 3.
2. 3 *III 145, 12.
2 *III 288, 4.
4 *III 246, 25.
5 *III 145, 16. 19.
6 *III 140, 12. III 179, 16.
7 IV 128, 16.
9 *I 161, 3.
11. 12 *III 140, 6.
14 *I 294, 21. *III 158, 9. 254, 6.
15 *III 158, 11. *IV 12, 19.
4, — IV 137, 6.
1 sqq. *I 108, 6.
10 I 207, 2. *I 267, 2. III 1, 11.
12 *III 7, 16.
14 *I 286, 27. I 288, 22. *II 283, 18. *III 185, 7.
15. 16 *II 284, 1.
16 *I 267, 12.
22 II 14, 6.
5, — IV 140, 1.
2 *I 167, 4. II 25, 12. *II 173, 25. 184, 14. IV 140, 8.
22. 23 *III 6, 6.
6, 3 *III 158, 20. III 254, 6.
7 *I 238, 12.
12 *I 267, 4.
23 *II 17, 4.
26 *III 192, 9.
6, 27 *III 192, 11.
29 *III 160, 15.
7, 1 *I 71, 4. 206, 2. 267, 12. 294, 28. *II 284, 25. *III 160, 13. III 289, 9. VI 13, 3.
10 sqq. IV 140, 20.
11 III 192, 17.
12 II 284, 18. *II 284, 28.
15 *II 235, 16. *III 303, 1. 306, 13.
17 III 160, 15.
19—25 IV 143, 1.
20 III 300, 7.
21 III 300, 10.
22 II 284, 19.
23 *III 136, 13.
8, 1—15. IV 143, 22.
1 *II 247, 6.
6 III 300, 8.
7 II 284, 19.
9 *I 230, 14.
16—19 IV 144, 17.
18 II 285, 7.
19 *II 285, 3. *IV 146, 6.
24 sqq. IV 150, 23.
26 *I 222, 13. *III 114, 1.
9, 3—6 IV 151, 11.
8—12 IV 150, 4.
22 sqq. IV 147, 11.
29. 30 *III 160, 17.
29 *I 122, 16. *II 189, 19.
10, 12—20 IV 148, 7.
21—29. IV 149, 5.
21 III 229, 14.
23 *III 230, 7.
11, 5 III 301, 7. *III 301, 11.
12, 2 sqq. IV 252, 1.
2 V 122, 9.
3 *III 93, 17.
4 *I 149, 11. *III 44, 16.
6 V 120, 21. 121, 21.
8 *III 106, 5.
11 *I 146, 26. 227, 17. II 273, 19.
16 V 123, 16.
18. 19 V 123, 11.
23 *I 97, 10.
29 sqq. IV 151, 18. V 117, 24.
37. 38 IV 155, 11.
38 *II 298, 5.
39 *I 227, 9.
13, 1. 2 *III 27, 20.
2 V 33, 9 34, 3. 117, 26.
11—13 *I 239, 5.
11 *I 241, 18.
12 *I 243, 20. 244, 10. V 33, 9.
13 *I 248, 5. 17.
17 IV 159, 13.
19 III 276, 14.
21. 22 IV 160, 1.
14, — IV 160, 9. 258, 10.

14, 7 II 191, 28.
13 *I 201, 3.
14. 15 *III 4, 8.
14 *III 301, 6.
20 III 46, 15.
27. 28 II 184, 25.
27 *II 243, 4.
30 *II 236, 10. *III 303, 15.
15, 1 *I 111, 4. *II 111, 19. 192, 6. *III 301, 22.
4 II 191, 30.
8 *I 151, 9.
9 *I 188, 15.
17. 18 *II 143, 8.
17 *III 83, 16.
12 *II 111, 19.
22—27 IV 163, 19.
23—25 *III 106, 13.
23 II 34, 18.
25 II 34, 21. *II 275, 19.
27 *III 150, 5. IV 165, 10.
16, — IV 166, 8.
4 sqq. IV 261, 18.
4 *I 148, 15. I 149, 15. *I 149, 25. *III 139, 6. 201, 15.
13 sqq. *I 150, 5.
14 *I 151, 6.
15 *I 151, 12. 16. *III 139, 2.
16 *III 44, 10.
18 *III 44, 7.
23 sqq. III 201, 19.
36 *III 92, 12.
17, 1—6 IV 170, 13.
6 *I 114, 6. 229, 14. *II 255, 7. 304, 5. *III 294, 4.
8—16 IV 171, 21.
11 *I 154, 23.
12 *I 122, 27. VI 9, 4.
14 *I 155, 3.
15 *IV 173, 5.
16 III 256, 8.
18, 4 *III 14, 17.
7 *III 11, 17.
11 *II 178, 12.
13 sqq. V 248, 18.
14 *II 51, 24.
16 *II 177, 21.
20 *III 174, 29.
25 III 94, 18.
26 I 157, 4.
19, 6 *II 228, 3. *IV 13, 24.
16 V 132, 20.
17 *III 220, 12.
18 *III 57, 14.
19 *III 5, 9. V 132, 20.
24 *II 29, 29.
20, 2 *III 161, 6.
3 III 99, 11.
5 *II 225, 2.
20, 7 IV 287, 16.
9 V 101, 16.
10 I 191, 18.
12 *I 270, 14. *V 149, 22.
13 sqq. *IV 276, 23.
18 *II 277, 16. *IV 279, 12.
19 *II 32, 4. *III 5, 17. 235, 19.
21 II 3, 19. III 157, 12. IV 158, 8.
22 *II 277, 20.
23 *I 73, 23. *V 5, 20.
24 *I 161, 6.
21, 2 V 106, 4. 301, 16.
5. 6 *I 187, 24.
5 *I 157, 6. *III 43, 9.
10 *II 288, 30.
12—14 *III 121, 28.
12 V 173, 10. 180, 4.
13 *I 255, 10. *III 125, 28. 129, 21. V 184, 2.
14 *II 259, 27. *III 126, 6. V 174, 12. 175, 4.
15. 16 *III 127, 8.
15 V 146, 3.
16 V 146, 25.
17 V 213, 22.
18. 19 V 180, 6.
20 V 189, 18.
21 V 190, 5.
22. 23 *III 100, 10. V 180, 15.
24. 25 V 200, 22.
26 V 201, 13.
27 V 205, 14.
28 V 190, 17.
29. 30 V 191, 1.
32 V 191, 6.
33. 34 V 192, 1.
36 V 191, 8.
22, 1. 2 *I 120, 4.
1 V 211, 23.
2. 3 V 210, 23.
3 V 210, 4.
4 V 209, 15.
5 V 214, 12.
6 *I 168, 13. III 67, 19. V 215, 18.
7 V 216, 18.
8 V 216, 22.
9 V 217, 6.
10 V 217, 9.
11 V 217, 11.
13 V 217, 9.
16. 17 V 169, 6.
18 V 176, 17.
19 V 163, 16.
22 *III 109, 11.
25 V 105, 1. 288, 5.
26. 27 *III 224, 14.
26 *III 229, 3.
27 *III 226, 16. 228, 4. 10.
28 V 13, 13.

22, 29. 30 V 230, 25.
29 V 33, 8. 34, 3.
30 V 33, 9. 303, 8.
31 V 236, 17.
23, 1 *II 255, 21. V 219, 1. 222, 10.
2 *II 175, 8. 280, 7. V 219, 6.
3 V 252, 16.
4 V 293, 12. 300, 9.
5 V 300, 2.
8 V 223, 5.
10. 11 V 294, 1.
10 V 217, 11.
11 V 107, 13. 111, 14. 259, 13.
12 V 101, 16.
13 V 148, 19.
14. 15 V 217, 14.
19 *I 232, 7. *V 310, 1.
20. 21 *II 302, 19.
20 *II 106, 3.
22 V 353, 21.
26 *V 361, 16.
28 V 358, 1.
24, 1 *II 301, 14. III 178, 12.
6 *III 42, 3.
10 *II 247, 12. *III 218, 14. 294, 12.
11 *II 240, 12.
18 III 212, 20. IV 217, 2.
25, 1. 2 *III 26, 22.
2 *III 28, 24.
9 sqq. IV 223, 4.
10 II 186, 1. III 164, 7.
16 sqq. IV 223, 6.
19 I 176, 8.
21 *III 38, 19. 132, 9.
22 sqq. IV 225, 8.
29 III 107, 13.
30 sqq. IV 224, 12.
30 III 49, 3.
31 III 73, 26.
37 III 73, 26.
40 *I 135, 30.
26, 1 sqq. IV 219, 20.
1 *III 95, 25. III 96, 2.
16 IV 219, 18.
18 sqq. IV 218, 11.
33 III 164, 5. 189, 18.
27, 1 sqq. IV 223, 1. V 66, 7.
1 II 186, 3. IV 225, 14.
9 III 189, 8. IV 221, 9.
16 IV 222, 18.
21 V 71, 12.
28, — IV 226, 5. V 21, 13.
1 III 288, 24.
4 II 186, 2. III 164, 8.
6 IV 226, 11.
9–12 III 40, 18.
15 IV 226, 20.
17 sqq. III 150, 15.
17. 18 *I 82, 18.
28, 26 *I 139, 18. III 69, 4. V 224, 16.
27 IV 226, 8.
29. 30 II 288, 18.
30 V 224, 16.
31 *II 288, 23.
32 *II 288, 16. IV 227, 1.
29, — IV 233, 17.
4 III 251, 6.
5 III 251, 10.
26 IV 235, 5.
38–42 V 41, 11.
38. 39 III 40, 10.
40 III 92, 20.
30, 1 sqq. IV 224, 10. V 66, 7.
1 II 186, 3.
6–8 V 41, 19.
7 V 66, 21.
8 V 71, 12.
12–16 V 20, 1.
12. 13 III 43, 3.
15 *III 43, 19.
18 IV 232, 1.
34. 35 *III 45, 5.
34 III 51, 7.
31, 2 sqq. I 134, 11. II 139, 5. III 249, 23.
2–3 *II 46, 13.
14. 15 V 147, 3.
32, — IV 237, 17. IV 264, 7. V 20, 14 sqq. 185, 7.
2 II 37, 1.
16 II 285, 5. *III 39, 3.
17–19 *II 188, 23.
19 *II 194, 14.
20 *II 35, 2.
27. 28 *II 182, 8.
27 *III 129, 4.
28 V 186, 3.
29 *II 182, 12.
32 *III 5, 20.
33, 7 *I 101, 5. I 123, 7. *I 294, 14. II 52, 15. *II 189, 13.
11 III 6, 14. IV 157, 21.
13 *I 135, 18. II 3, 13. *II 4, 12. *III 157, 17. *V 10, 20.
15 *II 301, 29.
17 *II 79, 24.
18 V 11, 18.
23 *II 37, 22. *III 146, 3. *III 157, 21.
34, 12 *II 270, 5.
16 V 157, 16.
19. 20 V 33, 9.
20 V 34, 11.
26 V 33, 3. V 230, 25. *V 310, 1.
28 *I 144, 10. IV 217, 2.
29 sqq. IV 217, 5.
35, 2 V 101, 16. V 147, 3.
3 V 102, 19. V 147, 19.
22 *II 287, 13.

35, 25. 26 II 287, 9.
36, 10 I 236, 9. *III 31, 10.
38, 13. 14 III 49, 5.
15—17 *III 49, 15.
26 II 287, 16. IV 232, 7.

Leviticus

1, 1 *II 139, 4.
2—9 V 48, 6.
2 V 39, 19.
6 *I 236, 14. IV 44, 10.
9 I 144, 15. *I 144, 24.
14 V 39, 15.
2, 1. 2 *III 270, 15.
11 III 107, 16. V 70, 9. V 131, 7.
13 V 69, 19.
14 *I 233, 9.
3, — V 51, 15.
3 sqq. I 256, 16.
16. 17 *II 27, 10.
17 V 237, 5.
4, — V 55, 16.
3 V 55, 23. *V 56, 12.
6—12 V 56, 18.
7. 8 V 237, 18.
13. 14 V 55, 23.
22. 23 V 56, 2.
27. 28 V 56, 3.
5, 1 V 92, 1.
2 V 236, 1.
4 *III 305, 22.
7 *III 197, 10. 200, 6.
11. 12 *III 197, 13.
11 *III 200, 7.
12 *III 200, 4.
15. 16 V 57, 13.
6, 2—7 V 57, 17.
9 V 69, 1.
10 III 164, 8.
12. 13 V 69, 1.
20—23 V 62, 7.
20 III 40, 10. 93, 4.
25. 26 V 58, 16.
29 V 58, 16.
38 V 36, 19.
40 *III 45, 3.
7, 2 V 55, 2.
5 V 55, 11.
6—11 V 54, 16.
21—24 V 35, 14.
24 *I 142, 15.
8, — IV 233, 17.
21 *II 281, 11.
22 IV 235, 5.
29 *I 141, 24. I 145, 13. *II 281, 12.
9, — IV 236, 1.
14 *I 144, 2. 22. I 145, 13.
24 *III 57, 17.
10, 1 I 101, 18.
2 III 70, 13. 123, 1.
3 *III 123, 6.
5 I 101, 21.
6 III 269, 17.
8—10 *II 194, 26.
9 II 170, 8. V 24, 17. 253, 5.
10 V 25, 13.
14. 15 V 35, 14.
16 III 144, 2.
19 *III 145, 1.
20 *III 145, 2.
11, 3 V 233, 5.
4 II 121, 9.
7 II 124, 1. V 231, 17.
9. 10 V 234, 6.
10 V 231, 17.
13—19 V 235, 19.
20 V 234, 22.
21. 22 V 235, 6.
21 *I 111, 21. *III 53, 27.
22 I 57, 2.
23 V 234, 22.
24. 28 V 236, 1.
24 III 222, 10.
41. 42 V 234, 22.
42 *I 143, 17. *II 280, 2. II 280, 29.
13, 3 II 10, 24.
11—13 II 83, 9.
12. 13 II 155, 6.
14. 15 *II 82, 20.
22. 23 *II 225, 9.
14, 34—36 *II 84, 9.
37 sqq. I 262, 1.
15, 18 V 167, 17.
31 *I 116, 18.
16, 1 sqq. I 101, 13.
2 II 52, 5.
4 III 251, 21.
5 sqq. V 45, 8.
8 *I 100, 22. *II 145, 23. III 41, 11.
10 *II 15, 19.
12. 13 V 18, 19.
17 *III 20, 6. 289, 6. 295, 22.
30 I 151, 23.
34 II 52, 5.
17, 11 *I 276, 19. *III 14, 1. V 237, 6.
13—16 V 236, 12.
14 V 237, 6.
18, 1—5 *III 89, 12.
6 *II 48, 11.
7 *III 152, 2.
8 V 153, 11.
10—13 V 156, 20.
14—16 V 156, 21.
17 V 156, 22.
18 V 157, 2.
19 V 158, 18.
20 V 153, 1.

18, 22 V 161, 2.
23 V 163, 16.
19, 3 *V 145, 3.
4 I 118, 11. *V 6, 14.
5. 6 V 53, 22.
7. 8 V 54, 16.
9 *III 263, 2. 26. V 291, 2.
10 V 291, 10.
11. 12 *V 217, 26.
13 V 254, 6. 290, 2.
14 V 254, 16. 20. 255, 4.
16 V 251, 4.
19 V 163, 3. V 256, 12.
23. 25. *II 151, 26.
23 *I 74, 3. V 315, 3.
24 *III 212, 4. *IV 4, 10. V 316, 4.
26 III 257, 4. V 15, 13.
28 V 15, 4.
31 V 15, 13.
32 *I 233, 20. V 144, 23.
33. 34 V 13, 1. 295, 16.
35. 36 *III 37, 13. V 253, 17.
20, 9 V 146, 25.
10 V 153, 1.
11 V 153, 11.
12 V 156, 21.
13 V 161, 2.
14 V 156, 22.
15. 16 V 163, 16.
18 *III 151, 4, V 158, 18.
19 V 156, 20.
21 V 156, 21.
21, 1—3 V 28, 19.
7 V 27, 17.
10 *III 133, 19. V 29, 8.
11 III 133, 14. *III 134, 8. V 28, 22.
12 V 29, 8.
13. 14 III 134, 11. V 25, 16.
13 III 288, 19. V 28, 8.
14 V 27, 2.
17—23 V 29, 18.
17—21 V 21, 1.
17 III 288, 19.
22, 4—7 V 29, 21.
6. 7 III 222, 13.
10 V 30, 3. 31, 2.
11 V 31, 11.
13 V 32, 2.
18—25 V 40, 13.
27 V 303, 8.
28 V 306, 14.
23, 2 *V 99, 8.
5 V 121, 21.
6 V 123, 7. 11.
7. 8 V 123, 16.
10. 11 V 125, 9.
10 *III 271, 8.
14 V 128, 21.
15. 16 V 129, 12
23, 17 V 130, 10.
18 V 44, 18.
19. 20 V 44, 24.
22 V 291, 2.
24 V 132, 16.
27 II 10, 28. III 93, 23.
32 V 134, 12.
34 V 137, 7. 138, 23.
36 V 139, 3.
42 V 137, 19.
43 V 138, 10.
24, 3. 4 V 71, 12.
5. 9 V 125, 5.
5. 6 V 42, 1.
6 III 40, 14.
7 V 42, 19.
8 V 42, 1.
10—16 IV 245, 9.
15. 16 IV 247, 18.
17 V 173, 10.
19. 20 V 200, 22.
21 V 173, 10.
25, 2 sqq. V 107, 13.
3—6 V 294, 1.
4 V 259, 13.
6 *III 148, 12.
8 sqq. V 294, 10.
8—10 V 112, 14.
9 sqq. III 94, 4.
10—13 V 112, 16.
10 I 251, 11. III 196, 12.
11 *III 147, 11.
12 V 112, 14.
14—17 V 113, 3.
23 *I 196, 4. 198, 16. V 113, 6.
24. 25 V 113, 9.
29—31 V 114, 1.
32—34 V 114, 23.
32 *I 253, 8.
35—41 V 115, 6.
35—37 V 105, 1.
36. 37 V 288, 5.
39. 40 V 106, 14. 301, 16.
43 V 106, 22.
44. 45 V 115, 15.
46 V 106, 22.
26, 3 sqq. V 353, 21.
3. 4 V 359, 4.
5 V 357, 2. *V 359, 8.
7. 8 V 357, 11.
10 *I 234, 16. *III 63, 21.
12 *I 238, 14. *III 202, 15. 236, 20. 298, 14. V 364, 16.
13 V 365, 1.
16 V 365, 18. 369, 18.
19 *V 366, 23.
22 V 371, 7.
23 V 370, 21.
25 V 370, 17.

26, 29 V 367, 15.
31. 32 V 371, 10.
31 V 367, 9.
33–35 V 372, 5.
36 V 370, 21.
37 V 371, 2.
40. 44 V 374, 13.
27, 2 sqq. V 93, 12.
9 sqq. V 94, 3.
13 *I 138, 1.
14. 15 V 94, 17.
16 V 113, 14.
20. 21 V 113, 14.
26. 27 V 33, 9.
30. 32 *III 91, 8.
32. 33 *II 20, 18.
32 *III 91, 3.

Numeri

2, 4 IV 188, 17.
3, 12. 13 *I 250, 2.
12 *III 29, 5.
13 *I 255, 15.
4, 7 III 51, 10.
30 sqq. III 118, 6.
5, 2 *I 114, 26.
12 sqq V 165, 5.
15 *II 154, 18.
17 V 166, 17.
18 *I 173, 9. 174, 4.
27 I 145, 21.
28 *I 146, 4.
6, 2 sqq. II 170, 7. V 60, 6.
2 II 75, 21. *III 263, 12.
5 *II 76, 2. *III 258, 6.
7 I 65, 7. II 76, 7. *II 131, 1. *III 134, 21.
12 *I 65, 9. II 76, 10. *II 131, 3.
21 III 194, 21.
7, 10 sqq. III 45, 2.
13 sqq. II 308, 9.
14 *III 95, 18.
8, 24–26 *I 273, 3.
26 *I 273, 21.
9, 1–5 IV 252, 1.
6 sqq. I 134, 3.
6–14 IV 252, 18.
10, 29 *II 178, 3.
30 *II 178, 8.
11, 4 sqq. V 237, 22.
4 *II 298, 25.
5. 6 *III 19, 6.
8 I 238, 4.
12 *III 5, 22.
13 *III 6, 3.
16 *I 234, 4. *II 219, 12. III 150, 19.
17 *II 46, 20.
22 *III 6, 3.
11, 23 *I 229, 11. *III 197, 2.
34 *V 238, 20.
12, 1 I 103, 18.
6–8 *I 136, 3. 5. *III 60, 3.
7 I 103, 17. *I 158, 21. 164, 6.
12 *I 81, 11.
14 *I 103, 14.
13, — III 286, 1–14. IV 173, 7.
17 III 177, 20.
23 *II 13, 14.
24 III 195, 21.
14, — IV 173, 7.
4 *I 151, 32.
9 *II 27, 3. *III 202, 12.
11. 12 *II 281, 17.
20 *II 291, 29.
24 *III 177, 30.
44 *II 51, 15.
15, 19–21 V 32, 19.
19. 20 *I 246, 1.
30 *V 64, 15. 320, 3.
32–36 IV 249, 23. V 147, 8.
16, — III 141, 11. IV 265, 19. V 352, 24.
1 sqq. IV 240, 20.
15 *II 239, 7.
19 sqq. V 46, 7.
47. 48 *III 46, 4.
48 *III 296, 12.
17, — IV 241, 15.
18, 12. 13 V 230, 25.
12 V 34, 19. 293, 3.
13 V 33, 3.
15. 16 V 34, 11.
15. 17 V 33, 9. 293, 8.
18 V 35, 14.
20 *II 146, 12. V 32, 13.
21 V 38, 3.
24 V 38, 3.
25 V 123, 16.
26. 28 V 38, 3.
26 III 156, 5.
28 III 189, 10.
31 V 231, 3.
19, 2–9 V 64, 26.
11 sqq. V 63, 14.
11 V 207, 7.
12 V 207, 9.
14 V 207, 11.
15 *I 281, 22. *II 261, 13. V 207, 13.
17. 18 V 63, 21.
19 V 207, 11.
22 V 207, 18.
20, 14–21 IV 177, 21.
17–20 *II 87, 6.
17 II 22, 2. 296, 21. V 247, 9.
25 I 123, 4.
21, 1–3 IV 180, 1.
6 *I 105, 21.
7 I 105, 27.

21, 8 *I 106, 7. 20. II 114, 21.
16—18 *II 192, 15. IV 181, 8.
17 *III 301, 28.
21 sqq. IV 182, 1.
22 V 247, 9.
27—30 *I 163, 12.
28 *I 164, 15.
30 *II 287, 25.
22, — IV 182, 24.
29 *I 178, 2.
30 I 178, 18.
31 I 178, 21. *II 93, 18.
23, — IV 185, 17.
7. 8 *II 241, 25.
7 *II 243, 12.
8 I 274, 24.
19 *I 241, 7. *II 68, 16. 247, 25. 290, 11. *III 255, 13.
24, 7 V 357, 15.
16 *III 191, 19.
20 *I 154, 31.
25, — IV 191, 8. V 14, 6. 275, 11.
1 *III 223, 16.
3 *II 240, 10. III 175, 13.
4 *III 223, 20.
7. 8 *I 166, 25, II 40, 15. *II 183, 15. III 175, 22.
12. 13 I 166, 29. II 183, 26. III 175, 18.
12 II 240, 15.
30 V 220, 24.
27, 1—11 IV 254, 20.
3 *II 309, 8.
7 *IV 257, 7.
8 V 115, 21.
9—11 V 116, 11.
16. 17 *II 15, 3. 104, 7. V 281, 20.
22. 23 V 284, 15.
28, 2 *I 156, 28. 190, 20. 247, 6. II 57, 18. 295, 31.
3—8 V 41, 11.
9. 10 V 41, 15.
11—14 V 43, 11.
15 V 46, 7.
16—25 V 44, 9.
16 V 121, 21.
17 V 123, 7. 11.
18 V 123, 16.
22 V 46, 7.
26—31 V 44, 18.
30 V 46, 7.
29, 1—6 V 44, 3.
5 V 46, 7.
7—11 V 45, 8.
11 V 46. 7.
12 sqq. V 45, 25.
12 V 138, 23.
13 sqq. II 308, 6. III 150, 21.
35. 36 V 46, 2.
35 V 139, 3.
30, 3 V 88, 7.
4 sqq. I 102, 25. V 91, 13.
10 *I 102, 29. 291, 22. V 91, 19.
31, 1—12 IV 193, 1.
8 III 191, 24.
19—24 IV 195, 4.
25 sqq. IV 195, 10.
21 *I 97, 17.
28 sqq. II 295, 9. III 28, 11. *III 263, 27.
49. 50 *II 192, 20.
49 *II 240, 5. *III 175, 25.
32, — IV 196, 18.
35, — III 127, 22.
2 sqq. V 114, 21.
2—8 V 38, 7.
6 V 185, 1.
8 III 44, 21.
11—15 V 38, 7. 185, 1.
12 III 131, 17.
16 V 173, 10. 174, 10.
17 V 180, 4.
20 V 174, 12.
21 V 180, 4.
22. 23 V 176, 9.
25 III 135, 3. V 39, 7.
26. 27 V 39, 5.
28 V 39, 7. 185, 3.
31. 32 192, 9.
31 V 173, 10.
52 V 185, 3.
36, 6—9 V 116, 8.

Deuteronomium

1, 17 *III 36, 13. 263, 7. V 225, 1. *V 225, 11.
26 *III 162, 6.
31 *I 243, 16. *II 68, 19.
43. 44 *II 77, 24.
4, 1 *III 161, 7.
2 V 241, 11.
4 *III 122, 13. *V 8, 9. V 84, 5.
6. 7 *II 279, 12.
6 V 354, 19.
7 V 354, 23.
12 *II 277, 22.
19 *V 4, 10.
29. 30 *III 140, 15.
39 *I 114, 5. 131, 9. *II 303, 23.
42 V 185, 1.
5, 5 *III 47, 6. 295, 12.
13 V 101, 16.
16 *V 149, 22.
27 *II 240, 23.
31 *I 205, 7. *II 7, 13. 51, 18. 61, 7. 235, 22. *III 295, 5.
6, 6 V 239, 24.
7 V 240, 21.
8 V 239, 24.

6, 9 V 241, 3.
10. 11 *II 77, 4. *III 148, 17.
13 *I 159, 22.
7, 3. 4 V 157, 16.
7. 8 *II 279, 27.
12 sqq. V 353, 21.
13 V 360, 16.
15 V 363, 19.
20 V 358, 1.
8, 2 sqq. V 135, 17.
2. 3 *III 107, 20.
3 *I 151, 19.
5 *III 255, 14.
11—14 V 317, 11.
*12—14 *I 224, 7.
15. 16 *I 107, 5.
15 *III 294, 10.
17. 18 *I 224, 15.
18 *II 130, 7. *V 318, 3.
9, 5 *I 225, 3.
10, 9 *I 100, 19. *II 146, 9. *III 99, 20. III 132, 14. *III 239, 6.
12. 13 V 72, 13.
14 V 73, 9.
15 V 73, 12.
16 *V 73, 23. V 74, 3.
17. 18 V 249, 17.
17 *II 262, 19. V 74, 7.
18. 19 V 13, 1.
18 V 74, 15.
19 V 295, 16.
20 *II 294, 5. V 75, 9.
21 V 75, 3.
22 *II 307, 5.
11, 13. 14 V 359, 4.
18 V 239, 24.
19 V 240, 21.
20 V 241, 3.
12, 5 sqq. III 218, 15. V 17, 11.
8 *V 238, 22.
13 *IV 41, 5.
23 V 237, 6.
28 *III 164, 1.
31 V 75, 11.
32 V 241, 11.
13, 1 sqq. V 76, 4.
4 *II 293, 19.
6 sqq. V 76, 8.
6 *III 20, 5.
12 sqq. V 13, 17.
18 V 76, 22.
14, 1 *II 256, 24. *V 76, 22.
4. 5 V 232, 17.
6 V 233, 5
8 V 231, 17.
9. 10 V 234, 6.
10 V 231, 17.
11 V 235, 21.
12—17 V 235, 19.
14, 19 V 235, 21.
20 V 236, 1. *V 310, 1.
15, 1. 2 V 104, 7.
3 V 104, 16.
6 V 360, 12.
8 *II 31, 17.
12 V 106, 4. 301, 16.
13. 14 V 107, 7.
19. 20 V 230, 25.
19 V 33, 9.
16, 2 V 120, 21.
3 *III 105, 23. V 123, 11.
6 V 120, 21.
9. 10 V 129, 12.
13 V 137, 7.
16 I 115, 19.
19 V 223, 5. 225, 1.
20 *I 173, 22. 262, 20. V 224, 1 247, 13.
21 *I 73, 4.
22 *III 256, 21.
17, 6 V 220, 24.
9 V 252, 20.
15. 16 *II 112, 7.
15 V 244, 16.
16. 17 V 245, 1.
18 V 245, 16.
19 V 246, 1.
20 V 247, 15.
18, 2 V 32, 13.
3 V 35, 23.
4 V 33, 3. 230, 25. 293, 3.
10. 11 V 15, 13.
10 V 176, 17.
13 V 16, 6.
15. 18 V 16, 15.
19, 5 *III 126, 9.
14 *II 19, 14. *V 242, 14.
15 V 220, 24.
16—19 V 147, 21. 219, 1.
17 *I 127, 17.
19. 21 V 200, 22.
20, 1 *II 110, 26. 280, 11.
5—7 *II 124, 19. V 273, 13.
8 V 272, 12.
10 sqq. V 260, 19. 297, 14.
19 V 262, 12. 313, 9.
20 *II 97, 14. V 263, 3.
21, 5 V 252, 20.
7 II 14, 10.
10—13 V 298, 2.
14 V 299, 9.
15—17 *I 209, 1. *II 219, 21. III 12, 14. V 118, 12.
15. 16 *I 99, 26.
18 sqq. V 143, 10.
20 *II 187, 25. *III 192, 4.
21 *II 175, 13.
22. 23 V 193, 1.

21, 23 *II 6, 19.
22, 1–3 V 293, 8.
1 V 300, 1.
4 V 300, 2.
5 V 271, 3.
8 *II 129, 20. V 192, 3.
9 V 256, 12. 260, 3.
10 V 257, 6. 311, 13.
11 V 256, 12.
13–21 V 172, 5.
22 V 153, 1.
23–27 V 170, 2.
27 *V 171, 9.
28. 29 V 169, 6.
30 V 153, 11.
23, 1. 2 II 282, 1. III 192, 2.
1 II 80, 9. *II 211, 24. III 288, 18. V 78, 20.
2 *II 39, 12. 256, 19. V 79, 1.
3. 4 *I 131, 1.
3 V 80, 18.
5 *II 290, 20.
7 *V 297, 2.
8 V 297, 10.
12 *I 146, 12.
13 *I 96, 9. 146, 21. 147, 10. 14.
15. 16 *I 156, 19. V 302, 10.
17 *II 313, 20. IV 70, 18. V 77, 8. 79, 1. 160, 21. 164, 9.
18 *V 26, 12. V 67, 22.
19 V 105, 1. 288, 5.
21 *I 223, 9.
24, 1–4 V 158, 6.
6 V 207, 2.
7 V 213, 22.
10. 11 V 290, 11.
14. 15 V 254, 6. 290, 2.
16 V 193, 7.
19 V 291, 2.
20. 21 V 291, 10.
25, 4 V 311, 2.
11. 12 III 270, 1. V 199, 3.
13–16 *III 37, 15.
13–15 *III 290, 3. V 253, 17.
17. 18 *II 296, 7.
18 *II 174, 23.
26, 1 sqq. V 293, 5.
1–11 V 140, 9.
2 sqq. V 33, 3.
2. 4. III 302, 4.
13 *III 302, 8. III 302, 12.
17. 18 *V 324, 2.
27, 9 *III 3, 5. 246, 23. 300, 27.
11–13 III 40, 22.
12. 13 III 125, 15.
15 I 120, 30.
17 *I 137, 10. *II 18, 16.
18 *I 137, 13.
21 V 163, 16.
27, 24 *I 137, 14.
28, 1 sqq. V 353, 21.
1. 2 V 279, 2.
3 V 360, 13.
4 V 360, 16.
6 V 362, 7.
7 V 279, 2. 357, 12.
12 *I 136, 11. *II 89, 15. *III 18, 8. V 360, 12.
13 V 365, 4.
14 *II 22, 11.
16 V 369, 7.
17 V 369, 12.
18 V 369, 8.
20 V 365, 18.
22 V 369, 18.
23 V 366, 23.
24 V 367, 7.
27 V 369, 18.
28. 29 III 57, 6.
30 V 368, 20. 24.
31 V 368, 22.
32 V 369, 2.
37 V 371, 11.
38 V 366, 2.
39 V 366, 4.
40 V 366, 10.
42 V 366, 12.
43 V 371, 19.
48 V 368, 13.
51 V 368, 22.
53 V 367, 15.
61 V 371, 11.
65. 66 *II 6, 8.
66. 67 V 371, 14.
29, 4 *III 136, 9.
29 *I 174, 2.
30, 1 sqq. V 353, 21.
1–5 V 374, 13.
4 *II 267, 9.
5 V 375, 13.
7 V 375, 17.
9. 10 *III 287, 1.
11–14 *II 18, 20. V 323, 13. 354, 2.
12–14 *III 197, 28. III 287, 21.
13 V 73, 1.
14 *VI 20, 9.
15 *II 67, 18. *III 122, 22.
19. 20 II 15, 17.
19 *II 67, 19.
20 *II 3, 6. *III 99, 18. 122, 25.
31, 7. 23 V 285, 5.
30 sqq. V 285, 19.
32, 4–6 *II 217, 9.
6 *II 256, 26.
7–9 *II 19, 15. 145, 12.
8 *III 83, 24. 188, 3.
13 *I 284, 7. 284, 18. 285, 9.
15 *II 26, 26. *III 105, 19.

32, 18 *II 256, 25.
32. 33 *II 213, 13. *III 289, 17.
34. 35 *I 136, 15.
39 *III 306, 2.
33, — IV 267, 23. V 287, 2.
1 *III 161, 13. 178, 8.
3. 4 *II 293, 14.
6 *III 192, 27.
8 III 191, 7.
9. 10 *I 274, 1.
9 *I 100, 15. *II 183, 11. *III 128, 11.
39 *II 37, 10.
34, — IV 268, 7.
4 *II 277, 3.
5 *I 205, 10.
6 I 206, 4.
7 II 52, 25.
10 *III 60, 5.

Josua

1, 5 *II 261, 8.

Judicum liber

8, 9 *II 253, 26.

I. Regum

1, 11 *II 197, 25.
14 *II 198, 12.
15 *II 198, 22.
28 *II 57, 16. III 258, 10.
2, 5 *II 58, 19. *III 181, 4.
9, 9 II 86, 7. 275, 27. III 18, 16.
10, 22 *II 307, 3.
23 *II 307, 5.

III. Regum

15, 11 II 257, 13.
17, 10 II 85, 12.
18 *II 85, 24.

IV. Regum

18, 3 II 257, 13.

Iob

14, 4 *III 165, 13.

Psalmi

22, 1 *II 105, 19. *III 176, 25.
26, 1 *III 221, 3.
30, 19 *II 237, 5.
36, 4 *II 141, 16. *III 297, 14.
41, 4 *II 299, 13.
45, 5 *III 298, 4.
61, 12 *II 74, 23.
64, 10 *III 297, 28.
74, 9 *II 73, 17.
77, 49 *II 45, 7.
79, 6 *II 299, 12.
7 *II 239, 12.
83, 11 III 66, 11.
90, 11. 12 II 93, 22.
93, 9 *II 139, 22.
100, 1 *II 73, 8.
113, 25 *III 123, 6.

Proverbia

3, 4 *II 185, 19.
11. 12 *III 109, 3.
4, 3 *II 185, 22.
8, 22 *II 176, 9. V 283, 6.

Hoseas

14, 9. 10 *II 161, 2. *III 180, 12.

Zacharias

6, 12 *II 241, 14.

Jesaias

5, 7 *III 286, 17.
11, 6 sqq. V 356, 1.
48, 22 *III 185, 11.
54, 1 V 373, 13.

Jeremias

2, 13 *III 152, 20.
3, 4 *I 182, 7. 22.
15, 10 *II 237, 28.

Ezechiel

44, 21 V 24, 17.
25 V 28, 19.

Index verborum.

ἄβατος. VI 211, 25 τὰ ἄδυτα. V 27, 3 (ἄρουρα). VI 2, 3 (ἀτραπός). III 182, 22 (γῆ). V 175, 10 ὁ νεώς. II 116, 12 ἀρετῶν ὁδοί. IV 45, 19 (ὁδός). V 325, 14 τὸ εὐγενείας χωρίον. III 145, 13 (χῶρος). III 10, 4 ψυχαί. IV 223, 4 ἐν ἀδύτῳ καὶ ἀβάτῳ. II 146, 1 εἰς ἄβατα καὶ βέβηλα.

ἀβέβαιος. IV 15, 2 (ἀκοή). I 54, 16 (γνώμη). IV 258, 18 ἡ μοχθηρῶν ἀνθρώπων διάθεσις. II 92, 7 (δόξα). I 164, 4. 187, 7. II 255, 15. 259, 18. III 23, 4 (εἰκασία). I 289, 3 (τὰ ἐκτός). II 49, 28. VI 140, 5 (ἐλπίς). II 3, 14 (ἐνδοιασμός). V 329, 9 εὐπραγίαι. V 281, 15 τὰ κριτήρια. I 207, 7 (μυθοποιία). I 149, 6 (νοῦς). II 25, 4 (ὀνείρατα). V 16, 1 (πείσματα). II 206, 14 (πίστις). III 182, 16. IV 20, 18. 167, 19 (πρᾶγμα). V 243, 11 (πρᾶγμα, τύχη). VI 155, 9 τὰ δὲ κατὰ φύσιν ἀβεβαιότερα τῶν τυχηρῶν. VI 3, 19 συνέδριον. IV 59, 5 (τὰ σωματικὰ καὶ τὰ ἐκτός). V 7, 5 (τῦφος). IV 88, 10 ὑγεία. III 284, 27 (φαντάσματα). I 215, 13 (φιλήδονος). VI 155, 7 (ἡ φύσις) V 269, 6 (φωναί). II 235, 23. V 7, 20 (ψυχή). — IV 47, 4 (Λώτ int.). IV 164. 6 ἔνιοι . . . πρὸς εὐσέβειαν. V 229, 5 ἀβεβαίους καὶ ἀνιδρύτους τὸ ἦθος. V 240, 10 ἀβέβαια καὶ ἀνίδρυτα. II 210, 2 (ἄπιστα καὶ ἀβέβαια). III 7, 4 (coni. ἄκυρος opp. βέβαιος = κῦρος). — IV 90, 9. 188, 6 τὸ . . . ἀβέβαιον. III 207, 13 τὰ ἀβέβαια. — V 220, 6 cf. IV 264, 1 τοὺς ἀβεβαίους τὸ ἦθος.

ἀβεβαιότης. II 62, 5. III 248, 20.

ἀβίωτος. II 212, 20. III 11, 22. 136, 11. 283, 8. IV 65, 13. V 331, 5. VI 4, 12. 32, 19. 99, 3. 128, 2. 172, 5. 199, 14 (βίος). V 193, 14 (χρόνος).

ἀβλαβής. II 43, 24. VI 179, 1 (ἀήρ). V 46, 13 (ὁλοκαυτούμενον).

ἀβούλητος. IV 113, 9 (ἀρχαί). IV 118, 5. V 95, 9. 108, 7. 112, 20. 179, 18. 295, 2. 302, 10. VI 5, 7 (καιροί). IV 45, 7 (κακά). I 178, 13. 213, 9 (κακοπραγία). IV 42, 6 (κατορθώματα opp. ἑκούσια). III 252, 24. IV 118, 15. 254, 17. V 63, 8. VI 199, 18 (συντυχίαι). III 132, 15 (σφάλματα). V 188, 12 κατὰ τρόπον τῆς ψυχῆς ἀβούλητον. IV 41, 18 (ὑποθέσεις). I 254, 6 ἡ φυγή. — III 228, 23. IV 100, 16 (τι). IV 203, 10 (τινα). V 55, 3 (μηδέν). — I 177, 12. 231, 3. III 134, 24. 206, 8. IV 51, 3. 66, 21. 85, 13. 100, 6. 20. 253, 12. V 98, 1. 300, 4. 303, 16. 368, 15. VI 175, 18. 182, 22 (τὰ ἀβούλητα). VI 28, 7 („τὰ ἀβούλητα“ Zeno).

ἀβουλία. IV 98, 9. V 89, 5.

ἄβουλος. II 209, 24. IV 282, 20.

ἀβροδίαιτος. V 236, 22 (ἀκρασία). I 53, 18. II 212, 28. III 230, 26. IV 126, 21. 158, 19. 170, 6. V 33, 7. 89, 21. 110, 13. 128, 18. 262, 18. 313, 6. 7. 360, 17. VI 158, 20 (βίος). V 370, 14 γυναῖκες. I 96, 16 (συνουσίαι). V 358, 22 (τροφή). V 37, 14 (χορηγίαι). I 265, 29. IV 243, 3 (ἀβροδίαιτοι). — II 174, 11. 195, 22. III 111, 1. 292, 20. IV 213, 22. V 139, 22. 231, 22. VI 136, 22 (τὸ ἀβροδίαιτον). VI 55, 15. 65, 20 (οἱ ἀβροδίαιτοι). — II 126, 10 ἀβροδιαίτως.

ἄβυσσος. I 9, 6 cf. I 10, 5. — All: III 151, 27 (αἴσθησις).

ἀγαθός. I 260, 12. II 209, 7. 218, 7. 227, 20. 228, 20. 256, 27. III 260, 23. V 105, 1. v. II 227, 7. 228, 18. V 98, 9 μόνον τὸ καλόν. I 47, 14. 288, 15. II 29, 7. IV 191, 18. V 237, 15. 238, 26. 248, 8. 280, 16. 284, 14. VI 21, 14. 204, 12 (coni. καλός). III 165, 18. 239, 20 (coni. τέλειος). IV 82, 8. 91, 1 (coni. vel opp. κακός). IV 20, 12 opp. φαῦλος. — I 72, 20. 176, 22. 177, 8. I 279, 13. III 108, 3. 124, 12. 148, 8. 165, 3. IV 307, 7. V 50, 16 (θεός). VI 72, 2 γεννητής (θεός). I 48, 6 ὁ δημιουργός. I 6, 15 (ὁ πατὴρ καὶ ποιητής). II 151, 11 ὁ δεσπότης καὶ ἡγεμὼν τῶν ὅλων. III 244, 24 (ὁ ὤν). VI 11, 16 (δαίμων). II 45, 1 ἀγαθοὺς δαίμονας καὶ κακούς. V 218, 10 τὸ . . . θεῖον ὄνομα. II 104, 5. 105, 11 (ποιμήν). — II 81, 16 (διάνοια). II 192, 29. 291, 19. V 271, 12 (γνώμη). V 49, 6. 285, 6 (γνῶμαι). V 287, 18. 350, 10 (φύσις). V 350, 11 (παίδευσις). II 228, 9 v. I 260, 13 τὰ σώματος καὶ τὰ ἐκτὸς πλεονεκτήματα. I 266, 8 (ἔργα). V 267, 5 (βουλεύματα).

τὸ ἀγαθόν, ἀγαθόν absol. V 67, 6 (θεός) τὸ πρῶτον ἀ., τὸ τελειότατον. VI

156, 10 τὸ πρῶτον ἀ. καὶ καλὸν καὶ εὔδαιμον καὶ μακάριον. IV 287, 12 ὅς ἐστι τὸ πρῶτον ἀ. καὶ τελεώτατον opp. τὰ ἐπὶ μέρους ἀγαθά. V 99, 20 (θεός) πλήρης δ'ἀγαθῶν τελείων ... αὐτὸς ὢν τὸ ἀ., ὅς ... τὰ κατὰ μέρος ὤμβρησεν ἀγαθά. II 264, 1 τὸ πρεσβύτατον τῶν ὄντων καὶ τελειότατον (θεός). II 51, 2 „ἐγὼ (int. deus) τὸ τέλειον καὶ ἄφθαρτον καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἀ.“ II 144, 6 κλῆρον εἶναι καὶ λέγεσθαι θεοῦ. V 344, 17 ὃ καὶ ἀγαθοῦ κρεῖττον (int. deus). VI 47, 7 τὸ ὄν, ὃ καὶ ἀγαθοῦ κρεῖττόν ἐστι. I 260, 3 τὸ ἐξ ἀθρόων συντεθὲν ἄρτιον καὶ πλῆρες ὄντως ἀ. III 123, 18 οὐρανὸν μὲν ἀγαθῷ (ἀπονεμηθῆναι). III 83, 26 οὐράνιον οὐδὲν ἀ. I 115, 26 τί ὁ θεὸς ἀνομβρήσει πότιμον τῇ ... ψυχῇ τὸ ἀ. I 82, 8 τῷ τὸ ἀ. ἀφθόνως δωρησαμένῳ. I 147, 13 ἐν οὐδενὶ τούτων ἐστὶ τὸ ἀ. — III 301, 20 τί οὖν τὸ ἀγαθόν. II 209, 12 τρισὶ τῆς τἀγαθοῦ φύσεως κεχρημένης τάξεσι. III 141, 26 τὸν κατακερματίζοντα τὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὸ μὲν ψυχῇ, τὸ δὲ σώματι, τὸ δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπονέμοντα. II 50, 3 ἀντίθες ... τὸ σαρκὸς ἀ. τῷ τῆς ψυχῆς καὶ τῷ τοῦ παντὸς ἀγαθῷ. I 18, 23 μέρη γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ταῦτα. II 156, 9. 226, 3. 243, 17. III 260, 21. V 75, 6 (φύσις). II 19, 8 καθάπερ λύραν ἁρμόσασθαι τοὺς τοῦ ἀγαθοῦ πάντας ἤχους. — V 325, 2 τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἀ. ... μόνῳ τῷ ἡγεμονικῷ πέφυκεν ἐνδιαιτᾶσθαι V 350, 9 (ψυχὴ) ῥέπει πρὸς τὸ ἀ. V 325, 7 (λογισμὸς) ἀγαλματοφορεῖ τἀγ. V 350, 3 ὁ νοῦς ... φαντασιωθῇ τὸ ἀ. II 209, 6 αἱ περὶ τὴν τἀγαθοῦ σκέψιν φαντασίαι. II 226, 13 (νοητόν). III 180, 29 (γενητόν). I 150, 2. II 180, 2 τῆς ψυχῆς. II 217, 25 τῆς πρεσβυτέρας ψυχῆς. II 150, 23 μέγιστον ψυχῆς ... ἀ. III 183, 29 (ἡ ψυχὴ) ἐλπιζομένου γὰρ τἀγαθοῦ προγήθει. III 184, 9 ἥκοντι ... τῷ ἀγαθῷ συνομαρτεῖ χαρά. III 196, 1 φερέτω γὰρ ἕν τι ἀ. ἡ ψυχὴ καὶ τικτέτω. I 70, 1 ἄγονον οὐδεμίαν ψυχὴν ... ἀγαθοῦ. — III 287, 22 ἐγγὺς ... τἀγ. II 18, 18 πλησίον καὶ ἐγγὺς τἀγ. V 354, 4 οὐδὲ μακρὰν τὸ ἀ. ἀφέστηκεν. I 70, 4 (ἀπειρία) — I 88, 2. II 175, 5. 280, 6. 292, 9 σπάνιον. V 75, 9 πάγιον καὶ ἄτρεπτον καὶ ἀμετάβλητον. III 105, 5 τὸ δὲ σοὶ εὐάρεστον. VI 149, 27 ἀσπαστόν. II 227, 26 θεοφιλές. II 242, 18. IV 57, 25 (γνήσιον). II 4, 8. 157, 5. V 204, 3. 238, 14 (μέγιστον) v. V 324, 16 (εὐγένεια). V 81, 15 (φιλοσοφία). III 148, 14. IV 192, 19 (εἰρήνη). III 68, 24 (ὁ λόγος). V 297, 17 (φιλία). V 276, 19 (ἀριστεία). — I 6, 18. II 36, 2. III 305, 25 (τὸ) πρὸς ἀλήθειαν (ἀ.). I 18, 10. 206, 10. II 7, 2. 20, 22. 115, 16. 124, 6. 275, 16. 276, 28. III 99, 1. 105, 22. 119, 6. 188, 28. 196, 8. 301, 25. V 128, 4. 250, 21. VI 51, 14 (τέλειον). III 242, 20. V 82, 20 (κοινόν). II 285, 11 καλόν. I 75, 10 ὀφθῆναι κάλλιστον. I 3, 1. II 285, 20. VI 183, 5 (coni. καλόν). — I 100, 30. 101, 2. 103, 10. 136, 14. 203, 11. 204, 1. 256, 6. II 8, 12. 49, 15. 226, 1. 228, 14. 297, 3. III 22, 19. 41, 5. 89, 5. 7. 123, 18. 143, 8. 163, 6. IV 247, 3. 301, 12. V 234, 1. 329, 14. 350, 8. 352, 3 (coni. vel opp. τὸ κακόν, κακόν). — V 351, 21 ὅπερ ἀ. ἐστιν (ἢ) ἀδιάφορον. — I 216, 17. 262, 14 ὁ πόνος. IV 242, 20 cf. I 216, 18. 218, 15 ὁ πόνος, ἐξ οὗ φύεται τἀγ. III 184, 29 ἄνευ μελέτης ἀπαυτοματίζον ἀ. — VI 16, 6 (δουλεία). V 36, 11 (ἐγκράτεια). I 259, 5. 6 τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. V 107, 7 (ἐλευθερία). V 263, 11 (εὐγένεια). V 242, 8 (εὐσέβεια). III 287, 16 εὐφροσύνη θεοῦ. III 122, 23 ἡ ζωή. I 94, 9. III 141, 24 (ἡδονή). V 246, 21 (ἰσότης). I 206, 10 ὁσιότης. IV 58, 18 ἡ πρὸς θεὸν πίστις. III 23, 1 (σοφία). III 186, 21 σώματος opp. τὰ ψυχῆς. I 132, 9 ἡ χαρά. I 94, 12 (ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις). — II 225, 22 Σὴμ ἐπώνυμός ἐστιν ἀγαθοῦ. II 248, 10 τὸ πανύστατον καὶ νεώτατον αἰσθητὸν ἀ. ... τὸν Ἰωσήφ.

τὰ ἀγαθά, ἀγαθά absol. II 263, 29 v. II 75, 23. 130, 12. 183, 7. 360, 10. IV 33, 12. 307, 7. V 137, 12. VI 24, 8 μόνων ἀγαθῶν ... ὁ θεὸς αἴτιος. III 162, 12 (ὁ θεὸς) μόνων ἀγαθῶν καὶ σοφῶν δημιουργός. V 252, 3 (θεὸς) βούλεται δὲ μόνα τἀγ. I 136, 22 θεοῦ γὰρ ἴδιον τὰ μὲν ἀ. προτείνειν. II 291, 26 cf. I 149, 2 (ὁ θεὸς) ὀμβρεῖ καὶ ἐπινίφει τὰ ἀ. ἀθρόα. I 69, 19 ὁ θεὸς χαρίζεται τὰ ἀ. I 136, 26 τὸν μὲν τῶν ἀγαθῶν θησαυρὸν ἀνοίγει (ὁ θεός). I 106, 11 θεοῦ ... τἀγ. τοῖς οὖσιν ἅπασιν εἰωθότος χαρίζεσθαι. I 233, 17 παρὰ τοῦ ἀεὶ ἀγήρω θεοῦ τὰ νέα καὶ καινὰ ἀ. III 200, 19 τἀγ. ἐπινεύειν θεῷ. I 218, 12 ὁ τοῦ σύμπαντος ἡγεμὼν ... καὶ ἔχει καὶ παρέχει ... τὰ ἀ. I 226, 5 ἡ ... ἀγαθότης αὐτοῦ (sc. θεοῦ) μέτρον ἀγαθῶν ἐστιν. IV 33, 10 τὰ μὲν ἀ. παρὼν δι' αὐτοῦ χαρίζεσθαι (ὁ πρὸς ἀλήθειαν ὤν). I 152, 15 τὰ μὲν προηγούμενα ἀ. ... αὐτὸν τὸν ὄντα διδόναι. II 274, 22 πηγὴ δέ, ἀφ' ἧς ὀμβρεῖ τὰ ἀ. V 128, 12 ἡ ... γεννήσασα φύσις τῶν ἰδίων ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησεν ἀνθρώπῳ. V 366, 15 δι' ὧν γὰρ ἀνθρώποις ἡ φύσις ἐχορήγει τὰ ἀ. I 242, 17 τὰ δὲ ὁμολογούμενα ἀ. δεῖν ἀνῆφθαι τὴν φύσιν. II 303,

16 ... τῶν ἄλλων ἀστέρων αἱ περίοδοι τά τε ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐναντία ἑκάστῳ τῶν ὄντων ἀπονέμουσι. II 243, 18 (ἀμιγὴς καὶ ἄκρατος ἡ ἰδέα). V 327, 12 (ἀρχέτυπα). III 16, 15. 18, 7. 54, 6. 114, 10 (θεῖα). II 177, 24 θεῖα opp. τὰ ἀνθρώπεια καὶ φθαρτά. VI 56, 12 (ἀνθρώπινά τε καὶ θεῖα). I 293, 20 (τὰ ἀνθρώπεια) coni. τὰ θεῖα. II 272, 8 (ἀνθρώπεια). II 141, 18 (τὰ λεγόμενα καὶ φαινόμενα ἀνθρώπινα). VI 37, 15 (ἀνθρώπινα). II 289, 3 νοητά. II 288, 6 τὰ νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητά. II 88, 17 (τὰ γνήσια καὶ ἄφθαρτα). II 196, 22 (ἀσώματα καὶ ἄφθαρτα). II 88, 19 τὰ θνητῶν θνητά. II 88, 1 γήινα. — I 259, 26 τὰ τρία γένη τῶν ἀγαθῶν, τά τε ἐκτὸς καὶ περὶ σῶμα καὶ ψυχήν. III 195, 10 ὅσα ἢ ψυχῆς ἢ σώματος ἢ τῶν ἐκτὸς ἀ. ἐστιν. I 260, 4 μέρη μὲν ἢ στοιχεῖα ἀγαθῶν, ἀ. δ᾽ οὐκ εἶναι τέλεια. I 117, 26 (τὰ) περὶ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς ἀ. II 24, 19 τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐκτὸς ἀγαθῶν ... σύμβολον. II 35, 7. 36, 18 (σωματικά). I 13, 21. II 24, 25. V 363, 12 (τὰ ἐκτός). IV 21, 20 περὶ ψυχήν. II 186, 17 τὰ ψυχῆς. I 289, 7. III 186, 1 ψυχῆς. — II 198, 18. 226, 27. 299, 6. III 64, 1. 176, 23. VI 157, 8 ἀθρόα. II 286, 24 μεγάλα ... καὶ μικρά. II 302, 12 τὰ λεγόμενα ἀ. II 272, 10. III 137, 16 (τὰ νομιζόμενα ἀ.). — I 152, 22 (αἱ τροφαὶ τῆς ψυχῆς). VI 173, 8 τὰ μὲν ἀ. ὀρέγειν ἐξ ἑτοίμου. I 224, 1 cf. 149, 17. 225, 3 οἱ δὲ ... ἑαυτοὺς τῶν συμβεβηκότων ἀγαθῶν αἰτίους ἐνόμισαν. — I 293, 22. II 264, 6. III 142, 26. 27 (γνήσια). I 132, 13. V 68, 15 (παρόντα, μέλλοντα). V 68, 19. 138, 21 (παρόντα). V 140, 26 (ἀπροσδόκητα). I 142, 28. 156, 30. 217, 15. 294, 4. IV 73, 22. V 137, 1. 230, 15 (τέλεια). III 155, 19 (τέλεια) opp. τὰ φαῦλα. I 243, 2. IV 49, 8. 84, 25. cf. V 287, 7 (τὰ πρὸς ἀλήθειαν ἀ.). II 236, 7 (τὰ ἀμείνονα καὶ ἀψευδῶς ἀ.). II 228, 13 (ἡ ἀψευδὴς μερίς). IV 205, 20 (νέα). III 78, 22 τὰ πρεσβύτερα καὶ ἡγεμονεύοντα ἀ. opp. τὰ λάφυρα. III 124, 17 πρεσβύτερα opp. νεώτερα. IV 294, 4 (τὰ κοινὰ ἀ.). II 206, 9 τὰ δίκαια καὶ κοινῶς ἀ. VI 157, 22 (ἴδια coni. κοινά). V 355, 15 (ἴδια). II 16, 27. III 271, 13. V 309, 6 (οἰκεῖα). II 270, 17 (ὀθνεῖα opp. οἰκεῖα). V 334, 20 κοινοπραγοῦσι τῶν ἀγαθῶν. II 274, 21 (ἕτοιμα καὶ κατὰ χειρός). VI 165, 12 ἀταμίευτα. I 148, 24 τὰ αὐτάρκη ... ἀ. καὶ μεμετρημένα. IV 165, 13 (ἐθνικά). III 276, 4 (συγγενικὰ καὶ πατρῷα). III 186, 10. V 330, 10 (πατρῷα). III 22, 10 (ἄδηλα). IV 21, 4 (ἄδηλα). II 144, 11 ἀγαθῶν καὶ ἁγίων ... ποιητής. I 216, 9 (τὰ ὅσια). — II 42, 7. III 162, 9. V 329, 15. VI 172, 5 (coni. τὰ καλά, καλά). I 124, 17. 179, 3. 10. 213, 8. II 9, 12. 20, 14. 67, 14. 119, 18. 152, 16. 168, 6. 215, 11. 238, 20. 239, 5. 263, 18. 266, 27. 279, 26. III 18, 12. 67, 7. 68, 7. 71, 11. 81, 6. 88, 16. 124, 29. 32. 126, 16. 304, 21. IV 4, 16. 6, 3. 31, 3. 54, 17. 58, 19. 63, 22. 106, 14. 126, 11. 155, 9. 156, 14. 201, 11. V 15, 20. 47, 17. 55, 8. 137, 5. 198, 4. 229, 15. 351, 18. 365, 23. VI 173, 25 (coni. vel opp. τὰ κακά, κακά). I 94, 14 cf. VI 24, 3. εἴτε ὡς ἀ. εἴτε ὡς ἀδιάφορα ἢ ὡς κακά. — I 218, 8 cf. I 217, 12. 218, 19. 219, 1. 3. 246, 6. III 106, 3. 194, 17. IV 243, 2 τὰ ἀ. ἐκ πόνου. II 274, 20 (αὐτοματιζόμενα). I 28, 15. 58, 22. III 201, 20 (αὐτόματα). — I 188, 7 (αἴσθησις). III 73, 20 τὰς ἀπαρχὰς ... ἀγαθῶν. II 115, 1 τὰ γῆς. II 88, 5 γῆς. V 360, 3 ἐπὶ γῆς. I 293, 18 τὰ γῆς, τὰ οὐρανοῦ. V 376, 1 τῶν δυσμενῶν. IV 307, 18. VI 181, 23 τῆς εἰρήνης. IV 197, 9 ἐκ εἰρήνης. V 363, 13 κατ᾽ εἰρήνην. VI 39, 17 (ἐλευθερία). IV 3, 1 ἀρχὴ μετουσίας ἀγαθῶν ἐστιν ἐλπίς. VI 171, 5 (ἐλπίδες). I 243, 5 εὐγηρία καὶ εὐθανασία. I 217, 13 εὐσέβεια καὶ ὁσιότης. I 223, 10 cf. II 75, 22. 115, 15 εὐχή ... ἐστιν αἴτησις ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ. V 321, 12 τὸ μετανοεῖν. III 113, 12 (πλοῦτος, εὐδοξία). V 202, 7 πηγὴ φιλοσοφία. II 89, 8. VI 159, 21 (πηγαί). — I 145, 6 γεννηθέντων τῶν ἐκ τῆς Λείας προτέρων τῶν ψυχικῶν ἀγαθῶν.

ὁ ἀγαθός. III 157, 15. 237, 1 (deus int.).

οἱ ἀγαθοί, ἀγαθοί absol. III 281, 13 (opp. κακοί). I 87, 5. II 72, 17. III 143, 24. VI 39, 3 (opp. οἱ φαῦλοι). III 125, 9. 129, 23 (opp. οἱ ὑπαίτιοι). V 325, 14. 331, 8. 335, 17. 337, 2. VI 156, 21 (opp. οἱ πονηροί, πονηροί). III 41, 4 (opp. οἱ μοχθηροί). IV 179, 7 (opp. μοχθηροί). — II 285, 15. IV 52, 8. V 208, 7. 279, 5. 334, 11. 351, 3. VI 9, 18. 201, 7.

ἀμείνων. I 133, 8 τὸ ἀστεῖον. I 252, 8. II 228, 23. 277, 18 III 118, 3. 243, 5. 275, 24. IV 5, 2 (βίος). V 147, 5. 323, 12. 362, 18. VI 83, 15 (μεταβολή). II 221, 21. 265, 19. III 26, 16. 112, 3. 188, 13. 299, 16 (μοῖρα). I 236, 2. II 54, 21. 273, 10. III 11, 23. 54, 10. V 12, 22. 142, 9. 331, 11 (τάξις). I 38, 15. II 252, 18. III 297, 8. IV 46, 6. V 130, 6 (φύσις). — I 171, 5. 248, 15. II 47, 4. 49, 18. 218, 7. 278, 26. V 138, 19. 252, 1 (τὸ ἄμεινον). II 304, 21. III 21, 10.

V 12, 12. 94, 7. VI 86, 5 (opp. χεῖρον, τὸ χεῖρον). II 3, 2. 20, 16. 61, 11. 139, 26. 152, 22. 297, 8. III 78, 26. 82, 14 (τὰ ἀμείνω). II 143, 2 opp. τὰ χείρω.

βελτίων, βέλτιστος. III 46, 14. IV 29, 21 (opp. χείρων). V 77, 13 (βίος). III 177, 29 (ἰδέα). III 237, 18. IV 5, 11. V 349, 13. VI 173, 9 (τάξις). IV 13, 1 (φύσις). — II 27, 23. 153, 17. IV 5, 6. 27, 5. 200, 11. V 45, 23. 55, 21. 58, 11. 82, 22. 102, 6. 298, 5. 333, 2. 339, 11 (τὸ βέλτιον). II 75, 14. VI 86, 10 (opp. τὸ χεῖρον). I 128, 22. 260, 29. V 233, 9 (τὰ βελτίω). — V 45, 11 οἱ χείρους τοῖς βελτίοσι ... ἁμιλλῶνται. — III 176, 12 (ὁ βέλτιστος=ὁ νοῦς). — I 48, 2. IV 280, 7 (τὸ βέλτιστον). I 6, 20. 281, 6. II 282, 14. 22. III 85, 19. IV 56, 12. 157, 11. 176, 18. 307, 10 (τὰ βέλτιστα).

ἄριστος. III 140, 8. IV 290, 4. V 322, 5 (θεός). III 219, 20 (τόπος = θεός). III 124, 10 (νομοθέτης θεός). I 158, 19 ὅς (sc. θεός) ἐστι πάντων ἄριστος. III 129, 7. 158, 11. 192, 17. 194, 4. 295, 4. V 225, 14. 331, 20 (ὁ ἄριστος int. deus). I 50, 11 ὁ θεὸς οὐδὲ τῷ ἀρίστῳ τῶν φύντων ὅμοιος. IV 280, 18 ἀρχὴ δ'ἀρίστη ... θεός. VI 105, 15 παντὸς αἴτιος ... τοῦ ἀρίστου (ὁ θεός). — II 146, 18 τὸ ἀνωτάτω καὶ πάντων ἄριστον αἴτιον. II 159, 16 (ὁ κοσμοποιός) „ἄριστος τῶν αἰτίων". V 322, 5 περὶ τῆς τοῦ ἀρίστου γνώσεως. III 278, 4 (ἥλιος). IV 11, 18 (Noah int.). — II 275, 3. V 143, 6. 149, 4 (coni. τέλειος, τελειότατος). IV 38, 19. V 343, 3 (coni. κάλλιστος). III 119, 4 (opp. κάκιστος). — I 42, 3. V 204, 17 (αἴσθησις). V 347, 8 θεωρητικὸς βίος. IV 131, 8 292, 7. V 102, 15. 338, 18 (βίοι). II 104, 14 (δημοκρατία). III 168, 22 (δόγματα). IV 285, 13 (εὐχή). I 22, 26. IV 10, 4. 299, 2. V 107, 5. 131, 6. VI 35, 1 (ζῷον ἄνθρωπος). IV 29, 1 (ἤθη). I 142, 9 (μοῖρα). IV 202, 6. V 306, 3 (νομοθέτης). III 182, 6 (νόμοι). IV 33, 17 (πόλεις). II 92, 26. IV 53, 19. V 196, 16. 264, 19. 321, 5 (πολιτεία). IV 76, 3 (πολίτευμα). II 306, 26. IV 28, 21. V 333, 9 (τάξις). IV 61, 3. 287, 11 τέλος. II 254, 9 φύσεις coni. θεῖαι. I 8, 15. 11, 7 (ὁ οὐρανός). I 64, 12 (στοιχεῖα). III 234, 20 (ἀήρ). I 17, 14 τὸ φῶς. — I 22, 18. 128, 17. II 46, 1. 91, 2. 174, 4. III 82, 7. 91, 25. 119, 2. 152, 12. 198, 10. 234, 20. 260, 21. IV 25, 21. 48, 3. 270, 21. V 64, 16. 136, 12 (τὸ ἄριστον). I 59, 17. 71, 7. 222, 16. 254, 8. II 19, 5. 74, 15. 124, 6. III 106, 4. 219, 24. IV 59, 1. 246, 5. V 102, 5. 148, 23. 250, 23. 350, 16 (τὰ ἄριστα). — III 160, 10 (οἱ ἄριστοι coni. οἱ τελειότατοι opp. οἱ φαῦλοι, οἱ ἐν προκοπαῖς).

ἀγαθότης. I 128, 20. 22. 24. 176, 19. 20. 177, 1. 9. 226, 1. II 304, 1 (δύναμις θεοῦ). I 69, 25. 130, 3. IV 231, 6 cf. I 128, 20 (θεοῦ). I 136, 21. II 79, 19 τοῦ ὄντος. I 177, 6 τοῦ αἰτίου. I 200, 11 τοῦ δημιουργοῦ. I 77, 15. 78, 1 ἡ γενικὴ ἐστιν ἀρετή. I 75, 22 ἡ γενικωτάτη ἀρετή. I 226, 4 ἡ ... ἀ. αὐτοῦ (sc. θεοῦ) μέτρον ἀγαθῶν. II 275, 23 (δορυφορουμένη) ὑπὸ τῶν κατὰ μέρος ἀρετῶν. II 79, 16 (ὁ θεὸς) ἀπιδὼν εἰς τὴν ἀίδιον ἀγαθότητα. II 73, 1 μεμνημένος δὲ τῆς περὶ πάντα τελείας ἀγαθότητος ἑαυτοῦ ὁ θεός. I 213, 1 coni. μεγαλοφροσύνη, μακαριότης.

ἀγάλλεσθαι. I 77, 18 (ἡ τοῦ θεοῦ σοφία) ἀγαλλομένη καὶ σεμνυνομένη θεῷ. II 233, 13 ὁ νοῦς ... ἀγάλλεται. III 292, 19 ἐφ' οἷς εἰκὸς σωφροσύνης ἀγαθοῖς ἀ.

ἄγαλμα. V 6, 7 θεῖον. IV 282, 14 ἱεροπρεπέστατον. III 294, 18 θεοειδές. I 48, 5. 135, 9 θεοειδέστατον. I 18, 12. 192, 27. IV 36, 22. V 265, 6 θεῖα ἀγάλματα. II 215, 18 (νοητά). V 226, 17 τοιαῦτα τοῖς νόμοις ἀ. συνύφαντα. II 223, 12 ἐν ταῖς διανοίαις. V 267, 20 (πλούτου) τὰ ἀ. καὶ κειμήλια. VI 209, 3 coni. ξόανον. IV 280, 9. 284, 6. 286, 7. 270, 15. 303, 16. V 14, 11. 334, 3. VI 48, 3. 173, 21 (ἀγάλματα coni. ξόανα). IV 58, 14 coni. ξόανα καὶ ζωγραφήματα. IV 191, 3. 248, 5 (coni. ξόανα, ἀφιδρύματα). VI 183, 8 ἐν προσευχαῖς int. ἀ. Caesaris.

ἀγαλματοφορεῖν. I 5, 19 ἀγαλματοφορεῖ νοητὴν πόλιν. I 23, 9 θεὸς ὢν τοῦ φέροντος καὶ ἀγαλματοφοροῦντος αὐτόν. I 28, 23 οὐρανὸν πολλὰς ἐν αὑτῷ φύσεις ἀστεροειδεῖς ἀγαλματοφοροῦντα. I 48, 5 ἣν (sc. ψυχὴν) ἔμελλεν ἀγαλματοφορήσειν. II 238, 22 ἡ ἑκάστου τῶν ἀφρόνων ἀγαλματοφοροῦσα διάνοια. III 250, 8 ἧς (sc. ἐπιστήμης) ἀφίδρυμα ἱερώτατον πᾶς ὁ σοφίας οἶκος ἀγαλματοφορήσει. IV 131, 19 ἀγαλματοφορῶν αὐτός (sc. ὁ λόγος). V 318, 8 τὴν τοῦ θεοῦ μνήμην ἀ. V 325, 6 (ὁ θεὸς) μόνος ἀγαλματοφορεῖ τἀγαθόν. VI 196, 1 ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγαλματοφοροῦσι τὰς ... εἰκόνας.

ἀγαλματοφορεῖσθαι. III 160, 20. IV 126, 15 ἀγαλματοφορούμενος νοῦς. III 211, 20 οἱ δ'ὑπὸ καρδίας αὐτὸν ἀ. διανοηθέντες. IV 203, 3 τῶν ἀγαλματοφορουμένων ἐν τῇ ψυχῇ παραδειγμάτων. IV 249, 2 κάλλος ... ἀγαλματοφορούμενον.

ἄγαν. V 107, 1 „μηδὲν ἄγαν".

ἀγαπᾶν. II 15, 17. 272, 22. III 134, 19. × IV 12, 14. 15. V 72, 18 (θεόν). II 72, 9. 12 τὸν ὄντα coni. φοβεῖσθαι.

ἀγάπη. II 72, 8 (coni. φόβος).

ἀγαπητός. II 176, 7 τὸν μόνον καὶ ἀγαπητὸν αἰσθητὸν υἱὸν ..., τόνδε τὸν κόσμον. II 57, 2 τὸ ἀγαπητὸν καὶ μόνον τῆς ψυχῆς ἔγγονον γνήσιον. II 295, 14. IV 38, 18 (υἱός). IV 122, 14 θυγάτηρ. I 159, 27 (τέκνον) τῆς ἀρετῆς. IV 44, 2 (τέκνον).

ἀγγεῖον. I 296, 18. II 36, 13. 307, 6. III 76, 15. 152, 7. 210, 13 ψυχῆς. II 306, 8 (ὁ νοῦς) περιέχεται ὡς ἐν ἀγγείῳ τῷ σώματι. V 52, 8 ἐν ᾧ ποτε φωλεύσας ὁ νοῦς. I 97, 28 (τὰ αἰσθητικὰ ἀ.). II 30, 5 (τὰ σωματικὰ τῆς αἰσθήσεως ἀ.). I 145, 29 (σωματικοὶ ὄγκοι). I 143, 14 τῶν ἡδονῶν (γαστήρ). IV 223, 11 νόμων (ἡ κιβωτός). — All: II 30, 10. ἡ (sc. ὑδρία) σύμβολόν ἐστιν ἀγγείου. II 32, 22 τὸ σοφίας ἀ. cf. ἄγγος.

ἄγγελος. I 152, 18 λόγος. II 257, 3 (πρεσβύτατος, λόγος). I 178, 22 (θεοῦ λόγος). III 111, 7 (θεῖος λόγος). III 172, 8 ὑπηρέτης τοῦ θεοῦ λόγος. III 256, 1 sq. τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ λόγον. IV 135, 11 εἰκόνα τοῦ ὄντος. II 93, 22 (ἔλεγχος), λόγος δ'ἐστὶ θεῖος. III 153, 23 (ἔλεγχος). — I 171, 1 ὑπαντήσαντος ἀγγέλου. III 255, 10 (ὁ θεὸς) τὸν ἀγγέλου τόπον ἐπέσχεν. IV 160, 7 ἀφανὴς ἄ. IV 184, 18 τὸν ἀνθεστηκότα ἰδὼν ἄγγελον. — All: ὁ δὲ ἄ. προνοίας τῆς ἐκ θεοῦ (σύμβολον). cf. διαγγέλλειν.

ἄγγελοι. II 235, 12 (οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ λόγοι). II 228, 2 (ἀλεῖπται, λόγοι). II 302, 14 (θεοῦ λόγοι). III 236, 22 λόγοι θεῖοι II 20, 2. 4 τῶν ἀρετῆς ἐκγόνων τοὺς ὅρους ἔστησεν ἰσαρίθμους ἀγγέλοις, (θεοῦ λόγοι). I 152, 23 διὰ δὲ ἀγγέλων καὶ λόγων. I 152, 16 τοὺς ἀγγέλους καὶ λόγους αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος). III 229, 28 (ἀθάνατοι λόγοι). IV 26, 18 ἱεραὶ καὶ θεῖαι φύσεις, ὑποδιάκονοι καὶ ὕπαρχοι τοῦ πρώτου θεοῦ. IV 26, 9 ἡ προφητῶν ἢ ἀγγέλων μεταβαλόντων ἀπὸ πνευματικῆς καὶ ψυχοειδοῦς οὐσίας εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν. V 17, 5 (ἀσώματοι ψυχαί, οὐ κράματα ἐκ λογικῆς καὶ ἀλόγου φύσεως). II 262, 21 τὰς ψυχὰς ταύτας (sc. τὰς κατὰ τὸν ἀέρα). III 235, 12 ταύτας (sc. ψυχάς) δαίμονας μὲν οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι (καλοῦσιν). II 44, 19 ψυχὰς οὖν καὶ δαίμονας καὶ ἀγγέλους ὀνόματα μὲν διαφέροντα. II 136, 18 (ψυχαὶ καθαρώταται coni. ἥρωες). II 43, 8 οὓς ἄλλοι φιλόσοφοι δαίμονας (ὀνομάζουσιν). I 244, 6 στρατός εἰσι θεοῦ, ἀσώματοι καὶ εὐδαίμονες ψυχαί. III 155, 10 οἰκέται θεοῦ. II 90,1 διά τινος ὑπηρετοῦντος τῶν ἀγγέλων. II 45, 2 (πρεσβευταί τινες) ἀνθρώπων πρὸς θεὸν καὶ θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους. III 246, 5 διὰ τῶν ὑποφητῶν αὐτοῦ (sc. τοῦ αἰτίου) καὶ ὀπαδῶν ἀγγέλων. III 254, 13 (θεὸν) ταῖς δὲ ἔτι ἐν σώματι (ψυχαῖς) ἀγγέλοις εἰκαζόμενον. III 238, 14 ὑπεράνω ... ἵστασθαι τὸ ὂν ... ἐπὶ λόγων, ἐπὶ ἀγγέλων. III 255, 16 (ὁ θεὸς) ἀγγέλοις ... ἀπεικάζεται. V 286, 4 ἄνθρωποί τε καὶ ἄ. λειτουργοί. II 56, 8 οἱ ἄ. πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων εἰσίασιν. II 45, 9 οἱ πονηροὶ τὸ ἀγγέλων ὄνομα ὑποδυόμενοι. II 264, 8 ἡ δὲ τῶν κακῶν μοῖρα ἀγγέλοις ἐπιτέτραπται. I 204, 6 (Ἀβραάμ) ἴσος ἀγγέλοις γεγονώς.

II 251, 16. III 184, 8. 210, 18. IV 81, 9. 301, 16 (= nuntius. nuntii).

ἄγγος. I 228, 12 (διάνοια). II 28, 21 (ψυχή). cf. ἀγγεῖον.

ἀγελαῖος. III 18, 11. 69, 7 (ἄνθρωποι). III 77, 23 ἀνθρώπων ὄχλος. III 295, 17 ἀνθρώπειος νοῦς. III 30, 6 (ἡ ἀνθρωπίνη σοφία). VI 2, 2 (δόξαι). III 48, 10 opp. μονωτικά. VI 152, 6 (τὸ ἀ.) I 184, 16 τὰ σύννομα καὶ ἀγελαῖα). III 193, 11 (οἱ ἀγελαῖοι). III 108, 17. 173, 11 (οἱ πολλοὶ καὶ ἀγελαῖοι).

ἀγελάρχης. III 175, 4 τῆς φύσεως (θεός). III 247, 22 λόγοι. II 108, 19 III 283, 18 (ὁ νοῦς). IV 214, 18 (coni. νομεύς). VI 9, 11 οἱ ἀστεῖοι. IV 134, 14 ἀγελάρχων ἄριστος (Μωυσῆς).

ἀγελαστικός. IV 298, 15 ζῷον (ἄνθρωπος). V 39, 16 (περιστερά).

ἀγέλη. III 175, 3 (θεία). IV 134, 2 τῶν ἀνθρώπων. VI 170, 6 ἀνθρώπων γένους. II 108, 20 100, 25 ψυχῆς. II 106, 2. III 176, 21 (ἱερά). III 258, 17 (λογικὴ καὶ ποικίλη). III 245, 18 ὄνειρος, ὁ περὶ τῆς ποικίλης ἀγέλης. III 112, 7 (ποικίλη).

ἀγενής. II 237, 22 (βίος). VI 43, 18 ἦθος. cf. ἀγεννής.

ἀγένητος. I 73, 25. 181, 2. 182, 25. 243, 19. II 50, 12. 69, 11. III 47, 7. IV 240, 3 (θεός). IV 117, 14. V 333, 10 (πατήρ). III 160, 25 ὁ ἀ. ἀψευδῶς ἡγεμών. II 140, 3 τεχνίτης. I 120, 1 (νοῦς). II 74, 3 (δυνάμεις). I 242, 11. III 225, 2. 296, 9. VI 177, 4 (φύσις). III 158, 16. V 162, 23 (φύσεις). I 2, 13. 3, 4. 59, 25. II 143, 23. 208, 23. VI 75, 2. 76, 4. 79, 6. 81, 15. 94, 15. 101, 15 (κόσμος). VI 96, 15 ἡ τοῦ κόσμου φύσις. VI 89, 2 ὁ χρόνος, ὁ κόσμος. III 55, 22 τὸ πᾶν. II 210, 15 (φῶς). VI 90, 8 ἄνθρωπος. IV 37, 11 τὰ φανέντα. III 304, 3 τὸ αἰσθητὸν καὶ ὁρώμενον τοῦτο. IV 56, 13 (συμφορά). VI 145, 19 ἐγκλήματα. III 187, 26 τὸν γενόμενον ἀποφαίνειν ἀγένητον. IV 96, 20. V 219, 17 (ἀγένητα). — I 3, 14.

135, 16. 22. 191, 17. 243, 6. II 38, 14. 70, 8. 146, 14. 286, 8. III 23, 5. 81, 19. 94, 3. 99, 17. 123, 3. 164, 16. 244, 17. 257, 18. 299, 8. VI 81, 16. 156, 9 (τὸ ἀγένητον). — I 225, 9. 226, 14. 228, 4. 229, 8. 9. 286, 18. 294, 8. II 14, 8. 44, 12. 90, 7. 138, 12. 147, 4. 185, 25. 188, 5. 199, 18. 248, 3. 299, 16. 306, 1. III 4, 16. 221, 17. 295, 25. IV 277, 18. 282, 15. 283, 14. 296, 15. V 126, 18. 322, 16. 331, 20. 346, 11. 355, 12 (ὁ ἀγένητος int. deus).

ἀγεννής. I 189, 12. III 111, 10 (ψυχή). III 180, 7 (ψυχαί). IV 31, 13 τὰς ψυχὰς ἀγεννεστέρας ἀπεργαζόμενοι. I 182, 16 (ἐπιθυμίαι). — IV 91, 4 (τὸ ἀγεννές). VI 172, 14 ὁ ἀγεννέστατος. V 272, 21. 337, 9 (οἱ ἀγεννεῖς). cf. ἀγενής.

ἀγήρως. I 233, 17 (θεός). VI 80, 1. 4. 81, 9. 13. 95, 22 (ὁ κόσμος). I 243, 5 ἡ φύσις. V 86, 16 (γῆ, ἥλιος, ἀστέρες, οὐρανός, ὁ σύμπας κόσμος). VI 84, 13 πάντα. VI 91, 23 στοιχεῖα. IV 117, 12 (ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ). VI 91, 15 (ὁ ἄνθρωπος). II 220, 24 (ὁ φιλάρετος τρόπος). I 252, 10 (opp. πολυχρονιώτατοι). II 130, 2 (φύσις παιδείας). V 276, 12 (εὔκλεια).

ἅγιος. V 364, 20 ἁγίου (λαοῦ) ἅ. (θεός). I 243, 20 (θεός). III 258, 10 (ὁ ἅ. int. deus). III 152, 17 ἡ τοῦ θεοῦ σοφία. IV 248, 17 τὸ ἁγιώτατον καὶ θεῖον ὄνομα. I 256, 2 οἱ Ἰσραὴλ πρωτότοκοι. I 256, 5 τὰ τοῦ θεοῦ ὀξυδερκῶς ὁρῶντος ... ἔκγονα. I 65, 8 (ὁ νοῦς). I 65, 1. II 308, 11 (λόγος). VI 128, 8. 206, 11 ὁ τοῦ ὑψίστου θεοῦ νεώς. III 298, 5. IV 221, 8 νεώς. VI 68, 12 ἐν τῷ ἁγίῳ προνάῳ. III 18, 1 τῶν πανιερῶν τεμενῶν τὸ ἁγιώτερον. I 193, 15 (ἱερά). V 66, 17 τὰ δ' ἐν ἀδύτοις τῶν ἐκτὸς ἁγιώτερα. III 45, 23 ἔργον (ὁ κόσμος). II 46, 12 (ἔργα). II 143, 23 ἁγίων ἀπαύγασμα (ὁ κόσμος). V 17, 8 τὸ ἁγιώτατον τῆς τῶν ὄντων οὐσίας μέρος, οὐρανόν. III 212, 5 ἐν τοῖς γεγονόσιν ... οὐρανός, ... ἐν ἀνθρώπῳ δὲ νοῦς. III 237, 2 (ψυχή) θεοῦ οἶκος γενέσθαι, ἱερὸν ἅγιον. III 298, 5 τίνα σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον εὕροι τις ἂν οἶκον ... θεῷ ἢ φιλοθεάμονα διάνοιαν. IV 298, 21 ἀνάθημα ἀνθρώπου. V 37, 1 (πόρος). III 278, 19 (νόμος). III 222, 16 (τελεταί). III 264, 17 (λειτουργίαι). III 43, 8 τὸ δίδραγμον. — II 52, 6. I 74, 23 (δόγματα). I 140, 29 (γνῶμαι). I 246, 10 κινήσεις αἱ κατ' ἀρετήν. V 58, 9 (ἀκούσιον ἁμάρτημα). VI 63, 12 (ἀριθμός). II 301, 18 (ἀριθμοί). V 233, 3 ἡ δεκάς. V 134, 13 (ἑβδομάς). IV 219, 2 πεντηκοντάδος ἀριθμός. I 31, 10 (ἡμέρα ἑβδόμη). V 123, 16 (ἡμέραι). II 158, 9 (ὁ παιδείας καρπός). II 160, 15 καρπός. II 158, 10 χρῆμα (ἑκάστη τῶν ἀρετῶν). II 20, 26 ἅγιον δὲ πρᾶγμα δοκιμάζεται διὰ τριῶν μαρτύρων. — II 20, 29. 197, 22. III 107, 18. 155, 17. 258, 7. IV 237, 7. V 25, 13 (coni. vel opp. βέβηλος). II 20, 21 πῶς τό γε πονηρὸν γένοιτ' ἂν ἅγιον. I 65, 5—13 (coni. εὐλόγιστος). III 25, 20 (coni. ἱεροπρεπές). IV 4, 12 ὁ εὔελπις coni. ἐπαινετός. V 57, 12 εἰς ἱερὰ καὶ ἅγια. III 254, 20 σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον. — All: III 155, 17 Κάδης δὲ ἁγία (ἑρμηνεύεται). — I 140, 28 (τὸ ἅγιον). I 142, 26. 272, 18. 273, 9. 15. 288, 11. II 38, 22. 288, 24. III 51, 3. 129, 19. 132, 2. 250, 4. 251, 21. IV 220, 22. 227, 3. 236, 16. V 29, 10. 31, 3. 58, 7, 8. 71, 14. 353, 13 (τὰ ἅγια). I 101, 13. III 189, 18 τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. — V 59, 22 (οἱ ἅγιοι). cf. ἁγνός.

ἁγιάζειν. I 65, 11 τὴν ἑβδόμην εὐλόγησέ τε καὶ ἡγίασεν. V 41, 5 ὅλην (ψυχὴν) δι' ὅλων ἀκηλίδωτον ἁ.

ἁγίασμα. II 143, 23 (ὁ κόσμος).

ἁγιστεία. II 59, 25 ἱερῶν. II 182, 4. 286, 17. V 231, 3 περὶ τὸ ἱερόν. II 154, 5 περὶ τὰς θυσίας. II 84, 18. V 5, 17. 25, 10 (coni. ἱερουργίαι). V 28, 2 (coni. κάθαρσις). III 253, 12 τοῖς εἰς ἁγιστείαν εὐτρεπισθεῖσι περιρραντηρίοις. V 19, 8 (αὐστηρά opp. ἡδονὴ καὶ τέρψις). I 212. 15 coni. θέμις, εὐορκία. V 32, 17 τὰ περὶ τὰς ἁγιστείας. II 223, 22 (ἐπιμέλεια). III 19, 16 (πατρῷοι). VI 209, 15 τῶν ἐγχωρίων.

ἁγιστεύεσθαι. V 31, 7.

ἀγκιστρεύεσθαι. I 58, 7 δι' ὧν τοῦτον ἀγκιστρεύσεται (ἡ ἡδονή). I 210, 3 οἷς τὰς τῶν νέων ἀγκιστρεύεται ψυχάς. II 80, 26 ἂν δ' ἄρα ἀγκιστρευθῇς ὑπὸ πάθους. II 100, 5 δι' ἡδονῆς ἀπόλαυσιν ... ἀγκιστρεύεται. III 186, 5 ἐπιθυμιῶν δελέασιν ἀγκιστρεύσασθαι. III 267, 5 ἀγκιστρεύονται τῶν αἰσθήσεων τὴν ἐπιβάθραν. IV 190, 15 ἀγκιστρεύσονται τὴν νεότητα τῶν ἀντιπάλων. V 178, 19 ἀπατᾷ τε καὶ ἀγκιστρεύεται. V 224, 7 ἵνα τὴν ἐν ὀλίγοις πίστιν δέλεαρ καθεὶς ἀγκιστρεύσηται. V 277, 10 (γυναῖκες) ἀγκιστρευσάμεναι τὰς ψυχάς.

ἄγκος. III 209, 15 ἄγκεα ... αὐτοὺς (sc. τοὺς ἀστέρας) εἶναι.

ἁγνεία. IV 235, 23 τῆς ἔξω καὶ ἐν ὑπαίθρῳ μεταλαχεῖν ἁγνείας opp. τῆς ἐν ἀδύτοις. V 276, 15 (ψυχαῖς) τὴν πρὸς τὸ μέλλον ἁγνείαν ἐπισφραγιεῖσθαι. VI 24, 7 (τοῦ φιλοθέου δεῖγμα). V 172, 14 τῶν σωμάτων. IV 23, 4 τῆς γυναικός. VI 64, 5 παρθένοι,

τὴν ἁγνείαν ... διαφυλάξασαι ... καθ' ἑκούσιον γνώμην. IV 232, 9 περὶ γάμον. V 100, 15 (τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης). I 193, 8 ἀπεργάσασθαι ... ἁγνείαν ἄναγνον. I 296, 16 (ἱερά).

ἁγνεύειν. I 182, 19 εἰς ἁγνευούσης παρθένου τάξιν. III 43, 1 τὸ ἄλογον ἡμῶν μέρος ... ἁγνεῦσαν δὲ τῶν ὁλκὸν ἀπατεῶνα προτεινόντων δύναμιν αἰσθητῶν. III 164, 10 ψυχῆς ... ἁγνευούσης. III 222, 10 ἁ. οὐδένα πρὸ ἑσπέρας. IV 216, 15 ἁγνεύσαντα ἀπὸ πάντων ὅσα τῆς θνητῆς ἐστι φύσεως. IV 254, 5 οὓς ἀπὸ παντὸς ἁ. ... μιάσματος δεῖ. IV 279, 2 ὁ λεὼς ἁγνεύσας ὁμιλιῶν. IV 298, 1 ἁγνευούσης γυναικός. V 27, 16 κἂν ἁγνεύῃ τὸ σῶμα. V 46, 25 ἐκέλευσεν ἁ. ἐπιστομίζοντας τὰς ἐφ' ἡδονὴν ὁρμάς. V 66, 12 τοῖς ἁγνεύουσι τῶν ἱερέων.

ἁγνευτικός. IV 235, 4 (κάθαρσις). V 125, 15 (καθάρσια). II 58, 11 (περιρραντήρια καὶ καθάρσια). V 121, 17 (περιρραντήρια). IV 303, 24 (περιρραντήρια, εὐχαί, θυσίαι).

ἄγνοια. II 199, 24 sqq. λεκτέον καὶ περὶ ἀγνοίας. II 201, 9 sqq. διττὸν ... γένος. II 201, 1 πάντων ἁμαρτημάτων αἰτία. IV 100, 22 δυσοδίας καὶ ἀπορίας αἴτιον. II 200, 10 τὰ βλέποντα καὶ ἀκούοντα (τῆς ψυχῆς) λυμαινομένη. II 171, 6. 8 ἡ ἐπίβουλος καὶ πηρὸς (τοῦ ἀναισθητεῖν αἴτιον). II 199, 23 (ἀναισθησίας δημιουργός). VI 168, 17 κακοδαιμονίας (αἰτία). VI 121, 24 τοῦ κρείττονος. VI 159, 17 τῆς ἀληθείας. IV 184, 21 ὑπ' ἀγνοίας ... ἁμαρτάνοντι. I 133, 18 ὡς μηδὲ ἀγνοίᾳ διαμαρτεῖν. II 154, 17 (coni. διαμαρτία). I 70, 7 τὰ ἀκούσια καὶ κατὰ ἄγνοιαν. V 320, 6 ἄγνοιαν κατήγορον ἔχων. II 48, 2. III 111, 25 (coni. ἀμαθία). II 11, 24 (coni. ἀπαιδευσία, ἀμαθία). I 140, 4 μετὰ ἀγνοίας ἀπαιδευσίαν. III 229, 15 (coni. ἀκρασία). IV 298, 7 τοῦ παρανομηθέντος. II 128, 3. 7. 152, 15. 200, 14. 201, 8. 209, 20 IV 173, 19. 175, 1. V 4, 9. 225, 3. 322, 19 (opp. ἐπιστήμη). V 219, 24 γεγονὼς ἐν ἀγνοίᾳ (προφήτης). — I 213, 9. II 66, 11. 85, 8. III 283, 8. IV 103, 5. 122, 11. 270, 19. V 13, 14. 134, 10. 159, 19. 183, 8. 348, 13. VI 179, 2 ἀγνοίᾳ. IV 164, 2. V 213, 19. 255, 2. 194, 14 δι' ἄγνοιαν. III 54, 8. V 54, 18. 154, 4 κατ' ἄγνοιαν. VI 161, 17 ὑπ' ἀγνοίας. — III 188, 4 ἁ. πολλή (sc. ἐστιν).

ἁγνός. V 92, 21 (διάνοια). V 373, 19 (ψυχή) ἁγνὴ παρθένος. V 27, 14 (παρθένος). IV 70, 21. 22 ἁγνοὶ γάμων ἁγναῖς παρθένοις προσερχόμεθα. V 120, 22 ἁγναῖς χερσίν. VI 63, 11 (ἑβδομάς). cf. ἅγιος.

ἀγνωμοσύνη. I 113, 13. VI 146, 8.

ἀγνώμων. II 258, 10 (βουλαί). III 199, 9. 224, 7. 305, 8. V 118, 15 (γνώμη). I 270, 3. V 20, 16. 59, 1 γνώμαις ἀγνώμοσι. IV 225, 17 coni. ἄδικος. IV 282, 18 ἀγνωμονέστατος.

ἄγνωστος. I 52, 10 οὐδὲν θεῷ. V 253, 9 προφήτῃ δ' οὐδέν. III 158, 3 ὁ ἐν ἑκάστῳ νοῦς. V 22, 23 (τὰ παρ' ἡμῖν).

ἀγονεῖν. V 123, 3. 315, 15. 373, 18.

ἀγονία. I 12, 4. 28, 7. II 292, 8. III 136, 16. IV 32, 12. 55, 6. V 23, 12. 159, 20. 161, 9. 167, 18. 366, 17. 369, 10. VI 62, 13.

ἄγονος. II 275, 6. III 46, 21 (διάνοια). III 227, 18 (ἡ λογικὴ φύσις). I 69, 26 ἄγονον οὐδεμίαν ψυχὴν ἐδημιούργησεν ἀγαθοῦ. II 59, 5. III 169, 11. 207, 9 (ψυχή). II 211, 13. III 281, 17 (ψυχή coni. ἐστειρωμένη). III 289, 24 καλῶν ἀφροσύνη. I 73, 13 (κακία ... ἐν ψυχῇ). V 80, 6 („ἀπόκοποι") σοφίας. I 165, 24 cf. II 213, 1. 214, 4. IV 74, 5 εὐνοῦχος κέκληται καὶ ἄγονος σοφίας. III 169, 13 (ὁ μετεωρολογικός) οὐκ ἄ. σοφίας. II 211, 19 ὁ δημιουργὸς ἡδονῆς σοφίας. IV 93, 15 ὁ φιλήδονος. — V 3, 12 ἄνδρες. IV 54, 22 (Sarah). I 63, 15 (βρέφη). III 48, 9 ἐν ζῴοις καὶ φυτοῖς ἄγονα γόνιμα. II 44, 1 (ζῷα). — V 361, 1 οὐδεὶς ἄ. οὐδὲ στεῖρα γενήσεται. II 96, 21 σπείρειν ἢ φυτεύειν ἄγονον οὐδέν. V 160, 4 ὡς εἰσὶν ἄγονοι. V 263, 3 ἀγόνων δὲ καὶ ἐστειρωμένων. — I 12, 8 69, 24. IV 261, 20 (γῆ). V 135, 18 (ἐρήμη). IV 166, 16 (ἔρημος). VI 21, 20 ἡ Παλαιστίνη Συρία καλοκἀγαθίας οὐκ ἄ. — III 74, 21 τὸ ... ἄγονον. — II 211, 25 (ὁ ἄ.) σοφίας. II 282, 8 ἄθεος ... ὁ ἄ.

ἀγορανομία. VI 2, 14.

ἄγος. V 186, 9 (coni. μίασμα). IV 41, 4 (syn. μίασμα). III 134, 10 ὧν προσβάλλειν ἀφροσύνη φιλεῖ. II 182, 6 (ἑκούσιον, ἀκούσιον). II 260, 9 τὸ οἰκεῖον ... προσβάλλουσι θεῷ. V 181, 19 τεκνοκτονία. I 280, 5. II 11, 7. 99, 12. IV 64, 4. V 155, 1. 327, 21 (ἀδελφοκτονία). V 176, 11 λελογισμένοι τὸ ἄ. IV 195, 9 πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ νομισθέντος ἄγους. VI 161, 10 μὴ συνεφάψασθαι τοῦ ἄγους. — V 161, 20 ἄγη καὶ μιάσματα. VI 168, 1 δυσκάθαρτα. V 175, 11 (ἀνέκπλυτα).

ἀγραμματία. III 48, 6.

ἀγράμματος. I 262, 15. VI 14, 20.

ἄγραφος. IV 4, 22 (νόμος). IV 60, 27 θεσμός coni. νόμος. IV 60, 13 ἀγράφῳ τῇ φύσει σπουδάσας (sc. θείῳ νόμῳ). III 67, 18. IV 269, 5. V 242, 25. 326, 17 (νόμοι). IV 2, 11 (νομοθεσία). V 242, 18 ἔθη γὰρ ἄγραφοι νόμοι. VI 176, 19

(ἔθη). V 242, 23 (ἐθῶν) ἡ παράδοσις. VI 30, 11 (χαρτίδια). V 371, 13 (κακοπραγίαι).

ἄγριος. I 12, 19. 73, 12. 282, 11. 283, 20. II 99, 8. 152, 11. III 32, 6. V 19, 11. 263, 8 (ὕλη). IV 286, 16. 20. V 121, 5. 137, 17 cf. I 29, 7 (ζῷα). III 48, 10 ἐν ζῴοις καὶ φυτοῖς ... ἄγρια ἥμερα. I 196, 18 opp. χειροήθη. II 141, 27. V 371, 7 (θῆρες). VI 48, 9 (θηρία). III 177, 8 (ἀγέλη). V 191, 1 (κτῆνος). II 96, 8. V 258, 6 (δένδρα). I 129, 12. V 315, 2. VI 102, 9 (φυτά). IV 150, 7 (ἕλκωσις). V 21, 5 (λειχῆνες). V 369, 20 (ψῶραι). V 349, 10 (παῖς). — V 356, 18 (ἄνθρωποι) ἀγριώτεροι ζῴων ἀλόγων. V 266, 13 ἄγριοι καὶ θηριώδεις. VI 179, 26 οἱ καὶ τῶν ἀτιθάσων θηρίων ὠμότεροι καὶ ἀγριώτεροι. IV 97, 23 οἱ θηριωδέστατοι καὶ πάντων ἀγριώτατοι. V 232, 12 ὑπ᾽ ὀργῆς, ἀγρίου πάθους. VI 127, 1 μανία. — VI 92, 20 (τὰ ἄγρια).

ἀγριότης. V 89, 9 τῶν ἠθῶν. V 179, 14. VI 25, 14 θηρίων. IV 129, 21 τῶν ἰοβόλων. V 289, 18 εἰς ἀγριότητα καὶ θηρίων φύσιν. VI 132, 11 οἱ λελυττηκότες ὑπ᾽ ἀγριότητος εἰς θηρίων φύσιν. V 109, 13 δι᾽ ἀγριότητα καὶ παρηλλαγμένην λύτταν. IV 78, 15 θηριούμενοι ... πρὸς ἀγριότητα. IV 294, 6 τῆς ἀγριότητος ... τὰ πρωτεῖα. V 306, 16 ὑπερβολὴ γὰρ ἀγριότητος. V 355, 21 τὰ ἐν αὑτοῖς εἰς δεινὴν ἀγριότητα ἀεὶ συγκροτοῦντες. VI 159, 24 ἣν συνεσκίαζεν ἀγριότητα.

ἀγροικία. I 113, 12. III 285, 11.

ἀγροικόσοφος. II 283, 4. III 154, 24.

ἀγρονόμοι. V 214, 11 (opp. ἀστυνόμοι).

ἀγρός. All: I 92, 18 sq. (ὁ νοῦς). I 66, 16 (ὁ νοῦς, ἡ αἴσθησις). I 284, 14 (αἱ ἀρεταί). II 98, 1. III 170, 8 (ὁ) κατὰ φιλοσοφίαν (λόγος).

ἀγύμναστος. II 208, 16 (νοῦς).

ἀγχίθυρος. II 183, 9 αἰσθήσεις. cf. ἄθυρος.

ἀγχίνοια. I 53, 21. III 92, 1. 96, 24. 136, 19 cf. IV 157, 10 (coni. σύνεσις). II 195, 12 (coni. νῆψις). II 122, 4 εἰς ὀξυτάτην ἀγχίνοιαν. II 272, 9 ἡ μετὰ καρτερίας ἀ. IV 243, 13 τὴν ἀντίπαλον ἀγχινοίας πολυσαρκίαν. VI 182, 2 δι᾽ αἰδῶ τὴν περὶ τὴν ἀγχίνοιαν. III 189, 26 πόνος, ὃν ἄνοια γεννᾷ, ὥσπερ ὠφέλιμος, ᾧ συγγενὴς ἀ.

ἀγχίσπορος. IV 186, 13. V 212, 17 θεοῦ. V 264, 14 αἰθέρος. V 287, 20 (τὰ ἀγχίσπορα). I 50, 20 τοῦ ἡγεμόνος (scil. θεοῦ).

ἀγωγή. I 262, 7. III 176, 21 (νόμιμος). II 207, 25 (coni. ἔθη καὶ νόμοι). II 70, 10 (ἀνυπαίτιος). I 285, 5 δύο. II 169, 17 τοῦ λόγου. II 40, 2 παίδων. II 207, 15 αἱ ἐκ παίδων. II 81, 20 coni. ὁδός.

ἀγών. I 188, 4. II 118, 15. 307, 20. III 171, 11. V 337, 6. VI 32, 6 (ἱερός). II 113, 18. 117, 24. III 175, 11. IV 12, 7. V 347, 14. VI 137, 11 (ἱεροί). III 285, 25 (ἀνίερος). II 117, 28 (ἀνίεροι). I 112, 6 (κάλλιστος). II 87, 17. 119, 2 (Ὀλυμπιακός). V 146, 14. 199, 9. 226, 7. 337, 14. 338, 16. VI 57, 8 (γυμνικοί). VI 8, 5 ἐν ἀγῶνι παγκρατιαστῶν. I 290, 17 ἱπποδρομίας. VI 38, 6 ὀρνίθων. VI 135, 22 (σκηνικοί). I 26, 11 (γυμνικοὶ καὶ σκηνικοί). VI 164, 6 (σκηνικοί, γυμνικοί, κατὰ τὰς ἱπποδρομίας). VI 157, 26 (μουσικοί). II 165, 20 (παροίνιος). II 162, 20 πολυοινίας. — I 43, 6 περὶ ψυχῆς. III 107, 2. 282, 8 τοῦ βίου. I 263, 17 κατὰ τὸν βίον. I 268, 2. II 284, 12 (σοφιστικός). II 127, 18. 128, 19 (σοφιστῶν). I 268, 18 (ἐριστικός). V 14, 19 ὑπὲρ θεοῦ τιμῆς. VI 129, 7 περὶ τῶν ἐθῶν. IV 193, 15 ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος. V 20, 10. 131, 14. 278, 14 ὑπὲρ εὐσεβείας. II 119, 4 περὶ κτήσεως τῶν θείων καὶ ὀλυμπίων ἀρετῶν. V 340, 16 μετανοίας. IV 9, 21 περὶ τῶν ἐν τῷ διαμαρτάνειν πρωτείων. II 117, 8. 19 ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ καὶ ἀκολασίας ἀφροσύνης τε αὖ καὶ ἀδικίας. IV 58, 12 περὶ κάλλους. II 125, 23 σωτηρίας. VI 219, 7 περὶ τῆς πολιτείας. I 10, 15 περὶ δυναστείας.

ἀγωνία. III 171, 8 ταῦτα δὲ οὐ δίχα ἀγωνίας. IV 301, 16 πτοίαν καὶ ἀγωνίαν, ἀποφράδας ἀγγέλους. V 370, 25 τοσαύτην ἀγωνίαν καὶ πτοίαν. V 259, 12 εἰς ἑτέρας ἀγωνίας ἀρχήν. V 272, 15 τοῦ λογισμοῦ διὰ τὴν ἀγωνίαν συγκεχυμένου. VI 200, 18 ὑπ᾽ ἀγωνίας καὶ περιπαθήσεως. VI 204, 17. 222, 9 ὑπ᾽ ἀγωνίας. VI 215, 24 ἀγωνιῶν καὶ συγκεχυμένος καὶ πῶς ἐντύχοι μάλιστα φροντίζων.

ἀγωνίζεσθαι. I 166, 23 ἀγωνίσασθαι καὶ νικῆσαι τὴν ἡδονήν. I 188, 14 ὡς περὶ οἰκείων ἀγωνισάμενος. I 190, 2 ἀθλητῇ ... ἀγωνιζομένῳ. II 169, 5 sq. οὐδεὶς καθ᾽ αὑτὸν ἀγωνιζόμενος ..., εἰ δὲ ἀγωνίζεται. II 283, 1 εἰς ἅμιλλαν λόγων ἧκεν ἀγωνιούμενος. V 339, 9 ἀγών ..., ἐν ᾧ μετάνοια ἀγωνίζεται. V 368, 8 οἱ σώφρονες ἀγωνιζόμενοι. VI 37, 16 οἱ γοῦν ἀλεκτρυόνες οὕτως εἰώθασι φιλοκινδύνως ἀ. VI 38, 10 ὡς ἐχθρῶν ἀγωνιούμενοι σώμασι. VI 191, 16 ποῦ γὰρ ὅσιον ἢ θεμιτὸν ἄλλως ἀ. VI 219, 7 ἀγωνίσασθαι τὸν περὶ τῆς πολιτείας ἀγῶνα.

ἀγώνισμα. I 118, 10 τὰ ... ἄλλα ἀγωνίσματα δρομέων ἢ πεντάθλων. II 148, 5 ὀλύμπιον. II 210, 11 πάλιν ἐπαποδύονται τοῖς αὐτοῖς ἀγωνίσμασιν. IV 134, 7 βασιλικὸν πρὸς ὑπηκόους ἀ. IV 255, 15

ἀσυλίαν τῶν τοιούτων ἀγωνισμάτων. V 149, 11 coni. ἆθλον. V 154, 25 οἷς ἀ. πρῶτον ... τὸ μέγιστον ἄγος. V 277, 6 ἀ. οὐ μικρὸν ἦν. θήρα νέων ἀθηράτων. — I 123, 23 πάντων ἄριστον ἀ. τοῦτο νικῶν. III 273, 17 ἀρετῆς. IV 232, 5 καλόν.

ἀγωνιστής. I 26, 12 (εὐτρεπίζουσιν) ἀγωνιστῶν καὶ θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλῆθος. I 264, 17 τῶν ἀγωνιστῶν οἳ διὰ σώματος εὐεξίαν ... ἐστεφανώθησαν. I 267, 23 σκιαμάχων ἀλλ' οὐκ ἀγωνιστῶν ... δύναμιν. II 274, 1 τὸν ἀγωνιστὴν φύσει ... γεγενημένον. III 175, 10 τοῖς ἀγωνισταῖς κατὰ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας. IV 8, 20 ἐπιστεφανῶν δ' αὐτὸν ὡς ἀγωνιστήν. VI 32, 11 εὐκλεὴς ἀγωνισταῖς ἡ τελευτή. IV 182, 15 ἀγωνισταὶ πρόθυμοι. IV 257, 4 τοῖς ἀγωνισταῖς ἀνδράσι. — III 217, 21 τῶν ... ἀγωνιστῶν αὐτῆς (sc. φρονήσεως) αἱ φύσεις τελειότεραι. III 29, 17 „κρίον" λόγον ἀγωνιστὴν καὶ τέλειον.

ἀγωνοθετεῖν. II 274, 8 (ἀρετή).

ἀγωνοθέτης. III 233, 5. 240, 11.

ἀδείκτος. III 30, 18 (θεός). II 304, 6 ἐγώ (int. deus). II 244, 26 (φρόνησις coni. ἀσώματος). III 202, 8 (καιρός). — I 265, 6. III 167, 16 ὁ ἀ. (int. deus).

ἀδέκαστος. I 174, 7. II 60, 4 (θεός). II 154, 11 τὸ θεοῦ δικαστήριον. III 297, 22 (φύσις). II 13, 11 τὸ συνειδὸς ἔλεγχος ἀ. III 33, 6 (λόγος) τῆς ἀληθείας. II 287, 4 τὸ ἀληθές. II 234, 25 δικαστής. II 290, 25. IV 127, 20 κριτής. III 281, 4 (ἀληθείας βραβευταί). V 247, 13 (ἄρχων). III 305, 9 (σύμβουλος). II 252, 14 (τιμωρός). V 63, 4 (διάνοιαι). V 8, 8 (εὐσέβεια). III 189, 30 κρίσις. II 202, 22 (κριτήρια). — II 153, 26. IV 156, 19. V 223, 16 (τὸ ἀδέκαστον). I 263, 5. III 265, 11 (ὁ ἀδέκαστος).

ἀδελφή. V 155, 17 cf. 156, 12 μηδ' ἀδελφὴν ἐγγυᾶσθαι.

ἀδελφοκτονία. I 280, 6. II 11, 7. 99, 11. IV 64, 4. V 154, 11. 155, 1. 327, 21.

ἀδελφοκτόνος. I 183, 6. II 182, 5. III 123, 8. V 351, 8. 352, 8. 23. VI 199, 6.

ἄδηλος. I 240, 5 cf. II 62, 18. III 224, 4. 8 θεῷ δὲ οὐδὲν ἄδηλον. V 7, 7 (αἴσθησις). VI 162, 20 (αἰτίαι καὶ κατηγορίαι). III 104, 2 (ἀλλοτρίωσις). III 106, 19 ἀπόπειρα καὶ δοκιμασία. III 153, 24 τὰ κατὰ γαστρός. I 66, 4 τὰ δημιουργούμενα. III 168, 21 (δυνάμεις). V 255, 17. VI 124, 18 (ἐπιβουλαί). III 100, 4 (ἰδιότητες). V 303, 8 τὸ ἀ. κακόν. III 69, 6 (λόγος). I 13, 23 οἱ λόγοι. IV 85, 18. 234, 6. VI 143, 28 (τὸ μέλλον). IV 201, 16 μυρία ... τῶν ἀνθρωπείων καὶ θείων. IV 278, 16 (μεταβολαί). II 283, 30 νοήματα. III 209, 24 τὰ τοιαῦτα τοῦ ... οὐρανοῦ. I 23, 11 (οὐσία). V 374, 26 (ὄψις). III 100, 17. VI 72, 1 (πρᾶγμα). III 275, 26 (πράγματα). IV 238, 13 (πάθη). V 348, 12 τὸ ... συμφέρον. II 123, 7 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια). III 238, 9 (τεκμήρια). III 41, 7 (τομεύς). III 210, 8 τὰ τρία (scil. σῶμα, αἴσθησις, λόγος). IV 89, 24 (αἱ τύχαι). II 272, 12 (φαντασίαι). IV 13, 1. 44, 21 (φύσις). — IV 102, 16. V 213, 18. VI 175, 17 (τὸ ἄδηλον). II 202, 13. III 154, 7. 11. IV 264, 4. V 274, 3 (τὰ ἄδηλα). IV 187, 1 cf. I 258, 7 πίστις γὰρ ... τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ. III 259, 7 cf. V 165, 5 τὰ ἡμῖν μὲν ἄδηλα, γνώριμα δὲ ἑαυτῷ (sc. θεῷ). IV 167, 26 ἔν τε τοῖς φανεροῖς κἀν τοῖς ἀδήλοις. V 48, 17 σύμβολα ... φανερὰ ἀδήλων καὶ ἀφανῶν. — I 123, 16. 173, 26. IV 298, 1. V 303, 2. VI 72, 2. 128, 20 187, 26 ἄδηλον (sc. ἐστίν, ἦν). — III 252, 5 ἀδήλως opp. ἐκ τοῦ φανεροῦ.

ἀδηλότης. III 158, 4 (τῆς ψυχῆς οὐσίας). V 314, 1. VI 214, 15 τοῦ μέλλοντος. VI 165, 18 εἰς τὸ μέλλον. II 62, 18 τῶν μελλόντων.

ἀδηλοῦν. III 262, 11 ἀδηλοῦντος καὶ ἐνδοιάζοντος καὶ ἀμυδρῶς ὑπολαμβάνοντος. — II 252, 7 αἱ τιμωρίαι ἀδηλοῦσθαι νομισθεῖσαι.

ἀδηλούμενος. II 177, 16 εἶδος. III 100, 6 προσβολή. III 242, 2 (τύποι). III 260, 1 φαντασίαι. I 40, 17 (χῶραι). — IV 262, 22 ὅπερ ἀδηλούμενον ἐπιθειάσας ἀνέφηνε. — V 167, 8 τὰ κεκρυμμένα νῦν καὶ ἀδηλούμενα. I 20, 6 εἰς πόσα δ' ἄλλα ... τῶν ἡμῖν μὲν ἀδηλουμένων.

ἀδημονία. I 280, 18. IV 80, 8. 148, 12. V 371, 14. VI 150, 22.

ᾅδης. II 8, 8. IV 167, 12. 266, 19. VI 199, 10.

ἀδιαίρετος. V 69, 13 (τέλειαι ἀρεταί). III 70, 5 (λόγοι). V 34, 1 μέρη. II 52, 10 (μονάς). V 44, 7 (φύσις) μονάδος. III 53, 15 (ὄρνεα). II 47, 11 τὸ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα. III 31, 8 τὰ πτηνά. III 52, 22 (φύσεις). — II 120, 20 τὸ ἀδιαίρετον.

ἀδιάκοπος. I 106, 17 λόγος coni. εὔτονος. I 284, 20 (πέτρα).

ἀδιακόσμητος. VI 78, 14 οὐσία. VI 100, 18 τὰ πάντα.

ἀδιάκριτος. I 12, 3 (φύσις coni. ἄμορφος). I 285, 5 ἀγωγαὶ δύο. V 166, 7 (ὀχεῖαι).

ἀδιάλυτος. III 134, 5 (ἁρμονία καὶ ἕνωσις). II 248, 27 (ἀσφάλεια). V 247, 12 (δεσμός). III 179, 23 (εἱρμός). III 209, 18 πληρώματα ... αἰθέρος (οἱ ἀστέρες). III 90, 12 (σκηνή). III 208, 12 σῶμα. V 276, 7 (φιλία).

ἀδιάστατος. VI 91, 24 (ἡ περὶ γῆν ἀκμή coni. ἀΐδιος). V 139, 8 (αὐγαί). II 144, 14 παρὰ σοὶ (sc. θεῷ) δουλεία. IV 35, 19 ἐνέργειαι. V 96, 17. 100, 13 (ἑορτή). I 285, 8 (ἐπιμονή). V 372, 15 (ἐπιτάγματα). I 53, 15 (ἡδονή). IV 243, 4 (θρύψις). V 280, 8 (καλοκἀγαθία). II 221, 16 (μνῆμαι). V 246, 2 (μνήμη). II 279, 10 περὶ θεοῦ μνήμη. III 172, 4 (πόνος). III 5, 7 λόγων (ῥύμη). IV 274, 9 (σημεῖον). V 352, 11 (συμφοραί). V 82, 3 τροφή. IV 274, 8 sq. (φύσις opp. διαστηματική). V 69, 4 αἱ τοῦ θεοῦ χάριτες. I 133, 21 συνεχὲς καὶ ἀδιάστατον. II 3, 10 τὸ συνεχὲς καὶ .... ἀδιάστατον. — II 251, 3. 274, 31. III 18, 10. 46, 1. 73, 4. 99, 19. 236, 11. 304, 28. IV 91, 22. V 41, 14. 268, 2. 359, 10 ἀδιαστάτως.

ἀδιάστροφος. V 124, 23 (δωρεαί). IV 9, 8 (φύσις εὔμοιρος). V 27, 5 (ψυχαί).

ἀδιατύπωτος. V 180, 16 τὸ ἀμβλωθέν. III 211, 7 (ἦχος). I 215, 17 (φιλήδονος). I 69, 19 (ψυχή).

ἀδιάφθορος. III 107, 2 (ὁ ἀγὼν) τοῦ βίου. III 134, 12 γνώμη. V 92, 21 (διάνοια). V 339, 1 (θεός). I 53, 21 (σύνεσις καὶ ἀγχίνοια). II 29, 13 (φύσις). IV 36, 8 (φῶς). II 274, 25 (χάριτες). II 234, 23 οὐδὲν ... αὐτῆς (scil. ψυχῆς). III 271, 25 (ψυχῆς) εἴδη. V 46, 16 δι' ὑγιαινόντων καὶ ἀδιαφθόρων ὤτων.

ἀδιάφορος. V 351, 21 τὸ τεθνάναι, ὅπερ ἀγαθόν ἐστιν ⟨ἢ⟩ ἀδιάφορον. VI 18, 1 μέσα καὶ ἀδιάφορα coni. κατορθώματα, ἁμαρτήματα. I 94, 15 εἴτε ὡς ἀγαθὰ εἴτε ὡς ἀδιάφορα. III 142, 26 opp. τὰ διαφέροντα. I 242, 17 ταῦτα μὲν ἀδιάφορα ἄν τις εἴποι. — III 58, 7. V 97, 21. VI 18, 3 (τὰ ἀδιάφορα). I 25, 10 τὰ μὲν σπουδαῖα ... τὰ δὲ ἀδιάφορα. VI 24, 4 ἐπιστήμην τῶν πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ ἀδιαφόρων.

ἀδίδακτος. I 187, 22 (coni. ἀπαιδαγώγητος). II 172, 16. IV 282, 8 ἀδιδάκτῳ τῇ φύσει.

ἀδίκημα. II 260, 2 ἴσον ... τῷ κτεῖναι τὸ βουλεῦσαι τὸν φόνον. IV 107, 8 θανάτου. — II 10, 29. 131, 22. III 133, 18 (ἑκούσια coni. ἀκούσια). II 201, 14 ἀκούσια opp. ἐκ προνοίας. II 263, 17. IV 214, 8. V 188, 8 (ἑκούσια). II 131, 18 κατὰ γνώμην. III 126, 14 ἐκ προνοίας. I 70, 7. II 83, 16 ἀκούσια. I 129, 23. II 86, 8. III 242, 14 (coni. ἁμαρτήματα). II 113, 8. 216, 8. 235, 19. III 43, 6. 286, 1 (coni. πάθη). III 83, 20 (χῶρος) coni. ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. III 108, 10 (ἔνδεια) coni. ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν φόβων τε καὶ λύπης. V 145, 29 δι' ἣν ἔχει τἀδικήματα πρὸς ἄλληλα συγγένειαν. V 228, 20 πάνθ' ὅσα ἰδιωτικὰ ἢ δημόσια ἢ ἱερὰ ἢ βέβηλα ἀδικήματα. III 231, 3 ἐν δικαστηρίοις καὶ βουλευτηρίοις καὶ θεάτροις καὶ πανταχοῦ. — IV 289, 17 πηγὴ ... ἀθεότης. IV 306, 17 (πηγή, ἐπιθυμία). I 291, 17. V 98, 15 (συνείδησις). V 26, 1 μετάνοια. V 56, 8 (ἀμνηστία). IV 106, 15. V 59, 10 (ὁδός). I 296, 15 (κάθαρσις). II 58, 5 καθαρεύσομεν ἀδικημάτων. IV 271, 11 ἵνα κενώσῃ τὰς ψυχὰς ἀδικημάτων.

ἀδικία. I 207, 14. II 80, 16. 98, 14. 233, 24. 246, 15. III 55, 14 (coni. ἀφροσύνη, ἀκολασία, δειλία). V 52, 4 (coni. ἀφροσύνη, δειλία). I 27, 16 coni. δειλία. II 20, 11 (coni. ἀφροσύνη, ἀκρασία). II 117, 19 (coni. ἀκολασία, ἀφροσύνη). VI 15, 20 coni. ἀκολασία. IV 76, 6 coni. ἀκολασία, ἀνανδρία. I 160, 18. II 104, 6. 280, 2. 292, 17. III 65, 7. VI 47, 5. 72, 12 (coni. ἀφροσύνη). II 258, 7. V 52, 9. 360, 8 (coni. ἀσέβεια). I 210, 14 coni. ψευδορκία, ἀσέβεια, ἀκολασία. II 112, 1. 253, 23. IV 212, 12 (coni. πανουργία) I 187, 23 χαλεπαῖς δεσποίναις, οἰήσεσιν, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς, ἀδικίαις κτλ. II 11, 25. 250, 2 (coni. ἀνομία). III 254, 18. IV 53, 21 (coni. παρανομία). II 118, 4. V 347, 16 (coni. ὕβρις). V 65, 17 αἱ πλεονεξίαι καὶ ἐπιθυμίαι τῶν ἀδικιῶν. V 339, 12. VI 65, 8 (coni. πλεονεξία). I 25, 7. III 37, 12. 48, 3. 137, 10. 190, 15. V 241, 2. 322, 20. VI 50, 17 (coni. vel opp. δικαιοσύνη). VI 171, 8 ἀνισότητα, τὴν ἀδικίας ἀρχήν. III 37, 9 τὴν ἀνισότητος τῆς ἐχθίστης δημιουργόν. III 37, 20 ὁ φιλοδίκαιος θεὸς ἀδικίαν βδελύττεται. II 260, 24 (ἡ μεγίστη νόσος). III 189, 5 (γέμουσα) κακῶν. II 253, 24 ὁ πειράτης. III 55, 2 coni. πᾶσα κακία σώματος. II 43, 4 θηλυτόκος ἡ κατὰ τοὺς πολλοὺς ἀ. I 275, 8 (ἄσπονδος). III 213, 16 (coni. ἔχθρα, εὐρυχωρία). II 224, 17 τοῖς κατὰ ἀδικίαν ἔργοις. II 257, 20 κατὰ τῶν ἐπ' ἀδικίαις σεμνυνομένων. I 160, 15 τοὺς ἐπιθυμοῦντας καὶ ὀρεγομένους τῶν ἀδικιῶν. V 341, 2 αἱ ... μυριάδες τῶν ἀνθρώπων μετὰ ἀδικίας ζήσασαι. V 186, 18 σὺν ἀδικίᾳ. I 80, 16 ἀ. κρατεῖ.

ἀδικοπραγεῖν. IV 289, 9 διὰ τὴν ἑταιρίαν ἀδικοπράγει, παρανόμει, συνασέβει μοι; IV 307, 11 οὐκ ἀσυλίαν τοῖς ἀδικοπραγοῦσι διδούς. V 89, 4 ἀρχόμενος οὖν τοῦ ἀ. V 201, 2 ἐὰν περὶ τὰς οὐσίας ἀδικοπραγῶσι τῶν πλησίον. V 255, 6 φησι τοῖς ἀδικοπραγοῦσι.

ἄδικος. IV 187, 1 (αἰτία). III 288, 8 (ἀνήρ). IV 8, 16 (ἄνθρωπος). VI 174, 25 (ἁρπαγαί). VI 23, 4 (δεσπόται). V 260, 6 (ἐπιθυμίαι).

V 71, 10 (κακία). V 212, 21. 236, 20. 260, 10 (κέρδος). V 254, 8. 372, 17 κέρδη. II 75, 12 (λογισμοί). III 92, 19 (μέτρα). III 290, 9 τὸ νομίσαι. V 217, 14 (νοσφισμός). III 21, 19 (νοῦς). V 372, 17 (ὁρμαί). VI 144, 14 (πενία). II 280, 5 (πλῆθος). IV 236, 20 (πλησμονή). V 245, 2 (πλοῦτος). II 245, 8. 252, 15 (πράξεις). III 198, 28 πρᾶξις. V 259, 19 (πρόσοδοι). II 42, 12 (υἱοὶ αὐτοῦ sc. Νῶε). I 178, 5 (φθορά). I 214, 9 (φιλήδονος). II 114, 19. 118, 26. IV 154, 4. 194, 14. V 174, 3 262, 6 (χεῖρες). IV 300, 13 (ψῆφοι). II 83, 8. III 83, 18 (ψυχή). V 210, 3 (ὠφέλεια). — V 218, 19 ὁ δι' αὐτὸν ἁμαρτάνων. V 257, 3 ὁ μηχανώμενος ἐκθέσμους ὁμιλίας. II 91, 21 πᾶς ἀκόλαστος ἢ ἀ. ἢ δειλός. V 226, 20 ὁ δ' ἑκουσίῳ γνώμῃ πονηρευόμενος. V 323, 6 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάντες). IV 91, 1 τουτὶ δίκαιον, ἄδικον τοὐναντίον. II 235, 9 τι ποιεῖν ἄδικον. II 253, 23 οὐ τί ἂν γένοιτο ἀδικώτερον. V 221, 2 ἀδικώτατον (sc. ἐστίν).

τὸ ἄδικον, ἄδικον absol. V 219, 4. VI 107, 2 (τὸ ἄ.). II 8, 13 φύσει δὲ μάχεται ... ἄδικον δικαίῳ. V 219, 2 ἀδίκῳ μηδενὶ συναινεῖν. V 147, 25 τὸν ὀμνύντα μάτην ἐπ' ἀδίκῳ.

τὰ ἄδικα, ἄδικα absol. II 206, 9. 207, 20. III 198, 5. V 195, 23 241, 13 (τὰ ἄ.). III 18, 12 ἄδικα ἀντὶ δικαίων. V 49, 9 ἐπ' ἀδίκοις. II 224, 16 κατὰ ἀδίκων. II 280, 6 τὸ σπάνιον ἀγαθὸν πρὸ μυρίων ἀδίκων. IV 133, 8 περιπεσεῖν ἀδίκοις. V 88, 20 ἄ. ὁρῶν.

I 274, 27. II 99, 9. IV 24, 12. 29. V 208, 2 (ὁ ἄδικος). — II 42, 14 ἄδικος δὲ οὐδεὶς ἄρρενα γενεὰν ἐν ψυχῇ σπείρει. I 94, 21 ἄ. καὶ ἄφρων καὶ ἄνανδρος. III 165, 19 (coni. ἄφρων, ἀκόλαστος, φαῦλος). IV 225, 17 coni. ἀγνώμων. IV 282, 21 πάντων ἀβουλότατος ὢν καὶ ἀδικώτατος. — I 291, 3. II 42, 8. III 255, 9. V 67, 8. 326, 14 (οἱ ἄδικοι). III 182, 27 ἀδίκων ὁ δίκαιος (ἡγεμών). V 226, 20 (opp. δίκαιοι). I 288, 19 οὐδὲ ὠφεληθῆναί τινες πρὸς ἀδίκων. II 67, 15 (coni. δίκαιοι). II 223, 26 (coni. ἄνανδροι, ἀκόλαστοι, ἄφρονες, ἀσεβεῖς). V 320, 19 (coni. ἄδοξοι, ἄτιμοι, ἄφρονες, ἀνεπιστήμονες). V 223, 8 δωροδοκεῖν ἐπ' ἀδίκοις.

I 70, 4. 173, 22. III 141, 4. IV 130, 5. 141, 16. 153, 4. V 224, 2. VI 146, 11. 151, 17 ἀδίκως.

ἄδολος. III 22, 10 (ἀγαθά). III 280, 5 (ἀλήθεια). II 29, 6 ἡ ἀρετῆς φύσις. IV 156, 17 (γνώμη). IV 281, 22 (εὐσέβεια). V 302, 16 (καταλλαγαί). IV 92, 14. 134, 17 (πίστις). I 47, 18 (ὕλη). V 246, 5 (φιλία). I 81, 16 (φύσις). V 254, 1 (ψυχή). — II 61, 3. 179, 17. III 26, 7. 30, 16. 126, 12. 252, 3. IV 75, 17. 76, 15. 283, 20. V 149, 6. 283, 8. VI 31, 15 ἀδόλως.

ἀδούλωτος. VI 7, 2 ὁ τοῦ θανεῖν ... ἄφροντις ὤν. III 63, 3 τὸ τέλειον γένος. VI 25, 11 ἐλευθερία. VI 7, 6. 27, 5 (ἦθος). III 229, 16 (Ἰσραήλ). V 176, 4 πάθος. IV 129, 5 (πάθη) τῆς ψυχῆς. VI 12, 4 (ὁ σοφός). III 271, 27. VI 32, 5 (φρόνημα). II 147, 11 (μόνη ἡ μετάρσιος φύσις). III 278, 12 κατὰ τῶν ἀδουλώτων τῆς φύσεως ... μερῶν. — VI 29, 17. 32, 15. 44, 22 (τὸ ἀδούλωτον).

ἀδυναμία. III 48, 12. V 319, 3.

ἄδυτος. II 3, 20 εἰς τὰς ἀδύτους ... περὶ τοῦ ὄντος ἐννοίας.

τὰ ἄδυτα, ἄδυτα absol. III 145, 16 ὃς (sc. θεὸς) ἔχρησεν ἐκ τῶν ἀδύτων. II 58, 17 τοῖς ἀδύτοις αὐτῆς (sc. διανοίας). III 295, 28 ὁ νοῦς, συντείνας ἑαυτὸν ἄχρι τῶν ἀδύτων. I 267, 17 ἐξ ἀδύτων καὶ ἀοράτων. II 196, 15. V 6, 7 ἐν ἀδύτοις. I 77, 1 ἐν τοῖς ἀδύτοις. —

adytum templi: IV 220, 21 ἵν' ἐπικρύπτηται τὸ ἄδυτον. IV 223, 4 ἡ δὲ κιβωτὸς ἐν ἀδύτῳ καὶ ἀβάτῳ. IV 235, 28 τῆς ἐν ἀδύτοις (ἁγνείας). I 193, 14. II 38, 23. III 19, 16. 107, 14. IV 219, 12. 236, 11. 240, 17. 241, 18. V 22, 1. 56, 19. 66, 11. 17. 71, 21. 353, 5. VI 190, 11. 211, 17. 25 (τὰ ἄδυτα).

ἀδωροδόκητος. II 68, 3 (δικαστής, λογισμός).

ἀειδής. I 278, 4 τὸ δ' ἀρχέτυπον. II 257, 8 (εἰκὼν θεοῦ). II 3, 20 (ἔννοιαι). II 4, 7 (ζήτησις). I 277, 25. IV 18, 23 (θεός). III 245, 10 (κόσμος). III 125, 6 (λογισμός). II 158, 15 νοῦς. II 269, 19 ὁ τοῦ θεοῦ οἶκος. II 138, 5 (ὄμμα). IV 158, 9 τῶν ὄντων παραδειγματικὴ οὐσία. II 248, 12 (ὁ κατὰ διάνοιαν ὀφθαλμός). III 157, 11 (φύσις). II 52, 18 (χῶρος). — I 265, 3. IV 19, 16. V 5, 8 (ὁ ἀειδής int. deus).

ἀεικίνητος. I 165, 12. 253, 10. IV 35, 21 (ψυχή). IV 37, 9 (διάνοια). — VI 99, 5 (τὸ ἀεικίνητον).

ἀειπάρθενος. III 190, 12 (ἀρετή). III 190, 1 ἡ πάρεδρος θεοῦ δίκη. I 64, 21. III 39, 15. VI 63, 11 (ἑβδομάς). IV 249, 5 (ἡ ἑβδόμη). II 121, 5 θυγάτηρ (θεοῦ, int. ἡ σοφία). III 73, 21 (μήτρα).

ἀέναος vel ἀένναος. II 151, 12 (ἀγαθά). II 116, 17 (κακά). V 269, 5 (πηγή). IV 36, 9. 171, 14. V 375, 15. VI 174, 9 (πηγαί). V 67, 7 τὸ πρῶτον ἀγαθόν ... ἡ ἀ. πηγὴ φρονήσεως κτλ. III 152, 17 πηγὴ τοῦ ζῆν. I 199, 15 cf. 59, 6. V

287, 14 (ὁ θεὸς) ἀενάους χαρίτων πηγὰς ἀναχέων. V 73, 14 (τῶν καλῶν πηγή). II 226, 5 τῶν καλῶν πηγαί. II 157, 14 πηγὴ ... ἀρετῶν. III 298, 8 (πηγή int. σοφία). III 96, 19 θεσμοὶ ... πηγαὶ ἀ. διαταγμάτων. V 90, 11 (πηγὴ πλούτου). IV 165, 16 (καλαὶ πράξεις). I 229, 5. V 268, 4 ῥεῖθρα. III 139, 4 παιδεῖαι καὶ σοφίαι. II 33, 22 (ἡ τοῦ θεοῦ σοφία). VI 157, 13 (φορά). II 28, 15 (φορὰ) ποτίμων λόγων. III 288, 8. V 130, 20 (χάριτες). II 264, 15. V 69, 4 (θεοῦ χάριτες).

ἀεροβατεῖν. I 292, 23.

ἀερομυθεῖν. II 295, 5.

ἀερόμυθος. I 215, 9.

ἀεροπορεῖν. IV 173, 1. V 151, 12.

ἀεροπόρος. IV 295, 12 (φύσις). I 21, 7. 19. 29, 12. 196, 19. III 53, 24. V 39, 13. VI 48, 10. 60, 10. 86, 19 (ἀεροπόρα sc. ζῷα). I 51, 20 (τὸν ἄνθρωπον) ἀεροπόρον εἶναι.

ἀερώδης. III 236, 4 (οὐσία).

ἄζυμος. V 124, 7 ἄρτος. III 107, 13. V 125, 6. VI 68, 13 (ἄρτοι). V 96, 7. 122, 4 (ἑορτή). III 107, 12 πέμμα. V 124, 13. 17 (τροφή). V 124, 9 τὰ φυράματα. — III 105, 24. V 44, 11 (τὰ ἄζυμα).

ἀηδής. V 163, 19 (ἡδοναί). VI 152, 6 (διατριβαί). I 280, 23 (χυλοί). — V 172, 20 τὸ ... ἀηδέστατον. VI 186, 14 τὰ ... ἀηδέστατα. V 73, 7. 100, 11 (τὰ ἀηδῆ).

ἀηδία. I 288, 1 ἐν ἀηδίᾳ καὶ ἄσῃ. II 103, 14 τὰ μετὰ ἀηδίας προτιμῶσιν ὠφέλιμα. II 205, 5 cf. 16. 231, 8 (ἀηδίαι coni. ἡδοναί). III 117, 9 τὴν ἡδονὴν εἰς ἀηδίαν οὐδέποτε ἐκτρέψεις. IV 104, 12 ἔνθα τῶν ἀηδιῶν αἱ ἡδοναὶ πλείους. V 303, 13 ἕνεκα γαστρὸς ἡδονῆς, μᾶλλον δὲ ἀηδίας ἐκπόνου τινός. II 239, 3 (coni. μάχη). III 106, 7 συνῆχθαι πρὸς ἀηδίας οἱ πολλοὶ τίθενται. IV 43, 6 ἄνευ δυσκολίας καὶ ἀηδίας. IV 144, 13 ἃ καὶ ἔμψυχα ὄντα πολλὴν ἀηδίαν παρέχεται. V 83, 14 ἀφροσύναις καὶ ἀηδίαις. VI 172, 4 πρὸς ἀηδίας καὶ λύπας.

ἀήρ. 1. elementum: I 29, 13. II 46, 8. IV 142, 3. VI 47, 9. 91, 23 (στοιχεῖον). IV 281, 1 (ἀρχή). VI 98, 21 ἀέρι καὶ τοῖς (ἄλλοις) μέρεσι τοῦ κόσμου. I 51, 9. II 79, 12. 105, 22. 134, 16. 135, 19. 157, 10. III 45, 12. 51, 7. 64, 9. 16. 133, 21. IV 154, 10. 221, 3. 256, 2. 275, 10. V 24, 13. 148, 12. VI 81, 5. 100, 1. 105, 20 sqq. 107, 21 (coni. γῆ, ὕδωρ, πῦρ). I 114, 11. 135, 20. 272, 20. II 158, 21. 254, 27. III 56, 7. 167, 19. 208, 9. 212, 2. 213, 14. 277, 15. IV 208, 17. V 181, 12. 193, 4 (coni. γῆ, ὕδωρ, οὐρανός). IV 231, 9. VI 82, 6. 86, 19 (coni. γῆ, ὕδωρ, πῦρ, οὐρανός). I 185, 15. II 100, 3. III 93, 8 (coni. γῆ, ὕδωρ). I 26, 17. III 99, 12. IV 60, 9 (coni. γῆ, ποταμοί, θάλαττα). I 278, 22. II 258, 15. V 97, 12. VI 142, 20 (coni. γῆ, θάλαττα, οὐρανός). I 150, 21 (coni. ζῶναι, θάλαττα, οὐρανός). V 344, 3 (coni. γῆ, ὕδωρ, αἰθήρ). I 278, 2 δι' ἀέρος εἰς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς. III 238, 14 ὑπεράνω ... ἵστασθαι τὸ ὂν ... ἐπὶ γῆς, ἐπ' ἀέρος, ἐπ' οὐρανοῦ. — V 264, 5 ἐν τῷ ... οὐρανῷ ... ἐν τῷ γείτονι ἀέρι. — VI 83, 19 sqq. 104, 9. 10. 106, 11 sqq. (coni. πῦρ). VI 108, 3 πυρὸς ὄχημα. II 134, 3 πυρὶ δὲ ἀέρα (ὀχεῖσθαι). II 134, 7 πῦρ ἐπὶ ἀέρι (ἱδρῦσθαι). II 135, 9 οὐδ' ὑπὸ ἀέρος σβεσθήσεται πῦρ κτλ. III 70, 3 (ἡ φλὸξ) φωτίζει δὲ τὸν γείτονα ἀέρα. IV 236, 12 cf. VI 104, 9 sqq. 106, 11 sqq. ἀέρος ... ἀναλυθέντος εἰς πῦρ. II 133, 14 τὰ ἀέρος καὶ πυρὸς δένδρα. — I 28, 7 (coni. ὕδωρ). IV 228, 11. 229, 10. V 235, 24. VI 113, 4 (coni. γῆ, ὕδωρ). V 152, 7. 203, 3 (coni. γῆ, θάλαττα). IV 228, 15 sq. τὸ γὰρ ὄχημα τούτων (sc. γῆς καὶ ὕδατος) ἐστὶν ἀήρ. VI 106, 16 τὴν μὲν ἀέρος τελευτὴν γένεσιν ὕδατος.

2. substantia et qualitates: I 9, 5 (ἰδέα). III 234, 21 (τὸ ἄριστον) τῶν περιγείων. IV 146, 11 ἀὴρ ... καὶ οὐρανός, αἱ καθαρώταται μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. I 277, 23 ταῖς δὲ ἀέρος καὶ οὐρανοῦ περιόδοις ἀφθάρτοις οὔσαις. II 46, 10. III 53, 23 κοῦφος. I 293, 5. III 34, 6. 45, 21. VI 108, 2 τὰ τῇ φύσει κοῦφα ἀέρα καὶ πῦρ. III 31, 17 τὸ μὲν λεπτομερὲς εἰς ἀέρα καὶ πῦρ (διαιρεῖ). III 31, 21 cf. I 56, 12. II 74, 7. 259, 7. III 34, 8 τὸ ψυχρόν. I. 9, 6. III 236, 6. IV 227, 19. V 23, 21 μέλας. III 96, 5. IV 221, 4 ὑάκινθος, μέλας. IV 142, 10 ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς τῶν ψυχογονιμωτάτων. — I 10, 6 ὑπὲρ τὸ κενόν ἐστιν. III 236, 1 βάσιν μὲν καὶ ῥίζαν ἀέρος εἶναι γῆν, κεφαλὴν δὲ οὐρανόν. VI 83, 20 τὸν μεθόριον ὕδατος καὶ πυρὸς πληρωσάμενος τόπον. IV 45, 23 τὸ φῶς ... ἀέρι ζοφερῷ κεχραμένον. II 75, 9 τὸ ... πνεῦμα ... ἀναμιχθὲν ἀέρι συγγενεῖ. VI 110, 8 δαπανηθήσεται ... ὁ σύμπας ἀήρ. VI 111, 2 φθορά.

3. meteorologia: I 40, 2 (οἱ πλάνητες) πλείστην ἐπιδεικνύμενοι συμπάθειαν πρὸς ἀέρα καὶ γῆν. — I 63, 10 cf. V 120, 8 ἃς κατὰ τὸν ἀέρα μεταβολὰς ἐργάζεται (ἡ σελήνη). III 50, 19 τὴν ἀέρος γείτονα σελήνην. V 264, 6 τρέπεσθαι καὶ μεταβάλλειν ὁ ἀ. πέφυκεν. I 278, 10. IV 171, 16 (τροπαί). II 187, 11 (τροπαὶ καὶ μεταβολαί). V 51, 2. 120, 8 (μεταβολαί). III 47, 20 (αἰθρία, νέφωσις). II 190, 27

(ὑετοί). IV 32, 1 τὸν ἀέρα νεφωθέντα πολὺν ὄμβρον οὐχ ὕδατος ἀλλὰ πυρὸς ὕειν. I 135, 7 ὕδατός τε καὶ ἀέρος χύσεις. IV 11, 1 νικηθεὶς ὑπὸ τῆς τοῦ ὕδατος φορᾶς. V 51, 4 αἱ ἐτήσιοι . . . ὧραι, παθήματα ἀέρος. III 31, 25 εἰς τὰς θέρους καὶ χειμῶνος τροπάς (διῃρεῖτο). VI 52, 10 τὸν ἀπ' ἀέρος κρυμόν. I 23, 15. 192, 1 (παθήματα). VI 93, 21 κατάψυξις. IV 286, 15 (περίψυξις). I 72, 18 ἥλιος τὸν ζόφον τοῦ ἀέρος φωτὸς ἐνέπλησεν. V 123, 1 ξηροῖς πνεύμασι τοῦ ἀέρος. II 46, 8 θεοῦ πνεῦμα = ὁ ῥέων ἀὴρ ἀπὸ γῆς, τρίτον στοιχεῖον ἐποχούμενον ὕδατι. I 277, 6 τὸ πνεῦμα, οὐκ ἀέρα κινούμενον. I 196, 20 ἀ. δὲ ὕδατος ὕδωρ δὲ πνεύματος . . . ἐρῶσι. V 307, 7 τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἱερωτάτην πνεύματος φύσιν. III 285, 15 τῇ κατὰ τὸν ἀέρα νηνέμῳ αἰθρίᾳ. IV 129, 15 εἰς ἀέρα νήνεμον. IV 1, 10. V 9, 10. 78, 4. 128, 10. 292, 11. 314, 16. 345, 9. VI 52, 8. 5 (εὐκρασία vel εὐκρασίαι). II 43, 23. VI 178, 19 ἀέρος κακωθέντος. IV 150, 19 (κάκωσις). VI 111, 5 λοιμὸν εἶναι πλὴν ἀέρος θάνατον. VI 22, 8 ὡς ἀπ' ἀέρος φθοροποιοῦ νόσον. III 45, 14 sq. τὸ γὰρ εὐῶδες ἐν ἀέρι. IV 10, 14 οὐδὲ ὁ ἀὴρ ἠρέμει. IV 147, 14 cf. 148, 8 ἐνεωτέρισεν ὁ ἀ.

4. **plenus animalium et animarum:** II 136, 5 διττὰ ἔν τε γῇ καὶ ἀέρι γένη. IV 36, 19 πάντων τῶν κατὰ τὸν ἀέρα συνισταμένων τὰς φύσεις. V 4, 4 τὰς μετὰ σελήνην ἐν ἀέρι καὶ περιγείους φύσεις. V 235, 18 τὴν λοιπὴν φύσιν τῶν ἐν ἀέρι. II 43, 17 καὶ τὸν ἀέρα ζῴων πεπληρῶσθαι. III 234, 14 ἐν . . . ἀέρι, ζῷα γέγονεν. I 21, 8 ὕδατος καὶ ἀέρος τὰ προσήκοντα τῶν ζῴων γένη. II 136, 6 (πτηνά, αἰσθητά, ψυχαὶ ἀσώματοι). III 234, 8 ψυχῶν ἀσωμάτων οἶκος. II 43, 20 ἐν ἀέρι ψυχαί. II 43, 9 ψυχαὶ δ' εἰσὶ κατὰ τὸν ἀέρα πετόμεναι. II 263, 13 (ψυχαὶ ἀσώματοι), αἳ κατά τε ἀέρα καὶ οὐρανὸν περιπολοῦσι. II 262, 20 κατὰ τὸν ἀέρα ψυχῶν ἀσωμάτων ἱερώτατος χορός. III 54, 5 (ψυχαὶ) ἐν ἀέρι καὶ αἰθέρι . . . τραφεῖσαι. I 171, 6 τὴν μετάρσιον τῶν κατὰ τὸν ἀέρα συμβαινόντων . . . φιλοσοφίαν.

5. **ad animam, corpus, sensus spectantia:** I 85, 8 τίς τέ ἐστι (Ἀδάμ) καὶ ποταπός, πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ πῦρ ἢ ἀ. III 234, 15 ἀέρα γῆς μᾶλλον καὶ ὕδατος ζῳοτροφεῖν. II 44, 1 ὤφειλε ζῳοτοκῆσαι τὰ ψυχῆς . . . παρὰ τοῦ δημιουργοῦ σπέρματα λαβών. II 43, 22 χερσαῖα καὶ ἔνυδρα οὐκ ἀέρι καὶ πνεύματι ζῇ; V 268, 1 (τροφή). II 75, 25 ἀέρος ὡς τρέφειν ἱκανοῦ. III 211, 14 ὑπὸ τοῦ περιέχοντος ἀέρος ἡ ἔνθερμος ἐν ἡμῖν φύσις. V 370, 4 τοῦ δ' ἐν ἀρτηρίαις πνεύματος τὴν ἔξωθεν ἀπὸ τοῦ συμφυοῦς ἀέρος μηκέθ' ὁμοίως ἐπιδεχομένου σωτήριον κρᾶσιν. III 209, 2 ὄργανον ὧν ζωῆς, ἀναπνοῆς, ὁράσεως, ἀκοῆς, τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. IV 235, 1 πασῶν (sc. αἰσθήσεων) ἀ. ὄργανον. IV 234, 23 ἀέρος πρὸς ἀναπνοὴν καὶ τὰς διὰ τῶν αἰσθήσεως ἀντιλήψεις (ὠφέλεια). II 206, 20 σὺν ἀέρι καὶ φωτί (τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβανόμεθα). II 278, 18 cf. 277, 17. III 4, 14. IV 276, 18 τὸ ἡμέτερον (φωνῆς ὄργανον) ἀέρι κίρναται. IV 37, 3 ἧς (sc. ἀκοῆς) ὁ . . . δρόμος ἵσταται κατὰ ἀέρα. II 106, 8 φωνῇ πρὸς βραχεῖαν ἐξικνουμένῃ μοῖραν. IV 276, 7 ἡ (sc. φωνή) τὸν ἀέρα σχηματίσασα. II 75, 4 οὐ γάρ ἐστιν ὁ λόγος αὐτῷ (sc. θεῷ) γεγωνὸς ἀέρος πλῆξις. V 82, 2 διὰ δὲ μυκτήρων ὁ ἀ. II 206, 25 (coni. χυλοί). II 207, 4 (ὀσμαί = μῖγμα), ὅπερ συνέστη διά τε τοῦ ῥυέντος ἀπὸ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ πανδεχοῦς ἀέρος. VI 179, 16 σπάσαι καθαροῦ καὶ ἀβλαβοῦς ἀέρος. II 189, 26 μηδὲ ἐλευθέρου . . . σπᾶν ἀέρος.

6. **All:** VI 47, 11 cf. IV 281, 10 (Ἥρα) παρὰ τὸ αἱρεσθαι. III 234, 5. 235, 24 (κλῖμαξ). V 22, 6 ποδήρης χιτών.

7. **varia:** V 336, 13 ἐν τῷ ὑψώματι τοῦ ἀέρος σχηματιζόμενα (κεφάλαια δέκα). IV 276, 4 ἦχον ἀόρατον ἀν ἀέρι δημιουργηθῆναι. IV 40, 7 ἀπ' ἀέρος (φωνή). V 16, 2 ὀρνίθων καὶ πτερῶν καὶ φορᾶς ἐν ἀέρι τῆς ὧδε κἀκεῖσε. IV 262, 24 cf. 263, 11. 18. 21. 272, 5 ἀπ' ἀέρος ἐγίνετο ἡ φορὰ . . . τῆς τροφῆς (int. μάννα). IV 168, 18 τὸν ἀέρα τροφὴν ἐνεγκεῖν ἀνθ' ὕδατος. VI 55, 10 cf. 3, 7 τὸ τῶν τεττίγων γένος ἀέρι τρέφεσθαι. III 183, 19 ἀέρι ἐπινήχεσθαι (τὸν νεοττόν). IV 148, 18 ἀκρίδες. IV 150, 10 ταῖς ἀπ' ἀέρος καὶ οὐρανοῦ πληγαῖς. IV 146, 14 (Μωυσῆς) ἤρξατο . . . τὸν ἀέρα διακινεῖν. IV 148, 9 εἰς τὸν ἀέρα Μωυσῆς τὴν ῥάβδον ἐκτείνει. IV 150, 6 ἣν (sc. τέφραν) Μωυσῆς . . . εἰς τὸν ἀέρα διέπαττεν. V 370, 25 φύλλου δὲ κτύπος κουφότατος δι' ἀέρος φερόμενος. III 187, 18 δι' ἀέρος εἰς αἰθέρα ἀνέρχεσθαι. II 304, 12 τὸν ἀέρα ὑπερκύψαντες αἰθεροβατεῖτε.

ἀθανασία. III 192, 28 (coni. ἀφθαρσία), ἀνθρώπῳ πρᾶγμα ἀδύνατον. VI 87, 7 θνητὸν ἀθανασίας μεταλαχεῖν. IV 164, 10 τὴν . . . τοῦ βίου μετανάστασιν οὐδὲν ἀθανασίας διαφέρειν. V 149, 25 (coni. μετουσία ἀρετῆς). V 269, 8 διὰ ψυχὴν ἐφιεμένην ἀθανασίας. VI 107, 2 κακία δ' ἐξ οἴκου τῆς ἀθανασίας πεφυγάδευται.

III 288, 16 (εὐνοῦχος) ἄμοιρος ἀθανασίας. II 141, 5 (coni. ζωή). II 143, 2 (coni. εὔκλεια). III 54, 4 (opp. φθορά). II 305, 11. IV 41, 18. V 361, 14 (opp. θάνατος). VI 33, 16 πρὸς θάνατον ὡς ἐπ᾿ ἀθανασίαν ὁρμᾶν. VI 222, 25 ὃν (sc. θάνατον) ἄσμενοι καθάπερ ἀθανασίαν εἱλόμεθα ἄν. VI 176, 26 ἑκουσίους ἀναδέχεσθαι θανάτους ὥσπερ ἀθανασίαν. VI 171, 11. 16 Διοσκούρους ... κοινώσασθαι τὴν ἀθανασίαν. VI 172, 18 Γάιε, ζητεῖς ἀθανασίας μεταλαχεῖν. II 231, 12 περὶ ἀθανασίας ἐπρεσβεύετο. III 152, 28 (ποτόν). II 275, 22 τὸ ξύλον τοῦτο ... ἀθανασίαν ἐπαγγέλλεται. II 141, 2 (φυτόν).

ἀθανατίζειν. V 116, 3 ἀνάγκης νόμῳ ... οὐδὲν θνητὸν ⟨καὶ⟩ γηγενὲς ἀθανατίζοντι. VI 84, 7 ἀ. ἕκαστα ὧν φύσις ἐστίν. VI 31, 15 αἳ (sc. ἀρεταὶ) τοὺς ἀδόλως χρωμένους ἀ. πεφύκασι. VI 172, 22 εἰ γὰρ ἀθανατίζουσιν ἀρεταί. V 234, 21 ἡ (sc. ὁδὸς) δ᾿ εἰς οὐρανὸν ἄγει τοὺς μὴ προκαμόντας ἀθανατίζουσα. V 142, 4 οὗτοι (sc. γονεῖς) ... τὸ γένος ἀθανατίζουσιν. V 73, 17 ἀθανατίζον ποτόν. V 70, 8 ἅλες ... τρόπον τινὰ ἀθανατίζοντες.

ἀθανατίζεσθαι. I 54, 2 cf. IV 226, 2 δι᾿ ἧς (sc. ἀρετῆς) ἀθανατίζεται ἡ ψυχή. I 47, 7 ἵν᾿ (ἡ ψυχὴ) ... κατὰ γοῦν τὴν ἀόρατον (μερίδα) ἀθανατίζηται. V 284, 19 διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλειν ἀ. VI 117, 6 (ὁ κόσμος) ἀθανατίζεται. VI 76, 2 ὁ (κόσμος) κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν ... ἀθανατιζόμενος. VI 106, 5 τὰ στοιχεῖα ... θνήσκειν δοκοῦντα ἀθανατίζεται. IV 282, 3 γένεσις δὲ φθορᾶς ἀρχή, κἂν προνοίᾳ τοῦ πεποιηκότος ἀθανατίζεται.

ἀθάνατος. III 9, 11 (ἀγαθόν). I 47, 10. 11. VI 91, 15 (ἄνθρωπος). VI 87, 5 ἀνθρώπους ἀθανάτους ὑπονοεῖν. VI 47, 20 πῶς ... ὁ αὐτὸς ἀ. τε καὶ θνητὸς εἴη. I 183, 1 (ἀρεταί). III 275, 4. VI 6, 2 (βασιλεύς). I 53, 11. 101, 20. 280, 1. III 122, 26. 163, 10. V 84, 8. 286, 17. 329, 16 (βίος). III 83, 17 τὰ θεῖα βλαστήματα. II 10, 10. III 295, 11 (γένος). I 170, 11 τὰ δεινά. VI 13, 18 (διάνοια). V 164, 12 τὸ μὲν τῆς διανοίας ἀθάνατον κάλλος. VI 171, 12 (τῶν Διοσκούρων) ὁ μὲν θνητὸς ὁ δὲ ἀ. II 129, 4. III 40, 1. IV 268, 18 (δυνάμεις). II 263, 11 εἶδος. VI 64, 8 (ἔκγονα). I 278, 5 (ἔννοιαι). VI 20, 15 ἔρνη. III 193, 9 τὸ εὐφυές. I 135, 8 ζῷα. I 54, 6. 20. II 9, 21. 15, 18. 142, 17. V 8, 13. VI 49, 7 (ζωή). V 351, 20 θάνατον ἀθάνατον ὑπομένειν. III 187, 26 τὸν θνητὸν (ἀποφαίνειν) ἀθάνατον. III 261, 24 (κακία). I 298, 4. III 123, 15 κακόν. I 254, 6. III 94, 11 (κλῆρος). II 283, 8. III 203, 6. 229, 23 (λόγοι). III 122, 11. VI 79, 4 (μοῖρα). IV 203, 17 (νόμιμα). II 197, 15 (νόμος). I 42, 2 νόμοι. I 298, 8 (νόσος). I 205, 5. III 91, 21 (νοῦς). IV 283, 12. 293, 12. 14 (οὐσία). II 237, 13 (πατήρ). VI 171, 16 πένθος. V 247, 18 (πράξεις). VI 30, 15 (σπέρματα). V 346, 3 στοιχεῖα ἢ συγκρίματα. VI 172, 19 (συμφοραί). III 171, 28 (ὑποβολίς). III 269, 19 (φέγγος). I 47, 8. 243, 6. 275, 22. IV 4, 4. 117, 12. 292, 10. V 269, 1. 339, 3. VI 13, 17 (φύσις). V 250, 18 φυτά. I 54, 20 τὸ ζωῆς ἀθανάτου φυτόν. II 8, 12. 191, 14 (χάριτες θεοῦ). V 21, 8 (ψυχή). I 42, 2 ἀθανάτου ψυχῆς ἀθάνατοι νόμοι. III 163, 5 τὸ τῆς κεκαθαρμένης ἄκρως ψυχῆς ... γένος. II 217, 18 (τὸ κατὰ ψυχὴν κάλλος). III 234, 22. 232, 16 (ψυχαί). II 263, 12 τὸ ψυχῶν ἀσωμάτων (εἶδος). III 171, 29 (ὠφέλεια). — II 304, 21. III 295, 25. V 173, 13. VI 94, 13 (τὸ ἀθάνατον). III 60, 19. 270, 20 (ἀθάνατον coni. vel opp. θνητόν). — I 110, 1. II 278, 23. 282, 25. 295, 26 (τὰ ἀθάνατα). III 18, 13. 48, 1 (ἀθάνατα opp. θνητά). III 170, 22 (opp. φθαρτά). III 174, 27. V 336, 7 (coni. θνητά). VI 142, 22 ὦ μέγιστε βασιλεῦ θνητῶν καὶ ἀθανάτων. — VI 86, 14 (ὁ ἀ. int. deus). — V 286, 2 οὐρανόν ..., τὸν δὲ ἀθανάτων οἶκον. I 58, 5 θνητὸς ἀντ᾿ ἀθανάτου. VI 39, 9 ὑπὸ τῶν ... ὡς ἐν θνητοῖς ἀθανάτων.

ἀθέατος. VI 197, 15 (θέα). II 196, 15 ἡ σκηνὴ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα. V 18, 19 πάντ᾿ ἐστὶν ἀθέατα. II 196, 21. 216, 14. 290, 24. IV 158, 10 τὰ ἀθέατα. III 238, 16 ὅσαπερ θεατὰ καὶ ἀθέατα.

ἄθεος. II 282, 3 ὁ ἄγονος. III 167, 29 (ἀνήρ). III 46, 17 (γένος). I 74, 2. 115, 27. II 10, 1. 281, 24. 282, 1 (δόξα). VI 170, 10 (ἐκθέωσις αὐτοῦ). I 137, 15 ἡδονή. VI 36, 7 (Θεόδωρος). III 134, 17 κακόν. I 281, 25. 285, 11 Κάιν. I 101, 23. V 200, 9 (λογισμοί). I 73, 7 ὁ νοῦς. III 149, 22 (ὁ Αἰγύπτιος τρόπος). I 160, 20 ὁ ἄ. καὶ φιλήδονος τρόπος. III 83, 18 (ψυχή). — IV 289, 17 (τὸ ἄθεον). — I 59, 18. III 90, 1. IV 264, 23. V 83, 20. 84, 7 (οἱ ἄθεοι). I 284, 9 ὁ ἄθεος. IV 289, 16 ἄθεός τις εἶ.

ἀθεότης. IV 246, 1. VI 186, 5 cf. IV 246, 1 (Αἰγυπτιακή). II 1, 7 τῶν Αἰγυπτίων. VI 76, 4 (δεινή). II 173, 24 εἰσηγητής. II 229, 21 (ἐπιβάθραι). II 184, 20 ἑταῖροι coni. ἀσεβείας. V 8, 20 cf. 80, 7 κακιῶν τὴν μεγίστην. II 250, 25 (λόγοι coni. ἀσεβείας). II 260, 12 τῶν ἐπ᾿ ἀθεότητι λόγους οἰκοδομουμένων. I 230, 17 (ὁμαλότης). IV 289, 17 πηγὴ δὲ πάντων

ἀδικημάτων. II 191, 23 (πολύθεος). II 267, 5 (πύργος). II 60, 22 δι' ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτοὺς ἀθεότητος. — I 120, 17 (coni. οἴησις). II 11, 22 (coni. ἀσέβεια, φιλαυτία κτλ.). III 105, 15 (ἐπ') ἀθεότητι κηρυττόμεναι καὶ στεφανούμενοι. II 252, 12 τὸ συνειδὸς ... ἐπιτηδεύοντας ἀθεότητα κεντεῖ. VI 36, 19 ἐπὶ ἀθεότητι καὶ διαφθορᾷ τῶν νέων καταγνωσθείς. V 374, 6 ὧν ἀ. τὸ τέλος. III 278, 12 δι' ἀθεότητα.

ἀθεράπευτος. V 177, 21 ἀρρωστήματα. IV 65, 9 (διαβολαί). IV 289, 8. VI 95, 9 (μανία). I 187, 3. V 118, 11 (νόσος). I 102, 22 (ψυχή). — VI 48, 19 ἀθεράπευτοι διατελείτωσαν ὄψιν. — III 290, 18 τὰ ἀθεράπευτα. I 54, 9 δυσίατα καὶ ἀθεράπευτα. — V 320, 1 ἀθεραπεύτως.

ἄθεσμος. V 99, 1 (μίξεις). IV 246, 15 (τὰ ἄθεσμα). V 365, 15 (οἱ ἄθεσμοι).

ἀθεώρητος. III 90, 2.

ἀθλεῖν. II 174, 8. 274, 2. 307, 19. III 94, 9. V 131, 15.

ἄθλησις. I 238, 3. III 106, 3. 171, 27. 241, 18. V 110, 12.

ἀθλητής. V 337, 7. VI 25, 10 ἀρετῆς. II 274, 7 τέλειος. III 217, 21 (φρονήσεως). I 128, 12 διὰ τοῦτο ἀθλητοῦ ψυχὴ καὶ φιλοσόφου διαφέρει. II 228, 1 Ἰακώβ. IV 66, 21 cf. III 232, 7. 22 (Ἰακώβ int.). — II 210, 10. V 342, 19. 373, 10. VI 125, 3 (καθάπερ ἀ.). I 86, 25. 116, 10. 158, 2. IV 108, 23. V 259, 11 ἀθλητοῦ τρόπον. V 108, 20. 267, 21 ἀθλητῶν τρόπον. III 106, 22. IV 56, 9. 144, 15 ὥσπερ ἀ. — I 86, 26. 87, 1. 2. 95, 6. 128, 2. 13. 157, 25. 26. 190, 1. 249, 12. 269, 24. II 35, 15. 64, 20. 113, 17. 119, 8. 313, 2. III 162, 15. IV 89, 15. 182, 7. V 101, 19. 110, 10. 146, 16. 337, 14. VI 32, 6. 57, 9 (de athletis agitur).

ἀθλητικός. IV 12, 7 (ἄνδρες). IV 78, 18 (ἄσκησις). II 164, 24 (εὐεξία). V 326, 11 (ῥώμη). VI 8, 9 (πνεῦμα). III 260, 30 (τροφαί).

ἄθλιος. VI 194, 17 (ἄνδρες). V 255, 11. 289, 18 (ἄνθρωποι). III 116, 24 τὸν μακρὰ βαίνοντα καὶ φρυαττόμενον ἄθλιον ὑποσκελιεῖς. II 300, 5 βασιλεύς. III 26, 20 (βίος). IV 93, 22 (γαστήρ). V 43, 6 δοῦλοι. IV 289, 3. V 229, 22. VI 149, 15. 152, 18. 161, 18 (ζωή). I 111, 6. 164, 18. II 249, 17. 287, 24 (νοῦς). IV 298, 11 (παῖδες). III 189, 24 πόνος. VI 128, 4 (τιμαί). VI 125, 22 (Φλάκκος). IV 246, 18. VI 151, 19. 197, 14 (ψυχή). — IV 189, 15 ἄ. ὃς ἂν αὐτὸν παρακινήσας ἐγείρῃ. IV 191, 6 ἄ. ... ἀναγραφεὶς τοῦ πάθους δοῦλος. IV 287, 5 ἀθλιωτέρους ... εἶναι τῶν τιμωμένων. II 77, 18 ἄθλιοι δὲ οἷς ... συμβαίνει. I 284, 5 ἄθλιοι δ' ὧν μεστοὶ μὲν οἱ ὄγκοι. VI 144, 18 ζῶντας ἀθλιωτέρους τῶν ἀποθανόντων. VI 12, 8 τί γὰρ ἀθλιώτερον. II 102, 9 ἄλλοι ... ἀθλιώτεροι καὶ κακοδαιμονέστεροι. — VI 127, 5 (ὁ ἄθλιος). II 258, 8. VI 57, 9. 179, 19. 218, 8 (οἱ ἄθλιοι). I 272, 16. III 108, 17. VI 3, 6 ἀθλίως. IV 284, 14 ἀθλιώτερον.

ἀθυμεῖν. II 249, 8. IV 100, 11. 129, 7. 164, 16. V 108, 1. VI 189, 23.

ἀθυμία. IV 113, 18. 163, 21. V 371, 14.

ἄθυμος. II 71, 7.

ἄθυρος. III 285, 18 (αἰσθήσεις). III 127, 17. 282, 19 (γλῶττα).

ἄθυτος. II 154, 16. IV 225, 18. 238, 1. V 14, 11. 185, 18. 277, 11 (θυσίαι). I 193, 7 ἱερεῖα. V 54, 20 (κρέα). V 237, 1 ἄθυτα παρασκευάζουσιν.

ἀθῷος. V 49, 10. 167, 4. 205, 6.

αἰδεῖσθαι. I 103, 7 sqq. τὸ μήτε ἀναισχυντεῖν μήτε α. III 111, 16 μὴ α. μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐτολμίᾳ χρῆσθαι. III 226, 5 μηδ' ὅλως α. I 193, 14 οὐκ αἰδοῦνται. V 155, 12 αἰδεῖται τὴν ἐκείνου ποτὲ γενομένην γυναῖκα. IV 72, 5 οὔτε δέδιμεν οὔτ' αἰδούμεθα. V 252, 15 μηδεὶς αἰδείσθω δικαστής. III 228, 8 καὶ οὐκ ᾐδέσθησαν οἱ πάντων ἀνηλεέστατοι. II 108, 2 κἂν ἴσως ᾐδέσθησαν. III 305, 7 αἰδεσθῶσι καὶ κακίσωσιν ἑαυτούς. II 51, 8 μάλιστα μὲν αἰδεσθέντες. IV 128, 11 οὔτε αἰδεσθεὶς οὔτε δείσας. V 374, 21 αἰδεσθέντες κρειττόνων ἄρχειν. II 262, 17 οὐδὲν αἰδεσθέντες. V 158, 10 νόμου φύσεως αἰδούμενος. V 88, 1 αἰδουμένῳ μοι τὸ δοκεῖν ἁμαρτάνειν συνέργησον. V 144, 7 οἱ μήθ' ὡς πρεσβυτέρους αἰδούμενοι. V 134, 2 τῶν ... τὰ καλὰ μὴ αἰδουμένων. II 166, 11 τὸν τόπον αἰδούμενοι. IV 31, 8 οὐκ αἰδούμενοι. V 145, 1 πολιὰν γῆρως αἰδουμένους. V 236, 6 αἰδουμένους τὰς φύσεως ἀνάγκας. V 256, 1 μηδὲ τὴν πάρεδρον δίκην ... αἰδουμένους. V 363, 1 τοῖς αἰδουμένοις καὶ μεθορμιζομένοις.

αἰδήμων. V 323, 8.

ἀΐδιος. II 79, 16 (ἀγαθότης). VI 95, 1 τὸ αἴτιον αὐτῷ τοῦ ὑπάρχειν. VI 91, 24 περὶ γῆν (ἀκμή). VI 94, 15 εἰ δ' ἀΐδιον ἄνθρωπος. VI 113, 3 μὴ ἀ. ἄνθρωπος. VI 108, 20 τὴν γῆν μὴ ἀΐδιον εἶναι. V 241, 1 (δόγματα καὶ θεωρήματα). III 148, 9 (εἰρήνη). I 135, 22 (ἐμφάσεις). III 177, 26 ἕξις. III 131, 2 (ζωή). II 9, 21 θάνατος. V 7, 12. 226, 1. 329, 10 (θεός). IV 299, 5 (ἰδέα). I 2, 18. 59, 26. VI 75, 1. 14. 76, 1. 90, 9. 95, 2. 107, 6. 108, 9. 112, 20. 113, 9 ὁ κόσμος. I 22,

21 (λογισμός). II 135, 3 λόγος ... θεοῦ. II 137, 13 λόγος. I 145, 26 (ψυχὴ) ἀίδιον ἕξει τὸ πάθος. IV 117, 14 (πατήρ). III 261, 20 (πόλεμος). II 76, 20 (σοφία). I 176, 6 τοῦ παντὸς οὐρανοῦ τὴν ἀίδιον φοράν. I 170, 7. 171, 4. 172, 5. 291, 4. II 214, 5. III 39, 11 (φυγή). III 180, 18. IV 212, 9. 215, 20. V 12, 8. VI 96, 5 (φύσις). — IV 13, 19 (τὸ ἀίδιον). IV 19, 2 θνητὸν ἀιδίου ψαύειν. VI 89, 13. 90, 8. 94, 9. 108. 17 ἐξ ἀιδίου. — VI 89, 14 τὰ ἀίδια. — II 237, 14. IV 277, 19. 282, 15. 283, 15. V 5, 10. 126, 18 (ὁ ἀίδιος int. deus). V 332, 3 ὅς ἐστιν ἀ. μόνος καὶ ὅλων πατήρ.

ἀιδιότης. VI 90, 5 cf. 89, 1. 96, 7. 105, 6 τῷ περὶ τῆς ἀιδιότητος τοῦ κόσμου δόγματι. I 3, 16 τῷ μὲν ἀοράτῳ καὶ νοητῷ προσένειμεν ... ἀιδιότητα. I 14, 1 ὁ θεὸς ... ἀπαθανατίζων τὰ γένη καὶ μεταδιδοὺς ἀιδιότητος. I 83, 15 διάνοιαν ... καταφυτεύει ῥίζας ἀποτείνων πρὸς ἀιδιότητα. III 117, 25 καὶ ἀιδιότητι καὶ δυνάμει. IV 13, 20 συγγενὲς μὲν ἀιδιότητος ἀφθαρσία. V 284, 7 γενητὸς γὰρ οὐδεὶς ἀληθείᾳ θεός ... τὸ ἀναγκαιότατον ἀφῃρημένος ἀιδιότητα. VI 84, 9 ἐξασθενεῖ δὲ ἡ ἐπὶ μέρους (φύσις) ἀναγκαίως ἄγειν πρὸς ἀιδιότητα.

αἰδώς. V 208, 3 μήτε τῶν ἀνθρωπίνων μήτε τῶν θείων. V 360, 9 μήτε τῶν νόμων μήτε τῶν πατρίων ἐθῶν. VI 79, 7 πρὸς τὸν ὁρατὸν (θεόν). V 153, 17 μητρός. II 40, 4 πρὸς πρεσβυτέρους. IV 255, 5 μετὰ τῆς ἁρμοττούσης κόραις αἰδοῦς. VI 54, 21 τὴν πρέπουσαν αἰδῶ τῇ γυναικείᾳ φύσει. VI 182, 2 περὶ τὴν ἀγχίνοιαν. VI 77, 16 τῆς φιλοσοφίας. V 302, 2 τῆς μεταβολῆς. — V 326, 23 (coni. ἀλήθεια). IV 159, 4. V 92, 2. VI 206, 2. 209, 5 (coni. φόβος). III 110, 16 sqq. 111, 6 (coni. μῖσος, φόβος). V 358, 5 (coni. εὔνοια, φόβος). I 212, 17 coni. εὐκολία, ἀπραγμοσύνη κτλ. I 103, 7 ἀναισχυντία, α., τὸ μήτε ἀναισχυντεῖν μήτε αἰδεῖσθαι. III 191, 10. VI 219, 24 (coni. εὐλάβεια). III 111, 11 (τὸ σωφροσύνης ἀπεικόνισμα). III 30, 12 τῆς δὲ ἀνθρωπίνης (ἐπιστήμης) αἰδῶ καὶ σωφροσύνην ἐμποιεῖν. III 194, 6. V 164, 10. VI 193, 14 (coni. σωφροσύνη). III 231, 16 (coni. σωφροσύνη, κοσμιότης). IV 93, 16 (coni. σωφροσύνη, ἐγκράτεια, δικαιοσύνη). IV 22, 12 βραχὺ φροντίσας αἰδοῦς καὶ νόμων. IV 108, 17 μετ' αἰδοῦς καὶ θαρραλέος. IV 113, 10 τὴν ... μετ' αἰδοῦς καρτερίαν. IV 115, 20 (coni. τιμή). IV 124, 10 (coni. σεμνότης). IV 83, 22 παρρησία σὺν αἰδοῖ χρώμενος. VI 156, 7 (coni. εὐκοσμία). VI 25, 7 coni. φροντίς. — III 271, 29 ἐραστής. III 225, 14. V 210, 1 προκάλυμμα. V 165, 14 προκάλυμμα τῶν ἁμαρτημάτων. III 97, 16. V 156, 13 κάλλος. V 199, 11 τὸ δόκιμον αἰδοῦς νόμισμα. III 74, 21 (σοφία). II 236, 16. V 166, 1 σύμβολον. — III 111, 17 ἥμισυ γὰρ ἀρετῆς εἶναι τὴν ... αἰδῶ. I 103, 8 ἀναισχυντία ... ἴδιον φαύλου, α. δὲ σπουδαίου. V 350, 14 οἷς εὔχροια μὲν ἐξ αἰδοῦς. I 212, 20 χρῶμα. VI 162, 14 τὴν δὲ αἰδῶ μὴ λυσιτελῆσαι πολλοῖς. II 251, 10 τὴν γοῦν προσποίητον αἰδῶ πεποιῆσθαι. IV 139, 7 ὁ δ' ἀποδεξάμενος αὐτὸν τῆς αἰδοῦς. IV 35, 11 αἰδοῖ δὲ πρᾴως ἠρεμοῦσι. V 358, 7 τὸ ... σεμνὸν αἰδῶ κατασκευάζει. — III 111, 2. VI 68, 11. 136, 14 δι' αἰδῶ. I 53, 6 cf. VI 125, 13 μετ' αἰδοῦς. II 33, 1. III 135, 17. V 240, 18 ὑπ' αἰδοῦς. III 268, 23 χωρὶς αἰδοῦς.

αἰθέριος. III 270, 1 (αὐγαί). V 354, 22 κάλλη. IV 261, 21 (καρπός). III 21, 1 τὸ ὁρώμενον. II 74, 3 ἥλιος ... πίλημα αἰθέριον. V 237, 13 πνεῦμα. VI 118, 1 (πῦρ). III 139, 7 (σοφία). II 230, 20 (σφαῖρα). II 134, 1 (ἐν κύκλῳ τόπος). II 230, 11. 247, 10. IV 278, 25. VI 108, 20 ὕψος. IV 237, 6 (φλόξ). I 148, 11. 12 (φύσις, τροφαί). II 54, 2. 137, 8 (φύσις).

αἰθεροβατεῖν. II 304, 13. III 53, 24. V 10, 3. 50, 1. 97, 16.

αἰθερώδης. III 236, 4 (οὐσία).

αἰθήρ. II 259, 2 ἱερὸν πῦρ, φλόξ ἐστιν ἄσβεστος, ... παρὰ τὸ αἴθειν. VI 104, 2 (λεπτότατος). V 344, 3 (coni. γῆ, ὕδωρ, ἀήρ). V 344, 4. VI 218, 21 (coni. οὐρανός). III 209, 18 (οἱ ἀστέρες) πιλήματα ἀδιάλυτα αἰθέρος. III 236, 3 σελήνη πίλημα μὲν ἄκρατον αἰθέρος οὐκ ἔστιν. IV 245, 17 (γῆ) εἰς δὲ σύγκρισιν ἰοῦσα αἰθέρος. III 216, 15 (τὰ) ἐν αἰθέρι. III 21, 2. 6 (καθαραὶ φύσεις). III 54, 5 (ψυχαὶ) ἐν ἀέρι καὶ αἰθέρι τῷ καθαρωτάτῳ τραφεῖσαι. II 136, 12 εἶναι πρὸς αὐτῷ τῷ αἰθέρι τὰς καθαρωτάτας (ψυχάς). III 235, 6 (ψυχαὶ) ἄνω κούφοις πτεροῖς πρὸς αἰθέρα ἐξαρθεῖσαι. I 148, 8 ἡ δὲ ψυχὴ αἰθέρος ἐστίν. II 137, 10 συγγένειαν ἀνθρώπῳ πρὸς αἰθέρα συνῆψαν. II 138, 6 (ὄμματα) δυνάμενα πρὸς αἰθέρα ἀπονεύειν. III 19, 1 cf. V 202, 13 ἀνατείνει τὰς ὄψεις πρὸς αἰθέρα. II 54, 7 ὁ νοῦς ... ὁ ἄχρις αἰθέρος ... μηκυνόμενος. I 23. 16 φέρεται (ὁ νοῦς) πρὸς αἰθέρα. IV 236, 11 αἰθέρος ἀπόσπασμα τοῦ καθαρωτάτου. III 64, 18 τὸ ... τῆς ψυχῆς γένος πρὸς αἰθέρα τὸν καθαρώτατον ὡς πατέρα ἀφίξεται. V 264, 14 τὴν μὲν ἀκραιφνῆ φύσιν ἑαυτῆς

(sc. ἰσότητος) αἰθέρος οὖσαν ἀγχίσπορον. V 344, 8 καθαρωτέρα γὰρ αἰθέρος ἀσώματος ... αὐγή. IV 172, 20 ὁ ἱερώτατος. V 235, 14 ἄνω πηδᾶν ... εἰς αἰθέρα. IV 267, 10 εἰς αἰθέρα. III 187, 18 δι' ἀέρος εἰς αἰθέρα. III 169, 28 ἄνω πρὸς αἰθέρα. V 202, 6 τὰς λεωφόρους ἐπ' αἰθέρος ὁδούς. V 286, 10 ἐν ταῖς κατὰ τὸν αἰθέρα χορευταῖς. II 138, 11 (ὁ ἔσχατος). V 323, 13 κατὰ τὸν αἰθέρα ἀνωτάτω. V 150, 13 ἄνωθεν ἀπ' αἰθέρος.

αἰθρία. I 239, 16 (coni. γαλήνη). III 47, 20 (coni. νέφωσις). I 19, 10. 40, 4. V 120, 8 (αἰθρίαι coni. νεφώσεις). IV 129, 4 μεταβάλλειν ... νέφωσιν εἰς αἰθρίαν. III 248, 19 ἐν αἰθρίᾳ κατὰ μεσημβρίαν αὐγή. III 285, 15 τῇ κατὰ τὸν ἀέρα νηνέμῳ αἰθρίᾳ. IV 19, 15. V 220, 18 ὡς ἐν αἰθρίᾳ καθαρᾷ. IV 149, 22 σὺν αἰθρίᾳ πολλῇ.

αἴθυια. I 281, 11. V 234, 25 αἰθυίης τρόπον. I 146, 32. VI 60, 14 τρόπον αἰθυιῶν.

αἴλουρος. IV 286, 22 (ab Aegyptis veneratus).

αἷμα. 1. in corpore hominis: I 85, 8 τίς τέ ἐστι (Ἀδάμ) ... πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ πῦρ ἢ ἀήρ. III 211, 11 (ὁ νοῦς) πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ σῶμα. I 276, 18. 19. 26. III 13, 20. V 237, 6 (οὐσία τῆς ψυχῆς). I 277, 11 cf. III 42, 19 σαρκὸς μὲν ψυχήν φησι τὸ α. I 101, 17 ψυχικόν. V 49, 17 ψυχῆς ... σπονδή. I 277, 6 ἡ ... κοινὴ πρὸς τα ἄλογα δύναμις οὐσίαν ἔλαχε α. V 237, 3 ἀποπνίγοντες καὶ τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς ... τυμβεύοντες τῷ σώματι τὸ α. I 279, 8 ἧς (scil. ζωτικῆς δυνάμεως) τὸ οὐσιῶδες α. II 186, 16 (coni. σάρξ, πάντα ὅσα περὶ σῶμα). III 14, 2 προσνεῖμαι τῷ σαρκῶν ὄχλῳ τὴν αἵματος ἐπιρροήν. III 15, 21 ὅπερ (sc. ψυχῆς τμῆμα) ἄλογον ὑπάρχον αἵματι πέφυρται. III 14, 11 ὁ πεπλασμένος ἡμῶν χοῦς καὶ ἀναδεδευμένος αἵματι. V 370, 2 ἐν φλεψίν. III 13, 16 α. δὲ (αἰνιξάμενος) ζωὴν τὴν ἔναιμον. V 53, 9 ζωτικώτατον. IV 188, 1 τραυματικῶν. III 14, 8 αἵματι καὶ σαρκὸς ἡδονῇ. V 236, 4 ἐναποτεθνηκότος τοῦ ἰχῶρος μετὰ τοῦ αἵματος. V 237, 5 (νόμος) περὶ αἵματος.

2. sanguis victimarum: IV 235, 18 ἀκράτῳ αἵματι τὰ λεχθέντα τρία μέρη κατέχριε τῶν ἱερέων. IV 235, 7 cf. V 48, 11. 49, 14. VI 220, 18 τοῦ δ' αἵματος αὐτοῦ τὸ μὲν ἐν κύκλῳ τοῦ βωμοῦ σπένδει. V 56, 22 τὸ δ' ἄλλο αἷμα προσχεῖν παρὰ τῇ βάσει τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ βωμοῦ. V 57, 9 χρῖσαι τὰ κέρατα τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ βωμοῦ. V 56, 18 τοῦ αἵματος ἐπιρραίνειν ... ἀντικρὺ τοῦ πρὸς τοῖς ἀδύτοις καταπετάσματος. IV 235, 21 ἀναμίξας τὸ ἔλαιον τῷ αἵματι. V 65, 1 τὸν δ' ἀρχιερέα λαμβάνοντα ἀπὸ τοῦ αἵματος. V 65, 8 σὺν δορᾷ καὶ κρέασι καὶ αἵματι. V 237, 19 (coni. στέαρ). III 42, 2 cf. V 176, 6 τῶν θυσιῶν. V 16, 8 (ζήτησις) σπλάγχνων καὶ αἵματος καὶ νεκρῶν σωμάτων.

3. miracula: I 298, 1 cf. IV 143, 3. 154, 13 (μεταβαλῶν) τὸν ποταμὸν εἰς α. II 284, 19 τὸ ὕδωρ εἰς αἵματος χρόαν μετατρέπουσι. IV 138, 17 (ὕδωρ) αἷμα ξανθότατον ἔσται. IV 143, 15 μεταβάλλει τὸ α. εἰς ὕδωρ πότιμον.

4. All: III 13, 15 Δαμασκός = α. σάκκου.

5. sanguinitas: III 63, 11. IV 112, 9. 192, 11. 254, 3. V 39, 6. 116, 17. 156, 19. 214, 2. 250, 2. 361, 9. VI 50, 3. 65, 13. 165, 25. 169, 23 (οἱ ἀφ' αἵματος). V 28, 9 τοῦ αὐτοῦ αἵματος. V 76, 17. 193, 20. 287, 11 (συγγένεια). IV 44, 14. V 34, 1. VI 199, 9 (συγγενικόν). V 295, 12 (γενεά). V 326, 20 τὸ συγγενὲς οὐχ αἵματι μετρεῖται μόνον.

6. varia: V 192, 11 αἵματι γὰρ α. καθαίρεται. V 49, 10 αἵματος ἀθῴου προσήψαντο. V 328, 1 αἵματι ἀνθρωπίνῳ τὴν γῆν ἐμίανε. V 351, 10 μίασμα ... ἀνθρωπείου αἵματος. V 61, 18 τὸν δ' ἱερὸν βωμὸν οὐ θέμις αἵματι ἀνθρωπίνῳ μιαίνεσθαι. III 252, 22 τὸν χιτῶνα ... αἵματι πεφυρμένον. V 267, 1 αἵματος ἀνθρωπείου δεδιψηκότες. VI 173, 17 φονῶντι καὶ διψῶντι ἀνθρωπείου αἵματος. VI 154, 3 ὁ μὲν τόπος ἅπας αἵματι κατερρεῖτο. IV 151, 4 ἄχρις ἂν αἵματος καὶ σαρκῶν κορεσθῶσιν (μυῖα καὶ κύων). VI 112, 2 (δράκοντας) ἐμπίνειν τοῦ αἵματος.

αἱμοειδής. V 52, 19 δεξαμεναί.

αἱμορραγία. IV 143, 6.

αἱμωπός. VI 204, 18.

αἴνιγμα. I 163, 22. 25. 164, 24. 165, 4. III 259, 15. 260, 1.

αἰνιγματώδης. III 15, 15 (ἀσάφεια). V 48, 16 (λόγος). III 259, 15 (ὄψις).

αἴξ. V 33, 11. 39, 19 (victima). I 29, 19. II 108, 1 (coni. πρόβατα). — All: III 24, 25 (αἴσθησις). III 29, 21 (ἡ ᾄττουσα αἴσθησις). III 248, 2 τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, τὰς ἔτι νέας καὶ ἁπαλὰς ψυχάς.

αἱρεῖν. (ὁ αἱρῶν λόγος cf. λόγος). III 88, 6 ταῦτα ... εἶναι δι' αὑτὰ αἱρετά. III 190, 14 αἱρετὸν ἡ σωφροσύνη, ἐχθρὸν ἡ ἀκολασία. III 262, 20 τὸ καλὸν δι' ἑαυτὸ αἱρετόν. V 177, 19 θάνατοι ... αἱρετώτεροι νόσων. II 9, 20 αἱρετώτερος θάνατος. VI 18, 2 αἱρετὰ ... πάνθ' ἃ δρᾷ. — I 78, 8 τοῖς αἱρετέοις opp. τοῖς ἀπονομητέοις.

αἵρεσις. III 54, 14 ἀρετὴ ... κατὰ τὴν αἵρεσιν ὠνομάσθη. V 244, 17 (ἐθελούσιος). V 348, 6 (ἑκούσιος). II 163, 20 (κυνική). II 163, 4 εἴ τις ἦν α. II 17, 11 τἀγαθοῦ. II 67, 16 τῶν ἀμεινόνων. I 45, 18 ἡδονῶν. I 177, 16 τῶν καλῶν. II 67, 16. 143, 1. V 82, 15. 233, 19 (opp. φυγή). II 203, 7. III 182, 25. V 142, 20. 329, 13. VI 24, 4 (coni. φυγαί). V 339, 14 (opp. ἀπόλειψις). III 98, 23 (coni. γένεσις). — IV 266, 8. V 353, 18 (τῶν ἱερέων). V 324, 4 (Josuae). V 244, 19 τὴν αἵρεσιν ἐπισφραγιζόμενος (sc. ὁ θεός). — VI 53, 14 οἱ τῆς αἱρέσεως ἀρχηγέται γενόμενοι.

αἱρετέα, τὰ. I 78, 8.

αἱρετός cf. αἱρεῖν.

αἰσθάνεσθαι. I 103, 4. 5. II 239, 23. 253, 5. III 17, 16. 138, 16 (ἡ αἴσθησις). III 167, 1 αἴσθησις ἐξ αὑτῆς ἀδυνατοῦσα. I 245, 11 κατὰ τὴν ἐπικέλευσιν τοῦ νοῦ. II 221, 24 ὁ νοῦς. II 129, 6 (αἱ δυνάμεις). — I 103, 28 (coni. νοεῖν). I 161, 17 coni. ὁρᾷ καὶ ἀκούει καὶ γεύεται καὶ ὀσφραίνεται. — III 305, 15 τὴν ἑαυτῶν ... οὐδένειαν. I 252, 17 τῶν ἰδίων ... κακῶν. — I 209, 10. II 261, 2. 270, 7. III 8, 10. 209, 8. 272, 10. 284, 30. IV 29, 5. 72, 1. 112, 28. 132, 26. 179, 1. 259, 17. V 15, 20. 159, 20. 182, 14. 227, 16. 263, 21. 277, 2. 352, 12. 357, 4. 10. 366, 9. 376, 7. VI 9, 18. 16, 13. 120, 16. 138, 15. 142, 30. 146, 11. 210, 11.

τὸ αἰσθάνεσθαι. I 66, 18. 104, 1. 5. 21. 161, 12. 15. II 9, 6. 150, 7. III 92, 8. 138, 13 (τὸ α.). I 188, 10 coni. τὸ ὁρᾶν, τὸ ἀκούειν, τὸ γεύεσθαι, τὸ ὀσφραίνεσθαι, τὸ ἅπτεσθαι. I 104, 8 (opp. τὸ νοεῖν). I 157, 12 ἐπ᾿ ἐμοὶ γὰρ τὸ νοεῖν, τὸ α. II 10, 1 ἐν τῷ νοεῖν ἢ α. ἢ λέγειν. III 25, 2. 92, 17 coni. τὸ λέγειν, τὸ καταλαμβάνειν. I 203, 1 (coni. τὸ λογίζεσθαι).

αἴσθησις. 1. definitio et functiones: II 65, 12 εἴσθεσίς τις οὖσα τὰ φανέντα ἐπιφέρει τῷ νῷ. I 68, 13 sq. νοῦ γὰρ καὶ αἰσθήσεως ἔτι δὲ αἰσθητοῦ τριῶν ὄντων μέσον μέν ἐστιν α. I 97, 20 sqq. 99, 8. 13 cf. 95, 26. 98, 14 διχῶς α. λέγεται, ἡ μὲν καθ᾿ ἕξιν, ... ἡ δὲ κατ᾿ ἐνέργειαν. III 31, 5 τὴν δὲ αἴσθησιν εἰς καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ ἀκατάληπτον (διεῖλε). III 92, 14 αἰσθητῶν (μέτρον). III 76, 14 τὸ σωματοειδέστερον ψυχῆς μέρος. III 102, 6 αἴσθησίς τις αἰσθήσεων ... ἡ ψυχή. II 160, 1 τὸ τρέφον τὸν νοῦν. V 108, 11 ἡ κοινὴ καὶ τῶν ἀλόγων ζῴων. I 137, 15 τυφλὸν γὰρ φύσει ἡ α. ἅτε ἄλογος οὖσα. I 137, 21 πηρὸς οὖσα. I 162, 13. 163, 7. 187, 12. VI 97, 6 (ἄλογος). III 262, 2 τὸ ἄλογον αἰσθήσεως (εἶδος). V 48, 23. cf. II 307, 21 τὸ δ᾿ ἄλογον ..., ὅπερ ἔλαχεν α. I 61, 7 σύστασιν σωματοειδῆ καὶ γεωδεστέραν ἔλαχεν α. III 167, 1 ἐξ αὑτῆς ἀδυνατοῦσα αἰσθάνεσθαι. I 157, 10 τῶν σωμάτων κριτήριον. III 138, 12 τὸ κριτήριον ... τὰ αἰσθητά, αἱ ὗλαι. II 202, 21 (coni. νοῦς, διττὰ κριτήρια). II 253, 12 (κριτήρια coni. περὶ νοῦν). III 56, 4 κριτήρια coni. τὰ διανοίας. I 66, 18 τὰ ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι (φέρει καρπόν). I 67, 18 ἄρδειν ὁ θεὸς ἄρξηται τὴν αἴσθησιν αἰσθητοῖς. I 68, 3 ὁ ... νοῦς ἐργάζεται τὴν αἴσθησιν διὰ τῶν αἰσθητῶν. I 68, 20 τὸ (sc. αἰσθητὸν) μὲν προϋποκείμενον αἰσθήσει ὡς ἂν ὕλη. I 104, 1. 5 αἰτία τοῦ αἰσθάνεσθαι. I 122, 24 τὸ αἰσθητὸν τὴν αἴσθησιν ἐφ᾿ ἑαυτὸ προσκαλεῖται. I 125, 18 ὁ θεὸς οὐκ ἔδωκεν αἴσθησιν τῷ ζῴῳ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ζῴου. I 125, 34 τὰς τῶν σωμάτων ἀντιλήψεις δίδωσί μοι ἡ α. I 126, 8 ἐπιβάλλουσα τῷ αἰσθητῷ. I 127, 2 ἀκραιφνῶς δίδωσι τὰ σώματα. I 137, 18 μόνα γὰρ τὰ σώματα φαντασιούμεθα δι᾿ αἰσθήσεως. I 157, 11 τῆς δ᾿ αἰσθήσεως (ἔκγονα) τὰ αἰσθητά. I 161, 14 τὸ αἰσθάνεσθαι (τίκτει). I 270, 20 φέρεσθαι πρὸς τὰ ἐκτὸς αἰσθητά. II 239, 22 τίνα ἢ πῶς ἢ διὰ τί ἡ α. ᾔσθετο. II 310, 24 γνωρίζει γὰρ τὸ χρῶμα καὶ πᾶσαν ποιότητα. III 17, 16 θεῷ τῷ ... τὴν αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι παρασκευάζοντι. III 76, 12 κρίνει δὲ τὸ αἰσθητόν. III 138, 16 ἐπιφροσύνῃ (θεοῦ) ... αἰσθάνεται. III 230, 15 τὰ αἰσθητὰ α. οἴεται παγίως καταλαμβάνειν. I 39, 21 ἀποτεμνομένης τῆς αἰσθήσεως ... περιγραφήν. I 20, 14 διαφέρει γὰρ ἔμψυχα ἀψύχων ... αἰσθήσει. II 143, 24 τὰ αἰσθήσει καλά opp. νοήσει. I 194, 2 αἰσθήσει δὲ ἀκατάληπτος ἡ νοητὴ φύσις. V 269, 16 τὰς τῶν ἀσωμάτων φύσεις, ἃς ἐπισκοπεῖν α. ἀδυνατεῖ. II 43, 17 αὐτὸς (sc. ἀήρ) οὐχ ὁρατὸς αἰσθήσει. III 234, 14 (ζῷα μὴ αἰσθήσει καταληπτά. II 249, 5 δίχα αἰσθήσεως ψυχῇ μόνῃ τὰ ὄντα ὄντως ὁρᾶν. I 98, 26 sqq. φύσει νῦν ἐστι. I 125, 11 οὐ γὰρ ἐμοὶ ὡς κτῆμα τὴν αἴσθησιν ἔδωκας. I 160, 10 (βαρυδαίμων). I 161, 11. 162, 1 αἰεὶ λυπεῖται. I 166, 31 (μοχθηρά). II 307, 7 (coni. σῶμα, ἀγγεῖα τῆς ψυχῆς). II 30, 5 σωματικῶν τῆς αἰσθήσεως ἀγγείων. III 13, 7 τὴν τροφὸν καὶ τιθήνην τοῦ θνητοῦ γένους. III 13, 12 (δούλη). III 16, 4 τὴν δι᾿ αἰσθήσεως δεῖξιν. III 71, 14 (coni. σῶμα). III 125, 4 τοῦ ... κεκραμένου μετ᾿ αἰσθήσεως (ἀνθρώπου). III 151, 11 sq. (πηγή). III 151, 15 ῥέουσα ... πρὸς τὸ ἐκτός. III 222, 11 (κινήσεις). II 114, 29 αἰθήσεως

καὶ σαρκῶν ἐκκρεμαμένης ζωῆς. I 180, 6 ἀλλοτριώσει δ' αἰσθήσεως καὶ σώματος ἐπιστήμη συνίσταται. III 222, 6 ἄλλῳ φωτὶ τῷ κατὰ αἴσθησιν χρώμεθα. — I 20, 15 πενταχῆ δὲ τμητόν. III 210, 14 πενταχῆ σχίζεται. II 159, 23 πεντάς. III 217, 8 τί ὅρασις, τί ἀκοή, τί γεῦσις, τί ὄσφρησις, τί ἁφή, τί καὶ συνόλως α. cf. αἰσθήσεις.

2. ἰδέα αἰσθήσεως. I 66, 21 τῆς κατὰ μέρος αἰσθήσεως (ἰδέα τις αἰσθήσεως) (προυπάρχει). I 66, 1. 16. 67, 19. 23 (ἡ ἰδέα τῆς αἰσθήσεως). I 93, 16 τὸ εἶδος. I 61, 4. 5. 66, 17. 68, 2. 5 (ἡ ἰδέα τοῦ νοῦ coni. vel opp. ἡ ἰδέα τῆς αἰσθήσεως).

3. διάνοια — αἴσθησις. II 254, 10 αἴσθησιν μὲν διανοίας προκρίνουσιν. II 269, 6 συγγενὲς καὶ ἀδελφόν ἐστι διανοίας. III 21, 11 διανοίας ... ἀμβλύτερον. III 59, 3 ἐγρήγορσις διανοίας αἰσθήσεως ἀπραξία. III 101, 20 (διάνοια) ἑκάστης τῶν αἰσθήσεων α. εἰλικρινεστέρα. III 129, 15 ὁ κατὰ διάνοιαν (λόγος) ... ἔρημος αἰσθήσεως. III 214, 10. 269, 10. V 253, 11 (opp. διάνοια).

4. νοῦς — αἴσθησις. I 61, 2 νοῦ καὶ αἰσθήσεως γένεσιν εἰπών. I 67, 5 οὐδ' ὁ νοῦς ... πραγματεύσεταί τι περὶ αἴσθησιν. I 68, 16 ὁ νοῦς δυνατὸς ... ἐνεργῆσαι κατὰ αἴσθησιν. I 68, 18 ὁ νοῦς τείνας ἑαυτὸν ἄχρι τῆς αἰσθήσεως. I 68, 20 sqq. κινῶν τὴν αἴσθησιν πρὸς τὸ ἐκτός. I 95, 22 sqq. αἴσθησιν βοηθὸν αὐτῷ (sc. νῷ) καὶ σύμμαχον. I 95, 28 sqq. cf. III 59, 2 ὑπνώσαντος νοῦ γίνεται α. I 98, 5 cf. 23 ἐν μὲν τῷ δρᾶν ὁ νοῦς, ἐν δὲ τῷ πάσχειν ... ἡ α. ἐξετάζεται. I 99, 6 α., οὐκ ἐκ τοῦ νοῦ λαμβανομένη, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ γεγεννημένη. I 100, 5 sqq. (ὁ νοῦς) προσκολλᾶται καὶ ἑνοῦται τῇ αἰσθήσει. I 103, 4 οὔτε ὁ νοῦς ἐνόει οὔτε ἡ α. ᾐσθάνετο. I 104, 8 γυμνοί εἰσιν. I 104, 12 sqq. ὅτε ... ἡ α. κρατεῖ, ὁ νοῦς ἠνδραπόδισται. I 122, 4 (τὸν νοῦν) καταφυγεῖν ἐπ' αἴσθησιν. I 124, 9 αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἀλλ' οὐ τὴν αἴσθησιν προκέκληται. I 125, 19 ἅπαντα α. μετὰ τοῦ ἡμετέρου νοῦ γνωρίζει. I 125, 29 sqq. τὸν ... αἰσθητὸν ὄγκον τῷ νῷ οὐδεὶς δίδωσιν, ὅτι μὴ α. I 154, 15 sqq. (ἀρχὴ) αἰσθήσεως δὲ ὁ νοῦς. I 155, 10 ἀρχὴ δὲ ἦν αἰσθήσεως ὁ νοῦς. I 162, 20 sqq. cf. III 21, 10. V 48, 23 νοῦς δὲ κρεῖττον αἰσθήσεως. I 184, 25 ὅτε νοῦς οὐ διελέγετο αἰσθήσει οὐδ' εἶχεν αἴσθησιν. I 184, 20 μίαν γὰρ οὗτος (sc. ὁ νοῦς) αἴσθησιν ἀφαιρεθεὶς τῶν ἄλλων. I 185, 4 ᾧ γὰρ γνωρίζεσθαι ἔμελλεν (ὁ νοῦς), α. οὐκ ἦν. VI 72, 5 cf. I 198, 1. II 312, 6. III 214, 12 αἰσθήσεως ἡγεμὼν νοῦς. IV 219, 15 τῆς ἐν ἡμῖν αἰσθήσεως κεφαλὴ μὲν καὶ ἡγεμονικὸν ὁ νοῦς. V 4, 21 ὑποδιάκονος νοῦ. III 102, 5 ὃ γὰρ νοῦς πρὸς αἴσθησιν, τοῦτ' ἐπιστήμη πρὸς τέχνην ἐστί. III 236, 9 τὸ ὡσανεὶ γεῶδες opp. νοῦς. IV 18, 16 ᾧ (sc. νῷ) ... ἑκάστη τῶν αἰσθήσεων ἕπεται. IV 219, 9 τῇ μὲν νεύει προς τὰ ἐκτός, τῇ δὲ ἀνακάμπτει πρὸς νοῦν. — I 130, 23. 157, 16. 270, 23. 25. II 39, 14. 111, 13. 113, 7. III 191, 31. 157, 10 (coni. νοῦς). I 61, 8. II 253, 5. III 23, 2. 26, 8. V 12, 1. VI 77, 15 (opp. νοῦς).

5. λογισμός — αἴσθησις. V 342, 11. 16 ὅ τε ἡγεμὼν αἰσθήσεως λογισμός. III 243, 19 τὸν λογισμὸν ... μὴ ἀποδημῆσαι πρὸς αἴσθησιν. I 117, 2 (opp. λογισμός). I 137, 17 (opp. τὸ λογικόν).

6. νοῦς, λόγος, διάνοια, σῶμα, ψυχή coni. αἴσθησις. I 88, 10. 294, 9. II 268, 8. 306, 2. 18 (coni. λόγος, σῶμα). I 197, 4. 242, 2. II 12, 17. III 28, 7. 92, 18. 166, 23. V 51, 11 (coni. λόγος, νοῦς). III 210, 7. 212, 8 (coni. σῶμα, λόγος, νοῦς). III 26, 4 (coni. διάνοια, λόγος). II 294, 29 (coni. λόγος). II 283, 15 (coni. πάθος, σῶμα). III 24, 14. 18. 25, 5. 30, 15 (coni. ψυχή, λόγος).

7. φαντασία, ἀντίληψις. III 195, 16 (coni. φαντασία, ὁρμή, λογισμός). II 65, 10 sq. (coni. φαντασία, ὁρμή). II 249, 14 cf. I 58, 12 τὰς πάντων (τῶν) ὑποκειμένων ἐν αἰσθήσει φαντασίας. I 48, 19 cf. I 138, 11. IV 235, 1 ἀντιλήψεις.

8. ἡδονή — αἴσθησις. I 118, 5 (μετὰ) τῶν καθ' ἑκάστην αἴσθησιν ἡδονῶν προὔπεμπες (τὴν ψυχήν). I 127, 18 φύσιν ἐξ ἑαυτῆς μοχθηρὰν οὐκ ἔχει opp. ἡ ἡδονή. I 138, 5 sqq. (ἡ ἡδονὴ) πολέμιος αἰσθήσει. I 153, 18 sqq. ἡδονὴ ἐχθρὸν αἰσθήσει. I 154, 8 ἐν μεθορίῳ κείμενον ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως γίνεται τούτων ὁ πόλεμος. I 154, 12 (ἡ ἡδονὴ) βλάβην εὐθὺς εἰργάσατο αἰσθήσει. I 154, 18 ὅπερ οὖν ἡδονὴ πρὸς αἴσθησιν, τοῦτο πάθος πρὸς νοῦν. II 171, 15 (ἡδονῆς καὶ ἀλγηδόνος). II 270, 11 (coni. σῶμα, ἡδοναί, ἐπιθυμίαι). VI 158, 1 παντοίας ἡδονὰς διὰ πάσης αἰσθήσεως. VI 186, 27 τρυφὴν τὴν διὰ πάσης αἰσθήσεως.

9. causa passionis, erroris, peccatorum: I 100, 12 τὴν παθῶν αἰτίαν αἴσθησιν. III 43, 10 τὴν φίλην καὶ οἰκουρὸν παθῶν αἴσθησιν. I 91, 12 coni. τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. I 92, 6 sqq. coni. τὰ πάθη. III 25, 16 ἀκόρεστος. I 103, 16 ἀναίσχυντος καὶ θρασεῖα. II 310, 22 ἐκ γὰρ αἰσθήσεως αἱ ἄλογοι ... δυνάμεις. II 250, 6 (ὁ ἄφρων) παρακαλεῖ πᾶσαν

αἴσθησιν. I 126, 31 πᾶσα οὖν ἀπάτη οἰκειοτάτη ἡδονῇ, δόσις δὲ αἰσθήσει. II 179, 3 (ἀπάτη ... εὐπαραγώγου). V 7, 2 τὴν αἴσθησιν ἀπατῶντα. II 45, 13 (εὐμορφία), δι' ἧς ἡ α. ἀπατᾶται. VI 155, 11 αἰσθήσει πεπλανημένῃ χρωμένους. III 152, 4 τὰ ἁμαρτήματα coni. τοῦ νοῦ. I 183, 4 αἴσθησιν ... τὴν ἐκθηλύνουσάν σε καὶ μιαίνουσαν. III 17, 4 (coni. σάρξ). I 187, 15 κατὰ πᾶσαν αἴσθησιν ... διαμαρτάνειν. III 10, 19 cf. 13, 5 ἡ ζωὴ ἡ σὺν αἰσθήσει. III 242, 7 τὸν μὲν αἰσθήσεως κοιμᾶσθαι βίον. I 186, 10 κατά τινα ἄλλην αἴσθησιν μὴ ἁμαρτάνειν. I 296, 23 (οἱ σοφοὶ) ἔχουσι γὰρ κεκαθαρμένην ... πᾶσαν αἴσθησιν. I 180, 7 τοὺς σοφίας ἐραστὰς αἴσθησιν ἀποδοκιμάζοντας.

10. **singuli sensus**: III 217, 1 ὄργανα. I 188, 7 τὸ ὁρᾶν, τὸ ἀκούειν, τὸ γεύεσθαι, τὸ ὀσφραίνεσθαι, τὸ ἅπτεσθαι. II 246, 13 cf. 239, 18 τὴν αἴσθησιν εἰς ὅρασιν καὶ ἀκοήν, ἔτι δὲ γεῦσιν ὄσφρησίν τε καὶ ἁφὴν (τέμνουσι). V 195, 8 διὰ τῶν ὀφθαλμῶν opp. διὰ τῆς ψυχῆς. I 162, 16 (coni. ὅρασις, γεῦσις). IV 276, 17 (ἀκοή). IV 247, 1 ὠσὶ ..., αἰσθήσει τυφλῇ. V 42, 17. VI 58, 7 (γεῦσις). III 184, 15 (γεῦσις, ὄσφρησις). III 215, 13 περὶ τὰς ὀσμάς. I 105, 16 τῶν ὑποκειμένων χυλῶν ... τὴν αἴσθησιν κινούντων. I 214, 13 (coni. ἁφή). — cf. αἰσθήσεις.

11. **conscientia**: II 70, 16. 196, 7. III 219, 25. 220, 2. 305, 7 εἰς αἴσθησιν (ἔρχεσθαι). I 10, 4. 44, 28. III 5, 1 (τὰ) ἐν αἰσθήσει. III 92, 8. 132, 6 (τὰ) κατ' αἴσθησιν. III 15, 17 τῶν κατ' αἴσθησιν ... πραγμάτων. VI 19, 20 (τὰ) πρὸς αἴσθησιν. II 269, 18 (τὰ πίπτοντα) ὑπ' αἴσθησιν. II 136, 7 δυνάμεις ἄλλας αἰσθήσει οὐδαμῇ οὐδαμῶς καταλαμβανομένας. V 70, 19. 215, 1. 254, 17 (τὴν) αἴσθησιν (λαμβάνειν). IV 206, 7 α. ἐγένετο. III 33, 3 ὃ τάχα τὴν αἴσθησιν ἐκφεύγει. II 217, 18 ὅσα μέντοι τίμια πρὸς αἴσθησιν. V 7, 7 τῆς δ' ἀπορροίας ἀδηλοτέραν αἴσθησιν εἶναι. VI 159, 18 τοῦ συμφέροντος. IV 122, 10 κακῶν. IV 85, 9 περὶ τοῦ γενησομένου λιμοῦ. V 5, 5 οὓς α. ἐπισκοπεῖ θεούς. IV 253, 13 cf. VI 149, 16 τὸν μετ' αἰσθήσεως θάνατον. IV 15, 20 cf. V 328, 5 θανάτους τοὺς σὺν αἰσθήσει. I 158, 10 τῇ αἰσθήσει τὰ ἀλγεινὰ πάντα παραυξήσας.

12. **All**: III 151, 27 (ἄβυσσος). III 29, 20 (αἴξ). I 67, 20 τροφὴ δὲ αἰσθήσεως, ἣν κατὰ σύμβολον βροχὴν εἴρηκεν. I 61, 6. III 152, 1 (γῆ). I 57, 15. 98, 3. 99, 4. 104, 26. 124, 3. 4. 126, 3. 157, 13. 162, 10. 180, 5. III 151, 7. 257, 2 (γυνή). II 308, 17 (ἔκγονος). I 184, 6. 185, 8. 199, 22 (Εὔα). III 222, 1. 230, 11 (ἥλιος). III 301, 14 τὸ κτηνῶδες θρέμμα. III 28, 5 (κτῆνος). I 136, 3. II 111, 10 Μαριάμ. I 130, 22. 270, 17. III 133, 14 (μήτηρ). II 12, 20. III 221, 20 Ῥαμεσσῆ. I 99, 16. II 29, 16 Ῥαχήλ. II 269, 1. 24. III 16, 16 (συγγένεια). II 305, 2 τρῶγλαι δὲ σύμβολα αἰσθήσεως ὀπῶν. II 304, 30. 306, 24. 307, 10. III 214, 1. 218, 1. 219, 16 Χαρράν.

αἰσθήσεις. I 70, 26 (coni. ὁ λόγος, τὸ γόνιμον). I 88, 16 (coni. ψυχή, λόγος, σῶμα). II 309, 14 ἀλόγου δὲ μέρους ψυχῆς α. θυγατέρες. III 77, 21 διὰ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν τοῦ ἀλόγου μερῶν πάντων. I 168, 31 ἄλογοι. III 177, 6 μεθόριοι ... νοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν. II 305, 21 κἂν ἐμποδίζωσιν ... πρὸς τὴν ἀκριβῆ θέαν τοῦ νοητοῦ. III 26, 10 διὰ μὲν τῶν αἰσθήσεων εἰς τὰ αἰσθητὰ διακύψας. III 88, 15 ἃ διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐπ' αὐτὴν (scil. ψυχήν) ἔρχεται. I 98, 10 ἠρεμοῦσι ..., μέχρις ἂν προσέλθῃ ἑκάστῃ τὸ κινῆσον ἔξωθεν. II 191, 16 τὰ ... σώματα αἰσθήσεσι (καταληπτά). III 285, 12 ἄθυροι. II 139, 18. III 129, 12 (δεξαμεναί). I 281, 1 στόμια. I 153, 27 οἱ τόνοι. III 276, 18 τὸ σῶμα, διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων ῥέων. II 181, 18 (συνήθεια coni. τὰ πάθη, τὰ αἰσθητά). III 78, 2 δικαστήριον. — II 307, 25. IV 219, 9 (πεντάς). I 41, 15. 63, 23. II 101, 6. 307, 16. 308, 15. 23. III 90, 23. 175, 31. IV 7, 21. 34, 9. 38, 5. 52, 14. 54, 7 πέντε. III 209, 4 ὁ ἀὴρ ... ὄργανον ὤν. II 150, 7. III 120, 1. 183, 15. 213, 25 (ὄργανα). I 48, 15 ἔνθα τῶν αἰσθήσεων ὁ τόπος. I 68, 9. 70, 22. II 28, 3 (πρόσωπον). III 211, 20 (κεφαλή). III 243, 2 coni. ἡ μεγίστη δεξαμενή, τὸ σῶμα. III 216, 9 (τόπος). III 120, 3. 214, 24 (χώρα). IV 18, 8 χῶραι. II 310, 20 χωρίον. II 310, 26 (οἶκος). — I 68, 11. 91, 7. 96, 21 sqq. 138, 32. 157, 28. 168, 32. 245, 14. 277, 22. II 12, 21. 27, 24. 305, 14. 311, 1. III 223, 19. V 81, 1. 83, 17. 125, 18. 181, 14. 230, 1. 237, 12 (νοῦς—αἰσθήσεις). III 101, 18 opp. ἡ διάνοια. V 83, 23 (opp. ὁ λογισμός). I 187, 20 τὰ θεωρήματα, τοὺς ἐν μέρει λογισμούς, τὰς α. I 67, 13 (ἀντιλήψεις). II 305, 16 (φαντασίαι). — I 57, 16. 17. 58, 8. II 115, 3 (ἡδονή — αἰσθήσεις). I 266, 1 ἡδοναῖς συζῶντες διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων. I 157, 20 ἡδόμεθα δὲ διὰ τῶν αἰσθήσεων. — IV 53, 1 ταῦτα ... διὰ τῶν αἰσθήσεων ἑκάστῳ τῶν παθῶν χορηγεῖται. IV 54, 1 αἱ α. χορηγοῦσαι τὰ αἰσθητὰ αὐτοῖς (sc.

τοῖς πάθεσιν). I 280, 20 ἑκάστη τῶν αἰσθήσεων δεκτικὴ βλάβης. I 283, 8 ὁ ... φαῦλος τὸ γεῶδες σῶμα καὶ τὰς συγγενεῖς α. αὐτῷ ... ἐργαζόμενος. I 283, 12 ὅταν ... αἱ α. ἐξυβρίζωσι. I 245, 6 τὸ αἰσθήσεων γένος τῇ μὲν ἀτίθασον τῇ δ' εἶναι χειροήθες. I 262, 8 εἰς τὰς τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων κοιλότητας. I 95, 31 ἀποταττόμεθα ταῖς αἰσθήσεσιν. I 118, 8 αἱ τῶν αἰσθήσεων φωναὶ ταῖς τῶν παθῶν ἐνεργείαις συνηχοῦσαι. V 25, 4 cf. II 215, 7 νήφοντος ... αἵ τε α. καθαρώτεραι. V 25, 8 αἰσθήσεων ἀμαυρουμένων. III 20, 12 τῶν κατὰ τὰς α. φωλεῶν. II 287, 27 τοῦ ἄφρονος. VI 8, 18 δοῦλοι δ' εἰσὶ δόξης ἐπανέχοντες αἰσθήσεσιν. IV 88, 11 ἥ τ' ἀκρίβεια τῶν αἰσθήσεων οὐ παγία. II 253, 8 ψευδομαρτυριῶν ἑάλωσαν. — I 17, 15 (ἡ ἀρίστη τῶν αἰσθήσεων ὅρασις). IV 15, 1 ἡ ἀληθεστάτη. IV 14, 4, 36, 4. 37, 20. V 204, 18 (ὅρασις). I 42, 4 (ἡ ἀρίστη τῶν αἰσθήσεων ὄψις). I 51, 21 (ἡ ἡγεμονικωτάτη). I 234, 14 (ἡ ὠκυδρομωτάτη). IV 27, 13. 36, 22. 149, 16. V 204, 4. VI 48, 20 (ὄψις). IV 35, 15 τὰς ἄλλας α. ὑπερβάλλει τὸ κάλλος ὀφθαλμῶν. V 201, 18 τῶν αἰσθήσεων τὸ κράτος ἀνέδωκεν ὀφθαλμοῖς. IV 72, 6 τὰς ἀκριβεστάτας τῶν αἰσθήσεων. V 77, 20 διὰ τῶν κυριωτάτων αἰσθήσεων. IV 53, 7 ἑκάστη τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ἀμβλυτέρα. V 7, 18 cf. 47, 2 τὰς ἡγεμονίδας α. ὄψιν καὶ ἀκοήν. V 82, 8 τῶν ... φιλοσόφων αἰσθήσεων (ὁράσεως, ἀκοῆς). IV 249, 16 διὰ τῶν ἡγεμονικωτάτων αἰσθήσεων, ὁράσεως καὶ ἀκοῆς. I 124, 6 (ὅρασις, ἀκοή). IV 301, 22 (ὀφθαλμοί, τὰ ὦτα). III 149, 29 ἄχρι τῶν αἰσθήσεων, ὀφθαλμῶν, ὤτων, ῥινῶν. III 76, 10 (ὀφθαλμοί, ὦτα). III 267, 5. V 231, 14 (γεῦσις). II 9, 5 ἑκάστη δὲ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων τὸ αἰσθάνεσθαι. V 341, 22 οὐδεμίαν τῶν αἰσθήσεων ἐπαγόμενον. I 165, 10 νύκτωρ οὐδεμιᾷ τῶν αἰσθήσεων ἐνεργοῦντες. II 165, 18 καινὸν χρῶμα ἢ σχῆμα ἢ ἀτμὸν ἢ χυλὸν ἐπιτειχίζοντες ταῖς αἰσθήσεσιν. I 44, 23 ἃ δικάζουσιν α. I 56, 17 διὰ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. I 122, 21 τῶν αἰσθήσεων αἱ φωναί. I 125, 27 ταὐτὸν ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων εὑρίσκεται. I 153, 26 (ἀκριβεῖς ἐνέργειαι). I 157, 24 τὰς ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων καὶ αἰσθητῶν κῆρας. I 158, 1 πλῆθος ἄπειρον διὰ τῶν αἰσθήσεων αὐτῷ τῶν ὀδυνηρῶν ἐπαντλεῖται. I 163, 9 τῶν αἰσθήσεων τὴν φλόγα ἐγειρουσῶν. I 163, 11 (ἔμπρησις) διὰ τῶν αἰσθήσεων. I 186, 8 Κάιν πεπίστευκε ταῖς αἰσθήσεσιν. I 221, 19 (ἰσχῦσαι) σώματός τε καὶ αἰσθήσεων. II 85, 8 ἀκρίβεια. II 65, 17 ὧν γὰρ εἰσήγαγεν ἑκάστη τῶν αἰσθήσεων. II 88, 11 ὑγείαν σώματος καὶ αἰσθήσεων ἀκρίβειαν. II 107, 10 (τροφαί). II 181, 1 προδοθέντες δ' ὑπὸ τῶν φίλων αἰσθήσεων. II 201, 7 (ἀπραξία). II 252, 24 τὰ οἰκεῖα ἑαυταῖς (χαρίζεσθαι). II 266, 19 (τὰ) κατὰ τὰς αἰσθήσεις. II 278, 9 τὰ ... κατὰ τὰς ἄλλας α. πάνθ' ὁρατά. II 288, 25 ὠφελούμεναι κατ' ἀρετήν. II 306, 23 (ὁρμαί). II 308, 19 διαπρεπεῖς. II 309, 25 τὴν ἐπὶ τὰς α. ὁδόν. III 42, 15 τὸ ... μικτὸν γένος (σοφίας) τὸ αἰσθήσεών ἐστιν. III 115, 9 τὸ ἀπατηλὸν καὶ εὐπαράγωγον φύσει. III 214, 5 (opp. ἐπιστήμη). III 217, 22 τὸν περὶ των αἰσθήσεων σύμπαντα λόγον. III 222, 24 τὸ τῶν αἰσθήσεων φέγγος. III 261, 19 (σπουδαὶ καὶ φιλοτιμίαι). IV 52, 21 (παρασκευαί). IV 90, 12 οἷς ἑκάστη τῶν αἰσθήσεων εἰς ἐπιστήμην ἐμπόδιος. IV 144, 14 ἃ ... πολλὴν ἀηδίαν παρέχεται ταῖς αἰσθήσεσι. IV 149, 20 οὐδεμιᾷ τῶν αἰσθήσεων σχολάζοντες. IV 247, 7 ταῖς ἀνάγκαις τῶν αἰσθήσεων. V 53, 15 μηδεμιᾶς τῶν αἰσθήσεων ἱσταμένης ἐμποδών. V 81, 21 οἱ δὲ τῶν αἰσθήσεων προστάται. V 201, 8 κατὰ μέρη καὶ μέλη καὶ τὰς α. V 255, 13 α. δ' ἐπικήρως ἐχούσας. V 370, 1 τῶν ἄλλων ἀμυδρότης αἰσθήσεων. V 269, 9 (πήρωσις). VI 163, 22 ὅσα κατὰ τὰς α. — I 165, 14. III 214, 7. V 72, 4. 252, 13. VI 53, 7 (ὄχλος). I 265, 17. II 182, 25 (χορός). II 233, 11 τὸ ... στῖφος. II 308, 25 (εὐωχίαι). — All: I 165, 9. II 287, 23. 288, 2 (γυναῖκες). I 263, 20 (θρέμμα). II 101, 18 τὰ τῶν αἰσθήσεων θρέμματα. III 91, 15. 19 (τὰ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ζῷα ἄλογα). I 245, 1. II 21, 10 (κτήνη). I 117, 22 ὁ φίλος τῶν αἰσθήσεων (Λάβαν). IV 34, 8 ἡ πεντάπολις αἱ ἐν ἡμῖν πέντε α. II 254, 7 (πύργος). II 309, 1 πέντε Σαλπαὰδ θυγατέρες. III 213, 22 Χαρρὰν μητρόπολίς τις αἰσθήσεων.

αἰσθητήριον. I 88, 13. 153, 24. 165, 18. 261, 28. II 24, 22. 199, 26. 209, 11. 233, 16.

αἰσθητικός. I 97, 28 (ἀγγεῖα). I 22, 20. 95, 21. 97, 17. 99, 11. 186, 1 (δύναμις). I 154, 16. 184, 21. 233, 5. II 190, 18 (δυνάμεις). II 203, 7 (ἐνέργειαι). I 118, 1 (ἦχοι). I 154, 2. V 5, 2 (ὄργανον). I 122, 7. 185, 1. II 28, 6. 65, 15 (ὄργανα). I 22, 4 (πτηνὰ καὶ χερσαῖα). II 291, 15 (φυλαί τε καὶ δυνάμεις). V 237, 7 cf. I 21, 20 (ψυχή opp. νοερὰ καὶ λογική). — I 138, 4 τὸ ἄλογον καὶ αἰσθητικόν. I 151, 6 τῷ γεώδει καὶ σωματικῷ καὶ αἰσ-

θητικῷ παντί. I 119, 8 τὰ σωματικὰ καὶ αἰσθητικά.

αἰσθητός. II 288, 6 ἀγαθά opp. νοητά. III 4, 14 ἀέρα ... σφαιρούμενον αἰσθητὸν ἀκοῇ γίνεσθαι. I 44, 20. V 203, 20 (ἀποτελέσματα). I 9, 17. 18, 12. III 21, 8 (ἀστέρες). I 193, 26 (αὐγή). III 66, 7 (τὸ γεγονός). I 194, 1 τὸ γενόμενον. III 173, 25 (δόξα coni. κενή). II 288, 13. III 238, 15 (δυνάμεις). VI 32, 3 εἶδος. II 196, 11 (εἰκών). II 196, 1 εἰκόνες. VI 113, 19 (ἐκφύσεις). V 132, 5 (εὐχαριστία). III 15, 3 (ζωή). V 67, 19. 346, 5. VI 49, 2 (ἥλιος). III 93, 5 (ὁ ἔνατος θεός). I 8, 16. V 4, 22. VI 87, 3. 107, 4. 208, 16 (θεοί). I 3, 18. 6, 6. 8, 1. 11, 6. II 226, 12. 247, 14. 19. III 26, 5. 29, 20. 76, 13. 164, 11. 202, 25. 244, 22. 245, 3. 8. IV 230, 8 (κόσμος). III 173, 11 (λαμπρότης). III 222, 17 (τοῦ θνητοῦ βίου λαμπρότητες). I 152, 30. II 307, 15 (λόγος). III 251, 15. VI 77, 13 (μίμημα). IV 218, 3 μιμήματα. I 11, 11. III 82, 9. V 73, 9 (οὐρανός). I 125, 29 (ὄγκος). II 2, 1. 143, 22. III 96, 1 (οἶκος θεοῦ = κόσμος). III 157, 11 (τὸ ὂν) οὐκ ἔστιν. I 23, 18. II 244, 27. IV 19, 9. 21, 13 (οὐσία). II 248, 6 (ὄψις). I 115, 17 τὸ θῆλυ ... πάθος. II 53, 26 τὸ πᾶν. II 287, 1. 288, 10 (πλοῦτος). II 288, 21 (ποιότητες). III 31, 18 στοιχεῖα αἰσθητὰ αἰσθητοῦ κόσμου. I 16, 11. II 196, 6. 245, 2 (σῶμα). III 54, 19 (σώματα καὶ πράγματα). III 18, 2 (τέμενος). III 220, 19 τόποι. III 187, 23 περὶ τὸν ἀστεῖον ἡ τροπή. II 63, 6. 8. 176, 7 (υἱὸς θεοῦ, ὁ κόσμος). II 181, 12 (ὕλη). IV 219, 14 (τὸ ὕπαιθρον καὶ ἡ αὐλή). III 60, 10. 173, 14. V 119, 12 (φέγγος). II 307, 13. 309, 17 (φύσις). V 344, 5 πᾶσα ἡ αἰσθητὴ φύσις ἀόριστος. III 18, 2 (φύσεις opp. ἀόρατοι). II 305, 12 (φωλεοί). II 69, 19. 20. 156, 26. 216, 3. III 157, 5. 173, 9. IV 27, 21. V 69, 16 (φῶς). III 168, 21 (χαρακτῆρες) νοητῶν (δυνάμεων). — I 3, 15. 17. 66, 25. 67, 6. 7. 11. 68, 13. 14. 16. 19. 117, 4. 122, 24. 126, 8. 137, 22. II 21, 17. 249, 1. 271, 4. III 76, 12. 304, 2. IV 7, 22. 219, 16. 17. 264, 18 (τὸ αἰσθητόν). I 137, 20. 186, 9. 259, 4. 6. III 151, 15 (τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν). — I 10, 3 τὴν ἐκ νοητοῦ πρὸς αἰσθητὸν μεταβολήν. I 67, 24 (ὁ θεὸς) οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο αἰσθητοῦ. I 68, 5 cf. 10, 3 αἰσθητὸν δὲ ἐν ἰδέαις οὐδέν. I 68, 17 οὔτε ὑσθέντος αἰσθητοῦ ὄφελός ἐστιν. I 104, 14 ἡ αἴσθησις ... μηδενὸς ἀντίληψιν ἴσχουσα αἰσθητοῦ. I 154, 10 ὧν ἕκαστον αἰσθητόν τέ ἐστι καὶ ποιητικὸν ἡδονῆς. III 93, 15 ἡ ἀπὸ πάθους καὶ παντὸς αἰσθητοῦ διάβασις. II 305, 25 ὡς μὴ πρός τινος αἰσθητοῦ τὸ ψυχῆς ὄμμα ... ἐπισκιασθῇ. III 187, 21 τοῦ παντὸς αἰσθητοῦ τούτου ὅρου ἔξω φέρεται. III 223, 2 ὁ νοῦς ὑπὸ μηδενὸς κρυπτόμενος αἰσθητοῦ. IV 262, 18 πρὸ τῆς οὐρανοῦ καὶ παντὸς αἰσθητοῦ γενέσεως. VI 72, 6 νοητὸν αἰσθητοῦ (ἡγεμών). — I 5, 2. 17, 16. 66, 24. 67, 5. 21. 68, 3. 5. 97, 24. 104, 19. 112, 3. 116, 16. 24. 117, 15. 157, 12. 24. 162, 15. 163, 10. 168, 31. 184, 8. 245, 9. 17. 263, 28. 270, 21. 281, 2. 283, 13. II 21, 12. 101, 19. 103, 20. 107, 10. 136, 6. 180, 10. 181, 19. 182, 27. 215, 19. 244, 11. 254, 11. 271, 7. 272, 17. 274, 11. 287, 27. 288, 29. 289, 6. 310, 2. 311, 1. III 17, 4. 21, 12. 25, 16. 26, 10. 30, 22. 43, 2. 64, 6. 76, 10. 77, 17. 78, 18. 82, 3. 138, 13. 151, 10. 156, 11 sqq. 176, 6. 29. 177, 1 sqq. 202, 23. 214, 9. 11. 222, 2. 230, 15. 276, 9. IV 19, 14. 20, 18. 44, 22. 54, 1. 282, 9. V 2, 13. 100, 19. 331, 16. VI 53, 7. 214, 3. 6 (τὰ αἰσθητά). — III 48, 1. 82, 11. 177, 7. V 5, 10. 332, 4. VI 72, 4. 77, 14 (αἰσθητά coni. vel opp. νοητά). I 261, 28. 283, 8 ὅσα ἐκτὸς αἰσθητά. I 11, 15. 28, 21. II 247, 17. IV 13, 1. V 100, 20 ἐν αἰσθητοῖς. I 13, 10 πρῶτα αἰσθητά. I 24, 1 ὧν εἶδεν (ὁ νοῦς) ἐνταῦθα αἰσθητῶν. I 61, 8 τὰ ἐνσώματα καὶ ὅσα συνόλως αἰσθητά. I 67, 13 ἄρδειν ... τὴν αἴσθησιν αἰσθητοῖς. II 295, 25 ὅσα αἰσθητὰ καὶ θνητά. III 13, 3 ὅσα αἰσθητὰ στειρούμενα. III 92, 14 αἰσθητῶν μὲν αἴσθησις (μέτρον). V 181, 15 ὅσα αἰσθητά ... opp. ὅσα λόγῳ καταληπτά. — I 35, 5. II 111, 11. 306, 25 αἰσθητῶς.

αἴσιος. III 3, 4 (γνώμη). IV 105, 22. 205, 19 (εὐχαί). IV 62, 14 ὄναρ. VI 152, 4 ὄρνις. IV 303, 24 (περιρραντήρια). II 165, 26. IV 198, 20. V 177, 20. VI 45, 6. τέλος. V 286, 15 τέλη. IV 187, 10 (φῆμαι). — I 178, 8 αἴσια ἀπαντᾷ.

αἶσχος. VI 39, 8 δουλείας δὲ ἐπάρατον α. II 224, 1 κακίας ἑκάστης. VI 2, 6 εἰς τὸ σοφιστείας α. I 126, 23 ἵνα τὸ περὶ αὐτὰς α. ἐπικρύψωσι. II 300, 7 τὸ γὰρ μὴ ἐν καλοῖς διαπρέπειν ἐπιφανέστατον α. III 190, 27 προαγαγόντες τὰ αἴσχη καὶ τὰ ὀνείδη πάντα. III 228, 11. 13 τὰ ὀνείδη καὶ τὰ αἴσχη τοῦ βίου. III 253, 7 τὸ δ᾽ ἀφανὲς καὶ κεκρυμμένον ἐπίβουλον καὶ σφαλερὸν α. αὐτῆς. V 79, 2 ἐπιφερομένους μητρῷον α. II 287, 20 οὐδὲν α. ἐν τῷ τῆς ψυχῆς εἴδει. IV 232, 19 εἴ τι ὑποφαίνοιτο α. V 53, 19 μή τι πρόσεστιν α.

αἰσχροκερδής. I 215, 18 (ὁ φιλήδονος).

αἰσχροπαθής. I 215, 4 (ὁ φιλήδονος).

αἰσχρός. V 164, 16 (ἆθλον). III 190, 16 τὸ ἀνόσιον. II 173, 11 τὸ ἀπειθεῖν (ἀρετῇ). III 291, 12 (βίος). III 282, 21 τῶν ἀσώτων (βίος). I 126, 27 (γύναια). V 363, 8 εἴδωλα. II 79, 5. 82, 18. V 156, 11. 339, 24 (ἐπιτηδεύματα). V 272, 18 ἔργα. V 164, 1 ὧν ... ἡ διήγησις. II 49, 23 (δόξα). II 213, 19 (ἡδοναί). VI 33, 3 (κακὸν δουλεία). IV 297, 10 (κακά). V 68, 1. 269, 7 (λήμματα). I 147, 17 τὰ γὰρ μὴ σὺν λόγῳ πάντα. II 211, 21 κατὰ τοῦ βίου (μελέτη). I 281, 9 μυρία γὰρ τῶν λεγομένων. V 358, 12 (ὄλεθρος). IV 107, 13 ὄνειδος. III 190, 21 (ὄψεις). V 118, 7. 230, 12 (πάθος). VI 39, 12 πρᾶγμα II 165, 4. V 210, 20 (πράξεις). I 76, 13 (τύποι). III 9, 19 (ἡ ἐμαυτοῦ φύσις). V 242, 1 (χαρακτήρ). VI 96, 19 τὸ ψεῦδος. III 191, 1 (ψυχή). — IV 91, 1 ὅτι τοῦτο καλόν, ἐκεῖνο αἰσχρόν. III 127, 14 τίς δ᾽ ἂν γένοιτο αἰσχίων. IV 25, 3 κακίαν ... ἡττᾶσθαι οὐκ αἰσχρόν. — I 103, 24. 257, 7 τὸ αἰσχρόν. I 257, 4 ἄμφω τὰ μαχόμενα καλόν τε καὶ αἰσχρόν. III 162, 6 cf. V 329, 14 καλοῦ τε καὶ αἰσχροῦ διαφοράν. I 97, 4 ἔννοιάν τινος λαμβάνων αἰσχροῦ. I 103, 27 οὐδὲν οὕτως αἰσχρόν. I 104, 9 οὐδὲν ἔχουσιν αἰσχρόν. V 356, 20 αἴσχιστον ... φανεῖται. — I 53, 22. 103, 13. 280, 10. 288, 10. II 119, 21. 123, 24. 206, 8. 207, 19. IV 290, 14. V 168, 14. 210, 21. 329, 15. VI 39, 3. 126, 15. 174, 18 (τὰ αἰσχρά). I 275, 14. II 18, 4. 25. 298, 15. III 189, 22. V 168, 8. VI 85, 20 (τὰ αἴσχιστα). I 25, 8. II 46, 7. 67, 15 III 18, 12. 117, 19 (αἰσχρά coni. vel opp. καλά). IV 295, 9 αἰσχρῶν ἐστιν αἴσχιστον. I 192, 22 ἐπιτηδεύσεις αἰσχρῶν. V 339, 14 ἀπολείψει μὲν αἰσχρῶν, αἱρέσει δὲ τῶν καλλίστων. VI 163, 15 ἐπὶ μίμοις αἰσχρῶν καὶ σκωμμάτων. — III 54, 18. 189, 22 αἰσχρῶς. — III 192, 8 αἴσχιστον opp. εὐκλεέστατον.

αἰσχρουργία. III 285, 25.

αἰσχρουργός. I 215, 4 (ὁ φιλήδονος).

αἰσχύνειν. V 156, 13 τὸ τῆς αἰδοῦς κάλλος α. IV 72, 15 αἰσχῦναι τὸ σῶμα. III 141, 3 αἰσχῦναι τοὺς ἱεροὺς καὶ ἀμιάντους λόγους. V 164, 12 τὸ μὲν τῆς διανοίας ἀθάνατον κάλλος αἰσχύνει. I 288, 9 τὸ γὰρ κάλλος ... μιάσμασιν αἰσχύνει. V 168, 6 ἐὰν δέ τις χήραν ... αἰσχύνῃ. II 235, 8 ἵνα ... αἰσχύνωσι καὶ διαφθείρωσι. II 314, 1 τὰ τέλη τῶν αἰσχυνόντων ἀρετήν. V 223, 17 λέληθεν αἰσχύνων. II 239, 4 κατὰ τῶν αἰσχυνόντων τὸ περιμάχητον κάλλος εἰρήνης. III 117, 2 τὸν γὰρ ἀκράτορα αἰσχυνεῖς.

αἰσχύνεσθαι. II 275, 4 τὸ ἐμαυτοῦ πάθος ... διηγούμενος οὐκ αἰσχύνομαι. I 103, 6. 25 τὸ δὲ „οὐκ ᾐσχύνοντο" πάλιν ἴδωμεν. I 182, 21 παρθένον ψυχὴν ... μιανθεῖσαν αἰσχυνθῆναι. II 314, 2 ἡ δόξασα αἰσχυνθῆναι μεταβάλλει ψυχή. IV 79, 22 τὴν ἀκοσμίαν ὁρῶντες αὐτῶν αἰσχυνόμεθα. V 210, 19 πάντως αἰσχυνόμενος ἢ εὐλαβούμενος. V 77, 15 οἱ ... τὰ βλαβερὰ πράττοντες αἰσχυνέσθωσαν.

αἰσχύνη. III 229, 9. V 165, 11 (τοῦ) βίου. V 328, 17 τοῦ γεννήσαντος. V 337, 10 α. καὶ γέλως θεατῶν ἐγίνοντο. V 195, 6 τῶν παριόντων. V 277, 10 τῶν σωμάτων. IV 65, 7 μέγα ὄνειδος, περιβόητος α. IV 119, 13 (περιβόητος). III 66, 13. 227, 8. IV 190, 1. V 198, 15 (coni. ὀνείδη). I 104, 9 ἐν αἰσχύνῃ καὶ ὕβρει. V 68, 3 ἐπ᾽ αἰσχύνῃ καὶ ὕβρεσι. V 276, 11 μοιχείας ὀνόματα ... ὡς αἰσχύνην ἐποίσοντα. V 250, 23 αἰσχύνην δ᾽ ἐπιφέρων τοῖς γεννήσασι. V 210, 21 τὰ γὰρ αἰσχρὰ αἰσχύνην ἐπιφέρει. VI 133, 24 πρὸς ἐπίδειξιν αἰσχύνης. II 78, 4 αἰσχύνην ὀφλεῖν. II 77, 20 μεγάλην αἰσχύνην ὑπομένουσιν. III 25, 15 λόγον ... αἰσχύνην δὲ τοῖς κεκτημένοις ἐπιφέροντα. II 144, 7 ἄνευ αἰσχύνης. VI 150, 15 διὰ τὴν παρακολουθοῦσαν αἰσχύνην. I 288, 21 ἐκ τῆς παρακολουθούσης ... αἰσχύνης. I 270, 3 μετ᾽ οὐ μετρίας αἰσχύνης.

αἴτημα. V 11, 9.

αἴτησις. I 223, 10 cf. II 75, 22. 115, 15 εὐχή = α. ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ. V 287, 5 sq. αἱ αἰτήσεις εὐπατρίδαι.

αἰτία. I 200, 2 τὸ μὲν ὑφ᾽ οὗ τὸ αἴτιον, ἐξ οὗ δὲ ὕλη, δι᾽ οὗ δὲ τὸ ἐργαλεῖον, δι᾽ ὃ δὲ ἡ α. III 27, 11 τὴν δ᾽ ἀνωτάτω καὶ πρεσβυτάτην ... αἰτίαν τὴν φύσιν. III 68, 16 εἱμαρμένην καὶ ἀνάγκην ὡς αἰτίας τῶν γινομένων ἁπάντων. VI 105, 10 ὑπό τινος ἑτέρας ... αἰτίας ἢ ὑπὸ θεοῦ. I 120, 22. II 24, 13. III 68, 19. IV 20, 14. V 3, 19. 4, 9 τῶν γινομένων. I 6, 14 ἧς ἕνεκα τόδε τὸ πᾶν ἐδημιουργεῖτο. II 79, 18 τίς α. γενέσεως κόσμου. I 200, 10 τῆς δὲ κατασκευῆς. II 256, 21 τῆς τῶν ὄντων ... γενέσεως. V 203, 14 τὰς αἰτίας δι᾽ ἃς ἐγένετο. I 46, 8 (ἡ γῆ) πάντων α. γενέσεως. V 177, 13 τοῦ ζῆν. I 75, 26 (καρδία) τοῦ ζῆν. I 109, 28 τῆς τῶν ζῴων διαμονῆς. I 104, 1 τοῦ αἰσθάνεσθαι. I 100, 12 παθῶν. VI 97, 10 (φθοροποιός). II 54, 8 τὰς αἰτίας ... φιλοσοφῶν. — II 24, 12 sqq. πράγματα, πρόσωπα, αἰτίαι. τρόποι, χρόνοι, τόποι genera orationis.

αἰτιολογία. III 145, 22.

αἰτιολογικός. III 145, 21 (τόπος).

αἴτιος. I 9, 11 ζωῆς δὲ θεός. I 114, 22 ὁ μὲν θεὸν καὶ γένεσιν ... ἀγαγὼν εἰς

ταὐτὸ ὡς αἴτια. I 119, 26 τὸν (sc. θεὸν) μὲν οὐδενὸς αἴτιον. I 120, 28 καθ' ὃ μόνος α. ἐστιν ὁ θεός. I 200, 8 αἴτιον μὲν αὐτοῦ (sc. κόσμου) τὸν θεόν. I 286, 3 οὐ γὰρ ... τὸν θεὸν αἴτιον κακῶν. II 75, 23 cf. 130, 12 τὸν θεὸν αἴτιον ἀγαθῶν. II 143, 13 ὁ θεὸς α. ἐστι τοῦ τὸ μέγιστον ἀναβλαστῆναι φυτόν, τόνδε τὸν κόσμον. II 151, 12 (ὁ ἡγεμὼν τῶν ὅλων) ἀγαθῶν ἀφθόνων. II 260, 10 ἀγαθῶν δ' ἁπάντων αἰτίῳ ... θεῷ. II 264, 7 τὰ μὲν γνήσια τῶν ἀγαθῶν ... ἐπὶ θεὸν ἀναφέρεται μόνον ὡς αἴτιον. III 140, 9 πάντων (θεός). III 195, 11 τὸν ἀψευδῶς μόνον αἴτιον θεόν. IV 112, 10 τῶν συμβεβηκότων ... θεὸν αἴτιον. VI 105, 15 παντὸς (ὁ θεὸς) τοῦ ἀρίστου. — I 224, 1 οἱ δὲ ... ἑαυτοὺς τῶν συμβεβηκότων ἀγαθῶν αἰτίους ἐνόμισαν. I 224, 14 τὸν ἑαυτὸν νομίζοντα τῶν συμβαινόντων ἀγαθῶν αἴτιον. II 130, 7 μὴ ἑαυτοὺς ἀναγράψαι τῆς κτήσεως αἰτίους. — II 39, 21 τὸν νοῦν ὡς ⟨ἂν⟩ αἴτιον τοῦ ποιεῖν ἔκγονα. I 82, 26 (ὁ νοῦς) ἑαυτὸν ὑποτίθεται ὡς αἴτιόν τινος. I 103, 28 ὁ ἐμὸς νοῦς α. τοῦ νοεῖν. I 224, 3 αἴτιον τῶν καλῶν τὸν ἡγεμόνα νοῦν. II 101, 10 (ὁ ἀγελάρχης = λογισμὸς) α. κακῶν. — I 12, 4 ὕδωρ — ἀγονίας. I 17, 9 αἱ ἐτήσιοι ὧραι — ζῴων καὶ φυτῶν ... γενέσεως. I 17, 19 (φῶς) ἀγαθῶν. I 40, 22 (πλειάδων) αἱ ἐπιτολαὶ καὶ ἀποκρύψεις μεγάλων ἀγαθῶν. I 57, 9 ἃ χλιδῆς καὶ θρύψεως αἴτια γίνεται ψυχῇ καὶ σώματι. I 70, 5 αἴτιον δὲ εἶναι τὸν μηδεμίαν ἐμπνεύσαντα ἔννοιαν αὐτοῦ. I 87, 10 (οἱ γονεῖς) αἴτιοι γεγόνασιν ἀγαθῶν. I 88, 19 (Adam et Eva) ἑτέροις τοῦ ζῆν αἴτιοι. I 129, 12 (τῶν φυτῶν τὰ δὲ) νόσων καὶ φθορᾶς αἴτια. I 179, 3 οὐχ ἅττ' ἂν ἐπιτηδεύῃς ἀγαθῶν μετουσίας ἢ κακῶν ἐστιν αἴτια. I 179, 10 ἑαυτὰς (sc. ἐπιτηδεύσεις) μήτ' ἀγαθῶν μήτε κακῶν αἰτίας οὔσας. I 179, 18 ἡ μηδὲν αἰτία θάλαττα. I 200, 16 ὑπ' αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) ὡς αἰτίου. I 262, 6 τοὺς τῆς ἀσθενείας αἰτίους λόγους. II 43, 23 ὡς ἂν αἰτίου τῆς ψυχώσεως (ἀέρος). II 83, 3 τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα τοῦ μὴ καθαρεύειν μιασμάτων αἴτια. II 113, 19 τῆς περὶ τὴν θέαν τέρψεως αἴτιοι γίνεσθαι. II 114, 26 ἕτερος (sc. δράκων) αἴτιος σωτηρίας. II 191, 17 (σώματα) πάντων ἐνόμισε γινομένων. III 33, 5 ἰσότητος δὲ οὐδὲν γενητὸν αἴτιον. III 304, 22 ἀναρχίαν δὲ κακῶν εἶναι αἰτίαν. VI 89, 8 ὁ κόσμος — τοῦ χρόνου. VI 100, 13 κινήσεως — τὸ πῦρ.

τὸ αἴτιον, αἴτιον absol. — I 66, 7. 67, 17. 94, 27. 114, 17. 124, 30. 128, 21. 24. 134, 30. 135, 14. 25. 161, 7. 177, 3. 5. 181, 13. 23. 192, 11. 200, 1. 4. 13. 203, 8. 205, 10. 240, 11. 241, 6. 17. 271, 22. II 4, 1. 5, 5. 68, 16. 70, 6. 72, 5. 79, 4. 81, 6. 137, 18. 139, 12. 140, 24. 145, 25. 151, 20. 161, 6. III 6, 21. 139, 6. 219, 12. 224, 18 (τὸ αἴτιον = deus). I 159, 11 ἢ ὅτι ἀσώματον ἢ ὅτι σῶμα ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ἄποιον τὸ α. V 142, 14. 15 τὸ α. οὗπέρ ἐστιν α. ἀεὶ πρεσβύτερόν ἐστιν. V 332, 12 ὡς ἔστιν ἓν α. τὸ ἀνωτάτω. I 2, 19 δραστήριον opp. παθητόν. V 48, 19 (δραστικόν). I 114, 28. III 177, 28 (δρῶν). II 252, 25 πρῶτον. I 224, 1 τὸ ὄντως α. II 184, 5. III 246, 4 τὸ πρεσβύτατον τῶν αἰτίων. II 253, 3. III 256, 4. V 8, 12 (τὸ πρεσβύτατον α.). V 86, 14. 275, 13. 284, 5 (τὸ ἀνωτάτω καὶ πρεσβύτατον α.). II 146, 19 τὸ ἀνωτάτω καὶ πάντων ἄριστον α. III 66, 7 τὸ νοητὸν καὶ πεποιηκὸς α. II 247, 21. IV 19, 12 (τὸ πεποιηκὸς α.). III 111, 24 τὸ κινοῦν α. V 334, 7 (τὸ ἓν α.). II 69, 8. 121, 1. 181, 14. 294, 3. III 239, 15. IV 58, 21. V 15, 19. 87, 5 (τὸ πάντων α.). III 159, 15 τοῦ παντός. V 200, 2. VI 156, 2 τῶν ὅλων καὶ πάντων. II 37, 18 τὸ τῶν ὅλων α. I 191, 23 φύσει δραστήριον τὸ τῶν ὅλων α. VI 24, 8 τὸ πάντων μὲν ἀγαθῶν α., κακοῦ δὲ μηδενός. III 17, 21 τοῦ νοεῖν ἀκριβῶς. — III 112, 12 γέγονέ τε γὰρ ὁ κόσμος καὶ πάντως ὑπ' αἰτίου τινὸς γέγονεν. IV 303, 11 ἓν α. τοῦ κόσμου. II 39, 16 γενέσεως α. I 201, 5 οὐ διὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ὡς αἰτίου. V 200, 12 μονὰς μὲν ἐστιν εἰκὼν αἰτίου πρώτου. I 199, 24. 25 ὁ θεὸς αἴτιον, οὐκ ὄργανον. IV 282, 10 μηδὲν ἔξω τῶν αἰσθητῶν ἀόρατον καὶ νοητὸν α. — I 167, 3 τὸ δ' α. ἀγνοῶν. I 192, 3 τὸ συνεκτικώτατον μεταβολῆς α. κάματος. I 280, 16 τὸ περὶ ἕκαστον ἡμῶν γεῶδες α. II 9, 15 τὸ πλησίον πρὸ τοῦ μακρὰν αἰτίου. II 140, 15 τὸ α. ἐν τῷ αἰτιατῷ περιέχεσθαι. III 85, 15 τὸ κινοῦν τὴν ἡδονὴν α. III 96, 6 βαφῆς. III 138, 8 τὸ δρῶν α., τὸ πῦρ ... τὸ πάσχον, ἡ ὕλη. III 140, 8 τί τὸ τοῦ κατορθοῦν α. VI 94, 18 τὸ α. αὐτῷ τοῦ ὑγιαίνειν ἄνοσόν ἐστιν. VI 100, 19 τῆς κινήσεως. I 87, 23 τοῦ πονηροῦ καὶ καλοῦ. II 197, 3 μέθης καὶ παροινίας ψυχῆς. I 281, 24 κακοδαιμονίας. I 99, 19 οὐκ ἔστιν ὁ νοῦς α. οὐδενός. II 303, 15 δίχα τῶν φαινομένων οὐδενός ἐστιν οὐδὲν α. II 105, 10 ἡ δὲ τοῦ θεοῦ ἐπίσκεψις ... α. τοῦ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς μὴ ἀνεπιτρόπευτα ἀφεθῆναι. II 47, 18 α. δὲ τῆς ἀνεπιστημοσύνης τὸ μέγιστον ἡ σάρξ. I 168, 7 (ὁ φαῦλος) μηδὲν ἔχων χαρᾶς α. — I 178, 14 τὰ δ'

οὐδενὸς αἴτια κακοῦ. II 159, 17 (ὁ κοσμοποιός) „ἄριστος τῶν αἰτίων". II 303, 25 τὰ πρεσβύτατα τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις αἴτια. IV 271, 8 τὰ τῶν νόσων αἴτια. V 81, 28 δύο μὲν αἴτια τοῦ ζῆν. III 88, 3 θείων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ τῶν τούτων αἰτίων.

ὁ αἴτιος, αἴτιος absol. II 191, 10. III 39, 19. 155, 14. 165, 4. IV 283, 15 (ὁ α. = deus). I 279, 28 ὁ τοῦ βδελυρῶς καὶ ἀσελγῶς ζῆν α. V 191, 4 ὥσπερ α. ὑπόδικος ἔστω. — V 148, 7. VI 129, 21. 185, 22 (οἱ αἴτιοι). V 146, 4 cf. 147, 1 τοὺς τοῦ ζῆν αἰτίους.

αἰών. III 202, 24 τὸ χρόνου παράδειγμα καὶ ἀρχέτυπον. III 38, 15 (ὁ χρόνος) μίμημα αἰῶνος. II 156, 20 τὸν τριμερῆ χρόνον, τὸν σύμπαντα αἰῶνα. II 63, 11 τὸ ἀρχέτυπον τοῦ χρόνου καὶ παράδειγμα αἰὼν ὁ βίος ἐστὶν αὐτοῦ (sc. θεοῦ). III 202, 25 τοῦ νοητοῦ βίος κόσμου. III 158, 14 sq. ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς αἰῶνι opp. ἐν τῷ πρὸ αἰῶνος. III 122, 19 τὸ δ' ἀψευδὲς ὄνομα αἰῶνος ἡ σήμερον. III 122, 21 cf. 264, 28 ἡμέρα καὶ νύξ, τὰ αἰῶνος μέτρα. I 118, 31 τῷ σήμερον παραμετρεῖται. II 292, 23 αἰῶνος μέτρα, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ, τὸν Ἰακώβ. V 41, 16 ἰσότιμον ἡγούμενος αἰῶνι τὴν ἑβδόμην. II 167, 20. III 38, 14. V 68, 10 (opp. χρόνος). III 38, 13 (coni. χρόνος). III 122, 17 ἀπέρατος καὶ ἀδιεξίτητος. V 355, 7 (ἀόριστος καὶ ἀπερίγραφος). II 144, 13. VI 171, 14 (ἄπειρος). I 233, 16. II 208, 4. III 133, 7. 215, 1 (μακρός). II 220, 22 (μήκιστος). II 26, 19 ὑπὸ τοῦ πάντα ἐξελέγχοντος αἰῶνος. V 344, 7 τὸν ἔμπροσθεν αἰῶνα. II 167, 20 (βασιλεῖ παρῴκησεν). IV 203, 17 πρὸς τὸν ἔπειτα πάντα διαμενεῖν ... αἰῶνα. IV 169, 16 τοσοῦτον μῆκος αἰῶνος. IV 59, 14 τοὺς ... αἰῶνα πολὺν τρίψαντας. IV 66, 13 ὁ μακροβιώτατος ὀλιγοχρόνιος ἀντεξεταζόμενος αἰῶνι. — I 157, 15. 187, 22. III 130, 11. 229, 15. 235, 7. 264, 6. IV 284, 10. 292, 26. V 42, 8 τὸν αἰῶνα. II. 81, 4 270, 4. III 121, 20. 275, 12. 290, 27 πάντα τὸν αἰῶνα. I 157, 6 τὸν πάντα αἰῶνα. I 298, 6. VI 210, 16 πάντα αἰῶνα. I 221, 2. III 188, 14 ἅπαντα ... τὸν αἰῶνα. III 120, 2 τὸν ἅπαντα αἰῶνα. I 192, 9. II 156, 9. IV 249, 20 δι' αἰῶνος. III 209, 1 ἐξ αἰῶνος. III 298, 12 εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. II 63, 12 ἐν αἰῶνι. III 292, 25 μέχρι παντὸς αἰῶνος. I 170, 11. 292, 7. II 56, 6. 228, 10 μέχρι τοῦ παντὸς αἰῶνος. III 134, 25 οὐ πρὸς αἰῶνα μήκιστον. III 170, 28 πρὸς αἰῶνα.

αἰώνιος. III 155, 5 (ἀντίστασις). III 304, 9 (βασιλεία). VI 96, 15 (δεσμός). I 157, 13 (δουλεία). II 184, 10 (εἰρήνη). I 253, 9 (ἐλευθερία). III 126, 10 ζωή. IV 91, 20 εὑρήσει τὸν οὐρανὸν ἡμέραν αἰώνιον. II 135, 3. 148, 20. 150, 27 (θεός). III 93, 14 τῷ δεκάτῳ καὶ μόνῳ καὶ αἰωνίῳ (sc. θεῷ). VI 33, 19 (κλῆρος). II 197, 14. 18 νόμιμον. II 200, 2 (νύξ). III 158, 14. IV 13, 16 ὄνομα. III 66, 11 (σκότος). VI 7, 11 (τάξις). V 304, 15 (φρόνησις). — II 26, 28 οὐκέτι μέμνηται τοῦ αἰωνίου. II 86, 21 τὴν τοῦ αἰωνίου καὶ ἀφθάρτου τελείαν ὁδόν.

ἀκαθαίρετος. IV 132, 1 τὸ δίκαιον. III 233, 7 (δύναμις). III 65, 8 δυναστεῖαι. VI 192, 1 ἐλπίς. VI 163, 10 (ἔργον). VI 159, 22 (εὐδαιμονία). V 358, 6 (ἡγεμονία). V 375, 20 (κλῆρος) εὐτυχίας. III 304, 27 τοῦ θεοῦ κράτος. III 227, 4 (λόγος). I 57, 6 (μάχη). V 247, 18 μνημεῖα. VI 200, 6 (νόμιμα). V 267, 23 (ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος). II 189, 10 (πόλεμος). IV 182, 14 τοῦ δικαίου (συμμαχία). V 324, 14. VI 42, 17 (τεῖχος). III 304, 10 χείρ.

ἀκαθαρσία. I 74, 4. 96, 18. II 152, 17. 154, 21. III 26, 18.

ἀκάθαρτος. V 208, 2 ὁ ἄδικος καὶ ἀσεβής. V 36, 12 ἐπιθυμία. I 296, 12 τὰ ἑπτὰ ταῦτα. V 233, 8. 23. 312, 8 (ζῷα). II 121, 9 ζῷον. II 280, 28 (κοιλία). V 54, 21 (κρέα). II 83, 14. III 248, 20 (λέπρα). II 225, 8 (ἡ τῆς λέπρας κίνησις). II 83, 10 (ὁ λεπρός). I 74, 6 οἴησις. I 145, 19 (παρασκευαί). II 281, 24 τὸ πολύπουν καὶ ἄπουν. V 207, 15 σκεύη δὲ καὶ ἔπιπλα. II 124, 1 (σῦς). III 126, 23. 191, 3 (τρόποι). II 261, 14 (φθορά). IV 290, 16 (χωρία). — II 84, 16 τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ ... πάντα. I 143, 22 ὁ τῷ ἑνὶ χρώμενος τῇ ἡδονῇ. IV 290, 20 ὁ δὲ τῶν λεχθέντων ὀλιγώρως ἔχων. II 58, 12 ὑπομένει δέ τις τῷ θεῷ προσελθεῖν α. ὤν. V 164, 6 ὧν ἂν προσάψαιτο κἀκεῖνα εὐθὺς ἀκάθαρτα εἶναι. V 207, 18 sq. ἀκάθαρτα καὶ τὰ ἄλλα ὅσων ἂν ὁ ἀ. προσάψηται. II 84, 19 ἐξ ἀκαθάρτων καθαρὰ γίνεσθαι. II 197, 22 ἀκάθαρτα καθαρῶν διαστέλλειν. II 153, 13. V 30, 1 (τὰ ἀκάθαρτα).

ἀκάθεκτος. IV 93, 18. V 87, 14. 134, 8. 357, 7 (ἐπιθυμίαι). II 112, 6. III 212, 19 (ἔρωτες). III 231, 8 (λύττα). V 228, 4 (μανία). VI 191, 2 (ὁρμαί). II 294, 4 (πόθος) τοῦ καλοῦ.

ἀκαιρολόγος. I 215, 8 (φιλήδονος).

ἀκακία. I 54, 18. 59, 14. 187, 28. II 171, 9 III 10, 4. V 326, 18.

ἄκακος II 114, 25. IV 62, 13. V 178, 19 (ἦθη). V 278, 8. VI 199, 7 (ἡλικία). V 183, 17 (νήπιοι). V 27, 5 (ψυχαί).

ἀκαλλώπιστος. I 1, 1 τὰ νομισθέντα παρ' αὐτοῖς εἶναι δίκαια. I 180, 17 (εὐσέβεια). VI 56, 6 (οἰκία).
ἀκάματος. VI 93, 1 (ἀκμή). VI 172, 11 (πόνοι). III 118, 29 (πόνος). VI 75, 12 (πῦρ). — I 218, 14 θεῷ γὰρ τὸ ἀκάματον ἁρμοδιώτατον.
ἀκαμπής. III 84, 12 (Ἠσαῦ). V 267, 7 (λογισμοί). V 74, 8 μὴ ἀ. ὁ νοῦς. VI 210, 17 (Πιλᾶτος). V 342, 4 (πόνοι). II 313, 9 (παιδείας πόνος). II 302, 27 (ψυχή).
ἄκανθα. All: I 168, 11. 16 ἃ διὰ συμβόλων ἀκάνθας κέκληκεν. III 223, 17 Σαττίν.
ἀκατακάλυπτος. I 96, 18. V 166, 20.
ἀκατάληπτος. I 66, 5 τὰ δημιουργούμενα. V 12, 2 (δυνάμεις). II 206, 12 ἐξ ἑαυτοῦ ἕκαστον. III 48, 1 τἄλλα δὲ ἐναντία κροῦπτα ... καταληπτὰ ἀκατάληπτα. II 255, 5 τὸ θεῖον. II 4, 8. 37, 24 (θεός). I 278, 25 θεοῦ (φύσις). III 158, 8. 159, 13 (τὸ ὄν). III 56, 5 οἱ πάντα ἀκατάληπτα εἰσηγούμενοι. III 212, 1 cf. 208, 8. 209, 8. 25. 210, 6 ἀεὶ δὴ τὸ τέταρτον, οὐρανός ..., νοῦς. III 31, 7 (τμῆμα) opp. καταληπτόν. III 31, 5 (φαντασία opp. καταληπτική). I 194, 2 ἡ νοητὴ φύσις. — I 103, 9 ἀκαταλήπτως.
ἀκαταληψία. II 204, 2.
ἀκατονόμαστος. III 219, 15. VI 220, 4 (θεός).
ἄκεσις. V 20, 4.
ἀκέφαλος. III 293, 1 ὁ νοῦς.
ἀκηλίδωτος. V 36, 14 ἀρετή. V 334, 10 (βίος). V 329, 11 (εἰκών). I 193, 13 (ἐσθῆτες). I 257, 9 (τὸ ἡγεμονικόν). I 296, 23 (λόγος). V 41, 4 (ψυχή).
ἀκήρατος. III 9, 11 (ἀγαθόν). I 182, 17 (ἀρεταί). II 46, 11 ἐπιστήμη. V 281, 6 ἔρως. II 263, 14 (κλῆρος). IV 91, 22 (φέγγη). I 276, 2. III 77, 17 (φύσις). III 194, 19 (φύσεις). II 43, 15 ψυχαί.
ἀκιβδήλευτος. I 177, 5 (τύπος). II 153, 25 (φιλία). I 289, 7 χαρά. I 212, 11 χρῶμα. — III 137, 7 ἐν ἀκιβδηλεύτῳ τῇ ψυχικῇ σκέψει. III 24, 12 ἀσινῆ καὶ ἀκιβδήλευτα φυλάττειν ἃ ἔλαβες.
ἀκίβδηλος. II 291, 8 (εὔνοια).
ἀκίνητος. III 257, 13 τὸ ἀγένητον. II 223, 28 ἀρεταί. I 34, 18 τὸ γὰρ μήτε γεννῶν μήτε γεννώμενον. VI 210, 17 ἔθη. VI 168, 8 θεσμὸς φύσεως. VI 91, 8 (θεσμοί). V 101, 9 (φύσεως θεσμοί). I 20, 8 (θεσμοὶ καὶ νόμοι). IV 202, 8 νόμος φύσεως. III 219, 27 (νόμοι). V 263, 17 (νόμοι καὶ θεσμοί). II 104, 2 τὰ ... τῆς φύσεως ... νόμιμα. V 241, 12 τὰ ἐξ ἀρχῆς ὁρισθέντα νόμιμα. II 7, 14 τὸ ὄν. VI 91, 12 (ὅροι). I 3, 2 τὸ παθητόν. I 122, 29 αἱ τοῦ σοφοῦ (πράξεις). V 198, 8 τὸ πρέπον. III 234, 17 (σώματα). VI 111, 1 (τὸ ὕδωρ). VI 47, 15 ὕλη. II 54, 19 σαρκῶν (φύσις). III 81, 5 (φῶς). — I 34, 20 τὸ ἀκίνητον. III 280, 24. V 353, 7 (τὰ ἀκίνητα). II 301, 8 ἀκίνητα coni. ἄψυχα.
ἀκλινής. IV 39, 4 (Abrah.) γνώμη. III 172, 9. VI 108, 6 (βεβαιότης). II 52, 17 (γνώμη). I 107, 4 (δεσπότης). II 235, 21 (δύναμις). III 293, 28 περὶ αὐτὸν (sc. θεὸν δύναμις). V 375, 22 (δυστυχία). V 316, 2 (θεμέλιοι). II 247, 12 θεός. II 51, 20 στάσις τε καὶ ἠρεμία ἀ. ἡ παρὰ τὸν ἀκλινῶς ἑστῶτα ἀεὶ θεόν. IV 15, 12 τίνα ἕτερον ... ἀκλινῆ καὶ ἄτρεπτον γενέσθαι. III 120, 12 τοῦ μόνου θεραπεία σοφοῦ. V 85, 12 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαίου ... λόγος. III 142, 17 (παιδεία). V 342, 22 (πίστις). II 61, 5 (στερρότης). III 21, 8 (τάξις). VI 155, 6 (τύχη). V 332, 11 (ὑπόληψις). V 46, 11. VI 9, 2 (φρόνησις). — I 33, 8. 261, 10. II 61, 8. III 68, 3. 293, 27. IV 127, 4 (τὸ ἀκλινές). — III 186, 29 (ὁ ἀκλινής int. deus.). — I 227, 19. 292, 2. II 6, 5. III 22, 9. 303, 6. IV 60, 6. V 16, 14 ἀκλινῶς.
ἀκμή. III 248, 3 (ἄνθος). I 49, 12 ὁ μὲν πρῶτος διαπλασθεὶς ἄνθρωπος. VI 93, 2 τῆς γῆς. II 292, 28 τοῦ ἔτους. II 15, 25. I 207, 12 (ἡλικία). VI 171, 24 τῆς πρώτης ἡλικίας. IV 233, 2. V 172, 15 (καιρός). VI 95, 8 τοῦ μακροβιωτάτου. II 231, 13 νεότητος. VI 91, 4 ὅρος δ' ὁ τῶν ἀνωτάτω βαθμῶν α. III 68, 10 τῶν παθῶν. I 36, 3 συνέσεως. II 218, 13 σώματος. II 295, 23. III 207, 5 τοῦ σώματος. III 136, 20 φρονήσεως. I 63, 22 ὁ χρόνος οὗτος. V 273, 5 (χρόνος). I 235, 3. 7 cf. 238, 7 ἔστω δὲ ἡ νέα ψυχῆς ἀ. „πεφρυγμένη“. — I 280, 19 τὰς εἰς τὸ καταλαμβάνειν ἀκμάς. I 211, 15 τὴν τῶν ὡραίων καὶ νέων ἀκμήν. I 152, 31 ἐκ νεότητος καὶ πρώτης ἀκμῆς. III 30, 21 εἰς τὴν ὀξυτάτην ... ἀκμήν. II 112, 15 τῶν καιρῶν ... ἐπ' αὐτῆς ἱσταμένων ἀκμῆς. IV 210, 5 τῶν ἐν ἀκμαῖς.
ἀκμής. I 191, 12. 192, 8 ὁ θεός. II 174, 5 πόνοι.
ἀκοή. I 20, 15. 18. 67, 16. 232, 12. 296, 7. × 23. II 65, 15. 246, 13. III 176, 4. 217, 2. 222, 7 (inter alios sensus enumeratur). III 209, 4. ὁ ἀὴρ ... ὄργανον. III 4, 14. δι' ὧν ἀέρα ... σφαιρούμενον αἰσθητὸν ἀκοῇ γίνεσθαι. III 210, 17 (ὄργανον) ὦτα. III 42, 17 ἀκοῆς (κρατῆρες) δὲ ὦτα. II 139, 20 εἰς οὖς (ἐνετίθει). II 278, 5 (κριτήριον opp. ὅρασις). II 288, 22 coni. ὅρασις (αἰσθητῶν ποιοτήτων τὰ κριτήρια). II 294, 30 τί ἀκοή; III

52, 15 (ψυχῆς μοῖρα). II 22, 27 (τὴν φωνὴν) οἷα διαχεομένην τὴν ἀκοὴν εἰς τὰς τοῦ ἡγεμονικοῦ δεξαμενάς. I 125, 31 οὐχ ἡ ἀ. (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὴν φωνήν). II 277, 13 τῆς ... φωνῆς κριτήριον ἐχούσης ἀκοήν. I 122, 23 (καλεῖ) ἡ δὲ φωνὴ τὴν ἀκοὴν (ἐφ' ἑαυτήν). I 57, 19 ἐπὶ δὲ φωνῶν ἐμμελείαις ἀ. I 162, 12 ἡ δὲ φωνὴ (κινεῖ) τὴν ἀκοήν. I 125, 24 ἡ ἀ. ἐπλήχθη ὑπὸ τῆς φωνῆς. I 125, 15 ἡ ἀ. μέντοι προσπεσούσης φωνῆς ἀντιλήψεται. II 277, 25 (φωνὴ) ὑπὸ γὰρ ἀκοῆς δοκιμάζεται. I 98, 8 ἡ ἀ. πάλιν ὑπὸ τῶν φωνῶν ... διατίθεται. I 96, 5 ὅταν ἡ ἀ. προσέχῃ φωνῆς ἐμμελείᾳ. I 161, 14 τὸ ἀκούειν (τίκτει). IV 235, 12 λόγον ... ἀ. δικάζει. III 101, 20 ἡ διάνοια ... ἀ. δὲ ἀκοῆς. I 60, 9 μὴ ἀκοῇ μᾶλλον ἢ διανοίᾳ. VI 54, 13 δι' ἀκοῆς ἐπὶ ψυχήν. I 91, 26 (νοῦς) βοηθῷ χρησάμενος ἀκοῇ. II 243, 14 ψυχῆς (coni. ὅρασις). — III 154, 19 cf. 174, 18 sq. ὁράσεως τὰ δευτερεῖα φέρεται. II 257, 11 μεθ' ὅρασιν . . . δευτερείοις τετίμηται. II 276, 1 τυγχάνει τοῦ καθ' ὅρασιν κλήρου τὸν ἐξ ἀκοῆς ὑπερβάς. IV 34, 16 βραδεῖα καὶ θηλυτέρα. I 234, 14 (βραδυτέρα). II 291, 15. V 82, 1 (coni. ὅρασις). II 185, 14 (δυνάμεις opp. ὅρασις). II 277, 22 ἀκοὴν ὁράσεως διακρίνει. V 83, 1 cf. 82, 8 (coni. ὅρασις, αἱ φιλόσοφοι αἰσθήσεις). V 47, 2 διὰ τῶν κυριωτάτων αἰσθήσεων, ὄψεως καὶ ἀκοῆς. V 7, 18 τας ἡγεμονίδας αἰσθήσεις ὄψιν καὶ ἀκοήν. IV 249, 16 διὰ τῶν ἡγεμονικωτάτων αἰσθήσεων, ὁράσεως καὶ ἀκοῆς. IV 34, 13 ἐμφιλόσοφοι καὶ ἡγεμονίδες, ἀ. καὶ ὅρασις. — II 255, 18 (ἀπατεών). III 154, 22 ἀπατηλόν. IV 281, 13 πρὸς ἀπάτην ἀκοῆς. IV 15, 2 πρὸ ἀκοῆς τῆς ἀπίστου καὶ ἀβεβαίου. II 240, 19 (ὄψις σαφέστερος μάρτυς). II 255, 19 ἀκοὴν μὴ μαρτυρεῖν. V 223, 2 μὴ μαρτυρεῖν ἀκοήν. V 239, 27 πίστις γὰρ ἀκοαῖς οὐκ ἔνεστιν. V 222, 16 τοῖς ἀκοὴν μαρτυροῦσι. V 222, 11. 16 μὴ παραδέχεσθαι ἀκοὴν ματαίαν. — IV 276, 16 ἀκοὴν ἑτέραν . . . ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς ἐντιθεῖσα. III 300, 9 ἄληγμα ἀκοῆς. III 151, 19 ἄστεγος. II 185, 10 ἀκοῇ (παραλαμβάνειν opp. ἰδεῖν). II 243, 12 διδασκαλίαν τὴν δι' ἀκοῆς. II 80, 8 νοῦς ... ἀκοὴν παραδέξασθαι θείαν ἀθυματῶν. V 51, 12 θεοῦ. I 188, 3 ἵνα μὴ δέξηται θείαν ἀκοήν. I 83, 5 πῶς δὲ ἀκούσεται τῶν προτρεπτικῶν λόγων χωρὶς ἀκοῆς; I 124, 6 οὐδ' ἡ ἀ. ... διδακτή. I 204, 15 τῶν ἐξ ἀκοῆς καὶ ὑφηγήσεως μανθανόντων. — II 45, 15 τὰς δι' ἀκοῆς ... ἐπιθυμίας. I 105, 2 δι' ἀκοῆς (ἡδοναὶ συνίστανται). III 85, 14 τερφθῆναι δι' ἀκοῆς μᾶλλον ἢ ὠφεληθῆναι. IV 74, 16 τὰς δι' ἀκοῆς τέρψεις τε καὶ θρύψεις. IV 177, 4 (ἡδονή). II 250, 7 (ὁ ἄφρων) προτρέπει, coni. ὅρασιν. II 293, 23 μελῳδίαις ... δι' ἀκοῆς τερφθῆναι. I 105, 11 τὴν ἀκοὴν αὐλὸς ἡδύνει. — All: II 187, 29 Συμεών ... ἑρμηνεύεται. II 243, 16 Ἰακὼβ ... σύμβολον. III 154, 19 cf. 191, 17 ἑρμηνεύεται γὰρ Ἰσμαὴλ ἀ. θεοῦ.

ἀκοαί. I 41, 24. 286, 22. II 23, 13. 35, 18. 101, 22. 158, 18. 185, 8. 190, 8. 200, 7. 22. 233, 10. 239, 19. III 154, 18. 235, 10. IV 29, 11. V 66, 3 (= aures).

ἀκοίμητος. IV 37, 8 (διάνοια). IV 99, 2 (ἐγρήγορσις). III 157, 2 ὄμμα. V 80, 4. 256, 1 (ὄμματα). V 12, 16 διανοίας (ὄμματα). IV 164, 20 τὸ . . . τῆς ψυχῆς ἀ. ὄμμα. IV 189, 6 (τὰ τῆς ψυχῆς ἀκοίμητα ὄμματα). III 163, 20 (ὀφθαλμός). V 240, 12 (ὀφθαλμοί).

ἀκοινώνητος. II 228, 13 φύσει κακῷ τὸ ἀγαθόν. V 104, 19 ἡ δ' ἀλλοτριότης. VI 168, 7 ἀκοινώνητον ἀρχή, θεσμὸς φύσεως ἀκίνητος. III 117, 21 (βίος). V 257, 17 ἡ διαφορότης. V 257, 2 ὅσα ἑτερογενῆ. V 356, 21 (ζῷα). I 191, 11 (ὁ θεὸς) κακῶν. III 174, 31. IV 306, 11. V 156, 8 (κοινωνία). IV 297, 6 (πράγματα). V 105, 6 (τρόπος). I 214, 19 (φιλήδονος). — V 252, 6 ἐξ ἀκοινωνήτων καὶ ἀναρμόστων. VI 162, 7 τὸ ἀκοινώνητον. V 309, 9 ἄμικτα καὶ ἀκοινώνητα. V 89, 7 οἳ τὴν φύσιν ἄμικτοι καὶ ἀκοινώνητοι.

ἀκολάκευτος. II 305, 9 (σύμβουλος). I 263, 6 (ὁ ἀ.). II 285, 13. III 216, 20 ἀκολακεύτως.

ἀκολασία. I 207, 18 (coni. ἀφροσύνη, ἀδικία, φόβος, δειλία). II 80, 15 (coni. ἀφροσύνη, δειλία, ἀδικία, ἀσέβεια). I 210, 14 (coni. ψευδορκία, ἀσέβεια, ἀδικία). II 117, 19 (coni. ἐπιθυμία, θυμός, ἀφροσύνη, ἀδικία). II 98, 14. 246, 15. cf. VI 15, 20 (coni. ἀφροσύνη, ἀδικία, δειλία). VI 44, 21 (coni. ἀμαθία, δειλία, πλεονεξία opp. σωφροσύνη). IV 76, 5 coni. ἀνανδρία, ἀδικία. V 373, 17 (coni. ἀφροσύνη, ἀδικία). II 233, 23. III 55, 14 ἀκολασίαι coni. ἀφροσύναι, δειλίαι, ἀδικίαι. I 25, 6 τἀναντία ... σωφροσύνην καὶ ἀκολασίαν. III 48, 4. IV 213, 7 (opp. σωφροσύνη). V 164, 11 (opp. αἰδώς, σωφροσύνη). III 190, 14 αἱρετὸν ἡ σωφροσύνη, ἐχθρὸν ἡ ἀ. IV 194, 16 (coni. ἀσέβεια). IV 193, 7 (coni. ἀσελγεία). V 168, 8 (coni. θράσος). V 229, 14 (coni. λαγνεία). V 42, 12 (coni. πλεονεξία). V 156, 8 coni. φιληδονία. I 94, 19 εἰ (ἀπεδέξατο) ἀκολασίαν, (ἐκαλεῖτο)

ἀκόλαστος. II 116, 2 τὴν ἐναντίαν ἕξιν ἀκολασίαν ἀνοδίᾳ χρῆσθαι. I 275, 3 (οἱ σοφισταὶ) τὴν ἀκολασίαν νοσερὸν ... διεξιόντες. II 115, 10 ἀντιπαθὲς δ' ἀκολασίας φάρμακον ἡ ἀλεξίκακος σωφροσύνη. III 58, 12 ἔργα opp. τὰ παιδείας. III 287, 29 (φλόξ) coni. ἀφροσύνης. III 292, 14 ἀπὸ πάντων σχεδὸν εἰδῶν καὶ γενῶν τῆς ἀκολασίας. IV 190, 11 διὰ λαγνείας καὶ ἀκολασίας, μεγάλου κακοῦ. V 68, 9 ψυχῆς δὲ πορνείαν ἀκολασίᾳ συντρόφῳ καὶ συνήθει πεπαιδοτριβομένης. V 167, 11 ἀκολασίας τὴν ἀνωτάτω τιμωρίαν. V 168, 13 καθάπερ ἐκ μητρὸς μιᾶς, ἀκολασίας.

ἀκολασταίνειν. I 275, 6. II 18, 6. 312, 10. III 301, 9. IV 30, 19.

ἀκόλαστος. III 165, 19 (coni. ἄδικος, ἄφρων, φαῦλος). II 91, 21 coni. ἄδικος, δειλός. II 83, 8 (coni. ἄφρων, ἄδικος). II 223, 25 (coni. ἄνανδροι, ἄφρονες, ἄδικοι, ἀσεβεῖς). V 326, 15 οὔτε ἀκολάστοις σώφρονες (γονεῖς) ... ὄφελος. III 182, 25 ὁ δὲ σώφρων ἀκολάστων (ἡγεμών). VI 16, 4 δυοῖν ὄντων ἀδελφοῖν, τοῦ μὲν σώφρονος, τοῦ δ' ἀκολάστου. I 94, 19 εἰ (ἀπεδέξατο) ἀκολασίαν, (ἐκαλεῖτο) ἀκόλαστος. — II 34, 21 (βίος). IV 74, 20 γυνή. V 78, 10. 21 (γυναῖκες). V 230, 9 (ἐπιθυμία). IV 72, 11 (ἐπιτηδεύματα). IV 70, 6 (ἔρως). II 40, 7 (ἡδονή). III 116, 17 (θίασος). V 36, 9 (θρέμμα = ἐπιθυμία). V 323, 6 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάντες). IV 306, 3 (ὁμιλίαι καὶ μῖξεις). I 182, 21 (πάθη). V 277, 8 (σχέσεις καὶ κινήσεις). I 215, 3 (φιλήδονος). II 211, 1. III 143, 4 (ψυχή). — II 12, 1. IV 25, 6 (τὸ ἀκόλαστον). I 288, 10 τὰ ἀκόλαστα καὶ αἰσχρά. IV 24, 12 ὁ ἀ. I 291, 3. V 359, 2 (οἱ ἀκόλαστοι). — III 223, 14 ἀκολάστως.

ἀκολουθία. VI 81, 19 τῶν αἰτιῶν. III 179, 22 τῶν συμπάντων coni. ἀναλογία. IV 263, 13 τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. V 1, 10 τῆς γραφῆς. I 21, 16. II 6, 3. 232, 20. IV 287, 21 (εἱρμός). I 45, 1. III 68, 17. 142, 17. 27. 165, 7. V 47, 11 (coni. εἱρμός). III 135, 16 κατὰ τὸν εἱρμόν. IV 262, 22 κατὰ τὸν ἐν χρόνοις εἱρμόν) II 284, 26 (ἐναρμόνιος). II 289, 27 (εὐάρμοστος). III 265, 27 coni. τὸ ἑξῆς ἐν βίῳ. V 141, 15 ἐν λόγοις. VI 162, 8 μήτε ἐν λόγοις μήτε ἐν ἔργοις. VI 46, 4 τῆς πραγματείας. VI 121, 22 πράγματος. V 217, 22. VI 104, 12. 107, 5 πραγμάτων. IV 230, 20 οἰκείων ... πράξεων. I 9, 1 τάξις. I 252, 14. II 143, 20. 174, 24. IV 2, 16. 211, 6. V 99, 17. 116, 23. 122, 6. 200, 11. 219, 10 (τῆς) φύσεως. I 137, 24 κατὰ φύσιν. VI 81, 15 (φυσική). II 294, 2 τῆς ψυχῆς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα. II 116, 18 ὥς φησιν ἀκολουθίᾳ χρώμενος.

ἀκόλουθος. II 293, 5. VI 45, 7 τὸ
× ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν. I 270, 13 ἡ φύσις καὶ τὰ ἀκολούθως αὐτῇ νομοθετηθέντα. V 163, 13 τοῦ πρέποντος καὶ ἀκολούθου τῇ φύσει. III 22, 7 τὸ ... ἀκόλουθον τοῦτο τῇ φύσει.

ἀκόρεστος. III 25, 16 (αἴσθησις). V 214, 6 (ἄνδρες). II 213, 4 τὸ ἀνθρώπων γένος. II 170, 14 (ἀπληστία). VI 152, 18 Γάιος. V 268, 18 (ἐπιθυμία). V 46, 20. 235, 2. VI 172, 6 (ἐπιθυμίαι). II 89, 7 εὐφροσύνη. IV 205, 14 cf. I 145, 24 αἱ ... γαστρὸς ἡδοναί. III 215, 21 (ἵμερος ἐπιστήμης). II 38, 24 τῶν καλῶν (ψυχή). — V 229, 19 (ἀκόρεστοι). — I 284, 4. V 372, 18 (τὸ ἀκόρεστον). II 139, 2. V 150, 9. 152, 12. 367, 25 ἀκορέστως.

ἄκος. III 3, 7 (ἀμαθίας) ἡσυχία. III 216, 2 ἄκη σωτήρια.

ἀκοσμεῖν. II 280, 1.

ἀκοσμία. VI 193, 15 (coni. ἀναισχυντία). VI 99, 13 ἐν ἀκοσμίᾳ καὶ ἀπραξίᾳ. VI 105, 4 ἐκ τῆς ἐκπυρώσεως. II 250, 4. VI 105, 14 (opp. εὐκοσμία). III 283, 14 ἀ. δ' ἐξ εὐκοσμίας. VI 89, 17 τὴν ἀκοσμίαν ... κόσμον καλεῖς. I 10, 12 τὴν ἀκοσμίαν ἐν κόσμῳ τιθείς III 47, 10. 256, 10. VI 90, 3 (opp. κόσμος). IV 79, 21 τὴν ἀκοσμίαν ὁρῶντες αὐτῶν αἰσχυνόμεθα. IV 192, 1 μετ' ἀναισχύντου θράσους τὴν ἀκοσμίαν ἐπιδεικνύμενον.

ἄκοσμος. V 340, 8 ὄχλος. I 215, 4 (φιλήδονος). III 300, 14 (φωναί). — V 258, 12 τὸ ἄκοσμον. — III 117, 4 ἀκόσμως.

ἀκούσιος. III 134, 25 τὰ ἀβούλητα. II 182, 7 (ἄγος). II 10, 29. 83, 16. 131, 14 sqq. 201, 14. III 113, 18. V 188, 10 (ἀδικήματα). V 58, 8 (ἁμάρτημα). II 3, 4. 80, 22. 131, 8. 188, 10. 201, 13. III 132, 27. 198, 19. V 135, 2 (ἁμαρτήματα). V 187, 1 (ἀνδροφονία). III 220, 10 τὸ δ' ἀπαντᾶν. V 107, 20 (βλάβη). II 130, 18 ἡ βραδυτής. II 2, 29 (εἶδος). I 254, 7 ἔργον. III 124, 8 ἔργα. I 188, 19 ⟨κακά⟩. II 3, 2 κατορθώματα. I 175, 8 (κίνησις). II 67, 5 (κινήσεις καὶ μεταβολαί). VI 31, 14 τὸ κλέος. I 193, 17 (σωματικαὶ λῶβαι). II 194, 12 (μανία). II 19, 6 (μερίς). III 199, 3 (μεταβολαί). I 144, 5 (μῶμοι). II 73, 11 (ὀλισθήματα). I 221, 8 IV 301, 7 (πάθος). I 186, 13 (πλάνος). V 99, 13 (πράγματα). II 84, 7 πτώματα. III 126, 3 (σφάλματα). II 76, 7. 84, 3. 131, 16. III 125, 27. 132, 13. 135, 5 (τροπή). II 131, 6 τῆς ψυχῆς τροπή. III 130, 15 (τροπαί). I 253, 17. 254, 11.

255, 9. III 121, 23. 124, 6. 129, 20. 130, 1. 133, 6. V 38, 11. 184, 1. 186, 10 (φόνος). — II 263, 27 (τὸ ἀκούσιον). I 70, 6. II 194, 20. 314, 3. III 126, 5. V 55, 20. 57, 16 (τὰ ἀκούσια). III 127, 20 διαφορὰν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων. I 44, 12 ἀκούσια (ἀδικεῖν). — I 255, 15. 280, 11. III 125, 24. 134, 20. IV 284, 14. V 57, 12. 184, 17. 187, 3. 23. 188, 15 ἀκουσίως.

ἄκουσμα. V 42, 18 (coni. θέαμα). I 147, 6. II 48, 5. 102, 2. 311, 15. III 193, 7. 249, 10. IV 90, 12. 124, 11. VI 163, 21 (ἀκούσματα coni. θεάματα). III 192, 24 θεῖον. III 192, 30 coni. μαθήματα. IV 121, 18 καινόν. III 95, 10 δραχμὴν μίαν εἶναι τὸ ἄ. III 180, 5 ἀκοῦσαι τὸ ἄ. τοῦτο.

ἀκουστικός. III 150, 2 (πνεῦμα).

ἀκουστός. II 277, 25. 278, 15. IV 279, 13 (φωνή). II 277, 21 τὰ ἀκουστὰ τῶν ὁρατῶν ... διακρίνει.

ἀκράδαντος. I 6, 18 (βάσις). II 27, 8 (δύναμις). IV 203, 14 (νόμιμα). III 179, 24 τὸ ἀκράδαντον.

ἀκραιφνής. I 14, 10. 206, 18. V 13, 3 (ἀλήθεια). V 184, 8 τἀληθές. II 74, 13 (ἀρετή). II 145, 9 (διανοίας ὄμμα). V 221, 18 (δικαιοσύνη). II 5, 10 κατὰ τὰς ἀκραιφνεῖς ... τῆς διανοίας ἐπιβολάς. V 17, 8 (λογισμοί). III 42, 12. V 12, 2. VI 97, 6 (νοῦς). II 43, 17 νοῦς γὰρ ἕκαστος αὐτῶν (sc. ἀστέρων). I 2, 20 ὁ τῶν ὅλων νοῦς. VI 186, 11 (τιμή). I 52, 17 (φαντασίαι). V 264, 13 (φύσις). V 100, 8 (χαρά). II 278, 20. III 67, 6. V 27, 9 (ψυχή). — I 127, 2 ἀκραιφνῶς.

ἀκρασία. V 236, 22 (ἀφροδίσιος). V 90, 9 (coni. ἀλαζονεία). V 310, 6 τῶν ἀνθρώπων. I 192, 21 ἀσκήσεις ἀκρασίας. II 20, 11 (coni. ἀφροσύνη, ἀδικία). III 291, 20 ὁ δημιουργὸς τῆς ἀκρασίας πιέζει κραταιῶς. III 291, 10 διδάσκαλον ἀκρασίας εἶναι. V 156, 4 δυσθεράπευτον κακόν. V 363, 1. VI 158, 15 (opp. ἐγκράτεια). I 57, 7 πρὸς ἀκρασίαν καὶ ἡδονήν. IV 238, 15 γεννήσης ἀκρασίας μὲν κόρον. IV 297, 9 (coni. λαγνεία). II 115, 19 (coni. λαιμαργία). I 284, 5 σὺν ἀκρασίᾳ δεινῇ λιμός. V 161, 11 (coni. μαλακία). VI 47, 22 (μειρακιώδης). V 159, 18 (coni. οἶστρος). V 163, 18 ὑπὲρ τοὺς ὅρους ἀκρασίας αὐτῆς. IV 306, 5 τὸ πολύχουν καὶ πολύτροπον τῆς ἀκρασίας. IV 78, 16 τὰς ἐξ ἀκρασίας ... συμφοράς. III 292, 13 οὐκ ἀφ᾽ ἑνὸς γένους ἀκρασίας. I 55, 8 ὑποσκελιζούσης τῆς ἀκρασίας. V 276, 10 εἰς ἀκρασίαν ἐξώλισθον. V 189, 7 ὑπὸ ἀκρασίας τὸ ἀνυπεύθυνον ζηλούσης. V 118, 3 ἐξώκειλαν εἰς ἀκρασίαν. IV 78, 20 τὰ ἐξ ἀκρασίας.

ἀκράτεια. V 322, 20.

ἀκρατής. III 288, 3 (ἀνήρ). I 297, 9 ἐπιθυμία). I 137, 23 (ὁ νοῦς). III 291, 8 ἡ τοῦ ἀκρατοῦς ... ἐκπλήρωσις. — I 126, 23. III 291, 11. IV 24, 12 (ὁ ἀ.). III 291, 25. V 330, 17 ἀκρατῶς.

ἄκρατος. II 8, 10 (ἀγαθά). II 9, 13 ἀγαθά × τε καὶ κακά. II 74, 22 ἀκρότητες. III 188, 8 (αἱ θεοῦ ἀρεταί). I 24, 6. VI 2, 10 (αὐγαί). I 170, 12. 215, 20 (βαρυδαιμονία). III 76, 22 (γένος). VI 4, 9 (διδασκαλία). I 6, 11 (δύναμις θεοῦ). I 177, 7. II 73, 20. 74, 4 (δυνάμεις). III 66, 4. 283, 3 (εἰρήνη). III 289, 13 εὐβουλία. I 50, 19 (εὐδαιμονία). I 191, 12 (ὁ θεὸς) εὐδαιμονίας ἀκράτου μεστός. III 235, 21. 239, 23 (εὐεργεσία). III 149, 4 (εὐφροσύνη). III 53, 11 τὸ θεῖον. III 42, 7 (θεός). VI 69, 6 (θεοφιλής). II 243, 18 (ἡ τῶν ἀγαθῶν ἰδέα). I 274, 11. II 184, 18 (κακία). II 73, 18 τό γε κεκραμένον οὐκ ἄκρατον. III 125, 6 (λογισμός). II 278, 19. III 298, 18 (λόγος). II 102, 18 (μέθη). III 174, 21 τὸ μνημονικόν. II 75, 1 sqq. τὸ ἄκρατον μονὰς καὶ ἡ μονὰς ἄκρατον. II 199, 13 (νῆψις). III 236, 3 πίλημα ... αἰθέρος. III 22, 5 (πίστις). IV 293, 17 τὸν εὐσεβείας πόθον. II 188, 12 τῆς ἀφροσύνης (πόμα). II 89, 21 τὰς ἀκράτους μεθύσματος πόσεις. VI 100, 1 (πῦρ). II 30, 8. III 146, 13 (σοφία). III 42, 6 τὸ θεῖον (σοφίας ἱερὸν γένος). III 153, 16 σοφίας (ποτόν). VI 33, 16 (σοφία). III 230, 6. V 10, 5. 344, 10 (φέγγος). II 73, 22 ἡλίου (φλόξ). V 352, 7 (φόβος). III 79, 13 (φύσις). III 260, 22 (τἀγαθοῦ φύσις). I 52, 15 (λογικὴ φύσις). IV 45, 22 τὸ φῶς ἐν οὐρανῷ. III 183, 3. IV 45, 20 (χαρά). III 42, 11 (ψυχῆς μέρος).

ἀκράτωρ. II 162, 16. cf. IV 245, 23 αὐτὸς ἑαυτοῦ. V 317, 13. cf. I 263, 29 γίνονται ... αὐτῶν ἀκράτορες. II 213, 23. III 25, 17 ἐπιθυμία. I 147, 10 (ἐπιθυμίαι). V 159, 15 (ἡδονή). III 282, 20 τῶν ὑπογαστρίων (λεγνεία). III 288, 12 (λογισμός) I 27, 19 (ὀρέξεις). III 293, 9 (τροφή) I 145, 29. 227, 1. II 211, 1. III 291, 14 (ψυχή). — III 117, 2 (ὁ ἀ). V 238, 6 τοὺς γαστρὸς ἀκράτορας. IV 159, 3 οἱ λίαν αὐτῶν ἀκράτορες.

ἀκράχολος. II 214, 1 (ἦθη).

ἀκρίβεια. I 200, 17 τῶν ἀφανῶν. II 35, 8. 88, 11. IV 88, 11 (τῶν) αἰσθήσεων. II 209, 11 αἰσθητηρίων. II 24, 22 περὶ ταῦτα (sc. αἰσθητήρια). IV 40, 3 λογισμοῦ. VI 54, 12 ἐν τοῖς νοήμασι. II 29, 4 περὶ πάντα ... τοῦ νομοθέτου. II 122, 4 (coni. σύνεσις). — III 1, 2. IV 186, 11 ἐπ᾽

ἀκριβείας. V 51, 19. VI 140, 25. 219, 23 μετὰ ἀκριβείας. I 237, 8. IV 280, 17. 285, 5. V 209, 10 μετὰ πάσης ἀκριβείας. VI 121, 2 χάριν ἀκριβείας.

ἀκριβής. IV 72, 6 (αἰσθήσεις). IV 36, 11 (ἀντίληψις). IV 239, 9. V 15, 17. 281, 11 (βάσανος). V 244, 12 (βάσανος) τῆς ἀληθείας. III 218, 4. IV 302, 3 (γνῶσις). IV 230, 18 (δήλωσις). V 253, 1 (δικασταί). I 24, 10 (ἐκμαγεῖον). I 153, 26 (ἐνέργειαι). IV 148, 20 (ἔννοια). I 269, 8 (ἐξέτασις). V 165, 10. 248, 12 ἐξεταστής. VI 72, 3 (ἐπιστήμη). I 200, 23. II 98, 22. III 167, 27. VI 136, 17. 137, 26 (ἔρευνα). II 285, 28 (ζήτησις) τῶν ἀφανῶν. II 305, 21. V 19, 18. 244, 4 (θέα). II 82, 7 (ἰδέα). I 18, 18. II 77, 3. III 207, 6. IV 175, 14. V 239, 3 (κατάληψις). IV 96, 9 (καταλήψεις). V 39, 4 (λογισμός). V 190, 2 (λογισταί). II 53, 6 (λόγος). IV 20, 15 (ὄμματα). IV 212, 3 (ὄψις ἡ) κατὰ διάνοιαν. I 174, 6 (ὄψεις). I 256, 21. VI 203, 15 (περίσκεψις). V 7, 8 (προσβολή). I 172, 21 (πρόσοψις). III 217, 16. VI 196, 21 (σκέψις). IV 234, 5 ἡ στόλισις. V 148, 3 φύλακες τῶν πατρίων. III 111, 18 (χαρακτῆρες). I 21, 18 (ψυχή). — V 40, 19 τὸ δ᾽ ἀκριβές. VI 205, 6 γνωρίζειν ἐπ᾽ ἀκριβές. — III 117, 16 τοὺς δ᾽ ἀκριβεστέρους ἀπατᾶν. IV 58, 8 τίς δὲ . . . ἀκριβέστερος. IV 62, 19 οἱ δὲ εἰς σύνεσιν ἀκριβεῖς. IV 105, 2 αὐτοὶ δ᾽ ἅτε σύνεσιν ἀκριβεῖς. — I 95, 30. 261, 1. II 240, 18. 247, 18. 275, 6. 305, 8. 306, 23. III 17, 20. 33, 1. 217, 23. 249, 11. 253, 22. 274, 28. 275, 17. 276, 7. IV 125, 14. 131, 16. 135, 19. 212, 8. V 232, 19. 281, 17. 318, 4. VI 134, 7. 184, 11. 194, 15. 223, 16 ἀκριβῶς. I 17, 4. 22, 7. 87, 4. 102, 15. 138, 27. II 313, 5. III 15, 16. 102, 4. 121, 21. IV 95, 18. V 342, 7. VI 66, 9. 99, 14 ἀκριβέστερον. II 82, 20. III 35, 15 ἀκριβέστατα.

ἀκριβοδίκαιος. III 33, 6 ὁ θεὸς μόνος. III 275, 11 ὀπτῆρες γὰρ καὶ κατάσκοποι. IV 75, 4 ἀληθείας ἑταῖρον καὶ ἀκριβοδίκαιον.

ἀκριβολογεῖσθαι. II 122, 7. III 58, 21.

ἀκριβολογία. II 123, 19. V 63, 10.

ἀκριβοῦν. I 202, 5 τὴν ἐμφαινομένην φιλοσοφίαν ἀ. II 222, 7 οἷς ἔθος ἀ. τὰς . . . ἀποδόσεις. III 88, 17 ᾗ διαφέρει ταῦτα ἀλλήλων ἀ. III 233, 19 καὶ τῶν ἐμφερομένων ἀ. ἕκαστον. III 247, 15 τὰ φανέντα σημεῖα πειρώμενος ἀ. IV 53, 7 ἕκαστα ἀ. καὶ δικάζειν. V 272, 16 τὰς τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεις ἀ. II 304, 14 καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων τὰς . . . . ἀ. χορείας. V 269, 15 ἡ (φρόνησις) . . . . δι᾽ ὅλων καθ᾽ ἕκαστα τῶν μερῶν ἀκριβοῦσα καὶ περιαθροῦσα. II 114, 15 τὴν οὖν ἐξετάζουσαν καὶ ἀκριβοῦσαν . . . . δύναμιν. I 26, 1 μετὰ πάσης ἐξετάσεως ἀκριβοῦντες. III 260, 20 ἑκάτερον δὴ τῶν ὀνειράτων ἀκριβοῦντες. V 263, 13 οἱ τὰ φύσεως ἀκριβοῦντες. IV 272, 15 ἑξῆς αὐτοὺς ἀκριβώσω τοὺς νόμους. II 302, 31 αὖθις ἀκριβώσομεν. III 48, 29 ταῦτα . . . καὶ ἐν ἑτέροις ἀκριβώσομεν. IV 287, 16 τὴν ἑπομένην (παραίνεσιν) κατὰ τὰ ἑξῆς ἀκριβώσωμεν. I 134, 17 ἐὰν . . . ἀκριβώσωμεν. I 192, 16 πρὸς τὸ . . . ἀκριβῶσαι. III 127, 24 ἄξιον δὲ . . . ἀκριβῶσαι. I 159, 14 ἐπεὶ . . . τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἠκρίβωσε. V 28, 6 καὶ τὸ γένος ἠκρίβωσε. IV 1, 14 ἠκριβώσαμεν. II 285, 26 τὰ μὲν ἄγαν ἠκρίβωσαν. III 90, 8 τὸν δὲ περὶ δεκάδος λόγον ἐπιμελῶς μὲν ἠκρίβωσαν. III 120, 7 καὶ τὰ ἴδια τοῦ Λάβαν ἀκρίβωσον. II 305, 6 τὴν ἑκάστου φύσιν . . . ἀκριβώσατε. I 85, 11 πῶς ἂν . . . ἀκριβώσαιεν; III 205, 9 ἣν (sc. προκατασκευὴν) ἀκριβώσαντες. III 291, 27 ἀκριβώσαντες ⟨οὖν⟩ αὐτόν. IV 210, 16 τὸ πρότερον τῇ τάξει πρότερον ἀκριβώσαντες. V 183, 7 τά τ᾽ ἐν ὄψει . . . ἀκριβώσαντες. III 182, 26 τὰ περὶ τὰς αἱρέσεις καὶ φυγὰς ἠκριβωκώς. III 202, 18 μὴ πάνυ τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων ἠκριβωκότες.

ἀκριβοῦσθαι. III 29, 14 ὑπερεθέμεθα γὰρ πολλὰ τῶν ὀφειλόντων ἀκριβωθῆναι. III 76, 12 ὥστ᾽ ἀκριβωθῆναί τι. I 9, 3 ἔμελλεν ἠκριβῶσθαί τε καὶ ἀπλανεῖς εἶναι. II 148, 15 πάντα θεοῦ ὅσα ἐν κτήμασιν ἠκριβῶσθαι διαφερόντως. IV 279, 17 ἠκρίβωται γὰρ καὶ βεβασάνισται τὰ τοῦ θεοῦ λόγια. II 120, 5 αἱ καθ᾽ ἑκάστην συζυγίαν . . . ἠκρίβωνται διαφοραί V 1, 9 διὰ τῆς προτέρας ἠκρίβωνται συντάξεως. VI 49, 19 τοῦτο δὲ . . . μετα φρονήσεως ἠκριβωμένον. I 231, 5 καταφεύγουσιν ἐπὶ . . . δίαιταν ἠκριβωμένην. III 241, 25 διὰ τὴν ἠκριβωμένην αἰτίαν. VI 59, 12 ἠκριβωμένον σχῆμα. VI 85, 6 ὡς ἠκριβωμένῳ (λόγῳ) καὶ πάνυ ἀνεξελέγκτῳ. II 100, 21 οἵ γε μὴ λίαν ἠκριβωμένοι. II 95, 6 προσρήσεις . . . οὐ σφόδρα ἠκριβωμέναι. I 186, 11 ἠκριβωμένοις τοῖς ὀργάνοις χρώμενοι. — III 179, 3. 262, 9. V 318, 11. VI 4, 19. 6, 4. 112, 19 ἀκριβωτέον.

ἀκρίς. I 57, 4. 111, 23. IV 148, 17. 149, 4. 150, 2. 154, 18. V 235, 8. 366, 2.

ἀκριτόμυθος. I 139, 22. III 302, 20 (λόγος).

ἄκριτος. VI 139, 20 (ἀναιρέσεις). VI 218, 8 (ἀποδημίαι). II 93, 24 (γνῶμαι). IV 5, 17 (διήγησις). IV 57, 24 (ἤθη). I 139, 24 τὸ λόγιον. VI 146, 1 (μανία). I 141, 13. V

125, 19 (ὁρμαί). III 277, 11 (σπουδή). VI 210, 26 (φόνοι). II 92, 3. V 229, 8 (φορά). — IV 250, 10 ταῦτ' ἄκριτον. IV 71, 7 ἀκρίτους ἐκδιδόντες τοὺς ἁλόντας. VI 143, 15 cf. 139, 25 ἀκρίτου τινὸς προκαταγινώσκειν. VI 200, 12 ἀκρίτους καταγνωσθῆναι χαλεπόν. — I 142, 3 τὸ ... ἄκριτον ἐν ἡμῖν. VI 44, 8 τὸ ἄλογον καὶ ἄκριτον — I 127, 18. IV 72, 23. VI 130, 10 ἀκρίτως.

ἀκροᾶσθαι. III 4, 5. 85, 25. IV 276, 10.

ἀκρόασις. III 192, 26 λόγων (coni. μάθησις δογμάτων). II 212, 1 λόγων ... ἱερῶν. III 265, 3 ὁ δὲ εὐμαθὴς ἀκροάσεως. I 214, 13 τῷ τῆς ἀκροάσεως ἐφηδύνασα προσαγωγῷ. III 58, 6 coni. ἡ ζήτησις, ἡ σκέψις, ἡ ἀνάγνωσις κτλ. VI 67, 11 τῷ μὲν ἡ διάλεξις ..., τοῖς δὲ ἡ ἀ. IV 250, 13. V 337, 20. VI 187, 7 πρὸς ἀκρόασιν VI 188, 9 εἰς ἀκρόασιν. III 3, 12 ἐπ' ἀκρόασιν. III 191, 21 ἐκ τῆς τοιαύτης ἀκροάσεως.

ἀκροατήρια. III 85, 3 coni. τὰ θέατρα.

ἀκροατής. I 288, 18 ἀκροατοῦ τάξιν ... λαχεῖν. III 4, 15 οὐ θνητὸς μὲν ἀ. οὐδὲ εἷς. III 5, 3 ὁ ἀ. ὡσανεὶ πυνθάνεται πρὸς ἀλήθειαν οὐ πυνθανόμενος. III 86, 6 τὸν ἀσκητήν, οὐ ἀκροατὴν λόγων εἶναι. III 212, 19 ὧν ἀκροατὴν Μωυσῆν ἀσώματον γενόμενον. III 160, 4 εὐεργετεῖ τὸν ἀκροατὴν καὶ θεατὴν φάσκων. III 203, 5 τὸν ἀκροατὴν αὐτὸν ἐτελείωσε. V 218, 21 εἰς προσοχὴν ἀκροατοῦ. VI 124, 19 κοινὸν ἀκροατὴν ἑαυτὸν (ἐποιεῖτο) τοῖς τὰς ἀμφισβητήσεις ἔχουσιν. VI 189, 20 μὴ τὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀκροατὴν ὑπερβάς. VI 186, 28 ἔχεις πρὸς ἐπίδειξιν ἀκροατὴν ... τὸν πάντων ἄριστον. I 140, 3 ἀπατᾶσθαι τὸν ἀκροατήν. I 234, 13 ἀντὶ ἀκροατῶν θεατὰς ἐπιστήμης ἐργάσηται.

ἀκροατικῶς. I 286, 19. 21. VI 23, 19.

ἀκρόπολις. III 211, 19 ἐν ἡμῖν (= κεφαλή). II 104, 19 ὁ τὴν ἀκρόπολιν ἐπιτετειχικὼς ἑκάστῳ θηριωδέστατος νοῦς. I 109, 2 (ψυχική). V 220, 1 τῆς ψυχῆς. II 250, 20 τῇ τυράννῳ κακίᾳ βασίλειον. II 226, 25 ἣν (sc. κενὴν δόξην) ... ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἄνωθεν ὁ ἐλευθεροποιὸς καθεῖλε θεός. IV 34, 19 (ὅρασιν) ὥσπερ ἐπ' ἀκροπόλεως ἱδρυσάμενος. II 256, 16 (= πύργος, Gen. 11, 5).

ἀκροποσθία. V 2, 5.

ἄκρος. V 250, 12. VI 65, 11 (ἀρετή). III 294, 8 δυνάμεως (ἀρχή). I 24, 4 (ἀψίς) τῶν νοητῶν. II 91, 14 (δάκτυλος). I 190, 5 (δάκτυλοι) ποδῶν. I 270, 28. II 132, 4. 302, 23. III 218, 2 (ἐπιστήμη). II 64, 5 (ἐπιφάνεια). II 69, 2. 81, 19. III 296, 15. IV 235, 14 (εὐδαιμονία). III 33, 9 (ἰσότης). II 174, 2 (κακόν). II 137, 3 (ζῴων τῶν ἀλόγων κεφαλαί). I 68, 14 ἑκάτερον ὅ τε νοῦς καὶ τὸ αἰσθητόν. II 215, 7 (ὀξύτης). II 83, 10 (πόδες). I 107, 24. II 38, 27. 80, 2 (σοφία). III 148, 8 (τελειότης). I 217, 19 (τέχναι). III 241, 7 (τρόποι). I 196, 22 (φύσεις). III 252, 12 (χαρακτῆρες). — I 132, 23 εἰς ἄκρον. IV 118, 7 ἐπ' ἄκρον ... εὐμορφίας καὶ φρονήσεως. IV 213, 20 ἐπ' ἄκρον .... σοφίας. — I 10, 14. 23, 1. 39, 7. 171, 18. II 119, 14. 135, 5. III 47, 8. 138, 2. 196, 10. 295, 20. IV 273, 11 (τὰ ἄκρα). — I 48, 3. 63, 18. 136, 8. 203, 12. 210, 8. 264, 11. 267, 10. 276, 25. 287, 17. 25. II 23, 2. 34, 27. 65, 6. 19. 115, 7. 240, 7. 294, 21 ἄκρως

ἀκροτελεύτιον. III 2, 18. VI 68, 7.

ἀκρότης. III 156, 9 σπεύδει δὲ ὁ μέσος ἀεὶ πρὸς ἀκρότητα. I 273, 14 ἀκρότητος δὲ ἐφιεμέναις ψυχαῖς. III 177, 26 περὶ τὰ θεωρήματα. V 335, 14 καλοκἀγαθίας. IV 35, 13. V 159, 11. VI 90, 2 τέχνης. V 329, 3 τέχνης πλαστικῆς. VI 71, 2 εὐδαιμονίας. I 2, 16 φιλοσοφίας. III 36, 11 ἐν ὑπερβολαῖς.

ἀκρότητες. III 94, 3 τοῦ ἀγενήτου. I 171, 16 μήπω τὰς γενικὰς καὶ ἀφθάρτους ἀκρότητας ἔχειν. II 74, 22 περὶ τὸ ὄν. III 8, 8 τῶν σῶν εὐεργεσιῶν. III 28, 17 coni. τελειότητες. III 268, 11 τέχνης. V 241, 16 (ἐν) ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς.

ἀκρότομος. I 107, 22. 24. cf. IV 170, 17. 272, 6 πέτρα ἡ σοφία τοῦ θεοῦ.

ἀκρόχολος. I 214, 18 (φιλήδονος).

ἀκρωτηριάζειν. V 3, 4 τὸ ὑπηρετοῦν ταῖς τοιαύταις ὁμιλίαις ὄργανον ἀ. I 247, 3 ἃς (sc. δυνάμεις) οὐ θέμις ἀ. διαιροῦντας. II 112, 19 ἀκρωτηριάζει τῆς δυνάμεως τὸ ἀνυσιμώτερον. I 249, 12 ἐὰν ἐκτεμεῖν καὶ ἀ. ἐθέλῃς. III 285, 23 ἀκρωτηριαζόντων ὦτα καὶ ῥῖνας.

ἀκρωτηριάζεσθαι. II 71, 11 τετμήσῃ, κεκαύσῃ, ἀκρωτηριασθήσῃ. V 146, 8 τὰ μέρη οἷς ἐτύπτησαν τοὺς γονεῖς ἀ. V 200, 8 ὅπως ἀκρωτηριάζηται τὸ σῶμα. VI 58, 1 τὰ σώματα ἠκρωτηριασμένοι. V 12, 6 μηδὲν ἀκρωτηριασθεῖσαι μέρος. V 21, 3 ἀκρωτηριασθέντος μέρους. VI 88, 5 ὁ μὲν οὐδὲν ἀκρωτηριασθεὶς μέρος. IV 10, 22 τὸν κόσμον ἀκρωτηριασθέντα. VI 180, 24 ἠκρωτηριασμένον ὦτα καὶ οὐρὰς καὶ βάσεις. V 1, 18 τοσαύτας μυριάδας ἀκρωτηριασμένας τὰ ... σώματα. I 193, 18 ἠκρωτηριασμένοι καὶ ἐκτετμημένοι τὰ κάλλιστα.

ἀκτινοβολεῖν. III 229, 13 ὁ θεός.

ἀκτίς. II 141, 25 αἱ ἀρετῆς. III 229, 21 ταῖς ἀρχετύποις καὶ ἀσωμάτοις ἀκτῖσι τῆς

λογικῆς πηγῆς. III 157, 8 τὰς ἀσκίους καὶ περιφανεστάτας ἀκτῖνας. II 74, 5. 241, 8. III 209, 11. 223, 21. 248, 18. IV 262, 15. V 220, 16. VI 2, 10. 174, 15 (ἡλιακαί). II 259, 5 (ἡλίου). IV 19, 4 ἀφ' ἡλίου. VI 69, 9 νοηταί. III 221, 23 (ὁ νοῦς) τὰς αὑτοῦ δυνάμεις ὥσπερ ἀκτῖνας εἰς ὅλον τείνει. I 193, 25 ὁ γὰρ τοῦ ὄντος ὀφθαλμὸς ... μυρίας ἀκτῖνας ἐκβάλλει. II 74, 1 ἡ ὄψις μαρμαρυγαῖς τῶν ἀκτίνων ἀμυδρωθεῖσα. III 50, 9 αὐγοειδεστάτας ἄχρι γῆς (πλάνητες) ἀποστέλλουσιν ἀκτῖνας. III 146, 7 τῷ περιαυγεῖ τῶν ἀκτίνων πρὶν ἰδεῖν πηρὸς ἔσται. V 10, 18 τὴν φερομένην ἀπόρροιαν τῶν ἀκτίνων ἐπὶ γῆν. IV 149, 8 τῆς τῶν ἀκτίνων φορᾶς.

ἀκυρολογεῖν. I 288, 1.

ἄκυρος I 149, 6 (νοῦς) ἑαυτῷ. VI 12, 9 πάντων ἄκυρον εἶναί τινα καὶ ἑαυτοῦ. V 118, 16 (ὁ ὑπαίτιος) τῆς ἀγνώμονος γνώμης. I 231, 14 ὁ (sc. θεὸς) δ' ἅτε εἰδὼς τὰ ἐν ἀνάγκαις ἄκυρα. IV 264, 21 τὸ κῦρος ἐπιφημίσας τοῖς ἀκύροις.

ἄκων. I 116, 28 (διάνοια). I 126, 10 (γυνή). I 231, 12 οἱ δείλαιοι. I 149, 5 (θεός). II 71, 4 (οἰκέται). I 133, 12 (πατήρ). I 131, 20. III 112, 22. IV 301, 13 (ψυχή). I 279, 12. II 46, 2. 181, 20. 194, 4. 313, 6. III 166, 22. 206, 7. V 37, 26. 171, 7. 190, 3 (opp. ἑκών). V 293, 1 opp. ἐθελοντής. III 281, 1 opp. ἐκ προνοίας. V 292, 19 opp. γνώμαις ἑκουσίοις. IV 307, 9 opp. καθ' ἑκούσιον γνώμην. II 236, 19 ὑπομένουσιν ἄκοντες. II 252, 12 ὡς ἄκοντας εἰς συναίνεσιν ἐπισπάσασθαι. IV 136, 8 ὑπὸ τῶν ἐξαναλῶσαι γλιχομένων τὸ γένος ἀκόντων. IV 154, 2 παρ' ἀκόντων. V 301, 3 ὅ τε γὰρ εὖ πεπονθὼς ἄ. ἄγεται πρὸς τὸ ἔνσπονδον. VI 17, 10 ἄ. τι ποιεῖ. VI 18, 6 οὐδὲν ἄ. ποιεῖ (ὁ ἀστεῖος). VI 31, 11 ἵνα μηδ' ἄ. ... φθέγξηται.

ἀλαζονεία. V 106, 17 ἐπίβουλον κακόν. V 248, 7 (μέγιστον κακόν). III 152, 9 (ὑπέραυχος). V 246, 22 coni. τὸ ὑπέραυχον. II 296, 25 τό τε ὑπέραυχον ἀλαζονείας γέμον πολλῆς κακόν. V 241, 22 ἀμαθίᾳ τῇ δι' ἀλαζονείαν. V 318, 8 ψυχὴ δὲ εὐχάριστος ἀλαζονείᾳ πολέμιος. V 320, 4 ψυχῆς ἐστι κακία. VI 36, 16 (opp. παρρησία). V 90, 9 (coni. ἀκρασία). IV 113, 23 (coni. ἀπαιδευσία). VI 188, 21 (coni. βαρύτης). IV 76, 5 coni. ὁ τοῦ δοκεῖν ἵμερος, ἀκολασία. II 207, 7 (coni. εὐήθεια, προπέτεια). II 294, 22 (coni. τῦφος καὶ ἀπαιδευσία). IV 270, 6. 277, 16. V 189, 6. 316, 15. 346, 17 (coni. ὑπεροψία). VI 196, 13 (coni. φιλονεικία). — V 64, 14 αὐτοῦ (τοῦ) μισοῦντος ἀλαζονείαν. V 319, 17 τοὺς δὲ μέγα πνέοντας ἐπιτάσει τῆς ἀλαζονείας. V 317, 1 ἀ. γὰρ φύεται καὶ ἐν ἠμελημένοις καὶ ἀφανέσιν ἀνθρώποις. V 89, 17 τῶν ὑπ' ἀλαζονείας φυσωμένων. V 3, 9 cf. 70, 18 φυσηθέντες ὑπ' ἀλαζονείας. V 152, 10 ὑπ' ἀλαζονείας ἀσμενίζοντα. V 206, 10 εἴξας ἀλαζονείᾳ θεράποντος. III 305, 24 ὦ γέμουσα ἀλαζονείας. II 302, 4 πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐξάραντας ἑαυτοὺς ὑπὸ ἀλαζονείας.

ἀλαζονεύεσθαι. III 117, 13.

ἀλαζών. I 215, 5. III 80, 15. IV 256, 13. V 225, 18. 229, 5.

ἀλάστωρ. I 215, 2. III 83, 22. VI 151, 27.

ἀλγεῖν. I 56, 10. 157, 20 sqq. 160, 12. 288, 3. III 11, 6. 278, 15. VI 7, 3.

ἀλγεινός. I 158, 3. 10 τὰ ἀλγεινά. II 71, 15 ἀλγεινότατα ... τὰ σῴζοντα.

ἀλγηδών. VI 9, 6 (ὁ ἀστεῖος) καταπεφρονηκὼς μὲν ἀλγηδόνων. VI 41, 16 ἐπάνω πάσης ἀλγηδόνος ἵστασθαι. V 70, 15 ἡδονὴν ... ἐπιφέρουσαν ἀλγηδόνας. I 157, 19 πάθος. III 36, 2 cf. 278, 16 πάθη, ἀλγηδόνες τε καὶ ἡδοναί. I 56, 9. 13. II 171, 14 (opp. ἡδονή). V 108, 10 (coni. ἡδονή). III 89, 3. IV 122, 9 (coni. ἡδοναί). III 88, 14 λύπαις, ἀλγηδόσι, πτόαις, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. IV 150, 10 (coni. περιωδυνίαι). IV 43, 7 (coni. πόνοι). IV 164, 11 θάνατον ... τὸν βραδὺν καὶ μετ' ἀλγηδόνων. IV 15, 9 (ἀνθ' ἑνὸς τοῦ χωρὶς ἀλγηδόνων (θανάτου). I 157, 31 ὑποπίπτει ταῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀφορήτοις δεσποίναις. I 158, 5 ἐπιφωνῆσαι τὸ τραγικὸν πρὸς τὴν ἀλγηδόνα. I 161, 12 μετ' ὀδύνης καὶ ἀλγηδόνων ἀνηκέστων. I 185, 19 (ὁ νοῦς) τῶν δὲ ἀπεστρέφετο, ἐμποιούντων ἀλγηδόνας. V 1, 18 μετὰ χαλεπῶν ἀλγηδόνων. V 61, 20 οὔτ' ἀλγηδόνας οὔτε λώβην ἀπεργάζεται. V 304, 10 ἀλγηδόσι πιέζονται. V 352, 11 ἐν ἀλγηδόσι. V 370, 9 εἰς πικρῶν καὶ δυσυπομονήτων γένεσιν ἀλγηδόνων.

ἄλγημα. III 300, 9 ἀκοῆς.

ἀλεαίνειν. I 192, 1 ὅ τε ἀὴρ ἀλεαινόμενος καὶ ψυχόμενος. II 259, 7. 9 (ὁ ἥλιος) IV 146, 18 (τὸ πυρῶδες).

ἄλειμμα. I 262, 23. VI 205, 16.

ἀλεξίκακος. VI 176, 5 Ἄρεως (δύναμις). III 200, 10 ἡσυχία. III 228, 20 λόγος. IV 78, 12 παρηγόρημα τῶν συμφορῶν. VI 182, 18 (ὁ Σεβαστός). II 115, 10 σωφροσύνη. II 203, 13. V 269, 10 (φάρμακον).

ἀλεξιφάρμακον. I 140, 22. 157, 23.

ἀλήθεια. I 142, 14. IV 226, 21. 230, 11. 17. V 22, 19 sqq. 224, 19. 22 (coni. δήλωσις). I 101, 16. 190, 16. II 285, 12.

IV 28, 19. 134, 10. V 7, 11. 75, 17. 146, 5, 195, 23. 225, 10. 332, 6. 342, 13. VI 206, 18 (coni. vel opp. δόξα, δόξαι). IV 131, 12 (opp. τὸ δοκεῖν). IV 239, 4 (opp. ψεῦδος). II 159, 1 τὸ ἀψευδὲς ... ἐγκώμιον. I 193, 9 ὡς ἀπεργάσασθαι ... κατεψευσμένην ἀλήθειαν. VI 94, 8 ψευδολογίαν κατὰ τῆς ἀληθείας. IV 177, 5 (opp. ἀπάτη). IV 231, 21 ἀψευδεῖν περὶ ἀληθείας λέγοντα. — III 280, 5 (ἄδολος). I 14, 11. 206, 18. V 13, 3 (ἀκραιφνής). V 344, 2 (ἀξιέραστος). II 177, 1. 286, 4 (γυμνή). V 16, 9 (ἀνενδοίαστος καὶ γυμνή). V 333, 19 ἔφορος καὶ ἐπίσκοπος. IV 300, 1 (σεμνή). II 70, 12 ἀληθείᾳ συνοδοιπόρῳ χρῶνται. III 22, 10 παρ' ἀληθείᾳ βραβευούσῃ. III 206, 19. IV 15, 17. V 98, 14. 125, 24. 267, 22. VI 12, 16 παρ' ἀληθείᾳ δικαζούσῃ. V 326, 20 πρυτανευούσης ἀληθείας. — II 171, 9 ἡ τὰ τῶν συνεσκιασμένων πραγμάτων ἀνακαλυπτήρια ἄγουσα δύναμις. II 178, 5 (ἡ ὠφελιμωτάτη opp. ἡ βλαβερωτάτη δόκησις). II 183, 4 (τὸ κράτιστον κτῆμα). VI 44, 14 (ἱερώτατον κτῆμα). II 290, 2 ἡ τῶν γινομένων. V 326, 23 coni. αἰδώς. VI 142, 5 (opp. ἀπόπειρα). V 74, 19. 322, 1 (coni. ἀτυφία). V 338, 3 (opp. γοητεία). IV 256, 1 (coni. δικαιοσύνη). I 295, 4 (opp. φαντασία καὶ δόκησις). II 177, 3 (opp. δόκησις). III 277, 10 (coni. εἰκαιολογία). VI 70, 17 (coni. εὐημερία). I 212, 15 coni. εὐσέβεια, ὁσιότης κτλ. IV 265, 6 (coni. θεοῦ τιμή). V 78, 13 coni. τὸ καλόν. I 140, 23 λόγος, σαφήνεια λόγου, ἀ. αὐτοῦ. I 141, 17 (coni. λόγος, σαφήνεια). I 123, 4 (coni. λόγος). V 216, 19. 218, 23 (coni. πίστις). I 259, 25. 264, 16 (opp. πολιτεία). V 200, 21 πολιτείας ζηλούσης τὴν ἀλήθειαν. I 143, 29 (coni. σαφήνεια). II 202, 13. 259, 23 (opp. στοχασμός). II 201, 18 (opp. συνήθεια). II 103, 24. V 341, 16. 25. 349, 3. VI 56, 10 (opp. τῦφος). III 143, 25 opp. ὑπόκρισις. III 275, 29 (opp. ψευδὴς ὑπόληψις). VI 150, 6 opp. φάσμα. — VI 159, 17 ἀγνοίᾳ. II 249, 9 (ἀντίληψις). V 334, 4. 341, 15. IV 264, 15 (αὐγή). I 240, 6 τὰ γνωρίσματα. V 337, 7 (ἔλεγχος). V 295, 15 (ἐνάργεια). VI 21, 16 (ἐπίγνωσις). I 165, 6 (ἐπιστήμη). V 166, 12. 210, 18. VI 138, 1 (ἔρευνα). V 126, 3 (ζήτησις). IV 267, 7 θεῷ μάρτυρι τῆς περὶ τοὺς χρησμοὺς ἀληθείας. I 165, 3 (κανών). I 286, 11. II 230, 2. IV 91, 14 (κανόνες). II 256, 2 (κατάληψις). III 83, 6. 209, 25 (λόγος). IV 259, 20 περὶ τὸ λόγιον. VI 73, 2 μίμημα. VI 72, 7 πόθος. III 137, 11 (πρόσθεσις). II 186, 9 (στολή). V 220, 6 (τάξις). II 283, 6. III 140, 1. 252, 7 (φέγγος). VI 139, 20. 161, 12. 221, 8 (φύσις). II 77, 14 φῶς. I 123, 2. 6 ἡ φωτὸς τηλαυγεστέρα. IV 75, 20 φῶς γὰρ ἡ ἀ. V 220, 22 ἥξει γὰρ πάλιν ἡ ἀ. καὶ ἀναλάμψει φῶς. II 155, 11 ἀληθείας ἁπλοῦν χρῶμα. —

I 121, 4 (ἀσκηταί). III 281, 4 (βραβευταί). V 165, 9 ἐξεταστής. III 274, 22 (ἐπέραστος). V 15, 8 ἐραστὴς ... καὶ διδάσκαλος. V 323, 4 οἱ ἐπηλύται ... ἀληθείας ἐρασταί. V 149, 5 ἐρῶν. IV 75, 4 (ἑταῖρος). II 238, 17 ἐχθρός. II 30, 2 (κριταί). V 190, 2 (λογισταί).

VI 53, 9. 115, 7 ἀλήθειαν ἰχνηλατεῖν. II 53, 12 τῆς ἀληθείας ἴχνεσιν αὐτῆς ἐπιβαίνειν. IV 80, 11 τοῖς ἀλήθειαν ποθοῦσιν. VI 63, 2 ἐρᾶν ἀληθείας. IV 283, 11 cf. 125, 16 ζητεῖν ἀλήθειαν. VI 4, 1 ἐζήλουν ἀλήθειαν.

I 1, 4 cf. 59, 22 μυθικοῖς πλάσμασι τὴν ἀλήθειαν ἐπικρύψαντες. VI 170, 9 μυθικὸν πλάσμα ὡς ἀψευδεστάτην ἀλήθειαν. II 11, 21 πιθανὰς εὑρέσεις κατὰ τῆς ἀληθείας μυθοπλαστῶν. VI 93, 22 ἀλογεῖν ἀληθείας οἱ μυθοπλάσται. V 374, 9 ἄπλαστον ἀλήθειαν ἀντὶ πεπλασμένων μύθων. — V 77, 6 ὀλιγωρεῖν ἀληθείας (opp. μυστικὰ πλάσματα).

I 45, 17 (αἰτίαν) στοχαζομένην ὥσπερ σκοποῦ τῆς ἀληθείας. I 51, 2 (κάλλος) πολλῷ τῆς ἀληθείας ἔλαττον. I 164, 8 cf. 14 τοῦ διαφθείροντος τὴν ἀλήθειαν νοῦ. I 164, 11 ἐνύπνια τῆς ἀληθείας ἀμέτοχα. I 164, 25 ἀπολώλεκας ἀλήθειαν. I 165, 2 οἱ τὸν ὅρον τῆς ἀληθείας ὑπερβαίνοντες. I 207, 6 τῷ δὲ θεοῦ θεραπευτῇ πρεπῶδες ἀληθείας περιέχεσθαι. I 263, 8 ψυχῆς ... θυσίαν φερούσης ἀλήθειαν. II 11, 16 ταῦτα τῆς ἀληθείας ἀπᾴδει. II 71, 5 δι' ἀληθείας σωφρονίζεσθαι. II 253, 7 ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐλεγχόμενον. II 304, 10 μετακαλεῖν ... ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. II 305, 15 ὁ νοῦς ... ὡς πρὸς κάτοπτρον ἀφορῶν ἀλήθειαν. III 16, 22 προϊούσης ἀληθείας. III 17, 8 ἐκ μέσης τῆς φύσεως ἁρπάσαι τὴν ἀλήθειαν. III 56, 16 τῆς ἀληθείας ἀποδιδρασκούσης. III 69, 16 τοῖς ἀληθείας ναυλοχωτάτοις ὑποδρόμοις. III 84, 16 ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος ... ἐκτετοξευκὼς ἀλήθειαν. III 99, 9 ἀμφιθαλὴς τῆς ἀληθείας ἔχεται. III 117, 11 μέμψαιτ' ἂν οὐκ δεόντως ἡ ἀ. III 252, 17 ᾧ βραχύτατον μέρος ἀληθείας ἐγκαταμέμικται. IV 28, 3 ὡς ἄν τις ἐγγύτατα τῆς ἀληθείας ἱστάμενος. IV 77, 14 ἐπικρύψαι τὴν ἀλήθειαν. IV 83, 18 διακαλύψαι τὴν ἀλήθειαν. IV 85, 17 τὴν τῶν ὀνείρων διάκρισιν ... στοχαζομένην

τῆς ἀληθείας. IV 119, 8 ὅστις ἦν ἐπ' ἀληθείας. IV 228, 20 ἐγγυτέρω τις τῆς ἀληθείας προσερχόμενος. IV 230, 13 ὅ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος) ... τιμῶν ἀλήθειαν. IV 233, 5 χρώματι διαπρεπεῖ κεκοσμημένον ἀληθείας. IV 241, 11 ἀ. γὰρ ὀπαδὸς θεοῦ. IV 263, 8 θεῖον ... πνεῦμα τὸ ποδηγετοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. IV 270, 11 μὴ προσούσης ἀληθείας. IV 271, 23 αἰτίαν ... ἐγγυτάτω τῆς ἀληθείας. IV 290, 2 τὸ παρακαλύψασθαί σε τὴν ἀλήθειαν. V 85, 12 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαίου ... λόγος ... ἐπηρεισμένος ἀληθείᾳ. V 142, 13 αἱ δ' ἐκ λόγου πίστεις ἔτι μᾶλλον ἐπισφραγιοῦνται τὴν ἀλήθειαν. V 149, 8 παρ' οἷς ἀ. τιμᾶται. V 218, 20 ὡς ὀλίγα φροντίζοντα τῆς ἀληθείας. V 224, 16 τί δ' οὕτως ἐν βίῳ καλὸν ὡς ἀ. V 249, 22 μεταναστὰς εἰς ἀλήθειαν. V 252, 17 ἀλήθειαν ὑπερόριον τῆς ψυχῆς πεφυγαδευκώς. V 346, 13 ἀλήθειαν δὲ μετίασιν οἱ τὸν θεὸν θεῷ φαντασιωθέντες. V 370, 22 τὰς ἐπ' ἀλήθειαν ἀγούσας εὐθυτενεῖς ὁδούς. VI 8, 17 γέγονε δ' οὐδὲν ἧττον ἐπ' ἀληθείας. VI 11, 4 πολὺ διαμαρτάνει τῆς ἀληθείας. VI 46, 7 ἀτεχνῶς αὐτῆς περιεχόμενος τῆς ἀληθείας. VI 56, 12 ῥέουσι ... ἀπὸ δὲ τῆς ἀληθείας αἱ περιουσίαι τῶν ἀγαθῶν ἀνθρωπίνων τε καὶ θείων. VI 90, 11 ἀλήθειαν ὑπερόριον πεφυγαδεύκασιν. VI 96, 17 νικηθέντες δὲ ὑπὸ τῆς ἀληθείας. VI 138, 17 ἡ γὰρ ἀ. αὐταρκέστατος ἔπαινος. VI 166, 26 πάντα ἐπ' ἀληθείας πραγματευσάμενος. VI 201, 18 μὴ δηλοῦντα δὲ ἐπ' ἀληθείας τὰς ἱκετείας.

πρὸς ἀλήθειαν. III 305, 25. V 325, 2 τὸ π. ἀ. ἀγαθόν. I 243, 1. IV 49, 8. 84, 24 (τὰ π. ἀ. ἀγαθά). V 202, 7 ὅσα π. ἀ. ἀγαθά. I 263, 13. 289, 17. II 142, 5. IV 3, 6. 4, 2 (ὁ π. ἀ. ἄνθρωπος). V 73, 13 (οἱ π. ἀ. ἄνθρωποι). V 271, 14 (ὁ π. ἀ. ἀνήρ). V 364, 19 τοῦ ἑνὸς καὶ π. ἀ. ἄρχοντος. I 264, 2 τοὺς ἀρετῆς π. ἀ. ἀσκητάς. V 270, 20 τοῦ π. ἀ. βίου. III 299, 5 ἡ ... π. ἀ. ... εἰρήνη. V 361, 14 ὁ π. ἀ. εὐγήρως. III 298, 17 τῆς π. ἀ. εὐφροσύνης. II 3, 7 ζωὴν τὴν π. ἀ. εὐήμερόν τε καὶ μακραίωνα. IV 264, 11 cf. 287, 8 τοῦ π. ἀ. θεοῦ. V 253, 7 ὁ π. ἀ. ἱερεύς. V 19, 8 τὸ π. ἀ. ἱερόν. I 191, 17 cf. IV 3, 3 τὸ π. ἀ. καλόν. II 44, 18 τὰ π. ἀ. καλά. IV 19, 20. 216, 10 τὸ π. ἀ. ὄν. I 182, 13 τῇ π. ἀ. παρθένῳ. II 11, 23 τὸ π. ἀ. σοφόν. IV 33, 9 ὁ π. ἀ. ὤν. — I 6, 13. 60, 5. 92, 16. 94, 31. 126, 17. 30. 151, 25. 31. 152, 20. 156, 1. 199, 8. 240, 3. 260, 13. 294, 19. 26. 295, 1. II 10, 5. 19, 9. 20, 25. 26, 14. 29, 12. 33, 3. 35, 14. 36, 2. 20. 23. 37, 4. 7. 39, 16. 46, 19. 48, 16. 50, 9. 51, 2. 63, 1. 78, 15. 92, 6. 95, 12. 103, 17. 109, 11. 111, 16. 118, 15. 160, 15. 166, 16. 178, 30. 183, 21. 184, 5. 8. 197, 18. 217, 16. 255, 6. 270, 20. 285, 15. 21. 289, 14. 296, 22. 302, 12. 304, 4. 314, 4. III 5, 3. 11, 6. 13, 10. 17, 5. 22, 2. 39, 12. 46, 10. 52, 11. 61, 2. 66, 17. 83, 21. 88, 9. 89, 21. 125, 2. 157, 9. 158, 7. 160, 24. 167, 11. 173, 19. 185, 15. 22. 218, 4. 220, 22. 230, 27. 231, 15. 244, 25. 251, 14. 255, 2. 256, 23. 282, 15. 301, 2. IV 2, 17. 40, 21. 74, 1. 171, 18. 224, 4. 275, 21. 281, 19. V 17, 2. 46, 10. 50, 2. 56, 14. 69, 12. 75, 17. 83, 18. 99, 15. 128, 4. 134, 10. 193, 18. 227, 13. 281, 14. VI 12, 8. 24, 3. 206, 8 πρὸς ἀλήθειαν.

I 121, 5. II 22, 6. III 25, 14. 227, 23. 303, 18. VI 100, 20 κατὰ τῆς ἀληθείας. I 47, 14. 198, 25. II 68, 17. 90, 6. 155, 12. 178, 21. 226, 22. 265, 29. 298, 13. 299, 21. III 59, 19. 69, 4. 253, 24. 26. IV 36, 21. 59, 13. 74, 9. 87, 16. 211, 6. 284, 11. 298, 2. V 34, 10. 219, 4. 226, 15. 284, 6 ἀληθείᾳ. IV 69, 18. V 24, 14. 144, 18 ταῖς ἀληθείαις.

ἀληθεύειν. IV 241, 10 ἀναγκαῖον ἦν ἀ. IV 81, 11 τοῖς ὀνείρων κριταῖς ἀ. ἀναγκαῖον. V 222, 22 λόγοις οὐκ ἀεὶ πεφυκόσιν ἀ. I 140, 21 τῶν γοῦν χρωμένων ... οὐδεὶς ἀληθεύει. IV 25, 11 εἰδότες ἀληθεύοντα. II 178, 10 τὴν ἀληθεύουσαν ἀνδράσι φίλην πίστιν. VI 88, 5 παραδοξολογοῦντος μᾶλλόν ἐστιν ἢ ἀληθεύοντος. I 173, 16 τὸ δὲ τῷ κάμνοντι μὴ ἀληθεῦσαι τὸν ἰατρόν. I 173, 20 ἐκ τοῦ ἀληθεῦσαι. IV 288, 2 λογικῇ φύσει ... οὕτως ἀ. ἐφ' ἑκάστου δεδιδαγμένῃ.

ἀληθής. II 251, 10 (αἰδώς). IV 15, 1 ἡ ἀληθεστάτη τῶν αἰσθήσεων. I 24, 19 (αἰτία). IV 272, 14 (αἰτίαι). V 267, 8 (ἀνδρεία). IV 188, 9 (ἀπολογία). I 109, 14. III 269, 7 (βίος). III 55, 1 (γνώμη). I 275, 12 (διαβολαί). I 232, 17 (διάνοια). I 164, 11. 229, 1 δόγμα. I 114, 18. II 228, 10. III 114, 7. VI 87, 14 (δόξα). V 267, 12 (εἰκών). V 43, 6 (ἐλευθερία). III 116, 12 (ἔπαινος). IV 36, 12 (ἔπαινοι). I 200, 12 (ἐπιστήμη). V 173, 6 ἔργον. IV 48, 16 εὐγένεια. I 180, 10. V 8, 8 (εὐσέβεια). II 213, 20 (εὐφροσύνη). II 10, 18. 272, 23. III 193, 11 (ζωή). I 103, 26. II 25, 12. 178, 28. III 255, 20. IV 16, 21. 115, 1. 240, 1. 270, 20. V 9, 20. VI 208, 15. 219, 3 (θεός). II 192, 5 (βραβευτὴς θεός). V 324, 7 θεραπευτὴς τε καὶ ἱκέτης. II 188, 21 (θρῆνος). IV 226, 1 ἱερουργία. II 243, 15 καλόν. III 284, 27 (καταλήψεις) cf. III 31, 7 (τμῆμα

opp. ψεῦδος). I 63, 2 τὸ λεγόμενον. IV 277, 18 (λογισμός). I 99, 15. 130, 16 n. 268, 4. II 79, 6. 247, 25. 265, 26. III 69, 5 — 199, 21. 26. 244, 21 (λόγος). IV 230, 12 ὁ … τῆς φύσεως λόγος. I 199, 19. III 75, 17 (λόγοι). V 178, 9 (μαγική). I 196, 3 μάρτυς. III 290, 6 μέτρον. I 212, 12 μίμημα. III 112, 9 (μοναρχία). I 27, 3 (μουσική). VI 57, 4 (μῦθος). II 179, 4 τῆς φύσεως (νόμοι). I 262, 26 τὴν ἀληθῆ τῆς ἐγκρατείας ὁδόν. IV 45, 10 (ὁμολογία). V 251, 16 (ὄψις). VI 175, 25 (Παιάν). I 260, 22 (παιδεία). I 282, 4. V 79, 4. 80, 12 (πατήρ). V 137, 3 (πεῖρα). II 302, 6. III 5, 20 (πίστις). III 69, 8 (πίστεις). V 91, 5 (πλοῦτος). V 79, 8 (πρᾶγμα). VI 203, 22 (πρόφασις). V 220, 12 (προφητεία). I 124, 14 (ῥῆσις). I 267, 7 (σοφία). II 186, 23 τὸ (σοφίας) εἶδος. II 272, 11 τῶν πραγμάτων συγκρίσεις. II 123, 7 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια) opp. ψευδῆ καὶ ἄδηλα. I 246, 15 (τροφαί). III 81, 2 (ὑποσχέσεις). III 244, 2 (ὑποσχέσεις). V 10, 9 (φαντασία). II 128, 17 (τῆς ψυχῆς φιλία). II 22, 10. III 253, 13 (φιλοσοφία). III 186, 25 χαρά. V 13, 15 τὸ ψεῦδος ὡς ἀληθὲς προμαθόντες. IV 185, 3 ὀφθαλμῶν ὦτα ἀληθέστερα. — I 109, 8 ὃ δὴ καὶ ἀληθές ἐστι. I 198, 11 γίνεται οὖν οὐ μόνον ἀληθές. II 79, 11 τοῦθ' εὗρεν ἀληθέστατον. II 83, 15 ἀληθέστατον ἐκεῖνο. II 202, 7 τὰ μὲν ὡς ἀληθῆ καὶ συμφέροντα. IV 72, 21 ἅπερ ἀληθῆ νομίσας. V 225, 21 ὃ γάρ ἔφη τις … τῶν προτέρων, ἀληθές ἐστιν. VI 77, 9 ἀληθέστερον (sc. ἐστιν). VI 84, 20 εἰ τοῦτ' ἀληθές ἐστιν. VI 220, 23 ταῦτα.

I 18, 19. 83, 15. 147, 18. 164, 17. 207, 8. II 1, 4. 53, 14. 114, 28. 127, 16. 17. 149, 19. 177, 10. 178, 1. 197, 8. 202, 5. 231, 20. 287, 4. 310, 21. III 26, 11. 58, 20. 69, 20. 74, 22. 90, 27. 145, 5. 232, 20. 255, 12. 287, 28. IV 28, 2. 65, 20. 83, 2. 96, 7. 104, 6. 164, 2. 255, 10. 299, 15. V 168, 14. 182, 9. 184, 8, 187, 7. 283, 19. 326, 6. VI 48, 21. 59, 21. 96, 18. 105, 9. 111, 5. 146, 3. 195, 29. 199, 18. 204, 16. 210, 5 (τἀληθές, τὸ ἀληθές). III 31, 4 τὸν δὲ λόγον εἰς ἀληθές τε καὶ ψεῦδος (διεῖλε). III 266, 13 προστίθησιν … ἀληθεῖ δὲ τὸ ψεῦδος. IV 5, 18 συγχέων … ἀληθέσι ψευδῆ. V 87, 18 cf. 147, 21 θεὸν δὲ μὴ ἐπ' ἀληθεῖ καλεῖν. V 329, 14 τῶν ἐναντίων … ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς. II 128, 15 ὡς ἀληθέσι τοῖς κατεψευσμένοις πεπιστευκότες. III 154, 21 ἀκούειν … ψευδῶν ὡς ἀληθῶν. II 210, 1 συνεπιγράφεσθαί τισιν ὡς ἀληθέσιν. VI 1, 4 διὰ πολλῶν καὶ εἰκότων καὶ ἀληθῶν. I 172, 11. II 71, 7. 283, 12. IV 269, 14. V 194, 3. 329, 16. VI 105, 16 (τἀληθῆ, τὰ ἀληθῆ).

I 65, 4. 72, 15. 78, 6. 106, 21. 125, 33. 140, 1. 9. 175, 16. 188, 25. 192, 27. 293, 22. II 7, 10. 83, 4. 87, 17. 93, 20. 119, 4. 166, 11. 180, 15. 187, 18. 211, 15. 214, 7. 281, 4. 287, 8. 23. 308, 11. III 18, 3. 27, 10. 45, 23. 61, 15. 63, 19. 65, 9. 71, 17. 73, 16. 76, 3. 20. 82, 10. 143, 13. 155, 9. 178, 21. 222, 25. 240, 15. 254, 18. 270, 22. IV 116, 6. 164, 11. 166, 7. 181, 13. 203, 8. 218, 3. 225, 7. 279, 14. V 3, 10. 8, 9. 9, 7. 59, 21. 75, 1. 91, 3. 109, 16. 128, 10. 141, 19. 268, 11. 342, 23. 345, 23. VI 76, 7. 94, 14. 133, 8 ἀληθῶς. IV 57, 9 ἀληθέστατα.

ἀληθινός. V 287, 7 [ἀγαθά]. I 260, 25. II 48, 20. III 137, 22 (ἄνθρωπος). I 69, 9. 70, 3. 124, 21 (ζωή). III 105, 18. V 80, 14. VI 222, 10 (θεός). V 345, 13 (κόσμος — οὐρανός). III 92, 18 μέτρον. III 113, 11. V 359, 18 (πλοῦτος). — IV 189, 5 ἀληθινῶς.

ἀληθόμαντις. IV 264, 3.

ἀληθότης. I 139, 27. 140, 11. 19. 24. 141, 11.

ἀλληγορεῖν. II 309, 1. III 169, 4. 264, 5. 292, 2 ἀλληγοροῦντές φαμεν. II 126, 22 ἀλληγοροῦντες φήσομεν ὅτι. I 126, 5 ἀλληγοροῦντες λύσομεν τὸ ἀπορηθέν. II 100, 19 εὕρομεν ἀλληγοροῦντες. V 65, 8 ἠκριβώσαμεν ἀλληγοροῦντες. V 92, 14 ἀλληγορῆσαι τὰ περὶ τὸν τόπον ἔχοντα θεωρίαν τὴν διὰ συμβόλων. VI 53, 11 cf. 14 τὴν πάτριον φιλοσοφίαν ἀλληγοροῦντες (οἱ θεραπευταί). IV 23, 11 φυσικῶν ἀνδρῶν … ἀλληγορούντων. I 91, 11 φυσικῶς ἀλληγορεῖ. I 166, 3 ἵνα σκεπτικῶς ἀλληγορῇς. III 219, 12 νῦν ἀλληγορῶν … παρείληφεν. II 11, 17 βέλτιον ἀλληγοροῦντας λέγειν ἐστίν. II 294, 2 ἔοικεν ἀ. I 92, 19 οὐρανὸν … κέκληκεν ἀλληγορῶν τὸν νοῦν. I 114, 1 εἰ δὲ μὴ ἀλληγορήσειέ τις. II 189, 11 ὃν ἀλληγορῶν καλεῖ στρατόπεδον.

ἀλληγορεῖσθαι. IV 67, 13 τὰ πλεῖστα τῆς νομοθεσίας ἀλληγορεῖται. I 176, 5 τὰ … χερουβὶμ … οὕτως ἀλληγορεῖται. IV 292, 12 διὰ τῶν ἀλληγορηθέντων ἐν ἑτέροις. V 373, 15 ὅπερ λόγιον καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἀλληγορεῖται. V 365, 5 ταῦτα δ' ἀλληγορεῖται τροπικῶς ἐξενεχθέντα.

ἀλληγορία. II 140, 27 ὁρατικοῖς (φίλη) ἀνδράσι. II 2, 16 τὴν δι' ἀλληγορίας ὁδὸν φυσικοῖς ⟨φίλην⟩ ἀνδράσι. III 149, 15 (coni. φύσις). V 121, 10 τὰ ῥητὰ τρέπειν πρὸς ἀλληγορίαν. IV 30, 4 ἐκ τῆς ἐν ἀλληγορίᾳ θεωρίας opp. τῆς ῥητῆς γραφῆς. IV 16, 20 κατὰ δὲ τοὺς ἐν ἀλλη-

γορίᾳ νόμους opp. τῷ μὲν τῷ ῥητῷ τῆς γραφῆς. I 165, 21 τοῖς γὰρ τὰ ῥήματα τοῦ νόμου πραγματευομένοις πρὸ ἀλληγορίας. V 350, 20 ἐν ταῖς ῥηταῖς γραφαῖς καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπόνοιαν ἀλληγορίαις. VI 67, 2 δι' ὑπονοιῶν ἐν ἀλληγορίαις. III 220, 21 cf. V 69, 11 κατὰ τοὺς τῆς ἀλληγορίας κανόνας. III 226, 20 ἡμεῖς ἑπόμενοι τοῖς ἀλληγορίας νόμοις. III 260, 19 τοῖς σοφῆς ἀρχιτέκτονος, ἀλληγορίας, ἑπόμενοι παραγγέλμασιν. V 79, 5 ὁ δὲ τόπος οὗτος ... ἀλληγορίαν ἐπιδέχεται. IV 269, 8 τρόπος ἀλληγορίας. I 54, 26 δείγματα τύπων ἐπ' ἀλληγορίαν παρακαλοῦντα.

ἀλληγορικός. III 281, 22 παρ' ἡμῖν τοῖς ἀλληγορικοῖς.

ἀλληλοτυπία. VI 75, 8 ἀτόμων.

ἀλληλοφαγία. V 367, 14.

ἀλλογενής. III 239, 13. V 31, 2. 213, 6. 312, 11.

ἀλλόγλωττος. II 19, 31.

ἀλλοεθνής. V 157, 17. VI 189, 17.

ἀλλοίωσις. I 80, 19 sqq. Φεισὼν ἑρμηνεύεται στόματος ἀλλοίωσις. VI 107, 9 (coni. πρόσθεσις, ἀφαίρεσις, μετάθεσις).

ἀλλοτρίωσις. I 180, 5 ἀλλοτριώσει δ' αἰσθήσεως καὶ σώματος ἐπιστήμη συνίσταται. I 188, 12 φυγῇ γὰρ αὐτῶν (sc. νοῦ καὶ αἰσθήσεως παιδίων) καὶ ἀλλοτριώσει. II 29, 18 ἡ πρὸς τὸ γενητὸν ἀ. πρὸς θεὸν οἰκείωσιν εἰργάσατο. II 245, 5 cf. III 36, 3 (opp. οἰκείωσις). IV 186, 22 (opp. οἰκειότης). II 139, 1 (τοῦ σώματος καὶ γῆς φίλων coni. διάζευξις). II 272, 7 cf. 48, 17 πρὸς ἡδονήν. II 171, 6 (ἡ πρὸς παιδείαν opp. ἀνεπιστημοσύνη). VI 188, 22 πρὸς τὸ Ἰουδαίων γένος. VI 152, 21 ἀλλοτριώσει τῆς κλήσεως. V 327, 3 μελετήσαντες ἀλλοτρίωσιν τὴν δι' ἔργων. V 325, 18 τούτῳ ... ἀλλοτρίωσιν ἐπιτηδεύοντι. IV 297, 12 ἡ ψυχὴ πρὸ τοῦ σώματος εἰς ἀλλοτρίωσιν ἐθίζεται. IV 110, 19 μὴ φυσικῇ τινι ἀλλοτριώσει κέχρηνται. III 104, 3 τὴν ἄδηλον πρὸς ἐμὲ αὐτὴν ἀλλοτρίωσιν τεκμαιρομένη. VI 105, 5 ἡ δ' ἀ. ἐπὶ τοσοῦτον κεχώρηκεν, ὡς ... — I 241, 16 ἔχθρας ἀποστροφὰς ἀλλοτριώσεις ὀργὰς (τῷ θείῳ) προσαναπλάττομεν.

ἁλμυρός. I 97, 5 νᾶμα. III 303, 21 (πηγή). V 370, 6 (ῥεῦμα). I 12, 4. III 208, 19 (ὕδωρ). I 187, 14 (χυλοί). II 234, 28 τὸ κακῶν ⟨καὶ⟩ παθῶν χωρίον.

ἀλογία. I 140, 16. II 200, 13. III 17, 9.

ἀλόγιστος. I 65, 10 ὁ μὴ ἅγιος τρόπος. II 217, 15 τῆς διανοίας ... βρεφῶδες. VI 42, 11 οὕτω τίς ἐστιν ἀ. I 157, 31 ὁ ἀ. IV 91, 3 τὸ ἀλόγιστον.

ἄλογος. III 258, 16 (ἀγέλη). I 124, 4. 137, 15. 162, 13. 163, 7. 187, 12. II 269, 6. VI 97, 5 (αἴσθησις). I 168, 30. 32. II 21, 10. V 125, 18 (αἰσθήσεις). II 131, 17 τὸ ἁμαρτάνειν. II 281, 3 (ἄνθρωπος). I 220, 20 (ὁ ἄφρων). II 253, 9 δικασταί. II 298, 7 δόγματα. I 220, 12. 221, 4. 258, 15. 259, 18. 270, 22. II 14, 26. 108, 9. 114, 10. 310, 22. III 283, 10 (δυνάμεις). III 262, 2 (τὸ ἄλογον αἰσθήσεως (εἶδος). V 178, 5 τὸ τῆς ψυχῆς φαυλότερον εἶδος. I 167, 24 ἔπαρσις ἀ. ψυχῆς. III 55, 15 ἐπιθυμίαι. IV 184, 17. V 106, 22. 300, 12 (ζῷον). I 105, 12. 119, 30. 221, 5. II 113, 14. 191, 26. III 91, 15. 19. 199, 14. IV 58, 4. 11. 150, 7. 151, 17. 236, 19. V 19, 10. 20, 17. 103, 20. 108, 12. 162, 10. 166, 5. 190, 16. 236, 19. 256, 17. 288, 1. 303, 6. 309, 3. 316, 9. 356, 18. 19. VI 37, 15. 48, 8 (ζῷα). I 24, 22 φυτὰ καὶ ζῷα. II 50, 4. III 248, 3 (ἡδονή). I 27, 12 αἱ ἄλογοι ἡδοναὶ ψυχῆς. II 76, 10. 131, 16 (ἡμέραι). III 136, 21 (θίασος). I 263, 29. II 15, 11. 109, 4. V 36, 5 (θρέμμα). III 5, 6 ὁ ἰσχνόφωνος καὶ βραδύλογος. V 227, 6 τῆς ψυχῆς ἡ ἀ. καὶ παρὰ φύσιν κίνησις. VI 95, 13 (ὁ κόσμος opp. λογικός). III 115, 4 (κτύποι). II 250, 16 (μερίς). I 67, 7. 71, 2. II 281, 2. 309, 13. III 39, 1. 52, 13. V 349, 11 (ψυχῆς μέρος). I 260, 15 παντὸς ἀλόγου μέρους τῶν ἐν αὐτοῖς. III 42, 19 ἡμῶν μέρος. V 80, 21 τὴν ὅλην ψυχὴν ἐκ λογικοῦ καὶ ἀλόγου μέρους συνεστῶσαν. V 81, 1 τὸ ἄλογον (sc. μέρος), ὅπερ εἰς τὰς αἰσθήσεις τέμνεται. II 263, 10 (μοῖρα coni. λογική). I 267, 5 (Μωυσῆς) ἀ. δέ, οὐχ ὧς φαμεν τὰ μὴ λογικὰ τῶν ζῴων. I 103, 1 ὁ νοῦς. IV 223, 10 (οἴησις). I 139, 5 ὄρεξις. II 7, 4 ὀρέξεις. I 154, 15. 164, 13. 168, 12. 16. II 16, 20. III 83, 6. 144, 9 (ὁρμή). II 189, 6. 192, 8. 246, 9 (ὁρμαί). I 110, 27. 173, 2. 235, 10. 268, 26. II 16, 14. 273, 24. III 44, 15. 83, 13. 302, 23. 303, 4. IV 232, 19. V 221, 10 (πάθος). II 10, 20. 68, 11. III 25, 9 (πάθη). I 164, 16 τὸ πιστεύειν. II 101, 7. 234, 17 (πλῆθος). II 15, 15 τὸ ποίμνιον. I 178, 1 (προαίρεσις). III 283, 18 ψυχῆς ... στῖφος. III 15, 21 (ψυχῆς τμῆμα). I 168, 30 ⟨ὁ⟩ φαῦλος. III 277, 11 (φιλονεικία). II 103, 18. 113, 2. 209, 1. III 142, 29. V 187, 7 (φορά). I 220, 22. 259, 8. V 203, 7 (φοραί). I 186, 2. III 154, 16. V 320, 7. 353, 1 (φρόνημα). I 118, 21. II 107, 1. 310, 7. 18. 313, 14. III 125, 8. 228, 12. V 17, 6 (φύσις). II 218, 4 κατὰ ψυχὴν (φύσις). V 214, 24 τὴν φύσιν τῶν θρεμμάτων. — V 341, 23 ὅσον μὲν τῆς ψυχῆς

ἄλογον. I 179, 23 τὸν δὲ μὴ δυνάμενον (λόγῳ χρῆσθαι) ἄλογον (ἀπέδειξεν). II 46, 1 τίς γὰρ οὕτως ἄ. ἢ ἄψυχός ἐστιν. II 143, 17 οὐχ ἵνα ἄλογοι καὶ ἀφηνιασταὶ γενώμεθα. III 297, 29 ἄλογον (sc. ἐστίν).

τὸ ἄλογον, ἄλογον absol. V 48, 21 ἐξ ὧν ἡ ἡμετέρα ψυχὴ συνέστη, λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου. I 90, 12 ψυχὴ σῶμα, καὶ ψυχῆς ἄ. λογικόν. III 31, 4 τὴν μὲν ψυχὴν εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον (διεῖλε). I 63, 23 cf 296, 6 ψυχῆς ... τὸ ἄ. ἑπταμερές. I 95, 17 ἔχει ... ὁ ἡμέτερος νοῦς ἀναλογοῦν τι ἀλόγου ψυχῇ. I 71, 3 sqq. ὡσανεὶ γὰρ θεός ἐστι τοῦ ἀλόγου ὁ νοῦς. I 91, 19 opp. τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς. I 91, 20 αἴσθησίς ἐστι. I 220, 20 διττὸν εἶναι. I 139, 11 ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία, μέρη τοῦ ἀλόγου. I 105, 6 περὶ πάντα τὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς. I 101, 30. 296, 20. III 77, 21 (μέρη). I 133, 2 coni. τὸ φαῦλον. I 138, 4 κτηνῶδες ... καὶ αἰσθητικόν. I 141, 9 ὑπό τε λόγου κεκαθαρμένου τὸ ἄ. αὐτοῦ περιαιροῦντος. III 175, 31 αἱ τοῦ ἀλόγου δυνάμεις. I 245, 1 περὶ τῶν τοῦ ἀλόγου (γεννημάτων). I 279, 6 τὸ μὲν ἄ. ἄφωνον. II 304, 21. III 77, 19 sq. coni. τὸ λογικόν. III 31, 7 opp. λογικόν. II 307, 21 (ψυχαὶ) οὔπω δ᾽ ἐκτετμημέναι τὸ ἄ. III 32, 12 ἔτεμνεν τὸ μὲν ἄ. εἰς ἀτίθασόν τε καὶ χειροήθες εἶδος. V 22, 17 τὸ παράπαν ἄ. V 48, 22 ὅπερ ἔλαχην αἴσθησις. VI 44, 8 τὸ ἄ. καὶ ἄκριτον. I 67, 7. 11 ὁ χόρτος ἀλόγου τροφή cf. 168, 29. II 142, 14 ἀρεταὶ δὲ οὐδὲν ἀνήμερον ἢ συνόλως ἄ. παραδέχονται. V 17, 7 ἀσωμάτους ψυχάς ... ἐκτετμημένας τὸ ἄ. — I 52, 6. 95, 16. 277, 3. 5. II 35, 18. 21. 107, 5. 108, 10. 122, 21. 231, 20. 263, 16. III 15, 8. IV 134, 3. V 237, 8. 306, 3. 312, 14. 15. VI 48, 15 (τὰ ἄλογα). I 11), 5. 196, 16. II 59, 7. III 32, 10. 48, 1 (ἄλογα opp. λογικά). V 63, 11 οὐ γὰρ ὑπὲρ ἀλόγων ὁ νόμος. V 360, 9 πάντων ἀθρόως ἀλόγων ὑστερίζεις. VI 38, 9 ἐν ἀλόγοις.

I 179, 2. 184, 14. 245, 8. 16. II 15, 15. V 59, 13 ἀλόγως.

ἅλς. V 70, 1 sq. οἱ ἅλες ... αὐτὰ (sc. τὰ σώματα) συνέχοντες καὶ τρόπον τινὰ ἀθανατίζοντες. V 69, 19 τὴν εἰς ἅπαν διαμονὴν αἰνίττεται. V 42, 20. 43, 2 σύμβολον ... διαμονῆς τε τῶν συμπάντων ... καὶ ἱκανοῦ προσοψήματος. V 372, 12 (coni. αἱ σπονδαί). IV 106, 1 cf. V 177, 8 τραπέζης καὶ ἁλῶν ... μεταλαχεῖν. IV 225, 8 ἡ δὲ τράπεζα ..., ἐφ᾽ ἧς ἄρτοι καὶ ἅλες. I 22, 2 τοὺς ἅλας τοῖς κρέασιν (παρασπείρειν). VI 55, 15 cf. 57, 7. 65, 21. 68, 11. 13 ὄψον ἅλες (σιτοῦνται Therapeut.)

ἄλυπος. V 29, 12 (ὁ ἀρχιερεύς). V 343, 18 (ζωή). I 191, 11 (ὁ θεός). IV 45, 8 ἡ τοῦ θεοῦ φύσις.

ἄλυρος. III 115, 5 (ὄργανα coni. ἀνάρμοστα). III 196, 16 (οἱ ἄλυροι coni. ἄμουσοι).

ἀλυσιτελής. II 173, 11 τὸ ἀπειθεῖν (ἀρετῇ). II 103, 4 (ἀφθονία). VI 124, 1 (γνῶμαι). VI 196, 12 τὸ γνωσθέν. II 104, 19 αἱ δεσποτεῖαι. VI 51, 11 (ἐπιμιξίαι). IV 5, 7 τὸ ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης. V 25, 7 (ἡ οἴνου χρῆσις). II 174, 3 coni. ψεκτόν (sc. ἐστιν). I 162, 5. V 340, 10 ἀλυσιτελέστατόν (ἐστιν). — I 126, 21 τὸ ἀλυσιτελές. III 302, 21. VI 145, 13 (τὰ ἀλυσιτελῆ). — V 243, 2 ἀλυσιτελῶς.

ἄλυτος. V 76, 20 δεσμός. V 34, 2 φύσεως δεσμοῖς ἀλύτοις. V 354, 12 ἁρμονίας (δεσμοί). IV 169, 21 (ζήτησις). III 228, 22 κόλλῃ τινὶ φύσεως ἀλύτῳ καὶ ἀοράτῳ. III 7, 9 (τὰ ὅλα). II 261, 12 τὰ πάντα. — VI 158, 5 τὸ ἄλυτον.

ἄλφα. I 140, 5 στοιχεῖον.

ἀλώβητος. II 287, 4 φύσις.

ἀμαθαίνειν. III 41, 16.

ἀμαθής. III 166, 22 ὁ μὲν ἄκων ἀ., ὁ δὲ ἑκὼν εὐάγωγος. I 200, 21 τοὺς ... πραγμάτων διαφορὰς ἀδυνατοῦντας διαστέλλειν ὡς ἀμαθεῖς ἀναδιδακτέον. III 300, 6 λόγος. III 112, 2. 160, 1 (ψυχή). I 215, 6 (φιλήδονος). — I 290, 29. V 361, 18 (ὁ ἀ.). III 4, 6 (οἱ ἀμαθεῖς). — IV 104, 17 ἀμαθέστερον.

ἀμαθία. III 228, 12 ἀλόγου φύσεως συγγενὲς αἶσχος. I 156, 25 (ἄμετρος). III 90, 5 cf. V 74, 5 (φύσει βλαβερά). II 272, 2 (τυφλὴ δέσποινα). III 3, 7 θρασύτατον γὰρ καὶ λαλίστατον. VI 155, 15 cf. V 219, 15 (τὸ μέγιστον) τῶν κακῶν. I 121, 6. cf. V 267, 9 νόσον χαλεπὴν ψυχῆς ἀμαθίαν. I 221, 8 ἀκούσιον καὶ κοῦφον πάθος. V 333, 21 ἀμαθίαν τὴν σύντροφον περὶ τιμῆς τῶν χειροκμήτων. V 349, 19. 20 πολύχουν. II 11, 24. 48, 3. III 111, 26 (coni. ἄγνοια). I 117, 28. 120, 12 (coni. ἀπαιδευσία). III 18, 15 (coni. ἀργία, θρύψις). I 238, 2. 258, 14. IV 83, 19. VI 4, 5 (opp. ἐπιστήμη). I 14, 17 ἢ διὰ θράσος ... ἢ δι᾽ ἀμαθίαν. II 301, 26 (coni. τόλμη). VI 44, 21 (opp. φρόνησις). — I 124, 20 εἰς ἀπόλαυσιν ἀμαθίας καὶ φθορᾶς. I 221, 7 οὐκ ἀπὸ κακίας πανούργου μᾶλλον ἢ ἀπὸ ἀμαθίας ἀναγώγου. II 85, 3 τοῖς δι᾽ ἀμαθίαν ... ἁμαρτάνουσιν. II 149, 18 τοὺς γοῦν πολυμαθεῖς φασιν ἀμαθίαν δεινὴν ἑαυτῶν κατηγορεῖν. II 162, 10 (ἔσχατος βυθός).

II 196, 26 (λήθη coni. ἀπαιδευσίας). II 110, 6 (ὁ νοῦς) ἄφρων ... ὑπὸ ἀμαθίας κρατεῖν ἀδυνατεῖ τῶν ἡνιῶν. II 297, 11 ἀπομαθεῖν ἀμαθίαν. III 12, 9 (βίον) ἀμαθίας ἐχθρόν. III 118, 16. cf. 119, 3 ὁ δρύινος καὶ ὑπ' ἀμαθίας ἀπειθὴς τρόπος. IV 6, 18 εἰς παιδείαν ἐξ ἀμαθίας. V 241, 22 δι' ἀλαζονείαν. V 322, 19 ἐξ ἀμαθίας εἰς ἐπιστήμην. V 349, 22 τὰ τῆς ἀμαθίας ἔκγονα.

ἁμαρτάνειν. VI 239, 18 παντὶ γενητῷ ... συμφυές τὸ ἁ. ἐστίν. V 321, 18 τὸ ... μηδὲν συνόλως ἁ. ἴδιον θεοῦ, τάχα δὲ καὶ θείου ἀνδρός. III 144, 3 τὸ μὲν μηδὲν ἁ. ἴδιον θεοῦ, τὸ δὲ μετανοεῖν σοφοῦ. V 45, 15 θεοῦ μετάνοιαν ἐν ἴσῳ τῷ μηδὲ ἁ. τετιμηκότος. III 198, 2 ἐν γὰρ τοῖς αὐτοῖς τό τε κατορθοῦν καὶ ἁ. χωρίοις ἐστί, καρδίᾳ, στόματι, χειρί. II 225, 15 τοῦ μὲν ἁ., ὅτι κινεῖσθαι καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν κακίαν ἦν, ὄντος ἐνόχου. II 234, 4 ἡ πάντων τῶν ψυχῆς μερῶν πρὸς τὸ ἁ. συνεργία. II 231, 29 αἱ .. πρὸς τὸ ἁ. ζηλώσεις. II 224, 22 κινηθεὶς γὰρ πρὸς τὸ ἁ. Χάμ. II 250, 6 ὁ ἄφρων ... πρὸς τὸ ἁ. οὐκ ἀρκούμενος αὐτῷ μόνῳ χρῆσθαι. II 237, 7 τὰς εἰς τὸ ἁ. συνόδους. II 224, 1 δι' ἀκαιρίαν τῶν εἰς τὸ ἁ. καιρῶν. II 172, 6 τὴν τοίνυν ἀπαιδευσίαν ⟨τοῦ⟩ ληρεῖν καὶ ἁ. αἰτίαν ἔφαμεν εἶναι. II 131, 17 ἐπειδὴ τὸ ἁ. ἄλογον. I 186, 10 κατά τινα ἄλλην αἴσθησιν καὶ ἁ. ἔτι δυνήσεται. I 120, 19 ἧττον γὰρ ἁ. δόξει. I 193, 4 ἧττον ἁ. μοι δοκοῦσιν. I 102, 32 διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἁ. II 260, 19 μηδὲν τῶν εἰς τὸ ἁ. ἐχούσης ἐμποδών. V 175, 19 οἳ πρὸς τῷ μηδὲν ἁ. ἔτι καὶ πένθος πρόωρον ἀνεδέξαντο. IV 114, 22 τὴν εἰς τὸ ἁ. ἐνεχειρίαν. IV 198, 1 ἁ. σπεύσετε. V 47, 3 τοῦ μὴ ἁ. διὰ τῆς θυσίας τοῦ περὶ ἁμαρτίας. V 59, 14 ὡς δέον ὑπερτίθεσθαι μὲν τὸ ἁ. V 88, 2 αἰδουμένῳ μοι τὸ δοκεῖν ἁ. συνέργησον. V 189, 16 μὴ τὴν τοῦ συνεχῶς καὶ εἰς πολλοὺς ἁ. ἄδειαν ἕξων. — V 374, 13 ὁμολογήσαντες ὅσα ἥμαρτον. V 55, 21 τῶν δοξάντων ἁμαρτεῖν. V 17, 11 ἐφ' οἷς ἂν ἁμαρτάνωσι. II 252, 4 τί οὖν ἁμαρτάνετε. II 222, 6 τί γὰρ ἡμάρτηκεν ... οὗτος; V 20, 15 καθ' ὃν καιρὸν ἔδοξεν ἡ πληθὺς ἁμαρτεῖν. II 95, 5 οἱ μὲν πολλοὶ ... ἐξ ἀνάγκης ἁμαρτάνουσι. I 291, 10 οἱ ὑπὸ παιδαγωγῶν ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν ἐπιπληττόμενοι. II 221, 27 τῷ δοκοῦντι ἡμαρτηκέναι παιδί. I 160, 26 γεγηθέναι τὴν ψυχὴν ἀναπείθει ἐφ' οἷς ἁμαρτάνει. — I 103, 25 οὐκ ἠδίκουν ἢ οὐχ ἁμάρτανον. V 58, 4 αἰτησόμενος ὧν ἐξήμαρτον ἄφεσιν. V 67, 14 δέον ἐφ' οἷς ἥμαρτες ἐγκαλύπτεσθαι. I 255, 4 τῇ μὲν εἰς εὐεργεσίαν κατορθούντων, τῇ δὲ εἰς κόλασιν ἁμαρτανόντων. I 85, 21 οὔτε γὰρ ἁμαρτάνει ... οὔτε κατορθοῖ. I 106, 1. 2 κατελαλήσαμεν, ἡμάρτομεν, ἀλλ' „ὅτι ἡμάρτομεν, κατελαλήσαμεν“, ὅταν γὰρ ἁμάρτῃ καὶ ἀπαρτηθῇ ὁ νοῦς ἀρετῆς. I 70, 3. 6 κολαζόμενος ἐφ' οἷς ἡμάρτανεν. IV 239, 8 εἰ δή τινες ἁμαρτόντες μετανοοῦσι. III 131, 13 κἂν ἁμάρτῃ πρότερον, αὖθις μετενόησεν. III 224, 12 τὸ μετανοεῖν ἀδελφὸν νεώτερον ὂν τοῦ μηδ' ὅλως ἁμαρτεῖν. I 102, 13 κἂν γὰρ ἁμάρτῃ ὁ σοφός. — I 27, 3. V 363, 10 οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τις ... λέγων. II 13, 5. V 244, 11 οὐκ ἄν τις εἰπὼν ἁμάρτοι. VI 200, 16 ἡμάρτομεν τοῦτο εἰπόντες. II 45, 6 αὐτὸς ὑπολαμβάνων οὐχ ἁμαρτήσει. — V 218, 18 ὁ δι' αὐτὸν ἁμαρτάνων. I 136, 19 οἱ ἁμαρτάνοντες ἄπειροι τὸ πλῆθος. VI 156, 23 ἡ κόλασις νουθετεῖ ... τοὺς ἁμαρτάνοντας. V 200, 22 τὰ ὅμοια κελεύων τοὺς ἁμαρτάνοντας ὑπομένειν οἷς ἔδρασαν. IV 307, 14 τὴν κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων ἄμυναν. IV 300, 5 συμπράττουσι μὲν τοῖς ἁμαρτάνουσι. II 85, 4 τοῖς δι' ἀμαθίαν ... ἁμαρτάνουσιν. I 137, 2 οὐδὲ τοῖς ἁμαρτάνουσιν εὐθὺς ἐπέξεισιν ὁ θεός. II 73, 7 τῇ κατὰ ἁμαρτανόντων κρίσει. IV 157, 11 κολάσεις ἁμαρτανόντων. IV 300, 18 ἐκ προνοίας ἁμαρτάνοντες. — IV 72, 23 δυσὶ τοῖς μεγίστοις ἁμαρτών. V 57, 5 περὶ παντὸς τοῦ ἔθνους ἁμαρτόντος. III 125, 29 τῷ ἑκουσίως ἁμαρτόντι. IV 94, 7 ὡς ἂν ἁμαρτόντα περὶ τὸ ἔλαττον μέρος. IV 184, 2[illegible] οὐ καθ' ἑκούσιον γνώμην ἁμαρτόντι. IV 108, 10 ἑνὸς ἁμαρτόντος. IV 83, 4 ἁμαρτόντας ἐμέ. — V 59, 18 ὃς ἁμαρτησάντων γενήσεται παραιτητής. VI 135, 1 εἰ καὶ μυρία ἦσαν ἡμαρτηκότες. V 262, 6 κατὰ πάντων ... ἡμαρτηκότων. V 175, 9 τοῖς μὲν μηδὲν ἡμαρτηκόσιν. IV 142, 1 κατὰ τῶν τέλεια ἡμαρτηκότων.

ἁμαρτάνεσθαι. I 186, 13 cf. 18 δόξει μέν τισιν ἡ λέξις ἡμαρτῆσθαι. V 58, 20 εἴ τι τῷ μετανοοῦντι πρότερον ἡμάρτηται. III 132, 25 τοῖς μηδ' ὅλως ἁμαρτησομένοις. VI 128, 17 ἕκαστα τῶν ἁμαρτανομένων. IV 99, 3 τὴν πλείστην μοῖραν ἔδοξε τῶν ἁμαρτηθέντων εἰσενεγκεῖν. IV 4, 25 ἡ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτανομένοις μετάνοια. III 255, 7 τοῖς ἁμαρτανομένοις δυσχεραίνει. III 200, 10 τῶν διὰ φωνῆς ἁμαρτανομένων. IV 238, 23 συγγνῶναι τῶν ἡμαρτημένων δεόμενος.

ἁμάρτημα. I 102, 18 ἐν τῷ τῆς ψυχῆς χωρίῳ καὶ οἴκῳ γέγονε τὸ ἁ. I 102, 27 τῶν λογισμῶν ... περιαιρούντων τὸ ἁ. I

224, 2 κουφότερον opp. βαρύτερον. II 263, 20 ἐκ προνοίας. III 69, 19 τὸ περὶ (τὸ ψεῦδος). III 135, 6 (ψυχὴ) ἀπαράδεκτος παντὸς ... ἁμαρτήματος. III 190, 8 διπλοῦν ἁ. III 198, 17 cf. 23 τὸ λέγειν τοῦ νοεῖν τὰ μὴ προσήκοντα βαρύτερον ἁ. III 306, 7 ἐξαγορεῦσαι τὸ ἁ. IV 133, 9 ἰάσιμον. IV 251, 14 ἀδελφὸν καὶ συγγενὲς ἁ. τῷ καίοντι δρᾶν. V 58, 8 ἀκούσιον opp. ἑκούσιον. V 168, 6 κουφότερον ἢ κατὰ μοιχείαν ἁ. δρῶν. V 188, 6 παντὸς ἀμετόχους ἁμαρτήματος.

ἁμαρτήματα. II 201, 2 ἄγνοια ... πάντων ... αἰτία. II 21, 14 (ἄδεια). V 224, 10 αἴτιον ... ἡ πρὸς τὸ ψεῦδος οἰκείωσις. II 3, 3. 131, 7. III 132, 27. V 135, 2 (ἀκούσια opp. ἑκούσια). IV 205, 20. 231, 16 (ἀμνηστία). IV 247, 17 (ἀνακοπή). III 223, 12 τὰ ἀνίατα. V 52, 7 ἀπολύσεις coni. παρανομημάτων. II 172, 8 τῶν ψυχῆς ἁμαρτημάτων ... τὸ ἀρχέκακον. IV 234, 16. V 40, 8 (ἄφεσις). VI 126, 23 (ἀφορμή). II 97, 9 νέαι βλάσται. V 286, 13 ἔλεγχοι. III 242, 14 (ἐπιδρομαί). II 234, 19 ἔφεσις. II 231, 23. V 46, 12 (θεραπεία). V 93, 7 (ἰατρός). V 45, 13 (κάθαρσις καὶ φυγή). III 40, 6 γενικοὶ ... κανόνες. II 85, 4 (κατάληψις). V 352, 24 (κοινοπραγία). III 124, 9 κόλασις. II 262, 12 κώλυσις καὶ ἐπανόρθωσις. IV 225, 20 οὐ λύσιν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὑπόμνησιν. V 59, 5 μεταμέλεια. I 255, 8 (μετάνοια). II 86, 3 (μνήμη). V 46, 18 μυρίας ... ἁμαρτημάτων ὁδούς. V 362, 3 (πάροδος). II 72, 27 πηγὴ ... θυμός. III 152, 5 πηγαί. III 67, 23 (πλησμονή). V 165, 14. 210, 1 προκάλυμμα. II 124, 10 (στίφη). V 302, 12 (συνείδησις). II 251, 12 (τιμωρίαι). II 73, 2 (ὑπερβολαί). V 52, 11 ὑπόμνησις opp. λήθη). III 68, 9 (φορά). III 124, 18 (φυγή). II 80, 22 (φυλακή). II 167, 2 (χύσις). — I 85, 19 ἡ ... ἀπαγόρευσις περὶ ἁμαρτημάτων. I 129, 23 τὸν παυόμενον ἀδικημάτων καὶ ἁμαρτημάτων. I 166, 19 οὗτοι ἐξέρχονται μὲν ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων. I 166, 20 πάντα φεύγειν τὰ ἁ. I 291, 20 (ὁ θεὸς) κολάζων ... ἐπανορθώσεται τὰ ἁ. II 60, 21 ἐπικουφίζουσι τὰ τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἁ. II 83, 5 κατάλογον ποιεῖται τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἁπάντων. II 119, 23 ᾧ [γὰρ] τῶν ἁμαρτημάτων ἐγγίνεται (καὶ) παθῶν ὑστερίζειν. II 123, 16 τὴν ἐξ ἁμαρτημάτων ἐπιγεγενημένην τραχύτητα. II 161, 23 τὰ ... ἁ., τὸ δὲ ἁμαρτήματος ποιητικόν. II 188, 9 (τὸν) συμβάλλοντα καὶ συνάπτοντα ἁ. ἁμαρτήμασι. II 201, 12 (κουφότερα). II 232, 5 ἀνθρώπων ἁπάντων. II 243, 7 (ἀποκεκαλυμμένα). II 244, 5 ὀθνεῖα ... καὶ ὥσπερ ἀλλοδαπὰ νομίσαι. III 2, 14 ὅταν ἁμαρτημάτων καθαρεύῃ. III 70, 4 ἐμπίπρησι τὰ ἁ. ἡ ἀρετή. III 126, 17 ὃς ἂν τῶν ἁμαρτημάτων μὴ ἑαυτὸν ἀλλὰ θεὸν αἰτιᾶται. III 144, 6 τὸν περὶ ἁμαρτημάτων λόγον. III 144, 8 (ψυχὴν) γυμνὴν προϊοῦσαν ἁμαρτημάτων. III 152, 3 τοῦ νοῦ καὶ τῆς αἰσθήσεως. III 165, 8 τῶν γε ἁμαρτημάτων ἀπέχου. III 197, 8 ὁ τεθεὶς νόμος ἐπὶ τοῖς ἐκδυομένοις τὰ ἁ. III 197, 23 τὰ ἁ. καὶ τὰ κατορθώματα συμβέβηκεν ἐν τρισὶν ἐξετάζεσθαι. III 200, 9 τὰ λόγῳ ἐπισχεῖν ἁ. III 247, 20 (λόγος τέλειος) κενοῖ ψυχὴν ἁμαρτημάτων opp. κατορθωμάτων. III 286, 24 ὁπότε τὸ ἀνθρώπων γένος ἐκτρέποιτο μὲν ἁ. III 290, 16 ὅσα τῶν ἁμαρτημάτων ἰάσιμα. IV 270, 9 τῶν πρὸς ἀλλήλους ἁμαρτημάτων μεμνῆσθαι. V 55, 23 τὰ ... τοῦ ἀρχιερέως ἁ. καὶ τοῦ ἔθνους. V 56, 15 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἀρχιερεὺς ... ἀμέτοχος ἁμαρτημάτων ἐστίν. V 57, 11 τὰ μὲν εἰς ἀνθρώπους, τὰ δ' εἰς ἱερὰ καὶ ἅγια. V 59, 22 τῶν τὰς ἀρετὰς μεγάλων καὶ ὡς ἀληθῶς ἁγίων opp. κατορθώματα. V 63, 7 ἐκνίψῃ τὰ ἁ. V 196, 15 καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἁ. V 197, 3 ὧν τὰ ἁ. τούτων καὶ τὰς τιμωρίας. V 221, 13 ἁμαρτήμασιν ἐνόχους εἶναι. V 317, 10 πάντων μὲν ἁμαρτημάτων ἀπέχεσθαι. VI 18, 1 κατορθώματα ἢ ... ἁμαρτήματα ἢ μέσα καὶ ἀδιάφορα.

ἁμαρτία. II 154, 18 θυσίαν „ἀναμιμνήσκουσαν ἁμαρτίαν“. V 47, 4. 9. 23. 48, 4. 55, 16. 60, 1. 61, 14 (θυσία) περὶ ἁμαρτίας. V 59, 13 cf. 58, 13 τὸ περὶ ἁμαρτίας ἱερεῖον. V 46, 8 cf. III 144, 1 χίμαρος, ὃς καλεῖται μὲν περὶ ἁμαρτίας. III 199, 25 τῶν δὲ πτηνῶν τὸ μὲν περὶ ἁμαρτίας. IV 247, 19 ὃς ἂν καταράσηται θεόν, ἁμαρτίας ἔνοχος ἔστω. IV 255, 9 ἐν ἁμαρτίᾳ θετέον.

ἁμαρτίαι. II 263, 23 (τοῦ ἀνθρώπου) opp. κατορθώσεις. III 69, 13 ἐπιχειλεῖς. III 227, 9 συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων. IV 288, 1 περὶ τοῦτο τὸ μέρος (sc. τὴν κλῆσιν θεοῦ).

ἀμάρτυρος. I 216, 12 πίστις.

ἀμαυρός. V 252, 19 (ἀντίληψις). IV 302, 8 (ἦχος). I 49, 13 (μορφαί, δυνάμεις). IV 213, 12 φλόξ.

ἀμαυροῦν. I 10, 2. 19, 3. IV 210, 9.

ἀμβλίσκειν. III 100, 21 (ψυχή). III 98, 20 ψυχαί. V 180, 16. 17 (γυνή).

ἀμβλύς III 21, 11. IV 53, 7 (αἴσθησις). I 280, 19 (αἱ) εἰς τὸ καταλαμβάνειν (ἀκμαί). I 33, 12. 33 (γωνία). II 97, 22

(προσβολή). IV 42, 14 (φαντασίαι). II 70, 19 (φύσις). — III 210, 15 ἀμβλεῖς καὶ πηροὶ γεγόναμεν. III 255, 4 εἰσὶ γάρ τινες ἀμβλεῖς πάνυ τὰς φύσεις.

ἀμβλυωπός. II 35, 17 (ἄνθρωπος).

ἀμβλυωπία. VI 13, 19.

ἀμβλωθρίδια. I 81, 7. II 59, 11. 274, 2.

ἄμβλωσις. V 183, 2.

ἀμβροσία. II 89, 10.

ἀμβρόσιος. III 298, 20.

ἀμείλικτος. III 305, 14 (ἀνάγκη). V 227, 23 δέσποιναι τοῦ σώματος. V 302, 12 (δεσπότης). V 151, 14. 207, 1. 229, 12 (δεσπόται). II 313, 25 δίκη. V 182, 1 δυσμενεῖς. V 116, 25 (ἐχθροί). IV 64, 16. 131, 14 (ὀργή). VI 152, 26 (ὀργαί). VI 34, 11 (πικρία). VI 219, 17 (τύραννος). IV 78, 20. 97, 19 (φύσις). — V 212, 20 πᾶς, ὅτῳ ζῆλος ἀρετῆς εἰσέρχεται. VI 210, 8 ἣν γὰρ τὴν φύσιν ... ἀ. — V 173, 11 ἀμείλικτα ἐργασάμενον. — V 148, 3 ἀμειλίκτως.

ἄμεμπτος. III 165, 11 ἆθλον. V 34, 5 (γάμοι). II 120, 16 (θυσίαι). I 126, 30 (κάλλος). II 145, 9 (διανοίας ὄμμα). V 282, 9 φίλος. II 40, 2 χρήσεις. — II 293, 11. VI 17, 2 ἀμέμπτως.

ἀμερής. III 30, 22 μέχρι τῶν ἀτόμων καὶ λεγομένων ἀμερῶν. III 33, 5 (ὄγκοι coni. ἄτομοι). II 122, 2 μέρη coni. ἄτομα. I 256. 22 χρόνων διαστήματα. III 53, 11 τὸ θεῖον. III 53, 13 νοῦς τε ὁ ἐν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς. III 187, 23 περὶ τὸν ἀστεῖον ἡ τροπή coni. ἄτομος. III 73, 4 (χρόνοι). I 13, 8 (ψήγματα). — III 33, 8 μηδ' ἀκαρεῖ καὶ ἀμερεῖ τινι.

ἀμέριστος. I 247, 4 (θυσίαι). III 70, 5 (λόγοι). IV 292, 27 (σφαῖρα). IV 292, 19. 20 (φύσις coni. μεριστή).

ἀμετάβλητος. V 75, 8 ἀγαθόν. I 103, 18 (γνώμη). II 249, 1 (δύναμις). IV 209, 7 (ἑρμηνεία). I 192, 8 ὁ θεός. III 161, 25 (τὸ ὄν). III 166, 19 (στάσις). I 107, 23 (ὑγεία). V 339, 9 (φύσις). V 200, 6 (θεία φύσις). — III 296, 22 κατὰ τὸ ἀμετάβλητον καὶ ἄτρεπτον.

ἀμετάπτωτος. III 101, 8 (κατάληψις) ὑπὸ λόγου. — III 101, 5 τὸ βέβαιον καὶ ἀμετάπτωτον ὑπὸ λόγου.

ἀμέτρητος. II 115, 19 ἡδοναί.

ἀμετρία. IV 30, 19 περὶ τὸ ἀκολασταίνειν. II 272, 21 ἐπιθυμιῶν καὶ πάντων παθῶν. I 105, 24. II 12, 1 (τῶν) ἡδονῶν. III 84, 10 ὁρμῆς. II 272, 4 παθῶν. V 208, 4. 327, 1 τῶν παθῶν. III 181, 2 παθῶν ... καὶ κακιῶν. I 55, 22 σιτίων. II 25, 14 τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐκτός. II 174, 12 τροφῶν. — II 195, 24 ὑπ' ἀμετρίας ἐρευγόμενος.

ἀμετροεπής. III 300, 14 (φωναί). — III 200, 12 τὸ ἀμετροεπές coni. τὸ λάλον.

ἄμετρος. VI 150, 21 (ἀδημονίαι). I 147, 1 (ἄκρατος). I 156, 25 (ἀμαθία). IV 5, 17 (διήγησις). V 98, 20 (ἐδέσματα). VI 185, 27 (ἐπιθυμία). II 153, 24 (ἐπιθυμίαι). III 9, 5 (ἐπιρροή). I 138, 7. III 193, 16 (ἡδονή). II 251, 22 (ἡδοναί). V 346, 22 ἡ τῶν παθῶν ἄ. ἰσχύς. V 367. 21 (κακά). II 260, 15 (κακοδαιμονία). IV 286, 14 κρύος. V 227, 5 ὁρμή. III 83. 7 (ὁρμὴ) τοῦ πάθους I 28, 8 αἱ ... τῶν παθῶν ὁρμαί. V 74, 1 ὁρμαί. III 24, 10 (πλεονεξία). IV 11, 4 πλῆθος. I 153, 27 πλῆθος ... τροφῆς. II 215, 6. III 67, 23. V 317, 12 (πλησμονή). III 119, 2 ποίημα coni. ἐκμελές. III 231, 6 (τροφαί). VI 139, 28 (ὑπερβολαί). I 215, 4 (φιλήδονος). II 113, 2 (φορά). V 346, 19 (χύσις). — I 94, 7. V 83, 10. 192, 14 (τὸ ἄμετρον). I 195, 14 τὸ δὲ ἐν ἡμῖν ἄρρυθμον καὶ ἄμετρον καὶ ἐκμελές. I 145, 30 ἄμετρον οὐδέν. VI 222, 18 ἄμετρα χλευαζόντων. II 212, 6 ἄμετρα coni. περιττά. I 149, 11. 280, 18. II 101, 11. V 152, 12 ἀμέτρως.

ἀμήτωρ. III 15, 11 ἀρχή. II 181, 8 (τὸ αὐτομαθὲς γένος, i. e. Ἰσαάκ). I 64, 21. III 39, 15. 49, 7 (ἑβδομάς). IV 292, 16 ἡ ἀ. φύσις (ἑβδομάς). IV 249, 2. 5 (ἡ ἑβδόμη). V 100, 16 (ἡ ἱερὰ ἑβδόμη). I 34, 11 τῇ ἀμήτορι Νίκῃ καὶ Παρθένῳ.

ἀμίαντος. III 135, 10. V 29, 1 (ἀρχιερεύς). III 134, 12 γνώμη. III 288, 22 (γνῶμαι coni. παρθένοι). III 97, 15 αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης ἐκπρεπέστατον κάλλος. III 141, 4 (λόγοι). V 218, 10 τὸ ... θεῖον ὄνομα. V 60, 22 τὸ σῶμα. I 73, 16. 182, 12. III 121, 6 (φύσις). II 29, 6 ἡ ἀρετῆς φύσις. II 274, 26 (χάριτες). I 296, 11 τὰ δὲ ἑπτὰ ταῦτα ἐν μὲν σοφοῦ ψυχῇ.

ἀμιγής. V 55, 8 κακῶν τὰ ἀγαθά. II 8, 10 (ἀγαθά). II 74, 21 ἀκρότητες. I 10, 2 (αὐγή). I 24, 6 αὐγαί. II 178, 24 νοηταὶ αὐγαί. II 73, 21 (δυνάμεις). I 247, 3 δυνάμεις ἀμιγεῖς κακίας. I 191. 10. III 148, 15 (εἰρήνη). III 239, 23 (εὐεργεσία). V 151, 9 κακῶν (ζωή). III 42, 6. 53, 10 τὸ θεῖον. I 90, 14. III 42, 7 (θεός). IV 28, 12. 226, 8 (ἰδέα). II 243, 18 (ἡ τῶν ἀγαθῶν ἰδέα). I 274, 11 (κακία). II 278, 19 (λόγος). V 352. 7 εἰς λύπην ἐπιθυμίας ἀμιγῆ. III 42, 11 (ψυχῆς μέρος). III 174, 21 τὸ μνημονικόν. II 264, 15 (πηγαί). III 22, 6 (πίστις). IV 247, 20 (σοφία). IV 307, 8 τὰ σωτήρια. V 125, 7 (τροφή). I 47, 18 (ὕλη). V 63, 19 (ὕδωρ). II 29, 6 ἡ ἀρετῆς φύσις. II 69, 7. III 79, 13 (φύσις). III 260, 23

(τἀγαθοῦ φύσις). IV 45, 22 τὸ φῶς ἐν οὐρανῷ. IV 45, 20 λύπης (χαρά). V 100, 8 (χαρά). — II 298, 12 ὁ ... πρὸς ἓν μόνον ἀφορῶν.

ἄμικτος. III 17, 20 (βίος). VI 182, 27 ἔθνη. V 257, 2 ὅσα ἑτερογενῆ. V 356, 21 (ζῷα). III 8, 3 τὴν ἄμικτον ἐν ἐμοὶ μάχην. I 93, 27 ὀνόματα. V 307, 5 (πρᾶγμα). I 214, 17 (φιλήδονος). — VI 162, 7 τὸ ἄμικτον. I 73, 14 τὰ ἄμικτα. V 309, 9 ἄμικτα καὶ ἀκοινώνητα. — V 89, 7 ἄμικτοι coni. ἀκοινώνητοι.

ἀμισής. II 212, 10 (βίος). — IV 105, 6 τὸ ἀμισές.

ἄμμος. All: III 242, 12 τὸ δὲ σοφίας γένος ἄμμῳ γῆς ἐξομοιοῦται.

ἀμνημονεῖν. II 305, 20.

ἀμνήμων. IV 82, 5. 153, 4.

ἀμνησίκακον. IV 113, 7.

ἀμνηστία. V 56, 8 ἀδικημάτων. IV 205, 19 παλαιῶν ἁμαρτημάτων. IV 231, 15 ἁμαρτημάτων. IV 112, 4 ἁπάντων. V 59, 8 παντελής. III 131, 14 ἀμνηστίας ἐλπίδι. V 45, 14 ἐφ᾽ οἷς ἀ. δέδοται. V 186, 14 ἀ. δέδοται. VI 135, 15 οἷς ἀμνεστίαν ἐπ᾽ ὀλίγον ... ὁ καιρὸς ἐδίδου. V 57, 23 cf. IV 80, 19. 117, 4 παρέχειν ἀμνηστίαν. III 305, 11 ἀμνηστίαν εὑρήσονται παντελῆ. III 306, 10 αἷς ἀμνηστίαις μόναις ἐπιλαχεῖν ἔστιν. V 47, 4 ὁ γὰρ ἀμνηστίαν ἐφ᾽ οἷς ἥμαρτεν αἰτούμενος. V 39, 8 ἀμνηστίας ἀξιωθεὶς κατίτω. III 94, 15 ἐὰν ... τύχῃ τινὸς ἀμνηστίας. IV 106, 17 πονηρία γὰρ τυχοῦσα ἀμνηστίας ἐπιδίδωσι. I 128, 15 πρὸς τὴν ὧν εἰργάσαντο ἀμνηστίαν. IV 194, 17 ἀμνηστίαν τῆς ἡλικίας ἐφελκομένης.

ἀμνός. V 41, 12 δύο ἀμνοὺς ἀνάγειν. V 232, 17 Deut. 14. 4. 5 resp.

ἄμορφος. VI 90, 15 ἑταῖραι. III 32, 18. V 79, 14 (οὐσία). V 79, 18 ὕλη. I 12, 3 (φύσις). — VI 48, 4. 85, 20 τὰ ἄμορφα. II 245, 28 ἄμορφα μορφῶσαι. V 12, 8 (ἄμορφα opp. μορφαί).

ἀμουσία. III 19, 10. 48, 6.

ἄμουσος. II 257, 24 (ἄνθρωποι). VI 96, 2 (ἀπληστία). V 42, 16 (γεῦσις). II 282, 18 ἡ διάνοια. V 159, 1 (ἡδονή). I 121, 5 (πιθανότητες). II 232, 28 (τῶν κακῶν συμφωνία). II 176, 21 (ψυχαί). — II 23, 17 ὄργανον ἀμούσῳ μὲν παραδοθὲν ἀνάρμοστον. II 240, 10. III 196, 16. IV 105, 9. V 77, 22. 241, 20. 263, 21 (οἱ ἄμουσοι). III 115, 4. VI 14, 19 (ἄμουσοι). — I 262, 14. II 167, 8 ἀμούσως.

ἄμπελος. I 41, 11. 282, 17. III 284, 10. 290, 24. IV 80, 12 sqq. 175, 19. VI 92, 15.

All: III 285, 27 δυεῖν σύμβολον πραγμάτων ἐστίν, ἀνοίας τε καὶ εὐφροσύνης. III 286, 14. 289, 12 (εὐφροσύνη). III 290, 12 cf. 284, 31 τὸ ἀφροσύνης γεννητικὸν φυτόν. II 213, 25 (ἀκράτωρ ἐπιθυμία). II 214, 4 (ἀγρία) opp. ἡμέρα ... δένδρα τὰ παιδείας ὀρθῆς.

VI 171, 3 Διόνυσος ἡμερώσας ἄμπελον.

ἀμπελουργική (sc. τέχνη). II 133, 2. 161, 9 sqq. τοῦ δικαίου Νῶε, sequitur dissertatio περὶ μέθης.

ἀμπελουργός. II 133, 4 (ὁ δίκαιος coni. γεωργός).

ἀμπελών. V 111, 15. 256, 12. 257, 18. 259, 3. 273, 14. 291, 11. 292, 7. 366, 4.

All: II 89, 7 cf. 77, 15 εὐφροσύνη, ἧς οἱ λεχθέντες ἀμπελῶνες σύμβολα. III 149, 2 (coni. ἐλαιῶνες) αἱ προκοπαὶ καὶ αὐξήσεις. III 286, 20 (ἡ ψυχή) ἱερώτατος.

ἀμυδρός. II 139, 13 τὸ αἴτιον. II 275, 26 τὰς ὄψεις οἱ ἄφρονες coni. τυφλοί. I 50, 1 (δυνάμεις καὶ ποιότητες). II 283, 28 (τὸ ἐνθύμημα). I 51, 4 (ἰδέαι). V 281, 15 τὰ κριτήρια. II 26, 10 τοῖς ψυχῆς ὀξυδερκεστάτοις ὄμμασιν, οὐχὶ τοῖς σώματος ἀμυδροῖς. IV 53, 6 ὄψεις. III 281, 4 (πράγματα). I 138, 8. V 10, 4 (προσβολαί). II 66, 1 (τύπος). III 184, 8. 230, 3. 248, 17 (φῶς). I 21, 20 (ψυχή). — I 214, 7. III 100, 3. 101, 3. 241, 14. 262, 12. V 151, 7 ἀμυδρῶς.

ἀμυδρότης. V 370, 1 αἰσθήσεων.

ἀμυδροῦν. II 56, 12. 74, 1.

ἀμύητος. I 193, 7 ὡς ἀπεργάσασθαι ... ἀμυήτους μυήσεις. II 177, 24 (Ἰοθόρ) τῶν θείων ... ἀγαθῶν. II 251, 17 μηδεὶς ἀ. ... τῶν ὑμετέρων (sc. ἀδικημάτων). — I 76, 9 cf. 199, 6 ὁ φυσιολογίας ἀ. III 264, 1 ὁ τοῦ θερίζειν ἀ. I 181, 20 (μυστήρια) μηδενὶ τῶν ἀμυήτων ἐκλαλήσητε. III 149, 16 οἱ ... ἀλληγορίας ... ἀμύητοι. II 109, 7 οἱ γεωργίας μὲν ἀμύητοι ψυχικῆς. I 276, 16 τοῖς μὴ λόγων ἀμυήτοις. I 276, 3 οἱ παιδείας ἀμύητοι. II 179, 23 ἀμύητοι τῶν ἐγκυκλίων.

ἀμφίβια. I 293, 3.

ἀμώμητος. VI 85, 16 τὰ τοῦ θεοῦ ... δημιουργηθέντα.

ἄμωμος. V 64, 26 δάμαλιν πυρρὰν ἄζυγον ἄμωμον. III 288, 19 ὁ ἀρχιερεύς. III 27, 3 τὰ δοθέντα. III 218, 17. 270, 21 (θυσίαι). I 191, 6. V 68, 12 (ἱερεῖον). I 222, 14. II 121, 6. III 114, 2. 126, 19 (ἱερεία). V 48, 24 (νοῦς). III 197, 10 θῆλυ πρόβατον. III 93, 22 (προκοπαί). — I 78, 16. 20 τὰ ἄμωμα.

ἀναγέννησις. VI 75, 13 κόσμου.

ἀναγιγνώσκειν. I 83, 4. 269, 9. III 76, 9. 169, 4. V 245, 18.

ἀναγινώσκειν. II 98, 21. IV 40, 14. 249, 15. V 246, 1. 10. VI 23, 20. 202, 26.

ἀναγκαῖος. I 94, 10. 12 (ἀγαθόν). VI 48, 20
× (αἴσθησις). I 29, 2. IV 291, 10 (αἰτία). V 273, 12 (αἰτίαι). V 322, 17 ὅσα περὶ βίον ἀναγκαῖα. I 143, 21 (ἡδονή). II 227, 16 (ἡδοναί). V 47, 15 ὡς ἀναγκαῖον (καὶ) καλόν (sc. θεόν). II 166, 17 ἱερεῖον ... ὁ νοῦς. II 91, 26 περὶ τῶν ἰδίων κακῶν ὡς σφόδρα ἀναγκαίων καὶ χρησίμων. V 115, 18 κτῆμα. IV 305, 11. 306, 9 (νόμοι). II 24, 13 νόσος. V 83, 6 (ὁμιλίαι). V 79, 8 (οὐσία). V 310, 14 πάθος. III 293, 8 (πόσις τε καὶ βρῶσις). V 345, 16 (πρόνοια). II 123, 8 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια) ἀναγκαῖα καὶ οὐκ ἀναγκαῖα. IV 217, 4. 252, 3. 261, 18. V 32, 22. 130, 15. 268, 1. VI 55, 9 (τροφή). V 146, 22. 313, 17. VI 34, 16 (τροφαί). III 217, 1 (φιλοσοφία). III 190, 13 ἡ φρόνησις. V 128, 8 τὰ δ' ἐκ φύσεως. IV 291, 24. V 86, 21. 102, 21. 296, 5. VI 22, 12 (χρεῖαι). V 103, 17. 146, 25 (χρέος). I 53, 17. V 129, 2. VI 10, 3 (χρῆσις). I 20, 4. V 119, 11 (ὠφέλειαι). — V 78, 7 πάνθ' ὅσα ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα.

I 17, 12. 94, 6. 146, 12. 147, 14. II 23, 21. IV 272, 16. V 125, 8. 301, 2. 322, 14. 325, 17. 358, 13. 360, 6 (τὸ ἀναγκαῖον). I 3, 5. 33, 17. IV 305, 8. V 80, 15. 117, 21. 281, 12. 284, 7 (τὸ ἀναγκαιότατον). I 27, 11. 21. 41, 2. 58, 21. 144, 8. 145, 8. 146, 29. 147, 21. 265, 25. 276, 27. 282, 5. II 19, 29. 47, 21. 146, 22. 212, 5. IV 57, 2. 159, 1. 166, 9. 168, 15. 169, 16. 176, 3. 279, 4. 295, 1. V 32, 12. 37, 14. 106, 11. 107, 9. 124, 19. 128, 17. 132, 3. 134, 18. 135, 22. 137, 4. 138, 5. 206, 11. 262, 18. 301, 16. 306, 7. 313, 5. 360, 10. 17. 364, 4. 365, 19. 368, 16. VI 3, 5. 50, 2. 52, 9. 114, 2. 131, 24. 132, 2. 146, 19. 202, 18. 205, 20. 215, 9 (τὰ ἀναγκαῖα). IV 180, 15. 272, 2. V 367, 13. VI 10, 10. 178, 16. 179, 9 (σπάνις) τῶν ἀναγκαίων. IV 252, 6 sqq. τὰ μὴ λίαν ἀναγκαῖα τῶν σφόδρα ἀναγκαίων δεύτερα. V 108, 22 τῶν περὶ τὸν βίον ἀναγκαίων καὶ χρησίμων. III 107, 3. IV 149, 12 (τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα). I 293, 21 τὰ γὰρ παρ' ἡμῖν ἀναγκαῖα. IV 211, 19. V 104, 1. 142, 20. 167, 5. 292, 10. VI 62, 5. 77, 19 (τὰ ἀναγκαιότατα).

ἀνάγκη. II 67, 7 ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ ...
× χαλεπῆς καὶ ἀργαλεωτάτης δεσποίνης, τῆς ἀνάγκης, ... ἐλευθερωθεῖσα. II 66, 16 τὰ τῆς ἀνάγκης ἀνεὶς δεσμά. III 117, 9 λογισμὸν τῆς ἀνάγκης ἐπιστήσας ἡγεμόνα. III 131, 8 ἀνάγκῃ σωφρονιζούσῃ νουθετεῖται. III 299, 6 ὁ μὲν θεὸς ἑκούσιος, ἀνάγκη δὲ ἡ οὐσία. III 272, 3 coni. τύχη, καιρός. II 303, 13. III 68, 16. 279, 16 (coni. εἱμαρμένη). III 305, 13 ἀπαραιτήτῳ ἀνάγκῃ καὶ ἀμειλίκτῳ. III 265, 26 κύκλον καὶ τροχὸν ἀνάγκης ἀτελευτήτου. IV 247, 7 τῶν αἰσθήσεων. I 96, 16. 101, 22. 146, 15 (σωματική). I 122, 6. 146, 10 (σωματικαί). V 364, 8 cf. III 11, 20. 62, 16. IV 117, 13. 164, 15. VI 55, 4 αἱ τοῦ σώματος ... ἀνάγκαι. III 215, 1 cf. 228, 19 (αἱ) τοῦ συνδέτου σώματος (ἀνάγκαι). I 83, 23 ἀνάγκῃ τοῦ θνητοῦ. III 10, 17 ταῖς τοῦ βίου χαλεπαῖς ἀνάγκαις. V 177, 15 (φυσική). V 236, 6 (αἱ) φύσεως (ἀνάγκαι). V 116, 2 ἀνάγκης νόμῳ. V 242, 24 ἀνάγκῃ καὶ φόβῳ κολάσεως. V 364, 21 μυρίαις δ' ἀνάγκαις κακιῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὑπεζευγμένος. VI 27, 8 χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν. V 31, 18 κλέπτειν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης βιασθέντες IV 259, 4 τὸ ἄπορον τῆς ἀνάγκης. IV 76, 12 τὴν βαρυτάτην ἀνάγκην ἐκπεφευγώς. III 299, 7 πόλεμον μὲν καὶ ἀνάγκην ... καταλιπεῖν. I 230, 16. 231, 14 ἐν ἀνάγκαις. IV 102, 18 (opp. βούλησις). III 233, 14 γνώμῃ μᾶλλον (ἢ) ἀνάγκῃ. IV 212, 12 cf. V 8, 2. VI 64, 5 οὐκ ἀνάγκῃ γνώμῃ δ' ἑκουσίῳ. III 86, 25 ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ καιροῦ.

ἄναγνος. I 193, 8 (ἁγνεία). V 260, 3 τό τε τῆς ὀπώρας γέννημα. IV 4, 13 ὁ δύσελπις. II 39, 11 (σπορά). I 257, 5 (χώρα). — I 2, 14 ἀνάγνως.

ἀναγνώρισις. IV 111, 20.

ἀνάγνωσμα. VI 186, 13.

ἀνάγνωσις. I 117, 14. III 58, 6.

ἀνάγραπτος. IV 57, 16 ἔπαινος. V 328, 8 οὗ τὴν εὐσέβειαν ἀνάγραπτον. IV 226, 2 ἧς (sc. ψυχῆς) τὸ εὐχάριστον. V 265, 5 τὰ λοιπὰ ἐν ταῖς ἐκείνων ἀνάγραπτα ψυχαῖς. IV 4, 5. 40, 14 (πρᾶξις). V 249, 4 (πρόσταξις). V 293, 7 (ᾠδαί).

ἀναγραφή. III 108, 22. 139, 5. 212, 4. 215, 7. 301, 5. 306, 17 (ἱεραί). III 188, 30 (ἱερώταται). V 336, 9 βίων ... σπουδαίων καὶ πονηρῶν.

ἀνάγωγος. III 258, 16 (ἀγέλη). I 221, 7 (ἀμαθία). III 300, 6 λόγος. II 71, 2 (οἰκέται). III 153, 10 (ψυχή). II 176, 21 (ψυχαί). — III 196, 16 τῶν ἀναγώγων οἱ πεπαιδευμένοι. II 172, 12 (ἀνάγωγοι coni. ἀπαίδευτοι).

ἀνάθεμα. IV 181, 1.

ἀνάθεσις. III 258, 4 sqq. εὐχὴ δέ ἐστι ...
× ἀ. III 256, 12 sqq. στήλη γὰρ τριῶν πραγμάτων σύμβολον, στάσεως ἀναθέσεως ἐπιγράμματος.

ἀνάθημα. V 224, 18 (ἀλήθεια). IV 298, 21

(ἄνθρωπος). V 17, 4 (ἀστέρες). III 46, 3 cf. 258, 7 ὅλον ἑαυτὸν ἀ. ἀνατιθέναι. III 119, 4 sq. τὸ γὰρ θεραπευτικὸν γένος ἀ. ἐστι θεοῦ. V 93, 10 αὐτοὺς ἀ. ποιησαμένων. III 195, 1 τὸν ἀγχίνουν ἀ. ἀνατιθέντα τὸ συνετὸν καὶ τὸ φρόνιμον. III 256, 14 sq. πᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κόσμος ἀ. θεοῦ. III 258, 2 κάλλιστον καὶ ἐγυρώτατον. V 94, 17 οἰκία δ' εἰ γένοιτο ἀ. V 113, 15 sqq. ἀ. δ' οὐχ ὅσιον ἀκυροῦσθαι χρόνῳ. — I 263, 2. II 158, 12. 287, 21 sq. VI 183, 21. 184, 25. 206, 21. 209, 23. 213, 23. 216, 18 (ἀναθήματα).

ἀναθυμιᾶσθαι. I 57, 19.

ἀναθυμίασεις. I 71, 13 ἡ πνοή. III 235, 24 ἐκ γῆς. VI 225, 13 ἐξ ὧν αἱ ἀναθυμιάσεις.

ἄναιμος. III 300, 9 (βάτραχοι). II 186, 18 (ἄναιμα coni. ἄσαρκα, ἀσώματα).

ἀναισθησία. II 170, 13 cf. 171, 1. 199, 22. 201, 9. 203, 3 σύμβολον τὸν ἄκρατον Μωυσῆς ... νομίζει ... ἀναισθησίας παντελοῦς. IV 184, 16 εἰς ἔλεγχον ἀναισθησίας. VI 168, 22 μὴ συνιέντες ὑπ' ἀναισθησίας. VI 155, 5 τὰς δὲ ψυχὰς ὑπ' ἀναισθησίας κομιδῇ νήπιοι.

ἀναισθητεῖν. II 171, 6. 199, 22.

ἀναίσθητος. III 257, 8 (εὐσαρκία). V 109, 19 (κόνις). I 215, 6 (φιλήδονος). — I 277, 20 τὸ μὲν ὅσον ἀναισθητότατον. — V 328, 4 ἀναισθήτως.

ἀναισχυντεῖν. I 103, 7. 9. 11. V 165, 15. 197, 98.

ἀναισχυντία. I 103, 7 sqq. τρία κατὰ τὸν τόπον ἐστίν. ἀ., αἰδώς, τὸ μήτε ἀναισχυντεῖν μήτε αἰδεῖσθαι. VI 193, 15 (coni. ἀκοσμία). I 210, 3. II 313, 15 (coni. θράσος). VI 3, 3 (coni. μανία). IV 108, 17 παρρησίαν τὴν ἄνευ ἀναισχυντίας. II 251, 8 (περιττὴ καὶ κεχυμένη). II 251, 21 προπέτεια ... ἐστὶ μετὰ ἀναισχυντίας.

ἀναίσχυντος. I 103, 16 ἡ αἴσθησις. IV 306, 12 (ἁρπαγαί). V 65, 18 (ἀπόνοια). V 323, 6 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάντες). VI 180, 4 (ἐπιβουλαί). I 14, 16. IV 192, 1. V 168, 18. 209, 15. 238, 2. VI 166, 10 (θράσος). V 67, 9 ὁ δὲ κομίζων οὐ πάντων ἀναισχυντότατος. V 198, 6 τὸ ... τολμᾶν. — V 327, 1 τὸ ἀναίσχυντον. — V 292, 3 ἀναισχύντως.

ἀναίτιος. V 312, 11 τὸ ἀλλογενές. I 25, 17 (πατήρ). — V 184, 6 (ὁ ἀ). V 166, 2. 210, 17 (οἱ ἀναίτιοι). — VI 97, 14 ἀναιτίως.

ἀνακυκλήσεις. III 169, 8 (ἡλίου). V 101, 3 σελήνης.

ἀναλάμπειν. V 220, 17 αἱ ἀκτῖνες. II 141, 25 αἱ ἀρετῆς ἀκτῖνες. II 292, 6 τὸ βραχύτατον ... ἀρετῆς. III 207, 8 θεωρήματα. IV 206, 9 τὰ καλά. V 119, 9 (σελήνη). II 128, 8 (τὸ τῆς ἐπιστήμης φέγγος). II 63, 9 τὴν χρόνου φύσιν ἀναλάμψαι. V 22, 24 φῶς, ἡλίου ἥλιος. V 220, 22 φῶς.

ἀνάλαμψις. I 10, 8 τοῦ νοητοῦ φωτός. IV 171, 10 φωτός.

ἀναλγησία. II 125, 21. V 182, 6.

ἀνάληψις. I 88, 5. 15. 235, 7 (ἀρετῆς). III 218, 2 ἐπιστήμης ἄκρας. II 30, 6 τῶν θεωρημάτων. II 140, 2 τῶν ἀρετῆς ἁπάσης θεωρημάτων. III 249, 16 ἀρχαίας ἱστορίας. I 88, 22 κακίας. I 86, 23 τῶν καλῶν. I 194, 23 τῶν ἐγκυκλίων προπαιδευμάτων. II 78, 2 τῶν τεχνῶν. III 87, 19 φιλοσοφίας. III 68, 3 τῆς φρονήσεως. — III 216, 1 τὰς εἰς ἀνάληψιν προσφέρονται ὀσμάς. V 246, 9 πρὸς ἀναλήψεις ἑτοιμότερα. — V 321, 9 ἐκ νόσων. V 295, 2 τῶν ἰδίων κτημάτων.

ἀναλογεῖν. I 145, 28 οὐ γὰρ ἀναλογεῖ τοῖς σωματικοῖς ὄγκοις ἡ ... ἐπιθυμία. I 95, 17 ἀναλογοῦν τι ἀλόγου ψυχῇ. I 31, 19 cf. 24 κατὰ τοὺς ... συνόλως ἀναλογοῦντας ἀριθμούς. I 43, 9 λύρα ... ἀναλογοῦσα τῇ τῶν πλανήτων χορείᾳ. I 175, 19 ἑπτὰ κύκλους ἀναλογοῦντας ἑαυτοῖς. III 40, 23 ἰσότητι διακρίνας ἀναλογούσῃ. V 263, 19 ἰσότητι διαστημάτων ἀναλογούντων. III 288, 10 οἰνοχόων διαφορὰς τοῖς θεραπευομένοις ἀναλογούσας. III 247, 24 τοὺς ἀναλογοῦντας τράγοις καὶ κριοῖς τελείους λόγους. II 32, 1 οὐκ ἀναλογοῦντας τῷ μεγέθει τῆς αὐτοῦ τελειότητος χρησμούς. II 65, 5 οἳ (sc. πόροι) τοῖς ἐν γυναιξὶ μαστοῖς ἀναλογοῦσι. I 285, 19 ἐν εὐπαθείαις ἀναλογούσαις. I 212, 1 τῶν ἐν ζῴοις χειρῶν καὶ ποδῶν ἀναλογοῦντα μιμήματα.

ἀναλογία. I 38, 14 cf. V 136, 6 πάσας δὲ τὰς ἀναλογίας, τὴν ἀριθμητικήν, τὴν γεωμετρικήν, ἔτι δὲ τὴν ἁρμονικήν (ἡ ἑβδομὰς) περιέχει. IV 273, 5 πάσας δ' ἀναλογίας (περιέχει ἡ δεκάς). I 38, 24. 39, 6 (ἁρμονική). I 27, 2. 32, 21. IV 17, 3 (τῶν) ἀριθμῶν. I 126, 28 τῶν μερῶν. III 179, 22 τῶν συμπάντων. III 36, 4 τῷ τῆς ἀναλογίας ... κανόνι. III 37, 4 cf. 249, 11. VI 108, 8 τοῖς τῆς ἀναλογίας κανόσιν. III 44, 8 (μέτρον). — I 175, 13 (μήκη χρόνων) ἀναλογίαν δ' ἔχοντα. III 87, 2 (coni. συμμετρία). III 75, 11 (coni. ἰσότης). IV 274, 1 (coni. ἁρμονίαι, συμφωνίαι). V 22, 16 τὰ ἐν οὐρανῷ πάντα λόγοις καὶ ἀναλογίαις δεδημιούργηται. III 249, 17 ἐν οἷς ἀναλογίας καὶ λογισμῶν ἐστι χρεία. V 95, 20 (ἑβδόμη) εἰς δ' ἀναλογίαν ἀχθεῖσα. III 35, 14 sqq.

ἀναλογίᾳ μὲν ἴσα τὰ τέτταρα στοιχεῖά ἐστιν, ἀναλογίᾳ ... κτλ. III 33, 19 ἀναλογίᾳ opp. ἐν ἀριθμῷ. III 33, 16 διὰ ἀναλογίας. I 233, 7. III 35, 20 δι' ἀναλογίας. I 195, 13. III 44, 13 κατ' ἀναλογίαν. I 32, 8 κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

ἀνάλογος. V 212, 4 ἀνάλογον καὶ τὴν ἔκτισιν ἐνομοθέτησε. I 98, 29 (ἡ α σθησις) οὐδ' ἀνάλογόν τι πάσχει προσδοκία. — III 197, 7. 21 (τὸ ἀνάλογον). III 245, 7. V 293, 6 κατὰ τὸ ἀνάλογον. VI 87, 1 κατ' ἀνάλογον. — V 163, 13 ἀναλόγως.

ἀναλύειν. II 36, 18 τὸ σύστημα τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν. VI 75, 12 τὰ πάντα. ἀναλύεσθαι. II 269, 2 τὸ σῶμα ... εἰς γῆν. III 129, 8 ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχήν. III 162, 18 εἰς ἓν εἶδος τὸ τῆς ψυχῆς. III 270, 1 εἰς αἰθερίους αὐγάς. I 100, 11 εἰς τὸ χεῖρον τὸ σαρκὸς γένος. V 64, 21 πάλιν εἰς ἡμᾶς (τὰ στοιχεῖα). VI 99, 22 (ὁ κόσμος). VI 110, 8 εἰς ἅπαν ἑκάτερον στοιχεῖον. VI 110, 18 εἰς λεπτὴν ... κόνιν. VI 99, 8. 100, 1. 103, 2. 7. 105, 1. 21 (εἰς πῦρ). IV 236, 12 ἀέρος ... ἀναλυθέντος εἰς πῦρ. III 64, 12 εἰς ἔσχατα. I 100, 8 (ὁ νοῦς) εἰς αἴσθησιν. III 44, 1 ὁ ... ἄπειρος ἀριθμὸς εἰς μονάδα.

ἀνάλυσις. VI 102, 1 ἐκ σπέρματος ἡ γένεσις καὶ εἰς σπέρμα ἡ ἀ. VI 102, 13 εἰς σπέρμα. — VI 141, 15 ἐκ συμποσίου.

ἀνάλωμα. VI 62, 11 ἔκ τε ἀμελείας καὶ τῶν εἰς τὸν ἐρώμενον ἀναλωμάτων. III 287, 7 ἀ. μὲν μὴ εἰσενέγκῃς. V 111, 19 ὡς τὰ μὲν ἀναλώματα παρασχοῦσι.

ἀνάλωσις. IV 85, 2 ἐν ταῖς ἀναλώσεσι τοῦ συλλογισθέντος. V 310, 7 τοῦ ὑπολοίπου σώματος.

ἀναμάρτητος. III 166, 3 τὸ ἀναμάρτητον coni. ἀνυπαίτιον. VI 17, 2 ἀναμαρτήτως.

ἀναμιμνήσκειν. I 133, 23. 24. 29. II 76, 9. III 80, 5. 17. 174, 10. 20.

ἀνάμνησις. IV 124, 16 (opp. μάθησις). III 174, 11 μαθήσεως δὲ ἀ. οἰκεῖον. III 174, 14 μαθήσει δὲ ἀ. ἐφαρμόζεται. V 338, 8 τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις εἶναι. I 133, 16. 17. 20. 25. II 309, 4. III 80, 5. 174, 17 (coni. vel opp. μνήμη). I 133, 18. II 221, 17. 309, 4. 8. V 321, 10 (coni. vel. opp. λήθη). III 94, 24 δεκάδος, λέγω δὲ παιδείας ὀρθῆς. III 174, 14 τὸ δὲ τῆς παλιρροίας (πάθος). III 80, 16 (παλλακίς). III 80, 12 ἡ δὲ τοῦ ἀναμνήσει χρωμένου (ψυχή). — All: I 133, 28. 134, 3. II 221, 11 sqq. III 80, 10. 174, 8 (Μανασσῆς). III 80, 14 Σύρα τὸ γένος.

ἀνανδρία. I 125, 1. III 207, 3. IV 76, 5. V 158, 12. 161, 5. 193, 3. 262, 6. 267, 22. 271, 16. 272, 18. 20. cf. δειλία.

ἄνανδρος. III 137, 9 (βίος). I 182, 16 ἐπιθυμίαι). II 50, 14 (ἡδονή). II 102, 4 (μουσική). II 181, 17 (συνήθεια). I 189, 12 (ψυχή). III 180, 6 (ψυχαί). — I 94, 22 ἄδικος καὶ ἄφρων καὶ ἄ. IV 176, 14. V 337, 9 (οἱ ἄνανδροι). II 223, 25 (coni. ἀκόλαστοι, ἄφρονες, ἄδικοι, ἀσεβεῖς). II 42, 15 θηλυγονοῦσιν ἐκ φύσεως ἄνανδροι. V 194, 4 ἄνανδροι τὰς φύσεις. — II 18, 6 ἀνάνδρως.

ἀναπαύεσθαι. II 59, 1 ἀναπαυομένης ἐν θεῷ ψυχῆς. I 191, 21 τὸ γὰρ ἐν τοῖς οὖσιν ἀναπαυόμενον ... ἕν ἐστιν ὁ θεός. I 192, 9. 10 οἰκειότατον μόνῳ θεῷ τὸ ἀναπαύεσθαι. III 242, 6 ἐφ' ἧς (sc. ἀρετῆς) καθεύδει ὁ ἀσκητὴς ἀναπαυόμενος. I 129, 23 ἐπὶ τῷ καλῷ. III 232, 20 ἐπὶ λόγῳ θείῳ.

ἀνάπαυσις. III 148, 13 ἐν θεῷ. III 242, 9 (εἰρηνική). IV 7, 15 σάββατα. IV 7, 10 (opp. ἡ παρὰ φύσιν κίνησις). II 6, 12 ἠρεμίᾳ καὶ ἀναπαύσει. — All: I 129, 22. IV 7, 8 ἑρμηνεύεται γὰρ Νῶε ἀ. ἢ δίκαιος. I 191, 18 τὸ „σάββατον". III 81, 3 Ναχὼρ ἑρμηνεύεται φωτὸς ἀ. III 81, 16 φωτὸς ἀ. ἑρμηνεύεται Ναχώρ.

ἀναπλήρωμα. IV 248, 17 λόγων.

ἀναπνεῖν. IV 285, 16 μυκτῆρσι μήτε ἀναπνέοντες. VI 66, 6 ὡς μηδὲ γρύξαι τινὰ τολμᾶν ἢ ἀναπνεῦσαι βιαιότερον. VI 136, 9 μικρὸν ἀνέπνευσαν. VI 222, 24 μόλις ἀνεπνεύσαμεν. V 268, 2 ἀέρα ... ἀναπνεόμενον.

ἀναπνοή. II 191, 5 ἀναπνοὴν παρὰ πνεύμονος. III 209, 4 ὁ ἀὴρ ... ὄργανον ὧν ζωῆς, ἀναπνοῆς, ὁράσεως, ἀκοῆς, τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. IV 234, 23 ἀέρος πρὸς ἀναπνοήν. V 82, 5 ὁ τῆς ἀναπνοῆς δίαυλος. V 369, 23 ὑπὲρ τοῦ μὴ εὐοδεῖν τὴν ἀναπνοήν. VI 114, 4 κἂν τινος λάβηται βραχείας ἀναπνοῆς. VI 178, 19 ὅσον ἦν ἐν αὐτῷ ζωτικὸν ταῖς ἀναπνοαῖς. VI 178, 25 τὰ τῆς ἀναπνοῆς ὄργανα. VI 205, 8 ὡς ἐνῆν ἔκ τε τῆς ἀναπνοῆς καὶ ἐκ τῆς περὶ τὸ σῶμα σχέσεως τεκμήρασθαι.

ἄναρθρος. III 115, 4 (κτύποι). IV 238, 13 (φωνή).

ἀναρμοστία. I 6, 19. II 257, 26 (opp. ἡρμοσμένον). V 133, 17 τῆς ἁρμονίας τῶν ἐτησίων ὡρῶν περιηχούσης εἰς ἀναρμοστίαν. V 323, 12 μεθαρμόζεσθαι τὸν βίον ἐξ ἀναρμοστίας εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολήν.

ἀνάρμοστος. V 156, 9 (ἁρμονία). IV 91, 17 τὰ δ' ἐπίγεια. I 52, 16 (θέσεις). II 57, 1 κακίαι. II 79, 3 (λόγος). V 155, 3

(ὁμιλίαι). II 23, 17 ὄργανον. III 115, 5 (ὄργανα). II 232, 28 (τῶν κακῶν συμφωνία). I 214, 17 (φιλήδονος). III 210, 25 (φωνή). — III 75, 9 τὸ ἀνάρμοστον. V 123, 3 ἀνάρμοστον coni. ἀνοίκειον. V 116, 27 μηδὲν ἀνάρμοστον καὶ ἀσύμφωνον. — IV 118, 10. VI 96, 11 (τὰ ἀνάρμοστα). II 50, 7 ἡρμοσμένα ἀναρμόστοις. V 252, 6 ἐξ ἀκοινωνήτων καὶ ἀναρμόστων.

ἀναρχία. I 3, 11 δόγμα ... ἀναρχίαν ... κατασκευάζον τῷδε τῷ κόσμῳ I 245, 13 ὑπὸ ἀναρχίας ὥσπερ πόλιν τὸ σῶμα ἡμῶν διόλλυσι. IV 126, 12 ὅταν εἰς ἀναρχίαν ἐκδιαιτῶνται (αἱ αἰσθήσεις). I 290, 19 ἀναρχία καὶ ἀνομία, κακοῖς μεγίστοις. II 104, 15 ἀ. μόνον ὀχλοκρατίαν τίκτουσα. III 283, 23 ἐπίβουλον opp. ἀρχή. III 304, 12. 21. 24. 305, 20 ἀρχὴν μὲν ἀγαθῶν, ἀναρχίαν δὲ κακῶν εἶναι αἰτίαν. IV 237, 19 ὥσπερ ἀναρχίας γενομένης. IV 238, 12 τῶν ἐξ ἀναρχίας κακοπραγιῶν. V 185, 10 τῶν ἐξ ἀναρχίας κακιῶν. VI 159, 1 ὅσα καὶ ἡλίκα κακὰ ἐξ ἀναρχίας φύεται.

ἄναρχος. VI 89, 9 ἡ τούτου (sc. χρόνου) φύσις. VI 96, 8 εἱμαρμένη.

ἀναστοιχειοῦν. IV 267, 22.

ἀνατέλλειν. I 67, 4 τὰ κατὰ μέρος αἰσθητά. I 72, 18 ἀρετή. II 241, 13 ἀσβέστους (ἀρετάς). IV 263, 12 ὁ ἱερώτατος τῆς ἑβδόμης ἀριθμός. III 12, 22 γένεσιν ἀστείων ἐπιτηδευμάτων. II 281, 23 ὁ τῆς λογικῆς φύσεως διεξηρτημένος. II 82, 17 τὸ ἄφθαρτον εἶδος. I 19, 3. 72, 17. 96, 23. 120, 25. 150, 22. II 13, 2. 178, 22. III 221, 12. 222, 21. IV 210, 10. V 317, 15 (ὁ ἥλιος). I 72, 17 ὁ ὀρθὸς λόγος. II 13, 6 (ὁ νοῦς). II 241, 19 πρεσβύτατον υἱὸν ὁ τῶν ὅλων ... πατήρ. I 234, 21 νέας ... βλάστας αὐτοδιδάκτου σοφίας ὁ θεὸς ἐν ψυχῇ. III 222, 25 τὸ τῶν αἰσθήσεων φέγγος. I 65, 15 φέγγος τῆς ἀρετῆς. III 229, 26 τὸ δεύτερον ... φέγγος. II 141, 22 φρόνησις. I 166, 28 φυτὸν ἢ σπέρμα κακίας. III 60, 16 (τὸ ἀνθρώπινον φῶς). III 222, 7 (φῶς = αἴσθησις). I 44, 22. 67, 4 (χόρτος).

ἀνατέμνειν. II 123, 18 ὁ νοῦς ... τὰς
× τῶν πραγμάτων φύσεις. III 29, 18 τὰ σοφίσματα.

ἀνατιθέναι. III 46, 3 ἑαυτὸν ἀνάθημα.
× V 60, 12 αὐτούς. IV 293, 18 τὸν οἰκεῖον βίον θεραπείᾳ θεοῦ. IV 180, 17 cf. 181, 5 ἀπαρχὰς ... τῷ θεῷ. IV 182, 12 τὰ πρῶτα τῶν ἄθλων ... τῷ θεῷ. I 105, 17. 247, 1. III 25, 4. 20. 27, 4. 19. 41, 9. V 99, 7 θεῷ. IV 196, 7 ἃ Μωυσῆς ... ἐν τῇ καθιερωμένῃ σκηνῇ.

ἀνατολή. I 19, 7 cf. II 157, 3. V 202, 15 (ἀστέρων). II 242, 7 ἀφροσύνης. II 295, 19 τοῦ αὐτομαθοῦς γένους. I 76, 22 (θεῖαι). III 202, 8 τῶν ὅλων. II 241, 7 sqq. κατὰ τὴν ψυχήν. — II 241, 18 εὐθυβολώτατον ὄνομα ἐπεφημίσθη τὸ ἀνατολῆς αὐτῷ (sc. τῷ ἀσωμάτῳ ἀνθρώπῳ). II 76, 4 τὰς ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τῶν ἀρετῆς δογμάτων κεφαλαιώδεις ἀνατολάς. I 92, 19 (ὁ νοῦς) ὡς ἀγρὸς ἀνατολὰς καὶ βλάστας ἔχει μυρίας. — I 175, 9 ἀπ᾽ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. II 242, 9 ἀπὸ ἀνατολῶν. V 18, 1 ἐξ ἀνατολῆς. I 72, 15 κατὰ ἀνατολάς. III 189, 9 πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσεις. II 141, 20 πρὸς ἀνατολαῖς.

ἀνατολικός. VI 208, 10 (πόλεις).

ἀνατομή. II 95, 5. III 83, 6. IV 260, 4. V 183, 7 ἐξ ἀνατομῆς.

ἀνατροπή. II 91, 4 τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων. II 304, 9 τῆς Χαλδαϊκῆς δόξης. III 169, 30 ἐπιθυμίας. III 165, 20 τῶν κακιῶν. II 256, 28 (τοῦ καλοῦ). VI 180, 20 τῶν νόμων καὶ ἐθῶν. II 40, 23 πολέμων δὲ καὶ στάσεων. V 369, 22 στομάχου. — II 6, 3 ὁ φαῦλος ... βίου μελετῶν ἀνατροπήν. II 252, 20 τῶν θειοτέρας κατασκευῆς λαχόντων. II 248, 16 τὰ πρὸς ἀνατροπὴν αὐτῶν αἰεὶ μηχανήματα.

ἀνατυποῦν. II 139, 12 τὰς ἀρχετύπους φύσεις.

ἀναφαίνειν. V 151, 22 ὅσα μὴ γνώριμα τοῖς πολλοῖς διαπτύττειν καὶ ἀ. V 220, 15 cf. 19 τῆς φύσεως ... τὸ ἴδιον κάλλος ἀναφαινούσης.

ἀναφαίνεσθαι. III 223, 1 θειοτάτας ἀ. ἀρετῶν αὐγάς. II 43, 4 θηλυτόκος ἡ ... ἀδικία πάντως ἀναφαίνεται. I 12, 6 τὴν δὲ ξηρὰν ἀναφανῆναι. I 34, 12 ἣν (sc. Νίκην) ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναφανῆναι. II 101, 15 ὁ δὲ τέως ἡγεμὼν ... ἰδιώτης ἀνεφάνη. VI 172, 11 ὁ νέος Διόνυσος ἡμῖν ἀνεφάνης. I 288, 17 ὁ ἐξ ὑπογυίου μαθητὴς ἀναφανείς.

ἀναφής. III 296, 4 (ἀρεταί). VI 156, 14 (θεός).

ἀναφθέγγεσθαι. IV 263, 20 χρησμόν. II 32, 2 χρησμούς. VI 5, 14 ἐκεῖνο τὸ Σοφόκλειον. II 141, 15 ἐν ὑμνῳδίαις. I 279, 13 τὰς πρὸς τὸν ὄντα ἐντεύξεις καὶ ἐκβοήσεις. — IV 189, 4 ἔνθους γενόμενος ἀναφθέγγεται. IV 265, 15 κατασχεθείς. II 237, 28 καταπνευσθεὶς ἐνθουσιῶν. — cf. I 98, 18. III 276, 7. V 86, 10. 229, 17.

ἀνάφθεγμα. III 262, 13.

ἀνάφθεγξις. III 201, 27. VI 220, 8.

ἀνάψυξις. IV 35, 7.

ἀνδραγαθία. IV 196, 12. V 20, 14. 186, 9. VI 172, 12.

ἀνδραγαθίζεσθαι. IV 197, 22. 257, 5. 265, 12. V 146, 13. 285, 5.

ἀνδρεία. V 266, 5—279, 17 Περὶ ἀνδρείας. — V 241, 19 τὴν ἀνδρείαν, ἀρετὴν περὶ τὰ δεινὰ πραγματευομένην ... τῶν ὑπομενετέων οὖσαν ἐπιστήμην. V 266, 7 οὐχ ἣν οἱ πολλοὶ νομίζουσι ..., ἀλλὰ τὴν ἐπιστήμην. I 80, 1 δευτέρα (ἀρετή). II 90, 23 μέση δὲ θράσους μὲν καὶ δειλίας. V 242, 3 cf. VI 62, 1 (βιωφελεστάτη). I 25, 6. 77, 13. 171, 12. 237, 3. II 28, 10. 174, 16. IV 48, 14. 243, 7. 250, 21. V 102, 2. 373, 21. VI 20, 4. 21. 44, 21 (coni. φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη). III 195, 25 (coni. σωφροσύνη, δικαιοσύνη, φιλανθρωπία). V 222, 4 (coni. σύνεσις, δικαιοσύνη). VI 31, 6 (coni. φρόνησις). I 217, 15 coni. φρόνησις, δικαιοσύνη. V 347, 18 (coni. φρόνησις, σωφροσύνη). I 212, 17 coni. ἀπραγμοσύνη, γενναιότης κτλ. II 59, 6 (coni. καρτερία, ὑπομονή). I 25, 6. 79, 6. 83, 18. III 48, 4. 190, 15. IV 6, 18 (coni. vel opp. δειλία). V 35, 16 ἰσχύος καὶ ἀνδρείας ... σύμβολον. VI 176, 5 (Ἄρης). I 78, 8 sqq. συμβολικῶς ἐστιν ὁ ποταμὸς οὗτος (sc. Γηών). I 79, 19 τῷ δὲ θυμικῷ ἀνδρείαν (προσηρμόσθαι). I 262, 18 οὐδὲ θρασέως ἀνδρείαν (ἐπιτηδεύειν προσῆκεν). I 263, 24 ἀλλὰ ἀνδρείαν (ζητεῖς). I 270, 5 εἴ τις τὸν ἀνδρείας λόγον κτείνει. VI 41, 15 ὁ γὰρ ἡγεμὼν σώματος ἐν ἐμοὶ νοῦς ἀνδρείᾳ τονωθείς. II 99, 2 τὸ ἀνδρείας (φυτόν). II 192, 25 (οἱ) κατ᾽ ἀνδρείαν (λόγοι). II 192, 30 (μετουσία) ὁλοκλήρου καὶ παντελοῦς. II 193, 6 τόνοι coni. πάσης ἀρετῆς. V 219, 7 φρονήματος ἀνδρείᾳ συγκεκροτημένου.

ἀνδρεῖος. V 100, 17 ὁ ἀριθμὸς (ἕβδομος). I 115, 18 (ἀσκητὴς λογισμός). IV 49, 21 ὁ ἀστεῖος. II 237, 22 (βίος). I 102, 32 (λόγος). II 287, 3 (λόγοι). — IV 91, 2 (τὸ ἀνδρεῖον). III 181, 20 cf. II 312, 13. I 275, 21 (τὸ) δίκαιον καὶ σῶφρον φρόνιμόν τε καὶ ἀνδρεῖον. III 181, 18 δίκαια καὶ φρόνιμα καὶ ἀνδρεῖα καὶ σώφρονα. — III 193, 14 ὁ ἀσκητικὸς καὶ ἀ. I 83, 21 ὁ δειλὸς ὑποπέπτωκε τῷ ἀνδρείῳ. V 319, 1 cf. III 182, 26 (ὁ ἀνδρεῖος coni. ὁ φρόνιμος, ὁ σώφρων, ὁ δίκαιος). II 223, 10 οἱ φρόνιμοι, ἀνδρεῖοι καὶ δίκαιοι τὰς ψυχάς. I 224, 4 εἶναι γὰρ φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι καὶ σώφρονες καὶ δίκαιοι. I 94, 21 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ᾽ αὐτὰς ποιὸς καλεῖται φρόνιμος ἢ σώφρων ἢ δίκαιος ἢ ἀ. VI 167, 20 ἀνδρειότατος coni. φρονιμώτατος, σωφρονέστατος, δικαιότατος. V 236, 11 ὡς οὐκ ἀνδρείους μόνον ἀλλὰ καὶ κοινωνικοὺς τὸ ἦθος. — IV 243, 2 ἀνδρείως.

ἀνδριαντοποιία. II 53, 13.

ἀνδριαντοποιός. II 186, 26. IV 70, 2. 284, 23. V 5, 13. 9, 3.

ἀνδριάς. I 48, 1 τὸν ἀνθρωποειδῆ τοῦτον ἀνδριάντα πλάττειν. II 100, 10 cf. V 181, 3 τὸν σύνθετον χοῦν, τὸν πεπλασμένον ἀνδριάντα, τὸν ψυχῆς ἔγγιστα οἶκον. I 128, 3. 4 ἡ δὲ ψυχὴ ... τὸν τοῦ ἀνθρώπου φέρει κούφως ἀνδριάντα. V 329, 3 ⟨εἰς⟩ ἀνδριάντα τὸν σωματοειδῆ τυπωθείς (int. Adam). — III 81, 21 (ἄψυχος). III 85, 19 (coni. εἴδωλα). II 134, 11 (ὁ κόσμος) ὥσπερ ἀ. — I 172, 22. V 9, 2. VI 183, 22 (coni. γραφαί). III 173, 12 (coni. εἰκόνες). — VI 180, 21. 181, 9. 190, 11. 193, 9. 194, 5. 10. 196, 22. 199, 21. 201, 10. 203, 21. 204, 14. 211, 15. 212, 1. 216, 12. 21. 217, 3. 218, 7 (ἀνάθεσις ... ἐν προσευχαῖς).

ἀνδρόγυνος. III 62, 16 οἷα ἀ. ἢ γύνανδρος. V 160, 21 τὸν ἀνδρόγυνον τὸ φύσεως νόμισμα παρακόπτοντα. III 232, 12 ἐκτεθηλυσμένῳ καὶ ἀνδρογύνῳ παντὶ πολέμιος. V 271, 18 πόρρωθεν ὡς ἀνδρογύνους οὕτως καὶ γυνάνδρους φυλαξάμενος. I 243, 11 αἱ μὲν γυνάνδρων ... οἱ δὲ ἀνδρογύνων ... δύσκλειαν οἴσονται. V 78, 20 τὴν θήλειαν νόσον ἀνδρογύνων. VI 62, 2 ἀνδρογύνους κατασκευάζων. V 161, 12 τοὺς γοῦν ἀνδρογύνους ἔστιν ἰδεῖν.

ἀνδροφονεῖν. II 18, 8. 260, 22. IV 298, 15. 306, 7. V 146, 11. 175, 8. 179, 18.

ἀνδροφονία. II 11, 7. 251, 22. III 40, 5. V 173, 5. 174, 4. 175, 14. 181, 19. 182, 4. 185, 5. 186, 17. 200, 19. 207, 4. 209, 9. 211, 3. 228, 19. VI 168, 9.

ἀνδροφόνος. II 182, 5. 183, 21. 259, 25. III 121, 21. 124, 5. 220, 26. IV 79, 4. 109, 16. V 173, 4. 10. 174, 4. 11. 175, 1. 7. 17. 176, 5 sqq. 183, 11. 184, 3. 192, 9. VI 34, 4. 161, 20. 173, 16.

ἀνείδεος. II 245, 15. III 111, 24 (οὐσία). III 179, 21 τὰ πάντ᾽ ἀνείδεα ὄντα καὶ ἄποια. III 84, 17 (φύσις).

ἀνειδωλοποιεῖν. IV 87, 17.

ἀνελεύθερος. III 43, 8 (γένος). II 110, 3 (ἐπιθυμία). I 156, 23 (ἦθος). V 54, 9. 109, 3 (κακία). IV 77, 13 (κολακεία). V 292, 8 (μικροψυχία). III 227, 25 (τέχναι). VI 132, 4 (τύχη). III 116, 14 (ὁ φαῦλος). II 90, 24 (φειδωλία). I 215, 3 (φιλήδονος). II 101, 24 (χλεύη). V 251, 5. 289, 17 (ψυχή). — II 90, 17 παρὰ δὲ τοῖς ἀνελευθέροις. VI 144, 1 γλίσχρος καὶ ἀ. εἶναι. VI 43, 9 ἀνελευθέρους τε καὶ δουλοπρεπεῖς. — I 262, 17. II 212, 6 ἀνελευθέρως.

ἄνεμος. V 78, 4. 5 δι᾽ ἀνέμων τε καὶ πνευμάτων. I 179, 19. IV 146, 22. 147, 15.

148, 10. 149, 3. V 195, 5. 220, 7. 279, 11. VI 110, 19. 222, 3 (= ventus). — I 122, 28 αἱ τοῦ φαύλου πράξεις ἄνεμοί τε καὶ κοῦφαι (ἀνεμιαῖοι scr. Cohn).

ἀνεξέταστος. IV 57, 25. V 269, 5 (ἄνθρωποι). I 211, 7 μίξεις. V 143, 5 (πρᾶγμα). II 208, 17 (συναινέσεις τε καὶ ἀρνήσεις). — III 275, 16 εἰ δέ τινες ἀνεξετάστους ... εἰδότες ἑαυτούς. — II 60, 17. V 146, 7 (οἱ ἀνεξέταστοι). — I 54, 16. 293, 14. III 21, 20. 117, 11. IV 290, 5 ἀνεξετάστως.

ἀνεπιβούλευτος. V 247, 4 (βίος). V 170, 14 (παρθενία). — V 308, 8. 356, 14 (τὸ ἀνεπιβούλευτον).

ἀνεπιδεής. V 95, 1. 128, 19. 130, 19. 268, 16 (θεός). V 70, 22 ὁ τῶν ὅλων κτίστης καὶ ποιητής. II 69, 17 πρὸς γὰρ τῷ ἀνεπιδεεῖ καὶ τὰ σύμπαντα ἔχει κτήματα (ὁ θεός). II 140, 20 ὁ θεὸς ὥσπερ τῶν ἄλλων καὶ τροφῆς. VI 95, 23 (ὁ κόσμος). V 359, 12 χορείαν ... ἀνεπιδεᾶ παντὸς ἀγαθοῦ. — V 241, 23 τὰ ἀνεπιδεᾶ.

ἀνεπίληπτος. II 122, 5. V 96, 12. VI 40, 2 (βίος). III 73, 5 (βουλαί). I 25, 15 (βουλαί τε καὶ πράξεις). V 373, 13 (γενεά). V 335, 15 (γονεῖς καὶ πάπποι). II 282, 26. V 188, 13 (διάνοια). V 244, 17 (δοκιμασία). II 309, 18 (εἶδος). VI 137, 16 (ἐπιτηδεύματα). V 31, 4 εὐπατρίδης. V 246, 19 (ἡγεμονία). IV 285, 5 ἱερέων ... τὸ γένος. II 159, 21 νόμος φύσεως. V 98, 8 οἱ πανταχοῦ. V 156, 10 (πολιτεία). III 86, 2 (πράξεις). V 325, 18 (πρόγονοι). IV 198, 5 οἱ σύμμαχοι. V 232, 4. 239, 14 (συμφωνία). II 286, 1 (ταμίεια) τῶν φανερῶν. I 22, 17 τέχνη. — III 100, 19 (τὰ ἀνεπίληπτα). — IV 80, 4 (οἱ ἀνεπίληπτοι). — I 50, 9. IV 2, 4. 200, 4. V 97, 6. VI 17, 2 ἀνεπιλήπτως.

ἀνεπιστημοσύνη. II 47, 18 αἴτιον δὲ τῆς ἀνεπιστημοσύνης μέγιστον ἡ σάρξ. V 331, 19 τοῦ ἑνὸς καὶ πρεσβυτάτου καὶ ἀγενήτου. II 178, 29 τοῦ ἑνός. II 171, 5 παιδείας. III 253, 10 coni. ἀτεχνία, ἀπαιδευσία. II 201, 10 (opp. δόξα ψευδὴς σοφίας). II 301, 27 (coni. πολὺ θράσος). V 243, 15 δι᾽ ἀνεπιστημοσύνης.

ἀνεπιστήμων. II 128, 20 (οἱ ἀρχόμενοι) τοῦ μανθάνειν. II 19, 26 γνώριμοι. I 60, 5 οἱ πλείους ὑπολαμβάνοντες εἶναι κόσμους. — III 299, 2 ἔοικας ἀ. εἶναι. V 67, 12 ἀ. εἰ θεοῦ δυνάμεως. VI 166, 8 ἐμὲ ... τολμᾷ τις διδάσκειν, ἀ. ἐπιστήμονα. — V 64, 6 ὁ γὰρ ἀ. ἑαυτοῦ. II 42, 8. VI 62, 13 (οἱ ἀνεπιστήμονες). V 320, 19 ἄφρονας, ἀδίκους, ἀνεπιστήμονας. III 264, 3 δούλων καὶ ἀνεπιστημόνων ἥδε ἐστὶν ὑπηρεσία. I 132, 16 ἐπιστήμονες ἀντ᾽ ἀνεπιστημόνων ἔσεσθαι. — I 262, 19. V 50, 13. VI 57, 13 ἀνεπιστημόνως.

ἀνεύρεσις. II 75, 19.

ἀνεύρετος. III 143, 1 τὸ καλόν. III 208, 11 (μοῖρα). III 206, 13 τὰ τέλη τῶν ἐπιστημῶν.

ἀνευρίσκωσις. IV 272, 4.

ἀνήλιος. III 280, 7 (ὁ τῶν ἀσεβῶν χῶρος).

ἀνήμερος. I 209, 15 (γυνή). I 249, 20 (δεσπόται). IV 286, 15 (ζῷα). I 92, 22 (πάθη). V 262, 9. 306, 1 (ψυχή). II 142, 13 coni. ἄλογον (ἀρεταὶ οὐδὲν παραδέχονται). — VI 48, 15 τὰ ἀνήμερα. V 192, 18 πρὸς τοὺς ἀνήμερα εἰργασμένους.

ἀνήρ. V 271, 9 τύπους σωμάτων ... ἀνομοίους ἀνδρός τε αὖ καὶ γυναικός. I 98, 4 ὁ μὲν ἀ. ἐν τῷ δρᾶσαι θεωρεῖται, ἐν δὲ τῷ πάσχειν ἡ γυνή. I 54, 12 (πρῶτος). I 94, 27 ἐκ γῆς ἄνδρα ἐδημιούργει. I 100, 10 οὐχ ἡ γυνὴ κολλᾶται τῷ ἀνδρί, ἀλλ᾽ ἔμπαλιν ὁ ἀ. τῷ γυναικί. I 243, 11 εἰ ζηλώσοιεν (αἱ γυναῖκες) τὰ ἀνδρῶν. III 288, 21 τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίαν. IV 55, 4 τὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ... κοινωνίαν. IV 31, 18 τὰς μὲν κατὰ φύσιν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν συνόδους. IV 31, 6 ἄνδρες ὄντες ἄρρεσιν ἐπιβαίνοντες. VI 61, 15 ἀνδρῶν γυναιξὶν ἐπιμανέντων. VI 61, 16 ἀνδρῶν ἄρρεσιν (ἐπιμανέντων). V 271, 3 ἀπειπὼν ... ἀνδρὶ γυναικὸς ἀμπεχόνην ἀναλαμβάνειν. V 271, 17 τὴν γυναῖκα ... ἐκώλυσεν ἀναλαμβάνειν ἀνδρὸς ἐσθῆτα. VI 163, 3 δεινὸν δὲ γυνὴ γνώμην ἀνδρὸς παραλῦσαι. — V 271, 14 τόν γε πρὸς ἀλήθειαν ἄνδρα. III 231, 16 οἱ πρὸς ἀλήθειαν ἄνδρες. V 320, 8 (coni. ἡμίθεος, δαίμων). — I 37, 11 Ἱπποκράτης ἡλικίας ἑπτὰ εἶναί φησι ... I 197, 8 coni. τὸ μειράκιον, ὁ πρωτογένειος, ὁ νεανίας. VI 91, 14 coni. βρέφος, παῖς, μειράκιον.

All: IV 13, 11 (ἀρεταί). I 182, 10. 22 (ὁ θεὸς) σοφίας ἀνήρ. I 291 24. III 134, 18. 179, 8 sq. 192, 1. 302, 14 (ὁ θεὸς ψυχῆς vel διανοίας). IV 23, 23 ὁ λογισμός. II 288, 3 (οἱ κατὰ μέρος λογισμοί). V 92, 16 (ὁ λόγος). V 93, 7 (ὁ κατὰ σοφίαν λόγος). I 292, 5 (ὁ ὀρθὸς λόγος). I 57, 14. 99, 5. 9. 104, 25. 145, 22. 146, 7. 162, 19. III 62, 18. 151, 7. 9. IV 23, 12. V 48, 23 (ὁ νοῦς). III 260, 29. IV 129, 22 τὰ φρονήματα. IV 21, 10 ψυχή. IV 11, 20 τριῶν εἴτε ἀνδρῶν εἴτε ψυχῆς τρόπων.

cf. δίκαιος, ἐπιστημονικός, ἡρωικός, θεῖος, θεσπέσιος, θεοφράδμων, κοινωνικός, μαιευτικός, μέτριος, μνημονικός, λογικός, λόγιος, νόμιμος, οἰκονομικός, ὁρατικός, ὅσιος, παλαιός, πολιτικός, προφητικός, σοφός, σπουδαῖος, τέλειος, φαῦλος, φιλόσοφος, φυσικός.

ἀνθήλιος. III 255, 21 (αὐγή).
ἄνθινα. IV 227, 22. 23 cf. 228, 6. 15. 231, 10. — All: V 23, 14 sqq. σύμβολον γῆς. II 288, 21 αἰσθητῶν ποιοτήτων σύμβολα.
ἀνθράκινος. I 82, 21 (λίθος).
ἀνθρακοῦσθαι. VI 179, 22.
ἄνθραξ. V 2, 4 (νόσος) etym. ἀπὸ τοῦ καίειν ἐντυφόμενον. — VI 99, 15 sqq. πυρὸς τριττὸν εἶδος τὸ μὲν ἄ., τὸ δὲ φλόξ, τὸ δὲ αὐγή. VI 100, 21 τὸν κόσμον ἐκπυρωθέντα γενέσθαι μὲν ἄνθρακι παραπλήσιον. V 18, 20 πυρεῖον γὰρ ἀνθράκων πλῆρες. I 82, 20 cf. 83, 8 ἐγγέγλυπται δὲ τῷ μὲν ἄνθρακι ὁ Ἰούδας. I 78, 22 οὓς ἄνθρακι καὶ λίθῳ πρασίνῳ παραβέβληκεν.
ἀνθρώπειος. I 210, 16. 243, 5. 293, 20. II 177, 24. 272, 8 (ἀγαθά). II 250, 23 (ἀδικήματα). V 267, 1. 351, 10. VI 173, 17 (αἷμα). III 82, 23. 269, 1. 272, 2 (βίος). I 193, 20. 247, 11. V 365, 8 (γένος). I 141, 1 (δόξαι). III 305, 5 (δυνάμεις). IV 204, 5 κακόν. II 269, 4 (μορφή). III 159, 15. 295, 17. IV 126, 15 (νοῦς). I 121, 14 (πάθος). II 39, 4. III 238, 8. 252, 4. IV 89, 11. 97, 18. 289, 19. V 81, 2. 103, 7. 272, 1. VI 139, 2 (πράγματα). IV 145, 5 (σάρξ). II 186, 8. III 270, 3 (σπουδάσματα). I 23, 6 σῶμα. I 56, 2 φωνή. — I 231, 10. 275, 7. III 118, 11. 163, 13. 174, 26. 246, 14. 280, 20. IV 89, 25. 127, 7. 129, 15. 201, 7. 15. 237, 7. 244, 5. 250, 22. 291, 2. V 141, 24. 155, 4. 216, 14. VI 25, 17. 147, 6 (τὰ ἀνθώπεια, ἀνθρώπεια absol.).
ἀνθρωπικός. VI 61, 11 τὸ Ξενοφῶντος (συμπόσιον).
ἀνθρώπινος. II 141, 18. VI 37, 14. 56, 12 (ἀγαθά). V 61, 18 (αἷμα). II 38, 15. III 9, 13. 302, 27 (ἀρετή). II 299, 19 (ἀρεταί). I 79, 8. II 68, 10 (ἀσθένεια). I 18, 10. 37, 10. II 223, 14. 303, 14. IV 177, 19. 282, 12. 284, 7. 297, 5. V 81, 16. 183, 17. 212, 1. 218, 14. 225, 13. 228, 7. 240, 7. 267, 14. 343, 23. 354, 14. VI 152, 3. 164, 9 (βίος). III 123, 22. IV 45, 5 (γένος). V 281, 15. 283, 18 (γνώμη). I 2, 5. III 219, 11 (διάνοια). II 82, 1 (δόξαι). III 145, 18. 154, 2. V 9, 21 (δύναμις). IV 261, 1 (δυνάμεις). I 8, 1 (εἰκών). III 147, 15. 194, 17 (ἐπίνοια). III 146, 21. V 370, 11 (ἐπίνοιαι). III 30, 12. 16 (ἐπιστήμη). I 52, 21. II 226, 17. III 197, 31. 217, 14 (εὐδαιμονία). IV 127, 14 (εὐτυχία). II 85, 19 (ἡδοναί). II 187, 14. IV 28, 20 (ἤθη). III 41, 10 (κακοδαιμονία). V 320, 2 (κρίσις). IV 139, 2 (λογιότης). I 71, 24. V 331, 21 (λογισμός). III 225, 2 (μικρολογία). I 47, 2 (μορφή). I 23, 10. 70, 18. 20. 119, 24. 30. 200, 14. 278, 26. II 8, 26. III 20, 8 sq. 221, 16. 229, 6. 290, 3. 9. V 202, 5. 207, 17. 252, 12. 374, 18. VI 159, 17 (νοῦς). III 251, 1 (οὐδένεια). V 7, 4 (πλοῦτος ἢ τῦφος). III 252, 11 (πολιτεία). II 47, 17. IV 307, 12. V 48, 3. 187, 4. 328, 3. VI 142, 13. 143, 13 (πράγματα). II 251, 3 (πρόνοια). V 182, 10. 232, 6 (σάρξ). III 30, 2 (σοφία). III 42, 6 sqq. (τὸ σοφίας ἱερὸν γένος). IV 186, 12 (σπέρματα). II 92, 27 (σπουδάσματα). II 184, 8 (στρατεία). IV 151, 12 (σύμπραξις). II 25, 10 (σύστασις). V 62, 6 (τροφή). III 230, 14 (φέγγος). I 40, 16. II 202, 6. III 195, 24. IV 120, 13. V 99, 6. 141, 25. 26. 183, 10. 249, 10. 287, 12. 320, 9. 374, 26. VI 23, 11. 30, 16. 170, 1. 182, 3. 185, 27. 220, 10 (φύσις). I 56, 21 (φωνή). III 60, 16 (φῶς). III 64, 21. IV 3, 8. VI 23, 14 (ψυχή). III 160, 7 (ψυχαί). — V 256, 8 μηδὲν ἀνθρώπινον καὶ συμπαθὲς δράσαντες. VI 190, 22 ἄνθρωπος οὐδὲν φρονῶν ἀνθρώπινον. — II 17, 14. III 88, 2. 146, 20. 256, 22. 296, 6. 304, 16. V 58, 9. 90, 21. 104, 11. 143, 7. 208, 3. VI 7, 10 (τὰ ἀνθρώπινα, ἀνθρώπινα absol.) cf. θεῖος.
ἀνθρωποβόρος. V 356, 11. 20 (ζῷα) cf. VI 48, 13.
ἀνθρωπογονεῖν. VI 93, 13.
ἀνθρωποειδής. I 48, 1 (ἀνδριάς). IV 3, 8. 129, 21. 287, 6 (θηρία). V 148, 15 (τύποι).
ἀνθρωποθυτεῖν. IV 43, 9.
ἀνθρωπολογεῖν. I 241, 8. II 70, 7. 254, 19.
ἀνθρωπόμορφος. II 140, 24 (τὸ αἴτιον). III 208, 7 εἶδος. I 23, 5 cf. 70, 11. II 254, 19. III 95, 23. 166, 18 οὔτε γὰρ ἀ. ὁ θεός. I 241, 13 cf. II 70, 1 ὅτι ἀνθρωπόμορφον τὸ θεῖον. IV 8, 18 (θηρίον). IV 26, 10. 64, 20. V 326, 18 (ἰδέα). V 178, 8 οἱ τοῦ σώματος χαρακτῆρες. — II 1, 12 ἀκολουθεῖ δ' ἐξ ἀνάγκης τῷ ἀνθρωπομόρφῳ τὸ ἀνθρωποπαθές.
ἀνθρωποπαθής. II 140, 25 (τὸ αἴτιον). I 241, 15. II 70, 1 (τὸ θεῖον). — II 1, 12 τὸ ἀνθρωποπαθές cf. ἀνθρωπόμορφος.
ἀνθρωποπαθεῖν. IV 278, 16. VI 142, 15.
ἀνθρωποπλάστης. III 250, 16.
ἄνθρωπος.
× 1. hominis cum deo similitudo: I 23, 2. 4 κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν. I 7, 15. II 137, 16 κατ' εἰκόνα θεοῦ. V 173, 8 παγκάλης εἰκόνος πάγκαλον ἐκμαγεῖον ἀρχέτυπον λογικῆς ἰδέας παραδείγματι τυπωθέν. V 212, 16 ἀγχίσπορος ὢν θεοῦ καὶ συγγενὴς κατὰ τὴν πρὸς λόγον κοινωνίαν. I 26, 2 τῆς αὐτοῦ συγγενείας μεταδοὺς ὁ θεὸς ἀνθρώπῳ τῆς

λογικῆς. III 187, 27 τὸν ἄνθρωπον (ἀποφαίνειν) .... θεόν. VI 177, 6 εἰς ἄνθρωπον θεὸν ἢ εἰς θεὸν ἄνθρωπον μεταβαλεῖν. I 51, 6 πᾶς ἄ. κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ᾠκείωται λόγῳ θείῳ. I 40, 20 cf. III 228, 9 (τὸ ζῷον τὸ θεοφιλέστατον). II 137, 9 (συγγένεια) πρὸς αἰθέρα. III 255, 16 (ὁ θεὸς) ἀνθρώποις ἀπεικάζεται. I 72, 6. 7. II 68, 17 cf. II 176, 5. 276, 20. IV 187, 13. 276, 2. VI 255, 6 οὐχ ὡς ἄ. ὁ θεός.

2. solus ratione praeditus: III 226, 24 cf. 227, 4 ἀνθρώπῳ λόγος δώρημα κάλλιστον ἐδόθη παρὰ θεοῦ. III 68, 24 τὸ δὲ μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ δωρηθὲν ὑπὸ φύσεως, τὸν λόγον. I 95, 19 (ἡ λογικὴ δύναμις) ἰδία δὲ ὡς ἐν θνητοῖς ἀνθρώπου. I 104, 26 (νοῦς) πρεσβύτατον γὰρ ἐν ἀνθρώπῳ. IV 8, 12 τὸ λογικὸν θνητὸν ζῷον. VI 94, 8 λόγου δωρησαμένης φύσεως αὐτῷ γέρας. III 212, 12 ἐξαιρέτου παρὰ τὰ ἄλλα ζῷα γέρως ἔλαχε. I 22, 5 ᾧ νοῦν ἐξαίρετον ἐδωρεῖτο. I 179, 21 λόγον ἡ φύσις δυνατώτατον σύμμαχον ἀνθρώπῳ δημιουργήσασα.

3. animal perfectissimum: I 22, 26 τὰ δ' ὕστατα ἄριστα (sc. ζῷα), ἄνθρωποι. I 22, 23 τὸ τιμιώτατον, τὴν ζῴου καὶ ἀνθρώπου κατασκευήν. II 137, 5 ἐξαιρέτου τῆς κατασκευῆς ἔλαχεν. I 51, 14 πάντα εἶναι, χερσαῖον ἔνυδρον πτηνὸν οὐράνιον. I 292, 17 χερσαῖον δὲ κατὰ γοῦν τὰς σώματος συγκρίσεις καὶ ἄ. ἐστι. IV 299, 1 ζῷον ἄριστον ... συγγενέστατος τῷ καθαρωτάτῳ τῆς οὐσίας οὐρανῷ. V 107, 6 cf. VI 35, 1 τὸ ζῴων ἄριστον. VI 93, 6 τοῦ χερσαίων ἁπάντων ἀρίστου καὶ ἡγεμόνος ἀνθρώπου. IV 11, 6 τοῦ κρατίστου γένους ἀνθρώπων ἀφανιζομένου. IV 215, 17 ἐμπυρεύματα τοῦ ζῴων ἀρίστου γένους ἀνθρώπων. V 3, 8 cf. 180, 19 ζῴων τὸ κάλλιστον. IV 61, 12 τῆς καλλίστης ζῴων ἀγέλης, ἀνθρώπων. I 277, 18 ἀνθρώπου δὲ (τὴν κεφαλὴν) εἰς τὸ ἄνω προσαγαγών. III 211, 4 τῆς ἐνάρθρου φωνῆς, ἣν μόνος ἐκ πάντων ζῴων ἔλαχεν ἄ. III 32, 9 cf. IV 298, 16. 304, 14. V 71, 11. 357, 1 (τὸ πάντων ἡμερώτατον ζῷον).

4. princeps animalium: II 96, 23 cf. VI 93, 6 (ἡγεμών). I 30, 17 (ἡγεμονία). I 31, 5 (ἡνίοχος ... καὶ κυβερνήτης ἐφ' ἅπασιν). II 66, 20 τὰ ... ἄλλα ζῷα ... πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδέδοται. V 355, 7 (δεσπότης).

5. hominis natura mortalis et immortalis: I 47, 8 θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως εἶναι μεθόριον. V 339, 8 τὸ μικτὸν ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως ζῷον. I 26, 9 θνητὸς ὢν ἄ. ἀπαθανατίζεται. III 192, 29 ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν εὐχόμενος, ἀνθρώπῳ πρᾶγμα ἀδύνατον. IV 13, 18 ἀνθρώπων ... φθαρτὴ φύσις. IV 291, 23 ἅτε θνητῆς φύσεως μετέχων. IV 266, 19 ζῶντας ἀνθρώπους εἰς ᾅδου κατερχομένους. I 46, 20 τὴν κατασκευὴν σύνθετον εἶναί φησιν ἔκ τε γεώδους οὐσίας καὶ πνεύματος θείου. V 286, 7 ἐνδεδεμένος σώματι φθαρτῷ. VI 177, 4 ἀνθρώπου γενητὴν καὶ φθαρτὴν φύσιν εἰς ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον ... θεοπλαστῆσαι. VI 94, 15 εἰ δ' ἀΐδιον ἄ. VI 87, 5 ἀνθρώπους ἀθανάτους ὑπονοεῖν. VI 90, 8 ἄ. δὲ ἀγένητον. VI 113, 3 μὴ ἀΐδιος ἄ. VI 91, 3 δι' ὧν (scil. ἡλικιῶν) τρόπον τινὰ ἀναβαίνει καὶ κάτεισιν ἄ. III 241, 22 (φθαρτοί). II 263, 12 φθαρτὸν τὸ ἀνθρώπων (εἶδος). I 88, 20 sqq. ὁ (sc. θάνατος) μὲν οὖν ἀνθρώπου χωρισμός ἐστι ψυχῆς ἀπὸ σώματος. II 182, 17 ζῷα λογικὰ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶτα. III 201, 1 ἐξ ὧν συνέστηκεν ἄ. I 128, 4 ἡ δὲ ψυχὴ ... τὸν τοῦ ἀνθρώπου φέρει κούφως ἀνδριάντα.

6. homo solus liber: II 66, 21 ἐθελουργοῦ καὶ αὐτοκελεύστου γνώμης λαχών. II 67, 5 μόνη δὲ ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ δεξαμένη παρὰ θεοῦ τὴν ἑκούσιον κίνησιν.

7. parvus mundus: II 13, 6. 139, 16. IV 231, 20 (βραχὺς κόσμος). III 36, 7. 8 βραχὺν μὲν κόσμον τὸν ἄνθρωπον, μέγαν δὲ ἄνθρωπον ... τὸν κόσμον εἶναι. II 312, 6 τὸν μέγιστον καὶ τελεώτατον ἄνθρωπον, τόνδε τὸν κόσμον. VI 82, 5 ἄνθρωποι γὰρ ἀπὸ τῶν τεττάρων στοιχείων ... συνεκράτημεν. III 52, 19 ὃ ... ἐν ἀνθρώπῳ ψυχή, τοῦτο οὐρανὸς ἐν κόσμῳ. IV 229, 21 διττὸς γὰρ ὁ λόγος ἔν τε τῷ παντὶ καὶ ἐν ἀνθρώπου φύσει. III 212, 2. 7 οὐρανὸς μέν ἐστιν ἐν κόσμῳ ... ἐν ἀνθρώπῳ δὲ νοῦς. III 236, 8 ἐν ἀνθρώποις opp. ἐν κόσμῳ.

8. primus homo. I 24, 11 sqq. τὴν ἀνθρώπου μόνου γένεσιν οὐχ ἑνὶ δημιουργῷ ... ἀνέθηκεν. I 49, 7 τὸν δὲ θεὸς ἐδημιούργησεν. V 336, 6 (κοσμοποιία) λήξασα εἰς ἀνθρώπου κατασκευήν. I 276, 21 ὁπότε δὲ πρῶτον ... ἐδημιούργει (τὸν) ἄνθρωπον ὁ ζῳοπλάστης. I 289, 20 ἡ μόνη κυρίως γένεσις ἀνθρώπων. V 183, 6 οἱ τὴν ἀνθρώπου κατασκευὴν διηρεύνησαν. III 27, 9 τί ... αἱ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων γενέσεις; II 60, 18 ἐπὶ τῇ γενέσει τῶν ἀνθρώπων. VI 91, 14 καὶ νῦν ἂν ἐτελειογονεῖτο ἄ. I 47, 11 cf. IV 13, 21 ὁ πρῶτος ἄ. ὁ γηγενής. I 69, 6 ἄνθρωπον δὲ τὸν ἐκ γῆς. VI 93, 3. 9 cf.

90, 17 (ἡ γῆ) ἔτικτεν ἀνθρώπους. V 237, 10 ἀνθρώπῳ τῷ πρώτῳ ... ἐμφυσῆσαι πνοὴν ζωῆς τὸν θεόν. I 46, 15 διαφορὰ ... τοῦ τε νῦν πλασθέντος ἀνθρώπου καὶ τοῦ κατὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ γεγονότος πρότερον. I 93, 14 προτυπώσας γὰρ τὸν γενικὸν ἄνθρωπον, ἐν ᾧ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ γένος φησὶν εἶναι. I 84, 11 τοῦ πλασθέντος διαφέρει ὃν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον. I 91, 1 cf. 74, 10. 11. II 142, 15 δύο γὰρ ἀνθρώπων γένη, τό τε κατὰ τὴν εἰκόνα γεγονὸς καὶ τὸ πεπλασμένον ἐκ γῆς. I 134, 24 τοῦ δὲ ἀνθρώπου κατὰ τὴν εἰκόνα λαβοῦσαν δύναμιν παραδείγματος. II 257, 5 ὁ κατ' εἰκόνα coni. ἀρχὴ καὶ ὄνομα θεοῦ καὶ λόγος, ὁ ὁρῶν, Ἰσραήλ. — I 48, 11 κάλλιστον ὀφθῆναι τὸν πρῶτον ἄνθρωπον. I 49, 11 ἀκμὴ τοῦ ἡμετέρου παντὸς ... γένους. I 51, 1 τὸ καθ' ἑκάτερον ψυχήν τε καὶ σῶμα κάλλος. I 52, 2 ὑπερβάλλουσα δύναμις ἀρχῆς. I 50, 2 (μόνος κοσμοπολίτης). III 168, 12 (ἡγεμών). IV 220, 6 τεσσαρακοντάδα τὴν ζῳογονικωτάτην, ἐν ᾗ διαπλάττεσθαί φασιν ἄνθρωπον. I 74, 6 τιθέναι φησὶν ἐν τῷ παραδείσῳ. — V 47, 13 (οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι). IV 214, 7 δευτέρας γενέσεως ἀνθρώπων.

9. ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἄνθρωπος. I 263, 13 sqq. ἐν ἑκάστου τῇ ψυχῇ κατοικῶν ... ἄρχων καὶ βασιλεὺς ... δικαστὴς καὶ βραβευτής. I 289, 17 ἀνθρώπῳ γὰρ τῷ γε π. ἀ. τί ἂν γένοιτο οἰκειότερον ἐλπίδος. II 48, 16 οὐ προσελεύσεταί ποτε ἑκὼν ταῖς ... ἡδοναῖς. II 142, 5 cf. III 125, 3 τὸν ἐν ἡμῖν π. ἀ. ἄνθρωπον, τουτέστι τὸν νοῦν. III 251, 15 λογικὴ ψυχή, ἧς ἱερεὺς ὁ π. ἀ. ἄ. IV 4, 2 τὴν βίβλον γενέσεως τοῦ π. ἀ. ἀνθρώπου. I 260, 26. III 137, 22 ὁ ἀληθινὸς ἄ. III 125, 5 ὁ μὲν κατ' ἐξοχὴν ἄ. V 73, 13 τοὺς π. ἀ. ἀνθρώπους. cf. All: ἄ. = νοῦς, = Ἐνώς.

10. ἄνθρωπος θεοῦ. II 53, 18 οἱ μὲν γῆς, οἱ δὲ οὐρανοῦ, οἱ δὲ θεοῦ γεγόνασιν ἄνθρωποι. III 14, 7 διττὸν εἶδος ἀνθρώπων. II 54, 1. 8 Ἀβρὰμ ⟨ἦν⟩ ἄ. οὐρανοῦ ... γίνεται ἄ. θεοῦ. II 53, 24 οὐρανοῦ δὲ ὅσοι τεχνῖται ..., θεοῦ δὲ ἄνθρωποι ἱερεῖς καὶ προφῆται. II 86, 7 τοὺς γὰρ προφήτας ἐκάλουν οἱ πρότερον τοτὲ μὲν ἀνθρώπους θεοῦ, τοτὲ δὲ ὁρῶντας. II 237, 14 ἄ. θεοῦ, ὃς τοῦ ἀιδίου λόγος ὤν. III 161, 12. 17 178, 8 ἄ. θεοῦ int. Moses.

11. ἄνθρωπος οὐράνιος. I 69, 2 opp. γήϊνος. I 277, 16 cf. II 137, 6 φυτὸν οὐράνιον. II 241, 14 sqq. ὁ ἀσώματος ἐκεῖνος, θείας ἀδιαφορῶν εἰκόνος, πρεσβύτατος υἱός. πρωτόγονος κτλ.

12. II 9, 3 cf. III 56, 4 πάντων μέτρον ἐστὶν ἄ. II 48, 22 ἄνθρωπον ἔφη ζητεῖν (Diogen).

13. All: I 277, 9. II 96, 24. 189, 21. 198, 1. 234, 16. III 52, 11. 91, 20 sq. 301, 13. VI 32, 2 (νοῦς). II 116, 26. 183, 21. III 28, 4. 125, 6 (λογισμός). I 277, 13 τὸ θεοειδὲς ἐκεῖνο δημιούργημα, ᾧ λογιζόμεθα. III 177, 10 τὰ μόνῳ λόγῳ θεωρητά. II 48, 18 τὸ ... δὶς φάναι „ἄ. ἄ.“ ... τὸν ἀρετῇ κεχρημένον δηλοῦσθαι. I 289, 15. IV 3, 5. 4, 7. V 339, 5 (Ἐνώς). IV 3, 6 (ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἄ. = Ἐνώς). IV 3, 4. 18 τὸν πρῶτον ἐλπίδος ἐραστὴν προσεῖπεν „ἄνθρωπον“. IV 9, 2 cf. 8, 15 sq. δίκαιος, τέλειος int. Νῶε.

cf. ἄλογος, ἄμουσος, ἀνυπαίτιος, ἄφρων, δίκαιος, θεοφιλής, λογικός, ὁρατικός, σοφός, φιλοπαθής,

ἀνθρωπότης. I 275, 25. II 25, 13. III 295, 20. V 90, 22.

ἀνίατος. V 159, 18 (ἀκρασία). III 223, 12 (ἁμαρτήματα). I 221, 10 (ἀποτροπή). II 93, 21 τὰ τῆς ψυχῆς ἀρρωστήματα. IV 46, 6 (ἄχθη). III 223, 10 (ὄλεθρος καὶ φθορά). V 198, 16 (θρασύτης). I 180, 18. II 234, 3. III 291, 23 (κακόν). V 75, 20. 367, 22. VI 25, 21 (κακά). II 3, 1 (κῆρες). III 272, 20 (μελαγχολία). V 143, 12 (μοχθηρία). III 126, 21 μῶμος. II 16, 16 νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα. I 170, 10. 172, 13. II 15, 23. 197, 14. IV 41, 7. 102, 17. VI 22, 9 (νόσος). V 42, 19. 157, 18 (νόσοι). V 153, 5 (νόσος) ψυχῆς. I 297, 9 οἶστρος. IV 26, 16 πάθος. V 370, 11 πάθη καὶ νοσήματα. VI 190, 18 (παρανομίαι). V 255, 15 (πηρώσεις). V 58, 5 (συμφορά). V 56, 17 τὸ δὲ σφάλμα οὐκ ἀ. — I 291, 28 ταῦτα μενεῖ πάντως ἀνίατα. — II 49, 4. 103, 11. 173, 21. 214, 2. 234, 18. 310, 9. III 290, 17. IV 289, 3. V 175, 7. 8. 184, 14. 250, 20. 352, 16 ἀνίατα. — II 175, 15. 260, 20. IV 79, 18. 239, 7. V 78, 16. 243, 9. 371, 9 ἀνιάτως.

ἀνίδρυτος. II 57, 7. III 183, 8 (γένεσις). I 54, 17. IV 167, 14 (γνώμη). I 261, 9 γνῶμαι. III 246, 18 τὰ ἐκτός. V 371, 15 (ζωή). V 277, 9 ἤθη. III 246, 15 οἱ λογισμοί. II 5, 19 (ὁρμαί). VI 168, 3 ὄχλος. IV 20, 18 (πρᾶγμα). V 243, 12 (πρᾶγμα, τύχη). III 238, 8 (συντυχίαι). III 246, 17 τὸ σῶμα. II 203, 3 (φαντασία). II 55, 5. III 84, 1 (ὁ φαῦλος). I 215, 2 (φιλήδονος). V 139, 14 φροντίδες. V 7, 20 (ψυχή). VI 11, 13 (ψυχαί). — III 66, 1 τὸ ... ἀνίδρυτον εἶναι. — V 342, 14 τὸ ... ἀνίδρυτον καὶ πεπλανημένον. V 240, 10

ἀβέβαια καὶ ἀνίδρυτα. V 229, 6 ἀβεβαίους καὶ ἀνιδρύτους τὸ ἦθος.

ἀνίερος. III 285, 25 (ἀγών). II 117, 23. V 347, 15 (ἀγῶνες). II 83, 19 (ἀδικήματα). I 257, 7 τὸ βέβηλον. V 260, 3 τό τε τῆς ὀπώρας γέννημα. II 260, 4 (γνώμη). V 68, 2 δῶρα. V 36, 12 ἐπιθυμία. V 70, 13 (ἡ περιττὴ ἡδονή). I 193, 6. V 65, 19 (θυσίαι). V 307, 4 ἱερεῖα. IV 225, 18 ἱερουργίαι. V 54, 20 (κρέα). III 134, 16 πεῖσμα. V 25, 21 σχῆμα. III 175, 13 (τελεταί). V 218, 9 ὁ τοιοῦτος coni. βέβηλος. I 215, 1 (φιλήδονος). — III 107, 19 τὰ φύσει βέβηλα καὶ ἀνίερα ἐξ αὐτῶν. II 154, 16 αἱ τῶν ἀνιέρων ἄθυται θυσίαι. III 258, 8 μηδενὸς ἔτ᾽ ἀνιέρου καὶ βεβήλου προσαπτόμενος. — III 127, 7 ὁ ἀ. I 253, 16. II 45, 5. V 161, 14 (οἱ ἀνίεροι). V 175, 6 ἀσυλίαν ἀνιέροις τὸ ἱερὸν μὴ παρέχεσθαι.

ἀνιεροῦν. III 195, 2 τὸν λόγιον τὰς ἐν λόγῳ πάσας ἀρετὰς ἀνιεροῦντα. II 199, 15 σύμπασαν αὐτὴν (sc. ψυχὴν) ἀνιερώσω. III 256, 16 (ψυχαὶ) ἑαυτὰς ἀνιεροῦσιν. III 211, 20 οἱ ... τὴν ἀκρόπολιν ἐν ἡμῖν ἀνιέρωσαν αὐτῷ κεφαλήν. IV 180, 21 τὰς δὲ πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ κειμηλίοις ἀνιερώσαντες. III 41, 9 (ὁ λόγος) ἀνιεροῦται καὶ ἀνατίθεται θεῷ. I 246, 10 τὰς ἀπαρχὰς ἀνιερωτέον.

ἀνισόδρομος. I 175, 13 (περίοδοι) τῶν ἑπτὰ ἀστέρων.

ἄνισος. I 266, 13 ἀγών. III 277, 2 (ἀριθμοὶ καὶ χρόνοι). III 35, 7 τὰ χρόνων διαστήματα. V 71, 10 (κακία). I 175, 13 μήκη χρόνων. II 2, 6 (προθεσμίαι). VI 7, 12 (ῥοπαί). III 133, 2 ἡ τιμωρία. III 38, 5 (τμήματα). III 37, 2 (ὕλη). I 214, 19 (φιλήδονος). — I 33, 13. II 12, 1. 238, 14. 250, 2. IV 305, 22. V 30, 16. 17. 90, 23. 133, 12. 200, 21. 247, 2. 264, 20. VI 59, 18. 107, 2 (τὸ ἄνισον). III 174, 25 τὰ ἄνισα. — III 272, 1 τὸν ἑαυτῷ τε καὶ ἄλλῳ ἄνισον. V 257, 5 διὰ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων. V 229, 11 ἀνίσους, τυραννικοὺς τὰς φύσεις.

ἀνισότης. III 37, 9 ἀδικίαν, τὴν ἀνισότητος τῆς ἐχθίστης δημιουργόν. VI 171, 18 ἀνισότητα, τὴν ἀδικίας ἀρχήν. VI 65, 3 (ἀρχέκακον). V 263, 15 σκότους ἀρχή τε καὶ πηγή. V 247, 4 (χορηγὸς) σκότους καὶ πολέμων. III 37, 10 τοὺς διδύμους πολέμους ἔτεκε. V 252, 7 ἐκ μὲν ἀνισότητος ἰσότητα. V 30, 15. 94, 2. 137, 9. 264, 16 (opp. ἰσότης). IV 90, 16 (coni. ἀνωμαλία). IV 270, 6 (coni. ἀλαζονεία, ὑπεροψία).

ἀνίσχειν. I 216, 11. II 141, 23. III 184, 8. 222, 21 (ἥλιος). — II 83, 4 (ἔλεγχος). V 242, 7 (εὐσέβεια). III 207, 8 θεωρήματα. II 241, 8 sq. τὸ ἀρετῶν φέγγος. III 60, 16 (τὸ ἀνθρώπινον φῶς). II 63, 9 (ἡ χρόνου φύσις). II 281, 22 ὁ τῆς λογικῆς φύσεως διεξηρτημένος.

ἄνοδος. I 284, 12 ἡγεμόνι χρησάμενοι τῆς ἀνόδου θεῷ. III 152, 7 τὴν κάθοδον ἄνοδον εἰπόντος τοῦ νομοθέτου.

ἀνόητος. VI 222, 13 ἄνθρωποι. III 136, 10 (βίος). III 285, 2 οἱ ἀνόητοι γεωργοῦντες. III 292, 6 κανηφορῶν ὁ ἀ. V 148, 6 ἀ. τις. III 287, 27 ὦ ἀνόητε. IV 189, 20 ἀνοητότατε. III 112, 21 αἱ μετὰ ἀνοήτων συνουσίαι.

ἄνοθος. II 291, 2 (εὔνοια). IV 232, 23 (κάλλος). — II 44, 10. 116, 14. 138, 23. 285, 13. IV 281, 22. V 8, 19. 324, 6. VI 28, 20 ἀνόθως.

ἄνοια. I 149, 1 ἀπιστίαν μετὰ πολλῆς ἀνοίας. III 277, 12 ἀεὶ φυσώμενος ὑπ᾽ ἀνοίας. III 189, 25 πόνος, ὃν ἄ. γεννᾷ. I 160, 18 νοσοῦντες ἀφροσύνης νόσον καὶ ἀνοίας. II 187, 24 τοῦ ... φυσηθέντος ὑπ᾽ ἀνοίας παιδός. III 289, 15. 290, 29 (coni. λύπη, παροινία). II 230, 17 (coni. μεγαλαυχία). II 217, 13 (coni. μωρία). II 239, 28 (βασιλεύουσα). II 242, 3 δεινή. — All: III 285, 27 ἄμπελος ... σύμβολον. III 189, 23 Συχὲμ ὁ ἔγγονος ἀνοίας. III 84, 13 (Ἠσαῦ) συμβούλῳ χρώμενος ἀνοίᾳ.

ἀνοιγνύναι. I 153, 9 τῆς ἀρετῆς ὁ θεὸς τὰς μήτρας. I 181, 10 τὴν μὲν μήτραν ... αὐτῆς (sc. Λείας) ὁ θεός. I 153, 3 τοῦ μόνου δυναμένου τὰς ψυχῶν μήτρας ἀ. III 73, 21 τὴν ἀειπάρθενον μήτραν. III 179, 13 τῆς εὐπαιδίας πηγὴν (ὁ θεός). — I 99, 24. 181, 10 cf. 153, 15 ἀ. δὲ μήτραν ἀνδρὸς ἴδιον. — I 136, 21 τὸν μὲν τῶν ἀγαθῶν θησαυρὸν ἀνοίγει (ὁ θεός). II 89, 14 τὸν ὀλύμπιον θησαυρὸν ... ὁ σωτὴρ τοῦ παντὸς ἤνοιξεν.

ἀνοίκειος. I 52, 14 (θέσεις coni. ἀνάρμοστοι). III 60, 2 ἡ γὰρ τῶν μελλόντων κατάληψις. VI 174, 13 (κλῆσις). I 241, 17 καὶ μέρη καὶ πάθη τοῦ αἰτίου. I 25, 11 12 τὰ δὲ μικτά. V 257, 20 σπαρτὰ γὰρ δένδροις. V 220, 5 (τάξις). — I 158, 19 ὡς ἀνοίκειον ἦν ὀμνύναι. I 240, 4 ἀνοίκειον εἶναι (τὸ ὀμνύναι θεῷ). II 86, 15. III 100, 23. V 266, 11 ἀνοίκειον (sc. ἐστίν). V 123, 4 ἀνάρμοστον καὶ ἀνοίκειον εἶναι. — V 312, 1 τὸ ἀνοίκειον.

ἀνομία. I 130, 10 (opp. νόμοι). I 290, 19 ἀναρχίᾳ καὶ ἀνομίᾳ, κακοῖς μεγίστοις. II 11, 25 coni. ἀδικίαι, τὸ ἄνισον κτλ. II 197, 22 (coni. ἀπαιδευσία). II 220, 28 παρ᾽ ἀνθρώποις (opp. νόμος φύσεως). II 250, 2 coni. ἀδικία. III 182, 8 coni. πόλεμος, κακοπολιτεῖαι κτλ. V 45, 24 (opp.

εὐνομία). V 67, 17 οὔτε νόμος ἀνομίαν παραδέχεται. III 48, 12 opp. νόμος. V 77, 16 τὴν πολλὴν ἀνομίαν αὐτῶν ἐπισκιάζοντες. VI 22, 7 διὰ τὰς τῶν πολιτευομένων χειροήθεις ἀνομίας. IV 238, 18 πρὸς ἀνομίαν ἔσπευσεν ὁ λεώς. VI 161, 11 ἐν ἀνομίαις.

ἀνομοιογένεσις. V 309, 3.

ἀνομοιογενής. V 163, 12.

ἀνόμοιος. I 243, 8 (ἀρεταί). I 24, 9 (εἰκόνες). II 265, 1 (μέρη). V 271, 8 (τύποι). I 6, 18 (ὕλη). I 196, 13 (φθόγγοι). — I 295, 16. 18 (τὸ ἀνόμοιον). II 227, 10 ἀνόμοια πολλά. II 163, 16 ἐμφερομένων πλειόνων ἀνομοίων. IV 245, 9 ἐξ ἀνομοίων τις γενόμενος ἄνθρωπος νόθος. V 252, 5 ἐξ ἀνομοίων ὁμοιότητας. — I 18, 2 ἀνομοίως.

ἀνοργίαστος. I 193, 7 (τελεταί). I 215, 2 (φιλήδονος).

ἀνόσιος. V 76, 14 (ἀνήρ). V 67, 16 (ἀπαρχαί). VI 185, 18 (βουλαί). V 190, 4 (γνώμη). V 278, 8 (γνῶμαι). II 236, 13 (δόγματα καὶ λόγοι). IV 246, 17 (ἐνθυμήματα). III 278, 6 (ἔργα). VI 139, 13 (ἔργα καὶ ἄνθρωποι). III 46, 9 (λογισμοί). III 304, 26 (λόγοι). II 207, 21 τὰ ὅσια. III 108, 1 τίς οὖν οὕτως ἀ. ἐστιν. — IV 107, 11. 288, 9. V 87, 19. 308, 10. VI 105, 13 ἀνοσιώτατον (sc. ἐστίν). — II 8, 21. III 190, 16. IV 91, 4 (τὸ ἀνόσιον). V 176, 6 συμβήσεταί τι τῶν ἀνοσιωτάτων. III 182, 28 ὁ δ᾽ ὅσιος ἀνοσίων (ἡγεμών). IV 283, 8 ἡ γὰρ τῶν ἀνοσίων ἑλέπολις. IV 247, 15 (ὁ ἀ.). II 252, 21 (οἱ ἀνόσιοι). V 79, 6 (ἀνόσιοι coni. ἀσεβεῖς). IV 266, 9 μὴ εὐοδεῖν ἀνοσίους. II 178, 14 ἀνόσιε.

ἀνοσιουργεῖν. IV 191, 17.

ἀνοσιούργημα. IV 71, 20. 98, 8. 130, 10. 247, 9. 269, 12. V 14, 10. 77, 10. 153, 12. 15. 155, 4. 173, 10.

ἀνοσιουργία. VI 161, 11.

ἀνοσιουργός. V 173, 10 (ἀνδροφόνος). IV 121, 9 (ἐπίνοιαι). II 260, 6 (τόλμη). — II 251, 15. III 90, 3. IV 264, 23 (οἱ ἀνοσιουργοί).

ἄνοσος. VI 94, 18 τὸ αἴτιον αὐτῷ τοῦ ὑγιαίνειν. III 193, 9 τὸ εὐφυές. I 53, 22 (ζωή). IV 58, 11 πλεῖστα τῶν ἀλόγων ζῴων. VI 80, 4. 81, 3. 9. 13. 95, 22 (ὁ κόσμος). II 291, 13. III 42, 13 (ὁ νοῦς). IV 60, 13 (ὁρμαί). VI 147, 1 μηδὲν μέρος τῆς πόλεως. IV 6, 25 (σῶμα). V 42, 14 (τὰ σώματα). V 55, 7 (σωτηρία). III 270, 24 (τροφή). IV 243, 10. V 321, 7 (ὑγεία). — II 119, 23 ἄ. διατελεῖ. — V 363, 19 τὸ εἰς ἅπαν ἄνοσον. II 234, 23 οὐδὲν ἄνοσον οὐδὲ ἀδιάφθαρτον. — II 48, 24 ἀνόσως.

ἀνουθέτητος. I 211, 7 λόγοι. I 214, 18 (φιλήδονος).

ἄνους. I 104, 3. 197, 22 (ὁ νοῦς). I 149, 4 ὁ δὲ πάντα μετιὼν ἀθρόα. — All: II 242, 2 ἑρμηνεύεται Βαλάκ.

ἀνταγωνιστής. I 155, 24. 26. 264, 22. II 117, 21.

ἀνταποθνῄσκειν. I 120, 27.

ἀνταρκτικός. I 39, 18 (κύκλος).

ἀντίθεος. I 27, 13 (καιρός). II 9, 11. 245, 27. III 96, 8. 288, 6 (νοῦς). III 140, 5 (τρόπος).

ἀντίθεσις. II 206, 9.

ἀντιλαμβάνεσθαι. I 70, 19 ὡς ἀ. θεοῦ φύσεως. V 81, 4 τῶν παρόντων ἐρρωμένως ἀ. I 281, 8 τὸ οὖς πασῶν ἀ. φωνῶν. I 217, 7 τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα τῶν κατ᾽ ἀρετὴν πράξεων ἀ. ἀδυνατεῖ. V 66, 2 ὧν ἓν μόνον οὗς ἀντιλαμβάνεται τὸ θεῖον. I 98, 29 ἡ δὲ αἴσθησις οὔτε μελλόντων ἀντιλαμβάνεται. II 206, 19. 207, 2 τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβανόμεθα. I 97, 23 οὐδὲ γὰρ αὐτῇ (sc. αἰσθήσει) τῶν ὑποκειμένων ἀντιλαμβανόμεθα. III 101, 18 αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις τῶν καθ᾽ αὑτὰς ἀντιλαμβάνονται. I 126, 9 ὁ νοῦς συμβέβληκε καὶ ἀντελάβετο. II 45, 17 πολλοὶ ... τῶν πορρωτάτω διῳκισμένων ἀντελάβοντο. I 125, 15 ἡ ἀκοὴ ... φωνῆς ἀντιλήψεται.

ἀντίληψις. IV 253, 11 τῶν ἀβουλήτων. I 104, 14 αἰσθητοῦ. I 97, 24 τῶν αἰσθητῶν. II 249, 10 ἀληθείας. I 134, 28 τοῦ κόσμου. I 104, 19 τῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν. V 328, 6 κακῶν ὀδυνηροτάτων. VI 132, 14 τῶν ὀδυνηρῶν. IV 18, 9 τῶν οἰκείων. VI 99, 19 τῶν ὁρατῶν. I 137, 19. V 252, 19. 272, 16. VI 122, 12 τῶν πραγμάτων. I 17, 18. 125, 34 τῶν σωμάτων. I 68, 18 τοῦ ὑποκειμένου. I 67, 14. 95, 27 τῶν ὑποκειμένων. III 167, 2 τῶν ὑποκειμένων σωμάτων. I 48, 18 χρωμάτων καὶ φωνῶν κτλ. — I 138, 11 διὰ τῶν συνεργουσῶν αἰσθήσεων. IV 235, 1 διὰ τῶν αἰσθήσεων. I 98, 15 ἀνακάμπτειν δεῖ τὴν κίνησιν αὐτῆς (sc. αἰσθήσεως) καὶ ἀντίληψιν ἐπὶ νοῦν. II 74, 12 δι᾽ ὁράσεως. I 217, 4 δι᾽ ὄψεως. — V 98, 3 τῆς διανοίας ... ἀμαυρὰν τὴν ἀντίληψιν ποιουμένης. IV 36, 11 εἰς ἀκριβεστάτην ἀντίληψιν. VI 54, 22 τὴν ἀντίληψιν ἔχειν εὐμαρῆ. II 253, 13 (ἀντιλήψεις coni. αἱ ἔννοιαι). IV 276, 12 (ἀρίδηλοι). II 150, 10 (πάγιαι).

ἀντιλογικοί. II 239, 14.

ἀντιμαρτυρεῖν. I 295, 25.

ἀντισοφίζεσθαι. II 179, 17. 232, 19.

ἀντισοφιστεύειν. II 284, 15.

ἀντίφωνος. I 111, 8 (ἁρμονία). VI 70, 9 (μέλη). II 167, 10 (φθόγγοι).

ἀνυπαίτιος. II 70, 11 (ἀγωγή). II 83, 16 (ἀδικήματα). V 196, 14 (ἄνθρωποι). V 340, 21 (γενεά). V 166, 17 ἡ γυνή. V 94, 8 (διάθεσις). VI 99, 2 (διοίκησις). V 63, 6 (ἐπίσκεψις). III 163, 1 μηδένα ... κατὰ τὸ παντελὲς ἀνυπαίτιον. II 84, 25 (ψυχῆς) τὰ ἔργα. V 29, 21 (εὐγένεια). III 270, 24. V 55, 22. 321, 14 (ζωή). V 98, 8 οἱ πανταχοῦ. II 105, 11 (ποιμήν). V 49, 3 (πράξεις). V 236, 18 (συμμαχία). V 26, 4 (συμφωνία). II 269, 22 τῶν ἀποτελουμένων (σύστασις). II 45, 4 (ὑπηρεσία). V 129, 1 (χρῆσις). — V 167, 4 ἀ. καὶ ἄθῳος ἴσθι. II 225, 17 ἀνυπαιτίου καὶ σωτηρίου (ὄντος). — III 166, 3 (τὸ ἀνυπαίτιον). II 154, 13. V 193, 12 (οἱ ἀνυπαίτιοι). — I 276, 11. II 253, 5. 257, 15. III 92, 17. V 31, 21. 37, 11. 72, 25. 97, 6. 282, 2 ἀνυπαιτίως.

ἀνύπαρκτος. VI 74, 4 (ἀναίρεσις). VI 21, 8 τὸ δὲ ὀλίγον ... οὐκ ἀνύπαρκτον. III 162, 26 (σοφία, ὁ σοφός). — VI 105, 7 (τὸ ἀνύπαρκτον). V 162, 23 τῶν ἀνυπάρκτων καὶ μεμυθευμένων.

ἄνω. II 255, 10 coni. τὸ κάτω, τὸ ἐπὶ δεξιά, τὸ ἐπ' εὐώνυμα κτλ. III 210, 11 τὴν ἄ. (κίνησιν). III 255, 1 τὰς ἄ. καὶ κάτω καὶ πανταχῇ κινήσεις. IV 281, 19 ἄ. γὰρ καὶ κάτω ... οὐδὲν ἐν σφαίρᾳ. I 62, 11. II 92, 20. III 237, 15. 238, 8 coni. κάτω. V 345, 5 cf. 19 τὸ ... κάτωθεν ἄνω. III 238, 1 opp. ὑψόθεν. II 46, 10 cf. VI 83, 20 ὁ ἀὴρ κοῦφος ὢν ἄνω φέρεται. III 9, 12. V 45, 3. 50, 2 πρὸς οὐρανόν. III 16, 21 πρὸς (τὸ ὄν). III 216, 19 τὰ ὑπὲρ σὲ καὶ ἄνω. III 235, 6 (ψυχαὶ) ἄνω κούφοις πτεροῖς πρὸς αἰθέρα ἐξαρθεῖσαι. V 10, 2 ὁ λογισμὸς ἀπὸ γῆς ἄ. μετέωρος ἀρθείς. II 139, 1 φέρεται (ὁ νοῦς). III 54, 10 φορά. V 150, 11 ἄ. μετάρσιος ἐδόκουν ἀεὶ φέρεσθαι. I 277, 18 ἀνθρώπου (τὴν κεφαλὴν) εἰς τὸ ἄ. προαγαγών. II 48, 8. IV 166, 4 ἄ. ... βλέπειν. II 138, 14 πρὸς τὸ θεῖον ἄ. καλεῖσθαι. V 264, 14 μετέωρον διαίρουσα. II 301, 11 cf. 302, 7 μετέωρος ἐξαρθείς. III 30, 3. V 235, 13 ἄ. πηδᾶν. III 230, 16 ἄ. περιπολεῖν. III 53, 3. 237, 12 ἄ. φοιτᾶν. II 38, 3 εἰς τὸ ἄ. χωρεῖν. — III 221, 6 (ὁ θεός = φῶς) παντὸς ἀρχετύπου πρεσβύτερον καὶ ἀνώτερον. IV 14, 11 οὐδὲν γὰρ ἀνωτέρω θεοῦ. V 79, 14 πρὸς τὴν ἀνωτέρω τῶν στοιχείων οὐσίαν. I 205, 5 εἰσὶ δὲ οὓς ἀνωτέρω προαγαγών.

ἀνωτάτω. III 27, 10 (αἰτία). II 146, 18. V 86, 13. 275, 13. 284, 5. 332, 12 (τὸ) αἴτιον. I 139, 26 (δύο ἀρεταί). V 158, 6 (βαρυδαιμονία). I 204, 12 γένος ... ἕν. V 144, 7 (δίκη). I 297, 21 (δίκη καὶ τιμωρία). V 92, 5 (δίκαι). IV 145, 14 θεὸς δ' ἡ ἀ. καὶ μεγίστη δύναμις. V 64, 7 (θεοῦ δύναμις). IV 223, 18 cf. I 176, 9. 226, 1 (δύο τοῦ ὄντος δυνάμεις). IV 11, 13 (δωρεαί). V 301, 8. IV 285, 15 (εὐδαιμονία). I 226, 9. IV 281, 3. 283, 19. V 374, 8 (θεός). V 17, 2 ἱερὸν θεοῦ. V 280, 17 (ἱερωσύνη). III 33, 9 (ἰσότης). II 68, 15 δύο ... κεφάλαια. III 232, 17. V 207, 18 (λόγος). III 130, 16 (λόγος θεῖος). I 79, 21 μέρος. V 23, 20 ὁ οὐρανός. V 126, 9 ὁ ἀ. πατὴρ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. IV 292, 20 (περιφορά). III 152, 18 (πηγή). IV 195, 8. V 106, 15 (συγγένεια). V 287, 5 (τάξις). I 234, 6. II 184, 5 (τιμή). I 246, 9 τμήματα. II 136, 11 (αἱ ψυχαὶ καθαρώταται). — III 210, 6 τὰ ἀ. τῶν περὶ ἡμᾶς.

ἀνώδυνος. II 115, 4 (δήγματα). I 191, 12 (ὁ θεός).

ἄνωθεν. III 42, 12. 62, 15. 79, 16. 151, 28. 281, 24 ἀπ' οὐρανοῦ. IV 36, 8 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. IV 147, 9. V 367, 7 ἐξ οὐρανοῦ. V 150, 13 ἀπ' αἰθέρος. V 22, 7 ἀπὸ τῶν μετὰ σελήνην τόπων. IV 227, 20 ἀπὸ τῶν μετὰ σελήνην. — V 333, 4 (πνεῦμα). III 15, 19 ὁ καταπνευσθεὶς ἄ. IV 216, 21 ἄ. ἀπ' οὐρανοῦ καταπνεόμενος. I 278, 1 ἄ. ἐπέπνει τῆς ἰδίου θειότητος. II 275, 10 σπειρομένων ἄ. ἀφανῶς τῶν ἐνθυμημάτων. III 139, 8 τὴν αἰθέριον σοφίαν ὁ θεος ... ἄ. ἐπιψεκάζει. III 146, 12 σοφίαν ἄ. ὀμβρηθεῖσαν ἀπ' οὐρανοῦ. III 201, 17 ἣν (sc. τὴν οὐράνιον σοφίαν) ἄ. ἐπιπέμπει. II 89, 8 ὁ θεὸς ἐπινίφει ... τὰς ἀγαθῶν πηγὰς ἄ. III 239, 20 διὰ τὰς ὀμβρηθείσας ἄ. δωρεάς.

ἀνώλεθρος. III 170, 30 αἱ γενικαὶ (τέχναι). VI 75, 2 (ὁ κόσμος). III 238, 22 τὰ συσταθέντα.

ἀνωμαλία. VI 108, 11. 19. 113, 8. 115, 1 τῆς γῆς. VI 133, 5 τῶν ἐδάφων. VI 218, 14 περὶ τὸ ἦθος. IV 69, 10. VI 162, 7 ἠθῶν. V 229, 7 τῶν πληθῶν. V 27, 13 ἑαυτῶν (sc. σφραγίδων). IV 47, 6 τῶν τρόπων. V 99, 11 τῆς τύχης. V 269, 6 τῆς ψυχῆς. — IV 118, 9 κατὰ τὸν βίον. VI 86, 11 ἐπὶ δὲ τὰς τοιαύτας ἀνωμαλίας ἄνθρωποι κεχωρήκασι. IV 113, 11 ὃς ἐν τοσαύταις γεγονὼς ἀνωμαλίαις. IV 90, 16 πᾶν ὅσον ἀνισότητι καὶ ἀνωμαλίᾳ συγγενές.

ἀνώμαλος. III 229, 19 (κινήσεις). III 78, 2 (ὁδός). III 237, 6 πρᾶγμα ἄσκησις. III 237, 21 (πραγμάτων φορά). III 37, 2 (ὕλη). — I 33, 12. 238, 9. V 200, 21 (τὸ ἀνώμαλον).

ἀνώμοτος. III 207, 16 (opp. ἐνώμοτος).

— IV 288, 2. 303, 20. VI 24, 7 (τὸ ἀνώματον). IV 300, 15 οὐ γὰρ ἀνωμότοις δικάζειν ἔθος.
ἀνώνυμος. II 226, 2 τὸ κακόν.
ἀνωφελής. I 3, 11 δόγμα. I 217, 6 ἡ δύναμις. III 193, 2 πάντα. IV 271, 9 αἱ τροφαί. II 36, 18 (χοῦς). — I 249, 9 τὰ δὲ ὅσα ἐκτὸς ἀρετῆς. V 109, 20 ἀνωφελές (sc. ἐστιν). — IV 91, 3 (τὸ ἀνωφελές). — IV 211, 3 ἀνωφελῶς.
ἀνώφοιτος. III 123, 18 τὸ ... ἀγαθόν. IV 166, 2 (ἡ ζωτικὴ δύναμις). I 51, 19 τὸ σῶμα. — VI 114, 13 (τὸ ἀνώφοιτον) τοῦ πυρός.
ἀξιέραστος. II 300, 17 τὰ γῆς ἆθλα. V 344, 2 (ἀλήθεια). V 317, 18 εἶδος. V 284, 11 (ἤθη). V 246, 6 (ἰδέαι). IV 133, 17 μόνον τὸ καλόν. IV 248, 8 ἡ κλῆσις. III 276, 13 (ἡ μετάνοια). IV 43, 3 ἡ πρᾶξις. — II 275, 16 τὸ ἀξιέραστον. III 181, 3 τὰ ἀξιέραστα. — II 3, 9 ἐπὶ τὴν τοῦ τριποθήτου καὶ ἀξιεράστου καλεῖ τιμήν.
ἀξιοθέατον, τό. II 275, 16.
ἀξιομνημόνευτος. II 271, 25. 27 (ψυχῆς) εἴδη. III 276, 13 (ἡ μετάνοια). VI 61, 7 ἀξιομνημόνευτα.
ἀξιόρατον, τό. II 275, 15.
ἀοίδιμος. V 12, 18. VI 53, 3 δόγματα. V 78, 1 (ἔργα). V 330, 12 (εὐγένεια). III 48, 19 (Ἡράκλειτος). II 199, 18 (τοῦ ἀγενήτου θέα). I 28, 24 (θεωρήματα). VI 39, 7 τὸ δὲ ἐλευθερίας ... κάλλος. III 240, 13 μυρία. III 263, 10 (νίκη). III 105, 22 (νουθεσία). IV 38, 13 (ξένια). I 192, 13 (πανηγύρεις). III 7, 22 πλοῦτος. III 18, 5 φύσεως (πλοῦτος). II 304, 14 ἀστέρων (χορεῖαι).
ἄοικος. I 113, 9. 20. II 55, 5. V 325, 15 ὁ φαῦλος. III 84, 19 ὁ ἐναντίος τούτῳ (sc. τῷ ἀσκητῇ). I 215, 1 (φιλήδονος). III 83, 26 (τρόποι). VI 58, 12 ἄοικοι καὶ ἀνέστιοι.
ἀορασία. III 57, 5. 229, 15.
ἀόρατος. IV 282, 16 (ὁ ἀγένητος καὶ ἀΐδιος). I 265, 6 (ὁ ἄδεικτος). IV 282, 9 αἴτιον. IV 18, 18 ὁ βασιλεὺς int. deus. I 9, 4 (γῆ). II 312, 17 δεσμός. II 254, 28 (δεσμοί). III 305, 4 (δύναμις). I 278, 20. II 207, 10. 303, 25. V 11, 22 (δυνάμεις). IV 218, 8. V 34, 1 (εἴδη). III 159, 7 (ἐπιστάτης). V 132, 4 (εὐπάθεια). II 4, 7 (ζήτησις). II 43, 18 (ζῷα). II 255, 5 τὸ θεῖον. I 23, 11. II 4, 9. 304, 6. III 220, 17. IV 296, 17. V 11, 23. 216, 8. 9. VI 208, 16. 213, 20 (θεός). II 196, 1 θεωρήματα. III 120, 5 sq. ὁ τὰ θαύματα κινῶν. II 262, 14 (ἰδέαι). III 240, 7 τὰ ... κάλλη. III 303, 24 καλόν. III 228, 22 (κόλλα). V 73, 11 κόσμος. III 28, 9 θεῖος ... λόγος. I 47, 7 (μερίς). II 278, 16. IV 18, 10. V 5, 2. VI 32, 2. 67, 4 (νοῦς). II 269, 18 ὁ τοῦ θεοῦ οἶκος. III 102, 10. 157, 13. IV 17, 3 (οὐσία). IV 158, 9 (παραδειγματικὴ οὐσία). III 64, 6 παραδείγματα. V 67, 19 (πηγαί). II 137, 12. III 299, 1 (πνεῦμα). IV 278, 23 (σάλπιγξ). III 248, 4 (σπορὰ) φρονήσεως ... δογμάτων. II 195, 10 (τελεταί). III 61, 4 (τέχνη). III 41, 14 τομεύς. I 159, 9. III 27, 8. 259, 18. IV 215, 19. V 126, 10. VI 212, 9 (φύσις). III 18, 3. 238, 15 (φύσεις). I 9, 15 φῶς. I 287, 11 (χωρίον, διάνοια). III 220, 23 sq. 234, 15. IV 115, 6. V 281, 16. 320, 5 (ψυχή). I 194, 19 οἶκον οὖν ἐπίγειον τὴν ἀόρατον ψυχὴν τοῦ ἀοράτου θεοῦ. I 278, 2 ἡ (sc. θειότης) δ' ἀόρατος ἀοράτῳ ψυχῇ τοὺς ἑαυτῆς τύπους ἐνεσφραγίζετο. IV 251, 2 πρὸς τὸ ἀόρατον ἀοράτῳ ψυχῇ δικαστήριον. — V 18, 18 τὰ γὰρ ἔνδον ἀόρατα (sc. in templo). II 62, 15 ἃ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ἀόρατα. — I 3, 16 (τὸ ἀόρατον). II 186, 7. III 77, 17. V 12, 20. 253, 11. VI 155, 13 (τὰ ἀόρατα). I 267, 18 ἐξ ἀδύτων καὶ ἀοράτων. — I 255, 13. III 180, 14. V 5, 8 (ὁ ἀόρατος int. deus). — I 194, 3. 255, 12. 265, 4. III 39, 16. 59, 16. 120, 6. 220, 14. 223, 26. 236, 18. 259, 7. 292, 28. IV 208, 21. V 279, 4 ἀοράτως.
ἀόργητος. V 353, 11 (Moses).
ἀόριστος. V 355, 6 (αἰών). II 251, 22 (ἐπιθυμία). II 25, 22 (ὀρέξεις). V 344, 5 πᾶσα ἡ αἰσθητὴ φύσις. VI 104, 6 (τοῦ κενοῦ φύσις). V 141, 6 ὁ χρόνος τῆς τῶν ἀκροδρύων ἀπαρχῆς. — V 236, 23 cf. 344, 5 (τὸ ἀόριστον). V 12, 11 τὰ ἄπειρα καὶ ἀόριστα.
ἀόρμητος. II 65, 11 τὰ ... φυτά.
ἀπαγόρευσις. I 85, 18 διαφέρει δὲ τρία ταῦτα· πρόσταξις, ἀ., ἐντολὴ καὶ παραίνεσις. II 68, 15 τῶν γὰρ ἐν ταῖς προστάξεσι καὶ ἀπαγορεύσεσι νόμων, οἳ δὴ κυρίως εἰσὶ νόμοι. IV 280, 14 τὰς πάσας ἀπαγορεύσεις ... μοιχείας, φόνου, κλοπῆς, ψευδομαρτυριῶν, ἐπιθυμιῶν. IV 296, 20 τὴν δ' ἑτέραν (πεντάδα) ... περιέχουσαν ἀπαγορεύσεις. I 86, 3 τῷ δὲ φαύλῳ προστάξεως καὶ ἀπαγορεύσεως χρεία. III 132, 2 (coni. πρόσταξις). I 86, 6. III 96, 20. IV 210, 15. 211, 1. 18. 307, 5. V 72, 10 (ἀπαγορεύσεις coni. προστάξεις). cf. I 85, 18. III 40, 5. 132, 23. IV 201, 5. 306, 8. V 6, 4. 217, 23. 251, 4.
ἀπαγορευτικός. III 132, 22 (δύναμις). — II 255, 21 φησὶν ἐν τοῖς ἀπαγορευτικοῖς.
ἀπαθανατίζειν. V 212, 18 θνητὸν εἶναι

δοκοῦντα (τὸν ἄνθρωπον) ἀπαθανατίζει. I 283, 23 ἡ γεωργικὴ ψυχῆς τέχνη ... τό γε ἐφ' ἑαυτὴν ἧκον μέρος ἀπαθανατίζει. I 13, 25 ὁ θεὸς ... ἀπαθανατίζων τὰ γένη. V 270, 7 (σωφροσύνη) ψυχοῦσα καὶ ζῳογονοῦσα καὶ τρόπον τινὰ ἀπαθανατίζουσα. — IV 267, 20 τὸν θνητὸν ἀπολιπὼν βίον ἀπαθανατίζεσθαι μετακληθεὶς (Μωυσῆς). III 212, 18 οἱ μέλλοντες ἀπαθανατίζεσθαι. I 26, 9 ἄνθρωπος ἀπαθανατίζεται. II 27, 12 διόπερ ἀπαθανατίζεται. II 257, 17 ψυχῶν γὰρ ἀπαθανατιζομένων ἀρεταῖς.

ἀπάθεια. I 110, 28 τὸ κάλλιστον. I 111, 8 ἐὰν γὰρ ἀ. κατάσχῃ τὴν ψυχήν. I 142, 10 ὁ τέλειος τελείαν ἀπάθειαν αἰεὶ μελετᾷ. I 141, 22 cf. 144, 19 (opp. μετριοπάθεια). II 152, 15 (opp. πάθη). IV 56, 14 μήτε ἀπαθείᾳ ... χρῆσθαι.

ἀπαθής. III 71, 11 τὰ ἀγαθὰ κακοῦ. III 71, 2 τὰ διχοτομήματα. I 268, 25 τὸ μόνον ἀπαθὲς εἶδος. V 230, 3 μὴ ἀ. ἐν πᾶσιν (ὁ θυμός). IV 302, 16 οὐδὲν ... μέρος. III 42, 13 (ὁ νοῦς) παντὸς κακοῦ. IV 214, 2 ἕνα οἶκον ἀπαθῆ γενέσθαι. V 228, 14 ἡ ἐπιθυμία ... οὐδὲν ... ἀπαθὲς αὐτῆς ἐᾷ. IV 135, 7 οὐσία. IV 33, 18 μία (πόλις) παντὸς κακοῦ. VI 215, 17 ἡ πατρὶς ἀ. παντὸς κακοῦ. VI 223, 9 προσευχή. III 46, 20 (σοφία). VI 80, 8 φύσις. — II 232, 11 ἀπαθεῖς κακῶν. IV 64, 8 ἀπαθῆ παντὸς κακοῦ. — I 34, 20 τὸ ἀκίνητον καὶ ἀπαθές.

ἀπαιδαγώγητος. I 211, 7 παιδιαί. III 112, 3 ψυχή. — I 187, 21 ἐὰν ... ἀπαιδαγώγητον καὶ ἀδίδακτον ἐάσῃς σεαυτόν. — I 291, 9 (οἱ ἀπαιδαγώγητοι).

ἀπαιδευσία. II 172, 3 τὸ ἀρχέκακον. III 142, 28 (κακόν). II 199, 22 τὸ ληρεῖν, ὃ δημιουργὸν ἀπαιδευσίαν εἶχεν. II 171, 5 cf. 172, 6 ἡ ἐπιζήμιος (τοῦ ληρεῖν αἴτιον). II 199, 20 (μεθυόντων χοροῦ ἔξαρχος). II 197, 3 τὸ μέθης καὶ παροινίας ψυχῆς αἴτιον. II 197, 17 νόσου καὶ φθορᾶς αἴτιον. VI 4, 3 (νόσος) ψυχῆς. II 197, 10 θάνατον (ἐπιφέρουσα). II 175, 9 τὸ παραίτιον ἀφροσύνης φάρμακον. IV 78, 4 (ἡ μεγίστη) τῶν τιμωριῶν. I 145, 25 (ψυχὴ) ἄπληστος οὖσα δι' ἀπαιδευσίαν. II 194, 20 (ὁδὸς coni. εἰς ἀφροσύνην). III 293, 2 (ἄπορος καὶ πενιχρά). IV 73, 6 συγγνωστὸς ... τῆς ἄγαν ἀπαιδευσίας. III 300, 8 λόγος. — III 48, 6 112, 23 opp. παιδεία. I 140, 4 (coni. ἄγνοια). II 11, 24 (coni. ἄγνοια, ἀμαθία). I 113, 18 (coni. ἀγροικία). IV 113, 24 (coni. ἀλαζονεία). I 117, 29. 120, 13. 156, 9. II 196, 26. III 90, 5 (coni. ἀμαθία). III 135, 24 (coni. ἀμελετησία). II 197, 22 (coni. ἀνομία). III 253, 10 coni. ἀτεχνία καὶ ἀνεπιστημοσύνη. II 294, 22 (coni. τῦφος, ἀλαζονεία).

ἀπαίδευτος. III 300, 18 (λόγος). — I 291, 1 τὸν ἀμαθῆ καὶ λίαν ἀπαίδευτον. I 297, 18 οἱ ... ἀπαίδευτοι. II 172, 12 κατὰ ἀναγώγων καὶ ἀπαιδεύτων.

ἀπαλλαγή. IV 195, 9 τοῦ νομισθέντος ἄγους. I 152, 17. 23. V 47, 17. 109, 16 κακῶν. IV 117, 7 τῆς κολάσεως. I 132, 15 νόσων. IV 29, 13 τιμωριῶν. — V 172, 8 (πρόφασις). VI 112, 10 ἀπαλλαγὴν ἤδη ποθοῦντος.

ἀπανθρωπία. IV 78, 13. 141, 15. V 105, 7. 109, 5. 121, 3. 126, 22. 181, 7. 196, 17. 210, 8.

ἀπαράλλακτος. II 187, 4 (ὁμοιότητες). II 202, 20 (φαντασίαι).

ἀπαρχή. III 73, 20 ὧν ἔτυχεν ἀγαθῶν. VI 4, 13 τῆς πρώτης ἀκμῆς. V 141, 7 ἀκροδρύων. III 189, 9 sq. ἀπαρχῆς ἀ. V 32, 20 (ἄρτος). V 132, 6 ἄρτοι. V 96, 7 τῶν ἀσταχύων. V 293, 9 βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν τὰ πρωτότοκα. IV 304, 13 γεννημάτων καὶ καρπῶν. V 44, 22 τῶν γεννημάτων τὰ πρῶτα. II 252, 26 ὧν ἐγεωπόνησε. V 125, 10. 12. 127, 21. 128, 21 δράγμα. V 140, 11 τῆς εὐκαρπίας. III 302, 6 τῆς εὐφορίας. V 51, 21 τῶν καταθυομένων ζῴων. V 37, 2 ἐξ ἅπαντος θυσίας εἴδους. V 316, 5 ὅλον (sc. καρπὸν) αὐτὸν καθιεροῦν ἀπαρχὴν τῷ θεῷ. V 130, 14 ὁ πρῶτος παραφανεὶς καρπός. I 232, 3 ἀπὸ τῶν πρώτων καρπῶν. V 140, 24 ἀπὸ τῶν ταύτης (sc. χώρας) καρπῶν. IV 232, 9 κάτοπτρα. V 127, 6 ἀφ' οὗ (sc. κλήρου). IV 195, 18 πάσης τῆς λείας. V 52, 22 λοβὸς δ' ἥπατος. V 36, 1 λόγου τοῦ κατὰ προφοράν. IV 196, 5 τῆς ... νίκης. III 58, 7 ἀπὸ πάντων (sc. τῆς ζητήσεως, τῆς σκέψεως, τῆς ἀναγνώσεως κτλ). VI 185, 2 ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων. I 256, 13. V 34, 4 (οἱ πρωτότοκοι). V 129, 6 (τοῦ σίτου). V 130, 11 σίτου, τῆς ἀρίστης τροφῆς. V 237, 19 στέαρ τε καὶ αἷμα. I 246, 10 τούτου τοῦ συμφορήματος. III 92, 2 συνέσεως καὶ ἀγχινοίας, καταλήψεως τε καὶ φρονήσεως. IV 43, 21 τέκνων. IV 180, 17 τῆς χώρας. — V 250, 16 (τὸ Ἰουδαίων ἔθνος) τοῦ σύμπαντος ἀνθρώπων γένους. V 61, 3 μὴ τῶν ἄλλων μόνον ἀπαρχῶν ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῦ παραχωρεῖν. I 246, 10 ἀπαρχαὶ δέ εἰσιν ἅγιαι κινήσεις αἱ κατ' ἀρετὴν ἑκατέρου (sc. ψυχῆς καὶ σώματος). I 232, 16 λόγος ... ἐκ διανοίας ἀληθοῦς ἀναπεμπόμενος εὐχαριστητικός. V 20, 3 προθυμότατα ποιοῦνται τὰς ἀπαρχάς. I 249, 19 ἀπαρχαῖς καὶ τιμαῖς γεραίρωμεν τὸ θεῖον. V 118, 1 γεραίρειν δὲ τὸν σωτῆρα θεὸν

ἀπαρχαῖς. V 37, 6 θεῷ ... ἀνάγειν ἀπαρχάς. V 131, 20 ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου ποιεῖσθαι τὴν ἀρίστην ἀπαρχήν. V 67, 16 (ἀνόσιοι). V 37, 13 τὰς ἀπαρχὰς ἐποιούμεθα ᾗ προστέτακται. VI 212, 22 (ἐτήσιοι). VI 212, 18 (ἱεραί). III 189, 15 (δεκάτη ἱερά). V 20, 1 ἀνὰ πᾶν ἔτος. III 90, 10 τὰς ἀρχάς, τὰς ἀπαρχάς, τὰ τῶν ἱερέων ἐνδελεχῆ δῶρα. III 156, 5 Λευιτικῆς φυλῆς ἱερεῦσιν ἀ. διδομένη. V 114, 21 αὐτάρκη πρόσοδον εἶναι τούτοις (sc. τοῖς νεωκόροις) τὰς ἀπαρχάς. VI 184, 19 χρήματα ... ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν ἱερά. VI 196, 4 χρυσὸν καὶ ἄργυρον ... τὸν ἀθροισθέντα ἐκ τῶν ἀπαρχῶν. V 231, 1 τὰς ἀπαρχὰς διανέμειν εἴς τε θυσίας καὶ τοὺς ἱερωμένους. V 30, 4 πάροικος δ' ἱερέως καὶ μισθωτὸς εἰργέσθω τῶν ἀπαρχῶν. V 62, 5 ἡ δ' ἀ. πρέπουσα ἱερεῦσιν. V 32, 4 θυγάτηρ ... ἱερέως ... μεταληψομένη τῶν ἀπαρχῶν. V 29, 18 περὶ τῶν χρησομένων ταῖς ἀπαρχαῖς. V 31, 12 ἀργυρωνήτῳ μεταδιδότω δεσπότης ἱερεὺς σιτίων καὶ ποτῶν ἐκ τῶν ἀπαρχῶν. V 34, 11 τιμᾶται τὴν ἀπαρχὴν ἀργυρίῳ ῥητῷ. V 31, 23 τὰ τῶν ἀπαρχῶν. V 37, 4 cf. VI 208, 19 τὰς ἀπαρχὰς εἰς τὸ ἱερὸν κομίζεσθαι. V 20, 6 cf. 33, 1 πολυανθρωποτάτου δ' ἔθνους. V 128, 2 πολλὰ διὰ τῆς ἀπαρχῆς ... παρίσταται. V 231, 5 πρὶν διακρῖναι τὰς ἀπαρχάς. IV 196, 9 ἡ διαμονὴ τῶν ἀπαρχῶν. IV 181, 5 ἀνέθηκεν ἀπαρχήν τινα τῆς ἀποικίας. IV 195, 20 παρὰ τῶν στρατευσαμένων. V 126, 24 τάς τε εὐχὰς καὶ ἑορτὰς καὶ ἀπαρχάς. VI 213, 11 συμφοιτήσεις, ἃς ἀπαρχῶν ἕνεκα ποιοῦνται. V 231, 8 ἄχρις ἂν αἱ ἀπαρχαὶ καθοσιωθῶσι.

ἀπατεών. II 255, 18 (ἀκοή). III 43, 2 (δύναμις). III 20, 12 (λόγος). I 215, 6 (φιλήδονος).

ἀπάτη. III 75, 18 (μεγάλη νόσος ψυχῆς). II 98, 9 μέγιστον ψυχῆς δέλεαρ. I 126, 31 πᾶσα οὖν ἀ. οἰκειοτάτη ἡδονῇ. V 7, 16 πλαστικὴν καὶ ζωγραφίαν συνεργοὺς τῆς ἀπάτης. — II 179, 8 αἰσθήσεως. IV 281, 12 ἀκοῆς. VI 15, 19 δι' ἀφροσύνης. II 212, 19 γεύσεως coni. ὄψεως. IV 73, 18 γυναικῶν. V 332, 15 τῆς διανοίας. V 332, 8 τῆς πολυθέου δόξης. II 44, 18 ψευδοῦς δόξης. V 370, 19 ἐλπίδος. VI 42, 17 ἔρωτος. I 127, 16 τῆς ... ἡδονῆς. V 220, 10 μεγάλων καὶ πολυανθρώπων ὁμίλων. IV 23, 24 ὀνομάτων. VI 20, 3 ὄψεως. I 267, 1 σοφισμάτων. V 366, 11 ψυχῆς ... κενῆς. — I 210, 13 coni. ἀπιστία, κολακεία, φενακισμός κτλ. I 57, 12. IV 297, 17 (coni. γοητεῖαι). II 218, 11 (coni. ψευδὴς δόξα). II 53, 15 (coni. σοφίσματα). III 265, 12 (coni. φενακισμός, γοητεία κτλ). — I 272, 13 τὴν ἀπάτην ... προκατειληφότα (τὸν θεόν). I 54, 9 ἡ τῆς ἀπάτης πρόφασις. I 264, 5 ὁ τὴν ἀπάτην ἰδὼν ἄνθρωπος. IV 177, 5 ἀπάτην ἀληθείας προκρίναντες. V 3, 11 ἐκ τῶν συνήθων ἐπανορθώσασθαι τὴν ἀπάτην. V 327, 4 κεκομψευμένας ἀπάτας οὐκ ἀνέχομαι. VI 113, 8 τῆς ἀπάτης οἱ σοφισταί. — II 71, 14 ἀπάτῃ. II 97, 20. V 229, 13 δι' ἀπάτης. I 212, 7. 233, 16 ἐπὶ ἀπάτῃ. II 103, 26. IV 141, 12. 269, 16. V 234, 3. 341, 11 πρὸς ἀπάτην.

ἀπατηλός. VI 97, 6 αἰσθήσεις. III 154, 22 ἀκοή. VI 43, 13 ἦθος. — III 115, 8 τὸ ἀπατηλόν.

ἀπαυγάζεσθαι. IV 27, 20.

ἀπαύγασμα. I 51, 7 (πᾶς ἄνθρωπος) τῆς μακαρίας φύσεως. V 237, 14 (τὸ πνεῦμα) τῆς μακαρίας καὶ τρισμακαρίας φύσεως. II 143, 24 ἁγίων coni. μίμημα ἀρχετύπου (ὁ κόσμος).

ἀπαυτοματίζειν. I 119, 28 τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα ... ἀπαυτοματίζοντα. III 201, 7 ἀπαυτοματιζούσῃ φύσει χρῆται. III 147, 18 οἷς γὰρ ἀπαυτοματίζουσιν ἐκ φύσεως ἐπιτυγχάνομεν. III 184, 29 ἀπαυτοματίζον ἀγαθόν. III 194, 18 τῶν ... ἀπαυτοματιζόντων (ἀγαθῶν). VI 92, 11 ἃς ἀπαυτοματίζουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα παρέχεται. V 112, 3 καθάπερ ἐξ ἰδίων κτημάτων τοὺς ἀπαυτοματίζοντας. II 209, 1 ἀπαυτοματιζούσης ἐξάψαντες φορᾶς. I 52, 13 ἵν' ἀπαυτοματίσῃ τὰς θέσεις.

ἀπαυτοματίζεσθαι. V 9, 15 οὐδὲν γὰρ τῶν τεχνικῶν ἔργων ἀπαυτοματίζεται. V 203, 7 ταῦτα οὐκ ἀπαυτοματισθέντα συνέστη. V 294, 3 τὸν ἀπαυτοματισθέντα καρπόν. V 111, 16 τοῖς ἀπαυτοματισθεῖσι καρποῖς. V 345, 15 τοσαῦτα κάλλη ... οὐκ ἀπαυτοματισθέντα γέγονεν. IV 272, 3 τῶν ἐπιτηδείων ἀπαυτοματισθέντων.

ἀπεικονίζεσθαι. IV 218, 3 πρὸς ἃς (sc. ἰδέας) ἔδει ... αἰσθητὰ μιμήματα ἀπεικονισθῆναι. I 23, 8 ὁ (νοῦς) ... ἀπεικονίσθη. I 5, 3 ὃ μὴ πρὸς ἀρχέτυπον ... ἀπεικονίσθη. III 132, 1 αἱ (πόλεις) μὲν πέντε ἀπεικονίσθησαν. II 137, 18 ψυχῆς ... ἀπεικονισθείσης. I 134, 24 τῆς μὲν εἰκόνος κατὰ τὸν θεὸν ἀπεικονισθείσης. V 246, 19 ἡγεμονίας πρὸς ἀρχέτυπον ... ἀπεικονισθείσης. I 276, 7 τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον. II 80, 3 τὴν δὲ ἀπεικονισθεῖσαν (σοφίαν). I 191, 17 τὰ γὰρ ἐν κόσμῳ καλὰ ... ἀπεικονισθέντα. II 137, 15 πρὸς τὸν ἐκπέμποντα τὸν δεχόμενον ἀπεικονίσθαι.

ἀπεικόνισμα. I 134, 19 αὕτη (sc. θεοῦ) δὲ ἡ σκιὰ καὶ τὸ ὡσανεὶ ἀ. VI 213, 20

τόπον ἱερὸν ... μηδὲν ὁρατὸν ἀ. περιέξοντα.
ἀ. coni. μίμημα. I 48, 14 τούτου (sc. λόγου θεοῦ) τὸν ἄνθρωπον. I 277, 9 φύσεως λογικῆς ... ἄνθρωπος. III 52, 12 (ὁ νοῦς) ἐκείνου (sc. θεοῦ). V 299, 4 τῆς ἀιδίου καὶ εὐδαίμονος ἰδέας τὸν νοῦν λαβών. I 5, 5 τὸν σωματικὸν (κόσμον) ... πρεσβυτέρου νεώτερον ἀ. IV 230, 3 (τὰ ὁρατὰ) τῶν ἰδεῶν ἐκείνων. V 12, 3 (δυνάμεις ἀόρατοι καὶ νοηταὶ) προφαίνουσιν ἐκμαγεῖόν τι καὶ ἀ. τῆς ἑαυτῶν ἐνεργείας. IV 233, 4 τῶν ἀγαλματοφορουμένων ἐν τῇ ψυχῇ παραδειγμάτων ἀπεικονίσματα καὶ μιμήματα. V 122, 10 (ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία) τῆς ἀρχῆς ἐκείνης. V 350, 18 (τέλειος ἀριθμὸς) τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. III 111, 11 σωφροσύνης (αἰδώς). II 187, 5 φύσεως (ἡ τελεία τέχνη). V 269, 18 (φρόνησις) τῶν ἐπουρανίων. I 78, 9 (ἡ ἐπίγειος ἀρετὴ) τῆς οὐρανίου. V 86, 1 (μήτηρ καὶ πατὴρ) θείας δυνάμεως. I 294, 24 ἡ δὲ Μωυσέως σκηνὴ ... τῆς θείας ἐκείνης. III 26, 17 (ἡ ἱερὰ σκηνὴ) σοφίας. III 251, 12 (τὸ περιστήθιον) τῶν κατ' οὐρανὸν φωσφόρων ἄστρων. IV 297, 16 cf. V 22, 4 (ἡ τοῦ ἀρχιερέως ἐσθής) τοῦ κόσμου. — V 141, 20 μηδὲν ἀ. καὶ μίμημα δημιουργεῖν θεοῦ. II 23, 9 ὅσον ἀ. καὶ μίμημα ἀρχετύπου παραδείγματος (ἀπολείπεται). VI 26, 17 ἀπ' ἀρχετύπου γραφῆς.
ἀπειρία. I 15, 13. IV 279, 13 τῶν ἀριθμῶν. — I 70, 4 τοῦ ἀγαθοῦ. II 88, 20 ἐκείνων (sc. τῶν ἀγαθῶν). II 232, 6 διαλέκτων. III 116, 9 τῶν θεραπευόντων. I 80, 16 ⟨τοῦ⟩ ἡνιόχου. I 267, 21 σοφιστικῶν παλαισμάτων. II 256, 13 τῶν πραγμάτων. II 85, 3 τῶν πρακτέων. I 183, 21 τρόπων, καθ' οὓς ὀνόματα δεῖ τίθεσθαι.
ἀπειροκαλία. IV 105, 3. VI 59, 21.
ἀπειρόκαλος. I 215, 10 (φιλήδονος).
ἀπειρομεγέθης. III 187, 17 διαστήματα. III 214, 4 (ἐπιστήμη). III 51, 20 ὁ δ' οὐρανός. — VI 104, 7 (τὸ ἀπειρομέγεθες).
ἄπειρος. 1. infinitus: II 144, 13. VI 171, 14 (αἰών). I 136, 20 οἱ ἁμαρτάνοντες. IV 275, 1 (αἱ δεκάδος ἀρεταί). III 44, 1 ἀριθμός. I 20, 3 ἐξ ἀπείρου χρόνου ὁ ἄ. ἀριθμός. II 4, 24 (διάστημα). I 150, 21 (θάλαττα). III 165, 14 τὰ καταρρυπαίνοντα τὴν ψυχήν. VI 104, 3 κενόν. I 60, 5 (κόσμοι). II 23, 22 κατὰ τὰς τοῦ μέλους ἀπείρους ὅσας κράσεις. III 53, 8 (μέρη). III 95, 1 (τοῦ κυρίου μνῆμαι). IV 175, 12 (οἱ οἰκήτορες). V 203, 9 οὐκ ἔστιν ἄπειρα (τὰ ὁραθέντα). I 275, 27 (οὐσίαι). II 208, 22 τὸ πᾶν. I 158, 1 πλῆθος. II 42, 9 (πληθύς). III 51, 21 (σῶμα). I 94, 28. V 79, 16 (ὕλη). IV 37, 11 τὰ φανέντα opp. πεπερασμένα. VI 108, 21 ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ. VI 192, 12 ἐξ ἀπείρων χρόνων. — I 186, 14 (ὅσοι) ψευδοῦς δόξης (ποιητικοί). VI 195, 26 (οἱ) τὴν Ἰουδαίαν (κατοικοῦντες). — V 227, 14 τὸ ἄπειρον. V 12, 11 τὰ ἄπειρα καὶ ἀόριστα καὶ ἀσχημάτιστα. I 150, 16 εἰς ἄπειρα.
2. imperitus: I 60, 5. 70, 3. II 82, 16. 84, 1. 101, 9. 113, 26. 127, 19. 162, 7. IV 103, 11. 109, 12. VI 15, 2. 4. 113, 7. 186, 5. 7. 161, 12.
ἀπέρατος. III 122, 16 αἰών. II 288, 1 (φλόξ). — III 48, 14 τὰ ... ἀπέρατα καὶ ἀπερίγραφα.
ἀπερίγραφος. V 355, 6 (αἰών). II 5, 4 (διαστήματα). I 226, 3 ὁ θεός, ... καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. I 7, 6 cf. III 8, 19 (χάριτες θεοῦ). II 38, 25 cf. I 252, 8 (ὁ ... τοῦ θεοῦ πλοῦτος). II 33, 23 ὁ σοφίας θεοῦ πλοῦτος. V 125, 25 θεῶν πλῆθος. II 260, 15 (κακοδαιμονία). IV 18, 1 (μεγέθη). III 30, 23 (μοῖραι). III 44, 2 πλῆθος. III 242, 11 (πληθύς). III 207, 16 τὸ σοφίας γένος. V 141, 7 ὁ χρόνος. — V 192, 14 πρὸς τὸ ἄμετρον καὶ ἀπερίγραφον. III 48, 14. V 230, 16 τὰ ἀπερίγραφα. — I 66, 6 ἀπεριγράφως.
ἀπερικάθαρτος. II 156, 17 καρπός.
ἀπερίληπτος. II 163, 22. IV 194, 13 (ἀριθμός). V 125, 25 θεῶν πλῆθος. IV 36, 20 ἰδέαι ... λόγῳ. III 51, 24 τὸ ὄν. V 276, 4 ἡ τῶν Ἑβραίων πληθύς.
ἀπερινόητος. III 140, 14 (δύναμις). III 159, 13 (τὸ ὄν).
ἀπεριόριστος. I 252, 8 τοῦ θεοῦ (ὁ ... πλοῦτος).
ἀπερίσκεπτος. VI 49, 17 ἐκεῖνο. I 215, 9 (φιλήδονος). — II 208, 5 ἀπερίσκεπτα coni. ἀδιερεύνητα, ἄφωνα. II 191, 14. III 136, 20 (ὁ ἀ.). II 277, 4 ἔνιοι τῶν ἀπερισκέπτων. III 275, 16 (ἀπερίσκεπτοι coni. ἀνεξέταστοι). — II 131, 8. III 181, 23. V 172, 2. VI 117, 16 ἀπερισκέπτως.
ἀπερίτμητος. II 313, 19 (πόνος). V 73, 20 εἰσὶν ἀπερίτμητοι τὴν καρδίαν.
ἀπήμων. II 43, 24 (ὁ ἀήρ). III 9, 15 (ἀρετή). III 134, 6 (ἀρεταί). II 258, 12 τὰ θεῖα. II 291, 13. III 42, 18 ὁ νοῦς. III 237, 4 (ψυχή). — V 55, 5 ἀ. καὶ ἄπταιστος ὤν. II 216, 7 ὃς εἴπερ ἀ. εἴη καὶ ἀζήμιος.
ἀπιστεῖν. I 240, 13. II 295, 19. III 22, 1. 57, 11. 188, 26. IV 59, 8. 65, 1. 137, 7. 16. 171, 6. 177, 6. 217, 1. 241, 8. 262, 9. V 314, 10. 325, 7. 347, 2. VI 2, 9. 168, 4.
ἀπιστία. III 142, 28 (κακόν). IV 266, 2 χαλεπὸν ... πρᾶγμα. II 240, 20 γέμει

τὸ θνητὸν ἀπιστίας. III 191, 12 πρὸς τὸ γενητόν opp. τὴν πρὸς τὸν θεὸν πίστιν. VI 177, 7 πρὸς τὸν τοῦ κόσμου παντὸς εὐεργέτην. IV 68, 4 πρὸς ἀλλήλους. II 78, 9 (ἔμφυτος). III 22, 8 τῶν πολλῶν ... ἡμῶν. II 178, 10. IV 140, 19. 306, 16. V 66, 6. 87, 9. 216, 13 (opp. πίστις). I 148, 25 (coni. δυσελπιστία). IV 65, 8 (coni. μισανθρωπία). I 210, 13 coni. πανουργία, προπέτεια κτλ. — III 187, 25 ὅτι πεπιστευκὼς ... αὔραν ἀπιστίας δέχεται. IV 264, 3 κακίζοντες μὲν ἑαυτοὺς τῆς ἀπιστίας. IV 288, 4 ὅ γε ὀμνὺς εἰς ἀπιστίαν ὑπονοεῖται. V 342, 10 τὴν ἐν τοῖς ἄλλοις ὅσα γενητὰ καὶ φθαρτὰ κατείληφεν ἀπιστίαν.

ἄπιστος. IV 15, 2 (ἀκοή). III 22, 1 (γένεσις). V 147, 23 (ἐχθρός). VI 8, 15 τὸ λεγόμενον. IV 168, 9 ὄψις. III 266, 1 (πίστις). I 40, 15. V 244, 7 (πρᾶγμα). IV 238, 21 (πράξεις). VI 169, 13 (φιλανθρωπία). I 215, 7. 16 (φιλήδονος). IV 260, 1 τὰ χρησθέντα. V 222, 21 cf. 239, 27 ὦτα δ' ... ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. — I 149, 2 ὁ δὲ πάντα μεθιὼν ἀθρόα. V 334, 18 ὅπερ ἦν ἀπιστότατον. VI 217, 16 ἦν ... τὴν φύσιν ἄ. II 238, 19 ἀπιστότατος coni. ψευδορκότατος. VI 156, 1 ἄπιστοι γεγόνασί τινες. II 184, 21 ἀθεότητος ἑταῖροι, πρὸς δὲ τοὺς ὁμοίους ἄπιστοι. — III 207, 14 τὰ ἄπιστα λαμβάνει πίστιν. II 210, 2 (ἄπιστα καὶ ἀβέβαια). IV 183, 8 ἄπιστα καὶ μεγάλα. — IV 266, 12 (οἱ ἄπιστοι). — III 68, 26 ἀπίστως.

ἀπλανής. I 51, 22. 135, 5. II 136, 8. IV 171, 9. 281, 2. V 4, 3. 50, 23. 97, 14. 122, 14. 148, 13. 202, 14. 345, 11. VI 47, 17. 87, 3 (ἀστέρες). I 10, 1. 17, 21. 23, 17. 40, 1. 175, 5. 8. 16. 277, 15. III 187, 19. IV 17, 5. 36, 14. V 9, 12. 203, 10. VI 76, 7. 98, 21 (ἀπλανεῖς sc. ἀστέρες). II 103, 26 (βίος). III 135, 19 (γνώμη). VI 155, 11 (διάνοια). IV 92, 3 (ἐνέργειαι). I 9, 3 (αἱ ἐπίνοιαι). V 149, 7 (ζῆλος). IV 160, 6 (ἡγεμὼν ὁδοῦ). I 175, 3 (κίνησις). III 169, 10 (τῶν ἀστέρων κίνησις). IV 255, 19 (κριτήρια). IV 90, 11 (λογισμοί). III 93, 7 (μοῖρα). IV 287, 11. V 4, 20 (ὁδός). V 244, 6 (ὁδοί). II 255, 17 (ὄψις). IV 292, 20 (περιφορά). IV 280, 21 (πρᾶγμα). III 52, 17. 209, 12. IV 292, 17 (σφαῖρα). III 94, 7 (φύσις). III 47, 19 (φωρά). — IV 292, 25 τὸ ἀπλανές.

ἄπλαστος. V 374, 9 (ἀλήθεια). V 144, 13 (ἀρετή). V 180, 16 τὸ ἀμβλωθέν. III 281, 14 (ἀτυφία). V 178, 18 (ἤθη). V 375, 5 (θεραπεία). I 220, 10 τὸ κάλλος (ἀρετῆς). I 212, 13 (σχέσις). II 142, 21. III 84, 17. V 225, 9 (φύσις). — VI 43, 14 τὸ ... ἄπλαστον. — I 279, 15. II 289, 11 ἀπλάστως.

ἀπλατής. I 16, 6. III 31, 3. 102, 22 (μῆκος).

ἀπλήρωτος. IV 243, 12. VI 158, 11 ἐπιθυμίαι. I 145, 24 (αἱ γαστρὸς ἡδοναί). I 211, 9 κόρος.

ἀπληστία. V 231, 14 δυσίατον κακὸν ψυχαῖς τε καὶ σώμασιν. II 171, 7 (αἴτιον) ἡ ... ἐπιθυμία. V 231, 15 τίκτει δυσπεψίαν. IV 24, 18 βάσανος ... ἐστιν ἀπληστίας ὀλιγοδεία. II 21, 15 τὴν ἀπληστίας καὶ κόρου θυγατέρα γεννᾶσθαι ὕβριν. II 170, 13 (ἀκόρεστος). VI 96, 2 (ἄμουσος). II 174, 8 γαστρός. I 18, 6 τοῦ θεωρεῖν. VI 60, 14 τῶν παρόντων. V 36, 17 coni. λαιμαργία. III 292, 20 coni. λαιμαργότης. — V 135, 7 ἀπληστίας ... ἔργον. II 107, 13 (ἡ) εἰς ἀπληστίαν (ὁρμή). I 281, 27 δι' ἀπληστίαν. I 55, 20 ἀπληστίας ὑπηρέται (ὀδόντες).

ἄπληστος. III 282, 19 (γαστήρ). V 230, 9. 268, 18 (ἐπιθυμία). VI 66, 1 τὸ θρεμμάτων ἀπληστότατον ..., ἐπιθυμίαν. I 192, 23. III 117, 3. V 235, 2. VI 172, 6 (ἐπιθυμίαι). I 48, 6 ἔρως. VI 48, 12 (ζῷα). I 107, 31. II 115, 19 (ἡδοναί). I 121, 33 (ἡμεῖς) τῶν ἀρετῆς ... ἐρώτων. I 263, 29 (τὸ) τῶν αἰσθήσεων (θρέμμα). III 215, 21 (ἵμερος ἐπιστήμης). II 213, 12 ὄρεξις. II 102, 12 (πεῖνα). VI 21, 6 πόθος. III 32, 1 (πῦρ). I 215, 4 (φιλήδονος). I 145, 25 (ψυχή). II 38, 24 τῶν καλῶν (ψυχή). — II 138, 13 οἱ σοφίας καὶ ἐπιστήμης ἄπληστοι. II 258, 14 οἱ τοῦ παρανομεῖν ἄπληστοι. V 152, 13 οἱ περὶ ἐδωδὴν ἄπληστοι. — I 154, 11. 281, 11. II 89, 6. 101, 20. 163, 7. 194, 8. III 8, 5. 23, 14. V 150, 9. 238, 17. 367, 25. VI 112, 2 ἀπλήστως.

ἁπλότης. I 54, 18 cf. 59, 14 ἠθῶν (coni. ἀκακία). IV 161, 15 ἠγνόεις τὴν ἡμετέραν ἁπλότητα.

ἁπλοῦς. II 298, 12 ὁ ... πρὸς ἓν μόνον ἀφορῶν. VI 122, 25. 162, 14 (Γάιος). II 207, 9. 266, 6 (δυνάμεις). III 102, 4 (ἐπιβολαί). I 143, 31 (ἡδονή). II 75, 2 τὸ γὰρ κεκραμένον οὐχ ἁπλοῦν. III 206, 9 τὸ πρᾶγμα. II 123, 4. 5 (τὰ τέλεια) opp. οὐχ ἁπλᾶ. III 284, 3 (τροφή). I 152, 17 (ὑγεία). II 69, 6. 142, 21. 206, 17. III 79, 13. 145, 25 (φύσις). I 90, 10 cf. III 188, 9 ὁ θεὸς ... οὐ σύγκριμα, φύσις ἁπλῆ. V 72, 13 παρὰ σοῦ ὁ θεὸς οὐδὲν βαρὺ καὶ ποικίλον ... ἀλλὰ ἁπλοῦν πάνυ. II 206, 23 τῶν σωμάτων φύσεις. II 79, 2 στοιχειώδεις ἁπλαῖ φύσεις. II 155, 11 ἀληθείας ... χρῶμα. — VI 68, 14 τὰ μὲν ἁπλούστατα καὶ εἰλικρινέστατα.— I 135, 20. 199, 2. II 25, 7. 184, 11. 19. III

214, 17. 218, 19. 222, 7. VI 194, 6. 203, 24 ἁπλῶς.

ἀπογεννᾶν. V 130, 1 ἀπογεννῶσι τὸν πεντηκοστόν. — I 16, 18 σχῆμα πυραμοειδὲς ἀπογεννῶντες. — I 15, 16 ἐξ ὧν σύστημα τὸ τελειότατον ἀπογεννᾶται. II 82, 3 Ἰωσὴφ εὐθὺς ἀπογεννᾶται. I 177, 9 τὰς ἐκ τούτων ἀπογεννωμένας ἀρετάς..

ἀπογινώσκειν. V 186, 12 μὴ ἀ. τὴν εἰς ἅπαν ἀσφάλειαν. V 362, 18 μὴ ἀ. τὴν ἀμείνω μεταβολήν. V 103, 10 μὴ ἀ. τὰς ἀμείνους ἐλπίδας. II 146, 19 πάντα τὰ γενέσεως ἀπογινώσκων. I 177, 12 ἀπογινώσκουσα τὰς ἀμείνους ἐλπίδας. III 230, 19 ψυχῆς . . . ἑαυτὴν μὲν ἀπογινωσκούσης. II 147, 4 ἀπογινώσκοντας δὲ ὅσα γενητά. II 93, 12 ἀπογνῶναι μὲν τὰ θνητά. VI 220, 2 τὸ ζῆν ἀπογνῶναι. V 178, 4 ὅταν ἀπογνῷ τὰ σωτήρια. III 157, 16 τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων διδασκαλίαν ἀπογνούς. III 218, 3—6 ὁ δ' ἀπογνοὺς ἑαυτὸν γινώσκει τὸν ὄντα. VI 33, 1 ἀπογνοὺς ἀπολύτρωσιν. I 231, 12 τὴν . . . ὠφέλειαν ἀπογνόντες. III 194, 12 οὐκ ἀπέγνωκε τὴν γένεσιν Ἰσαάκ. — II 183, 14 μὴ ἀπεγνώσθη παρὰ θεῷ. II 179, 12 τὰ μὲν ψυχῆς ἀπέγνωσται. II 292, 13 τὰς εἰς παντελῆ σωτηρίαν οὐκ ἀπογνωστέον ἐλπίδας.

ἀπόγνωσις. III 195, 12 ἐλπίδος . . . τῆς ἀμείνονος. V 151, 17 τινὸς χρηστῆς ἐλπίδος. IV 166, 15 τῶν ἐπιτηδείων. IV 58, 19 κακοδαιμονίας. V 162, 12 περὶ τὴν ὁμιλίαν. VI 201, 23 τῶν πατρίων. IV 170, 14. VI 133, 27 σωτηρίας.

ἀποδεικτικός. VI 85, 5 λόγος. VI 18, 9 (λόγοι).

ἀπόδειξις. I 34, 4 τὴν δ' ὑπόσχεσιν ἀποδείξει βεβαιωτέον. II 37, 12 ἐναργείᾳ μᾶλλον . . . ἢ λόγων ἀποδείξει. II 164, 19 περὶ τοῦ τὸν σοφὸν μεθυσθῆναι. IV 141, 18 διὰ σημείων καὶ τεράτων. VI 81, 1 διὰ τὴν προεπιλογισθεῖσαν ἀπόδειξιν. VI 90, 10 εἰ δεῖ καὶ ἀποδείξεως τοῖς οὕτως ἐμφανέσι.

ἀποδείξεις. IV 241, 14 ἐμφανεῖς. IV 167, 17. 262, 11 (ἐναργέσταται). II 168, 19 (ἔντεχνοι opp. ἄτεχνοι). II 248, 19 (ἐχυρώταται coni. λόγοι δυνατοί). I 254, 15 κατ' ἐπιστήμην. IV 15, 6 τῆς εὐσεβείας. IV 300, 8 διὰ λόγων ἢ διὰ γραμμάτων. II 98, 10 (coni. λόγοι). VI 76, 15 δι' ἀποδείξεων. I 236, 13 (ὅταν ὁ λόγος) δέξηται καθάπερ χρόκην ἀποδείξεις ἐναρμονίους. I 237, 10 (ὁ λόγος) τμηθεὶς δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα κεφάλαια καὶ τὰς εἰς ἕκαστον ἀποδείξεις. II 28, 26 ἀ. ὥσπερ ὀϊστοὺς ἀφίησι. II 172, 5 ἀ. ἑκάστων προσαποδώσομεν. IV 185, 1 ὃ τὰς ἀ. εἶχεν ἐξ ἑαυτοῦ. VI 5, 1 τὰς ἀ. εὐσκόπως ἐφαρμόττωμεν. VI 16, 13 ἔνιοι . . . τῶν ἀποδείξεων αἰσθάνονται. VI 97, 7 ἀποδείξεσι . . . κέχρηνται πιθανωτάταις.

ἀπόδοσις. 1. interpretatio: IV 21, 9 cf. 27, 15 τήν τε ῥητὴν . . . καὶ τὴν δι' ὑπονοιῶν. IV 33, 23 ἡ . . . ἐν φανερῷ καὶ πρὸς τοὺς πολλοὺς opp. ἡ δ' ἐν ἀποκρύφῳ καὶ πρὸς ὀλίγους.. I 93, 10 ἡ τροπικὴ καὶ ἡ ῥητὴ ἀ. IV 44, 20 ἐπὶ τῆς ῥητῆς καὶ φανερᾶς ἀποδόσεως opp. φύσιν δὲ τοῖς πολλοῖς ἀδηλοτέραν. II 222, 8 sqq. τὰς ῥητὰς καὶ προχείρους opp. τὴν ἐγκειμένην ἀπόδοσιν. IV 87, 3 μετὰ τὴν ῥητὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν τροπικωτέραν ἐξετάζειν. — II 232, 18 (πρόχειροι). I 55, 1. II 100, 23. 114, 27. III 66, 3. 149, 26 δι' ὑπονοιῶν. III 133, 11 τῆς δι' ὑπονοιῶν φυσικῆς ἀποδόσεως. III 12, 19 (τροπικωτέρα). II 265, 28 (τροπικαί). — I 64, 26 ἡ δὲ πρὸς τὸ ἦθος ἀ. I 29, 2. II 219, 6 αἰτίας. I 87, 12 τῶν αἰτιῶν.

2. tributum: I 173, 14. II 150, 21. 152, 23. 153, 5 sqq. III 24, 17. 226, 7. V 57, 24. 224, 9.

ἀποζῆν. III 117, 14. VI 3, 6.

ἀποθνήσκειν. V 351, 21 τὸ τεθνάναι, ὅπερ ἀγαθόν ἐστιν ⟨ἢ⟩ ἀδιάφορον. I 105, 24 τὸ δὲ ἀποθνῇσκον οὐ τὸ ἄρχον ἐστὶν ἐν ἡμῖν. IV 164, 12 οὐκ ἐν τῷ τεθνάναι τὸ φοβερὸν ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ἀ. I 89, 9 εἰ δὲ ἀποθάνοιμεν, τῆς ψυχῆς ζώσης τὸν ἴδιον βίον. V 352, 10 διαιωνίζῃ δὲ . . . ἀποθνῄσκων. IV 117, 11 τέθνηκε δ' οὐδεὶς . . . τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. III 63, 4 τὸν ἀστεῖον οὐκ ἀποθνῄσκοντα. II 169, 10 sqq. ὁ σοφὸς . . . οὔτε κοιμηθήσεται οὔτε συνόλως ἀποθανεῖται. I 106, 28 τοῦ σωφροσύνην καὶ θεὸν ἰδόντος εἰλικρινῶς τὸ μὴ ἀ. (sc. ἐστίν). II 197, 9 οὐδ' ἀποθανεῖται ὁ νηφάλια θύων. III 303, 28 ζῆσαι τὰ καλὰ καὶ ἀποθανεῖν τὰ φαῦλα. I 265, 27 (φιλάρετοι) μελετῶντες ἀ. I 160, 22 ἀποθανούσης κακίας. III 66, 22 τὸν φαῦλον, ἀ. ἀεὶ μανθάνοντα. III 237, 18 (κακαί) ἐξ ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀ. ἐπιτηδευκότες. V 84, 7 οἱ μὲν ἄθεοι τὰς ψυχὰς τεθνᾶσιν. III 13, 11 τῶν . . . τὸν ψυχῆς τεθνηκότων δήπου βίον. II 10, 17 sq. τὸν πρὸς ἀρετὴν βίον. IV 186, 13 ἡ ψυχὴ τὸν σωματικὸν βίον. II 44, 11 (ψυχαί) τὸν μετὰ σωμάτων ἀ. βίον. II 128, 15 βίον τὸν τῆς ἐπιστήμης. II 9, 20 τοὺς . . . οὕτως ἀποθανόντας ἡ ἀθάνατος ἐκδέξεται ζωή. V 351, 19 ζῆν ἀποθνῄσκοντα ἀεί. III 123, 22 (τὸ κακὸν) μὴ δυνάμενον . . . ἀποθανεῖν. II 252, 16 sq. (μοχθηρία, μηδέποτε δὲ τεθνηκυῖα). II 16, 13 ᾧ τὸ ἀ. ἐπιπέμπεται, ψυχῆς θάνατος. III 123, 1 ἵνα ζήσωσιν, ἀποθνῄσκουσιν θνητῆς ζωῆς. II 292, 3 τεθνηκότα ζω-

πυρεῖν. III 46, 9 τῶν ἀνοσίων (λογισμῶν), οἳ τεθνήκασι πρὸς ἀλήθειαν. II 300, 13 (τὸ πάθος) τεθνάναι. I 172, 1 ἀποθανόντων τὰ πάθη. I 160, 19 ἐὰν μὴ . . . ἀποθάνῃ ἐκ τῆς ψυχῆς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγυπτίου. I 120, 22 ἡ διάνοια. I 96, 8. II 163, 1 ὁ νοῦς. III 135, 6 (ὁ ἱερώτατος λόγος). VI 144, 13 ζῶντας ἀθλιωτέρους τῶν ἀποθανόντων. IV 253, 11 χείρονα παθεῖν τῶν ἀποθανόντων. — IV 247, 19 ὃς δ' ἂν ὀνομάσῃ τὸ ὄνομα κυρίου, θνησκέτω. V 146, 26. 181, 1. 190, 4. 191, 4 cf. 163, 17 θνησκέτω. I 88, 23 cf. 89, 2 παρὸ καί φησιν . . . „θανάτῳ ἀποθανεῖν". III 123, 9 cf. 124, 8 Κάιν . . . οὐδαμοῦ τῆς νομοθεσίας ἀποθνήσκων εὑρίσκεται. — IV 66, 12 ἀποθανόντων δὲ πᾶσα γῆ τάφος. VI 111, 3 (τὸν ἀέρα) τρόπον τινὰ ἀ. VI 7, 2 cf. 6, 13 ὁ τοῦ θανεῖν . . . ἄφροντις ὤν. V 109, 19 προπηλακίζειν τοὺς τεθνεῶτας.

ἀποικία. IV 136, 19. 159, 11. 161, 7. 167, 10. 173, 18. 176, 11. 177, 10. 24. 181, 13. 254, 15. 258, 10. V 122, 5. 124, 7 (Judaeorum ex Aegypto). V 120, 23 τῆς μεγίστης ἀποικίας ὑπόμνημα. IV 181, 5 ἀνέθηκεν ἀπαρχήν τινα τῆς ἀποικίας. — V 339, 15 sqq. = μετάθεσις coni. μόνωσις. V 250, 2. 295, 14. 333, 17 (καλή). III 23, 2 ἡ ἀρίστη. IV 267, 19 cf. V 287, 2. 354, 6 ἐνθένδε . . . εἰς οὐρανόν. I 47, 5 πνεῦμα θεῖον . . . ἀποικίαν τὴν ἐνθάδε στειλάμενον. III 118, 3 εἰς ἕτερον καὶ ἀμείνω βίον. II 244, 9. 14 ἐξ οὐρανοῦ. III 88, 3 πρὸς κακίαν. IV 16, 9 τῇ ψυχῇ πρὸ τοῦ σώματος τὴν ἀποικίαν ἐστέλλετο. IV 16, 19 ὑπ' ἀνδρὸς σοφοῦ — ὑπὸ φιλαρέτου ψυχῆς τὸν ἀληθῆ ζητούσης θεόν. II 303, 1 ταύτης (sc. Χαρρὰν) . . . τῆς χώρας. IV 18, 5 ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς. IV 19, 5 ἀπ' ἀστρονομίας καὶ τῆς χαλδαϊζούσης δόξης. IV 20, 19 (δευτέρα) εἰς χώραν ἐρήμην. — V 91, 21 πρὸς γάμον. VI 52, 1 εἰς πατρίδα [θεραπευτῶν].
VI 207, 9 cf. 129, 2. 207, 3 (Ἰουδαϊκαί). V 181, 10 τοῦ τελειογονηθέντος καὶ ὥσπερ εἰς ἀποικίαν . . . προπεμφθέντος.

ἀποικίζειν. IV 173, 7 εἰς ἣν (sc. χώραν) ἀπῳκίζετο τὸ ἔθνος. IV 177, 12 εἰς ἣν ἀπῳκίζοντο γῆν. VI 37, 13 εἰς . . . Ἀθήνας ἀποικίσαι. V 354, 22 τὸ γένος οὐ μακρὰν ἀπῴκισται θεοῦ. II 15, 13 τὸ δ' ἄλογον . . . θρέμμα . . . ἀθανάτου ζωῆς ἀπῴκισται.

ἀποίκιλος. I 212, 11 (γνώμη). II 155, 11 πάθος. II 186, 9 ἀληθείας (στολή). II 212, 12 (ὑπηρεσία).

ἄποιος. I 159, 11 ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ἄποιον τὸ αἴτιον. I 70, 10 cf. 73, 27. 121, 2 ὁ θεός. I 106, 14 αἱ θεοῦ χάριτες. II 245, 15. III 32, 18. 111, 23. 266, 5. V 79, 14 (οὐσία). V 366, 19 (σύγκρισις). I 6, 18. III 112, 2 (ὕλη). I 186, 18. III 84, 17 (φύσις). III 179, 21 τὰ πάντ' ἀνείδεα ὄντα καὶ ἄποια. V 252, 5 cf. 12, 7 ἐξ ἀποίων ποιότητας.

ἀπόκλισις. All: II 297, 2 Λὼτ ἑρμηνευθείς.

ἀπόκρισις. All: II 14, 5 ἐντολὴ γὰρ ἀποκρίσεως ἑρμηνεύεται Τάνις. III 173, 1 Ψονθομφανὴχ = ἐν ἀποκρίσει στόμα κρῖνον.

ἀπόκριτος. IV 247, 11 n.

ἀπόκροτος. IV 247, 11 (ψυχή). V 362, 16 (ψυχαί).

ἀπόκρυφος. IV 34, 1 ἡ δ' ἐν ἀποκρύφῳ (ἀπόδοσις) opp. ἡ . . . ἐν φανερῷ. I 120, 31. 212, 4. IV 208, 16 ἐν ἀποκρύφῳ. I 227, 13 ἐν ἀποκρύφοις.

ἀπόκρυψις. V 251, 16 ἀληθοῦς ὄψεως. I 19, 8 (ἀστέρων opp. ἐπιτολαί). I 40, 22 (πλειάδων) coni. αἱ ἐπιτολαί).

ἀποκυεῖν vel ἀποκύειν. II 176, 7 (ἡ ἐπιστήμη) τόνδε τὸν κόσμον. I 284, 14 (ἃ δ' ἀποκύουσι (αἱ ἀρεταί). II 14, 9 γέννημα . . . ἐκ τῆς παρὰ τοῖς θνητοῖς μισουμένης ἀρετῆς ἀποκυηθέν. I 285, 24 ἀποκεκύηκε δικαιοσύνη ψυχῇ γενεὰν ἄρρενα. III 180, 1 ἡ τρόπον μητρὸς ἀποκυήσασα φρόνησις. I 64, 22 (ἑβδομὰς) οὔτε ἀπεκυήθη. I 244, 4 τῶν δὲ ἀποκυουμένων ἐννοημάτων. III 73, 5 αἱ κεναὶ δόξαι. I 203, 5 (δόξαι). III 98, 21 (ψυχαί). — II 24, 18 (Σελλά). II 57, 12 (Ἄννα). III 154, 17 (Ἄγαρ). II 25, 5 ἀποκυεῖται . . . Θοβέλ. — I 56, 10 cf. III 67, 5 τὸ βρέφος ἀποκυηθέν. I 183, 19 τήν τε φύσιν τοῦ ἀποκυηθέντος. V 181, 8 τοῦ . . . ἀποκυηθέντος. V 189, 9 τὰ δ' ἀποκυηθέντα. I 284, 22. V 308, 2. VI 93, 14 (οἱ ἀποκυηθέντες). II 256, 17 τῶν ἐκ πόρνης ἀποκυηθέντων. V 305, 9 (οἱ ἀποκυόμενοι). IV 298, 2 τὰ ἀποκυόμενα.

ἀποκύησις. V 304, 5.

ἀπολέμητος. III 63, 3 τὸ τέλειον γένος.

ἀπόλεμος. IV 7, 18 ὁ ἕβδομος ἀριθμός. II 189, 18. V 14, 19. 55, 3. 97, 10. 279, 3 (βίος). I 50, 9. II 238, 4. III 148, 14 (εἰρήνη). III 298, 24 (ψυχή).

ἄπολις. III 83, 26 (τρόποι). I 113, 9. 20. II 55, 5. V 325, 15 ὁ φαῦλος. I 215, 1 (φιλήδονος).

ἀπολούεσθαι. V 49, 24 διὰ δὲ τοῦ τοὺς πόδας ἀ. III 222, 20 τὰς τῶν κενῶν δοξῶν ἐκνίπτεσθαι καὶ ἀ. κηλῖδας. III 165, 15 ἅπερ ἐκνίψασθαι καὶ ἀ. παντελῶς οὐκ ἔνεστιν. III 236, 21 ταῖς (sc. ψυχαῖς) δὲ τῶν ἔτι ἀπολουομένων (ὁ θεὸς ἐμπεριπατεῖ). III 263, 15 τὸν κηλίδων ἀνάμεστον

ἐκνίψασθαι καὶ ἀπολούσασθαι βίον. III 190, 20 εἰ καὶ μὴ παντελῶς ἐξερρύψαντο καὶ ἀπελούσαντο. V 207, 13 μέχρις ἂν ἀπολούσωνται. V 175, 9 ἕως ἂν ἀπολούσωνται. V 63, 15 (τὸ σῶμα) ἀπολουσάμενον. V 207, 9 μέχρις ἂν περιρρανάμενοι καὶ ἀπολουσάμενοι καθαρθῶσιν. III 26, 19 ἐκνιψάμενοι καὶ ἀπολουσάμενοι. I 296, 10 τὴν ψυχὴν . . . ἐκνιψαμένην καὶ ἀπολουσαμένην.

ἀπόλυσις. III 196, 15 τῆς . . . ψυχῆς. V 52, 8 πάντων ἁμαρτημάτων.

ἀπολυτροῦσθαι. I 118, 2.

ἀπολύτρωσις. III 94, 17. VI 33, 1.

ἀπονοεῖσθαι. IV 285, 12. V 277, 16.

ἀπόνοια. IV 47, 10 (coni. θράσος). II 251, 23 μετὰ θράσους ἀ. V 65, 18 (ἀναίσχυντος). II 12, 1 coni. θρασύτης, αὐθάδεια, ἡδονῶν ἀμετρίαι. VI 124, 24 τὴν ἐκ μαθήσεως τὸ πλέον ἢ φύσεως ἐπιτετηδευμένην ἀπόνοιαν. — II 9, 1 Πρωταγόραν . . ., τῆς Κάιν ἀπονοίας ἔκγονον. V 20, 18 τοὺς γὰρ ἡγεμόνας τῆς ἀπονοίας. II 262, 18 ὧν τὴν ἀπόνοιαν κατιδὼν Μωυσῆς. I 268, 12 ἀπόνοιαν . . . ἐπιδείκνυνται. IV 282, 6 ἀπονοίᾳ τοσαύτῃ κέχρηνται. V 261, 7 ἐὰν δὲ πρὸς ἀπόνοιαν ἀποτείνωνται. III 302, 28 ἐπὶ τοσοῦτον ἀπονοίας ἤλασαν. VI 139, 1 κατ᾽ ἀπόνοιαν.

ἄπονος. III 201, 8 (ἀρετή). I 191, 24 (ἐνέργεια sc. θεοῦ). I 205, 2 (ἐπιστήμη). IV 164, 9 τοῦ βίου (μετανάστασις). III 79, 20 (σοφία). III 108, 12. IV 263, 19 (τροφή). I 173, 3 (χαρά). — I 142, 27 ἄ. δ᾽ ἐστὶν ᾧ ὁ θεὸς χαρίζεται. — I 142, 31 (τὸ ἄπονον) opp. τὸ πονεῖν. — I 27, 10. 142, 29. II 77, 17. V 347, 5 ἀπόνως.

ἀπόπειρα. III 106, 19 τῆς ψυχῆς. III 247, 2 εὐσεβείας.

ἀποπειρᾶσθαι. III 97, 11.

ἀπόπειρος. VI 196, 26 ταῦτα.

ἀποπιστεύειν. I 164, 7.

ἀπόπλασμα cf. ἀπόσπασμα.

ἀπόρρησις. V 326, 3.

ἀπόρρητος. II 169, 10. 19 (λόγος). III 253, 13 φιλοσοφίας ἀληθοῦς (λόγοι). I 119, 12 (μυστήρια). — VI 140, 18 τὸ ἀπόρρητον. III 151, 23. IV 113, 13. V 98, 19 (τα ἀπόρρητα). III 190, 26 cf. 199, 17. 225, 14. 226, 23 τὰ . . . τῆς φύσεως ἀπόρρητα. I 101, 25 τα θεοῦ καθορᾶν ἀπόρρητα. IV 74, 12 ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων. I 226, 13. IV 139, 21 ἐν ἀπορρήτῳ. I 254, 21 ἐν ἀπορρήτοις.

ἀπορροή. II 282, 10 sqq. λόγος . . . ἀπορροῇ (ἔοικεν). III 79, 3 περὶ τὸ φωνητήριον ὄργανον. III 174, 13 πάθος — λήθη.

ἀπόρροια. I 77, 14. 16 αἱ δὲ τέτταρες ἀπόρροιαι, αἱ ἰσάριθμοι ἀρεταί. V 10, 18 τῶν ἀκτίνων. V 7, 7 τῆς δ᾽ ἀπορροίας ἀδηλοτέραν αἴσθησιν εἶναι.

ἀπορρύπτεσθαι. I 143, 30 ὁ μὲν σοφὸς τέλειος ἡδονάς. I 144, 7 ἡδονὰς . . . ἀπορρύπτεται. II 305, 15 (ὁ νοῦς). IV 271, 1 τὴν ψυχήν. I 193, 10 τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις. I 97, 4 ποτίμοις ἐννοίαις ἀπερρυψάμην ἐκεῖνο (sc. τὸ αἰσχρόν).

ἀπόσπασμα. I 51, 7 πᾶς ἄνθρωπος . . . τῆς μακαρίας φύσεως. III 195, 17 λογισμὸς . . . τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς. I 278, 29 (ὁ νοῦς) τῆς θείας καὶ εὐδαίμονος ψυχῆς ἐκείνης. I 148, 8 ἡ δὲ ψυχὴ αἰθέρος ἐστίν, ἀ. θεῖον (ἀπόπλασμα codd.). III 64, 22 ἧς (sc. οὐσίας) . . . τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀ. — IV 236, 11 αἰθέρος (ἐκ γὰρ τῶν ἀδύτων).

ἀποστολή. All: II 16, 11 Μαθουσάλα, ὃς ἑρμηνευθεὶς ἣν ἀ. θανάτου.

ἀποστροφή. I 241, 16. II 312, 12. VI 18, 5. — All: II 253, 20 θεοῦ (Φανουήλ).

ἀποτείνειν. IV 158, 18 ὁρμάς. V 200, 3 × (ἡ ψυχὴ) τὴν δύναμιν αὐτῆς. II 303, 26 ὁ δημιουργὸς (ἀοράτους δυνάμεις). III 83, 15 cf. 9, 12 ῥίζας . . . πρὸς ἀϊδιότητα. IV 278, 23 ἠχῇ πρὸς μήκιστον ἀποτεινούσῃ. IV 276, 11 αἱ φωναὶ πρὸς μήκιστον ἀποτεινόμεναι. IV 278, 19 τοὺς χρησμούς.

ἀποτίκτειν. II 201, 13 (ἄγνοια) μεγάλα . . . ἀδικήματα. I 272, 6 (ἀρετὴ) εὐδαιμονίας γένος . . . τὸν Ἰσαάκ. III 72, 13 (ἡ ἀρετή). II 181, 7 τὸ αὐτομαθὲς γένος. I 244, 4 διάνοια. II 312, 12 ἡ . . . κακία. I 287, 6 (ὁ νοῦς) βουλόμενος ἀποτεκεῖν ἀδυνατεῖ. II 12, 23 αἱ . . . φαντασίαι. II 65, 2 (ἡ φύσις). II 89, 4 τὰ γὰρ ἥμερα ἐν ψυχῇ φυτά. I 183, 5 (ψυχή). — II 18, 12 (Ἀδὰ) . . . τὸν Ἰωβήλ. II 85, 21 (Θάμαρ = ψυχή) ἃς (sc. καλὰς πράξεις) ὅταν ἀποτέκῃ. II 29, 20 (Λεία) καλὰς καὶ ἀξίας ἐννοίας. V 162, 18 (Πασιφάη) τὸν . . . Μινώταυρον. III 182, 16 οὓς γὰρ (Σάρρα) . . . ἀποτίκτει, πάντες εἰσὶν ἡγεμόνες. II 9, 2 ἡ γυνὴ τὸν Ἐνώχ. — VI 93, 7 (γυναῖκες) μέλλουσαι δ᾽ ἀ. V 308, 14 τὰς ἐγκύους . . . φυλάττεσθαι μέχρις ἂν ἀποτέκωσιν. V 308, 2 ὅσα τῶν ζῴων κυοφορεῖ, μὴ ἐπιτρέπων ἄχρις ἂν ἀποτέκῃ σφαγιάζεσθαι. V 163, 10 αἱ (sc. κήλωνες) δὴ μικτὸν ζῷον. — ἀποτίκτεσθαι. I 13, 8 ὁ καρπός. I 64, 22 (ἑβδομὰς) οὔτε ἀπεκυήθη οὔτε ἀποτέξεται. VI 91, 13 (ἡ τῶν ὅλων φύσις) ἁρμόττον ἐνόμιζεν ἀ. τελείους.

ἀποτροπαῖος. V 371, 18 (φαντασίαι).

ἀποτροπή. III 39, 22 τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους ἀδικημάτων. I 286, 8 (κακίας)

καθάπερ νόσου βαρείας. I 231, 10 τῶν παρόντων κακῶν. III 5, 5. 131, 16. IV 156, 14. 201, 11. V 68, 16. 198, 3 κακῶν. IV 29, 20 κολάσεως. II 214, 2 (πικρίας, πονηρίας κτλ.). — I 221, 10 (ἀνίατος).
ἀποφθέγγεσθαι. IV 162, 8. 259, 19. 262, 16 (Μωυσῆς). II 241, 14 τῶν Μωυσέως ἑταίρων (τις). III 59, 12 προφήτης. IV 85, 24 οὐ γὰρ ἄνευ θεοῦ. IV 207, 18 καθάπερ ἀποφθεγγόμενοι.
ἀποφθέγματα. IV 81, 13 (θεῖα).
ἀποφράδες. IV 301, 16 (ἄγγελοι). V 201, 11 cf. 376, 4 (ἡμέραι).
ἀποψύχειν. VI 112, 8.
ἀπραγμοσύνη. I 212, 17. VI 153, 5.
ἀπράγμων, IV 6, 5. 255, 8. VI 153, 2 (βίος).
ἄπρακτος. I 104, 14 ἡ αἴσθησις. I 67, 15. 96, 4. 6. 120, 18. 29 (ὁ νοῦς). I 116, 7 (αἱ ἡδοναί). VI 140, 13 (ἡ ὑπηρεσία). — II 275, 7 ἄ. ἀπηλλάγην.
ἀπραξία. VI 99, 18 ὥσπερ ἐν ἀκοσμίᾳ καὶ ἀπραξίᾳ ... χαίροντος θεοῦ. I 2, 14 τοῦ δὲ θεοῦ. — III 59, 3 αἰσθήσεως. I 96, 22 cf. II 201, 6 τῶν αἰσθήσεων. II 286, 8 περὶ τὸ γενητόν. III 39, 16 (τῆς ἑβδομάδος). I 191, 22 καλῶν. — VI 99, 3 (δεινή). VI 130, 25 κακὸν ... βαρύτερον.
ἀπρεπής. I 192, 20 ἡδοναί. V 36, 9 (θρέμμα = ἐπιθυμία). II 207, 20 τὰ πρέποντα. — III 124, 9 ἀπρεπές (scil. ἐστιν).
ἀπροαίρετος. II 67, 5 (κινήσεις καὶ μεταβολαί). — II 16, 1 ἀπροαιρέτως.
ἀπρονόητος. V 340, 21 (ὁ κόσμος). I 215, 10 (φιλήδονος).
ἀπροσδεής. IV 8, 2 (ὁ νοῦς) ἑτέρου. II 69, 6 (φύσις). II 106, 16 (ψυχή) ἄλλων.
ἀπροστασίαστος. III 304, 2 τὸ αἰσθητὸν καὶ ὁρώμενον τοῦτο. II 15, 11 τὸ δ' ἄλογον ... θρέμμα. I 215, 11 (φιλήδονος). I 220, 14 (ὀρφανία).
ἄπταιστος. III 177, 25 (ἀκρότης). I 252, 4. II 73, 10. 143, 19. V 247, 8 (βίος). II 232, 22 αἱ τῶν λόγων διέξοδοι. II 283, 28 (διερμήνευσις). I 187, 16 ἀπταίστοις ... ταῖς περὶ ψυχὴν ἁπάσαις δυνάμεσί τε καὶ ἐνεργείαις. IV 92, 3 (ἐνέργειαι). I 228, 2 (κατόρθωσις). IV 280, 6 ψυχῆς (πορεία). V 136, 20 (πορεία). — V 55, 5 ἀπήμων καὶ ἄ. ὤν. II 93, 23 ἵνα ἄπταιστοι ... βαίνωμεν. — II 86, 14. V 348, 14. VI 147, 20 τὸ ἄπταιστον — I 287, 27. II 6, 2. 17, 21. 209, 4. 282, 24. 294, 12. IV 90, 14 ἀπταίστως.
ἅπτεσθαι. I 188, 10 cf. III 91, 17. IV 52, 19. 87, 13 τὸ ἅ. coni. τὸ ὁρᾶν, τὸ ἀκούειν, τὸ γεύεσθαι, τὸ ὀσφραίνεσθαι. I 138, 8 cf. 185, 18. III 217, 5 coni. ὀσφραίνεσθαι, γεύεσθαι. — III 201, 3 αἱ χεῖρες. II 48, 21 λύχνον τις. — II 106, 9 τῇ (sc. φωνῇ) ... τῶν τοῦ παντὸς ἁπτομένῃ περάτων III 216, 15 τῶν ἐν αἰθέρι. III 206, 17 περάτων ἐπιστήμης. I 191, 20 (Μωυσῆς) φυσιολογίας. I 237, 13 ἐπιστήμης. I 68, 25 (ὁ νοῦς) τοῦ ὑποκειμένου. I 184, 13 ὧν ἥψατο (ὁ νοῦς). I 70, 17 (θεὸς) αὐτῆς (sc. ψυχῆς). II 5, 8 (ὁ ὤν) ἁπτόμενος μὲν ταῖς ... δυνάμεσι.
ἁπτός. IV 52, 23 τῶν ἐν ἁπτοῖς.
ἀπῳδός. IV 271, 22 (αἰτία). V 214, 23 (ἀπολογία). IV 253, 14 (δικαιολογία). II 257, 25 τὸ φωνητήριον ὄργανον. II 240, 8. III 19, 15 οὐδέν. III 210, 25 (φωνή). — III 75, 9 τὸ ἀπῳδόν coni. ἐκμελές (opp. μέλος).
ἀρά. V 365, 16 sqq. Περὶ ἀρῶν — III 57, 4 ἐν ταῖς ⟨ἐν⟩ Ἐπινομίδι γραφείσαις ἀραῖς. I 137, 10 cf. II 6, 8. 116, 22 φησὶ δὲ Μωυσῆς ἐν ταῖς ἀραῖς. — III 41, 3 ἰσάριθμοι ⟨ταῖς⟩ εὐλογίαις αἱ ἀραί. II 225, 18 ὃν ἔχουσι λόγον, ἴδωμεν. II 18, 2 ἐν γοῦν ἀρᾶς εἴδει λέγεται. IV 188, 4 μήτε ἀρὰς τίθεσο μήτ' εὐχὰς ποιοῦ. II 290, 16. IV 189, 17 (opp. εὐχαί). IV 246, 16 (βεβαίωσις). III 83, 23 (ὁ τοῦ μοχθηροῦ βίος) πάσαις ἀραῖς ἔνοχος. III 125, 12 ἀρὰς τοῖς φαύλοις τίθεσθαι. III 296, 25 ὁ φαῦλος καὶ πάσαις ἀραῖς ἔνοχος νοῦς. V 167, 6 πάσαις ἀραῖς ἔνοχος γεγενημένη. I 138, 12 ἀρὰς θεῖτο αἴσθησις τῇ πηρούσῃ αὐτὴν ἡδονῇ. V 45, 23 ὑπὲρ τῶν πλημμελησάντων. V 116, 26 ἐχθρῶν δὲ ἀμειλίκτων. II 222, 4 (coni. αἰτίαι). V 373, 2 (coni. δίκαι). V 374, 4 (coni. τιμωρίαι). — I 274, 24 Βαλαὰμ ... βουληθεὶς ἀρὰς τίθεσθαι. I 280, 6 τῷ δὲ ... Κάιν ... ἀρὰς τίθεται. II 221, 23 cf. 224, 20 ὁ δίκαιος ... ἀρὰς χαλεπωτάτας τίθεται. IV 183, 4 cf. 193, 5 ἀραῖς τισι ... τὴν ἄμαχον ῥώμην τῶν Ἑβραίων καθελεῖν. IV 186, 5 ἵνα τίσηται τοὺς Ἑβραίους ἀραῖς. V 375, 18 τρέψει γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἀρὰς ἐπὶ τοὺς ⟨τῶν⟩ μετανενοηκότων ἐχθρούς.
ἀραίωμα. I 12, 5. 45, 13.
ἀρᾶσθαι. IV 186, 5.
ἀρατικός. III 103, 7 (ὄνομα). II 123, 2 πόσματα.
ἀργός. II 237, 21. V 110, 23 (βίος). III 228, 1 τὸ μεγαλοφυές. V 272, 21 (ὄχλος). IV 232, 2. V 5, 14. VI 147, 17 (ὕλη). III 211, 7 (φωνή). V 107, 13. 108, 6 (χώρα). I 21, 17. 69, 10 (ψυχή).
ἄρδειν. I 67, 17 ὁ θεὸς ... τὴν αἴσθησιν. × I 69, 24 (ὁ θεὸς) ἄγονον γῆν. II 275, 3 ὅσα δὲ ἂν ἐπινίφων ὁ θεὸς ἄρδῃ. II 288, 8 (ὁ θεὸς) τὸν νοητὸν καὶ οὐράνιον ὑετόν. III 213, 9 παρ' ὃν (sc. θεὸν) αἱ γενέσεις καὶ τροφαὶ ... ἄρδονται. III 40,

12 ἵνα ... ὑπὲρ τῶν ... ἀρδομένων ἅπασιν ἀγαθῶν ὁ θεὸς εὐχαριστῆται. V 130, 20 πρὸς τὸν ... ἀενάους χάριτας ἄρδοντα. IV 287, 13 ἀφ᾽ οὗ (sc. τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ) ... ἄρδεται ... τὰ ἐπὶ μέρους ἀγαθά. II 34, 5 ὁ τὰς ἐπιστήμας ἄρδων ἱερὸς λόγος. I 68, 11 ἄρδει τὰς αἰσθήσεις ὁ νοῦς. I 77, 19 ἥτις (sc. ἀρετὴ) ... ἄρδει τὰ κατορθώματα. I 78, 4 ἡ γενικὴ ἀρετὴ ... τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς ἄρδει. III 302, 3 ἡ (sc. ἐπιστήμη) νόμος τὰς τῶν φιλοθεαμόνων ἄ. λογικὰς ἐν ψυχαῖς ἀρούρας. III 151, 1 παρὰ ταῖς δυναμέναις ἄ. ... τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐπιστήμαις. II 27, 22 ἡ ψυχὴ ... ὅταν νάματι ποτίμῳ σοφίας ἄρδηται. I 227, 4 αἱ (sc. ἀκοαὶ) δὲ διὰ στενότητα πόρων ἀδυνατοῦσιν ἄρδεσθαι.

ἀρέσκεια. III 88, 7. 128, 9. V 71, 18 θεοῦ. I 217, 17 πρὸς θεὸν καὶ ἀρετήν. V 49, 20. 76, 16 πρὸς (τὸν) θεόν. V 43, 8 τοῦ ὄντως ὄντος. I 50, 22 τοῦ πατρὸς καὶ βασιλέως. I 223, 9 πρὸς τὸ πρῶτον καλόν. III 219, 7 εὑράμενος τῆς ἀρεσκείας κεφαλὴν καὶ τέλος τὸν θεῖον λόγον. III 29, 5 τὰς ψυχῆς ἑκουσίους ἀρεσκείας. IV 30, 1 τὰς πρὸς τὴν ἀρέσκειαν ὁρμάς. V 72, 15 τῶν εἰς ἀρέσκειαν ὁδῶν. I 273, 20 τὴν δι᾽ ἔργων ἀρέσκειαν — VI 135, 8 πρὸς τὸν ἐναντίον ὄχλον. IV 283, 17 τῶν πολλῶν. IV 103, 1 πρὸς τὸν ἡγεμόνα καὶ σιτάρχην. V 199, 8 ἐκείνων (sc. ἡγεμόνων). VI 216, 2 εἰς τοὺς ὁμοφύλους. III 87, 16 cf. 18 πρὸς τὴν ἀρέσκειαν αὐτῆς (sc. Σάρρας).

ἀρεστός. V 258, 17. 260, 5. 262, 12. 345, 6. VI 207, 12 (γῆ). V 100, 1 διάνοια. III 46, 20 (διάνοιαι). V 166, 19 (τὸ ἱερὸν ἔδαφος). III 281, 8 παιδεία. V 108, 6 (χώρα). V 338, 10 ἐν ἀρετώσῃ χώρᾳ ..., λογικῇ ψυχῇ. II 295, 15 (ψυχή). III 242, 14 (ψυχαί).

ἀρετή. I. universe: IV 38, 20 τελειοτέρας τῆς ἡλικίας ἐξέφαινεν ἀρετάς. III 26, 3 τὰς πρὸς ἑρμηνείαν ἁπάσας ἀρετάς. IV 227, 11 ἔχει δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀμυθήτους ἀρετὰς ἡ τετράς. IV 275, 1 δεκάδος. IV 174, 15 cf. 50, 9 χώρας. IV 182, 9 διανοίας καὶ ἀρετῆς ὕψος. IV 198, 17 κρίνομεν δ᾽ ἀρετῆς ἔργα. V 5, 7 (θεοὺς) ἕνεκα δ᾽ ἀρετῆς εὐθύνας οὐχ ὑφέξοντας.

II. sensu morali: 1. definitio: III 54, 14 οὐ μόνον παρὰ τὴν αἵρεσιν ὠνομάσθη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἄρσιν. V 362, 5 κρίνεται γὰρ οὐ ποσότητι ἀλλὰ ποιότητι. II 296, 24 μεσότητας τὰς ἀρετὰς εἶπον εἶναι. II 19, 28 οὗτοι τῆς ἀρετῆς τοὺς ὅρους ἐπήξαντο πρῶτοι. II 33, 19 ἄφθονον δὲ καὶ δωρητικὸν ἀ. πρᾶγμα.

2. origo: V 67, 8 (θεὸς) ἡ ἀέναος πηγὴ ... πάσης ἀρετῆς. V 73, 16 ἀφ᾽ ἧς (sc. πηγῆς) καὶ τὰς ἄλλας ὤμβρησεν ἀρετάς. II 157, 14 πηγὴ ἀέναος ἀρετῶν ὁ ὀρθὸς λόγος. IV 131, 13 τὸν ὀρθὸν τῆς φύσεως λόγον, ὃς μόνος ἐστὶν ἀρετῶν ἀρχή τε καὶ πηγή. V 281, 6 ἔρως ὁ οὐράνιος ..., ἐξ οὗ πᾶσαν ἀρετὴν φύεσθαι.

3. dicta aliqua de virtutis natura: II 292, 25 ἔστι καὶ ἔσται καὶ γέγονεν ἐν τῷ παντὶ ἀ. IV 5, 13 cf. V 269, 8 πολύχουν μὲν γὰρ ἡ κακία ..., σπάνιον δ᾽ ἡ ἀ. VI 20, 7 ἧς τὰς ῥίζας ὁ ποιῶν οὐ μακρὰν ἀλλ᾽ οὑτωσὶ πλησίον ἐβάλετο. IV 202, 4 cf. 8, 18 ὁ μίαν ἔχων καὶ πάσας ἔχει. V 289, 4 ἀπορώτατος ... καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς ἀναφανεῖται κατὰ σύγκρισιν μιᾶς ἀρετῆς. II 292, 2. 6 τὸ βραχύτατον οὖν ἀρετῆς ... τὰ ἀφαυανθέντα ἀναβλαστεῖν ἐποίησε. II 30, 24 οὐδὲν δὲ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος οἰκεῖον ἀρετῇ. I 270, 20 πάντα δὲ τὰ ἀπ᾽ ἀρετῆς συμφέροντα. II 145, 20 ἁρμονίας μὲν καὶ ἑνώσεως αἴτιον ἀ. V 77, 14 φθόνος γὰρ ἀρετῆς διῴκισται. III 111, 17 ἥμισυ γὰρ ἀρετῆς εἶναι τὴν δίχα τοῦ θαρρεῖν αἰδῶ. IV 196, 9 ἡμίσειαν ἀρετῆς τὴν χωρὶς ἔργου προθυμίαν. I 172, 7 ἀρετῇ δὲ πείθεσθαι καλόν. IV 10, 5 τὸ ζῷον τὸ ἄριστον ... δέον ἀρετὴν ἐπιτηδεύειν. II 173, 10 τὸ εἴκειν καὶ πειθαρχεῖν ἀρετῇ καλὸν καὶ συμφέρον. I 149, 26 νόμος γὰρ θεῖος οὗτος, τὴν ἀρετὴν δι᾽ ἑαυτὴν τιμᾶν. IV 242, 11 sqq. ὅτι οὐκ ἐξ ἑτέρας δυνάμεως ἀλλ᾽ ἐξ ἑαυτῆς φύεται. II 218, 10 δι᾽ αὐτὴν μόνην στέρξον. I 99, 25 φύσει δὲ μισεῖται παρὰ τῷ θνητῷ ⟨γένει⟩ ἡ ἀ. I 167, 18 νόμος ἡμῶν ἔστω ἑκάστῳ τὸ δοκοῦν ἀρετῇ. V 104, 20 sq. ἐν ἀρεταῖς ἡ πολιτεία καὶ νόμοις, οἳ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἰσηγοῦνται. IV 202, 7 sqq. τῷ μέλλοντι ἀρίστῳ γενήσεσθαι νομοθέτῃ προσήκει ... κεχρῆσθαι ταῖς ἀρεταῖς πάσαις. V 144, 18 οὐδὲν γὰρ ἀλλότριον ἀρετῆς ὁ ταῖς ἀληθείαις ὑφηγήσεται πατὴρ παιδί. VI 43, 2 „... τἀρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα" (frgm. adesp. 327).

4. ἡ γενικὴ ἀ. opp. αἱ κατὰ μέρος. I 78, 4 ἡ γενικὴ ἀ. opp. τὰς κατὰ μέρος ἀρετάς. I 237, 2 τὸ γὰρ ὅλον καὶ ἐν γένει ἡ ἀ., ἣ κατὰ εἴδη τὰ προσεχῆ τέμνεται, φρόνησιν καὶ σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην. III 181, 29 ἡ γενικὴ ἀ. ὡς ἂν εἰς ἔθνη τὰ προσεχέστατα εἴδη τέμνεται καὶ τὰ ὑπὸ τοῖς εἴδεσιν. I 77, 17 ἡ γενικὴ ἀ. opp. αἱ δ᾽ ἐν εἴδει τέτταρες. I 171, 23 ἀντὶ εἰδικῆς καὶ φθαρτῆς ἀρετῆς γενικὴν καὶ ἄφθαρτον. II 77, 8 (γενικαί opp. εἰδικαί). III 170, 18 (εἰδική opp. γενική). II 197, 4 (αἱ γενι-

καὶ κατ' εἶδος). IV 148, 23 αἱ γενικαὶ ἀ.. opp. αἱ ἐν εἴδει. — I 78, 3 κατὰ γὰρ τοῦτον (sc. θεοῦ λόγον) πεποίηται ἡ γενικὴ ἀ. I 213 2 τὰ τῶν κατ' εἶδος ἀρετῶν ὀνόματα. II 20, 5 τῶν . . . ὑπηρετῶν αἱ ἐν εἴδει ἀρεταί. II 21, 19 οὓς (sc. ὅρους) ὑπὲρ ἀρετῆς ὥρισαν ἕκαστος αὐτῆς εἶδος οἰκείῳ τύπῳ χαράξαντες. V 284, 19 διὰ παντὸς εἴδους ἀρετῆς. — I 75, 22 sq. cf. 76, 4 ἡ γενικωτάτη ἀ., ἥν τινες ἀγαθότητα καλοῦσιν, ἀφ' ἧς αἱ κατὰ μέρος ἀρεταὶ συνίστανται. I 77, 15 sq. cf. 78, 1 ἡ γενική ἐστιν ἀ., ἣν ἀγαθότητα ὠνομάσαμεν opp. αἱ ἰσάριθμοι ἀρεταί. II 275, 24 τὴν ἀγαθότητα δορυφορουμένην ὑπὸ τῶν κατὰ μέρος ἀρετῶν. I 75, 7. 77, 12. II 196, 23 (αἱ κατὰ μέρος ἀρεταί). IV 24, 17 διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν.

5. numerus, ordo, divisio virtutum: I 78, 12. II 28, 10. III 297, 19 sqq. (τέσσαρες). IV 8, 7 κατάλογον . . . τινων ἀρετῶν. II 20, 2 sq. ὅσοι γὰρ θεοῦ λόγοι, τοσαῦτα ἀρετῆς ἔθνη τε καὶ εἴδη. I 79, 13 (τάξις). IV 280, 19 ἀρχὴ . . . ἀρετῶν δ' εὐσέβεια. I 79, 23 τῶν ἀρετῶν πρώτη . . . φρόνησις. I 79, 7 τρίτη . . . σωφροσύνη. V 242, 4 τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν, εὐσεβείᾳ. IV 59, 10 τὴν πρὸς τὸ ὂν πίστιν . . ., τὴν βασιλίδα τῶν ἀρετῶν. IV 296, 10 cf. V 239, 14 εὐσέβειαν δὲ καὶ ὁσιότητα, τὰς ἀρετῶν ἡγεμονίδας. V 293, 11 εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ ταῖς ἀρετῶν ἡγεμονίσιν. II 157, 16 cf. IV 7, 9 δικαιοσύνην . . . τὴν ἔξαρχον καὶ ἡγεμονίδα τῶν ἀρετῶν. — II 227, 12 ταῖς περὶ ψυχὴν ἀρεταῖς disting. ταῖς σώματος. II 186, 6 κἂν τοῖς κατὰ ψυχὴν ἔνδον ἀοράτοις κἂν τοῖς ἔξω περιφαινομένοις. I 75, 13 ἡ δὲ ἀ. καὶ θεωρητική ἐστι καὶ πρακτική. III 302, 28 (ἀνθρωπίνη disting. θεία). II 299, 20 (βίον) μεθόριον ἀνθρωπίνων τε καὶ θείων ἀρετῶν. III 118, 13 κατ' ἀνθρώπους opp. πρὸς θεόν. I 72, 8 (ἐπίγειος disting. οὐράνιος).

6. notiones coniunctae vel oppositae: V 250, 18 αἱ . . . δικαιοσύναι καὶ ἀρεταί. IV 54, 4 τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τούτων δόγματα καὶ θεωρήματα. V 74, 13 ἐν ἀρεταῖς καὶ δυνάμεσιν. V 50, 15 τῶν θείων δυνάμεων καὶ ἀρετῶν. V 45, 12 (coni. ἐγκράτεια). II 300, 15 ὃ μὴ ἀ. ἢ ἀρετῆς ἔργον. III 257, 7 ἀρεταὶ καὶ τὰ κατὰ ἀρετὰς ἔργα. V 373, 22 τὰς ἄλλας ἀρετάς τε καὶ εὐπαθείας. V 243, 3 (opp. εὐτυχία). III 287, 5. IV 156, 4. V 52, 10. VI 156, 8 (coni. καλοκἀγαθία). II 13, 17 (synon. τὸ καλόν opp. σῶμα). II 61, 12 ἀρετῶν καὶ τῶν φύσει καλῶν. I 137, 27 κακῶν ἀρετὴν ἀλλάξαι. I 24, 21. 25, 1 sqq. 59, 7. 15. 73, 13. 80, 18. 124, 18. 133, 4. 207, 8. 208, 4. 256, 6. 9. 285, 30. II 8, 13. 14, 4. 38, 11. 67, 16. 168, 8. 171, 10. 17. 206, 7. 223, 9. 224, 6. 240, 17. 242, 9 sqq. 243, 3. 246, 21. 261, 17. 274, 5. III 48, 4. 54, 11. 88, 19. 21. 185, 2. IV 1, 10. 11, 22. 24, 21. 25, 4. 247, 5. V 204, 1. 257, 13. 322, 22. 350, 1. VI 17, 11. 18, 1 (ἀ. coni. vel opp. κακία). II 56, 15. III 83, 1. V 96, 16. 142, 20. 335, 19. 347, 19 (ἀρεταί coni. vel opp. κακίαι). III 109, 10 (opp. κάκωσις). I 157, 15 (opp. νοῦς, αἴσθησις). V 13, 7 (coni. ὁσιότης). I 154, 30 (opp. πάθος). I 151, 26 (opp. πάθος, κακία). II 26, 6 (coni. παιδεία). I 88, 4 (opp. πανουργία). I 232, 15 αἱ ἀρεταί, αἱ κατ' ἀρετὰς πράξεις. I 194, 21. II 214, 8 (ἀρεταί coni. καλαὶ πράξεις). III 100, 18 (opp. τέχνη). VI 212, 5 (coni. τύχη). V 319, 16 (opp. φθόνος καὶ βασκανία). III 101, 11 (coni. φιλοσοφία). I 82, 3. 212, 14. II 110, 24 (coni. φρόνησις). I 76, 27 (opp. τὸ χεῖρον).

7. singulae virtutes commemorantur vel enumerantur: V 266—335 Περὶ ἀρετῶν. — IV 48, 14 sq. cf. V 102, 3 φρόνησις καὶ σωφροσύνη καὶ ἀνδρεία. I 94, 20 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποιὸς καλεῖται φρόνιμος ἢ σώφρων ἢ δίκαιος ἢ ἀνδρεῖος opp. ἀπὸ τῶν κακιῶν. II 312, 14 τί τὸ δίκαιον ἢ τὸ φρόνιμον ἢ τὸ σῶφρον, τὸ ἀνδρεῖον, τὸ εὔβουλον, ἀ. συνόλως ἅπασα καὶ εὐπάθεια. I 262, 19 (φρόνησις, σωφροσύνη, ἀνδρεία, εὐσέβεια). I 193, 20 (φρόνησις, καρτερία, δικαιοσύνη, εὐσέβεια). V 239, 11 (φρόνησις, δικαιοσύνη, θεοσέβεια). V 351, 1 (φρόνησις, δικαιοσύνη, ὁσιότης). I 275, 2 (δικαιοσύνη, σωφροσύνη, ἐγκράτεια, εὐσέβεια). III 72, 6 φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη. IV 250, 22 (φρόνησις, ἀνδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, εὐσέβεια, ὁσιότης). IV 202, 21 cf. 203, 5 (φιλανθρωπία, δικαιοσύνη, φιλαγαθία, μισοπονηρία). II 81, 17 τὸ ἄνθρωπον εἶναι, τὸ δίκαιον εἶναι, τὸ τέλειον εἶναι, τὸ θεῷ εὐαρεστῆσαι. II 74, 13 (ἐπιστήμη θεοῦ, σοφία, φρόνησις, δικαιοσύνη). — V 323, 2 ἕπεσθαι . . . τῇ τοῦ ὄντος τιμῇ πᾶσαν τὴν τῶν ἄλλων ἀρετῶν κοινωνίαν. V 280, 16 οἷ γέρας ἀρετῆς ἔσχον τὴν ἀνωτάτω ἱερωσύνην. I 289, 9 τὰ . . . ἐν ἑαυτῷ διανοίας εἰσὶν ἀρεταί opp. τὰ δὲ περὶ αὐτόν. V 372, 2 τὴν ἐκ δυσγενείας ἀρετήν. III 154, 25 δι' ἧς πέφυκεν ἡμεροῦσθαι τὸ ἦθος. V 97, 18 ᾗ πεπίστευται τὸ κοινὸν πολίτευμα πρυτανεύειν. IV 206, 16 ἀρεταῖς δὲ ταῖς ἐν ἡγεμονίᾳ. V 336, 16 cf. 272, 4 ἃς ἀπένειμεν εἰρήνῃ τε καὶ πολέμῳ. I 166.

30 εἰρήνην καὶ ἱερωσύνην, συγγενεῖς καὶ ἀδελφὰς ἀρετάς. I 243, 12 sqq. ἐνίας δὲ ἀρετὰς ἡ φύσις οὕτως διακέκρινεν κτλ. — cf. αἰδώς, ἀλήθεια, ἀνδρεία, δήλωσις, δικαιοσύνη, ἐγκράτεια, ἐλπίς, ἐπιμονή, εὐλάβεια, εὐσέβεια, εὐτολμία, θεοσέβεια, ἰσότης, καρτερία, κοινωνία, κοσμιότης, ὁσιότης, παρρησία, πίστις, σωφροσύνη, ὑπομονή, φιλανθρωπία, φιλοφροσύνη, φρόνησις, quae omnia ἀρεταί vocantur.

8. praedicationes virtutis et virtutum: III 190, 9. 12 (ἀειπάρθενος). II 223, 22 sq. ἀκίνητοι. II 38, 16. III 9, 13 (ἀνθρωπίνη). III 142, 3 (ἀνίκητος). III 188, 22 οὐκ ... ἀρτίπους ἡ ἐν θνητῷ σώματι ἀ. III 297, 26 ἀρχή τε καὶ βασιλεία. II 196, 11 (ἀσώματος). I 106, 15 (ἀσώματοι). V 144, 13 (ἄτυφος καὶ ἄπλαστος). V 317, 18 (αὐγοειδεστάτη). I 182, 18 (αὐθιγενεῖς καὶ ἀκήρατοι). V 342, 3 (αὐτήκοος καὶ αὐτομαθὴς καὶ αὐτοδίδακτος). II 188, 9 (αὐτήκοος καὶ αὐτομαθής). I 275, 23 ἄφθαρτος. III 70, 22. 300, 4 (ἄφθαρτοι). III 171, 1 πᾶσα ἀ. βασιλίς ἐστι καὶ ἄρχουσα καὶ ἡγεμονεύουσα. V 325, 10 (βασιλίς). VI 43, 7 βασιλικώτερον οὐδὲν ἀρετῆς. III 75, 21. IV 4, 19 (βασιλίδες). I 192, 24 ἀ. μὲν ὡς βλαβερὸν γελᾶται. III 140, 2 (γλυκύς). V 242, 26 ἑκούσιος). VI 31, 15 (ἑκούσιοι). I 72, 11 (ἐπίγειος). I 78, 5 ἡγεμονὶς καὶ βασιλίς. III 86, 14 ἥμερον δὲ καὶ κοινωνικὸν καὶ εὐμενές. III 26, 15. 41, 9 (θεία). II 119, 4. IV 244, 14. VI 21, 16. 53, 2 (θεῖαι). VI 42, 12 τὸ δὲ τῶν ὄντων θεοειδέστατον. III 296, 4 (ἱεραὶ καὶ ἀναφεῖς). II 51, 17 οὔτε ἀ. κινητόν. VI 19, 7 κοινωφελές. V 239, 9 κοινωφελεῖς. II 142, 3 (λογικαί). V 357, 6 μεγαλοπρεπὲς γὰρ καὶ περίσεμνον. II 245, 2 (νοηταί). V 132, 14 (οἰκονομική). III 118, 2 δι᾽ ἀδελφῶν ἀρετῶν, οἰκονομικῆς τε καὶ πολιτικῆς. I 225, 10 ὁλόκληρον. IV 33, 21 (ὁλόκληροι). II 241, 12 (οὐράνιοι). VI 20, 15 (οὐρανομήκεις). I 118, 27 (πλουσία). V 335, 13 (προγονική). I 106, 16 (σωματική). I 76, 17. 117, 17. 167, 8 sqq. 234, 7. 250, 18. 272, 7. II 126, 24. 198, 19. III 243, 1. 262, 30. IV 27, 5. 242, 10. V 48, 24. 103, 15. 282, 9. VI 96, 14 (τελεία). III 119, 9 (τελεία καὶ αὐτομαθής). I 219, 14. 247, 10. II 89, 6. III 248, 6. IV 23, 18. V 69, 13. VI 26, 8 (τέλειαι). — VI 172, 22 ἀθανατίζουσιν ἀρεταί. III 68, 3 τὸ ἐν ἁπάσαις ἀρεταῖς ἀκλινές τε καὶ πάγιον. III 136, 24 τῆς ἀμείνονος γενεᾶς, ἣν ἀρεταὶ κεκλήρωνται. I 141, 3 περὶ τῆς κατ᾽ ἀνθρώπους ἀρετῆς. IV 23, 16 τὸ μηδὲν ἀρετῆς ἀρχικώτερον εἶναι καὶ ἡγεμονικώτερον. II 50, 20 τὸ γνήσιον ἀρετῆς κάλλος. III 77, 19 ἑκατέρῳ (sc. τῷ ἀλόγῳ καὶ τῷ λογικῷ) ὑπάρχειν. V 70, 8 το μόνιμον καὶ βέβαιον ἐξ ἀρετῆς. III 69, 23 πρᾶγμά ἐστιν ὀλίγονον. II 40, 12 μηδὲν σεμνότερον. II 237, 21. 267, 11. IV 233, 3 (συμφωνία). I 275, 20 τὴν ἀκήρατον ἑαυτῶν (sc. ἀρετῶν) καὶ ἄφθαρτον φύσιν. II 29, 6 ἀμιγὴς καὶ ἄδολος καὶ ἀμίαντος ἡ ἀρετῆς φύσις. IV 13, 18 (ἄφθαρτος δ᾽ ἡ τῶν ἀρετῶν (φύσις). IV 24, 23 τῆς ἀρετῆς εἰρηνικωτάτην φύσιν ἐχούσης. IV 202, 9 τῶν ἀρετῶν τὰς μὲν προσπεφυκέναι νομιστέον μᾶλλον ἐνίοις πράγμασι, τὰς δ᾽ ἧττον ᾠκειοῦσθαι. II 96, 15 διὰ τὰς σφετέρας οἰκειουμένους (-ας) ἀρετάς.

9. ἀ. vel ἀρεταί dei, deorum, hominum: I 294, 19. III 26, 1. 95, 12. 188, 8. 224, 23. IV 256, 10. V 356, 13 (θεοῦ). V 329, 13 τοῦ γεννήσαντος (sc. θεοῦ). III 258, 21. V 249, 16 τοῦ ὄντος. I 292, 1 τοῦ ποιοῦντος. VI 173, 19 αὐτῶν (sc. θεῶν). VI 170, 29 (ἐκείνων sc. τῶν ἡμιθέων). VI 30, 14 τῶν ἡρώων. — IV 57, 7 αὐτοῦ (sc. Ἀβραάμ). IV 43, 1 ἀνδρῶν εὖ βεβιωκότων. III 274, 23 τῶν τοσούτων τὰς ἀρετὰς ἀνδρῶν. IV 137, 14 τριῶν ἐπωνύμων ἀνδρῶν. IV 6, 14 ὧν (sc. τῶν ἁπάντων τοῦ γένους ἀνθρώπων ἀρίστων). I 205, 15 ἄρχοντος ἢ βασιλέως. II 178, 16 cf. 188, 16 τῶν γονέων. VI 46, 9 τῶν ἀνδρῶν (sc. τῶν θεραπευτῶν). IV 210, 13 τοῦ συγγράψαντος (sc. Μωυσέως). II 86, 11 τοῦ δικαίου Νῶε. V 331, 9 πατέρων. IV 98, 4 πατέρων καὶ πάππων καὶ προγόνων. II 78, 19 πόλεων. V 330, 4 τῶν προγόνων. II 257, 6 τῶν φασκόντων ὅτι (Gen. 42, 11). I 218, 4 ψυχῆς. — V 309, 14 πολύγονος ὢν ἀρετῆς (int. Moses). II 82, 14 τὴν ἐν ταῖς ἀρεταῖς τοῦ Νῶε τελείωσιν. IV 78, 10 τοσοῦτον ἀρετῆς μέγεθος ἐπεδείξατο (int. Joseph). V 27, 7 εὐάγωγοι διάνοιαι παρθένων πρὸς ἀρετήν. IV 2, 4 ὧν τὰς ἀρετὰς ἐν ταῖς ἱερωτάταις ἐστηλιτεῦσθαι γραφαῖς συμβέβηκεν.

10. ἀ., quomodo referatur ad deum: I 2, 20 (ὁ τῶν ὅλων νοῦς) κρείττων ἢ ἀ. IV 7, 2 τὸ ... διηνεκὲς καὶ τέλειον ἐν ἀρεταῖς ἐγγυτάτω θείας ἵσταται δυνάμεως. I 115, 16 πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν παρέσχετο (ὁ θεός). III 201, 8 ἀρετὴν ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον ὁ θεὸς ὀμβρήσει. I 73, 7 πρέπει τῷ θεῷ φυτεύειν καὶ οἰκοδομεῖν ἐν ψυχῇ τὰς ἀρετάς. I 84, 19 τούτῳ (ὁ θεός) δίδωσιν ἀμφότερα, ἐργάζεσθαί τε τὰς ἀρετὰς καὶ μηδέποτε αὐτῶν ἀφίστασθαι. I 117, 22 (θεοῦ τὴν ψυχὴν)

εἰς ὕψος καὶ μέγεθος ἀρετῆς προάγοντος. II 197, 5 ὁ ἀψευδὴς θεὸς ἀρετῆς ἐστι μάρτυς. II 267, 11 τὴν μὲν ἀρετῶν συμφωνίαν . . . ἁρμόζεσθαι θεῷ. II 56, 15 τὰ . . . οἰκεῖα τοῦ θεοῦ γεννήματα οἱ ὁλόκληροι ἀρεταί. V 332, 13 (θεὸς) κτησάμενος δὲ πίστιν, τὴν τῶν ἀρετῶν βεβαιοτάτην. II 62, 16 (θεὸς) προμηθείᾳ καὶ προνοίᾳ χρώμενος, οἰκείαις ἀρεταῖς. V 301, 11 τοῦ θεοῦ παρασχόντος . . . εὐφορίαν ἀρεταῖς. VI 70, 22 τῷ δὲ πατρὶ καὶ ποιητῇ τῶν ὅλων γνησίως συσταθέντων ὑπ᾽ ἀρετῆς. I 284, 10 οἱ δὲ μετιόντες ἀρετὴν . . . ἡγεμόνι χρησάμενοι τῆς ἀνόδου θεῷ. I 272, 10 μηδὲ τὴν ἀρετὴν ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης ἱκανὴν ἐξ ἑαυτῆς ὠφελεῖν εἶναι. I 217, 17 τὴν πρὸς θεὸν καὶ ἀρετὴν ἀρέσκειαν. II 185, 15 τελειότερον δὲ τί ἂν εἴη τῶν ἐν ἀρεταῖς ἢ τὸ ὄντως ὂν ἰδεῖν; II 154, 15 βωμοῖς ἀπύροις, περὶ οὓς ἀρεταὶ χορεύουσι, γέγηθεν ὁ θεός. V 253, 8 ἀρετῇ προεληλυθὼς ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θεραπείαν. II 41, 6 ἀρετῆς, θεὸν τιμᾶν. IV 231, 15 τελειοτάτῳ τὴν ἀρετὴν υἱῷ (int. dei).

11. ad λόγον. a) oratio: 139, 26 cf. 140, 12. 14. 24. 141, 16. 142, 13. 143, 29. IV 226, 21 τοῦ δοκίμου λόγου δύο ἀρετάς φησιν εἶναι τὰς ἀνωτάτω, σαφήνειαν καὶ ἀληθότητα. V 142, 6 παρ᾽ οἷς γὰρ λόγος ἀρετῆς ἐστί. II 29. 27 ὁ ἀρετῆς ἐκδεξάμενος καὶ ὑπολαβὼν δι᾽ εὐκλείας . . . λόγος. III 195, 2 τὰς ἐν λόγῳ πάσας ἀρετάς. III 85, 4 συνείροντες τοὺς περὶ ἀρετῆς λόγους οἱ φιλοσοφοῦντες. — b) ratio: I 78, 3 κατὰ γὰρ τοῦτον (sc. θεοῦ λόγον) πεποίηται ἡ γενικὴ ἀρετή. II 28, 13 αὗται (sc. ἀρεταί) δὲ . . . ἐκπεφύκασι τοῦ θείου λόγου. II 28, 7 ὁ θεοῦ λόγος ποτίζει τὰς ἀρετάς. I 284, 25 (ἀ. = θεία τροφή = μάννα = λόγος). I 238, 6 τὸν οὐράνιον ἀρετῆς λόγον. IV 54, 8 ὁ δ᾽ ὁρμητηρίῳ χρώμενος ταῖς ἀρεταῖς λόγος ἱερὸς καὶ θεῖος ὄντως. II 45, 10 τὰς μὲν ὀρθοῦ λόγου θυγατέρας, ἐπιστήμας καὶ ἀρετάς. V 93, 2 ἀστείῳ λόγῳ τῷ κατ᾽ ἀρετήν.

12. ad animam et mentem: III 65, 12 τὰ ψυχῆς πρὸς ἀπόλαυσιν ἀρετῶν opp. τὰ ἐκτός, τὰ σώματος. I 246, 11 ἅγιαι κινήσεις αἱ κατ᾽ ἀρετὴν ἑκατέρου (sc. ψυχῆς καὶ σώματος). III 261, 7 τῶν κατὰ ψυχὴν ἀρετῶν opp. τῆς τοῦ σώματος εὐσταθείας, τῆς τῶν ἐκτὸς εὐπορίας. I 79, 17 ἀρετὴν δὲ ἑκάστῳ τῶν μερῶν (ψυχῆς) οἰκείαν προσηρμόσθαι. I 86, 21 sq. προτρέπει τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν . . . μηδ᾽ ἀπὸ μιᾶς ἀρετῆς ἀλλ᾽ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὠφελεῖσθαι. I 78, 17 ψυχῆς ἡ δοκιμωτάτη ἀ. φρόνησις. I 88, 22 ὁ δὲ ψυχῆς θάνατος ἀρετῆς μὲν φθορά ἐστι, κακίας δὲ ἀνάληψις. I 266, 5 τῶν γὰρ ἐπιτηδευόντων ἀρετὴν οἱ μὲν ἐν ψυχῇ μόνῃ τὸ καλὸν ἐθησαυρίσαντο. I 72, 18 ἀρετὴ ἀνατείλασα ἐν ψυχῇ. II 13, 24 ἡ δὲ τῷ καλῷ συνεζευγμένη (ψυχὴ) διαφερόντων ταῖς ἀρεταῖς ἔλαχεν οἰκητόρων. V 350, 15 γενομένη δὲ πλήρωμα ἀρετῶν ἥδε ἡ ψυχή. II 257, 17 ψυχῶν γὰρ ἀπαθανατιζομένων ἀρεταῖς. I 101, 9 ἡ φιλόθεος ψυχὴ . . . ἵδρυσιν ἐν τοῖς τελείοις ἀρετῆς δόγμασι λαμβάνει. I 267, 26 εἰ δέ τις τὴν μὲν ψυχὴν ἀρεταῖς ἁπάσαις κεκόσμηται. I 275, 10 τί οἱ τοσοῦτοι περὶ ἀρετῆς λόγοι τὴν ὑμετέραν ψυχὴν ὠφέλησαν; III 201, 17 ταῖς ἵμερον ἀρετῆς ἐχούσαις ψυχαῖς. III 10, 5 τῶν ἀρετῆς παγκάλων καὶ θεοειδεστάτων εὐπαράδεκτοι (ψυχαὶ) χαρακτήρων. II 197, 6 ἡ ἀ. βεβαιότητα ταῖς ψυχαῖς ἐντίθησι. — I 72, 21 sq. cf. 74, 3 sqq. 84, 16 (ὁ θεὸς) τὸν νοῦν τίθησιν ἐν τῇ ἀρετῇ. I 129, 4 ὅταν γὰρ ὁ νοῦς τὰ ἀρετῆς ἀπενέγκηται νικητήρια. I 167, 27 (ὁ νοῦς) ἀρετῇ δὲ καὶ κακίᾳ πρός τε τὸ εὖ καὶ πρὸς τὸ χεῖρον εἴωθε μεταβάλλειν. IV 24, 13 νοῦς φιλοσώματος . . . καλεῖ τὴν ἀρετήν. I 100, 28 γυμνός ἐστιν ὁ νοῦς ὁ μήτε κακίᾳ μήτε ἀρετῇ ἀμπεχόμενος. I 125, 8 ὁ νοῦς ἄμοιρος καὶ γυμνὸς ἀρετῆς. V 48, 24 (ὁ νοῦς) καθαρθεὶς καθάρσεσι ταῖς ἀρετῆς τελείας. I 106, 2 ὅταν γὰρ ἁμάρτῃ καὶ ἀπαρτηθῇ ὁ νοῦς ἀρετῆς. I 103, 1 ὁ νοῦς ἄλογός ἐστι μήτε ἀρετῆς πω μήτε κακίας μετέχων. II 298, 19 (ὁ νοῦς) διαδέξασθαι τὸν ἀρετῆς κλῆρον φωτὶ τρισσῷ. III 70, 13 (ἵνα ὁ νοῦς) ὑπεκκαύμασιν ἀρετῆς ζωπυρῆται. III 58, 18 ὁ ἐν σώματι νοῦς, Ἰωσήφ, ζῇ πρὸς ἀρετὴν καὶ ἄρχει. — IV 158, 15 φερέτω γὰρ ἡ διάνοια μάλιστα μὲν τὸ εἶδος τέλειον ἀρετῆς. II 294, 8 ἑνοῦσιν αἱ ἀρεταὶ ἀφθάρτῳ φύσει διάνοιαν. II 142, 7 τῶν διανοίας ἀμετόχων ἱκανὸν οὐδὲν ἀρετὰς γεωργῆσαι. — I 88, 5 εἰς ἀρετῆς ἀνάληψίν τε καὶ χρῆσιν ἑνὸς μόνου δεῖ τοῦ λογισμοῦ. I 290, 22 λογισμὸς δὲ ἐνδείᾳ ἀρετῆς πέφυκε παραπόλλυσθαι. — II 195, 6 ἢ τὸ φρόνημα ἐξαίρουσα πέραν οὐρανοῦ. — V 289, 5 (ὁ πλοῦτος) ἀρετῆς δ᾽ ἐν ψυχῆς τῷ ἡγεμονικῷ. II 171, 17 ἀπὸ μιᾶς ῥίζης τοῦ ἡγεμονικοῦ τά τε ἀρετῆς καὶ κακίας διττὰ . . . ἔρνη.

13. ad sapientem et insipientem: III 299, 20 ὁ σπουδαῖος κλῆρον ἔλαχε ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς opp. ὁ φαῦλος. VI 8, 16 τοῖς μὴ πεπόνθασιν ἀρετὴν opp. ὁ ἀστεῖος. II 242, 14 sqq.

ὅσοι μετανάσται ἀρετῆς ἐγένοντο (opp. ὁ φαῦλος). VI 16, 5 τοῦ μὴ ἐπ᾽ ἀρετὴν ἥκοντος = τοῦ δ᾽ ἀκολάστου opp. τοῦ μὲν σώφρονος. I 265, 12 φίλαυτοι δέ, ὅταν τοῖς ἀρετὴν τιμῶσιν ἐπαποδυσάμενοι κονίσωνται. VI 18, 12 οἱ τῶν καθ᾽ ἑαυτοὺς ἀρετῇ διέφερον. — I 168, 18 sqq. (εὐφυΐα) εὐπαράδεκτος σπερμάτων ἀρετῆς ἐστιν (coni. προκοπή, ἀ. τελεία). V 95, 14 τοὺς μὲν εὐφυεῖς τελειῶσαι πρὸς ἀρετήν. I 144, 26 τὸν μὲν τέλειον ἐξ ἑαυτοῦ κινεῖσθαι πρὸς τὰς κατ᾽ ἀρετὴν ἐνεργείας opp. τὸν δὲ ἀσκητήν. — VI 17, 9 ὀρέγεται δ᾽ ὁ σοφὸς τῶν ἀπ᾽ ἀρετῆς. III 169, 25 ὃν ... ἐπὶ τὴν μετουσίαν καλέσας σοφόν. V 69, 12 sq. ἡ εὐχάριστος τοῦ σοφοῦ ψυχὴ παγεῖσα ἐκ τελείων ἀρετῶν. II 51, 16 παρ᾽ ὅσον ὁ σοφὸς ἀχώριστος ἀρετῆς. II 245, 2 ὁ σοφὸς ... κατοικεῖ δ᾽ ὡς ἐν πατρίδι νοηταῖς ἀρεταῖς. IV 8, 9 πατρὶς οὐδεμία ἐστὶν ἑτέρα σοφῷ ὅτι μὴ ἀρεταὶ καὶ αἱ κατ᾽ ἀρετὰς πράξεις. III 133, 23 ἡ δὲ τοῦ σοφοῦ διάνοια τὰς ἀρετάς (ἐνδύεται). III 134, 6 ὅ τε κεκαθαρμένος τοῦ σοφοῦ νοῦς ἀρρήκτους καὶ ἀπήμονας διαφυλάττει τὰς ἀρετάς. IV 9, 1 sqq. σοφῶν ἑτέρων, οἳ τὴν ἀρετὴν ἀνανταγώνιστον ἔσχον (opp. Noah). III 94, 23 αὐτομαθεῖ σοφῷ προξενῶν οἰκειοτάτην ἀρετήν, ἐπιμονήν. III 295, 20 μεθόριος δὲ ὁ ἀστεῖος ... ἀνθρωπότητι μὲν θνητοῦ γένους, ἀρετῇ δὲ ἀφθάρτου. I 273, 23 ὁ μὲν τοῦ ἀστείου νοῦς φύλαξ καὶ ταμίας τῶν ἀρετῆς ἔσται δογμάτων. II 168, 17 μεθυσθήσεται ... ὁ ἀστεῖος μηδὲν τῆς ἀρετῆς ἀποβαλών. VI 65, 11 ἀστείους καὶ εὐγενεῖς πρὸς ἄκραν ἀρετὴν ἐπειγομένους. VI 96, 14 ἀρετὴν δὲ σπουδαίων τελειοτάτην. II 127, 20 ὁ τέλειος ... οὔπω ἄτριβος ἀρετῆς. I 219, 14 αἱ τέλειοι ἀρεταί, μόνου τοῦ τελείου καὶ γνησίου κτήματα. II 216, 24 τὸν ἐν ἀρεταῖς τέλειον Ἰσαάκ. — II 185, 2 τῆς ἀρετῆς ἡμιτελεῖς χορευταί. IV 294, 2 ἡμιτελεῖς τὴν ἀρετὴν opp. ὁλόκληροι. — V 208, 7 αἱ πράξεις τῶν ἀγαθῶν ἐπαινεταί, βελτιούμεναι ταῖς τῶν ἐνεργούντων ἀρεταῖς. V 59, 21 τῶν τὰς ἀρετὰς μεγάλων καὶ ... ἁγίων ἁμαρτήματα. V 340, 10 τῷ νῦν πρῶτον μετοικισαμένῳ πρὸς ἀρετήν. IV 12, 4 ἡ ... τριὰς τῶν ἀρετὴν ἐπιποθησάντων. I 156, 3 ὁ πρῶτος κατ᾽ ἀρετήν. V 338, 17 τοὺς ἀρετῆς ζηλωτάς. I 69, 20. V 13, 21. 187, 1. 212, 19 cf. III 190, 23 (ζῆλος) ἀρετῆς. IV 21, 19 τοῖς γευσαμένοις ἀρετῆς. V 88, 11 ἄνθρωπος μὴ τελείως ἀρετῆς ἄγευστος. VI 3, 7 ἀρετῆς αὔρᾳ ... τρεφομένους. VI 41, 13 οἵτινες ἀμαυρὰ εἴδωλα ἀρετῆς ὁρῶντες. I 295, 29 cf. II 129, 8 ὁ ἀρετῇ μὲν φίλος. VI 182, 4 ὁ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερβαλὼν ἐν ἁπάσαις ταῖς ἀρεταῖς. VI 212, 22 ἀνδρῶν ἐπιτηδευόντων μὲν ἀρετήν. V 242, 26 ὁ δὲ τοῖς ἀγράφοις ἐμμένων, ἑκούσιον ἐπιδεικνύμενος τὴν ἀρετήν. II 170, 9 μυρίοι τῶν ἐπ᾽ ἀρετῇ μάλιστα καὶ παρ᾽ αὐτῷ τεθαυμασμένων. II 120, 7 τὸν οὖν ἐφιέμενον ἀρετῆς. II 10, 21 κατ᾽ ἀρετῆς ζῆλον στέλλοντες ἑαυτούς. — III 200, 23 πάντας ἡμᾶς ἀρετὴν ἀποστρέφεσθαι. III 195, 23 εὐκτὸν μὲν ἀθρόῳ τῷ πλήθει τῶν ἀρετῶν ἐγχορεύειν. III 223, 8 τοῖς μὲν ἀρετῆς συγγενέσι καὶ πρὸς αὐτὴν ἀποκλίνουσιν. IV 204, 10 οἷς ἀρετῆς πλείων λόγος. VI 15, 6 ὁ δὲ Ζήνων, εἰ καί τις ἄλλος ὑπ᾽ ἀρετῆς ἀχθείς. —

V 325, 15 ὁ φαῦλος, ἐκ πατρίδος ἀρετῆς ἐληλαμένος. III 66, 23 τὸν φαῦλον ... τὴν ἀρετῆς ζωὴν ἤδη τετελευτηκότα. IV 24, 8 οἱ φαυλότατοι τῷ λόγῳ τιμῶσι καὶ θαυμάζουσιν ἀρετήν. I 123, 20 ὁ μὲν φαῦλος ἀρετήν γε φεύγων. I 113, 20 cf. 74, 17. 113, 6 (ὁ φαῦλος) φυγὰς ἀρετῆς ὤν. I 110, 16 οἱ φυγάδες ἀρετῆς λογισμοί. III 122, 10 τοὺς ... φαύλους ... τὸν μετ᾽ ἀρετῆς βίον ἀφῃρημένους. I 208, 11 τὰ ... κατ᾽ ἀρετὴν τίμια φαύλου μὲν ἐστιν οὐδενός. II 248, 26 ἵν᾽ ἐπ᾽ ἐχυροῦ βάλωσι καὶ τοξεύσωσι ἀρετὴν (οἱ φαῦλοι). — III 113, 15 (ὁ μοχθηρὸς) ἐστέρηται δὲ ἀρετῶν. II 285, 13 μυρίοι ἀνόθως καὶ ἀκολακεύτως προσελθόντες ἀρετῇ. II 220, 25 (ἀ. μισουμένη) ὑπὸ τῶν πολλῶν. II 314, 1 τὰ τέλη τῶν αἰσχυνόντων ἀρετήν. I 70, 3 ὁ ... ἄπειρος ὢν ἀρετῆς. II 228, 22 δοῦλον τὸν ἄφρονα τῶν ἀρετῆς μεταποιουμένων. III 303, 11 ὁ δὲ τοῦ ὁρατικοῦ γένους ἐχθρὸς ... δουλούμενος ἀρετήν, I 124, 30 ὅπου οἱ φεύγοντες ἀρετήν, ὅπου οἱ γυμνοὶ σοφίας. II 214, 5 τοῖς εὐνούχοις καὶ πᾶσιν ἀγόνοις ἀρετῆς. IV 212, 11 ἀρετῆς δ᾽ ἀφηνιάσαντας. IV 202, 18 τοὺς ἀτιμάζοντας ἀρετήν. IV 243, 5 οὐ γὰρ ἀβροδιαίτοις ... ἀ. πέφυκε ἐνδιαιτᾶσθαι. III 303, 22 ὁ πολέμιος ἀρετῆς σοφιστὴς λόγος. — I 102, 8. 11 ἀρετῆς ἀφαίρεσις ἐκ τροπῆς γινομένη, ὅταν ληραίνῃ καὶ παρανοῇ ἡ ψυχή. V 374, 20 τῆς ἀθρόας πρὸς ἀρετὴν μεταβολῆς.

14. ad εὐδαιμονίαν, χαράν, εὐπάθειαν, βεβαιότητα, εὐφροσύνην, ἡδονήν, πάθος. VI 33, 17 πηγήν τινα εὐδαιμονίας τὴν ἀρετήν. I 272, 4 χρῆσις γὰρ καὶ ἀπόλαυσις ἀρετῆς τὸ εὔδαιμον, οὐ ψιλὴ μόνον κτῆσις. I 159, 4 ἀρετὴ εὐδαιμονία μακαριότης ... (θεός ἐστιν). II 62, 1 ὁ ... τῶν ἀρετῶν καὶ αὐτῆς τελειότητος καὶ εὐδαιμονίας

ἀνημμένος τὸ κράτος. II 126, 24 τό γε εὐδαιμονεῖν ἀρετῆς χρήσει τελείας περιγενέσθαι. I 272, 7 εὐδαιμονίαν δὲ χρῆσιν ἀρετῆς τελείας. I 167, 18 εἰ γὰρ πάντων ὅσα παραινεῖ ἡ ἀ. βουλόμεθα ἀκούειν, εὐδαιμονήσομεν. I 272, 2 τὴν ἀρετήν, φησίν, ἔχω παρ᾽ ἐμαυτῷ ..., καὶ διὰ τοῦτ᾽ εὐθὺς εὐδαιμονῶ. I 106, 26 τέτοκεν ἡ ἀ. τὴν εὐδαιμονίαν Ἰσαάκ. I 159, 28 τοῦ ἀγαπητοῦ τέκνου τῆς ἀρετῆς, τοῦ εὐδαιμονῆσαι. V 73, 18 κακοδαίμονες ὅσοι μὴ τὸν ἀρετῆς πότον εὐωχήθησαν. — I 168, 8 χαρᾶς αἴτιον, ὃ πέφυκε γεννᾶν δικαιοσύνη καὶ φρόνησις καὶ αἱ σύνθρονοι ταύτης ἀρεταί. II 141, 11 ψυχῆς τῆς ... ἀρεταῖς ἐγχορευούσης καὶ ὑπὸ πλήθους καὶ μεγέθους χαρᾶς ἀνασκιρτώσης. I 161, 17 τὴν ἀρετὴν ... μετὰ χαρᾶς ὑπερβαλλούσης [καὶ] κυοφοροῦσαν. I 162, 1 ἀ. δ᾽ ἀεὶ χαιρέτω. V 347, 3 τῷ δὲ κατ᾽ εὐμοιρίαν φύσεως ἐπ᾽ ἀρετὴν φθάσαντι χαρά. — III 185, 4 τῶν φιλοσόφων τοὺς λέγοντας τὴν ἀρετὴν εὐπάθειαν εἶναι. I 72, 14 ἀρετῇ δὲ ἁρμόττον εἰρήνη καὶ εὐπάθεια καὶ χαρά. I 285, 19 ὅ γε μετιὼν ἀρετὴν ἐν εὐπαθείαις ἀναλογούσαις ἐξετάζεται. I 173, 2 ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐτῇ (sc. ψυχῇ) περιποιούσης. I 118, 22 ἀρετῆς μὲν καὶ εὐπαθείας διάλυσις, κακίας δὲ καὶ παθῶν σύστασις. I 244, 7 ἄρρεν δὲ εὐπάθεια καὶ ἀ. IV 45, 19 εὐπαθείαις δὲ καὶ ἀρεταῖς opp. πάθεσι μὲν καὶ κακίαις. — I 208, 1 ἄρχεταί τις γαλήνην ἄγειν ὀψὲ καὶ μόλις βεβαιότητι ἀρετῆς ἱδρυθείς. I 195, 2 ἐκ δὲ ἀρετῶν καὶ τῶν κατ᾽ αὐτὰς πράξεων τὸ ἐχυρὸν καὶ βέβαιον τῆς ἀσφαλοῦς ἱδρύσεως περιγίνεται. I 240, 2 (ἵνα) ὥσπερ εἰς ... λιμένα τὴν ἀρετὴν ἀφικόμενος βεβαίως ἱδρυθῇς. III 294, 27 τοῖς τῆς ἀρετῆς ... λιμέσιν. — II 171, 8 εὐφροσύνης (αἴτιον) κτῆσις ὁμοῦ καὶ χρῆσις ἀρετῆς. II 89, 6 κάλλιστον γὰρ ἡ ἐν ἀρεταῖς τελείαις ἀκόρεστος εὐφροσύνη. I 247, 10 ἑορτὴ γὰρ ψυχῆς ἡ ἐν ἀρεταῖς εὐφροσύνη τελείαις. V 98, 3 sqq. ἐνευφραινόμενοι ταῖς ἀρεταῖς ἅπαντά γε τὸν βίον ἑορτὴν ἄγουσιν. III 287, 13 ὡς τέκνων εὐφραίνουσιν ἀρεταί. I 216, 6 ἀφ᾽ ἧς (sc. θοίνης) διάνοια ἐντρεφομένη καὶ ἐγχορεύουσα ἀρεταῖς γήθει τε καὶ εὐφραίνεται. — IV 93, 17 ἀρετῇ ἡδονή (ἐχθρόν). I 220, 10 ὁ νοῦς ἀποστρέφεται μὲν ἡδονήν, ἁρμόζεται δὲ ἀρετῇ. I 127, 27 (ἡδονῇ) σπέρμα ἀρετῆς οὐκ ἐχούσῃ. I 280, 1 ἡδονὴν ἀρετῆς προτιμήσαντες. IV 93, 17 ὁ φιλήδονος ἄγονός ἐστι ... ἁπάσης ἀρετῆς. I 293, 20 εἰ μή τίς ἐστι χρῆσις καὶ ἀπόλαυσις ἡδονῆς, καὶ ἀρετὴν παραιτοῦμαι. I 116, 6 στρατείαν τὴν ὑπὲρ ἀρετῆς (opp. ἡδοναί). — III 71, 20 οὐ γὰρ ἂν ἀρετὴν εἰς τὰ σωματικὰ πάθη κατεβίβασεν. III 242, 11 τὸ ἀντίπαλον ἀρετῆς παθῶν καὶ κακιῶν στῖφος. I 264, 12 ἃ (sc. τὰ πάθη) μὴ πρὸς ἀρετὴν συνεργεῖ. I 106, 5 ἡδονῇ γὰρ ἐναντίον σωφροσύνη, ποικίλῳ πάθει ποικίλη ἀρετή. V 36, 13 ἐπιθυμία .... πέρα τῶν ἀρετῆς ὅρων ἐλήλαται.

15. ad efficiendam virtutem quid conferant φύσις — μάθησις — ἄσκησις: III 240, 20 τὴν ἀρετὴν ἢ φύσει ἢ ἀσκήσει ἢ μαθήσει περιγίνεσθαι. IV 13,5 σύμβολον διδασκαλικῆς ἀρετῆς . . ., φυσικῆς, . . . ἀσκητικῆς. III 79, 6 ἡ διδακτική . . . ἡ δι᾽ ἀσκήσεως . . . τὸ δὲ αὐτομαθὲς γένος. II 301,5 sq. ἰσότης ἀρετῶν, ἁμιλλησαμένων πόνου μὲν πρὸς εὐεξίαν, τεχνης δὲ πρὸς τὴν αὐτοδίδακτον φύσιν. I 75,18 ἡ θεωρία τῆς ἀρετῆς παγκάλη καὶ ἡ πρᾶξις καὶ ἡ χρῆσις περιμάχητος. V 342, 24 τῷ περιπεποιημένῳ τὴν ἀρετὴν ἐκ φύσεως. II 165, 10 φύσεως καὶ ἀρετῆς ὀργάνοις. I 85, 16 ἔχει τὴν ἀρετὴν αὐτομαθῶς. — V 341, 25 διδακτικῇ χρησάμενος ἀρετῇ. III 171, 20 διδακτική (opp. ἀσκητική). III 202, 3 (διδακτή, αὐτομαθής). — I 227, 17 τὴν ἐκ παθῶν εἰς ἄσκησιν ἀρετῆς διάβασιν. I 269, 4. V 138, 17. 231, 20 (ἄσκησις). II 174,4 πόθος ἀρετῆς coni. ἀσκήσεις ἐπίμονοι, ἄτρυτοι καὶ ἀκμῆτες πόνοι. I 134, 2 cf. 268, 20. 116, 13 (ὁ) ἀσκητὴς ἀρετῆς Ἰακώβ. III 171, 6 πτερνιστοῦ ... ἀσκοῦντος ἀρετήν. I 84, 17. 118, 9. 264, 2. III 280, 4 (ἀσκηταί). II 274, 8 ἀθλητὴς . . . ἀγωνοθετούσης ἀρετῆς. V 337, 7. VI 25, 10 (ἀθληταί). II 185, 7. III 77,9. 109, 23. 233, 8. IV 110, 8. 131,7. 213, 15. V 331, 3. VI 38, 20 (ἆθλοι). III 150, 29 οἱ παντελοῦς ἀρετῆς ἐπιφερόμενοι τὰ ἆθλα. VI 32, 4 ἔργοις δὲ τῆς ἀρετῆς ἀλείφοντας. V 75, 24 cf. 250, 12 νόμοις ἐπὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἀλείφουσι. VI 191,26 πῶς ἔχει πρὸς ἀρετὴν καὶ εἰ πεπαίδευται φέρειν τὰ δεινά. III 202, 11 τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς ἄρασθαι πόλεμον.

16. ἐπιστήμη, σοφία. II 217, 7 (αἱ ἐν ἀρεταῖς ἐπιστῆμαι) opp. τὰ ἐγκύκλια τῶν μαθημάτων. II 239, 15 τὸν ἐπιστήμης καὶ ἀρετῆς ζῆλον. III 76, 19 πᾶσα αὐθιγενὴς καὶ αὐτόχθων καὶ πολῖτις coni. ἐπιστήμη, σοφία opp. αἱ δὲ ἄλλαι παιδεῖαι. III 98, 14 τὴν κυρίαν τῶν μέσων ἐπιστημῶν, ἀρετήν. I 249, 4 οὐ περὶ τῶν ἀρετῶν ἀλλὰ περὶ τῶν μέσων τεχνῶν. I 28, 24 τέχναις καὶ ἐπιστήμαις καὶ τοῖς καθ᾽ ἑκάστην ἀρετὴν ἀοιδίμοις θεωρήμασιν.

II 60, 9 ἐπιστήμαις, ἀρεταῖς. III 74, 7 ἀρετῆς πρόκειται τὰ ἐγκύκλια, III 150, 9 (ἀρχαὶ) τὰ ἐγκύκλια προπαιδεύματα. III 150, 27 εἰς τοὺς θυρῶνας ἀρετῆς, τὰ προπαιδεύματα. I 167, 15 πρὸς τὰ παιδεύματα, δι᾽ ὧν ἀρετῇ συνεστάθη. III 74, 10 μεγίστη δὲ ὑπόθεσις ἀ. . . . οὐ βραχέσι χρήσεται προοιμίοις, ἀλλὰ γραμματικῇ, γεωμετρίᾳ ἀστρονομίᾳ, ῥητορικῇ, μουσικῇ κτλ. III 74, 3 (ἀ. opp). θεραπαινὶς δὲ σοφίας ἡ διὰ τῶν προπαιδευμάτων ἐγκύκλιος μουσική. III 76, 8 (ἀρεταί opp.) τὰ ἐγκύκλια καὶ τὰ καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν θεωρήματα. I 167, 12 ἵνα διὰ τούτων (sc. ἐγκυκλίων μαθημάτων) πρὸς τελείαν ἀρετὴν ἀφέτως ὁρμήσῃ. III 76, 17 ἡ θεραπαινὶς ἀρετῆς (int. ἡ μέση παιδεία). II 104, 7 τὰ παιδείας καὶ τῆς ἄλλης δόγματα. IV 74, 6 ἄγονός ἐστι σοφίας, δοκῶν ἐπιτηδεύειν ἀρετήν IV 49, 16 ἐραστῇ σοφίας καὶ ἀρετῆς. IV 48, 23 τὰ καθ᾽ ἑκάστην ἀρετὴν δόγματα καὶ τὰ σοφίας αὐτῆς θεωρήματα. V 65, 13. 14 ὁ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἱερὸς χορὸς καὶ αἱ κατ᾽ ἀρετὰς καλαὶ ... πράξεις coni. σοφία καὶ τὰ σοφίας δόγματα. — II 76, 3. 278, 24. V 121, 13. (δόγματα.) V 101, 23 διὰ λόγων καὶ δογμάτων τῶν κατ᾽ ἀρετήν. II 80, 10 [σύλλογοι καὶ] λόγοι περὶ ἀρετῆς. V 268, 14 ... θεωρημάτων, ἐξ ὧν φύεσθαι τὰς ἀρετὰς συμβέβηκεν. II 140, 1. IV 59, 6. V 350, 12 (θεωρήματα)

17. πόνος. I 217, 1 ἀρχὴν γάρ ... παντὸς ἀγαθοῦ καὶ ἀρετῆς ἁπάσης ὁ θεὸς ἀνέδειξεν ἀνθρώποις πόνον. II 113, 22 διὰ τιμῆς ἔρωτα καὶ ζῆλον ἀρετῆς ἀλέκτῳ τινὶ προτροπῇ καὶ προθυμίᾳ χρησάμενοι, πόνους ἡδεῖς ὑποστάντες. I 217, 7 τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα τῶν κατ᾽ ἀρετὴν πράξεων ἀντιλαμβάνεσθαι ἀδυνατεῖ μὴ προσχρησάμενον ὥσπερ φωτὶ συνεργῷ τῷ πόνῳ. IV 242, 19 προτρέπειν αὐτὴν (sc. ψυχὴν) οἴεται δεῖν ἐπ᾽ ἀρετὴν ἀναδιδάσκων, ὅτι πόνῳ προεντυχεῖν ἀναγκαῖον. I 143, 4 τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς πόνον. II 216, 9 τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἀχθοφορῆσαι πόνους. II 188, 3 τὴν μετὰ πόνων ἀρετῆς κτῆσιν. I 264, 7 οἷς ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς πόνος διαθλεῖται. I 142, 29 ὁ πόνῳ κτώμενος τὴν ἀρετήν. II 228, 1 αἱ διὰ πόνων ἀρεταί. I 249, 8 τὰ δὲ ὅσα ἐκτὸς ἀρετῆς opp. ὅ γε περὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν τελείων πόνος. — V 363, 17 τοῖς ἀρετὴν διαπονοῦσι. V 292, 19 γνώμαις ἑκουσίοις ἀρετὴν οὐ διεπόνησαν. I 295, 22 φρόνησιν δ᾽ ὅσοι καὶ ἄλλην ἀρετὴν ἐξεπόνησαν. — II 299, 4 καὶ τοῖς χορευταῖς ἀρετῆς σφαδάζειν καὶ δακρύειν ἔθος. II 49, 4 τὴν ἀρετῆς φίλην ὀλιγοδεΐαν. III 230, 25 οὐ . . . τὸν ἀρετῆς ἐπιμελούμενον ἁβροδιαίτῳ βίῳ χρῆσθαι.

18. κτῆσις ἀρετῆς vel τῶν ἀρετῶν. I 88, 14. 234, 7. II 119, 4. 14. 123, 13. 307, 20. III 159, 6. 166, 1. 170, 2. 231, 22. V 237, 17. 327, 14. VI 23, 10 (κτῆσις). III 170, 9. II 260, 5. V 202, 8 (κτῆσις καὶ χρῆσις). III 83, 16 (κτῆσις καὶ ἀπόλαυσις) v. s. vv. κτῆσις, χρῆσις.

19. ὁ κατ᾽ ἀρετὴν βίος, ζωή. I 75, 16 ὅλου γὰρ τοῦ βίου ἐστὶ τέχνη ἡ ἀ. III 193, 10 τοῦ ... κατ᾽ ἀρετὴν βίου, ὅς ἐστιν ἀψευδεστάτη ζωή. VI 21, 19 ὅλον ἐπίδειξιν ἀρετῆς πεποίηνται τὸν βίον. V 326, 17 οἱ βίοι τῶν ζηλωσάντων τὴν ἀρετήν, V 127, 19 ἀρετῆς βίον ἕξουσι. V 103, 15 τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετὴν τελειοτάτην. I 89, 5 cf. 269, 11. II 10, 16. III 296, 14 ὅταν ἡ ψυχὴ τὸν ἀρετῆς βίον θνήσκῃ, τὸν δὲ κακίας ζῇ μόνον. V 270, 11 τὸ κατ᾽ ἀρετὴν βιοῦν. III 66, 12 μίαν γὰρ ἡμέραν ... βιῶναι μετ᾽ ἀρετῆς. IV 12, 16 τῶν ἀρετῶν αἷς συνεβίουν. — I 274, 21 ἀρετῆς καθ᾽ ἣν ἄξιον μόνην ἐστὶ ζῆν ἀποσγοινισθείς (opp. ὁ ψυχικὸς θάνατος). III 215, 24 αὔραις γὰρ ἀρετῆς οὗτοι ζωπυρηθήσονται. v. s. vv. βίος, ζωή.

20. ἡ τῆς ἀρετῆς ὁδός, ἐπάνοδος, εἴσοδος, ὕψος, χῶρος, ἀτραπός, — αὐγή, φέγγος, φῶς, ἀκτῖνες, — νόμισμα, — καρπός v. s. vv. ὁδός. ἐπάνοδος etc. II 297, 22 πρὸς ἀρετὴν ὠκυδρομεῖν. VI 32, 15 ἰχνηλατεῖν ἀρετάς. I 191, 4 καρποφορεῖν ἀρετάς. — I 235, 7 τὴν νέαν πρὸς ἀρετῆς ἀκμὴν ἀνάληψιν ... ἀπεργάζεσθαι.

III. sensu allegorico. 1. All: imagines virtutis. a) *personae:* IV 13, 12 λόγῳ μὲν ἀνδρῶν ἔργῳ δ᾽ ... ἀρετῶν. II 48, 19 („ἄνθρωπος ἄνθρωπος“) τὸν ἀρετῇ κεχρημένον (ἄνθρωπον opp. τὸν ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς). I 209, 16 ὄνομα δὲ [καὶ] ταύτης (sc. γυναικὸς) ἐστὶν ἀ. III 121, 10 αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι προσρήσεις μὲν ἔχουσι γυναικῶν, δυνάμεις δὲ καὶ πράξεις ἀνδρῶν τελειοτάτων. III 215, 8 (Θάρρα) κατάσκοπος ... ἀρετῆς. II 160, 7. 287, 23. 296, 18. III 40, 16. 97, 7. 10. 179, 12. 213, 1 (Λεία). I 161, 27. 167, 5. 170, 14. 171, 10. 23. 225, 17. II 28, 19. III 15, 10. 59, 7. 73, 12. 77, 4. 6. 84, 25. 137, 8. 200, 28. 201, 23. IV 23, 14. 45, 23 (Σάρρα). II 18, 24 sqq. (Σάρρα, Ῥεβέκκα, Λεία). I 181, 17 (Σεπφώρα). III 30, 9 (Σεπφώρα καὶ Φουά). II 37, 28 ἀρετῆς τινα πρῶτον τρόπον τὸν Σήθ. — b) *res* I 284, 14 τὰς μὲν ἀρετὰς ἀγροῖς . . . ἀπεικάζων. II 175, 18 ἀκράτῳ φλεγόμενον καὶ καταμεθύοντα ἀρετῆς. I 168, 18 (ἅλς). III 286, 21 τὸ θεῖον βλάστημα. III 242, 6 (γῆ).

II 42, 16 cf. I 75, 6 δένδρον ... ἀρετῆς. II 193, 15 (ἐν μέρει δωρεαί). III 98, 18 τῶν διττῶν διανοίας ἐθνῶν . . ., ἀρετῆς τε καὶ κακίας. III 252, 16 τῆς πανλεύκου καὶ φωτοειδεστάτης ἐσθῆτος, ἀρετῆς. V 149, 24 sq. cf. II 282, 10 τὸ γὰρ εὖ ἡ ἀ. I 80, 6 (Εὐφράτης) συμβολικῶς ἀ. τετάρτη. III 122, 24 ἀ. coni. τὸ ἀγαθόν, ἐστὶν ἡ ζωή. I 222, 14 cf. III 114, 2 sq. τὰς ἀρετάς, ἄμωμα καὶ πρεπωδέστατα ἱερεῖα. III 289, 14 ἐκ τοῦ θείου κρατῆρος, ὃν αὐτὸς ὁ θεὸς ἀρετῶν πεπλήρωκεν. III 273, 17 κτῆμα καὶ ἀγώνισμα ἀρετῆς, σοφῶν ψυχῶν ἄριστον ἐνδιαίτημα. I 141, 4 τὸ λόγιον ... μετὰ τῶν ἀρετῶν. I 76, 4 cf. 75, 22. 23. 137, 11 τὴν γενικωτάτην ἀρετὴν ξύλον εἰρῆσθαι ζωῆς. I 113, 14 sqq. (οἰκία). I 146, 20 τῶν ἱερῶν ἀρετῆς οἴκων. II 116, 28 ὁ (sc. ὄφις) τοῦ Δάν, εἰκών τις ὢν ἐρρωμενεστάτης ἀρετῆς καρτερίας. I 72, 13 cf. 76, 21. II 141, 7. 142, 13. 143, 5 παράδεισος . . . τροπικῶς εἴρηται ἡ ἀ. I 146, 13 (παρεμβολή). I 170, 9 (πατρίς). IV 6, 22. cf. V 91, 6 ὁ . . . ὀξὺ βλέπων πλοῦτος ἡ τῶν ἀρετῶν ἐστι περιουσία. III 253, 9 χιτῶνα τὸν ἱερὸν ἐνδυώμεθα ἀρετῶν ποικίλμασιν ἐνυφασμένον. I 113, 4. 12 πόλις οἰκεία τῶν σοφῶν ἡ ἀ. I 77, 8 sqq. II 272, 6 πόλεις. II 111, 16 (πολίτευμα). I 78, 1 ποταμὸς ἡ γενικὴ ἐστιν ἀ. II 221, 20 τῶν δὲ ἀρετῆς αἱ μνῆμαι κοινωνήσουσι πρεσβείων. I 294, 23 cf. II 196, 3 (σκηνή). III 195, 20 τὸ ἀρετῆς . . . στέλεχος. II 111, 14 στρατὸς δὲ θεῖος αἱ ἀρεταί. II 174, 18 τὰ κατὰ ἀρετῆς ἐπιχειρήματα ὥσπερ τινὰς συμβολὰς καὶ ἐράνους εἰσφέροντες. VI 42, 17 εἰς ἀρετὴν ὥσπερ εἰς ἀκαθαίρετον καὶ ἐρυμνότατον τεῖχος. III 70, 2 sqq. (φλόξ). II 99, 8 τὸ ἀρετῆς ἁπάσης (φυτόν). I 54, 21 τὸ ζωῆς ἀθανάτου φυτόν, τὴν ἀρετῆς παντέλειαν. II 241, 12 οὐ χερσαίων φυτῶν, ἀλλ' οὐρανίων ἀρετῶν. I 283, 21 τῶν δ' ἡμέρων καὶ καρποτόκων ἀρετῶν τὰ φυτὰ πάντα. II 100, 8 ἡ (sc. γεωργία ψυχικὴ) σπείρουσα καὶ φυτεύουσα τὰς ἀρετάς. I 74, 13 ἐν ταῖς φυτουργίαις τῶν ἀρετῶν. II 158, 10 ἑκάστη ... χρῆμα ἅγιον. II 277, 6. III 44, 20. 271, 12. 286, 4 (χώρα). I 172, 14 (χωρίον). II 8, 3 πρὸς τὸν ὀλύμπιον χῶρον ἀρετῆς.

2. **virtus, virgo a deo fecunda reddita:** I 153, 9 sqq. τῆς ἀρετῆς ὁ θεὸς τὰς μήτρας ἀνοίγει. II 85, 20 (Θάμαρ) πληρουμένη τῶν ἀρετῆς σπερμάτων κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καλὰς πράξεις. I 100, 1 cf. III 12, 11 τὰ τῆς μισουμένης ἀρετῆς γεννήματα. II 14, 9 τοῦ ἀγεννήτου γέννημα πρώτιστον, ἐκ τῆς παρὰ τοῖς θνητοῖς μισουμένης ἀρετῆς ἀποκυηθέν. II 29, 8 τῶν δ' ἀρετῶν αἱ μὲν εἰσιν αἰεὶ παρθένοι, αἱ δὲ ἐκ γυναικῶν εἰς παρθένους μετέβαλον. V 347, 20 πᾶσαι ... αἱ ἀρεταὶ παρθένοι. III 73, 3 ἀ. ἀεὶ γεννᾷ. III 73, 17 sqq. τὴν ἀρετὴν μὴ μόνον τίκτειν ..., ἀλλὰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς τίκτειν. III 72, 11 πρὸς μὲν τὰ φαῦλα πάντα ἐστείρωται. III 134, 15 τὸ χηρεύειν ἀρετῆς. IV 23, 21 ἡ μὲν ἀ. τάξιν γυναικὸς ἔχειν δοκοῦσα σπείρειν πέφυκε βουλὰς ἀγαθάς. I 130, 22 ἀρεταῖς . . . τικτούσαις θέμις οὐκ ἔστιν ἀνδρὸς ἐπιλαχεῖν θνητοῦ. I 180, 1. 9. 14 cf. 181, 13. 23. 182, 7. 183, 1 οἷς ἀρετὴν μεμαρτύρηκεν ὁ νομοθέτης, τούτους γνωρίζοντας γυναῖκας οὐκ εἰσάγει κτλ. III 180, 28 τὴν ἀρετὴν μητέρα τοῦ γενητοῦ εἶναι . . . ἀγαθοῦ, λαμβάνουσαν τὰς γονὰς παρὰ μηδενὸς θνητοῦ. I 100, 7 τὴν μητέρα τῶν συμπάντων, τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν τοῦ θεοῦ. IV 24, 1 ὁ μὲν νοῦς ἄρρενος ἡ δ' ἀ. θήλεος μετέχει χαρακτῆρος.

3. **anima semen virtutis concipiens et virtute gravida:** II 211, 15 ψυχῆς ... μήτε τὰ ἀρετῆς ἄρρενα ... σπέρματα καταβάλλεσθαι δυναμένης μήτε τὰ καταβληθέντα παραδέξασθαι. V 92, 16 ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος ... τὸν ἀρετῶν σπόρον ὥσπερ εἰς ἀγαθὴν ἄρουραν τὴν ψυχὴν καταβάλλεται. III 74, 18 νοῦ γὰρ πρὸς ἀρετὴν ἐστι σύνοδος ἐξ αὐτῆς ἐφιεμένου παιδοποιεῖσθαι. I 153, 4 σπείρειν ἐν αὐταῖς (sc. ψυχαῖς) ἀρετάς. V 376, 12 ἐν ψυχαῖς βραχυτάτου σπέρματος τῶν εἰς ἀρετὴν ὑπολειφθέντος. I 121, 23 (ἡμεῖς) ἄπληστοι τῶν ἀρετῆς ὄντες ἐρώτων. III 11, 9 ἀγάπησον οὖν ἀρετὰς καὶ ἄσπασαι ψυχῇ τῇ σεαυτοῦ. I 146, 9 (ψυχὴν) φέρουσαν γέννημα φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς συμπάσης ἀρετῆς.

ἀρήν v. ἄρνες.

ἀρθροῦν. III 7, 15 σὺ διοίξας ἐπὶ πλέον ἤρθρωσας.

ἀρθροῦσθαι. II 23, 15 ὁ δ' ἄνθρωπος. I 263, 15 (λογικὴ διάνοια). III 2, 8 (λόγος). IV 279, 10 (φλόξ). III 211, 5 (ἡ φωνὴ) ἐν τῷ στόματι.

ἄρθρωσις. V 336, 14 (λογική).

ἀρίδηλος. II 139, 13 τὸ αἴτιον. II 114, 28 τὸ δ' ἀληθές. IV 276, 11 (ἀντιλήψεις). II 135, 20 (γένεσις τῶν πυριγόνων). V 240, 11 (θέα). IV 258, 17 (θέσφατα). II 276, 5 (καταλήψεις). V 280, 11. 283, 13 (λόγια). III 69, 5 (ὁ τοῦ σπουδαίου λόγος). VI 121, 24 (μοχθηρία). II 62, 14 τῷ δὲ θεῷ . . . πάντα. III 297, 10 παραδείγματα. IV 191, 1 πίστις. IV 184, 5 σημεῖον. IV 91, 13 (τρανότητες). VI 27, 6. 146, 23

(τύποι). IV 133, 14 αἱ μεγάλαι φύσεις. — III 248, 13 οἱ τηλαυγέστατοι καὶ ἀριδηλότατοι. — III 259, 11 ἀριδήλως. II 286, 21 ἀριδηλότερον.

ἀριθμητικός. I 38, 14. 19. IV 273, 5. V 136, 6 (ἀναλογία). V 232, 19 (θεωρία). I 202, 2 (sc. ἐπιστήμη). III 249, 17 (coni. γεωμετρία, μουσική, ῥητορική, φιλοσοφία).

ἀριθμός. III 44, 3 (στοιχεῖον καὶ ἀρχή). II 148, 24 (ἀρχὴ μονὰς opp. τέλος μυριάς). I 90, 19 πᾶς γὰρ ἀ. νεώτερος κόσμου. III 122, 18 δόγματα ἀνθρώπων ... ἀριθμὸν ἐκτετιμηκότων. III 290, 2 τῶν ὅλων ... εἶναι τὸν θεόν. III 211, 12 (ὁ νοῦς). III 290, 8 ἀριθμοῖς καὶ πέρασι καὶ ὅροις τὴν τῶν ὅλων περιγράψαι φύσιν. III 36, 12 πᾶσιν ἀριθμοῖς ... καταχρησαμένου τοῦ πεποιηκότος. I 35, 18 τὰς τῶν πρώτων ἀριθμῶν ἰδέας. IV 17, 2 οἰκονομεῖσθαι τὰ ἐν κόσμῳ δυνάμεσιν, ἃς περιέχουσιν ἀριθμοὶ καὶ ἀριθμῶν ἀναλογίαι. IV 274, 13 ἡ ἀπειρία τῶν ἀριθμῶν. I 15, 13 ὅρος τῆς ἀπειρίας τῶν ἀριθμῶν. IV 28, 11 τὰ πλήθη τῶν ἀριθμῶν. III 172, 20 (πλήρωσις). I 4, 4 τάξει δὲ ἀ. οἰκεῖον. IV 273, 4 λόγων τῶν ἐν ἀριθμοῖς πολυπλασίων. I 32, 21 ἡ τούτων ἀναλογία τῶν ἀριθμῶν. I 27, 1 ἀριθμῶν ἀναλογίαις. I 31, 19 κατὰ τοὺς ... συνόλως ἀναλογοῦντας ἀριθμούς. I 19, 22 cf 18, 17. V 23, 5 ἡ ἀριθμοῦ φύσις. — IV. 273, 2 πάσας μὲν ἀριθμῶν διαφορὰς ἀρτίων καὶ περιττῶν καὶ ἀρτιοπερίττων. IV 273, 21 τὰ γένη πάντα τῶν ἀριθμῶν καὶ λόγων τῶν κατ' ἀριθμόν. IV 274, 19 ἑτέρας ἀριθμῶν ἐμφαίνει διαφοράς. IV 229, 11 κατὰ τὸν ἐν ἀριθμοῖς ἀσάλευτον καὶ βεβαιότατον καὶ θεῖον ὄντως λόγον. IV 227, 5 σύμβολα ... τῶν πρώτων ἀριθμῶν. IV 292, 15 ἡ ἐν ἀριθμοῖς παρθένος (cf. ἑβδομάς). I 64, 18 οἵ τε ἐντὸς δεκάδος ἀριθμοὶ ἢ γεννῶνται ἢ γεννῶσι. I 38, 16 τὸ δὲ πλινθίον συνέστηκεν ἐκ τῶνδε τῶν ἀριθμῶν. I 33, 20 τὰ μὲν τρία ἐπιπέδου σχήματός ἐστιν ἀ. I 48, 8 ὡς ἕκαστον τῶν τοῦ σώματος μερῶν ... τοὺς ἐπιβάλλοντας ἔχειν ἀριθμούς. I 42, 4 τὰ δὲ διὰ τῆς ... ὄψεως κρινόμενα μετέχει τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ γένος. V 361, 14 ἑκάστης ἡλικίας τοὺς ὁρισθέντας ἀριθμούς. III 95, 14 πράξεις γὰρ αἱ κατὰ σοφίαν τελείοις ἀριθμοῖς βεβαιοῦνται.

II 301, 18 (ἅγιοι καὶ τέλειοι). VI 63, 13 (πεντηκοντάς) ἁγιώτατος καὶ φυσικώτατος ἀριθμῶν. V 100, 18 ἀνδρειότατος γὰρ καὶ ἀλκιμώτατος ὁ ἀ. (ἕβδομος). I 20, 3 ὁ ἄπειρος ἀ. III 44, 1 ὁ κατὰ σύνεσιν ἀπειράκις ἄπειρος ἀ. V 101, 7 ἑξῆς ... ἀρτιοπέριττος ἀ. IV 274, 10 ἀρχέτυποι. I 35, 2 ὁ δὲ γεννηθεὶς ἀ. I 4, 4 ἀριθμῶν ... γεννικώτατος ὁ ἕξ. V 129, 13 ἀφέσεως ἱερὸν ἀριθμόν. V 107, 3 ὁ ἱερώτατος ἀ. ... τὸ ἕβδομον ἔτος. IV 263, 12 ὁ ἱερώτατος τῆς ἑβδόμης ἀ. II 309, 16 κεκραμένῳ καὶ μιγάδι ἀριθμῷ χρήσεται, τῷ πέμπτῳ καὶ ἑβδομηκοστῷ. II 149, 1 (μεθόριοι). II 151, 24 (μέσοι). I 4, 13 (μικτός). I 4, 10 (περιττοί). II 20, 27. III 29, 21. IV 142, 2. V 43, 14. 95, 19. 96, 10. 350, 17 (τέλειος). III 188, 29 τέλειοι. I 15, 9. V 316, 3 (τέλειος, τετράς). I 4, 12. 62, 5 (τέλειος, ὁ ἕξ). II 10, 27. 38, 17. III 90, 6. 95, 26. V 136, 12. 233, 2 (τέλειος, δεκάς). III 150, 10 τέλειος, ὁ δώδεκα. IV 220, 5 (τέλειος, ὁ ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν). III 189, 17 (⟨τέλειος⟩ ὁ ἐνενήκοντα).

III 21, 9 αἰσθητῶν ἀστέρων. II 159, 24 αἰσθήσεως πεντάς. IV 219, 9 ἡ πεντὰς αἰσθήσεων. III 94, 16 τῆς ἀφέσεως ... πεντηκοντάδος.

III 33, 19 (opp. ἀναλογία). I 33, 2 ὅταν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν μετέλθωμεν ἐπὶ τὸν ἐν ἁρμονίαις λόγον. IV 125, 5 ἀριθμοὺς ... καὶ γεωμετρίαν. V 81, 13. 142, 27 (coni γράμματα). III 34, 4 (coni. μέγεθος). VI 91, 1 (coni. μέτρα). I 16, 15 ἐν ἀριθμοῖς opp. ἐν δὲ σχήμασι. V 122, 8. 361, 20 (coni. τάξις). V 119, 7 (coni. χρόνος). III 235, 2 cf. II 53, 4. III 277, 1 (coni. χρόνοι). — III 191, 4 ἀριθμῷ opp. γνώμῃ. II 75, 12. V 324, 8. 341, 17 ἀριθμῷ opp. δυνάμει.

IV 227, 12 ἐν τῇ περὶ ἀριθμῶν πραγματείᾳ (titulus libri Philonei perditi). — cf. singulos numeros in indice receptos.

ἀρκτικός. I 39, 18 (οὐρανοῦ κύκλος.).

ἄρκτος. I 40, 18 cf. 63, 7 ἥν φασι πλωτήρων εἶναι προπομπόν, ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συνέστηκεν. V 101, 2 (coni. πλειάς). V 18, 2 cf. VI 172, 8. 182, 21 ἐξ ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ ἄρκτου καὶ μεσημβρίας. — IV 145, 4. 294, 20. V 356, 1 (ἄρκτοι).

ἅρμα, III 68, 22 cf. 305, 15 τὸ πτηνὸν ἅ., × τὸν σύμπαντα οὐρανόν. — All: II 191, 29 (ἑξακόσια, τοῦ ὀργανικοῦ σώματος ἓξ κινήσεις). III 262, 5 (κενὴ δόξα).

ἁρμονία. 1. in mundo et coelo: II 240, 14 τὸ τοῦ παντὸς ὄργανον, ὁ κόσμος πᾶς, ταῖς ἁρμονίαις μουσικῶν μελῳδῆται. II 240, 21 πάσας τὰς ἁρμονίας ὑπερβάλλουσα ἡ κοινὴ πάντως (συμφωνία). VI 96, 11 τὴν τοῦ κόσμου φύσιν ..., τὴν ἁρμονίαν τῶν ἀναρμόστων. V 116, 27 ἐν ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ, καθ' ἣν διοικεῖται σύμπας ὁ κόσμος. IV 291, 5 ἁ. γὰρ πάντων ἐστὶν ἡ ἀγαθότης καὶ ἵλεως δύ-

ναμις αὐτοῦ (scil. θεοῦ). II 4, 5 (ὁ θεὸς) ἕκαστον ἑκάστῳ κατὰ τοὺς ἁρμονίας λόγους συνύφηνεν. V 252, 7 (ὁ θεὸς) ἐξ ἀκοινωνήτων καὶ ἀναρμόστων κοινωνίας καὶ ἁρμονίας ... ἐργασάμενος. II 312, 17 τίς ὁ ἀόρατος οὗτος τῆς ἁρμονίας καὶ ἑνώσεως πᾶσι δεσμός. III 212, 14 (ὁ οὐρανὸς) τὴν πάμμουσον ἁρμονίαν ἀποτελῶν. III 209, 18 συνεχὴς καὶ ... πυκνὴ ἁ. (οἱ ἀστέρες). I 43, 10 λύρα ... ἡ ἑπτάχορδος ἀναλογοῦσα τῇ τῶν πλανήτων χορείᾳ τὰς ἐλλογίμους ἁρμονίας ἀποτελεῖ. V 286, 3 ἐν μέσοις τὰς ὑμνῳδίας ἐποιεῖτο διὰ παντὸς ἁρμονίας καὶ συμφωνίας εἴδους, ἵνα κατακούσωσιν ἄνθρωποί τε καὶ ἄγγελοι. V 122, 6 τοῦ κόσμου παντός. II 58, 22. IV 212, 8. 228, 8 τοῦ παντός. V 23, 17 τῶν τοῦ κόσμου μερῶν. IV 228, 2 (γῆς καὶ ὕδατος). V 133, 16 τῶν ἐτησίων ὡρῶν.

2. in anima: III 211, 13 (ὁ νοῦς) I 217, 18 τὴν πρὸς θεὸν καὶ ἀρετὴν ἀρέσκειαν ὥσπερ τινὰ ἔντονον καὶ σφοδρὰν ἁρμονίαν οὐ δυνηθὲν τὸ πάσης ψυχῆς ὄργανον ἐνεγκεῖν. II 242, 12 τῶν κατὰ κακίαν ... ἐν ἁρμονίᾳ τινὶ τῷ ὅλῳ σώματι συγκινουμένων. III 4, 16 τὸ γὰρ νοητῆς ἁρμονίας εὐάρμοστον καὶ σύμφωνον μέλος ὁ νοητὸς μουσικὸς μόνος καταλαβεῖν ἱκανός. IV 276, 5 ἦχον ἀόρατον ἐν ἀέρι ... ἁρμονίαις τελείαις ἡρμοσμένον ... ψυχὴν λογικήν.

3. in corpore: V 157, 12 τὰ μέρη τοῦ σώματος τῆς κατὰ φύσιν ἁρμονίας ἐκστάντα. V 201, 17 τὴν ἀπ' αὐχένος ἅπασαν ἁρμονίαν. V 370, 5 τῆς ἁρμονίας καὶ συμφωνίας τῶν μελῶν πάρεσις. V 110, 17 τὴν ῥώμην ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει καθάπερ ἁρμονίαν συναύξοντες. VI 62, 18 τῆς ἁρμονίας ὑφ' ἧς συνείχοντο (οἱ δισώματοι) λυθείσης.

4. sonorum et vocum: V 83, 2 δι' ἧς (sc. ἀκοῆς) μέλη καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοί, ἔτι δὲ ἁρμονίαι καὶ συμφωνίαι. II 22, 22 ἡ φύσις ... πάσας αὐτῷ (sc. φωνητηρίῳ ὀργάνῳ) τὰς ἁρμονίας καὶ τὰ γένη τῶν μελῳδιῶν εὐθὺς ἐχαρίζετο. III 75, 9 μουσικὴ ... τὸ δ' ἀνάρμοστον ἁρμονίᾳ ... κατεπᾴδουσα. II 257, 22 ἁ. καὶ συμφωνία ἡ αὐτὴ πάντων ὁμοῦ. III 172, 10 ὡς ἐν ὀργάνῳ μουσικῷ. IV 261, 6 ἀντιφθόγγοις ἁρμονίαις συνηχοῦντες. VI 69, 6 ἀντιφώνοις ἁρμονίαις. III 301, 27 τὰς ἁρμονίας καὶ μελῳδίας ᾄσεται. II 111, 8 δύο δὲ χοροὶ ... ἀντήχον καὶ ἀντίφωνον ἀναμέλψουσιν ἁρμονίαν.

5. in numeris: IV 274, 1 λόγων τῶν κατ' ἀριθμὸν καὶ ἀναλογιῶν ἁρμονιῶν τε αὖ καὶ συμφωνιῶν. I 38, 13 sqq. ὃ (sc. διάγραμμα) πάσας μὲν τὰς ἁρμονίας, τὴν διὰ τεττάρων, τὴν διὰ πέντε, τὴν διὰ πασῶν ... περιέχει. I 33, 2 sqq. τὰ δὲ πέντε πρὸς δύο.... τὰ δὲ τέσσαρα πρὸς τρία. V 136, 7 (ἡ δεκὰς περιέχει) τὰς ἁρμονίας.

6. universe et metaphorice: V 232, 4 πρὸς ἁρμονίαν βίου καὶ συμφωνίαν ἀνεπίληπτον. IV 126, 24 λόγου καὶ βίου. IV 211, 8. V 99, 17 πρὸς ἔργα λόγων. IV 233, 3 δογμάτων. V 354, 11 cf. 323, 21 ταῦτα (sc. λόγος, διάνοια, πράξεις) ... δεθέντα ἁρμονίας ἀλύτοις δεσμοῖς. IV 298, 17. V 335, 8 ἠθῶν (coni. κρᾶσις). II 61, 13 ἀρετῶν καὶ τῶν φύσει καλῶν. II 3, 10. 145, 20. III 54, 22. 134, 4. IV 257, 15 (coni. ἕνωσις). V 156, 9 (ἀνάρμοστος). V 348, 20 ταῦτα (sc. βασιλεία, νομοθεσία, προφητεία, ἀρχιερωσύνη) ... τοῖς ἁρμονίας δεσμοῖς ἑνωθέντα. V 256, 11 ὁμοιοτρόπων παραγγελμάτων. V 217, 25 τῶν λέγεσθαι μελλόντων. V 28, 9 νυμφίος τε καὶ νύμφη πρὸς ἁρμονίαν ἐπιδειξάμενοι.

ἁρμονικός. I 38, 15. 23. 24. 39, 6. IV 273, 11. V 136, 6 (ἀναλογία). I 38, 12 (ἑβδομάς). IV 125, 6 (θεωρία). I 32, 16 (λόγοι).

ἁρμονίως. I 236, 8. II 75, 9.

ἄρνες. VI 213, 15 τὰ ἱερεῖα.

ἀρνία. VI 221, 21.

ἄρουρα. V 159, 6. VI 94, 10 (μήτρα) cf. indic. nom. s. v. Πλάτων Nr. 7. II 211, 17. V 92, 17 (ψυχή). III 302, 3 τὰς λογικὰς ἐν ψυχαῖς ἀρούρας. IV 216, 5 ἣν (sc. φύσιν) ὥσπερ ἀγαθὴν ἄρουραν φιλοσοφία παραλαβοῦσα. — III 9, 2. 297, 4. IV 84, 7. 116, 17. 120, 17. 147, 5. 168, 20. V 27, 4. 159, 4. 161, 9. 214, 17. 311, 5. 372, 16. VI 62, 14. 103, 1. 131, 27. 202, 2 (sensu communi).

ἀρρενικός. V 60, 9 cf. 33, 9 τῶν ζῴων τὰ πρωτότοκα. II 86, 16 (πτῶσις). — I 115, 19 πᾶν ἀρσενικόν.

ἀρρενογονεῖν. II 43, 2 cf. 309, 12 Νῶε. II 292, 26 ἡ φρόνησις ... Σάρρα.

ἀρρεπής. III 188, 5 (αἱ θεοῦ ἀρεταί). III 172, 9 (βεβαιότης). IV 39, 4 (γνώμη). VI 9, 5 (διάνοια). II 235, 21 (δύναμις). III 182, 28 (ἰσότης). III 294, 2 ὁ κόσμος. II 51, 22 (προαίρεσις) τοῦ σοφοῦ. II 61, 8. III 295, 2 τὸ ἀρρεπές. — II 235, 28 ἀρρεπῶς.

ἄρρηκτος. III 134, 6 ἀρεταί. II 261, 11 cf. V 303, 28 (δεσμοί, αἱ τοῦ θεοῦ δυνάμεις). I 281, 21 ἐγκρατείας (δεσμοί). VI 110, 17 δεσμός (ἕξις). II 135, 7 (δεσμός, ὁ λόγος). I 294, 7 τῶν ἀρρήκτων σώματος καὶ περὶ σῶμα δεσμῶν. II 117, 18. 190, 4 (φωνή). — III 16, 7 ἀρρήκτως.

ἄρρην. I 180, 21 ἄνθρωπος. V 162, 9 ἀνθρώποις εἴτ' ἄρρεσιν εἴτε θηλείαις. I 46, 19 (ὁ κατὰ τὴν εἰκόνα ἄνθρωπος) οὔτ' ἄρρεν οὔτε θῆλυ. I 93, 14 τὸν γενικὸν ἄνθρωπον, ἐν ᾧ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ γένος. IV 24, 3 ἡ ἀρετὴ φύσει. V 101, 8 ἑξὰς ... ἔχων ἄρρενα μὲν τὸν περιττόν, θῆλυν δὲ τὸν ἄρτιον (ἀριθμόν). V 93, 1, (βρέφος). II 110, 3 ὁ γαυριῶν. I 248, 56 285, 24. II 42, 14. III 15, 9. 154, 17. III 248, 10. 262, 1. IV 122, 16. 255, 9. V 48, 21. 100, 17. 160, 14. 271, 5 (γενεά). II 2, 32. 295, 16 γέννημα. II 211, 19 ὁ δημιουργὸς ἡδονῆς ... οὔτε ἄρρην ὢν οὔτε θήλεια. I 244, 7 (ἔγγονον ψυχῆς) δὲ εὐπάθεια καὶ ἀρετή. I 25, 20 τὰ εἴδη ... ἄρρεν τε καὶ θῆλυ. I 244, 5 (ἐννοήματα). III 288, 14 εὐνοῦχος ... οὔτ' ἄρρεν οὔτε θῆλυ. V 56, 2. 57, 7 (ζῷον). III 32, 15 τὸ ζῷον εἰς ἄρρεν ἔτεμνε καὶ θῆλυ. IV 214, 12 ἄρρεν τε καὶ θῆλυ (ζῷον). V 80, 8. 126, 1 cf. IV 281, 9 (θεοί). V 56, 4 θῦμα opp. θῆλυ. II 122, 22 τῶν θνητῶν τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ θῆλυ. II 110, 1 θυμός. V 48, 7. 17. 51, 16 τὸ ἱερεῖον. II 214, 7 (καρποὶ καὶ λόγοι). I 110, 9 (κινήματα ἐν ψυχῇ). III 154, 1 τὸ κυοφορούμενον. II 180, 15 (λογισμός). I 157, 32 (λογισμοί). II 43, 3. 176, 22 (τέλειος καὶ ὀρθὸς λόγος). II 287, 3 (λόγοι). VI 36, 3 (νόσος opp. θήλεια). I 155, 10 (νοῦς). II 39, 15 ἐξ αἰσθήσεως καὶ νοῦ, ἄρρενός τε καὶ θήλεος. I 4, 9 τὸ περιττόν, τὸ δ' ἄρτιον θῆλυ. III 121, 13 παρὰ ἄρρεν τὸ τὰ ὅλα ποιοῦν ἐλέχθη. II 165, 4 (πράξεις). V 34, 3 (οἱ πρωτότοκοι). III 121, 16 (σοφία). II 211, 15 τὰ ἀρετῆς ... σπέρματα. V 78, 24 (τύπος). III 201, 23 (υἱός). I 183, 20 (ἡ φύσις) τοῦ ἀποκυηθέντος. II 201, 15 ἐν ψυχῇ φυτόν. III 121, 10 ἡ φύσις (τῆς σοφίας). V 160, 19 τὴν ἄρρενα φύσιν ... εἰς θήλειαν μεταβάλλειν. I 264, 14. IV 24, 1. V 99, 3 (χαρακτήρ). V 199, 22. 200, 1 (ψυχή). II 80, 7 cf. I 296, 25 τῆς ψυχῆς μέρη. — I 245, 12 ὅσα ... αἴσθηται κατὰ τὴν ἐπικέλευσιν τοῦ νοῦ, πάντα ἐστὶν ἄρρενα καὶ τέλεια. I 297, 1 τὸ δὲ κατὰ κίνησίν τε καὶ ἐνέργειαν ἅτε ἐν τῷ δρᾶν ἐπινοούμενον ἄρρεν ὀνομάζεται. — I 4, 14. 56, 6. 248, 3. III 121, 14. IV 23, 20 (τὸ ἄρρεν). IV 121, 11 τὰ ἄρρενα. — I 196, 18 ἄρρεν θήλεος καὶ θῆλυ ἄρρενος ... ἐρῶσι. — V 93, 15 (ὁ ἄ.) — I 110, 6 διαφορὰν τῶν ὄντων, ... ἀρρένων θηλειῶν. V 58, 19 ἱερέων ἄρσενες. V 98, 19 ἐπ' ἀρρένων coni. ἐπὶ θηλειῶν. — IV 31, 7 ἄνδρες ὄντες ἄρρεσιν ἐπιβαίνοντες. VI 61, 17 ἀνδρῶν ἄρρεσιν (ἐπιμανέντων). V 116, 4 παρθένοι ... ἰσομοιρείτωσαν τοῖς ἄρρεσιν. IV 255, 4 διὰ τὸ τὰς κληρουχίας ἄρρεσι δίδοσθαι..

ἄρρητος. III 219, 15 (θεός coni. ἀκατονόμαστος). III 39, 19. 159, 5. 13 (τὸ ὄν). III 159, 12 τὸ τῶν ὄντων πρεσβύτατον. — I 43, 16. 281, 17. 297, 15. 17. III 246, 11. VI 31, 8 (τὰ ἄρρητα). IV 5, 18 ῥητοῖς ἄρρητα (ἀναμιγνύς). V 199, 21 σύμβολα ... ῥητὰ ἀρρήτων.

ἄρρυθμος. I 195, 14 cf. V 83, 10 τὸ δὲ ἐν ἡμῖν ἄρρυθμον. III 75, 8 τὸ ἄρρυθμον.

ἀρρώστημα. II 10, 21. 16, 6. 15. V 231, 16 (coni. νοσήματα). I 52, 16. V 41, 3 (coni. νόσημα, πάθος). I 268, 4. III 65, 6. V 62, 15 (coni. πάθη, νοσήματα). IV 151, 17 (λοιμικά). II 71, 9 τὸ ἀ. λωφῆσον. I 221, 9. 231, 7. II 93, 22. 224, 13. 232, 30. III 219, 27. V 317, 3 (τῆς) ψυχῆς. V 61, 15. 89, 16 (ψυχικά). — III 82, 19 τὸν ἀρρωστημάτων γέμοντα βίον. I 251, 6 ἰατρὸς τοῦ νοσοῦντος ἀντιτεταγμένος τοῖς ἀρρωστήμασι. II 16, 20 ἀλόγου ψυχῆς ἔκγονον ἀ. II 72, 2 (δυσίατον). V 177, 21 τὰ ἐκ φαρμακειῶν ἀρρωστήματα.

ἀρρωστία. I 187, 2 σώματος.

ἀρτηρία. II 75, 7 τὸ γὰρ ἀφ' ἡγεμονικοῦ πνεῦμα διὰ τραχείας ἀναπεμπόμενον ἀρτηρίας. V 370, 3 τοῦ δ' ἐν ἀρτηρίαις πνεύματος. IV 276, 2 (coni. στόμα, γλῶττα). IV 139, 8 (coni. γλῶττα). II 23, 8 τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν ἡ τὰ ζῷα φύσις διαπλάσασα ὥσπερ μουσικὸν κανόνα τείνασα.

ἀρτιοπέριττος. I 4, 13. IV 273, 2 sq. V 101, 7 (ἀριθμός, ἀριθμοί).

ἄρτιος. I 260, 3 τὸ ... ἀγαθόν. II 8, 11 (ἀγαθά). VI 129, 17 (ἀμοιβαί). V 101, 8 (ἀριθμός). I 4, 10. IV 273, 1 sq. (ἀριθμοί). V 247, 8 (βάσεις). III 172, 19 (τὸ αὐτομαθὲς γένος). VI 166, 20 ἡ ἡγεμονία. II 93, 8 (λογισμοί). II 158, 4 (λόγος sive ἀριθμός). III 187, 2 (τὸ ὄν). II 17, 20. III 233, 10 ἀρτίοις ποσί. II 196, 19 (φύσις). — I 4, 9 τὸ δ' ἄρτιον θῆλυ. VI 104, 18 (ἄρτιον opp. περιττόν). II 50, 8 (ἄρτια opp. περιττά). — IV 305, 7. VI 219, 18 ἀρτίως.

ἄρτος. V 125, 6 cf. 42, 1 ἡ ... ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης ἄρτων δώδεκα πρόθεσις. IV 225, 8 ἡ δὲ τράπεζα ..., ἐφ' ἧς ἄρτοι καὶ ἅλες. V 32, 20 ἄρτον ἀφαιρεῖν ἀπαρχὴν εἰς ἱερέων χρῆσιν. V 45, 3 ἀνάγεται χαριστήρια καὶ ἀνάγεται ἄρτοις. IV 304, 12 πεντηκοστὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ προσάγειν ἄρτους ἔθος. V 124, 6 ἄζυμος. III 107, 13. VI 68, 13 (ἄζυμοι). V 130, 10. 131, 6. 132, 5 (ἐζυμωμένοι). III 282, 9 ἄρτον καὶ ἱμάτιον, τὸν φύσεως πλοῦτον.

VI 68, 12 sq. ἄρτοι καὶ ἅλες. VI 68, 10 ἄ. ἐξυμωμένος μετὰ προσοψήματος ἁλῶν. VI 35, 14. cf. 65, 20 ἄρτον εὐτελῆ (σιτοῦνται Therapeut.). V 358, 15 ἄρτον καὶ ναματιαῖον ὕδωρ. V 90, 13 ἄρτους καὶ ἐλαίας. I 130, 19 ἄρτους γὰρ καὶ οἶνον προσφέρει. — All.: I 151, 18 cf. III 139, 13 ὁ ἄ. ὃν δέδωκεν (ὁ θεὸς) ἡμῖν φαγεῖν, „τοῦτο τὸ ῥῆμα". V 42, 13 ἐραστῇ σοφίας διαρκὴς τροφή. III 105, 23. 107, 9 „κακώσεως". I 168, 29 χόρτον καὶ ἄρτον καλεῖ συνωνύμως.

ἀρχάγγελος. II 257, 3 (λόγος). III 47, 1 (coni. πρεσβύτατος λόγος). III 238, 12 τὸν ἀρχάγγελον, κύριον.

ἀρχαιολογεῖν. I 234, 19. IV 2, 14. 211, 3. V 2, 18.

ἀρχαιολογία. III 63, 22. V 121, 9.

ἀρχαῖοι, οἱ. III 41, 18 cf. 64, 19 ὥς εἶπέ τις τῶν ἀρχαίων.

ἀρχέγονος. II 14, 8 (ὁ) τὸν θεὸν ὁρῶν, ἀρχεγονότατον ὄν. VI 47, 8 τὸ ὄν, ὃ ... καὶ μονάδος ἀρχεγονώτερον VI 90, 17 ἀρχεγονώτερον (φύσεως ἔργον).

ἄρχειν. I 162, 26 sq. τὸ κρεῖττον ἄ., τὸ δὲ χεῖρον ἄρχεσθαι δεῖ. I 105, 25 τὸ δὲ ἀποθνῆσκον οὐ τὸ ἄρχον ἐστὶν ἐν ἡμῖν. I 277, 4 ἄρχει δὲ ὁ θεός. II 150, 16 (ὁ κύριος) opp. εὐεργετεῖ. All.: I 106, 24 cf. 167, 5. 170, 14. 180, 9. III 59, 7. 73, 12. 170, 17. 171, 1. IV 23, 15 ἡ ἄρχουσα σοφία vel ἀρετὴ Σάρρα.

(ὁ) ἄρχων. I 176, 22 ἄρχοντα καὶ ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν. I 190, 18 ἄ. καὶ ἡγεμὼν εἷς ὁ θεός. II 80, 4 καθ' ἃς (sc. δυνάμεις) καὶ κύριος καὶ θεός, ἄ. τε καὶ εὐεργέτης. III 239, 26 (ἀ. θεὸς coni. εὐεργέτης). I 177, 9 ἐν οἷς (sc. δυνάμεσιν) δὲ ἄ. (ὁ θεός). IV 281, 4 τῆς μεγαλοπόλεως (int. deus). V 364, 19. 20 οὐ τῶν κατὰ μέρος ἀρχόντων, ἀλλὰ τοῦ ἑνὸς καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἄρχοντος, ἁγίου ἅγιος. II 150 20. 262, 2. 301, 22. III 160, 3. IV 296, 13. V 72, 14. 74, 11. 12. 375, 5. VI 5, 16 (θεός). I 197, 7 (ἡ ψυχὴ) ἀπόλειψιν ... πρὸς τὸν ἄρχοντα χρηματίσασα. IV 243, 6 πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ ὀρθὸν λόγον. III 297, 25 μόνος ὁ σοφὸς ἄ. καὶ βασιλεύς. II 30, 13 ὁ σοφὸς μόνος ἐλεύθερός τε καὶ ἄ. II 28, 11 ὁ κτησάμενος αὐτὰς (sc. ἀρετὰς) ἄ. καὶ βασιλεύς. V 251, 9 ἄρχοντές εἰσιν οἱ ἀγαθοί. V 98, 10 ἐρασταὶ φρονήσεως. IV 161, 11. 165, 10. 250, 12. 253, 5. 255, 11. 262, 3. V 147, 16. 238, 2 (Moses). V 284, 11 (Ἰησοῦς).

ἀρχέκακος. VI 65, 3 (ἀνισότης). V 228, 21 πάθος. — II 172, 9 τὸ ἀρχέκακον.

ἀρχέτυπος. III 229, 21 (ἀκτῖνες). IV 274, 9 ἀριθμοί. I 72, 12 (ἀρετή). I 193, 25 αὐγή. V 246, 19 (ἡ τοῦ θεοῦ βασιλεία). IV 79, 16. 218, 2. V 221, 14. 280, 3. VI 18, 15. 26, 16 (γραφή). VI 222, 5 (γραφαί). I 172, 22 γραφαί τε καὶ ἀνδριάντες. III 254, 15 εἶδος. I 91, 4 ἡ γὰρ εἰκὼν τοῦ θεοῦ. I 5, 2. 66, 20. III 179, 20. 181, 21. 245, 12. V 42, 1. 207, 17 (ἰδέα). I 8, 3 [ἰδέα τῶν ἰδεῶν]. V 173, 9 (λογικὴ ἰδέα). III 64, 5 (ἰδέαι). III 52, 6 (λόγος). II 137, 18 τοῦ αἰτίου (λόγος). V 374, 17 (θεοῦ λόγος). VI 53, 15 (μνημεῖα). I 27, 2 (μουσική). IV 2, 3 (νόμοι). I 23, 8 (ὁ τῶν ὅλων νοῦς). III 212, 22 ὁ ... οὐρανός, τὸ μουσικῆς ἀρχέτυπον ὄργανον. I 24, 8. II 22, 9. III 73, 22. 232, 11. V 67, 18. 79, 9. 285, 13. VI 77, 12 (παράδειγμα). II 241, 21 παραδείγματα. II 249, 26 (πόλεις). I 71, 23 (οὐράνιος σοφία). III 50, 19 (ἡ κατ' οὐρανὸν σφαῖρα). I 8, 2. II 196, 4. 5. V 122, 20 (σφραγίς). IV 292, 7 (τοιοῦτος) τῶν ἀρίστων βίων. III 242, 1 (τύποι). II 276, 9 [ἡλίου] φέγγος. II 139, 11. III 250, 3 (φύσεις). — I 276, 7. 278, 4. II 63, 11. 262, 14. III 202, 24. V 342, 16 (τὸ ἀρχέτυπον). I 134, 20 αὕτη (sc. θεοῦ) δὲ ἡ σκιὰ ... ἑτέρων ἐστὶν ἀρχέτυπον. I 191, 16 πρὸς ἀρχέτυπον τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθόν. I 277, 8 ἀρχέτυπον μὲν φύσεως λογικῆς ὁ θεός. III 221, 5 ὁ θεὸς φῶς ἐστι ... καὶ παντὸς ἑτέρου φωτὸς ἀρχέτυπον. II 143, 24 μίμημα ἀρχετύπου (ὁ κόσμος). III 30, 4 ᾗ διαφέρει ... μίμημα ἀρχετύπου. III 282, 15 (εἰρήνης) τῆς κατὰ τὰς πόλεις ἀρχέτυπον. II 41, 4 πολέμων ... ἁπάντων ἀρχέτυπον. II 61, 15 ὄργανον γὰρ τελεώτατον ... ἀρχέτυπον τῶν χειροκμήτων. — I 49, 15. 135, 29. III 188, 7. VI 201, 12 (τὰ ἀρχέτυπα). II 270, 22 sq. μίμημα ἀρχετύπων. V 144, 23 ἀποβλέπων ὥσπερ εἰς ἀρχέτυπα. V 327, 12 συμπεφυκότων ἀρχετύπων ἀγαθῶν.

ἀρχή. 1. initium: I 18, 8. 22, 14. 65, 21, 93, 24. II 178, 19. 220, 17. 237, 18. 250, 26. 256, 21. III 40, 3. 88, 13. 162, 27. 250, 21. IV 142, 14. 219, 4. 296, 3. V 336, 5. VI 63, 14. 77, 7. 89, 14. 95, 12. 108, 14 γενέσεως. cf. γένεσις. I 130, 2 τίς ἀ. γενέσεως. III 148, 3 πᾶσα ἀ. καὶ πᾶν τέλος αὐτόματόν ἐστιν. III 15, 11 ἡ ἀμήτωρ ἀ. I 154, 14 σπέρμα γὰρ πᾶν ἐστι γενέσεως ἀ. VI 103, 9 τὴν σπερματικὴν ἀρχήν. VI 102, 20 σπέρμα γὰρ ἔοικεν ἀρχῇ. VI 100, 14 κίνησις δὲ γενέσεως ἀ. II 24, 26 τοῦ παντός. II 14, 20. III 304, 26 τῶν ὅλων. V 122, 11 καθ' ἣν ὅδε ὁ κόσμος ἐδημιουργεῖτο. IV 280, 18 ἀ. δ' ἀρίστη πάντων μὲν τῶν ὄντων θεός. III 28, 21 τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη κατὰ θεόν. II 151, 18 coni. τέλος... τῶν ἁπάντων εἶναι θεόν. III 28, 11 ὥσ-

περ αἱ ἀρχαὶ θεοῦ, οὕτως καὶ τὰ τέλη θεοῦ. II 149, 3 (θεός coni. πέρας τῶν ἁπάντων). I 62, 19 (θεός) τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀ. τοῦ δρᾶν. V 122, 20 τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐκμαγεῖον. V 139, 8 τῆς . . . στερεᾶς οὐσίας. V 72, 24 ἐξ ἀρχῆς ὅτε ἐποίησεν (ὁ θεός). V 64, 22 ἐξ ὧν ἡ ἀ., πρὸς ταῦτα καὶ τὸ τέλος. IV 282, 3 γένεσις δὲ φθορᾶς ἀ. IV 214, 7 δευτέρας γενέσεως ἀνθρώπων. I 17, 6 τῇ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου γενέσει γέγονεν ἀ. IV 11, 16 sq. τέλος τοῦ γένους ἡμῶν καὶ ἀρχήν. I 28, 18 ἀρχὴν καὶ τέλος τῶν γεγονότων. I 183, 18 ὅς ἦν ἀ. τῆς ἐξ ἀλλήλων γενέσεως ἀνθρώποις. — II 127, 6 sqq. (ἀρχαί coni. προκοπαί, τελειότητες).

2. **elementum**: I 293, 10. III 64, 8. 13. 297, 18. IV 281, 1 (τέτταρες). IV 267, 9 γῆ καὶ οὐρανός, αἱ τοῦ παντὸς ἀρχαί. III 141, 25 ἀτόμους ὡς τῶν ὅλων ἀρχάς. I 293, 1 (ὑλικαί). III 44, 3 ἀριθμοῦ coni. στοιχεῖον.

3. **potestas**: I 176, 22 cf. 177, 5 sqq. ἀρχῆς . . . καὶ ἀγαθότητος τῶν δυεῖν δυνάμεων τὰ Χερουβὶμ εἶναι σύμβολα. I 226, 1 ὁ θεὸς δορυφορούμενος ὑπὸ δυοῖν τῶν ἀνωτάτω δυνάμεων ἀρχῆς τε αὖ ἀγαθότητος. III 294, 8 (δύναμις). III 159, 21 (ἡγεμόνος i. e. dei). II 51, 9. 150, 24. III 235, 18. IV 256, 18 (θεοῦ). III 160, 26 οὗ (sc. τοῦ ἀγενήτου). IV 142, 5 ᾗ κέχρηται (ὁ θεός). — III 304, 8. 15. 21 cf. 283, 24 (opp. ἀναρχία). — All: I 171, 9. 22 cf. III 72, 5. 170, 17 Σάρα δὲ σύμβολον ἀρχῆς ἐμῆς — καλεῖται γὰρ ἀ. μου v. ἄρχειν et Σάρα in ind. nom. I 176, 22 τὰ Χερουβίμ.

4. ἀρχαί = ἀπαρχαί. III 27, 4 sqq. 90, 10.

5. **dictum**: II 120, 9 cf. I 273, 10. III 27, 16 ἀ. δ', ὁ τῶν παλαιῶν λόγος, ἥμισυ τοῦ παντός, cf. indic. nomin. s. v. Πλάτων Nr. 6 et s. v. Ἡσίοδος.

ἀρχηγέτης. VI 53, 14 τῆς αἱρέσεως. IV 265, 8 τῆς ἀσεβείας. III 125, 13 οἱ τοῦ γένους, . . δώδεκα. III 172, 12 τριῶν ὄντων τοῦ γένους ἀρχηγετῶν. I 27, 10. V 326, 11. 330, 4 τοῦ γένους. I 47, 12. V 140, 15. 237, 10 τοῦ γένους ἡμῶν. III 168, 17 γένους ἀνθρώπων. IV 3, 13 τοῦ μικτοῦ γένους. IV 60, 15. 127, 25. 178, 12. V 250, 17. 349, 2. 375, 4 τοῦ ἔθνους. IV 269, 4 τοῦ ἡμετέρου ἔθνους IV 121, 5 τοῦ σύμπαντος Ἰουδαίων ἔθνους. III 128, 10 τοῦ θιάσου τούτου. V 327, 17 εὐπατριδῶν. II 178, 17 τοῦ παντός coni. ὁ κτίστης καὶ πατὴρ αὐτοῦ. IV 215, 16 δευτέρας . . . περιόδου. IV 11, 14 νέας ἀνθρώπων σπορᾶς. — V 349, 14 ὁ τρίτος τῶν ἀρχηγετῶν. I 50, 2 (πρῶτος ἄνθρωπος). II 10, 6 Σήθ. V 86, 3 ἐν τοῖς νόμοις τῶν ἀρχηγετῶν. VI 3, 14. 165, 25 πρόγονοι μέχρι τῶν ἀρχηγετῶν.

ἀρχηγικός. IV 251, 11 αἴτιον.

ἀρχιδεσμοφύλαξ. II 80, 12. 81, 5.

ἀρχιερεύς. III 288, 19 ἄμωμός ἐστιν. IV 231, 6 διακοσμηθείς. III 251, 6. 252, 9. 288, 8 (μέγας). III 289, 5 sqq. μεθόριός τις θεοῦ ⟨καὶ ἀνθρώπου⟩ φύσις. — IV 226, 6. 227, 15 (ἐσθής). III 128, 5 cf. 133, 1. 135, 3. V 185, 3. VI 211, 23. (θάνατος). V 55, 17 (θυσία). VI 209, 21 (σεμνότης). II 186, 3 (στολαὶ διτταί). V 224, 17 (στολή). — I 101, 13 ὁ ἀ. εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων οὐκ εἰσελεύσεται ἐν τῷ ποδήρει. III 19, 16 ὁπότε ἐν τοῖς ἀδύτοις τὰς πατρῴους ἁγιστείας ἐπιτελεῖ. IV 216, 2 ὃ . . . ἀρχιερεῖ προσεῖναι δεῖ, τὴν εὐσέβειαν. IV 234, 14 προσαγαγὼν τὸν ἀρχιερέα πολλῷ λίπει τὴν κεφαλὴν ἀλείφει. IV 236, 7 τὰς εἴσω ποιεῖσθαι λειτουργίας. V 18, 18 τὰ γὰρ ἔνδον ἀόρατα παντί τῳ πλὴν ἑνὶ τῷ ἀρχιερεῖ. V 21, 18 ἡνίκα ἂν εἰς τὰ ἄδυτα ἐπιθυμιάσων εἰσίῃ. V 24, 3 εἰκόνα τοῦ παντὸς ἔχειν ἐμφανῆ περὶ ἑαυτόν. V 27, 1 sqq. 28, 7 sqq. τὰ . . . περὶ γάμον οὕτως ἠκρίβωται τῷ ἀρχιερεῖ. V 28, 2 τὸν ἀρχιερέα πλείονος ἐδικαίωσεν ἁγιστείας καὶ καθάρσεως. V 28, 22 τὸν δ' ἀρχιερέα παντὸς πένθους ὑπεξείλετο. V 29, 1 τὰς δὲ τοῦ ἀρχιερέως (ὑπηρεσίας) οὐδενὶ δρᾶν ἐφεῖται. V 55, 23 τὰ . . . τοῦ ἀρχιερέως ἁμαρτήματα καὶ τοῦ ἔθνους. V 56, 6 τὸν δ' ἀρχιερέα τῷ ἔθνει τῆς αὐτῆς ἠξιῶσθαι προνομίας. V 56, 14 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἀ. καὶ μὴ ψευδώνυμος ἀμέτοχος ἁμαρτημάτων ἐστίν. V 59, 15. 18 τὰ δ' ὑπὲρ τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἔθνους . . . σφαγιαζόμενα. V 65, 1 λαμβάνοντα ἀπὸ τοῦ αἵματος. V 185, 3 χρόνον δὲ τῆς φυγῆς τὸν βίον τοῦ ἀρχιερέως προσενομοθέτησε. V 187, 18 τοῦ σύμπαντος ἔθνους συγγενὴς καὶ ἀγχιστεὺς κοινὸς ὁ ἀ. ἐστι. V 188, 11 (opp. οἱ ἄλλοι ἱερεῖς). VI 206, 12 ὧν (sc. βασιλέων) οἱ πλείους ἐλέγοντο ἀρχιερεῖς. VI 211, 23 κἂν αὐτὸς ὁ ἀ. δυσὶν ἡμέραις τοῦ ἔτους . . . εἰσφοιτήσῃ, θάνατον ἀπαραίτητον ὑπομένει. — IV 201, 2 cf. 268, 18 coni. βασιλεύς, νομοθέτης, προφήτης (Μωυσῆς). IV 201, 15 (coni. βασιλεύς, νομοθέτης). IV 207, 8 πρὸς τὸν τῆς Ἰουδαίας ἀρχιερέα καὶ βασιλέα. V 24, 11 ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἀ. II 254, 16. III 42, 2. IV 218, 4. 244, 8 (Μωυσῆς). IV 233, 13. 241, 5. 17. V 353, 15 (ὁ ἀδελφὸς Mosis). IV 191, 14 cf. 192, 17 υἱὸς τοῦ ἀρχιερέως Φινεές. —

All: II 52, 5 cf. 288, 12 ὁ ἀ. λόγος. III 251, 13 sqq. ὁ κόσμος, ἐν ᾧ καὶ ἀ. ὁ πρωτόγονος αὐτοῦ (sc. θεοῦ) θεῖος λόγος. III 69, 4 (ὁ τοῦ σπουδαίου λόγος). III 133, 1. 4. 12 τὸν ἀρχιερέα οὐκ ἄνθρωπον ἀλλὰ λόγον θεῖον εἶναι. III 135, 1 sqq. ὁ ἱερώτατος οὗτος λόγος. V 125, 24 τὸν βιοῦντα κατὰ τοὺς νόμους εὐθὺς ἱερέα, μᾶλλον δ' ἀρχιερέα . . . νομίζεσθαι.

ἀρχιερωσύνη. V 348, 3 coni. (sqq. βασιλεία, νομοθεσία, προφητεία). IV 200, 14 (coni. νομοθεσία, προφητεία). VI 206, 14 (opp. βασιλεία). IV 265, 14 cf. 199, 17 τοῦ προφήτου int. Mosis. III 119, 5 (μεγάλη).

ἀρχικός. IV 28, 23 (δύναμις), ἡ καλεῖται κύριος. V 242, 10 (θεραπεία θεοῦ). IV 23, 16 μηδὲν ἀρετῆς ἀρχικώτερον εἶναι. — VI 44, 22 τὸ ἀρχικόν. VI 165, 22 τὰ ἀρχικά. IV 102, 9 (ὁ ἀ.)

ἀρχιμάγειρος. IV 67, 10. 83, 5 (εὐνοῦχος). — All: II 80, 6 cf. I 165, 19 sqq. τῇ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ συγκρίματος ἡμῶν ἡδονῇ. II 211, 2 sqq. cf. IV 74, 14. 93, 13. 20. coni. ἀρχιοινοχόος, οἱ τῆς ἀκολάστου καὶ ἀκράτορος ψυχῆς ἑστιοῦχοι. III 262, 4 τὸ τῆς σωματικῆς ἡδονῆς σπέρμα.

ἀρχιοινοχόος. II 211, 2 sqq. cf. ἀρχιμάγειρος. — III 260, 6. 262, 4. 283, 30. 284, 8. 287, 27. 290, 11. IV 80, 1. 11. 82, 3. 83, 3. 93, 13. 23. 94, 6.

ἀρχιπροφήτης. III 174, 22. 178, 6. 289, 9. (Moses).

ἀρχισιτοποιός. II 211, 2 sqq. cf. ἀρχιμάγειρος. — III 260, 5. 262, 4. 283, 30. 284, 8. IV 80, 1. 22. 83, 5. 93, 12. 23. 94, 8.

ἀρχιστρατηγός. III 97, 19 Ἰούδας.

ἀρχισωματοφύλαξ. VI 188, 7.

ἀρχιτέκτων. III 162, 2 (int. deus). III 260, 19 (σοφή, ἀλληγορία). I 134, 12 (Βεσελεήλ). I 7, 13 ὁ τοῦ ἀρχιτέκτονος λογισμός.

ἄρωμα. I 71, 17. III 268, 10.

ἀσάλευτος. VI 9, 3 (βάρος). IV 229, 12 (λόγοι). VI 108, 6 (μονή). IV 203, 14 (νόμιμα(. — III 238, 21 τὸ ἀσάλευτον.

ἄσαρκος. III 122, 27 (ἔρως καὶ φιλία θεοῦ). II 48, 4 ψυχαί. — II 186, 19 (coni. ἄναιμα, ἀσώματα).

ἀσάφεια. IV 88, 13 τῶν ἐκτός. I 140, 19 τοῦ θυμοῦ. VI 4, 20 τῶν ὀνομάτων. — III 69, 8 βαθὺ σκότος ἐν λόγῳ. IV 90, 1. V 252, 20 coni. πολὺ σκότος. IV 90, 18 (coni. ταραχή, ἀταξία). I 163, 25 (ἐνύπνια) ἀσαφείας καὶ αἰνιγμάτων πλήρη. IV 83, 17 ἀσαφείᾳ τοὺς ὀνείρους ἐπισκιασθήσεσθαι. III 15, 15 εἶχεν ἀσάφειαν ἡ πρότασις αἰνιγματώδη. I 163, 22 αἰνίγματα ἀσαφείας γέμοντα. V 16, 12 τὰ δ' ἀσαφείας opp. τὸ σαφές. I 237, 9 ὅς (sc. λόγος) . . . ἀσάφειαν ἐργάσεται. III 275, 13 μεθύω . . . καὶ ἀσαφείᾳ πολλῇ κέχρημαι. III 275, 28 (opp. ἐνάργεια).

ἀσαφής. VI 162, 21 (αἰτίαι καὶ κατηγορίαι). IV 302, 5 (θροῦς). I 164, 3 (λογισμοί). III 100, 6 προσβολή. II 272, 12 (φαντασίαι). — I 141, 10 τὸ ἀσαφές.

ἄσβεστος. II 241, 12 (ἀρεταί). III 9, 19 αὐτό (sc. τὸ μηδέποτε στειρωθῆναι). III 298, 11 (εὐφροσύνη). II 134, 6 τὸ θερμότατον. II 211, 22 τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπάδια. IV 297, 2. V 69, 2. 131, 13. 140, 6 (πῦρ). III 269, 19 (φέγγος). IV 91, 21 (φέγγη). II 259, 3 φλόξ (ὁ αἰθήρ). V 69, 6 ἡ ἱερὰ φλόξ. II 218, 23 (κεραύνιοι φλόγες θεοῦ). IV 36, 8 (φῶς). V 69, 15 τὸ ἱερὸν φῶς. III 126, 24 (ψυχή). III 63, 5 τὸ τῆς κεκαθαρμένης ἄκρως ψυχῆς . . . γένος.

ἀσέβεια. IV 245, 11 (Αἰγυπτιακή). II 267, 4 (ἐπάρατος). II 1, 6 (Ἐπικούρειος). III 123, 11 κακόν ἐστιν ἀτελεύτητον. III 105, 21 τὸ μέγιστον κακόν. IV 190, 12 μεῖζον κακόν. V 5, 12 ἔνοχος ἀσεβείᾳ τῇ μεγίστῃ. V 147, 8 (ὑπερβάλλουσα). V 87, 5 ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀσεβείας. II 254, 18 ὑπερωκεάνιος καὶ μετακόσμιος. II 90, 21 φευκτόν. — II 258, 7. V 52, 9. 360, 3 (coni. ἀδικία). II 11, 22 (coni. ἀθεότης, φιλαυτία, μεγαλαυχία). II 184, 20. 250, 24 (coni. ἀθεότης). IV 194, 16 (coni. ἀκολασία). IV 98, 10 (coni. αὐθάδεια). IV 141, 15 (coni. ἀπανθρωπία). II 80, 16 (coni. ἀφροσύνη, ἀκολασία, δειλία, ἀδικία). II 90 26 μέση . . . δεισιδαιμονίας καὶ ἀσεβείας εὐσέβεια. I 207, 16 δεισιδαιμονίαν δὲ πρᾶγμα ἀδελφὸν ἀσεβείᾳ. V 242, 7 (coni. δεισιδαιμονία). I 186, 5 (coni. εὐήθεια). II 173, 24. 178, 13 (opp. εὐσέβεια). VI 186, 7 (coni. ἠλιθιότης). VI 220, 13 (coni. κακόνοια). IV 294, 9. V 292, 18. VI 26, 1 (coni. μισανθρωπία). II 191, 22. V 275, 17 (opp. ὁσιότης). V 175, 14. 369, 17 (coni. παρανομία). II 251, 24 μετὰ παρανομιῶν ἀ. I 210, 14 coni. ψευδολογία, ψευδορκία, ἀδικία, ἀκολασία. IV 290, 9 (coni. ψευδορκία). V 310, 8 μὴ σὺν ὠμότητι, χωρὶς δὲ ἀσεβείας. — IV 265, 8 τοὺς ἀρχηγέτας . . . τῆς ἀσεβείας. II 9, 13 κἂν ἄρα τις γραφὴν ἀσεβείας ἐπενέγκῃ καθ' ὑμῶν. IV 283, 4 τὰ δείγματα τῆς ἐνιδρυμένης ἀσεβείας. II 192, 2 (δίκη ἀξία). IV 177, 17 (δίκαι ἀναγκαῖαι). VI 193, 25 τὰ ἐπίχειρα εὗρον τῆς ἀσεβείας. III 105, 14 τὰ ἀσεβείας . . . οἰκτρὰ βραβεῖα. III 160, 11 ἔσχατον ὅρον ἀσεβείας. V 15, 18 παρασκευαί. IV 286, 2 ὃ μέγιστον ἂν εἴη τεκμήριον τῆς ἐπιπολαζούσης ἀσεβείας ἀν-

θρώπων. II 258, 21 τὸ τέλος. IV 289, 20 (ὑπερβολή). — II 60, 19 ὁ δημιουργὸς . . . κατιδὼν τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. VI 191, 13 ἀσέβειαν ἡμῶν κατηγορήσουσιν. I 270, 3 Λάμεχ ὁ τῆς Κάιν ἀσεβείας ἔκγονος. IV 121, 2 τῶν οἰκητόρων. — I 71, 25 μὴ γὰρ τοσαύτη κατάσχοι τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν ἀ. I 231, 17 πᾶς οὖν λογισμὸς . . . ἑαυτὸν προτιμῶν θεοῦ . . . ἔνοχος ὡς ἀσεβείας. I 241, 14 τὴν δὲ ἐν τοῖς ἔργοιν ἀσέβειαν, ὅτι ἀνθρωποπαθὲς (τὸ θεῖον). I 275, 3 (οἱ σοφισταὶ) τὴν ἀσέβειαν ἔκθεσμον . . . διεξιόντες. II 12, 11 τοσοῦτον δ' ἄρα τῆς ἀσεβείας ἐπιβεβήκασιν. II 303, 13 ἀσεβείας πολλῆς κατέπλησαν τὸν ἀνθρώπινον βίον. II 254, 7 ὃν (sc. λόγον) ἐδημιούργησεν. III 278, 2 συνανάγων ἀσέβειαν ἑαυτῷ καὶ εἰς οὐρανὸν ὁ δύστηνος. III 288, 4 ἀνδρὶ . . . ἐπὶ ἀσεβείᾳ μέγα φρονοῦντι. IV 6, 19 ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν. IV 140, 17 ἀσεβείας αἰτιωμένων. IV 191, 14 τρέπουσαι ταῖς γοητείαις πρὸς ἀσέβειαν. IV 193, 7 τὰς δὲ ψυχὰς ἀσεβείᾳ τῶν χρωμένων διέφθειραν. IV 237, 20 πρὸς ἀσέβειαν ὥρμησαν. IV 246, 2 ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἔτεινε τὴν ἀσέβειαν. IV 246, 9 πρὸς τοσαύτην ἀσέβειαν κόλασιν. IV 282, 23 οἳ καὶ προσυπερβάλλουσιν ἀσεβείᾳ. IV 290, 19 τῷ τοῦ θεοῦ πολυωνύμου καταχρησαμένους ὀνόματι, ἔνθα μὴ δεῖ πρὸς ἀσέβειαν. IV 300, 15 τὸ . . . πανούργημα φθάνει καὶ πρὸς ἀσέβειαν. V 30, 6 καταχρησάμενος εἰς ἀσέβειαν ἀκαίρῳ φιλανθρωπίᾳ. V 75, 11 τὰς ἐκείνων ἐν αἷς εὐσεβεῖν δοκοῦσιν ἀσεβείας. V 79, 21 τὰ ἐπ' ἀσεβείᾳ νικητήρια. V 133, 18 ἀθρόῳ φορᾷ κεχυμένης ἀσεβείας. V 185, 11 τέλος προσέθηκαν ἀσέβειαν. V 185, 18 διττὴν μεθύοντας μέθην, τὴν μὲν ἀσεβείᾳ, τὴν δὲ οἴνῳ. V 366, 10 αἰσθήσῃ τῆς ἀτυχίας μᾶλλον ἢ τῆς ἀσεβείας. VI 143, 25 ἀσεβείας τῆς εἰς Τιβέριον Καίσαρα.

ἀσεβεῖν. I 73, 10 ὁ λέγων νοῦς . . . ἀσεβεῖ. II 232, 26 καὶ εἰς τὸ θεῖον ἀσεβοῦσιν ἄνθρωποι. V 155, 5 ἀσεβοῦσι δ' οὐχ οἱ δρῶντες μόνον. III 196, 5 ἀσέβει καὶ εἰς τὸ θεῖον. III 57, 6. IV 296, 17. V 92, 6 (οἱ ἀσεβοῦντες). II 258, 11 οὐ γὰρ ὥσπερ ἀδικοῦντες . . ., οὕτως καὶ ἀσεβοῦντες. I 275, 7 ἀφραίνοντες ἀκολασταίνοντες ἀδικοῦντες ἀσεβοῦντες. V 292, 9 ἐλέγχοντες καὶ ἅμα ἀσεβοῦντες. III 225, 9 ὡς ἀσεβοῦσι. V 127, 17 ὅσα μεγαλουργοῦντες ἐπὶ καθαιρέσει τῶν τῆς φύσεως θεσμῶν ἠσέβουν. III 178, 9 τὰς ὑπερ τῶν ἀσεβηθέντων δίκας.

ἀσέβημα. IV 247, 9 (coni. ἀνοσιούργημα). IV 247, 22 βαρύτατον. V 181, 7 βρεφῶν ἔκθεσις. VI 99, 11 ἔκθεσμον καὶ ἀ. IV 127, 24 μέγα καινουργηθὲν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀ. V 173, 11 τὸ μέγιστον. IV 190, 5 ἀ. κατηγορῶν αὐτοῦ μέγιστον. II 60, 22 τί γὰρ ἂν ἀ. μεῖζον γένοιτο. V 200, 16 μεῖζον γὰρ οὐκ ἔστιν ἀ. ἢ τῷ παθητῷ τὴν τοῦ δρῶντος ἀνατιθέναι δύναμιν. V 148, 8 μεῖζον δ' ἀ. . . . τὸ περὶ τὴν ἱερὰν πρόσρησιν θεοῦ γενόμενον ἐκ ψευδορκίας. IV 247, 2 ἡ γλῶττα τοῦ τοσοῦτον ἀ. φθεγξαμένου. IV 250, 23 ὁ τηλικοῦτον ἀ. δράσας. V 147, 16 πρὸς δὲ τὸν ἄρχοντα ἀγαγόντες τὸ ἀ. VI 143, 7 αὐτὸν . . . τα στοιχεῖα τοῦ παντὸς ἀσεβημάτων ἀναπλήσαντα. VI 177, 5 ὅπερ ἀσεβημάτων ἔκρινεν εἶναι χαλεπώτατον.

ἀσεβής. V 173, 10 (ἀνδροφόνος). III 167, 30 (ἀνήρ). II 290, 13 (Βαλαάμ). VI 23, 5 (δεσπόται). II 10, 1. 286, 15 (δόξα). III 141, 7 (ἐπιθυμία). I 27, 20 (ἐπιτηδεύματα). I 281, 26 Κάιν. II 8, 22 (λογισμός). II 265, 15 (λογισμοί). V 373, 4 (οἰκήτορες). I 115, 8 οὗτος μὲν γὰρ ἀ., δίκαιος δὲ . . . VI 209, 8 σπέρμα. II 39, 11 (σπορά). I 215, 1 (φιλήδονος). I 159, 16 οἱ φάσκοντες ὀμνύναι κατὰ θεοῦ. — IV 103, 21 οὐδεὶς . . . οὕτως, ὡς τὰς τοῦ θεοῦ χάριτας συκοφαντεῖν. VI 95, 14 ἅπερ . . . λέγειν . . . ἀσεβές. V 88, 5 ἀσεβέστατον (sc. ἐστίν). III 179, 28 ἀσεβὲς . . . μιαίνειν βεβήλοις τὰ θεῖα. — III 190, 16 τὸ θεοσεβὲς ἐπαινετόν, τὸ ἀσεβὲς ψεκτόν. III 202, 14 ὃς (sc. θεὸς) παντὸς μὲν ἀσεβοῦς μακρὰν ἀφέστηκεν. — II 253, 3. V 208, 2 (ὁ ἀ.). I 115, 10 οὐχ ὥσπερ δὲ ἀ. II 8, 25 τίς οὖν ἐστιν ἀσεβοῦς δόξα. III 21, 19 πάντων ἀδικώτατος καὶ ἀσεβέστατος. I 286, 3. 291, 5. II 12, 3. 264, 11. III 90, 2. 152, 27. 209, 17. IV 129, 6. 142, 7. 213, 10. 13. 266, 21. 267, 8. V 14, 2. 351, 14 (οἱ ἀσεβεῖς). I 170, 11. II 3, 5. 9, 19. 69, 23. 213, 23. 223, 26. 252, 14. 254, 1. III 83, 21. 280, 7. IV 142, 4. 210, 18. 251, 17. 266, 7. V 79, 6. 148, 5. 160, 5 (ἀσεβεῖς).

ἀσέλγεια. IV 193, 6 (coni. ἀκολασία). IV 119, 12 (συβαριτικαί). V 156, 3 εὐφόρησεν εἰς ἀσέλγειαν.

ἀσελγής. II 34, 20 (βίος). — I 279, 28 βδελυρῶς καὶ ἀσελγῶς ζῆν.

ἄσεμνος. V 323, 6 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάντες). IV 287, 4 (πράγματα).

ἄση. I 280, 17. IV 80, 8 cf. 148, 12 (coni. ἀδημονία). I 288, 1 (coni. ἀηδία).

ἄσημος. III 112, 1 sqq. ἐν μὲν τοῖς ὅλοις ἡ ἄποιος ὕλη, ἐν ἀνθρώποις δὲ ἡ ἀμαθὴς ψυχή. — III 258, 16 (ἀγέλη). III 180, 20 (ἄνδρες). III 41, 13 (νομίσματα). III 41, 10 (πράγματα). IV 255, 1 (φυλή). IV 238.

13 (φωνή). — II 283, 26 τὰ ἄσημα. V 334, 13 ἐξ ἐλευθέρων καὶ οὐκ ἀσήμων.

ἀσθένεια. I 79, 8. II 68, 10 (ἀνθρωπίνη). < I 241, 5 τοῦ γενητοῦ. V 70, 19 περὶ τὸ γενητόν. VI 110, 16 ἕξεως. V 312, 8 τῶν ἀκαθάρτων (ζῳ'ων) [sic]. I 241, 18. 243, 17 (ἡμετέρα). II 296, 8 εὐένδετος ... λογισμοῦ. I 262, 6 τοὺς τῆς ἀσθενείας λόγους ἀνελεῖν. VI 2, 7 τοῦ κατὰ ψυχὴν ὄμματος. IV 19, 2 τῆς ἡμετέρας ὄψεως. I 257, 11 (σωματική). II 74, 17. V 255, 16. 262, 3 (φυσική). IV 121, 11 γυνὴ διὰ φύσεως ἀσθένειαν. II 38, 29 ψυχῆς. II 59, 15 (ψυχὴ) χεῖρας ὑπ᾽ ἀσθενείας καθεῖσα. — I 192, 5 ταῦτα (sc. τὰ χερσαῖα ἢ καθ᾽ ὕδατος) γὰρ πολὺ πλείω τῶν μεταρσίων ... ἀσθένειαν ἐνδέχεται. I 192, 8 τὸ δ᾽ ἀσθενείας ἀμέτοχον (int. deus). II 1, 13 τῆς δὲ τῶν ἐχόντων ἐπίκουρα ἀσθενείας ἡ φύσις.

ἀσινής. V 349, 15 ὁ τρίτος τῶν ἀρχηγετῶν. III 27, 3 (τὰ δοθέντα) coni. ἄμωμα. V 40, 14 (ζῷα), μώμων ἀμέτοχα. V 339, 1 (θεός). II 121, 6 τὰ ἱερεῖα. I 286, 21 τοὺς δὲ ἀληθείας ἀσινεῖς κανόνας. V 350, 19 οἶκος. V 46, 13 (ὁλοκαυτούμενον). III 93, 22 (προκοπαί coni. ἄμωμοι). II 98. 12 (χαρακτῆρες). III 126, 20 (ψυχαί). — III 24, 12 ἀσινῆ καὶ ἀκιβδήλευτα φυλάττειν ἃ ἔλαβες.

ἀσκεῖν. I 141, 18 τὸ ἀψευδὲς ἀ. V 321, 17 ἀψεύδειαν ἀ. I 142, 11 μετριοπάθειαν ... ἀσκεῖ. V 142, 18 [ἀσκοῦσι καὶ νεάζουσιν]. VI 56, 9 ἀσκοῦσι ἀτυφίαν. I 72, 21 ἐπ᾽ ἀρετὴν ὡς οἰκειότατον ἔργον ἀσκῶν. III 171, 5 πτερνιστοῦ ... ἔργον ἀσκοῦντος ἀρετήν. I 180, 17 εὐσέβειαν μετὰ ἀτυφίας ἀσκοῦντες. V 292, 18 μισανθρωπίαν ὁμοῦ καὶ ἀσέβειαν ἀσκοῦντες. IV 13, 10 δίχα τοῦ μαθεῖν καὶ ἀσκῆσαι. I 74, 15 μνήμων ὧν ἤκουσε καὶ ἤσκησεν. IV 216, 4 ἐν τοῖς μάλιστα οὗτος ἤσκησεν. V 271, 17 τὴν γυναῖκα ἀσκήσας τοῖς ἁρμόττουσι κόσμοις. VI 140, 23 ἐκπέμπει τινὰ ... κατασκεψόμενον εἰς ἀκόλουθον ἀσκήσας. IV 29, 22 καθαρὰν εὐσέβειαν ἀσκήσαντες. V 309, 4 ἐν τοῖς ἀνομοιογενέσιν ἀσκήσαντες. V 358, 21 ἐγκράτειαν ἀσκήσαντες. I 155, 23 πρὸς τοῦ πάλην ἠσκηκότος Ἰακώβ.

ἀσκεῖσθαι. VI 92, 14 πόνους ἀ. VI 170, 28 οἷς ἔθος ἀ. τὰ ... ἀφιδρύματα. I 249, 17 οὐ γὰρ ἕνεκα ἀσκήσεως ἀσκεῖται τὰ τοιαῦτα. I 267, 10 τὸν προφορικὸν ἄκρως ἀσκηθῆναι λόγον. VI 209, 22 ὁπότε ἀσκηθείη τῇ ἱερᾷ στολῇ. V 359, 19 ὁ ἀληθινὸς πλοῦτος ... διὰ σοφίας καὶ ὁσιότητος ἀσκηθείς. V 277, 5 (γυναῖκες) ἀσκηθεῖσαι. V 160, 19 ἐν ἅπασι τοῖς εἰς εὐκοσμίαν ἠσκημένοις. V 36, 10 ἀσκητέον.

ἄσκησις. IV 13, 3 τὸν μὲν ἐκ διδασκαλίας, τὸν δ᾽ ἐκ φύσεως, τὸν δ᾽ ἐξ ἀσκήσεως ἐφιέμενον τοῦ καλοῦ. IV 13, 8 sqq. III 79, 14. V 347, 7 (coni. διδασκαλία, φύσις). III 85, 26 (opp. διδασκαλία). III 79, 9 sqq. ἡ δι᾽ ἀσκήσεως τελειουμένη (ἀρετή) opp. ἡ διδακτή. III 172, 16 ὁ δὲ ἀσκήσει χρώμενος opp. ὁ μὲν διδασκόμενος. III 171, 26 οὗτοι περὶ τὴν ἄσκησιν καμόντες opp. ὁ ... διδασκαλίᾳ βελτιωθείς. — III 240, 20 τὴν ἀρετὴν ἢ φύσει ἢ ἀσκήσει ἢ μαθήσει περιγίνεσθαι. III 13, 17. 241, 8. IV 61, 4. V 350, 16 (coni. μάθησις, φύσις). III 158, 12 (coni. διδασκαλία, τελειότης), ὧν σύμβολα Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ. I 273, 18 ἡ ... ἄ. μέσον, οὐ τέλειον. II 103, 19 τῷ τελειωθέντι ἐξ ἀσκήσεως Ἰακώβ. II 264, 4 (ὁ τελειωθεὶς) ἐξ ἀσκήσεως. I 83, 10 ὠχροὶ γὰρ οἱ ἐν ἀσκήσει (opp. ὁ ἐξομολογητικός). I 180, 11 ἣν ἐκνένευκε καὶ ἀποστρέφεται πᾶς ἄφρων. III 237, 6 φύσει γὰρ ἀνώμαλον πρᾶγμα ἄ. I 260, 27 εἰ ἀπὸ γνώμης ὑγιοῦς ἐπὶ τὴν ἄσκησιν ἦλθες. I 238, 1 συνεχὴς γὰρ ἄ. ἐπιστήμην πάγιον ἐργάζεται. I 117, 13 (τὰ αὐτοῦ (sc. νοῦ) πάντα μέρη τῆς ἀσκήσεως, ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπεῖαι, τῶν καλῶν μνῆμαι κτλ. III 58, 5 τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐδώδιμα καθέστηκεν, ἡ ζήτησις, ἡ σκέψις, ἡ ἀνάγνωσις κτλ. II 38, 28 ἡ δὲ ἀκροτάτη τοῦδε σοφία Μωυσέως ἐστὶν ἄ. ἡ πρώτη. II 277, 8 (opp. σοφία). I 270, 8 coni. προκοπή. I 237, 12. II 47, 6. 250, 10. IV 206, 7 (coni. μελέτη). I 192, 21 ἀσκήσεις ἀκρασίας, ἀφροσύνης μελέται. III 77, 10 μελέταις χρῆται συνεχέσιν ἀνενδότως ἔχων πρὸς ἄσκησιν. II 174, 5. 274, 27 coni. μελέται, πόνοι. I 142, 26 (coni. πόνος). II 310, 28 (coni. πόνοι). II 142, 3 coni. χρήσεις, ἐξαίρετον γέρας. VI 53, 10 ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας (Therapeut.). — IV 78, 18 sqq. (ἀθλητική). — I 227, 17. 269, 4. V 138, 17. 231, 19 ἀρετῆς. IV 134, 4 ἀρχῆς. V 231, 6 τῆς βιωφελεστάτης ἐγκρατείας. I 208, 6. 270, 7. II 113, 20 τῶν καλῶν. — I 249, 17 οὐ γὰρ ἕνεκα ἀσκήσεως ἀσκεῖται τὰ τοιαῦτα. V 63, 5 (ὄψεσι) τῷ συνεχεῖ τῆς ἀσκήσεως συγκεκροτημέναις. VI 57, 9 παρακόπτοντες ὥσπερ νόμισμα δόκιμον ἄσκησιν. III 302, 19 ἐν τῷ λέγειν ἃ μὴ δεῖ. II 301, 1 (τὰ) πρὸς ἄσκησιν.

ἀσκητής. III 171, 23 opp. ὁ ... διδασκαλίᾳ βελτιωθείς. III 171, 29 opp. ὁ μὲν διδαχθείς. III 251, 4 τὸν ἀσκητὴν ἅτε

μήπω τέλειον. III 86, 8 (opp. μανθάνων). V 342, 3 opp. τῷ δὲ κατ' εὐμοιρίαν φύσεως αὐτήκοον ... κτησαμένῳ τὴν ἀρετήν. V 343, 22 (opp. ὁ αὐτομαθής). I 144, 27 (opp. ὁ τέλειος). III 78, 14 πάσαις οὖν ταῖς εἰρημέναις δυνάμεσιν ὁ ἀ. ἐνομιλεῖ. III 250, 9 ποικίλων λόγων ἰδέας ὁ ἀ. ἐκπονεῖ. II 275, 28 ὁ ἀ. ... ὦτα ὀφθαλμῶν ἀντιδούς. I 83, 4 πῶς ἀναγνώσεται χωρὶς ὀμμάτων ὁ ἀ.; II 223, 21 εὐσεβείας coni. ὁ φρόνιμος, ὁ σώφρων, ὁ δίκαιος. I 108, 1 ὁ δ' ἀ. δάκνεται μόνον ὑφ' ἡδονῆς. I 273, 13 μὴ γὰρ γενοίμην ἀ. ὧν μὴ φύλαξ αὖθις. II 174, 23 τοῦ ἀσκητοῦ „τὴν οὐραγίαν κόπτειν" (Deut. 25, 18). II 179, 9 σοφίας. I 82, 7 τῆς τοῦ θεοῦ φρονήσεως. III 280, 10 φρονήσεως. IV 126, 20 ὀλιγοδεείας (Moses). VI 13, 2 φιλοσοφίας (Moses). I 115, 18 τὸν ... καρτερίας ἀσκητὴν λογισμόν. I 108, 21 ὁ ἀ. νοῦς. I 117, 13 ὁ νοῦς ὁ ἀ. I 117, 10 ὁ ἀ. οὖν Ἰακὼβ νοῦς. I 134, 1. 268, 20 ἀρετῆς ... Ἰακώβ. I 258, 13 ἐπιστήμης (int. Jacob). II 298, 14 τῶν καλῶν Ἰακώβ. I 204, 7. 228, 6. 235, 11. II 13, 8. 142, 22. 151, 4. 155, 2. 185, 7. 244, 21. III 111, 4. 121, 18. 192, 27. 262, 15 Ἰακώβ. I 220, 16. 221, 6. II 76, 17. 243, 19. 269, 15. 307, 17. 310, 20. III 58, 8. 78, 24. 84, 18. 86, 6. 97, 8. 120, 18. 124, 15. 140, 21. 159, 7. 163, 21. 214, 23. 219, 17. 230, 13. 237, 5. 239, 24. 240, 14. 241, 13. 242, 6. 247, 11. 257, 12. 258, 14. V 346, 16 (int. Jacob). — I 156, 31 οἱ εὐφυεῖς ἀσκηταὶ οἱ προκόπτοντες. II 17, 10 τοῖς ... ἀσκηταῖς προκόπτουσι. III 237, 14 (ἀσκηταί opp. σοφοί, κακοί) μεθόριοι γὰρ τῶν ἄκρων εἰσίν. II 179, 11 τοῖς γὰρ ἀσκηταῖς ἀνάγκη πρότερον ἐντυχεῖν τῇ νεωτέρᾳ παιδείᾳ. I 262, 11 τοὺς πάλαι μὲν ἀσκητὰς νυνὶ δὲ διδασκάλους αὐτῆς (sc. καρτερίας). I 150, 1 τοὺς οὖν ἀσκητὰς ὥσπερ νόμισμα δοκιμάζει ὁ ὀρθὸς λόγος. I 261, 7 τὴν περὶ τοῦ ὑγιαίνειν τοὺς ἀσκητὰς διάγνωσιν. II 22, 8 ὁ ἀρχαῖος ἀσκητῶν θίασος. II 34, 8 οἷς τὴν ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσαν ὁδὸν ... ἀπέδειξε θεός. II 274, 15 ἱεροῦ λόγου καὶ τρόπον τινὰ τῶν ἀσκητῶν πατρός. III 237, 9 ἑτερήμερος ... τῶν ἀσκητῶν ὁ βίος. IV 243, 8 ἀσκητὰς ... καὶ ὅσοι τὸν αὐστηρὸν καὶ σκληροδίαιτον βίον ... ζηλοῦσι. VI 81, 20 τοὺς μὲν ἀσκητὰς τῆς ἐν σώμασι εὐτονίας ἐπιβεβηκέναι. V 236, 14 εἰ δέ τις τῶν ἀσκητῶν φιλογυμναστὴς γένοιτο. I 261, 4 τοὺς ἐπιθεμένους ἤδη καὶ ἀσκητὰς αὐτοῦ (sc. ἀγαθοῦ) γεγονότας. I 121, 4 ἵν' ὑπὸ τῶν ἀσκητῶν τῆς ἀληθείας ἃ χρὴ διδαχθῇς. I 84, 17. 118, 9. 264, 2. III 280, 4 (ἀσκηταὶ ἀρετῆς). II 194, 17 ἀτυφίας. I 217, 21 τῶν ἐγκυκλίων καὶ τῶν λεγομένων προπαιδευμάτων. IV 9, 10 καλῶν ἔργων καὶ λόγων. V 65, 22 ὁσιότητος. I 266, 6 πράξεων ἐπαινετῶν. I 268, 9. V 97, 6. 267, 9 σοφίας. V 338, 16 τῶν σωμάτων. VI 64, 14 φιλοσοφίας. III 269, 10 φρονήσεως.

ἀσκητικός. III 171, 20. 172, 14 (ἀρετή coni. διδακτική). IV 13, 6 (ἀρετή coni. διδασκαλική, φυσική). III 106, 3 (ἀθλήσεις). IV 61, 6 (βίος coni. ὁ ἐκ διδασκαλίας, ὁ αὐτομαθής). III 229, 18 διάνοια. III 112, 24 δυνάμεις. III 119, 8 (Ἰακώβ). II 81, 26 λόγος. III 241, 5 (μελέται coni. διδασκαλία, φύσις). III 118, 22 (τρόπος). IV 137, 16 (σοφία coni. διδακτή, φυσική). II 34, 28. III 171, 14; 230, 19. 232, 11. 239, 2. 244, 5. 280, 14. IV 242, 18 (ψυχή). — I 87, 3 (τὰ ἀσκητικά). — II 192, 3. III 11, 4. 92, 1. 118, 14. 193, 13 (ὁ ἀ.). III 10, 1 (οἱ ἀσκητικοί).

ἀσκητός. I 273, 15 θεωρήματα. (ἀσκή(σει περιποιη)τὰ coni. Wendland).

ἀσκός. All: II 30, 9 cf. 28, 18. 30, 8 τὸ
× σῶμα.

ᾆσμα. II 45, 7. 105, 20. 106, 13. 299, 16. III 176, 25. 298, 8 (Psalmi int.). I 111, 4. 7. II 58, 18. 143, 14. 192, 6. 24. 236, 10. 290, 12. III 181, 4. 11. V 140, 13 sqq. (alii loci S. S. int.). VI 54, 1 ποιοῦσιν ᾄσματα καὶ ὕμνους εἰς τὸν θεὸν διὰ παντοίων μέτρων καὶ μελῶν (Therapeut.).

ἀσπίς. IV 286, 17 cf. VI 186, 2. 18 (ab
× Aegyptiis venerata). IV 145, 6 τὰς γοῦν Αἰγυπτίας ἀσπίδας.

ἀστάθμητος. IV 129, 16 τὰ δ' ἀνθρώπεια. IV 127, 6. VI 155, 6 (τύχη).

ἀστασίαστος. IV 7, 18 ὁ ἕβδομος ἀριθμός IV 48, 4 (βίος). VI 157, 2 (ἡγεμονία). V 247, 4 (ἰσότης).

ἄστατος. II 250, 27 (αἰτίαι). III 248, 21. (βίος). I 291, 30. II 57, 7 (γένεσις). I 261, 9 γνῶμαι. II 5, 19 (ὁρμαί). I 124, 26. V 6, 20. 104, 11 (πνεῦμα). II 44, 14 (πράγματα). III 238, 8 (συντυχίαι). I 215, 2 (φιλήδονος). II 205, 5 (ἡ περὶ τὰ φαινόμενα φορά). V 244, 12 (κλήρου φορά). — II 206, 9 τὸ περὶ τὰς φαντασίας ἄστατον. III 173, 6 τὸ ἄστατον ὑπὸ τοῦ ἑστῶτος ἡνιοχεῖσθαι. — I 239, 16 ἀστάτως.

ἀστεῖος. V 67, 3 ἀνήρ (opp. μοχθηρός). II 295, 29 γεννήματα. II 159, 13 (γράμματα). II 287, 23 γυναῖκες. III 143, 13 (διάνοια). I 275, 1 (ἐγκράτεια). III 12, 21 (ἐπιτηδεύματα). II 278, 13 (ἔργα, λόγοι, βουλεύματα). I 296, 20 (λογισμός). I 259, 5. V 98, 2 (λόγος). II 89, 4. 156.

11. III 73, 5. 280, 14. IV 207, 14 (λόγοι). I 195, 15 (μουσική). IV 124, 3 (Μωυσῆς). II 47, 11 πνεῦμα. II 249, 10. IV 23, 14 (τρόπος). IV 13, 2 (τρόποι) ψυχῆς. I 129, 17 φύσεις. III 181, 24 (ψυχή). — V 66, 15 ὅσα ἄν τις ἱερουργῇ μὴ σφόδρα ἀ. ὤν. V 68, 20 ἄξιον αὐτὸν παρεχέτω τῶν εὐπραγιῶν ἀ. ὤν. I 275, 23 καθ' ἣν (sc. ἀρετὴν) καὶ νῦν εἰσιν ἀστεῖοί τινες. I 129, 20 (Νῶε) μηδὲν πρότερον ἐργασάμενον ... ἀστεῖον. III 248, 9 τέξεται γὰρ πάντα ἀστεῖα (ἡ ψυχή). — I 133, 2. III 297, 24 τὸ ἀστεῖον. II 17, 27. III 189, 20 sq. τὰ ἀστεῖα. — II 22, 9 ἀστείως καὶ αὐστηρῶς.

ὁ ἀστεῖος. III 295, 19 μεθόριος . . . μήτε θεὸν αὐτὸν εἶναι μήτε ἄνθρωπον. IV 6, 5 ἀπράγμονος ζηλωτὴς βίου. III 295, 7 μὴ κλίνεσθαι τὸν ἀστεῖον. VI 6, 7 πολλὰ μέν τῷ φαύλῳ τὰ ἐμποδὼν ..., τῷ δ' ἀστείῳ τὸ παράπαν οὐδέν. III 272, 3 θεωρὸς ὢν οὐ μόνον τοῦ ἀνθρωπείου βίου ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν κόσμῳ συμπάντων. III 164, 18 τὸν ἀστεῖον ὀπαδὸν εἶναι θεοῦ. III 263, 3 (κριτὴς τῶν διαφερόντων). III 242, 19 οὐκ ἴδιον μόνον ἀλλὰ καὶ κοινὸν ἀγαθὸν ἅπασιν. III 63, 4 τὸν ἀστεῖον οὐκ ἀποθνῄσκοντα, ἀλλ' ἀπερχόμενον εἰσήγαγεν. I 274, 4 καὶ λόγων καὶ διαθήκης θεοῦ φύλαξ. I 283, 25 γεωργὸς μὲν ὁ ἀ., γεωπόνος δὲ ὁ φαῦλος. I 273, 22 ὁ μὲν τοῦ ἀστείου νοῦς φύλαξ καὶ ταμίας τῶν ἀρετῆς ἔσται δογμάτων. III 59, 11 παντὶ δὲ ἀστείῳ προφητείαν ὁ ἱερὸς λόγος μαρτυρεῖ. VI 9, 1 (δυσβάστακτος). IV 49, 20 εἰρηνικὸς καὶ φιλοδίκαιος. VI 1, 6 sqq. cf. 17, 5. 18, 7 ὅτι πᾶς ὁ ἀ. ἐλεύθερος. III 66, 21 μόνον τὸν ἀστεῖον εὐγήρων καὶ μακροβιώτατον opp. τὸν φαῦλον. II 79, 10 ζητητικὸς καὶ πολυμαθής. IV 60, 7 πρεσβύτερος . . . καὶ πρῶτος opp. πᾶς ἄφρων. III 185, 6 (χαίρων καὶ γελῶν). I 155, 31 πρεσβύτερα δὲ ὁ μὲν φαῦλος ἡγεῖται τὰ σώματος, ὁ δ' ἀ. τὰ ψυχῆς. I 118, 19 ὁ γὰρ ἀ. οὐδὲν λήψεται πρὸς περιουσίαν τῶν ἀπὸ κακίας. I 149, 22 ὁ δέ γε ἀ. τὴν ἡμέραν ἕνεκα ἡμέρας ... κτᾶται. II 161, 7 ἣν (sc. γεωργίαν) ὁ ἀ. ἐπιτηδεύει. II 168, 17 μεθυσθήσεται ... μηδὲν τῆς ἀρετῆς ἀποβαλών. II 169, 11 οὐκ ἄρα μεθύει. III 5, 19 τοσαύτῃ . . . χρῆται παρρησίᾳ. III 18, 16 μόνος . . . βλέπει. II 293, 16 ποιεῖ δ' ὁ ἀ. τὸν νόμον, ποιεῖ πάντως καὶ τὸν λόγον. IV 20, 19 ἀποικίαν στέλλεται. I 127, 21 (αἴσθησις) γενομένη μὲν ἐν ἄφρονι γίνεται φαύλη, ἐν ἀστείῳ δὲ σπουδαία. II 8, 6 ἠρεμίαν δὲ ἀστείου καὶ ἄφρονος σάλον. I 155, 23 (ἡ ἡδονὴ) πτερνίζειν δοκοῦσα καὶ ἀπατᾶν τὸν ἀστεῖον. IV 21, 21 ὁ θεὸς ... τὸν ἀστεῖον ἀμείβεται μεγάλῃ δωρεᾷ. VI 8, 13 ὅμοιον δή τι τούτῳ (sc. τῷ παγκρατιαστῇ) πεπονθέναι μοι δοκεῖ ὁ ἀ. II 291, 8 διὰ τὸν ἀστεῖον ἑτέροις συντυγχάνειν. I 270, 11 ὁ βλάπτων τὸν ἀστεῖον ἐπιδέδεικται ζημιῶν ἑαυτόν. III 263, 18 αἷς (sc. γνώμαις) ἐντρέφεται ὁ ἀ. III 187, 22 περὶ τὸν ἀστεῖον ἡ τροπὴ βραχεῖα, ἄτομος, ἀμερὴς κτλ. V 319, 3 δυνάμεις, ὧν ὅ γε ἀ. ὡς οἰκειοτάτων περιέξεται. I 274, 25 ὁ σοφιστὴς Βαλαὰμ ... βουληθεὶς ἀρὰς τίθεσθαι καὶ βλάπτειν τὸν ἀστεῖον. IV 27, 12 χάριτι τῇ πρὸς τὸν ἀστεῖον. IV 20, 11 διὰ δὲ τοῦ ἐπιλέκτου τὸν ἀστεῖον (αἰνίττεται). I 124, 26 τοιοῦτος δ' ὁ μὴ ἀ. III 55, 6. 191, 27. 200, 14. IV 47, 13. 53, 16 (int. Abraham). III 241, 17 τὸν φύσει γεννηθέντα ἀστεῖον Ἰσαάκ. III 99, 7 Μωυσῆς.

οἱ ἀστεῖοι. III 10, 20 opp. οἱ πολλοί. I 86, 1. II 35, 12. 250, 3 (opp. οἱ φαῦλοι). IV 24, 9 opp. οἱ φαυλότατοι. VI 9, 11 ἡγεμόνες δ' εἰσίν. VI 5, 7 τῶν σφόδρα ἀστείων τὴν ἐκ γένους ἀπέβαλον ἐλευθερίαν. III 122, 10 τοὺς δὲ ἀστείους ... ζῆν εἰσαεί, ἀθανάτου μοίρας ἐπιλαχόντας opp. τοὺς φαύλους. III 113, 15 περιουσία καὶ εὔκλεια τοῖς ἀστείοις ἐστίν (opp. ὁ μοχθηρός). II 243, 18 ὁ τῶν ἀστείων (νοῦς). VI 21, 8 φρονίμων δὲ καὶ δικαίων καὶ ἀστείων ὀλίγος ἀριθμός. III 186, 25 ἡ ψευδώνυμος χαρὰ τῶν ἀφρόνων, ἡ δὲ ἀληθὴς ... μόνοις ἀστείοις ἐφαρμόζουσα. II 168, 13 τὸ λευκὸν ἀστείοις τε καὶ φαύλοις. VI 65, 11 ἀστείους καὶ εὐγενεῖς πρὸς ἄκραν ἀρετὴν ἐπειγομένους. VI 64, 13 εὐγενέσι καὶ ἀστείοις καὶ φιλοσοφίας ἀσκηταῖς. I 290, 5 χαρὰν καὶ ἐλπίδα κλῆρον λαχόντες εὐδαίμονα.

ἀστεροειδής. III 21, 7. 223, 1 (ἀρετῶν αὐγαί). III 21, 2 τὸ ὁρώμενον. I 28, 23 (φύσεις).

ἀστήρ. I 9, 17 ἔστιν ὑπερουράνιος ἀ. I 18, 12 ἐδημιούργει τοὺς αἰσθητοὺς ἀστέρας. III 21, 8 αἰσθητῶν ἀστέρων ἀριθμόν opp. νοητῶν. III 234, 12 οὐρανῷ δὲ τοὺς ἀστέρας (ἐγκατεσκεύαζε). I 19, 16 γεγόνασιν εἰς σημεῖα οἱ ἀστέρες. — V 10, 11 οἷός ἐστι τῶν ἀστέρων ἕκαστος κατὰ τὴν οὐσίαν. III 64, 20 ἐξ ἧς (sc. οὐσίας) οἵ τε ἀστέρες καὶ ὁ σύμπας οὐρανός. III 236, 3 σελήνη πίλημα μὲν ἄκρατον αἰθέρος οὐκ ἔστιν, ὡς ἕκαστος τῶν ἄλλων ἀστέρων. III 209, 14 οἱ ἀστέρες πότερον γῆς εἰσιν ὄγκοι πυρὸς πλήρεις κτλ. IV 36, 9 ἑκάστου τῶν ἀστέρων αὐγὰς ἐκχέοντος. — II 136, 1 ζῷα νοε-

ρά. II 43, 14 ψυχαὶ ὅλαι δι᾿ ὅλων ἀκήρατοί τε καὶ θεῖαι. I 121, 26 σπέρματα ... δι᾿ ὅλων νοερὰ ὡς τοὺς ἀστέρας ἐν οὐρανῷ. I 50, 18 αἱ (sc. φύσεις) δὲ οὐκ ἄνευ σωμάτων, ὁποίους ... εἶναι τοὺς ἀστέρας. I 25, 3 ἀμέτοχα πάσης ὄντα κακίας, ὥσπερ οἱ ἀστέρες. — V 3, 18 cf. 331, 14. VI 87, 10 τοὺς ἄλλους ἀστέρας ὑπέλαβον εἶναι θεοὺς αὐτοκράτορας. V 17, 4 ἀναθήματα. — I 175, 20 καθάπερ ἔποχον ἐν ὀχήματι ἀστέρα ἐν οἰκείῳ κύκλῳ θείς. I 135, 5 πλανήτας δὲ καὶ ἀπλανεῖς ἀστέρας κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως κινουμένους. II 5, 6 οἱ μὲν ἀστέρες παραμείβονται τὰ κινούμενα καὶ αὐτοὶ κινούμενοι. V 123, 10 τῶν (δ᾿) ἀστέρων ἀλλήλοις ἀντιπαραχωρούντων. I 175, 10 καθ᾿ ἣν (sc. κίνησιν) συμβέβηκε τὰς περιόδους τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ... προσειληφέναι. III 99, 14 ἀστέρων πλῆθος ἐν τάξεσιν ἐναρμονίοις περιπολούντων. III 82, 10 ἐναρμόνιον τάξιν καὶ πάμμουσαν ... χορείαν. I 17, 21 φύσιν ἀστέρων καὶ κίνησιν αὐτῶν ἐναρμόνιον. I 20, 5 αἱ τῶν κατ᾿ οὐρανὸν φύσεις τε καὶ κινήσεις ἀστέρων. III 169, 9 (κίνησις). IV 224, 13 (κινήσεις). I 14, 15. IV 148, 14 (περιπολήσεις). IV 19, 8 (χορεία). II 105, 24 τροπάς τε αὖ καὶ χορείας ἐναρμονίους ὁ ... θεὸς ἄγει. II 304, 14. V 244, 5 (χορεῖαι). VI 73, 12 τὰς χορείας καὶ περιφοράς. IV 256, 9. 264, 16 χορός. III 169, 28 χορείας καὶ περιόδους. V 23, 7 στροφαὶ καὶ περίοδοι. — II 79, 12 (coni. ἥλιος, οὐρανός). V 86, 14 (coni. γῆ, ἥλιος, οὐρανός). I 96, 23 cf. 19, 3. II 178, 23. IV 210, 10 ἡλίου ἀνατείλαντος μὲν ἀφανεῖς αἱ τῶν ἄλλων ἀστέρων λάμψεις. III 222, 23 δύντος (sc. ἡλίου) δ᾿ ἔμπαλιν οἱ μὲν ἀστέρες προφαίνονται. II 190, 27 τὸ νυκτὶ φέγγος (coni. παρὰ σελήνης). I 18, 22 (coni. σελήνη). I 51, 21. II 5, 1. 157, 3. III 64, 4. IV 228, 19. V 23, 4. 50, 4. 72, 20. 82, 10 (coni. ἥλιος, σελήνη). — IV 171, 9. 281, 2. V 4, 3. 50, 23. 97, 12. 122, 14. 148, 13. 202, 14. 345, 11. VI 47, 17 cf. I 135, 5 (πλάνητες καὶ ἀπλανεῖς). VI 87, 3 φθαρήσονται δ᾿ οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες. — I 40, 14 sqq. ἄρκτος ... ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συνέστηκεν. II 163, 18 (κύων) ὁ θαλάττιος καὶ ὁ οὐράνιος ἀ., ὃν ὀπωρινὸν οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν. I 40, 21 ὁ τῶν πλειάδων χορὸς ἀστέρων. — V 4, 17 κατὰ τὴν πρὸς τὰ ἐπίγεια συμπάθειαν. III 216, 13 περὶ τῆς τῶν ἄλλων ἀστέρων φύσεως ἢ περιφορᾶς ἢ συμπαθείας πρός τε ἀλλήλους καὶ τἀπίγεια. III 277, 8 οὐκ ἄνθρωποι μόνοι δοξομανοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστέρες. II 303, 15 αἱ περίοδοι τά τε ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐναντία ἑκάστῳ τῶν ὄντων ἀπονέμουσι. II 306, 15 τὰς τῶν ἀστέρων φοράς τε καὶ κινήσεις αἰτίας ἀνθρώποις κακοπραγίας καὶ τοὐναντίον εὐδαιμονίας. II 303, 21 μηδὲ τοὺς ἀστέρας ... τὰ πρεσβύτατα τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις αἴτια. III 22, 18 τό τε εὖ καὶ τὸ χεῖρον ἅπασι τοῖς οὖσι φοραῖς καὶ τεταγμέναις περιόδοις ἀστέρων ἀριθμεῖσθαι. — VI 151, 4 τὴν ὄψιν ἀνατείνας εἰς οὐρανὸν καὶ τοὺς ἀστέρας. V 286, 8 καὶ τῷ τῶν ἄλλων ἀστέρων πανιέρῳ χορῷ μεμουσῶσθαι τὴν ψυχήν. V 78, 2 ἀστέρας μὲν καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν εἴς τε τὴν δι᾿ ὄψεως τέρψιν καὶ πρὸς φιλοσοφίας ἵμερον ἀπέφηνεν. IV 36, 13 τοὺς ἀληθεῖς ἐπαίνους αὐτῶν (sc. ὀφθαλμῶν) ..., τοὺς ἀστέρας. IV 17, 1 πάντα ταῖς κινήσεσι τῶν ἀστέρων ἀναθέντες. I 245, 5 ἀστέρας ... οὐκ ἴδια κέκτησαι. III 279, 20 ἀστέρας βλασφημεῖν. IV 281, 12 ἑκάστου τῆς ἐπωνυμίας μυθογράφοι παρέδοσαν. IV 279, 21 τοὺς νόμους αὐτοὺς ἀστέρας ἔχοντες ἐν ψυχῇ φωσφοροῦντας. V 71, 15 τὰ ἅγια ... σκότους ἀμέτοχα καθ᾿ ὁμοιότητα τῶν ἀστέρων. V 269, 18 (φρόνησις) ἀστὴρ οὖσα αὐτή. — IV 162, 11 ἀ. τε προὔφαίνετ᾿ οὐδείς. — IV 63, 27 cf. III 277, 4. 279, 26 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἕνδεκα ἀστέρας ἥκοντας προσκυνεῖν αὐτόν.

ἀστρολογικός. IV 20, 6.

ἄστρον. VI 73, 8 ὁ κόσμος ... σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄστρων. I 9, 9. 17, 13 (φωσφόρα ἄστρα). III 251, 12 τὸ ποικίλον ... περιστήθιον, τῶν κατ᾿ οὐρανὸν φωσφόρων ἄστρων ἀπεικόνισμα. I 63, 8 ἄρκτος ἑπτὰ ἄστροις συμπληροῦται. III 150, 11 ὁ ζῳδιακὸς ... κύκλος, τοσούτοις κατηστερισμένος φωσφόροις ἄστροις. I 63, 10 σελήνης, συμπαθεστάτου πρὸς τὰ ἐπίγεια ἄστρου. V 346, 6 sq. τὰ δὲ ἄστρα μή τισιν ἄλλοις ἢ ἄστροις θεωροῦμεν; III 234, 23 (ὁ ἀὴρ) ἀθανάτους ψυχὰς ἔχων ἰσαρίθμους ἄστροις. III 20, 18 (τὸ σπέρμα σου ἔσται) τοῖς ἄστροις ἰσάριθμον.

ἀστρονομεῖν. III 82, 4. 216, 9 Χαλδαῖοι. III 216, 19 τί δ᾿ ἀστρονομεῖς μετεωρολεσχῶν;

ἀστρονομία. III 74, 12 (coni. γραμματική, γεωμετρία, ῥητορική, μουσική κτλ.). I 75, 11 (τέχναι θεωρητικαί) γεωμετρία ἀ. II 303, 6 (coni. γενέθλια λογική). III 23, 3 (opp. φυσιολογία). IV 17, 1 Χαλδαῖοι ... διαπονήσαντες ἀστρονομίαν. IV 19, 5 cf. III 81, 22. 239, 13 ἀπ᾿ ἀστρονομίας καὶ τῆς χαλδαϊζούσης δόξης.

ἀστρονομικός. V 331, 13 (πατήρ).

ἀστυνόμοι. V 214, 9 (opp. ἀγρονόμοι).

ἀσυγκατάθετος. II 78, 4 (γνώμη). — I 103, 9 ἀσυγκαταθέτως.

ἀσύγκριτος. III 156, 12 τὸ θεῖον. III 140, 8 (θεός). I 264, 19 (ῥώμη). II 50, 5 σύγκρισις. II 69, 7 (φύσις). — II 178, 20 τὰ ἀσύγκριτα. — III 295, 2 ὁ ἀ.

ἀσύγχυτος. II 266, 22 (δυνάμεις). I 9, 3 (ἐπίνοιαι). V 280, 9 (καλοκἀγαθία). — V 233, 9. 239, 2 (τὸ ἀσύγχυτον).

ἀσυλία. V 302, 15 (ἑστία). V 175, 5 sq. (τὸ ἱερόν). VI 218, 19 (ὁ ἐν τῇ ἱεροπόλει νεώς). V 38, 15 (πόλεις). — VI 42, 1 τόπων. VI 42, 9 περὶ τὸν τόπον. — IV 307, 11 οὐκ ἀσυλίαν τοῖς ἀδικοπραγοῦσι διδούς. IV 255, 15 τῶν τοιούτων ἀγωνισμάτων. V 62, 4 ἀσυλίαν εὑρῆσθαι τὰς ὑπηρεσίας καὶ λειτουργίας.

ἄσυλος. II 45, 4 (ἄγγελοι). IV 128, 2 ἱερόν. II 228, 6 (οἶκος). III 25, 3 (πίστις). V 356, 13 ὁ σπουδαῖος. VI 42, 14 (τόποι).

ἀσύμμετρος. I 215, 8 (φιλήδονος).

ἀσυμφωνία. I 6, 19.

ἀσύμφωνος. II 208, 20 δόγματα. IV 91, 16 τὰ δ' ἐπίγεια. V 116, 27 μηδὲν ἀνάρμοστον καὶ ἀσύμφωνον. II 205, 6 ὀνείρατα. II 193, 3 τὸ ψυχῆς ὄργανον. II 242, 8. III 304, 7 (συμφωνία). I 215, 6 (φιλήδονος). — II 257, 26. III 75, 10 (τὸ ἀσύμφωνον). IV 118, 11. VI 96, 12 (τὰ ἀσύμφωνα).

ἀσχημάτιστος. III 111, 24. 266, 4 (οὐσία). III 41, 20 ἡ ψυχή. — V 12, 11 τὰ ἄπειρα καὶ ἀόριστα καὶ ἀσχημάτιστα.

ἀσχημονεῖν. I 193, 3. 287, 21.

ἀσχημόνως. IV 306, 5.

ἀσχημοσύνη. I 103, 12. 147, 17.

ἀσώματος. II 196, 21 (ἀγαθά). IV 27, 11 (ἄγγελοι). I 159, 10 τὸ αἴτιον. I 46, 18. II 241, 17 (ἄνθρωπος). III 229, 21 (ἀκτῖνες). II 196, 11 (ἀρετή). I 106, 15 (ἀρεταί). V 344, 9 αὐγή. III 31, 3 (γραμμαί). II 249, 9 (διάνοια). III 162, 18 διάνοιαι. III 167, 20. 218, 13. V 79, 17 (δυνάμεις). III 222, 4 (εἰκόνες). II 5, 11 (αἱ τῆς διανοίας ἐπιβολαί). III 31, 8 (ἐπιστῆμαι). III 122, 27 (ἔρως καὶ φιλία θεοῦ). II 44, 11 (ζωή). V 129, 14 (θεός). II 196, 5. 288, 20 (ἰδέα). I 6, 3. 44, 19. 182, 9. II 53, 27. 189, 13. IV 218, 1. 230, 1. V 79, 7 (ἰδέαι). I 102, 3 (Ἰσαάκ). I 11, 5. 11. 18, 12. II 262, 13. V 73, 11 (κόσμος). III 145, 25 (ὁ κοσμοποιός). II 75, 5 ὁ λόγος. III 232, 15 (λόγοι). III 212, 20 Μωυσῆν ἀσώματον γενόμενον. I 85, 9. III 211, 12 (ὁ νοῦς). III 245, 4 οὐδὲν ἀσώματον ἐννοῆσαι δυνατόν. I 9, 4. IV 292, 18 (οὐρανός). I 9, 7. 16, 9. 31, 25. 26. III 157, 13. IV 158, 9 (οὐσία). IV 4, 9 (οὐσίαι). I 5, 4. 9, 8. 44, 28 (παράδειγμα). III 15, 18. 167, 8. IV 52, 10 (πράγματα). I 82, 22 ὁ ἐξομολογητικὸς τρόπος. IV 264, 17 (φέγγος). II 244, 26 (φρόνησις). II 249, 15. V 341, 21 (φύσις). I 50, 17. 230, 11. II 21, 17. 68, 23. III 16, 4. 233, 12 (φύσεις). II 241, 12. III 229, 8 (φῶς). I 204, 7. II 48, 4. 136, 8. 263, 13. 286, 2. III 234, 9. 254, 11. V 17, 5 (ψυχαί). I 294, 13. III 270, 19. 22 (ψυχή). — I 10, 21. 16, 3. 17, 17. 61, 7. 154, 21. 185, 5. II 122, 19. 22. 194, 17. V 69, 17. 139, 8. 269, 16 (τὰ ἀσώματα). I 10, 23. 33, 25. 39, 14. 197, 13. 226, 6. II 30, 9. 186, 19. 271, 6. III 47, 23. 202, 23. V 203, 15. 342, 21 (ἀσώματα).

ἀσωματότης. I 62, 7. 101, 23.

ἄτακτος. VI 218, 8 (ἀποδημίαι). I 290, 17. II 110, 8 (δρόμος). II 133, 12 (οὐσία). V 340, 8 ὄχλος. IV 35, 5 (περιστροφαί). I 237, 9 (ῥύμη). I 6, 18 (ὕλη). I 215, 1 (φιλήδονος). — I 33, 12 τὸ ... ἄτακτον. V 12, 10. VI 96, 11 (τὰ ἄτακτα). — I 220, 13 ἀτάκτως.

ἀταλαίπωρος. III 201, 9 (ἀρετή). III 79, 20 (σοφία). III 108, 12. IV 263, 19 (τροφή). I 173, 4 (χαρά). — V 274, 3 ἀταλαιπώρως.

ἀταξία. I 8, 18 καλὸν γὰρ οὐδὲν ἐν ἀταξίᾳ. I 236, 2 ἐν ἅπαντι ... ἀταξίας ἄμεινον ἡ τάξις. V 258, 11 τάξει ... συγγενὲς κόσμος, ἀταξίᾳ δὲ τὸ ἄκοσμον. VI 83, 11 ὁ δὲ κόσμος ἀμέτοχος τῆς ... ἀταξίας. II 133, 13 τὴν οὐσίαν ... εἰς τάξιν ἐξ ἀταξίας ... ἄγων ὁ κοσμοπλάστης. VI 182, 27 ὁ τὴν ἀταξίαν εἰς τάξιν ἀγαγών. VI 105, 14 ὁ γὰρ θεὸς οὐκ ἀταξίας ... αἴτιος. IV 91, 16 τὰ δ' ἐπίγεια πολλῆς ἀταξίας γέμοντα. VI 83, 8 (opp. ἡ κατὰ φύσιν τάξις). V 264, 8 ὁ ἀὴρ ... ἄλεκτον ἐπιδεικνύμενος ἐν ἀταξίᾳ τάξιν. V 252, 5. 258, 11 τάξιν ἐξ ἀταξίας. III 283, 14 ἀ. ἐκ τάξεως. VI 173, 3 τάξιν ἐν ἀταξίᾳ. VI 85, 9 sq. πρὸς τάξιν γὰρ ἀταξίαν μεταβάλλειν. II 198, 5 (χαλεπή, αἱ πράξεις) ὅσαι κατὰ κενὰς δόξας συνίστανται. III 112, 5 τὴν ἐξ ὀχλοκρατίας ἐν τοῖς οὖσιν ἀταξίαν. III 256, 9 (coni. ἀκοσμία opp. τάξις). V 353, 9 (opp. κόσμος). IV 303, 13 (coni. πλεονεξία). V 79, 19 (coni. σύγχυσις). IV 90, 18 (coni. ταραχή). IV 35, 4 (ταραχώδης).

ἀτέλεστος. III 246, 12 ὧν (sc. ἀρρήτων) οὐδένα τῶν ἀτελέστων ἐπακοῦσαι θέμις. III 240, 7 τὰ κατάκλειστα καὶ ἀτελέστοις ἀόρατα κάλλη.

ἀτεχνία. III 48, 7. 116, 11. 253, 10.

ἄτεχνος. II 168, 19 (ἀποδείξεις). I 121, 6 (διάνοια). II 161, 13 (ἡ ἐπιστασία).

V 218, 8 (πίστις). — I 290, 28 (ὁ ἄ.). II 24, 4 (ἄ. opp. τεχνίτης). II 42, 8 (οἱ ἄτεχνοι). VI 15, 1 (ἄτεχνοι opp. τεχνῖται). — I 262, 15. 283, 9 ἀτέχνως. VI 46, 6 ἀτεχνῶς.

ἀτιμία. VI 134, 11 τῶν ἀφαιρεθέντων. V 146, 26 γονέων. VI 210, 19 νόμων ἀρχαίων. V 148, 4 πατρὸς ἢ μητρός. — V 318, 14 (coni. ἀδοξία). II 233, 9 coni. ἀδοξία, πενία. II 92, 4 (coni. δύσκλεια). III 265, 24 (coni. ἧττη). IV 184, 19 (coni. οὐδένεια). VI 175, 22 (coni πενίαι κτλ.). III 116, 25. IV 297, 21. VI 57, 13 (coni. ὕβρις). V 200, 19 (coni. ζημίαι χρημάτων, ἐλάσεις). VI 15, 14 coni. ζημία χρημάτων, φυγαί κτλ. VI 2, 16 coni. φυγή. V 197, 5 (coni. φυγαί). — II 80, 11 χάριν ... τὴν ἀτιμίας ἀδοξοτέραν. II 108, 2 ἀτιμίαν φυγόντες. VI 134, 19 ἐν ἀτιμίᾳ βραχύ τι τῶν εἰς ἐπιτιμίαν. VI 148, 9 τὸν ὄγκον ... μεστὸν ἀτιμίας. VI 151, 12 ὠνείδισά ποτε ἀτιμίαν.

ἄτιμος. III 7, 20 (ἀποκήρυκτος καὶ φυγάς). III 282, 21 τῶν ἀσώτων (βίος). VI 177, 17 (δοῦλοι). IV 256, 18 οὐ τῆς ἀρχῆς τὸ ἀτιμότατον μέρος. I 192, 25 τὰ μὲν πρακτέα ἄτιμα, τα δὲ μὴ πρακτέα ἐπίτιμα. III 40, 4 τέλος. I 265, 26 (φιλάρετοι). IV 270, 12 τὸ ψεῦδος. — II 88, 10. VI 44, 4 (τὰ ἀτιμότατα). VI 87, 6 ἐν ἀτίμων συγκρίσει. V 320, 19 πένητας, ἀδόξους, ἀτίμους.

ἄτμητος. V 69, 13 (τέλειαι ἀρεταί). III 52, 13 cf. II 101, 4 ὁ ἡμέτερος ... νοῦς. III 53, 13 νοῦς τε ὁ ἐν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς. III 53, 15 (ὄρνεα). II 47, 10 τὸ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα. III 52, 18 (σφαῖρα). III 53 4. 6 αἱ δύο φύσεις.

ἀτμός. I 48, 18. 214, 12 cf. II 278, 10 (coni. χρώματα, φωναί, χυλοί). I 165, 16 (coni. φωναί, χυλοί). III 210, 19 ἀτμῶν καὶ χυλῶν ἰδιότητας. IV 52, 23 ἢ διὰ χυλῶν ἢ δι' ἀτμῶν. I 20, 18 cf. 98, 9. 122, 23. 125, 17. III 176, 4 ὄσφρησις ἀτμοὺς (δικάζει). I 151, 13 ἡδέων ἀτμῶν ὀσφραινόμενοι. I 125, 31 τίς δὲ τὸν ἀτμὸν (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι); I 184, 9 cf. 293, 24 (ἡ αἴσθησις) δια δὲ μυκτήρων ἀτμὸν ... συλλαβοῦσα. II 278, 13 ὑπὸ ῥινῶν ἐξετασθήσεται ... καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. II 239, 19 (ὀσμαὶ) περὶ ἀτμῶν. I 242, 15 σῶμα ὀργανικόν ᾧ ... ἀτμῶν ἐπικρῖναι διαφοράς... ἔνεστιν. — I 58, 1 τῶν ἀναθυμιωμένων. III 51, 7 ἀέρος. I 91, 26 εὐώδεις ἢ δυσώδεις. I 297, 7 ὑπό τε ἀτμῶν ... ἀγομένων. IV 90, 18 ἀτμῶν ἰδιότησι. IV 34, 7 ἐν εὐωδίαις ἀτμῶν.

ἄτομος. III 141, 24 ἀτόμους ὡς τῶν ὅλων ἀρχάς. II 122, 2 μέρη. I 61, 3. 66, 19 (νοῦς). III 33, 4 (ὄγκοι). III 187, 23 περι τὸν ἀστεῖον ἡ τροπή. — III 30, 22 μέχρι τῶν ἀτόμων καὶ λεγομένων ἀμερῶν. VI 75, 9 ὧν (sc. κόσμων) τὴν μὲν γένεσιν ἀλληλοτυπίαις καὶ ἐπιπλοκαῖς ἀτόμων ἀνατιθέασι.

ἀτοπία. I 70, 9. 192, 16. 241, 13. II 124, 5. VI 117, 12.

ἄτοπος. VI 127, 15 βοή τις. I 204, 4 δόξαν ἄτοπον τὸν Κάιν. I 165, 11 (ἔννοιαι). II 19, 3 (ἔργα καὶ λόγοι). I 124, 25 κακὸν δύσθετον. VI 178, 22 πνεῦμα. I 124, 24 ὁ φαῦλος. — VI 103, 10 τοῦτο. II 311, 17 ὡς ἔστιν ἄτοπον. IV 193, 18 ἔστιν οὖν ἄτοπον. I 18, 19. II 121, 2. 270, 21. III 234, 19. 264, 10. IV 275, 4. V 46, 13. 94, 23. 175, 18. 217, 4. 221, 12. 254, 7. 283, 15. VI 38, 19. 164, 1 ἄτοπον (sc. ἐστίν). V 31, 6 ἄτοπον (sc. ἦν). V 310, 2. 313, 11. VI 153, 5 ἄτοπον ... εἶναι. I 158, 28 ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. V 31, 22. VI 80, 11 cf. 97, 9 ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον. VI 99, 3 οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀτοπώτερον; II 271, 26 ἄτοπον ἡγούμενος. — I 102, 17. III 198, 11. IV 286, 4 (τὰ ἄτοπα). III 225, 4 εἰ γὰρ ἄτοπον ποιοῦσιν. VI 89, 8 πάντων δ' ἀτοπώτατον. II 273, 18 τὴν παντὸς ἀτόπου χρηματίζουσαν μητέρα.

ἀτραγῴδητον. IV 113, 25.

ἀτραπός. VI 2, 3 (ἄβατος) ἰδιώταις. II 293, 6 ἀρετῆς. V 234, 4 τὴν ... ἀρίστην ἀτραπὸν καταλαβεῖν. II 54, 15. 293, 10. III 280, 15 τοῦ βίου. II 4, 20 ὅταν (ὁ σοφὸς) τὴν δι' ἐπιστήμης καὶ σοφίας ἀτραπὸν βαδίζῃ. II 86, 24 ταύτην (sc. τὴν σοφίας) τὴν ἀτραπὸν ... φθείρειν ἐπιχειρεῖ πᾶς ὁ σαρκῶν ἑταῖρος. II 296, 18 τὴν εὐθεῖαν ἀτραπὸν ἰέναι. II 34, 13 τὴν ἔρημον ἡδονῆς ἀτραπὸν ὁδεύοντες. II 22, 16 μέσην τε καὶ λεωφόρον βαδίζειν. V 232, 1 (μέση). — V 244, 3 τὰς κατὰ θάλατταν ἀτραποὺς ἐπιστάμενος. — cf. ὁδός.

ἄτρεπτος. V 75, 8 ἀγαθόν. I 174, 15 (διάνοια). III 294, 7 ἐγώ (int. deus). II 186, 23 (τὸ σοφίας) ἀληθὲς εἶδος. I 174, 16 τὸ θεῖον. I 73, 20. 74, 1. 108, 15. 183, 1. 192, 7. 243, 19. II 7, 9. 247, 12. III 161, 12. 172, 6. 254, 14 cf. 249, 19 (θεός). II 7, 14. III 161, 25 (τὸ ὄν). I 134, 8 οἱ δὲ πρότεροι. III 166, 19 (στάσις). V 143, 1 (τάξις). I 103, 21. V 339, 9 (φύσις). VI 91, 10 τὰ τῆς τῶν ὅλων ... φύσεως. I 101, 3. II 7, 9 (ψυχή). — IV 15, 12 τίνα ἕτερον ... ἀκλινῆ καὶ ἄτρεπτον γενέσθαι. — I 97, 1. 7 θεοῦ τὸ ἄτρεπτον εἶναι. — III 179, 24. 257, 13. 295, 9. 296, 22 (τὸ ἄτρεπτον). II 61, 1. III 186, 27 (ὁ ἄ. int. deus). — I 140, 28. IV 130, 8. 278, 18. 291, 2 ἀτρέπτως.

II 56—94 Φίλωνος ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον.

ἀ τ ύ π ω τ ο ς. III 266, 4 (οὐσία). III 41, 16 (πράγματα). I 237, 6 (φαντασίαι). III 68, 8 (ψυχή).

ἀ τ υ φ ί α. II 194, 17 (ἀσκηταί). IV 223, 10 ἀτυφίας ἔρωτι. IV 24, 19 ἀτυφίας εὐημερούσης. V 270, 13 (τὰ) εἰς ἀτυφίαν. — V 326, 13 coni. ἀκακία. V 74, 19. 322, 1 (coni. ἀλήθεια). III 115, 25 (coni. ἀχρηματία). III 265, 15 (coni. εὐνομία, εὐδικία, ἰσότης). I 180, 17 οἱ τὴν ... εὐσέβειαν μετὰ ἀτυφίας ἀσκοῦντες. IV 304, 23. V 349, 13 (coni. ἰσότης). III 100, 20 οἴησιν πρὸ ἀτυφίας. III 269, 8. 281, 15. V 270, 17. VI 56, 9. 10 (opp. τῦφος). IV 6, 20 ἐκ δὲ φιλοδοξίας εἰς ἀτυφίαν.

ἄ τ υ φ ο ς. V 144, 13 (ἀρετή). III 269, 7 (βίος). — VI 24, 10 τὸ ἄτυφον.

α ὐ γ ά ζ ε ι ν. III 138, 20 ὅς (sc. θεός) λαμπροτάτῳ φωτί, ἑαυτῷ, τὰ ὅλα αὐγάζει. IV 75, 19 τὸ συνειδὸς αὐγάζων. III 190, 25 γυμνὴν αὐτὴν ἐφ' αὑτῆς τὴν ψυχὴν αὐγάσαντες. V 178, 10 ᾗ (sc. ἐπιστήμῃ) τὰ τῆς φύσεως ἔργα ... αὐγάζεται. V 222, 20 ᾧ πάντα αὐγάζεταί τε καὶ διελέγχεται. II 305, 9 ἕκαστον αὐτοῦ τῶν μερῶν αὐγάσησθε. II 206, 17 προσωτέρω γάρ τις χωρήσας τῶν πραγμάτων καὶ εἰλικρινέστερον αὐτὰ αὐγασάμενος. II 255, 17 ἐπιμελῶς αὐτὰ αὐγασάμενος.

α ὐ γ ή. VI 99, 15 sqq. πυρὸς τριττὸν εἶδος· τὸ μὲν ἄνθραξ, τὸ δὲ φλόξ, τὸ δὲ α. VI 101, 1 (coni. ἄνθραξ, φλόξ). VI 101, 8 sqq. ὃ γὰρ πρὸς τροφὴν φλόξ, τοῦτο α. πρὸς φλόγα. I 10, 2 αὐγῆς ἐκείνης (sc. τοῦ ὑπερουρανίου ἀστέρος) ἀμαυρουμένης. I 24, 6 ἀθρόου φωτὸς ἄκρατοι καὶ ἀμιγεῖς αὐγαί. III 21, 1 τὸ ὁρώμενον αἰθέριον ... αὐγῆς γέμον ἀσκίου καὶ καθαρᾶς. IV 235, 3 τοῦ δὲ οὐρανίου (πυρὸς) πρὸς αὐγὴν καὶ τὰ ὁρατὰ πάντα. V 264, 15 ἡλίου. IV 36, 13 ἡλίου ... καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων πλανήτων καὶ ἀπλανῶν. V 139, 2 ἡλίου καὶ σελήνης. IV 36, 10 τῶν ἀστέρων. III 255, 21 (ἀνθήλιος). V 10, 18 (ἡλιακαί). III 184, 8 α. γὰρ αὐγῆς ἄγγελος. VI 2, 10 αὐγαῖς ἀκράτοις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. III 248, 19 ἄσκιος ἐν αἰθρίᾳ κατὰ μεσημβρίαν α. IV 155, 1 ἐν αὐγῇ καθαρᾷ διήγαγον. III 70, 7 ἄσκιον αὐγὴν ἰδεῖν οὐ δυνάμεθα.

V 344, 9 ἀσώματος ... α. τὸν νοητὸν κόσμον ἀνέφηνεν ἡνιοχούμενον. III 157, 6 πηγὴ δὲ τῆς καθαρωτάτης αὐγῆς θεός ἐστιν. II 178, 26 τοῦ φωσφόρου θεοῦ νοηταί. IV 19, 3 τὰς ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκχεομένας αὐγάς. I 193, 25 ὁ γὰρ τοῦ ὄντος ὀφθαλμὸς ... αὐτὸς δ' ὢν ἀρχέτυπος α. III 229, 6 τὰς τοῦ μεγίστου καὶ ἐπιφανεστάτου θεοῦ ... περιλαμπεστάτας αὐγάς. III 229, 25 τοῦ θεοῦ. II 62, 14 τῷ δὲ θεῷ ὡς ἐν αὐγῇ καθαρᾷ πάντα ἀρίδηλα. II 66, 10 ψυχῆς γὰρ ὄψις οὗτος (sc. ὁ νοῦς) οἰκείαις περιλαμπόμενος αὐγαῖς. III 60, 1 ὁ (sc. λογισμὸς) δὲ ἡμῖν αὐτοῖς τὰς νοητὰς διὰ τῶν καταλήψεων αὐγὰς (ἐκπέμπων). II 141, 25 τὸ διανοίας χωρίον ὅλον μεστὸν αὐγῆς καθαρᾶς. III 81, 14 καθάπερ γὰρ τὰ ὄμματα αὐγαῖς, καὶ ἡ διάνοια σοφίᾳ περιλάμπεται. II 85, 6 ὁ ἱερεὺς ὄντως ἔλεγχος ... ὥσπερ φωτός τις α. καθαρωτάτη. IV 17, 10 τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ... καθαρὰν αὐγὴν ... βλέπειν ἀρξάμενος. IV 27, 19 ἡ ψυχὴ ... νοητοῦ φωτὸς ἀναπλησθεῖσα ταῖς ἐν κύκλῳ κεχυμέναις αὐγαῖς ἄσκιος γένηται. V 253, 10 προφήτῃ ... ἔχοντι νοητὸν ἥλιον ἐν αὑτῷ καὶ ἀσκίους αὐγάς. III 270, 1 ἄχρι τῶν οὐρανοῦ περιόδων παραπεμφθέντες ... εἰς αἰθερίους αὐγάς ἀναλυθέντες. — IV 260, 10 ἐν ᾗ (sc. νεφέλῃ) θεία τις ὄψις πυρὸς αὐγὴν ἀπαστράπτουσα ἦν. IV 136, 4 τὸ παράπαν αὐγὴν προσέλαβε (ὁ καιόμενος βάτος). — III 73, 25 (ἡ λυχνία) ἄνω τὰς αὐγὰς ἀποστέλλει πρὸς τὸ ὄν. V 71, 21 ἡ τοῦ ἱερωτάτου φέγγους ἐν τοῖς ἀδύτοις α.

IV 264, 15. V 334, 4. 341, 15 (τῆς ἀληθείας. III 70, 16. 230, 10 ἀρετῆς. III 21, 8. 223, 1 ἀρετῶν. II 56, 9 φρονήσεως.

α ὐ γ ο ε ι δ ή ς. III 50, 8 (ἀκτῖνες). V 317, 18 (ἀρετή). IV 278, 23 ἀστραπῶν λάμψεσιν αὐγοειδεστάταις. I 9, 13 τὸ νοητὸν τοῦ ὁρατοῦ ... αὐγοειδέστερον. II 74, 8 τὸ αὐγοειδὲς ἀπὸ τοῦ φλογώδους πυρὸς ἀνασταλέν. II 35, 5 τοῦ καλοῦ (φαντασία). III 251, 24 (φέγγος). III 133, 19. V 13, 19. 322, 13. 325, 11 (φῶς). — VI 72, 10 αὐγοειδῶς.

α ὐ θ ι γ ε ν ή ς. I 182, 17 (ἀρεταί). III 76, 19 ἐπιστήμη ... καὶ σοφία καὶ ἀρετὴ πᾶσα. IV 171, 13. 213, 2. V 9, 9. 51, 2. 268, 3. 345, 9. VI 118, 3 (ποταμοί). — III 239, 12 (ὁ α.). VI 192, 24. 195, 22 (οἱ αὐθιγενεῖς).

ἄ υ λ ο ς. I 106, 13 αἱ θεοῦ χάριτες. I 84, 13 ὁ δὲ ποιηθεὶς (νοῦς). I 82, 22 cf. 83, 2 ὁ ἐξομολογητικὸς τρόπος.

α ὔ ξ η σ ι ς. I 232, 12 (τὰ τῇ τάξει πρῶτα) τροφὴ α. ὅρασις κτλ. II 267, 1 (coni. ἐπίδοσις, γένεσις). V 123, 6 coni. γενέσεις. III 91, 14 coni. ζωὴ καὶ διαμονή, ὑγίεια. V 166, 15 αἱ γενέσεις καὶ αὐξήσεις καὶ τελειώσεις ἁπάντων. VI 86, 12 αὐξήσεσι καὶ προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι. III 149, 3 coni. προκοπαί. II 218, 7. 278, 26 πρὸς

τὸ ἄμεινον. I 242, 11 αὔξησιν ἐν ὁμοίῳ μένουσα (ἡ φύσις ἀνθρώπων γένει δεδώρηται). I 63, 21 τρίτη ... ἑπταετία πέρας ἐστὶν αὐξήσεως. VI 91, 15. 17 coni. μείωσις. — I 36, 2 γενείων. VI 103, 20 ὁ κόσμος ... οὐκ ... ἐπιδώσει πρὸς αὔξησιν. I 19, 20 καρπῶν καὶ ζῴων γενέσεις τε καὶ αὐξήσεις. I 13, 3 cf. V 315, 7 τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων. I 151, 8 (παθῶν). VI 103, 1 (πυροῦ). I 35, 5 (ἡ σελήνη) ἤρξατο σχήματος λαμβάνειν αὔξησιν. III 169, 9 cf. V 43, 17. 120, 5. 202, 17 (σελήνης). II 48, 1 (σοφίας). VI 91, 1 χρόνων. II 180, 6 (ψυχῆς). — I 261, 21 πάντα διὰ πάντων ἔλαβεν αὔξησιν.

αὐξητικός. II 64, 11 (δύναμις coni. θρεπτική, μεταβλητική). — III 32, 5 αὐξητικῶς.

αὔρα. II 43, 25 ἐν ταῖς βορείοις ... αὔραις. V 120, 12 ἐνδρόσοις καὶ μαλακωτάταις αὔραις. VI 92, 17 ἀπὸ τῶν ἀνθέων. V 128, 10. 292, 12 (ζωτικώταται). VI 52, 6 συνεχεῖς αὖραι, λεπταὶ ..., παχεῖαι ... I 13, 12 ἃ ψυχραῖς ἅμα καὶ μαλακωτέραις αὔραις ζωπυρεῖται. VI 178, 25 αἱ θύραθεν αὖραι μετρίως ψυχραί. — sensu metaphorico: III 187, 25 ἀπιστίας. I 133, 4. III 215, 24. V 27, 5. VI 3, 7 ἀρετῆς. VI 122, 18 βοηθείας. III 215, 15 ἀπὸ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς. III 271, 4 ἀπὸ δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν. II 180, 24 ἐλπίδος. V 151, 12 τῆς ἐπιστήμης. II 61, 20 ἐπιστήμης καὶ σοφίας. II 108, 6 εὐπραγίας. IV 127, 2 cf. III 193, 21 εὐτυχίας. III 243, 8 (ἀπ᾽ αὐτοῦ (sc. σοφοῦ). III 95, 20 ὑπὸ φρονήσεως καὶ πάσης ἀρετῆς. I 214, 15 ὠφελείας. — II 93, 1 πρᾶγμα οὐδέν, ἀλλὰ σκιά τις ἢ α. — All: I 71, 12 cf. 16 ἡ δὲ πνοὴ ὡς ἂν α. τίς ἐστι καὶ ἀναθυμίασις.

αὐστηρός. V 19, 8 (ἁγιστεία). I 171, 14. II 198, 22. III 12, 7. 111, 1. 115, 25. IV 243, 8. V 237, 16. 343, 19 (βίος). I 294, 2 (διαθέσεις). III 118, 28. V 125, 2 (δίαιτα). II 167, 6 τὸ τῆς σοφίας εἶδος. I 259, 20 (ἐπιστήμη). IV 159, 2 (προαίρεσις). V 250, 12 τὸ σεμνόν. IV 104, 22 (συμπότης). II 16, 3 (τόνος). IV 205, 12 (τρόπος). — V 37, 22 τὸ δὲ ἕπεσθαι τοῖς τῆς φύσεως νόμοις. — II 220, 18. V 124, 19 (τὸ αὐστηρόν). V 90, 8 πρὸς τὸ σεμνότερον καὶ αὐστηρότερον. VI 186, 24 τὸ ... αὐστηρότερον. — II 91, 22 ὅταν ἴδῃ τινὰ τῶν αὐστηροτέρων. IV 75, 3 αὐστηρὸν γὰρ καὶ αὐθέκαστον καὶ ἀληθείας ἑταῖρον. — II 22, 9. III 117, 14 αὐστηρῶς.

αὐτάρκης. I 148, 24 ἀγαθά. II 180, 22
× (βίος). I 181, 12 cf. IV 287, 9. V 67, 5. 268, 17 (θεός) αὐταρκέστατος ἑαυτῷ. VI 95, 23 (κόσμος). II 140, 12 ἐνδιαίτημα (ὁ κόσμος). IV 8, 2 (ὁ νοῦς) αὐταρκέστατος ἑαυτῷ. — I 149, 7 τὰ αὐτάρκη καὶ καθήκοντα.

αὐτήκοος. II 188, 5. V 342, 2 (ἀρετή). II 227, 30 γένος. III 239, 9 (ἐπιστήμη). II 167, 14 (Ἰσαάκ). IV 2, 16 (οἱ παλαιοί). III 241, 4. VI 201, 6 (φύσις).

αὐτογενής. III 201, 21 (φύσις coni. αὐτοτελής).

αὐτοδίδακτος. V 342, 2 (ἀρετή). II 274, 17. III 172, 17 (γένος). III 239, 10 (ἐπιστήμη). III 92, 6 (ἱερωσύνη). III 261, 2 (Ἰσαάκ). III 79, 15 καλόν. I 234, 21. II 17, 12 (σοφία). I 51, 25 σοφὸς δ᾽ ἐκεῖνος. III 146, 11 πᾶς ... σοφός. III 15, 24 (σπέρμα). V 145, 11 (φιλία). II 154, 22. 301, 6. IV 296, 4. V 349, 9 (φύσις). — II 295, 21 τὸ αὐτοδίδακτον. — II 244, 24 (ὁ α. int. Isaac).

αὐτοκέλευστος. II 66, 21. IV 112, 6 (γνώμη). II 241, 2 (διάνοια). I 285, 23 (ἑτοιμότης). V 145, 9 (εὔνοια). V 253, 16 κατόρθωμα. VI 6, 11 κλῆρος. III 228, 24 (ὁ λόγος). I 254, 14 οἱ ἱεροὶ λόγοι πάντες. V 121, 7 (πάθος). V 170, 19 (προαγωνιστής). III 203, 10. IV 134, 16. 232, 8. V 35, 10 (προθυμία). V 14, 17 (σπουδή). V 186, 5 (στρατεία). III 301, 16 τὸ συμμαχικόν. III 175, 19 ὑπέρμαχος. VI 201, 6 (φύσις). — IV 124, 13 οἱ ... αὐτοκέλευστοι. III 174, 28 α. ... παρέρχεται. I 260, 28 ἵνα ... α. ἐπιτηδεύῃς τὰ βελτίω. IV 132, 2 α. ... ἵετο. V 20, 18 αὐτοκέλευστοι κατακτείναντες. V 211, 13 αὐτοκέλευστοι τάξιν αἱροῦνται. V 226, 10 αὐτοκέλευστοι ... ἐπαποδύονται.

αὐτοκίνητος. I 52, 11 (λογικὴ φύσις).

αὐτοκρατής. I 15, 5 (δυνάμεις). VI 160, 13. 191, 2 (ἐξουσία). V 333, 18. VI 166, 1 (ἐξουσίαι). VI 182, 5 (ἡγεμονία). I 5, 10 (ἡγεμών). IV 282, 2 (θεός). V 5, 5 cf. 85, 6 (θεοὶ οὐχ). VI 106, 19 (ἰσονομία). — V 91, 13. VI 5, 13 τὸ αὐτοκρατές.

αὐτοκρατορικός. VI 215, 18 (ἐπιφάνειαι). VI 186, 21 (οἰκία). VI 185, 4 (τρόποι).

αὐτοκράτωρ. VI 123, 7 (ἀνήρ). II 151, 6. 228, 24. VI 161, 1 (ἀρχή). III 68, 22 (βασιλεία). III 95, 27 (μόνος βασιλεὺς int. deus). VI 168, 19 (Γάιος). III 20, 14 (γνώμη). VI 166, 8 ἐμὲ ... αὐτοκράτορα τολμᾷ τις διδάσκειν. II 264, 9 τοῦ κολάζειν (ἐξουσία). II 263, 7 τοῦ τελεσιουργεῖν (ἐπιστήμη). III 133, 24 (ἡγεμονία). III 81, 24 sq. (θεὸς = κόσμος). V 3, 19 (θεοί). IV 19, 12 τὸν κόσμον ὑπήκοον ἀλλ᾽ οὐκ αὐτοκράτορα. I 157, 9 κύριος ἑαυτοῦ καὶ α. II 304, 23 νόμῳ καὶ δίκῃ.

II 253, 4 (νοῦς, αἴσθησις). VI 181, 16 (Πτολεμαῖοι). VI 208, 11 σε προσεῖπεν αὐτοκράτορα. VI 219, 25 Σεβαστὸν Αὐτοκράτορα. — VI 138, 8. 147, 25. 161, 6. 165, 21. 169, 11. 177, 23. 185, 19. 199, 12. 211, 13 (ὁ α.). VI 135, 12. 177, 13. 181, 1. 188, 9. 202, 28. 206, 5. 208, 5. 210, 1. 20. 213, 8. 214, 21. 215, 3. 221, 18. 222, 20 (α. absol.). VI 139, 21. 157, 21. 180, 11. 212, 5 (οἱ αὐτοκράτορες). VI 161, 10. 182, 1. 210, 16. 214, 10 (αὐτοκράτορες).

αὐτομαθής. II 188, 6. III 119, 9. 202, 4. V 342, 2 (ἀρετή). IV 61, 6 (βίος). II 181, 7. 227, 31. 243, 25. 274, 16. 295, 19. III 79, 12. 146, 21. 147, 4. 155, 3. 172, 18. 180, 2. 219, 21. 247, 3 (γένος). III 200, 30 τὸ ἔγγονον. I 204, 9. III 237, 10 (ἐπιστήμη). III 92, 6 (ἱερωσύνη). II 167, 14. III 261, 2 (Ἰσαάκ). III 79, 15 καλόν. IV 4, 23 (νόμος). IV 2, 16 (οἱ παλαιοί). I 234, 12. 265, 1. II 17, 12. 57, 3 (σοφία). I 51, 24. III 94, 22. 146, 11 (σοφός). V 145, 11 (φιλία). III 241, 4. V 349, 9. VI 201, 6 (φύσις). III 67, 14 ψυχή — I 142, 31 τὸ μανθάνον τοῦ αὐτομαθοῦς (ἔλαττόν ἐστιν). III 147, 10 ὅρος τοῦ αὐτομαθοῦς. — II 288, 5 (ὁ α. = Ἰσαάκ). V 343, 21 τὸν αὐτομαθῆ δὲ καὶ πλουσίᾳ χρησάμενον τῇ φύσει. — I 85, 16 αὐτομαθῶς.

αὐτοματίζεσθαι. II 274, 29 (τὰ αὐτοματιζόμενα ἀγαθά).

αὐτόματος. I 28, 15 cf. 58, 22. III 201, 20 τἀγαθά. III 148, 3 πᾶσα ἀρχὴ καὶ πᾶν τέλος. — III 147, 10 τὸ ἀναβαῖνον αὐτόματον. III 207, 10. V 176, 11 ἐκ ταὐτομάτου. III 153, 2 (τὰ αὐτόματα καὶ ἕτοιμα). III 147, 14 ὡς ἂν αὐτόματα τὰ οὐκ αὐτόματα.

αὐτομόλησις. All: II 54, 24 ἑρμηνεύεται δὲ Νεβρὼδ α.

αὐτομολία. II 55, 2. IV 193, 2.

αὐτόνομος. IV 89, 8. 112, 17 (ἔθνη). III 275, 4 οὐκ ἐσμεν αὐτόνομοι. III 305, 13 cf. VI 26, 5 ὡς αὐτόνομοι καὶ ἐλεύθεροι.

αὐτοτελής. III 201, 21 (φύσις coni. αὐτογενής). — III 103, 7 περὶ αὐτοτελῶν καὶ ἀξιωμάτων.

αὐτόχθων. III 76, 20 ἐπιστήμη ... καὶ σοφία καὶ ἀρετὴ πᾶσα. I 220, 8 τὰς αὐτόχθονας πρὸ τῶν παροίκων ἐπιστήμας. III 126, 3 (λόγος). II 244, 19 ὑμεῖς. — III 239, 11 (ὁ α. coni. αὐθιγενής). V 31, 4 (οἱ αὐτόχθονες opp. ἀλλογενής). V 296, 6 (opp. οἱ ἐπήλυται). V 13, 4 (opp. ἐπήλυται, προσήλυται). V 297, 11 cf. I 198, 18 τοὺς αὐτόχθονας καὶ εὐπατρίδας. V 127, 20 οὐκ ἐν μετοίκοις ἀλλ' ἐν αὐτόχθοσιν.

ἀφαίρεσις. I 202, 2 ἡ τινὸς πρόσθεσις ἀ. × ἐστιν ἑτέρου. III 137, 11 τὴν ... τῆς κενῆς δόξης ἀφαίρεσιν πρόσθεσιν ἀληθείας εἶναι. I 205, 9 (Μωυσῆς) μήτε πρόσθεσιν μήτε ἀφαίρεσιν κεχωρηκώς. I 242, 12 (ἡ φύσις) ἀφαίρεσιν ἢ πρόσθεσιν οὐκ ἐπιδεχομένη. II 46, 22 κατὰ ἀποκοπὴν καὶ διάζευξιν. VI 107, 8 sqq. (coni. πρόσθεσις, μετάθεσις, ἀλλοίωσις). III 34, 20. V 242, 3. 7 (opp. πρόσθεσις). III 43, 14. V 241, 18 (coni. προσθήκη). — I 102, 8 ἀρετῆς ἀ. ἐκ τροπῆς γινομένη. VI 171, 26 ἀρχῆς. V 241, 14 τῶν δικαίων (opp. πρόσθεσις τῶν ἀδίκων). I 58, 18 ἐλευθερίας. VI 160, 21 ἡγεμονίας. I 138, 18 (ἡδονῆς). VI 147, 26 τῆς οὐσίας. V 245, 6 ὧν (sc. ἀγαθῶν). — I 198, 9 τὰς ἐπὶ ταῖς ἀφαιρέσεσιν ἀνίας.

ἀφαίρημα. I 143, 4.

ἀφάνεια. III 36, 15 ὕλης.

ἀφανής. 1. non aspectabilis: IV 160, 7 ἄγγελος. III 253, 7 αἶσχος. VI 213, 17 ἀφίδρυμα. III 278, 5 (βέλος) φρενοβλαβείας. VI 162, 2. 204, 8 ἀνθρώπων βούλημα. I 174, 1 (γνώμη). VI 109, 9 (Δῆλος). V 349, 18 (διάνοια). V 184, 10 (διάνοιαι). I 12, 12 (διαφύσεις). V 184, 8 τὸ τῆς φύσεως ... δικαστήριον. II 182, 2 (δυνάμεις). V 172, 9 (ἐγκλήματα). V 224, 21 ἐνθύμια. VI 19, 20 καλόν. I 96, 23 αἱ τῶν ἄλλων ἀστέρων λάμψεις. I 13, 23 οἱ λόγοι τῶν ὅλων. I 113, 17 (τὰ θεοῦ μυστήρια). II 289, 6 τὰ ... νοητά. II 11, 9 οὐδ' ἂν οἰκίας μέρος. IV 238, 13 (πάθη). VI 182, 24 (πόλεμοι). II 65, 4 (πόροι). V 185, 9 ὁ προφήτης. III 219, 23 (ὑπόληψις). V 343, 2 (χαρά). VI 206, 24 (ψυχή). — II 266, 26 ἀφανεῖς ἐποίησε (sc. αὐτούς). — II 138, 2 τὸ ἀφανές (opp. τὸ φανερόν). V 2, 12 τῷ ἀφανεῖ καὶ κρείττονι. III 293, 5. IV 132, 26 ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. II 13, 10. III 206, 1 ἐν ἀφανεῖ. V 204, 16 ἐμφανὲς ἀφανοῦς ... μίμημα. IV 269, 9 cf. II 285, 28 πρὸ τῶν ἐμφανῶν ἔθος τὰ ἀφανῆ ζητεῖν. I 193, 23 πρὸ τῶν ἐμφανῶν τὰ ἀφανῆ καταθεᾶσθαι. VI 67, 9 τὰ ἀφανῆ διὰ τῶν φανερῶν θεωρεῖν. I 200, 17 τὴν τῶν ἀφανῶν ἀνάπτυξιν. II 311, 3 αἱ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν ψυχαί. V 183, 6 τά τ' ἐν ὄψει καὶ τὰ ἀφανῆ. III 145, 5 τὰ ἀφανῆ opp. τὰ φανερά. II 207, 13 μὴ λίαν τοῖς ἀφανέσι προπιστεύειν. V 48, 17 cf. 199, 21 σύμβολα ... φανερὰ ἀδήλων καὶ ἀφανῶν. — I 263, 18. II 275, 10. III 230, 20. 252, 28. 299, 1. IV 161, 22. 186, 19. 218, 8. 259, 15. V 188, 18. 220, 9. 366, 11. VI 187, 21. 196, 23. 217, 6 ἀφανῶς. IV 131, 17 ἀφανέστερον ζῆν.

2. ignobilis, obscurus: V 317, 2 (ἄνθρωποι). III 249, 3 πρᾶγμα. II 296, 26 (σχῆμα). III 206, 6 (τέχνη). — III 265, 24 ἅπερ ἥττης καὶ ἀτιμίας ἀφανέστερα. V 376, 7 εἰς ἀφανεῖς καὶ ἠμελημένους. IV 256, 17 οὐκ ἐν ἐξουθενημένοις καὶ ἀφανέσι τάττονται. II 304, 27. VI 191, 4 cf. III 195, 11. 197, 5 (οἱ ἀφανέστεροι). IV 133, 20 τις εἶναι τῶν ἠμελημένων καὶ ἀφανῶν.

ἀφάνταστος. I 24, 22. II 136, 4. III 32, 6 (φύσις). V 316, 10 (φύσεις). II 65, 11 τὰ ... φυτὰ ἄορμητα, ἀφάνταστα, αἰσθήσεως ἀμέτοχα. II 5, 14 cf. 2, 20 ὃς ἀφάντασττον ἑαυτοῦ ψυχὴν τοῦ ὄντος καταλέλοιπεν. — III 234, 18 ἀφαντάστως.

ἀφέλεια. II 171, 9 ἠθῶν. IV 27, 6 ἐν εὐωχίαις. VI 24, 10 (coni. ὀλιγοδεία).

ἄφεσις. I 251, 11 cf. 272, 2. III 62, 12. 90, 11. 94, 6. 196, 13 καθ' ὃν (sc. πεντηκοστὸν λόγον) ἄ. ψυχῇ δουλείας καὶ παντελὴς ἐλευθερία προκηρύττεται. V 129, 13 cf. III 94, 16 ἀφέσεως ἱερὸν ἀριθμόν. V 115, 13 ὁ χρόνος ἐκεῖνος. V 52, 8 πάντων ἁμαρτημάτων καὶ παρανοημάτων. IV 234, 16. V 46, 8 ἁμαρτημάτων. V 58, 4 ὧν ἐξήμαρτεν. IV 149, 5 τοῦ ἔθνους. V 95, 10 τῶν φύσει μὲν ἐλευθέρων. V 103, 12 εἰς τὸ παντελές. I 291, 7 opp. ἡ δὲ κόλασις. II 274, 29 καλεῖται δ' ἡ φορὰ τῶν αὐτοματιζομένων ἀγαθῶν. VI 135, 16 ἀμνηστίαν ἐπ' ὀλίγον. . . . οὐκ ἄφεσιν παντελῆ.

ἄφετος. II 223, 18 (ἀγαθά). II 67, 13 (ἄνθρωπος). IV 237, 19 ἄφετοι πρὸς ἀσέβειαν οἱ μὴ βέβαιοι τὰς φύσεις. II 110, 2 ὁ γαυριῶν. II 102, 11 (γεῦσις). I 117, 6. II 66, 16 (διάνοια). II 190, 1 (τοῦ νοῦ ἐνέργειαι). I 245, 4 (θρέμματα). II 247, 21 (κίνησις). II 199, 10 (λογισμός). III 290, 15 μέρος. II 183, 10. V 350, 3 (ὁ νοῦς). VI 152, 26 (ὀργαί). IV 16, 14. V 274, 18 (ὁρμαί). V 25, 9 ἐλεύθερον γὰρ καὶ ἄφετον οὐδὲν ἐᾷ τῶν παρ' ἡμῶν. V 237, 2 τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς. — I 167, 13 ἀφέτως.

ἁφή. I 20, 15 πενταχῇ δὲ τμητὸν αἴσθησιν, εἰς ὅρασιν . . .. εἰς ἁφήν. I 232, 13 (τὰ τῇ τάξει πρῶτα) . . . γεῦσις ὄσφρησις ἁ. λόγος κτλ. I 296, 7 ὅρασιν ἀκοὴν ὄσφρησιν γεῦσιν ἁφὴν λόγον γόνιμον. II 246, 13. III 217, 3. 222, 8. IV 52, 15 cf. 34, 8 (coni. ὅρασις, ἀκοή, γεῦσις, ὄσφρησις). IV 53, 12 coni. γεῦσις. IV 34, 9 coni. γεῦσις, ὄσφρησις. II 239, 20 (coni. ὀφθαλμοί, ἀκοαί κτλ.). III 52, 15 (ψυχῆς μοῖρα). III 150, 3 (πνεῦμα). II 295, 1 τί ἁφή; I 184, 10 (ἡ αἴσθησις) διὰ τῶν ἁφῆς (ὀργάνων) ἅπαν σῶμα . . . συλλαβοῦσα. I 214, 12 δυνάμεων τῶν κατὰ ἁφὴν καὶ πᾶσαν αἴσθησιν. II 305, 4 ὀπὰς γὰρ καὶ φωλεοὺς . . . πᾶσαν τῆς σώματος κατασκευὴν ἁφῆς εἶναι. II 160, 6 (ἡ ἀνὰ πᾶν τὸ σῶμα σκιδναμένη δύναμις). I 20, 19 cf. 91, 29. 98, 9 τραχύτητας ἁ. (δικάζει) I 125, 33 οὐχ ἡ ἁ. (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸ τραχὺ καὶ μαλακόν); — III 12, 6 τὰς διὰ . . . ἁφῆς ἡδονὰς καὶ τέρψεις. I 105, 3 δι' ἁφῆς (ἡδοναὶ συνίστανται).

ἀφθαρσία. IV 13, 20 συγγενὲς μὲν ἀιδιότητος ἀ. VI 81, 16 ἀ. δὲ τῷ ἀγενήτῳ (ἕπεται). VI 72, 3. 81, 14. 97, 2. 119, 3 τοῦ κόσμου. IV 214, 15 ἐν τοῖς γένεσιν. VI 87, 8 sqq. ἀφθαρσίαν δὲ θεοὺς ἀποβαλεῖν ἀδύνατον. III 192, 28 (coni. ἀθανασία), ἀνθρώπῳ πρᾶγμα ἀδύνατον. III 243, 20 ψυχῆς. III 9, 14 (ἡ ἀρετὴ) ἐκεῖ τῆς ἀφθαρσίας ἑστιαθεῖσα. III 300, 3 μετὰ τῶν . . . ἀφθαρσίας ἀξίων ἀρετῶν. II 115, 16 τὸ . . . τῆς καρτερίας γένος . . . οἰστικὸν ἀφθαρσίας. II 197, 10 παιδείας ἀφθαρσίαν (ἐπιφερούσης). I 204, 6 (Ἀβραάμ) καρπούμενος ἀφθαρσίαν. III 122, 15 ἐκείνοις . . . ἀφθαρσίαν μαρτυρεῖ. III 252, 6 ἀφθαρσίας ἐφίεται. — IV 245, 18 (opp. φθορά). I 53, 22 (coni. ζωὴ ἄνοσος). II 211, 20 σπέρματα. III 251, 23 σύμβολον III 123, 3 τὰ σύμβολα.

VI 72, 1—119, 4 Φίλωνος περὶ ἀφθαρσίας κόσμου.

ἄφθαρτος. II 51, 1 τὸ . . . ἀγαθόν. II 88, 17. 196, 22 (ἀγαθά). III 304, 4 τὸ αἰσθητὸν καὶ ὁρώμενον τοῦτο. I 171, 23. 275, 23 (ἀρετή). III 70, 22. 300, 3 (ἀρεταί). II 142, 18 ἄμφω (sc. ὁ ἄνθρωπος, τὸ τῆς ἀθανάτου ζωῆς δένδρον). I 46, 19 (ἄνθρωπος). II 237, 15 (ἄνθρωπος θεοῦ). I 171, 16 (ἀκρότητες). I 269, 18. III 123, 2. 256, 17. V 284, 20 (βίος). I 171, 11. 205, 2. II 23, 10. III 28, 3. 94, 11. 170, 21. 295, 21 (γένος). I 62, 13 τὰ . . . γένη. III 133, 15 (γονεῖς). I 284, 21 (δίαιτα). II 66, 14 διάνοια. II 64, 7 ἕξεως ὁ συνεχὴς οὗτος δίαυλος. II 82, 17. III 32, 13 (εἶδος). VI 86, 15 (ἔργα). II 44, 12 (ζωή). I 242, 6 (ζῷα καὶ φυτά). I 276, 8 ἅπερ οἴεται μετὰ ζῴων ἄφθαρτα ὄντα συνεφθαρκέναι. II 210, 15 (ἡμέρα) τοῦ ἀγενήτου φωτός. III 156, 12 τὸ θεῖον. I 73, 25. 27. 243, 19. III 190, 6. IV 240, 3 (θεός). II 53, 27 (ἰδέαι). I 182, 24 (κλῆρος). VI 73, 3. 75, 4 sq. 76, 4. 14 sqq. 78, 2 sqq. 79, 6. 84, 5. 88, 25. 94, 16. 100, 10. 101, 16. 112, 18 (ὁ κόσμος). II 307, 15 λόγος ὁ τῶν ἑβδομήκοντα. VI 13, 17 (λόγος). VI 30, 17 (μερίς). I 120, 1 τὸν τῶν ὅλων . . . (νοῦν). IV 237, 8 (οὐσία). IV 117, 14

(πατήρ). I 277, 23 (αἱ) ἀέρος καὶ οὐρανοῦ (περίοδοι). III 234, 22 (ὁ ἀὴρ) πολίτας ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους ψυχὰς ἔχων. VI 88, 24 (ἡ πρόνοια). VI 79, 5 σελήνη τε καὶ ἥλιος. II 123, 8 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια). III 19, 3 (τροφή). I 277, 19 (τροφαί). I 81, 24 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις. III 170, 28 (ἡ γενικὴ φρόνησις). II 294, 8. 307, 14. III 225, 2. VI 177, 4 (φύσις). III 159, 11. 212, 6. IV 38, 7 (φύσεις). II 156, 9 ἡ τοῦ ἀγαθοῦ φύσις. I 276, 2 τὴν ἀκήρατον ἑαυτῶν (sc. ἀρετῶν) καὶ ἄφθαρτον φύσιν. IV 13, 18 ἡ τῶν ἀρετῶν (φύσις). VI 96, 15 ἡ τοῦ κόσμου φύσις. III 211, 18 κατὰ τὸ παντελὲς (ἡ ψυχή). — I 28, 25. 191, 17. III 47, 4. 177, 27. 299, 8. VI 171, 18 (τὸ ἄφθαρτον). I 28, 21. II 93, 13. 191, 26. 198, 7. 210, 10. 211, 22. 272, 3. 5. 7. III 71, 12. 22 (τὰ ἄφθαρτα). IV 54, 5 φθαρτὰ γὰρ ἀφθάρτῳ συνοικεῖν οὐ θέμις. I 42, 1 ἔξοδος δ' ἀφθάρτων. II 271, 6 (ἔρως) ἀφθάρτων. V 336, 6 (οὐρανὸς) ἀφθάρτων τελειότατος. — I 121, 2. 228, 4. 241, 12. II 29, 22. 61, 21. 86, 21. III 4, 16. 28, 3. 187, 27. IV 277, 19 (ὁ ἄ. int. deus). IV 13, 19 ἀφθάρτους πρὸ θνητῶν.

ἀφίδρυμα. IV 191, 4. 248, 6. 270, 16. 280, 9. 303, 16. V 334, 3 (coni. ξόανα, ἀγάλματα). V 295, 13 ἱερὰ καὶ ἀφιδρύματα θεῶν ... ἀπολελοιπότας. II 36, 22 φθαρτῆς ὕλης. VI 212, 8 cf. 213, 17. 214, 2 οὐδέν ἐστιν ἀ. ἐν αὐτῷ (sc. τῷ ἱερῷ) χειρόκμητον. VI 170, 28 οἷς ἔθος ἀσκεῖσθαι τὰ τῶν εἰρημένων ἀφιδρύματα. VI 194, 17 ἵνα θυσίαις ... καθιερωθῇ τὸ ἀ. IV 285, 15. 22 εὔχεσθαι ... ὑμεῖς ἐξομοιωθῆναι τοῖς ἀφιδρύμασιν. II 35, 1 ὁ χρυσοῦς μόσχος, τὸ Αἰγυπτίων ἀ., τὸ σῶμα. III 250, 8 ἧς (sc. ἐπιστήμης) ἀ. ἱερώτατον πᾶς ὁ σοφίας οἶκος.

ἀφιεροῦσθαι. II 44, 4. V 113, 14.

ἀφιλήδονον, τό. VI 24, 9.

ἀφιλόδοξον, τό. VI 24, 9.

ἀφιλόσοφος. V 42, 16 (γεῦσις). I 1, 5 τὸ μὲν ὡς ... ἀφιλόσοφον. I 8, 11 ἀφιλόσοφον (sc. ἐστίν). IV 26, 1 ἦν ἀφιλόσοφον.

ἄφοβος. VI 214, 16 ἥ γε τοῦ μέλλοντος ἀδηλότης ... οὐ ... ἄ. V 343, 19 (ζωή). I 191, 11 (ὁ θεός). IV 45, 8 ἡ τοῦ θεοῦ φύσις. — V 14, 5 ἵνα ... ἄφοβοι ... προαγωνίζωνται ὁσιότητος. IV 117, 19 γίνεσθαι οὖν ἄφοβοι. V 196, 13 τὸ δ' ἐστὶν ἄφοβον. — V 186, 13. VI 158, 5 (τὸ ἄφοβον). — II 301, 17 ἀφόβως.

ἀφορμή. II 141, 1 (εἰς ἀλληγορίαν). VI 126, 23 τῶν ἁμαρτημάτων. V 107, 10 εἰς τἀναγκαῖα. I 127, 14 εἰς ἀπολογίαν. IV 116, 5 εἰς ἀργυρισμόν. II 242, 15 ἀφροσύνης. III 196, 17 πρὸς τὸ αὔξεσθαι. II 265, 30 πρὸς τοῦτ' ... τὸ εἶδος. II 242, 13 ἀ. φαύλῳ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ἐνεργείας. V 334, 12 εὐγενείας. IV 272, 10 πρὸς τὸ εὖ ζῆν. VI 201, 21 (εὔλογοι). IV 48, 22 πρὸς ἡγεμονίαν. IV 37, 10 τοῦ δύνασθαι τὰ νοητὰ θεωρεῖν. V 114, 8 ἱδρύσεως. IV 210, 6 πρὸς τὸ λαμπρότερον. VI 203, 16 πρὸς νεωτεροποιίαν. VI 167, 14 εἰς παρρησίαν καὶ μεγάλας ἀφορμάς. I 15, 10 (coni. πηγή). V 109, 6 cf. VI 23, 2 πρὸς πλεονεξίαν. II 268, 7 εἰς σωτηρίαν παντελῆ. V 37, 23 προσόδων. VI 127, 20 εἰς ὕβριν. II 161, 16 φυτοῦ (sc. τοῦ ἀμπελῶνος). VI 139, 5 τοῦ μὴ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. — III 68, 15 cf. VI 192, 20 δίδωσι δὲ ἀφορμήν. IV 130, 9 λαβόμενοι δ' ἅπαξ ἀφορμῆς οἱ ἐν τέλει. VI 126, 13 οἱ δ' ἀφορμῆς λαβόμενοι. VI 129, 3 μὴ οἱ πανταχοῦ τὴν ἀφορμὴν ἐκεῖθεν λαβόντες. VI 21, 1 cf. 183, 26 ἔχοντες οὖν τοιαύτας παρ' ἑαυτοῖς ἀφορμάς. VI 120, 6 ἐλάττους γὰρ εἶχε τὰς εἰς τοῦτ' ἀφορμάς. VI 14, 18 ὑπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ... ἐπιδειχθήσεται.

ἀφοσιοῦσθαι. VI 174, 12. 184, 11.

ἄφροσις. V 145, 6.

ἀφροσύνη. I 298, 5 κακὸν ἀθάνατον. II 174, 3 (τὸ ἀκρότατον ⟨κακόν⟩ opp. φρόνησις). I 172, 13 (ἀνίατος νόσος). I 160, 18 (ἡμεῖς) νοσοῦντες ἀφροσύνης νόσον. III 289, 24 τυφλὸν καὶ ἄγονον καλῶν. VI 5, 1 κοῦφον καὶ φερόμενον. II 141, 22 σκοταῖον καὶ δυόμενον καὶ νυκτιφόρον opp. φρόνησις. V 69, 16 σκότος ψυχῆς. III 290, 21 καταβιάζουσα τὴν ψυχὴν ἄνωθεν. II 221, 1 ἡμῖν σύντροφος. II 267, 7 (τυραννίς). II 197, 13 τὸ φθεῖρον. II 80, 15 (coni. ἀκολασία, δειλία, ἀδικία, ἀσέβεια). I 27, 16. V 52, 4 (coni. ἀδικία, δειλία). I 83, 19 ἀφροσύνης τε καὶ δειλίας opp. φρόνησις καὶ ἡ ἀνδρεία. II 246, 15 (coni. ἀκολασία, δειλία, ἀδικία). I 207, 18 (coni. ἀκολασία, ἀδικία, φόβος, δειλία). II 117, 19. V 373, 17 (coni. ἀκολασία, ἀδικία). II 104, 6. III 65, 6. VI 72, 12 (coni. ἀδικία). II 20, 11 (coni. ἀκρασία, ἀδικία). III 109, 18 (coni. κακία). V 24, 20 cf. 25, 3 (coni. ὄκνος, λήθη, ὕπνος). — I 25, 6 τἀναντία, φρόνησιν καὶ ἀφροσύνην. II 110, 24. 172, 1. 301, 21. III 48, 4. 190, 13. 296, 11. IV 6, 18. V 322, 20 (opp. φρόνησις). III 290, 28 (opp. εὐφροσύνη). V 349, 14 (opp. λογισμός). — II 39, 6 τὸν ἀφροσύνης πολὺν ἄκρατον. II 242, 7 ἀνατολή coni. κατάδυσις εὐλογιστίας. VI 15, 19 τὰς δι' ἀφροσύνης ἀπάτας. II 242, 15 (ἀφορμαί). I 178, 3 (λύττα). III 284, 19 τὴν δι' ἀφροσύνης (μέθην). III 289,

20 μέθυσμα. IV 238, 3 διπλῇ μέθῃ κατείσχοντο, τῇ μὲν ἐξ οἴνου, τῇ δὲ καὶ ἀφροσύνης. I 192, 21 μελέται. II 194, 20 (ὁδὸς coni. εἰς ἀπαιδευσίαν) III 151, 3 (πηγή). II 188, 12 (πόμα ἄκρατον καὶ πολύ). II 93, 19 (ῥεῦμα). II 175, 9. 195, 8 φάρμακον. VI 65, 23 οἶνος . . . ἀφροσύνης φάρμακον. III 287, 28 (φλόξ). II 243, 29 χωρίον. — II 110, 6 ὁπότε δὲ μετ' ἀφροσύνης (ὁ νοῦς ἄνεισιν). I 156, 14 ἡνιοχούσης ἀφροσύνης. I 166, 29 ἐκκοπείσης ἀφροσύνης. II 246, 21 φρόνησις . . . ἀφροσύνης . . . ὑπήκοον. II 294, 11 ἀφροσύνην . . . καταψηφίσασθαι. III 84, 14 πλάσμα καὶ μῦθός ἐστιν ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος. III 134, 10 ὧν προσβάλλειν ἀ. φιλεῖ. III 290, 14 ἐπειδὰν . . . πᾶσαν ψυχὴν ἐπισκιάσῃ. III 291, 13 ἀ. σεμνύνεται ἐφ' οἷς εἰκὸς ἐγκαλύπτεσθαι. V 98, 17 (ὁ φαῦλος) συζῶν ἀφροσύνῃ. V 145, 7 ἀ. δ' οὐκ ἄλλῳ ἢ φόβῳ θεραπεύεται. VI 19, 2 ὑπ' ἀφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν δουλαγωγηθεῖσαι. II 223, 8 (τὰ) κατ' ἀφροσύνην.

ἀφροσύναι. I 187, 23 (coni. ἀδικίαι, ψευδεῖς δόξαι). II 233, 23 cf. III 55, 13 coni. δειλίαι, ἀκολασίαι, ἀδικίαι. VI 47, 4 coni. πλεονεξίαι, ἀδικίαι. II 280, 2. 292, 17 coni. ἀδικίαι. V 83, 14 (coni. ἀηδίαι). V 139, 20 coni. εὐφροσύναι. IV 246, 14 ἐκνόμοις ἀφροσύναις.

All: I 208, 5 τὸν γὰρ ἀφροσύνης ἐπώνυμον Ἠσαῦ. I 81, 2 sq. τῇ Εὐιλὰτ τῇ ὠδινούσῃ ἀφροσύνῃ. II 313, 15 (Ἑμὼρ) ἀφροσύνην ἐπιτηδεύων. III 290, 11 cf. 284, 30 τὸ ἀφροσύνης γεννητικὸν φυτόν, ἄμπελον. III 289, 22 ἀφροσύνης ἔρνος ἐν Σοδόμοις φησὶν εἶναι. V 74, 2 ὁ κακὸς ψυχῆς γεωργός. II 98, 14 τὰ ἀφροσύνης δένδρα.

ἄφρων. I 295, 4 (ἄνθρωπος). II 217, 9 (ἡλικία). III 108, 22 Ἠσαῦ. I 81, 4. 110, 6. 157, 23. 169, 6 (νοῦς). II 71, 2 (οἰκέται). II 218, 10. III 17, 13. 277, 17 παῖς. II 220, 19 παῖδες. I 222, 12 οἱ τῶν παίδων ἀφρονέστατοι. IV 307, 9 (φόβος). II 83, 7 (ψυχή).

ὁ ἄφρων, ἄφρων absol. I 83, 20 ὁ ἄ. εὔληπτος τῷ φρονίμῳ. I 94, 22 ἄδικος καὶ ἄ. καὶ ἄνανδρος καλεῖται. I 127, 20 (αἴσθησις) κοινὸν σοφοῦ τε καὶ ἄφρονος. I 155, 17 φύλαξ καὶ ταμίας ἂν γένοιτο τῆς ἡδονῆς. I 155, 19 sqq. ἡ ἡδονὴ τοῦ μὲν ἄφρονος διατηρεῖ τὴν ἐπίβασιν. I 161, 15 τῷ ἄφρονι ἕκαστον τούτων (sc. τῶν αἰσθήσεων) ποιεῖται. I 164, 10 αἱ κινήσεις ἅπασαι καὶ αἱ διατάσεις τοῦ ἄφρονός εἰσιν ἐνύπνια. I 168, 10 τί φύεται καὶ βλαστάνει ἐν ἄφρονος ψυχῇ. I 169, 1 ἀδυνηρὸς καὶ ἐπαχθὴς ὁ τοῦ ἄφρονος βίος. I 178, 2 τῇ ἀλόγῳ προαιρέσει, ᾗ πᾶς ἄ. ἐπιβέβηκεν. I 180, 11 ἣν (sc. ἄσκησιν) ἐκνένευκε . . . πᾶς ἄ. ἀρνούμενος. I 220, 20 ὡς ἄλογον τὸν ἄφρονά φασί τινες. I 222, 15 ἱερεῖα, ἃ βδελύττεται πᾶς ἄ. I 269, 12 (ὁ Ἄβελ) ἀνήρηται μὲν ἐκ τῆς τοῦ ἄφρονος διανοίας. I 295, 1 ὁ σοφὸς λέγεται μὲν θεὸς τοῦ ἄφρονος. I 296, 12 τὰ δὲ ἑπτὰ ταῦτα . . . ἐν δὲ ἄφρονος (ψυχῇ) ἀκάθαρτα. II 5, 19 ὁ ἄ. ἀστάτοις καὶ ἀνιδρύτοις ὁρμαῖς κεχρημένος. II 6, 11 ὁ ἄ. ἀεὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινούμενος. II 8, 6 ἠρεμίαν τε ἀστείου καὶ ἄφρονος σάλον. II 8, 13 φύσει δὲ μάχεται . . . φρόνιμον ἄφρονι. II 21, 27 βέβαιον γὰρ ἢ σταθηρὸν οὐδὲν ὁ ἄ. λέγειν ἔμαθε. II 72, 5 μόνως γὰρ οὕτως ὁ ἄ. νουθετεῖται. II 103, 20 τῆς τοῦ ἄφρονος ψυχῆς τὰ αἰσθητὰ μόνα καὶ φαινόμενα νομιζούσης ἀγαθά. II 168, 7 δόξα opp. τοῦ δικαίου. II 199, 1 παντὶ ἄφρονι τραχεῖα . . . ἡ ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσα ὁδός. II 228, 22. VI 14, 18 (δοῦλος). II 243, 29 πᾶς ἄ. . . . τὰ κακὰ ζητῶν. II 267, 13 πᾶς ἄ., λόγοις καὶ βουλαῖς καὶ πράξεσιν ἀδοκίμοις καὶ πεφορημένοις χρώμενος. II 250, 5 συνεργοῖς . . . ἀξιοῖ πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν χρῆσθαι. II 281, 6 πορεύεται . . . δι' ἀμφοτέρων, θυμοῦ τε καὶ ἐπιθυμίας. III 20, 1 φιλίας μέν ἐστιν ἔξω opp. σοφός. III 114, 6 πᾶς ἄ. opp. ὁ καλοκἀγαθίας ἑταῖρος. III 165, 19 (coni. ἄδικος, ἀκόλαστος, φαῦλος). III 173, 1 οἴεται γὰρ πᾶς ἄ. III 200, 21 οἷς ἐπινεύει τὸ θεῖον, ἅπας ἄ. ἀνανένευκε. IV 60, 8 πᾶς ἄ. opp. ὁ ἀστεῖος. VI 16, 7 ἀγαθὸν τελεώτατον ὑπολαμβάνων ἄφρονι.

οἱ ἄφρονες, ἄφρονες absol. I 199, 2 τῶν ἀφρόνων ἔπηλυς μὲν ἢ πάροικος ἁπλῶς οὐδεὶς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ πόλει γίνεται. I 286, 7 κακία, ἣ ταῖς τῶν ἀφρόνων ἐνίδρυται ψυχαῖς. I 291, 2 πότε δὲ τοὺς ἄφρονας κακοδαιμονίζομεν μᾶλλον. II 39, 25 ἣν (sc. παλινῳδίαν vel εὐχὴν) οὐδενὶ τῶν ἀφρόνων ἔξεστι ποιήσασθαι. II 161, 13 opp. ὁ δίκαιος. II 167, 1 λογισμός opp. ὁ τῶν ἐμφρόνων. II 172, 7 (ληρεῖν καὶ ἁμαρτάνειν). II 191, 23 (ἀθεότης). II 198, 16 πολλοὶ τῶν ἀφρόνων ἀπατηθέντες. II 223, 26 (coni. ἄνανδροι, ἀκόλαστοι, ἄδικοι, ἀσεβεῖς). II 228, 15 ἧς (sc. ψυχῆς) τοῦ κάλλους οὐδενὶ μέτεστι τῶν ἀφρόνων. II 238, 22 ἡ ἑκάστου τῶν ἀφρόνων ἀγαλματοφοροῦσα διάνοια. II 252, 5 οἱ . . . ἀδικεῖν ὅμως οὐκ ὀκνοῦσι. II 260, 13 τινὲς τῶν ἀφρόνων . . . ὠφέλειαν ὑποτοπήσουσιν. II 261, 2 (κακοδαιμονία). II 275, 26 τυφλοὶ γὰρ ἢ ἀμυδροὶ

τὰς ὄψεις opp. ὁ σοφός. II 287, 26 (αἰσθήσεις). II 299, 5 τὰς τῶν ἀφρόνων . . . συμφοράς. III 113, 6 οὐδένα τῶν ἀφρόνων . . . πλούσιον ἢ ἔνδοξον εἶναι. III 161, 2 κύριος ἀφρόνων opp. θεὸς δὲ βελτιουμένων, . . . τελείων δὲ ἀμφότερον. III 182, 24 ὁ μὲν φρόνιμος ἡγεμὼν ἀφρόνων. III 185, 17 οὐδενὶ γὰρ ἐπιστὰς ἔλεγχος ἀφρόνων δι' ἡδονῆς ἐστιν. III 186, 24 ἡ ψευδώνυμος χαρὰ τῶν ἀφρόνων, ἡ δὲ ἀληθὴς . . . μόνοις ἀστείοις ἐφαρμόζουσα. III 190, 2 ταύτην (sc. δίκην) οἱ ἐπιχειροῦντες ἄφρονες. III 254, 21 τὸν τῶν ἀφρόνων βίον. IV 141, 20 αἷς (sc. πληγαῖς) οἱ ἄ. νουθετοῦνται. V 320, 19 (coni. ἄδικοι, ἀνεπιστήμονες). VI 9, 8 (ὁ ἀστεῖος) ὑπηκόους ἔχων ἅπαντας ἄφρονας. VI 39, 5 μήτε (τινὰ) τῶν ἀφρόνων ἐλεύθερον. VI 90, 15 οἷς ἀφρόνων ὦτα καταγοητεύουσι.

ἀφυής. III 169, 10 (ψυχή). — III 193, 3 οἱ ἀφυεῖς. — II 78, 2 ἀφυῶς.

ἀφυΐα. II 42, 7. III 48, 12 opp. εὐφυΐα.

ἀφωνία. I 192, 27. IV 106, 25. 139, 3. 290, 8. VI 46, 9.

ἄφωνος. III 168, 10. 18 γράμματα coni. φωνήεντα. I 43, 15. 122, 11. II 135, 11. III 48, 7 (στοιχεῖα opp. φωνήεντα). III 103, 9 ἡμίφωνον δὲ ἢ φωνῆεν ἢ παντελῶς ἄφωνον στοιχεῖον. I 279, 6 τὸ μὲν ἄλογον ἄφωνον, φωνῆεν δ' ὅσον λογικόν. I 279, 5 τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ μὲν ἄφωνόν ἐστι, τὸ δὲ φωνῆεν. II 240, 10 (ὁ τῶν ἀμούσων χορός). III 1, 9 τίς οὐκ ἂν . . . ἄ. καὶ ἀχανὴς ἐγένετο. — IV 112, 4 πεπηγότων ἀφώνων καὶ ἀχανῶν. II 208, 5 coni. ἀδιερεύνητα καὶ ἀπερίσκεπτα.

ἀφώτιστος. III 230, 6 (ψυχή). V 119, 8 οὐδὲν ἀφώτιστον ἐν οὐρανῷ.

ἀχρηματία. II 47, 21. III 115, 24. V 210, 7. 226, 22.

ἀχρήματος. V 348, 7 (Μωυσῆς). — V 294, 6 οἱ ἀχρήματοι. II 147, 17. VI 22, 13 (ἀχρήματοι καὶ ἀκτήμονες).

ἄχρονος. I 233, 13 θεοῦ (δύναμις). I 230. 9. 12 (δυνάμεις). II 193, 16 (θεοῦ δωρεῶν ἡ εὕρεσις). III 187, 23 περὶ τὸν ἀστεῖον ἡ τροπή. II 295, 13 (φύσις). II 179, 9 φύσεις. III 147, 6 τὸ . . . φύσει opp. τὸ διδασκόμενον μακροῦ χρόνου δεῖται. II 292, 27 τοῦ ἔτους (ὧραι). — I 223, 12. 228, 14. 233, 19. 278, 20. II 131, 9. III 146, 17 ἀχρόνως.

ἀχώριστος. II 51, 16 ὁ σοφὸς ἀ. ἀρετῆς.

ἄψαυστος. VI 211, 26 τὰ ἄδυτα. VI 156, 14 (θεός). VI 215, 18 τὸ ἱερόν. III 97, 15 αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης ἐκπρεπέστατον κάλλος. V 170, 14 (παρθενία). I 182. 12. III 121, 6 (φύσις).

ἀψεύδεια. V 321, 17.

ἀψευδεῖν. VI 81, 12 ἀ. γὰρ ἐπὶ μὲν πάντων ἄριστον. VI 39, 9 οἷς θέμις ἀ. IV 231, 21 θέμις δὲ ἀ. περὶ ἀληθείας λέγοντα. V 87, 16 τί γὰρ ἄμεινον ἢ ἀ. IV 98, 1. 117, 8 δεῖ γὰρ ἀ. IV 173, 15 εἰ βουληθεῖεν οἱ πεμφθέντες ἀ. IV 167, 18 τοῦ περὶ ἁπάντων ἀ. III 69, 2 τοῦ ἀ. οὐ πεφροντικότες. I 266, 17 φίλοις . . . ἅτε ἀψευδοῦσι πιστευτέον. IV 199, 3 „ἀψευδοῦσιν ὑμῖν".

ἀψευδής. IV 58, 17 ἀγαθόν. II 228, 12 τῶν ἀγαθῶν (μερίς). VI 170, 9 (ἀλήθεια). III 281, 14 (ἀτυφία). III 174, 24 (βίος). III 192, 8 ψυχῆς . . . γονεῖς. II 159, 1 (τῆς ἀληθείας . . . ἐγκώμιον). II 124, 9. III 299, 4 εἰρήνη II 13, 11 τὸ συνειδὸς ἔλεγχος . . . ἀψευδέστατος. IV 266, 13 εἴσονται τὸ ἐμὸν ἀψευδές. IV 192, 14 (ἔπαινος). V 301, 10 ἔργα. III 113, 11 (εὐδοξία). V 46, 10. 98, 17 (εὐφροσύνη). III 193, 10 ζωή. I 212, 11 ἦθος. II 197, 5 θεός. IV 117, 17 (καταλλαγαί). III 116, 12 κατηγορία. II 202, 22. IV 255, 18 (κριτήρια). V 66, 4. 372, 18 (λόγος). IV 230, 13 cf. V 85, 12 ὅ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος). II 305, 17 διὰ τῶν ὀνείρων (μαντεῖαι). I 286, 15. III 2, 2 (μαρτυρία). I 289, 11. II 189, 3. 290, 25. III 86, 26. V 216, 16 (μάρτυς). II 295, 8. III 294, 3. V 82, 21 μάρτυρες. II 70, 13 τὰ περὶ τοῦ ὄντος . . . μυστήρια. III 106, 12. VI 13, 15 νόμος. IV 101, 10 (ὁμολογία). III 122, 18 ὄνομα. III 154, 22 ὅρασις. VI 154, 7 πίστις. V 354, 12 σοφία καὶ φρόνησις. III 168, 22 (ὑπολήψεις). V 122, 7 ἡ ὑπόσχεσις. III 10, 18 (φιλία). I 201, 1 (φιλοσοφία). III 128, 18 φυγή. II 289, 17. III 297, 22 (φύσις). II 304, 5 (χρησμός). III 238, 10 χρόνος. — III 179, 4 εἰ δὲ τοῦτ' ἀψευδές ἐστι. VI 166, 20 τούτοις συνεπείθοντό τινες ὡς ἀψευδέσιν. — I 141, 18. II 180, 16. 208, 19. IV 138, 19. V 374, 14. VI 15, 12. 24, 7 (τὸ ἀψευδές). IV 53, 22 (τὰ ἀψευδέστατα) ἐν ἡμῖν. — I 28, 12. 159, 13. 191, 9. 279, 15. II 59, 8. 178, 29. 184, 11. 236, 7. 253, 6. 289, 11. III 2, 6. 28, 17. 46, 9. 93, 5. 104, 7. 132, 9. 160, 25. 195, 11. 207, 1. 284, 18. IV 224, 4. V 228, 20. 339, 20. 342, 1. VI 5, 12. 32, 2 ἀψευδῶς. I 19, 15. 50, 3. II 32, 4. III 305, 3. IV 59, 7. 87, 10. VI 82, 4 ἀψευδέστατα.

ἄψυχος. III 81, 21 (ἀνδριάς). III 4, 1 (ἀνδριάντες). IV 270, 17 (ἀφιδρύματα). II 204, 13 (βάθρα). III 300, 9 (βάτραχοι). V 110, 4 (γῆ). I 120, 29 (δόγμα). I 230, 12 (δόξαι). V 7, 19 (εὐμορφίαι). II 205. 13 sq. ζῷα. III 136, 21 (θίασος). IV 276,

… ἦχον ἀόρατον … οὐκ ἄψυχον. III 123, 16 (κακόν). I 110, 8 ἐν ψυχῇ … κινήματα. II 125, 27. IV 299, 1 (κόσμος). III 136, 8 (λίθος). I 95, 12 (λίθοι καὶ ξύλα). III 114, 9 νόμισμα … οὐδ' ἄψυχον τὸ παράπαν. III 300, 6. VI 13, 17 (λόγος). I 3, 4 τὸ παθητόν. V 146, 13 (πανтευχίαι). V 289, 5 πλοῦτος. I 287, 20 (ῥήσεις). II 169, 16 (ὁ σοφὸς) ἄψυχόν ἐστιν ἢ θεῖον. II 201, 19. III 257, 10 (στήλη). II 58, 10 sq. (τὸ σῶμα). I 220, 18 (σώματα). I 6, 18. 53, 14. II 58, 9. 195, 28. III 37, 1. VI 47, 14 (ὕλη). II 54, 18 σαρκῶν (φύσις). I 24, 22 τὰ (sc. φυτά). — II 46, 1 τίς γὰρ οὕτως ἄλογος ἢ ἄ. ἐστιν; — II 21, 17. 304, 20 (τὸ ἄψυχον). I 148, 1 λίθῳ μὲν καὶ ξύλῳ καὶ παντὶ ἀψύχῳ. IV 286, 4 μηδεὶς … ἀψύχῳ τινὶ προσκυνείτω. — I 70, 8. 128, 21. 189, 21. 289, 3. II 44, 16. 107, 5. 122, 20. III 32, 4. 10. 142, 2. IV 58, 12. V 148, 17. 212, 12. 217, 7. 262, 14. 341, 12 (τὰ ἄψυχα). I 20, 14 cf. 110, 5 διαφέρει γὰρ ἔμψυχα ἀψύχων. I 22, 1 κινητὰ ἄψυχα. II 301, 8 coni. ἀκίνητα. I 196, 16 cf. II 50, 7 ἄψυχα ἐμψύχων … ἐρῶσι. I 239, 1 ἀντὶ μὲν ἀψύχων ἔμψυχα. II 13, 22 ἀψύχων ἐκκρέμανται. II 49, 19 τὸ γὰρ ἄμεινον, ψυχήν, τοῖς χείροσιν ἐκδεδώκασιν, ἀψύχοις. III 32, 4 τὰ κατὰ μέρος coni. ἔμψυχα. III 48, 1 opp. ἔμψυχα. III 186, 17 ἐν ἀψύχοις καὶ νεκροῖς. IV 34, 5 ἔν τε ἀψύχοις καὶ ψυχὴν ἔχουσιν. V 135, 23 ἵνα … μὴ πωλῶσιν ἀψύχων … τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας. V 217, 6 ἐν ἀψύχοις …, ἀλλὰ καὶ ζῴοις. V 333, 17 λίθοις καὶ ξύλοις καὶ συνόλως ἀψύχοις. VI 44, 4 τῶν ἐν ἀψύχοις ἀτιμοτάτων.

βάθος. I 35, 14. III 102, 23. 210, 10. IV 274, 7 (coni. μῆκος, πλάτος). III 33, 14 coni. μήκη, πλάτη, διαστάσεις. I 33, 23 τὰ δὲ τέσσαρα στερεοῦ (ἐστιν ἀριθμός) … βάθους ἐπιπέδῳ προστεθέντος. I 16, 8 ἐπιφανείᾳ δὲ πρὸς τὴν τοῦ στερεοῦ φύσιν ἑνὸς δεῖ τοῦ βάθους. V 269, 14 τῶν σωμάτων. III 209, 18 ἡ ἀπλανὴς καὶ ἐξωτάτω σφαῖρα πρὸς τὸ ἄνω βάθος ἔχει κτλ. — II 28, 20 τῆς ἐπιστήμης. — I 282, 27 οὐ κατὰ πολλοῦ βάθους.

βαθύς. III 302, 2 (ἐπιστήμη). III 153, 4 × (ἐπιστῆμαι). III 206, 1 (ἐπιστήμης ἡ φύσις). IV 97, 6 (ἦθος). I 116, 4 (λογισμός). II 192, 12 (σοφία). III 286, 4 (ἡ ἀρετῆς χώρα). III 248, 7 (ψυχή).

βάκχαι II 163, 7 (μαινάδες).

βακχεία. VI 69, 6 καθάπερ ἐν ταῖς βακχείαις.

βακχεύεσθαι. VI 49, 5 καθάπερ οἱ βακχευόμενοι καὶ κορυβαντιῶντες. III 291, 12 ὁ βεβακχευμένος ἀκράτῳ. II 198, 9. III 16, 18 (ψυχή). II 194, 13 ἑκουσίῳ φρενοβλαβείᾳ.

βαλβίς. II 148, 26 sqq. (μονὰς opp. καμπτὴρ μυριάς).

βαπτίζειν. I 117, 16 τὸν τῶν αἰσθητῶν ποταμὸν τὸν ἐπικλύζοντα καὶ βαπτίζοντα. I 297, 20 ἅπαντα δὲ ταῦτα συμφοραῖς ἀνηκέστοις βαπτίζοντα τὴν ψυχήν. II 308, 25 ὅπως ἑκάστη (sc. αἴσθησις) … τὸν νοῦν … βαπτίζῃ. VI 58, 9 πρὶν τελέως βαπτισθῆναι.

βαρβαρικός. IV 73, 19. 206, 11. VI 157, 4. 5 (γένος). IV 41, 2 ἔθνη. I 192, 13. II 147, 9 ἔθνη coni. Ἑλληνικά. VI 176, 23 ἔθος. VI 171, 9 (πόλεις coni. Ἑλληνικαί). VI 195, 28 (φρόνημα). — V 154, 19 τοῦ βαρβαρικοῦ μὴ πεφυκότος ἠρεμεῖν.

βαρβαρισμός. I 155, 6 opp. κατόρθωμα.

βάρβαρος V 374, 23. VI 181, 22. 183, 2 (coni. Ἑλλάς). IV 88, 23. 204, 17. VI 21, 13 (ἡ β.). VI 26, 16 τὴν ἐν τῇ βαρβάρῳ σοφίαν. IV 204, 12. VI 21, 9. 39, 12. 51, 4. 174, 12 (ἡ Ἑλλὰς καὶ β.). — VI 208, 20 coni. Ἕλλην. — IV 41, 18. V 75, 12 (οἱ βάρβαροι). V 195, 18 βάρβαροι τὰς φύσεις, ἡμέρου παιδείας ἄγευστοι. I 44, 3. III 162, 25. IV 31, 15. 58, 16. 67, 22. 23. 204, 23. 303, 4. V 51, 8. 97, 5. 126, 8. 236, 10. VI 28, 11. 58, 17. 182, 19. 185, 26 (βάρβαροι coni. Ἕλληνες).

βάρος. III 45, 16 τὰ β. ἔχοντα τῶν κούφων διεχώρισε. I 293, 4 cf. III 34, 5. 45, 19 τὰ β. ἔχοντα … γῆν καὶ ὕδωρ. — III 12, 1 τῆς ἐναντίας ζωῆς. IV 123, 1 τῶν φροντίδων. I 28, 5. IV 148, 4 χαλάζης.

βαρυδαιμονία. I 170, 12. 215, 20. III 25, 8. 54, 4. 127, 18. 185, 13. V 154, 6. 158, 6. 367, 11. 25. VI 172, 17.

βαρυδαίμων. I 160, 10 (αἴσθησις). III 116, 15 ἀνὴρ (ὁ φαῦλος). VI 33, 5 (βίος). — III 279, 19. VI 205, 19 (ὁ β.). II 246, 12. III 105, 15. IV 283, 3. V 367, 20 (οἱ βαρυδαίμονες).

βαρύς. I 224, 3 (ἁμάρτημα). IV 76, 12 ἀνάγκη. IV 111, 3 (ἀνία). IV 247, 22 ἀσέβημα. II 44, 20. 56, 6. 59, 15. 105, 15. 271, 13. 296, 12. III 228, 18. 268, 22 ἄχθος. II 99, 10 ἄχθη. II 296, 15 τὸν τῶν φαύλων βίον. III 62, 3 (δουλεία). III 65, 7 ἐπαναστάσεις. II 246, 26 (ἐπιτάγματα). II 119, 10 (ἐχθροί). IV 46, 23 (ἦθος). III 266, 10 ἐπιτειχισμὸς δὲ κατὰ τῆς ψυχῆς. II 163, 4 (θάνατος). II 233, 1 (κακοδαιμονία). II 234, 3 (κακόν). I 208, 2 κακὸν ψυχῆς. II 83, 17 (κατήγορος). I 286, 8 (νόσος). I 43, 3 (νόσοι). IV 97, 14 (ὀργή). IV 62, 12 πάθη. IV 152, 9 (πέν-

θος). I 28, 12 (πόλεμος). I 133, 11 τὸ πρᾶγμα. I 122, 28 αἱ τοῦ σοφοῦ βαρεῖαι (πράξεις). I 189, 8 τὰ προσπίπτοντα. III 208, 12 σῶμα. III 236, 22 (σώματα). II 75, 11 (τόνος). I 64, 16 (φθόγγος). II 61, 10. III 48, 8. IV 261, 9 (φθόγγοι). III 253, 3 ὁ φθόνος. II 33, 8 (φόρτος). IV 100, 5 (φροντίδες). III 210, 24 (φωνή). I 42, 7 τὰς τῆς φωνῆς μεταβολὰς ἁπάσας ἑπτὰ εἶναι, τὴν ὀξεῖαν, τὴν βαρεῖαν κτλ. II 52, 2 (χειμών). IV 172, 15 (χεῖρες). — III 31, 15 sqq. τό τε βαρὺ καὶ κοῦφον. I 33, 1 διάστημα, ᾧ διέστηκε τὸ ὀξύτατον ἀπὸ τοῦ βαρυτάτου. VI 114, 9 τοῦ κουφοτάτου καὶ βαρυτάτου, τῶν φύσει ἀντιπάλων. II 205, 5 opp. τὸ κοῦφον II 134, 19 coni. τὸ πλῆρες καὶ ναστόν. III 34, 5 ἴσα τὰ βαρέα τοῖς κούφοις ἔτεμνε. III 47, 18 θερμὸν ἐναντίον ψυχρῷ ... καὶ κοῦφον βαρεῖ. I 90, 13 ἐγὼ πολλά εἰμι, ψυχὴ σῶμα, .. πάλιν σώματος ... βαρὺ κοῦφον. VI 108, 1 τὰ μὲν φύσει βαρέα, γῆ καὶ ὕδωρ. — V 72, 12 οὐδὲν βαρὺ καὶ ποικίλον ἢ δύσεργον.

βαρύτης. IV 261, 8 κατὰ τὴν βαρύτητος πρὸς ὀξύτητα συμφωνίαν.

βαρυτονεῖσθαι. I 124, 11.

βασανίζειν. I 235, 4. II 78, 14. III 142, 19. IV 279, 17. V 15, 17. 299, 1.

βασανιστής. I 297, 18. V 228, 1. VI 31, 10. 138, 4.

βάσανος. V 244, 12 sq. ἀληθείας. IV 24, 18 ἀπληστίας ὀλιγοδεΐα — λαγνείας ἐγκράτεια. V 282, 9 ἀρετῆς τελείας. I 39, 6 τῆς ἁρμονικῆς ἀναλογίας. IV 239, 9 τῆς ἑκάστου διανοίας. V 233, 5 τῶν δέκα ζῴων. V 281, 10 τῆς ... καλοκἀγαθίας αὐτοῦ. III 143, 20 τρόπου. V 17, 16 τῶν τρόπων. — I 297, 18 τινὰς τῶν σοφῶν ... τὴν ἑαυτῶν ἀργαλεωτέραν κατὰ τῶν βασανιστῶν ἀντιτεχνήσασθαι βάσανον. III 142, 19. 192, 14 τίς οὖν ἡ β.; IV 22, 22 ὑφ' ὧν γυμναζόμενος ... ἐξετραχηλίζετο. IV 24, 15 βασάνοις ἤλεγξεν ἀργαλεωτάταις ἦθος κατεψευσμένον. IV 24, 16 διὰ τίνων ὀργάνων; IV 79, 12 ἀντὶ γὰρ βασάνων καὶ τιμωριῶν ... λόγοις καὶ δόγμασι τοῖς φιλοσοφίας ἐνουθετοῦντο. IV 272, 8 ἐναργεστάτην βάσανον εἰληφότες ἐκ τῶν χορηγιῶν. V 15, 17 μήτε τὴν διάνοιαν ἀκριβῆ βάσανον περιπεποιῆσθαι. V 109, 12 πρὸς ἀποτομίαν κεκαινουργημέναις βασάνοις. V 195, 1 βασάνοις καὶ στρέβλαις τὰ σώματα κατατείνων. V 195, 11 νομίζοντες ἐπιτυχίαν τὴν ἄνευ βασάνων τελευτήν. VI 146, 2 ἄνευ βασάνων ὁμολογοῦσι τἀληθές. VI 222, 19 κατατάσεις τῆς ὅλης ψυχῆς. VI 7, 15 κἂν αἰκίας καὶ βασάνους ... ἐπανατείνηται.

βασιλεία. V 348, 2 (coni. νομοθεσία, προφητεία, ἀρχιερωσύνη). IV 244, 2 (coni. νομοθετικὴ ἕξις, ἱερωσύνη, προφητεία). IV 199, 14. 19 (coni. ἀρχιερωσύνη, νομοθετική). VI 206, 14 (opp. ἀρχιερωσύνη). IV 216, 2 (coni. νομοθετική). V 280, 20 (coni. ἱερωσύνη). VI 206, 12 τὴν βασιλείαν τῆς ἱερωσύνης ἐν δευτέρᾳ τάξει τιθέμενοι. III 159, 18. IV 156, 2. VI 33, 18 (coni. ἀρχή). III 112, 5 (opp. ὀχλοκρατία). II 145, 1 ἐν πολιτείᾳ καὶ βασιλείᾳ. III 68, 23 (αὐτεξούσιος καὶ αὐτοκράτωρ). VI 125, 22 (προγονική). IV 134, 1 ποιμενικὴ γὰρ μελέτη καὶ προγυμνασία βασιλείας. II 307, 7 (δόγματα καὶ νόμοι). II 306, 27 τὰ τῆς βασιλείας δίκαια. VI 127, 10 τὰ παράσημα τῆς βασιλείας. IV 189, 9 ἡ τοῦδε (sc. ἀνθρώπου) β. V 81, 2 τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. II 147, 6 οἱ τὰς βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀναψάμενοι. I 51, 24 σοφίας γὰρ καὶ βασιλείας τὸ ἔργον (sc. ἡ θέσις τῶν ὀνομάτων). I 221, 18 σεμνότερον βασιλείας ἐστὶ τὸ ἔργον, ἰσχῦσαι ... σώματος. V 142, 1 ᾧ (sc. πατρὶ) τὸ δουλεύειν οὐκ ἐλευθερίας μόνον ἀλλὰ καὶ βασιλείας ἄμεινον. — IV 257, 1 αἱ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης βασιλεῖαι. II 55, 1 ἀρχὴν τῷ Νεβρὼδ τῆς βασιλείας ὑπογράφει Βαβυλῶνα. VI 124, 25 τῷ Ἡρῴδου βασιλέως υἱωνῷ δίδωσι βασιλείαν. II 92, 14 cf. V 153, 14. 178, 12 (Περσῶν). VI 36, 10 ἐκείνου (sc. Πτολεμαίου). IV 207, 2 ἡ τῶν Πτολεμαίων οἰκία ... παρὰ τὰς ἄλλας βασιλείας ἤκμασεν. VI 215, 7 (Τραχωνῖτις, Γαλιλαία). VI 189, 1 (Συρία). IV 156, 11 κρείττονος ἔθνους (int. Judaei). IV 181, 1. 5 ὅλην τὴν βασιλείαν ὠνόμασεν „ἀνάθεμα". — III 304, 9 ἐπὶ καθαιρέσει τῆς αἰωνίου βασιλείας. III 179, 25. V 50, 6. 246, 19 (θεοῦ). V 230, 8 (τοῦ νοῦ). IV 57, 10. 13 τοῦ σοφοῦ. II 307, 8 (σοφία). III 297, 20. 26 (ἀρετή). II 212, 13 τὸ ἡδέως ζῆν. — II 57, 15 λέγει γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν βασιλειῶν. II 85, 12 ἐν ταῖς βασιλείαις.

βασίλειον. IV 147, 13 (Μέμφις), τὸ β. Αἰγύπτου. II 250, 21 „πύργος" ... τῇ τυράννῳ κακίᾳ β. IV 245, 14 sq. οὐρανός. II 228, 5 ὁ βασιλέως (i. e. dei) οἶκος. V 364, 16 sq. β. καὶ οἶκος θεοῦ σοφοῦ διάνοια.

βασίλεια. II 2, 1 τοῦ πανηγεμόνος (i. e. dei). VI 210, 8 Ἡρῴδου. IV 194, 19 ἔκ τε τῶν βασιλείων κἀκ τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν. IV 210, 2 πολυτελεστέραν τῆς ἐν βασιλείοις κατασκευῆς. VI 187, 7 ἐν τοῖς βασιλείοις.

βασίλειος. III 133, 23 διάδημα. III 178,

23 (σκῆπτρα). III 125, 18 (φυλή coni. ἱερωμένη).

βασιλεύειν. II 239, 27 (ἄνοια). IV 92, 20 (δῆμος). VI 209, 13 Ἡρώδης. II 144, 12. III 304, 22 (θεός). I 71, 10 διὰ τοῦ λογικοῦ τοῦ ... βασιλεύοντος ἐν ψυχῇ. II 246, 9. 301, 23 (νοῦς). IV 172, 20 γῆς οὐρανός. III 140, 5 (ὁ ἀντίθεος τρόπος). IV 200, 11 οἱ φιλόσοφοι. II 300, 8. III 178, 10 cf. 293, 10 Φαραώ. — III 2, 16 ἤ εἰ τοῦ παντὸς ἀνθρώπων γένους ἐβασίλευε.

βασιλεύεσθαι. III 275, 5 ὑπὸ ἀθανάτου βασιλέως, τοῦ μόνου θεοῦ. III 161, 29 (coni. εὐεργετεῖσθαι).

βασιλεύς. 1. sensu proprio: VI 139, 6. 188, 28. 203, 23 (Ἀγρίππας). I 121, 12. 279, 18. II 278, 28. III 186, 9. 265, 23. IV 160, 9 (τῆς) Αἰγύπτου. I 116, 5. IV 258, 15 (τῶν) Αἰγυπτίων. I 185, 21 cf. VI 27, 6 Μακεδόνων (Ἀλέξανδρος). I 164, 29 τῶν Ἀμορραίων. IV 182, 24. 183, 21. 185, 7. 18. 187, 5. 12. 189, 1. 17. 190, 13 (Βαλάκης). IV 40, 22 Ἑλλήνων ... βασιλεῖς. IV 227, 14 cf. VI 194, 9 οἱ τῶν ἑῴων βασιλεῖς. VI 124, 25 (Ἡρώδης). IV 207, 8. 12 τῆς Ἰουδαίας. VI 125, 21 (Ἰουδαῖος). III 97, 19 Ἰούδας. IV 62, 21. 86, 8 (Joseph). IV 88, 19 Κροῖσος. I 130, 5 Μελχισεδέκ. V 162, 11 (Μίνως). IV 201, 2. 268, 18 (Μωυσῆς coni. νομοθέτης, ἀρχιερεύς, προφήτης). IV 158, 7 ὅλου τοῦ ἔθνους θεὸς καὶ βασιλεὺς (Μωυσῆς). IV 244, 7 Μωυσῆν ἄριστον βασιλέα. IV 127, 17 ὁ νέος β. (Μωυσῆς). V 348, 3 sqq. (Μωυσῆς). III 277, 22 Ξέρξης. V 178, 11 οἱ Περσῶν. VI 38, 8 ὁ Περσῶν. II 92, 19 οἱ Πόντου βασιλεῖς. II 197, 24 Σαμουήλ. IV 182, 2 Σηών. I 118, 21. 157, 1 (τῶν) Σοδόμων. III 260, 5 Αἰγύπτου Φαραώ. III 292, 16. 303, 1 cf. II 300, 6. IV 67, 10. 80, 1 sqq. Φαραώ. IV 206, 14 cf. 207, 5 Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος. IV 180, 1 Χανάνης. — I 261, 19 cf. III 90, 22 (Ἀβραάμ) ἐννέα βασιλεῖς καθελών. IV 50, 7 πέντε βασιλεῖς. — II 103, 15 cf. IV 61, 10. 134, 8. VI 9, 13 τὸ μὲν ποιητικὸν γένος τοὺς βασιλέας ποιμένας λαῶν εἴωθε καλεῖν. II 108, 22 ὁ μὲν βασιλέως ὄνομα ἀποδύσεται ποιμὴν προσαγορευθείς. II 105, 16 οὐ βασιλεῦσι μόνον καὶ σοφοῖς ἀνδράσι ... (τὸ ποιμαίνειν) ἀνατίθεται. IV 61, 12 ὁ γὰρ τὴν ποιμενικὴν κατωρθωκὼς ἄριστος ἂν εἴη καὶ β. IV 134, 11 τέλειος ὁ τὴν ποιμενικὴν ἐπιστήμην ἀγαθός. IV 201, 7 sqq. (coni. νομοθέτης, ἀρχιερεύς). VI 206, 12 coni. ἀρχιερεῖς. IV 201, 6 εἶναι τὸν μὲν βασιλέα νόμον ἔμψυχον. IV 33, 13 τῶν βασιλέων οἱ μιμούμενοι τὴν θείαν φύσιν. V 34, 23 βασιλέων σεμνότητα καὶ τιμὴν περιάπτει τοῖς ἱερεῦσιν ὁ νόμος. I 130, 9 καλεῖται γὰρ β. δίκαιος, β. δὲ ἐχθρὸν τυράννῳ. I 205, 14 ἄρχοντος ἢ βασιλέως κοινήν τινα ἀρετήν. IV 92, 13. 19 (δῆμος). IV 200, 11 ἐὰν ⟨ἢ⟩ οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν.

2. sensu metaphorico: II 308, 21 ὡς βασιλεῦσιν (ταῖς αἰσθήσεσιν). I 29, 11 (ἄνθρωπον) καθίστη τῶν ὑπὸ σελήνην ἁπάντων βασιλέα. I 51, 25 (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος) χερσὶ θείαις γενόμενος καὶ προσέτι β. V 249, 13 (ὁ ἀνωτάτω β. int. deus). II 296, 22 ὁ μέγας καὶ μόνος ... θεός. III 95, 27 cf. II 54, 16 (μόνος αὐτοκράτωρ int. deus). II 22, 3 πρῶτος καὶ μόνος τῶν ὅλων ... ὁ θεός. II 90, 5 ὁ καὶ μόνος β. ἀληθείᾳ (int. deus). II 262, 2 εἷς (ὁ θεός). II 105, 25 ὁ ποιμὴν καὶ β. θεός. VI 151, 5 θεῶν καὶ ἀνθρώπων. VI 13, 5 ἵνα τῷ πάντων καταλίπῃ πατρὶ τὸ θεῶν εἶναι βασιλεῖ καὶ θεῷ (βασιλέα καὶ θεόν coni. Mang.). IV 278, 1. V 5, 3. 4 cf. I 194, 10 β. βασιλέων. III 275, 5 ὑπὸ ἀθανάτου βασιλέως, τοῦ μόνου θεοῦ. III 275, 1 τὸν ὄντως βασιλέα, τὸν κύριον. I 50, 22 (coni. πατήρ int. deus). VI 156, 2 τῷ πατρὶ καὶ βασιλεῖ τῶν ὅλων. IV 18, 17. 19 ἀόρατος (mundi). III 161, 28 (coni. εὐεργέτης int. deus). I 177, 11. II 22, 4. 90, 9. 136, 15. 144, 4 sq. 150, 23. 228, 5. 263, 1. III 6, 10. 124, 13. 160, 1. IV 224, 5. 303, 11. V 8, 13. 253, 5 (θεός vel deus int.). II 51, 4 „ἐγὼ ὁ ἄρχων καὶ [ὁ] β. καὶ δεσπότης". V 201, 15 (κεφαλή). I 263, 16 οὗτος ὁ ἄνθρωπος (= λογικὴ διάνοια). I 48, 16 (λογισμός). II 235, 14. III 135, 12 (λόγος). III 176, 27 (ὁ θεῖος λόγος coni. ποιμήν). III 246, 7 ὁ ἱερὸς λόγος. II 107, 6. 138, 33. II 213, 2. 301, 24. III 167, 6. 176, 12. 283, 21. IV 93, 8 sqq. V 230, 2 (νοῦς). III 82, 3 (οὐρανός). III 297, 26 cf. II 307, 9. III 182, 23. 297, 21 μόνος ὁ σοφὸς ἄρχων καὶ β. II 103, 17 τοὺς σοφούς, οἳ μόνοι πρὸς ἀλήθειαν βασιλεῖς εἰσιν. II 28, 11 ὁ κτησάμενος αὐτάς (sc. ἀρετάς) ἄρχων καὶ β. II 226, 22 (ὁ φίλος θεοῦ) μόνος. I 264, 3 ἐσκέπτετ' ἂν αὐτοὺς (sc. τοὺς ἀρετῆς ἀσκητάς) ἐν βασιλεῦσιν.

3. sensu allegorico, All: I 160, 20 ὁ β. τῆς Αἰγύπτου, ὁ ἄθεος καὶ φιλήδονος τρόπος. II 246, 1 Αἰγύπτου, τοῦ σώματος. II 210, 12 τῆς Αἰγυπτίας χώρας, τοῦ σώματος. III 136, 13. 265, 30 τῆς σωματικῆς χώρας. I 221, 18 τοῦ συγκρίτου ζῴου. II 191, 28 τῆς Αἰγύπτου, τὸν ὑπέραυχον νοῦν. I 160, 24 ζῶν γε ὁ

β. καὶ φιλήδονος τρόπος ἐν ἡμῖν. II 87, 25 πρὸς τὸν βασιλέα τῶν φαινομένων ἁπάντων ἀγαθῶν τὸν γήινον Ἐδώμ. II 190, 17 (οἱ ἐννέα βασιλεῖς = πάθη τέτταρες. πέντε δὲ αἰσθητικαὶ δυνάμεις). IV 52, 12 τῶν ἐννέα βασιλέων τοὺς μὲν τέτταρας εἶναι τὰς ἐν ἡμῖν τῶν τεττάρων παθῶν δυνάμεις . . ., τοὺς δὲ πέντε τὰς ἰσαρίθμους αἰσθήσεις. V 333, 11 (Abraham) χειροτονίᾳ θεοῦ. V 332, 14 (Abrah.) φρονήματος ὢν βασιλικοῦ. III 266, 2 ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ ὁρῶντος, Ἰσραήλ, Ἰούδα.

4. ὁ μέγας βασιλεύς. VI 39, 6 coni. Κροῖσος ἢ Μίδας. V 289, 4 ἀπορώτατος . . . καὶ ὁ μ. β. ἀναφανεῖται κατὰ σύγκρισιν μιᾶς ἀρετῆς. IV 282, 17 τοῦ μεγάλου βασιλέως τὰς τιμάς. — I 18, 22 (ἥλιος). I 25, 5. 31, 7. II 111, 3. 140, 14. III 235, 10. IV 160, 7. 307, 17. VI 6, 2 (θεός vel deus int.). VI 142, 21 ὦ μέγιστε βασιλεῦ θνητῶν καὶ ἀθανάτων. II 106, 2 (λόγος). III 211, 21. V 181, 14. 237, 12 (νοῦς). — IV 50, 1 τέτταρες μεγάλοι βασιλεῖς. II 147, 13 (μεγάλοι opp. ἰδιῶται).

βασιλικός. IV 134, 7 ἀγώνισμα. VI 43, 6 βασιλικώτερον οὐδὲν ἀρετῆς. IV 92, 9 (ἅρματα). II 257, 13 (βίβλοι). III 265, 29 (δακτύλιος). II 187, 16. 20. III 130, 8. 131, 7. 159, 17. 239, 22. IV 28, 6. 7. 29, 4. VI 156, 18 (δύναμις). III 161, 28 (δύναμις coni. εὐεργετική). III 132, 4. 18. IV 224, 3 (δύναμις coni. ποιητική). IV 200, 13 (δύναμις coni. φιλόσοφος). VI 166, 2 (δυνάμεις). III 182, 22 (ἕξις). IV 181, 18 τὸ ἔργον. V 242, 10 (θεραπεία θεοῦ). II 145, 3 κτήματα. II 22, 2 sqq. 54, 15. 87, 1. 90, 3 sqq. 93, 13. 296, 22. V 247, 9 (ὁδός). IV 157, 8 (πολυτέλεια). IV 121, 6. 124, 7 (τροφή). III 232, 6 (ὗλαι). IV 185, 12 (φιλοτιμίαι). V 332, 16 (φρόνημα). VI 121, 6 (φύσις). I 185, 25 (ψυχή). VI 36, 14 ἔχουσι γάρ τι βασιλικὸν αἱ εὐγενεῖς ψυχαί. — II 147, 15 τοσούτῳ βασιλικώτεροι ἐκεῖνοι (sc. οἱ τὸν θεὸν κλῆρον ἔλαχον). — III 292, 18. VI 35, 12 τὸ βασιλικόν.

βασιλίς. I 78, 6 cf. II 28, 11. III 72, 8. 79, 18. 171, 1. 297, 19. V 325, 10 ἑκάστη γὰρ τῶν ἀρετῶν ἡγεμονὶς καὶ β. III 75, 21. IV 4, 18 (ἀρεταί). V 242, 4 τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν εὐσεβείᾳ. IV 59, 10 τὴν πρὸς τὸ ὂν πίστιν . . ., τὴν βασιλίδα τῶν ἀρετῶν. I 220, 6 (γεῦσις). III 82, 5 τῶν ἐπιστημῶν. II 100, 7 (ἡδονή). IV 34, 18 (ὅρασις). II 209, 11. IV 249, 17. V 65, 10 (ψυχή). — III 82, 1 (Μελχά).

βασίλισσα. All: III 81, 4 Μελχά.

βάσις. III 234, 5 cf. 236, 1 ὁ ἀήρ, οὗ β. μέν ἐστι γῆ. II 46, 10 ὁ ἀὴρ . . . ὕδατι βάσει χρώμενος. IV 219, 16 ὡσανεὶ β. τὸ αἰσθητόν. I 194, 17 (ἡ γῆ) β. αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τοῖς ποσίν. II 6, 17 πᾶσα ἡ ζωὴ κρεμαμένη βάσιν οὐκ ἔχουσα ἀκράδαντον. II 134, 11. 21 (τοῦ κόσμου). IV 226, 21 τὸ δὲ λογεῖον . . . ὡσανεὶ β. I 136, 26 τοῦ ὀρθοῦ λόγου. IV 223, 13 τὸ δ' ἐπίθεμα . . . πτηνῶν δυοῖν. III 236, 8 (ψυχῆς) αἴσθησις. III 294, 18 τῆς τοῦ δικαίου ψυχῆς.

βάσεις. II 200, 7 coni. ἀκοαί τε καὶ ὄψεις. II 288, 16 (coni. κεφαλή, πέρατα). II 1, 10 αὐχένα καὶ στέρνα καὶ χεῖρας ⟨καὶ⟩ β. I 277, 21 τὰς β. γῇ προσερρίζου. II 110, 11 τὰς β. πρὸς τὸν δίφρον ἐξημμένος. — II 69, 13 cf. 70, 2 εἰ (ὁ θεὸς) . . . β. μὲν ἔχει τοῦ προέρχεσθαι χάριν. — I 219, 7 τῷ τὰς ἕδρας τοῦ πάθους καὶ β. πτερνίζοντι Ἰακώβ. III 171, 6 τοῦ πάθους.

βάτος. IV 135, 3 sqq. σύμβολον γὰρ ὁ μὲν × καιόμενος β. τῶν ἀδικουμένων.

βάτραχοι. III 300, 8 cf. IV 143, 24. 154, 15. II 284, 19 βατράχοις ἀναίμοις καὶ ἀψύχοις.

βέβαιος. IV 58, 17. 141, 16 (ἀγαθόν). III 257, 11 οἱ γὰρ ἅλες οὐ βέβαιον. II 68, 18 (ἀλήθεια). III 68, 3 (ἀνάληψις). I 252, 7 (ἀπόλαυσις). III 142, 22 ὁ ἀρραβὼν οὐ. V 187, 13 (ἀσφάλεια). V 335, 13 (βίος). I 124, 27. II 242, 4. III 97, 1 (γνώμη). VI 27, 5 (γράμματα). III 294, 2 ὁ δημιουργός. II 235, 24 (διάθεσις). I 154, 14 (δουλεία). II 27, 8 (δύναμις). II 63, 18 δυνάμεις. V 375, 22 (δυστυχία). III 203, 13 εἶδος. II 247, 5. III 63, 3. V 20, 4 (ἐλευθερία). II 150, 26 (ἐλπίς). I 135, 22 αἱ (sc. ἐμφάσεις). I 84, 18. IV 173, 10 (ἐπιστήμη). III 239, 2 ἔρεισμα. II 135, 4 ἔρεισμα τῶν ὅλων. II 249, 3 τῆς κακίας ἐρείσματα. V 246, 3 (ἔρως). V 213, 9 (εὔνοια). II 7, 12 (ἡ) περὶ τὸν σπουδαῖον (εὐστάθεια). IV 225, 21 μένει β. ἡ θυσία. V 114, 8 (ἵδρυσις). III 71, 10. 101, 8. V 233, 18 κατάληψις. II 119, 15 ἡ τῶν μέσων κτῆσις. I 196, 8 ἡ τῶν ὅλων κτῆσις. II 47, 16 οὐδενὸς . . . κτῆσις. V 28, 10 (κρᾶσις) ἠθῶν. III 7, 4 κῦρος, ὃ δὴ βέβαιόν ἐστιν. IV 199, 3 λήξεις. IV 229, 12 (λόγος). V 85, 11 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαίου . . . λόγος. II 52, 8 τὸ . . . μετὰ λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν οὐ βέβαιον. I 159, 25 μαρτυρία. IV 191, 2 (μεταβολή). I 133, 24 μνήμη. IV 203, 14 (νόμιμα). VI 11, 8 οἱ τῆς φύσεως νόμοι τῶν κάτωθεν ὄντες βεβαιότεροι. I 149, 5 n (νοῦς). I 194, 20 ὁ οἶκος (= ψυχή). V 143, 16 (ὁλκή).

I 241, 4 ὁ ὅρκος. I 52, 22 οὐδὲν τῶν ἐν γενέσει. II 21, 27 οὐδὲν ὁ ἄφρων λέγειν ἔμαθε. II 26, 19 ὧν οὐδὲν βέβαιον ... μαρτυρεῖται. VI 167, 4 οὐδὲν ... τῶν ἐν ἔρωτι φίλτρων εἶναι. V 6, 20 „εἴδωλα“ ... οὐδενὸς ἠρτημένα ἰσχυροῦ καὶ βεβαίου. II 3, 15. 147, 21. 149, 28. III 188, 1. IV 82, 9, 84, 2. V 18, 9. 220, 10. 332, 13. 342, 23 (πίστις). II 55, 6 ὁ δὲ σπουδαῖος βεβαιότατος σύμμαχος. V 371, 12 (τάξις). II 249, 18 τι παρ' ἑαυτῷ βέβαιον. V 332, 11 (ὑπόληψις). IV 183, 17 (φρόνημα). — V 223, 4 ἃ δὲ ἤκουσε, μὴ πάντως βέβαια. II 210, 2 οἷς πρότερον ὡς βεβαιοτάτοις ἐπίστευε. II 205, 18 οἷς ... ὡς βεβαίοις συνεπιγράψαιτο. — I 195, 3. II 150, 11. III 101, 5. 286, 8. 294, 15. V 8, 8. 70, 8. 88, 19 (τὸ βέβαιον). I 253, 5 τὸ βεβαιότατον εἰς ἵδρυσιν. II 203, 1 βέβαιον περὶ οὐδενὸς οὐδέν. III 292, 26. IV 127, 5. 204, 8 ἐν βεβαίῳ. — IV 237, 19 εἰ μὴ βέβαιοι τὰς φύσεις. V 277, 14 εἰ μὴ σφόδρα βέβαιοι. — I 159, 12. 176, 12. 186, 7. 190, 15. 196, 7. 240, 2. II 67, 11. 179, 19. 289, 2. 297, 7. III 22, 9. 23, 21. 50, 15. 166, 20. 171, 22. 184, 20. 231, 18. 256, 11. 275, 10. 303, 6. 306, 5. IV 48, 22. 92, 8. 187, 15. 224, 3. 278, 18. 284, 11. V 46, 11. 233, 17. 245, 6. 21. 358, 3. VI 54, 13 βεβαίως. I 238, 6. V 261, 1 βεβαιότερον. II 276, 15. IV 60, 14. V 59, 5 βεβαιότατα.

βεβαιότης. V 68, 14 παρόντων ... ἀγαθῶν. II 197, 6 ἡ ἀρετὴ βεβαιότητα ταῖς ψυχαῖς ἐντίθησι. I 208, 1 ἀρετῆς. VI 91, 11 τῶν ἅπαξ γνωσθέντων. II 194, 25 διανοίας. II 59, 24 ἠθῶν. II 140, 1 ἐπιστημῶν. III 238, 20 ἁπάντων ἐστὶν ὁ ἀσφαλὴς θεός. III 295, 8 τοῦ ὄντος περὶ πάντα. II 57, 8 περὶ τὸ ὄν. III 172, 9 μηδὲν εἶναι τῶν μετὰ τὸ ὂν ἀκλινοῦς καὶ ἀρρεποῦς αἴτιον βεβαιότητος. II 51, 18 ὀρθοῦ λόγου. I 241, 1 τοὺς λόγους αὐτοῦ (sc. θεοῦ) βεβαιότητος ἕνεκα μηδὲν ὅρκων διαφέρειν. I 149, 5 τὸν ... βεβαιότητα περιάπτοντα νοῦν. II 276, 27 τὴν τοῦ ὑποσχομένου βεβαιότητα πίστιν. III 142, 16. 143, 17 (coni. πίστις). I 173, 7 ψυχῆς. — II 61, 5 μετὰ στερρότητος ἀκλινοῦς καὶ παγίου βεβαιότητος. VI 108, 6 τὸ δ' ἰσοκρατὲς ἀκλινοῦς βεβαιότητος ... αἴτιον.

βεβαίωσις. IV 297, 10 ἀκρασίας καὶ λαγνείας. III 69, 21 τοῦ ἀληθοῦς. IV 246, 16 τῆς ἀρᾶς. IV 80, 20 τῆς ὀργῆς. V 172, 20 τῶν γάμων. V 363, 13 εἰρήνης. VI 185, 28 ἐπιθυμίας. II 40, 22 εὐνομίας καὶ εὐσταθείας. III 183, 7 εὐσεβείας. III 103, 15 τῶν θεωρουμένων. III 264, 1 τὸ κῦρος καὶ ἡ τούτων β. II 40, 8 νόμων. IV 96, 5 τῶν ὀνειράτων. V 88, 16. 91, 15 τῶν ὅρκων. IV 60, 3 δι' ὅρκου. VI 184, 5 τῶν παρ' ἑκάστοις πατρίων. III 22, 15 παλαιᾶς ὑποσχέσεως. I 101, 9 (ἡ ψυχὴ) πῆξιν καὶ βεβαίωσιν καὶ ἵδρυσιν ἐν τοῖς τελείοις ἀρετῆς δόγμασι λαμβάνει. — VI 39, 11 παρούσης μὲν βεβαιώσεως.

βεβαιωτής. I 159, 14 ἑαυτοῦ (ὁ θεός). V 244, 19 ὁ τῶν κοινωφελῶν ἁπάντων β. θεός.

βέβηλος. V 228, 20 ἀδικήματα. V 31, 1 τὰ τῆς εὐγενείας ἆθλα. I 257, 7 τὸ γὰρ αἰσχρόν. I 77, 1 ἄλλοι τὴν διάνοιάν εἰσι βέβηλοι. II 281, 25 δόξαι. V 147, 3 ὁ τὴν ἱερὰν ἑβδόμην βέβηλον ἀποφήνας. IV 246, 17 (ἐνθυμήματα). V 36, 12 ἐπιθυμία. III 114, 4 παρ' Αἰγυπτίοις ἱερά. V 54, 21 (κρέα). I 243, 18 πᾶν ... μεταβλητόν. III 258, 8 μηδενὸς ἔτ' ἀνιέρου καὶ βεβήλου προσαπτόμενος. I 193, 8 ⟨ἐν⟩ οἰκίαις ἢ χωρίοις βεβήλοις. III 77, 18 τὰ ὁρατὰ καὶ αἰσθητά. III 305, 11 παλινῳδίαις ἀντὶ βεβήλων ἱεραῖς. III 134, 16 πεῖσμα coni. ἀνίερον. V 25, 19 (πόρνη). V 147, 4 (πράγματα καὶ σώματα). IV 306, 19 πράξεις coni. ἱεραί. V 218, 10 ὁ τοιοῦτος coni. ἀνίερος. V 187, 10 (τόπος coni. ἱερός). V 86, 19 (τόποι) coni. ἱεροί. III 191, 3 (τρόποι coni. ἀκάθαρτοι). I 215, 2 (φιλήδονος). V 26, 15 τὰ χρήματα. I 76, 26. IV 290, 15. V 201, 9 (χωρία). — II 20, 29 τὸ ... ἀπαξιωθὲν ἀριθμοῦ βέβηλον, οὐχ ἅγιον. III 107, 18 τὰ φύσει βέβηλα. II 146, 2 coni. εἰς ἄβατα καὶ ... βάραθρα ἐμπίπτων. III 155, 17 μεθόριος γὰρ ἁγίων καὶ βεβήλων ὁ ἐν προκοπαῖς. II 197, 21. IV 237, 7. V 25, 13 (opp. vel coni. ἅγια). III 179, 28 μιαίνειν βεβήλοις τὰ θεῖα. II 24, 8 ἱερὰ καὶ βέβηλα. III 174, 26 βέβηλα ἱερῶν ... προτιμᾷ. IV 5, 18 ἱεροῖς βέβηλα (ἀναμιγνύς). II 144, 12 κακῶν καὶ βεβήλων γένεσις ἡ φθαρτή. — III 77, 16 βεβήλως.

βεβήλωσις. All: III 77, 16 Ῥαχὴλ = ὅρασις βεβηλώσεως.

βελτιοῦν. II 96, 13 ἑνώσει β. ἐθελήσει. VI 156, 24 αἱ γὰρ ἑτέρων τιμωρίαι βελτιοῦσι τοὺς πολλούς. III 116, 27 βελτιῶν δὲ τοὺς χείρους νουθεσίᾳ. III 227, 11 ὁ γὰρ βελτιῶν ἕκαστον. V 101, 23 βελτιοῦντας τὴν ψυχήν. IV 216, 6 ἣν ὥσπερ ἀγαθὴν ἄρουραν φιλοσοφία ... ἐβελτίωσε. I 271, 9 βελτιῶσαι ... οὐδὲν εὑρήσουσι. VI 46, 5 ἕνεκα τοῦ βελτιῶσαι. VI 165, 15 ὥστε βελτιῶσαι τὸν Γάιον.

βελτιοῦσθαι. I 35, 1 οἷς τὰ ἐπίγεια πάντα πέφυκε β. II 84, 18 β. τὰ

ἔνδον. III 94, 20 εἰ μὴ δύναιτο ... β. ὁ νοῦς. IV 6, 16 οἷς ἡ ψυχὴ πέφυκε β. IV 134, 20 τὸ μὴ β. καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. IV 198, 13 τῶν β. δυναμένων αἰεί. IV 272, 12 οἷς β. τὰς ψυχὰς ἔμελλον. III 170, 9 ᾗ βελτιοῦται τὸ ἦθος. III 243, 8. VI 28, 12 βελτιοῦνται τὰ ἤθη. IV 78, 22 ἀγαθῶν ὁμιληταὶ βελτιοῦνται. IV 216, 22 τὸ σῶμα διὰ τῆς ψυχῆς ἐβελτιοῦτο. II 297, 12 τὸν ἀμείνω βελτιωθῆναι. II 282, 12 ἑκάτερον δὲ εἶδος λόγου βελτιωθῆναι. II 129, 18 μὴ κατ᾽ ἐπιφροσύνην θεοῦ βελτιωθῆναι δόξαι. II 46, 18 βελτιωθῆναι χάριν. III 239, 19 οὐ γὰρ ὑπὸ νουθετούσης ἀρχῆς ἐβελτιώθη. III 146, 12 πόνοις ἐβελτιώθη. I 278, 17 ὡς ἑκάτερον (sc. σῶμα καὶ ψυχή) βελτιωθήσεται. VI 16, 8 βελτιωθησομένῳ τὸ ἦθος. III 241, 10 Ἀβραὰμ ὁ βελτιωθεὶς διδασκαλίᾳ. III 171, 20 ὁ ... διδασκαλίᾳ βελτιωθείς. II 54, 7 ὅταν δὲ βελτιωθεὶς μέλλῃ μετονομάζεσθαι. III 256, 4 ὁ νοῦς ἄρχεται βελτιούμενος. I 219, 5 ἐὰν δὲ βελτιούμενος ἀεὶ πρὸς τέλος ἀφίκῃ. I 131, 24 μετοικίαν ζητεῖ βελτιούμενος ἀμείνω. V 208, 7 βελτιούμεναι ταῖς ... ἀρεταῖς. I 171, 5 πρὸς τὸ ἄμεινον βελτιούμενοι. IV 250, 17 τῶν ... βελτιουμένων τά τε ἤθη καὶ τὸν βίον. II 17, 10 τοῖς ... ἀσκηταῖς προκόπτουσι καὶ βελτιουμένοις.

βελτίωσις. IV 7, 3 ἴδιον ἀγαθὸν εὐφυοῦς ψυχῆς. V 375, 9 τῶν ἀγομένων εἰς σπουδάς. V 374, 14 τῶν ἀκουόντων. I 44, 9. IV 214, 5. V 299, 12. 363, 22 ἠθῶν. VI 167, 13 ἠθῶν καὶ βίου καὶ ἡγεμονίας. V 63, 10 τῶν σῶν ... ἠθῶν. I 36, 4 νοῦ καὶ λόγου. V 48, 3 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. I 206, 6 αὐτῆς (sc. ψυχῆς). III 168, 23. IV 58, 20 ψυχῆς. II 38, 24 τῆς ἀπλήστου καὶ ἀκορέστου τῶν καλῶν ψυχῆς. — VI 86, 12 αὐξήσεσι καὶ προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι. III 160, 9 τῶν δ᾽ ἐν προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι opp. τῶν μὲν φαύλων, τῶν ἀρίστων καὶ τελειοτάτων. I 248, 16 (ἡ φύσις) ἐναντιουμένη ταῖς ἐκ προκοπῆς βελτιώσεσι. I 248, 13 (coni. προκοπή). II 128, 24 (coni. σπουδή, τελείωσις). IV 5, 1 coni. μετάνοια. V 326, 13 αἱ τοῦ σώματος κῆρες ... βελτίωσιν οὐκ ἐνδεχόμεναι. VI 38, 12 προτροπῆς γὰρ εἰς βελτίωσιν. VI 19, 11 εἰ βελτιώσεως ζῆλός τις ἦν. IV 295, 3 διὰ βελτιώσεως ἐλπίδα. III 306, 18 βελτιώσεως ἕνεκα. III 218, 2 πρὸς ἐπιστήμης ἄκρας ἀνάληψιν. I 191, 14 (ὁ θεὸς) μετέχων μὲν οὐδενὸς ἑτέρου πρὸς βελτίωσιν. III 71, 21 ἀπὸ γὰρ τῶν θνητῶν αἱ βελτιώσεις γίνονται πρὸς τὰ ἄφθαρτα. I 227, 12 τὸν τρόπον τῆς πεπάνσεως καὶ βελτιώσεως. V 72, 19 ὅσα κατὰ τὸν κόσμον ἐστὶ βελτίωσιν ἴσχει. V 350, 19 πρὸς τὴν τῶν ἐνταῦθα βελτίωσιν. IV 76, 21 εἰ δὲ μὴ χαίρει τις ταῖς βελτιώσεσιν. III 276, 6 ταῖς κατὰ μικρὸν ἐπανιὼν βελτιώσεσιν. III 177, 16 ὅπως ... τραφῇ ταῖς ὑμετέραις βελτιώσεσι. III 79, 21. 172, 15. VI 164, 4 τὰ πρὸς βελτίωσιν.

βιβλιοθήκη. VI 183, 23.

βιβλίον. I 66, 1 βιβλίον δὲ εἴρηκε τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. V 246, 12. 14 ὅπως αὐτὰ ἐν βιβλίῳ γράφων εὐθὺς εἰς τὴν ψυχὴν μεταγράφω. — I 222, 18 διὰ τῶν προτέρων βιβλίων ἐδηλώσαμεν. II 133, 1 Ἐν μὲν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ ... εἴπομεν.

βίβλος. II 257, 13 (βασιλικαί). IV 4, 1 γενέσεως τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἀνθρώπου. II 271, 8 (ἱερὰ Ἐξαγωγή). I 66, 13 τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπάνω βίβλον εἴρηκεν. I 290, 2 θεοῦ. I 199, 20. 294, 28. II 35, 2. 210, 14. 230, 3. III 59, 7. 279, 7. IV 36, 6. 40, 13. 56, 17. 120, 5. 203, 1. 208, 12. 214, 4. 223, 6. 244, 10. 269, 5. 303, 10. V 122, 9. 249, 4. 275, 10. 328, 8. VI 78, 11 (ἱεραί). II 219, 1. IV 210, 13. V 293, 7 (ἱερώταται). II 253, 19 ἐν τῇ τῶν κριμάτων ἀναγραφομένῃ. II 139, 4 (Λευιτική). II 1, 3 ἐν ταῖς διερμηνευθείσαις βίβλοις ὑπὸ Μωυσέως. IV 1, 4. 13 τῶν ἱερῶν νόμων ἐν πέντε βίβλοις ἀναγραφέντων. — II 170, 2 ἐν τῇ πρὸ ταύτης. V 270, 16 ἐντυγχάνειν ταῖς πρὸ τούτων βίβλοις. VI 23, 19 εἷς μέν τις τὰς βίβλους ἀναγινώσκει λαβών.

βίος. II 212, 29. III 11, 22. 283, 8. V 331, 5. VI 4, 12. 32, 19. 65, 13. 99, 3. 128, 2. 172, 5. 199, 14 (ἀβίωτος). I 53, 18. III 230, 26. IV 126, 21. 158, 19. 170, 6. V 33, 7. 89, 21. 128, 18. 262, 18. 313, 6. 7. 360, 17. VI 158, 20 (ἁβροδίαιτος). VI 34, 11 (ἄδοξος opp. τὸν μετ᾽ εὐκλείας θάνατον). III 122, 26. V 84, 8. 286, 18. 329, 17 (ἀθάνατος). III 26, 21 (ἄθλιος καὶ δυσκλείας γέμων). III 291, 12 (αἴσχιστος). V 334, 10 (ἀκηλίδωτος). V 99, 14 (ἀκίνδυνος). I 109, 14 (ἀληθής). III 269, 7 (ἀληθὴς καὶ ἄτυφος). V 270, 20 πρὸς ἀλήθειαν. II 228, 23. III 243, 5. 275, 24 (ἀμείνων). III 118, 3 τὴν εἰς ἕτερον καὶ ἀμείνω βίον ἀποικίαν. I 252, 4 ἀμείνονι καὶ ἀπταιστοτέρῳ χρήσασθαι τῷ βίῳ. III 117, 21 τὸν ἄμικτον καὶ ἀκοινώνητον μονότροπόν τε καὶ μονωτικὸν βίον ζηλοῦτε. II 212, 10 ἀμισῆ καὶ ἀνεπαχθῆ βίον ζῶντες. III 137, 7 (ἄνανδρος καὶ θῆλυς). V 247, 4 (ἀνεπιβούλευτος). II 122, 5. V 96, 13. VI 40, 2 (ἀνεπίληπτος), III 82, 23. 269, 1. 272, 2 (ἀνθρώπειος). I 18, 10. 37, 10.

II 223, 14. 303, 14. IV 282, 12. 284, 7. 297, 5. V 81, 16. 183, 17. 212, 1. 218, 14. 225, 13. 228, 7. 240, 7. 267, 14. 343, 23. 354, 14. VI 152, 3. 164, 9 (ἀνθρώπινος). I 212, 11 (ἀνόθευτος). II 103, 26 (ἀπλανής). V 14, 19. 55, 4 (ἀπόλεμος). V 97, 10 (ἀπόλεμος καὶ εἰρηναῖος). V 279, 3 (ἀπόλεμος, εἰρηνικός). IV 6, 6. VI 153, 2 (ἀπράγμων). IV 255, 8 (ἀπράγμων καὶ ἰδιώτης). II 73, 10. V 247, 9 (ἄπταιστος). V 110, 24 (ἀργὸς καὶ ἁβροδίαιτος). III 193, 10 κατ᾽ ἀρετήν. III 122, 10 μετ᾽ ἀρετῆς. II 10, 17 πρὸς ἀρετήν. III 82, 19 τὸν ἀρρωστημάτων γέμοντα βίον. V 125, 2 (ἀρχαῖος). IV 5, 10 (ἀρχαῖος καὶ ἐπίληπτος). II 34, 21 (ἀσελγὴς καὶ ἀκόλαστος). IV 48, 4 (ἀστασίαστος). III 248, 21 (ἄστατος καὶ φορούμενος). V 196, 11 (ἀσφαλής). V 237, 16 (αὐστηρός). III 12, 7 (αὐστηρὸς καὶ ἐπιστημονικός). III 115, 25 (αὐστηρός τε καὶ μονωτικός). V 343, 19 (αὐστηρὸς καὶ αὐχμηρός). IV 243, 9 (αὐστηρὸς καὶ σκληροδίαιτος). I 171, 15 τὸν αὐστηρὸν καὶ σκυθρωπὸν τῶν φιλαρέτων ἀποδρᾶναι βίον. II 180, 23 τὸν αὐταρκέστατον καὶ δικαιότατον καὶ ἐλευθέροις καὶ εὐγενέσιν ἁρμόττοντα. VI 171, 8 (αὐχμηρὸς καὶ ἐπίπονος). III 256, 17 (ἄφθαρτος). III 123, 2 (ἄφθαρτος opp. θνητὴ ζωή). I 211, 8 ἀφρόντιστος. III 174, 24 (ἀψευδής). VI 33, 5 (βαρυδαίμων). V 77, 14 (βελτίων καὶ εὐτυχέστερος). III 65, 9 (γαληνὸς καὶ εὔδιος). V 262, 10 γυναῖκας, ὧν ὁ β. εἰρηνικὸς φύσει καὶ κατοικίδιος. I 178, 8 (ἐμπορικὸς ἢ γεωργικός). IV 59, 14 (ἐπαινετὸς καὶ τέλειος). II 10, 9 τὸν ἐπίβουλον καὶ ῥᾳδιουργὸν καὶ πανοῦργον καὶ κεχυμένον παθῶν τε καὶ κακιῶν πλήρη βίον. IV 10, 3 (ἐπίληπτος καὶ ἐπάρατος). I 294, 3 (ἐπίπονος). VI 197, 13 (εὐγήρως). I 252, 15. II 100, 9. 270, 17. III 166, 3. V 230, 15 (εὐδαίμων). III 26, 13 (εὐδαίμων καὶ μακάριος). II 237, 21. IV 8, 4. 171, 23 (εὔδιος καὶ γαληνός). IV 15, 5 (εὔνομος καὶ εἰρηνικός). III 271, 5 (εὐωδέστατος καὶ προσηνέστατος). V 331, 12 ζηλωτὸς δὲ καὶ ἀνάπλεως εὐφημίας. IV 21, 5 (ἥδιστος). IV 7, 13 ἠρεμαῖον δὲ καὶ ἡσυχάζοντα καὶ σταθερὸν ἔτι δὲ καὶ εἰρηνικὸν βίον οἱ καλοκἀγαθίαν τετιμηκότες (μετίασιν). II 189, 19 (θεῖος) λογικῶν καὶ εὐδαιμόνων ψυχῶν. II 282, 6. 300, 28. III 149, 4. V 183, 5. VI 61, 10 (θεωρητικός). II 277, 13 θεωρητικοῦ γὰρ τίς ἀμείνων β. III 298, 25 (θεωρητικὸς καὶ εἰρηναῖος). II 52, 25. 189, 24. 199, 16. 302, 2. III 120, 1. 123, 21. 144, 6. 13. 222, 17. 235, 3. 270, 11. IV 267, 20. V 150, 16. 287, 8. VI 49, 8 (θνητός). III 137, 12 ἐν θνητῷ καὶ πολυμιγεῖ καὶ πολυμόρφῳ βίῳ. I 53, 11 τὸν θνητὸν καὶ κακοδαίμονα βίον ἀντ᾽ ἀθανάτου καὶ εὐδαίμονος. I 101, 19. 280, 1. III 163, 10. V 329, 17 (θνητός opp. ἀθάνατος). II 123, 24 (θολερὸς καὶ βορβορώδης). V 98, 13. 139, 20 (ἱλαρός). IV 232, 14 σύμβολον … βίου καθαρεύοντος. V 277, 2 (καθαρός). V 271, 9 ὁ κατοικίδιος opp. ὁ πολιτικός. I 274, 11 (κεκριμένος καὶ μέσος). VI 158, 4 (Κρονικός). I 42, 3. III 243, 15 (λογικός). II 12, 23 (λυπηρὸς καὶ ἐπίπονος). II 41, 7. V 149, 26. 247, 17 (μακραίων). I 54, 21 (μακραίων καὶ εὐδαίμων). III 282, 21 τὸν μειρακιώδη τῶν ἀσώτων, ἄτιμον, ἀποκήρυκτον, αἰσχρὸν βίον. I 53, 12 μονήρης. II 244, 18 (νεκρός). VI 159, 13 ἐκ νομάδος βίου καὶ θηριώδους … μεταβάλλειν πρὸς τὸ σύννομον καὶ ὁμοδίαιτον. IV 60, 15 νόμιμος … νόμος αὐτὸς ὢν καὶ θεσμὸς ἄγραφος. VI 96, 4 (οἰκτρότερος). I 246, 15. 281, 25. II 217, 14 (ὀρθός). II 186, 15 (περιφανής). III 143, 2. 165, 19 (πεφυρμένος). II 279, 27 (πεφυρμένος καὶ συγκεχυμένος). II 272, 13. V 15, 11 (πλάνης). III 120, 10 (πολιτικὸς καὶ πεφυρμένος). III 117, 12 (πολιτικός). V 18, 4 (πολυπράγμων καὶ ταραχωδέστατος). II 186, 14 πολύτροπος. I 108, 16. III 118, 9. VI 46, 2 (πρακτικός). III 118, 4. V 347, 8 (πρακτικός opp. θεωρητικός). II 53, 7 (προφητικός). VI 52, 15 (σεμνός). III 232, 3 (σκληροδίαιτος). IV 186, 14 (σωματικός). II 189, 11. 285, 22. III 19, 21. 71, 16. V 285, 20 μετὰ σώματος. II 44, 11 μετὰ σωμάτων. II 126, 25 (σῷος). I 279, 28. VI 156, 7 (σώφρων). I 272, 7 (τέλειος). VI 26, 7 βίου τελείου καὶ σφόδρα εὐδαίμονος. V 8, 11 τρισμακάριος καὶ τρισευδαίμων. IV 20, 17 (τυφλός). III 136, 11 τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ ἀνόητον καὶ πάντῃ πηρὸν βίον ἀβίωτον. V 251, 2 εἰς ὑγιαίνοντος βίου κατόρθωσιν. V 145, 18 (ὑγρός). VI 58, 14 ὑγρὸς γὰρ καὶ ἄσωτος β. ἅπασιν ἐπίβουλος. V 90, 2 cf. 229, 20 ὑγρὸν καὶ διαρρέοντα βίον. I 285, 15 φαῦλος. I 269, 17. V 284, 20 (φθαρτός opp. ἄφθαρτος). I 57, 8 (φιλαύστηρος καὶ σεμνός). VI 153, 6 (φιλόσοφος). III 53, 26. IV 242, 14 κατὰ φύσιν. IV 5, 2 ἀπὸ χείρονος βίου πρὸς τὸν ἀμείνω. — III 242, 7 αἰσθήσεως opp. ψυχῆς. IV 87, 11 ὁ δὲ ὄνειρος οὗτος … ὁ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ β. III 269, 13 ὁ πολυπλοκώτατος τῶν πεφυρμένων ἀνθρώπων τυφοπλαστηθεὶς β. I 192, 16. II 183, 19. III 74, 11. 249, 22. V 49, 23. 108, 15.

166, 9. 204, 2 (τῶν) ἀνθρώπων. I 59, 14 τῶν ἐν ἀρχῇ μὲν ἀκακίᾳ καὶ ἁπλότητι χρωμένων. I 89, 5. 269, 11. III 296, 14. V 127, 20 ἀρετῆς. V 185, 3 τοῦ ἀρχιερέως. III 237, 9 τῶν ἀσκητῶν. III 280, 5 (τῶν ἀσκητῶν ἀρετῆς). II 195, 23 τῶν ἀσώτων. I 169, 1 τοῦ ἄφρονος. III 254, 21 τῶν ἀφρόνων. II 128, 16 τῆς ἐπιστήμης. II 63, 12 αὐτοῦ (sc. θεοῦ). V 39, 8 τοῦ μεγάλου ἱερέως. V 27, 20 τῶν ἱερέων. III 202, 25 τοῦ νοητοῦ β. κόσμου opp. αἰσθητοῦ. III 11, 6 ἑαυτοῦ (sc. τοῦ Λάβαν). III 83, 22 τοῦ μοχθηροῦ. III 185, 14 παντὸς μοχθηροῦ. IV 119, 4. 120, 8. 158, 11. 216, 1. 268, 17. V 280, 4. 7. cf. 348, 1 (Μωυσέως). IV 2, 13 τῶν παλαιῶν. III 252, 23 τοῦ πολιτευομένου. V 362, 5 σοφοῦ. III 306, 22. V 124, 5 τοῦ σπουδαίου. I 111, 30. II 242, 17. 296, 15. III 66, 13 τῶν φαύλων. II 27, 4. III 13, 11 ψυχῆς. — III 107, 2. 282, 8 (ἀγών). I 263, 17 (ἀγῶνες). II 6, 3 (ἀνατροπή). V 232, 4 πρὸς ἁρμονίαν βίου καὶ συμφωνίαν. II 54, 15. 293, 11. III 280, 15 (ἀτραπός). III 282, 18 (δυσμαί). II 93, 26. IV 208, 15 (ἐπανόρθωσις). I 130, 15. III 237, 8. V 255, 18 (εὔπλοια). V 188, 14 (εὐπραγία). III 231, 24 (ζημία). IV 110, 11 ἡ τοῦ βίου καλοκἀγαθία. II 249, 5 (κατακλυσμός). III 276, 7 (κορυφή coni. τέλος). I 27, 14 τὸ ... κράτος. III 285, 25 (μέθη καὶ παροινία). IV 164, 10 (μετανάστασις). I 169, 13. II 70, 11. IV 167, 12 (ὁδός). V 233, 20 τοῦ βίου διττὴ ὁδός. III 284, 23 οὐχ ὁδόν, ἀλλ' ἀνοδίαν βίου. IV 58, 18 ἡ πρὸς θεὸν πίστις, παρηγόρημα βίου. V 55, 5 (πέλαγος). II 279, 12 (πόλεμος). III 301, 2 ἐν τοῖς τοῦ βίου πολέμοις καὶ κακοῖς. III 120, 20. 193, 14 (ποταμός). II 78, 12. 80, 26. 107, 24. III 154, 3. V 253, 19 (προαίρεσις). III 266, 10 τῇ δὲ προαιρέσει καὶ ζηλώσει τοῦ βίου. I 207, 3 (σάλος καὶ κλύδων). II 84, 1 τὸ ... σκάφος. II 294, 12 τὸ στάδιον. IV 13, 14. V 224, 23 (τελειότης). IV 266, 14. 291, 25. 296, 3. VI 31, 19. 181, 23 (τελευτή). I 36, 6. III 281, 23. V 341, 8 τὸ ... τέλος. II 52, 11. II 298, 13. III 261, 9 (πολλὰ) τέλη. II 243, 6 (τῦφος). II 115, 10 (ὑγεία καὶ σωτηρία). V 16, 1 (φροντίδες). — IV 126, 25 οἷος ὁ λόγος τοιοῦτος ὁ β. IV 126, 24 εἰς ἁρμονίαν λόγου καὶ βίου. III 142, 17 εἱρμὸν καὶ ἀκολουθίαν λόγου πρὸς βίον καὶ βίου πρὸς λόγον. III 85, 18 τούτων ὁ μὲν λόγος ἐπαινετός, ὁ δὲ β. ψεκτός. II 279, 2 τὰ περὶ τὸν βίον καὶ λόγον κατορθώματα. IV 235, 11 τὸν τέλειον καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ βίῳ. III 274, 20 τὰ ὅσα ἐπ' ὀρθὸν βίον καὶ λόγον ἀναφέρεται. — I 75, 16 ὅλου γὰρ τοῦ βίου ἐστὶ τέχνη ἡ ἀρετή. VI 21, 19 ὅλον ἐπίδειξιν ἀρετῆς πεποίηνται τὸν βίον. VI 167, 13 εἰς βελτίωσιν καὶ ὠφέλειαν ἠθῶν καὶ βίου καὶ ἡγεμονίας. IV 250, 17 τῶν ... βελτιουμένων τά τε ἤθη καὶ τὸν βίον. V 323, 12 μεθαρμόζεσθαι τὸν βίον ἐξ ἀναρμοστίας εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολήν. V 165, 11 αἰσχύνης βίου, παντὸς ἀργαλεώτερον θανάτου. — VI 14, 13 ὁ ἐν τῷ βίῳ νόμος. V 49, 3 βίου ... τοῖς τῆς φύσεως νόμοις καὶ θεσμοῖς συνᾴδοντος. — III 84, 15 πλάσμα καὶ μῦθός ἐστιν ὁ μετὰ ἀφροσύνης β. III 231, 1 οἷς πᾶς ὁ β. ὕπνος καὶ ἐνύπνιόν ἐστι. II 36, 24 (τραγῳδία). III 237, 5 (κλῖμαξ). II 197, 8 ὥσπερ ἐν δικαστηρίῳ τῷ βίῳ. II 162, 24 καθάπερ ἐκ πατρίδος μετανίστασθαι τοῦ βίου. IV 243, 20 ταῖς ἐαριναῖς τροπαῖς ἐξομοιῶσαι τὸν ἡμέτερον βίον. I 89, 8 „Ζῶμεν τὸν ἐκείνων θάνατον, τεθνήκαμεν δὲ τὸν ἐκείνων βίον" cf. indic. nom. s. v. Ἡράκλειτος. III 134, 10 θάνατος δὲ ψυχῆς ὁ μετὰ κακίας ἐστὶ β. — III 215, 2 coni. μακρὸς αἰών. I 54, 22 τὸν ἐφήμερον καὶ θνητὸν οὐ βίον ἀλλὰ χρόνον. IV 36, 2 τοῦ παντὸς χρόνου καὶ βίου. — III 206, 19 cf. VI 50, 11 „βραχὺς μὲν γὰρ ὁ β. ... ἡ δὲ τέχνη μακρά" cf. indic. nom. s. v. Ἱπποκράτης.

βίοι. V 326, 17 νόμοι δέ τινες ἄγραφοι καὶ οἱ β. τῶν ζηλωσάντων τὴν ἀρετήν. IV 119, 14 κατὰ τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τε καὶ βίων ὑφήγησιν. VI 26, 10 μάρτυρας βίους τῶν κατὰ μέρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. IV 61, 5 σοφῶν. IV 269, 4 τῶν κατὰ Μωυσέα σοφῶν ἀνδρῶν. V 336, 9 ἀναγραφὴ βίων ... σπουδαίων καὶ πονηρῶν. — IV 131, 8 cf. 292, 7. V 102, 15. 338, 19 πρὸς τοὺς ἀρίστους βίους, τόν τε θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν. — I 206, 15 κατὰ τὴν τῶν βίων προαίρεσιν. II 24, 27 οἳ τοὺς εὐδαίμονας βίους ἐκεῖσε ἀνατεθείκασι. II 209, 15 βίων διαφορᾶς καὶ τελῶν. III 151, 24 μεγάλας βίων ὑποθέσεις ὀρθάς. III 306, 21 περὶ δὲ βίων τῶν εἰκαζομένων ποταμίοις ῥεύμασιν. V 325, 18 προγόνων ... τοὺς βίους ἀνεπιλήπτων. V 337, 15 ἐνταῦθα δὲ ὅλοι βίοι πίπτουσιν. V 338, 11 ἐλπίς, ἡ πηγὴ τῶν βίων. V 369, 13 βίων ἰδέαι μυρίων.

βλάστημα. I 67, 11 τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς. I 288, 8 τὰ ἐνθυμήματα ψυχῆς τελείας ὄντα βλαστήματα. II 295, 17 θεῖον. III 286, 21 τὸ θεῖον ..., ἀρετήν. III 83, 18 τὰ θεῖα βλαστήματα. III 286, 13 καλοκἀγαθίας (coni. καρπός). II 142, 6 (ἱερώτατα καλοκἀγαθίας coni. φυτά).

I 66, 27 τοῦ νοῦ τὸ νοητόν. III 297, 17 τὰ ὀλύμπια καὶ οὐράνια φιλαρέτων ψυχῶν βλαστήματα καὶ φυτά. II 93, 16 γῆς γὰρ θρέμμα καὶ οὗτος, οὐκ οὐρανοῦ β. — II 33, 24 νέα ἐπὶ παλαιοῖς ἐκφέρων βλαστήματα. III 271, 19 πάνθ' ὅσα καλὰ καὶ τρόφιμα καὶ σπουδαῖα βλαστήματα.

βλασφημεῖν. II 290, 26 β. καὶ κατηγορεῖν opp. εὐλογεῖν τε καὶ εὐφημεῖν. VI 187, 9 συνυφαίνειν τὸ β. τῷ συκοφαντεῖν. III 127, 10. 13 τὸν τῶν ὅλων πατέρα καὶ ποιητὴν β. II 258, 18 τὸ β. οὐ τοῖς κατηγορουμένοις ἐπιφέρει τινὰ ζημίαν. IV 283, 5 β. ἐπιχειροῦσι τὸ θεῖον. III 279, 20 τοὺς ἄλλους ἀστέρας β. V 254, 16 ὅπως μηδεὶς μηδένα βλασφημῇ καὶ κατηγορῇ. V 13, 13 ἀχαλίνῳ γλώσσῃ βλασφημοῦντας οὓς ἕτεροι νομίζουσι θεούς. IV 248, 9 εἰ δέ τις ... βλασφημήσειεν εἰς τὸν ἀνθρώπων καὶ θεῶν κύριον.

βλασφημία. IV 248, 6 ὧν (sc. ξοάνων καὶ ἀγαλμάτων) τῆς βλασφημίας ἀνέχειν ἀναγκαῖον. VI 222, 20 διά τε τῶν εἰς τὸ θεῖον βλασφημιῶν. II 291, 5 εἰς εὐλογίας καὶ εὐχὰς opp. εἰς βλασφημίας καὶ κατάρας. IV 290, 13 εἰ καθαρεύει ... τὴν (sc. γλῶτταν) δὲ βλασφημιῶν. IV 76, 23 οἷς οὔτε βλασφημίαν οὔθ' ὕβριν ὅσιον ἐπιφημίζειν. IV 288, 12 πάσας ὕβρεις καὶ βλασφημίας ὑπομένουσαν (διάνοιαν). VI 126, 10 cf. 18. 20 πλῆθος ... ἐνευκαιριοῦν διαβολαῖς καὶ βλασφημίαις. VI 146, 16 τῶν βλασφημιῶν τῶν εἰς Φλάκκον γενομένων.

βλάσφημος. IV 113, 11 οὐδέν. VI 181, 19 μηδέν.

βλέπειν. IV 87, 12 cf. II 252, 23 (coni. ἀκούειν, γεύεσθαι, ἅπτεσθαι κτλ.). III 13, 19 τὸ κυριώτατον μέρος τὸ ᾧ βλέπομεν. II 9, 5 ὀφθαλμῷ μὲν κεχάρισται τὸ β. II 278, 21 διὰ τὴν ἐν τῷ β. ὀξύτητα. I 103, 22 ἐν ὀφθαλμῷ τὸ βλέπον μέλαν ἐστίν. III 183, 13 οὔτε β. χωρὶς ὀφθαλμῶν. III 163, 20 ἀκοιμήτῳ γὰρ ὀφθαλμῷ βλέπει πάντα. V 346, 7 τὸ φῶς ἆρ' οὐ φωτὶ βλέπεται. V 67, 19 παρέχων ... ὁρατὰ φέγγη τῷ βλεπομένῳ. IV 74, 4 β. οὐ δυνάμενοι. II 200, 23 ἐπιστήμη τὸ β. καὶ ἀκούειν περιποιεῖ. IV 285, 16 ὀφθαλμοῖς μὴ βλέποντες. — IV 292, 8 αἰεὶ πρὸς αὐτὸ (sc. τὸ ἀρχέτυπον) βλέποντες. II 241, 21 πρὸς παραδείγματα ἀρχέτυπα. II 48, 8. IV 166, 5 ἄνω. II 305, 25 νοητά. IV 17, 11 καθαρὰν αὐγήν. — II 313, 5 τὸ ἐν σαυτῇ (sc. διανοίᾳ) βλέπον. IV 165, 13. VI 175, 19 τῇ διανοίᾳ. II 145, 11 εὐθυτενῶς (τὸ διανοίας ὄμμα). I 137, 24 τῷ βλέποντι λογισμῷ. III 88, 16 μήπου τοῦ λογισμοῦ β. δυναμένου. I 17, 16 ἑκάτερος (sc. νοῦς καὶ ὀφθαλμός). V 5, 4 βλεπομένων οὐ βλεπόμενος (ὁ νοῦς). I 137, 27 (ὁ νοῦς) ὑπ' ἀμφοτέρων ποδηγούμενος οὐ βλεπόντων. II 141, 10 (ψυχὴ ἄρτια). IV 92, 6 τῇ ψυχῇ. II 200, 10 τὰ βλέποντα καὶ ἀκούοντα (τῆς ψυχῆς). IV 132, 23 τὸν οὐράνιον τῆς δίκης ὀφθαλμὸν οὐκ ἀφελεῖσθε βλέποντα. II 5, 15 (Κάιν) τὸ ᾧ μόνῳ β. ἠδύνατο ἑκουσίως πηρώσας. VI 49, 1 τὸ δὲ θεραπευτικὸν γένος. III 18, 16 μόνος ... βλέπει ὁ ἀστεῖος. III 229, 16 τοῦ βλέποντος Ἰσραήλ. IV 117, 15 τὸν ἀεὶ βλέποντα (πατέρα). I 151, 10 ὁ βλέπων τὸν ὄντα. I 99, 17. 109, 12. 130, 20. II 216, 1. IV 19, 18. V 320, 6 (ὁ βλέπων). II 275, 27 τοὺς προφήτας ἐκάλουν πρότερον τοὺς βλέποντας. II 106, 16. 223, 19. III 12, 10. IV 116, 7. 157, 4. V 91, 5. 268, 8. 289, 9. 348, 8. VI 49, 10 (ὁ βλέπων πλοῦτος opp. ὁ τυφλός). III 18, 11 ὁ β. δοκοῦν πεπήρωται. III 181, 1 οὐδὲ τυφλὸς β. IV 247, 8 ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν. VI 156, 7 ... γονέων ὄψις κινεῖ τοὺς βλέποντας πρὸς αἰδῶ. V 4, 7 τοὺς δὲ μὴ βλέποντας τὸν ἐπιβεβηκότα ἡνίοχον. V 105, 14 ὁ δανείζων τυφλός, τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως οὐ βλέπων. V 223, 6 τὰ γὰρ δῶρα ... πηροῖ μὲν ὀφθαλμοὺς βλέποντας. V 256, 6 ὀφθαλμοί τε γὰρ μὴ βλέποντες νεκροί.

βοηθός. cf. θεός, αἴσθησις Nr. 4. — III
× 301, 4 ὁ β. (int. deus). — All: III 14, 13 cf. 15, 5 Ἐλιέζερ = θεός μου β.

βόρειος. II 43, 25 (αὖραι). IV 225, 1 (opp. νότιος). I 191, 29 βορείους τοτὲ δὲ νοτίους (περιφοράς). IV 163, 10 (πνεύματα). IV 225, 8 sq. τῶν πνευμάτων τὰ βόρεια τροφιμώτατα. — V 202, 18 (τὰ βόρεια). III 34, 15 τὴν (sc. ζώνην) δὲ πρὸς τοῖς βορείοις κειμένην.

βοτάνη. I 12, 16. 231, 4.

βουθυτεῖν. I 263, 1. II 120, 18. 154, 7.

βουκόλος. I 245, 8 sqq. II 106, 7 (ὁ
× νοῦς).

βουλεύεσθαι. I 188, 9 τοῦ (sc. νοῦ) μὲν
× τὸ νοεῖν, τὸ λογίζεσθαι, τὸ διανοεῖσθαι, τὸ β. κτλ. II 202, 4 β. τὸν νοῦν. II 209, 24 (ὁ νοῦς) ἄριστα. II 253, 4 (ὁ νοῦς opp. ἡ αἴσθησις αἰσθάνεται). III 198, 3 coni. λέγουσιν, πράττουσι. III 190, 17 εὖ coni. πράττειν καὶ λέγειν. II 131, 7 τὸ β. ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς πρακτέον. I 280, 12 ὅταν δὲ προσγένηται τοῖς βουλευθεῖσιν ἡ πρᾶξις. III 198, 4 τὸ β. ἃ μὴ χρή. VI 120, 15 τὰ βουλευθέντα πρᾶξαι. II 201, 21 sq. τῷ βουλεύσασθαι τὸ συναινεῖν ἕπεται. — I 280, 13 ὑπαίτιον γίνεται καὶ τὸ βουλεύσασθαι. II 260, 2 sqq. ἴσον ... ἀδίκημα τῷ κτεῖναι τὸ

βουλεῦσαι τὸν φόνον. I 280, 9 ὅτε ἐβούλευσε τὸν φόνον. III 199, 9 γνώμη μὲν ἀγνώμονι. — II 12, 4 ὁ θεὸς βουλευθείς. II 62, 3 ὁ ἄφθαρτος ... μένει δὲ ἐφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐβουλεύσατο. — II 13, 10 ὁ νοῦς ἑκάστῳ μάρτυς ἐστὶν ὧν ἐν ἀφανεῖ βουλεύεται. I 267, 17 ὧν (ἡ διάνοια) ἐν τῷ ἑαυτῆς βουλευτηρίῳ βεβούλευκεν. I 227, 7 ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι.

βούλευμα. V 267, 5. 285, 14 (ἀγαθά). II 273, 14 (ἀστεῖα coni. ἔργα, λόγοι). V 323, 17 καρδία δὲ βουλευμάτων (σύμβολον). VI 166, 10 ἡγεμονικῆς ψυχῆς. VI 206, 24 ψυχῆς ἀφανοῦς. II 85, 8 τὰ ἐναποκείμενα ἡμῶν οὐκ εὐαγῆ τῇ ψυχῇ βουλεύματα. IV 117, 18 τὰ πονηρὰ βουλεύματα ὑμῶν. IV 268, 4 βουλευμάτων πολυτρόποις ἰδέας. — IV 233, 6 (ὁμολογία) βουλευμάτων πρὸς ἑκάτερα (sc. ἔργα καὶ λόγους). V 49, 19 (coni. λόγοι, ἔργα). IV 249, 21 (coni. λόγοι, πράξεις). VI 43, 14 sq. λόγων βουλεύμασι καὶ βουλευμάτων λόγοις συνᾳδόντων. V 323, 19 οἷον τὸ β. τοιάδε ἡ πρᾶξις. — V 80, 19 cf. 84, 2 πρὸς μὲν τὸ αὐτὸ τέλος ἐπειγομένους, οὐ μὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν βουλευμάτων. VI 160, 9 πρὶν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὰ βουλεύματα. V 170, 10 μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁρμηθέντας βουλευμάτων. IV 182, 13 ἀπὸ τῶν αὐτῶν βουλευμάτων καὶ παρασκευῶν. IV 194, 14 βουλευμάτων καὶ χειρῶν ἦρξαν ἀδίκων. III 190, 3 διὰ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν βουλευμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων. VI 124, 7 βούλευμα βουλεύουσι. — V 287, 21 ἐκείνου (sc. Μωυσέως).

βούλευσις. III 121, 23 cf. 126, 5 τὸ (sc. εἶδος) ἑκουσίου φόνου, τὸ ἀκουσίου, τὸ ἐπιθέσεως, τὸ βουλεύσεως.

βουλευτήριον. I 267, 11 ἑαυτῆς (sc. διανοίας). VI 139, 4 τῆς ἐκνόμου διανοίας. IV 291, 19 cf. VI 53, 8 τῆς ψυχῆς. — III 289, 3. IV 5, 15. V 14, 1. 97, 9. 170, 15. 197, 9. 211, 11 (sensu proprio).

βουλευτής. IV 74, 22. V 14, 4. VI 169, 20 (βουλευταί).

βουλευτικός. VI 169, 16.

βουλή. I 159, 6 δικαστὴς γνώμη β. νόμος πρᾶξις ἡγεμονία (θεός ἐστιν). II 3, 1 βουλῇ καὶ προμηθείᾳ. II 9, 8 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα, διανοήσεις, βουλαί κτλ. II 17, 20 τὰς ἐννοίας, τὰς διανοήσεις, τὰς εἰκασίας, τοὺς στοχασμούς, συνόλως τὰς βουλάς. — I 25, 15. IV 178, 11. VI 166, 4. 185, 18 (coni. πράξεις). VI 168, 3 βουλαῖς καὶ λόγοις καὶ πράγμασιν. II 18, 22. 267, 13. V 323, 16 (coni. λόγοι, πράξεις). II 19, 2 ἐν δὲ ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσιν. III 197, 30 ἐν λόγοις, ἐν βουλαῖς, ἐν ἔργοις. IV 190, 8 τῶν λογίων αἱ σαὶ βουλαὶ δυνατώτεραι. II 308, 4 φρονήσει καὶ βουλαῖς. — II 167, 13. IV 23, 21. V 92, 18. 239, 11. 278, 15. VI 165, 11 (ἀγαθαί). II 258, 10 (ἀγνώμονες). III 73, 5 (ἀνεπίληπτοι). III 288, 30 σύγκλητος. — I 288, 13 ἡ βουλῇ ἢ δήμῳ. VI 39, 10 βουλαί τε γὰρ καὶ ἐκκλησίαι. — All: II 38, 30 cf. 201. 21 sqq. 209, 19 τοῦ ... Λὼτ αἱ δύο θυγατέρες, β. καὶ συγκατάθεσις (vel συναίνεσις). VI 20, 10 (στόμα, καρδία, χεῖρες = λόγοι, βουλαί, πράξεις).

βούλημα. VI 162, 2. 204, 8 ἀφανὲς ἀνθρώπου β. I 166, 6. II 16, 10. III 62, 9. IV 141, 18. 189, 1 (τοῦ) θεοῦ. IV 45, 16 τοῖς ἐμοῖς (sc. θεοῦ) βουλήμασιν. V 117, 16 τοῦ νομοθέτου. VI 212, 16 τοῦ Σεβαστοῦ προπάππου. III 154, 27 σοφιστοῦ. I 1, 12. V 188, 17. 199, 14 τῆς φύσεως. — V 354, 10 οἷα τὰ βουλήματα τοιοῦτοι οἱ λόγοι. V 174, 2 καὶ πράξεσι καὶ βουλήμασι. I 274, 29 βουλημάτων λόγοις ἀντιστούντων. V 184, 10 (opp. λόγοι). III 155, 8 ποιητὴς εἶ τῶν ἐμῶν βουλημάτων καὶ ἐκγόνων. VI 215, 29 κατορθουμένου τοῦ βουλήματος. I 102, 22 προσθεὶς τῷ κακῷ βουλήματι κακὸν τὸ διὰ τῶν ἔργων ἀποτέλεσμα. V 324, 6 προαπαντᾶν τῷ βουλήματι τοῦ ... ἰόντος ἐπὶ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ (sc. θεοῦ). V 78, 7 ἡμᾶς ἑπομένους τοῖς ἐκείνης βουλήμασι. IV 133, 14 τὸ δὲ β. ... καταπλαγείς. IV 207, 9 τὸ δὲ β. δηλῶν. III 277, 21 εἰ μὴ ὁ κόσμος τοῖς βουλήμασιν αὐτῶν ἕποιτο.

βούλησις. III 56, 2 τοῦ πεποιηκότος. IV 102, 18 τῆς ἐμῆς βουλήσεως ἐπικρατέστερα τὰ τῆς ἀνάγκης ἐστίν. VI 214, 13 ἐν ταῖς ἡμετέραις βουλήσεσιν. VI 213, 13 τοῦ Σεβαστοῦ. IV 299, 8 βουλήσει μὲν ... δυνάμει δέ. II 154, 1 εὔνοια γάρ ἐστι β. τοῦ τῷ πλησίον εἶναι τὰ ἀγαθά.

βουνός. II 12, 24 cf. 13, 8 ἡ δὲ Ὢν καλεῖται μὲν β.

βοῦς. V 33, 11 cf. 39, 19 βοῶν μὲν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν αὐτὰ τὰ ἔκγονα ... καθαρὰ καὶ πρὸς ἐδωδὴν καὶ πρὸς θυσίας. IV 286, 10 (ab Aegyptiis veneratur). V 311, 2 sqq. βοῦν ἀλοῶντα μὴ φιμοῦν. — V 162, 16 δούρειον κατασκευάσαι βοῦν καὶ διὰ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς ἐνθεῖναι τὴν Πασιφάην.

βραβευτής. I 263, 17 ὁ ἄνθρωπος ἐν ἑκάστου τῇ ψυχῇ κατοικῶν. II 192, 5 (ὁ δίκαιος καὶ ἀληθὴς θεός). III 62, 3. 237, 18 θεός. II 281, 8 (νοῦς). V 44, 7. 118, 23 (Moses int.). — V 223, 17 cf. 224, 2 ὁ δὲ ἐπὶ δίῳροις β. τοῦ δικαίου. III 281, 5 (ἀδέκαστοι) ἀληθείας. VI 57, 15 μηδεὶς οἷα β. παρελθών. II 117, 15 μηδὲ βρα-

βευτῇ στεφανῶσαι τὸν ἐχθρόν. I 3, 12 ἔφορον ἢ βραβευτὴν ἢ δικαστήν.

βραβεῖον. All: I 142, 19 sqq. σύμβολον ... × πόνου καὶ κακοπαθείας. V 35, 15 sqq. ἰσχύος καὶ ἀνδρείας ... σύμβολον.

βραχύς. II 13, 6. 139, 16. III 35, 7 cf. IV × 231, 22. VI 107, 18 (βραχὺς κόσμος cf. ἄνθρ. Nr. 7). I 24, 17 cf. I 28, 22. III 36, 5 ἄνθρωπον δὲ βραχὺ ζῷον. I 278 26 cf. V 5, 2 (ὁ ἀνθρώπινος νοῦς). IV 18, 4 (πόλις = κόσμος). — IV 44, 19 βραχὺ δ' οὐδὲν ἔργον σοφοῦ. I 142, 20 ὁ μὲν τέλειος ὢν βραχὺ καὶ ταπεινὸν οὐδὲν φρονεῖ.

βρέφος. VI 91, 14 coni. παῖς, μειράκιον, ἀνήρ. I 197, 7 ποῦ τὸ β., ποῦ ὁ παῖς, ποῦ ⟨ὁ⟩ ἀντίπαις κτλ. I 35, 24 αἱ ἐκ βρέφους ἄχρι γήρως ἀνθρώπων ἡλικίαι. III 246, 17 ἐκ βρέφους ἄχρι γήρως. III 261, 5. V 361, 11 ἐκ βρέφους. V 93, 16 ἀπὸ δὲ βρέφους εἰς πενταετίαν. — I 45, 23 οὐσία σωματικὴ βρεφῶν. I 43, 1 τὰ κατὰ γαστρὸς βρέφη μησὶν ἑπτὰ τελειογονεῖσθαι. I 63, 13 τὰ μὲν ἑπτάμηνα γόνιμα. I 56, 9 ἀνακλαίεται τὸ β. ἀποκυηθέν. III 67, 5 ἀποκυηθὲν τὸ β. ἄχρι τῆς πρώτης ἑπταετίας. V 206, 7 ἡνίκα τὸ β. ἀπότιτθον γίνεται. V 206, 3 γαλακτοτροφεῖσθαι. VI 93, 19 κατασπαργανοῦσι τὰ βρέφη. — V 181, 6 cf. 183, 1 βρεφῶν ἔκθεσις. V 183, 11. 14 τὸν β. ἀναιροῦντα. V 305, 8 οἱ ἐπὶ τοῖς βρέφεσιν ἀεὶ φονῶντες. V 182, 5 οἱ ... τὴν πρώτην εἰσπνοὴν τῶν βρεφῶν πιέζοντες. V 182, 11 θηρία ... ἐπιφοιτᾷ καὶ εὐωχεῖται τῶν βρεφῶν. — III 73, 5 ἀρετὴ ... ἀεὶ γεννᾷ, βρέφη μὲν οὐδαμῶς, λόγους δὲ ἀστείους.

βρεφώδης. III 75, 23 (ἡλικία). II 217, 16 τὸ τῆς διανοίας ἀλόγιστον καὶ πρὸς ἀλήθειαν βρεφῶδες.

βρέχειν. I 67 12. 22 cf. 68, 16 οὐχ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως.

βροχή. All: I 67, 20 τροφὴ δὲ αἰσθήσεως.

βύβλος. VI 127, 6.

βύθιος. I 261, 30 (διάνοια). II 73, 13 πολλὰ τῶν εἰδικῶν. III 231, 7 ὁ λογισμός. I 281, 4 ὁ νοῦς. VI 220, 24 φρίκη. — II 34, 6 ἃ γὰρ βύθια ἀπέφηνεν.

βυθός. II 162, 10 ἀμαθίας. II 129, 20 εἰς ἔσχατον κατενεχθέντες βυθὸν (οἱ τελειωθέντες τινές). II 174, 13 τὰς ψυχὰς ... εἰς βυθὸν ἀναγκάζουσι δύεσθαι. — cf. I 97, 15. 111, 6. II 118, 10. III 175, 17. V 182, 7. VI 223, 11.

βύσσος. III 96, 4 σύμβολον δὲ γῆς.

βωμολογία. II 78, 12. V 77, 4.

βωμολόχος. V 220, 4 (μαντική). I 215, 2 (φιλήδονος). I 193, 9 ὡς ἀπεργάσασθαι ... βωμολόχον θεραπείαν θεοῦ. — IV 87, 6. V 178, 15 (βωμολόχοι).

βωμός. I 256, 22. V 52, 7. 307, 4 (τοῦ) θεοῦ. I 257, 6 (θεῖος). IV 234, 10 τὰ ἐν ὑπαίθρῳ πρῶτα, τόν τε βωμὸν καὶ τὸν λουτῆρα. IV 223, 1. V 56, 23. 57, 9 ἐν ὑπαίθρῳ. IV 225, 14 τὸν δ' ἐν ὑπαίθρῳ βωμὸν εἴωθε καλεῖν θυσιαστήριον. II 186, 3 δύο ... πρὸς τὰ ἱερεῖα, τὸν δὲ πρὸς τὸ ἐπιθυμιᾶν. V 66, 7 δύο κατασκευασθῆναι βωμοὺς καὶ ταῖς ὕλαις καὶ τοῖς τόποις καὶ ταῖς χρείαις διαφέροντας. IV 185, 18. 187, 9. 188, 15 ἑπτά. II 154, 14 (ἄπυροι). V 372, 13 τὸν ἐλέου βωμόν. V 66, 19 τῶν θυμιαμάτων. VI 193, 8 (πλίνθινος). — IV 252, 14 προσάγουσι τῷ βωμῷ τὰ ἱερεῖα. III 247, 7 τὸ ἱερεῖον ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀνενηνοχότος. II 121, 7 ἵνα ἄμωμα καὶ ἀσινῆ προσάγηται τῷ βωμῷ τὰ ἱερεῖα. IV 188, 17 προσαγαγόντας ἑκάστῳ βωμῷ δύο, μόσχον τε καὶ κριόν. V 125, 11 ἀπαρχὴ προσάγεται τῷ βωμῷ. V 58, 12 τὰ μὲν ἐπιφερόμενα τῷ βωμῷ. V 62, 1 ὃ μὴ ἐπιφέρειν ἔξεστι τῷ βωμῷ. II 195, 25 χέρνιβος ἢ βωμῶν ἢ θυσιῶν προσάψεται. I 193, 15 (θρέμμα μὴ ὁλόκληρον) βωμοῖς οὐκ ἐώμενον προσαχθῆναι. II 166, 18 λώβας δὲ οὐ θέμις βωμῶν προσάψασθαι. V 237, 19 ὡς σπονδὴ τῷ βωμῷ προσχεόμενον. V 45, 3 οὓς (sc. ἄρτους) προσενεγκόντες τῷ βωμῷ. IV 40, 6 τὸν υἱὸν ἐξαρπάσας ἐπιτίθησι τῷ βωμῷ. — IV 39, 16 ὁ μὲν πατὴρ συνεκόμιζε λίθους, ἵνα δείμαιτο βωμόν. IV 173, 4 Μωυσῆς ἱδρύεται βωμόν. V 5, 16 ἱδρυσάμενοι βωμούς. IV 270, 15 βωμοὺς κατασκευάσαντες. IV 264, 10 βωμοὺς κατεσκεύαζον. — V 131, 7 ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναφέρειν. V 140, 6 προσφερομένων ἐπὶ τὸν βωμόν. V 131, 12 τῶν προσαγομένων τῷ βωμῷ. IV 234, 4 ἀνερχομένων ἐπὶ τὸν βωμόν. V 24, 17 τὸν προσιόντα τῷ βωμῷ. V 41, 3 ὁπότε προσέρχοιντο βωμοῖς. V 140, 12. 165, 17 στὰς ἀντικρὺ τοῦ βωμοῦ. II 154, 9 μοίρας ἀπονέμουσι τοῖς βωμοῖς. II 260, 11 βωμῶν ... ἀπάγειν. III 269, 23 οὐ δι' ἀναβαθμῶν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐλθόντες. IV 44, 7 μακρὰν ἀφίστανται τῶν βωμῶν. VI 192, 29 αὐτοσχέδιον ἀνιστᾶσι βωμόν. V 36, 16 βωμῶν ἱερῶν ψαυέτω. V 31, 7 ὅσα ἄλλα περὶ τὸν βωμὸν ἁγιστεύεται. V 35, 23 ἀπὸ δὲ τῶν ἔξω τοῦ βωμοῦ θυομένων. V 51, 17 τρία ταῦτα ὑπεξαιρεῖται τῷ βωμῷ. V 54, 5 κοινωνὸν ἀπέφηνε τοῦ βωμοῦ. V 62, 4 τοὺς ἱερεῖς ἀπάρξασθαί τι τῷ βωμῷ. V 48, 11 ἐν κύκλῳ περιιὼν τὸν βωμὸν ἐπιρραινέτω. — IV 236, 18 τὸ χρειῶδες (πῦρ) ... μὴ προσάψαιτο τοῦ

βωμοῦ. IV 237, 6 ὡς μεμιασμένον ἤλασε τοῦ ἱερωτάτου καὶ καθαρωτάτου βωμοῦ πῦρ τὸ χρειῶδες. V 48, 14 τῷ ἱερῷ πυρὶ τοῦ βωμοῦ. IV 236, 14 φλὸξ ... φέρεται μὲν ἐπὶ τὸν βωμόν. IV 186, 2 τοὺς βωμοὺς φλέγοντας. V 57, 4 τὴν ἱερὰν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τέφραν. — IV 235, 7 τοῦ δ' αἵματος αὐτοῦ τὸ μὲν ἐν κύκλῳ τοῦ βωμοῦ σπένδει λαβών. V 49, 15 τὸ δ' αἷμα κύκλῳ προσχεῖται τῷ βωμῷ. IV 235, 19 ἐκ τοῦ (sc. αἵματος) παρὰ τῷ βωμῷ λαβών. VI 220, 18 τὸ μὲν αἷμα τῷ βωμῷ περισπείσαντες. — VI 213, 16 οἷς (sc. ἱερείοις) Καῖσαρ ἐφαίδρυνε τὸν βωμόν. VI 216, 12 βωμοὺς ἢ ἱερὰ ... ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν ἱδρύεσθαι. VI 157, 24 βωμούς, ἱερεῖα, θυσίας. VI 181, 18 ὑπὲρ ὧν (sc. θηρίων) βωμοὶ καὶ ἱερὰ καὶ ναοὶ καὶ τεμένη κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον ἵδρυνται.

III 306, 10 πρὸς βωμοῖς ἱκέτιν γενέσθαι. III 126, 18 τῆς μόνοις ἱκέταις πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν καταφυγῆς, τοῦ βωμοῦ. V 61, 18 τὸν δ' ἱερὸν βωμὸν οὐ θέμις αἵματι ἀνθρωπίνῳ μιαίνεσθαι. V 176, 8 ἀπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν ἐκδοῦναι τὸν ἀνδροφόνον.

All: II 196, 10 sqq. (ἰδέα) αἰσθητῆς εἰκόνος σύμβολον. II 186, 15 (βίος).

γαλήνη. III 295, 15 ἡ τοῦ σοφοῦ διάνοια ... νηνέμῳ δὲ γαλήνῃ καὶ βαθείᾳ εἰρήνῃ χρωμένη. II 5, 21 (ὁ ἄφρων) γαλήνης δὲ ἢ νηνεμίας ἀλλ' οὐδ' ὄναρ ἐπῄσθηται. V 55, 6 πραγμάτων (coni. εὐδία). V 151, 11 θορύβων τῶν ἐν πολιτείᾳ coni. εὐδία. I 239, 16 ἵνα ... αἰθρίαν καὶ γαλήνην ἀγάγῃς. I 208, 1 γαλήνην ἄγειν ὀψέ. II 84, 2 ὅλον τὸ τοῦ βίου σκάφος ἐν εὐδίᾳ καὶ γαλήνῃ δυνάμενον σῴζεσθαι. V 363, 4 γαλήνην καὶ εἰρήνην βίου. III 151, 24 μεγάλας βίων ὑποθέσεις ὀρθὰς οἷα ἐν γαλήνῃ πλεούσας. III 90, 26 ἀντὶ χειμῶνος γαλήνην καὶ ὑγείαν ἀντὶ νόσου καὶ ζωῆς. — I 21, 8. II 52, 5. III 285, 16. IV 129, 15. V 243, 16 (tranquillitas maris int.).

γαληνιάζειν. I 179, 19 (θάλαττα). V 100, 1 (τὰ πάθη). II 61, 21. IV 46, 7 (ψυχή). II 235, 29 τὸν γαληνιάσαι δυνάμενον.

γαληνίζειν. II 167, 7 τὸ τῆς σοφίας εἶδος.

γαληνός. II 237, 21. III 65, 8. IV 8, 4. 171, 23 (βίος). IV 35, 9 (βλέμμα). III 121, 3 (λιμὴν = ὁ σοφίας οἶκος). VI 192, 4 ἐλπίδι μεταβολῆς γαληνοτέρας.

γαμεῖν. II 126, 8 ἐν ἐπιτηδειοτάτῳ τοῦ γ. καιρῷ. IV 298, 12 μήτε τῷ (sc. γένει) τοῦ γήμαντος μήτε τῷ τοῦ μοιχοῦ. V 274, 6 γ. δὲ τὸν μὴ μνώμενον. V 274, 1 παρθένον ἐγγυησάμενος οὐκ ἔγημεν, ἀφείσθω πάσης στρατείας. V 28, 11 μὴ ἱερέων γ. θυγατέρας. V 27, 2 οὐδὲ χήραν ἐφεῖται γ. αὐτῷ (sc. τῷ ἀρχιερεῖ). V 27, 14 παρθένον οὖν ὁ ἀρχιερεὺς ἀγέσθω γάμων ἁγνήν. — V 28, 7 τὸ γένος ἠκρίβωσε τῶν μελλουσῶν γαμεῖσθαι. V 157, 6 ἐάν τε χηρεύσῃ ἐάν τε καὶ ἑτέρῳ γαμηθῇ. V 158, 7 ἐὰν ... γυνὴ ... ἑτέρῳ γημαμένη πάλιν χηρεύσῃ. V 167, 16 ἀνδρὶ τῷ κατὰ πάτρια γήμαντι. V 334, 15 γαμουμέναις ταῖς τροφίμαις.

γάμμα. I 140, 5 (στοιχεῖον).

γάμος. II 75, 26 γάμου ὡς γενέσεως παίδων (αἰτίας). V 28, 17 χάριν παίδων γενέσεως. V 118, 2 (coni. παιδοποιία). II 47, 20 (coni. παιδοτροφία). V 117, 22 ἧς σπορὰ μὲν γ., καρποὶ δὲ τέκνων γενέσεις. — IV 71, 5 ἀλλότριον μὴ θηρᾶν γάμον. V 99, 2. 256, 15 (ἀλλότριοι). VI 169, 10 τῆς εἰς ἀλλότριον οἶκον δεδομένης ἐπὶ γάμῳ. VI 163, 4 τὴν διαφθορὰν μὲν τῶν γάμων. V 34, 6 (ἄμεμπτοι, ἐπαινετοί). V 116, 7 γάμου τοῦ πρέποντος. III 86, 3 (συγγενικός). IV 71, 12 νοθεύων αὐτοῦ γάμον, οἰκίαν, συγγένειαν. V 28, 8 cf. 157, 17 ἐν γάμου κοινωνίᾳ. V 169, 1 αἴτει πρὸς γάμον. V 169, 17 ὃν ... θάνατος διαζεύξει. I 36, 3 γάμου ὥρα. V 170, 2 μήπω δὲ τῶν γάμων ἐπιτελεσθέντων. V 170, 6 αἱ γὰρ ὁμολογίαι γάμοις ἰσοδυναμοῦσιν. V 91, 21 τὴν πρὸς γάμον ἀποικίαν. V 172, 20 τὴν τῶν γάμων βεβαίωσιν. III 73, 10 τὰ προτέλεια τῶν γάμων. V 167, 17 μηδὲν ἐπὶ γάμοις νεωτερίζεσθαι. — V 154, 5 τοσαύτην κακῶν φορὰν ἤνεγκεν ὁ γ. V 155, 20 ἐπὶ ταῖς ὁμογαστρίοις. IV 31, 6 θηλυμανοῦντες ἀλλοτρίους γάμους διέφθειρον. I 192, 21 μεθημερινοὶ γάμοι, βιαιότаται ὕβρεις. — IV 232, 9 τῆς περὶ γάμου ἁγνείας. V 172, 5 γάμους θύσαντές τε καὶ ἑστιαθέντες. IV 297, 18. V 153, 4 τὰς ἐπὶ γάμους εὐχάς. V 167, 2. 168, 1 cf. 298, 14 τοὺς ἐπὶ γάμοις θεσμούς. V 25, 16 γάμον αὐτῷ (sc. τῷ ἱερεῖ) μνᾶται παρθένου καθαρᾶς. V 27, 1 τὰ ... περὶ γάμον οὕτως ἠκρίβωται τῷ ἀρχιερεῖ. V 27, 17 τοῖς δὲ κατὰ μέρος ἱερεῦσι τὰ μὲν ἄλλα περὶ γάμων διατέτακται. II 17, 16 (Λάμεχ). III 121, 18 ὁ ἀσκητὴς Ἰακώβ. IV 133, 19 (Moses). — III 248, 5 οὐ σώματι συμπλέκων, ἀλλ' εὐφυέσι ψυχαῖς τελείας ἀρετὰς ἁρμοζόμενος. IV 23, 16 ὃν μὲν ἁρμόζεται ἡδονή ..., ὃν δὲ σοφία. IV 23, 19 τῶν σωμάτων opp. τὴν ἐν ψυχαῖς σύνοδον.

γαργαλίζειν. V 231, 12.

γαργαλισμός. I 212, 8 cf. 148, 1. 283,

15 (ἡ ἡδονὴ) γαργαλισμοὺς ἐνειργάζετο. V 153, 1 (ἄπαυστοι).

γαστήρ. I 41, 21 coni. κεφαλή, στέρνα, διτταὶ χεῖρες, διτταὶ βάσεις. V 98, 18 (coni. γλῶττα, τὰ γεννητικά). II 1, 10 γαστέρα καὶ τὰ γεννητικὰ καὶ τὸ ἄλλο τῶν ἐντός τε καὶ ἐκτὸς ἀνάριθμον πλῆθος. I 145, 4 ᾗ πάντα ἐφίδρυκεν ἡ φύσις. I 145, 10 οὐδὲν τῶν σωματικῶν ἄνευ καταπόσεως καὶ γαστρὸς ὑποστῆναι. — III 98, 22 cf. 98, 17. 100, 24 λαμβάνειν ... ἔχειν ἐν γαστρί. III 100, 1. 21 ἐν γαστρὶ λαμβάνουσαι ... αἱ ψυχαί. III 100, 20 ἡ ἐν γαστρὶ ἔχουσα (ψυχή). V 167, 14 cf. IV 124, 5 γαστρὸς ὄγκον. I 43, 1. 132, 22. III 100, 6. 153, 24. 267, 3. 292, 5. V 183, 3. 308, 2. 309, 1. VI 37, 10. 44, 5. 166, 7 κατὰ γαστρός. V 180, 16 γυναικί τις ἐγκύῳ πληγὴν ἐμφορήσῃ κατὰ τὴν γαστέρα. I 63, 15 (τὸ βρέφος) ὀκτὼ μῆνας ἐνδιαιτηθῆναι γαστρί. V 40, 18 ὅσα ὑπὸ γαστρὶ καὶ μηροῖς ἀποκέκρυπται. III 117, 3 ὁ ... πεσὼν ἐπὶ γαστέρα. I 55, 4 ζῷον ... πεπτωκὸς ἐπὶ γαστέρα. V 234, 23 (ἑρπετὰ) συρμῷ τῆς γαστρὸς ἰλυσπώμενα. IV 167, 10 παρατείνει λιμῷ τὰς γαστέρας.

I 126, 23. 143, 14. 144, 21. V 303, 12 (ἡδονή). I 83, 24. 88, 13. 96, 7. 105, 15. 145, 24. 216, 5. II 280, 29. IV 74, 15. 205, 15. V 36, 15. 125, 17 (ἡδοναί). I 143, 15 πληρωθείσης γὰρ τῆς γαστρὸς ὀρέξεις καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν γίνονται σύντονοι. I 143, 19 ὁ φιλήδονος ἀεὶ χωρῶν ἐπὶ γαστέρα. I 145, 27. V 230, 17 (ἐπιθυμία). I 55, 11. II 45, 16. 59, 14. IV 158, 20. V 42, 18. 46, 20. 21 (ἐπιθυμίαι). V 238, 6 τοὺς γαστρὸς ἀκράτορας. V 289, 13 γαστρὸς ἔνδειαν. I 138, 23. 147, 20 (πάθος). III 231, 8 τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα πλησμονῆς ἔκγονα πάθη. V 317, 12 πλησμονῆς γαστρὸς ἀμέτρου. III 88, 4 (ἐγκράτεια). II 174, 8 (ἀπληστία). III 282, 19 (ἄπληστος). I 144, 29. 145, 3 (ἐκπλήρωσις). VI 60, 16 τὰς μὲν γαστέρας ἄχρι φαρύγγων πεπληρωμένοι. II 102, 13 κἂν αἱ τῆς γαστρὸς ἀποπληρωθῶσι δεξαμεναί. IV 126, 17 γαστρὶ ... οὐδὲν πλέον ἐχορήγει. IV 236, 20 εἰς πλησμονὴν ἄδικον γαστρὸς τῆς ταλαίνης. I 146, 3 πρησθῆναι τὴν γαστέρα. I 144, 12 οὐ μόνον ὅλῃ τῇ γαστρὶ ἀποτάττεται. V 307, 2 διὰ γαστρὸς ἀπόλαυσιν. IV 93, 23 περὶ τὴν ἄθλιον γαστέρα. I 83, 6 δίχα γαστρὸς καὶ τῆς περὶ αὐτὴν τερατουργίας. V 234, 25 γαστρὶ τῇ ταλαίνῃ δασμοὺς ἀπαύστως εἰσφέροντας. V 121, 18 χαριούμενοι γαστρί. VI 205, 24 cf. III 267, 3. 292, 5. IV 236, 20. V 42, 18. 234, 25. VI 44, 5 ἡ τάλαινα γ. V 229, 19 (τὰ) περὶ γαστέρα. V 228, 6 τῶν περὶ γαστρός.

III 88, 5 (τὰ) μετὰ γαστέρα. V 134, 16 διά τε γλώττης καὶ γαστρὸς καὶ τῶν μετὰ γαστέρα. I 147, 12 τὸ τοῖς μετὰ γαστέρα χρῆσθαι. I 138, 24 περὶ τὴν γαστέρα καὶ τὰ μετ' αὐτήν (φωλεύει ἡ ἡδονή). I 144, 6 cf. 221, 19. 284, 2. 293, 24 sq. III 117, 23 ὅλην τὴν γαστέρα καὶ τὰς αὐτῆς καὶ μετ' αὐτὴν ἡδονάς. I 193, 1 αἱ δὲ μαστροπεύουσαι καὶ προξενοῦσαι τὰς ἡδονὰς καὶ τοῖς μετὰ γαστέρα ῥητορεύουσι. II 45, 16 τὰς μετὰ γαστέρα ... ἐπιθυμίας. II 34, 15 αἱ ... γαστρός τε αὖ καὶ τῶν μετὰ γαστέρα τέρψεις. V 323, 9 εἴς τε τὰς γαστρὸς ἀπολαύσεις καὶ τῶν μετὰ γαστέρα. — II 213, 2 ὁ γαστρὸς βασιλεύς, νοῦς.

γαστριμαργία. III 283, 27 εἴδη. III 291, 7 θάτερον εἶδος. V 307, 9 ὀρέξεις. II 210, 7 ἐκ τοῦ μεθύειν ... δηλοῦσθαι. II 102, 16 γαστριμαργίᾳ τοίνυν ἡ ὀπαδὸς ἐκ φύσεως ἀκολουθεῖ συνουσίας ἡδονή. III 287, 26 (πολυποσία). I 27, 12. IV 30, 17 (coni. λαγνεία). VI 158, 12 coni. οἰνοφλυγίαι, λαγνεῖαι. I 55, 12 λαιμαργίαι, ⟨αἳ⟩ τὰς γαστρὸς ἐπιθυμίας προσαναρρηγνῦσαι ... πρὸς γαστριμαργίαν.

γαστρίμαργος. IV 34, 10 τῶν θηρίων τὰ γαστριμαργότατα. III 266, 25 (ὁ γ.). V 54, 21 ὦ γαστρίμαργε. V 229, 19. 237, 22 (γαστρίμαργοι).

γάστρις. II 40, 7 cf. III 291, 23 n. (ἡδονή).

γεγωνός. I 122, 5. 171, 20. 242, 15. 267, 6. II 22, 20. 301, 20. III 129, 16. IV 20, 10. 230, 5 (λόγος). II 158, 14. 188, 2 (φωνή).

γεγωνῶς. I 154, 4 (πλήξεις).

γελᾶν. I 131, 28 cf. 161, 26. III 184, 26
× (Ἀβραάμ). III 185, 6 cf. 183, 1. 5. 10. 16. 186, 26. 29 χαίροντα καὶ γελῶντα ... τὸν ἀστεῖον. I 161, 27 cf. III 184, 27. IV 45, 24. 46, 4. V 100, 7 γελᾷ δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ Σάρρα. I 231, 8 (οἱ μάταιοι) γελῶσι καὶ χλευάζουσιν.

γέλως. I 132, 19. III 183, 2 ψυχῆς. V
× 100, 5 (ψυχικός). I 161, 20 cf. 32. 162, 5 τὸ γέννημα ἀμφοῖν (sc. ἀρετῆς καὶ σπουδαίου) αὐτὸ γέλωτ' ὄν. I 286, 12 δημιουργὸς γὰρ ὁ θεὸς σπουδαίου γέλωτος καὶ χαρᾶς. II 299, 15 τροφὴ γάρ ἐστι διανοίας τὰ τοῦ ἐνδιαθέτου καὶ σπουδαίου γέλωτος ἐμφανῆ δάκρυα. II 181, 16 γέλωτα τὰς ἀνθρώπων θήσεται σπουδάς. II 167, 12 coni. παιδιά, τέλος ἐστὶ σοφίας. — All: I 82, 25. 286, 14. II 167, 15 sqq. III 179, 6. 180, 4. 183, 11 sqq. 201, 26 (Ἰσαάκ). IV 45, 2 sqq. (Ἰσαάκ)

ἡ κατὰ διάνοιαν εὐπάθεια καὶ χαρά. V 343, 1 sq. (Ἰσαὰκ) σημεῖον ... ἀφανοῦς τῆς κατὰ διάνοιαν χαρᾶς cf. χαρά et indic. nom. s. v. Ἰσαάκ.

γενάρχης. III 84, 11 Ἡσαῦ. IV 165, 16 ἑβδομήκοντα. III 240, 21 (τοῦ ἔθνους σοφοί). III 99, 10 τῆς φυλῆς. III 63, 19 coni. ἐθνάρχης. VI 133, 18 μετὰ τὴν τοῦ γενάρχου τελευτήν.

γενεά. V 295, 12 ἀφ' αἵματος. IV 298, 4 (ἀλλοτρία). III 136, 24. 137, 14 (ἀμείνων). V 373, 13 (ἀνεπίληπτος). IV 177, 19 (ἀνθρωπίνη). I 248, 4. II 42, 14. III 15, 9. 154, 17. 248, 10. 262, 1. IV 122, 16. 255, 9. V 48, 21. 100, 17. 160, 14. 271, 5 (ἄρρην). IV 121, 4 ἑβδόμη. II 13, 18 Ἐνάχ. III 67, 17 ἡ ἐπαρατοτάτη. III 67, 20 (ἐπίνοσος coni. ἡλικία). II 181, 10. IV 249, 3 (θῆλυς). V 28, 12 (ἱερατική). VI 191, 26 τῆς καθεστώσης γενεᾶς. V 340, 21 (κατάκριτος opp. ἀνυπαίτιος). IV 114, 9 πολυάνθρωπος. III 67, 9 πρώτη ... ψυχῆς. V 297, 10 (τρίτη). III 67, 4. 68, 2 (τετάρτη). V 93, 4 κατὰ τὴν φρόνησιν. — V 135, 19 γενεᾶς βίον. V 117, 21 cf. 116, 11 ὁ πρὸ τοῦ γενεᾶς ἔρημος οἶκος. IV 55, 1 ἔρημος γενεᾶς ὁ θεοφιλὴς οἶκος. V 118, 22 αὐτήν (sc. μητέρα) τε καὶ γενεάν. V 194, 19 cf. VI 198, 10 γύναια τούτων καὶ τέκνα καὶ γονεῖς καὶ τὴν ἄλλην γενεάν. I 131, 13. V 332, 1 (coni. πατρίς). V 334, 9 γενεὰν τοῦ προτέρου μὴ καταλιπόντος. — VI 132, 18. 212, 2 γενεὰς ὅλας. V 375, 22 καὶ ταῖς ἔπειτα γενεαῖς. V 336, 10 ἐν ἑκάσταις γενεαῖς. I 49, 13 κατὰ γενεάν. I 49, 24. V 1, 18. 249, 5 καθ' ἑκάστην γενεάν. III 59, 18 ἐπὶ ταῖς αὖθις γενεαῖς. II 257, 13 πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον. I 52, 5. IV 178, 16. 206, 18 τοσαύταις γενεαῖς ὕστερον.

γενεαλογία. III 80, 24 ἱστορική.

γενεαλογικός. IV 210, 17 sq. (μέρος τῶν νόμων).

γενεαλογεῖν. IV 8, 5.

γενεθλιακαί. VI 135, 12.

γενεθλιαλογική. II 303, 6. 306, 13.

γενέθλιος. I 31, 12. IV 169, 20. 249, 7. V 41, 17. 101, 11. 104, 4 (τοῦ) κόσμου. VI 135, 4 τῶν ἐπιφανῶν Σεβαστῶν.

γένεσις. I 206, 10 ἀγαθοῦ τελείου. I 204, 1. III 22, 19 ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. III 202, 27 πλειόνων ... ἀγαθῶν. I 95, 22 τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως. V 370, 9 ἀλγηδόνων. I 22, 11. 183, 18. IV 56, 2. VI 90, 17 ἐξ ἀλλήλων. I 91, 19 (τοῦ ἀλόγου). I 7, 15. 25, 14. 93, 2 ἀνθρώπου. IV 4, 1 τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἀνθρώπου. VI 93, 5 ἐν σπορᾷ καὶ γενέσει τοῦ ... ἀνθρώπου. I 289, 20. II 60, 18. III 162, 27 (τῶν) ἀνθρώπων. III 27, 9 αἱ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων γενέσεις. I 291, 25 ἁπάντων. III 90, 20 ἐνάτου ... ἀριθμοῦ. II 286, 28 τῆς Ἀσήρ. IV 208, 18 γῆς ὕδατος ἀέρος οὐρανοῦ. III 64, 4 τῶν κατὰ γῆν ἁπάντων. II 8, 18. III 58, 22 (τῆς) γυναικός. II 265, 25 διαλέκτων. III 173, 25 δόξης αἰσθητῆς καὶ κενῆς. II 266, 7 μιᾶς (δυνάμεως). II 309, 18 εἴδους ἑνὸς ἀνεπιλήπτου. V 338, 25 (ἐλπίδος). III 12, 21 ἀστείων ἐπιτηδευμάτων καὶ καλῶν ἔργων. III 200, 27 τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πράξεων. I 22, 13 τὸ σπέρμα τῶν ζῴων γενέσεως ἀρχὴν εἶναι. I 244, 2. II 203, 6 ζῴων. I 17, 9. cf. II 38, 4 ζῴων καὶ φυτῶν. VI 93, 12 (ζῷον) δημιουργηθὲν εἰς γένεσιν. I 49, 7. V 86, 15 (ἡμετέρα). II 19, 11 καθ' ἡμᾶς. III 88, 13 ἡμῶν. VI 47, 21 (τῶν ἡμιθέων). I 41, 14 τοῖς θνητοῖς γένεσιν ἐπιφοιτήσας. II 216, 29. III 179, 1. 187, 3. 194, 12 (Ἰσαάκ). I 133, 6 κακίας. I 207, 9 ἀμφοῖν (sc. κακίας καὶ ἀρετῆς). III 124, 31 κακῶν. III 127, 15 τῶν κακῶν. II 144, 12 κακῶν καὶ βεβήλων. II 82, 18 τῶν καλῶν. V 203, 1 καιρῶν τῶν ἐτησίων. III 170, 7 καρποῦ. IV 305, 4 καρπῶν. IV 147, 6 cf. V 258, 1 καρπῶν ἐτησίων. I 3, 19. 25, 24. II 79, 18. 294, 25. III 28, 22. 161, 24. 164, 19. 165, 1. IV 1, 5. 210, 17. 263, 13. V 50, 20. 122, 17. 124, 21. 283, 6. VI 75, 7. 10. 108, 10. 115, 1 (τοῦ) κόσμου. VI 89, 14 ἑκάτερον (sc. κόσμον καὶ χρόνον) ... γενέσεως ἀρχὴν μὴ λαβόντα. VI 75, 8 (τῶν κόσμων). IV 212, 5 τῆς μεγαλοπόλεως. I 21, 10 τοῦ ὑπολειφθέντος μέρους. V 101, 6 τῶν τοῦ κόσμου μερῶν. IV 200, 3 Μωυσέως. I 61, 2 cf. 65, 21 νοῦ καὶ αἰσθήσεως. I 285, 25 Νῶε. II 42, 3. 12 Νῶε καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. I 60, 3 τοῦ ὅλου. I 13, 15. 15, 1. IV 142, 6. 14. 219, 4. V 338, 3. VI 63, 14 τῶν ὅλων. I 53, 8. 105, 4 τοῦ ὁμοίου. III 38, 6 τρίτου τινὸς ὁμοίου. I 13, 22. VI 92, 4 τῶν ὁμοίων. II 256, 22. III 294, 9 τῶν ὄντων. VI 113, 20 (ὁρῶν). I 11, 14. IV 171, 9. V 336, 5 οὐρανοῦ. III 34, 4. 38, 1 τοῦ παντὸς οὐρανοῦ. I 17, 6 τοῦ παντὸς οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. I 66, 14 οὐρανοῦ καὶ γῆς. I 276, 21 οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν μεταξύ. IV 262, 19 οὐρανοῦ καὶ παντὸς αἰσθητοῦ. III 84, 6 τοῦ πάθους. I 180, 21. II 75, 27. III 75, 4. IV 43, 18. V 28, 18. 34, 15 παίδων. I 22, 24. 59, 2. II 156, 26. III 55, 32. IV 211, 4. V 371, 8. VI 23, 12 τοῦ παντός. II 265, 11 διαφερούσης μιᾶς (sc.

ποιότητος). I 244, 8 πραγμάτων. II 135, 20 (τῶν πυριγόνων). VI 102, 9 σπέρματος. II 265, 7 σπογγιᾶς. I 10, 22 ἄλλων ἀσώματα σωμάτων. I 182, 14. IV 55, 4. V 167, 12. 298, 13 τέκνων. VI 106, 16 sqq. ὕδατος. III 213, 2 τοῦ τετάρτου ... υἱοῦ. I 9, 16 (φωτός). I 128, 23 τῶν χειρόνων. II 257, 18 ψυχῶν γὰρ ἀπαθανατιζομένων ἀρεταῖς.

1. **notio et praedicationes**: II 81, 20 γ. δὲ ἡ μὲν ἀγωγὴ καὶ ὁδός τίς ἐστιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ..., ἑτέρα δ' ἐστὶν ἡ ἐκ βελτίονος γένους εἰς ἔλαττον εἶδος μεταβολή. V 304, 15 δι' ἧς τὸ μὴ ὂν ἄγεται πρὸς τὸ εἶναι. II 6, 6 τὸ δὲ κινητὸν ἡ γ. III 257, 13 γ. κινητὸν ἐξ ἑαυτῆς. I 34, 14 ἐν κινήσει γὰρ ἡ γ. II 7, 20 γενέσεως δὲ μετάβασίς τε καὶ μεταβατικὴ πᾶσα κίνησις (ἴδιόν ἐστιν). II 63, 5 πατὴρ δὲ χρόνου κόσμος — τὴν κίνησιν αὐτοῦ γένεσιν ἀποφήνας ἐκείνου. VI 103, 15 κατὰ μὲν τὸν γειτνιῶντα τῇ γενέσει χρόνον. — I 3, 17 τῷ δ' αἰσθητῷ γένεσιν οἰκεῖον ὄνομα ἐπεφήμισεν. I 3, 15 πᾶν γὰρ τὸ αἰσθητὸν ἐν γενέσει. — III 183, 8 ἀνίδρυτός τε γὰρ καὶ ἐπίλυπος ἐξ ἑαυτῆς. II 57, 7 (ἀνίδρυτος καὶ ἄστατος). I 291, 30 γένεσιν τὴν ἄστατον πάντῃ καὶ φορητήν. VI 103, 8 ὁ κατὰ τὴν παλιγγενεσίαν ἀποτελούμενος κόσμος χωλὴν καὶ ἀτελῆ γένεσιν ἕξει. III 165, 12 (θνητή). III 213, 3 πᾶσαν τὴν γένεσιν ἐξ αὐτῆς ξηράν τε καὶ στεῖραν. I 231, 7 (παθητή). I 12, 20. 15, 1. 27, 7. cf. 13, 15. 59, 2 (πρώτη). IV 214, 7 cf. V 340, 19 δευτέρας γενέσεως ἀνθρώπων. II 183, 16. 210, 15 (φθαρτή). I 174, 17 τὴν γενέσεως οἰκείαν φοράν. III 145, 10 ὅσα ἐν γενέσει φθειρόμενα καὶ γεννώμενα. II 2, 3 πάντα γὰρ ὧν γ. ἐστιν οὐρανοῦ κύκλος περισφίγξας. I 185, 14 πᾶσιν ἀθρόως ὧν γ. ἐστιν, οὐρανῷ, γῇ, ὕδατι κτλ. IV 228, 4 οὔτε γὰρ γῆ χωρὶς ὕδατος οὔθ' ὕδωρ ἄνευ τῆς γεώδους οὐσίας αὔταρκες εἰς γένεσιν. — VI 153, 20 (coni. ἀνάλυσις). VI 77, 9 ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ. I 63, 1. 182, 24. III 299, 7. V 7, 6. 200, 3. VI 81, 19 (coni. φθορά). III 48, 2 cf. VI 98, 2 opp. φθορά. VI 97, 14 τῆς φθορᾶς. V 306, 1 cf. 351, 12 γενέσει φθορὰν καὶ ζωῇ θάνατον ἐπιτειχίζοντες. V 28, 18 ἕπεται γενέσει φθορά. IV 282, 3 γ. δὲ φθορᾶς ἀρχή.

2. **causa et initium γενέσεως**. V 3, 10 τὸν ... αἴτιον γενέσεως ὄντα θεόν. I 69, 11 ὁ δὲ θεὸς ἅτε ἀγένητος ὢν καὶ τὰ ἄλλα ἀγαγὼν εἰς γένεσιν. I 65, 18 (θεὸς) ἑτέρων γενέσεως ἄρχεται. I 90, 8 οὔτε πρὸ γενέσεως ἦν τι σὺν τῷ θεῷ. III 161, 27 τῶν δὲ δυνάμεων, ἃς ἔτεινεν εἰς γένεσιν. III 39, 19 ἐπὶ τὸν σπορᾶς καὶ γενέσεως τοῖς ὅλοις αἴτιον. I 199, 25 πρὸς γὰρ τήν τινος γένεσιν πολλὰ δεῖ συνελθεῖν, τὸ ὑφ' οὗ, τὸ ἐξ οὗ, τὸ δι' ὅ. — I 130, 2 τίς ἀρχὴ γενέσεως. I 154, 14 σπέρμα γὰρ πᾶν ἐστι γενέσεως ἀρχή. VI 102, 1 ἐκ σπέρματος ἡ γ. VI 103, 11 ὅσα λαμβάνει τὴν γένεσιν ἐκ σπέρματος. — III 40, 8 ἀρχὴ ... γενέσεως ὁ θεός. VI 100, 14 κίνησις δὲ γενέσεως ἀρχή. II 178, 10 ἀπὸ γενέσεως ἀρχῆς. VI 95, 13 ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς γενέσεως. I 93, 24 αὐτὸς (sc. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος) ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις γενέσεως ἐπλάσθη. I 18, 7 (ἀστέρες) εἰ ἀγένητοι πεφύκασιν ἢ γενέσεως ἔλαβον ἀρχήν. VI 108, 14 εἰ μὴ γενέσεως ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ γῆ. V 258, 8 οἱ (sc. καρποὶ) δὲ τῶν δένδρων ἀρχὴν γενέσεως λαμβάνουσιν. II 250, 26 cf. VI 77, 7 ὁ κόσμος οὔποτε γενέσεως ἔλαβεν ἀρχήν. IV 37, 11 πότερον τὰ φανέντα ... γενέσεως ἔλαβεν ἀρχήν. III 250, 21 τέφρα καὶ ὕδωρ εἰσὶν αὐτῷ τῆς γενέσεως αἱ ἀρχαί.

3. **γ. eo sensu usurpatur, ut opponatur voci ὁ ἀγένητος, τὸ ἀγένητον, τὸ αἴτιον, ὁ θεός et simil.**: III 295, 25 (opp. ὁ ἀγένητος). I 229, 9 ὁ ἀγένητος φθάνει πᾶσαν γένεσιν. I 229, 10 ὁ τοῦ ἀγενήτου λόγος παραθεῖ τὸν γενέσεως. II 146, 18 (opp. τὸ ἀγένητον). II 38, 18 ἕτερον γὰρ ... τὸ πρὸς γένεσιν τοῦ πρὸς τὸ ἀγένητον. I 242, 11 γένεσιν ἀγένητος οὖσα (ἡ φύσις ἀνθρώπων γένει δεδώρηται). — II 145, 25 ὁ γένεσιν φυγαδευθήσεται opp. ὁ ἀποσεμνύνων τὸ αἴτιον. — I 114, 21 θεὸν καὶ γένεσιν, ἀντιπάλους φύσεις. III 11, 19 sqq. ζωῆς δὲ τριττὸν γένος, τὸ μὲν πρὸς θεόν, τὸ δὲ πρὸς γένεσιν, τὸ δὲ μεθόριον. II 7, 23. 50, 10. 145, 24. III 28, 20. 47, 12. 269, 21. 304, 28 (opp. θεός). III 145, 8 τὰ ... πρὸς γένεσιν (opp. τὰ πρὸς θεόν). III 275, 9 ἐν γενέσει (opp. θεός). III 41, 10 γενέσει τῇ φυγάδι opp. θεῷ. II 184, 16 τοῖς πρὸς γένεσιν παιδείᾳ βεβαιουμένοις opp. πρὸς θεόν. I 194, 1 μόνος ὁ νοητὸς θεὸς αὐταῖς (sc. αὐγαῖς) χρῆται, τῶν δὲ γενέσεως μεμοιραμένων οὐδείς. I 107, 3 sq. διασυνιστάντος αὐτόν τε καὶ τὴν γένεσιν τοῦ δεσπότου, ἑαυτὸν μέν, ὅτι ἀκλινὴς ἕστηκεν ἀεί, τὴν δὲ γένεσιν, ὅτι ταλαντεύει καὶ πρὸς τἀναντία ἀντιρρέπει. I 196, 7 κτήσει μὲν τὰ πάντα θεοῦ, χρήσει δὲ μόνον γενέσεώς ἐστι. III 24, 6 τὰς χεῖρας εἰς τὸ λαβεῖν προτεινούσης γενέσεως (opp. θεός). III 22, 1 γενέσει τῇ πάντα ἐξ ἑαυτῆς ἀπίστῳ opp. θεῷ

τῷ μόνῳ πιστῷ. I 129, 27 χάριν ὄντα τοῦ θεοῦ τὰ σύμπαντα, γενέσεως δὲ οὐδὲν χάρισμα. I 228, 10 ἃ μὲν ἂν διδῷ γ. ψυχῇ opp. „ὃ παρέδωκε κύριος ὁ θεός". I 231, 4 ἐπὶ τὰς ἐν γενέσει βοηθείας opp. τῷ σωτῆρι θεῷ. II 6, 7 γενέσει τῇ τρεπομένῃ opp. τὸ ... ἀκλινῶς ἑστὼς ὁ θεός. II 227, 19 παρὰ γενέσει opp. θεῷ. III 138, 20 τὰ δ' ἄλλα οὐ ῥητὰ γενέσει (opp. ὁ θεός). III 263, 25 τῷ πάσης γενέσεως διεζευγμένῳ κατὰ τὴν οὐσίαν θεῷ. III 148, 11 γ. ἀναπαύεται opp. ἡ ἐν θεῷ ἀνάπαυσις. III 184, 30 „κύριός μου καὶ πρεσβύτερος" πάσης γενέσεώς ἐστιν. III 219, 10 μακρὰν τὸν θεὸν εἶναι πάσης γενέσεως. II 73, 21 ὁ γὰρ θεὸς ταῖς δυνάμεσι πρὸς μὲν ἑαυτὸν ἀκράτοις χρῆται, κεκραμέναις δὲ πρὸς γένεσιν. II 69, 20 ἑώρα δὲ ὁ θεὸς καὶ πρὸ γενέσεως φωτὶ χρώμενος ἑαυτῷ. I 291, 18 παρεὶς ... οὐκέτι τοῦ ἵλεω δούλους ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ), γενέσεως δὲ τῆς ἀνηλεοῦς ἀπεργάσεται. II 37, 15 ἀμήχανον γὰρ τὸν κατὰ τὸ εἶναι θεὸν ὑπὸ γενέσεως τὸ παράπαν κατανοηθῆναι. I 232, 6 cf. III 221, 17 οἳ γένεσιν μᾶλλον θεοῦ τετιμήκασι. III 190, 6 τῷ πρεσβείων μὲν ἀξιώσαντι γένεσιν, δευτερείων δὲ τὸν ἄφθαρτον θεόν. II 70, 13 τῶν γενέσεως οὐδὲν προσαναπλάττουσι αὐτῷ (sc. θεῷ). II 159, 7 γενέσει εὐχαριστεῖν opp. θεῷ εὐεργετεῖν. III 302, 13 οἱ δὲ ἀπωρφανισμένοι καὶ κεχηρευκότες γενέσεως, θεὸν δὲ ... ἐπιγεγραμμένοι. — I 232, 4 ἵνα τὰ μὲν πρεσβεῖα γενέσει διῷ, τοῖς δὲ δευτερείοις ἀμείψηται τὸ θεῖον. V 200, 4 γένεσιν ... τὴν τροπαῖς ἀμυθήτοις χρωμένην opp. τὴν ... θείαν φύσιν. — III 8, 15 καιρὸς ἐντυγχάνειν γένεσιν τῷ πεποιηκότι, ὅτε τὴν ἑαυτῆς οὐδένειαν ἔγνωκεν. III 39, 16 ἵνα τὴν ἀπραξίαν αὐτῆς (sc. ἑβδομάδος) μελετῶσα γ. εἰς μνήμην τοῦ ἀοράτως πάντα δρῶντος ἔρχηται. II 290, 24 τὰ ἀθέατα γενέσει (opp. ὁ αὐτὸς ὤν).

4. sensu morali: II 93, 10 τὸ γενέσεως πρᾶγμα ὅλον οὐδέν ἐστι. II 40, 13 (μισάρετος καὶ φιλήδονος). VI 30, 15 μικτῆς γενέσεως, ἀθανάτων καὶ θνητῶν ἀνακραθέντων σπερμάτων. III 270, 8 τῶν γεννητικῶν ἢ γενέσεως ἢ ἀνθρωπείων σπουδασμάτων. III 89, 2 ἄνθρωπος ... ἅμα μὲν τῇ γενέσει τὸ Αἰγύπτιον πάθος ἔλαχεν. I 65, 17 ὅταν ἀνατείλῃ φέγγος τῆς ἀρετῆς ..., ἐπέχεται τῆς ἐναντίας φύσεως ἡ γ. III 99, 16 γένεσιν ὑπερκύπτειν καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς ὑπερβάλλειν. III 196, 13 εἰ μὴ εὑρίσκοιτο ἐν γενέσει ἡ παντελὴς εἰς ἐλευθερίαν ἄφεσις. I 129, 21 (Νῶε) ἐπαινετῆς ἐλέγχεται συστάσεως καὶ γενέσεως. V 373, 22 sq. ὧν (sc. ἀρετῶν) οὐ μόνον ἡ γ. εὔτεκνος ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ ἡ προσδοκία τῆς γενέσεως. II 227, 9 τοῦ τρισὶν ἐφαρμόζοντος αὐτὸ (sc. τὸ καλὸν) γένεσιν, τῷ περὶ ψυχήν, τῷ περὶ σῶμα, τῷ περὶ τὰ ἐκτός. III 158, 5 (γνώμας) ὅλοις γένεσιν ἀντιστατούσας.

5. nascendi actio, nativitas: V 2, 11 πρὸς γὰρ γένεσιν ἄμφω παρεσκεύασται, τὸ μὲν ἐγκάρδιον πνεῦμα νοημάτων, τὸ δὲ γόνιμον ὄργανον ζῴων. II 211, 12 (σύνοδος αἰτία). III 39, 20 cf. II 39, 16 μήτηρ τε καὶ πατὴρ ... ὄργανα γενέσεως ὄντες. III 98, 24 (coni. αἵρεσις). III 10, 2. IV 215, 12. V 79, 2. 200, 11 (coni. σπορά). II 267, 1 (coni. ἐπίδοσις καὶ αὔξησις). III 195, 15 (coni. ζωή, τροφή). VI 166, 7 ἐμὲ τὸν καὶ πρὸ τῆς γενέσεως ἔτι κατὰ γαστρός. III 153, 24 τὰ κατὰ γαστρός, ἅπερ ἄδηλα γενέσει. V 224, 11 ἐκ πρώτης γενέσεως καὶ σπαργάνων. I 232, 12. V 206, 3 κατὰ τὴν πρώτην γένεσιν. II 249, 10 ἀπὸ γενέσεως ἀρχῆς. II 237, 18 (ἀρχή opp. τελευτή). IV 296, 3 ἐν ἀρχῇ τῆς γενέσεως opp. ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου. V 285, 21 cf. II 116, 6 ἀπὸ γενέσεως ἄχρι γήρως. II 220, 17 ἀπὸ γενέσεως ἀρχῆς ἄχρι πανυστάτου γήρως. V 71, 7 τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσεως καὶ θανάτου. II 73, 10. 100, 11. V 26, 4. 96, 17 ἀπὸ γενέσεως ἄχρι τελευτῆς. V 21, 4. 156, 7. 181, 17. 350, 7 cf. III 89, 2 ἅμα τῇ γενέσει. II 221, 1 γενέσει opp. δυνάμει. III 74, 21 τὸ βραδὺ πρὸς γένεσιν. III 202, 8 τὸν (sc. καιρὸν) ὑπὸ γενέσεως ἀδεικτον μόνον. II 220, 13 τοῖς κατὰ τὴν γένεσιν χρόνοις. III 71, 11 (τὰ τὴν γένεσιν ἄφθαρτα). II 220, 8 τοῦ τὴν γένεσιν προτέρου (υἱοῦ). I 219, 3 cf. 208, 6 γενέσει νεώτερος. I 131, 25 cf. 2 ἐνίους δὲ ὁ θεὸς καὶ πρὸ τῆς γενέσεως καλῶς διαπλάττει. I 197, 5 ποῦ γάρ μου τὸ σῶμα πρὸ γενέσεως ἦν; I 197, 11 πότε δὲ καὶ ἐκτησάμεθα αὐτήν (sc. ψυχήν) πρὸ γενέσεως; I 198, 21 ἧς (sc. πόλεως = κόσμου) πρὸ γενέσεως οὐ μετεῖχε. III 178, 17 τὴν πρὸς γένεσιν ... συγγένειαν. — II 176, 6 ᾗ συνὼν ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἄνθρωπος ἔσπειρε γένεσιν. I 286, 13 οὐ γενέσεως πλάσμα τὸν Ἰσαάκ. I 284, 15 τὰς μὲν ἀρετὰς ἀγροῖς, ἃ δ' ἀποκύουσι γεννήμασι παρὰ τὴν γένεσιν ἀπεικάζων. V 306, 16 τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως ... κτείνειν. II 96, 14 τοὺς θετοὺς παῖδας γένεσιν ἀλλοτρίοις ... ἐναρμόζεσθαι. — IV 186, 11 τὴν πρώτην καταβολὴν τῆς τούτων (int. Judaeorum) γενέσεως. V 163, 11 ἡμίονον, ἧς παρὰ φύσιν τὴν γέ-

νεσιν εἰδώς. IV 262, 5 σκώληκας, ὧν ἡ γ. ἐκ φθορᾶς ἐστι.

I 8, 15. II 176, 11. 273, 4. III 39, 13. 133, 17. 158, 17. 160, 5. 183, 12. 188, 29. 294, 7. IV 234, 17. 126, 17. V 147, 1 εἰς γένεσιν (ἐλθεῖν). III 276, 9. V 11, 9. 329, 4 εἰς γένεσιν (ἥκειν). II 263, 8 (τὰ ἀφικνούμενα) εἰς γένεσιν. II 182, 21. 216, 2. 269, 20 γένεσιν (λαγχάνειν). II 150, 18. 304, 3 εἰς γένεσιν (ἄγειν). V 200, 10 ἅπασιν ὧν γ. ἐστι. I 48, 13. 52, 22. 135, 20. 196, 8. 225, 13. 251, 1. II 29, 6. 52, 18. 89, 17. 147, 8. 151, 19. 247, 24. III 244, 17. V 29, 5. 67, 6. 86, 17. 333, 10 (τὰ) ἐν γενέσει. I 188, 18. 268, 25. II 10, 4. V 336, 7 ἐν γενέσει. II 191, 31 (τὰ) κατὰ γένεσιν. V 144, 3 τὰ πρὸς γένεσιν. III 256, 18 τὰ γενέσεως.

6. γενέσεις. V 101, 9 ἐξ ὧν εἰσιν αἱ γ. κατὰ φύσεως θεσμοὺς ἀκινήτους. V 166, 15 αἱ γ. καὶ αὐξήσεις καὶ τελειώσεις ἁπάντων. III 247, 16 θρεμμάτων coni. ἄγεται. I 19, 20 ζῴων coni. αὐξήσεις. V 123, 6 ζῴων καὶ καρπῶν καὶ φυτῶν coni. αὐξήσεις. IV 1, 9. V 4, 15 ζῴων καὶ φυτῶν (καὶ καρπῶν). II 27, 20. III 149, 3 καρπῶν. III 279, 24 νοσημάτων. — I 56, 4 αἵ τε σποραὶ καὶ γ. διὰ ταύτης (sc. ἡδονῆς) συνίστανται. III 213, 8 παρ' ὃν (sc. θεὸν) αἱ γ. καὶ τροφαὶ τοῖς γεγονόσιν ἄρδονται. I 19, 10. III 56, 9 (coni. φθοραί). I 4, 13 τὰς ἐκ συνδυασμοῦ γ. — III 268, 10 τῶν ἀρωμάτων. V 367, 5 πολέμων. V 117, 23 τέκνων. V 292, 13 ὡρῶν τῶν ἐτησίων ἀζημίους γ.

γενητός. III 180, 29 (ἀγαθόν). I 91, 9. 22 βοηθός. VI 90, 7 γῆ. IV 215, 20 εἰκὼν τῆς ἀοράτου φύσεως. V 284, 6 οὐδεὶς ἀληθείᾳ θεός. V 284, 6 (θεοί). IV 239, 12 εἴ τις ... ὅσα γενητὰ νομίζει θεούς. I 3, 18. 59, 25. II 208, 23. 303, 18. VI 75, 3 sqq. 76, 16. 77, 7. 78, 1 sqq. 97, 8 (κόσμος). IV 201, 16 (Μωυσῆς). I 119, 31 (νοῦς). III 299, 5 οὐσία. IV 240, 2 (οὐσίαι). IV 117, 13 (πατήρ opp. ὁ ἀγένητος). V 61, 5 ὁ τέλειος ἢ γ. οὐκ ἐκφεύγει τὸ διαμαρτάνειν. III 140, 14. V 344, 15. VI 177, 4 (φύσις). II 69, 20 τὸ δὲ αἰσθητὸν φῶς. — II 147, 4. V 342, 10 ὅσα γενητά. V 126, 17 ὅσα μὲν εἰς γένεσιν ἦλθε. III 47, 8 οὔτε ἀγένητος ὡς ὁ θεὸς ὢν οὔτε γ. ὡς ὑμεῖς. V 5, 11 ἄλλῳ ... νεωτέρῳ καὶ γενητῷ. — I 93, 7. 97, 6. 13. 110, 17. 135, 15. 152, 33. 159, 23. 177, 18. 194, 11. 198, 16. 24. 241, 5. 257, 12. II 5, 10. 29, 18. 32, 16. 286, 8. 294, 16. 299, 15. 304, 7. III 94, 2. 172, 1. 191, 12. 218, 6. V 70, 19. 100, 8. VI 95, 17. 156, 9 (τὸ γενητόν vel ὁ γ.). I 14, 15. 47, 3. 114, 7. 153, 5. 159, 29. 174, 1. 189, 6. 7. 243, 18. II 47, 8. III 14, 3. 33, 5. IV 46, 2. 162, 1. 234, 17 (γενητόν vel γενητός absol.). I 196, 9. II 210, 18. 252, 19. V 322, 16. 331, 19 (τὰ γενητά). I 22, 17. 135, 21. 243, 6. II 185, 24. III 159, 10. IV 115, 2. V 226, 1 (γενητά absol.).

γενικός. I 66, 24. 67, 5 τὸ ... αἰσθητόν. I 171, 16 (ἀκρότητες). I 93, 14 (ἄνθρωπος). I 77, 15. 17. 19. 78, 1 sqq. 171, 10. 23. III 170, 18. 181, 29 (ἀρετή). I 75, 22 cf. 76, 4 ἡ γενικωτάτη ἀρετή. II 197, 3. III 148, 23 (ἀρεταί). II 28, 9 ἀρεταὶ τέσσαρες. II 77, 8 τάς τε γενικὰς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀρετάς. II 122, 15 (δύο γραμμαί). III 40, 6 κανόνες. III 96, 18 κεφάλαια. I 151, 28 sqq. τῷ γενικωτάτῳ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λόγῳ. I 107, 26 cf. 151, 29 τοῦ μάννα ἐμπίπλανται τοῦ γενικωτάτου. I 66, 23. 67, 1 sqq. τὸ αὐτὸ τοῦτο ... νοητόν. V 133, 5 (νόμοι), οὓς προεφήτευσεν ὁ θεός. III 38, 22 (δέκα νόμοι). II 133, 1 (γεωργικὴ τέχνη). III 170, 30 (τέχναι). I 285, 4 τὸ γενικώτατον τί. VI 97, 16 τρόποι φθορᾶς. III 170, 25 φρονήσεις. — I 107, 28 τὸ δὲ γενικώτατόν ἐστιν ὁ θεός. — V 351, 6 ἐπισκεπτέον γενικώτερον.

γενναῖος. III 261, 2 (θίασος). II 42, 16 (καρποί). II 214, 6 (καρποὶ καὶ λόγοι). V 285, 17 φρόνημα. V 219, 7. 270, 18 (ψυχή). — IV 176, 16 (οἱ γενναῖοι). IV 265, 10 (οἱ γενναιότατοι). V 319, 1 ἐγκρατεῖς καὶ γενναίους. VI 195, 26 τὰ σώματα γενναιοτάτους. I 129, 8. 292, 12. II 50, 3. V 303, 14. VI 89, 18 ὦ γενναῖε. II 112, 17. V 306, 5 ὦ γενναῖοι. — IV 129, 11. VI 7, 13 γενναίως.

γενναιότης. I 212, 17. IV 194, 3. V 267, 17.

γεννᾶν. 1. ὁ θεὸς γεννᾷ. I 50, 24 πρὸς τὸν γεννήσαντα θεόν. I 99, 21 ὁ γεννῶν ὁ θεός ἐστι. III 46, 3 τῷ γεγεννηκότι θεῷ. III 221, 13 cf. I 181, 2. 182, 10. III 9, 16 ὁ θεὸς τὰ πάντα γεννήσας. III 36, 14 (ὁ θεὸς) γεννῶν καὶ σχηματίζων ἕκαστα. V 79, 15 ἐξ ἐκείνης (sc. οὐσίας) γὰρ πάντ' ἐγέννησεν ὁ θεός. I 176, 20 sq. ἀγαθότητι μὲν τὸ πᾶν γεγεννηκέναι. I 162, 6 τὸ δὲ „ἐποίησεν“ ἴσον τῷ ἐγέννησεν. I 270, 26 τὸν γεννήσαντα ⟨τὸν⟩ κόσμον. ὁ δὲ τῶν ὅλων νοῦς τὸ πᾶν γεγέννηκε. I 228, 18 ὅτε τὸ πᾶν ἐγέννα. I 29, 9 γεννήσας αὐτὸν (sc. ἄνθρωπον) ὁ πατήρ (int. deus). I 97, 24 sq. γεννήσας οὖν τὴν ... αἴσθησιν, ὅτε καὶ τὸν

νοῦν ἐγέννα. I 162, 6 cf. III 180, 4 Ἰσαὰκ ἐγέννησεν ὁ κύριος. I 162, 8 σπείρων ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ γεννῶν τὸ εὐδαιμονεῖν. II 295, 29 σπείροντος καὶ γεννῶντος θεοῦ τὰ ἀστεῖα γεννήματα. III 180, 10 μόνου θεοῦ σπείρειν καὶ γ. τὰ καλὰ ἔργον ἴδιον. — I 21, 21 (ὁ θεὸς) ἰχθύας. III 168, 11 φυτά τε αὖ καὶ ζῷα. I 131, 16 ἐγέννησε τύπον ἔχοντα σπουδῆς ἄξιον. — I 181, 3 γεννᾷ γὰρ ὁ θεὸς οὐδὲν αὑτῷ. — I 198, 18. III 240, 15. V 329, 12 (ὁ γεννήσας int. deus). V 24, 8 πρὸς θεραπείαν τοῦ δεδημιουργηκότος καὶ γεγεννηκότος. V 80, 5 τὴν περὶ τοῦ πάντα γεννῶντος ... ὑπόληψιν. I 175, 17. II 19, 20. 29, 20. 66, 15. 135, 7. 274, 25. III 47, 2. 161, 31. 212, 11. 243, 23. 246, 6. 263, 19. V 203, 10 (ὁ γεννήσας πατὴρ int. deus). — V 50, 17 ὁ γὰρ θεὸς ... προνοητικὸς ὧν ἐγέννησε. V 149, 16 θεοῦ ὡς ... ἐπιμελουμένου ὧν ἐγέννησε. V 71, 1 ὁ τῶν ὅλων κτίστης ... ἀνεπιδεὴς ὧν ἐγέννησεν. — IV 293, 15 διὰ τὴν τοῦ γ. πρὸς θεὸν τὸν γεννητὴν τῶν ὅλων ἐξομοίωσιν.

2. ἄνθρωποι, ζῷα, φυτὰ γεννῶσιν. II 81, 16 ἄνθρωποι ἀνθρώπους ἐξ ἀνάγκης γεννῶσι. I 63, 20 τὸ ὅμοιον γ. δυνάμεθα. II 43, 1 οὗ χάριν θυγατέρας οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γεννῆσαι λέγονται. II 59, 17 ὅσοι φθαρτοῖς ἑαυτοῖς φθαρτὰ γεννῶσιν. II 60, 5 παραιτητέοι δὴ πάντες οἱ γεννῶντες αὑτοῖς. II 56, 14 γεννῶσιν ἑαυτοῖς, οὐ τῷ θεῷ. — I 243, 14 τὸ γοῦν σπείρειν καὶ γ. κατ' ἀρετὴν ἀνδρῶν ἴδιον. II 183, 21 (γυνὴ αἰτία). III 39, 19 sq. παρ' ὃν μήτηρ τε καὶ πατὴρ γ. ἔδοξαν, οὐ γεννῶντες, ἀλλ' ὄργανα γενέσεως ὄντες. I 87, 9 (γονεῖς) ἐγέννησαν ἡμᾶς. IV 280, 14 γονεῖς, οἳ μιμούμενοι τὴν ἐκείνου (sc. θεοῦ) φύσιν γεννῶσι τοὺς ἐπὶ μέρους. IV 296, 16 τοὺς (sc. γονεῖς) δὲ μόνων ὧν ἐγέννησαν (θεούς). V 116, 24 cf. 142, 1 οὓς ἐγέννησαν (οἱ γονεῖς). V 143, 3 τὴν ἐφ' οἷς ἐγέννησαν ἀρχὴν ἔλαβον (οἱ γονεῖς). V 75, 16 τὰς ψυχὰς ... ὧν ἐγέννησαν. V 154, 1 τὸν δὲ ὧν ἐγέννησεν. III 121, 7. IV 255, 11. V 328, 17. 330, 10. 334, 22 (ὁ γεννήσας). V 118, 17 ἐν τῇ τάξει τοῦ γεγεννηκότος. I 284, 24. 291, 18. IV 127, 21. V 142, 15. 145, 11. 182, 19. 193, 13. 250, 23. 326, 5 (οἱ γεννήσαντες). I 167, 8 (Ἀβραὰμ) οὐκ ἂν δύναιτο γ. ἐξ ἀρετῆς τελείας. IV 43, 17 ἐν γήρᾳ γεγεννηκέναι τὸν παῖδα. III 242, 3 Ἰσαὰκ δὲ γεννήσας. II 9, 22 ὁ Κάιν τὸν Ἐνὼχ γεγέννηκε. I 161, 20 ὁ σοφὸς χαίρων ἀλλ' οὐ λυπούμενος γεννᾷ. IV 101, 23 σοὶ δύο υἱοὺς δίδωμι, οὓς καὶ μόνους ἐγέννησα. — V 164, 2 ἵνα μηδὲν (sc. ζῷον) ἢ τέκῃ ἢ γεννήσῃ παλίμφημον. I 40, 11 ζῷά τε αὖ καὶ φυτὰ καρποὺς γεννῶντα. II 65, 9 αὐτὸς (sc. ὁ καρπὸς) ... ἱκανὸς δ' ὢν ... σπείρειν καὶ γ. ὅμοια τοῖς φυτεύσασι. V 258, 10 τοῖς εἰς τὸ γ. τὰ οἰκεῖα καιροῖς. IV 74, 2 τὰς δ' εἰς τὸ γ. δυνάμεις.

3. φύσις, ψυχή, νοῦς, διάνοια γεννῶσιν. IV 298, 16 cf. V 128, 12. VI 23, 6 ἡ φύσις γεννήσασα. VI 65, 2 ἡ (sc. φύσις) ... ἐλευθέρους ἅπαντας γεγέννηκεν. VI 91, 2 ἡ φύσις τὰς ἡλικίας ἐγέννησε. — I 165, 13. 203, 9. 238, 11. III 67, 10. 169, 11. 281, 17 (ἡ ψυχή). V 350, 17 ἡ ψυχὴ ... γεννᾷ τέλειον ἀριθμόν. VI 172, 9 ὅσα ταῖς ἐπαράτοις καὶ ἰοβόλοις ψυχαῖς γ. ἔθος. — II 37, 28. 286, 15 ὁ νοῦς. V 81, 15 οὗτος (sc. ὁ νοῦς) καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθόν, φιλοσοφίαν, ἐγέννησε. — II 57, 2 μάθε δ' ..., ὦ διάνοια, τὸ μὴ ἑαυτῇ γ.

4. ἀριθμοὶ γεννῶσιν. I 15, 12 cf. 16, 15. 32, 10 ἀριθμοί. I 64, 18 sq. cf. 34, 2 sqq. οἵ τε ἐντὸς δεκάδος ἀριθμοὶ ἢ γεννῶνται ἢ γεννῶσι. I 5, 6 τὸ ... ἓν ... τοὺς ἑξῆς ἅπαντας ἀριθμούς. III 49, 7 τὸ γὰρ ἓν ... ἑβδομάδα τὴν ἀμήτορα. II 158, 6 τετράς. V 101, 10 ἑξάς. I 64, 20 ἡ δὲ ἑβδομὰς οὔτε γεννᾷ ... οὔτε γεννᾶται. I 8, 9 sqq. ὁ ἑπτὰ οὔτε γ. πέφυκεν οὔτε γεννᾶσθαι. I 32, 2 sqq. ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς γεννᾷ τὸν ὀκτὼ καὶ εἴκοσι. V 95, 19 (ἡ ἑβδόμη). — I 18, 17 ἃ ... τὴν ἀριθμοῦ φύσιν ἐγέννησεν.

5. **sensu metaphorico notiones aliquae dicuntur** γεννᾶν. II 304, 3 ἀγαθότης ... χάριτας. V 364, 8 ὧν αἱ τοῦ σώματος γεννῶσιν ἀνάγκαι. III 73, 5 ἀρετὴ ... ἀεὶ γεννᾷ. I 161, 19 (τὴν ἀρετὴν) τὸν σπουδαῖον ... γεννῶντα. I 13, 19 cf. V 137, 16 ὁ μὲν δὲ προστάττει τῇ γῇ ταῦτα γεννῆσαι. I 168, 7 ὃ πέφυκε γ. δικαιοσύνη. III 40, 1 sqq. (δυνάμεις), αἳ πάντα γεννῶσαι ... καὶ τῷ θνητῷ γένει μιμησαμένῳ τὴν περὶ τὸ γ. τέχνην σπείρειν. VI 217, 12 τὴν ἐνθέωσιν ... μίαν ταύτην πόλιν καὶ γεγεννηκέναι καὶ συναυξήσειν. V 82, 13 ἡ θέα ... πολὺν ἵμερον ἐπιστήμης ἐγέννησε. V 265, 2 ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης ἣν ἐγέννησε. V 92, 18 sq. (ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος) βουλὰς ἀγαθὰς ... γ. πέφυκε. I 98, 8 τό γε νῦν μόνον τὸ πρότερον εἶδος γεννήσει. V 99, 9 sq. ἃ γεννῶσι μὲν αἱ ψυχῆς πλεονεξίαι, γεννῶσι δὲ καὶ αἱ σώματος κῆρες. I 53, 9 ὁ δὲ πόθος οὗτος καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἡδονὴν ἐγέννησεν. V 242, 6 γεννήσει γὰρ ἡ μὲν πρόσθεσις δεισιδαιμονίαν. III 121, 17 (τὴν σοφίαν)

σπείροντα καὶ γεννῶντα ἐν ψυχαῖς μάθησιν κτλ. VI 50, 17 τῆς μὲν περὶ βίου σπουδῆς καὶ χρηματισμὸν ἀδικίαν γεννώσης. V 162, 8 ὕβριν γὰρ κόρος γ. πέφυκεν. IV 114, 20 ἡ δὲ χαρὰ καὶ φόβον εὐθὺς ἐγέννησε. I 285, 19 τοῦ δὲ παρόντος (κακοῦ) ἡ χρῆσις λύπην ἐγέννησεν. — I 161, 27 μέλλει γ. τὸ εὐδαιμονεῖν. II 14, 25 γ. ἀλόγους ἥρμοττε δυνάμεις. III 86, 29 ὅσα ἐγέννησα ἐκ ταύτης (sc. τῆς γραμματικῆς). III 87, 5 ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς διατονικὰ χρώματα κτλ.

6. γεννᾶσθαι. I 16, 19. 17, 3. 46, 3. 56, 7. 58, 17. 63, 1. 93, 7. 95, 27. 99, 10 sqq. 138, 18. 145, 5. 162, 2. 183, 10. 199, 1. 211, 18. II 21, 15. 39, 16. 62, 19. 136, 19. 21. 140, 4. 241, 20. III 13, 18. 15, 5. 11. 77, 2. 83, 18. 145, 11. 146, 17. 154, 8. 23. 188, 27. 202, 19 sq. 211, 18. 241, 17. 263, 5. 305, 6. IV 55, 11. 120, 10. 121, 10. 13. 122, 5. 155, 15. 169, 7. 249, 4. 252, 5. 292, 11. 294, 14. V 2, 14. 34, 13. 75, 23. 142, 16. 144, 2. 156, 7. 182, 1. 213, 4. 250, 22. 292, 14. 303, 9. 304, 6. 330, 18. 334, 14. VI 48, 11. 51, 8. 91, 7. 93, 19. 101, 9. 103, 16. 129, 1. 149, 6. 206, 10.

γέννημα. II 81, 14 τὰ ... τοῦ συγκρίματος γεννήματα. I 131, 27 (Ἀβραάμ) τοιούτου γεννήματος πατήρ. II 2, 32 γ. ἄρρεν, Σήθ. I 183, 5 γ. πάμφυρτον καὶ πανώλεθρον ..., τὸν ... Κάιν. II 220, 11 τῆς προτέρας (sc. γυναικός). II 38, 10 τοῦ μὲν Κάιν ... τοῦ δὲ Ἄβελ. IV 304, 13 cf. V 212, 8 ἀπαρχὴ γεννημάτων καὶ καρπῶν. I 284, 18 τὰ γεννήματα τῶν ἀγρῶν. V 130, 13. 21 τοῦ νέου σίτου τὸ πρῶτον γ. V 260, 4 ἀνίερον εἶναι καὶ ἄναγνον τό τε γ. — I 69, 6 τὸν μὲν γήϊνον (ἄνθρωπον) πλάσμα, ἀλλ' οὐ γ. εἶναι τοῦ τεχνίτου. II 56, 15 τὰ ... οἰκεῖα τοῦ θεοῦ γεννήματα αἱ ὁλόκληροι ἀρεταί. II 295, 29 γεννῶντος θεοῦ τὰ ἀστεῖα γεννήματα. II 160, 29 οὗ τὸ γ. καὶ ὁ τῆς ψυχῆς καρπός, εἷς ἐστιν ὁ θεός. II 14, 8 τοῦ ἀγενήτου γ. πρώτιστον. I 181, 8 σπείρει ... οὗτος (sc. ὁ θεός), τὸ δὲ γ. τὸ ἴδιον, ὃ ἔσπειρε, δωρεῖται. I 159, 29 ἄξιον τὸ γ. κρίνοντες κτῆμα θεοῦ νομίζεσθαι. II 69, 12 ὁ δὲ θεὸς ... οὐδενὸς ἐδεήθη τῶν τοῖς γεννήμασι προσόντων. — I 92, 6 μιᾶς ... ψυχῆς μέρη καὶ γεννήματα. II 160, 28 τὸ τῆς ψυχῆς ... Ἰσσάχαρ. II 295, 16 τὸ τῆς ἀρετώσης ψυχῆς γ. ἄρρεν. I 142, 6 φιλονείκου ψυχῆς πλημμελὲς γ. θυμόν. I 146, 8 (ψυχὴν) φέρουσαν γ. φρονήσεως. III 248, 17 τῆς ... ψυχῆς τὰ πρωτότοκα γεννήματα διάλευκα εἶναι. III 56, 13 τὰ τῆς ἑκάστου γεννήματα ψυχῆς. III 248, 12 τῶν γεννημάτων τούτων (sc. λόγων καὶ ψυχῶν) ἕκαστον δύναμιν. II 307, 21 ψυχαὶ μὲν πρὸ σωμάτων γεννήματα. I 244, 18 περὶ τῶν τοῦ ἡγεμονικοῦ γεννημάτων. II 283, 20 τῆς λογικῆς φύσεως μητρὸς οὔσης ἀδελφὰ δήπου τὰ γεννήματα. — I 284, 14 τὰς μὲν ἀρετὰς ἀγροῖς, ἃ δ' ἀποκύουσι γεννήμασι ... ἀπεικάζων. I 181, 24 ἡ περὶ τοῦ αἰτίου καὶ ἀρετῆς καὶ τρίτου τοῦ γεννήματος ἀμφοῖν ἐπιστήμης. III 73, 13. 19 τῶν σπερμάτων καὶ γεννημάτων αὐτῆς (sc. ἀρετῆς). I 100, 1 cf. III 12, 11 τὰ τῆς μισουμένης ἀρετῆς γεννήματα. I 161, 19 τὸ γ. ἀμφοῖν (sc. ἀρετῆς καὶ σπουδαίου). I 161, 32 τὸ γ. δ' ἐστὶ γέλως καὶ χαρά. II 160, 19 τῶν ἀποκυηθέντων κατορθωμάτων ἁπάντων ἄριστον καὶ τελειότατον γ. — I 133, 7 κἂν μήπω τέλειον αὐτῆς (sc. κακίας) ἐκφοιτήσῃ τὸ γ.

γεννητής. V 135, 15 τὸν γεννητὴν καὶ πατέρα καὶ σωτῆρα τοῦ τε κόσμου καὶ τῶν ἐν κόσμῳ θεόν. IV 281, 4 τὸν γεννητήν, τὸν ἄρχοντα τῆς μεγαλοπόλεως. VI 72, 2 ἀγαθός (θεός). V 289, 7 ὁ γ. τῶν συμπάντων θεός. III 287, 13. IV 248, 8. 19. 293, 15. V 50, 16. 346, 11 τῶν ὅλων. — V 93, 1 πατήρ. V 93, 8 ὡς πατέρα γεννητὴν τὸν κατὰ σοφίαν λόγον. — II 257, 19 (οἱ καλοκἀγαθίας ἡγεμόνες coni. πατέρες).

γεννητικός. I 4, 5 γεννητικώτατος ὁ ἕξ. I 225, 11 (κακία). I 146, 4 ὁ σπερματικὸς καὶ γ. τῶν καλῶν λόγος ὀρθός. III 290, 12 τὸ ἀφροσύνης ... φυτόν. II 80, 7 τὰ ἄρρενα καὶ γεννητικὰ τῆς ψυχῆς μέρη πάντα. — I 42, 18. 56, 16. II 1, 10. III 270, 8. IV 74, 2. V 52, 17. 98, 18. 152, 19. 199, 4 (τὰ γεννητικά). V 1, 11 cf. IV 192, 5. V 78, 23. 161, 17 ἡ τῶν γεννητικῶν περιτομή. — III 191, 30 τὰ γεννητικὰ τῆς διανοίας. I 115, 2. III 186, 14. 288, 18 τῆς ψυχῆς.

γένος. 1. genus, natio, origo: III 99, 8 (Μωυσῆς) γ. ὢν τῆς Λευιτικῆς φυλῆς. VI 127, 17 Ἀγρίππαν καὶ γένει Σύρον. III 80, 15 Σύρα τὸ γ. VI 167, 8 ἀνὴρ καὶ γένει λαμπρός. VI 181, 25 τὸ γ. ἦν ἐλάττων. IV 120, 9 Μωυσῆς γ. ... Χαλδαῖος. III 240, 14 τὸν ... γένει πάππον τοῦ ἀσκητοῦ. V 39, 2 οἱ γένει προσήκοντες τῷ τεθνεῶτι. VI 165, 25 τό τε πατρῷον καὶ μητρῷον. IV 155, 16 (πατρῷον). III 15, 9. 262, 2. VI 162, 4 (μητρῷον). IV 268, 4 ἐν τοῖς μητρῴοις γένεσι. V 213, 19 δι' ἄγνοιαν τοῦ γένους ὡς ἐκ πατέρων καὶ προπάππων. V 195, 13 οἱ ἀπὸ τοῦ γένους πρῶτοι. V 327, 17 οἱ γ. ἐξαίρετον ἔλαχον. V 28, 6 τῶν μελ-

λουσῶν γαμεῖσθαι. III 256, 4 τῶν ἀπ' Αἰγύπτου. — V 330, 2 μὴ ἐπὶ μεγάλοις γένεσι σεμνύνεσθαι. VI 160, 12 τὸν γένει μὲν ἀνεψιὸν εὐνοίᾳ δὲ ἀδελφόν. IV 121, 4 οὓς . . . ἡ ὁμοφροσύνη μᾶλλον ᾠκείωσεν ἢ τὸ γ. V 257, 13 ἐν οἷς οὐ γένους ἀλλ' ἀρετῆς ἢ κακίας ἐστὶν ἐξέτασις. V 253, 8 οὐ γένει μᾶλλον ἢ ἀρετῇ. V 282, 10 μὴ γένους ἀλλὰ καλοκἀγαθίας ἡ αἵρεσίς ἐστιν. — V 157, 8. 182, 3 κατὰ γ. IV 47, 1 γένει μὲν . . ., γνώμῃ δ'. III 273, 13 ἐκ φύσεως καὶ γένους καὶ ἐθῶν. II 23, 26 φύσει — γένει. VI 32, 15 τὸ ἐκ γένους ἢ φύσεως ἀδούλωτον. V 302, 1. VI 5, 7 (ἡ) ἐκ γένους (ἐλευθερία). II 194, 6 cf. V 212, 21 γ. ὄντες ἐλεύθεροι. V 302, 8 οἱ δὲ μὴ γένει δοῦλοι. VI 10, 14 ἐκ γένους δοῦλοι. — IV 12, 13 μιᾶς οἰκίας καὶ ἑνὸς γένους. V 331, 13 ὁ πρεσβύτατος γ. IV 70, 15 ἀξίας τοῦ γένους ἔρρηξε φωνάς.

2. familia, gens, propinquitas, populus: II 23, 27 τοῖς ἐγγὺς γένους καὶ μακρὰν οὖσιν. IV 258, 3 οἱ ἔγγιστα γένους. I 263, 26. IV 202, 8. V 113, 10. 194, 9. 203, 6. 305, 12 (οἱ) ἐγγυτάτω γένους. III 133, 10 τοὺς ἄγχιστα γένους. V 109, 21 ἢ κατὰ γ. ἢ καθ' ἑταιρίαν. V 145, 10 κατὰ γ. V 144, 21 οὐδὲν γένει προσήκοντας. V 335, 5 cf. 155, 15 ἀδελφοί τε μέρει ἡμίσει τοῦ γένους νομισθέντες. IV 191, 19 τινα τῶν ἀπὸ τοῦ γένους. VI 182, 6 διαδοχῇ γένους. VI 137, 26 ἐγνωρίσθησαν ἑτέρου γένους. IV 298, 11 μηδετέρῳ γένει προσνεμηθῆναι. V 196, 6 γένους γὰρ ἡ παρανομημάτων αἱ τιμωρίαι; — V 330, 9 δι' ἐλπίδα τοῦ πληθῦναι τὸ γ. V 181, 21 ἕνεκα . . . τοῦ διαιωνίσαι τὸ γ. IV 136, 8 ὑπὸ τῶν ἐξαναλῶσαι γλιχομένων τὸ γ. — III 76, 22 (ἄκρατον). V 156, 16 μέγα καὶ λαμπρόν. V 326, 2 ὅσον ἐν τῷ γένει λαμπρόν. V 327, 11 τὰ λαμπρὰ γένη. — III 125, 13 cf. 172, 12. V 140, 15. 326, 11. 330, 8 ὁ τοῦ γένους ἀρχηγέται. III 43, 12 τῷ τοιούτῳ γένει κλῆρον ἄκληρον . . . δοθῆναι. III 111, 27 ὁ Λάβαν τοῦ γένους ἐστὶ τούτου. III 76, 17 ὁ ἀπὸ τοῦ γένους οὗτος. VI 122, 28 ἑαυτῷ καὶ υἱωνῷ καὶ γένει. IV 192, 21 αὐτῷ καὶ γένει. IV 215, 14 αὐτοὶ καὶ γένη. — IV 285, 5 cf. V 29, 24. 30, 19 ἱερέων. V 59, 11 (ἱερατικόν). III 19, 19 (ἱερώμενον). V 112, 18 ἵν' αἱ κληρουχίαι τοῖς γένεσι διαφυλάττωνται. — V 153, 3 ὅλα γένη πολυάνθρωπα. IV 197, 12 πάντες ἐστὲ ἰσότιμοι, γ. ἕν. IV 233, 14 προνομίαν οὐ τῷ οἰκείῳ γένει διδούς. III 76, 5. V 116, 25 (coni. ὄνομα). — III 63, 15 τοῦ ἔθνους καὶ γένους ἑτέρου. III 63, 17 νέον ἔθνος καὶ γ. IV 73, 20. VI 157, 4 cf. IV 67, 28 (βαρβαρικόν coni. 'Ελληνικόν). III 239, 4 ('Ιακώβ). VI 192, 27 'Ιουδαϊκόν. VI 188, 22. 218, 14 'Ιουδαίων. II 20, 6. VI 156, 3 cf. II 240, 12 'Ισραήλ. II 10, 2 Κάιν. VI 76, 13 Λευκανοῦ. VI 157, 17 Σαρματῶν. VI 165, 1 cf. 183, 10 Σεβαστόν. II 272, 16. III 177, 5 'Εβραίων. — I 204, 11 ('Ισαάκ) προσκληροῦται οὐκέθ' ὡς οἱ πρότεροι λαῷ, „γένει" δέ (Gen. 35, 29).

3. proles = γέννημα. I 272, 6 cf. 171, 24 ἡ δὲ εὐδαιμονίας γ. ἀποτέκοι. III 261, 24 τὸ πολύμορφον καὶ πολύγονον τῆς ἀθανάτου κακίας δυσάλωτον γ. II 115, 16 τὸ . . . τῆς καρτερίας opp. τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς. II 292, 22. III 207, 15. 242, 12 σοφίας. III 42, 5. 15 τὸ σοφίας ἱερὸν γ. διττόν ἐστι. IV 45, 14 τῆς χαρᾶς. III 63, 6. 64, 17 τῆς ψυχῆς.

4. sexus: I 93, 14 ἐν ᾧ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ γ. II 82, 9 ἀπὸ τοῦ χείρονος γένους, τοῦ πρὸς γυναικῶν.

5. γ., ut collectivum, genus, ordo, species: I 259, 26 τὰ τρία γένη τῶν ἀγαθῶν. II 201, 9 διττὸν τὸ ἀγνοίας. I 245, 7 αἰσθήσεων. I 57, 4. V 235, 8 τῶν ἀκρίδων. V 360, 18 τῶν ἀκροδρύων. I 27, 10. 28, 15. 40, 20. 49, 24. 52, 5. 59, 8. 11. 69, 1. 91, 1. 242, 10. 281, 15. 286, 2. 297, 12. II 38, 16. 41, 6. 60, 8. 74, 21. 184, 18. 212, 3. 213, 3. 264, 13. 291, 22. 292, 11. 302, 3. 311, 25. III 2, 16. 18, 11. 65, 1. 132, 21. 158, 10. 168, 16. 202, 4. 258, 18. 286, 24. 289, 4. IV 6, 13. 11, 6. 12, 22. 13, 24. 23, 9. 31, 14. 46, 5. 59, 19. 112, 12. 156, 13, 202, 18. 206, 11. 208, 14. 214, 1. 215, 17. 243, 18. 280, 20. 287, 10. 303, 7. V 8, 2. 19, 22. 24, 12. 41, 7. 15. 42, 9. 46, 6. 73, 13. 117, 22. 124, 15. 125, 13. 126, 24. 127, 1. 128, 1. 153, 6. 161, 2. 178, 3. 244, 20. 250, 16. 301, 8. 305, 10. 313, 5. 337, 24. 338, 5. 351, 8. 352, 14. 355, 5. 361, 11. 374, 16. VI 19, 3. 21, 1. 62, 12. 90, 7. 94, 13. 112, 21. 117, 11. 16. 168, 10. 170, 6. 173, 22. 182, 16. 204, 12. 219, 3 (τῶν) ἀνθρώπων. V 341, 17 ἀριθμῶν. IV 273, 21 τῶν ἀριθμῶν καὶ λόγων. VI 26, 11 τῶν γυμνοσοφιστῶν. V 369, 9 δένδρων ἡμέρων. V 231, 18 ἐνύδρων δὲ τὰ γένη τῶν ἀλεπίδων. I 83, 25. II 239, 8. 280, 30 τῆς ἐπιθυμίας. II 281, 24 τῶν ἑρπετῶν. III 11, 18 ζωῆς δὲ τριττὸν γ. III 12, 2 τὸ τῆς πρὸς θεὸν ζωῆς γ. I 21, 8. II 172, 14. IV 214, 11. 20. 215, 12. V 235, 24. VI 102, 14. 108, 13 (τῶν) ζῴων. III 199, 14 ζῴων ἀλόγων. V 233, 8 τῶν καθα-

τῶν ζῴων. VI 86, 18 τὰ χερσαῖα τῶν ζῴων καθ' ὅλον τὸ γ. IV 229, 20 cf. V 351, 10 τῶν ζῴων καὶ φυτῶν. I 47, 2. 6. 72, 9. 22. 92, 1. 149, 14. 194, 12. II 42, 4. 58, 3. III 14, 16. 26, 16. 42, 9. 62, 9. 91, 6. 132, 17. 228, 15. 229, 6. 236, 15. 283, 2. IV 11, 15. 26, 20. 98, 6. V 110, 19. 199, 12. 202, 3. 237, 10 ἡμῶν. IV 145, 5 τῶν ἀτιθάσων θηρίων. V 47, 8 τῶν θυσιῶν. I 21, 17 cf. 20, 20 τῶν ἰχθύων. I 93, 7 κακίας. II 246, 15 κακιῶν. V 178, 13 μάγων. II 22, 22 τῶν μελῳδιῶν. V 239, 4. 6 (νόμων). I 93, 8 τῶν παθῶν. II 212, 13. III 266, 17 cf. IV 81, 2 πεμμάτων. I 21, 5. V 235, 18 τῶν πτηνῶν. I 292, 23 τὸ χερσαῖον εἰς πτηνοῦ γ. μεταβαλών. I 100, 12 σαρκός. V 356, 9 σκορπίων ... καὶ ὄφεως. II 123, 23. V 231, 17 συῶν. VI 55, 10 τῶν τεττίγων. I 18, 10. 26, 8 τὸ φιλοσοφίας. I 81, 22 διττὸν γὰρ φρονήσεως γ. II 237, 15 κατὰ ψυχήν. — VI 90, 8 (ἀίδιον). III 43, 8 (ἀνελεύθερον καὶ δουλοπρεπές). I 193, 20. 247, 11. V 365, 9 (ἀνθρώπειον). III 123, 22. IV 45, 6 (ἀνθρώπινον). III 167, 15 ἀνώτατον. III 82, 7 (ἄριστον). III 172, 2 ἀρχαῖον. II 227, 31 αὐτήκοον καὶ αὐτομαθές. III 172, 18 αὐτοδίδακτον καὶ αὐτομαθές. II 181, 7. 243, 25. 274, 16. 295, 10. III 79, 12. 146, 21. 156, 4. 180, 2. 200, 31. 219, 22. 247, 3 (αὐτομαθές). I 171, 10. III 28, 3. 94, 11 (ἄφθαρτον). I 205, 3 ἄφθαρτον καὶ τελεώτατον. III 9, 17 (διορατικόν). III 46, 17 τὸ ἐγκρατὲς καὶ θεοφιλές opp. τοῦ φιλοπαθοῦς καὶ ἀθέου. II 23, 5 τὰ ἐναρμόνια καὶ χρωματικὰ καὶ διατονικὰ γένη. I 292, 16 (ἔνυδρον). I 195, 24. II 29, 11 εὔδαιμον. I 49, 12. III 132, 26. IV 13, 14. V 99, 9. 276, 17 (ἡμέτερον). III 288, 27 τὸ θεοειδέστατον εὐσεβείας. II 247, 10. 280, 18. 290, 16. 299, 18 (θεοφιλές). III 119, 5. IV 244, 17. VI 49, 1. 51, 13 (θεραπευτικόν). I 20, 6. 66, 5. 72, 8. 94, 11. 99, 25. 109, 27. 122, 11. 182, 11. 186, 15. 195, 20. 196, 2. 217, 2. 228, 14. 229, 3. 231, 5. 247, 2. II 73, 9. III 13, 7. 40, 2. 89, 10. 124, 4. 157, 19. 166, 16. 179, 11. 184, 26. 295, 20. IV 8, 4. V 72, 2. 269, 9. 344, 3. VI 55, 16 (θνητόν). I 20, 11. 62, 12. 64, 25 θνητά. III 295, 12 τῇ μεταξὺ φύσει θνητοῦ καὶ ἀθανάτου γένους. IV 228, 10 τὰ θνητὰ καὶ φθαρτὰ γένη πάντα. III 134, 11 (ἱερόν). VI 156, 2 (ἱκετικόν). II 277, 11 (καθαρώτατον καὶ ὀξυωπέστατον). II 59, 20. III 193, 9 (λογικόν). I 64, 14 τῶν μελῳδουμένων γενῶν ... τὸ σεμνότατον. IV 3, 13 (μικτὸν opp. καθαρώτατον). II 87, 1. 246, 18. 272, 1. 279, 1. III 140, 5. 175, 25. 189, 2. 302, 25. 303, 9 (ὁρατικόν). IV 245, 23 (ὁρατικὸν καὶ ἐπιστημονικόν). II 159, 3 πάμμουσον καὶ ὑμνῳδόν. I 234, 10. II 103, 15. IV 61, 10. V 126, 2 ποιητικόν. I 54, 26 ποιητικὸν καὶ σοφιστικόν. II 284, 27. III 57, 3. 60, 17. 141, 18. 175, 29 (προφητικόν). III 177, 18 τὸ πτηνὸν καὶ [τὸ] θεοφόρητον καὶ προφητικὸν γ. V 354, 19 cf. 21 σοφὸν ... καὶ ἐπιστημονικώτατον. III 63, 3 τέλειον. II 10, 10 ἐκ φθαρτῶν εἰς ἀθάνατα γένη. II 242, 23 φιλοσώματον. — II 237, 19 οἱ ἑνὶ γένει χαίροντες. V 183, 12 ἐπὶ τῷ γένει παρασπονδουμένῳ. I 130, 4 τῷ μετ' αὐτὸν (sc. θεόν) γένει. I 5, 6 αἰσθητά opp. νοητά. I 13, 25 ἀπαθανατίζων τὰ γένη. I 280, 21 (ὁ νοῦς) θάνατον ἀκούσας γένει προσήκοντός τινος. V 83, 2 τῶν γενῶν καὶ συστημάτων αἱ μεταβολαί. III 211, 1 γένεσι, χρώμασι, διαστήμασι. III 40, 22 δύο ὄρη συμβολικῶς δύο γένη. V 257, 19 συγχεόμενα τὰ γένους ὄντα ἑτέρου. V 163, 6 τὰ ἀνωτάτω γένη. V 160, 7 μονὴν τοῖς γένεσιν ἅπασιν ἐργάζεσθαι. VI 214, 4 ὅλον τὸ γένος. V 61, 12 ταὐτοῦ γένους τὰ πάντα (ζῷα). V 94, 5 καθαρὸν (κτῆνος) ἔκ τινος γένους τῶν τριῶν. II 53, 3 τὰ ὁμώνυμα ... ὅλῳ γένει διέζευκται. V 339, 5 τὸ κοινὸν ὄνομα τοῦ γένους ἴδιον λαβών. IV 174, 17 τὰ μὲν σπαρέντα ... γένη. I 93, 10 τὰ πάλαι κατασκευασθέντα γένη. I 109, 30 τοῦτο γὰρ τὸ γ. διακρίνει καὶ χωρίζει τὰ ἀθάνατα ἀπὸ τῶν θνητῶν. II 136, 5 διττὰ ἔν τε γῇ καὶ ἀέρι γένη. I 109, 22 δύο γένη φορεῖ ἡ ψυχή. VI 44, 16 γένη καὶ δεσποτικὰ γράμματα. IV 220, 2 cf. 226, 12 ἐκ τῶν ἀρτίως λεχθέντων γενῶν. — I 159, 10. II 10, 7. 60, 20. 73, 4. 12. IV 3, 4. 213, 5. V 142, 4. VI 118, 20 (γ. int. ἀνθρώπων). — III 162, 20 σπάνιον ... τὸ γ. I 21, 12 καθ' ἕκαστον γ. I 42, 4 κατὰ γ. II 111, 23. III 250, 12 τῷ γένει. I 240, 12 ὅλῳ γένει καταβεβηκὸς ἅπαν τὸ μετὰ θεόν. V 48, 24 νοῦς δὲ αἰσθήσεως καθ' ὅλον γ. ἀμείνων.

6. γ., **ut artis vocab., cui correspondent** εἶδος, ἰδέα **et simil.:** I 46, 18 ὁ δὲ κατὰ τὴν εἰκόνα (θεοῦ ἄνθρωπος) ἰδέα τις ἢ γ. ἢ σφραγίς. I 275, 25 ἣν (sc. ἀνθρωπότητα) εἴτε γ. εἴτε ἰδέαν εἴτε ἐννόημα ... καλεῖν. III 214, 16 οὐκ εἶδος, οὐ γ., οὐκ ἰδέαν, οὐκ ἐννόημα. I 276, 7 τὸ εἶδος, τὸ μέρος, τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον, οὐ τὸ ἀρχέτυπον, οὐ τὸ γ., οὐ τὴν ἰδέαν. I 93, 12 „ψυχὴν ζῶσαν" οὐ κατ' εἶδος, ἀλλὰ „κατὰ γ.".

I 107, 27 καλεῖται γαρ τὸ μάννα „τί", ὅ πάντων ἐστὶ γ. I 204, 12 γ. ... ἓν τὸ ἀνωτάτω. I 237, 2 τὸ γὰρ ὅλον καὶ ἐν γένει ἡ ἀρετή. I 25, 19 τὸ γ. ἄνθρωπον εἰπὼν διέκρινε τὰ εἴδη. I 25, 21 τὰ προσεχέστατα τῶν εἰδῶν ἐνυπάρχει τῷ γένει. III 170, 18 ὅσῳ δὲ γ. εἴδους διαφέρει. III 30, 4 ᾗ διαφέρει γ. εἴδους ἢ μίμημα ἀρχετύπου. III 38, 9 τὰ εἴδη τῷ γένει διαιρεθέντα ... ἰσότητι. II 23, 10 φθαρτὸν εἶδος ἀφθάρτου γένους. I 269, 4 τὸ ἀτρώτου γένους εἶδος. III 170, 20 τὸ ... εἶδος καὶ βραχὺ καὶ φθαρτόν, τὸ δὲ γ. πολύ τε αὖ καὶ ἄφθαρτον. II 77, 9. 121, 21. 226, 1. 298, 24 (opp. εἶδος). I 93, 13. II 251, 19. 266, 8. 298, 26. IV 214, 15 (opp. εἴδη). V 235, 4 γένει μὲν ... δὲ τοῖς εἴδεσιν. V 239, 1 γένη νόμων ..., τοὺς δὲ κατὰ μέρος opp. τὰ εἴδη. V 1, 8. 185, 8 τὰ γένη τῶν ἐν εἴδει νόμων. V 152, 3 καθ' ἕκαστον τῶν γενῶν ἐφαρμόζειν τοὺς ἐν εἴδει νόμους. V 51, 6 μὴ μόνον περὶ τοῦ γένους ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν εἰδῶν. I 95, 11. 205, 6. III 292, 14 (γένη coni. εἴδη). III 292, 13 οὐκ ἀφ' ἑνὸς γένους ἀκρασίας, ἀλλ' ἀπὸ πάντων σχεδὸν εἰδῶν καὶ γενῶν τῆς ἀκολασίας. I 276, 4 διαφορὰς οὔθ' ὅλων πρὸς μέρη οὔτε γενῶν πρὸς εἴδη. II 81, 22 ἡ ἐκ βελτίονος γένους εἰς ἔλαττον εἶδος μεταβολή. V 79, 18 πρὸς τὸ γ. ἕκαστον opp. αἱ ἰδέαι.

γεύεσθαι. I 161, 14 ἡ δὲ γεῦσις τὸ γ. (τίκτει). I 188, 10 cf. III 91, 17 coni. τὸ ὁρᾶν, τὸ ἀκούειν, τὸ ὀσφραίνεσθαι, τὸ ἅπτεσθαι. IV 52, 19 ἴδωμεν ἢ ἀκούσωμεν ἢ ὀσφρανθῶμεν ἢ γευσώμεθα ἢ ἁψώμεθα. IV 87, 12 cf. 285, 17 βλέποντες οὐ βλέπομεν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούομεν καὶ γευόμενοι ἢ ἁπτόμενοι οὔτε γευόμεθα οὔτε ἁπτόμεθα. III 217, 4 τί τὸ ὀσφραίνεσθαι ἢ γ. ἢ ἅπτεσθαι. I 138, 8 οὔτ' ὀσφραίνεσθαι οὔτε γ. οὔθ' ἅπτεσθαι. II 266, 18 οὐδ' ἂν γεύσαιντο ῥῖνες. I 184, 12 cf. 185, 17 ὧν ἐγεύσατο (ὁ νοῦς). III 139, 8 (διάνοιαι). III 240, 8 ψυχαὶ δ' ὅσαι θείων ἐρώτων ἐγεύσασθε. I 161, 16 ἐπιλύπως γὰρ οὗτος (sc. ὁ ἄφρων) ... καὶ γεύεται καὶ ὀσφραίνεται. — V 231, 5 γεύσασθαί τινος ἢ μεταλαβεῖν. V 54, 19 τὸν δὲ γευσάμενον (sc. τῶν κρεῶν). IV 164, 2 γευσάμενοι (sc. πηγῶν). V 307, 11 σαρκῶν ἐν ταὐτῷ μητέρων καὶ ἐγγόνων. I 237, 13 σιτίων ἢ ποτῶν. — IV 21, 19 ἀρετῆς. III 283, 3 εἰρήνης ἀκράτου. V 43, 7 ἀληθοῦς ἐλευθερίας. IV 245, 9 εὐσεβείας. IV 166, 4 ὁσιότητος. IV 287, 3 παιδείας ὀρθῆς. V 325, 7 σοφίας. V 10, 1. 229, 24. VI 212, 10 φιλοσοφίας. III 215, 10 φρονήσεως.

γεῦμα. III 108, 18 σοφίας.

γεῦσις. I 20, 15. 232, 12. 296, 7. II 233, 10. 246, 13. 295, 1. III 176, 5. 217, 2. 222, 7. IV 34, 6. 52, 14 cf. 53, 12. VI 60, 2 (inter alios sensus enumeratur). III 52, 15 (ψυχῆς μοῖρα). III 150, 3 (πνεῦμα). I 161, 14 ἡ δὲ γ. τὸ γεύεσθαι (τίκτει). I 162, 12. 15 ὁ δὲ χυλὸς (κινεῖ τὴν γεῦσιν). II 278, 13 ᾗ χυλὸς εἴσεται. II 305, 4 ὀπὰς γὰρ καὶ φωλεοὺς ... γεύσεως φάρυγγα. III 293, 7 τὸ γεύσεως ἐργαστήριον. I 280, 22 γ. αὐτὸν (sc. νοῦν) κατέβαλεν. I 220, 6 ὄσφρησιν δὲ ὑπηρέτιν γεύσεως. III 184, 16 γεύσεως γὰρ ὄσφρησις προκαθημένη. I 297, 6 πρὸς τῶν ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως ὀργάνων. V 82, 1 sqq. δύο μὲν αἴτια τοῦ ζῆν ἐστιν, ὄσφρησις καὶ γ. I 20, 18 cf. 57, 19. 67, 17. 91, 28. 98, 8. 125, 32. 184, 10 χυλοὺς δὲ γ. (δικάζει). II 239, 20 περὶ χυμῶν (coni. ὀφθαλμοί, ἀκοαί κτλ). — I 56, 16 τὰ (sc. ζῷα) ... διὰ γεύσεως μόνον καὶ τῶν γεννητικῶν ἐφίεται ταύτης (sc. ἡδονῆς). IV 34, 6 sqq. ἀνδραπωδέσταται τῶν πέντε τρεῖς εἰσιν αἰσθήσεις, γ., ὄσφρησις, ἁφή. V 42, 17 τὴν ἄμουσον καὶ ἀφιλόσοφον καὶ ἀνδραπωδεστάτην τῶν αἰσθήσεων γεῦσιν. V 231, 14 cf. VI 58, 8 τὴν ἀνδραπωδεστάτην τῶν αἰσθήσεων δελεάσαντα γεῦσιν. III 267, 6 τῶν αἰσθήσεων τὴν ἐπιβάθραν, γεῦσιν. I 105, 3 διὰ γεύσεως (ἡδοναὶ συνίστανται). III 12, 5 τὰς διὰ γεύσεως ... ἡδονὰς καὶ τέρψεις. II 45, 16 τὰς ... διὰ γεύσεως καὶ γαστρὸς ... ἐπιθυμίας. I 147, 6 ὅσα διὰ μυκτῆρος καὶ γεύσεως ἡδονὰς ἀπεργάζεται. I 96, 6 ὅταν ἡ γ. ... ἐμπίπληται τῶν γαστρὸς ἡδονῶν. I 109, 28 θεμελίου γὰρ τρόπον ἡ γ. II 212, 19 (ἀπάτη) coni. ὄψεως. II 102, 10 οἳ τὴν γεῦσιν ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἔλυσαν. I 281, 10 μηδ' ὅτι γεύσεώς σοι μεταδέδωκεν ἡ φύσις ... τρόπον αἰθυίης πάντων ἀπλήστως ἐμφοροῦ.

γεώδης. II 249, 1 τὸ ἐν συνεχεῖ ῥύσει ... αἰσθητόν. I 69, 8 ὁ δὲ νοῦς οὗτος. I 84, 12 ὁ ... πλασθεὶς νοῦς. III 91, 13 (ὁ περὶ ἡμᾶς ὄγκος σωματικός). III 45, 14 ὄνυξ. I 46, 20 ἔκ τε γεώδους οὐσίας καὶ πνεύματος θείου. I 69, 3. 192, 6. IV 228, 3. VI 82, 9. 99, 16. 100, 21. 114, 5 (οὐσία). I 61, 7. III 160, 20 (σύστασις). III 223, 7 τὸ ... ἡμῶν σύστημα. I 283, 8. II 142, 21. III 76, 8 (σῶμα). II 247, 8 σώματα. I 277, 19 (τροφαί). I 169, 8 (ὕλη). — I 284, 11

ὑπεράνω τῶν ὅσα γεώδη καὶ θνητά. — I 151, 5. 280, 16. 283, 27. 295, 7. II 246, 27. 270, 7. III 162, 19. 243, 2. VI 99, 23 (τὸ γεῶδες). III 236, 9 τὸ ὡσανεὶ γεῶδες . . . αἴσθησις. VI 82, 10 τὸ γεωδέστατον τῶν ἐν ἡμῖν κεφαλή. II 19, 12 πρὸ ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ γεώδους. — I 169, 4. VI 83, 16 (τὰ γεώδη). II 280, 10 τὰ τῶν γεωδεστέρων στίφη.

γεωμέτρης. II 122, 15. III 170, 29. VI 14, 13. 44, 9.

γεωμετρία. I 75, 11 (τέχναι θεωρητικαὶ) γ. ἀστρονομία. II 179, 15 (coni. γραμματική, ἡ σύμπασα τῶν ἐγκυκλίων μουσική). I 33, 24 (coni. στερεομετρία). II 98, 22 coni. ἡ περὶ τοὺς ῥητορικοὺς λόγους μελέτη. II 97, 20. IV 209, 6 (coni. διαλεκτική) IV 125, 5 ἀριθμοὺς . . . καὶ γεωμετρίαν τήν τε ῥυθμικὴν καὶ ἁρμονικὴν καὶ μετρικὴν θεωρίαν. V 142, 27 (coni. μουσική). III 249, 17 (coni. ἀριθμητική). — II 157, 12 τὸ κατὰ γεωμετρίαν . . . σχῆμα. III 102, 18. 20 σχήματα. III 102, 8 γραμμὰς (παρεσπάσατο). I 195, 13 γ. δὲ τὴν κατ' ἀναλογίαν ἰσότητα περιποιοῦσα. III 75, 10 ἰσότητος καὶ ἀναλογίας ἐμβαλλομένη τὰ σπέρματα εἰς ψυχὴν φιλομαθῆ. I 16, 4 τὸ λεγόμενον ἐν γεωμετρίᾳ σημεῖον. III 74, 12 (προοίμιον). III 87, 1 (κάλλος).

γεωμετρικός. I 38, 14. 21. IV 273, 7. V 136, 7 (ἀναλογία). IV 223, 7 (ἐπιφάνεια). VI 14, 12 νόμος. — III 181, 19 ⟨τὸ⟩ μουσικὸν καὶ γραμματικὸν καὶ γεωμετρικόν. III 181, 17 coni. μουσικά, γραμματικά. — III 206, 14 γραμματικώτερος . . . καὶ γεωμετρικώτερος ἕτερος ἑτέρου γίνεται.

γεωπονεῖν. I 283, 26 (ὁ φαῦλος) opp.
× γεωργὸς μὲν ὁ ἀστεῖος. I 71, 25 ὡς ὑπολαβεῖν ὅτι θεὸς γεωπονεῖ.

γεωπόνος. I 283, 25 γεωργὸς μὲν ὁ ἀστεῖος,
× γ. δὲ ὁ φαῦλος. I 282, 5 πολλοὶ δὲ τῶν ἰδιωτῶν γεωπόνοι (opp. γεωργοί).

γεωργεῖν. II 142, 7 ἀρετάς. III 97, 10 τὴν γεωργηθεῖσαν ἀρετήν. II 152, 15 (ὁ νοῦς) ἄρξεται. VI 70, 19 τὴν συνήθη φιλοσοφίαν ἐμπορευσόμενοι καὶ γεωργήσοντες (Therap.). V 226, 15 τὰς ψυχὰς δόγμασι καὶ θεωρήμασι. — I 282, 3 ἐργάσεται διὰ τοῦτο τὴν γῆν, οὐ γεωργήσει. III 269, 6 οἱ γεωργοῦντες. III 285, 2 οἱ ἀνόητοι γεωργοῦντες. VI 20, 14 ὥσπερ εὐγενῆ μοσχεύματα γεωργοῦντες. — II 96, 6 ἐκ τῶν γεωργηθέντων. VI 164, 14 ἡ . . . πεδιάς τε καὶ ὀρεινὴ γεωργεῖται.

γεωργία. I 282, 4 ὅτι τέχνη καὶ ἡ γ. I 283, 5 ἄλλα μυρία τῶν κατὰ γεωργίαν τεχνικὰ ἔργα. V 81, 7 (βιωφελεστάτη). II 133, 6 περὶ τῶν κατὰ μέρος φυτουργιῶν τε καὶ γεωργιῶν. II 75, 26 γεωργίας ὡς φορᾶς αἰτίας. I 178, 15 τὴν γεωργίαν, τὴν ἐμπορίαν, τὰς ἄλλας ἐπιτηδεύσεις. III 262, 26 γεωργίας ἐμπειροτάτων τὸ ἐπιτήδευμα. VI 62, 13 τοὺς ἀνεπιστήμονας τὴν γεωργίαν. III 32, 7 ὧν γ. τὴν προστασίαν . . . ἔλαχε. V 292, 10 (τὰ) εἰς γεωργίαν. IV 168, 14. 305, 3. V 294, 7. 9 (τὰ) κατὰ γεωργίαν. V 259, 14 μηδενὶ τῶν κατὰ γεωργίαν ἔργων. V 137, 21 τὰ περὶ γεωργίαν. — III 27, 8 γεωργίας ἢ τῆς ἀοράτου φύσεως . . . ἀόρατα ἔργα. III 28, 14 οὐ γεωργίας ἀλλὰ φύσεως ἔργον. — II 100, 7 (ψυχική). II 161, 5 (ἡ πρεσβυτάτη καὶ ἱερωτάτη), ᾗ τὸ αἴτιον πρὸς τὸν κόσμον . . . χρῆται, καὶ περὶ τῆς ἑπομένης, ἣν ὁ ἀστεῖος ἐπιτηδεύει. II 95, 12. 100, 13 (opp. γῆς ἐργασία). I 206, 16 τὸν μὲν πρεσβύτερον πρότερον ἐπὶ γεωργίαν ἐλθεῖν. — II 95—132 Φίλωνος περὶ γεωργίας.

γεωργικός. I 178, 7 (βίος). I 58, 22. V 315, 2 (ἐπιστήμη). II 120, 7 τὴν γεωργικῆς ψυχῆς ἐπιστήμην. III 268, 15 κισσύβιον. I 28, 17. 282, 10. 283, 11. II 95, 16. 132, 2. 133, 1. 279, 8. III 147, 13. V 128, 5. 338, 22. VI 20, 11 (τέχνη). I 283, 23. II 99, 7 cf. 96, 19. 97, 6. 98, 13 (ἡ γεωργικὴ ψυχῆς τέχνη). — II 161, 10 τὴν δὲ τοῦ δικαίου Νῶε ἀμπελουργικήν, εἶδος γεωργικῆς οὖσαν. II 151, 23 ὁ σοφὸς . . . τὴν γεωργικὴν ἐπιδείκνυται. — II 151, 25 τὰ γεωργικά.

γεωργός. I 283, 25 γ. μὲν ὁ ἀστεῖος, γεωπόνος δὲ ὁ φαῦλος. I 282, 8. 11 καθάπερ γ. ἀγαθὸς ὁ σπουδαῖος. I 283, 7. II 99, 16. 100, 13. 17. 108, 26 cf. 120, 4 (opp. γῆς ἐργάτης). I 282, 4 γ. μὲν γὰρ πᾶς τεχνίτης. II 95, 10 sqq. γ. ὁ δίκαιος Νῶε εἰσάγεται. II 133, 3 (ὁ δίκαιος coni. ἀμπελουργός). I 73, 1 (ὁ νοῦς) καθάπερ ἀγαθὸς γ. II 127, 11 sqq. (ὁ φιλομαθής). V 74, 2 ὁ κακὸς ψυχῆς γ., ἀφροσύνη. V 159, 6 ἀγαθοῦ γεωργοῦ τρόπον. V 161, 8 κακοῦ τρόπον γεωργοῦ. V 349, 16 οἷά τις γ. εὐδαίμων. VI 92, 11. 102, 21 (γεωργοί). VI 130, 26 μὴ γεωργοῦ, μὴ ναυκλήρου. III 269, 8 οὐδεὶς εὕρηται γ.

γῆ. 1. elementum. a) γ. inter elementa enumeratur: I 51, 9. II 79, 12. 105, 22. 134, 15. 135, 18. 157, 9. III 45, 12. 51, 5. 64, 9. 15. 133, 21. IV 142, 3. 154, 10. 221, 3. 234, 22. 275, 10. 281, 1. V 24, 12. 148, 12. VI 81, 5. 105, 20 sqq. 107, 21 cf. 47, 9 (coni. ὕδωρ, ἀήρ, πῦρ). I 114, 10. 135, 19. 272, 20. II 158, 20. 254, 27. III 56, 7. 167, 19. 208, 9.

212, 2. 213, 13. 277, 15. IV 208, 17. 256. 2. V 181, 11. 193, 5 cf. IV 146, 12 (coni, ὕδωρ, ἀήρ, οὐρανός). IV 231, 9. VI 82, 6 cf. 86, 18 (coni. ἀήρ, ὕδωρ, πῦρ, οὐρανός). V 97, 12. VI 142, 20 cf. V 51, 1 (coni. θάλαττα, ἀήρ, οὐρανός). III 238, 14 ἐπὶ γῆς, ἐπ᾽ ἀέρος, ἐπ᾽ οὐρανοῦ. V 344, 3 κατὰ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ αἰθέρα. I 242, 5 cf. II 190, 23 (coni. ὕδωρ, πνεῦμα, οὐρανός). I 29, 18. 185, 15. II 100, 3. IV 228, 11. 229, 19. V 235, 24. VI 113, 4 (coni. ὕδωρ, ἀήρ). V 152, 7. 203, 3 (coni. θάλαττα, ἀήρ). II 43, 12 cf. I 292, 16. III 53, 20. 234, 10 γῆς μὲν τὰ χερσαῖα (περιεχούσης), θαλάττης δὲ ..., πυρὸς δὲ ..., οὐρανοῦ δέ κτλ. IV 228, 8 οὔτε γὰρ γῆ χωρὶς ὕδατος οὔθ᾽ ὕδωρ ἄνευ τῆς γεώδους οὐσίας αὔταρκες εἰς γένεσιν. — b) γ. ab aliis elementis distinguitur: III 208, 11 ὅτι ἐστὶ σῶμα βαρὺ καὶ ἀδιάλυτον καὶ στερέμνιον κτλ. VI 104, 11 τὸ πυκνότατον τῶν στοιχείων. VI 100, 24 τὸ στοιχείων βαρύτατον καὶ δυσαναλωτότατον. III 31, 22 τὸ ξηρόν. II 246, 4 (στερεὰ οὐσία opp. ὕδωρ). III 34, 7 τὸ μὲν ξηρότατον τῷ ὑγροτάτῳ, γῆν ὕδατι. I 293, 4 cf. III 34, 5. 45, 19 τὰ βάρος ἔχοντα ... γῆν καὶ ὕδωρ opp. τὰ τῇ φύσει κοῦφα ἀέρα καὶ πῦρ. VI 108, 1 τὰ μὲν φύσει βαρέα, γῆ καὶ ὕδωρ, τὸν μέσον ἐφέξει τόπον. IV 142, 8 ἐκ τῶν παχυμερεστέρων στοιχείων γῆς καὶ ὕδατος. III 31, 18 τὸ δὲ παχυμερὲς εἰς ὕδωρ καὶ γῆν (διαιρεῖ). II 133, 14 γῆν καὶ ὕδωρ ἐπὶ τὸ μέσον ἐρρίζου. V 23, 22 γῆ καὶ ὕδωρ τὴν κατωτάτω τοῦ παντὸς μοῖραν ἔλαχον. VI 114, 3 sqq. (opp. τὸ πῦρ). III 234, 5 cf. 236, 2 ὁ ἀήρ, οὗ βάσις μέν ἐστι γῆ, κορυφὴ δ᾽ οὐρανός. III 234, 8 ἄχρι γῆς ἐσχάτης ὁ ἀὴρ πάντῃ ταθείς. III 235, 23 ἐστηριγμένον ἐν τῇ γῇ διὰ συμβόλου κλίμακος φαντασιοῦται τὸν ἀέρα. II 136, 5 διττὰ ἔν τε γῇ καὶ ἀέρι γένη. I 260, 5 μήτε πῦρ μήτε γῆν μήτε τι τῶν τεττάρων ... κόσμον εἶναι. — c) γένεσις et φθορά. VI 90, 7 εἰ γέγονεν ὁ κόσμος, ἀνάγκη [καὶ τὴν γῆν γεγονέναι. I 8, 6 „ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν“. I 66, 13 οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπογράφει γένεσιν. I 276, 20 μετὰ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν μεταξὺ γένεσιν. I 24, 16 ἐποίει καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν. VI 108, 14 εἰ μὴ γενέσεως ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ γῆ. VI 106, 17 τὴν δὲ ὕδατος (τελευτὴν) γῆς πάλιν γένεσιν. VI 90, 7 εἰ δὲ ἡ γῆ γενητή. — VI 110, 14 ποῖον μέρος τῆς γῆς ... οὐ χρόνῳ διαλύεται; VI 108, 20 τὴν γῆν μὴ ἀίδιον εἶναι. VI 115, 1 cf. 108, 11 περὶ τοῦ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς γῆς πίστιν οὐκ εἶναι γενέσεως καὶ φθορᾶς κόσμου. VI 113, 9 τὰς ἀνωμαλίας οὐκέτ᾽ ἐχρῆν εἶναι τῆς γῆς, εἴπερ ἀίδιος ἦν ὁ κόσμος. VI 91, 20 καὶ ἡ γῆ γεγήρακεν. VI 91, 24 τῆς ἀδιαστάτου καὶ ἀιδίου περὶ γῆς ἀκμῆς. VI 86, 18 φθειρομένης μὲν τῆς γῆς coni. ὕδατος, ἀέρος, πυρός. II 86, 11 Μωυσῆς τότε φθείρεσθαι τὴν γῆν εἶπεν, ὅτε ... VI 100, 1 γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα εἰς ἄκρατον πῦρ ἀναλελύσθαι. II 134, 6 (τὸ λυόμενον opp. ὕδωρ, τὸ λῦον). II 134, 3 ἦν δέος ἦν ὕδατι διαλύεσθαι. II 135, 8 οὐδὲ ... διαλυθήσεται πρὸς παντὸς ὕδατος.

2. terra. a) γ. coni. vel opp. οὐρανός. IV 267, 9 γῆ καὶ οὐρανός, αἱ τοῦ παντὸς ἀρχαί. V 99, 21. 366, 15 (coni. οὐρανός). VI 74, 2 ὃς (sc. κόσμος) ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζῴων συνέστηκε. VI 73, 9 ὁ κόσμος ... σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄστρων κατὰ περιοχὴν ⟨καὶ⟩ γῆς. III 260, 8 sq. ἀπὸ δυεῖν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. III 26, 5 τὸν αἰσθητὸν ἅπαντα κόσμον οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ τὰς μεταξὺ φύσεις. II 184, 4 γῆν ἢ οὐρανὸν ἢ τὸν σύμπαντα κόσμον. II 60, 8 οὐρανῷ, γῇ, τῷ παντὶ κόσμῳ. I 39, 15 ἐπὶ τὴν ὁρατὴν ἅπασαν οὐσίαν, οὐρανὸν καὶ γῆν, τὰ πέρατα τοῦ παντός. V 122, 15 διεκοσμεῖτο δὲ καὶ ἡ γῆ opp. ὁ οὐρανός. I 196, 20 γῆς μὲν οὐρανός, οὐρανοῦ δὲ γῆ ... ἐρῶσι. II 258, 26 ὁτιοῦν μέρος ἀμήχανον οὐρανοῦ ψαῦσαι. I 14, 6 οὐχ ἐπειδὴ τοῦτον (sc. τὸν οὐρανὸν) ἐν ὑστέρῳ γῆς ἔταττε. I 14, 5 μετὰ τὴν γῆν τὸν οὐρανόν. III 202, 9 ἡ εὐπραξία καὶ εὐκαιρία γῆς, οὐρανοῦ, τῶν μεταξὺ φύσεων. IV 172, 20 κρατεῖ γῆς οὐρανός. IV 249, 7 sq. κόσμου γενέθλιον, ἣν ἑορτάζει μὲν οὐρανός, ἑορτάζει δὲ γῆ. III 54, 4 sqq. (ψυχαὶ) οὐρανὸν ἀντικαταλλαξάμεναι γῆς. I 293, 18 τὰ γῆς ἀγαθά opp. τὰ οὐρανοῦ. II 88, 4. 115, 1 τὰ (φαινόμενα καὶ νομιζόμενα) γῆς ἀγαθά. V 360, 3 οἷς δὲ ὁ κλῆρος οὐκ ἔστιν οὐράνιος ... οὐδὲ τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν εὐοδεῖν πέφυκεν ἡ κτῆσις. II 258, 15 τὰ ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ καὶ ἀέρι opp. τὰς ἐν οὐρανῷ θείας φύσεις. II 294, 1 ἀνθρώπου ... ὄχημα γῆ, θεοῦ δὲ εἰ καὶ σύμπας ὁ κόσμος, οὐκ οἶδα. IV 245, 13 Αἰγύπτιοι γῆν ἐπετείχισαν οὐρανῷ. III 149, 22 τὸν Αἰγύπτιον τρόπον γῆν οὐρανοῦ προκρίνοντα. II 136, 11 ἀλογεῖν τοῦ γῆς χωρίου, ἀνωτάτω δ᾽ εἶναι πρὸς αὐτῷ τῷ αἰθέρι. I 277, 21 τὰς βάσεις γῇ προσερρίζου, τὰς δὲ νοῦ

δορυφόρους αἰσθήσεις καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον πορρωτάτω μὲν τῶν περὶ γῆν ἐξῴκισε, ταῖς δὲ ἀέρος καὶ οὐρανοῦ περιόδοις. III 18, 20 πρὸς γῆν ἀπονενεύκασι opp. ὁ μὲν γὰρ ἀνατείνει τὰς ὄψεις πρὸς αἰθέρα καὶ τὰς οὐρανοῦ περιόδους. II 108, 17 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανόν, ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. V 286, 1 γῆν τε καὶ οὐρανόν, τὴν μὲν θνητῶν ἑστίαν, τὸν δὲ ἀθανάτων οἶκον. II 53, 17 sqq. οἱ μὲν γῆς, οἱ δὲ οὐρανοῦ, οἱ δὲ θεοῦ γεγόνασιν ἄνθρωποι. II 93, 15 γῆς γὰρ θρέμμα καὶ οὗτος, οὐκ οὐρανοῦ βλάστημα. IV 225, 9 ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς αἱ τροφαί. III 108, 13 (τροφή) οὐκ ἐκ γῆς . . ., ἀπ' οὐρανοῦ δέ. — III 222, 22 τὰ μὲν κατὰ γῆν ἅπαντα opp. τὰ δὲ κατ' οὐρανόν. V 263, 16 τά τε κατ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐπὶ γῆς. III 250, 9 καὶ κατ' οὐρανὸν καὶ ἐπὶ γῆς. III 51, 14. 200, 31. V 359, 20 ἐπὶ γῆς opp. ἐν οὐρανῷ. I 194, 12 ἀπ' οὐρανοῦ περάτων μέχρι γῆς ἐσχάτων. II 74, 6 ἀπ' οὐρανοῦ μέχρι τερμάτων γῆς. IV 45, 21 χαρὰν ἀπ' οὐρανοῦ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν γῆν. III 20, 10 (ὁ νοῦς) πεσὼν ἐπὶ γῆν coni. καταβὰς ἀπ' οὐρανοῦ. III 26, 15 τῆς θείας ἀρετῆς ἀπ' οὐρανοῦ τὴν εἰκόνα ἐπὶ γῆν καταπέμψαι. II 162, 13 ἐπὶ γῆν ἀπ' οὐρανοῦ. III 201, 12 sq. ἀπὸ γῆς opp. ἀπ' οὐρανοῦ. I 278, 12 δι' ἀέρος εἰς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς ἀνίπτασθαι. I 59, 24. 180, 12. IV 246, 2 ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανόν. V 50, 2 ἀπὸ γῆς ἄνω πρὸς οὐρανόν. II 303, 28 ἀπὸ γῆς ἐσχάτων ἄχρι οὐρανοῦ περάτων. III 9, 13 βαίνειν μὲν ἐπὶ γῆς, φθάνειν δὲ πρὸς οὐρανόν. II 138, 7 ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς χωρίου πρὸς τὸν μακρὰν οὕτως ἀφεστῶτα ἀνατρέχειν οὐρανόν. V 235, 7 cf. 13. III 187, 18 πηδᾶν ἀπὸ τῆς γῆς. V 10, 2 ἀπὸ γῆς ἄνω μετέωρος. II 227, 28 (ὁ θεὸς τὸν νοῦν) ἐξαίρων εἰς ὕψος ἀπὸ γῆς. II 304, 12 ἀρθέντες ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος. III 169, 5 τὸν ἀπὸ γῆς ἑαυτὸν εἰς ὕψος αἴροντα. III 216, 15 τί δὲ βαίνων ἐπὶ γῆς ὑπὲρ νεφέλας πηδᾷς; III 169, 18 ἀπὸ γῆς ἄνω πρὸς αἰθέρα πεπήδηκας. IV 278, 24 ἐπὶ γῆς opp. πρὸς αἰθέριον ὕψος. V 50, 1 τὸ μηκέτι βαίνειν ἐπὶ γῆς, ἀλλ' αἰθεροβατεῖν. — cf. Nr. 1 c). — b) γῆ — ὕδωρ. I 12, 5 (τὸ ὕδωρ) συρρυὲν ἐκ τῶν τῆς ἁπάσης γῆς ἀραιωμάτων. I 12, 14 sqq. τὴν μὲν ξηρὰν καλῶν γῆν, τὸ δ' ἀποκριθὲν ὕδωρ θάλασσαν. I 47, 16 ἄρτι τῆς γῆς νεοκτίστου φανείσης κατὰ τὴν τοῦ πολλοῦ ὕδατος διάκρισιν. IV 215, 2 τοῦ κατὰ πᾶσαν γῆν ἀναχυθέντος ὕδατος. I 45, 10 τὸ (sc. γλυκὺ καὶ πότιμον ὕδωρ) τῇ γῇ καὶ μέρος ταύτης ὑπολαβών. VI 106, 14 ὕδατος δὲ κατὰ τὴν εἰς γῆν πυκνουμένου μεταβολήν. VI 83, 19 ὕδωρ δὲ ἐπὶ γῆς ἀνακέχυται. III 208, 18 ὕδωρ ὅτι πολλὰ . . . ἔχει κοινὰ πρὸς γῆν. III 234, 16 ἀέρα γῆς μᾶλλον καὶ ὕδατος ζῳοτροφεῖν. IV 228, 15 ἀπ' ἀέρος . . . γῆ καὶ ὕδωρ ἐκκρέμανται. II 89, 20 πάντα ὅσα κατὰ γῆς ὕδατος συστήματα. I 296, 14 τὴν γῆν ὕδατι καθαίρειν ὁ δημιουργὸς διενοήθη. V 166, 14 ἡ δὲ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ πρὸς τὸ καθαρεύειν τῆς αἰτίας. V 167, 1 τὸ κεραμεοῦν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ὕδωρ ἐστὶ καὶ γῆ. IV 144, 18 τὰς ἐκ γῆς (τιμωρίας) opp. τὰς ἐκ τοῦ ὕδατος. IV 1, 8 τῶν ἐπὶ γῆς φθορᾶς διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. IV 10, 21 πάντα γὰρ τὰ μέρη τῆς γῆς ἔδυ καθ' ὕδατος. II 191, 1 οὐ παρὰ ὕδατος καὶ γῆς ποτὰ καὶ σιτία. IV 286, 19 ἐφ' ἑκατέρου γὰρ τῶν εἰς χρῆσιν δοθέντων ἀνθρώποις ὑπὸ θεοῦ, γῆς καὶ ὕδατος. — cf. Nr. 1 b) et 1 c). — c) γῆ — θάλαττα. I 23, 13. II 42, 10. 224, 3. 231, 28. 304, 17. III 2, 16. 99, 12. 208. 23. 277, 23. IV 7, 20. 157, 15. 259, 11. 278, 9. 295, 14. 303, 2. V 18, 1. 82, 10. 224, 3. 249, 19. VI 21, 7. 60, 8. 139, 15. 157, 2. 164, 1. 165, 5. 170, 29. 181, 20. 182, 14. 190, 20. 202, 14. 212, 7 (γῆ coni. θάλαττα). VI 110, 7 εἰ δὴ μειοῦται ἡ θάλαττα, μειωθήσεται μὲν καὶ ἡ γῆ. II 32, 9 χωρῆσαι ἂν ἠπειρωθείσης καὶ θαλάττης ἡ σύμπασα γῆ. VI 153, 18 ἀνθρώποις . . . ἡ φύσις χωρίον ἀπένειμε γῆν (opp. θάλαττα). I 278, 22. II 25, 21. 200, 18. III 187, 16. 197, 26 γῆς καὶ θαλάττης (πέρατα). I 40, 10 γῆς ὁμοῦ καὶ θαλάττης (μυχοί). II 100, 5 γῆν μεταλλεύουσι καὶ τὰ πελάγη διαβαίνουσι. VI 116, 3 ἡ δὲ ἡνωμένη γῆ. — II 138. 18 (κόλποι). III 149, 28 cf. VI 19, 16 (φλέβες). — d) singulae terrae: I 78, 14 Εὐιλάτ. III 94, 12 (Σοδομῖτις). IV 33, 16 Σοδομιτῶν. III 216, 2 (Χαλδαία). II 303, 3 (Χαλδαϊκή). II 53, 28. 304, 19. IV 16, 15. 18, 6 Χαλδαίων. I 239, 14. III 88, 11. 96, 21. 128, 4 Χαναναίων. IV 30, 15 (Χανανῖτις). IV 16, 17 Χαρραίων. VI 20, 4 ἀπόρευτος. V 81, 6 (βαθύγειος). III 228, 2 (βαθύγειος καὶ εὐδαίμων). IV 196, 11 (εὐδαίμων καὶ βαθεῖα). III 67, 3. 271, 8 (ἱερά). III 297, 6 (ὅμορος). III 65, 18. 214, 15. 216, 6 (πατρῴα). III 182, 22 (πολλή, ἐρήμη, ἄβατος). — V 72, 21 τῆς γῆς τὰ μὲν ὄρη. II 99, 18 περὶ γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδιάδος. II 137, 2 (βαθυγειότατα μέρη). I 131, 13 κελεύει αὐτῷ . . . γῆν οἰκεῖν. III 71, 8 ἐφ' ἣν ποιεῖται τὴν ἀναφοράν. VI 219, 1 ἐν τῷ τῆς τοσαύτης γῆς περιβόλῳ. — e) orbis

terrarum: V 228, 23 cf. 341, 8 ὁ σύμπας τῆς γῆς κύκλος. IV 257, 1 ὁ τῆς γῆς ἅπας ἐν κύκλῳ περίβολος. III 304, 15 χῶραι δὲ καὶ ἔθνη καὶ κλίματα γῆς. II 99, 22. 147, 8. 291, 18. III 298, 23. V 337, 19. VI 176, 21 (κλίματα). III 34, 12 (ζῶναι). II 311, 26 (μυχός). V 22, 8. 77, 15. 289, 5 (μυχοί). VI 19, 16 πάντας μυχοὺς ἐρευνῶμεν καὶ γῆς στρυφνὰς καὶ ἀποκρότους φλέβας ἀναστέλλομεν. III 31, 23 εἰς ἠπείρους καὶ νήσους διῃρεῖτο. I 278, 8. IV 227, 20. V 17, 15 γῆς (πέρατα). VI 182, 14 ἀπὸ ἐσχάτων γῆς. IV 245, 16 ἐσχατιὰ δὲ γῆ. V 323, 14. 354, 5. 374, 18 ἐν ἐσχατιαῖς γῆς. II 98, 17 ἄχρι τῶν ὑστάτων τῆς γῆς. V 242, 16 περὶ . . . γῆς ὅρων. IV 171, 22 ὅροι . . . γῆς οἰκουμένης. IV 119, 7 ἄχρι καὶ τῶν τῆς γῆς τερμάτων. III 249, 5 τὰ γῆς τμήματα. II 230, 18 τὰ τῆς συμπάσης μέρη γῆς. IV 214, 20 sq. τὸ πλήρωμα . . . ἀντίμιμον εἶναι γῆς ἁπάσης. VI 102, 10 κατὰ πᾶν μέρος τῆς γῆς. I 280, 15. 27 ἀπὸ τῆς γῆς κατάρατος ὁ νοῦς. I 292, 13 cf. 20. 295, 11 ἐὰν ἐκβληθῇς ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς. IV 64, 25 ποῖ γῆς ἀπελήλυθε; I 292, 26 ἐπὶ γῆν τὸ οἰκεῖον χωρίον ἐνεχθήσῃ. I 295, 12 εἰς γῆν καταπέφευγας, τὸ θνητὸν χωρίον. I 297, 10 μεστὴ δὲ ἀπὸ περάτων ἐπὶ πέρατα πᾶσα ἡ γῆ τῶν κακῶν τούτων. V 73, 10 τοῦ θεοῦ . . . ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ. VI 41, 10 „πᾶσα γῆ μοι πατρίς“. — f) terrae globus: I 135, 7 γῆν δὲ τὸν μέσον χῶρον (τοῦ κόσμου) λαχοῦσαν. VI 83, 15 γῇ μὲν ὁ μεσαίτατος ἀπενεμήθη τόπος. I 176, 10 νένευκε δὲ ἐπὶ γῆν τὸ μέσον τοῦ παντός. IV 171, 11 γῆς ἵδρυσιν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ παντός. III 93, 8 ἐνάτην (μοῖραν τοῦ κόσμου) γῆν σὺν ὕδατι καὶ ἀέρι. V 22, 11. 12 cf. IV 223, 16. 17. 229, 1. 281, 15 ὧν (sc. ἡμισφαιρίων) τὸ μὲν ὑπὲρ γῆν τὸ δ᾽ ὑπὸ γῆν ἐστιν. III 216, 11 εἰ (ὁ ἥλιος) τῆς γῆς μείζων ἁπάσης. II 259, 5 (ἥλιος) τοσοῦτον γῆς ἀφεστώς. V 119, 9 τὸ πρὸς γῆν μέρος (σελήνης). — g) meteorologia: III 235, 23 τὰς γὰρ ἀναδιδομένας ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεις. I 19, 14 κλόνον καὶ σεισμὸν γῆς. IV 266, 20 ἡ γῆ σεισμῷ τιναχθεῖσα. I 40, 2 οἱ πλάνητες . . . πλείστην ἐπιδεικνύμενοι συμπάθειαν πρὸς ἀέρα καὶ γῆν. V 23, 13 πάντων γὰρ ἐστηλίτευται τῶν ἐπὶ γῆς ἐν οὐρανῷ τὰ σημεῖα. II 303, 7 (Χαλδαῖοι) τὰ οὐράνια τοῖς ἐπὶ γῆς ἁρμοζόμενοι.

3. ager: I 13, 19 ὁ (sc. θεὸς) . . . προστάττει τῇ γῇ ταῦτα γεννῆσαι. I 21, 9. 11 ἐκάλει τὴν γῆν εἰς τὴν . . . γένεσιν . . . καί φησιν· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ . . . κτλ. I 44, 21 πρὶν γὰρ χλοῆσαι τὴν γῆν. I 211, 17 ἀφ᾽ οὗ τὸ πρῶτον αὐτὰ (sc. φυτὰ) γῆ παρέλαβεν. II 36, 8 (σπέρμα) ἐχυροῦ τινος γῆς μέρους ἅπαξ λαβόμενον. IV 36, 17 γῆν, φυτά, ζῷα. V 259, 18 (δενδρῖτις). V 159, 13 (σκληρὰ καὶ λιθώδης). III 47, 22 γῆς ἡ στεῖρα τῇ γονίμῳ (ἐναντία). V 375, 13 ἡ στειρωθεῖσα γῆ μεταβαλεῖ πρὸς εὐγονίαν. I 69, 24 τὴν δὲ λεπτόγεων καὶ τραχεῖαν καὶ ἄγονον γῆν ἄρδῃ. V 372, 7 ἡ πολλὰ γυμνασθεῖσα καὶ τραχηλισθεῖσα γῆ. V 260, 1 τὴν γῆν ἀνακτήσασθαι πονηθεῖσαν. VI 93, 2 τῆς γῆς ἀεὶ νεαζούσης ἀκμήν. V 273, 14 εἰς γῆν τὰ κλήματα καθείς. V 104, 2 γῆς προετοιμαζομένης εἰς σποράν. I 30, 4. V 257, 4. 312, 1 (ἄροτος) γῆς. V 40, 8 τὸ ἀρόσαι γῆν. II 75, 24 (καρποτόκος). III 9, 4 (καρποφόρος). V 292, 8 (κριθοφόρος καὶ σιτοφόρος). V 127, 8 (ἀγαθὴ καὶ πάμφορος). V 258, 17. 260, 5. 262, 12. 345, 6. VI 207, 12 (ἀρετῶσα). I 15, 2. 8 παντοίους δὲ καρποὺς ἤνεγκεν ἡ γῆ. I 26, 17 ὅσα γῆ καὶ ποταμοὶ καὶ θάλαττα καὶ ἀὴρ φέρουσιν. III 91, 8 ὅσα ἐκ γῆς βλαστάνει. V 135, 6 ὅσα δι᾽ ἔτους ἤνεγκεν ἡ γῆ. V 110, 3 οἳ (sc. νόμοι) καὶ τὴν γῆν μεθεῖσαν φόρων τῶν ἐτησίων. III 262, 29 ἐν οἷς ἡ γῆ βλαστάνει. VI 20, 18 τῶν ἐκ γῆς βλαστανόντων. V 137, 16 τῆς γῆς ὅσας τροφὰς ἐγέννησε. VI 103, 2 ἐκ γῆς τροφήν. V 232, 16 τροφαῖς ἡμέροις αἷς ἀναδίδωσι γῆ χρώμενα. IV 263, 18 ἵν᾽ ἀντὶ γῆς ὁ ἀὴρ σιτία τροφὴν ἄπονον φέρῃ. IV 261, 19 τροφῆς, ἣν γῆ μὲν οὐκ ἤνεγκε. III 225, 17 ἄχρις ἂν . . . γῆ δὲ τοὺς ἐτησίους ἀναδιδῷ καρπούς. V 359, 5 ἡ δὲ γῆ καρπῶν παντοδαπῶν οἴσει φοράν. I 282, 24 τὸ γῆς ἔρνος. V 367, 7 γῆ μέντοι κονιορτὸν οἴσει. V 125, 12 ἀπαρχὴ . . . τῆς χώρας . . . καὶ τῆς συμπάσης γῆς. V 127, 22 ἀπαρχὴ τὸ δράγμα τῆς τε οἰκείας καὶ τῆς συμπάσης γῆς. III 271, 18 „τὴν ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν“ αὐτῶν, ἀλλ᾽ οὐχὶ τῆς γῆς. IV 168, 18 cf. 147, 7 γῆ πολλάκις ὑετὸν ἤνεγκεν. V 108, 10 τοῖς μέρεσι τῆς γῆς . . . μεταδοτέον ἀναπαύλης. IV 215, 8 ἀπολαυσαμένης τῆς γῆς καὶ νέας ἀναφανείσης. I 58, 22 ἅπερ ἐδιδάχθη φέρειν ἡ γῆ δίχα γεωργικῆς ἐπιστήμης. II 95, 14 καὶ ἄνευ ἐπιστήμης περὶ τὴν γῆς ἐπιμέλειαν πονεῖσθαι. I 68, 1. 222, 17. 282, 3. II 120, 4 (ἐργάζεσθαι) τὴν γῆν. I 222, 17. 283, 6. II 96, 1. 99, 16. 100, 18. 108, 26 γῆς (ἐργάτης). II 95, 12. 99, 10. 100, 13 γῆς (ἐργασία). I 285, 11 τῷ δὲ ἀθέῳ Κάιν

οὐδὲν ἡ γῆ τῶν εἰς εὐτονίαν προστίθησι. I 168, 2 ἡ γῆ κατάρατος. — V 114, 19. 127, 4. 141, 8 γῆς (ἀποτομή). V 19, 20. VI 22, 11 (ἀποτομαί). III 299, 13. IV 172, 19 (κλῆρος). V 114, 9 μετουσίαν γῆς οὐκ ἔχουσιν (οἱ ἐπηλύται).

4. humus, materia: III 209, 14 οἱ ἀστέρες γῆς εἰσιν ὄγκοι. I 47, 20 οὐκ ἐκ τοῦ τυχόντος μέρους τῆς γῆς ἔοικεν ὁ θεὸς . . . τὸν ἀνθρωποειδῆ τοῦτον ἀνδριάντα πλάττειν ἐθελῆσαι. I 69, 7 ἄνθρωπον δὲ τὸν ἐκ γῆς. I 94, 27 ἐκ γῆς ἄνδρα ἐδημιούργει. II 140, 19 cf. III 90, 15 τὸν πρῶτον διαπλασθέντα ἐκ γῆς. III 14, 9 πλάσμα γῆς. I 148, 7 sqq. τὸ . . . σῶμα ἐκ γῆς δεδημιούργηται. II 269, 2 sq. τὸ σῶμα καὶ ἐκ γῆς ἔλαβε τὴν σύστασιν καὶ ἀναλύεται πάλιν εἰς γῆν. I 169, 12 ἀπὸ τῶν φθειρομένων γῆς σωμάτων. III 250, 15 cf. V 64, 8. 18 γῆν καὶ ὕδωρ . . . φυραθέντα καὶ μορφωθέντα πρὸς τοῦ ἀνθρωποπλάστου εἰς τὸ ἡμέτερον ἀποκριθῆναι σῶμα. I 93, 11 „ἐξαγαγέτω γῆ ψυχὴν ζῶσαν.“ I 91, 2 τὸ πεπλασμένον ἐκ γῆς (γένος ἀνθρώπων). I 183, 10 τοὺς φύντας ἐκ γῆς. VI 90, 20 τοὺς . . . Σπαρτοὺς ἐκφῦναι . . . τελείους καὶ ἐνόπλους γῆς παῖδας. II 19, 31. 54, 17. 145, 17 γῆς (παῖδες). II 44, 3 αἱ (sc. ψυχαὶ) δὲ οὐδενὶ τῶν γῆς μορίων ἠξίωσάν ποτε συνενεχθῆναι. II 138, 23 τὰ σώματος καὶ γῆς φίλα. — II 300, 17 τὰ γῆς ἆθλα. V 19, 12. 164, 7 „ἄχθος γῆς“. III 108, 5 cf. IV 127, 4 τὰ γῆς ἄχθη. — III 251, 9 γῆν καὶ σποδὸν εἶπεν ἑαυτόν. II 90, 11 ἑαυτὸν εὐθὺς ἔγνω γῆν καὶ τέφραν ὄντα. — I 55, 4 (ὄφις) γῆς βώλοις σιτίῳ χρῆται. II 48, 9 (ψυχαὶ) γῇ προσερρίζωνται. V 238, 10 τῆς γῆς ἀφειστήκει. V 166, 10. 18 βῶλον γῆς ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν ἐδάφους. V 328, 1 cf. 351, 9 αἵματι ἀνθρωπίνῳ τὴν γῆν ἐμίανε. V 193, 2 cf. IV 267, 16 ἐπικρυπτέσθωσαν γῇ. IV 63, 3 εἰς ὄρυγμα γῆς. V 191, 13 ὀρύγματα γῆς. II 109, 6 χάσμα γῆς. IV 266, 17 χάσματα γῆς.

5. γ. cum matre vel femina comparatur: I 46, 5 μήτηρ. I 5, 9 γῇ τῇ πρεσβυτάτῃ καὶ γονιμωτάτῃ μητέρων. VI 90, 17 πάντων μήτηρ. I 45, 21 γῆς τῆς πάντα τικτούσης. II 136, 16. 20 (μήτηρ) χερσαίων ζῴων. I 5, 6 οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα . . . ἀλλὰ γυνὴ γῆν μεμίμηται. — VI 93, 9 μήτραν ὑπολαμβάνειν γῆν. VI 93, 12 μαζοὺς καθάπερ γυναικὶ γῇ φατέον.

6. γ. tanquam dea ab hominibus veneratur: II 191, 25 (εἰκόνες) coni. ὕδατος. VI 47, 9 τοὺς τὰ στοιχεῖα τιμῶντας, γῆν, ὕδωρ, ἀέρα, πῦρ. VI 47, 12 cf. I 46, 5 τὴν δὲ γῆν Δήμητραν (καλοῦντες). IV 281, 7 (Κόρη, Δημήτηρ, Πλούτων). — V 86, 14 γῆν, ἥλιον, ἀστέρας κτλ. (προκαλεῖσθαι εἰς τὸν ὅρκον).

7. γ. cum praepos.: I 51, 19. 57, 4. II 46, 8. III 276, 20. IV 150, 18. VI 106, 9. 189, 14 ἀπὸ γῆς. III 50, 8 ἄχρι γῆς. I 11, 17. V 337, 23 εἰς ἅπασαν τὴν γῆν. I 13, 16. 14, 14. 41, 9. 55, 10. II 96, 19. IV 221, 3. V 338, 4 ἐκ γῆς. I 51, 15. 53, 24. 277, 16. III 297, 29. IV 212, 5. 267, 10. 299, 4. V 120, 4. 14. 138, 14. 150, 15. 212, 12. 325, 6 ἐπὶ γῆς. I 19, 6. 21, 1. II 110, 17. 118, 3. 280, 27. IV 263, 22. V 10, 18. 264, 15 ἐπὶ γῆν. I 67, 12. 13. II 280, 23. III 230, 3 ἐπὶ τὴν γῆν. I 282, 17. II 89, 9. 96, 11. VI 94, 1 κατὰ γῆς. II 11, 14. 27, 19. III 64, 4. V 244, 3. 346, 2. VI 117, 17 κατὰ γῆν. VI 202, 11 παρὰ γῆν. I 277, 22 περὶ γῆν. VI 83, 21 πρὸς γῆν. I 211, 10 ὑπὲρ γῆς. V 193, 6. 211, 16 ὑπὲρ γῆν. I 61, 13 ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν. III 122, 20 ὑπὲρ γῆς . . . ὑπὸ γῆν. VI 100, 8 ὑπὸ γῆς cf. locos sub aliis numeris allatos.

8. All: I 85, 1 (Ἀδάμ). I 61, 6. III 152, 1 (αἴσθησις). I 66, 16. 67, 23 (ἡ ἰδέα) τῆς αἰσθήσεως. IV 227, 23 cf. V 23, 15 τὰ μὲν ἄνθινα σύμβολον γῆς. III 242, 5 (ἀρετή). III 96, 4 ἡ βύσσος. V 128, 17 (ἑστία). IV 224, 10 γῆς καὶ ὕδατος σύμβολον εὐχαριστίας. III 88, 23 Χαναναίων (κακιῶν σύμβολον). I 68, 8 νοῦν εἴρηκε γῆς πηγήν. I 67, 19 (νοῦς) οἷα πίονος γῆς. II 244, 27 (ἡ δεικνυμένη καὶ αἰσθητὴ οὐσία). II 274, 14 εἰς τὴν πατρῴαν γῆν τὴν ἱεροῦ λόγου . . . ἡ δ' ἐστὶ σοφία. III 242, 12 τὸ δὲ σοφίας γένος ἄμμῳ γῆς ἐξομοιοῦται. II 234, 10. 268, 9. 269, 23. III 16, 15. 61, 9. 14 (σῶμα). I 168, 3 διὰ τῆς ὅλης ψυχῆς, ἣν κέκληκε γῆν. — IV 225, 11 οὐρανοῦ δὲ καὶ γῆς παρίδρυται τὰ σύμβολα. I 182, 12 (ὁ θεὸς) σπέρμα τῷ θνητῷ γένει καταβαλλόμενος εὐδαιμονίας εἰς ἀγαθὴν καὶ παρθένον γῆν.

γηγενής. I 47, 11. IV 13, 21 cf. IV 4, 6. V 329, 2 (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος). I 54, 11 ἑρπετόν. I 69, 12 (νοῦς). — V 116, 3 νόμῳ . . . οὐδὲν θνητὸν ⟨καὶ⟩ γηγενὲς ἀθανατίζοντι. I 23, 4 ἐμφερέστερον γὰρ οὐδὲν γηγενὲς ἀνθρώπου θεῷ. — I 82, 3 (ὁ γ.). III 219, 18. V 338, 5. VI 93, 20 (οἱ γηγενεῖς). V 124, 21 sq. τοὺς δὲ παλαιοτάτους γηγενεῖς τε καὶ ἐκ γηγενῶν. I 94, 8 διὰ τὰς τοῦ γηγενοῦς

χρείας. V 327, 16 τοὺς ἐκ τοῦ γηγενοῦς φύντας. — I 28, 21. 45, 18 (τὰ γηγενῆ).

γήινος. II 88, 2 τὰ τῷ δοκεῖν ἀγαθὰ πάντα. I 85, 2 (Ἀδάμ). I 69, 2 sqq. (ἄνθρωπος). II 22, 1. 87, 2. 88, 1. 91, 3. 93, 13. 296, 19 Ἐδώμ. I 150, 4 (ἐπιστῆμαι). I 148, 6 τῆς . . . σώματος τροφῆς ἡδοναί. II 148, 4 κτῆμα. I 85, 2. 86, 8 (νοῦς). II 143, 7. III 13, 7 (νοῦς, Ἀδάμ). III 270, 8 ὄγκος, Ἀδάμ. II 288, 10 (πλοῦτος). I 295, 9. II 99, 21. III 54, 2 (σῶμα). III 91, 18 (σώματος ὄγκοι). III 83, 25 (τρόποι). I 148, 13 οὐ γήινοι . . . αἱ ψυχῆς τροφαί. I 108, 20 (φύσις). — III 152, 17 ἡ τοῦ θεοῦ σοφία . . . οὐδὲν ἐπιφερομένη γήινον. — I 161, 3. II 90, 4. III 18, 20 (τὰ γήινα). I 148, 17 οὐ γηΐνοις . . . τρέφεται ἡ ψυχή.

γίγας. II 53, 11. 16 (μῦθος) περὶ γιγάντων. II 55, 7 περὶ τῶν γιγάντων. IV 175, 18 γίγαντας ἢ γιγαντώδεις. — II 42—55 Φίλωνος περὶ γιγάντων.

γίγνεσθαι (γίνεσθαι). III 56, 3 πάντα
× γ. coni. μηδὲν εἶναι. VI 74, 5 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος οὐδέν. VI 97, 9 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τι γενήσεται. VI 100, 14 γενέσθαι δ' ἄνευ κινήσεως ὁτιοῦν ἀδύνατον. V 141, 26 γεγόνασι καὶ φθαρήσονται. I 63, 3 θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων. III 131, 4 ὅτι γέγονε τὸ πᾶν. I 200, 9 τὸν θεὸν ὑφ' οὗ γέγονεν (ὁ κόσμος). III 112, 12 γέγονε . . . ὁ κόσμος. IV 37, 15 cf. VI 90, 6. 7. 95, 5 εἰ . . . γέγονεν ὁ κόσμος. VI 100, 21 τὸν κόσμον ἐμπυρωθέντα γενέσθαι. I 61, 12 cf. 90, 8. 228, 19. II 250, 27. 303, 19. VI 77, 8. 85, 14 γεγονέναι τὸν κόσμον. I 69, 11 „ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος“. I 69, 9 τότε γὰρ γίνεται, οὐκέτι πλάττεται. I 63, 16 γ. opp. τελειοῦσθαι. I 132, 3. 5 (ἀγαθὰ) γενόμενα opp. οὐ γενόμενα. I 136, 7 (φύσεις) γενομένας καὶ πλαττομένας. I 110, 3. 10 „γενέσθω“. I 66, 6 ἐπιφέρει τὸ „ὅτε ἐγένετο“. I 76, 14 „Ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα“. — I 3, 6. 60, 13. 94, 9. 122, 5. II 147, 14. 159, 20. 176, 4. 190, 23. 247, 20. III 23, 5. 47, 10. 263, 17. V 345, 17 (τὸ γεγονός). I 4, 11. 8, 15. 28, 19. 135, 14. II 2, 12. 4, 2. 33, 28. 68, 23. 74, 16. 137, 10. 17. 144, 3. 159, 17. 254, 25. 255, 9. III 53, 2. 82, 3. 145, 18. 212, 5. 221, 8. IV 224, 5. 282, 20. 291, 12. V 4, 7. 8, 8. 203, 20. 346, 11. VI 75, 10 (τὰ γεγονότα). V 126, 20 ποιητῇ πρὸ γεγονότων ἀνακεῖσθαι. I 85, 15 τῷ κατ' εἰκόνα καὶ κατὰ τὴν ἰδέαν γεγονότι. I 199, 16. 261, 4. II 4, 13. III 213, 8. V 135, 6. 148, 11 (οἱ γεγονότες). I 199, 24. II 5, 3. 266, 2. 277, 18. III 180, 22. 183, 27. V 142, 14 (τὸ γινόμενον). I 65, 19. 66, 7. 71, 5. 120, 23. II 24, 13. 183, 23. 253, 2. 14. 263, 5. 284, 17. 285, 3. 290, 2. III 68, 16. 19. 112, 14. IV 20, 14. V 3, 19. 4, 8 (τὰ γινόμενα). I 60, 7. 124, 15. 174, 16. 194, 2. 230, 1. 243, 7. II 65, 4. 69, 9. 131, 12. 143, 16. 172, 16. 262, 10. 306, 9. III 38, 17. 47, 3. 62, 8. 81, 18. 23. 123, 2. 130, 8. 131, 6. 164, 16. 19. 270, 7. 9. IV 17, 8. 28, 8. V 24, 16. 203, 11. VI 81, 16. 85, 12. 91, 1. 95, 3 (τὸ γενόμενον). I 114, 9. 135, 26. 265, 20. 292, 27. 30. II 249, 18. 294, 19. IV 224, 3. 283, 12. V 336, 8. VI 94, 2 (τὰ γενόμενα). III 244, 3 τὰ γενησόμενα. III 187, 26 τὸν γενόμενον ἀποφαίνειν ἀγένητον. I 93, 20. 23 (ὁ πρῶτος γενόμενος). I 198, 18 οἱ γενόμενοι πάντες.

γιγνώσκειν (γινώσκειν). II 178, 20
× (θεόν). II 173, 28 (τὸ θεῖον). III 146, 6 ὅσα μετὰ τὸν θεόν. II 178, 14 τὸ μέγεθος τοῦ παντὸς ἡγεμόνος. V 332, 6 τὸ ὄν. III 218, 6 τὸν ὄντα. II 178, 21 τὸ μεγαλεῖον τοῦ ὄντος. II 57, 8 τὴν περὶ τὸ ὂν . . . βεβαιότητα. II 270, 4 σεαυτόν. II 90, 11. III 217, 18. 218, 3. 251, 1. 252, 15. V 3, 6. 64, 10 ἑαυτόν. III 166, 15 ἑαυτὸν καὶ τὴν τοῦ θνητοῦ γένους οὐδένειαν. III 8, 16 τὴν ἑαυτῆς οὐδένειαν. II 295, 5. V 64, 5 ἑαυτούς. III 188, 18 τὸ ἴδιον τοῦ θνητοῦ. III 120, 3. 217, 13. 16. V 11, 13. VI 168, 16 γνῶθι σαυτόν. V 43, 8 τοῖς κατὰ θεὸν . . . ζῆν ἐγνωκόσιν. I 264, 8 πάντες . . . μετεωροπολεῖν ἐγνώκασιν. I 263, 13 εἰ γὰρ μὴ τὸ ψυχῆς ὄμμα ἐπεπήρωντο, ἔγνωσαν ἂν ὅτι . . . I 177, 6 γνώσῃ . . . τὴν τῶν ἀκράτων δυνάμεων σύνοδόν τε καὶ κρᾶσιν. I 147, 13 τἀληθές. II 164, 10 τὸ ζητούμενον. II 200, 24 τὸ συμφέρον. V 87, 12 εἰς τὴν τοῦ γνωσθέντος τελείωσιν. V 285, 7 τὰ γνωσθέντα καλῶς τελειοῦντα. — I 76, 6 τὸ . . . ξύλον, τὸ τοῦ γ. καλὸν καὶ πονηρόν. — II 8, 18 τίνα ἔγνω γυναῖκα ὁ Κάιν. II 29, 12 ἡ δ' ἀεὶ παρθένος ὑπὸ ἀνδρὸς . . . οὐ γινώσκεται.

γλυκαίνειν. I 151, 12. 284, 28. II 34, 22. 47, 6. 275, 17. 21. III 107, 6. 140, 1. IV 272. 6. V 70, 14.

γλυκύπικρος. III 283, 7 (ἡδονή).

γλυκύς. III 140, 2 (ἀρετή). III 139, 10 (μάννα). I 97, 5 (νᾶμα). II 192, 13 νᾶμα καλοκἀγαθίας. V 221, 19 (πηγή). III 107, 7 πόνος. II 206, 21 (τρόπος). III 47, 22. 208, 18 (ὕδωρ). I 187, 13 sq. (χυλοί). — III 107, 8 τὸ γὰρ ἐν πόνῳ γλυκύ.

γλυκύτης. I 285, 6 τῶν ἐπιστήμης θεωρη-

μάτων. III 107, 17 τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν.

γλῶττα. 1. **gustatus instrumentum:** I 55, 21 γλώττῃ . . . τῇ χυλοὺς δικαζούσῃ.

2. **vocis instrumentum:** II 191, 3 παρὰ γλώττης τὸ λέγειν. III 211, 6 πλήττουσα τῇ τῆς φωνῆς τάσει τὸ ἔναρθρον ἐνσφραγίζεται καὶ λόγον. II 75, 8 τὸ . . . πνεῦμα . . . τυποῦται μὲν ἐν στόματι ὥσπερ ὑπὸ δημιουργοῦ τινος γλώττης. II 236, 3 χείλη δὲ στόματος μέν ἐστι πέρατα, φραγμὸς δέ τις γλώττης. VI 31, 10 ἀποτραγὼν τοῖς ὀδοῦσι τὴν γλῶτταν. IV 256, 8 ποίῳ στόματι, τίνι γλώττῃ, ποίᾳ φωνῆς ὀργανοποιίᾳ. I 281, 16. II 236, 14. III 61, 3 (coni. στόμα, φωνητήρια ὄργανα). III 306, 23 γλώττῃ καὶ στόματι καὶ χείλεσι. IV 139, 8 cf. 276, 2 (coni. στόμα, ἀρτηρία). I 287, 7 ἡ διὰ γλώττης καὶ τῶν ἄλλων φωνητηρίων ὀργάνων ἠχή. II 106, 7 τῇ διὰ γλώττης καὶ στόματος ῥεούσῃ φωνῇ. I 227, 2. 279, 10. II 277, 18. 282, 11. 284, 8. 290, 17. III 4, 18. 167, 4. 187, 9. 198, 14. 303, 7. IV 230, 6. 289, 21. VI 206, 23 (coni. στόμα). II 190, 7 μυρίοις στόμασι καὶ γλώτταις. I 221, 20 (coni. σῶμα, αἰσθήσεις, γαστήρ, τὰ μετὰ γαστρός). III 88, 5. V 134, 16 (coni. γαστήρ, τὰ μετὰ γαστέρα). V 98, 18 (coni. γαστήρ, τὰ γεννητικά). I 195, 18 μετὰ στωμυλίας καὶ τῆς περὶ γλῶτταν καὶ τὰ φωνητήρια ὄργανα εὐπραγίας. — III 3, 10 γλώττῃ σιωπᾶν. I 297, 15 cf. II 232, 1 ἐκτετμῆσθαι γλῶτταν. I 297, 17 τινὰς τῶν σοφῶν . . . γλῶτταν ἀποτραγόντας. V 326, 9 τῷ παρειμένῳ γλῶτταν. I 197, 24 τὴν γλῶτταν ἐπήρωσεν. — IV 185, 7 θεσπίζων ἕκαστα διὰ τῆς σῆς γλώττης οὐ συνιέντος. V 66, 1 ἄνευ γλώττης καὶ στόματος, μόνῃ ψυχῇ. — IV 227, 3 τοῖς ὦτα καὶ γλῶτταν σοφίᾳ κεκαθαρμένοις. IV 290, 12 καθαρεύει ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ γλῶτταν. IV 246, 3 μεμιασμένῃ ψυχῇ τε καὶ γλώττῃ. V 374, 14 γλώττῃ coni. διανοίᾳ κεκαθαρμένῃ. V 87, 1 γλῶτταν ἡ φύσις αὐτοῖς ἐδωρήσατο. V 229, 16 (ἐπιθυμία) ἐπὶ γλῶτταν φθάσασα. III 127, 13. 282, 19 (ἄθυρος). I 268, 11. V 13, 13 (ἀχάλινος). III 285, 12 (ἀχαλίνωτος). III 127, 21. 279, 25. IV 283, 6 (κακήγορος). III 301, 13 (κυνώδης). V 369, 24 πάρεσις γλώσσης. I 263, 20 τὸν αὐθάδη μετὰ ἀφηνιασμοῦ δρόμον γλώττης. IV 248, 16 κατ' ἐπισυρισμὸν γλώττης. III 199, 9 προπετείᾳ δὲ γλώσσης. III 7, 13 σύ μοι γλῶσσαν παιδείας ἔδωκας. IV 247, 1 τοῦ τοσοῦτον ἀσέβημα φθεγξαμένου. IV 5, 16 τὴν μὲν γλῶτταν ἀνεὶς πρὸς ἄμετρον . . . διήγησιν. III 267, 5 τιθασεύουσι γλῶτταν. V 36, 3 ὅταν πληγῶσιν ὑπὸ γλώττης. — VI 221, 11 τῶν ἐθῶν καὶ νομίμων τὴν γλῶτταν ἐπεγόντων. I 178, 18 φωνὴν ἐναργεστέραν οὖσαν τῆς διὰ γλώττης.

3. **lingua** = διάλεκτος. II 231, 23 τήν γε φωνῆς εἰς μυρίας διαλέκτων ἰδέας τομήν, ἣν καλεῖ γλώττης σύγχυσιν. II 224, 15. IV 14, 3 Ἑβραίων. IV 7, 7 Ἑβραίων — Ἑλλήνων. II 20, 8. 221, 11. V 339, 5 (Ἑλλάς). IV 209, 11 τὴν Ἑλληνικὴν . . . τὴν Χαλδαίων. IV 207, 7 εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν τὴν Χαλδαϊκὴν μεθαρμόζεσθαι. IV 206, 4 (Χαλδαϊκή). III 239, 13 (χαλδαΐζουσα). IV 86, 14 ἐγχωρίῳ γλώττῃ. II 114, 20. III 109, 3. IV 223, 14. 304, 6. V 96, 5. 120, 17. 134, 12 πατρίῳ γλώττῃ. II 235, 5. 259, 4. VI 176, 7 κατὰ γλῶτταν.

γνήσιος. II 242, 18. IV 57, 25 (ἀγαθόν). II 88, 17. 218, 5. 264, 6. III 95, 4. 142, 26 sq. IV 49, 5. 127, 20 (ἀγαθά). II 218, 3. VI 23, 6 (ἀδελφοί). III 151, 9 (ἀνήρ). IV 298, 3 (ἀποκυόμενα). III 269, 5 (βλάσται). II 101, 12 ἔγγονον. III 181, 24 cf. II 57, 3 ἀστῆς ψυχῆς ἔγγονον. V 158, 4 (ἔθη). V 74, 19 ἀληθείας ἐρασταί. I 225, 12 (θεραπεία). I 263, 6. 7. III 29, 5 (θεραπεῖαι). V 345, 22 (θεραπευταί). V 361, 2 οἱ θεραπευταὶ θεοῦ. III 79, 7 (θεωρήματα). III 121, 5 θυγάτηρ. I 272, 22. IV 136, 24 (ἱκέται). V 344, 13 (ἵμερος). I 210, 12. 213, 11. 220, 10. II 45, 11. IV 232, 23 (κάλλος). II 50, 20 cf. I 220, 10. II 285, 14 τὸ . . . ἀρετῆς κάλλος. II 243, 15 καλόν. III 302, 4 (ὁ διανοίας καρπός). I 110, 10 (κινήματα ἐν ψυχῇ). VI 90, 16 (κόσμος). I 219, 15 κτήματα. V 253, 3 οἱ . . . λειτουργοὶ θεοῦ. V 348, 26 (οἰκειότης). II 147, 24. III 5, 20. 11, 16. IV. 43, 14. 108, 3. VI 191, 23 (πάθος). V, 286, 12 πάθη. IV 30, 12. 123, 8 (παῖς). III 73, 16. 75, 4. 77, 2. IV 71, 1. 126, 25. 297, 19. V 282, 5. 334, 21. 368, 24. VI 25, 8 (παῖδες). III 302, 14. VI 98, 18. 167, 10. 169, 2 (πατήρ). IV 155, 14 (πλῆθος). IV 6, 23. 116, 6 (πλοῦτος). V 287, 11 (συγγένεια). IV 76, 22. V 256, 16 (τέκνα). II 145, 17 (θεοῦ τρόπος). IV 123, 16 (τροφαί). III 154, 20. IV 38, 18. 43, 13. 56, 1. 124, 5 (υἱός). IV 198, 10. V 251, 8. VI 65, 12. 162, 22 (υἱοί). VI 160, 7 υἱωνός. III 216, 13 cf. 209, 20 (φέγγος) σελήνης. II 238, 17. III 13, 4. IV 106, 2. VI 123, 23 (φιλία). V 76, 9 φίλος. II 22, 10 (φιλοσοφία).

108, 4 Μωυσέως . . . φοιτηταί. II 36, 5 ἀγαθοῦ φυτόν. III 157, 8 (φῶς). I 288, 25 (χαρά). — II 81, 9. III 266, 12. V 311, 10 (τὸ γνήσιον). I 293, 21. IV 55, 11. 74, 8. 269, 14. V 220, 12. VI 122, 8 (τὰ γνήσια). II 226, 19 (γνήσια coni. ἄφθονα). III 262, 28 (γνήσια opp. νόθα). II 286, 25 (ὁ γ.). — II 158, 11. III 191, 28. IV 201, 14. V 283, 8. 324, 6. VI 1, 11. 28, 20. 70, 22 γνησίως.

γνόφος. II 3, 19 cf. IV 158, 8 εἰς τὸν γνόφον ὅπου ἦν ὁ θεός. II 52, 18 εἰς τὸν γνόφον, τὸν ἀειδῆ χῶρον. II 4, 1 οὐ γὰρ ἐν γνόφῳ τὸ αἴτιον. — All: III 157, 12 (ἡ ἀόρατος καὶ ἀσώματος οὐσία).

γνοφώδης. IV 162, 12 (νύξ).

γνώμη. V 323, 19 οἷος ὁ λόγος, τοιάδε ἡ γ. VI 28, 20 λόγοι γνώμαις διαμάχονται. V 174, 12 μὴ τὸ τέλος τῇ γνώμῃ συνέδραμε. V 283, 4 (coni. ἐπιστήμη). III 222, 13 (coni. νόμος). II 308, 4 (coni. ζηλώσεις). VI 38, 8 γνώμης οὐχ ἥμαρτε. VI 197, 8 γνώμης δὲ . . . διημάρτανε. VI 40, 9 ἔπαινον μὲν τῆς γνώμης. V 273, 10 τῆς γνώμης αὐτοὺς ἐπαινέσας. — III 248, 20 διὰ γνώμης ἀβεβαιότητα. II 55, 3 μεταβολὴ καὶ μετάθεσις. II 62, 2 ὁ ἄφθαρτος καὶ μακάριος . . . οὐ χρῆται γνώμης μεταβολῇ. II 61, 8 τὸ ἀκλινὲς καὶ ἀρρεπὲς τῆς γνώμης. II 61, 2 cf. IV 253, 15 ταῖς γνώμαις ἐπαμφοτερίζειν. IV 171, 24 γνώμης ἐσφάλησαν. IV 188, 6 διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀβέβαιον. IV 187, 6 τὸ τῆς γνώμης ἐχυρόν. IV 167, 14 ἐπὶ τῷ τῆς γνώμης αὐτῶν ἀνιδρύτῳ. II 71, 12 προαναπεσὼν γὰρ τὴν γνώμην. II 31, 3 ἡ (sc. ὀξύτης) ἀπὸ γνώμης συνίσταται. I 288, 15 ἀνενεγκεῖν τὴν γνώμην ἐνὶ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. I 280, 9 τῆς γνώμης ἴσον τῷ τελείῳ δυναμένης. I 189, 13 γνώμην ὀχυρωσάμενον καὶ ἀναφραξάμενον τῇ ἑαυτοῦ καρτερίᾳ καὶ ὑπομονῇ. I 174, 6 (τὴν ψυχὴν) τὴν γνώμην . . . ἀπαμφιασθεῖσαν. VI 195, 14 τὴν ἑκάστου γνώμην διηρεύνα. VI 196, 18 συνελάμβανον δὲ τῇ γνώμῃ ταύτῃ πολλοὶ τῶν συνδιεπόντων. III 135, 11 τόπον γνώμης ὄλισθον. II 235, 28 ὅτῳ ἠρεμεῖν πέφυκεν. II 302, 10 ὅταν ἀφηγῆται τῆς γνώμης ὁ θεός. VI 129, 23 τίνα γνώμην εἶχον; VI 201, 9 τίνες οὖν ἦσαν αἱ γνῶμαι; VI 123, 12 ἐξασθενῶν καὶ διαρρέων τὴν γνώμην. I 14, 9 οἷοι (sc. ἄνθρωποι) τὰς γνώμας ἔσονται. VI 203, 11 τί δέ μου τῆς γνώμης προαισθάνονταί τινες; IV 190, 3 τὰ δὲ μέλλοντα λέγεσθαι γνώμης τῆς ἐμῆς εἰκασίαι. — IV 240, 6 cf. II 257, [illegible]. 270, 2 τὰς γνώμας . . . ἠλλοτριωμένοι. V 108, 2 τῶν πλουσίων οὕτως ἀτυχεῖς τὰς γνώμας τινές. I 272, 19 τοῖς τὰς γνώμας ἱερωτάτοις Λευίταις. II 304, 9 cf. III 23, 6 τοὺς ἔτι τὴν γνώμην χαλδαΐζοντας. — I 234, 19 γνώμαις καὶ διηγήσεσιν ἀραιολογούντων παρεῖναι. VI 116, 18 cf. I 84, 6. II 196, 29 sqq. III 147, 16 γνώμην (ἀποφανεῖσθαι). I 159, 6 δικαστὴς γ. βουλὴ νόμος . . . (θεός ἐστιν). I 288, 18 ἐπειδάν τις ἢ βουλῇ ἢ δήμῳ . . . ἐπιχειρῇ γνώμην εἰσηγεῖσθαι. — I 164, 28 αἱ δὲ γνῶμαι θυγατέρων ἔχουσαι δύναμιν. VI 214, 2 ἀσθενέστεραι . . . αἱ γνῶμαι τῶν γυναικῶν. VI 163, 2 δεινὸν δὲ γυνὴ γνώμην ἀνδρὸς παραλῦσαι.

I 54, 16 (ἀβέβαιος καὶ ἀνίδρυτος). II 192, 28. 291, 19. V 271, 12 (ἀγαθή). V 285, 6. VI 201, 8 (ἀγαθαί). V 49, 6 (ἀγαθαὶ καὶ συμφέρουσαι). I 140, 29 (ἅγιαι). III 199, 9. 224, 7. 305, 8. V 118, 16 (ἀγνώμων). I 270, 3. V 20, 15. 58, 21 γνώμαις ἀγνώμοσι. IV 156, 17 (ἄδολος καὶ καθαρά). V 10, 7 (ἀήττητος). III 3, 4 (αἴσιος). II 52, 17 (ἀκλινής). II 93, 24 (ἄκριτοι). III 55, 1 (ἀληθεστάτη). VI 124, 1 (ἀλυσιτελέσταται). III 154, 5 (ἀμείνων καὶ κυρία). I 103, 19 (ἀμετάβλητος καὶ κατακορής). III 288, 23 (ἀμίαντοι καὶ παρθένοι). II 273, 21 (ἀνενδοίαστος). IV 39, 4 (ἀνένδοτος καὶ ἀρρεπής). V 281, 15. 283, 18 (ἀνθρωπίνη). II 260, 4 (ἀνίερος). V 190, 3. 278, 8 (ἀνόσιος). III 135, 19 (ἀπλανής). I 212, 12 (ἀποίκιλος). V 143, 6 (ἀρίστη καὶ τελειοτάτη) τῆς ἄνω φύσεως. III 246, 9 (ἄρισται). I 261, 8 ἄστατοι καὶ ἀνίδρυτοι. II 78, 5 (ἀσυγκατάθετος). III 20, 14 (αὐτεξούσιος καὶ αὐτοκράτωρ). IV 112, 6 (αὐτοκέλευστος καὶ ἑκούσιος). I 174, 1 (ἀφανής). VI 181, 24 (ἄφθονος καὶ πλουσία). I 124, 27 (βεβαία). III 97, 1 (βεβαία καὶ παγία). II 242, 4 (τοῦ ὄντος βεβαιοτάτη). VI 219, 16 (δικαιοτάτη). II 16, 23 (δυσκάθαρτος). II 66, 21 (ἐθελουργὸς καὶ αὐτοκέλευστος). VI 65, 7 (ἐθελούσιος). III 270, 24 ἐκκεκαθαρμένης ταῖς παιδείας ὑποθήκαις γνώμης. II 2, 23. III 134, 21. 286, 25. IV 212, 12. 284, 16. V 108, 8. 154, 4. 155, 6. 159, 16. 184, 2. 216, 22. 226, 19. 253, 16. 348, 5. VI 49, 9. 129, 20. 147, 3 ἑκουσίῳ γνώμῃ. IV 2, 19. V 8, 2. 26, 7. 292, 19. 368, 14 γνώμαις ἑκουσίοις. I 193, 21. III 16, 11. IV 184, 21. 307, 10. V 328, 16. VI 64, 6 cf. I 144, 23 καθ' ἑκούσιον γνώμην. IV 2, 22 τῶν τε ἐκ προνοίας καὶ τῶν ἄνευ ἑκουσίου γνώμης. V 218, 22 (ἐλευθέρα). III 273, 22 (ἐναντία). III 158, 5 (ἐναντίαι). II 17, 23 (εὐθύβολος καὶ εὔθικτος). IV 179, 4 (ἥμερος). I 241, 2. II 2, 20.

III 124, 8 (ἡμετέρα). II 62, 12. VI 91, 8 (ἡμέτεραι). II 87, 20 θαυμασιωτέρα. IV 33, 4 γνώμῃ θείᾳ. IV 241, 1 ἰδίᾳ γνώμῃ. IV 38, 21 (ἰσχυρά). IV 236, 10 (καθαρὰ καὶ ὁσιωτάτη). II 39, 5 κακαί. III 121, 20 (κοινωνὸς . . . ἀνεπίληπτος). IV 76, 16 κοινωφελεῖς. IV 177, 1 cf. V 126, 8. 170, 8 γνώμῃ μιᾷ. II 239, 14 (ὀρθή). VI 144, 22 (ὁσιώταται). I 112, 5 (ὀφιομάχος). III 263, 17 περιμάχητοι. VI 165, 13 πλουσίᾳ χειρὶ καὶ γνώμῃ. II 82, 4. 218, 9 (πρεσβυτέρα). III 173, 4 (συμφέρουσαι). I 173, 14. 23. 260, 27. III 274, 28. V 165, 20. 330, 10 (ὑγιής). II 154, 12 (ὑπαίτιος). III 263, 28 (φιλάρετος). V 60, 13. 72, 16 (φιλόθεος). V 65, 22 (φιλόθεοι). I 271, 9 (φιλοδέσποτος). — III 199, 2 ἐγκλημάτων καὶ ἐπιτιμίων. IV 233, 18 ἅπαντος τοῦ ἔθνους. II 49, 13 τῶν εἰρημένων. II 62, 13 ἑτέρων. VI 200, 10 τῶν μεγάλων. IV 25, 19 τοῦ ξενοδόχου. V 86, 16 τοῦ πεποιηκότος. III 275, 23 πλειόνων. VI 28, 11 ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς, ὧν ταῖς γνώμαις. II 228, 17 (τοῦ προ⟨φητικοῦ⟩ λόγου). II 194, 16 τοῦ σωματικοῦ στρατοπέδου. IV 64, 15 τοῦ καθ' ἡλικίαν τετάρτου. VI 160, 13 τοῦ τετελευτηκότος Τιβερίου.

II 131, 13. III 127, 22. IV 113, 10. 168, 2. 254, 6. 300, 17 κατὰ γνώμην. I 252, 1. VI 7, 7. 8, 15 παρὰ γνώμην. II 314, 4 ἀπὸ γνώμης. I 274, 17. II 194, 9 sq. III 191, 22 γνώμῃ. V 60, 1 γνώμῃ opp. ἐκ τύχης. II 297, 9 γνώμῃ opp. φορᾷ. V 187, 8 γνώμῃ opp. χερσί. III 303, 6 οὐ τοῖς ποσίν, ἀλλὰ τῇ γνώμῃ. III 233, 14 γνώμῃ μᾶλλον ⟨ἢ⟩ ἀνάγκῃ. III 191, 4 γνώμῃ opp. ἀριθμῷ. IV 47, 1 γένει μὲν . . ., γνώμῃ δ'. IV 139, 20 γνώμῃ καὶ ψυχῇ μιᾷ. III 86, 24 νόμῳ καὶ γνώμῃ. V 285, 16 ἀναπεπτωκότος ταῖς γνώμαις. VI 28, 5 ἀποφάσεσι καὶ γνώμαις. V 288, 9 ἀνειμέναις χερσὶ καὶ γνώμαις. V 176, 16 χερσὶ καὶ γνώμαις. V 330, 15 μήτε τοῖς σώμασι μήτε ταῖς γνώμαις.

γνωρίζειν. II 310, 24 πᾶσαν ποιότητα αἴσθησις. I 125, 20 ἅπαντα αἴσθησις μετὰ τοῦ ἡμετέρου νοῦ. I 125, 30 cf. 126, 20 τίς γὰρ ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸ σῶμα ἢ τὸ λευκόν; I 154, 5 αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) πληγέντα γνωρίσαι τὰ ἐκτός. I 135, 14 (ὁ νοῦς) οὐκ ἀπὸ τῶν γεγονότων τὸ αἴτιον. II 146, 14 ὁ . . . νοῦς . . . τὸ ἀγένητον. I 17, 17 ὁ . . . νοῦς . . . τὰ ἀσώματα. I 85, 5 (ὁ νοῦς) ἑαυτὸν δὲ γνωρίσαι ἀδυνάτως ἔχει. II 271, 2 ὁ νοῦς . . . ἑαυτόν. II 294, 27 γνωρίσατε ἑαυτούς. II 85, 7 γνωρίζομεν τὰ ἐναποκείμενα ἡμῶν . . . βουλεύματα. I 209, 9 ἐπίγνωθι, ὦ ψυχή, καὶ γνώρισον. II 83, 6 ἡ (sc. ψυχὴ) δ' ἐλεγχομένη γνωρίζει τὰ καθ' ἕκαστα. III 211, 4 τῆς ἐνάρθρου φωνῆς . . . ἔστιν ἃ γνωρίζομεν. IV 44, 23 ἣν (sc. φύσιν) οἱ . . . ὁρᾶν δυνάμενοι γνωρίζουσιν. II 90, 10 τήν τε ἐκείνου μακαριότητα καὶ τὴν ἰδίαν εὐτέλειαν γνωρίζουσιν οἱ προσελθόντες. VI 205, 3 οὐδὲν ἐγνώριζε τῶν ὄντων. VI 205, 8 μήπω γ. δυνάμενος . . . τὰς ἑκάστων ἰδέας. III 13, 14 ἣν (sc. ζωὴν) ἐκ φιλήματος ἐγνωρίσαμεν. I 54, 15 ᾧ δυνήσεται γ. ἀγαθά τε αὖ καὶ κακά. I 290, 24 τοὺς ὑπὸ θεοῦ καταλειφθέντας γνωρίζομεν. II 147, 3 τοὺς μηδὲν χρῆμα τῶν ἐν γενέσει γνωρίζοντας, ἀπογινώσκοντας δὲ . . . II 264, 19 οὓς πρότερον οὐκ ᾔδειμεν . . . ἐγνωρίσαμεν. IV 96, 5 sq. ὃ δὲ . . . ἐγνώρισεν ἅπαντας ὑπὸ μηδενὸς αὐτὸς γνωρισθείς. VI 140, 15 sq. μήτε γνωρίζων τινὰ μήτε γνωριζόμενος ὑπό του. V 81, 10 γνωρίσας ἠπειρώτας νησιώτας κτλ. VI 146, 22 ἃ γνωρίζοντες οἱ παρατυγχάνοντες. — I 180, 8 τούτους γνωρίζοντας γυναῖκας οὐκ εἰσάγει.

γνωρίζεσθαι. I 197, 14 γνωριζόμεθα μᾶλλον ἢ γνωρίζομεν. I 104, 2 (αἴσθησις) μήθ' ὑφ' αὑτῆς μήτε ὑπὸ τοῦ νοῦ γνωριζομένη. I 185, 4 ᾧ γὰρ γ. ἔμελλεν (ὁ νοῦς), αἴσθησις οὐκ ἦν. I 197, 15 (ἡ ψυχὴ) οἶδε γὰρ ἡμᾶς οὐ γνωριζομένη πρὸς ἡμῶν. VI 48, 21 ᾗ (sc. τῇ ὄψει τῆς ψυχῆς) τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος μόνῃ γνωρίζεται. II 37, 9 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὂν οὐ δι' ὤτων μόνον . . . γ. συμβέβηκε. II 91, 12 δι' οὗ (sc. λόγου) τὸ τί ἦν εἶναι γνωρίζεται. III 160, 1 ὁ βασιλεὺς (int. deus) . . . οὔπω δὲ τῇ ψυχῇ γνωριζόμενος. I 255, 7 γνωρίζεται τὸ θνητὸν θεῷ. I 271, 11 γνωρισθῆναι θεῷ προμηθούμενοι. IV 133, 15 αἱ μεγάλαι φύσεις . . . οὐ μήκει χρόνου γνωριζόμεναι. V 11, 5 τὸ φῶς ὑφ' ἑτέρου μὴ γνωριζόμενον. V 224, 22 ᾗ τὰ . . . ἐνθύμια γνωρίζεται. I 53, 21 ᾗ γνωρίζεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. IV 29, 4 τὰ μὲν διὰ τῆς εὐεργέτιδος συνίσταται καὶ γνωρίζεται δυνάμεως τῷ πατρί. II 42, 13 τῷ γὰρ ἐναντίῳ τὰ ἐναντία . . . γ. II 206, 8 τὰ ὠφέλιμα διὰ τῶν βλαβερῶν, τὰ καλὰ τῇ τῶν αἰσχρῶν ἀντιθέσει κτλ. IV 18, 1 τὰ μεγάλα . . . ὑποτυπώσει βραχυτέρων πολλάκις γνωρίζεται. III 118, 13 γνωρίσθητε . . . τῇ κατ' ἀνθρώπους ἀρετῇ. III 75, 21 διὰ τῶν ὑπηκόων ταῖς βασιλίσιν ἀρεταῖς γνωρισθησόμεθα. II 206, 12 ἐκ τῆς πρὸς ἕτερον συγκρίσεως γ. δοκεῖ (ἕκαστον). IV 229, 11 οὗτος (sc. ὁ ζῳ-

διακὸς κύκλος) . . . γνωριζόμενος ταῖς τοῦ ἡλίου περιφοραῖς. III 265, 21 ὀνειράτων . . . γνωρίζεται, οὐκ ἀπὸ πραγμάτων. II 286, 21 ἀριδηλότερον κἀκεῖνα γνωρισθήσεται. I 287, 24 γνωρίζεται δὲ τοῦτο σχεδὸν ἅπασιν. VI 120, 19 γνωριζόμεναι (αἱ κατὰ τὴν Αἴγυπτον πραγματεῖαι). III 172, 31 ὁ Ἰωσὴφ ἐκ τῶν γνωρισμάτων γνωρίζεται. IV 94, 15 γνωρισθησόμενος ἅπασι τοῖς ἐγχωρίοις. IV 103, 1 ὑφ' οὗ γ. φατε. III 56, 6 τοῖς γ. πάμπολλα φάσκουσιν. VI 137, 25 ἐγνωρίσθησαν ἑτέρου γένους. VI 146, 15 ἵνα . . . γνωρίζοιντο πρὸς ἁπάντων. II 273, 5 τὸ γνωριζόμενον. — II 9, 2 γνωρισθεῖσα αὐτῷ ἡ γυνή.

γνώριμος. 1. comprehensibilis, intellegibilis, notus: II 178, 17 αἱ τῶν γονέων ἀρεταί. III 145, 5 τῷ (sc. θεῷ) . . . τὰ ἀφανῆ. IV 119, 5 Μωυσέως . . . τὸν βίον . . . γνώριμον . . . ἀποφῆναι. IV 28, 19 γνωριμώτερόν δὲ τὸ δηλούμενον παραστατέον. I 173, 24 ἡ δὲ διάνοια οὐ γ. V 117, 16 γνωριμωτέρᾳ δὲ φωνῆς δυνάμει. III 48, 18 τὰ ἐναντία. IV 5, 13 (ἡ κακία) πολλοῖς. II 156, 15 ὁ (sc. καρπὸς) ἐνθένδε γ. ἐξ αὐτοῦ. I 173, 24 τὸ μὲν λεγόμενον ἢ πραττόμενον . . . πᾶσιν. II 222, 13 γνωριμώτερον (τὸ λεγόμενον) γένοιτ' ἄν. IV 80, 9 (ὄνειροι) ἔσονται βουλομένου θεοῦ. I 271, 19. III 5, 4. 138, 19. 223, 13. 224, 8 πάντα . . . θεῷ. I 20, 6 οὐ γὰρ πάντα τῷ θνητῷ γένει. VI 113, 16 ἡ πρόσφυσις καθίσταται γ. I 139, 31 τὰ διὰ φωνῆς σύμβολα, ὀνόματα καὶ ῥήματα. II 252, 7 γνωριμώταται . . . αἱ τιμωρίαι. I 276, 16 ἡ . . . κατὰ τὴν φράσιν ὑψηγορία πᾶσι τοῖς μὴ λόγων ἀμυήτοις — V 151, 21. VI 23, 20 ὅσα μὴ γνώριμα. III 259, 7 τὰ ἡμῖν μὲν ἄδηλα, γνώριμα δὲ ἑαυτῷ (sc. θεῷ). — IV 287, 17 τὰ . . . τῆς τάξεως γνώριμα. V 246, 9 τὰ . . . ἑκάστοις γνωριμώτερα. — I 115, 7 τὸν ἐμφανῆ σοι καὶ γνώριμον. — II 3, 13 γνωρίμως. I 181, 9. III 28, 20 γνωριμώτερον.

2. discipulus: IV 236, 7. 297, 9. VI 10, 22. 77, 17 (coni. vel opp. ὑφηγητής, ὑφηγηταί). I 269, 21. II 31, 6. III 97, 5. 246, 8. IV 138, 12. V 142, 7. VI 121, 2 (coni. vel opp. διδάσκαλος, διδάσκαλοι). II 33, 4 opp. ὁ διδάσκων. III 242, 4 τῷ μὲν τὴν γνωρίμου τάξιν, τῷ δὲ τὴν υἱοῦ παρασχών. V 286, 4 οἱ μὲν ὡς γνώριμοι . . ., οἱ δ' ὡς ἔφοροι. — II 192, 20 (βασιλέων). II 176, 20 (τῶν τοῦ παντὸς γονέων). IV 289, 5 σεαυτοῦ (sc. τοῦ ἐπιόρκου). I 235, 1 θεοῦ. V 333, 8 γνώριμον αὐτῷ (sc. θεῷ) γενέσθαι. IV 60, 4 (θεὸς) ὡς φίλος γνωρίμῳ διαλεγόμενος. I 52 12 (θεὸς ἀνθρώπου) ὡς ὑφηγητὴς γνωρίμου. I 277, 25. II 3, 5. 219, 18. 237, 4. III 19, 15. IV 248, 7. V 15, 9. 77, 9. 84, 3. 281, 4. VI 63, 2 cf. II 47, 8. 87, 25. 308, 1. 15 (Μωυσέως). III 228, 21 (ὁ λόγος). III 231, 15 τοῦ ἱεροῦ λόγου. II 228, 16 (τοῦ προφητικοῦ λόγου). II 183, 13 cf. V 12, 19 σοφίας. III 98, 6 τῶν μέσας ἐπιστήμας ὑφηγουμένων. II 313, 17 φρονήσεως. II 47, 3 (ἡ ἐπιστήμη) τοὺς γὰρ φοιτητὰς καὶ γνωρίμους ἀποφήνασα ἐμπείρους πάντας. II 33, 21 καθάπερ εἰς δεξαμενὴν τὴν τοῦ γνωρίμου . . . διάνοιαν. II 33, 17 σοφισταὶ . . . τὰς τῶν γνωρίμων κολούοντες φύσεις. II 87, 15 τῶν παλαιῶν τινα . . . πρός τινας τῶν γνωρίμων ἀπιδόντα. V 240, 15 μηκέτι ἐν τοῖς γνωρίμοις . . . ἐξεταζόμενος. IV 2, 15 γνώριμοι . . . γενόμενοί τινων. V 117, 11 τοὺς τῶν φίλων γνωρίμους. II 19, 26 γενέσθαι ἐπιστημόνων ἀνεπιστήμονες γνώριμοι.

γνώρισμα. I 240, 6 τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθείας. V 9, 1 γνωρίσματα τῶν δημιουργῶν . . . τὰ δημιουργηθέντα. III 172, 31 ὁ Ἰωσὴφ ἐκ τῶν γνωρισμάτων γνωρίζεται. IV 133, 19 (τὸ καλὸν) ἐν ἑαυτῷ περιφέρον τὰ γνωρίσματα. II 232, 14 οὐ βραχὺ γ. κοινωνίας ἐπιφερόμενος. III 209, 9 (ὁ οὐρανὸς) οὐδὲν ἑαυτοῦ σαφὲς γ. πρὸς ἡμᾶς ἀποστείλας. V 11, 5 τὸ φῶς . . . αὐτὸ ἑαυτοῦ γ. II 157, 1 σαφέστατον (τὸ φῶς).

γνωριστικόν. I 54, 3 καλῶν καὶ πονηρῶν.

γνωσιμαχεῖν. III 82, 21. 211, 22. IV 47, 19. 173, 9. 176, 5.

γνωσιμαχίαι. III 300, 28.

γνῶσις. II 276, 17 (coni. εἴδησις, κατάληψις). — II 86, 24 θεοῦ. V 322, 5 τοῦ ἀρίστου. I 141, 8 τοῦ ἑνός. III 218, 4 τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ὄντος. — III 21, 22 (περὶ ἀρετῶν). V 225, 5 τῶν δικαίων. IV 58, 20 εὐσεβείας. IV 302, 3 τοῦ ὑποκειμένου. — V 223, 16 (νομικωτάτη). V 252, 18 (τυφλή). V 223, 12 (ὤνιος καὶ ἔμμισθος). IV 251, 4 ὁ δ' ἀποφαίνεται τὴν γνῶσιν, ὅτι . . . — IV 302, 8 οὐδὲν τῶν εἰς γνῶσιν.

γνωστικός. I 54, 3 n. cf. γνωριστικόν.

γνωστός. I 76, 8. 18 τὸ τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ (ξύλον).

γόης. V 341, 11 ὁ τὰ ἄψυχα θεοπλαστῶν. III 68, 26 coni. οἱ κόλακες. V 76, 7 opp. προφήτης. I 215, 7 (φιλήδονος).

γοητεία. II 154, 4 (coni. εἰρωνεία). I 57, 12. IV 297, 17 (coni. ἀπάται). III 265, 12 (coni. σοφίσματα). VI 185, 28 (coni. κολακεῖαι, ὑποκρίσεις). V 338, 2 γοητείαν πρὸ ἀληθείας. II 22, 8 τὰς τιθα-

σοὺς τῆς ἡδονῆς γοητείας. IV 191, 14 τρέπουσαι ταῖς γοητείαις πρὸς ἀσέβειαν. I 1, 6 τὸ . . . μεστὸν γοητείας.

γοητεύειν. III 252, 21.

γονεῖς. V 141, 25 μεταξὺ θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεώς εἰσι. IV 293, 12 ἡ φύσις ἀθανάτου καὶ θνητῆς οὐσίας . . . μεθόριος. V 142, 2 ὅπερ . . . θεὸς πρὸς κόσμον, τοῦτο πρὸς τέκνα γ. IV 280, 12 οἱ μιμούμενοι τὴν ἐκείνου (sc. θεοῦ) φύσιν. III 40, 1 αἱ θνητοὶ γ. τέλος εἰσὶν ἀθανάτων δυνάμεων. IV 296, 12 θεοῦ γὰρ ὑπηρέται. V 142, 9 πρεσβύτεροι, ὑφηγηταί, εὐεργέται, ἄρχοντες, δεσπόται. IV 305, 13 coni. πρεσβύτεροι, ἡγεμόνες, εὐεργέται, δεσπόται. V 86, 6. 142, 22 (εὐεργέται). IV 296, 8 παίδων γὰρ ἴδιον οὐδέν, ὃ μὴ γονέων ἐστίν. V 33, 20 cf. IV 101, 21 μέρη γὰρ διαιρετὰ γονέων παῖδές εἰσιν. I 87, 5. II 173, 15. III 163, 17. IV 246, 11. V 144, 5 (τιμᾶν τοὺς γ.). II 59, 22. 162, 21. III 39, 17. IV 248, 12. 280, 11. 293, 9. 296, 18. 305, 10. V 141, 16 sqq. 155, 13. 328, 20 (τιμή). II 40, 2 (τιμαί). V 141, 16—149, 28 περὶ γονέων τιμῆς. III 196, 4 εἰ . . . μηδὲ γονεῦσι τιμητικῶς (χρῇ). IV 296, 14 ἀποσεμνύνοντες τὸ γονέων ὄνομα. V 145, 9 τοὺς παῖδας εὔνοιαν διδάσκεσθαι τὴν πρὸς γ. V 146, 26 (ἀτιμία). V 144, 19 τὴν πρὸς γ. εὐσέβειαν. V 146, 2 τοῦ πρὸς γ. (ἀδικήματος). IV 294, 7 οἱ γονέων ὀλιγωροῦντες. IV 296, 5 ὅσοι γονέων ἀμελοῦσιν. V 148, 8 πρὸς γ. κακηγορουμένους καὶ ὑβριζομένους. V 330, 20 δι' ὧν λυπήσει τοὺς γ. V 146, 8 μέρη οἷς ἐτύπτησαν τοὺς γ. ἀκρωτηριάζεσθαι. V 197, 2 sq. ἀπεῖπεν υἱοὺς ἀντὶ γονέων ἢ γ. ἀντὶ υἱῶν ἀναιρεῖσθαι. V 193, 8 μηδ' υἱοὺς ὑπὲρ γονέων (ἀποθνῄσκειν). V 116, 21 ἐν ταῖς τῶν κλήρων διαδοχαῖς γ. μόνους παρεσιώπησεν. — All: III 133, 15 (πατὴρ θεός, μήτηρ σοφία). II 176, 12 sqq. (ὁ θεὸς καὶ ἡ ἐπιστήμη). II 177, 4. 185, 1. III 192, 8 (ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ παιδεία).

γονή. III 175, 31 coni. φωνὴ καὶ πέντε αἰσθήσεις. I 281, 18 μερῶν τῶν πρὸς γονὰς ἠξιώθης. III 98, 26 τὰς γονὰς ἔξωθεν ἀρδομένας. V 159, 15 cf. 161, 4 τὰς γονὰς . . . διαφθείρουσιν. IV 31, 8 cf. 159, 1 ἀτελῆ γονὴν σπείροντες. II 211, 11 cf. I 4, 15. IV 23, 20 γονὰς ὑποδέχεσθαι γυναῖκες. II 39, 10 ἐπαράτοις δὲ ταῖς γοναῖς χρήσονται. I 42, 20 καὶ τὴν πῆξιν τῆς γονῆς καὶ τὴν ἀνάπλασιν τῆς σαρκός. — I 291, 26. II 57, 11. 85, 19. III 200, 26 (θεία vel θεῖαι). III 74, 8 ἀρετῆς. III 180, 29 cf. I 153, 6. 180, 24. III 213, 3 (τὴν ἀρετὴν) λαμβάνουσαν τὰς γονὰς παρὰ μηδενὸς θνητοῦ.

γόνιμος. III 47, 22 (γῆ). I 46, 9 γῇ . . . τῇ γονιμωτάτῃ μητέρων. V 128, 8 ἔδαφος. IV 304, 2. V 129, 21 (ἐξάς). I 43, 2. 63, 14 τὰ ἑπτάμηνα. I 41, 16. 64, 1. II 101, 7. V 2, 12 (ὄργανον). I 36, 2. VI 102, 15 σπέρμα. III 181, 9 (σπόρος). I 146, 7 (ψυχή). VI 102, 17 ὀγδόῳ μέρει ψυχῆς, ὃ καλεῖται γόνιμον. III 52, 15 (ψυχῆς μοῖρα). — I 81, 6 γόνιμον οὐδὲν (τελεσφορεῖ) ἡ τοῦ φαύλου ψυχή. — I 296, 7 ὅρασιν ἀκοὴν ὄσφρησιν γεῦσιν ἁφὴν λόγον γόνιμον. I 70, 27 (coni. αἰσθήσεις, λόγος). — V 159, 12 γόνιμα κατασπείροι. III 48, 9 γόνιμα opp. ἄγονα.

γονορρυής. I 114, 21. 23. V 29, 22.

γράμμα. III 168, 10 ἄφωνα ἢ φωνήεντα. IV 14, 22 διὰ φωνῆς καὶ γραμμάτων. VI 27, 5 ἐν τοῖς βεβαιοτέροις φωνῶν γράμμασιν. IV 300, 8 διὰ λόγων ἢ διὰ γραμμάτων. II 168, 21 λόγοις opp. γράμμασι. V 81, 13. 142, 27 (coni. ἀριθμοί). III 168, 18 (coni. συλλαβαί). III 248, 21 (coni. σφραγῖδες). V 216, 3 διὰ συμβολαίων καὶ γραμμάτων. VI 203, 19 (coni. ὀνόματα). V 246, 7 (coni. ὑπομνήματα). IV 60, 12 οὐ γράμμασιν . . ., ἀλλ' ἀγράφῳ τῇ φύσει. — IV 125, 12 Ἀσσύρια. II 159, 12 (ἀστεῖα). VI 168, 16 τὸ Δελφικὸν γ. VI 44, 16 δεσποτικά. V 241, 6 cf. III 83, 23 γράμμασιν ἐστηλιτευμένοις. IV 97, 9. VI 140, 2 ἐπιστολιμαίοις γράμμασιν. II 285, 4 θεῖον. III 40, 20 θεῖα. IV 125, 9. 268, 7. 19. V 124, 17. 144, 23. 353, 20. VI 53, 10. 66, 7. 67, 2. 191, 24 (ἱερά). II 295, 10 ἱερώτατον. II 306, 19. III 217, 10 ποιητικόν. V 152, 4 πρῶτον. III 59, 6 ῥητόν. — IV 231, 3 (τέτταρα), ἐξ ὧν ὄνομα τοῦ ὄντος φασὶ μηνύεσθαι. VI 130, 17 ἐκ τῶν τεσσάρων γραμμάτων ἐξῴκισαν τοὺς Ἰουδαίους. VI 30, 10 τὰ κατὰ τὰς λεγομένας ὠνὰς γράμματα. V 15, 3 γράμμασιν αὐτὴν (sc. τὴν δουλείαν τῶν χειροκμήτων) ὁμολογοῦντες. — I 234, 18 σοφῶν ἀνδρῶν. II 57, 18 κατὰ τὸ ἱερώτατον Μωυσέως γ. II 239, 6 τὸ Μωυσέως. V 8, 14 ταυτὶ δὲ τὰ γράμματα τῷ κόσμῳ συνδιαιωνίζειν ἀναγκαῖον. V 246, 6 (φιλία) πρὸς ἰδέας ἀξιεράστους γραμμάτων. — VI 202, 20 τούτοις ἐὰν ἐντύχῃ τοῖς γράμμασιν. VI 198, 17 ᾧ τὰ περὶ τούτων ἐκομίσθη γράμματα. VI 144, 9 στρέφων ἄνω κάτω τὰ γράμματα.

γραμματεῖον. VI 188, 25.

γραμματεῖς. VI 120, 19.

γραμματικός. VI 14, 12 νόμος. — I 86, 4 (ὁ γ. coni. μουσικός). I 275, 17 (coni. μουσικός). VI 44, 9 (coni. γεωμέτρης.

μουσικός). III 206, 14 coni. γεωμετρικώτερος. VI 14, 13. 20 (γραμματικοί). I 275, 20. III 101, 11 (coni. μουσικοί). III 170, 29 (coni. γεωμέτραι, μουσικοί). — III 181, 10 τὸ γραμματικόν coni. μουσικόν, γεωμετρικόν. III 181, 17 coni. μουσικά, γεωμετρικά.

γραμματική (sc. τέχνη): III 74, 12 (προοίμιον). III 48, 6 opp. ἀγραμματία. III 86, 28 (φιλοσοφίας θεραπαινίς). III 75, 4 ἱστορίαν . . . ἀναδιδάξασα. I 43, 8. 64, 11. III 101, 9 (coni. μουσική). II 179, 16 (coni. γεωμετρία καὶ ἡ σύμπασα τῶν ἐγκυκλίων μουσική). I 233, 3 cf. 43, 11. III 64, 12 τῶν ἐν γραμματικῇ στοιχείων τὰ λεγόμενα φωνήεντα. III 102, 25 γραμματικῆς τῆς ἀτελεστέρας ἐπάγγελμα, ἣν . . . γραμματιστικὴν καλοῦσι. I 195, 11 γ. μὲν ποιητικὴν ἐρευνῶσα. I 262, 15 γραμματικὴν ἀγραμμάτως . . . ἐπιτηδεύειν. III 249, 14 (παιδική). VI 14, 20 ὁ κατὰ γραμματικὴν (νόμος).

γραμματιστής. IV 88, 18 Διονύσιος.

γραμματιστική. III 103, 1.

γραμματοκύφων. VI 124, 5. 144, 10.

γραμμή. I 16, 5 ῥύσει δὲ σημείου συνίσταται γ. IV 274, 6 τὸ . . . δυσὶ σημείοις περατούμενον. I 16, 6 cf. III 102, 21 γ. δ' ἐστὶ μῆκος ἀπλατές. I 33, 21 cf. 16, 5 γ. δὲ κατὰ δυάδα . . . τέτακται. IV 274, 10 τῆς δὲ γραμμῆς τὰ δύο (ἀρχέτυπα). II 122, 16 (γενικώταται δύο). I 35, 15 cf. III 245, 6. IV 227, 7. 274, 5 πᾶν σῶμα ὀργανικὸν . . . κεχρῆσθαι . . . τέτταρσι δὲ πέρασι, σημείῳ καὶ γραμμῇ καὶ ἐπιφανείᾳ καὶ στερεῷ. IV 274, 7 ἐπιφάνεια, ῥυείσης ἐπὶ πλάτος γραμμῆς. VI 59, 12 γραμμῆς κυκλοτεροῦς ἠκριβωμένον σχῆμα. III 48, 8 εὐθεῖαι καὶ περιφερεῖς. III 102, 8 γραμμὰς μὲν γεωμετρία (παρεσπάσατο). III 31, 3 (ἀσώματοι). III 87, 11 (coni. ποιήματα). III 102, 19 (φύσις).

γραφή. IV 79, 16. 218, 2. V 221, 14. 280, 3. VI 19, 1. 26, 16 (ἀρχέτυπος). VI 222, 5 (ἀρχέτυποι). IV 188, 19 (ἐξίτηλος). II 25, 1 (ἐξίτηλοι). IV 220, 1 (ἱερά). I 25, 25. III 24, 15. 36, 23. 65, 17. 79, 4. 90, 15. 111, 3. IV 15, 6. 28, 4. 270, 17. 277, 3. V 52, 1. 111, 13. 117, 25 (ἱεραί). IV 2, 5 (ἱερώταται). IV 16, 19 cf. 30, 5. 52, 10. V 350, 20 τῷ μὲν ῥητῷ τῆς γραφῆς opp. κατὰ δὲ τοὺς ἐν ἀλληγορίᾳ νόμους. IV 209, 12 ἀμφοτέραις ταῖς γραφαῖς . . . τῇ τε Χαλδαϊκῇ καὶ τῇ ἑρμηνευθείσῃ. I 172, 22. V 9, 12. VI 183, 22 (coni. ἀνδριάντες). IV 4, 2 (coni. μνήμη). I 195, 7 κονιάματα καὶ γραφαὶ καὶ πινάκια. I 231, 18. II 9, 13 ἀσεβείας. VI 153, 8 ὀνομάτων. II 275, 6 τὴν συνήθη τῶν κατὰ φιλοσοφίαν δογμάτων. IV 280, 12 εἶναι τῆς μιᾶς γραφῆς τὴν μὲν ἀρχὴν θεόν. II 172, 4 προοίμια. IV 212, 2 (ἀρχή). III 204, 1 ἡ μὲν πρὸ ταύτης γ. IV 158, 11 γραφὴν . . . τὸν ἑαυτοῦ βίον. IV 6, 14 αἱ ἀπολειφθεῖσαι. VI 206, 4 γ. δὲ μηνύσει μου τὴν δέησιν. VI 183, 8 ἐν προσευχαῖς. III 61, 1 τὸ δὲ ἀκόλουθον προσυφαίνει τῇ γραφῇ. V 1, 10 κατὰ τὴν τῆς γραφῆς ἀκολουθίαν. IV 247, 16 οὐκ ἄν ποτε προηγουμένης ἀξιωθὲν γραφῆς.

γραφική. I 13, 14. 105, 8. IV 58, 14. 270, 14. 303, 16.

γυμνάζειν. III 77, 21 ἡμᾶς ἡ (ἀρετή). VI 32, 2 τοὺς δὲ τὸν ἀόρατον νοῦν γυμνάζοντας ἐν ἑαυτοῖς. II 53, 23 ὁ νοῦς . . . ἐν τοῖς νοητοῖς αὐτόν. I 237, 6. V 271, 2 (τὴν) ψυχήν. VI 112, 14 ἑαυτοὺς πολυτρόπως ἐν ἀμηχάνοις καὶ ἀπόροις. I 234, 15 διὰ λόγων ὦτα. V 246, 12 ὀφθαλμοὺς τε καὶ χεῖρας. V 231, 20 cf. III 171, 30 γυμνάζει καὶ συγκροτεῖ. VI 121, 14 ἐκτάττων, συγκροτῶν, γυμνάζων.

γυμνάζεσθαι. I 269, 25 ἀθλητῆς . . . τοῦ γυμνάσασθαι χάριν. IV 108, 22 ἀθλητοῦ τρόπον. III 171, 9 τις τοὺς φρονήσεως ἄθλους διαθλῶν. IV 131, 8 ὑφ' οὗ (sc. λογισμοῦ ἀστείου) γυμναζόμενος. III 257, 17 coni. συνασκεῖσθαι. IV 23, 1 ὑφ' ὧν (sc. φροντίδων) γυμναζόμενος. I 273, 18 ὅτε ἐγυμνάζετο μαθητὴς ἦν. III 171, 23 cf. II 307, 16 ὁ δ' ἀσκητής. III 136, 18 ὁ δὲ γυμναζόμενος. III 109, 22 (διάνοια) ἐν τοῖς προπαιδεύμασι. IV 66, 22 πολλαῖς κακοπαθείαις. I 267, 20 περὶ τὰς τῶν λόγων ἰδέας. II 237, 3. 282, 27 περὶ λόγους. II 228, 1 τὴν πρὸς πάθη πάλην. II 174, 8 τοὺς ἐπ' ἀπληστίᾳ γαστρὸς ἄθλους. I 21, 4 συνεχέσι πληγαῖς. V 234, 12 τόλμαις ἀηττήτοις. III 117, 27 τοῖς τοῦ βίου πράγμασιν. — V 372, 7 ἡ πολλὰ γυμνασθεῖσα . . . γῆ.

γυμνασιαρχεῖν. VI 143, 30.

γυμνασιαρχία. VI 2, 14.

γυμνάσιον. I 6, 14. III 186, 4. 220, 1. 232, 24. VI 126, 13. 127, 6. 145. 18. 180, 23.

γύμνασμα. II 127, 22. 244, 1. III 171, 9. 196, 25. IV 12, 7. 134, 6. 194, 10. VI 25, 10.

γυμναστική. V 142, 25.

γυμνικός. I 258, 9 (ἆθλοι). V 199, 9 (ἀγών). I 26, 11. II 165, 19. V 146, 14. 226, 7. 337, 14. 338, 16. VI 57, 8. 164, 6 (ἀγῶνες).

γυμνός. I 125, 5 cf. 103, 3 sqq. ὁ Ἀδάμ. II 177, 1. 286, 4. V 16, 9 (ἀλήθεια). I 101, 16 (ὁ ἀρχιερεὺς) γ. ἄνευ χρωμάτων καὶ ἤχων. VI 93, 20 (οἱ γηγενεῖς). I 177,

20. II 52, 14 (διάνοια). V 251, 14 (δυσμένεια). VI 67, 7 τὰ ἐνθύμια. V 375, 5 (θεραπεία). IV 27, 7 γυμνοῖς ἤθεσι. I 102, 2 (ὁ Ἰσαάκ) coni. ἀσώματος. VI 127, 4 (Καραβᾶς). III 214, 8 (κίνησις ψυχῆς). II 75, 5 ὁ λόγος coni. ἀσώματος. I 101, 20 Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ. I 95, 8. 100, 28. 103, 5. 125, 8 (νοῦς). I 104, 7. 17 (νοῦς καὶ αἴσθησις). I 7, 11. 214, 6. V 117, 5 (ὀνόματα). II 306, 8 γυμνὰ δύνασθαι τὰ ὄντα ὁρᾶν. IV 24, 3. 52, 11 τὰ πράγματα. III 286, 8 (αἱ τῶν πόλεων πράξεις). V 337, 6 (προαίρεσις). IV 286, 13 τὰ σώματα. II 78, 18 (ὑπόκρισις). VI 13, 1 (φιλοσοφία). V 225, 9 (φύσις). I 174, 9. 236, 15. III 144, 7. 190, 25 (ψυχή). VI 45, 2 (ψυχαί). — III 226, 2. 4 γυμνοὺς δὲ τοὺς ἔχοντας ἀποφαίνειν. I 266, 11 γυμνοὶ γὰρ πρὸς ὡπλισμένους τίνες ἂν . . . ἀπομάχεσθαι δυνηθεῖεν. I 125, 1 οἱ γυμνοὶ σοφίας. I 1, 1 ἀκαλλώπιστα καὶ γυμνά. — V 71, 6 γ. μὲν γὰρ . . . ἦλθες, γ. δὲ πάλιν ἄπεις (sc. ex mundo).

γυμνοσοφισταί. IV 41, 6. VI 21, 17. 26, 11.

γυμνότης. I 102, 4 (ψυχική). I 125, 7 τοῦ σώματος opp. καθ' ἣν ὁ νοῦς . . . ἀνευρίσκεται. II 170, 15 cf. 171, 8 ἣ τὸν Νῶε μεθυσθέντα φησὶ χρήσασθαι. II 215, 1 τὰ περὶ μέθης καὶ . . . τῆς γυμνότητος εἰρημένα.

γυμνοῦσθαι. I 100, 29 (ὁ νοῦς). I 101, 1. 3. 174, 5 (ἡ ψυχή). I 101, 30 Ἀβραάμ. I 102. 2. 12 ὁ Ἰσαὰκ οὐ. I 101, 22 (Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ). I 102, 9 ὁ Νῶε. — II 171, 4 (οἱ τῷ ὄντι γυμνούμενοι). I 147, 12 τῷ λόγῳ. V 165, 21 τῇ κεφαλῇ. — V 21, 15 ἃ μὴ πρὸς τῷ θυσιαστηρίῳ γ. θέμις. V 199, 10. 14 γυμνουμένοις ἀνδράσι παρατυγχάνουσαι (αἱ γυναῖκες).

γύμνωσις. I 101, 23 sqq. 102, 5 sqq.

γυναικεῖος. III 109, 20 (ζηλοτυπία). I 210, 10. II 37, 2 (κόσμος). V 27, 22 (πάθος, ζηλοτυπία). VI 54, 21 (φύσις). — I 171, 24. 182, 19. III 288, 21 τὰ γυναικεῖα.

γυναικομανεῖς. V 171, 20.

γυναικόμορφος. V 99, 4 (ἰδέα).

γύνανδρος. I 243, 10. III 62, 17. V 271, 18.

γυνή. I 53, 3. 12 ἐπλάσθη καὶ γ. I 93, 17
× ἐπιχειρῇ πλάττειν τὴν γυναῖκα. I 46, 17 ὁ . . . διαπλασθεὶς αἰσθητὸς (ἄνθρωπος) . . . ἀνὴρ ἢ γ. I 94, 26 sqq. ἐκ πλευρᾶς ἀνδρός. I 154, 17 ἐκ τοῦ Ἀδάμ. II 8, 20. III 58, 22 (γένεσις). — VI 94, 10 γυναικὸς δ' ὑποδεχομένης τὰ σπέρματα. II 211, 11 γονὰς ὑποδέχεσθαι. I 244, 2. II 49, 16 (μήτρα). I 42, 20 cf. 45, 22. 64, 9 ἡ φορὰ τῶν καταμηνίων. IV 121, 11 (ἀσθένεια). VI 214, 2 ἀσθενέστεραι . . . αἱ γνῶμαι τῶν γυναικῶν. I 58, 15 ἡ μὲν γ. σφοδρᾶς ἀνίας ἐνδεξαμένη. V 262, 10 ὧν ὁ βίος εἰρηνικὸς φύσει. II 180, 13 γυναικῶν ἴδιον τὸ ἔθεσι πείθεσθαι. V 256, 16 φθείροντας μὲν ἤθη γυναικῶν. I 52, 25 ἀρχὴ δὲ τῆς ὑπαιτίου ζωῆς. I 98, 4 ὁ μὲν ἀνὴρ ἐν τῷ δρᾶσαι θεωρεῖται, ἐν δὲ τῷ πάσχειν ἡ γ. I 100, 9 sq. οὐχ ἡ γ. κολλᾶται τῷ ἀνδρί, ἀλλ' ἔμπαλιν ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί. I 243, 9 ἄνδρες γοῦν ⟨οὐ⟩ γυναιξὶν οὐδὲ γυναῖκες ἀνδράσιν ἁμιλλήσαιντο ἄν. I 243, 11 (οἱ ἄνδρες) τοῖς γυναικῶν ἐπίθοιντο ἐπιτηδεύμασι. V 271, 3 sqq. ἀπειπὼν . . . ἀνδρὶ γυναικὸς ἀμπεχόνην ἀναλαμβάνειν. V 180, 15 γυναικί τις ἐγκύῳ πληγὴν ἐμφορήσῃ. V 330, 8 ὁ πρῶτος ἐκ τριῶν παιδοποιησάμενος γυναικῶν. I 180, 3 cf. II 9, 2 (γνωρίζειν) γυναῖκας. II 8, 18 τίνα ἔγνω γυναῖκα ὁ Κάιν. V 153, 10 ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι γυναικῶν. V 159, 14 οἱ στείραις συνερχόμενοι γυναιξί. V 14, 7 ἀλλοφύλοις συνόντας γυναιξί. V 26, 15 εἰς κοινωνίαν ἱερέων V 197, 8 περὶ τοῦ μὴ ἀναισχυντεῖν γυναῖκας. V 199, 13 ἀποτιθεμένων ἐσθῆτας γυναικῶν. IV 298, 1 μὴ γὰρ ἁγνευούσης γυναικός. IV 297, 11 τῆς μοιχευομένης γυναικός. IV 256, 15 χηρεία μὲν γυναικῶν γέλως. IV 279, 3 ὁμιλιῶν τῶν πρὸς γυναῖκας . . . ἀποσχόμενος. IV 216, 16 σιτίων καὶ ποτῶν καὶ τῆς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίας. I 105, 4. 180, 21. IV 191, 11. V 172, 11 cf. 152, 15 (ὁμιλίαι). V 327, 19 ἐκ τῶν πρώτων νυμφίων ἀνδρός τε καὶ γυναικός. I 182, 14 ἡ ἐπὶ γενέσει τέκνων σύνοδος. IV 31, 18. V 28, 5 (σύνοδοι). V 276, 9 (συνουσία). IV 55, 4 (κοινωνία). VI 48, 1 γυναιξὶ θνηταῖς ἐπιμανέντες. V 118, 4 ἐπιμανέντες γυναιξὶν ἑτέραις. VI 61, 15 ἀνδρῶν γυναιξὶν ἐπιμανέντων. V 162, 20 οὐ γυναῖκας μόνον ἀλλὰ καὶ ἄνδρας ἐπιμανήσεσθαι θηρίοις. IV 302, 23 ἔρως. V 118, 25 (πόθος).

All: I 57, 15. 98, 3 sqq. 99, 4. 104, 26. 124, 3 sq. 157, 17 sq. 166, 31. 180, 5. III 151, 7. 257, 2. V 48, 23 (αἴσθησις). I 165, 8. II 288, 2 (αἰσθήσεις). III 77, 6. IV 23, 14. 21 (ἀρετή). I 180, 8. II 29, 9. III 121, 11 (ἀρεταί). I 46, 5 sq. II 136, 17. VI 93, 12 (γῆ). I 270, 3 (γνῶμαι ἀγνώμονες). II 8, 22 ἀσεβοῦς λογισμοῦ (δόξα). IV 75, 11 (ἐπιθυμία). III 80, 4 (ἐπιμονή). III 276, 1 (σώματος ἡδονή). II 220, 14 sqq. τῶν γυναικῶν (ἡ στεργομένη) ἡδονῆς . . . σύμβολον, (ἡ στυγουμένη) φρονήσεως. III 80, 14 μνήμη. III 122, 7 σκέψις. II 146, 20 (σοφία). II 201, 17 (συνήθεια). / III 88,

10 (φιλοσοφία). — I 209, 12 δύο γὰρ ἡμῶν ἑκάστῳ συνοικοῦσι γυναῖκες ἐχθραί. I 182, 16 ὅταν δὲ ὁμιλεῖν ἄρξηται ψυχῇ θεός, πρότερον οὖσαν γυναῖκα παρθένον.

γωνία. I 33, 11, 17 cf. II 157, 22 (ὀρθή).

δαιμονᾶν. I 269, 5.

δαιμόνιος. VI 92, 18 τέχνῃ δαιμονίῳ. VI 87, 13 ἢ θείας ἢ δαιμονίας φύσεις. IV 185, 15 στήλην . . . ἱδρῦσθαι δαιμονίου τινός. — VI 96, 18 δαιμονίως.

δαίμων. VI 37, 12 δ. τις ἢ θεός. VI 176, 4 int. Ἄρης. VI 11, 16 (ἀγαθός). II 45, 1 (ἀγαθοὶ καὶ κακοί). IV 281, 8 (ἐνάλιοι). II 43, 8 cf. 44, 19. III 235, 11 (ψυχαί = ἄγγελοι). VI 151, 2 τὸν οἰκεῖον ἐπιστένων . . . δαίμονα. VI 152, 13 ἐξ ἐπηρείας δαίμονος. VI 167, 23 χαίρειν φράσας τοῖς δαίμοσι τῆς ἀποθανούσης γυναικός.

δάκρυα. I 64, 7 (σώματος ἀποκρίσεις). II 299, 15 τροφὴ . . . διανοίας. II 299, 11 λιβάδας, ἃς καλεῖν ἔθος δ. I 42, 13 διὰ . . . ὀφθαλμῶν. VI 43, 6 δ. κινεῖ ἡ κρομμύων βρῶσις.

δακτύλιος. II 65, 17 (ἡ φαντασία) ὥσπερ δ. τις ἢ σφραγίς. III 265, 29 (βασιλικός). I 49, 18 (σιδηροί). — All: III 179, 20 ἡ πίστις, ἡ τῶν ὅλων σφραγίς, ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα. III 142, 16 (βεβαιότης καὶ πίστις).

δάκτυλος. II 285, 5. IV 146, 6 θεοῦ.

δάμαλις. All: III 24, 15. 29, 15. V 64, 26 (ψυχή).

δανείζειν. V 105, 1 sqq. ὑπαίτιον δὲ τὸ δ. ἐπὶ τόκῳ. V 288, 5 ἀπαγορεύει τοίνυν ἀδελφῷ δ. III 224, 14 ἐν τῷ γραφέντι νόμῳ περὶ τῶν ἐπ' ἐνεχύροις δανειζόντων. III 226, 8 sq. τὰ δ' ἐνέχυρα τῶν δεδανεικότων μᾶλλον ἢ τῶν δεδανεισμένων ἐστίν. III 225, 8 ἐπ' ἐνεχύροις τοῦ δ. κωλύουσιν. V 105, 13 ὁ δανείζων τυφλός. V 289, 11 οὐκ ἔχοντες ἀργύριον τροφὰς δανείζουσιν. VI 10, 19 εἰσὶ δοῦλοι, δανείζοντες, ὠνούμενοι. V 360, 12 αὐτὸς ἄλλοις δανειεῖς. IV 291, 4 ἐπὶ πολλῷ δ. ἔοικε τὰς τιμωρίας. VI 218, 10 ὡς καὶ δανείζεσθαι. V 360, 11 ἐπὶ πολλῷ δανειζόμενος. III 64, 13 ἕκαστος ἡμῶν συγκριθεὶς ἐκ τῶν τεττάρων (sc. στοιχείων) καὶ δανεισάμενος ἀφ' ἑκάστης οὐσίας μικρὰ μόρια. II 2, 6 τοῦ δανεισθέντος ἑκάστῳ δανείσματος κατὰ προθεσμίας ἀνίσους ἀποδιδομένου τῇ συμβαλούσῃ φύσει. II 270, 12 ἀλλότριον τῶν δεδανεισμένων ἀγαθὸν ἀποβεβληκὼς τὸ ἴδιον.

δάνειον. III 24, 7 δ. δὲ ἢ παρακαταθήκην νομίσας τὸ δοθέν. II 286, 10 δάνεια ἀναπράττειν. VI 218, 1 οὐχ ὡς δ. ἀνέπραττε. II 270, 15 κομίσασθαι τὰ σαυτοῦ δάνεια. V 216, 2 sq. δάνεια . . . ἐλέγχεται διὰ συμβολαίων καὶ γραμμάτων. V 290, 12 ῥύσιον ἐπὶ τῷ δανείῳ μετὰ βίας ληψόμενος. V 302, 3 τοὺς δ' ἐξ ἐφημερινῶν δανείων χρεώστας. VI 205, 25 ἐπέχει . . . ἡ τάλαινα γαστὴρ ὃ ἀπῄτει δ. III 64, 15 καθ' ὡρισμένας περιόδους καιρῶν ἐκτίνει τὸ δ. IV 215, 6 ἑκάστη φύσις ὅπερ ἔχρησεν οἷα δάνειον ἀναγκαῖον ἀπελάμβανε.

δάνεισμα. II 2, 6 cf. δανείζειν.

δανειστής. V 290, 11 δ. μὴ ἐπεισίτω. VI 158, 2 οὐ δανεισταὶ χρεωστῶν (προύφερον). V 207, 2 ἀπαγορεύει δανεισταῖς μύλον ἢ ἐπιμύλιον ῥύσιον αἰτεῖν. V 360, 10 θεραπεύεις δὲ τὰς τῶν δανειστῶν καὶ ὀβολοστατῶν οἰκίας. V 302, 6 τοῖς . . . δανεισταῖς οὐ κομισαμένοις τὸ χρέος. V 115, 6 sqq. τὰ δὲ πρὸς χρεώστας δανειστῶν.

δασύς. I 102, 6 cf. 113, 10. II 298, 13 sqq. 299, 17 Ἠσαῦ. I 42, 8. 64, 16 (φθόγγος).

δεῖγμα, δείγματα. IV 165, 14 ἀγαθῶν τῶν ἐθνικῶν. V 67, 15 ὧν ἠδίκησας. II 305, 11 ἧς (sc. ἀθανασίας). III 195, 22 coni. μέρος τῆς συμπάσης (sc. ἀρετῆς). IV 244, 15 ἀρετῶν θείων. V 167, 7 ὧν (sc. ἀρῶν). IV 283, 4 τῆς ἐνιδρυμένης ἀσεβείας. I 257, 11 σωματικῆς ἀσθενείας. VI 26, 7 βίου τελείου. VI 213, 12 τῆς βουλήσεως τοῦ Σεβαστοῦ. IV 56, 4 περὶ τῆς γυναικός. II 145, 21 τῶν εἰρημένων. III 66, 4 εἰρήνης ἀκράτου. IV 33, 1 τῆς δὲ περὶ τὴν χώραν παλαιᾶς εὐδαιμονίας. III 274, 23 μισανθρώπου καὶ μισαδέλφου . . . ἤθους. VI 216, 5 ἐλευθεριωτάτων καὶ εὐγενεστάτων ἠθῶν. V 22, 11 τῶν ἡμισφαιρίων. IV 26, 12 ἧς (sc. θεοσεβείας). III 45, 1 τῆς δὲ κατ' ἀριθμὸν ἰσότητος. VI 134, 14 κακονοίας. V 280, 8. VI 120, 14 καλοκἀγαθίας. III 210, 8 τοῦ καταλαμβάνεσθαι. IV 229, 7 τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. II 141, 21 τοῦ λεχθέντος. IV 206, 19 τῆς μεγαλοφροσύνης. I 56, 14 τῆς ὀδύνης. IV 97, 14 βαρείας ὀργῆς. II 157, 13 ὀρθότητος λόγου. V 37, 16 κοινῆς ὁσιότητος. IV 92, 19 πίστεως. V 49, 2 πράξεων ἀνυπαιτίων. II 125. 21 (προδοσίας, ἀναλγησίας). V 254, 9 προφυλακῆς μειζόνων ἀδικημάτων. IV 83, 17 σοφίας. VI 174, 3 συμβατηρίων σπονδῶν. II 122, 4 συνέσεως μὲν καὶ περιττῆς ἀκριβείας. I 250, 19 τελειότητος. III 301, 5 τούτου. V 125, 6 ἀμιγοῦς τροφῆς. I 54, 26 τύπων. IV 54, 12 τῆς φιλανδρίας. V 287, 17 τῆς τοῦ νομοθέτου φιλανθρωπίας. V 284, 8 τῆς . . . φιλανθρωπίας καὶ πίστεως. IV 72, 17 τῆς φρενοβλαβείας. III 286, 12 χαρᾶς. III 154, 8 τοῦ χαίρειν. IV 174, 19 χώρας εὐδαίμονος. II 58, 18 τῆς . . . θεοφιλοῦς ψυχῆς. V 189, 7 ψυχῆς εἰρηνικῆς.

VI 121, 5 ψυχῆς . . . ἡγεμονικῆς. — I 30, 17. 56, 20. III 264, 10. IV 275, 5. V 295, 10 δείγματος ἕνεκα. III 30, 13 δ. ἐναργέστατον. I 44, 27 τὰ ῥηθέντα ὀλίγα δ.

δείλαιος. II 110, 11. VI 167, 3 (ὁ δ.). I 231, 13 οἱ δείλαιοι. cf. δειλός.

δειλία. V 273, 4 νόσος. II 90, 23 μέση δὲ θράσους μὲν καὶ δειλίας ἀνδρεία. I 266, 16 τὸν δὲ ὄκνον τοῦτον . . . δειλίαν . . . προσαγορεύουσι. I 94, 19 εἰ (ἀπεδέξατο) δειλίαν, (ἐκαλεῖτο) δειλός. II 98, 14. 246, 15 (coni. ἀφροσύνη, ἀκολασία, ἀδικία). I 207, 14 (coni ἀφροσύνη, ἀκολασία, ἀδικία, φόβος). II 80, 16 (coni. ἀφροσύνη, ἀκολασία, ἀδικία, ἀσέβεια). II 233, 23. III 55, 14 coni. ἀφροσύναι, ἀκολασίαι, ἀδικίαι. I 27, 16. V 52, 4 (coni. ἀφροσύνη, ἀδικία). VI 6, 9 (coni. ἔρως, φόβος, λύπη). I 83, 19 (coni. ἀφροσύνη) opp. φρόνησις καὶ ἡ ἀνδρεία. I 25, 7. 79, 5 sqq. 270, 6. III 48, 4. 190, 15. IV 6, 18. VI 44. 21 (coni. vel opp. ἀνδρεία). V 370, 22 coni. φόβος. II 239, 17 (coni. φόβοι). II 90, 16 τὸ μὲν θράσος δεξιόν, ἀριστερὸν δὲ ἡ δ. II 193, 5. V 175, 4 (coni. θράσος). II 192, 28. V 242, 3 (opp. θρασύτης). V 347, 19 (coni. θρασύτης opp. ἀνδρεία). I 125, 2 ὑπ᾽ ἀνανδρίας καὶ δειλίας ψυχικῆς VI 172, 15 ὁ δειλίας μεστός. II 126, 8 πανοίκιος αὐτοῖς ἐμπεφώλευκεν ἡ δ. V 273, 2 τοὺς . . . ἀναπίπτοντας δειλίᾳ. IV 197, 21 δειλίαν . . . ζηλοῦτε. IV 176, 14 οἱ μὲν ἄνανδροι δειλίαν opp. θάρσος. V 272, 17 τότε γὰρ εὐλάβειαν μὲν τὴν δειλίαν. VI 15, 20 τὰς ἐκ δειλίας ἐπηρείας.

δειλός. II 91, 22 πᾶς ἀκόλαστος ἢ ἄδικος ἢ δ. I 215, 8 (φιλήδονος). I 94, 19 (ἐκαλεῖτο) δ. — I 83, 21 ὁ δ. ὑποπέπτωκε τῷ ἀνδρείῳ, IV 177, 8. V 272, 12 (οἱ δειλοί). III 182, 26 δειλῶν δὲ ὁ ἀνδρεῖος (ἡγεμών).

δεινός. V 355, 21 (ἀγριότης). VI 76, 4 (ἀθεότης). I 284, 5 (ἀκρασία). VI 185, 28 (Ἀλεξανδρεῖς) τὰς κολακείας. V 182, 6 (ἀναισχυντία). II 242, 3 ἄνοια. I 287, 29 (ἀπορία). VI 99, 3 (ἀπραξία). IV 90, 1 ἀσάφεια. II 223, 19 (ἀσιτία). V 353, 9 (ἀταξία). II 235, 14 (βασιλεὺς λόγος). VI 204, 7 Γάιος. V 162, 15 (Δαίδαλος) ταῖς ἐπινοίαις. VI 147, 9 τὸ ἐγκαλεῖσθαι. II 238, 19 ἕκαστος αὐτῶν . . . δ. φενακίσαι. IV 72, 6 αἱ ἐπιθυμίαι. III 68, 1 (ἐρημία). VI 93, 8 εὐήθεια. VI 145, 5 Ἰσίδωρος. II 282, 27 Κάιν. V 167, 15. 370, 16 (κάκωσις). III 57, 21 (κατάπληξις). VI 141, 9 ὁ νοῦς. I 280, 21 (πάθος). II 266, 14 (παρανομίαι). V 191, 16 (ῥᾳθυμία). V 105, 8 (σκαιότης). I 165, 1 ὁ σοφιστὴς . . . λόγων ἀνερευνᾶν τέχνας. IV 170, 9. VI 10, 9 σπάνις. I 163, 8 σύγχυσις. V 309, 9 συκοφάνται. III 61, 13 (ταπείνωσις). III 15, 3 τρόπος. II 230, 18 φρενοβλάβεια. VI 166, 13 αἱ εὐθικτοι καὶ μεγάλαι φύσεις. V 189, 6 (ὠμότης). — I 268, 6 cf. IV 106, 25 οἱ . . . περὶ λόγους εἰσὶ δεινοί. II 30, 12 οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ φιλοσοφείτωσαν. I 189, 10 πᾶσι τοῖς ἐπιτρέχουσι καὶ τραχηλίζουσι δεινοῖς. VI 118, 21 τοῖς ἐπιβρίσασι δεινοῖς. — V 217, 22 εἰ καί τις ἄλλος δ. ὢν θεάσασθαι. I 80, 21 τὸν . . . δεινὸν ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν. — V 181, 9 τι δεινὸν πάθοι. V 92, 7 cf. VI 146, 20 τί δεινόν. IV 285, 7. V 353, 16. 17 (τοῦτο). VI 178, 7 ταῦτα. III 272, 6. 273, 8. IV 199, 1. V 194, 15 μηδέν. II 104, 16. VI 163, 2 δεινόν (sc. ἐστιν). IV 297, 14 ἦν δεινόν. — VI 46, 7 ὁ δεινότατος. VI 162, 1 ἁπάντων δεινότατος ὤν. — II 173, 12. IV 143, 18. 149, 1. 163, 23. V 358, 8. VI 44, 3 (τὸ δεινόν). I 197, 25 δεινοῦ προσδοκία. IV 191, 15 δεινότατον γὰρ αὐτῷ κατεφαίνετο. I 170, 11. 173, 18. 190, 14. II 292, 20. III 107, 1. IV 42, 15. 43, 9. 152, 22. 182, 23. 197, 18. 198, 18. 293, 22. V 241, 20. 274, 19. VI 191, 27. 197, 4 (τὰ δεινά). V 370, 1. 2 καίτοι δεινὰ ὄντα, . . . οὐ φαίνεται δεινά. VI 196, 9 δεινὰ ἐργάσωνται.

δεινότης. V 358, 6 (coni. σεμνότης, εὐεργεσία). I 195, 15 τάς τε ἐν ἑκάστῳ δεινότητας. II 123, 20 περὶ τὰς εὑρέσεις. III 303, 29. VI 54, 10. 66, 8 (τῶν) λόγων.

δεῖξις. II 255, 8 (coni. φαντασία). III 16, 4. δι᾽ αἰσθήσεως. III 192, 12 τῶν ὀνομάτων. II 187, 26 διὰ γὰρ τῆς δείξεως τῆς „οὗτος". II 269, 17 (τὰ εἰς δεῖξιν ἐρχόμενα). II 275, 15 ἐκ σαφεστάτης δείξεως. — I 265, 4 (ὁ παῖς) τὴν δεῖξιν φέρων ἐπὶ τὸν Ἰσαὰκ μόνον.

δεῖσθαι. IV 157, 13 cf. II 79, 13. V 65,
× 21 ὁ . . . θεὸς . . . οὐδενός. I 270, 27 οὐδενὸς οὔτε ὁ πλήρης θεὸς οὔτε ἡ . . . ἐπιστήμη. III 43, 18 (ὁ λόγος θεῖος) οὐ δεηθεὶς ἑτέρου. — I 240, 9 sq. τὸ δὲ ὠφελοῦν ἀξιονικότερον ἀεὶ τοῦ δεομένου.

δεισιδαιμονᾶν. III 254, 3.

δεισιδαιμονία. I 207, 16 πρᾶγμα ἀδελφὸν ἀσεβείᾳ. II 90, 25 μέση . . . δεισιδαιμονίας καὶ ἀσεβείας εὐσέβεια. I 263, 25. V 345, 2 (opp. εὐσέβεια). V 242, 6 (coni. ἀσέβεια opp. εὐσέβεια). II 44, 20 ἄχθος βαρύτατον. II 154, 6 κακόν. III 180, 6 πολλοῦ τοῦ δεισιδαιμονίας ῥυέντος παρ᾽ ἡμῖν κακοῦ. II 90, 20 δεισιδαιμονίαν μὲν ὡς δεξιὸν ἄλλοι μεταδιώκουσιν. II 78, 26 (σύμβολα).

δεισιδαίμων. I 180, 14 οἱ δεισιδαίμονες.

I 262, 18 δεισιδαιμόνως.

δέκα. IV 142, 1 τέλειος ἀριθμός. V 85, × 6. 336, 12 κεφάλαια. IV 276, 22. 280, 8. 306, 25. V 151, 23. 227, 1. 238, 28. 239, 8 (λόγια). III 97, 17. IV 303, 9. V 1, 8 (λόγοι). IV 307, 4 (λόγοι ἢ νόμοι). IV 275, 20 (λόγοι ἢ χρησμοί). V 239, 9 (χρησμοί). — I 37, 9 (ἑβδομάδες).

δεκάς. I 31, 17 sqq. II 158, 6 sqq. III 90, 8 sqq. IV 273, 1 sqq. V 95, 17 sqq. — I 15, 9 sqq. ὅρος τῆς ἀπειρίας τῶν ἀριθμῶν. IV 273, 20 δεκάδα, ὡσανεὶ δεχάδα οὖσαν, παρὰ τὸ δέχεσθαι. IV 275, 1 τὰς δεκάδος ἀρετὰς ἀπείρους τὸ πλῆθος. IV 220, 4 τετράδα τὴν δεκάδος οὐσίαν. II 10, 27. 38, 17. III 90, 6. 95, 26. V 96, 10. 136, 12 (ἀριθμὸς τέλειος). V 233, 2 τελειότατος . . . ἱερώτατός τε καὶ ἅγιος. V 43, 14 παντελὴς ἀριθμός. IV 54, 8. 218, 24. 220, 3. 273, 1 (παντέλεια). III 156, 8 προκοπῆς . . . σύμβολον. II 21, 5 τῆς κατὰ προκοπὴν τελειώσεως πίστις. III 94, 14 τὸ δικαιοσύνης μνημεῖον. III 196, 11 sqq. ἡ μέση παιδεία . . . δεκάδι παραριθμουμένη. III 94, 16 τὴν τελευταίαν ἀπολύτρωσιν. I 251, 14 μέχρι τῆς κατὰ παιδείας ὁρίζων δεκάδος τὴν ὕφεσιν. — I 64, 18. 20. II 157, 18 οἵ τε ἐντὸς δεκάδος ἀριθμοί. II 38, 19 sq. τελεωτέραν δεκάδος ἑβδομάδα.

δεκάται. V 38, 3. 5. 293, 3.

δέκατος. I 36, 6 (ἑπταετία). I 100, 21. 151, 23. II 10, 28. 136, 3 sqq. (ἡμέρα). III 93, 5 sqq. 94, 1 (θεός). — III 93, 16 τὸ δέκατον, ὃ δὴ νοητόν ἐστι καὶ θεῖον.

δένδρον. All: I 54, 1 τῆς ζωῆς. I 75, 6. × II 42, 16 ἀρετῆς. II 214, 6 τὰ παιδείας ὀρθῆς. II 227, 29 ἡμεροτοκοῦν ἐκ ταύτης (sc. ῥίζας καλοκἀγαθίας). II 139, 17 ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. II 143, 4 ἐν ψυχαῖς λογικαῖς. II 97, 16 εἰκάζεται τὰ δένδρα ταῖς περὶ λόγους δυνάμεσι. II 153, 25 τῆς ἀκιβδηλεύτου φιλίας. II 97, 7 παθῶν ἢ κακιῶν. II 98, 14 ἀφροσύνης . . . ἀκολασίας ἀδικίας τε καὶ δειλίας.

δεξαμενή. II 33, 20 (διάνοια). III 243, 3 ἡ μεγίστη . . . τὸ σῶμα. II 7, 5 ὃ (sc. σῶμα) δεξαμενὴν καὶ χώραν ἡδονῶν ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. III 290, 20 τῆς ἀνοίας καὶ παροινίας. III 291, 14 τῆς ἀκράτορος ψυχῆς.

δεξαμεναί. II 139, 18. III 42, 18. 129, 12 (αἰσθήσεις). I 261, 28 sq. κοιλάδας δὲ ἔχει τὰ αἰσθητήρια, μεγάλας δεξαμενὰς ἁπάντων. I 227, 3 ὧν (sc. ἀκοῶν) αἱ μὲν εὐρυχώρους δεξαμενὰς ἔχουσαι. II 102, 13 τῆς γαστρός. II 23, 1 τοῦ ἡγεμονικοῦ. V 53, 6 ἐν αὐτῷ (sc. ἥπατι). V 310, 5 διὰ μαστῶν τῆς τεκούσης οἷα δεξαμενῶν. II 77, 12 οὐρανίων καὶ ποτίμων . . . ναμάτων. V 52, 10 (οἱ νεφροί) αἱμοειδεῖς. II 291, 26 τῶν περιγείων ἁπάντων. I 279, 11 τοῦ προφορικοῦ (λόγου). II 212, 7. cf. 210, 8. V 136, 15 τοῦ σώματος. V 240, 20 cf. III 153, 10 τῆς ψυχῆς. — IV 132, 11 τὰς δεξαμενὰς . . . πληροῦσιν. — I 42, 15 διτταὶ . . . πρὸς τὰς τῶν περιττωμάτων ἀποχετεύσεις.

δεξιός. v. κίνησις, χείρ.

δέρμα. All: III 175, 16 Βεελφεγώρ = στό- × μα δέρματος. I 257, 10 σκυβάλων καὶ δέρματος, ἃ σωματικῆς ἀσθενείας δείγματα.

δερμάτινος. All: I 127, 30 cf. II 39, 28 Εἴρ vel Ἤρ. I 127, 29 cf. II 30, 8 (ὄγκος) ἡμῶν τὸ σῶμα. II 240, 11 (ὄγκος) Βεελφεγὼρ ὄνομα.

δεσμός. II 312, 18 ὁ ἀόρατος οὗτος τῆς ἁρμονίας καὶ ἑνώσεως πᾶσι δ. V 354, 12 cf. 348, 20 δεθέντα ἁρμονίας ἀλύτοις δεσμοῖς. III 56, 1 κραταιοτέρῳ δεσμῷ, τῇ τοῦ πεποιηκότος βουλήσει, συνέχεσθαι (τὸ πᾶν). I 45, 12 ἵν' ὡς ἂν ὑπὸ δεσμοῦ συνέχηται (γῆ). II 303, 27 αἱ δυνάμεις τοῦ παντὸς ἄρρηκτοι. II 261, 11 (ἄρρηκτοι, αἱ τοῦ θεοῦ δυνάμεις). II 64, 3 λίθων . . . καὶ ξύλων (ἕξις). III 32, 5 ὧν δ. ἕξις. III 7, 5. 8 τῶν ὅλων (ὁ θεός). VI 96, 16 ὁ κόσμος, αἰωνίῳ συνεχόμενος καὶ διακρατούμενος δεσμῷ. II 135, 6 (ὁ λόγος ἄρρηκτος) τοῦ παντός. III 43, 17 (λόγος θεῖος) coni. κόλλα. III 133, 26 ὁ . . . τοῦ ὄντος λόγος . . . ἁπάντων. VI 182, 22 τὰ δεσμά, οἷς κατέζευκτο καὶ ἐπεπίεστο ἡ οἰκουμένη. II 255, 1 πάντα . . . ἀοράτοις ἔσφιγξε δεσμοῖς. VI 110, 7 πνευματικὸς τόνος, δ. οὐκ ἄρρηκτος ἀλλὰ μόνον δυσδιάλυτος. III 54, 23 τῶν πνευματικῶν τόνων, οἳ συμφυέστατος δ. ἦσαν, διακοπέντων. V 34, 2 φύσεως δεσμοῖς ἀλύτοις. I 217, 4 δ. γὰρ ἀμφοῖν (sc. χρωμάτων καὶ ὀμμάτων) . . . τὸ φῶς. V 287, 9 [ἄνετος τοῦ τῆς σαρκὸς δεσμοῦ γένηται ἡ ψυχή]. II 261, 9 τῶν γὰρ τῆς ψυχῆς δεσμῶν χαλασθέντων. III 243, 24 cf. 62, 13 λύσειν τὰ δεσμὰ (τῆς ψυχῆς). I 297, 8 λυθεὶς γὰρ τῶν ἀρρήκτων σώματος καὶ περὶ σῶμα δεσμῶν. III 16, 11 (ὁ λογισμὸς) λυθεὶς τῶν δεσμῶν. VI 158, 14 ψυχῆς καὶ σώματος καὶ τῶν ἐν ἑκατέρῳ δεσμῶν. — II 66, 16 τὰ τῆς ἀνάγκης ἀνεὶς δεσμά. I 101, 22 πάντα δεσμὸν πάθους καὶ σωματικῆς ἀνάγκης διαρρήξαντες. VI 82, 10 δεσμῶν δὲ φαυλότατος ὃν ἔσφιγξε βία. I 281, 22 τοῖς ἀρρήκτοις ἐγκρατείας δεσμοῖς. I 104, 23 δ. τρίτος ἔρωτος καὶ ἐπιθυμίας. V 76, 20 cf. 13, 9 πάσης ἑνωτικῆς εὐνοίας ἄλυτος δ. I 235, 14 (ὁ φαῦλος) ἐκλύεται τοὺς ἰσχύος δεσ-

μούς. VI 169, 7 δ. γὰρ οἴκων ὀθνείων αἱ ἐπιγαμίαι. II 199, 15 ἃ περιῆψαν αἱ τοῦ θνητοῦ βίου κεναὶ σπουδαί. VI 84, 11 cf. 114, 18 διέλυσεν τὸν συνέχοντα δεσμόν. II 102, 10 οἳ τὴν γεῦσιν ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἔλυσαν. VI 5, 10 δεσμῶν . . . διαφειμένων. V 247, 12 ἀδιαλύτῳ δεσμῷ. VI 214, 21 χαλεπωτέροις δεσμοῖς. — V 200, 20 τὰς εἰς ἀεὶ φυγὰς ἢ δεσμούς. VI 112, 10 οἱ δράκοντες . . . δεσμὸν ἐπιχειροῦσιν ἐκλύειν.

δεσμωτήριον. II 270, 8. III 235, 5 cf. I 122, 11. III 20, 12 τὸ σῶμα. II 189, 25 (ὁ νοῦς) ὥσπερ ἐν δεσμωτηρίῳ. III 25, 12 cf. I 118, 4 (ψυχὴ) ὥσπερ ἐν δεσμωτηρίῳ. II 80, 10. 18 τῶν παθῶν. — VI 222, 16 coni. θέατρον. VI 87, 12 οἷα περὶ δεσμωτηρίου . . . τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. III 209, 16 δεσμωτηρίου καὶ μύλωνος . . . ἐπάξιοι.

δεσπότης. III 7, 2 sqq. συνώνυμα ταῦτ' εἶναι λέγεται, κύριος καὶ δ. . . . δ. δὲ παρὰ τὸν δεσμόν, ἀφ' οὗ τὸ δέος οἶμαι. I 86, 16. 198, 15. II 226, 14. III 160, 9. VI 207, 23 (coni. κύριος). I 86, 12. 102, 28. 107, 3. 111, 20. 115, 9. 160, 27. 195, 27. 198, 8. 225, 14. II 51, 4. 144, 11. 151, 8. 10. 226, 12. 262, 7. 301, 22. III 2, 14. 7, 21. 160, 24. 165, 3. IV 168, 17. 256, 7. V 140, 25. VI 142, 14 (int. deus). V 6, 13 παρὰ τῶν δεσποτῶν ὡς θεῶν. I 29, 6. V 355, 7. 356, 6 cf. II 66, 20 (ἄνθρωπος). VI 5, 2 δεσπόται δὲ τῶν μὲν σωμάτων ἄνθρωποι. VI 48, 17 οἱ ἄρχοντες καὶ δεσπόται (int. homines). V 142, 10. 144, 9. 145, 25 (γονεῖς). VI 29, 2 (ὁ σπουδαῖος). I 58, 2 (λογισμός). IV 76, 1. 78, 2 ὁ δῆμος.

δέχεσθαι. I 181, 13 τὴν ἀρετὴν . . . παρὰ τοῦ αἰτίου τὰ θεῖα σπέρματα. I 180, 24 (ἀρεταὶ) μὴ δεξάμεναι δὲ παρά τινος ἑτέρου γονήν. I 154, 3 (τὸ αἰσθητικὸν ὄργανον) πλήξεις δεχόμενον. I 177, 5 (διάνοια) τύπον ἀκιβδήλευτον. I 278, 6 (ἡ εἰκὼν) ἀθανάτους ἐννοίας ἐδέχετο. I 257, 2 τὸ ἡγεμονικὸν . . . τύπους. I 287, 7 ἡ . . . ψυχὴ δεξαμένη μαίας τρόπον. I 76, 13 κηρῷ πάντας τύπους . . . δεχομένῳ. I 82, 4 οἱ δεξόμενοι λογισμοί. I 236, 13 (ὁ λόγος) ἀποδείξεις ἐναρμονίους. I 70, 13 τὸ δὲ δεχόμενον ὁ νοῦς. I 287, 5 ὁ νοῦς . . . ἀπὸ τῶν ἐκτὸς τύπους διαφέροντας. I 58, 1 (ὁ νοῦς) κηρῷ γὰρ ἐοικὼς δέχεται τὰς διὰ τῶν αἰσθήσεων φαντασίας. II 98, 12 τὸν νοῦν . . . δ. τούς τε φυσιολογίας . . . χαρακτῆρας. III 156, 13 τὸ δεχόμενον τὴν θείαν φαντασίαν. I 230, 10 ἀχρόνων δυνάμεων φαντασίαν. II 67, 6 ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ . . . παρὰ θεοῦ τὴν ἑκούσιον κίνησιν. I 76, 16 (ἡ ψυχὴ) τὸν τῆς τελείας ἀρετῆς χαρακτῆρα. I 226, 11 (ἡ ψυχὴ) χαρακτῆρας. I 237, 1 (τὴν ψυχὴν) δέξασθαι διαιρέσεις ἐμμελεῖς. I 5, 17 ὥσπερ ἐν κηρῷ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ τοὺς ἑκάστων δεξάμενος τύπους. I 190, 10 τὸ πάθος μήτε σώματι μήτε . . . ψυχῇ. I 188, 23 δουλείαν . . . ψυχῇ. I 107, 2 (ψυχαὶ) τροπὴν τὴν πρὸς τὸ χεῖρον ἐδέξαντο. — II 39, 9 ὑπὸ νήφοντος οὐδέποτε δέξονται σπορὰν ἔννομον. I 70, 12 τρία γὰρ εἶναι δεῖ, τὸ ἐμπνέον, τὸ δεχόμενον, τὸ ἐμπνεόμενον.

δήλωσις. V 22, 19 sqq. ἐπὶ δὲ τοῦ λογείου διττὰ ὑφάσματα καταποικίλλει προσαγορεύων τὸ μὲν δήλωσιν, τὸ δὲ ἀλήθειαν. V 224, 20 sq. συγγενῆ δὲ δύναμιν ἀληθείᾳ παριδρύσατο, ἣν ἐκάλεσε δήλωσιν. I 142, 13 τὸ λόγιον, ἐφ' οὗ δ. ἔστι καὶ ἀλήθεια. IV 230, 11. 17 cf. 226, 21. V 224, 21 (coni. ἀλήθεια). — I 128, 22. II 72, 20. III 189, 29. IV 230, 19. V 220, 3 εἰς . . . δήλωσιν. II 174, 17. 283, 23. IV 236, 15. V 16, 19. VI 156, 15 πρὸς . . . δήλωσιν.

δηλωτικός. IV 230, 12 ὁ . . . τῆς φύσεως λόγος.

δημαγωγία. III 271, 25.

δημαγωγός. II 182, 15.

δημαρχία. III 271, 25.

δημιουργεῖν. I 5, 3. 18, 12. 21, 5. 31, 5. 49, 8. 69, 26. 70, 23. 94, 27. 104, 25. 145, 7. 276, 21. 277, 28. II 139, 17. 263, 4. 25. 264, 2. 276, 14. III 31, 14. 36, 9 sqq. 130, 7. 180, 4. IV 221, 7. 263, 15. 292, 4. V 24, 8. 206, 1. 371, 8. VI 42, 10. 86, 6 (deus δ. dicitur). III 182, 6 ἀρετή. II 254, 7 ἀσέβεια. II 301, 8 ζωγραφία καὶ πλαστική. II 139, 10 οἱ ζωγραφοῦντες. V 3, 9 ἔνιοι γὰρ ὡς ἀγαθοὶ ζῳοπλάσται. I 262, 4 ἡδοναὶ καὶ ἐπιθυμίαι. II 186, 4. III 250, 3 cf. IV 220, 2 (Μωυσῆς). IV 214, 8 (Noah) ξύλινον . . . ἔργον. VI 191, 25 οἱ νόμοι . . . ἐλπίδας ἀγαθάς. II 306, 7 ὁ . . . ἡμέτερος νοῦς οὐ . . . τὸ σῶμα. III 292, 20 περισυληθεὶς οὖν ὁ νοῦς ὧν ἐδημιούργησεν. V 235, 1. VI 44, 6 περιεργίαι. I 278, 26 ὅσαι (sc. τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι) τὰ ἐκτός. III 277, 18 τεχνίτης. III 36, 18 (οἱ τεχνῖται), I 179, 21. 220, 7. 233, 6. 265, 21. II 7, 5. 102, 23. III 42, 16 cf. V 180, 18 ἡ φύσις. — V 141, 20 περὶ τοῦ μηδὲν ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα δ. θεοῦ. IV 240, 2 οἳ . . . τοὺς ψευδωνύμους (θεοὺς) ἐδημιούργησαν. I 118, 12 τοὺς χωνευτοὺς θεούς, οὓς ἀπηγόρευκε Μωυσῆς δ. III 291, 17 τὸ ἐκπληρωτικὸν τοῦ πάθους δ. IV 217, 19 σκηνὴν οὖν, ἔργον ἱερώτατον,

δ. II 237, 18 οἱ . . . ταραχὰς καὶ στάσεις . . . ἐδημιούργησαν.

δημιουργεῖσθαι. II 157, 5 τὸ μέγιστον ψυχῆς ἀγαθόν. I 95, 23. III 13, 13 (αἴσθησις). VI 217, 3 (ἀνδριάς). IV 218, 9 τὸ δ' ἀποτέλεσμα πρὸς τὸν τύπον. I 25, 20 ἄρρεν τε καὶ θῆλυ. III 183, 17 γέλως. IV 158, 11 γραφὴν εὖ δεδημιουργημένην. II 114, 21 (δράκων) ἐξ ὕλης χαλκοῦ. I 96, 3 γραφέων ἢ πλαστῶν ἔργα. IV 233, 9 (ἔργα). VI 93, 12 (ζῷον). III 124, 27 τὸ ἡγεμονεῦον ἐν ψυχῇ κτλ. IV 276, 4 ἧγον ἀόρατον ἐν ἀέρι δημιουργηθῆναι. IV 248, 5 ψευδώνυμοι (θεοί). V 7, 17 εὖ δεδημιουργημέναις ἰδέαις I 4, 1. 45, 5. 205, 11. III 45, 26. IV 262, 17. V 9, 17. 21, 10. 122, 11. VI 100, 16 (ὁ κόσμος). II 287, 20 ὁ λουτήρ. III 49, 3 cf. 50, 21 (ἡ ἱερὰ λυχνία). I 134, 29 (οἰκία). I 194, 6 (οἶκος). IV 35, 12 ψυχῆς εἰκόνα δεδημιουργῆσθαι τὴν ὅρασιν. II 61, 14 ὄργανον . . . ὑπὸ φύσεως δημιουργηθέν. IV 36, 21 (ὁ οὐρανός). V 22, 17 τὰ ἐν οὐρανῷ πάντα. I 6, 14. 17, 7. 260, 6 τὸ πᾶν. IV 227, 2 χρυσοῦν δὲ πέταλον. IV 284, 25 πλάσματα καὶ ζωγραφήματα. II 249, 24 πόλεις. IV 222, 22 cf. 232, 3 σκεύη ἱερά. II 195, 28 (σκηνή, θυσιαστήριον). III 96, 3 (στοιχεῖα). I 148, 7 τὸ . . . σῶμα ἐκ γῆς. I 50, 5. III 37, 1 (ὕλη). I 133, 15 δύο φύσεις . . . ἐν ψυχῇ ὑπὸ θεοῦ. II 66, 14 ἐξ ἧς (sc. οὐσίας) αἱ θεῖαι φύσεις. II 135, 17. III 170, 6 (τὰ φυτά). — I 274, 8. III 210, 16 ὑπὸ φύσεως. I 62, 22 ταῖς ἡμετέραις τέχναις. II 22, 23 ἐκ τέχνης opp. ἡ φύσις. I 135, 10 ταῦτα οὐκ ἄνευ τέχνης. VI 142, 23 ὅσα . . . πρὸς ἀνθρώπων. —

VI 85, 17 τὰ τοῦ θεοῦ . . . δημιουργηθέντα. II 4, 4 ἔξω τοῦ δημιουργηθέντος ὢν (ὁ θεός). IV 284, 21 (ὁ τεχνίτης) τοῦ δημιουργηθέντος πατήρ. I 66, 5 ἀκατάληπτα τῷ θνητῷ γένει τὰ δημιουργούμενα. I 3, 7 δημιουργὸς τῶν δημιουργηθέντων στοχάζεται τῆς διαμονῆς. VI 86, 15 τῇ γὰρ φύσει τῶν τεχνιτῶν . . . τὰ δημιουργηθέντα ἐξομοιοῦσθαι II 187, 2 τὸν δημιουργὸν ἀπὸ τῶν δημιουργηθέντων γνωρίσαι. V 9, 1 γνωρίσματα τῶν δημιουργῶν . . . τὰ δημιουργηθέντα. II 62, 20 τῶν δημιουργηθέντων τὸν τεχνίτην . . . ἐπιστήμονα εἶναι. II 187, 8 τὰ δημιουργηθέντα συγγενῆ καὶ ἀδελφὰ καὶ δίδυμα. I 210, 10 ὅσα ἄλλα χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν δημιουργηθέντα. IV 218, 5 ἵν' . . . συμφώνους τοῖς δημιουργηθεῖσι ποιῆται τὰς . . . λειτουργίας.

δημιοούργημα. II 306, 14 τοῦ πρώτου θεοῦ. I 132, 23 ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ). I 277, 14 cf. 28 τὸ θεοειδὲς ἐκεῖνο δ., ᾧ λογιζόμεθα. III 162, 8 ἑτέρων (ὁ ἄνθρωπος). I 95, 25 ἐκεῖνον τὸ δεύτερον. — I 105, 9 ὅσα κατὰ τέχνας τεχνικὰ δημιουργήματα.

δημιουργία. I 203, 2. II 185, 27.

δημιουργός. 1. opifex aedificatorque mundi et hominum: I 11, 8. 22, 25. 48, 6. 16. 51, 11. 60, 1. 81, 19. 90, 20. 129, 11. 135, 11. 159, 28. 196, 26. 200, 4. 11. 13. 272, 21. 286, 12. 31. 293, 9. 296, 14. II 34, 24. 44, 2. 5. 60, 19. 63, 3. 74, 15. 134, 14. 176, 3. 294, 27. 303, 26. III 26, 12. 52, 14. 93, 11. 125, 3. 155, 9. 160, 7. 162, 2. 12. 221, 14. 249, 7. 263, 21. 291, 20. 294, 2. IV 37, 15. V 5, 10. 64, 16. 126, 10. 345, 16, 20. VI 47, 19. 76, 18. 77, 11. 85, 16. 86, 7. 146, 21 (θεός vel deus int.). I 24, 12 τὴν ἀνθρώπου μόνου γένεσιν οὐχ ἑνὶ δημιουργῷ καθάπερ τἆλλα ἀνέθηκεν. III 124, 31 τὴν κακῶν γένεσιν ἑτέροις ἀπονεῖμαι δημιουργοῖς, τὴν δὲ τῶν ἀγαθῶν ἑαυτῷ (sc. θεῷ) μόνῳ. — 2. artifex et artifices: I 3, 7. 6, 1. 134, 31. 194, 15. 200, 3. II 12, 3. 46, 12. 75, 8. 246, 1. 256, 15. III 116, 5. 120, 9. 289, 1. 293, 5. IV 128, 22. 141, 4. 236, 17. 284, 7. 303, 17. V 9, 1. 18, 14. 148, 14. 254, 4. 12. VI 22, 17. 163, 10. 196, 29. 201, 9. — I 134, 12. III 249, 24 (Βεσελεήλ). V 162, 15 (Δαίδαλος). II 26, 14 Θοβέλ. II 187, 2 (Φειδίας). cf. δημιουργεῖν. — 3. auctor sive causa: VI 176, 8 Ἄρης . . . εἰρήνης. VI 193, 5 (Καπίτων) τοῦ δράματος ὅλου. III 37, 9 ἀδικίαν, τὴν ἀνισότητος . . . δημιουργόν. III 269, 14 οὗ (sc. βίου) πλεονεξία καὶ πανουργία σοφαὶ δημιουργοί. II 211, 19 πᾶς ὁ δ. ἡδονῆς. III 18, 16 τοὺς πρὸς ἡδονὴν λόγους ἀργίας καὶ ἀμαθίας καὶ θρύψεως δημιουργούς. II 199, 21 τὸ ληρεῖν, ὃ δημιουργὸν ἀπαιδευσίαν εἶχεν. II 199, 23 ἀναισθησίας . . . οἶνος. II 215, 10 κακῶν ἡ μέθη . . . ἀγαθῶν τὸ νηφάλιον. V 366, 14 συμφοραὶ . . . ἐνδείας καὶ ἀπορίας δημιουργοί. VI 108, 9 ἡ ἀντίδοσις καὶ ἡ ἀντέκτισις τῶν δυνάμεων . . . ὑγιείας καὶ ἀτελευτήτου σωτηρίας. V 142, 15 οἱ δὲ γεννήσαντες αἴτιοι καὶ δημιουργοὶ . . . τῶν γεννηθέντων. II 25, 25 δημιουργοὶ δ' εἰσὶ πάντες οὗτοι πολέμου. II 39, 5 ἑαυτὸν ἑκάστου τῶν ἀνθρωπείων εἶναι δημιουργόν. III 268, 4 ὧν δ. ἡ κενὴ δόξα. VI 172, 14 ὧν ἡ βαθεῖα εἰρήνη δ. VI 15, 16 ὧν αἱ κακίαι δημιουργοί. VI 45, 5 ὧν φιλοσοφία δ.

δημοκρατία. II 92, 26 cf. 104, 14. 249, 28. IV 53, 19. V 264, 19. 322, 18 (ἡ ἀρίστη) πολιτειῶν.

δημοκρατικός. V 211, 15.

διάβασις. All: I 146, 25. 149, 10. 227, 17. II 273, 20. III 58, 13 τὸ Πάσχα. II 273, 22 cf. I 134, 5 ἀπὸ τῶν παθῶν. III 93, 16 ἡ ⟨ἀπὸ⟩ παντὸς πάθους καὶ παντὸς αἰσθητοῦ. V 121, 12 ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῶν παθῶν. I 228, 3 οὐ θνητή.

διαβατήρια. IV 252, 12. 253, 8. 17. 254, 17. V 96, 6. 120, 16. 121, 10. 122, 3 (Πάσχα).

διάβολος. I 215, 6.

διαγγέλλειν. IV 135, 12 καλείσθω δὲ ἄγγελος, ὅτι . . . διήγγελλε. III 210, 18. 235, 14. IV 26, 1 (ἄγγελοι).

διάγραμμα. I 38, 12. 39, 12.

διαγωγή. IV 37, 17 coni. βίος. VI 56, 14. 61, 9 ἐν συμποσίοις.

διάδηλος. III 248, 14.

διάδημα. IV 227, 14. 230, 24 (κίδαρις). III 133, 24 τὸ σύμβολον τῆς . . . ἡγεμονίας.

διαδοχή. IV 254, 19 cf. III 23, 13. IV 251, 19. 257, 11. 19. V 116, 12. 21 διάταγμα τὸ περὶ τῆς τῶν κλήρων διαδοχῆς. III 288, 17 ἡ (sc. ἀθανασία) τέκνων ἢ ἐγγόνων διαδοχαῖς εἰς ἀεὶ ζωπυρεῖται. VI 182, 6 γένους. V 154, 6 πολέμων . . . διαδοχαί. VI 208, 6 σου ἡ εὐκταία δ. VI 96, 2 τὰς κενώσεως καὶ πληρώσεως ἐν μέρει διαδοχάς. V 71, 14 ἐκ διαδοχῆς. VI 42, 3 κατά τινα συγγενικὴν διαδοχήν. V 375, 21 κατὰ διαδοχήν. VI 94, 9 ἐξ ἀιδίου κατὰ διαδοχάς. I 275, 10 διαδοχαῖς ταῖς εἰσαεί.

διάδοχος. VI 6, 2 (ὁ ἀστεῖος) οἷα μεγάλου βασιλέως. V 360, 20 (coni. κληρονόμοι). II 57, 9 coni. μαθητρίς. II 80, 22 ὕπαρχοι καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἁμαρτημάτων. — V 247, 20. 248, 21. 283, 18. 285, 14 (Mosis). V 281, 13. 285, 3. 10 (int. Josua). VI 160, 2 αὐτοῦ (sc. Τιβερίου).

διαζῆν. III 283, 8. VI 58, 12.

διαζωγραφεῖσθαι. IV 218, 7.

διάθεσις. I 160, 9 cf. 185, 16 (coni. ἕξις). I 195, 8 λίθων πολυτελῶν. VI 58, 16 τῶν συμποσίων. VI 62, 5 (coni. τάξις). — II 9, 8 μυρία ἐννοήματα . . . τέχναι, διαθέσεις. II 142, 24 ἐκ παντοίων (συνηρημένη καὶ πεπλασμένη). — II 139, 28 (ἐν ἡγεμονικῷ). I 290, 4 δ. ψυχῆς ἐπὶ τὸν . . . θεὸν ἐλπιζούσης. II 235, 23 ἀβεβαίου ψυχῆς. IV 258, 18 ἀβέβαιος ἡ μοχθηρῶν ἀνθρώπων δ. II 235, 24 (ἡ ὀχυρωτάτη καὶ βεβαιοτάτη, πίστις). III 113, 12 ὧν αἱ φιλάρετοι ψυχαὶ κληρονομοῦσιν. II 37, 28. 193, 10 (σπουδαία). I 294, 3 δικαιοσύνης αὐστηρᾶς διαθέσεις. IV 248, 15. V 286, 5 (εὐχάριστος). V 94, 9 ἀνυπαιτίῳ τοῦ εὐξαμένου διαθέσει (χαίρει ὁ θεός). V 204, 2 φιλομαθῆ καὶ φιλοθεάμονα καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφον διάθεσιν ἐμφαίνει. III 149, 10 φαύλη. VI 174, 17 τῶν ἐκνόμων ἔργων. II 216, 14 νεωτεροποιίαν ἀγαπῶντος . . . τρόπου. V 61, 17 ἧς ἡ ὁλόκαυτος θυσία σύμβολον. I 258, 14. II 115, 5. 145, 21 (ἡ ἐναντία). V 288, 11 ἑκουσίῳ διαθέσει.

διαθήκη. III 166, 11 τὸν δὲ περὶ διαθηκῶν σύμπαντα λόγον ἐν δυσὶν ἀναγέγραφα συντάξεσι. III 167, 14 sqq. εἴδη . . . πάμπολλα. III 166, 4 κλῆρον κατὰ διαθήκας ἀπολείψειν. V 89, 13 ἐπιτρέποντες ἐν διαθήκαις. — I 274, 4. III 294, 17 sqq. θεοῦ. — All: I 225, 7 δ. δ' ἐστὶ θεοῦ συμβολικῶς αἱ χάριτες αὐτοῦ. III 166, 7 sq. σύμβολον . . . χάριτος. III 296, 23 τὸν τοῦ ὄντος λόγον, ὃν διαθήκην ἐκάλεσε.

διαθλεῖν. I 112, 6 κάλλιστον ἀγῶνα τοῦτον. II 59, 6 τοὺς . . . ἐπὶ κτήσει τοῦ ἀρίστου . . . ἄθλους. II 185, 7. III 109, 23. IV 131, 7 τοὺς ἀρετῆς ἄθλους. I 264, 7 οἷς ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς πόνος διαθλεῖται. V 20, 20 τοὺς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶνας. III 171, 9 τοὺς φρονήσεως ἄθλους. III 107, 2 τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου. III 118, 5 τὸν πρακτικὸν . . . βίον. V 347, 17 οὓς (sc. ἀγῶνας) ἡ ψυχὴ πέφυκε δ. III 243, 10 ψυχῇ πονούσῃ καὶ διαθλούσῃ. VI 31, 18 μόνῃ ψυχῇ διαπνέοντας ἔτι καὶ διαθλοῦντας. III 86, 7 (ὁ διαθλῶν opp. ὁ διδασκόμενος). III 119, 8 διαθλῶν (Ἰακώβ). II 22, 8 ἣν (sc. ὁδὸν) ὁ ἀρχαῖος ἀσκητῶν θίασος διήθλει. III 145, 15 ἀνήνυτον καὶ ἀτελῆ πόνον. I 258, 9 τοὺς γυμνικοὺς ἄθλους. V 338, 16 τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας. IV 255, 15 στρατείας καὶ πολέμων οὓς διήθλησαν. VI 46, 8 διαθλητέον δὲ ὅμως καὶ διαγωνιστέον.

διαίρεσις. III 53, 12 τὸ γὰρ θεῖον . . . τῷ κόσμῳ γέγονεν αἴτιον μίξεως, κράσεως, διαιρέσεως, πολυμερείας. VI 97, 17 (coni. ἀναίρεσις, σύγχυσις). VI 97, 19 (coni. διάστασις). I 237, 2 sqq. (τὴν ψυχὴν) δέξασθαι διαιρέσεις ἐμμελεῖς. II 123, 11 cf. 124, 5 τῶν ἀτελῶν . . . διαιρέσεις προσεχεῖς. III 150, 21 ἐν διαιρέσεσι καὶ τάξεσιν ἐναρμονίοις. II 35, 6 ὁ γὰρ φιλάρετος . . . τῷ ἀπὸ διαιρέσεως λόγῳ χρώμενος. V 50, 15 ὁ . . . λόγος τομὴν ἐπιδέχεται καὶ διαίρεσιν. II 187, 23 τῶν κεφαλαίων (coni. τομή). V 47, 21 διαίρεσιν ἐπεδέχετο ἡ δόξα. V 233, 19 διαστολὴ τούτων (sc. νοημάτων) καὶ δ. V 47, 11 προσφυεστάτη τοῖς πράγμασιν ἡ δ. I 238, 8 „χίδρα“ τὴν τομὴν καὶ διαίρεσιν τῶν πραγμάτων. III 39, 5 δ. ἴση . . . εἰς πεντάδας. I 32, 18 περιέχει . . . διαιρέσεις . . . ἑβδομάς. VI 98, 3 τῷ κατὰ διαίρεσιν. II 120, 25 ψεκτὸν δὲ αὖ, παρ-

ὅσον ἄνευ τομῆς καὶ διαιρέσεως.
διαιρετός. I 278, 29 ἀπόσπασμα . . . οὐ διαιρετόν. V 44, 8 (δυάς). V 33, 20. 157, 14 μέρη. V 200, 12 (ὕλη).
διαιωνίζειν. IV 282, 5 (θεός). II 45, 21 τὸ τοῦ θεοῦ . . . πνεῦμα. II 151, 21 cf. III 80, 3 (τοῦ θεοῦ χάριτες). III 283, 2 δ. αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τὸν σωτήριον ἔλεον. III 192, 25 τὸ θεῖον ἄκουσμα. V 86, 16 (γῆ, ἥλιος, ἀστέρες κτλ.). IV 229, 15 τὴν διαιωνίζουσαν αὐτῶν (sc. ἐτησίων ὡρῶν) μονήν. V 181, 20 τὸ γένος. V 100, 18 (ἑορτή). V 352, 10 (ὁ ἀδελφοκτόνος int. Κάιν). III 214, 14 κἂν τούτῳ (sc. νῷ) γενομένους μὴ καταγηράσαι καὶ διαιωνίσαι.
διαιώνιος. VI 185, 1 (θυσίαι).
διάκονος. IV 112, 18 τῶν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χαρίτων. II 44, 5 ταύταις (sc. ψυχαῖς) . . . διακόνοις ὁ δημιουργὸς εἴωθε χρῆσθαι. — II 36, 25 cf. IV 246, 18 διακόνοις ἀκοαῖς χρώμενοι. — VI 66, 3 (apud Therapeut.).
διακοσμεῖν. I 17, 12 cf. 14, 6 ὁ ποιητὴς . . . τὸν οὐρανόν. I 12, 15 (ὁ θεὸς) τὴν γῆν. II 304, 1 (ὁ θεὸς) τὰ ὅλα. IV 28, 7. 224, 2. V 74, 9 (ὁ θεὸς) τὸ πᾶν. II 134, 13 πᾶσαν τὴν . . . ὕλην (ὁ θεός). II 262, 24 τοῦ διακοσμήσαντος ἡγεμόνος. I 6, 10 τὸν θεῖον λόγον τὸν ταῦτα διακοσμήσαντα. III 112, 4 νοῦν . . . πάντα διακοσμῆσαι. II 269, 13 (ὁ νοῦς ἐνθυμήματα). I 195, 11 ἡ . . . ἐπιστήμη τὸν ψυχικὸν οἶκον. III 69, 4 Μωυσῆς τὸν ἀρχιερέα.
διακοσμεῖσθαι. VI 89, 16. 90, 1 (κόσμος). VI 73, 14 οὐσία τις ἢ διακεκοσμημένη ἢ ἀδιακόσμητος. V 122, 15 ἡ γῆ. I 20, 10 (γῆ καὶ οὐρανός). I 15, 9 ὁ δ' οὐρανός. V 122, 13 ὁ οὐρανὸς ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. I 40, 1 οἱ . . . πλάνητες. I 18, 4 χορείας τε πάντων (sc. ἀστέρων) . . . διακεκοσμημένας. III 21, 3 τὸ ὁρώμενον αἰθέριον . . . εὖ διακεκοσμημένον. IV 257, 15 τὸ διακοσμούμενον. III 131, 4 τὰ σύμπαντα. II 136, 8 (ψυχαὶ ἀσώματοι). II 262, 23 τὸν στρατὸν (τῶν οὐρανίων) ἑκάστων ἐν ταῖς ἁρμοττούσαις διακεκοσμημένον τάξεσιν. II 280, 3 (τάξις). II 150, 19 ὁ ποιῶν. V 9, 5 τὰ τῆς πολιτείας. — V 65, 15 ὁ . . . τούτοις διακεκοσμημένος. IV 231, 7 ὁ ἀρχιερεύς. IV 232, 7 οἷς (sc. κατόπτροις) εὐμορφίαν εἰώθασι δ. V 160, 16 τὰς . . . τρίχας . . . διακοσμούμενοι. V 277, 4 γυνή. VI 126, 1 ὅπλοις. VI 127, 11 εἰς βασιλέα. VI 170, 18 εἰς Ἡρακλέα κτλ.
διακόσμησις. VI 99, 10 ὁ σπερματικὸς τῆς διακοσμήσεως . . . λόγος. V 50, 9 sq. κατὰ τὴν τῶν τεττάρων στοιχείων ἰσονομίαν. VI 101, 18 τὸ ἀναστοιχειῶσαν τὴν διακόσμησιν. VI 76, 1 ὁ (sc. κόσμος) κατὰ τὴν διακόσμησιν opp. ὁ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν. VI 98, 10 ἡ τῆς διακοσμήσεως ποιότης. VI 74, 14 τὴν ἐκ τῆς διακοσμήσεως μεταβολήν.
διάκρισις. II 266, 4 sqq. ἑνὸς εἰς πλείω τομή opp. σύγχυσις. II 133, 13 τὴν οὐσίαν . . . ἐκ συγχύσεως εἰς διάκρισιν ἄγων. III 283, 15 σύγχυσις ἐκ διακρίσεως. II 75, 3 τὸ γὰρ κεκραμένον . . . σύγκρισιν καὶ διάκρισιν ἐπιδεχόμενον. III 263, 9 παρ' ὃν (sc. θεὸν) αἱ συγκρίσεις καὶ αἱ διακρίσεις τῶν ἁπάντων. V 25, 18 (coni. διαστολή). I 88, 26 σώματός τε καὶ ψυχῆς. II 236, 13 ἀπὸ σώματος ψυχῆς. I 47, 17 τοῦ πολλοῦ ὕδατος. IV 171, 15 ἐτησίων ὡρῶν. V 82, 15 οἰκείων καὶ ἀλλοτρίων. V 311, 9 σκυβάλων. I 139, 24 λόγου τοῦ κατὰ διάκρισιν. I 200, 11 φιλαλήθων ἦδε δ. II 143, 1 αὐτῶν (sc. τῶν ἐναντίων). III 260, 13 cf. 276, 20. IV 80, 22. 81, 23. 84, 12. 85, 16. 118, 12 (ὀνείρατος vel ὀνειράτων). IV 87, 8 τῶν καθ' ὕπνον φαντασιῶν. — All: III 264, 21 cf. 265, 9 διακρίσεως δὲ καὶ τομῆς πραγμάτων Δὰν (σύμβολον).
διακριτικός. I 124, 7 (αἴσθησις).
διαλεκτική. III 75, 16 ἡ ῥητορικῆς ἀδελφή. II 97, 20. IV 209, 6 (coni. γεωμετρία). II 156, 17 ᾧ πρὸς τοὺς συλλογιστικοὺς εἴωθεν ἡ δ. λόγους χρῆσθαι.
διαλεκτικοί. II 123, 4.
διάλεκτος. I 93, 25 μὴ γὰρ ὄντων ὀνομάτων, οὐδ' ἂν δ. ἦν. II 231, 27 (μὴ μία). II 232, 6 (ἀπειρία). II 265, 25. 266, 2 (γένεσις). II 231, 18 (διαφορά). II 231, 22 (μυρίαι ἰδέαι). II 229, 2 (σύγχυσις). II 266, 9 εἰς πλειόνων . . . τμήματα. II 232, 9 τὴν ἐν διαλέκτοις κοινωνίαν. II 232, 12 πλείους (ἀναμανθάνειν). IV 206, 4 οἱ νόμοι . . . τὴν διάλεκτον οὐ μεταβάλλοντες. IV 279, 9 τῆς φλογὸς εἰς διάλεκτον ἀρθρουμένης. IV 4, 7 (Ἑλλάς). VI 22, 3 cf. IV 209, 1 (Ἑλληνική). III 81, 2 (ἡμετέρα).
διάλεξις. VI 67, 10.
διάλευκος. All: III 248, 10. 13. 17. 250, 10. 251, 3. 20. 252, 10 ad Gen. 31, 10: γενεὰν ἄρρενα „διαλεύκων, ποικίλων, σποδοειδῶν ῥαντῶν".
διαλογίζεσθαι. V 51, 20.
διάλογος. II 180, 16 (ψυχῆς). V 83, 5 ἐν ἱστορίαις καὶ διαλόγοις.
διαλύειν. IV 6, 14 τὰ μὲν σώματα . . . ὁ χρόνος. II 163, 3 τὸν . . . διαλύοντα ψυχήν τε καὶ σῶμα. VI 84, 11 διέλυσε τὸν συνέχοντα δεσμόν. II 266, 12 διαλύ-

σαι τὸ κακίας στῖφος. II 267, 11 τὴν δὲ κακιῶν (συμφωνίαν) δ. I 10, 16 ὅροι . . . διέλυσαν τὴν ἀντεπίθεσιν. II 101, 13 διαλύει τὸ τῆς ἀγέλης συντεταγμένον στῖφος.

διαλύεσθαι. I 45, 14. II 134, 3. 135, 8. VI 100, 24 (γῆ). VI 110, 15 ποῖον μέρος τῆς γῆς . . . οὐ χρόνῳ διαλύεται; VI 80, 10. 98, 5 (κόσμος). III 134, 2 (τὰ μέρη πάντα). II 246, 4. VI 79, 13 (οὐσίαι). III 210, 14 (τὸ σῶμα). I 197, 19 (ἡ ψυχή). — VI 83, 9 τὰ συνεληλυθότα ἐν τῇ κράσει. I 118, 14 τὸ γὰρ χεόμενον. I 135, 21 αἱ γὰρ ἐν γενητοῖς ἐμφάσεις. VI 114, 18 λυθέντος γὰρ δεσμοῦ τοῦ συνέχοντος. IV 207, 18 τὰ προταθέντα. — II 248, 25 τὰ διαλυόμενα καὶ ῥέοντα. III 45, 17 διαλελυμένως.

διάλυσις. VI 81, 16 ἕπεται . . . τῷ γενομένῳ δ. VI 108, 12 ἑκάστου τῶν τοῦ ὅλου μερῶν. VI 78, 5. 97, 13. 105, 11 (mundi). VI 82, 1 sq. εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. III 63, 7 ἣν ἐπάγειν θάνατος δοκεῖ. VI 179, 11 τούτων τὰς διαλύσεις παραδοκοῦντες. VI 174, 3 πόλεμοι γὰρ ἀνοχὰς καὶ διαλύσεις λαμβάνουσι. VI 112, 13 πάντα ποιοῦντες εἰς διάλυσιν. II 197, 11 νόσος . . . αἰτία. II 261, 14 τῆς ἀκαθάρτου φθορᾶς αἴτιον ἡ δ. II 145, 20 διαλύσεως δὲ καὶ διαρτήσεως ἡ . . . διάθεσις (αἴτιον). I 118, 13 ἀρετῆς μὲν καὶ εὐπαθείας. V 301, 3 τῆς ἔχθρας.

διαλυτός. III 14, 13 ὁ ἔναιμος ὄγκος ἐξ ἑαυτοῦ. III 7, 9 (τὰ ὅλα). III 37, 1 (ὕλη).

διαμαρτάνειν. II 223, 6 διαμαρτάνοντες opp. κατορθοῦντες. I 187, 15 πλείω τῶν κατορθουμένων εἰωθὼς δ. οὐκ ἐρυθριᾷς. IV 284, 2 διαμαρτάνουσι . . . τοὺς ὑπηκόους πρὸ τοῦ ἄρχοντος ἀποσεμνύνοντες. III 199, 27 τὸν δὲ ψευδῆ (λόγον) διημαρτῆσθαι. III 224, 3 (διάνοια) κρύφα καὶ ἐν μυχοῖς διαμαρτάνῃ. I 199, 23 (ὁ νοῦς) καὶ κατὰ τοῦτο διαμαρτών. V 250, 20 κἂν αὐτοὶ τύχωσι διαμαρτάνοντες ἰάσιμα. I 133, 12 (Ἰακώβ) φησιν· οὐ διήμαρτον. II 40, 10 ὡς μηδὲν αὐτῶν διαμαρτάνον ἐξυβρίζειν. V 348, 18 εἰ δὲ διαμαρτάνοιεν, εὐχὰς . . . ποιήσεται (Moses). V 100, 3 αὕτη (sc. διάνοια, int. Sarah) δὲ διαμαρτάνει. V 245, 11 μηδέποτε τὰ παραπλήσια τοῖς προλεχθεῖσι διαμαρτεῖν. IV 214, 19 οὐκ ἂν διήμαρτεν εἰπών. I 15, 10 οὐκ ἂν διαμάρτοι τις. — VI 121, 25 ἀγνοίᾳ τοῦ κρείττονος. I 133, 18 μηδὲ ἀγνοίᾳ. II 19, 2 ἐν δὲ ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς . . . πράξεσιν. II 195, 18 ἐν τοῖς λεγομένοις καὶ πραττομένοις. III 198, 13 λόγοις μὴ δ. II 166, 12 μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ. II 175, 1 φύσει καὶ μαθήσει. — VI 11, 4 τῆς ἀληθείας. VI 197, 8 γνώμης. IV 110, 7 ἧς (sc. τῆς σῆς ἱερωτάτης δεξιᾶς). II 228, 10 cf. VI 87, 15 ἀληθοῦς δόξης. V 126, 7 cf. VI 151, 8 ὑγιοῦς . . . δόξης. V 255, 3 τῆς ὁδοῦ. III 137, 23 τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ. V 157, 18 τῆς πρὸς εὐσέβειαν ὁδοῦ. II 294, 11 τῆς μέσης καὶ εὐθυτενοῦς . . . ὁδοῦ. IV 208, 13. 266, 9 τῆς προθέσεως. I 6, 15 μὴ . . . σκοποῦ. III 141, 11 ὁ νόμος δ. . . . ἀμφοῖν.

τὸ δ. III 165, 12 τὸ μὴ δ. (= τὸ κατορθοῦν). II 251, 4 τὸ δ. ἀλλότριον . . . θείας δυνάμεως. I 280, 13 τὸ γὰρ ἑκουσίως δ. II 261, 3 ἡ τοῦ δ. ἐπιχειρία. III 290, 13 τὰς ἐν τῷ δ. . . . ἐσχατιάς. IV 63, 4 κατὰ δέος τοῦ μή τι διαμαρτεῖν. V 61, 5 καὶ γὰρ ὁ τέλειος . . . οὐκ ἐκφεύγει τὸ δ. III 68, 6 ἀποστραφεῖσα τοῦ δ. ἡ ψυχή. IV 9, 21 πάντων . . . περὶ τῶν ἐν τῷ δ. πρωτείων ἁμιλλωμένων.

οἱ διαμαρτάνοντες. I 254, 3 πρὸς τοὺς ἱερωμένους οἱ δ. ἀφίξονται. II 113, 25 οἱ δ' ἄνευ ἀπολογίας δ. V 184, 14 τοῖς ὀλίγα καὶ ἰάσιμα διαμαρτάνουσι. V 236, 8 τοὺς . . . ἥκιστα διαμαρτάνοντας. — IV 247, 22 διημαρτηκόσιν . . . συντάττων.

διαμαρτάνεσθαι. I 290, 16. II 162, 16.

διαμαρτία. II 154, 17.

διαμένειν. V 250, 18 (sc. ἀρεταὶ) καθάπερ φυτὰ ἀθάνατα. II 292, 12 ἄνθρωπον . . . τὸν δίκαιον. III 145, 11 ὅσα ἐν γενέσει . . . ἀπολλύμενά τε αὖ καὶ διαμένοντα. V 19, 22 ἐφ' ὅσον γὰρ τὸ ἀνθρώπων γένος . . . εἰς ἀεί. III 35, 18 ὁ κόσμος . . . εἰς ἅπαν. IV 203, 16 τὰ (sc. νόμιμα) δὲ τούτου (sc. Μωυσέως) μόνου . . . πρὸς τὸν ἔπειτα πάντα. II 47, 14 πνεῦμα θεῖον μένειν . . ., δ. δὲ ἀδύνατον. I 81, 24 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις. — II 38, 6 τὰ φθειρόμενα πλείω τῶν διαμενόντων ἐστί.

διαμονή. III 91, 14 coni. ζωή, αὔξησις καὶ ὑγίεια. V 134, 19 cf. II 172, 17 (coni. σωτηρία). V 135, 15 φθαρτὸν δὲ οὐδὲν . . . τῆς ἡμετέρας διαμονῆς αἴτιον. — II 172, 17 (τοῦ γενομένου). I 92, 1 τοῦ γένους ἡμῶν. V 117, 22 τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. I 3, 8 τῶν δημιουργηθέντων. I 46, 8 ζῴων ὁμοῦ καὶ φυτῶν. I 109, 29 cf. V 310, 4 τῶν ζῴων. VI 84, 14. 91, 22. 99, 1 τοῦ ὅλου. V 343, 7 τῶν ὅλων. I 281, 18. II 211, 13. V 4, 18 τοῦ παντός. V 43, 2 τῶν συμπάντων. V 52, 24 τοῦ ὅλου σώματος. I 22, 1 τῶν σωμάτων. I 251, 5 (ὁ σοφὸς) προνοεῖ τῆς διαμονῆς αὐτοῦ (sc. τοῦ φαύλου). — I 12, 6. 253, 4. VI 96, 1 εἰς διαμονήν. I 292, 15. II 43, 26 πρὸς διαμονήν. — All:

V 42, 20. 43, 2. 69, 20 cf. 70, 1 sq. (ἅλς).

διανοεῖσθαι. I 188, 9 τοῦ (sc. νοῦ παιδία) μὲν τὸ νοεῖν, τὸ λογίζεσθαι, τὸ δ., τὸ βουλεύεσθαι κτλ. III 17, 19 coni. τὸ νοεῖν, καταλαμβάνειν. II 18, 25 λέγειν μὲν τὰ βέλτιστα, δ. δὲ καὶ πράττειν τὰ αἴσχιστα. III 279, 17 τὸν ταῦτα λέγοντα ἢ διανοούμενον. II 234, 24 διανοεῖται [πᾶς] λογισμός. III 26, 1 περὶ θεοῦ καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ. II 69, 8 περὶ ἑαυτῶν . . . καὶ περὶ τοῦ πάντων αἰτίου. III 92, 9 τὸ εὖ δ. III 92, 3 τὴν εὐφορίαν τοῦ δ. I 4, 3. 6, 5. 28, 19. II 51, 10. IV 10, 7. 213, 8. V 123, 15 (θεός). V 206, 3 ὁ ποιητὴς καὶ πατήρ. I 296, 15. IV 37, 16 (ὁ δημιουργός). I 7, 14 (ὁ ἀρχιτέκτων int. deus). IV 144, 3 (ἡ φύσις). I 74, 1. 190, 8. II 18, 5. 19, 3. 33, 26. 44, 20. 62, 10. 63, 8. 76, 23. 108, 14. 149, 22. 179, 24. 194, 16. 222, 19. 230, 9. 258, 16. 22. 271, 13. III 152, 9. 211, 22. 229, 1. 278, 19. IV 22, 13. 64, 7. 113, 1. 119, 4. 130, 16. 160, 22. 195, 2. 207, 7. 232, 6. 240, 21. V 41, 19. 87, 8. 190, 1. 194, 9, 198, 9. 207, 5. 211, 3. 244, 15. 327, 13. VI 81, 7. 122, 21. 135, 9. 138, 21, 192, 14. 200, 13. 204, 4. 219, 1 (homines aliqui dicuntur δ.).

διανόησις. II 9, 7 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα, διανοήσεις, βουλαί κτλ. I 187, 19 τὰς διανοήσεις, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας κτλ. (τοῦ θεοῦ κτήματα). II 17, 19 τὰς ἐννοίας, τὰς διανοήσεις, τὰς εἰκασίας, τοὺς στοχασμούς, συνόλως τὰς βουλάς. II 63, 16 (coni. ἔννοια). II 190, 1 (coni. ἔννοιαι). II 252, 22 coni. καταλήψεις. III 25, 7 τοῦ νοῦ τὰς διανοήσεις, τοῦ λόγου τὰς ἑρμηνείας. I 122, 26 ὅταν . . . ἡ διάνοια θεῷ τὰς ἑαυτῆς πράξεις καὶ διανοήσεις ἀνάψῃ.

διανοητικός. I 95, 10. 17 (δύναμις).

διάνοια. 1. **immortalis pars animae corpori opposita**: I 47, 11 θνητὸν μὲν κατὰ τὸ σῶμα, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν ἀθάνατον. VI 13, 18 ἐν ἀθανάτῳ διανοίᾳ. V 164, 12 τὸ μὲν τῆς διανοίας ἀθάνατον κάλλος. II 223, 12 τὸ κάλλος τῶν ἐν ταῖς διανοίαις ἀγαλμάτων. I 173, 24 οὐ γνώριμος. II 278, 8 (οὐχ ὁρατή). II 249, 9 χρησάμενος ἀσωμάτῳ διανοίᾳ. III 162, 18 ἀσώματοι. I 264, 20 τὸ θειότατον τῶν ἐν ἡμῖν. I 51, 6 ἄνθρωπος κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ᾠκείωται λόγῳ θείῳ. III 142, 2 τῷ ἀρίστῳ τῶν ἐν ἡμῖν, διανοίᾳ μόνῃ. IV 76, 9 ἀπὸ τοῦ κρείττονος, τῆς ἐν ἐμαυτῷ διανοίας. II 66, 6 ἐξαίρετον οὗτος (sc. ἄνθρωπος) τοίνυν γέρας ἔλαχε διάνοιαν. II 66, 15 μόνον τῶν ἐν ἡμῖν εἰκότως ἄφθαρτον. III 232, 18 sq. τῆς ψυχῆς ἐστι κεφαλή. II 312, 6 τί τὸ σῶμα καὶ τί ποιοῦν ἢ πάσχον διανοίᾳ συνεργεῖ. III 61, 15 ξένα διανοίας τὰ σώματος . . . πάθη. V 102, 18 πρὸς ἐπιστήμην καὶ τελειότητα διανοίας opp. κατὰ τὴν τοῦ σώματος ὑπηρεσίαν. II 217, 15 τὰς ἐν παισὶ σώματος ἡλικίας opp. τὸ τῆς διανοίας ἀλόγιστον καὶ . . . βρεφῶδες. IV 55, 14 τὸ μὲν σῶμα . . ., τὴν διάνοιαν. III 85, 11. IV 39, 14. 239, 23. 264, 22 ταῖς διανοίαις opp. τοῖς σώμασι. IV 40, 1 τροπὴν οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν διάνοιαν. V 296, 2 κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν opp. ⟨κατὰ μὲν σῶμα⟩. IV 182, 9 σωμάτων ἀλκὴν καὶ φρόνημα διανοίας. III 184, 25 (τροφαί) opp. σώματος. — III 183, 3 σκυθρωπάζων μὲν τῷ προσώπῳ, μειδιῶν δὲ τῇ διανοίᾳ. II 153, 12 διανοίᾳ δέ opp. χερσὶ μέν. III 104, 21 κρεῖττον δ. χειρός ἐστι.

2. δ. **percipit et cognoscit**: II 283, 20 διανοίας τὸ καταλαμβάνειν ἴδιον. II 252, 21 χαρίζεσθαι ἑαυτῷ τάς τε καταλήψεις καὶ διανοήσεις. IV 96, 9 τὰς ἀκριβεῖς καταλήψεις τῆς διανοίας τῶν ὁρώντων. IV 186, 7 τῇ διανοίᾳ καταλήψομαι. — VI 170, 8 ταύτην τὴν ὑπόληψιν ἐνσφραγισάμενος τῇ διανοίᾳ. III 281, 1 τὸ προσπεσὸν ἔξωθεν καὶ πλῆξάν μου τὴν διάνοιαν. I 125, 30 τίς γὰρ ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸ σῶμα ἢ τὸ λευκόν. I 261, 30 ἃ τὰς παμπληθεῖς ποιότητας ἐπαντλοῦντα καὶ διὰ τῶν δεξαμενῶν ἐπεισχέοντα τῇ διανοίᾳ. IV 292, 9 ἐναργεῖς εἰκόνας καὶ τύπους ταῖς ἑαυτῶν διανοίαις ἐγχαράττωμεν. I 177, 5 ὦ δ., δέξαι τύπον ἀκιβδήλευτον. IV 218, 7 ὁ . . . τύπος τοῦ παραδείγματος ἐνεσφραγίζετο τῇ διανοίᾳ τοῦ προφήτου. IV 231, 19 τῇ διανοίᾳ τὸ παράδειγμα εὐθὺς ἀγαλματοφορῶν. VI 188, 16 τοῦ δὲ ἐνετυποῦτο ἡ δ. παγιώτερον. III 181, 7 τὴν ἐκ μιγάδων καὶ συγκλύδων λογισμῶν συμπεφορημένην διάνοιαν. I 190, 18 ἐρρωμένοι τοῖς διανοίας τόνοις. IV 74, 17 οἱ τόνοι τῆς διανοίας. III 5, 1 ὅλου δὴ τοῦ διανοίας ὀργάνου κατὰ τὴν . . . συμφωνίαν ἐξηχοῦντος. II 134, 20 ζητούσης ἀεὶ τῆς διανοίας βάσιν σωματικήν. III 96, 23 οὐ γαρ εὐθὺς λογικοὶ γενόμενοι πλαδώσης ἔτι τῆς διανοίας. II 200, 21 παραθήγων ἀεὶ διάνοιαν πανταχόσε περιφοιτᾶν. I 126, 20 τοιοῦτον αὐτὸ (sc. τὸ ὑποκείμενον) γνωρίζει τῇ διανοίᾳ. I 287, 11 τὰ ἐνθυμήματα ἐν ἀοράτῳ χωρίῳ, διανοίᾳ, ταμιεύεται. V 245, 20 τῆς διανοίας ἐνευκαιρούσης ἑκάστῳ (sc. νοήματι). IV 87, 16 κεναὶ (φαντασίαι) δ' εἰσὶ τῆς διανοίας. VI 205, 21 ὀνειροπολεῖ μου ἡ δ. III 257, 18 ὑφ' ἧς (sc. ἐπιστήμης) δ. ἰσχὺν κτᾶται. IV 269, 8 τῆς

πρὸς διάνοιαν φιλομαθοῦς ἐπιστήμης. VI 212, 11 μνήμαις ὧν ἡ δ. προμαθοῦσα τὰ φιλοσοφίας ἀνεπόλει. I 31, 16 τὰ γοῦν ταῖς ἡμετέραις διανοίαις ἐφικτά. III 187, 9 (ὀξυκίνητος). III 244, 18 (ὠκυδρομωτάτη). I 229, 7 (τὸ ὀξυκινητότατον).

3. δ. opp. αἴσθησις, αἰσθήσεις. II 305, 1 τὸ τῆς αἰσθήσεως χωρίον, ὃ δὴ σωματικός ἐστιν οἶκος διανοίας. III 101, 19 ἥδ' ἐστὶν ὀφθαλμὸς μὲν ὀφθαλμῶν, ἀκοὴ δὲ ἀκοῆς καὶ ἑκάστης τῶν αἰσθήσεων αἴσθησις εἰλικρινεστέρα. II 269, 6 αἴσθησις συγγενὲς καὶ ἀδελφόν ἐστι διανοίας. III 21, 11 διανοίας . . . ἀμβλύτερον αἴσθησις. III 59, 3 ἐγρήγορσις διανοίας αἰσθήσεως ἀπραξία. III 56, 4 τοῖς τὰ αἰσθήσεως καὶ τὰ διανοίας κριτήρια συγχέουσι. V 253, 11 τῶν αἰσθήσει μὲν ἀοράτων διανοίᾳ δὲ καταληπτῶν. III 269, 10 τοῦτ' αἰσθήσει πρῶτον, ⟨εἶτα⟩ διανοίᾳ μεταδιώκοντα. III 25, 21 τὴν μὲν διάνοιαν . . ., τὸν δὲ λόγον . . ., τὴν δὲ αἴσθησιν. III 222, 11 τῆς διανοίας ὑπὸ τῶν κατ' αἴσθησιν κινήσεων ἔτι παρευημερουμένης. III 214, 10 ὁμιλεῖν εἰσάπαν ἀδυνατεῖ διανοίᾳ μόνῃ, δευτέραν καταφυγὴν αἴσθησιν εὑρίσκεται. I 125, 13 (τὴν αἴσθησιν) οὐχ ὑπείκουσαν τοῖς τῆς ἐμῆς διανοίας ἐπιτάγμασιν. II 254, 10 αἴσθησιν μὲν διανοίας προκρίνουσιν. VI 155, 11 αἰσθήσει πεπλανημένῃ χρωμένους πρὸ διανοίας ἀπλανοῦς. II 310, 22 ἐκ γὰρ αἰσθήσεως αἱ ἄλογοι ὡς ἐκ διανοίας αἱ λογικαὶ δυνάμεις. — III 210, 18 (αἱ αἰσθήσεις) ἄγγελοι διανοίας εἰσί. V 204, 5 ἅπασαι (αἱ αἰσθήσεις) . . . τὴν πρὸς διάνοιαν ἔχουσιν οἰκειότητα. II 308, 26 ταῖς . . . τῶν αἰσθήσεων εὐωχίαις λιμὸν ἄγει δ. II 311, 2 τῶν αἰσθητῶν καὶ αἰσθήσεων ὑπεριδὼν νοῦν καὶ διάνοιαν οἰκήσω. I 117, 4 μηδέποτ' οὖν, ὦ δ., τὸ φανὲν αἰσθητὸν . . . ἀναγγείλῃς σαυτῇ. III 222, 2 τὰ αἰσθητὰ πάντα δείκνυται διανοίᾳ. II 233, 17 πήρωσις αἰσθητηρίων καὶ νόσος . . ., οἷς ἡ δ. συγκατακρημνισθῆναι πολλάκις ἐμέλλησε. IV 35, 7 (ἡ ὄψις) συνεκτείνουσα τῇ διανοίᾳ ἑαυτήν.

4. δ., quomodo referatur ad λόγον, φωνήν etc.: I 267, 14 ὃς (sc. λόγος) ἀδελφός ἐστι διανοίας. II 21, 23 φύσει γὰρ οὗτος (sc. ὁ κατὰ προφορὰν λόγος) διανοίας ἀδελφός ἐστι. I 286, 25 ὁ λόγος συνῳδὸς ὢν τοῖς διανοίας ἐνθυμήμασι. I 286, 30 τὸν γὰρ προφορικὸν λόγον διανοίας ἀδελφὸν ὄντα. II 183, 2 ὁ δ' ἐγγυτάτω διανοίας ὁ κατὰ προφοράν ἐστι λόγος. III 129, 15 cf. IV 230, 17 ὁ κατὰ διάνοιαν (λόγος) opp. τὸν προφορικὸν λόγον. III 2, 2 τὸν δὲ κατὰ διάνοιαν λόγον ἀρθρούμενον. II 282, 12 λόγος δὲ ὁ μὲν πηγῇ ἔοικεν, ὁ δὲ ἀπορροῇ, πηγῇ μὲν ὁ ἐν διανοίᾳ. III 169, 17 ἀπὸ γὰρ διανοίας ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς φέρεται τὸ τοῦ λόγου νᾶμα. II 291, 6 ἀφ' ἧς ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς ἑκάτερον εἶδος τῶν λεχθέντων δοκιμάζεται. II 284, 9 sqq. ὁ λόγος ἑρμηνεὺς διανοίας. I 287, 3 οὗτος ὁ λόγος . . . προσεξέρχεταί γε ὑπαντησόμενος οἷς ἡ δ. λελόγισται. IV 288, 10 τῷ λόγῳ διάκυψον εἰς τὴν τοῦ μέλλοντος ὀμνύναι διάνοιαν ἐπὶ ψεύδει. II 301, 20 ὁ γεγωνὸς λόγος προφητεύων διανοίᾳ. III 199, 10 sqq. (coni. λόγος, πρᾶξις). III 197, 24 (coni. λόγοι, πράξεις). IV 283, 14 διανοίᾳ καὶ λόγῳ καὶ πάσῃ δυνάμει. II 19, 5 διανοίᾳ καὶ λόγῳ. II 19, 8 συνῳδὸν ἀποφῆναι λόγον μὲν διανοίᾳ, διάνοιαν δὲ ἔργῳ. — III 211, 5 (ἡ φωνὴ) ἀπὸ διανοίας ἀναπέμπεται. III 187, 1 sqq. τὸ „εἰπεῖν“ οὐχὶ τῷ στόματι, ἀλλὰ „τῇ διανοίᾳ“. II 290, 7 cf. 27 τῇ φωνῇ opp. τῇ διανοίᾳ. II 188, 2 οὐ γεγωνῷ φωνῇ μᾶλλον ἢ διανοίᾳ. III 79, 2 ἔκ τε τῆς κατὰ διάνοιαν πηγῆς καὶ ἐκ τῆς περὶ τὸ φωνητήριον ὄργανον ἀπορροῆς. — I 60, 9 μὴ ἀκοῇ μᾶλλον ἢ διανοίᾳ. III 3, 12 πολλοὶ γὰρ ἐπ' ἀκρόασιν ἥκοντές τινος οὐκ ἐληλύθασι ταῖς διανοίαις. — V 69, 11 cf. II 100, 19 τὰ δὲ πρὸς διάνοιαν opp. τὰ μὲν ῥητά.

5. δ. intueri et oculos habere dicitur: I 15, 2 θεασάμενοι ταῖς διανοίαις. VI 175, 19 βλέπων αὐτὸ (sc. τὸ μέλλον) τῇ διανοίᾳ. IV 19, 13 ὅπερ ἡ δ. τότε πρῶτον ἀναβλέψασα εἶδε. II 45, 12 γνήσιον . . . κάλλος, ὃ διανοίᾳ μόνῃ θεωρεῖται. IV 27, 16 τῶν διανοίᾳ μόνῃ καταλαμβανομένων. V 51, 24 διανοίᾳ μᾶλλον ἢ ὀφθαλμοῖς. IV 173, 20 ἵνα ταῖς ἡμετέραις ὄψεσί τε καὶ διανοίαις τάχει θεασώμεθα. I 234, 15 (ἡ αὐτομαθὴς σοφία) τὴν ὠκυδρομωτάτην αἰσθήσεων ὄψιν πρὸ τῆς βραδυτέρας ἀκοῆς ἐν διανοίᾳ θεῖσα. IV 37, 7 ὀφθαλμοὶ . . . πρὸς τὸ θεωρεῖν ἕλκουσιν ἐπὶ τὰ φανέντα τὴν διάνοιαν . . . ἀκοίμητος καὶ ἀκίνητος οὖσα. IV 14, 8 φρόνησις ὄψις οὖσα διανοίας. IV 212, 4 ἀκριβεστάτῃ ὄψει τῇ κατὰ διάνοιαν. I 24, 7. II 145, 10. 167, 21. III 247, 24. IV 83, 16. V 150, 14 (τὸ τῆς διανοίας ὄμμα v. ὄμμα, ὀφθαλμός). II 4, 21 διοιχθέντων γὰρ τῶν διανοίας ὀμμάτων. II 37, 7 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὂν . . . τοῖς διανοίας ὄμμασιν . . . γνωρίζεσθαι. V 12, 16 τοῖς διανοίας ἀκοιμήτοις ὄμμασι. II 185, 9 βουληθέντος αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τὴν διάνοιαν ἐνομματῶσαι. V 269, 11 φρόνησις . . . ἐνομματοῦσα διάνοιαν. II 313, 8 τὸ ἐν σαυτῇ βλέπον διανοίξασα. II 26, 11.

248, 12 (ὁ τῆς διανοίας ὀφθαλμός). II 283, 15 τῶν νοητῶν . . . ὀφθαλμὸς ὀξυωπέστατος. V 253, 7 τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς. II 271, 14. III 83, 14. IV 28, 9 (ὁρατική). III 207, 11. 286, 13. IV 287, 18 τοῖς (τὴν) διάνοιαν ὀξυδορκοῦσι. VI 39, 19 ὀξυδερκέστατοι διάνοιαν Ἀθηναῖοι. IV 165, 13 ὀξὺ τῇ διανοίᾳ βλέπειν. IV 233, 8 τοὺς διανοίᾳ ὀξεῖς. II 191, 14 διάνοιαν τυφλωθείς. II 235, 4. 266, 1. III 141, 3. 240, 1 (τυφλοὶ) διάνοιαν. VI 49, 11 τοῖς ἔτι τὰς διανοίας τυφλώττουσιν. V 13, 20 τυφλὴν ἀπεργαζόμενοι διάνοιαν ὀξὺ καθορᾶν δυναμένην. II 111, 15 τυφλῇ διανοίᾳ.

6. δ. **est instrumentum cognitionis dei et caelestium, sapientiae caelestis, ἐκστάσεως.** V 281, 17 θεόν, ᾧ μόνῳ διάνοιαν ἔξεστιν ἀκριβῶς θεωρεῖν. V 5, 8 τοῦ ἀειδοῦς καὶ ἀοράτου καὶ μόνῃ διανοίᾳ καταληπτοῦ. V 80, 10 ἵνα τὴν τοῦ ἑνὸς καὶ ὄντως ὄντος ὑπόληψιν ἐκ τῆς ἀνθρώπων διανοίας ἐκτέμωσιν. I 161, 9 ἐὰν γὰρ ἔλθῃ εἰς τὴν διάνοιαν ἔννοια θεοῦ. I 173, 5 ὅταν ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ φαντασίας ἐξέλθῃ δ. III 219, 11 τὴν κατάληψιν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) πάσης ἀνθρωπίνης διανοίας διῳκίσθαι. V 246, 15 ὅπως . . . ἐναπομάττομαι τῇ διανοίᾳ θειοτέρους καὶ ἀνεκπλύτους χαρακτῆρας. III 224, 1 ἐὰν ὑπολαβοῦσα δ. λήσεσθαι τὸ θεῖον ἀδικοῦσα, ὡς μὴ πάντα καθορᾶν δυνάμενον. II 138, 3 τὴν πρὸς τὸ ὂν διανοίας ὁλκήν. II 52, 14 ὃ (sc. ἀνθρώπων εἶδος) . . . γυμνῇ τῇ διανοίᾳ πρὸς θεὸν ἀφίξεται. I 177, 20 ἵνα (Ἀβραὰμ) γυμνῇ τῇ διανοίᾳ μετάρσιος πρὸς θεὸν ἀναπτῇ. I 122, 26 ὅταν ἐξελθοῦσα τὴν ψυχῆς πόλιν ἡ δ. θεῷ τὰς ἑαυτῆς πράξεις καὶ διανοήσεις ἀνάψῃ. I 174, 15 τὸ δὲ στῆναι καὶ ἄτρεπτον κτήσασθαι διάνοιαν ἐγγύς ἐστι βαίνειν θεοῦ δυνάμεως. II 27, 11 ὡς τῆς κατὰ μὲν διάνοιαν πιότητος ἀναφερομένης ἐπὶ θεὸν καὶ οἰκειουμένης αὐτῷ. I 107, 17 ἠρεμῶ τὴν διάνοιαν, τὸν ψυχικὸν ὄχλον σκεδάσαντος θεοῦ. III 161, 18 διανοίας κλῆρον τὸν θεὸν ἔχειν. III 298, 26 τίνα σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον εὕροι τις ἂν οἶκον ἐν τοῖς οὖσι θεῷ ἢ φιλοθεάμονα διάνοιαν. III 194, 4 τέλος τῆς εὐδαιμονίας τιθέμενος ἐπισκόπου καὶ ἐφόρου τοῦ τῶν ὄντων ἀρίστου τὴν διάνοιαν ἀξιωθῆναι. — V 97, 14 τῇ χορείᾳ τῶν ἄλλων ἀστέρων . . . ταῖς διανοίαις συμπεριπολοῦντες. III 259, 8 τῆς ἡμετέρας διανοίας τῇ τῶν ὅλων συγκινουμένης ψυχῇ καὶ θεοφορήτου μανίας ἀναπιμπλαμένης. IV 17, 15 ὅπως οὖν βεβαιώσηται τὴν φανεῖσαν ὄψιν (sc. τοῦ κόσμου τινὰ ἡνίοχον) ἐν τῇ διανοίᾳ παγιώτερον. III 187, 15 ἐπὶ πολλὰ γὰρ ἡ δ. ἐν ταὐτῷ πράγματα ὁμοῦ καὶ σώματα στείχει μετὰ ἀλέκτου φορᾶς. I 14, 17 ἀναδραμέτωσαν . . . ταῖς διανοίαις ἐπὶ τὴν πρώτην τῶν ὅλων γένεσιν. II 24, 25 τὴν διάνοιαν . . . ἐπὶ τὴν τοῦ παντὸς ἐπάγειν ἀρχήν. IV 19, 6 ἣν (sc. ἀποικίαν) ἀπ' ἀστρονομίας . . . ἡ δ. ἐστείλατο. II 106, 9 τῇ (sc. φωνῇ) τῆς διανοίας εὐρυνομένῃ καὶ τῶν τοῦ παντὸς ἁπτομένῃ περάτων. — I 267, 7 (Μωυσῆς) μόνῃ δὲ . . . ἐνσφραγιζόμενος διανοίᾳ τὰ τῆς ἀληθοῦς σοφίας . . . θεωρήματα. I 2, 5 τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν . . . ἔρωτι καὶ πόθῳ σοφίας κατεσχημένην. II 29, 25 πόθεν γὰρ τὴν φρονήσεως διψῶσαν διάνοιαν εἰκός ἐστι πληροῦσθαι πλὴν ἀπὸ σοφίας θεοῦ. — III 57, 2 sqq. ἡ (sc. ἔκστασις) δὲ ἠρεμία διανοίας. III 16, 20 ἐνθουσιώσης γὰρ καὶ οὐκέτ' οὔσης ἐν ἑαυτῇ διανοίας. IV 276, 8 ἡ τῆς ἐνθέου διανοίας (ἀκοή). IV 264, 19 ἐξαλλάττεται τό τε εἶδος καὶ τὴν διάνοιαν καὶ ἐπιθειάσας φησί. IV 185, 5 ἐμοῦ τὰ λεκτέα ὑπηχοῦντος ἄνευ τῆς σῆς διανοίας. III 17, 2 ἀεὶ φάσκουσα ὅτι μετῳκισάμην τοῦ σώματος. I 123, 13 εἰ γὰρ ζητεῖς θεόν, ὦ δ., ἐξελθοῦσα ἀπὸ σαυτῆς ἀναζήτει. — VI 53, 6 φωτὸς οὐρανίου τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀναπλησθῆναι. III 220, 18 (τὸ τοῦ θεοῦ φῶς) ὅταν μὲν ἐπιλάμψῃ διανοίᾳ. II 56, 12 ὅταν . . . ἐπισκιασθῇ τὸ διανοίας φῶς. III 81, 4 τὸ φῶς ἔχειν κατὰ διάνοιαν ἀγαθόν. III 81, 14 σοφία περιλάμπεται. V 69, 15 διανοίας δὲ φῶς ἐστι σοφία. V 65, 11 τὰ δὲ φαιδρύνοντα διάνοιάν ἐστι σοφία καὶ σοφίας δόγματα. II 141, 25 αἱ ἀρετῆς ἀκτῖνες ἀναλάμψασαι τὸ διανοίας χωρίον ὅλον μεστὸν αὐγῆς καθαρᾶς. III 70, 5 (ἡ ἀρετὴ) φέγγους δὲ τὴν ὅλην ἀναπίμπλησι διάνοιαν.

7. δ. **est pars principalis animae affectus corporis et totam vitam hominis dirigens:** I 111, 27 μάχου δὴ καὶ σύ, ὦ δ., πρὸς πᾶν πάθος καὶ διαφερόντως πρὸς ἡδονήν. I 108, 29 σοὶ μὲν γάρ, ὦ δ., μήπω τελειωθείσῃ φυγὴν καὶ δρασμὸν τὸν παθῶν ἁρμόζει μελετᾶν. II 85, 15 τῶν φθειρόντων καὶ λυμαινομένων παθῶν τὴν διάνοιαν. I 118, 2 ἀπολυτροῦται κακιῶν καὶ παθῶν δ. V 94, 16 πλάνῳ διανοίας, κεκρατημένος ὑπὸ πάθους. I 92, 23 (τὰ πάθη) πτηνῶν τρόπον ἐπιποτᾶται τῇ διανοίᾳ. II 72, 1 τὰς τῆς διανοίας νόσους ἐκτεμεῖν. V 355, 22 ἐξημερωθέντων τῶν κατὰ διάνοιαν (θηρίων). VI 18, 4 πρὸς ἃ (sc. τὰ ἀδιάφορα) καθάπερ ἐπὶ πλάστιγγος ἡ δ. ἰσορροπεῖ. I 27, 14

κάμψωσι διάνοιαν αἱ λῦπαι. I 140, 17 τῶν γοῦν ὀργιζομένων οὐ μόνον ἡ δ. ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα ταραχῆς καὶ συγχύσεως γέμει. IV 278, 15 ἐθίζων τὴν ἐμαυτοῦ διάνοιαν ἀνθρωποπαθεῖν. V 87, 14 ἐπιθυμίαι ἀκάθεκτοι τὴν διάνοιαν ἐκμήνωσιν. III 55, 16 (ἐπιθυμίαι) τὸν εὐθὺν δρόμον τῆς διανοίας ἐπέχουσαι. II 7, 4 ἐλπὶς . . . τῶν ἀγαθῶν οὖσα προσδοκία ἐκ τοῦ φιλοδώρου θεοῦ τὴν διάνοιαν ἀρτᾷ, ἐπιθυμία δὲ ἀλόγους ἐμποιοῦσα ὀρέξεις ἐκ τοῦ σώματος. V 3, 2 αἱ (sc. ἡδοναὶ) καταγοητεύουσι διάνοιαν. II 116, 27 φθορὰ γὰρ διανοίας πλεοναζούσης ἡδονῆς ἀπόλαυσις. I 139, 6 ἐὰν . . . ζητῇς, ὦ δ., τίνα χῶρον ἡδονὴ κεκλήρωται. II 182, 19 ὅσα οἰκεῖα καὶ φίλα τῇ σαρκὶ ἀποκόπτουσι τῆς διανοίας. II 259, 21 τὴν δὲ διάνοιαν, ἐν ᾗ τὰ βλάψοντα πρὸ τῶν ὠφελησόντων ἀνεπολεῖτο. III 54, 18 τὰ πολέμια τῆς ψυχῆς ἐννοήματα . . . καταβάλλει δὲ καὶ τὴν διάνοιαν. I 116, 28 αἱ γὰρ συνεχεῖς ὑπομνήσεις . . . βλάπτουσι τὴν διάνοιαν. IV 45, 3 ἡ κατὰ διάνοιαν εὐπάθεια καὶ χαρά. V 43, 9 τὰς διανοίας χαρὰς καὶ εὐπαθείας. V 132, 4 ἀοράτου τῆς περὶ τὴν διάνοιαν εὐπαθείας. V 343, 2 τῆς κατὰ διάνοιαν χαρᾶς opp. ἐπὶ τοῦ σώματος. III 185, 9 ἀναπληρῶσαι τὴν διάνοιαν εὐφροσύνης. III 106, 9 ὅπερ ἐστὶν εὐφροσύνη καὶ ἑορτὴ διανοίᾳ φιλάθλῳ. I 216, 6 δ. . . . ἀρεταῖς γήθει τε καὶ εὐφραίνεται. II 194, 25 (βεβαιότης). I 238, 7 τυπῶσαι βεβαιότερον τὴν διάνοιαν. IV 255, 17 τῆς διανοίας ἀμφικλινῶς ἐχούσης. IV 259, 12 στῆτε ταῖς διανοίαις. III 294, 30 στῆναι διάνοιαν. IV 60, 6 τὴν διάνοιαν ἀκλινῶς καὶ παγίως . . . ἐρηρεῖσθαι. II 17, 22 τὰς ἐννοίας, τὰς διανοήσεις, τὰς εἰκασίας, τοὺς στοχασμούς, συνόλως τὰς βουλάς, τὸ λεγόμενον ἀρτίοις ποσὶ βαίνειν, ὡς ἐπὶ τέλος ἀπταίστως προσέρχεσθαι, μαρτυρουμένης ἐν ἅπασι ⟨τοῖς⟩ λεχθεῖσι διανοίας. II 263, 16 παρόσον ἀμοιροῦσαι (ψυχαὶ) διανοίας οὐδὲ τῶν ἐκ λογισμοῦ συμβαινόντων ἑκουσίων ἀδικημάτων ἁλίσκονται. I 195, 2 ὧν (sc. εὐθιξίας, ἐπιμονῆς, μνήμης, εὐμαθείας, προσοχῆς) ἄνευ τελεσιουργηθῆναι διάνοιαν ἀμήχανον. II 5, 11 ὡς μηδὲ κατὰ τὰς ἀκραιφνεῖς καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιβολὰς ψαῦσαι δύνασθαι. III 100, 15 τέλειόν τε καὶ ἀτελὲς διανοίας ἔργον. I 266, 13 διανοίᾳ δὲ μόνῃ τὸ καλὸν οἶδεν. I 217, 9 (ὁ πόνος) μέσος γὰρ διανοίας ἱδρυθεὶς καὶ οὐ δ. ὀρέγεται καλοῦ. I 248, 11 παρεσκευακὼς τὴν σαυτοῦ διάνοιαν ὑποστῆναι καρτερῶς πάντα κάματον. I 266, 7 τὴν μὲν διάνοιαν εὐβουλίᾳ καὶ ἀγαθοῖς ἔργοις . . . ὀχυρώσασθαι. I 260, 20 πρόσελθε τῇ διανοίᾳ λαβὼν ὁρμὴν ἑκούσιον εἰς τὸ ἀμείνω μαθεῖν. V 359, 21 τὰς ὁρμὰς τῆς διανοίας . . . μὴ ἐμποδίζεσθαι πρὸς τὴν τῶν ἀεὶ σπουδαζομένων καλῶν κατόρθωσιν V 347, 4 τῆς διανοίας εὐθιξίαις καὶ εὐσκόποις ἐπιβολαῖς προσγανουμένης. V 306, 13 τὰ ἡμερότητος καὶ ἐπιεικείας σπέρματα ταῖς διανοίαις ἐγκατασπείρειν. I 73, 11 ἐὰν δὲ καὶ φυτὰ ἐν ψυχῇ καταβάλῃ, ὦ δ., καρποτόκα φύτευε πάντα. II 97, 5 ταῦτα γὰρ σπαρέντα καὶ φυτευθέντα ἐν διανοίᾳ καρποὺς ὠφελιμωτάτους οἴσει. III 302, 4 τὸν γνήσιον διανοίας καρπόν. II 26, 7 ἃ τοῦ κρατίστου τῶν ἐν ἡμῖν ἀγαθὰ διανοίας ἐστίν. I 150, 3 ἐν διανοίᾳ μόνῃ τοῦτο (sc. τὸ ἀγαθόν) διαφυλάττοντες. IV 216, 21 τὴν μὲν διάνοιαν . . . ἐβελτιοῦτο. II 161, 4 μόνου σοφοῦ τὸ γνῶναι, τίνος ὁ διανοίας καρπός ἐστι. III 182, 22 τὴν ἐν τῇ διανοίᾳ βασιλικὴν ἕξιν. II 6, 2 ὁ φαῦλος παραφόρῳ καὶ χειμαινούσῃ διανοίᾳ κεχρημένος. II 142, 7 τῶν διανοίας ἀμετόχων ἱκανὸν οὐδὲν ἀρετὰς γεωργῆσαι. I 289, 9 τὰ μὲν γὰρ ἐν ἑαυτῷ διανοίας εἰσὶν ἀρεταί. IV 158, 14 φερέτω γὰρ ἡ δ. μάλιστα μὲν τὸ εἶδος τέλειον ἀρετῆς. III 262, 29 μὴ ἐν οἷς ἡ γῆ βλαστάνει μᾶλλον ἢ δ. φύει, τελειοτάτης ἀρετῆς ἐστιν. III 271, 11 ὅταν εἰσέλθῃς, ὦ δ., εἰς τὴν ἀρετῆς χώραν. IV 233, 3 τὸ δὲ τῆς διανοίας (κάλλος) ἐν ἁρμονίᾳ δογμάτων καὶ ἀρετῶν συμφωνίᾳ. II 294, 8 ἁρμόζουσι γὰρ καὶ ἑνοῦσιν αἱ ἀρεταὶ ἀφθάρτῳ φύσει διάνοιαν. II 165, 9 εἴ τι τῆς διανοίας κατεαγὸς καὶ κεκλασμένον ἐγείροντες καὶ ὅσον ἐμμελὲς αὐτῆς ἁρμοζόμενοι φύσεως καὶ ἀρετῆς ὀργάνοις. I 80, 7 (δικαιοσύνη) εὐφραίνουσα τὴν διάνοιαν. I 172, 12 σοφία δὲ διὰ μελέτης τῶν ἀληθῶν τὸ μέγα διανοίας ὄφελος . . . πεπόρισται. II 197, 13 φρόνησις — ὑγεία γάρ τις αὕτη διανοίας. II 85, 23 πᾶσα δ. χήρα καὶ ἐρήμη κακῶν μέλλουσα γίνεσθαι. III 29, 10 εἰς ἐλευθερίαν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἐξαιρεῖται τὴν διάνοιαν. VI 5, 4 ἡ (sc. ἐλευθερία) δὲ διανοίας ἐκεχειρίαν . . . ἐργάζεται. VI 3, 17 οἳ διάνοιαν μὲν ἠμαύρωνται, δοῦλοι δ' εἰσὶ δόξης. VI 7, 1 οὐδὲν οὕτως δουλοῦσθαι πέφυκε διάνοιαν, ὡς τὸ ἐπὶ θανάτῳ δέος. VI 15, 18 διανοίας ζημίαν opp. ζημία γὰρ χρημάτων. II 174, 15 τὸ κυριώτατον τῶν ἐν αὐτοῖς ζημιοῦσι, διάνοιαν. III 177, 9 μόνοις ποτὲ τοῖς κατὰ διάνοιαν ἐπανεξουσιν εὐήθεια πολλή. V 135, 8 ἥτις (sc. εὐσέβεια) ἀναδιδάσκει τὴν διάνοιαν μὴ πεποιθέναι. II 254, 5 διανοίας γὰρ

εὐσταθείᾳ καὶ ἠρεμίᾳ, ἣν εὐσέβεια γεννᾶν πέφυκεν. V 8, 5 ἐνσφραγίζεται βαθεῖς τύπους ταῖς διανοίαις ἐγχαράττων ὁσιότητος. II 254, 2 ἀποστρέφειν διάνοιαν ὁσιότητος. II 223, 26 ἀσεβεῖς ἐν ταῖς διανοίαις. III 142, 14 ὠνητικῶς ἔχουσα δ. τοῦ καλλίστου κτήματος, θεοσεβείας. II 253, 22 μετατραπῆναι καὶ μετακλιθῆναι διάνοιαν ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς. I 155, 2 αἷς γοῦν χαρίζεται διανοίαις ὁ θεὸς εἰρήνην. V 253, 3 οἱ γὰρ λειτουργοὶ θεοῦ γνήσιοι τὴν διάνοιαν ἐπιμελῶς ἠκόνηνται. I 261, 11 τοῦτον, ὦ δ., τὸν τρόπον ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ. III 287, 15 μαθοῦσα οὖν, ὦ δ., ἡλίκον (κακὸν) μέν ἐστιν ὀργὴ θεοῦ. III 287, 6 βούλει, φησίν, ὦ δ., εὐφραίνεσθαι θεόν; V 50, 20 ὅταν βουληθῇς, ὦ δ., εὐχαριστῆσαι περὶ γενέσεως κόσμου θεῷ. V 72, 12 αἰτεῖται γάρ, φησίν, ὦ δ., παρὰ σοῦ ὁ θεὸς οὐδὲν βαρύ. V 278, 15 θεὸς . . . βουλὰς μὲν ἀγαθὰς ταῖς διανοίαις ὑφηγούμενος. I 120, 22 ἡ δ. ... δοξάζουσα αὐτὴν αἰτίαν τῶν γινομένων, ἀλλὰ μὴ θεόν. III 274, 10 ἐπειδὰν ... ἐν διανοίᾳ ⟨ὁ⟩ ὀρθὸς ἰσχύῃ λόγος. I 291, 21 (ὁ θεὸς) τὸν σωφρονιστὴν ἔλεγχον, τὸν ἑαυτοῦ λόγον, εἰς τὴν διάνοιαν ἐκπέμψας. III 135, 13 τὸ διανοίας ... δικαστήριον. II 313, 16 ἀφροσύνην ἐπιτηδεύων ... τὰ κριτήρια τῆς διανοίας μιαίνειν ὁ παμμίαρος ... ἐπεχείρησεν. IV 239, 9 βάσανος ἀκριβὴς τῆς ἑκάστου διανοίας. V 15, 17 μήτε τὴν διάνοιαν ἀκριβῆ βάσανον περιποιῆσθαι. IV 111, 11 ἔλεγχος . . . τῆς ἑκάστου διανοίας. V 332, 5 τῆς διανοίας ἡ ἀπάτη. IV 125, 16 μηδὲν ψεῦδος τῆς διανοίας αὐτοῦ παραδέχεσθαι δυναμένης. V 15, 10 τὰς ψευδεῖς δόξας μακρὰν τῆς διανοίας αὐτῶν ἀποικίζων. IV 230, 17 ἁρμόζει γὰρ διανοίᾳ μὲν μηδὲν παραδέχεσθαι ψεῦδος. III 284, 28 ψευδῶν δὲ εἰδώλων καὶ ἀβεβαίων φαντασμάτων ἀναπίμπλησι τὴν διάνοιαν. IV 271, 23 πίστιν ἐγγενέσθαι ταῖς διανοίαις. V 3, 14 πονηρὰν οὖν δόξαν ἐκτμητέον τῆς διανοίας. II 178, 2 ἀποκόψαντες τῆς διανοίας τὸν κενὸν τῦφον. II 103, 24 διανοίας τῦφον πρὸ ἀληθείας ἀσπαζομένης. IV 287, 3 πρὶν τὸν ἐγχώριον τῦφον εἰσοικίσασθαι ταῖς διανοίαις. I 286, 5 τὰς ἑκουσίους τῆς διανοίας πρὸς τὸ χεῖρον τροπάς. IV 100, 6 ἐναργεστέρας τῶν ἀβουλήτων ἡ δ. λαμβάνουσα φαντασίας. I 280, 11 τότε τῆς διανοίας ⟨οὐκ⟩ ἐσμεν ὕποχοι, δύναται γὰρ καὶ ἀκουσίως ἡ ψυχὴ τρέπεσθαι. II 18, 10 τὴν οὖν Ἀδὰ παραίτησαι, δ., τὴν μαρτυροῦσάν τε τοῖς φαύλοις. I 121, 3 τί γὰρ τὰς φαύλας δόξας . . . ταμιεύεις καὶ θησαυρίζεις, ὦ δ., ἐν σαυτῇ. II 175, 12 δίκη πάντα μοχθηρὸν τρόπον ἐκκαθαίρουσα διανοίας. I 77, 1 ἄλλοι τὴν διάνοιάν εἰσι βέβηλοι. V 223, 7 τὰ γὰρ δῶρα . . . τὴν δὲ διάνοιαν οὐκ ἐᾷ διὰ λεωφόρου βαίνειν ἐπ' εὐθείας. II 120, 12 τῆς διανοίας κατὰ τὰς συνεχεῖς μεταβολὰς στροβουμένης. I 296, 9 ῥώμη . . . τῆς διανοίας καρτερᾷ πάντα συρρώννυται. V 176, 13 τῆς διανοίας μὴ προκατεσχημένης ἐκ μακροῦ τοῖς μιάσμασιν. I 262, 29 διάνοιαν μὲν ῥυπαίνει τὴν ἑαυτοῦ. V 292, 5 οἱ οὕτως ῥυπῶσι τὰς διανοίας. V 304, 4 μηδὲν σκαιὸν τῇ διανοίᾳ παραδεχομένην. VI 215, 20 εἰ δὲ ὑποικουρεῖ τί σου τὴν διάνοιαν ἔχθος. II 57, 1 μάθε δ', εἰ θέλεις, ὦ δ., τὸ μὴ ἑαυτῇ γεννᾶν. V 301, 5 πρὸς καταλλαγὰς τὴν διάνοιαν τέτραπται. VI 162, 10 ἐν οἷς μάλιστ' ἐδόκει τὴν διάνοιαν ἑλκοῦσθαι. VI 165, 16 ἐπὶ τἀναντία τὴν διάνοιαν ἔτρεπεν. IV 81, 18 τῇ διανοίᾳ τὰς ἀνίας προσδεχόμενον. IV 271, 12 προσφέρειν ταῖς διανοίαις τροφάς. V 274, 9 τὴν διάνοιαν ἐκεῖ τετάσθαι πόθῳ τῆς ἀπολαύσεως. III 191, 30 τεθλασμένοι γὰρ τὰ γεννητικὰ τῆς διανοίας. IV 117, 16 τὸν ἀεὶ βλέποντα καὶ τὰ ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας. II 58, 16 τὸν τὰ ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας ὁρῶντα. III 223, 26 ὅσα ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας. I 191, 6 ὁ δὴ ταῦτα διδαχθεὶς καὶ διατηρεῖν καὶ διαφυλάττειν ἐν διανοίᾳ. II 242, 6 καταπεποντωμένης ὥσπερ ἐν μεσαιτάτῳ ποταμοῦ βυθῷ τῆς διανοίας αὐτοῦ. IV 63, 3 τὸν πατέρα . . . τὸ γεγονὸς . . . τῇ διανοίᾳ ταμιεύοντα. VI 86, 8 καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν διάνοιαν ἦν ἀτελέστερος. VI 97, 15 ὅπερ οὐδ' ἡ δ. παραδέξεται. II 105, 12 τὴν σύνοδον τῆς διανοίας γενέσθαι σποράδα. — cum adjectivo : V 63, 4 (ἀδέκαστοι). I 232, 17 (ἀληθής). II 282, 26. V 188, 13 (ἀνεπίληπτος). III 46, 19 διανοίαις . . . ἀρετώσαις. VI 9, 5 (ἀρρεπής). III 229, 19 ἀσκητική. III 143, 13 (ἀστεία τε καὶ ἀστή). II 282, 18 τούτων ἀχόρευτος καὶ ἄμουσος. II 241, 2 (ἐθελουργὸς καὶ αὐτοκέλευστος). VI 139, 4 (ἔκνομος). VI 37, 4 ὕψει καὶ μεγέθει τῆς ἐμῆς διανοίας. III 112, 8 εὐπαίδευτος καὶ φιλομαθής. III 139, 8 (εὐφυεῖς καὶ φιλοθεάμονες). II 40, 20 (ἱερωμένη). VI 22, 5 (ἱεροπρεπεῖς). IV 205, 17 (καθαραί). I 195, 27. V 325, 12. 374, 13 (κεκαθαρμένη). I 193, 13. II 58, 9 (κεκηλιδωμένη). III 22, 3 μεγάλης καὶ ὀλυμπίου ἔργον διανοίας. II 290, 19 μισάρετος.

I 160, 5. II 215, 13. V 87, 15 (νήφουσα). II 299, 1 ὀλιγοδρανοῦσα. IV 115, 3 ὀλιγόφροσι διανοίαις. V 27, 7 ὁλκοὶ γὰρ καὶ εὐάγωγοι διάνοιαι παρθένων πρὸς ἀρετήν. V 68, 12 ὁλόκληρος. II 22, 16 ὀρθῇ διανοίᾳ. I 212, 12 (ὑγιής). I 101, 12 (φιλάρετοι). — cum genet. personae: II 243, 25. III 64, 7. 133, 22 τοῦ σοφοῦ. III 295, 14 τοῦ σοφοῦ . . . κρείττων μέν ἐστιν ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ ἐλάττων. III 164, 16 οὐ μικρᾶς ἐστι διανοίας, ἀλλ' . . . κόσμου καὶ θεοῦ μεθορίου. V 364, 17 βασίλειον καὶ οἶκος θεοῦ σοφοῦ δ. III 191, 11 ἔγνω . . . κατὰ τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ὁ σπουδαῖος. V 8, 18 τοῦ φιλοσοφοῦντος ἀνόθως. II 237, 27 ἡ ἑκάστου τῶν φιλαρέτων. — V 214, 6 ἀκορέστως ⟨καὶ⟩ φιλαπεχθημόνων ἀνδρῶν. V 77, 22 τῶν μὴ σφόδρα ἀμούσων. IV 40, 14 τῶν ἀναγινωσκόντων. I 269, 13 τοῦ ἄφρονος. II 238, 22 ἑκάστου τῶν ἀφρόνων. IV 166, 4 τῶν γευσαμένων ὁσιότητος. IV 85, 1 τῶν ἐγχωρίων. V 46, 14 τοῦ θύοντος. I 140, 26 οὐχὶ τῆς ἐμῆς ἢ τῆς ⟨τοῦ⟩ τυχόντος διανοίας, ἀλλὰ τῆς ἱερωμένης καὶ θυούσης καθαρῶς. V 70, 7 τοῦ καταθύοντος. III 236, 18 τῶν ἄκρως κεκαθαρμένων. V 98, 1 τῶν συμβαινόντων. I 1, 8 τῶν χρησομένων τοῖς νόμοις. — I 44, 6 (Μωυσῆς) τὸ κάλλος αὐτῆς . . . ταῖς δὲ διανοίαις τῶν ὑφ' αὐτὸν ἁπάντων ἐνεχάραξε. V 316, 14 τὰς διανοίας τῶν κατ' αὐτὸν (sc. Μωυσῆν) πολιτευομένων. IV 280, 22 ταῖς ἑκάστων διανοίαις ἐνιδρῦσθαι. V 372, 9 οἳ τὰς παρθένους ἑβδομάδος ὑπερορίους καὶ τῆς χώρας καὶ τῆς αὐτῶν διανοίας ἀπήλασαν. IV 191, 13 τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπατῶσαι. II 36, 16 ποτίζειν . . . τὴν διάνοιαν ἡμῶν. IV 102, 19 ταῖς διανοίαις ἡμῶν. IV 63, 18 μηδὲν ἔτι ταῖς διανοίαις αὐτῶν ἔχθος ὑποικουροῦν. II 36, 26 ὧν μυθικὸν λῆρον . . . μέχρι διανοίας αὐτῶν ἐντήξαντες.

8. **sententia, sensus**: V 184, 10 διανοίας ἀφανεῖς εἰς τοὐμφανὲς ἄγον. III 143, 24 τὰ αὐτὰ δρῶντας . . . οὐκ ἀπὸ διανοίας τῆς αὐτῆς. IV 188, 13 τῇ διανοίᾳ καταρᾶσθαι γλιχόμενος opp. τῇ φωνῇ. VI 6, 1 κατ' ἐμὴν δὲ διάνοιαν καὶ τῶν ἄλλων. V 203, 8 διανοίᾳ θεοῦ. VI 25, 8 χερσὶ καὶ διανοίαις μυρίαις. VI 123, 22 κατὰ διάνοιαν ἀσύμβατα. V 342, 8 ταῖς διανοίαις ἐμβαθύναντες. III 176, 18 τῶν διανοίας μὲν ἐχθρῶν. V 226, 10 φθόνον ὑπερόριον τῆς διανοίας ἐληλακότες. — VI 122, 15 τῆς διανοίας . . . ἀπειρηκυίας καὶ παρειμένης αὐτῷ.

9. **vis ac significatio vocabuli**: V 349, 18 τὴν ῥητὴν διήγησιν σύμβολον διανοίας ἀφανοῦς. IV 25, 11 οὐχ ἐκ τῶν λεγομένων μᾶλλον ἢ τῆς διανοίας εἰδότες.

10. All: I 228, 13 (ἄγγος). V 49, 18 (αἷμα). II 33, 21 (δεξαμενή). IV 223, 9 (τὸ ἱλαστήριον). III 287, 23. V 354, 9 (καρδία). III 199, 10 sqq. 200, 9 (πρόβατον). — I 263, 15 ἄνθρωπος, ἠρθρωμένης καὶ λογικῆς διανοίας οἰκειοτάτη πρόσρησις. I 206, 10 τὸ προσθεῖναι θεὸν γένεσιν ἀγαθοῦ τελείου διανοίᾳ (int. Adam). I 256, 8 πάρεστιν ἐπὶ τὴν πανδεχῆ διάνοιαν (int. Jacob) Ἠσαῦ. II 181, 4 (φιλάρετος). V 100, 1 ἀρετῶσα (int. Sarah). — V 92, 20 δ. δ' ἀπεικάζεται τοτὲ μὲν παρθένῳ, τοτὲ δὲ γυναικί. III 190, 21 οὐ γὰρ περὶ γυναικῶν ἐστιν ὁ λόγος, ἀλλὰ διανοιῶν. I 244, 4 δι' ἧς (sc. δυνάμεως) κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καὶ ἀποτίκτει πολλὰ δ. III 179, 9 τόν γε θεὸν ἄνδρα τῆς φιλαρέτου διανοίας. I 291, 26 διάνοιαν δὲ ἐκβεβλῆσθαι καὶ χήραν θεοῦ (φήσομεν). II 81, 16 διανοίας δὲ ἀγαθῆς οὐ τὰ τοιαῦτα οἰκεῖα ἔγγονα, ἀλλ' αἱ προειρημέναι ἀρεταί. III 98, 18 τῶν διττῶν διανοίας ἐθνῶν ἐπιστήμην, ἀρετῆς καὶ κακίας. — II 299, 14 τροφὴ . . . τὰ . . . δάκρυα. III 271, 1 ὅλῃ τῇ δρακί, τὸ δ' ἐστὶ πάσαις ταῖς διανοίας λαβαῖς.

διαπλάττειν. I 109, 27 τὸ δὲ θνητὸν γένος νῦν ἄρχεται δ. V 64, 19 ἡμᾶς ἡ φύσις . . . διέπλασεν εἰς ἀνθρωπόμορφον. ἰδέαν. I 47, 2 cf. II 269, 5 χρῦν τοὐτεχνίτου λαβόντος καὶ μορφὴν ἀνθρωπίνην ἐξ αὐτοῦ διαπλάσαντος. I 52, 3 ὃν (sc. ἄνθρωπον) . . . διαπλάσας ὁ θεός. I 131, 25 ἐνίους δὲ ὁ θεὸς καὶ πρὸ τῆς γενέσεως καλῶς διαπλάττει. III 124, 25 αἷς (sc. δυνάμεσιν) τὸ θνητὸν ἡμῶν τῆς ψυχῆς μέρος ἔδωκε δ. III 162, 4 φαύλου . . . ψυχὴν οὐ διέπλασεν (θεός). III 180, 4 (θεὸς) τὸν Ἰσαάκ. I 22, 24 ζῷα δ. ἔδοξε τῷ δημιουργῷ. II 23, 4 ἡ τὰ ζῷα φύσις διαπλάσασα. II 263, 6 ἃ δ. ἐφῆκεν (ὁ τοῦ παντὸς πατήρ). VI 208, 16 τὸν δὲ ἀόρατον (sc. θεὸν) εἰκονογραφεῖν ἢ δ. οὐχ ὅσιον. II 246, 11 τέμνουσι τὸ κραθὲν εἰς εἴδη καὶ διαπλάττουσι . . . οἱ βαρυδαίμονες. II 247, 8 ὅσα ἄλλα γεώδη μήτε δ. μήτε συντιθέναι σώματα πλίνθου τρόπον. V 254, 14 διαπλάττων καὶ διαμορφῶν τὴν ψυχήν. VI 94, 12 τῶν τῆς ψυχῆς διαπλαττούσης μερῶν. V 260, 14 παιδαγωγῆσαι καὶ διαπλάσαι πρὸς βελτίονας τύπους. V 373, 20 (παρθένος = ψυχή) διαπλάττει καὶ ζῳογονεῖ περιμαχήτους) φύσεις. V 27, 6 ὅπως . . . διαπλάττωσι τὰ ἤθη καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν. V 7, 10 πάντες, οὓς οἱ μυθογράφοι διαπλάσαντες ἐξετύφωσαν.

διαπλάττεσθαι. II 134, 14 τὸ μέγιστον τῶν ἔργων (sc. ὁ κόσμος). III 181, 21 ἀφ' οὗ (sc. ἀρχετύπου) τὰ . . . ἐκεῖνα διεπλάσθη. I 20, 22 πάντα. I 46, 16 ὁ . . . διαπλασθεὶς αἰσθητὸς (ἄνθρωπος). I 49, 11 ὁ μὲν πρῶτος διαπλασθεὶς ἄνθρωπος. II 140, 19 τὸν πρῶτον διαπλασθέντα ἐκ γῆς. III 124, 21 μόνον τὸν ἄνθρωπον . . . ἐδήλωσε διαπλασθέντα. IV 220, 6 ἐν ᾗ δ. φασιν ἄνθρωπον. III 90, 15 (ὁ διαπλασθεὶς) ἐκ γῆς. I 148, 10 τὸ μὲν ἐκ γῆς διαπλασθὲν σῶμα. II 66, 12 τοῦτο τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων . . . διεπλάσθη. I 53, 12 μήπω διαπλασθείσης τῆς γυναικός. II 8, 19 μετὰ τὴν ἐκ τῆς πλευρᾶς διαπλασθεῖσαν Εὔαν. II 13, 8 ἣν καὶ ὁ γήινος νοῦς, ὄνομα Ἀδάμ, ἰδὼν διαπλασθεῖσαν. VI 166, 7 ἐμὲ τὸν . . . ἐν τῷ τῆς φύσεως ἐργαστηρίῳ διαπλασθέντα. IV 186, 12 τὰ μὲν σώματ' αὐτοῖς ἐξ ἀνθρωπίνων διεπλάσθη σπερμάτων. III 208, 7 ἐξ ὧν (sc. στοιχείων) διαπλασθέντες εἰς ἀνθρωπόμορφον εἶδος ἐτυπώθημεν. III 100, 7 τῷ διαπεπλασμένῳ (ἐμβρύῳ). VI 93, 11 „φύσεως . . . ἐργαστήριον“, ἐν ᾧ ζῷα μόνον διαπλάττεται. II 191, 25 εἰκόνας διαπλάσασθαι.

διαπονεῖν. V 267, 8 τὴν ἀληθῆ . . . ἀνδρείαν. V 292, 19. 363, 17 ἀρετήν. III 77, 9 cf. IV 110, 8 τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἄθλους. VI 46, 2 τὸν πρακτικὸν . . . βίον. I 44, 4 τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην. II 108, 12 ποιμενικὴν τέχνην. II 139, 1 ὧν (sc. τῶν σώματος καὶ γῆς φίλων) διάζευξιν καὶ ἀλλοτρίωσιν ἀεὶ διεπόνησεν. VI 41, 14 σωμάτων . . . εὐεξίαν. V 101, 21 μὴ δ. τοῖς σώμασι. V 178, 12 οἱ Περσῶν (βασιλεῖς) διαπονοῦσιν οὕτως.

διαπονεῖσθαι. V 183, 5 οἷς ὁ θεωρητικὸς διαπονεῖται βίος. IV 93, 11 τὰ πλείστης ἀξιούμενα σπουδῆς. II 151, 25 τὰ γεωργικά. III 101, 13 ἐν τοῖς τῆς διαπεπονημένης ἐπιστήμης . . . δόγμασι. — V 36, 10 ἣν (sc. ἐγκράτειαν) ἀσκητέον καὶ διαπονητέον καὶ σπουδαστέον.

διάπυρος. III 209, 15 cf. VI 87, 11 (μύδροι, οἱ ἀστέρες). IV 19, 15 ἐνθέρμοις καὶ διαπύροις δόγμασιν. III 269, 20 τὴν ἔνθερμον καὶ διάπυρον . . . πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπουδήν. III 180, 12 (χρησμός). — III 187, 20 τὸ . . . διάπυρον coni. ἔνθερμον.

διαρρεῖν. V 90, 2 cf. 229, 20 ὑγρὸν καὶ διαρρέοντα βίον. II 25, 2 ἐξίτηλοι γραφαὶ . . . διερρύησαν. II 248, 21 ἥτις (sc. κατάληψις) . . . διαρρεῖ. I 235, 9 (ὁ λόγος) δ. αὐτὰ (sc. τὰ θεωρήματα) κωλύων. II 27, 6 ὑπὸ διαρρούσης πιότητός τε καὶ τέρψεως. II 26, 20 σκιαγραφίαις γὰρ ἐπιπολαίοις ἐξ ἑαυτῶν διαρρεούσαις ἔοικε. IV 243, 4 τὸ σῶμα διαρρέουσιν. V 145, 18 cf. 160, 14 διαρρέοντες δὲ κατά τε σῶμα καὶ ψυχήν. II 236, 20 ὧν τε γὰρ ἂν ἐφάψωνται, διαρρεῖ. I 215, 11 διαρρέων (ὁ φιλήδονος).

διαρτᾶσθαι. I 260, 1. III 134, 2.

διάρτησις. II 145, 20.

διασείειν. I 110, 17. II 116, 21.

διασκεδαστής. I 115, 22 (τρόπος Φαραώ).

διασκέπτεσθαι. II 305, 8. 312, 16. III 181, 14.

διάσκεψις. III 145, 17. VI 196, 28.

διασπείρειν. II 266, 27 τὸ σπείρειν <ἀγαθῶν, κακῶν δὲ αἴτιον τὸ δ.>. II 267, 3 coni. ἐλαύνειν . . . τὴν ἐπάρατον ἀσέβειαν.

διασπορά. V 362, 19 (ψυχική).

διάστασις. I 35, 14 sqq. cf. III 210, 10. IV 274, 8 πᾶν σῶμα ὀργανικὸν τρισὶ μὲν κεχρῆσθαι διαστάσεσι. III 102, 23 cf. 33, 14 τρεῖς . . . μῆκος, πλάτος, βάθος. I 42, 5 ἑπτὰ γάρ ἐστι τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διαστάσεις, σχῆμα, μέγεθος, χρῶμα, κίνησις, στάσις. VI 97, 19 (coni. διαίρεσις). II 28, 13 οὐ τούτων (sc. ἀρχῶν) διάστασιν, ἀλλ' ἀρετῶν ἡγεμονίαν ἐμφαίνει. — v. διάτασις.

διαστατός. I 11, 9 cf. 16, 10. III 210, 9 τὸ γὰρ σῶμα . . . τριχῇ. IV 274, 6 τὸ δ' ἐπὶ δύο διαστατὸν ἐπιφάνεια.

διάστημα. II 205, 8 (coni. θέσεις, τόποι). V 362, 3 πᾶσι τοῖς μέρεσι καὶ διαστήμασιν. III 211, 2 γένεσι, χρώμασι, διαστήμασι. I 8, 8 cf. VI 74, 1. 89, 6 sqq. δ. τῆς τοῦ κόσμου κινήσεώς ἐστιν ὁ χρόνος. I 256, 22 κατὰ ἀμερῆ χρόνων διαστήματα. III 202, 21 τοῦ χρόνου. III 34, 16 τὰ χρόνου διαστήματα. III 35, 7 cf. 180, 28 τὰ χρόνων διαστήματα. II 295, 13 (χρονικά). I 11, 1 ὅροι δ' ἐν τοῖς μεταξὺ διαστήμασιν ἐπάγησαν ἑσπέρα καὶ πρωΐα. I 11, 15 ὅλον ἡμέρας δ. καὶ μέτρον. VI 53, 9 ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας. III 189, 9 τὸ πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσεις . . . δ. V 119, 19 μηνιαίῳ γὰρ διαστήματι. — I 10, 13 ὅρους ἐν μέσοις ἔθετο διαστήμασιν. II 230, 20 τῆς αἰθερίου σφαίρας. III 35, 2 sqq. (ἥλιος) κατὰ τὰ αὐτὰ πάλιν διαστήματα ἀνακάμπτων. I 33, 1 ὁ δ' ἐξαπλάσιος λόγος τὸ μέγιστον ἐν τοῖς οὖσι ποιεῖ δ. I 283, 1 τὸ ἀπεξεσμένον ὑπενεγκὼν ἐνηρμόσατο τῷ διαστήματι. II 5, 5 ἀπεριγράφοις . . . τῆς καταλήψεως τοῦ αἰτίου διαστήμασιν. V 263, 18 cf. 264, 1 ἰσότητι διαστημάτων ἀναλογούντων. II 118, 12 δρομέων . . . μετρουμένων τὰ διαστήματα. — IV 221, 11 πέντε πήχεις. V 238, 10 διπήχει διαστήματι. VI 137, 8 δέκα σταδίων. III 187, 17 ἀπειρομεγέθη. II 63, 8

τοτὲ μὲν βραχεῖ, τοτὲ δὲ μακρῷ διαστήματι. IV 222, 9 sqq. ἴσῳ διαστήματι. V 43, 19 τοῖς ἴσοις διαστήμασι. IV 208, 8 cf. 302, 5 ἐκ πάνυ μακροῦ διαστήματος. V 227, 18 μακροτέροις διαστήμασι. III 132, 8. VI 69, 15 (μεθόριον). IV 238, 7 ἄχρι πολλοῦ διαστήματος. — IV 223, 3 τοσοῦτον ... λειτουργοῖς εἶναι δ.

διαστηματικός. IV 274, 3 sq. (φύσις).

διαστολή. II 97, 23 τομαῖς δὲ ἀεὶ καὶ διαστολαῖς χρῆσθαι (τὸν νοῦν). V 233, 19 δ. τούτων (sc. τῶν νοημάτων) καὶ διαίρεσις. III 200, 13 τῶν πραγμάτων (coni. τομαί). IV 237, 7 cf. V 25, 13 ἁγίων τε καὶ βεβήλων. II 121, 1 μετὰ διαστολῆς μόνων ὁμολογῆσαι τῶν ἀγαθῶν.

διάταγμα. V 1, 9 τὰ δ' ἐν μέρει διατάγματα opp. τῶν ἐν εἴδει νόμων. IV 272, 12 πρὸς δὲ τὸ εὖ ζῆν νόμων (ἔδει) καὶ διαταγμάτων. II 219, 19 ἑνὶ μέντοι νόμου διατάγματι ... φανεῖται. III 96, 19 διαταγμάτων προστάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις περιεχόντων. IV 208, 16 φιλοσόφοις καὶ παγκάλοις διατάγμασι. IV 2, 9 cf. V 96, 14 τὰ τεθειμένα διατάγματα τῆς φύσεως. II 32, 21 τοῦ πατρός. — V 225, 17 τὴν νομοθεσίαν πεπληρωκὼς τῶν εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν διαταγμάτων. V 230, 22 διατάγμασι καὶ πρὸς ἐγκράτειαν καὶ πρὸς φιλανθρωπίαν καὶ ... πρὸς εὐσέβειαν ἀγωγοτάτοις. V 210, 8 μηδεὶς ἀπανθρωπίαν καταγνώτω τοῦ διατάγματος. — IV 254, 19 περὶ τῆς τῶν κλήρων διαδοχῆς. V 291, 2 περὶ τοὺς θεριστὰς ἢ τρυγητάς. IV 306, 2 κεφάλαιον τὸ κατὰ μοιχῶν, ᾧ ὑποτέτακται πλεῖστα διατάγματα. II 84, 8 περὶ τῆς οἰκίας. II 300, 12 τῆς πατρικῆς ... οἰκίας. — V 306, 13 ἄλλο τίθησι δ. V 257, 14 ἐμφερές ἐστι τούτοις δ. II 20, 18 ἔστι δὲ τὸ δ. τοιοῦτο. IV 247, 16 ἐγράφη δ. καινόν. IV 249, 23 τούτου δή τις ἀλογήσας τοῦ διατάγματος. V 246, 3 (μνήμη) καλῶν καὶ συμφερόντων ἅπασι διαταγμάτων. III 226, 13 μᾶλλον γὰρ ἀφορισμῷ ἢ παραινέσει ἔοικε τὸ δ. — VI 210, 22 ἐπίδειξον ἢ δ. ἢ ἐπιστολὴν ἤ τι ὁμοιότροπον.

διάταξις. IV 211, 7 κατὰ τὴν τοῦ ὅλου διάταξιν. I 256, 16 ἐν ταῖς τῶν θυσιῶν διατάξεσι. V 56, 12 ἡ περὶ ταῦτα δ. II 84, 21 τῇ ῥητῇ καὶ προχείρῳ διατάξει. VI 67, 4 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διατάξεις, ψυχὴν δὲ ...

διάτασις. I 164, 10 αἱ κινήσεις ἅπασαι καὶ αἱ διατάσεις (codd. διαστάσεις) τοῦ ἄφρονος.

διατάττεσθαι. I 12, 14 ταῦτα διαταξάμενος (sc. ὁ θεός). II 255, 3 cf. 303, 31 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ἔθηκε καὶ διετάξατο τὰ πάντα. VI 90, 1 (κόσμος) διατεταγμένος καὶ διακεκοσμημένος. I 18, 1 ἀπλανῶν τε καὶ πλανητῶν εὖ διατεταγμένας περιφοράς. — V 223, 2 τῶν παρ' Ἕλλησιν ἔνιοι νομοθετῶν ... εὖ διατάξασθαι δοκοῦσι. I 1, 2 τῶν ἄλλων νομοθετῶν οἱ μὲν ... διετάξαντο. IV 211, 10 οἱ μὲν ... διαταξάμενοι. V 156, 2 τὴν ἑκατέρων εὐλάβειαν ὡς ἡμίεργα διαταττομένων. V 263, 16 πάντα ἰσότης ... εὖ διετάξατο νόμοις καὶ θεσμοῖς ἀκινήτοις. V 153, 9 ὁ νόμος διετάξατο. V 259, 12 διεταξάμην (sc. ὁ νόμος). IV 306, 22. V 57, 8. 17. 60, 3. 106, 3. 113, 19. 193, 7. 232, 5. 271, 3. 12. 290, 2. 291, 12. 294, 11. 296, 10. 298, 14. 310, 5 (Moses vel scriptura sacra δ. dicitur). II 75, 22. 230, 2. IV 119, 9. 204, 2. 212, 7. V 85, 8. 147, 12. 245, 17. 247, 7. 295, 8 (τὰ διατεταγμένα).

διατείνειν. I 95, 13 ἡ δὲ φύσις διατείνει καὶ ἐπὶ τὰ φυτά. I 20, 4 εἰς τοσαύτας ... διατείνουσιν ὠφελείας αἱ τῶν κατ' οὐρανὸν φύσεις. I 39, 14 διατείνει δ' αὐτῆς (sc. ἑβδομάδος) ἡ φύσις καὶ ἐπὶ τὴν ὁρατὴν ἅπασαν οὐσίαν.

διατονικός. II 23, 5 γένη coni. ἐναρμόνια καὶ χρωματικά. II 122, 14 εἶδος coni. χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον. III 249, 19 μέτρα coni. ἐναρμόνια καὶ χρωματικά. III 87, 6 χρώματα. I 140, 7 τὸ χρωματικόν.

διατριβή. I 211, 9. III 153, 17. cf. II 38, 23. III 219, 21. IV 6, 12. V 97, 8. 114, 14. VI 51, 9 ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς. VI 152, 7 αἱ κατὰ πόλιν διατριβαί.

διατυποῦν. IV 73, 10 τρεῖς ἤδη χαρακτῆρας τοῦ πολιτικοῦ διετύπωσε. I 87, 4 ἔτι δὲ ἀκριβέστερον διατυπώσωμεν αὐτό. — I 7, 16 κατ' εἰκόνα θεοῦ διετυπώθη (ὁ ἄνθρωπος). III 100, 7 τῷ μήπω κατὰ γαστρὸς ἐμβρύῳ διατυπωθέντι.

διατύπωσις. I 62, 16 ἑτέρων θειοτέρων.

διαυγής. II 123, 23 (βίος). II 156, 20 ὁ παιδείας καρπός. III 70, 24 λαμπάδες. I 150, 14 (λόγος). V 136, 16 νᾶμα. II 246, 24 ὁ ψυχῆς ὀφθαλμός. VI 65, 18 ὕδωρ.

διαυλοδρομεῖν. I 35, 8 V 43, 16. 263, 22 (σελήνη). — V 376, 2 ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ... εὐτυχίαν διαυλοδρομήσαντες. V 115, 14 πάντων ἐπὶ τὰς ἀρχαίας διαυλοδρομούντων ... εὐπραγίας. — VI 91, 5 ὥσπερ οἱ διαυλοδρομοῦντες.

δίαυλος. III 177, 1 ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν. V 82, 6 τῆς ἀναπνοῆς. II 64, 7 ἕξεως ὁ συνεχὴς οὗτος δ.

διαφαίνειν. I 19, 5 τὰς ἰδίους ἄρχονται δ. ἀθρόοι (ἀστέρες) ποιότητας. II 86, 11 ὅτε

αἱ τοῦ δικαίου Νῶε ἀρεταὶ διεφάνησαν. I 25, 22 ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ διαφαίνεται.
διαφανής. III 45, 12 (λιβανωτός). VI 222, 2 (λίθοι). — III 45, 15 τὸ διαφανὲς πρὸς φωτὸς ἔνδειξιν.
διαφθείρειν. I 118, 10 ἀπολλύναι καὶ δ. τοὺς ἀλλοτρίους τῆς ψυχῆς θεούς. VI 87, 11 οὓς (sc. θεοὺς) τῷ λόγῳ δ. οὐκ ἐρυθριῶσιν. I 119, 10 (ὁ σοφὸς) διέφθειρε τὸν ἀεὶ χρόνον ἀφ' ἑαυτοῦ. II 307, 20 τοῦ ... τὸν ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς ... ἀγῶνα μὴ διαφθείροντος. II 235, 8 ἵνα τοὺς ... λόγους αὐτῇ ... αἰσχύνωσι καὶ διαφθείρωσι. II 115, 22 διαφθεῖραι παντελῶς αὐτήν (sc. τὴν ψυχήν). I 167, 3 ἃ (sc. τὰ ἄρρενα τῆς ψυχῆς) ἐκεῖνος ἤθελε δ. V 75, 16 τὰς ψυχὰς ... διαφθείρουσιν ὧν ἐγέννησαν. II 59, 21 τὸ λογικὸν ... διαφθείρων. II 281, 2 cf. 79, 5 βουληθέντες ... τὸν δὲ νοῦν διαφθεῖραι. I 284, 25 ἃ λιμὸς ἀρετῆς ... διέφθειρε. I 168, 13 (ἡ ἄλογος ὁρμὴ) πάντα τὰ αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καταφλέγει καὶ διαφθείρει. I 297, 8 τὸ πλῆθος ὧν ἀχαλίνου γλώττης ῥεῦμα ἀνεπίσχετον διέφθειρεν. I 164, 8 sqq. τὴν πόλιν τοῦ διαφθείροντος τὴν ἀλήθειαν νοῦ. V 164, 18 τὰς τῆς φύσεως διαφθείρασα χάριτας. II 266, 14 τὰς δυνάμεις ἀφανίσαι καὶ διαφθεῖραι. V 338, 22 ἔνιοι ... τὰ ἐλπίδος σπέρματα ... διέφθειραν. V 161, 4 διαφθείρων τὰς γονάς. V 159, 16 ὡς οἱ λαγνίστατοι τὰς γονὰς ... διαφθείρουσιν. V 180, 14 αἳ καὶ τοὺς ὑγιεινοτάτους ... διέφθειραν. II 20, 13 δεύτεραι σφραγῖδες τοὺς τῶν προτέρων τύπους διαφθείρουσιν. II 60, 20 ἐβουλήθη σύμπαν διαφθεῖραι τὸ γένος. V 277, 22 ἐλπίσαντες μὲν ἅπασαν τὴν πληθὺν ... διαφθεῖραι. V 153, 7 ὡς μήτε ... πλείους διαφθείροιεν οἴκους. I 163, 29 ἐπομβρίαι συνεχεῖς διέφθειραν πάντα. I 280, 25 πόλεις ὅλας ... οὗτοι διέφθειραν. V 214, 18 φυτὰ ἥμερα δ. V 313, 4 μήτε δενδροτομεῖν ... μήτε συνόλως καρπὸν δ. VI 179, 12 τοὺς συλληφθέντας εὐθὺς διέφθειρον. I 265, 14 πρὶν ἢ ἀπειπεῖν βιάσασθαι ἢ παντελῶς διαφθεῖραι. VI 198, 12 ἵνα ... πάντας πανωλεθρίᾳ διαφθείρητε. VI 93, 20 τοὺς δὲ γηγενεῖς φύντας πῶς οὐκ ἄν τις εὐθὺς διέφθειρε. VI 50, 8 χαρισάμενοι τὰς οὐσίας, ἀλλὰ μὴ διαφθείραντες. All: I 164, 9 cf. 165, 2 Σηὼν γὰρ ἑρμηνεύεται διαφθείρων.
διαφθείρεσθαι. VI 79, 17 διαφθαρήσεται (ὁ κόσμος). II 234, 22 οὐ ἕν τι μέρος ... τῆς ψυχῆς. I 145, 21 ἐπὶ τῆς ὑπονοηθείσης διεφθάρθαι ψυχῆς φησιν. II 110, 22 τὸ τῆς ψυχῆς ὄχημα σύμπαν δ. πλημμελῆσαν τὴν ἡνιόχησιν. I 138, 15 τούτοις γὰρ νοῦς τιτρώσκεται καὶ διαφθείρεται. V 70, 2 τοῦ μὴ δ. τὰ σώματα ψυχή. IV 297, 11 τὸ σῶμα μόνον διαφθείρεται τῆς μοιχευομένης γυναικός. I 295, 23 καὶ σώματα καὶ πράγματα I 118, 30 (τὰ πάθη) παρὰ τῷ σοφῷ. I 267, 1 ἤθη χρηστὰ τρόπον τινὰ φαρμακεύεται καὶ διαφθείρεται. I 256, 4 ὅταν τὰ τοῦ τυφλοῦ πάθους ἡγεμονικώτατα διαφθαρῇ. II 120, 15 τὸ χρηστὸν ἐκεῖνο διαφθαρῆναι νόημα. I 251, 16 τοὺς πάντως ὑπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς διαφθαρησομένους κακίας. — IV 267, 15 τοῖς ὑπὸ τῶν κεραυνῶν διεφθαρμένοις. VI 178, 16 λιμῷ διαφθαρέντων. VI 179, 20 οἱ δὲ ... πυρὶ διεφθείροντο. VI 178, 12 ἵνα ... νυκτεριναῖς περιψύξεσι διαφθαρῶσι. V 177, 9 πολυάνθρωπα συσσίτια ... ἐξαίφνης διαφθαρέντα. VI 70, 3 οἱ ἐπακολουθήσαντες τῶν πολεμίων κατακλυσθέντες διαφθείρονται. I 290, 20 ἡ πόλις ἐκείνη διαφθείρεται. II 18, 9 τούτων ἕκαστον ἐκλελοιπὸς καὶ διεφθαρμένον. II 32, 18 ἐπεὶ πάντως ἂν διέφθαρτο.
διαφθορά. V 270, 19 τοῦ πρὸς ἀλήθειαν βίου. III 269, 1 τοῦ ἀνθρωπείου βίου. VI 163, 4 τοῦ γάμου. VI 36, 19 τῶν νέων. II 211, 17 τῶν ἀεὶ ζῆν ὀφειλόντων. — I 165, 13 ἱκανὰ πρὸς διαφθορὰν αὐτῇ (sc. ψυχῇ).
διαφθορεύς. VI 172, 25.
διάφραγμα. V 230, 7 ἐπιθυμίᾳ τὸν περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ καλούμενον δ. χῶρον.
διαχωρίζειν. I 257, 8. III 45, 16.
διαψεύδεσθαι. IV 187, 13.
δίγλωσσος. I 215, 12 (ὁ φιλήδονος).
δίδαγμα. I 156, 18 παρὰ Μωυσέως δ. καὶ δόγμα. I 288, 21 τοῦτο τὸ δ. Μωυσῆς ... ἔοικεν ἀναδιδάξαι. II 32, 27 πρὸς φιλανθρωπίαν δ. θαυμασιώτατον. II 94, 3 γενήσεται δ' ἡ τούτου συμφορὰ ... δ. αὐταρκέστατον. II 286, 8 ἡ ἑβδόμη δυνάμεως μὲν τῆς περὶ τὸ ἀγένητον ... δ. ἐστι.
διδακτικός. III 79, 6. 171, 20. 172, 14. V 341, 25 (ἀρετή).
διδακτός. I 124, 6 (αἴσθησις). III 202, 4 cf. 200, 29 (ἀρετή). IV 137, 15 (σοφία coni. φυσική, ἀσκητική).
διδασκαλεῖα, τά: V 102, 2 cf. IV 250, 20 φρονήσεως καὶ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης. V 350, 23 φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης καὶ ὁσιότητος. VI 212, 21 σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης. IV 277, 17 τῶν ἱερῶν νόμων.
διδασκαλία. III 79, 14. IV 13, 3 sqq. V 346, 25 (coni. φύσις, ἄσκησις). III 241, 3 (coni. φύσις, ἀσκητικαὶ μελέται). IV 61, 5 τόν (sc. βίον) τε ἐκ διδασκαλίας καὶ τὸν

αὐτομαθῆ καὶ τὸν ἀσκητικόν. II 241, 1 μὴ διδασκαλίᾳ καὶ ὑφηγήσει ...., ἀλλὰ ἐθελουργῷ καὶ αὐτοκελεύστῳ διανοίᾳ. III 85, 26 (opp. ἄσκησις). III 171, 20 ὁ ... διδασκαλίᾳ βελτιωθεὶς opp. ὁ δ' ἀσκητής. III 158, 12 (coni. τελειότης, ἄσκησις). ὧν σύμβολα 'Αβραάμ, 'Ισαάκ, 'Ιακώβ. III 241, 10 'Αβραὰμ ὁ βελτιωθεὶς διδασκαλίᾳ. III 174, 7 ὁ Συμεὼν ὄνομα μαθήσεως καὶ διδασκαλίας. V 233, 8 σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως. II 276, 2 νόμισμα coni. μαθήσεως ('Ιακώβ). V 349, 6 ἀντὶ σοφιστοῦ γενόμενος ἐκ διδασκαλίας σοφός. I 204, 13 ὅσοι ... μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκόψαντες ἐτελειώθησαν. II 255, 14 (coni. προτροπή). III 95, 5 (coni. προκοπή, σπουδή). — I 86, 4 sqq. τῷ δὲ νηπίῳ παραινέσεως καὶ διδασκαλίας (δεῖ). V 27, 7 διάνοιαι παρθένων ... εἰς διδασκαλίαν ἑτοιμότατοι. III 141, 13 ἑκατέρᾳ τῶν ἡλικιῶν εἰσιν ἁρμόττουσαι διδασκαλίαι. III 98, 7 ηὔχησεν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ μόνος ὑπολαβὼν τῷ φοιτητῇ γεγονέναι τῆς εὐμαθίας αἴτιος. I 221, 9 ἀμαθία ... θεραπείαν οὐ δύσεργον ἔχει διδασκαλίαν. II 28, 23 τὴν ἄρτι διδασκαλίας ὀρεγομένην ψυχήν. II 32, 23 ('Ρεβέκκα) ὀρέγει τῷ μαθητῇ ἧς ἱκανὸς ἐκεῖνός ἐστι δέξασθαι διδασκαλίας. III 201, 5 αἱ δ' ὁρμαὶ καὶ φαντασίαι ... διδασκαλίᾳ συνέστησαν. III 153, 6 τῆς δ' ἔξωθεν χρῄζοντας ἐπιρροῆς, ἣ γένοιτ' ἂν ἐκ διδασκαλίας ἐπαντλούντων. III 77, 7 φρόνησις ἐκ διδασκαλίας. I 85, 17 οὗτος δ' ἄνευ διδασκαλίας οὐκ ἂν φρονήσεως ἐπιλάχοι. I 194, 24 ἐκ δὲ διδασκαλίας εὐμάθεια προσοχή. I 194, 21 θεμέλιοι μὲν ὑποβεβλήσθωσαν εὐφυία καὶ δ. (οἴκῳ τῷ τῆς ψυχῆς). II 243, 12 τὴν δι' ἀκοῆς ἐγγινομένην coni. ἐνάργειαν τὴν οἵαν δι' ὁράσεως. V 106, 9 ἐκ διδασκαλίας, ἣν ὁ ἱερὸς λόγος ὑπηχεῖ. VI 4, 9 οἷς ἀκράτου διδασκαλίας ἄφθονον ἐπαντλοῦσα νᾶμα. — V 230, 21 τίς οὖν ἡ δ. τῆς ἀρχῆς; V 237, 15 εἰς διδασκαλίαν ἐγκρατείας. V 286, 5 τῆς ὁμοίας εὐχαρίστου διαθέσεως. V 125, 23 ἱερωσύνης. I 172, 16 τῶν προπαιδευμάτων. III 16, 2 τῆς ῥήσεως. V 119, 13 χρηστότητος καὶ φιλανθρωπίας. — V 249, 5 τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν ἀρχόντων. — V 270, 8 τὰ εἰρημένα ὑφηγήσεις εἰσὶ καὶ διδασκαλίαι. VI 206, 6 περὶ τούτων οὐδεμιᾶς ἐστί σοι χρεία διδασκαλίας. VI 73, 7 ὅσα πρὸς τὴν παροῦσαν διδασκαλίαν χρήσιμα. I 234, 22 τὰ ἐκ διδασκαλίας εὐθὺς περιγράφειν. II 304, 10 τῆς διδασκαλίας ἀρχόμενος ὧδε. II 248, 1 τὸν ἕνεκα αὐτὸ μόνον διδασκαλίας εἰσαγόμενον. III 260, 7 ἀπὸ τῶν πρώτων δεῖ τῆς διδασκαλίας ἀπάρχεσθαι. III 201, 7 πάντα ταῦτ' ἀφειμένα διδασκαλίας. — V 32, 21 νομίμῳ διδασκαλίᾳ. V 230, 17 παραδειγματικῇ διδασκαλίᾳ. V 374, 7 τῆς συγγενοῦς καὶ πατρίου διδασκαλίας. VI 66, 11 σχολαιοτέρᾳ ... τῇ διδασκαλίᾳ. — I 273, 20 εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς διδασκαλίας. II 31, 8 διδασκαλίας ἐπίδειξις. I 291, 1. II 19, 29 (coni. μάθησις). — III 157, 16 τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων διδασκαλίαν ἀπογνούς. II 68, 18 πρὸς τὴν τῶν πολλῶν διδασκαλίαν. I 27, 8 εἰς διδασκαλίαν τῶν ἔπειτα.

διδασκαλικός. IV 13, 5 (ἀρετή coni. φυσική, ἀσκητική). II 119, 18 διδασκαλικώτατον δὲ κἀκεῖνο.

διδάσκαλος. II 52, 20 (Μωυσῆς) δ. θείων. V 15, 8 Μωυσῆς .. ἀληθείας ἐραστὴς ὢν καὶ δ. VI 126, 15 ποιηταῖς μίμων καὶ γελοίων διδασκάλοις. V 161, 6 ὁ δὲ παιδεραστὴς ... τῶν μεγίστων κακῶν ... ὑφηγητὴς καὶ δ. VI 142, 29 τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ συμφορῶν ὑφηγητὴν καὶ διδάσκαλον. — VI 161, 18 οἱ μὲν οἷα διδάσκαλοι κακοδαιμονίας ὑφηγοῦντο. V 14, 14 ὅτι δ. κακῶν ἐγένετο. V 110, 14 διδάσκαλοι ῥᾳθυμίας καὶ τρυφῆς. III 291, 10 διδάσκαλον ἀκρασίας εἶναι. II 12, 18 ἐπιστάτας καὶ διδασκάλους κακῶν ἔργων. — III 97, 3 (ἐπιστήμη). I 228, 17. III 5, 16. 23, 22. 95, 17 (θεός vel deus int.). II 85, 1 (ὁ ἱερεύς). V 10, 22 δ. καὶ ὑφηγητής μοι γέγονεν ὅδε ὁ κόσμος. III 246, 8 ὁ ἱερὸς λόγος. II 108, 20 νόμῳ φύσεως διδασκάλῳ χρώμενος. II 17, 24 διδασκάλῳ τῷ νόμῳ χρώμενος. VI 197, 30 διδάσκαλοι γὰρ τοῦ παρόντος αὗται αἱ συμφοραί. III 42, 2 φύσει διδασκάλῳ χρησάμενος. — I 262, 11 τοὺς πάλαι μὲν ἀσκητὰς νυνὶ δὲ διδασκάλους αὐτῆς (sc. καρτερίας). III 172, 8 ὁ μὲν γὰρ χρῆται διδασκάλῳ ἑτέρῳ, ὁ δ' ἐξ ἑαυτοῦ ζητεῖ. IV 2, 15 οὔτε παρὰ διδασκαλίας ... ἀναδιδαχθέντες, αὐτήκοοι δὲ καὶ αὐτομαθεῖς. — VI 165, 19 coni. παιδαγωγός. I 222, 12. II 290, 28. III 67, 11. V 143, 21. VI 160, 15. 18 (coni. παιδαγωγοί). VI 165, 20 μυρίοι διδάσκαλοι ..., πατέρες, ἀδελφοί .. I 291, 11 οἱ ὑπὸ διδασκάλων ... ὀνειδιζόμενοι. I 269, 21 δ. γνώριμον (τύπτει). II 31, 6. III 97, 5. IV 138, 12. V 142, 7. 240, 16. VI 121, 2 (opp. vel coni. γνώριμος, γνώριμοι). I 273, 19 (opp. μαθητής). III 203, 11 (opp. ὁ μαθών). — II 9, 14 παρ' ὑφηγητῇ καὶ διδασκάλῳ πάνυ καλῷ πεπαιδεῦσθαι Κάϊν. IV 124, 12 διδάσκαλοι (Mosis) δ'. εὐθὺς ἀλλαχόθεν ἄλλοι παρῆσαν. V 153, 7 μήτε διδάσκαλοι γένοιντο ἑτέρων. IV 115, 5

ἔρημος διδασκάλων ἀγαθῶν.

διδάσκειν. II 295, 22 ἱκανὸν δ. (τὸ αὐτοδίδακτον) καὶ μανθάνειν οὐ δεόμενον. III 67, 14 ἄνευ τῶν διδαξόντων αὐτομαθής ἐστιν αὐτὴ (sc. ἡ ψυχή) πρὸς τὰ ὑπαίτια. IV 125, 3 εὐφυὴς ψυχὴ ... ὑφ' αὑτῆς μᾶλλον ἢ τῶν διδασκόντων ὠφελεῖται. III 154, 14 λυσιτελὲς γὰρ τῇ μανθανούσῃ ἡ τῆς διδασκούσης ἐπιστασία. V 347, 1 τὸν μανθάνοντα πιστεῦσαι δεῖ τῷ διδάσκοντι. V 109, 23 ἃ διδάσκετε, οὐ προεμάθετε. III 28, 19 μανθάνοντες, διδάσκοντες, γεωπονοῦντες, ἐργαζόμενοι. V 77, 9 τὸ δ. καὶ τὸ μανθάνειν τελετάς. I 273, 19 μαθητὴς ἦν διδάσκοντος ἑτέρου. I 152, 29 διδάσκων τὸν δοκησίσοφον λέγει. — IV 244, 19 ἀποκρινομένου δὲ τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκοντος. I 107, 18 τὸν ψυχικὸν ὄχλον σκεδάσαντος θεοῦ καὶ διδάξαντός με. III 5, 11 ὁ θεὸς οὐ κατὰ συντέλειαν ἐδίδαξεν. V 340, 21 (ὁ ποιητὴς) διδάσκων τοὺς ... λέγοντας. IV 250, 16 τοῦ μὲν ἡγεμόνος ... διδάσκοντος ἅ τε χρὴ πράττειν. III 47, 14 cf. II 286, 5 διδάξας οὖν ἡμᾶς ... ὁ ἱερὸς λόγος. III 180, 9 οἳ (sc. ἱεροὶ λόγοι) διδάσκουσιν, ὡς ... III 160, 6 διδάξει με ὁ ὑποφήτης αὐτοῦ λόγος, ὅτι ... II 28, 28 αὐτὸς διδάξει ὁ νόμος. III 39, 8 θεσμὸς ... διδάσκων ὅτι ... I 113, 3 δόγμα εἰσηγεῖται διδάσκον, ὅτι ... III 111, 16 τὴν δὲ ὁ ... ἔλεγχος διδάσκει. IV 288, 16 ὡς δικαστὴς διδάσκει, νουθετεῖ, παραινεῖ μεταβάλλεσθαι (ὁ ἔλεγχος). III 122, 8 (γυνὴ σοφή = σκέψις) ἐδίδαξε γάρ με, ὅτι ... I 186, 24 παρὰ τοῦ διδάξαντος αὐτὰς (sc. θυγατέρας) νοῦ. IV 297, 6 τὸν μοιχὸν ... καὶ δ. συναδικεῖν. II 35, 7 ὁ γὰρ φιλάρετος ... διδάσκει τὸν τρόπον τοῦτον ὅτι ... II 31, 12 ὁ δ' αὖ δ. ἐπιχειρῶν οἷά τις ἰατρὸς ἀγαθός. III 36, 9 (ἔνιοι) ταῦτα ... διδάσκουσιν. III 98, 5 ὁ δὲ μανθάνων τὴν διδάσκουσαν (τέχνην συλλαμβάνει). I 85, 23 παραινέσεως τῆς ἀνέχειν μὲν τῶν φαύλων διδασκούσης. — III 242, 8 'Αβραάμ. IV 125, 11 Ἕλληνες. III 266, 3 (Ἰούδα). II 270, 5. III 194, 20. 197, 25 cf. I 244, 13. II 31, 18. III 55, 1. 66, 16. 90, 16. 162, 12 Μωυσῆς. II 83, 2 cf. 37, 3 (ὁ νομοθέτης). — II 276, 18 ὑφηγεῖσθαι καὶ δ. καὶ δεικνύναι τὰ καθ' ἕκαστα τοῖς ἀγνοοῦσιν. VI 221, 25 ἀρξαμένου δὲ λέγειν καὶ δ. VI 130, 2 οὐ γάρ ἐστιν ... τιμὴ ... δ. καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὁμοφροσύνης ἀλογεῖν. III 135, 2 ὑπὲρ τοῦ διδάξαι (ταῦτα λέλεκται), ὅτι ... II 26, 24 διδάσκει γὰρ ἀφίστασθαι θεοῦ τιμῆς. I 105, 15 τί ⟨δὲ⟩ δεῖ περὶ τῶν γαστρὸς ἡδονῶν δ. II 30, 23 τοῦτο ... ἐπιδεικνυμένης τὸν θεῖον ἦν πλοῦτον, ... ἐκεῖνο δὲ ἐπαγγελλομένης διδάξειν. I 125, 7 βούλεταί σε διδάξαι, ὅτι ... II 19, 25 οὐδὲν γὰρ εἶχον ὅ τι διδάξουσιν ἡμᾶς. V 124, 20 καθάπερ ἐδίδαξα. VI 166, 8 ἐμὲ ... αὐτοκράτορα τολμᾷ τις δ. VI 41, 7 κἀγὼ ... διδάξω σε αὐλεῖν. III 10, 6 δίδαξον δέ με κἀκεῖνο. III 278, 27 ἠξίου λόγῳ δ. παρανομεῖν. I 288, 6. II 224, 9 cf. III 229, 18 τοῦ διδάξαι χάριν. — II 31, 5. 33, 4. 15. III 136, 3. 148, 7. 203, 9. 270, 2. V 233, 14 (ὁ διδάσκων). I 288, 17 ἀπερραμένου τὸ στόμα τοῦ διδάξαντος. V 11, 7 σπάνει τοῦ διδάξαντος. II 30, 24 τὴν τῆς διδασκούσης καὶ ὠφελούσης ὑφήγησιν. VI 167, 21 τῶν ὁμολογουμένων πολεμίων τοὺς διδάσκοντας. IV 193, 21 τοὺς δὲ βιασαμένους καὶ διδάξαντας ἀτιμωρήτους καταλιπεῖν.

διδάσκεσθαι. III 239, 11 ὁ μὲν γὰρ ... αὐτομαθοῦς φύσει περιγινομένης σύμβολον ἐπιστήμης ἐστίν, ὁ δὲ 'Αβραὰμ διδασκομένης. III 202, 5 ἵν' ἑκατέρας ἀρετῆς τὸ ἀνθρώπων μεταποιῆται γένος, διδακτῆς τε καὶ αὐτομαθοῦς τὸ μὲν ἀσθενέστερον διδασκομένης. III 172, 15 ὁ μὲν διδασκόμενος opp. ὁ δὲ ἀσκήσει χρώμενος. III 86, 7 (ὁ διδασκόμενος opp. ὁ διαθλῶν). III 171, 28 ὁ μὲν διδαχθείς opp. ὁ δ' ἀσκητής. III 147, 5 τὸ ... διδασκόμενον opp. τὸ δὲ φύσει. II 257, 11 τὸ διδασκόμενον (opp. τὸ χωρὶς ὑφηγήσεως). II 154, 22 ἡμεῖς οὐδὲ διδασκόμενοι opp. ἔνιοι αὐτοδιδάκτῳ τῇ φύσει χρησάμενοι. III 148, 5 ἡ ἐν τῷ διδασκομένῳ φύσις εὐπαράδεκτος οὖσα. — II 41, 6 τὸ ἀνθρώπων γένος ὑπὸ νόμου φύσεως διδασκόμενον ἀρετῆς. VI 18, 4 (ἡ διάνοια) δεδιδαγμένη. V 246, 4 τῆς ψυχῆς ἀεὶ διδασκομένης ... ἐνομιλεῖν νόμοις ἱεροῖς. III 94, 8 ψυχῆς ... δεδιδαγμένης. IV 297, 12 ἡ ψυχὴ ... διδασκομένη. I 151, 15 διδάσκεται (ἡ ψυχὴ) δὲ ὑπὸ τοῦ ... Μωυσέως. I 124, 8 ὁ δὲ νοῦς ὁ διδασκόμενός ἐστιν. IV 288, 2 λογικῇ φύσει ... δεδιδαγμένῃ. II 30, 15 ἡ (sc. 'Ρεβέκκα) δὲ τὸ πρεσβύτατον τῶν παιδευμάτων διδαχθεῖσα. V 349, 19 παντὶ τῷ διδασκομένῳ συμβαίνει ... ἀπολιπεῖν ἀμαθίαν. III 17, 2 τοῖς ἀκούειν τὰ νοητὰ δεδιδαγμένοις. III 74, 20 τὴν θεραπαινίδα αὐτῆς ... ἐγγυᾶσθαι διδασκομένου. I 121, 4 ἵν' ... ἃ χρὴ διδαχθῇς. III 85, 25 διδάσκεται (ὁ μανθάνων) γὰρ τούτοις (sc. λόγοις) μόνοις. V 262, 1 τοῖς ἑτέρων πάθεσιν ἄνθρωποι διδάσκονται σωφρονεῖν. V 145, 9 τοὺς παῖδας εὔνοιαν δ. τὴν πρὸς γονεῖς. V 111, 24 οἱ μὲν πλού-

σιοι διδάσκονται μεταδιδόναι. V 235, 18 οἷς . . . ἄνω πηδᾶν δεδιδαγμένοις. V 243, 17 ὅστις ἂν . . . τὴν κυβερνητικὴν τέχνην ἐπιμελῶς φαίνεται δεδιδαγμένος. III 91, 20 τὸν εὐεργέτην ἐπαινεῖν διδασκόμεθα. V 323, 11 αἷς (sc. ὑφηγήσεσι) διδασκόμεθα μεθαρμόζεσθαι τὸν βίον. III 91, 5 ἵν' ἐκ πολλῶν διδασκώμεθα. III 170, 10 τοιαῦτα ἐδιδάχθημεν. III 157, 2 τὰς ἐπιστήμας διδασκόμεθα. V 283, 9 ἐδιδάχθην δ' ἀπ' ἐμαυτοῦ. VI 142, 14 δεδιδαγμένοι πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων ἀνθρωποπαθεῖν. VI 176, 17 μόνους τἀναντία προῃρημένους καὶ δεδιδαγμένους. I 191, 6 ὁ δὴ ταῦτα διδαχθείς. I 276, 6 διὸ πᾶς φίλαυτος . . . διδαχθήτω ὅτι . . . . III 140, 6 διδάσκεται χρησμῷ, ὅτι . . . I 50, 8 πάντων ὅσα θνητὰ . . . ὑπακούειν ὡς δεσπότῃ δεδιδαγμένων. I 248, 9 ὅσα διδακτά. — I 58, 22 ἅπερ ἐδιδάχθη φέρειν ἡ γῆ.

διδαχή. V 86, 5.

δίδραχμον. III 43, 8. 18 τὸ δ. διενεμήθη τὸ ἅγιον.

διεξοδικός. III 78, 10. 26 (δύναμις, ἑρμηνεία).

διέξοδος. II 17, 17 τὴν . . . λείαν κίνησιν καὶ διέξοδον τοῦ νοῦ. II 63, 17 νοήσεως. V 66, 2 (νοηταί). II 12, 10 αἱ μακραὶ διέξοδοί τε καὶ ῥήσεις. II 232, 22 αἱ τῶν λόγων. II 282, 19 διὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων. I 287, 19 ἐν ταῖς τοῦ λέγειν διεξόδοις. II 291, 5 τὰς ἐν προφορᾷ διεξόδους. V 83, 4 λόγων τῶν κατὰ διεξόδους. IV 125, 7 ἐν ταῖς τέχναις καὶ διεξόδοις τοπικωτέραις. — II 124, 6 διαίρεσις ἄνευ . . . διεξόδου τῶν ἀρίστων. II 143, 19 (τοῦ τελειοτάτου). II 288, 4 (ἀμείνων) βίου. IV 235, 12 περὶ τὸν βίον.

διερμηνεύειν. II 239, 23 διὰ τί . . . ὁ λόγος διηρμήνευσεν. I 9, 16 θείου λόγου . . . τοῦ διερμηνεύσαντος. IV 207, 20 θεσπισθέντας νόμους χρησμοῖς δ. IV 207, 10 τὸν νόμον. V 239, 2 οὓς (sc. νόμους) διηρμήνευσε Μωυσῆς. IV 81, 11 θεῖα λόγια. IV 188, 10 ἐνθουσιῶν διερμηνεύοι τὰ ἑτέρου. V 148, 20 ὄνομα θεῶν ἑτέρων . . . μήτε φωνῇ διερμηνεύσῃς. II 282, 24 τοῦ διερμηνεύοντος αὐτὰ (sc. τὰ ἐνθυμήματα) ἀπταίστως. VI 54, 12 τὴν ἐν τοῖς νοήμασι διηρευνηκὼς καὶ διερμηνεύων ἀκρίβειαν. VI 220, 6 ἐπεφήμιζε πρόσρησιν . . . οὐχ ὅτι δ. αὐτολεξεί. II 222, 9 ἡμεῖς δὲ . . . διερμηνεύσωμεν ἐκεῖνα. IV 102, 10 τὸν εὐτολμότατον . . . προστησάμενοι δ. II 284, 7 οἷον διερμηνεύσει τὰ σά.

διερμηνεύεσθαι. I 132, 19 γέλως γὰρ ψυχῆς . . . διερμηνεύεται οὗτος. I 1, 3 ἐν ταῖς διερμηνευθείσαις βίβλοις. II 270, 23 αἱ τῶν διερμηνευομένων φύσεις πραγμάτων. II 87, 3 τοῦτο γὰρ διερμηνευθεὶς ὀνομάζεται. III 15, 16 διερμηνευτέον.

διερμήνευσις. II 283, 29 (ἄπταιστος καὶ εὔτροχος). I 296, 3 (ῥηταί).

διέρχεσθαι. I 114, 3 διὰ πάντων διελήλυθεν (ὁ θεός). II 255, 5 (ὁ θεὸς) διὰ τῶν τοῦ παντὸς μερῶν διελήλυθε.

διηγεῖσθαι. III 281, 1 τὸ προσπεσὸν ἔξωθεν . . . διηγησάμην. I 288, 16 ἃ ἤκουσε διηγεῖται. II 295, 18 ἡ δόξασα κυοφορῆσαι . . . διηγεῖται φάσκουσα. II 275, 4 τὸ ἐμαυτοῦ πάθος . . . διηγούμενος οὐκ αἰσχύνομαι. VI 211, 7 περιττόν ἐστι δ. III 264, 11 cf. 262, 24 τὸ ὄναρ διηγούμενος. III 245, 19 ὃν (sc. ὄνειρον) . . . διηγεῖται φάσκων.

διήγημα. IV 101, 1. 281, 16. VI 209, 16.

διήγησις. IV 67, 11. V 349, 18 (ῥητή). IV 5, 17 πρὸς ἄμετρον καὶ ἀπέραντον καὶ ἄκριτον διήγησιν. I 234, 10 γνώμαις καὶ διηγήσεσιν ἀρχαιολογούντων παρεῖναι. — I 288, 11 τῶν ἁγίων. VI 197, 10 ἀήθους κακοῦ. II 158, 25 τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων. V 164, 1 ὧν (sc. ἡδονῶν) καὶ ἡ δ. αἰσχίστη. V 95, 13 ὧν καὶ ἡ ἄνευ κόπου ψιλὴ δ. ἱκανή.

διηνεκής. IV 9, 1 τὸ . . . διηνεκὲς καὶ τέλειον ἐν ἀρεταῖς. I 241, 6 διηνεκῶς.

δικάζειν. 1. distinguere: III 102, 1 ἡ διάνοια . . . δικάζουσα δ' αὐτὴ τὰς φύσεις τῶν ὑποκειμένων. II 114, 16 τὴν . . . δικάζουσαν ἕκαστα τῆς ψυχῆς δύναμιν. II 253, 5 δ. . . . τὴν (sc. αἴσθησιν) μὲν τὰ σώματα, τὸν (sc. νοῦν) δὲ πάντα. IV 53, 8 (αἴσθησις) μηκέθ' ὁμοίως ἕκαστα ἀκριβοῦν καὶ δ. δυναμένη. I 44, 23 ἃ δικάζουσιν αἰσθήσεις. IV 279, 16 ἅπερ ὀφθαλμοὶ πρὸ ὤτων δικάζουσι. I 55, 22 γλώττῃ . . . τῇ χυλοὺς δικαζούσῃ. IV 235, 12 λόγον . . . ἀκοὴ δικάζει. I 20, 17 κριτήριον ἴδιον, ᾧ δικάσει τὰ ὑποπίπτοντα. — III 179, 18 ἡ δὲ Θάμαρ . . . παρ' αὐτῇ δικάσασα, ὅτι θνητὸς ταῦτ' οὐ δίδωσιν. — 2. iudicare: VI 2, 18 τοὺς . . . βουλεύοντας καὶ δικάζοντας καὶ ἐκκλησιάζοντας. II 286, 10 τὰ ἐπ' αὐτῇ (sc. τῇ ἑβδόμῃ) νομοθετηθέντα λύωμεν, ὡς . . . ἢ ἐγκαλεῖν ἢ δ. ἢ παρακαταθήκας ἀπαιτεῖν κτλ. II 178, 13 παρὰ δ. ἐπισταμένοις ἀνδράσιν. IV 300, 15 οὐ γὰρ ἀνωμότοις δ. ἔθος. IV 76, 13 ἐὰν οὖν δ. δέῃ, δικάσω μήτε πλουσίῳ προστιθέμενος κτλ. V 221, 12 τοὺς λαχόντας ἢ χειροτονηθέντας δ. V 226, 23 cf. 222, 2 ὁ δ. εἰσιών. V 249, 13 τούτοις χρὴ δ. τὸν ἀνωτάτω βασιλέα. VI 144, 6 παρεστὼς γὰρ τοῖς ἡγεμόσιν, ὁπότε δικάζοιεν. VI 121, 7 ἐδίκαζε τὰ μεγάλα μετὰ τῶν ἐν τέλει. II 218, 23 θεοῦ τὴν κατὰ ἀσεβῶν

καλῶς δικάσαντος δίκην. IV 131, 6 sq. (θεὸς) οὐκ εἰς μακρὰν τὸ κατὰ τὴν χώραν, ὡς θεῷ πρέπον, δικάσας. ἐν ᾧ δὲ ἔμελλε δ. κτλ. II 73, 9 εἰ γὰρ βουληθείη ὁ θεὸς δικάσαι τῷ θνητῷ γένει χωρὶς ἐλέου. V 186, 8 ὁ πατὴρ τῶν ὅλων δικάσας παρ' αὐτῷ. II 73, 14 sq. οὐ μόνον δικάσας ἐλεεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐλεήσας δικάζει. V 188, 18 ὧν ἀφανῶς αὕτη (sc. ἡ φύσις) δικάσασα παρ' ἑαυτῇ. I 43, 6 (ἡ ἑβδόμη ἡμέρα) δικάζει γὰρ ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς. IV 15, 17. V 125. 24. 267, 22. VI 12, 16 cf. III 206, 19 παρ' ἀληθείᾳ δικαζούσῃ. III 265, 25 παρὰ φρονήσει γράφεται δικαζούσῃ. V 43, 1 παρὰ σοφίᾳ δικαζούσῃ. II 220, 12 παρ' ὀρθῷ λόγῳ δικάζοντι. I 173, 23 ὁ δικάζων. — IV 33, 4 δίκης γνώμῃ θείᾳ δικασθείσης. V 143, 13 ἣν (sc. τιμωρίαν) οὐκ ἄξιον ὑφ' ἑνὸς ἀλλ' ὑπ' ἀμφοῖν δικασθῆναι. V 225, 3 ἀφέλκειν αὐτὸν τῆς τῶν δικαζομένων φαντασίας. — I 116, 2 δικαστέον.

δικαιάδικοι. V 223, 10.

δικαιολογεῖν. VI 208, 12.

δικαιολογία. IV 253, 13. VI 216, 1. 221, 26.

δικαιονομεῖν. I 157, 3.

δικαιονομία. V 249, 15.

δικαιοπραγεῖν. III 117, 23 δ. ἠθελήσατε. II 120, 2. 175, 6. III 73, 14. 106, 11 (τὸ δ.).

δίκαιος. IV 179, 3 ἀγανάκτησις. IV 11, 12. 277, 6 (ἀνήρ). II 292, 12 (ἄνθρωπος). V 128, 5 ἀμοιβή. V 247, 2 (ἀμοιβαί). V 251, 4 (ἀπαγόρευσις). I 130, 9. IV 201, 7 (βασιλεύς). II 180, 22 (βίος). V 210, 4 (βλάβη). II 192, 4 (βραβευτὴς θεός). VI 219, 16 (γνώμη). V 326, 14 γονεῖς. VI 200, 2 (δέησις). V 218, 7 ἔλεγχοι. V 323, 4 οἱ ἐπηλύται. IV 51, 8 (ἔργα). V 253, 19 ζυγά. III 50, 13 (ὁ ἥλιος) θεραπεύεσθαι καὶ δορυφορεῖσθαι . . . δ. ἄλλως ἐστί. II 169, 8 (κρίσις). IV 266, 7 ὁ δικαιότατος κριτής. I 285, 24. II 75, 12 (λογισμός). IV 127, 12 μέμψις. III 92, 18. 290, 6 μέτρον. I 149, 9 (μέτρα). I 129, 22. 282, 9. 285, 6. II 10, 31. 38, 17. 27. 42, 12. 43, 2. 86, 11. 95, 10. 132, 2. 161, 9. 292, 18. III 59, 17. 90, 14. 189, 1. IV 7, 8 Νῶε. II 191, 12 ὁμολογία. III 129, 3. 224, 11. 260, 15. IV 192, 3. 266, 5 (ὀργή). V 291, 12 πατήρ. VI 208, 11 (πόλις). VI 223, 10 ποῖον πολιτικὸν οὐκ ἀνατραπήσεται δίκαιον. VI 130, 7 μετουσίας πολιτικῶν δικαίων. IV 225, 20 εἰ δ' ὅσιος καὶ δ. (ὁ προσφέρων), μένει βέβαιος ἡ θυσία. III 290, 7 (υἱός). VI 13, 9 (φιλικαί). IV 250, 11 V 184, 17 (φόνος). IV 300, 14 (ψῆφοι). — I 94, 21 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποιὸς καλεῖται φρόνιμος ἢ σώφρων ἢ δ. ἢ ἀνδρεῖος. II 208, 10 τὸ τοιόνδε ἐστὶ δίκαιον ἢ φρόνιμον ἢ καλὸν ἢ συμφέρον. I 115, 8 sqq. δ. δὲ ὁ ἑστηκὼς ἐναντίον σου. IV 224, 6 τῶν γεγονότων οὐδεὶς ἂν ἄρχοι δικαιότερον τοῦ πεποιηκότος. VI 139, 27 τὰ δόξαντα εἶναι δίκαια. VI 223, 13 τὰ κοινὰ πρὸς ἑκάστας τῶν πόλεων αὐτοῖς δίκαια. VI 200, 23 τὰ λεγόμενα εἶναι δικαιότατα. III 175, 1 μικροῖς μὲν τὰ μικρά, μεγάλοις δὲ τὰ μεγάλα δίκαια τίθεσθαι. II 181, 23 τὰ νομιζόμενα καὶ δοκοῦντα εἶναι δίκαια. I 1, 2 τὰ νομισθέντα παρ' αὐτοῖς εἶναι δίκαια. V 219, 9 τὰ τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα . . . νόμιμα καὶ δίκαια εἶναι νομίζουσι. III 22, 5 δίκαιον γὰρ οὐδὲν οὕτως. IV 91, 1 τουτὶ δίκαιον, ἄδικον τοὐναντίον. II 104, 1 οὐ τὰ αὐτὰ δίκαια παρὰ πᾶσιν.

τὸ δίκαιον. II 312, 13 cf. I 275, 21. III 181, 19 coni. τὸ φρόνιμον, τὸ σῶφρον, τὸ ἀνδρεῖον, τὸ εὔβουλον. IV 9, 13 αὐτὸ τὸ καλὸν καὶ τὸ δ. ἀποδεξάμενοι. III 305, 25 τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθὸν ἢ καλὸν ἢ δ. ἢ ὅσιον. III 294, 21 τὸ δ. ἀδιαφορεῖ διαθήκης θεοῦ. V 279, 15 δεῖ τοῦ δικαίου καὶ ὁσίου περιέχεσθαι. IV 76, 16 τὸ φανησόμενον δ. IV 132, 1 ἀκαθαίρετον. II 97, 19 περὶ τὴν εὕρεσιν τοῦ δικαίου. III 90, 18 ἐν ψυχῇ τέλειον. V 187, 7 τὸ φύσει δ. VI 195, 16 τὸ φύσει δ. καὶ εὐσεβές. III 22, 6 coni. ἀκόλουθον τοῦτο τῇ φύσει. V 224, 1 δικαίως τὸ δ. . . . μεταδιώκειν. V 224, 8 τὸ δ. μὴ δικαίως ἐπιτελεῖν. V 223, 13 μὴ παρατρέψαι τὸ δ. IV 53, 21 τὸ ἔννομον καὶ τὸ δ. ἀντὶ παρανομίας καὶ ἀδικίας. V 257, 11 οὐκ ἐφθόνησαν ὠφελείας τῆς ἀπὸ τοῦ δικαίου. VI 160, 22 τῷ συγκληρονόμῳ καὶ κοινωνῷ δικαίῳ. IV 125, 19 τοῖς . . . μηδὲν τοῦ δικαίου πεφροντικόσιν. V 223, 17 ὁ . . . βραβευτὴς τοῦ δικαίου. I 84, 6 (ὁ δικαστὴς) βραβεύει τὸ δ. V 193, 9 τοὺς . . . βίαν τοῦ δικαίου προτιμῶντας. V 223, 20 τιμὴν τοῦ δικαίου κατατιθέντα. V 257, 4 ὁ . . . ἱερὸς νόμος τοσαύτῃ προμηθείᾳ κέχρηται τοῦ δικαίου. IV 143, 18 τοῦ δικαίου παντάπασιν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθέντος. — I 278, 15 κατά τι συγγενείας δ. II 8, 13 φύσει δὲ μάχεται . . . ἄδικον δικαίῳ.

τὰ δίκαια, δίκαια absol. II 207, 20. 258, 7. III 190, 10. IV 253, 17. 271, 20. V 39, 5. 72, 17. 144, 17. 167, 4. 172, 18. 187, 18. 211, 20. 221, 13, 19. 223, 6. 225, 5. 238, 27. 239, 24. 240, 5 sqq. 241, 14. 247, 13 sq. 252, 19. 253, 15. VI 144, 21. 167, 16. 189, 3 (τὰ δίκαια). V 89, 1 τὰ καλὰ καὶ δ. III 39, 6 sq. τὰ πρὸς θε-

ὸν δ. opp. τὰ πρὸς ἀνθρώπους. IV 293, 11 τὰ πρὸς ἀνθρώπους δ. opp. τὰ ἱερώτατα. I 70, 2 cf. II 177, 2. 185, 6 τὰ θέσει δ. II 206, 9 coni. κοινῶς ἀγαθά. III 163, 18 τῶν κοινῶν ... δικαίων ἐπιμελούμενος. V 189, 3 κανὼν τῶν δικαίων. V 195, 22 οἱ τῶν δικαίων ὅροι καὶ κανόνες. V 26, 3 τὰ γὰρ ἱερωσύνης ἐξαίρετα. II 306, 27 τὰ τῆς βασιλείας δ. V 157, 7 τὰ συγγενικὰ δ. μὴ λύειν. VI 160, 10 τὰ πρὸς τὸν κοινωνὸν δ. — III 181, 17 δ. καὶ φρόνιμα καὶ ἀνδρεῖα καὶ σώφρονα. III 18, 12 ἄδικα ἀντὶ δικαίων. II 67, 15 καὶ δικαίοις καὶ ἀδίκοις ... ἐπιβάλλων. I 119, 20 καὶ πολιτικὰ καὶ ἴδια καὶ κοινὰ δ. IV 210, 19 περὶ τιμῆς δικαίων.

ὁ δίκαιος, δίκαιος vel δίκαιοι absol. III 182, 27 ἀδίκων (ἡγεμών) coni. ὁ φρόνιμος, ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρεῖος, ὁ ὅσιος. V 319, 2 cf. II 223, 20. III 165, 17 (coni. ὁ φρόνιμος, ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρεῖος). V 320, 17 cf. VI 167, 20 πάντων οἴεται εἶναι ... φρονιμώτατος, σωφρονέστατος, δικαιότατος. II 223, 10 coni. οἱ φρόνιμοί τε καὶ σώφρονες καὶ ἀνδρεῖοι ... τὰς ψυχάς. I 224, 5 εἶναι γὰρ φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι καὶ σώφρονες καὶ δ. — IV 7, 9 (πρόσρησις σοφοῦ). II 161, 13 (opp. οἱ ἄφρονες). II 168, 7 δόξα opp. τοῦ ἄφρονος. II 221, 22 νήψας οὖν ὁ δ. V 319, 2 τὸν δίκαιον δικαίους (τοὺς πλησιάζοντας κατασκευάζειν). II 173, 17 τοῦ τὴν πατρίδα σῴζειν ὄντος δικαίου. II 280, 5 τὸ ἄδικον πλῆθος πρὸ ἑνὸς τοῦ δικαίου προτετίμηται. II 291, 22 ἔρεισμα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. II 133, 3 οὐ γεωργὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἀμπελουργόν. II 99, 7 Μωυσῆς τῷ μὲν δικαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς γεωργικὴν ... τέχνην ἀνατίθησι. I 286, 8 ἧς (sc. κακίας) ... ἀποτροπὴ ὁ δ. εὑρίσκεται. IV 51, 13 τῷ ὑπερμάχῳ καὶ προαγωνιστῇ τοῦ δικαίου θεῷ. III 294, 18 τῆς τοῦ δικαίου ψυχῆς. — IV 154, 7. 182, 14. 307, 16. V 261, 8. 298, 1. 357, 5 (ὁ δ. int. deus). II 224, 20. 249, 4 cf. I 296, 17 (ὁ δ. int. Noah). II 13, 9 ἐν τοῖς πρὸς Λάβαν δικαίοις. — IV 8, 15 μετὰ τὸν „ἄνθρωπον“ ἐπιλέγει τὸν „δίκαιον“. — V 118, 23. 325, 13. VI 42, 7. 143, 12 (οἱ δίκαιοι). III 59, 16 δικαίους κατεχομένους καὶ προφητεύοντας εἰσήγαγεν. VI 21, 7 φρονίμων δὲ καὶ δικαίων καὶ ἀστείων ὀλίγος ἀριθμός. IV 186, 14 ἵν' ἐν ψυχαῖς δικαίων καταριθμηθῇ. VI 221, 25 τίσι χρῆσθε περὶ τῆς πολιτείας δικαίοις. V 223, 9 δωροδοκεῖν ἐπ' ἀδίκοις ... τὸ δ' ἐπὶ δικαίοις. V 226, 20 ἐπὶ δικαίοις τιμαί. VI 222, 7 τῶν ἡμετέρων ... συντριβομένων δικαίων.

I 80, 11. 115, 9. 232, 9. 16. II 111, 10. IV 185, 5. 197, 8. V 130, 14. 256, 20. 302, 15 δίκαιον (ἐστίν vel sc. ἐστίν). II 175, 19. V 290, 3 δίκαιον ἦν. II 81, 17 cf. IV 195, 13. V 232, 7 δίκαιον εἶναι. VI 129, 16 τῆς ἀνωτάτω τιμωρίας δίκαιοι τυγχάνειν ἐσμέν.

I 115, 12. 287, 21. II 19, 10. 105, 17. 236, 9. III 9, 18. 24, 9. 28, 3. 123, 20. IV 132, 21. 195, 7. 130, 5. 284, 18. V 92, 7. 146, 3. 224, 1. 8. 9. VI 142, 15. 151, 17 δικαίως.

δικαιοσύνη. V 239, 17 — 265, 6 Περὶ δικαιοσύνης. V 256, 19 λεκτέον ... ἐν τοῖς περὶ δικαιοσύνης. V 263, 8 Τὰ ... εἰς δικαιοσύνην ἀναφερόμενα εἴρηται. V 266, 6 Περὶ δικαιοσύνης ... πρότερον εἰπών. — I 80, 11 ὅταν τὰ δύο, τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡνιοχῶνται καθάπερ ἵπποι ὑπὸ τοῦ λογικοῦ, τότε γίνεται δ. V 263, 13 ἔστι γὰρ ἰσότης ... μήτηρ δικαιοσύνης. II 157, 15 ἰσότης τὴν ἔξαρχον καὶ ἡγεμονίδα τῶν ἀρετῶν ἔτεκεν. VI 171, 19 ἰσότητι, ἥτις ἐστὶ πηγὴ δικαιοσύνης. III 37, 22 ἰσότητα τὴν δικαιοσύνης τροφόν. VI 106, 4 ἰσότητος κανόσι καὶ δικαιοσύνης ὅροις. VI 50, 18 δικαιοσύνην ... ἰσότητος (γεννώσης). IV 7, 9 ἄμεινον γὰρ οὐδὲν δικαιοσύνης, τῆς ἐν ἀρεταῖς ἡγεμονίδος. III 198, 12 εἰρήνη καὶ εὐνομίᾳ, ὧν ἡγεμών ἐστι δ. IV 46, 14 ὁσιότης μὲν πρὸς θεόν, δ. δὲ πρὸς ἀνθρώπους. V 67, 7 (θεὸς) ἡ ἀέναος πηγὴ φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης. III 190, 15 συμφέρον ἡ δ., ἀσύμφορον ἡ ἀδικία. III 37, 8 ἧς ἴδιον ... τὸ δίχα τέμνειν εἰς μοίρας τά τε σώματα καὶ τὰ πράγματα ἴσας. I 84, 3 ἀπονεμητικὴ τῶν κατ' ἀξίαν ἐστὶν ἡ δ. καὶ τέτακται οὔτε κατὰ τὸν κατήγορον οὔτε κατὰ τὸν ἀπολογούμενον, ἀλλὰ κατὰ τὸν δικαστήν. I 84, 7 ἡ δ. οὐδενὸς οὖσα ἀντίδικος ἀπονέμει τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πράγματι. — I 25, 7. 77, 14. 171, 12. 237, 3. II 28, 10. 174, 16. IV 48, 14. 243, 7. 250, 21. V 102, 2. 373, 21. VI 20, 4. 21. 44, 22 (coni. φρόνησις, σωφροσύνη, ἀνδρεία). III 72, 6 ἡ ἐπὶ μέρους coni. φρόνησις, σωφροσύνη. I 275, 6 (coni. φρόνησις, σωφροσύνη, εὐσέβεια). I 193, 19 (coni. φρόνησις, καρτερία, εὐσέβεια). I 294, 2. II 20, 10 (coni. φρόνησις, καρτερία). V 88, 9. 350, 23 (coni. φρόνησις, ὁσιότης). V 239, 10 (coni. φρόνησις, θεοσέβεια). V 248, 5 (coni. δύναμις [ἀνδρεία leg.], θεοσέβεια). V 321, 4. 374, 5 (coni. εὐσέβεια). VI 24, 2 (coni. εὐσέβεια, ὁσιότης, οἰκονομία, πολιτεία). V 73, 19. 279, 3 (coni. ὁσιότης). I 217, 15 φρόνησις

καὶ ἀνδρεία καὶ δ. καλαὶ πᾶσαι καὶ τέλεια ἀγαθά. I 74, 13 ἐπιστήμην θεοῦ καὶ σοφίαν καὶ φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην... τίς ἂν ἀκραιφνῆ δέξασθαι δύναιτο. III 222, 9. V 149, 9 (coni. φρόνησις). VI 212, 21 διδασκαλεῖα σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης. III 196, 1 (coni. σωφροσύνη, ἀνδρεία, φιλανθρωπία). IV 93, 16 (coni. σωφροσύνη, αἰδώς, ἐγκράτεια). V 222, 3 (coni. ἀνδρεία). I 212, 15 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ)... εὐορκία δ. ἰσότης κτλ. II 157, 16. IV 198, 12. V 265, 2 (coni. ἰσότης). I 291, 4. V 339, 13 cf. I 28, 8 (coni. σωφροσύνη). IV 256, 1 πρὸς ἐπίδειξιν ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης. III 78, 17. IV 13, 23 (coni. καλοκἀγαθία). IV 305, 9. V 102, 9 (coni. φιλανθρωπία). I 262, 21. II 245, 20. V 193, 20 (coni. πᾶσα ἀρετή). III 55, 1 coni. πᾶσα ἀρετὴ ψυχῆς. III 215, 14. 243, 15 (coni. ἡ ἄλλη ἀρετή). III 271, 3 (coni. αἱ ἄλλαι ἀρεταί). V 373, 8 (coni. ἡσυχία καὶ εἰρήνη). III 48, 3. V 137, 9 (opp. ἀδικία). V 322, 21 ἐξ ἀδικίας εἰς δικαιοσύνην. III 286, 25 (opp. ἁμαρτήματα). — V 260, 15 τύποι δ' ἀμείνους εἰσίν, οὓς ἐνσφραγίζεται ψυχῇ δ. V 241, 1 τὴν ψυχὴν ὅλην δι' ὅλων πεπληρῶσθαι δικαιοσύνης. I 146, 8 (ψυχὴν) φέρουσαν γέννημα φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης. I 285, 24 ᾗ... ἀποκεκύηκε δ. ψυχῇ γενεὰν ἄρρενα. I 168, 7 χαρᾶς αἴτιον, ὃ πέφυκε γεννᾶν δ. καὶ φρόνησις. IV 24, 12. 20 ἐπιμορφάζει κοινωνίαν... πρὸς δικαιοσύνην ὁ ἄδικος. I 286, 9 ὁ δίκαιος... πανακείας τυχὼν δικαιοσύνης. I 285, 29 πέφυκε γὰρ ἡ δ. πρῶτον μὲν ἀνάπαυλαν ποιεῖν ἀντὶ καμάτου. III 75, 12 γεωμετρία... δικαιοσύνης ζῆλον ἐμποιήσει. IV 8, 17 ζηλωτής. III 247, 23 προβαίνουσι... πρὸς δικαιοσύνην. I 129, 24 (τὸν) ἀναπαυόμενον ἐπὶ τῷ καλῷ καὶ δικαιοσύνῃ συζῶντα. V 340, 16 τρία ἆθλα τίθεται δικαιοσύνης. V 341, 3 ἑνὸς ἀνδρὸς... δικαιοσύνῃ συμβιοῦντος. V 262, 11 τοσοῦτον δ' ἔρωτα δικαιοσύνης. V 241, 15 πρὸς ὁλοκλήρου καὶ παντελοῦς μετουσίαν δικαιοσύνης. V 245, 3 ὁ δὲ μετὰ δικαιοσύνης πλοῦτος ἀναφαίρετος. I 78, 9 ἡ δὲ δ. τοῖς ἀπονεμητέοις (ὅρους τιθεῖσα). II 250, 18 τὴν πενίας καὶ ἀδοξίας αἰτίαν δικαιοσύνην τιθεμένους... νόμους. III 37, 11 τὰ δ' ἐγκώμια δικαιοσύνης καὶ τοὺς ψόγους ἀδικίας. III 22, 11 δικαιοσύνης δ' αὐτὸ μόνον ἔργον. III 109, 16 δικαιοσύνης καὶ νομοθετικῆς ἔργον. V 221, 18 δικαστὴς ἀναπλέως εἶναι δικαιοσύνης ἀκραιφνοῦς. I 274, 30 (οἱ σοφισταὶ) τὴν δικαιοσύνην κοινωνικὸν... ἀποφαίνοντες. — V 250, 17 αἱ τῶν ἀρχηγετῶν τοῦ ἔθνους περιμάχητοι δικαιοσύναι καὶ ἀρεταί. IV 157, 10 δικαιοσύναι, προτροπαὶ πρὸς τὰ βέλτιστα. — All: I 80, 7 cf. 84, 1 (Εὐφράτης) συμβολικῶς ἀρετὴ τετάρτη, δ. II 99, 3 τὸ δικαιοσύνης (φυτόν). I 16, 17 ὁ τέτταρα... μέτρον δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος. III 94, 14 τὸ δικαιοσύνης μνημεῖον, ἡ δεκάς.

δικαίωμα. I 274, 5 δικαιωμάτων καὶ νόμων ἑρμηνεύς. IV 293, 20 οὐδὲν ἔξω τῶν πρὸς ἀνθρώπους δικαιωμάτων ἀγαθόν.

δικανικός. V 83, 4 (λόγοι).

δικασμός. I 165, 5 Δεβών, ὃ καλεῖται δ.

δικαστήριον. III 78, 2 τῶν αἰσθήσεων. II 255, 20 (τῆς ἀκοῆς). IV 251, 2 ἀόρατον. II 197, 8 (ὁ βίος). III 135, 13 διανοίας. IV 294, 8. V 217, 1. 320, 2. 351, 17 (θεῖον). II 154, 12 θεοῦ. VI 121, 26 τοῦ συνειδότος. V 330, 7 (τὸ συνειδός). II 253, 10. V 165, 4. 184, 8 τῆς φύσεως. II 313, 11 ψυχῆς. — V 351, 15 ἀνθρώπου τὸ μέγα δ. οὐ βλέποντος. V 239, 19 ἐν τὸ δικαιοσύνης οὐ βραχὺ μέρος ἦν τὸ πρὸς δικαστήρια καὶ δικαστάς. V 224, 3 οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις, ἀλλὰ πανταχοῦ κατά τε γῆν καὶ θάλατταν. III 289, 3 οὗτος... πολὺς δὲ... γίνεται, δ. ⟨ὅλον⟩, ὅλον βουλευτήριον, ὅλος δῆμος, ὅλος ὄχλος. V 13, 22 coni. βουλευτήριον. IV 5, 14. 97, 9. 170, 15. 197, 9. 211, 11 (δικαστήρια coni. βουλευτήρια). V 342, 12 coni. συνέδριον. V 190, 1 εἰς δ. ἀπαχθείς. II 80, 13 οὓς ἐν δικαστηρίῳ καταδικασθέντας. VI 222, 16 τοιοῦτον ἀντὶ δικαστηρίου θέατρον... ἐκφυγόντες. — V 213, 23 δίκη δ' ἔστω, ἣν ἂν τιμήσηται τὸ δ. V 191, 5. 20 cf. 168, 9 τὸ δὲ δ. ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι διαγνώσεται. — II 168, 18 cf. III 101, 21 ὥσπερ ἐν δικαστηρίῳ.

δικαστής. III 62, 4 ὁ βραβευτὴς καὶ δ. θεός. IV 253, 20 τὸν θεὸν δικαστὴν γενέσθαι. I 159, 5 δ. γνώμη βουλὴ νόμος ... (θεός ἐστιν). I 54, 5 καθάπερ δ. ἐσκόπει (ὁ θεός). II 234, 25 ὁ ἀδέκαστος (int. deus). IV 30, 18 τῶν ὅλων. I 3, 12 τῷ κόσμῳ τὸν ἔφορον ἢ βραβευτὴν ἢ δικαστὴν οὐκ ἔχοντι. IV 251, 3 τοῦ καὶ πρὶν ἀκοῦσαι πάντ' ἐπισταμένου δικαστοῦ (int. deus). — III 135, 13 τὸν ἀρχιερέα ὁμοῦ καὶ βασιλέα, δικαστὴν ἔλεγχον (i. e. τὸν λόγον). II 68, 3 ἄνθρωποι... λογισμὸν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς ὥσπερ τινὰ δικαστὴν ἀδωροδόκητον. III 176, 11 (ὁ νοῦς coni. βασιλεύς). II 94, 4 πειρᾶσθαι τὸν ἔνδον δικαστὴν ἔχειν εὐμενῆ. I 263, 17 οὗτος ὁ ἄνθρωπος (int. ὁ ἔλεγχος = ὁ λόγος)... τοτὲ μὲν ἄρχων καὶ βασιλεὺς εὑρίσκεται τοτὲ δὲ δ. καὶ βραβευτὴς τῶν

κατὰ τὸν βίον ἀγώνων. I 44, 10 τὸν τοῦ συνειδότος ἔλεγχον, ὃς ἐνιδρυμένος τῇ ψυχῇ καθάπερ δ. II 83, 19 πρὸς τοῦ κατὰ ψυχὴν ἐλεγχόμενα δικαστοῦ. IV 288, 15 sq. ὁ γὰρ ἑκάστῃ ψυχῇ ... συνοικῶν ἔλεγχος coni. κατήγορος. — V 239, 20 ἓν τὸ δικαιοσύνης οὐ βραχὺ μέρος ἦν τὸ πρὸς δικαστήρια καὶ δικαστάς. I 84, 4 (ἡ δικαιοσύνη) τέτακται ... κατὰ τὸν δικαστήν. I 172, 21 λέγεται δὲ „ἀντικρὺ" ... ὡς ὁ κρινόμενος τῷ δικαστῇ. II 253, 9 οὐ παρ' ἀλόγοις δικασταῖς. IV 256, 5 πλέον τι παρέσχεν ἢ κατὰ δικαστὴν ὁ εὐμενὴς καὶ ἵλεως (sc. θεός). — V 221, 8—227, 3 Τὰ πρὸς δικαστὴν (cf. 221, 18. 222, 10. 223, 16. 225, 1. 8. 11. 226, 26). V 67, 2 εἰ μὴ ἄρα δ. μὲν ... παρά τινος τῶν κρινομένων οὐκ ἂν λάβοι δῶρα. II 80, 14 ὑπὸ ... χειροτονηθέντων δικαστῶν. I 84, 5 ὁ δ. ... γνώμην δὲ ἀποφηνάμενος βραβεύει τὸ δίκαιον. II 118, 19 δικαστὰς τοὺς περὶ ἑκάστων διαγνωσομένους ἀπεκλήρωσαν. III 274, 28 οἱ τοιοῦτοι δικασταὶ γνώμης οὐκ ἄν ποτε ἐσφάλησαν ὑγιοῦς. IV 300, 13 τοὺς δὲ προσέχοντας δικαστὰς ἀδίκους καὶ παρανόμους ψήφους ... γράφειν. IV 300, 10 ὧν τὰ ῥήματα κανόνες εἰσὶ τοῖς δικασταῖς. V 249, 3 ὑπάρχους ἅμα καὶ δικαστὰς καθίστησι. IV 74, 22 οἱ κατὰ νόμους ἄρχοντες βουλευταί τε καὶ δικασταί. V 14, 4 βουλευτάς, δικαστάς, στρατηγοὺς κτλ. IV 38, 21 καθάπερ ἠθῶν δικαστὴν ἰσχυρᾷ τινι κεχρῆσθαι φιλοστοργίᾳ. V 257, 12 πρὸς ἀναγκαιοτάτην μάθησιν ... δικαστῶν. V 211, 10 ὑπὸ τοῦ καιροῦ κατασταθεὶς ἄρχων καὶ δ. V 218, 19 τὸν μὲν κατήγορον ὑποβλέπεται πᾶς δ. V 171, 5 πολυπραγμονητέον τῷ δικαστῇ. V 165, 7 καταστὰς ἐπὶ τῶν δικαστῶν. V 190, 14 cf. 169, 10. 211, 6 πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀγέτω (ἀγέσθω). V 253, 1 ἀναπεμπέτω πρὸς ἀκριβεστέρους δικαστάς. V 169, 18 πρὸς τῶν δικαστῶν ἐρωτάσθω. V 172, 18 τιμάτωσαν οἱ δικασταί. IV 107, 2 σὺ γὰρ μέλλεις ἔσεσθαι καὶ δ. ὁ κατήγορος. V 248, 16 οἷς ... μία ἐλπὶς ὁ δ. VI 58, 2 οἱ μὲν συνηγόρων καὶ δικαστῶν ... δέονται βοηθείας. VI 116, 17 ὁ νόμιμος δ. ... γνώμην οὐκ ἀποφανεῖται. VI 130, 11 αὐτὸς γενόμενος τὰ πάντα, κατήγορος, ἐχθρός, μάρτυς, δ., κολαστής. VI 139, 21 τότε γὰρ κοινοὺς παρέχοντες ἑαυτοὺς δικαστάς. VI 143, 14 σχῆμα μὲν ὑποδύεσθαι δικαστοῦ. VI 143, 26 ὑπερθέσεις γὰρ καὶ ἀναβολὰς ὁ δ. ἐθελοκακῶν ἐσκήπτετο βουλόμενος. VI 144, 22 ἐνεπορεύετο τὴν λήθην τῶν δικαστῶν. VI 189, 20 ἀντὶ δικαστοῦ γένηται τῶν μὲν συναγωνιστής, ἡμῶν δὲ ἀντίπαλος. VI 217, 23 διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ὠμότητα τοῦ δικαστοῦ. VI 219, 9 οὐ πρὸς δικαστὴν ἀλλὰ κατήγορον ἀφίγμεθα. VI 219, 10 δικαστοῦ ... ἔργα ταῦτα ἦν. VI 221, 6 ὁ μὲν δ. ἀνειλήφει σχῆμα κατηγόρου κτλ. VI 221, 9 ὅταν δὲ αἰτιᾶται κρινόμενον δ. καὶ τοσοῦτος, ἀνάγκη σιωπᾶν.

δικαστικός. III 56, 12 ἀνήρ coni. μαιευτικός. III 175, 28 εἶδος coni. κριτικόν.

δίκη. III 189, 30 cf. IV 72, 4. 212, 16. 307, 12. V 255, 20 ἡ πάρεδρος θεοῦ δ. II 251, 29 ἡ ὀπαδὸς τοῦ θεοῦ. VI 216, 22 τοῦ ... σὺν δίκῃ πρυτανεύοντος θεοῦ. II 304, 26 αὐτοκράτορι νόμῳ καὶ δίκῃ τὸν κόσμον ἡνιοχεῖ. II 251, 14 μετὰ τὰς ἀπαραιτήτους ἐκ θεοῦ δίκας. II 73, 15 sq. πρεσβύτερος γὰρ δίκης ὁ ἔλεος παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ) ἐστιν. IV 33, 4 δίκης γνώμῃ θείᾳ δικασθείσης. IV 132, 23 τὸν οὐράνιον τῆς δίκης ὀφθαλμόν. II 313, 25 ἔστιν ἡ μισοπόνηρος καὶ ἀμείλικτος καὶ ἀδικουμένων ἀρωγὸς ἀπαραίτητος δ. II 253, 17 ἡ φιλάρετός τε καὶ μισοπόνηρος. IV 291, 2 cf. 97, 17. V 155, 4. 187, 4. VI 25, 17. 147, 6 (ἡ ἔφορος τῶν ἀνθρωπείων δ.). IV 238, 5 ἐφεδρευούσης δίκης. IV 198, 2 ἡ γὰρ δ. μόλις μὲν εἴωθε κινεῖσθαι. V 189, 17 ἡ μισοπόνηρος δ., ἡ βοηθὸς καὶ ὑπέρμαχος τῶν ἀδικηθέντων. VI 139, 28 ἡ μισοπόνηρος δ. — V 373, 2 τὰς λεχθείσας ἀρὰς καὶ δίκας. I 165, 6 τὰ γὰρ εἰκότα καὶ πιθανὰ οὐκ ἔχει περὶ ἀληθείας ἐπιστήμην, ἀλλὰ δίκην καὶ ἀμφισβήτησιν. III 225, 3 παρὰ θέμιν καὶ δίκην. II 262, 25 κατὰ δίκην καὶ θεσμόν. III 175, 8 cf. 30 θεραπευτὴν αὐτὸν κρίσεως καὶ δίκης εἰσηγεῖται. I 15, 6 cf. 106, 1. V 4, 6 κατὰ νόμον καὶ δίκην. II 216, 15 παρὰ νόμον καὶ δίκην. III 283, 24 ᾗ (sc. ἀρχῇ) νόμος καὶ δ. τετίμηται. II 249, 29 ἧς (sc. πολιτείας) ἄρχοντές εἰσι νόμος καὶ δ. II 46, 5 τοὺς προσεληλυθότας οἰκήτορας νόμον καὶ δίκην ἐκδεδιῃτημένους. I 296, 13. 297, 21. V 187, 17 (coni. τιμωρία). — II 259, 26 τῶν ἀνδροφόνων. VI 139, 13 ἀνοσίων καὶ ἔργων καὶ ἀνθρώπων. II 192, 2. IV 177, 17. VI 143, 25 (τῆς) ἀσεβείας. II 3, 5 ἀσεβῶν. I 27, 20 sq. ἀσεβῶν ἐπιτηδευμάτων. II 264, 11 οἱ ... ἀσεβεῖς τοιαύτης ἐπάξιοι δίκης. III 51, 12 ἀχαριστίας. V 277, 20 τῆς ἐνέδρας. V 249, 12 τῶν ταπεινοτέρων. II 231, 16 τοῦ τολμήματος. V 105, 16 τῆς φιλαργυρίας. III 168, 5 τῆς ... φρενοβλαβείας. — V 213, 22 κατὰ μὲν τῶν ἑτεροεθνεῖς ἀνδραποδισαμένων. II 67, 10

κατ' ἀπελευθέρων ἀχαρίστων. II 213, 23 κατὰ ἀσεβῶν. III 178, 10 ὑπὲρ τῶν ἀσεβηθέντων. V 92, 4 κατ' ἐπιόρκων. VI 141, 16 κατὰ τοῦ μυρίους ἀνεστίους οἴκους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων ἐργασαμένου. II 64, 1 κατὰ λιποταχτῶν. V 166, 13 θάνατος γὰρ ἡ κατὰ μοιχῶν δ. II 260, 12 κατὰ τῶν ἐπ' ἀθεότητι λόγους οἰκοδομουμένων. V 179, 4 κατὰ φαρμακευτῶν. — II 196, 17. V 92, 10. 12. 147, 21. 158, 16 cf. IV 70, 20. 248, 11. V 146, 1. 161, 2 θανάτου. IV 151, 18 ἡ δεκάτη καὶ τελευταία δ. . . . θάνατος Αἰγυπτίων. IV 130, 15 κτείνει χωρὶς δίκης. V 144, 7 (ἡ) ἀνωτάτω. VI 123, 3 (αἱ) ἀνωτάτω. IV 247, 11 διὰ λίθων. V 199, 8 ἔστω δ' ἡ δ. χειρὸς ἀποκοπή. VI 154, 2 τῆς δίκης σφαγὰς ἰσαρίθμους τοῖς φόνοις . . . βουληθείσης ἐργάσασθαι. — I 137, 1 αὐτὴν (sc. ψυχὴν) δίκης ἀξιοῦσθαι. V 211, 22 βοῦν δὲ ἢ πρόβατον εἴ τις ὑφέλοιτο, μείζονος ἠξίωσε δίκης. II 2, 25. III 304, 23. V 163, 5. 175, 15. 211, 6. 226, 22. 295, 6. 351, 13 (δίκην vel δίκας διδόναι). VI 144, 7 τὰς δίκας εἰσάγων. V 370, 17 μάχαιρα ἐκδικήσει δίκην. VI 152, 25 μὴ παραίτιος ἄλλῳ γενόμενος κουφοτέρας δίκης βαρυτέραν αὐτὸς ἐνδέξηται. V 368, 2 ὅταν θεήλατος ἐπάγηται δ. V 335, 17 μήτε τοῖς ἐξ ἀγαθῶν πονηρευομένοις ἐπακολουθήσει τιμωρὸς δ. V 229, 18 καὶ ἀναφθεγγομένοις ἕπεται τιμωρὸς δ. V 171, 2 τῷ . . . διαπραξαμένῳ τὴν βίαν ἕπεται δ. πανταχοῦ. II 175, 12 ἕψεται δ. πάντα μοχθηρὸν τρόπον ἐκκαθαίρουσα διανοίας. II 225, 14 δίκην ἐφεστάναι τιμωρὸν ἀδέκαστον. V 371, 10 πρὸς ἀνθρώπων . . . τῶν δὲ ἀνιάτως ἐχόντων ἀπαραίτητον δίκην. IV 110, 1 δίκας λάμβανε. IV 10, 6 δίκην ὁρίζει τὴν προσήκουσαν. II 118, 21 δίκας κατ' αὐτῶν ἀπαραιτήτους ὡρικέναι. VI 175, 7 προαναιρεθεὶς ὑπὸ τῆς δίκης. II 73, 6. IV 179, 5. V 199, 6 (δίκην vel δίκας τίνειν). I 157, 31 ὁ μὲν ἀλόγιστος ἀνδραπόδων δίκην ἑτέρῳ ὑπείκει. II 252, 9 τὸ δίκην ὑφέξειν. I 59, 9 τὴν ἁρμόττουσαν . . . δίκην ὑπομένειν. — V 248, 18 μόνος αὐτὸς ἐβράβευε τὰ περὶ δίκας Μωυσῆς. V 312, 9 ἰσχύϊ πρὸ δίκης χρῆσθαι. IV 247, 3 κατὰ πρόνοιαν τῆς δίκης. — II 176, 4. 262, 6 ἐν δίκῃ. IV 173, 4 μετὰ δίκης. V 211, 17 πρὸ δίκης. IV 224, 3. V 143, 7 σὺν δίκῃ. V 197, 6 ὅσα ἄλλα τῶν ἐπὶ δίκαις. — V 214, 4 „καὶ ἐν ἀγρῷ . . . φύονται δίκαι".

διοίγειν (διοιγνύναι). I 234, 13 cf. II 215, 16. 300, 27. IV 164, 19. V 151, 18 τὸ μεμυκὸς ὄμμα ψυχῆς. III 18, 19 cf. II 65, 1 τοὺς ὀφθαλμούς. II 4, 21 διοιχθέντων γὰρ τῶν διανοίας ὀμμάτων. I 281, 1 τὰ τῶν αἰσθήσεων στόμια. I 281, 27 τοὺς φωλεοὺς τοῦ συγκρίματος. III 28, 4 sqq. 200, 26 τὴν μήτραν. III 7, 14 (τὸ στόμα).

διοικεῖν. II 262, 2 cf. IV 231, 13 (ὁ θεὸς) τὰ σύμπαντα. — I 1, 13 καθ' ἣν (sc. φύσιν) καὶ ὁ σύμπας κόσμος διοικεῖται. I 24, 23 τὰ μὲν ὅτι ἄψυχά τέ ἐστι καὶ ἀφαντάστῳ φύσει διοικεῖται.

διοίκησις. V 252, 4 ἡ τοῦ κόσμου γένεσίς τε καὶ δ. IV 234, 20 τῶν ὅλων. V 354, 14 ἀνθρωπίνου βίου. VI 99, 2 τὴν κατ' ὀρθὸν λόγον ἀνυπαίτιον διοίκησιν. II 143, 18 τοῦ τελειοτάτου. II 90, 17 χρημάτων. V 206, 23 αὐτῶν (sc. τροφῶν). VI 121, 4 τῶν προσοδευομένων. — IV 53, 14 τὰ οἰκεῖα πρὸς διοίκησιν.

διοικίζειν. II 19, 31 ὁ θεὸς . . . τὰ ὁμόφωνα τῶν ἀλλογλώττων διιστὰς καὶ διοικίζων. I 294, 15 Μωυσῆς . . . μακρὰν διοικίζει τοῦ σωματικοῦ στρατοπέδου. III 300, 1 διοικίσας ἡμᾶς τῶν σωματικῶν. III 290, 22 ἡ ἀφροσύνη καταβιάζουσα τὴν ψυχὴν . . . μακρὰν ὀρθοῦ λόγου διοικίζει. III 59, 8 τὴν . . . ἀρετήν, Σάρραν, αὐτοῦ δ.

διοικίζεσθαι. II 194, 18 πορρωτάτω τοῦ σώματος. III 41, 12 σοφίας. II 302, 27. cf. 297, 17 τοῦ Λώτ, ὃς ἔκλινε τὴν ψυχὴν ὀρθὴν . . ., διοικισθέντος. I 292, 6 ἡ δ' ἅπαξ διαζευχθεῖσα καὶ διοικισθεῖσα (ψυχή). II 295, 4 ὅσα κατ' οὐρανὸν καὶ κόσμον. II 311, 16 (τὰ πορρωτάτω διῳκισμένα). II 53, 6 μακρὰν ἀλλήλων διῳκισμένας δυνάμεις. II 45, 17 πολλοὶ δὲ τῶν πορρωτάτω διῳκισμένων. II 303, 10 τόποις μὲν διεζευγμένων, συγγενείᾳ δὲ οὐ διῳκισμένων. III 63, 11 τῶν ἀφ' αἵματος ἀπάντων. III 20, 3 μεγάλοις κλίμασι γῆς διῳκισμένος. IV 271, 3 τοῦτο δὲ ἀμήχανον, ἑτέρως ἢ διοικισθέντι συμβῆναι.

διοικισμός. II 297, 17.

διολλύναι. I 245, 14 τὸ σῶμα ἡμῶν. II 15, 10 διόλλυται μὲν αὐτό (sc. τὸ ἐν ἡμῖν ποίμνιον).

διόμνυσθαι. IV 290, 17.

δίοπος. V 255, 11 πάντων (ὁ θεός). I 179, 3 ὁ δ. καὶ κυβερνήτης τοῦ παντὸς λόγος θεῖος. II 40, 10 Φινεές, ὁ τῶν σωματικῶν στομίων καὶ τρημάτων δ.

διορᾶν. I 272, 13 ὡς οὐ πάντα διορῶντα (τὸν θεόν). I 120, 26 (τὸν νοῦν) πάντα δ. II 186, 25 τὸν ἐνεσφραγισμένον . . . χαρακτῆρα διορῶσι.

διορατικός. III 9, 17 (γένος).

διόρθωσις. I 212, 18.

διορίζειν. I 66, 6.

διπλάσιος. I 31, 19 sqq. cf. 39, 4 sqq.

(ἀριθμοί). V 136, 8 (ἁρμονία). III 210, 11 (κινήσεις). I 15, 17 sqq. 32, 16. IV 227, 10. 273, 17 (λόγος). IV 273, 9 (λόγοι).

διπλασίων. I 32, 2. 10. 38, 4. 18 ἐν διπλασίονι λόγῳ.

διχηλεῖν. V 233, 6 sqq. cf. II 121, 10. 19 τό τε δ. καὶ τὸ μηρυκᾶσθαι . . . σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως.

διχόνοια. IV 270, 22 περὶ τοῦ ἀρίστου.

διχόνους. I 215, 22 (φιλήδονος). VI 43, 8 τοὺς διχόνους καὶ δολερούς.

διχοτομήματα. III 48, 25. 70, 24. 71, 2.

διχότομος. V 43, 21. 22.

δίψα. II 38, 11 ἀρετῆς. II 30, 14 τοῦ μαθεῖν. II 200, 23 μαθήσεως. I 107, 21 τῶν παθῶν. — III 231, 21. IV 166, 10. V 227, 24. 228, 5. 305, 6. VI 56, 1. 61, 1 (coni. πεῖνα). III 268, 14 οὐ μόνον ἄκος τῆς δίψης, ἀλλὰ καὶ ἄλεκτον ἡδονὴν κτᾶται. III 283, 4 δίψης κουφότερόν ἐστι κακὸν ὁ λιμὸς οὗτος. V 60, 19 τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἱερέων δίψαν ἀκουμένοις ὕδατι.

διψαλέος. I 146, 2 (ἐπιθυμία).

διψῆν. VI 159, 6 ἀκοῆς . . . βελτίονος. V 267, 1 cf. VI 173, 17 αἵματος ἀνθρωπείου. II 171, 2 ἀεὶ τῶν ἀνηνύτων. IV 302, 12 cf. V 268, 17 ἀεὶ τῶν ἀπόντων. III 23, 14 ἐπιστήμης. V 222, 1 εὐνομίας. III 213, 8 τὸ πάντα δ. θεοῦ. III 215, 21 τῶν θεωρημάτων καὶ δογμάτων αὐτῆς (sc. σοφίας) ἑστιαθῆναι καὶ ἐνευφρανθεῖσιν ἔτι δ. III 140, 2 καλοκἀγαθίας (coni. πεινῶντας). VI 4, 8 cf. V 102, 4 ποτίμων . . . λόγων III 151, 1 μαθήσεως. III 98, 11 παιδείας. V 287, 16 σοφίας. II 29, 24 τὴν φρονήσεως διψῶσαν διάνοιαν. — I 115, 26. III 61, 20 (ἡ ψυχή). II 192, 13 (ψυχαί). I 284 6 κεναὶ δ' αἱ ἐπιθυμίαι καὶ ἔτι διψῶσαι. II 101, 23 ἀκοαὶ . . . διψῶσαι δὲ ἀεὶ περιεργίας καὶ φιλοπραγμοσύνης. II 19, 1 τῶν σφόδρα διψώντων ἀκοῆς. — V 274, 10 οἱ πεινῶντες ἢ διψῶντες. II 31, 22 διψῶσι μὲν . . ., πεινῶσι δέ. VI 56, 3 ἐσθίουσι μέν, ὥστε μὴ πεινῆν, πίνουσι δέ, ὥστε μὴ δ.

δίψος. III 107, 4. IV 143, 11. 163, 21. 164, 9. 165, 5. 166, 13. 171, 3. 272, 2. V 368, 2 cf. δίψα.

διωλύγιος. II 25, 18 ἐκτάσεις. III 284, 26 ὕπνος.

δόγμα. II 39, 27 χορηγὸς δ' ἐστὶ τούτου τοῦ δόγματος ὁ . . . Αὐνάν. I 259, 22 (Ἰωσήφ) κέχρηται γὰρ δόγματι ἐκ διαφερόντων συνυφασμένῳ. II 11, 17 καθάπερ πόλιν τὸ αὑτοῦ δ. κατασκευάζειν ὁ Κάιν ἔγνωκε. I 222, 7 (Μωυσῆς) τῶν γὰρ τοῦ περιττοῦ Ἰοθὸρ ἐπιστατεῖ . . . δογμάτων. I 7, 14. 89, 7. 156, 19 cf. II 146, 5 Μωυσέως. I 113, 3 δ. εἰσηγεῖται διδάσκον, ὅτι . . . I 208, 14 περὶ δὲ τοῦ δόγματος τούτου καὶ νόμον ἀναγράφει. VI 78, 1 (Πλατωνεῖον). IV 249, 19 σοφισταὶ πιπράσκοντες . . . ἐπ' ἀγορᾶς δόγματα καὶ λόγους. VI 96, 20 ἐν τοῖς Στωικοῖς δόγμασιν. III 159, 20 cf. IV 20, 7 (Χαλδαικόν). V 242, 18 δόγματα παλαιῶν ἀνδρῶν. II 14, 27 οὐ γὰρ λογικῶν ἀνδρῶν τὸ δ. III 122, 18 δόγματα ἀνθρώπων . . . ἀριθμὸν ἐκτετιμηκότων. II 299, 21 τούτου τοῦ δόγματος ὁ πολιτευόμενός ἐστι τρόπος. II 91, 4 δέδιε γὰρ περὶ τῆς τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων ἀνατροπῆς. I 191, 8 sq. (ὁ θεὸς) δ. τιθεὶς ἀναγκαιότατον τοῖς φιλοσοφίας θιασώταις. III 141, 23 τοῦ αὐτοῦ . . . ἀμφότερα εἶναι τὰ δόγματα, καὶ ἡδονὴν ὡς πρῶτον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν καὶ ἀτόμους ὡς τῶν ὅλων ἀρχάς. I 254, 18 πάντα τὰ τῶν ἐναντιουμένων δόγματα. I 172, 8 (ἀρετῇ) τοιοῦτον εἰσηγουμένῃ δ. VI 55, 7 ὑπὸ σοφίας . . . τὰ δόγματα χορηγούσης. II 39, 1 μεθυούσης καὶ παραφόρου ψυχῆς δ. II 28, 22 ἀρύσηται ὥσπερ εἰς ἄγγος τὴν ψυχὴν τά τε δόγματα καὶ θεωρήματα. I 74, 16 εἰσάγεται εἰς τὰ δόγματα ἀφθονίᾳ θεοῦ. III 148, 9 ὁ τούτοις ἐντρεφόμενος τοῖς δόγμασι. II 151, 13 (ὅταν ὁ νοῦς) συνεισέρχεται τοῖς δόγμασι. III 155, 2 ὧν ἔτεκεν αὐτῶν ἡ ψυχὴ δογμάτων. II 9, 17 σαφέσιν ἔργοις τὴν τοῦ δόγματος ἰσχὺν ἐπεδείξατο. I 267, 20 ἐναντιοῦσθαι τοῖς περὶ τὰ δόγματα ἐριστικοῖς. I 131, 24 μένειν ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς δογμάτων. II 6, 13 ὁ ἄφρων . . . ἐπὶ μηδενὸς ἑστάναι παγίως καὶ ἐρηρεῖσθαι δόγματος. II 147, 21 τὰ δὲ δόγματα οὐκ ἐπαμφοτεριζόντων ταῦτ' ἐστίν. IV 233, 3 ἐν ἁρμονίᾳ δογμάτων. VI 54, 9 ὁ . . . τῶν δογμάτων ἐμπειρότατος. IV 26, 7 ἐξ ἔτι σπαργάνων τουτὶ τὸ δ. προμαθοῦσα. III 297, 24 δ. τιθέμενοι. III 162, 11 τὸ πολλαχοῦ κατασκευαζόμενον αὐτῷ. V 226, 16 γεωργοῦσι τὰς ψυχὰς δόγμασι καὶ θεωρήμασι. III 157, 3 ὁ γὰρ νοῦς τὸ ἄκλειστον . . . προσβαλὼν ὄμμα τοῖς δόγμασι καὶ τοῖς θεωρήμασιν. I 55, 9 διὰ λόγων καὶ δογμάτων. VI 2, 3 ἀτραπὸν ἄλλην . . . ἄβατον ἰδιώταις λόγων καὶ δογμάτων. V 240, 17 τῶν λόγων καὶ δογμάτων ἄφθονον νᾶμα. V 102, 7 τῶν κατὰ μέσος ἀμυθήτων λόγων καὶ δογμάτων.

VI 90, 5 περὶ τῆς ἀιδιότητος κόσμου. I 101, 9. 273, 23. II 76, 3. 278, 25. V 121, 13 ἀρετῆς. V 101, 22 διὰ λόγων καὶ δογμάτων τῶν κατ' ἀρετήν. IV 48, 23 τὰ καθ' ἑκάστην ἀρετὴν δόγματα. IV 54, 4 τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τούτων δόγματα

καὶ θεωρήματα. VI 97, 1 τὸ τῆς ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου παντός. III 243, 21 περὶ ἀφθαρσίας ψυχῆς. II 307, 8 τῆς βασιλείας (coni. νόμοι). V 241, 2 αὐτῆς (sc. δικαιοσύνης) τοῖς ἀιδίοις δόγμασι καὶ θεωρήμασιν. VI 97, 3 τῆς ἐμπυρώσεως. III 153, 8 ἐπιστήμης coni. θεωρήματα. III 101, 14 τῆς διαπεπονημένης ἐπιστήμης. II 149, 4 κατασκευαστικὸν εὐσεβείας. V 277, 19 τὰ ὑπὲρ εὐσεβείας δόγματα. I 60, 14 εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος. III 257, 16 περὶ τοῦ μόνον ἑστάναι τὸν θεὸν ἐν ψυχῇ. III 119, 17. 236, 23 καλοκἀγαθίας. II 104, 7 παιδείας καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς. III 107, 11 παιδείας. V 65, 12 σοφία καὶ τὰ σοφίας δόγματα. I 273, 24. II 144, 8. III 215, 20. V 233, 13 σοφίας (coni. θεωρήματα). VI 64, 10 θεωρεῖν τὰ σοφίας δόγματα. I 117, 25 περὶ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς ἀγαθά. IV 79, 14. 126, 22. 131, 9. 275, 6 cf. V 10, 1. 229, 25 φιλοσοφίας. VI 53, 3 τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας ἀοίδιμα. II 275, 5 κατὰ φιλοσοφίαν. III 248, 4 φρονήσεως. VI 72, 9 φρονήσεως καὶ σωφροσύνης καὶ πάσης ἀρετῆς. V 163, 5 ὡς φύσεως δ. λύων.

I 74, 23. II 52, 6 (ἅγια). III 304, 4 ἀδόκιμον. II 236, 5 (ἀδόκιμα). I 164, 12 ἀληθές. I 229, 1 ἀληθέστερον. I 251, 3 ἀναγκαῖον. V 84, 6 ἀναγκαῖον καὶ φιλόσοφον. II 236, 13 (ἀνόσια coni. λόγοι). V 12, 18 (ἀοίδιμα καὶ περικαλλέστατα). I 3, 11 ἀπεριμάχητον δὲ δ. καὶ ἀνωφελές. III 168, 22 (ἄριστα). II 208, 20 ἀσύμφωνα. I 120, 30 (ἄψυχον καὶ θνητὸν καὶ πλημμελές). III 299, 18 βιωφελέστατον καὶ συνεκτικώτατον. II 212, 1. IV 23, 20 (βιωφελέστατα). I 8, 25 διαφέροντα opp. τὰ αὐτά. V 27, 11 ἐγγραφησόμενα. III 271, 2 εἰλικρινέστατα καὶ καθαρώτατα. II 60, 4 (ἔκφυλον). I 120, 24. 28 (ἔμψυχον). IV 19, 15 (ἔνθερμα καὶ διάπυρα). II 236, 8 (ἐριστικά). V 295, 1 (ἥδιστα ἅμα καὶ κάλλιστα). I 288, 8. II 239, 10. 294, 2. III 191, 17. V 150, 8 (θεῖα). I 270, 2 θεοφιλέστατον. II 273, 6 (ἴδια). III 192, 26. V 364, 15 (ἱερά). I 204, 4 καλόν. I 174, 5 κεφάλαιον. I 155, 12 κεφάλαιον καὶ ἡγεμονικόν. II 211, 18 κοινωφελέστατον. II 298, 7 κτηνώδη καὶ ἄλογα τῆς ψυχῆς. V 268, 13 (λογικά, ἠθικά, φυσικά coni. θεωρήματα). IV 20, 4 (μέγα coni. πρᾶγμα). III 79, 17 (νόθα). III 304, 10 οἰκοδομηθέν. VI 28, 8 (πάγια). III 94, 21 πάγκαλον. IV 216, 5 (πάγκαλα). III 83, 2 παλλακὰς μέντοι δόξας καὶ δόγματα προσίενται καὶ οἱ φαῦλοι. I 198, 28 πάνσοφον. III 79, 10 (πλείονα γὰρ καὶ διαφέροντα). I 264, 15 cf. 288, 25 (ποικίλον). II 28, 15 cf. V 92, 19 (πότιμα coni. λόγοι). I 234, 6 (πρεσβύτερα). IV 125, 18 (προτεθέντα). III 185, 5 (σοφόν). II 72, 26 συνεκτικώτατον. I 269, 11 φιλάρετον καὶ φιλόθεον. I 203, 7. 265, 11. 282, 1 (φιλόθεον). III 286, 6 φυτευόμενα καὶ δενδρούμενα coni. μαθήματα.

δογματικός. III 55, 19 (σοφιστῶν ἔριδες). I 161, 9 χρησμός, — I 110, 25 δογματικόν ἐστιν ὃ λέγει. II 291, 13 ἔστι δὲ τοῦτο δαγματικώτατον. I 199, 4 οἷον δὴ καὶ προσανεφθέγξατο ὡς δογματικώτατον. II 30, 18 τοῦτο δ᾽ ἐστὶ τὸ δογματικώτατον, ὅτι . . . (τὸ δόγμα τὸ στωικόν conic. W.). — I 219, 9. 228, 8. III 63, 4. 66, 20 δογματικῶς. II 13, 9. III 27, 4 δογματικώτατα.

δοκεῖν. II 177, 26. 271, 1. 276, 11. 285, 16. 20. 287, 7. III 143, 26. 174, 27 (τὸ δ. opp. τὸ εἶναι). II 103, 24 διανοίας . . . πρὸ τοῦ εἶναι τὸ δ. ἀποδεχομένης. IV 131, 12 ἐφιέμενος οὐ τοῦ δ. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας. II 240, 20 (τὸ θνητὸν) ἐκ μόνου τοῦ δ. ἠρτημένον. II 88, 1 τὰ τῷ δ. ἀγαθὰ πάντα γήινα. II 75, 24 μηδενὸς ἑτέρου τῶν εἰς τὸ δ. ὠφελεῖν συνεργοῦντος. — II 188, 23 τὰ νομιζόμενα καὶ δοκοῦντα. II 286, 3 τὰ δοκοῦντα τοῖς πολλοῖς.

δόκησις. I 295, 4 πρὸς φαντασίαν καὶ δόκησιν, οὐ πρὸς ἀλήθειαν καὶ τὸ εἶναι. II 177, 3. 178, 5. 299, 21 (opp. ἀλήθεια). II 289, 17 opp. φύσις ἡ ἀψευδής. III 93, 5 δοκήσει opp. ἀψευδῶς. II 218, 5 δοκήσει opp. τῷ εἶναι. IV 129, 22 εἰς δόκησιν ἡμερότητος.

δοκησίσοφος. II 177, 24 cf. III 175, 2 Ἰοθόρ. II 11, 23 ψευδοῦς δόξης ἑταῖροι δοκησίσοφοι. I 203, 9 (νοῦς). I 215, 5 (φιλήδονος). III 186, 28 (φρόνημα). III 306, 3 ψυχή. — I 152, 29 ὁ δ. II 294, 23 οἱ δοκησίσοφοι.

δολιχεύειν. I 13, 25 ἐβουλήθη γὰρ ὁ θεὸς δ. τὴν φύσιν. VI 106, 8 (τὰ στοιχεῖα) δολιχεύοντα ἀεί. I 40, 12 cf. IV 292, 26 τὴν ἐν ἑκάστοις φύσιν δ. παρασκευάζοντες (πλάνητες). V 42, 8 δολιχεύουσα ἡ φύσις τὸν αἰῶνα. II 135, 5 (ὁ λόγος) τὸν τῆς φύσεως δρόμον ἀήττητον. — IV 147, 19 (κεραυνοὶ) δολιχεύοντες ἄνω καὶ κάτω.

δόλιχος. I 30, 5. 266, 2. III 229, 17. V 111, 5. 146, 14.

δόλος. III 126, 12. V 251, 4. VI 167, 7.

δολοφονεῖν. V 327, 21 ὁ πρεσβύτερος ὑπέμεινε τὸν νεώτερον δολοφονῆσαι. I 274, 16 χλευασμὸν ἐπὶ τῷ δολοφονῆσαι δοκοῦντι. I 280, 8 οὐχὶ νῦν ὅτε ἐδολο-

φόνησεν ἐναγὴς καὶ ἐπάρατός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ πρότερον. VI 167, 24 ὑπολαβὼν οὖν καὶ τοῦτον εἶναι παρενόχλημα ... δολοφονεῖ. I 272, 11. II 11, 5. 27, 15. 38, 9 (ὁ δολοφονηθεὶς int. Ἄβελ). V 175, 16 τοῖς συγγενέσι καὶ φίλοις τοῦ δολοφονηθέντος ἀποκεκλείσεται τὸ ἱερόν. V 187, 16 ἑνὸς ἑκάστου τῶν δολοφονηθέντων οἱ συγγενεῖς εἰσιν ἔφεδροι τῆς κατὰ τῶν δολοφονησάντων δίκης καὶ τιμωρίας. VI 152, 15 ἃ .. χαρίζεται τοῖς δολοφονηθεῖσι. VI 132, 7 συναρπασθέντες ὑπὸ τῶν τὴν ὀχλοκρατίαν ἐπιτειχισάντων δολοφονοῦνται.

δόμα. I 156, 29 δῶρα δομάτων διαφέρει cf. II 286, 26. IV 257, 7.

δόξα. **I. opinio. 1. sententia alicuius de aliqua re:** VI 22, 3 κατ' ἐμὴν δόξαν. II 177, 13 (αἱ) τῶν πολλῶν. IV 134, 9 μὴ πρὸς δόξας τῶν πολλῶν. II 289, 13 ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις τε καὶ φήμαις. V 88, 4 παρὰ τοῖς πολλοῖς. III 255, 14 τῶν νωθεστέρων. V 47, 21 ἐπειδὴ διαίρεσιν ἐπεδέχετο ἡ δ. II 120, 23 τὸ μὲν ὑμῶν ἐπαινετόν ἐστι τῆς δόξης. — **2. placita philosophorum et vulgatae hominum de aliqua re opiniones verae aut falsae:** VI 76, 12 οὐκ Ἀριστοτέλην τὴν δόξης εὑρετὴν λέγουσιν. I 114, 24 Ἡρακλειτείου δόξης ἑταῖρος. IV 19, 6 (χαλδαΐζουσα). II 304, 9. 29. III 66, 6 (Χαλδαϊκή). II 54, 1 cf. II 304, 29 ὁ γοῦν Ἀβραὰμ μέχρι μὲν διατρίβων ἦν ἐν τῇ Χαλδαίων γῇ τε καὶ δόξῃ. II 9, 18 (Κάιν) νικήσας τὸν ... Ἄβελ καὶ ἅμ' αὐτῷ καὶ τὴν δόξαν ἐκποδὼν ἀνελών. I 260, 11 ταύτην οὖν τὴν δόξαν πέμπεται (Ἰωσήφ) μεταδιδαχθησόμενος. IV 17, 8 ταύτῃ τοι τῇ δόξῃ συντραφείς. I 114, 18. II 121, 7. 303, 22 περὶ θεοῦ. V 75, 17 τὰς ἀληθείας δόξας περὶ τοῦ ἑνὸς ... θεοῦ. II 183, 22 τῇδε τῇ δόξῃ τῇ ⟨τὰ⟩ τοῦ μόνου τῶν γινομένων αἰτίου θεοῦ περιαπτούσῃ παθηταῖς οὐσίαις. II 306, 1 τὰς περὶ τοῦ ἀγενήτου παιδευθήσεσθε δόξας. III 254, 14 (θεὸν) δόξαν ἐντιθέντα ταῖς φαντασιουμέναις (ψυχαῖς) ἑτερόμορφον. I 59, 23. III 39, 8. IV 283, 20. V 332, 2 cf. 374, 6 (πολύθεος). II 179, 1 (ἡ ἐπὶ πολλοῖς sc. θεοῖς). I 76, 2 (ἰατρική, φυσική). V 79, 13 ἡ ἀναιροῦσα δ. ἰδέας. I 279, 24 τὰς περὶ τῶν καλῶν δόξας. VI 2, 2 δόξας δ' ἀγελαίους ὑπερκύψαντες. II 228, 10. VI 87, 14 cf. III 114, 7 (ἀληθής). II 8, 23. 25 τίς οὖν ἐστιν ἀσεβοῦς δ.; II 168, 7 τοῦ ἄφρονος opp. τοῦ δικαίου. II 3, 14 (ἀψευδής). II 184, 27 αὐτῶν ... ὥσπερ τρικυμίαις ταῖς ἰδίαις δόξαις ἐγκαταποθέντων. I 203, 5 ἀμφοτέρας ... δόξας ὠδίνει μία ψυχή. I 119, 31 τῶν δοξῶν τὸ παραλλάττον. VI 75, 1 τριτταὶ δὲ περὶ τοῦ ζητουμένου γεγόνασι δόξαι. II 9, 17. VI 206, 17 (ἐναντία). II 27, 2. IV 49, 12. 241, 13 (ἐναντίαι). I 202, 6. 265, 10. 274, 24 (ἐναντίαι καὶ μαχόμεναι). II 298, 10 μιγὰς ... ἐκ πλειόνων καὶ μαχομένων δοξῶν. — **3. opinio incerta vel improba, quae opponitur cognitioni certae et verae:** III 173, 25 (αἰσθητὴ καὶ κενή). II 82, 1 (ἀνθρώπιναι καὶ θνηταί). I 101, 20 (κενὴ καὶ θνητή). II 226, 24. III 120, 7. 137, 11. 173, 10. 15. 193, 16. 258, 14. 262, 5. 265, 19. 266, 12. 17. 25. 267, 13. 22. 268, 4. 8. 18. 23. 271, 28. 274, 2. 11. 277, 12. 280, 2. 283, 26. V 358, 20. VI 19, 19. 44. 13 (κενή). II 106, 20. 177, 18. 178, 1. 180, 20. 184, 9. 198, 5. 272, 9. 273, 3. III 73, 15. 75, 6. 137, 7. 173, 18. 222, 19. 232, 10. IV 269, 17. V 7, 4. 268, 8. VI 50, 19 (κεναί). II 298, 17 ἐκ μιγάδων καὶ συγκλύδων δοξῶν. II 92, 8 (ψευδὴς καὶ ἀβέβαιος). I 164, 19. 172, 10. 186, 14. II 11, 23. 44, 18. 201, 11. 218, 11. 249, 17. III 17, 6. 252, 8. V 332, 6 (ψευδής). I 187, 23. II 183, 3. IV 92, 7. V 7, 11. 15, 10. 221, 1. 252, 14 (ψευδεῖς). — V 342, 14 τὸ ... ἀνίδρυτον καὶ πεπλανημένον τῆς δόξης. III 220, 23 ἃ δὲ δόξῃ νενόμισται. II 33, 27 τὸ γὰρ ἐγγὺς εἶναι δόξαν μακρὰν ἄγαν τοῦ τέλους ἀφέστηκεν. I 101, 14 τὸν τῆς δόξης καὶ φαντασίας ψυχῆς χιτῶνα ἀποδυσάμενος. I 54, 1 τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν, ὅπερ ἐστὶ κατάπλεων οἷα φυτῶν μυρίων ὅσων δοξῶν. II 52, 14 τὸ ἐσωτάτω καταπέτασμα καὶ προκάλυμμα τῆς δόξης ἀνειμένῃ καὶ γυμνῇ τῇ διανοίᾳ πρὸς θεὸν ἀφίξεται. II 285, 18 ἡ δ. opp. τὸ εἶναι. I 294, 22 κατὰ τὸ εἶναι, δόξῃ δέ. VI 5, 11 τὰ φύσεως μὲν ἀλλότρια δόξης δ' ἠρτημένα ὀνόματα. II 285, 12 ἀμείνων δόξης ἀλήθεια. I 101, 16 τοῖς ... δόξαν πρὸ ἀληθείας τετιμηκόσι. V 146, 5 cf. 195, 23 πρὸς δόξας ἀπιδόντες μᾶλλον ἢ τὴν ἀλήθειαν. I 190, 15. 294, 26. II 304, 4 δόξῃ opp. πρὸς ἀλήθειαν. V 284, 7 δόξῃ opp. ἀληθείᾳ. V 225, 10 μὴ πρὸς δόξας ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν. V 342, 13 εἰς τὴν τῶν νοητῶν ἐπίσκεψιν, οὗ τέλος ἀλήθεια, ... εἰς τὴν τῶν ὁρατῶν, οὗ τέλος δ. — **4. δ. indicat animum probum vel improbum hominis alicuius:** I 115, 27 ἀναχωρεῖ ... ἀπὸ τῆς ἀθέου καὶ ἡγεμονίδος τῶν παθῶν δόξης Φαραώ. II 49, 23 (αἰσχρά). II 10, 2 (ἀσεβὴς καὶ ἄθεος).

II 286, 14 (ἀσεβής). I 204, 4 (ὁ θεὸς) ἀφεῖλεν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) δόξαν ἄτοπον τὸν Κάιν. I 230, 12 (Φαραὼ) ταῖς ἀψύχοις δόξαις, λέγω δὲ „βατράχοις", πεισθείς. II 281, 25 δόξαι βέβηλοι. IV 28, 17. 18. V 341, 24 (θεοφιλής). I 141, 1 (ἱεραί, ὅσιοι, κεκαθαρμέναι). I 259, 25 λαβυρινθώδους καὶ δυσεκλύτου δόξης ἐστὶν εἰσηγητὴς (Ἰωσήφ). VI 75, 5 μικτὴν δόξαν ἀπέλιπον. III 83, 1 (παλλακαί coni. δόγματα.) III 261, 26 (Ἰωσήφ) πολυμιγοῦς καὶ κεκραμένης δόξης ἐστὶν εἰκών. V 3, 13 (πονηρός). V 126, 7 cf. VI 151, 7 ὡς ὑγιοῦς διαμαρτανόντων δόξης. I 121, 1 (φαῦλαι). I 276, 10 (φιλόθεος). I 234, 9 ὠγυγίοις ἐντρέφεσθαι δόξαις. — I 117, 26 φεύγων ἀπὸ τῆσδε τῆς δόξης. II 14, 21 δεῖξαι τηλαυγεστέραν τὴν δόξαν, ἣν ὁ Κάιν . . . οἴεται δεῖν κατασκευάζειν. IV 74, 8 ἕνεκα τοῦ δόξης μὲν ἡττᾶσθαι. VI 3, 18 δοῦλοι δ' εἰσὶ δόξης. — 5. species, simulatio alicuius rei: V 158, 12 μαλακίας καὶ ἀνανδρίας. IV 285, 10 φιλαυτίας. VI 215, 17 προδοσίας. IV 297, 16 τοῦ φιλεῖν. — III 274,5 ὀνειρώττοντα δόξαν.

II. gloria: I 27, 13. 81, 5. 112, 2. 132, 4. 198, 5. 265, 21. 285, 30. 289, 2. 294, 2. II 24, 24. 26, 4. 49, 10. 16. 17. 88, 9. 180, 4. 19. 184, 3. 215, 14. 227, 15. 238, 13. 247, 1. 250, 17. 251, 26. 252, 3. 302, 7. III 12, 9. 21, 26. 48, 11. 77, 22. 115, 21. 117, 12. 118, 18. 142, 20. 231, 19. 261, 13. IV 41, 21. 42, 7. 48, 15. 57, 19. 23. 115, 3. 212, 11. 302, 23. 303, 6. V 7, 9. 75, 4. 138, 13. 150, 10. 228, 6. 229, 5. 316, 17. 317, 6. 318, 13. 338, 14. 341, 9. VI 120, 8 (coni. τιμή, χρήματα, πλοῦτος, ἡδονή, ὑγεία σώματος et similia). III 257,8 κωφὴν δόξαν καὶ τυφλὸν πλοῦτον. VI 63, 5 πρὸς δόξας καὶ τὴν . . . φήμην. IV 189, 21 (coni. εὐφημία).

III. potentia et splendida majestas divina: V 276, 7 ἡ περὶ τοῦ ἑνὸς θεοῦ δ. V 11, 19 τὴν γοῦν περὶ σὲ (sc. θεόν) δόξαν θεάσασθαι· δόξαν δὲ σὴν εἶναι νομίζω τὰς περὶ σὲ δορυφορούσας δυνάμεις.

δοξάζειν. I 6, 4 τὰ παραπλήσια δὴ καὶ περὶ θεοῦ δοξαστέον. II 6, 13 (ὁ ἄφρων) ἄλλοτε γοῦν ἀλλοῖα δοξάζει. I 187, 6 σωφρονεῖς ἢ μέμηνας τοιαῦτα δοξάζων. I 179, 11 κἂν σὺ περὶ ἡμῶν τοιαῦτα δοξάζῃς. I 120, 22 (ἡ διάνοια) ἡ δοξάζουσα αὐτὴν αἰτίαν τῶν γινομένων. I 241, 13 περὶ τοῦ . . . ἀφθάρτου τὰ αὐτὰ ἃ καὶ περὶ ἑαυτῶν δοξάζομεν. II 60, 20 ταῦτα δοξάζοντες. III 224, 8 κακῶς ἐδόξασε.

δοξοκόπος. I 215, 14 (φιλήδονος).

δοξομανεῖν. III 277, 7 οὐχ ἄνθρωποι μόνοι δοξομανοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστέρες. III 116, 22 τὸν . . . τρόπον καὶ δοξομανοῦντα καὶ ἐπικομπάζοντα.

δοξομανής. III 136, 23. 274, 25 (τρόπος). — VI 128, 4 ὁ δ.

δορκάς. II 118, 13. V 232, 18.

δορυφορεῖν. V 11, 20 τὰς περὶ σὲ (sc. θεόν) δορυφορούσας δυνάμεις. III 160, 21 οἱ κατὰ μέρος δορυφοροῦντες λογισμοί. I 213, 3 αὗται (sc. ἀρεταὶ) παρ' ἑκάτερα στᾶσαι μέσην αὐτὴν ἐδορυφόρουν. III 73, 25 ἑβδόμη γὰρ οὖσα καὶ μέση τῶν ἓξ καλαμίσκων . . . ἑκατέρωθεν δορυφορούντων. II 80, 21 προσίασί τε αὐτῷ μάλα γεγηθότες καὶ δορυφοροῦσι.

δορυφορεῖσθαι. I 225, 18 cf. IV 28, 8 ὁ θεὸς δορυφορούμενος ὑπὸ δυεῖν τῶν ἀνωτάτω δυνάμεων. II 79, 22. III 296, 3 (ὁ δορυφορούμενος sc. θεός). IV 166, 3 (ἡ ζωτικὴ δύναμις) ἐν κύκλῳ δορυφορεῖται. I 48, 17 τὸν δὲ βασιλέα λογισμὸν ἐνιδρυσάμενος τῷ ἡγεμονικῷ παρέδωκε δ. III 65, 13 δορυφορεῖται δὲ σῶμα μὲν εὐδοξίᾳ καὶ περιουσίᾳ κτλ. V 42, 11 ἣ (sc. ἀρετὴ) δορυφορεῖται. II 275, 23 τὴν ἀγαθότητα δορυφορουμένην ὑπὸ τῶν κατὰ μέρος ἀρετῶν. III 50, 11 (τὸν ἥλιον) θεραπεύεσθαι καὶ δ. III 277, 9 οἱ μείζους (ἀστέρες) ἀεὶ πρὸς τῶν ἐλαττόνων δ. V 247, 12 τὸ μέσον . . . δορυφορεῖται τρόπον βασιλέως. I 75, 25 βασιλέως τρόπον δορυφορῆται (τὸ ξύλον τῆς ζωῆς). V 8, 1 τὸν τῦφον . . . δορυφορούμενον ὑπὸ τοῦ πλείστου γένους ἀνθρώπων. V 161, 18 καθάπερ οἱ μεγάλων ἀγαθῶν αἴτιοι ταῖς πατρίσι προέρχονται δορυφορούμενοι.

δορυφόρος. I 138, 22. 277, 21. V 230, 2. 237, 12 cf. 181, 15 (αἱ αἰσθήσεις τοῦ νοῦ). III 210, 20 cf. 211, 21 (αἱ αἰσθήσεις) δορυφόροι ψυχῆς. II 233, 10 δορυφόροι ψυχῆς ἀκοαὶ καὶ ὄψεις κτλ. II 301, 23 τοῦ . . . νοῦ . . . δυνάμεις. VI 156, 17 τῶν δορυφόρων αὐτοῦ (sc. θεοῦ) δυνάμεων. II 240, 3 λογισμοί coni. ὑπέρμαχοι ψυχῆς. III 227, 6 (λόγος). II 233, 7 δορυφόροι . . . σώματος πλοῦτος, εὐδοξία, τιμαί. V 268, 10 ὁ . . . σώματος δ. πλοῦτος. II 209, 10 τὰς μὲν τυχηρὰς εὐπραγίας δορυφόρους εἶναι σώματος. III 65, 12 χρῄζει γὰρ ἕκαστον (sc. σῶμα καὶ ψυχή) οἰκείων δορυφόρων. — I 265, 18 οὐχ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα . . . ὥσπερ τινὲς δορυφόροι καὶ φίλοι; II 248, 15 πρὸς τῶν σοφίας δορυφόρων. — I 138, 32 ὅπου ὁ βασιλεύς, ἐκεῖ καὶ οἱ δορυφόροι. VI 127, 12 νεανίαι . . μιμούμενοι δορυφόρους. VI 125, 26 τὴν δορυφόρον τῶν σωματοφυλάκων στρατιάν. III 274, 16 σὺν τοῖς

δορυφόροις καὶ ὑπασπισταῖς, φρονήσεως ἐγγόνοις. II 227, 21 (δορυφόροι coni. ὑπήκοοι).

δόσις. I 119, 4. 126, 31. — I 191, 2 δ. dist. δωρεά.

δουλεία. I 117, 7. IV 179, 14. V 20, 4. 365, 1. VI 3, 15. 19, 13. 36, 6. 39, 2 sqq. 44, 16 (opp. ἐλευθερία). V 368, 7 δ. τοῖς ἐλευθέροις ἀφορητότατόν ἐστιν. VI 16, 6 τὸ δοκοῦν μέγιστον εἶναι κακόν. VI 39, 16 κακῶν τὸ βαρύτατον. VI 33, 3 αἴσχιστον κακόν. V 298, 10 θανάτου χείρους ... τὰς ἐν δουλείᾳ συμφοράς. IV 161, 13 κουφότερον κακὸν θανάτου. VI 159, 3 τοὺς περὶ δουλείας καὶ θανάτου φόβους. IV 108, 14 δουλείαν ὁρίσας ἀντὶ θανάτου. III 108, 21 τὸ ταπεινότατον αὐτῆς (sc. κακώσεως). ἡ δ., μέγα ἀγαθὸν νενόμισται. III 154, 15 λυσιτελὲς ... τῇ ἀτελεῖ ἡ παρὰ φρονήσει δ. IV 108, 6 (ἑκούσιος). V 331, 2 εἴ γε ὑπέμεινε τὴν δουλείαν ἄσμενος, δευτερείων ἂν ἠξιοῦτο. I 157, 8 εὖ γε τὸ ἑαυτῷ ὁμολογῆσαι δουλείαν. VI 10, 1 οὐχ αἱ ὑπηρεσίαι μηνύματ' εἰσὶ δουλείας. VI 11, 2 ἃ μόνα σύμβολα δουλείας ἐστί, τὰς ὑπηρεσίας. — VI 38, 18 τοὺς οὖν σοφοὺς ... δουλείας ἀντικαταλλάξεσθαι τελευτήν. III 62, 3 αἱ δὲ τῶν λεχθέντων ἡγεμονίαι παθῶν βαρεῖαν τοῖς ἀρχομένοις ἐπάγουσι δουλείαν. — II 144, 14 ἡ ἀδιάστατος παρὰ σοί (sc. θεῷ). I 154, 14 ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταδικασθεὶς αἰωνίαν καὶ βεβαιοτάτην ὑπομενέτω δουλείαν. VI 12, 15 θεῶν τῶν ὀλυμπίων. VI 30, 18 ἐπ' αὐτοῖς (sc. ἥρωσι). V 15, 2 ἵενται πρὸς δουλείαν τῶν χειροκμήτων. — IV 53, 15 τοῦ σώματος. VI 5, 1 ἡ μὲν ψυχῶν, ἡ δὲ σωμάτων. III 61, 13 τὰ δουλείαν καὶ κάκωσιν καὶ δεινὴν ... ταπείνωσιν ἐπάγοντα τῇ ψυχῇ. I 251, 11 καθ' ὃν (sc. πεντηκοστὸν λόγον) ἄφεσις ψυχῇ δουλείας ... προκηρύττεται. III 61, 16 (ψυχῆς) τετρακόσια δὲ ἔτη γίνεται. II 80, 24 ὦ ψυχή, τὴν δεσποτείαν καὶ ἡγεμονίαν ταύτην ἀργαλεωτέραν τῆς ἐπαχθοῦς δουλείας νομίσασα. I 188, 23 δουλείαν ἀντὶ δεσποτείας ψυχῇ δεξάμενος τῇ ἑαυτοῦ. — I 156, 7 τὰ μὲν γὰρ τὰ δουλείας, τὰ δ' ἐκείνου δεσποτείας ἠξίωται. V 212, 20 οἱ δουλείαν ... τοῖς γένει μὲν ἐλευθέροις ... ἐπάγειν τολμῶσιν. V 213, 1 δεσπόται ... τῆς κατεχούσης δουλείας ἀπαλλάττοντες ἕνεκα φιλανθρωπίας. V 213, 16 διττὰς δουλείας ἐπιτειχίζοντες ἐφέδρους. III 155, 11 τῶν ἔτ' ἐν πόνοις καὶ δουλείαις ὑπαρχόντων. VI 13, 11 τῶν πόλεων αἱ μὲν ὀλιγαρχούμεναι καὶ τυραννούμεναι δουλείαν ὑπομένουσι. V 115, 12 sq. παρέχοντες ἄδειαν ἐλευθερίας ... ὅταν ἐπιγένηται ὁ ἀπ' ἀρχῆς δουλείας ἕβδομος ἐνιαυτός. — VI 34, 3 δεδιότες οὐ πόρθησιν ἀλλὰ ⟨δουλείαν⟩ (add. Mang.) τὴν ὑπ' ἀνδροφόνου. VI 43, 11 „οὔποτε δουλείη κεφαλὴ εὐθεῖα πέφυκεν" (Theogn. Eleg. 535).

δουλεύειν. I 156, 23 ἀνάξιος εἰ δ. σοφῷ. III 63, 1 οἱ μὲν ἀτελεῖς ... δουλεύομεν .... τὸ δὲ τέλειον γένος ἀδούλωτον. VI 16, 5 cf. III 108, 26. V 331, 1 ἵνα δουλεύσῃ (ὁ σώφρων) τῷ ἀδελφῷ (sc. τῷ ἀκολάστῳ, ad Gen. 27, 40). III 280, 23 τὰ φύσει ἐλεύθερα ἀνθρωπείων ἀνάγκῃ δοῦλα ἔσται .... οὐδ' ἑτέρων δοῦλα ἀλλὰ τῶν δουλευόντων. — III 275, 8 τὸ δ. θεῷ πάντων ἄριστον. I 196, 1 τὸ γὰρ δ. θεῷ μέγιστον αὔχημα. V 14, 21 ᾧ (sc. τῷ πατρί i. e. deo) τὸ δ. οὐκ ἐλευθερίας μόνον ἀλλὰ καὶ βασιλείας ἄμεινον. III 275, 7 ᾧ (sc. τῷ κυρίῳ i. e. deo) δουλεύοντες οὕτω γεγήθαμεν, ὡς οὐδεὶς ἕτερος ἐπ' ἐλευθερίᾳ. — I 157, 15 δ. τὸν αἰῶνα τῷ νῷ καὶ τῇ αἰσθήσει. I 166, 14 δ. πάθει. I 187, 22 δουλεύσεις τὸν αἰῶνα χαλεπαῖς δεσποίναις, οἰήσεσιν, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς κτλ. V 368, 17 (οἱ ἀλογοῦντες νόμων ἱερῶν) δουλεύοντες ⟨γὰρ⟩ πικρῶν μὲν ἐπιταγμάτων ὑπηρεσίας ἀναδέξονται τοῖς σώμασι. I 162, 16 ἴδε γέ τοι τὸν λίχνον, ὡς δουλεύει ταῖς παρασκευαῖς. — VI 32, 17 (Λακωνικὸς παῖς) φάσκων οὐχὶ δουλεύσειν. VI 33, 5 ὑμεῖς γε οὐ δουλεύσετε, πρὶν δ' ἄρξασθαι βίου βαρυδαίμονος. V 374, 18 ἐν ἐσχατιαῖς ὦσι γῆς δουλεύοντες (οἱ ἄνθρωποι) ..., ἡμέρᾳ μιᾷ πάντες ἐλευθερωθήσονται. V 213, 11 δουλεύσοντας ἐπὶ ξένης ἀνεπανάκτους. V 106, 5 cf. 107, 11 ἐάν, φησί, πραθῇ σοί τις τῶν ἀδελφῶν, ἓξ ἔτη δουλευέτω.

δούλη. III 104, 11 sqq. (Ἄγαρ) opp. κυρία (Σάρρα). III 78, 24 (Βάλλα). — III 13, 12 (αἴσθησις). III 88, 4 φιλοσοφία δ. σοφίας. III 78, 15 ταῖς εἰρημέναις δυνάμεσιν ὁ ἀσκητὴς ἐνομιλεῖ, ταῖς μὲν ὡς ἐλευθέραις καὶ ἀσταῖς, ταῖς δὲ ὡς δούλαις καὶ παλλακίσιν. — V 299, 12 μητ' ἔτι δούλην ἔχειν (τὴν αἰχμάλωτον). IV 55, 13 θεράπαιναν ἀγαγοῦ. τὸ μὲν σῶμα δούλην, ἐλευθέραν δὲ ... τὴν διάνοιαν. IV 249, 16 δούλην ... τὴν φύσει βασιλίδα ψυχήν. IV 89, 4 Αἴγυπτος ... νῦν ἐστι δ.

δουλικός. VI 10, 21. 32, 17 (χρεῖαι).

δουλοπρεπής. III 43, 8 (γένος). VI 43, 9 (οἱ διχόνοι καὶ δολεροί). I 156, 24 (ἦθος). II 110, 3 (ἐπιθυμία). — IV 77, 13 (κολακεία). V 292, 8 (μικροψυχία).

VI 65, 16 (σχῆμα). VI 132, 3 (τύχη). III 116, 14 (ὁ φαῦλος). VI 7, 7 (φρόνημα). V 251, 5. 289, 17 (ψυχή). VI 28, 20 θωπεία μὲν καὶ κολακεία καὶ ὑπόκρισις ... δουλοπρεπέστατα. — V 92, 12 (οἱ μὴ δουλοπρεπεῖς). VI 10, 11 (τὰ δουλοπρεπέστατα).

δοῦλος. III 280, 20 sqq. τὰ φύσει ἐλεύθερα ἀνθρωπείων ἀνάγκῃ δοῦλα ἔσται. II 246, 20 τὸ ἀγαθὸν κακοῦ. II 226, 15 φίλον γὰρ τὸ σοφὸν θεῷ μᾶλλον ἢ δοῦλον. I 206, 1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν ὑπήκοα καὶ δοῦλα ἀποφήνας. I 111, 30 πάντα ἡδονῆς δοῦλα. I 133, 1 φύσει γὰρ δοῦλον παρὰ θεῷ τὸ φαῦλον καὶ ἄλογον. I 110, 8 ἐν ψυχῇ καὶ ... δοῦλα καὶ θήλεα ... κινήματά ἐστι. III 79, 17 (τέχναι coni. παλλακαί). III 155, 10 δούλων (sc. ψυχῶν) δὲ δοῦλοι (δημιουργοί). VI 48, 17 τὰ ὑπήκοα φύσει καὶ δοῦλα (int. ζῷα). V 98, 10 τὰ δ' ἄλλα πάντα ὑπήκοα καὶ δοῦλα.

ὁ δοῦλος, δοῦλος absol. 1. **homo servilis conditionis**: IV 25, 17 γυναῖκες καὶ ἄνδρες καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι. V 107, 6 δούλῳ γὰρ οὐκ ἔστι μεῖζον ἐλευθερίας ἀγαθόν. VI 177, 12 sqq. τί γὰρ ἂν εἴη δούλῳ βαρύτερον κακὸν ἢ δεσπότης ἐχθρός; II 51, 5 οὔτε δούλοις δεσποτῶν (παρόντων) ἀδικεῖν ἀσφαλές. VI 199, 2 οὐδεὶς οὕτως μέμηνεν, ὡς δ. ὢν ἐναντιοῦσθαι δεσπότῃ. VI 158, 3 οὐ δεσπόται δούλων περιῆσαν. I 30, 2 καθάπερ δοῦλοι δεσπότην κατεπτήχασι. IV 197, 16 δεσπόται δούλων καταφρονήσαντες. V 142, 8 δεσπόται δούλων (προκρίνονται). IV 282, 19 χαριζόμενος τὰ δεσπότου δούλοις. IV 211, 16 προστάττειν ὡς οὐκ ἐλευθέροις ἀλλὰ δούλοις. VI 207, 21 γεγόνασιν οἱ πρὸ μικροῦ δοῦλοι δεσπόται ἑτέρων. III 305, 19 cf. IV 50, 15 ὥσπερ οἱ κακοὶ δοῦλοι. I 157, 25 ἑτέρως τύπτεται ὁ ἀθλητὴς καὶ ὁ δ. V 115, 19 τὰς ἐκ δούλων ὑπηρεσίας. IV 128, 10 τούτους ... δούλους ἀπέφαινε. III 264, 3 δούλων καὶ ἀνεπιστημόνων ἥδε ἐστὶν ὑπηρεσία. V 317, 7 ἐμπαροινοῦσι δούλοις ὁμοῦ καὶ ἐλευθέροις. — VI 39, 21 τὴν ἐπὶ ταῖς Σεμναῖς Θεαῖς πομπὴν ... δοῦλον μηδένα προσπαραλαμβάνειν. VI 40, 13 (Ἀργοναῦται) μηδένα ... προσέμενοι δοῦλον. VI 65, 5 ἐν δὴ τῷ ἱερῷ τούτῳ συμποσίῳ δ. ... οὐδείς. — VI 193, 11 (Ἑλικών). IV 113, 21 (Ἰωσήφ) τῷ ὄντι εὐπατρίδης, οὐ φύσει δ. II 23, 25 τίς γὰρ ἂν ὁμοίως γονεῦσι καὶ τέκνοις διαλεχθείη, τῶν μὲν φύσει δ., τῶν δὲ γένει δεσπότης ὤν; V 142, 12 γονεῖς ... δεσπόται opp. υἱοὶ καὶ θυγατέρες ... ὑπήκοοί τε καὶ δοῦλοι. I 265, 26 οἱ ... φιλάρετοι ... ὑπηκόων μᾶλλον δὲ καὶ δούλων ἀτιμότεροι. V 103, 21 τὰ δ' ἄλογα ζῷα ... δούλων ἔχει τάξιν. — 2. **leges de servis scriptae**: V 301, 14 sqq. (Μωυσῆς) περὶ δούλων νομοθετεῖ. IV 305, 13 sqq. τοὺς ἐπὶ δούλοις καὶ δεσπόταις (νόμους). V 103, 14 τοὺς μὲν ἐλευθέρους ὑπομεῖναί ποτε τὰς δούλων ὑπηρεσίας. V 106, 10 (opp. θῆτες). V 106, 14 μισθωτὸς ... καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ὤν. V 115, 9 τοῖς ἀργυρωνήτοις μὴ ὡς φύσει δούλοις ἀλλ' ὡς μισθωτοῖς. V 108, 14 παυσάσθωσαν οὖν οἱ λεγόμενοι δεσπόται τῶν ἐπὶ δούλοις σφοδρῶν καὶ δυσυπομονήτων ἐπιταγμάτων. V 191, 6 εἰ μέντοι δ. ὁ ἀναιρεθεὶς εἴη, τὴν τιμὴν ἐπανορθούσθω τῷ δεσπότῃ. V 204, 19 ἐάν τις ... καταφανῇ μὲν ἐλευθέρου ὀφθαλμὸν ἐκκόψας, τὰ αὐτὰ ἀντιπασχέτω, δούλου δὲ μή. V 210, 9 ὁ γὰρ πραθεὶς οὐκ εἰς ἅπαν ἐᾶται δ., ἀλλ' ἐντὸς ἑπταετίας ἀπαλλάττεται κοινῷ κηρύγματι. V 302, 5 sqq. τοὺς ... γενομένους ἐξ ἐλευθέρων δούλους οὐκ εἰς ἅπαν κακοπραγεῖν ἐᾷ. V 302, 14 ἱκέτης δὲ καὶ ὁ δ. V 303, 5 περὶ ... δούλων καὶ ἐλευθέρων καὶ συνόλως ἀνθρώπων. IV 205, 4 ῥᾳστώνην ... οὐκ ἐλευθέροις μόνον ἀλλὰ καὶ δούλοις ... διδούς. — 3. **neque sapientem neque ullum hominem esse servum**: V 103, 20 ἄνθρωπος γὰρ ἐκ φύσεως δ. οὐδείς. I 110, 5 ἀλόγων λογικῶν, σπουδαίων φαύλων, δούλων ἐλευθέρων. III 114, 13 εἰ μυρίων δεσποτῶν δ. ὢν ... ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐκήρυττες. I 157, 9 ὁ λέγων οὐ δ. Ἐμὸς ὁ κύριος νοῦς ἐστι, κύριος ἑαυτοῦ καὶ αὐτοκράτωρ. I 147, 8 δεσπότης ἀντὶ δούλου γίνομαι καὶ ἀνὰ κράτος νικῶ καλὴν νίκην καρτερίας καὶ σωφροσύνης. IV 76, 2 ἀλλ' οὐκ ἐγὼ δ., ... ἐφιέμενος ἐγγραφῆς τῆς ἐν τῷ μεγίστῳ καὶ ἀρίστῳ πολιτεύματι τοῦδε τοῦ κόσμου. I 156, 8 δ. γενέσθαι τοῦ σοφοῦ. — in Philonis libello, qui inscr. Περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον ἐλεύθερον εἶναι (VI 1—45), de servo agitur his locis: VI 1, 8 περὶ τοῦ δοῦλον εἶναι πάντα φαῦλον. VI 7, 5 sqq. οἵτινες ἐκ τῶν χρειῶν δοκιμάζουσι τὸν δοῦλον opp. ὁ ... ἀπὸ ταπεινοῦ καὶ δουλοπρεποῦς φρονήματος ... δ. ὄντως. VI 10, 14 sqq. ἕτεροι δ' εἰσὶν ἐκ γένους δοῦλοι. VI 10, 23 δ. γὰρ ἑκὼν οὐδείς. VI 11, 4 sqq. εἰ δέ τινας ὑπ' ἀνδραποδοκαπήλων ἐπευωνιζομένους ἰδών τις οἴεται δούλους εὐθὺς εἶναι. VI 12, 5 (opp. ὁ σοφός). VI 12, 8 δ. εὐδαίμων πρὸς ἀλήθειαν οὐδείς. VI 13, 6 δοῦλον

ἢ μόνον ἐλεύθερον εἶναι νομίζειν. VI 13, 15 παρ' οἷς μὲν ὀργὴ ἢ ἐπιθυμία ἤ τι ἄλλο πάθος ἢ καὶ ἐπίβουλος κακία δυναστεύει, πάντως εἰσὶ δοῦλοι, ὅσοι δὲ μετὰ νόμου ζῶσιν, ἐλεύθεροι. VI 14, 17 οὐδεὶς ἄρα τῶν σπουδαίων. VI 14, 18 ὁ ἄφρων cf. II 228, 22. VI 15, 5 οὐκ ἄρ' εἰσί τινες τῶν φαύλων ἐλεύθεροι, δοῦλοι δὲ πάντες. VI 17, 6. 7 οὐκ ἄρα δ. ὁ σπουδαῖος. VI 18, 6 δ. δ' εἴπερ ἦν (ὁ ἀστεῖος), ἠναγκάζετ' ἄν. VI 23, 2 δ. τε παρ' αὐτοῖς (sc. Ἐσσαίοις) οὐδὲ εἷς ἐστιν, ἀλλ' ἐλεύθεροι πάντες. VI 30, 6 τοῦτον οὖν πότερον δοῦλον ἢ κύριον ἀποφαντέον τοῦ δεσπότου. VI 39, 4 μήτε τινὰ τῶν σπουδαίων δοῦλον εἶναι. VI 44, 2 cf. 19 δοῦλοι δὲ καὶ μαστιγίαι πάντες, ὑπακούοντες ... ἀκράτου, λαχάνων, πεμμάτων. — 4. **qui se totum subiecit affectuum, sensuum, voluptatis arbitrio aut imperio:** IV 191, 7 ἀναγραφεὶς τοῦ πάθους δ. I 58, 15 οἱ πρῶτοι γενόμενοι δοῦλοι χαλεποῦ καὶ δυσιάτου πάθους. V 235, 8 τοὺς μὴ ἑνὸς πάθους, ἐπιθυμίας, ἀλλὰ συμπάντων κακοὺς δούλους. III 62, 11 ἡμεῖς ... ὠμῶν γενόμενοι δεσποτῶν (int. παθῶν) δοῦλοι. II 238, 19 δ. ὀργῆς. III 268, 23 κενῆς δόξης εἰσὶ δοῦλοι. VI 3, 18 δοῦλοι δ' εἰσὶ δόξης. V 210, 6 κέρδους. II 208, 13 ἐθῶν καὶ νόμων ... ἀκλεὴς δ. V 43, 6 τῆς ὁμοιοτρόπου φλυαρίας ἄθλιοι δοῦλοι. I 58, 4 (ὁ λογισμὸς) δ. (sc. τῶν αἰσθήσεων) ἀντὶ δεσπότου ... γίνεται. I 198, 2 cf. 163, 8 καὶ μὴν οὐδὲ τῆς αἰσθήσεως ἡγεμὼν εὑρίσκομαι, τάχα δέ που καὶ δ. ἀκολουθῶν ᾗ ἂν ἄγῃ. I 132, 21 τὸν δὲ Ἠσαῦ ὑπήκοον καὶ δοῦλον ἔτι κατὰ γαστρός. III 267, 6 δι' ἧς (sc. γεύσεως) ἀντ' ἐλευθέρου δ. ὁ δειπνοθήρας ... ἀνεφάνη. I 147, 5 δ. ἐγενόμην τῶν παρασκευασμένων. II 107, 11 δοῦλοι γίνονται τῶν τρεφομένων. V 229, 21 ἀκράτου καὶ ἰχθύων καὶ ἐδεσμάτων κακοὺς δούλους. I 156, 14 δ. εἶ χαλεπῶν καὶ ἀφορήτων τῶν ἐν σαυτῷ δεσποτῶν. I 157, 5 ὅστις δὲ τολμᾷ λέγειν ἑαυτοῦ τι εἶναι, δ. τὸν πάντα αἰῶνα γεγράψεται. IV 75, 14 ὁ δὲ πολιτικὸς ... αὑτὸν δ' οὐχ ὁμολογήσει δοῦλον ἀλλ' ἐλεύθερον. IV 69, 3 ὁ δημοκόπος ... δ. ἀντ' ἐλευθέρου γίνεται διὰ τῶν τιμῶν. — 5. **δοῦλοι τοῦ θεοῦ.** III 2, 12 τοῦ θεοῦ. II 277, 5 εὔηθες τοὺς δούλους οἰηθῆναι πρὸ τῶν φίλων τοῦ θεοῦ τῆς ἀρετῆς χώραν διανέμεσθαι. I 291, 18 δούλους ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) ... ἀπεργάσεται. III 165, 8 ἐψόμεθα οἱ δοῦλοι τῷ δεσπότῃ (sc. θεῷ). IV 168, 17 θεῷ ... ὁ σύμπας κόσμος ὑποβέβληται καὶ τα τούτου μέρη ... ὡς δεσπότῃ δοῦλα ὑπηρετήσοντα. I 271, 5 τὴν εὐσέβειαν ... εἶναι θεοῦ θεραπείαν, ὑπηρεσίαν τινὰ τοιαύτην φαμέν, ὁποίαν δοῦλοι δεσπόταις ... ὑπηρετοῦσι. I 190, 16 ἀνάγκη δ' ὡς ὑπήκοον καὶ δοῦλον, οὕτως ἡγεμόνα ἐν τῷ παντὶ εἶναι καὶ κύριον.

τὸ δοῦλον, τὰ δοῦλα, δοῦλα absol. III 162, 15 τὸ δ. ἐπιτετειχικότες ψυχῇ τὸ σῶμα. I 232, 6 οἳ ψυχῆς προκρίνουσι σῶμα, τῆς δεσποίνης τὸ δ. — II 254, 12 sq. τὰ φύσει δοῦλα opp. τὰ δεσπόζοντα. IV 205, 7 cf. 168, 17 καθάπερ δοῦλα θεραπεύοντα τὸν φύσει δεσπότην.

δουλοῦν. I 133, 6 ἡ τυχοῦσα κακίας γένεσις ... τὸν λογισμόν. VI 44, 19 (ψυχὴ) μὲν αὐτήν.

δουλοῦσθαι. I 103, 22 (ψυχῆς) χρώμασι καὶ σκιαῖς ... δεδουλωμένης. I 117, 8 τὸ δ' ὑπομιμνήσκεσθαι ... δουλοῦται βιαίως τὸν λογισμόν. I 100, 6 ὁ νοῦς, ὅταν αὐτῇ (sc. αἰσθήσει) δουλωθῇ. I 162, 14 τό τε γὰρ κάλλος τὴν ὅρασιν ἐδουλώσατο. I 96, 19 δεδουλώμεθα. III 107, 4 ὅσα τοὺς ἄλλους εἴωθε δ. VI 42, 8 οὓς ... ὁ τοῦ συνειδότος ἔλεγχος ... πέφυκε δ. VI 6, 14 οὐδὲν οὕτως δ. πέφυκε διάνοιαν, ὡς τὸ ἐπὶ θανάτῳ δέος. III 229, 17 δουλούμενος ἀνάγκῃ. V 301, 4 χάριτι δουλωθείς. — IV 160, 13 τὴν πληθὺν ... δουλωσόμενος.

δράγμα. V 127, 21. 128, 21 (ἀπαρχή). V 125, 10. 271, 8 (ἑορτή). V 96, 7 ἱερόν. IV 304, 9 χαριστήριον. V 129, 11 ἡ ἐπὶ τῷ δράγματι πανήγυρις. III 262, 10 sqq. 265, 16. 271, 21. 276, 20 (ὄναρ) περὶ τῶν δραγμάτων. — V 104, 3 δραγμάτων συγκομισθέντων. — All: III 264, 5 sqq. δράγματα δ' ἀλληγοροῦντές φαμεν εἶναι πράγματα.

δράκων. II 114, 17. cf. 24 τὴν ... δικάζουσαν ἕκαστα τῆς ψυχῆς δύναμιν ὡμοίωσε δράκοντι. II 284, 18 τὰς βακτηρίας εἰς δρακόντων μεταστοιχειοῦσι φύσεις. IV 140, 28 cf. 137, 20. 141, 5 ἡ (sc. βακτηρία) μὲν δ. αὐτίκα γίνεται. V 337, 22 Τριπτόλεμον ... ἀρθέντα μετέωρον ἐπὶ πτηνῶν δρακόντων. VI 111, 10. 112, 5. 9 τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντας.

δρᾶν. I 62, 19 (θεὸς) τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀρχὴ τοῦ δ. ἐστιν. IV 293, 6 θεὸν δρῶντα καὶ κοσμοποιοῦντα. I 4, 2 ἅμα γὰρ πάντα δ. εἰκὸς θεόν. I 114, 23 ἑνὸς ὄντος αἰτίου τοῦ δρῶντος. III 39, 17 τοῦ ἀοράτως πάντα δρῶντος. III 138, 8 τὸ δρῶν αἴτιον, τὸ πῦρ. I 98, 4 sqq. 120, 15. 294, 29. II 128, 11. 183, 21. 231, 6. III 177, 28. 199, 5. IV 57, 23. 190, 19. 284, 21. V 99, 12. 160, 12. 200, 16. 254,

19. VI 80, 9. 85, 2 (opp. vel coni. πάσχειν). I 297, 1 τὸ δὲ κατὰ κίνησίν τε καὶ ἐνέργειαν ἅτε ἐν τῷ δ. ἐπινοούμενον. II 223, 5 (οἱ δρῶντες coni. οἱ ἐνεργοῦντες). — I 224, 3 ἁμάρτημα. I 173, 13 τὸ μὴ καθῆκον. I 168, 4 κατὰ κακίαν ἕκαστα. I 160, 3 καὶ ὁ φαῦλος ἔνια δρᾷ τῶν καθηκόντων. II 129, 21. 230, 8 τὰ καλά. V 338, 18 τὰ ἀκόλουθα πρὸς τὴν τῶν ἀρίστων βίων ... τελείωσιν. I 160, 2 πολλὰ γὰρ εὐλόγιστα. II 100, 6 εἰρήνης καὶ πολέμου ἔργα. VI 17, 3 πάντα δ. καὶ ζῆν ὡς βούλεται. I 261, 5 εἰ τοῦτο δρῶντες „ὑγιαίνουσιν". I 254, 1 sqq. 255, 9 οἱ τὸν ἀκούσιον φόνον δράσαντες. I 282, 6 ἐν οἷς δρῶσι πολλὰ βλάπτουσιν. — II 119, 7 τέχνης καὶ δυνάμεως ἔργα. I 30, 3 δοῦλοι . . . τὰ προσταττόμενα. I 199, 13 ἔργον ὠνουμένων δρῶσι. I 190, 7 σκιαμαχίᾳ τι παραπλήσιον. I 271, 13 ἑαυτοὺς ἑκάτερον δρῶντες. I 188, 24 πάνθ' ὅσα δράσειν ἐνενόησε. I 274, 16 ἐπὶ ⟨τῇ⟩ τοῦ δεδρακότος γνώμῃ. II 150, 21 πρὸς τὴν τοῦ δράσαντος ἀπόδοσιν. — I 273, 9 δρᾶν τὰ ἅγια. IV 28, 16 cf. 42, 14 (τὰ δρώμενα).

δράξ. All; III 270, 25 τῇ δρακί, τὸ δ' ἐστὶ πάσαις ταῖς διανοίαις λαβαῖς.

δραπετεύειν. II 310, 3.

δραπέτης. II 310, 1 ὁ νοῦς ... γίνεται.

δρασμός. I 171, 8. cf. III 154, 10 (τῆς Ἄγαρ). I 254, 8 τούτοις (sc. Λευίταις) δὲ ὁ δ. ἑκούσιος. I 108, 29 τῶν παθῶν. I 156, 16 ἐὰν δὲ τούτους (sc. τοὺς ἐν σαυτῷ δεσπότας) δρασμῷ χρησάμενος καταλίπῃς. II 273, 27 δευτέρα ἔφοδος εἰς σωτηρίαν. III 126, 11 θάνατος δ' ὁ ἀπὸ τούτου (sc. τοῦ ὄντος) δ. II 309, 25 τὴν ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις ὁδὸν δρασμὸν εἴρηκεν. I 108, 29 cf. III 61, 24. 112, 20. 115, 10 (coni. φυγή).

δραστήριος. I 2, 18 sq. αἴτιον ... ὁ τῶν ὅλων νοῦς. I 191, 22 τὸ τῶν ὅλων αἴτιον. III 159, 19 δυνάμεις. I 294, 29 τὸ ὄντως ὄν. III 112, 11 (οὐσία) — I 132, 7 δραστηρίως.

δραστικός. V 48, 19 (αἴτιον). III 104, 21 διάνοια. IV 212, 17 (στοιχεῖα).

δραχμή. III 43, 4. 14. 21 (coni. μονάς). III 95, 10 δραχμὴν μίαν εἶναι τὸ ἄκουσμα. V 93, 13—18 εἶναι τιμὴν δραχμὰς διακοσίας κτλ.

δρομεύς. II 35, 16. 64, 3. 118, 10.

δρόμος. I 263, 20 γλώττης. III 55, 16 × τῆς διανοίας. II 135, 6 τῆς φύσεως. II 138, 9 τῶν ψυχῆς ὀμμάτων. IV 268, 10 εἰς οὐρανόν. I 278, 24 (ὁ νοῦς) βραχὺν ὅρον τοῦ ... δρόμου νομίσας τὸν κόσμον εἶναι. I 123, 23 coni. ἀγώνισμα.

δρόσος. V 366, 21 cf. 292, 12. II 288, 9 τι τῶν αὔξειν δυνάμεων. IV 168, 4. 169, 9 (int. μάννα). IV 261, 21 καρπὸν αἰθέριον ἐν δρόσῳ. I 150, 11 λόγος θεοῦ συνεχής, ἐοικὼς δρόσῳ.

δρύινος. III 84, 13. 118, 16 cf. 119, 3 (Ἠσαῦ).

δρῦς. All: III 84, 11 sqq. Ἠσαῦ. II 313, 8 τὸν ... παιδείας πόνον.

δυάς. IV 227, 6 cf. I 33, 21 = γραμμή (coni. μονάς = σημεῖον κτλ.). III 270, 9 (= τὸ γενόμενον opp. μονάς = ὁ πεποιηκώς). V 200, 12 (εἰκὼν) παθητῆς καὶ διαιρετῆς ὕλης. V 44, 8 (διαιρετή). V 346, 12 sq. τοῖς ἀπὸ δυάδος μονάδος φύσιν ἐρευνῶσι. I 4, 7. 10 περιττῶν ... ἀριθμῶν ἀρχὴ τριάς, δ. δ' ἀρτίων. I 16, 5 ῥύσει μὲν ἑνὸς ... συνίσταται. IV 28, 12 τὴν γείτονα μονάδος δυάδα. I 32, 20 (ἑπτὰ) διαιρεῖται ... εἰς δυάδα καὶ πεντάδα. V 44, 8 (διαιρετή). I 62, 6 δ. μέντοι καὶ τριὰς ἐκβέβηκε τὴν κατὰ τὸ ἓν ἀσωματότητα. IV 267, 21 (σῶμα καὶ ψυχή). II 52, 8 τὸ ... μετὰ λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν οὐ βέβαιον, ὅτι δ. II 75, 9 τὸ ... πνεῦμα ... τὴν δυάδος κρᾶσιν ἁρμονίως ἀποτελεῖ. II 75, 10 δυάδι μεριστῇ. II 75, 6 ἀκούομεν δ' ἡμεῖς δυάδι.

δύειν. III 230, 14 cf. 7 δύντος τοῦ θνητοῦ καὶ ἀνθρωπίνου φέγγους. I 292, 19 τὰ μὲν χερσαῖα καθ' ὕδατος δύντα. II 141, 22 ἀφροσύνη. I 51, 16 ἔνυδρον (ζῷον). I 150, 22. III 205, 19. 222, 21. 23 (ἥλιος). I 72, 16 (ὁ ὀρθὸς λόγος). I 40, 23 (πλειάδες). III 220, 18 τὰ ... λόγων φέγγη. III 60, 15 sqq. τὸ ἀνθρώπινον (φῶς) κτλ.

δύναμις. 1. vires physicae, quibus corpora hominum animaliumque moventur: III 17, 15 ἑκάστου (sc. σώματος, αἰσθήσεως, λόγου) δὲ τὰς δυνάμεις ἀναθεῖναι θεῷ. II 207, 9 εἰ ... αἱ ἁπλαῖ δυνάμεις ἐκποδών, αἱ δὲ μικταὶ ... προὖπτοι. II 69, 9 τῷ μὲν ἐκ πλειόνων συνόδου δυνάμεων γενομένῳ πλειόνων ἔδει μερῶν. II 99, 20 περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ἡμῶν δυνάμεων (εἶναι τὸν λόγον). II 185, 17 ἰσχὺν μὲν τὴν ἐν θεῷ, δύναμιν δὲ τὴν παρὰ ἀνθρώποις εὑράμενος. I 95, 5 sq. πλευρὰς ὁ βίος ὀνομάζει τὰς δυνάμεις. I 49, 14 τάς τε μορφὰς καὶ τὰς δυνάμεις. V 275, 7 τούτων γὰρ ἕκαστον ... δ. ἐστιν. III 154, 2. V 9, 20 (ἀνθρωπίνη). I 28, 13 ταῖς ἐν ἡμῖν δυνάμεσιν. II 150, 4 ὅσαι περὶ ἡμᾶς. I 7, 7 πρὸς δὲ τὰς τῶν εὐεργετουμένων δυνάμεις. — I 50, 1 cf. 200, 19 τάς τε τοῦ σώματος καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. II 174, 12 τῶν δὲ σωμάτων. V 25, 1

τὰς μὲν τοῦ σώματος δυνάμεις ἀνιείς. II 49, 16 τὰ χρήματα, τὴν δόξαν, τὴν σωμάτων δύναμιν. V 82, 25 αἱ τοῦ σώματος δυνάμεις ... φθείρονται. II 239, 2 οὐ δυνάμει σώματος. II 239, 21 τῶν ἐν τοῖς σώμασι δυνάμεων ἰδιότητας. III 102, 3 κατὰ τὸ σῶμα. II 217, 24 περὶ τὸ σῶμα. V 279, 1 μήτε ἀριθμὸν μήτε σώματος δύναμιν ἐλαττωθέντων. — I 279, 8. IV 32, 12. 143, 8. 166, 1 (ζωτική). IV 74, 3 εἰς τὸ γεννᾶν. I 63, 19 τελείωσις δέ ἐστι δ. τῆς τοῦ ὁμοίου σπορᾶς. I 98, 20 „ὀστοῦν ἐκ τῶν ἐμῶν ὀστῶν" τουτέστι δ. ἐκ τῶν ἐμῶν δυνάμεων. VI 178, 24 τῶν γὰρ ἐντὸς σπλάγχνων ἡ δ. ἐκ φύσεως φλογωδεστάτη. V 53, 6 ἔχει δὲ διττὴν δύναμιν ἧπαρ. VI 62, 17 ἑνωτικαῖς δυνάμεσιν. I 43, 4 ἐκ δυσκρασίας τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων πυρετοί. — II 31, 14 ἰατρὸς ἀγαθὸς ... πρὸς τὴν τοῦ θεραπευομένου δύναμιν ἀφορῶν. I 218, 6. II 227, 13. 233, 11. V 350, 14 (synon. ὑγίεια). I 30, 1 ἀλκαί τε καὶ δυνάμεις. IV 78, 18 δύναμιν ἀνανταγώνιστον καὶ εὐεξίαν ... κτώμενοι. IV 89, 15 δυνάμεσι καὶ ῥώμαις καὶ εὐεξίαις σωμάτων. I 71, 12 τὸ ... πνεῦμα νενόηται κατὰ τὴν ἰσχὺν καὶ εὐτονίαν καὶ δύναμιν. I 86, 26. 98, 21. II 193, 23. III 200, 8. 220, 2. V 110, 16 (coni. ἰσχύς). I 158, 2 (coni. ῥώμη). I 218, 2. II 33, 19 cf. 99, 18 χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. II 270, 9 παντὶ σθένει καὶ πάσῃ δυνάμει. III 194, 21 κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν. III 270, 2. 14 (coni. χείρ). III 48, 13 opp. ἀδυναμία. II 205, 24 τὸ ... ἔλαττον χαλᾷ, τὸ δὲ πλέον ἐπιτείνει τὰς δυνάμεις. III 126, 25 ὁλοκλήρῳ καὶ παντελεῖ δυνάμει. I 95, 7 δύναμιν ἐρρωμένην ἐν τῷ ᾄδειν. I 120, 15 τήν τε γὰρ τοῦ δρῶντος δύναμιν καὶ τὸ τοῦ ὑπομένοντος πάθος αὐτὸς ἐκδέχεται. I 283, 27 προσετίθει τὴν ἰσχὺν τὸ περὶ αὐτὸν γεῶδες, ἀλλὰ μὴ καὶ τῆς οὔσης ὑφῄρει δυνάμεως. I 218, 7 οἷς (sc. πόνοις) φροντὶς εἰσέρχεται τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων, ἐξ ὧν συνεκρίθησαν. III 171, 25 ἐκ τοῦ πονεῖν. VI 30, 11 σθεναρωτέρᾳ δυνάμει. VI 80, 6 ὧν οὐδεμία δ. ἀποδρᾶσα. — V 373, 10 cf. IV 144, 15. V 101, 19. 259, 11 συλλεγομένη καθάπερ ἀθλητὴς προηγωνισμένος δύναμιν. VI 8, 11 τὴν δὲ τοῦ ἀντιπάλου δύναμιν. III 171, 27 ὡς μὴ ... αὐτοῖς ἀπορραγεῖεν αἱ δυνάμεις. I 267, 24 οὐκ ἀγωνιστῶν ἐπιδείκνυσθαι δόξουσι δύναμιν. II 117, 12 πρὸς ἐρρωμενεστέρας δυνάμεως βιασθείς. II 165, 2 ὃ δι' ἔνδειαν τῆς συνεχούσης δυνάμεως ... ῥήγνυται. V 106, 22 cf. 206, 4 βαρυτέροις τῆς δυνάμεως ἄχθεσι. V 226, 8 τοὺς ἐλάττους ταῖς δυνάμεσιν. IV 128, 13 ἐπιτάγματα ... βαρύτερα τῆς δυνάμεως. IV 302, 2 πλέον τῆς δυνάμεως. — I 277, 5 ἡ ... κοινὴ πρὸς τὰ ἄλογα (ζῷα) δ. οὐσίαν ἔλαχεν αἷμα. I 68, 13 ἁλύσεως τρόπον αἱ τοῦ ζῴου δυνάμεις ἀλλήλων ἔχονται. III 292, 23 τὰ πτηνὰ ... πάντα ... τῇ παμφάγῳ δυνάμει καταναλώσουσιν. I 21, 14 (ζῷα) διαφέροντα καὶ ταῖς ῥώμαις καὶ ταῖς ... δυνάμεσιν. V 356, 2 τὰς ἀλκὰς καὶ τὰς δυνάμεις ἀήττητα (ζῷα). II 35, 15 πρὸς ταύρου δύναμιν ἢ ἐλέφαντος ἀλκήν. V 257, 6 ἵνα μὴ περιττῇ δυνάμει τοῦ μᾶλλον ἐρρωμένου τὸ ἀσθενέστερον ἁμιλλᾶσθαι. V 235, 20 (πτηνὰ) ἐπιβούλοις κεχρημένα ταῖς δυνάμεσιν. — II 161, 15 τὴν δύναμιν τοῦ παρέχοντος αὐτῇ (sc. τῇ μέθῃ) τὰς ἀφορμὰς φυτοῦ. II 64, 11 τὴν δὲ φύσιν ἀπένειμε τοῖς φυτοῖς κερασάμενος αὐτὴν ἐκ πλείστων δυνάμεων. II 36, 7 σπέρμα τὰς ἰδίους οὐκ ἂν ἐπιδείξαιτο δυνάμεις. V 315, 3 (φυτὰ) γεωργικῆς ἐπιστήμης δεόμενα πρὸς κραταιοτέραν δύναμιν.

2. **vires sensuum, animae humanae, mentis:** I 233, 5 πολλὰς γὰρ δυνάμεις αἰσθητικάς τε καὶ νοητὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἡ φύσις δημιουργήσασα. II 310, 12 ἐκ γὰρ αἰσθήσεως αἱ ἄλογοι ὡς ἐκ διανοίας αἱ λογικαὶ δυνάμεις εἰσί. I 98, 16 ἣν πρότερον εἶχε δύναμιν (ἡ αἴσθησις) καὶ καθ' ἕξιν ἠρεμοῦσαν. IV 7, 19 αἱ ἐν ἡμῖν δυνάμεις ... αἵ τε πέντε αἰσθήσεις καὶ ὁ προφορικὸς λόγος ... ἡ δ' ἑβδόμη δ. ἡ περὶ τὸν ... νοῦν. II 190, 18 (πέντε αἰσθητικαί). III 176, 1 cf. 175, 31 ἑπτὰ (τοῦ ἀλόγου). III 151, 20 cf. 136, 5. 214, 18 (ὅρασις, ἀκοή, ὀσμαί) καὶ αἱ συγγενεῖς δυνάμεις. III 104, 18 σωματικῶν γὰρ ὀργάνων καὶ δυνάμεων τὰ ἐγκύκλια χρεῖα. II 200, 4 αἱ τοῦ ἄλλου σώματος ἅπασαι δυνάμεις. I 217, 6 ἐπὶ σκότους δὲ ἡ δ. ἀνωφελὴς ἑκατέρου (sc. χρώματος καὶ ὀφθαλμοῦ). II 185, 14 ἀκοῆς (opp. ὅρασις). III 241, 12 ἀκουστικὴ πρὸς μάθησιν ἑτοιμοτάτη. II 207, 1 κατὰ τοὺς μυκτῆρας. III 78, 6 sqq. ἡ διὰ τῶν φωνητηρίων ἑρμηνευτικὴ δ. V 83, 7 διὰ φωνῆς διττὴν ἐχούσης δύναμιν. I 214, 12 ποιοτήτων δυνάμεων τῶν κατὰ ἁφὴν καὶ πᾶσαν αἴσθησιν. II 160, 6 (ἡ) ἀνὰ πᾶν τὸ σῶμα (σκιδναμένη, ἁφή). I 190, 12 cf. II 296, 6. III 162, 17 (ψυχικαί). I 22, 19 εἰς τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις τήν τε θρεπτικὴν καὶ τὴν αἰσθητικήν. I 95, 20 ἄλλη δ. ἐν ψυχῇ ..., ἡ αἰσθητική. V 200, 4 (ψυχὴ) ἀποτείνουσα καθάπερ χεῖρα τὴν δύναμιν αὐτῆς. II 139, 25 (διήκουσαι μέχρι τοῦ σώματος

μερῶν). I 244, 3 ἐν ψυχῇ δύναμιν, δι ἧς κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καὶ ἀποτίκτει πολλὰ διάνοια. III 248, 12 τῶν γεννημάτων τούτων (sc. τῆς ψυχῆς). II 266, 22 τὰ τῆς ψυχῆς μέρη ταῖς οἰκείαις δυνάμεσιν ἀσυγχύτοις χρῆσθαι. I 279, 23 πρὸς δὲ τὰς ἐν ψυχῇ δυνάμεις. II 108, 9 περὶ τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων λογικῶν τε αὖ καὶ ἀλόγων. II 250, 15 ἑκάστας τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων προσκληρώσαντες τὰς μὲν λογικῇ τὰς δὲ ἀλόγῳ μερίδι. I 187, 17 ὥσπερ ἀπταίστοις κεχρημένος ταῖς περὶ ψυχὴν ἁπάσαις δυνάμεσί τε καὶ ἐνεργείαις. III 282, 6 τὰς περὶ ψυχὴν δυνάμεις. III 293, 10 ὅσαι ψυχῆς δυνάμεις. I 277, 1 συγγενὴς δ. τῶν κατὰ ψυχήν. V 270, 1 ὑγεία δὲ ψυχῆς εὐκρασία δυνάμεών ἐστι. III 283, 10 cf. I 258, 15. 259, 18. II 114, 10 αἱ ἄλογοι δυνάμεις τῆς ψυχῆς. I 143, 6 οὐχ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς (sc. ψυχῆς) οὐδὲ ἡ δ. περιεποίησε τὸ καλόν. III 274, 12 ἕως οὖν ἔτι σῴαν ἔχει τὴν ἑαυτῆς δύναμιν ἡ ψυχή. III 233, 7 ἡ δυνάμεως ἀκαθαιρέτου ψυχὴ μεταλαβοῦσα. II 114, 16 τὴν ... τρόπον τινὰ δικάζουσαν ἕκαστα τῆς ψυχῆς δύναμιν. III 134, 2 ἥ τ' ἐπὶ μέρους ψυχή, καθόσον δυνάμεως μεμοίραται. III 259, 5 ὁπόταν ... ἡ ψυχὴ ... δυνάμει προγνωστικῇ τὰ μέλλοντα θεσπίζῃ. IV 14, 7 ὅσαι περὶ αὐτὸ (sc. τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικὸν) δυνάμεις. III 149, 28 τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν ... δυνάμεις πολλὰς ... ἀνομβροῦν. V 365, 11 ταῖς ἐν κεφαλῇ καὶ ὑπεράνω δυνάμεσιν. — IV 7, 23 ἡ δ' ἑβδόμη δ. ἡ περὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν. I 69, 9 ὁ θεὸς ἐμπνεύσειεν αὐτῷ (sc. τῷ νῷ) δύναμιν ἀληθινῆς ζωῆς. I 124, 1 ἄνευ γὰρ τῶν δυνάμεων ὁ νοῦς καθ' ἑαυτὸν γυμνός. I 124, 3 μία δὲ τῶν (τοῦ νοῦ) δυνάμεων καὶ ἡ αἴσθησις. I 97, 16 τῶν πολλῶν τοῦ νοῦ δυνάμεων μίαν ἔλαβε τὴν αἰσθητικήν. I 154, 16 cf. 184, 21. 186, 1 (ἀπὸ τοῦ νοῦ) αἱ αἰσθητικαὶ τείνονται δυνάμεις. I 184, 23 (ὁ νοῦς) ἐνδέων δυνάμεως, ᾗ καταλαμβάνεσθαι σώματα πέφυκε. I 185, 15 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) ποιότητι, δυνάμεσιν, ἕξεσι κτλ. I 97, 26 σὺν γὰρ πολλαῖς δυνάμεσιν ἠρεμούσαις αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) κατεσκεύαζε. I 95, 10 ὁ γυμνὸς καὶ ἀνένδετος σώματι νοῦς ... πολλὰς ἔχει δυνάμεις. I 220, 12 cf. 270, 22. II 14, 26 (ὁ νοῦς) τῶν κατὰ ψυχὴν ἀλόγων δυνάμεων ἡνίοχος. I 185, 20 (ὁ νοῦς) περιαθρήσας ἑαυτόν τε καὶ τὰς δυνάμεις. I 279,2 ὁλκὸς γὰρ ἡ δ. αὐτοῦ (sc. τοῦ νοῦ). I 124,1 cf. III 221, 23 αἱ δυνάμεις αὐτοῦ (sc. τοῦ νοῦ) πᾶσαι. I 99, 11 ὁ γὰρ νοῦς ... σὺν πολλαῖς δυνάμεσι καὶ ἕξεσιν ἐγεννᾶτο. I 68, 24 κατὰ τὴν τοῦ νοῦ τονικὴν δύναμιν. II 28, 5 (ὁ νοῦς) τὰς δυνάμεις ἐφ' ἕκαστον ἄγει τῶν αἰσθητικῶν ὀργάνων. II 269, 9 πατὴρ μὲν ἡμῶν ὁ νοῦς σπείρων εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις. II 27, 25 τοῦ νοῦ ... τὰς δυνάμεις καθάπερ ὀχετοὺς ἀνευρύνοντός τε καὶ τείνοντος. II 291, 14 ὁ νοῦς ... ταῖς περὶ αὐτὸν ἁπάσαις φυλαῖς τε καὶ δυνάμεσιν ὑγιαινούσαις χρῆται. II 301, 23 αἱ τοῦ βασιλεύειν ἀξίου νοῦ δορυφόροι δυνάμεις. II 142, 26 τὸν μέσον νοῦν, ὁλκοῖς πρὸς τἀναντία κεχρημένον δυνάμεσιν. IV 18, 11 νοῦς ἀόρατος καθάπερ θαυματοποιὸς ἔνδοθεν ὑπηχεῖ ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσιν. I 95, 17 ἡ διανοητικὴ δ. ἰδία τοῦ νοῦ ἐστι. II 9, 9 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα, διανοήσεις, βουλαὶ κτλ., ἄλλων ἀριθμὸς δυνάμεων ἀδιεξίτητος. II 63, 18 ἔννοιαν καὶ διανόησιν ..., βεβαιοτάτας δυνάμεις. II 279,5 νοήσεως καὶ ἐπιστήμης. — III 92, 2 ὅσαι περὶ αὐτόν (sc. τὸν λογισμόν) εἰσιν. I 221, 1 τὰς παρὰ τὸν αἱροῦντα λόγον δυνάμεις. — cf. Nr. 3.

3. **ingenii facultates, virtutes et vitia, vires affectuum:** III 121, 11 δυνάμεις τε καὶ πράξεις ἀνδρῶν τελειοτάτων. IV 119, 11 τὰς δυνάμεις ἃς ἔσχον διὰ παιδείας. V 235, 13 κραταιοτέρᾳ δυνάμει πρὸς τὴν ῥοπὴν τῆς ὁλκῆς ἀντιβιάσασθαι παιδείας κανόσιν ὀρθῆς. — III 87, 14 ἔχει γὰρ ἑκάστη τέχνη ... ὁλκούς τινας δυνάμεις. VI 120, 9 cf. II 119, 7 διὰ τέχνης ... ἢ δυνάμεως. II 284, 14 τέχνῃ τε καὶ δυνάμει. II 240, 2 οὐκ ἐπιστήμῃ μόνον ἀλλὰ καὶ δυνάμει. IV 201, 21 ἡ συζυγία ... τῶν τεττάρων δυνάμεων (sc. βασιλικῆς, νομοθεσίας, ἀρχιερωσύνης, προφητείας). IV 119, 18 (ἀρχιερωσύνη, νομοθετική). IV 200, 12 (βασιλικὴ καὶ φιλόσοφος). VI 166, 2 (βασιλικαί). IV 13, 7 sqq. μετεποιεῖτο τῶν τριῶν ἕκαστος δυνάμεων (sc. διδασκαλικῆς, φυσικῆς, ἀσκητικῆς). — I 264, 20 τοιαύτῃ δυνάμει χρησάμενος ... Ἰσαάκ. V 61, 7. 10 ἰατροὺς καὶ τὰς παρ' αὐτοῖς δυνάμεις. I 274, 28 οἱ σοφισταὶ πολεμίοις χρῆσθαι ταῖς ἐν αὐτοῖς δυνάμεσι. II 31, 7 πρὸς τὴν τῶν γνωρίμων δύναμιν. — IV 124, 15 τὰς δυνάμεις ὑπερέβαλεν. IV 232,6 καθ' ὅσον δυνάμεως εἶχον. VI 18, 5 (διάνοια) δεδιδαγμένη μήτε ὡς ὁλκὸν ἔχουσι δύναμιν ἐνδιδόναι. VI 42, 19 ταύτῃ τις πεφραγμένος τῇ δυνάμει. IV 86, 4 ὄγκῳ δυνάμεως βιαζόμενοι φθάνειν εἰς ἀποδοχήν. IV 45, 12 καθ' ὅσον ἔχει δυνάμεως ὁ ληψόμενος. IV 24, 24 τῆς ἰδίας δυνάμεως ἀποπειρᾶσθαι. — III 197, 20 πρὸς

τὴν τοῦ καθαιρομένου καὶ μετανοοῦντος δύναμιν. III 145, 18 κατὰ ἀνθρωπίνην δύναμιν. V 46, 6 κατ' ἐμὴν δύναμιν. — II 187, 9 ἡ ἐν τῷ σοφῷ. II 187, 20 μυρίας (ὁ σοφὸς κεχώρηκεν). II 191, 8 τοῦ μόνου σοφοῦ τὰς αὐτοῦ χαριστηρίους δυνάμεις. II 128, 24 αἱ ... δυνάμεις σπουδῆς, βελτιώσεως, τελειώσεως. V 319, 3. 11 δυνάμεις, ὧν ὅ γε ἀστεῖος ὡς οἰκειοτάτων περιέξεται. III 84, 23 ἡ ... λογισμοῦ φιλοθεάμονος πρὸς ἀστὰς καὶ παλλακίδας δυνάμεις σύνοδος. II 127, 5 περὶ τῶν κατὰ ψυχὴν δυνάμεων, δι' ὧν συμβέβηκεν ἀρχάς τε λαμβάνειν καὶ προκοπὰς καὶ τελειότητας. II 53, 6 τὸ φαῦλον τῷ σπουδαίῳ δύναται ... ἔχειν ἀπηρτημένας ... δυνάμεις. II 27, 9 οἱ δὲ τῇ ... σοφίᾳ πιαινόμενοι βέβαιον ... ἴσχουσι δύναμιν. II 128, 5 (ὁ) τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις (ἐπιστάμενος). II 291, 20 ὅτῳ ... ὁ θεὸς καὶ δύναμιν ἔδωκεν ἀνανταγώνιστον. III 112, 24 ἀσκητικαί. III 241, 12 (ἀσκητική). III 11, 5 τὰς προσκεκληρωμένας τῷ ἀσκητικῷ δυνάμεις. — III 23, 9 (κλῆρος) μείζων ἴσως τῆς δυνάμεως τοῦ λαμβάνοντος. IV 50, 14 πλέον τῆς δυνάμεως φρονήσαντες. V 354, 3 οὐ ... βαρύτεραι τῶν χρησομένων δυνάμεως αἱ προστάξεις. II 32, 3 πρὸς δὲ τὴν τῶν ὠφεληθησομένων ἀεὶ δύναμιν (χρησμοὺς ἀναφθέγγεται). I 218, 17 πόνος τὴν αὐτὴν προσφέρεσθαι δύναμιν τροφῇ. I 116, 12 μέχρις ἂν ... μετὰ δυνάμεως ἐρρωμενεστάτης ἐπίθηται. II 107, 17 διαγωνιοῦνται πάσῃ δυνάμει. II 280, 11 ἀκαταπλήκτῳ χρωμένους δυνάμει. V 97, 23 τὸν ἐπιτειχισμὸν αὐτῶν (sc. παθῶν) πάσῃ δυνάμει καθαιρεῖν παιδευόμενοι. V 341, 16 (τῦφος) κραταιοτέρᾳ δυνάμει νικηθείς. VI 170, 16 κατὰ σύγκρισιν τῆς ἰδίας δυνάμεως. V 273, 4 ἡ δειλία ... τὰς ψυχῆς δυνάμεις καθαιροῦσα. V 145, 19 ὀρθοῦσθαι ταῖς οἰκείαις δυνάμεσιν. V 145, 15 δυνάμεσιν ὁλκοῖς εὐνοίας συνδεδεμένοι. — V 96, 16 αἱ τῶν ἀρετῶν δυνάμεις. V 74, 13 ἐν ἀρεταῖς καὶ δυνάμεσιν. IV 54, 4 τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τούτων δόγματα καὶ θεωρήματα, δύναμιν ἀνανταγώνιστον. IV 242, 13 (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ἐξ ἑτέρας δυνάμεως ἀλλ' ἐξ ἑαυτῆς φύεται. IV 25, 2 εἰ δ' ἀσθενεστέρᾳ χρῷτο τῇ δυνάμει (ἡ ἀρετή). VI 33, 18 ἣν (sc. ἀρετὴν) ἐπίβουλος οὐδεμία πώποτε δ. κατέζευξε. — II 26, 25 (θεοῦ τιμή). ἡ πρώτη καὶ ἀρίστη ψυχῆς ἐστι δ. VI 176, 5 τὴν Ἄρεως ..., ὃν ἀνδρεία κεκλήρωται, δύναμιν. II 171, 10 ἀλήθεια ἡ τὰ ... ἀνακαλυπτήρια ἄγουσα δ. V 224, 19 συγγενῆ δὲ δύναμιν ἀληθείᾳ παριδρύσατο, ἣν ἐκάλεσε δήλωσιν. IV 132, 1 δύναμιν ἀκαθαίρετον τὸ δίκαιον ἡγούμενος. II 236, 16 δ. γὰρ καὶ ἥδε (sc. ἡ αἰδώς) ἐστὶν ἀδελφὴ τῆς ἐν τῷ λέγειν. VI 96, 18 προσκλητικὴν γὰρ ἔχει δύναμιν τὸ κάλλος. VI 28, 3 ἄλλην ἔχουσι δύναμιν καὶ μακαριότητα καὶ ἐλευθερίαν περιποιοῦντες. V 248, 5 φρονήσει, δυνάμει, δικαιοσύνῃ, θεοσεβείᾳ. II 308, 11 τὰ ἔνσπονδα καὶ συμβατήρια καὶ φίλα τῆς ψυχῆς ... ὁλκὸν ἔχει δύναμιν. II 224, 7 ὅσαι πρὸς ἀρετὴν ἢ κακίαν ψυχῆς δυνάμεις ἀφορῶσι. II 216, 22 οὐκ εἰς πολυετίαν ἀφορῶν ..., ἀλλ' εἰς ψυχῆς δυνάμεις κινουμένης εὖ τε καὶ χεῖρον. II 192, 24 τελείων καὶ ἡγεμονικῶν δυνάμεων ἐφιέμενοι. II 192, 18 οὐχὶ τῶν ὅπλοις ..., ἀλλὰ τῶν ψυχῆς δυνάμεσιν. II 162, 3 δύναμιν δὲ περιβεβλῆσθαι φρόνησιν παθῶν σβεστήριον. III 68, 2 φύεται ψυχῇ δ. τε καὶ ῥώμη κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως βεβαιοτάτην ἀνάληψιν. — III 69, 10 τὰ ἁμαρτήματα ... ὁλκὸν ἔχοντα δύναμιν. III 61, 17. IV 52, 13 τῶν τεττάρων παθῶν. IV 52, 21 αὗται (sc. αἰσθήσεις) γὰρ ἐκείνων (sc. παθῶν) δυνάμεις εἰσίν. I 132, 23 coni. ἔργα, πάθη. III 61, 26 ἐπιθυμία ... ὁλκὸν ἔχουσα δύναμιν. III 55, 18 τὰ δὲ τῶν ἐνσπόνδων (sc. τῆς ἀφροσύνης καὶ ἀκολασίας κτλ.) εἶναι δυνάμεων προσκρούσματα. I 193, 18 ἃ κακίας ἀμήχανος δ. προσέβαλε. II 266, 13 τὰς δυνάμεις (τῆς κακίας) ἀφανίσαι καὶ διαφθεῖραι. II 265, 16 ἑκάστης κακίας. V 8, 1 ἐπὶ μέγα δυνάμεως προεληλυθότα τὸν τῦφον. III 142, 20 καθεῖναί τι δέλεαρ ὁλκῷ κεχρημένον δυνάμει, δόξαν ἢ πλοῦτον ἢ ὑγείαν. III 291, 3 ἐν ταῖς ἐμαῖς ἐγχειρήσεσι καὶ ἐπιβολαῖς καὶ δυνάμεσιν.

4. vis sive potentia alic. hominis vel rei: I 52, 2 δ. ἀρχῆς. II 2, 22 ἀπαραιτήτου δυνάμεως κράτει πιεσθέντες. V 91, 16 ὅρκων. II 173, 8 ἑκάστης τῶν κατηγοριῶν. V 252, 2 δ. ... δρᾶν ἑκάτερα. III 228, 26 οὐ γὰρ ἡμίεργον ἐπιτετήδευκε δύναμιν. IV 156, 16 ἐπὶ μέγα δυνάμεως ἐσπούδασεν. IV 53, 6 τῆς παλαιᾶς δυνάμεως κραταιότερον (πάθος). IV 15, 22 cf. 16, 14. V 273, 13. VI 205, 1 ὁλκοὺς ἔχοντες δυνάμεις. III 291, 7 ἐν τῇ χειρὶ καὶ δυνάμει. VI 218, 18 ἱδρύετο δυνάμει. — VI 199, 16 τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν τοσαύτην ἔχειν δύναμιν. IV 164, 22 (ξύλον) ἐκ φύσεως ποιοῦν δύναμιν, ἢ τάχα ἠγνόητο.

5. potentia populi vel regis, copiarum, exercitus: III 66, 2 βασιλέων ἀμάχοις ἐναντιοῦσθαι δυνάμεσι. I 164, 26 ὁ λαός σου καὶ ἡ δ. IV 193, 6

καθελεῖν τὴν δύναμιν τῶν Ἑβραίων. VI 196, 1 αἱ πέραν Εὐφράτου δυνάμεις. IV 176, 12 οὐδεμίαν γὰρ ἀνθέξειν πόλιν πρὸς τοσαύτης δυνάμεως. IV 174, 8 οἰκητόρων πλῆθός τε καὶ δύναμιν. IV 40, 23 δυνάμεις στρατευμάτων μεγάλας. IV 121, 12. 161, 4. 174, 7. 182, 17. 258, 15. V 38, 17. 250, 4 261, 8. 324, 12. VI 38, 1 (= exercitus). IV 174, 11 τὰ δ' ὅπλα καὶ μηχανήματα ἡμῶν καὶ πᾶσα ἡ δ. V 154, 9. 333, 12. VI 121, 13. 166, 18. 197, 5. 203, 4 (στρατιωτικαί). II 112, 12 sqq. IV 160, 14 (ἱππική). VI 198, 27 (πεζαὶ καὶ ἱππικαί). IV 48, 21. V 348, 5 (ἱππική, πεζική, ναυτική). IV 57, 12. 156, 4. VI 150, 3. 157, 12 (πεζαί vel πεζικαί, ἱππικαί, ναυτικαί).

6. gravitas, facultas orationis: I 178, 4. 281, 20. IV 118, 7. 11 δ. λόγων. II 97, 16 ταῖς περὶ λόγους δυνάμεσι. II 265, 29 τῶν χρησμῶν. II 239, 10 τῶν θείων ... δογμάτων. II 290, 1 ἡ τῶν λεγόντων καὶ γραφόντων πιστοῦται δ. I 281, 19 τῆς αὐτῆς δυνάμεως περιποιούσης ἑκάτερον (sc. λέγειν καὶ ἡσυχάζειν). III 2, 4 τὸν δὲ κατὰ διάνοιαν λόγον ... μετ' εὐτρόχου καὶ ὑψηγόρου δυνάμεως φιλοσοφοῦντα opp. τὸ μὲν φωνητήριον ὄργανον. II 283, 17 δεήσεται καὶ τῆς περὶ λόγους τέχνης ὁμοῦ καὶ δυνάμεως. IV 200, 7 ἃ δύναμιν πᾶσαν λόγων ὑπερβάλλει.

7. numeri et litterae δύναμιν habere dicuntur: I 17, 4 cf. 16, 1 πολλαῖς δὲ καὶ ἄλλαις κέχρηται δυνάμεσι τετράς. II 157, 19 καλεῖται δ' ἡ τετρὰς καὶ „πᾶς", ὅτι τοὺς ἄχρι δεκάδος καὶ αὐτὴν δεκάδα περιέχει δυνάμει. I 33, 3 τὰ δὲ πέντε πρὸς δύο πλείστην ἐν ἁρμονίᾳ δύναμιν ἐπιδείκνυται. I 34, 21 cf. 35, 24. 43, 7. 64, 10 (ἑβδομὰς) δύναμιν (ἐπιδείκνυται). IV 219, 3 cf. VI 63, 13 ὁ ἁγιώτατος πεντηκοντάδος ἀριθμός, δ. ὢν τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου. IV 17, 2 οἰκονομεῖσθαι τὰ ἐν κόσμῳ δυνάμεσιν, ἃς περιέχουσιν ἀριθμοί. I 4, 8. 10. 16, 18 sq. V 130, 1 sqq. 139, 8. VI 63, 11 (δ. significat multiplicationem numerorum). — I 43, 16 cf. 64, 12 (τὰ λεγόμενα φωνήεντα) ἐμπνέοντα τῆς ἰδίου δυνάμεως.

8. δύναμις est significatio vocis alicuius vel nominis aut sententiae: IV 20, 3 cf. I 145, 2. III 7, 10 φωνῇ μὲν ... δυνάμει δέ. V 117, 16 γνωριμωτέρᾳ δὲ φωνῆς δυνάμει. II 176, 3 κοιναὶ μὲν αἱ κλήσεις, διάφοροι δ' αἱ δυνάμεις. III 24, 2 βραχεῖα μὲν ἡ λέξις, πολλὴ δὲ ἡ δ. IV 14, 2 μηνύει δὲ τοὔνομα τὴν δύναμιν αὐτοῦ. IV 23, 13 ἐκ τῆς περὶ τοὔνομα ἑρμηνευθείσης δυνάμεως. III 98, 1 τίς τε ἡ ἐγκεκαλυμμένη δ. ἐστι. I 164, 29 αἱ δὲ γνῶμαι θυγατέρων ἔχουσαι δύναμιν. IV 30, 8 ἡ τρίτη φαντασία δυνάμει ἑνός ἐστιν ὑποκειμένου.

9. δύναμις est natura, essentia, qualitas rerum: I 250, 12 ὁ μὲν τὰ χρόνου, ὁ δὲ τὰ ἀξιώματος καὶ δυνάμεως φερόμενος πρεσβεῖα. I 104, 27. II 309, 3. III 28, 2. IV 284, 21 δυνάμει opp. vel coni. χρόνῳ. I 156, 1 cf. 207, 9 οὐ χρόνῳ ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἀξιώματι. I 232, 15 τὰ δὲ ἀξιώματι καὶ δυνάμει (πρῶτα). I 208, 11 τὰ δυνάμει πρῶτα. I 70, 27 δεύτερα γάρ ἐστι τῇ δυνάμει. II 224, 21 δυνάμει opp. φύσει. III 177, 25 καὶ ἀϊδιότητι καὶ δυνάμει. II 221, 2 δυνάμει opp. γενέσει. I 95, 25. 232, 10. IV 292, 21. V 141, 19 δυνάμει opp. vel coni. τάξει. III 33, 15. 35, 12. δυνάμει opp. μεγέθει. II 75, 13. V 324, 8. 341, 18 δυνάμει opp. ἀριθμῷ. V 122, 8 δυνάμει opp. ἀριθμῷ τε καὶ τάξει. I 76, 11. 87, 17 δυνάμει opp. οὐσίᾳ. I 76, 21. 24 cf. 77, 4 κατὰ τὴν οὐσίαν ... δυνάμει δέ. III 181, 16 δυνάμει opp. ἐν πλήθει. I 138, 30 δυνάμει opp. τόποις. I 87, 19 cf. II 158, 8 δυνάμει, οὐκ ἀποτελέσματι. I 15, 11. 87, 17 δυνάμει opp. ἐντελεχείᾳ. IV 299, 8 βουλήσει μὲν ... δυνάμει δέ. — I 273, 20 διδασκάλου δύναμιν καὶ τάξιν ἔλαχε. I 264, 1 οἱ δὲ ποιμαίνοντες ἀρχόντων καὶ ἡγεμόνων ἔχοντες δύναμιν. I 254, 4 (οἱ Λευῖται) καὶ αὐτοὶ δυνάμει φυγάδες ὄντες. V 32, 5 δυνάμει παρθένος. V 124, 2 ὧν ἑκατέρα (ἡμέρα) τὴν ἑαυτῆς καὶ τῆς ἑτέρας δύναμιν εἴληχεν. I 140, 23 ἓν γάρ ἐστι δυνάμει τὰ τρία. V 92, 16 ὁ ... λόγος πατρὸς ὁμοῦ καὶ ἀνδρὸς ἔχει δύναμιν. I 134, 25 τὴν εἰκόνα λαβοῦσαν δύναμιν παραδείγματος. IV 245, 6 τύποι ... μικτὴν ἔχοντες δύναμιν. IV 212, 7 τῶν γοῦν ἐν μέρει διατεταγμένων τὰς δυνάμεις. V 157, 1 δυνάμει γὰρ ὅ γε πατρῷος πατὴρ ὀφείλων. IV 136, 6 τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν δ. ἐστιν.

10. δυνάμεις θεοῦ, i. e. vires, quibus deus mundum creavit et quae totam naturam penetrant et continent: IV 145, 14 θεὸς δ' ἡ ἀνωτάτω καὶ μεγίστη δ. ὤν. III 218, 13 ὁ θεῖος λόγος, ὃν ἐκπεπλήρωκεν ὅλον δι' ὅλων ἀσωμάτοις δυνάμεσιν αὐτὸς ὁ θεός. III 132, 11 ἡνίοχον μὲν εἶναι τῶν δυνάμεων τὸν λόγον. I 107, 25 ἣν (sc. σοφίαν) ἄκραν καὶ πρωτίστην ἔτεμεν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) δυνάμεων. II 276, 13 νικῶντα γὰρ ὑπὸ τῶν τοῦ ὄντος δυνάμεων οἱ περὶ αὐτὸν ἅπαντες ἅπαξ

λόγοι. — III 130, 6 ἡ ποιητική, ἡ βασιλική, ἡ ἵλεως κτλ. IV 224, 1 ποιητική = θεός, βασιλική = κύριος. III 132, 19. IV 28, 5. 223, 18 (ποιητικὴ καὶ βασιλική). III 161, 30 sq. cf. 131, 3 ἡ ποιητικὴ δ., ἡ καλουμένη θεός. III 270, 7 τοῦ ποιοῦντος. I 2, 14 τοῦ (sc. θεοῦ) μὲν τὰς δυνάμεις ὡς ποιητοῦ. I 6, 12 ἡ κοσμοποιητική. VI 156, 18 (κοσμοποιητική τε καὶ βασιλική). II 144, 2 (κοσμοποιαὶ θεοῦ). II 262, 13 δια τουτων τῶν δυνάμεων ὁ ἀσώματος καὶ νοητὸς ἐπάγη κόσμος. II 303, 31 καθ' ἣν ἔθηκε και διετάξατο καὶ διεκόσμησε τὰ ὅλα. II 255, 3 καθ' ἣν ἔθηκε καὶ διετάξατο τὰ πάντα. II 150, 18 καθ' ἣν ὁ ποιῶν εἰς γένεσιν ἄγων ἐτίθετο καὶ διεκοσμεῖτο. V 12, 7 τὰς περὶ ἐμὲ δυνάμεις περιποιούσας ἀποίοις ποιότητας καὶ μορφὰς ἀμόρφοις. II 73, 20 ὁ γὰρ θεὸς ταῖς δυνάμεσι πρὸς μὲν ἑαυτὸν ἀκράτοις χρῆται, κεκραμέναις δὲ πρὸς γένεσιν. — I 128, 23 ὑπο δυνάμεως τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος τοῦ αἰτίου, ἥτις ἐστὶν ὁ θεός. III 244, 23 μιᾶς τῶν τοῦ ὄντος δυνάμεων, καθ' ἣν ἀγαθὸς ἦν. IV 231, 6 ἡ ἀγαθότης καὶ ἵλεως δ. αὐτοῦ. II 264, 12 ἵλεως καὶ εὐεργέτιδας και φιλοδώρους αὐτοῦ δυνάμεις. II 143, 7 τας ἵλεως καὶ ἡμέρους (θεοῦ). II 151, 7 (ἵλεως περι πάντα καὶ σωτήριος θεοῦ). II 292, 14. III 131, 10. 132, 3. 178, 26. 301, 3. IV 164, 19. 223, 9. V 56, 8. 64, 13. 71, 3. 89, 4 (ἵλεως). — II 80, 4 δια τῶν υπηκόων δυνάμεων, καθ' ἃς καὶ κύριος καὶ θεός, ἄρχων τε καὶ εὐεργέτης ἐστίν. II 79, 21 ταῖς τοῦ ὄντος δυνάμεσι, κυρίῳ τε καὶ θεῷ. I 86, 18 cf. II 150, 15 δι' ὧν γὰρ προὔτρεπε δυνάμεων (ὁ θεὸς κύριος καὶ εὐεργέτης). VI 177, 9 τον τοῦ κόσμου παντὸς εὐεργέτην, ὃς τῇ αὐτοῦ δυνάμει . . . περιουσίας ἀγαθῶν ἐκδίδωσιν. IV 33, 21 δυνάμει μὲν τοῦ ὄντος εὐεργετεῖτο. III 239, 16. 21 χαριστικῆς . . . δυνάμεως θεός, βασιλικῆς δὲ κύριος ὄνομα. III 161, 26 (βασιλική, εὐεργετική). IV 29, 4 (εὐεργέτις, βασιλική). III 239, 16 (ἡγεμονία καὶ εὐεργεσία). IV 29, 18. 256, 6. V 364, 15 (εὐεργέτις). V 252, 9 αὐτῷ και ταῖς εὐεργέτισιν αὐτοῦ δυνάμεσι. V 279, 14 ὁ θεὸς τὰς σωτηρίους δυνάμεις ἐμπαρέσχεν. IV 33, 15. V 74, 8 cf. II 74, 18 sq. 176, 18 (εὐεργετις, κολαστήριος). II 5, 9 (ποιητικαὶ καὶ κολαστήριοι). II 51, 10 (κολαστήριος). III 38, 21 ἥ τε δωρητικὴ και κολαστήριος. — I 177, 1. 7. cf. 226, 1 ἀρχῆς . . . καὶ ἀγαθότητος τῶν δυεῖν δυναμεων τὰ Χερουβὶμ εἶναι σύμβολα. III 294, 8 ἐπὶ τῆς ἀκροτάτης καὶ πρεσβυτάτης ἱδρυμένος δυνάμεως ἀρχῆς.

I 176, 19 δύο τὰς ἀνωτάτω εἶναι καὶ πρώτας δυνάμεις ἀγαθότητα καὶ ἐξουσίαν. — III 159, 17 (βασιλική). II 111, 8 τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως θεοῦ δύναμιν. II 263, 1 βασιλεῖ (int. θεῷ) ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσιν ἐμπρεπὲς ὁμιλεῖν. I 254, 22 νομοθετική. II 251, 4 (θεία int. ἡ πρόνοια). IV 244, 21 (προγνωστική). — II 303, 25 συνέχεσθαι μὲν τόδε τὸ πᾶν ἀοράτοις δυνάμεσιν. II 312, 17 δυνάμεσι δὲ ἥνωται (ὁ κόσμος). V 203, 14 δυνάμεις αἷς συνέχεται (τὰ ὁρατὰ) καὶ πότερον αὗται σώματα ἢ ἀσώματοι. II 303, 27 cf. 261, 11 δεσμοὶ . . . τοῦ παντὸς ἄρρηκτοι. II 151, 2 (θεοῦ ἑνωτικαί). III 305, 4 δυνάμεως ἀοράτου τὰ πάντα . . . ἐξῆφθαι. II 254, 26 cf. 4, 5 (ὁ θεὸς) τὰς δυνάμεις αὐτοῦ διὰ γῆς καὶ ὕδατος ἀέρος τε καὶ οὐρανοῦ τείνας. I 70, 15 τείναντος τοῦ θεοῦ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ δύναμιν διὰ τοῦ μέσου πνεύματος. III 71, 1 αἱ θεῖαι δυνάμεις διὰ μέσων καὶ πραγμάτων καὶ σωμάτων ἰοῦσαι. I 182, 25 ἄφθαρτον αἱ τυποῦσαι δυνάμεις τῶν ἐν μέρει κλῆρον εἰλήχασι. II 2, 5 αἱ τῶν τετελευτηκότων ἀναστοιχειόμεναι μοῖραι πάλιν εἰς τὰς τοῦ παντὸς δυνάμεις ἐξ ὧν συνέστησαν ἀποκρίνονται. II 249, 1 μέχρι παντὸς ἂν ἴσως τὸ ἓν συνεχεῖ ῥύσει γεῶδες αἰσθητὸν εἰς ἀσφαλῆ καὶ ἀμετάβλητον δύναμιν ἐξενίκησεν. I 134, 28 ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐνυπαρχουσῶν τούτοις δυνάμεων. I 247, 2 εἰσὶ δὲ δυνάμεις ἀμιγεῖς κακίας ὅλαι δι' ὅλων. II 288, 14 τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα αὐτῷ πεποικιλμένην ἔκ τε νοητῶν καὶ αἰσθητῶν δυνάμεων. — III 38, 15 τὰς . . . τοῦ ὄντος πρώτας δυνάμεις. II 255, 2 τὸ ὑπεράνω τῶν δυνάμεων ὄν. II 262, 10 εἰς ὧν ὁ θεὸς ἀμυθήτους περὶ αὐτὸν ἔχει δυνάμεις. III 159, 5 αἱ ὑπηρετούμεναι δυνάμεις. II 263, 6 (ὑπήκοοι). II 286, 7 (ἡ) περὶ τὸ ἀγένητον. III 124, 24. 28 διαλέγεται . . . ὁ τῶν ὅλων πατὴρ ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσιν. IV 28, 9 δορυφορούμενος οὖν ὁ μέσος ὑφ' ἑκατέρας τῶν δυνάμεων. IV 33, 11 (τὸν πρὸς ἀλήθειαν ὄντα) ἐπιτρέπειν ταῖς δυνάμεσι καθ' ὑπηρεσίαν τὰ ἐναντία χειρουργεῖν. I 294, 11 (Ἀβραάμ) ἄρχεται ταῖς τοῦ ὄντος ἐντυγχάνειν δυνάμεσιν. I 226, 15 ὅτι κεκρύφθαι δεῖ τὸν ἱερὸν περὶ τοῦ ἀγενήτου καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ μύστην λόγον. I 226, 10 (ὁ θεὸς) ὑπερκέκυφε τὰς δυνάμεις ἑαυτοῦ. I 226, 3 ἀπερίγραφος γαρ ὁ θεός, ἀπερίγραφοι δὲ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. I 195, 20 τἀπίγεια . . . κάθοδον δυνάμεων θεοῦ προσδοκήσαντα. I 174, 16 τὸ δὲ στῆναι καὶ ἄτρεπτον κτήσασθαι διάνοιαν

ἐγγύς ἐστι βαίνειν θεοῦ δυνάμεως. I 120, 25 τὸ ἔμψυχον δόγμα τὸ θεῷ τὰς ἁπάσας δυνάμεις ἐπιγράφον. I 7, 8 τοῦ (sc. θεοῦ) μὲν αἱ δυνάμεις ὑπερβάλλουσι. III 197, 4 πάντῃ τὰς τοῦ ὄντος φθάνειν δυνάμεις. II 283, 10 αἱ περὶ θεοῦ καὶ τῶν ἱερωτάτων αὐτοῦ δυνάμεων ζητήσεις. I 278 20 (ὁ νοῦς) κατὰ ἀοράτους δυνάμεις ἀχρόνως τοῦ τε παντὸς καὶ μερῶν καὶ τῶν τούτων αἰτίων ἐπιψαύων. II 182, 3 (αἱ πρόχειροι φαντασίαι) opp. τὰς δὲ ἀφανεῖς καὶ συνεσκιασμένας δυνάμεις. II 37, 8 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὂν . . . ἐκ τῶν κατὰ τὸν κόσμον δυνάμεων . . . κατανοεῖσθαί τε καὶ γνωρίζεσθαι συμβέβηκε. I 70, 21 κατὰ τὰς ἐφικτὰς νοηθῆναι δυνάμεις. VI 53, 2 τὰ κάλλη τῶν θείων ἀρετῶν καὶ δυνάμεων φαντασιοῦσθαι. V 50, 15 τῶν θείων δυνάμεων καὶ ἀρετῶν. V 11, 20 δόξαν δὲ σὴν εἶναι νομίζω τὰς περὶ σὲ δορυφορούσας δυνάμεις. V 11, 22 ἃς ἐπιζητεῖς δυνάμεις εἰσὶν ἀόρατοι καὶ νοηταὶ πάντως ἐμοῦ τοῦ ἀοράτου καὶ νοητοῦ. V 12, 13 μήτ' οὖν ἐμὲ μήτε τινὰ τῶν ἐμῶν δυνάμεων κατὰ τὴν οὐσίαν ἐλπίσῃς ποτὲ δυνήσεσθαι καταλαβεῖν. V 64, 7 καταλαβεῖν τὴν ἀνωτάτω . . . θεοῦ δύναμιν. V 67, 13 ἀνεπιστήμων εἴ θεοῦ δυνάμεως, καθ' ἣν ἅμα πάντα ὁρᾷ. V 200, 16 τῷ παθητῷ τὴν τοῦ δρῶντος ἀνατιθέναι δύναμιν. IV 268, 13 χερσὶν οὐ θνηταῖς ἀλλ' ἀθανάτοις δυνάμεσιν. III 37, 8 τὰ ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) τεχνικὰ ἔργα κατὰ μίαν ἴσην καὶ ὁμαλὴν δύναμιν . . . ἀποτελεσθέντα. III 39, 14 τοῦ (sc. ὀνόματος κυρίου) ταῖς δυνάμεσιν ἐπιφημισθέντος. III 124, 28 κατεχρήσατο ⟨δὲ⟩ καὶ ταῖς μεθ' ἑαυτοῦ δυνάμεσιν. III 140, 14 γενητὴν φύσιν τῇ ἀπερινοήτῳ δυνάμει προσβαλεῖν. I 174, 22 (ἵνα) πόθον αἱ δυνάμεις ἴσχωσιν ἀλλήλων. II 37, 14 τὸ δ' ὁρατὸν εἶναι τὸ ὂν οὐ κυριολογεῖται, κατάχρησις δ' ἐστὶν ἐφ' ἑκάστην αὐτοῦ τῶν δυνάμεων ἀναφερομένου. I 230, 9 Φαραὼ . . , ἀχρόνων δυνάμεων φαντασίαν οὐχ οἷός τε ὢν δέξασθαι. I 226, 6 δι' ὃν (sc. θεόν) καὶ αἱ δυνάμεις κανόνων καὶ παραπηγμάτων λαβοῦσαι λόγον τὰ μεθ' αὐτὰς ἐσταθμήσαντο. IV 283, 14 διανοίᾳ καὶ λόγῳ καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ τοῦ ἀγενήτου καὶ ἀιδίου. II 75, 27 πάντα γὰρ ταῦτα δυνάμει θεοῦ μεταβολὰς δέχεται καὶ τροπάς. II 235, 21 (θεοῦ· ἡ ἀκλινὴς καὶ ἀρρεπὴς πρὸς πάντα). III 159, 19 νοῦς . . . τῷ κόσμῳ τὰς δραστηρίους ἣν περιέπων δυνάμεις ὡς αἰτίας. IV 278, 26 θεοῦ δυνάμεως ἀφικνουμένης. II 91, 10 ὑψηλαῖς καὶ μετεώροις ἔθος ἔχοντες ἐνομιλεῖν δυνάμεσι. II 79, 23 Μωυσῆν δὲ (εὐαρεστῆσαι) τῷ δορυφορουμένῳ πρὸς τῶν δυνάμεων. II 159, 4 ἐκ μιᾶς δὴ τῶν περὶ αὐτὸν δυνάμεων παρθένου Μνήμης. II 279, 15 πρὸς βοήθειαν δ. ἀρωγὸς εὐτρεπὴς ἐφεδρεύει παρὰ θεῷ. III 305, 26 ἡ τούτων ἐπιστήμη τε καὶ δ. ἀνάκειται μόνῳ θεῷ. III 299, 12 τῶν πολυωνύμων τοῦ ὄντος δυνάμεων. III 293, 28 τῆς μὲν ἀκλινοῦς περὶ αὐτὸν δυνάμεως. IV 146, 3 (θεὸς) ἀμάχους καὶ ἀηττήτους δυνάμεις ἐγκατασκευάσας ἀμύνεται δι' αὐτῶν τοὺς ἀδικοῦντας. V 86, 2 ἀπεικονίσματα γὰρ οὗτοί (sc. πατὴρ καὶ μήτηρ) γε καὶ μιμήματα θείας δυνάμεώς εἰσι. III 40, 1 οἱ θνητοὶ γονεῖς τέλος εἰσὶν ἀθανάτων δυνάμεων. V 142, 4 οὗτοι (sc. γονεῖς) μιμούμενοι . . . τὴν ἐκείνου δύναμιν. — II 37, 26 (ὁ θεὸς) ἐκ δὲ τῶν ἑπομένων καὶ ἀκολούθων δυνάμεων ⟨καταληπτός⟩. II 56, 10 δι' ὧν (sc. αὐγῶν) τὸν θεὸν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾷ ὁ σοφός. II 74, 8 ἢ νομίζεις . . . τὰς δὲ ἀγενήτους ἄρα δυνάμεις ἐκείνας . . . ἀκράτους περινοῆσαι δύνασθαι; III 256, 5 τὸν ἡγεμόνα πασῶν τῶν τοιούτων δυνάμεων φαντασιοῦσθαι. III 220, 8 τὰς (sc. φαντασίας) ἀπὸ τῶν μεθ' αὐτὸν δυνάμεων. II 7, 10 ἡ (ψυχὴ) τοῦτον διακειμένη τὸν τρόπον ἐγγὺς ὡς ἀληθῶς ἵσταται δυνάμεως θείας. — IV 14, 15 ἐκ τῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἀνακρεμάσας τὴν ψυχὴν ὁ θεός. I 277, 7 τὸ πνεῦμα, οὐκ ἀέρα κινούμενον, ἀλλὰ τύπον τινὰ καὶ χαρακτῆρα θείας δυνάμεως. V 329, 5 ἐμπνεύσαντος θεοῦ τῆς ἰδίας δυνάμεως. IV 276, 14 ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις. — IV 261, 1 οὐκ ἀνθρωπίναις ἀλλὰ θείαις δυνάμεσι. IV 260, 1 τὰ χρησθέντα θείαις δυνάμεσι. VI 48, 1 ταῖς μακαρίαις καὶ θείαις δυνάμεσιν. V 281, 2 σχεδὸν θείας δυνάμεως. IV 141, 12 δύναμιν θειοτέραν τὴν τούτων αἰτίαν, ᾗ πάντα δρᾶν εὐμαρές. IV 54, 9 ἐρρωμενεστέρᾳ δυνάμει τῇ κατὰ θεόν. IV 7, 2 τὸ . . . διηνεκὲς καὶ τέλειον ἐν ἀρεταῖς ἐγγυτάτω θείας ἵσταται δυνάμεως. IV 215, 19 ἀντίμιμον γεγονὸς θεοῦ δυνάμεως. I 233, 18 (τοὺς) ταχεῖαν δὲ καὶ ἄχρονον θεοῦ δύναμιν μὴ συνεωρακότας.

11. vis naturae, elementorum, stellarum etc.: V 220, 15 τῆς φύσεως . . . τὸ ἴδιον κάλλος ἀναφαινούσης ἀηττήτοις δυνάμεσιν. III 64, 8 cf. VI 81, 6. 106, 3 τὰς τέτταρας ἀρχάς τε καὶ δυνάμεις, ἐξ ὧν συνέστηκεν ὁ κόσμος. III 167, 20 γῆς, ὕδατος, ἀέρος, ἡλίου, σελήνης, οὐρανοῦ, δυνάμεων ἄλλων ἀσωμάτων. VI 105, 23 ὑπερβάλλουσαι γὰρ καὶ ἐν τούτοις (sc. γῇ, ὕδατι, ἀέρι) εἰσὶ δυνάμεις. III 26, 6 (αἴσθησις) φαντασιουμένη τὸν

αἰσθητὸν ἅπαντα κόσμον οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ τὰς μεταξὺ φύσεις, ζῷα τε καὶ φυτά, ἐνεργείας τε καὶ δυνάμεις αὐτῶν. III 168, 21 sq. τὰ τοιαῦτα χαρακτῆρες δυνάμεών εἰσι, βραχεῖς μεγάλων, αἰσθητοὶ νοητῶν, φανεροὶ ἀδήλων. II 266, 6 σύγχυσις . . . ἐστὶ φθορὰ τῶν ἁπλῶν δυνάμεων. VI 79, 17 ὑπό τινος τῶν ἐν αὐτῷ (sc. κόσμῳ) διαφθαρήσεται δυνάμεων. III 279, 16 εἱμαρμένης ἀνάγκης οὐκ ὄνομα, ἀλλ' ἐμφανὴς ἐγγὺς ἑστῶσα δ. VI 114, 17 τῆς συνεχούσης αὐτὰ (sc. τὰ ὄρη) δυνάμεως. VI 118, 11 μαχομένων δυνάμεων. IV 157, 19 τῶν στοιχείων ἕκαστον ἀλλάττον ἣν εἶχε δύναμιν. I 246, 7 ψυχρὸν γὰρ θερμῷ καὶ ξηρὸν ὑγρῷ, δυνάμεις ἐναντίας, ἀναμίξας . . . ὁ ζῳοπλάστης. III 35, 21 μηδὲν ἄλλο ἡμᾶς ἢ κρᾶσιν εἶναι τῶν τεσσάρων δυνάμεων. VI 108, 8 ὥσθ' ἡ ἀντίδοσις καὶ ἡ ἀντέκτισις τῶν δυνάμεων ἀναλογίας ἐξισουμένη κανόσιν ὑγιείας καὶ ἀτελευτήτου σωτηρίας δημιουργός. VI 95, 22 κατακρατεῖν τε τῶν δυνάμεων, ἐξ ὧν αἱ ἀσθένειαι. VI 98, 1 αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν συνενεχθέντων. III 238, 15 ἐπ' αἰσθητῶν δυνάμεων, ἐπ' ἀοράτων φύσεων. III 43, 2 τῶν ὁλκὸν ἀπατεῶνα προτεινόντων δύναμιν αἰσθητῶν. — V 97, 16 ὅπως αἰθεροβατοῦντες τὰς ἐκεῖ δυνάμεις περιαθρῶσιν. III 149, 18 ἀντίμιμον οὐρανοῦ δύναμιν ἐπιδείκνυσθαι. I 15, 4 τῶν κατ' οὐρανὸν ἐκγόνων, οἷς δυνάμεις μὲν ἔδωκεν, οὐ μὴν αὐτοκρατεῖς. I 45, 15 πνεύματος ἑνωτικοῦ δυνάμει. II 224, 5. III 83, 8. V 215, 6. 18.23. 221, 16. 228, 14. VI 75, 12. 114. 8. 19 (τοῦ) πυρός. IV 136, 17 ἡ μὲν καυστικὴ δ. τῆς φλογός. VI 99, 21 (καυστική). II 74, 9 τοῦ καίειν opp. τοῦ φωτίζειν. IV 228, 8 (γῆ καὶ ὕδωρ) τὰς οἰκείας ἐπιδείκνυται δυνάμεις. IV 138, 18 (ὕδωρ) καὶ τὴν δύναμιν ἑτεροιωθέν. VI 92, 8 (ἡ γῆ) τὴν οἰκείαν δύναμιν ἀνακτᾶται. I 18, 28 περὶ τὸν ἥλιον. I 10, 1 καθ' ὅσον ἑκάστῳ (τῶν ἀστέρων) δ. — I 49, 21 (δακτύλιοι) ὑπὸ μιᾶς ὁλκοῦ δυνάμεως συνεχόμενοι. II 265, 18 sqq. ἐξ ὧν συνετέθη (τὸ τετραφάρμακον).

12. δυνάμεις = ψυχαί = ἄγγελοι = ἰδέαι: II 136, 6 ἀέρι μὲν . . . καὶ δυνάμεις ἄλλας αἰσθήσει οὐδαμῇ οὐδαμῶς καταλαμβανομένας — ψυχῶν ὁ θίασος οὗτος ἀσωμάτων ἐστι. II 129, 4 μὴ νομίσητε φθειρομένοις συμφθείρεσθαι τὰς δυνάμεις ὑμῖν ἀθάνατοι γὰρ οὖσαι. V 17, 5 τοὺς ὑποδιακόνους αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τῶν δυνάμεων ἀγγέλους. V 79, 17 ταῖς ἀσωμάτοις δυνάμεσιν, ὧν ἔτυμον ὄνομα αἱ ἰδέαι.

13. I 51, 8. 70, 17. II 60, 10. III 195, 14. IV 77, 8. 293. 22. V 238, 28. VI 119, 4 κατὰ (τὴν) δύναμιν. I 2, 4. III 3, 4. 141, 17. V 11, 14. 372, 25 ὑπὲρ δύναμιν.

δύνασθαι. IV 58, 21 τῷ πάντων αἰτίῳ καὶ
× δυναμένῳ μὲν πάντα. I 120, 8 ὃς θεῷ μόνῳ τὸ πάντα δ. μαρτυρεῖ. I 104, 29 τὰ μὲν ἐντελεχείᾳ, τὰ δὲ τῷ δ. γενέσθαι. I 6, 17 οὐσίᾳ μηδὲν ἐξ αὑτῆς ἐχούσῃ καλόν, δυναμένῃ δὲ πάντα γίνεσθαι.

δυναστεία. I 128, 19 δυναστείᾳ κράτους αὐτεξουσίῳ χρώμενος (ὁ θεός). I 221, 16 ἐπ' ἀρχῇ καὶ δυναστείᾳ. I 52, 7 (coni. ἀρχή). III 272, 8 coni. βία. V 106, 12 (coni. δεσποτεία). V 189, 8 (τυραννική). IV 299, 13 οἱ τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες. VI 139, 17 (coni. τυραννίς). V 74, 16 βασιλέων καὶ τυράννων καὶ τῶν ἐν μεγάλαις δυναστείαις. IV 156, 3 ἔνιοι τῶν ἐπὶ τὰς δυναστείας ὠθουμένων. I 10, 15 τῷ περὶ δυναστείας ἀγῶνι. V 251, 11 τοὺς . . . μεγάλας περιβαλλομένους δυναστείας. II 215, 15 τίς δ.; III 15, 4 τὴν παρανομίας καὶ ὠμότητος μεστὴν δυναστείαν. III 7, 11 τὸ φοβερὸν τῆς δυναστείας. V 50, 10 τοῦ θερμοῦ. — IV 53, 20 (coni. τυραννίς) ἐν τῇ ψυχῇ. IV 54, 6. 10 αἱ . . . ἐννέα δυναστεῖαι τεττάρων παθῶν καὶ πέντε αἰσθήσεων. V 364, 9. VI 5, 5 παθῶν. V 152, 6 (ἡδονῆς). V 169, 7 δυναστείαν τὸν οἶστρον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὑπολαβών. III 61, 22 τῆς λύπης. III 65, 8 ἀφροσύνης καὶ ἀδικίας.

δυναστεύειν. I 27, 12 αἱ ἄλογοι ἡδοναὶ ψυχῆς. I 104, 24 (ἡδονή). VI 13, 14 (πάθος). III 305, 1 ἡμεῖς οἱ δυναστεύοντες. — VI 98, 6 τὰ μὲν . . . δυναστεύεται πρὸς μυρίων ὑφ' ὧν βλάπτεται.

δυνάστης. V 35, 3. VI 25, 12.

δυνατός. VI 5, 4 (ἄνθρωποι). I 189, 14 (ἀρεταί). V 371, 1 (ἐχθροί). II 114, 19 (ζῷον). V 176, 12 θυμῷ δυνατωτέρῳ . . . λογισμοῦ. VI 114, 14 cf. 143, 11 ὑπὸ δυνατωτέρας . . . ἰσχύος. I 235, 4. 7 λόγῳ δυνατῷ. II 248, 19 (λόγοι). I 178, 14 τοὺς μὲν ὡς ἀγαθοὺς μάντεις . . . προφυλάξασθαι δυνατωτάτους τὰ μέλλοντα. I 68, 15 ὁ νοῦς δ. ἐργάσασθαι. I 15, 7. III 223, 18. 280, 24. IV 26, 7. 40, 4. 113, 1. V 238, 4. 273, 8 (πάντα θεῷ δυνατά). V 68, 10 ᾧ δυνατὰ τὰ παρ' ἡμῖν ἀδύνατα. IV 162, 1 τὰ ἀδύνατα παντὶ γενητῷ μόνῳ (θεῷ) δυνατά. V 319, 7 παρὰ τοῦ δυνατωτάτου (sc. θεοῦ). I 106, 16 (οὐσία). II 246, 21 πάθος. VI 124, 11 (παράκλητος). II 138, 20 (θεῖον πνεῦμα). IV 7, 24 δυνατωτέρᾳ ῥώμῃ. I 179, 20 δυνατώτατον σύμμαχον. I 252, 16 (χείρ). I 265, 2 (ἡ ψυχὴ) τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεὸν ἰδεῖν. IV 49, 11 (ἡ

ψυχὴ) ἤρξατο δυνατωτέρα γίνεσθαι. — I 269, 16 πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ὢν διαλέγεσθαι δ.; II 123, 7 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια) opp. ἀδύνατα. VI 175, 23 τῶν ἐν τέλει καὶ δυνατῶν. II 282, 16 δυνατώτατοι opp. φαυλότατοι. V 355, 9 cf. 372, 15. VI 65, 4 δυνατώτεροι opp. ἀσθενέστεροι. VI 31, 9 πυρὸς καὶ σιδήρου . . . φανεὶς δυνατώτερος. V 367, 17 (οἱ δυνατώτεροι). VI 169, 18 τῶν ἰσχυροτάτων καὶ δυνατωτάτων. I 159, 16 ὃ μὴ δυνατὸν ἦν ἄλλῳ. I 53, 2. 122, 11. 269, 20. II 47, 14. 58, 2. 85, 2 δυνατόν (sc. ἐστιν). — I 161, 1. 287, 23. II 250, 13. 282, 23. III 13, 15. VI 34, 5 δυνατῶς.

δυσαλγής. IV 150, 7 (ἕλκωσις).

δυσάλωτος. III 261, 24 τῆς ἀθανάτου κακίας . . . γένος. V 341, 12 ἐπιτειχισμός. V 230, 4 (ὁ θυμός). III 273, 16 (ἰσχύς). II 4, 22 (πρᾶγμα). — VI 41, 18 (τὸ) δυσάλωτον.

δυσανάσχετος. IV 136, 20 (ὕβρεις).

δυσάντης. II 34, 9 (ὁδός).

δυσαπάλλακτος. II 106, 18 (ἔρως).

δυσαπολόγητον, τό. III 133, 10.

δυσαρεστεῖν. IV 8, 23, cf. 20, 21 οἱ δυσαρεστήσαντες τῷ θεῷ.

δυσάρεστος. II 170, 14 (ἀπληστία). II 204, 17 (ψυχαί). IV 35, 10 τῆς ψυχῆς πάθος. VI 52, 11 δυσάρεστον . . . αἱ γειτνιάσεις.

δυσαυλία. I 262, 24.

δυσβάστακτος. VI 9, 1 (ὁ ἀστεῖος).

δύσβατος. II 199, 1 ἡ ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσα ὁδός.

δυσγένεια. III 48, 11. V 325, 17. 328, 2. 333, 15 (opp. εὐγένεια). V 372, 2 τὴν ἐκ δυσγενείας ἀρετήν. V 331, 18 τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν. III 65, 8 coni. ἀδοξία καὶ πενία. III 83, 4 sq. (λαμπρά). V 327, 8 τῶν εἰς δυσγένειαν ὀνειδιζομένων.

δυσγενεῖς, οἱ. V 257, 12.

δυσδιάλυτος. VI 110, 17 δεσμός.

δυσέκλυτος. I 259, 24 (δόξα).

δυσέκπλυτος. IV 271, 1 (κηλῖδες). VI 73, 1 (τύποι). III 127, 17 (ψυχαί).

δύσελπις. I 215, 16 (φιλήδονος). I 149, 1 δ. μὲν ⟨γίνεται⟩, εἰ . . . I 290, 3 cf. IV 3, 7 ὁ δ. οὐκ ἄνθρωπος. IV 4, 13 ἄναγνος καὶ ψεκτὸς ὁ δ.

δυσελπιστία. I 148, 25 (coni. ἀπιστία). II 89, 12 καταφυγὴν δυσελπιστίας ἔργον προσιέμεθα. IV 85, 10 τὸ προκάμνοντας ταῖς ψυχαῖς ἀναπεσεῖν δυσελπιστίᾳ. IV 167, 6 χαλεπαί, coni. ἐρημία καὶ δυσοδία. IV 167, 21 εἰς τὰ μέλλοντα (opp. λήθη τῶν προγεγονότων. VI 217, 20 συμφοράν, τὴν ἐκ δυσελπιστίας.

δυσεξάλειπτος. V 27, 11 (τύποι).

δύσεργος. I 221, 8 θεραπείαν οὐ δύσεργον. V 72, 12 οὐδέν. II 56, 7 δυσεργότατον εἶπεν εἶναι.

δύσερις. I 215, 5 (φιλήδονος). II 127, 16 (ταραχή). II 173, 18. VI 192, 13 (coni. φιλόνεικος). III 98, 20 (coni. σοφιστής). IV 49, 22 οὐ γὰρ (ὁ ἀστεῖος).

δυσεύρετος. II 10, 6 τὸ τούτων ἐστὶ γένος. III 210, 4 ζήτησις. III 143, 1 τὸ καλόν. III 144, 4 τὸ μετανοεῖν. IV 6, 17 cf. 5, 12 ὁ μετατεθείς. III 208, 11 (μοῖρα). III 206, 9 (πρᾶγμα). III 206, 13 τὰ τέλη τῶν ἐπιστημῶν. I 215, 8 (φιλήδονος). — III 56, 16 τὸ δυσεύρετον.

δυσερμήνευτος. III 245, 15 (θέα).

δυσέφικτος. I 215, 8 (φιλήδονος).

δυσήκοος. IV 53, 6 ὦτα.

δυσθανατεῖν. IV 149, 5. 249, 15. 259, 5. V 292, 5.

δυσθεράπευτος. II 93, 21 τὰ τῆς ψυχῆς ἀρρωστήματα. II 192, 27 δειλία. II 140, 10 εὐήθεια V 156, 3 (κακόν). V 267, 10 (νόσος).

δυσθεώρητος. II 313, 4 κἂν τι δοκῇ δυσθεώρητον εἶναι. IV 124, 17 τὰ δυσθεώρητα.

δυσθήρατος. II 297, 20 ἐχθρόν. III 197, 25 ἡ ἀγαθοῦ κτῆσις. IV 6, 17 ὁ μετατεθείς. IV 297, 15 (τὸ μῖσος). V 251, 15 ἡ μοχθηρία. V 9, 18 (οὐσία θεοῦ). II 3, 16 (πρᾶγμα). — III 56, 17 τὸ δυσθήρατον. III 145, 26 δυσθήρατον coni. δυσπερινόητον.

δυσθυμία. IV 147, 21. V 106, 24.

δυσίατος. V 70, 12 (ἀλγηδόνες). II 72, 2 (ἀρρώστημα). V 177, 21 ἀρρωστήματα. V 231, 15 (κακόν). IV 22, 20. V 157, 16 κακά. III 126, 20 μῶμος. V 2, 3 (νόσος). VI 47, 3 (νόσοι). I 58, 15. IV 86, 3. V 210, 13. 227, 9 (πάθος). I 120, 12 (πληγή). II 114, 4 (τραύματα). V 89, 7 φρενοβλάβεια. — IV 63, 18 ὅσα κατὰ τὴν φύσιν δυσίατα. I 54, 8 δυσίατα καὶ ἀθεράπευτα πλημμελούσῃ ψυχῇ. V 91, 11 δυσίατοι coni. δυσκάθαρτοι.

δύσις. I 175, 9 (αἱ σφαῖραι) ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἰοῦσαι. I 19, 7. II 157, 4 cf. V 202, 15 (ἀστέρων coni. ἀνατολαί). V 18, 2 (coni. ἀνατολή, ἄρκτος, μεσημβρία). III 189, 9 πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσεις. V 193, 2. VI 55, 8 (ἡλίου). VI 182, 21 μέχρι δύσεως καὶ πρὸς ἄρκτον. — III 60, 20 τοῦ λογισμοῦ.

δυσκάθαρτος. VI 168, 1 ἄγη. II 16, 22 (γνώμη). V 148, 1 (ὁ ὁμνύς). III 127, 17 (ψυχαί). — I 58, 15 ὁ δ' ἄνευ τούτων δ. ὢν ἀφιστάσθω. III 168, 7 (ὁ δ.). II 154, 10. 258, 12 οἱ δυσκάθαρτοι. I 291, 1 cf. II 94, 3 οἱ μὴ τελείως δυσκάθαρτοι.

V 91, 10 cf. 92, 6 δυσκάθαρτοι coni. δυσίατοι. — III 253, 17 τὸ δυσκάθαρτον.
δυσκατάληπτος V 8, 16 ὁ πατὴρ καὶ ἡγεμὼν τῶν συμπάντων. V 9, 18 (οὐσία θεοῦ).
δυσκατόρθωτα, τά. IV 124, 7.
δύσκλεια. III 26, 20 τὸν ἄθλιον καὶ δυσκλείας γέμοντα βίον. I 243, 12 ἀνδρογύνων. II 92, 3 ἀποδοχὴν ἀντὶ δυσκλείας καὶ ἀτιμίας. III 278, 7 μεγάλη τῷ ἐγχειροῦντι δ. VI 223, 2 μετὰ πολλῆς δυσκλείας.
δυσκολία. I 214, 3 τὰ δὲ ἔχοντα δυσκολίαν συσκιάσαι. IV 43, 6 (coni. ἀηδία). III 133, 2 ἡ προθεσμία . . . πολλὴν ἐν τῷ ῥητῷ μοι παρέχουσα δυσκολίαν. I 216, 13 τὸ δὲ δοκοῦν τῶν παρ' ἐμοὶ μάλιστα δυσκολίαν ἔχειν.
δύσκολος. II 34, 20 (πόνος). II 204, 16 (ψυχαί). V 347, 1 δύσκολον γάρ, μᾶλλον δ' ἀδύνατον ἀπιστοῦντα παιδεύεσθαι. — V 74, 5 τὸ φύσει δύσκολον καὶ δύστροπον.
δύσληπτος. V 251, 15 ἡ μοχθηρία.
δυσκρασία. I 43, 4 τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων.
δύσλυτος. I 215, 16 (φιλήδονος).
δυσμαθής. IV 262, 10 οἱ δυσμαθέστατοι πάντων.
δύσμαχος. IV 31, 12. VI 191, 2 κακόν.
δυσμεναίνειν. I 179, 9.
δυσμένεια. III 173, 21 παισὶ παίδων. IV 99, 4 τοὺς ἄλλους ἀλείφων ἐπὶ δυσμένειαν. V 368, 12 ἐξ ἀσυμβάτου δυσμενείας. V 251, 15 γυμνὴν ἀπαμπίσχοντας τὴν δυσμένειαν. V 262, 15 ἀνθρώπου πολεμίου. VI 124, 22 τὴν δυσμένειαν ἀπεδείξατο. VI 187, 20 τῶν ἐπιγεγραμμένων ἄντικρυς τὴν δυσμένειαν. VI 193, 21 Ἀσκαλωνίταις δὲ ἀσύμβατός τις . . . δ.
δυσμενής. III 55, 12 ψυχῆς ἀφροσύναι. II 6, 12 ὁ ἄφρων. I 209, 12 γυναῖκες. II 127, 17 (εἰρήνη σοφισταῖς). V 355, 5 (θῆρες). I 189, 4 δυσμενέστερος ψυχῇ πολέμιος. I 266, 15 (πρόκλησις). I 128, 10 τὸ σῶμα. I 113, 9 (φαῦλοι). — III 273, 10 τὸ ἐπίβουλον καὶ δυσμενές). V 326, 22 τὰ δὲ δυσμενῆ. V 349, 23 ἐχθρὰ καὶ δυσμενῆ. II 204, 8 coni. ἀλλότρια. — VI 147, 7 οἱ ἐξ ἀρχῆς γενόμενοι δυσμενεῖς. II 124, 8 οἱ δυσμενεῖς τῆς ψυχῆς. V 365, 23 τῶν δυσμενῶν τὰ ἀγαθά. IV 189, 13. V 313, 15. 375, 25. VI 131, 20 (οἱ δυσμενεῖς). VI 147, 10 ὑπὸ δυσμενῶν ἀεὶ γενομένων. IV 202, 18 κοινοὺς δυσμενεῖς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους. VI 209, 4 ἀπήχθοντο δυσμενεῖς ὄντες. VI 143, 15 ἔργον δ' ἐπιδείκνυσθαι δυσμενοῦς. II 113, 1 ἐπ' ἀναιρέσει δυσμενῶν. V 363, 15 καὶ φίλων καὶ δυσμενῶν. I 266, 17 φίλοις δὲ πρὸ δυσμενῶν. I 295, 24 πρὸς ἀλλοτρίων δὲ καὶ δυσμενῶν. V 182, 1 ἀμείλικτοι δυσμενεῖς.
δυσμή. III 70, 1 τοῦ βίου. III 282, 18 ἐν αὐταῖς τοῦ βίου δυσμαῖς. III 60, 14 ἐπειδὰν δὲ (ὁ νοῦς) πρὸς δυσμὰς γένηται. III 222, 26 τὸ τῶν αἰσθήσεων φέγγος . . ., ὅταν δὲ πρὸς δυσμὰς γένηται.
δύσνοια. IV 62, 9 (opp. εὔνοια).
δυσόρατος. V 344, 11 ὁ δ' ἡνίοχος (int. deus). III 145, 24 ὁ δ. coni. δυστόπαστος.
δυσόργητος. I 215, 15 (φιλήδονος).
δυσπαρηγόρητος. V 157, 10 φιλονεικίαι.
δυσπεριγένητος. III 206, 10 (πρᾶγμα).
δυσπερινόητον. III 145, 26 coni. δυσθήρατον.
δυσπεψία. V 231, 16.
δύσπλοια. III 237, 8 τοῦ βίου. III 182, 9 coni. συγχύσεις, περιτροπαί.
δυσπραγία. IV 112, 25.
δυσσεβής. V 153, 15 ἀνοσιούργημα. — V 118, 6 τὸ δυσσεβές. II 230, 1 οἱ δυσσεβεῖς.
δυστέκμαρτος. II 306, 22 (ὁ πατὴρ τῶν ὅλων).
δύστηνος. VI 161, 5 δύστηνον . . . τὸν ἐλπισθέντα ποτέ. III 278, 2. VI 12, 3. 160, 4. 161, 21 ὁ δ.
δυστόπαστος. V 344, 11 ὁ δ' ἡνίοχος (int. deus.). V 8, 16 cf. II 306, 22 ὁ πατὴρ καὶ ἡγεμὼν τῶν συμπάντων. V 126, 10 cf. II 3, 13 οὗ (sc. δημιουργοῦ) τὴν φύσιν ἀόρατον καὶ δυστόπαστον οὖσαν. — III 244, 7 τὸ δυστόπαστον. III 145, 24 ὁ δυστόπαστος coni. ὁ δυσόρατος οὗτος.
δύστροπον. V 74, 5 τὸ φύσει δύσκολον καὶ δ.
δυστυχής. VI 222, 13 ἄνθρωποι. III 306, 4 (ψυχή). III 166, 20. 197, 2. VI 151, 14. 165, 15 (ὁ. δ.). II 102, 8. III 231, 4. VI 132, 6 οἱ δυστυχεῖς.
δυστυχία. IV 108, 22. V 375, 22.
δυσυπομόνητος. V 370, 9 (ἀλγηδόνες). V 108, 15 (ἐπιτάγματα.) I 214, 6. IV 42, 3. V 267, 18 (τὰ) δυσυπομόνητα.
δυσυπονόητος. IV 297, 15 (τὸ μῖσος). I 215, 7 (φιλήδονος).
δύσφημα, τά. VI 174, 6.
δυσφροσύνη. IV 113, 2.
δυσχεραίνειν. I 56, 9. 13 τά τε γεννώμενα . . . χαίροντα μὲν ἡδονῇ, τὴν δ' ἐναντίαν ἀλγηδόνα δυσχεραίνοντα. IV 10, 4 ἐφ' οἷς ὁ θεὸς εἰκότως δυσχεράνας. III 255, 17 ὁ θεὸς . . . τοῖς ἁμαρτανομένοις δυσχεραίνει. VI 184, 10 (κἂν εἰ λέγοι τις δ. (τὸν θεόν). III 225, 9 ὁ δὲ ἐφεὶς . . . δυσχεραίνοι ὡς ἀσεβοῦσι. V 183, 13 τοῦ νόμου . . . ἐπὶ τῷ γένει παρασπονδουμένῳ

δυσχεραίνοντος. VI 139, 29 ἡμισοπόνηρος δίκη . . . δυσχεράνασα. II 171, 21 ἑκάτερον (sc. ἀρετὴ καὶ κακία) τῇ θατέρου δυσχεραῖνον εὐπραγίᾳ. IV 56, 16 τῇ μὲν φύσει τὸ οἰκεῖον χρέος ἀπολαβούσῃ μὴ δυσχεραίνοντα. IV 98, 1 ὑπὲρ ὧν . . . δυσχεραίνοντες ἡμεῖς. II 237, 12 πολέμῳ μὲν δ., εἰρήνην δὲ ἀγαπᾶν. II 106, 14 ὁ . . . τῇ δὲ ἑνὸς προστασίᾳ δυσχεραίνων. II 229, 19 οἱ μὲν δυσχεραίνοντες τῇ πατρίῳ πολιτείᾳ. II 141, 18 τὰς . . . χλιδὰς καὶ θρύψεις ἀλήκτους δυσχεράνας. III 284, 20 ὀρθότητι καὶ ἐγρηγόρσει δυσχεραίνων. III 11, 6 ὡσανεὶ δυσχεραίνων, οὐ πρὸς ἀλήθειαν ἀλγῶν. IV 23, 3 μηδενὸς ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ δυσχεράναντος. IV 96, 16 καθυποκρινόμενος τὸν δυσχεραίνοντα . . . εἶπεν. IV 113, 10 τῶν μὴ κατὰ γνώμην δυσχεράναντος. IV 72, 12 τὴν . . . τοῖς ἀκολάστοις ἐπιτηδεύμασι πάνυ δυσχεραίνουσαν. IV 129, 8 ἐπὶ δὴ τούτοις ἀθυμῶν καὶ δυσχεραίνων. IV 197, 3 πάνυ δυσχεράνας πρὸς ὀργὴν ἀποκρίνεται. IV 239, 7 τοὺς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις δυσχεραίνοντας. IV 167, 13 ἐπὶ ταῖς εἰς αὐτὸν κακηγορίαις ἐδυσχέραινεν. V 90, 5 τὴν παραίνεσιν οὐ μετρίως δυσχεράνας. V 146, 9 πρὸ τῶν αἰτίων δ. VI 18, 5 μήθ' ὡς ἀποστροφῆς ἀξίοις δ. VI 202, 20 πρὸς τῷ μὴ δυσχερᾶναι. VI 136, 11 δυσχεραίνοντες δέ, ὅτι . . . VI 124, 16 ἐπὶ τούτοις ὀφείλων ἀπώσασθαι καὶ δυσχερᾶναι τοὺς λέγοντας . . . V 196, 9 γράφοντας ἑτέρους δυσχερᾶναι. V 164, 5 τὴν ὄψιν αὐτὴν δυσχεραίνοντες. V 108, 1 μὴ ὡς ἐπὶ καινῷ καὶ ξένῳ δυσχεραίνων. II 107, 9 τοῦτο ἀκούσαντες . . . δυσχεραίνουσιν. III 253, 2 τοῦ πλήθους τῇ προστασίᾳ δυσχεράναντος. IV 140, 16 ἐπὶ τοῖς ἀμφὶ Μωυσῆν δυσχεραινόντων. II 91, 3 ἐπὶ τούτῳ μάλιστα δυσχεράνας ὁ γήινος Ἐδώμ. VI 36, 9 δυσχεράναντός ποτε Πτολεμαίου. VI 145, 14 καί ποτε τῷ Φλάκκῳ δυσχεράνας.

δύσχρηστος. I 214, 17 (φιλήδονος).

δυσχωρία. VI 178, 27.

δυσώδης. I 91, 26 εὐώδεις ἢ δυσώδεις οἱ ἀτμοί. II 24, 23 ῥεῦμα. VI 111, 2 δυσωδέστατον γίνεται (τὸ ὕδωρ). IV 169, 6 μεταβεβληκότα καὶ δυσώδη (int. μάννα).

δυσωδία. IV 143, 9. 262, 12.

δυσώνυμος. I 122, 22 ἦχοι. II 226, 2 τὸ κακόν. II 251, 6 ὄνομα. III 285, 18 (ταραχή). I 215, 8 (φιλήδονος). — VI 174, 7 τὰ δύσφημα καὶ δυσώνυμα.

δυσωπεῖν. I 291, 21 δι' οὗ (sc. λόγου) δυσωπήσας καὶ ὀνειδίσας (ὁ θεός). II 83, 6 cf. III 153, 22 (ὁ ἔλεγχος) καὶ ὀνειδίζων καὶ δυσωπῶν. IV 288, 16 ὁ . . . ἔλεγχος . . . κατηγορεῖ, δυσωπεῖ. IV 306, 6 ὑπὲρ τοὺς ἀσχημόνως ζῶντας ἐμφανέστατα δ. II 239, 18 τὸ παθῶν καὶ κακιῶν στῖφος δυσωποῦντες.

δυσωπεῖσθαι. I 44, 10 cf. III 135, 14 (ὁ ἔλεγχος) . . . οὐ δυσωπεῖται. V 356, 18 τῶν ἀνθρώπων . . . δυσωπηθέντων, εἰ . . . III 231, 23 ὡς μηδ' ἐπ' εὐτελεῖ χλαίνῃ ποτὲ δυσωπηθῆναι. II 21, 4 ἄνευ γὰρ τοῦ δυσωπηθῆναι.

δυσωπία. II 135, 1.

δώδεκα. III 150, 10 sqq. τέλειος δ' ἀριθμός. V 129, 20 τοῦ ζῳοφόρου κύκλου παράδειγμα. I 38, 16 sqq. ἔχει δὲ . . . τὰς ἀναλογίας πάσας. — V 125, 6 (ἄρτοι). IV 165, 15. 237, 15. 241, 2. 15. V 20, 13. (φυλαί). IV 226, 17 τὰ ὀνόματα τῶν φυλάρχων.

δωδεκάς. V 130, 3.

δωδεκατημόριον. III 277, 2.

δωρεά. III 194, 15. IV 112, 11. V 112, 6. 132, 13. 260, 5 (αἱ τοῦ θεοῦ δωρεαί). V 319, 9 τοῦ πρώτου ἡγεμόνος. I 7, 4. III 229, 10 (θεία). III 91, 17. 180, 27 θεῖαι. I 130, 4 δ. γὰρ καὶ εὐεργεσία καὶ χάρισμα θεοῦ τὰ πάντα ὅσα ἐν κόσμῳ. V 130, 18 αὐτοῦ (sc. τοῦ θεοῦ) γὰρ τὰ πάντα καὶ κτήματα καὶ δωρεαί. II 253, 15 (διὰ θεὸν) καὶ ἡμεῖς γεγόναμεν δωρεαὶ πᾶσαι. V 304, 15 προτέρα . . . δ. γένεσις. II 9, 4 χάρις ἐστὶ καὶ δ. τοῦ νοῦ τὰ πάντα. V 178, 3 ὁ νοῦς, ἣν μεγίστην ἀπένειμεν ἀνθρώπων γένει δωρεὰν ὁ θεός. II 9, 32 οἱ . . . φάσκοντες δωρεὰν εἶναι τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς πάνθ' ὅσα ἐν τῷ νοεῖν ἢ αἰσθάνεσθαι ἢ λέγειν. I 26, 2 ἥτις (sc. συγγένεια λογική) ἀρίστη δωρεῶν ἦν. I 225, 9 ὁλόκληροι καὶ παντελεῖς αἱ τοῦ ἀγενήτου δωρεαὶ πᾶσαι. I 149, 13 καὶ ἐπὶ τοῦ μάννα οὖν καὶ ἐπὶ πάσης δωρεᾶς, ἣν ὁ θεὸς δωρεῖται τῷ γένει ἡμῶν. II 17, 26 δωρεαὶ δ' αἱ τοῦ θεοῦ καλαὶ πᾶσαι. III 167, 30 ἃς φησι Μωυσῆς τὸν ἡγεμόνα τῶν ὅλων ὀρέγειν. IV 60, 3 ὧν ὑπέσχετο δωρεῶν (ὁ θεός). II 278, 23 ὁ θεὸς χαρίζεται τῇ ψυχῇ δωρεάν. II 293, 1 ἃς . . . ὁ θεὸς ἑτέροις εἴωθε χαρίζεσθαι. II 69, 18 λόγῳ χρώμενος ὑπηρέτῃ δωρεῶν (ὁ θεός). II 79, 4 κρίνοντος τοῦ αἰτίου δωρεῶν ἀξίους τοὺς τὸ θεῖον ἐν ἑαυτοῖς νόμισμα . . . μὴ διαφθείροντας. III 168, 19 ἐπὶ προφάσει δωρεᾶς καὶ ὑπερβαλλούσης εὐεργεσίας. III III 178, 14 μεγάλην δωρεάν, ἑρμηνείαν καὶ προφητείαν νόμων ἱερῶν. II 193, 14 ἃς θεῷ τε δοῦναι καὶ λαβεῖν ἀνθρώποις ἐμπρεπές. I 145, 20 ἱκανὴ γὰρ καὶ αὕτη (sc. κοιλία) παρὰ θεοῦ τῷ φιλαρέτῳ δ. V 130, 15 τὴν μεγίστην λαβόντας παρὰ

θεοῦ δωρεάν. V 318, 6 πρὶν ἀπολαῦσαι τῆς δωρεᾶς. V 306, 11 τὰς εὐεργέτιδας καὶ σωτηρίους τοῦ θεοῦ δωρεάς. III 239, 20 διὰ τὰς ὀμβρηθείσας ἄνωθεν δωρεάς. III 47, 5 (ὁ ἀρχάγγελος) ἀγάλλεται δὲ ἐπὶ τῇ δωρεᾷ. IV 169, 3 δωρεὰς ἀεὶ νέας ἐγνωκότος τοῦ θεοῦ χαρίζεσθαι. IV 21, 21 ὁ θεὸς . . . τὸν ἀστεῖον ἀμείβεται μεγάλῃ δωρεᾷ. V 14, 18 ὁ θεὸς . . . διτταῖς αὐτὸν ἀναστέφει δωρεαῖς, εἰρήνῃ καὶ ἱερωσύνῃ. II 285, 9 τίς οὖν ἡ τετάρτη δ.; τὸ μεγαλώνυμον. III 7, 18 μισθὸν . . ., χάριτος καὶ δωρεᾶς ἀγαθὸν τελεώτερον. V 110, 6 χάριτος ἀντίδοσιν, ἣν ἔλαβε δωρεάν. I 191, 3 τῶν ὄντων τὰ μὲν χάριτος μέσης ἠξίωται, ἣ καλεῖται δόσις, τὰ δὲ ἀμείνονος, ἧς ὄνομα οἰκεῖον δ. I 199, 10 ζητοῦντες χάριτος ἀντίδοσιν, εὐπρεπεῖ δωρεᾶς ὀνόματι κυρίως πρᾶσιν ἐργάζονται. III 203, 2 ἐλπίδας μείζους καὶ πλείους δωρεὰς προὔθηκε. III 166, 7 διαθῆκαι δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ γράφονται τῶν δωρεᾶς ἀξίων. II 282, 6 πρὸς πλῆθος καὶ μέγεθος τῶν καλῶν ἐπίδοσις. II 289, 8 πέμπτη . . . ἡ κατὰ ψιλὸν μόνον τὸ εἶναι συνισταμένη. V 11, 12 ὅσας ἂν οἷός τε ᾖ δέξασθαι δωρεάς. V 296, 15 τὸ ἐπιβῆναι ἐδάφους αὐτὸ μόνον ἀλλοτρίου καθ' αὑτὸ δ. τις ἐστιν ἀποχρῶσα. V 118, 20. VI 151, 11 (coni. χαρις). III 124, 11. 167, 14. V 140, 25 (coni. χάριτες). III 239, 24 (coni. ἡγεμονία). II 231, 14 τὸ ἑρπετόν, ὄφιν, τετυχηκέναι ταύτης τῆς δωρεᾶς (sc. τῆς ἀθανασίας). V 181, 11 τῆς φύσεως. V 42, 9 ἡ φύσις . . . ἀμείβει δωρεὰς ἀνθρώπων γένει. V 124, 22 τοῦ κόσμου. V 124, 15 (ἐτήσιοι). IV 36, 16 τῇ πασῶν ἀρίστῃ δωρεᾷ φωτί. V 37, 9 (ἀδυσώπητος). III 157, 19. 230, 5 (αὐταρκεστάτη). IV 11, 13 δόσ . . . τὰς ἀνωτάτω δωρεάς. III 47, 2. IV 236, 16. V 374, 16 (ἐξαίρετος). II 277, 13 (μεγίστη πασῶν). III 162, 2. V 100, 10 (μεγίστη). IV 294, 13 (μέγισται). V 36, 21 (πολυχρήματος). II 150, 28 ὁ τὴν τῶν δωρεῶν ἐπάλληλον φορὰν ἀπαύστως συνείρων. II 176, 14 τὸ ἄφθονον πλῆθος. II 113, 16 οὐ δωρεὰν εἰς περιουσίαν εὑρισκόμενος. II 188, 3 (coni. μισθοί). II 32, 12 ἡ συνεχὴς τῶν ὁμοίων δωρεῶν ἀπόλαυσις. I 212, 6 τοσαύταις δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσεσιν. I 190, 17 ἀντιδοῦναι δωρεάν. I 198, 26 ἡ. δὲ ἀποχρῶσα σοφοῖς ἀνδράσι. I 199, 12 οἱ δὲ προσιέμενοι τὰς δωρεὰς . . . ἔργον ὠνουμένων δρῶσι. I 132, 18 τὸν Ἰσαὰκ πρὶν γεννηθῆναι ὀνόματός τε καὶ δωρεᾶς μεγάλης ἠξίωσε. V 67, 8 ἀποστρέφεται τὰς παρὰ τῶν ἀδίκων δωρεάς. VI 219, 1 (ἀργύριος). V 328, 14 (πατρῴα). V 354, 2 πρώτην δωρεὰν ἕξετε νίκην. V 112, 19 εἰς ἅπαν στέρηται τῆς δωρεᾶς. IV 114, 2 δωρεὰς ἔδωκε τὰ ἐπιτήδεια (Ἰωσήφ). IV 36, 1 αὐτάρκη ἐδόθη δ. IV 71, 16 καλὰς . . . ἀντιπαρέξω δωρεάς. IV 110, 15 τίς γὰρ ἂν γένοιτο πατρὶ δ. μείζων ἢ υἱὸν ἀπογνωσθέντα κομίσασθαι. IV 164, 17 μὴ χρόνου μήκει, δωρεᾷ δ' ἀνυπερθέτῳ. IV 183, 23 περιττοτέρας δὲ δωρεὰς ὑπισχνούμενοι. IV 183, 15 δωρεὰς τὰς μὲν ἤδη παρεῖχε. IV 189, 20 πόσον πλῆθος χρημάτων . . . καὶ δωρεῶν. IV 199, 14 ὁ γὰρ προλαβὼν τινα δωρεὰν προθυμότερος εἰς συμμαχίαν. VI 216, 15 τῆς δωρεᾶς, ἣν ἐπ' εὐθείας ἐδόκει παρασχεῖν, πλάγιός τις ἀναίρεσις. VI 172, 2 Ἀσία καὶ Εὐρώπη τὰς ἐκ σοῦ γεγεννημένας δωρεὰς οὐ χωρεῖ; II 226, 12 ἐπιδαψιλεύεται τὰ τῶν δωρεῶν.

δωρεῖσθαι. III 294, 23 ἐμὲ γὰρ ἐμοὶ δεδώρηται (ὁ θεός). IV 9, 17 ὧν ὀρέγει καὶ δωρεῖται θεός. I 149, 13 ἣν (sc. δωρεάν) ὁ θεὸς δωρεῖται τῷ γένει ἡμῶν. I 152, 30 ἃς (sc. ἐπιστήμας) . . . ὁ θεὸς δωρεῖται. I 181, 3 τὸ δὲ γέννημα τὸ ἴδιον, ὃ ἔσπειρε (ὁ θεός), δωρεῖται. I 252, 9 τοῦ θεοῦ τὸν . . . πλοῦτον αὐτοῦ . . . δωρουμένου. II 79, 16 ἄφθονα (ὁ θεὸς) . . . δεδώρηται τὰ ἀγαθά. I 136, 22 θεοῦ γὰρ ἴδιον τὰ μὲν ἀγαθὰ προτείνειν καὶ φθάνειν δωρούμενον. II 285, 19 ᾧ δὲ ἀμφότερα δεδώρηται ὁ θεός. II 66, 16 (ὁ πατὴρ) δωρησάμενος. IV 192, 19 δωρησάμενος ὁ θεός. I 211, 10 ἐκ πάντων εὐτρεπίσασά σοι τὰ ἁρμόζοντα δωρήσομαι. II 282, 9 ἐπαινετὸν λόγον δωρήσομαι. IV 13, 15 παρόσον αὗται (sc. αἱ τρεῖς δυνάμεις) δεδώρηνται ψυχῇ λογικῇ ἑαυτάς. II 289, 22 τὰ ἆθλα τῷ γενησομένῳ δωρεῖται σοφῷ. I 158 11 τῇ σπουδαίᾳ ψυχῇ πλῆθος ἄφθονον ἀγαθῶν δεδώρηται. II 302, 8 πλοῦτον ἢ δόξαν κτλ. . . . δωρησάμενος. I 195, 26 Ἀβραὰμ τῷ σοφῷ . . . τὸν Ἰσαὰκ τελειοτάτην χάριν δεδώρηνται. I 218, 15 θνητῷ δὲ οὐδενὶ κτῆσιν ἀγαθοῦ δίχα πόνων ἡ φύσις δεδώρηται. I 242, 10 μυρία γὰρ ἡμῖν ἡ φύσις . . . δεδώρηται. II 129, 11 οἷς ἡ φύσις . . . δωρήσεται ταῦτα πάντα. I 292, 15 τοῖς ζῴοις ἡ φύσις διαφέροντας . . . τόπους . . . ἐδωρήσατο. II 79, 1 τί γὰρ αὐτῷ πλέον δεδώρηται πάντων. III 22, 15 τὸ . . . πάλαι δωρηθὲν ἀγαθόν. II 291, 28 ταῦτα δὲ τὸν ἱκέτην ἑαυτοῦ (sc. Μωυσέως) λόγον . . . εἴωθε δ. I 22, 6 ᾧ νοῦν ἐξαίρετον ἐδωρεῖτο. I 134, 11 δωρήσασθαι σοφίαν καὶ ἐπιστήμην. II 38, 26

δς ἄλλοις ἀρχὰς τὰ ἑτέρων δεδώρηται τέλη. II 193, 17 ἐν οἷς εἴωθε δ. I 82, 8 τῷ τὸ ἀγαθὸν ἀφθόνως δωρησαμένῳ. I 286, 17 ᾧ καὶ τὸ χαίρειν . . . δεδώρηται. II 31, 21 μουσικῷ δὲ τὰ κατὰ τὴν χειρουργίαν δ. ὄργανα καταγέλαστον. I 198, 14 ὁ κεκτημένος δεδώρηται, ὅτι οὐ δεῖται. I 199, 7 πιπράσκοντας μᾶλλον ἢ δωρουμένους.

δώρημα. II 57, 10 Ἄννα, τῆς του θεοῦ δ. σοφίας. V 124, 17. 294, 4 φύσεως. IV 13, 15 τέλειον καὶ κάλλιστον. III 227, 1 λόγος δ. κάλλιστον.

δωρητικός. I 199, 15 (ὁ θεὸς) τῶν ἁπάντων. III 38, 21 (τοῦ ὄντος δύναμις). II 33, 18 ἀρετὴ πρᾶγμα.

δωροδοκεῖν. V 223, 8.

δωροδοκία. V 67, 3 λαβὼν ἔνοχος ἔσται δωροδοκίᾳ. V 229, 4 δωροδοκίαις καὶ ἱεροσυλίαις . . . ἐνόχους. VI 210, 25 τὰς δωροδοκίας, τὰς ὕβρεις, τὰς ἁρπαγάς κτλ. VI 139, 19 δωροδοκίαις, ἁρπαγαῖς, καταδίκαις κτλ. VI 146, 6 τὸν καιρόν, ἐν ᾧ γέγονεν ἡ δ.

δῶρον. II 193, 12 τὸ μέγα δ. θεοῦ τὸν παντελῆ κόσμον. II 193, 10 (θεοῦ) τόδε τὸ πᾶν. III 80, 1 τέλεια τὰ τοῦ θεοῦ δῶρα. I 131, 15 τὰ γὰρ δῶρα τοῦ θεοῦ μεγάλα καὶ τίμια. IV 40, 10 τὸ δ. ἀντιχαρισαμένου τοῦ θεοῦ. IV 45, 12 ὁ θεὸς . . . προσηκόντως ἀντιχαρίζεται τὸ δ. III 258, 10 τὸν γὰρ υἱὸν διδόναι φησὶ τῷ ἁγίῳ δῶρον Σαμουήλ. V 318, 5 δ. εἴληφε παρὰ θεοῦ τὸ εὔτονον καὶ ῥωμαλέον. II 193, 8 τὸ προσαγηοχέναι τὸ δ. τῷ θεῷ. III 268, 21 τὰ θεοῦ δῶρα, ἃ διὰ τῶν ἐτησίων ὡρῶν ἀναδίδωσι. V 347, 4. 358, 20 τὰ φύσεως δῶρα. V 268, 10 φύσεως εὕρημα καὶ δ. III 45, 1 sq. ἱερά. III 90, 10 τὰ τῶν ἱερέων ἐνδελεχῆ δῶρα. V 44, 6 ᾗ δὲ καὶ ἱερομηνία, διαπλασιάζεται τὰ δῶρα. I 239, 12 τὸ γὰρ διανοῖγον μήτραν τὸ Ἄβελ δῶρόν ἐστι πρωτότοκον. I 58, 1 (αἰσθήσεις) δεξάμεναι τὰ δῶρα. I 156, 29 δῶρα δομάτων διαφέρει. V 49, 9 αἱ χεῖρες αὗται οὔτε δ. ἐπ' ἀδίκοις ἔλαβον. III 265, 29 δ. ⟨ἄδωρον⟩. V 223, 5 sqq. παράγγελμα κριτῇ δῶρα μὴ λαμβάνειν. I 263, 5 δῶρα τῷ ἀδεκάστῳ διδούς. V 68, 2 δῶρα ἀνίερα. III 266, 8 δίδωσι γὰρ οὗτος τῇ ψυχῇ σφραγῖδα, πάγκαλον δ. V 223, 17 ὁ δὲ ἐπὶ δώροις βραβευτής. V 224, 2 διὰ τοὺς ἐπὶ δώροις τοῦ δικαίου βραβευτάς.

ἔαρ. V 122, 18. 21 ὑπομιμνήσκων ὁ θεὸς τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ἀνέφηνε τὸ ἔ. V 44, 18 καθ' ὃν καιρὸν χαριστήρια μὲν ἀνάγεται τῷ θεῷ τῆς πεδιάδος. IV 174, 16 ὁ δὲ καιρός, ἐν ᾧ μάλιστα χώρας ἀρετὴν δοκιμάζεσθαι συμβέβηκεν. I 17, 10. 196, 23. III 47, 21. IV 229, 10. V 51, 3. 366, 18 (coni. χειμών, θέρος, μετόπωρον). I 14, 13 ἔαρος καὶ μετοπώρου τροπαί. I 41, 5. 9 ἰσημερίας, ἔαρι καὶ μετοπώρῳ. I 19, 13 ἢ ἔαρος μετοπωρίζοντος ἢ μετοπώρου ἐαρίζοντος. IV 304, 17 κατὰ τὸ ἔ. (ἑορτή). I 30, 6 κατὰ τὴν ἔαρος ὥραν.

ἐαρίζειν. I 19, 13. IV 147, 11. V 23, 10.

ἐαρινός. V 124, 20 ἑορτή. I 41, 5. III 35, 6. IV 252, 1. 304, 16. V 42, 4. 122, 10. 263, 20 (ἰσημερία). III 34, 11 (κύκλος coni. μετοπωρινός). III 34, 19 (τροπή). IV 243, 19 (προπαί). V 44, 9. 124, 10. 138, 24 (ὥρα). I 53, 15. II 64, 21 (ὧραι).

ἑβδομάς. I 31, 7—44, 14. I 63, 6—65, 21 cf. 62, 14. IV 291, 6—293, 7. V 101, 2 sqq. de numero septenario speculationes. V 123, 14 τῆς ἱερᾶς ἑβδομάδος, ἣν ἀρχὴν καὶ πηγὴν ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἁπάντων εἶναι διενοήθη. III 49, 7 (ἀμήτωρ). III 39, 15 (ἀειπαρθένος καὶ ἀμήτωρ). V 139, 19 ἑβδομάδος . . . μητρὸς λόγον ἐχούσης. V 122, 1 αὕτη κατάρχῃ πᾶσιν ἐπιφανείας καὶ σεμνότητος. V 149, 17 τὰ σύμπαντα ἐτελεσφόρησεν ἑβδομάδι. V 372, 14 πάντα γὰρ δι' ἑβδομάδος καὶ ἑ. IV 249, 8 (παναρμόνιος). II 301, 18 ἐν ἀριθμοῖς ἁγίοις καὶ τελείοις ἑβδομάδος δεκαπλασασθείσης. II 219, 10 sqq. τοὺς συνέδρους τοῦ θεοφιλοῦς τὸν δέκα ἑβδομάδων ἀριθμὸν εἰληχότας. V 107, 14 ἵνα τὴν ἑβδομάδα τιμήσῃ. V 112, 14 ἑπτὰ ἑβδομάδος ἐτῶν συνθείς. V 141, 12. 14 τοσαῦτα μὲν περὶ ἑβδομάδος καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων . . . καὶ περὶ ἑορτῶν, αἳ συγγένειαν ἔχουσι πρὸς ἑβδομάδα. IV 304, 14 ἑβδομάδι δὲ τὰς μεγίστας . . . ἑορτὰς προσένειμε. IV 303, 23 τὸ περὶ τῆς ἑβδομάδος (κεφάλαιον). V 96, 8 ἡ τῶν ἑβδομάδων ὄντως ἑβδόμη. V 372, 10 πρώτας ἀνέδειξεν ἑορτὰς ἡ φύσις τὰς ἑβδομάδας ἡμερῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν. V 134, 13 ἑβδομάδα ἑβδομάδων καὶ ἁγίων ἁγιωτέραν. II 58, 21 εἰ μή τε μονάδα ἑβδομάδι τὴν αὐτὴν φυσικώτατα νομίζει. II 59, 7 τὴν . . . στεῖραν . . . ἑβδομάδι τὴν ἰσότιμον μονάδα τίκτειν εἰκὸς ἦν. II 38, 20 τρίτην (sc. παραύξησιν) δὲ καὶ τελεωτέραν δεκάδος ἑβδομάδα . . . παρήκουσαν. II 59, 1 αὕτη δ' ἡ κατάστασίς ἐστιν ἑβδομάδος. III 148, 10 ἀδιαφορεῖ δ' ἑβδομάδος εἰρήνη. V 43, 20 sq. καθ' ἑβδομάδος ἐπιδέχεται τοὺς τελείους σχηματισμούς. V 45, 18 τέλος μὲν γὰρ ἔργων ἑ. IV 169, 10 γέρας δ' ἐξαίρετον ἡ ἱερὰ ἑ. εἶχεν. V 129, 12 ἡμέρα πεντηκοστὴ καταριθμεῖται ἑπτὰ ἑβδομάσιν.

V 372, 8 τὰς παρθένους ἑβδομάδας. V 373, 8 τοὺς τῶν ἱερῶν ἑβδομάδων καιρούς. VI 63, 10 δι' ἑπτὰ ἑβδομάδων. V 121, 21 τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἥτις ἐκ δυεῖν ἑβδομάδων συνέστηκεν.

ἑβδοματικός. IV 305, 1.

ἑβδόμη. IV 263, 12 ὁ ἱερώτατος τῆς ἑβδόμης ἀριθμός. V 95, 16 τὰ . . . περὶ τῆς ἐν ἀριθμοῖς ἑβδόμης. V 96, 8 ἡ τῶν ἑβδομάδων ὄντως ἑ. V 112, 7 ἐν τῷ τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης ἀριθμῷ. IV 304, 1 ἑβδόμην δὲ λέγω καὶ τὴν σὺν ἑξάδι τῇ γονιμωτάτῃ καὶ τὴν ἄνευ ἑξάδος. II 14, 11 ἡ ἑ. τάξει μὲν ἐπιγέννημά ἐστιν ἑξάδος, δυνάμει δὲ πρεσβυτάτη παντὸς ἀριθμοῦ. II 14, 20 τὴν ἑβδόμην εἰς μονάδα τὴν πρώτην καὶ ἀρχὴν τῶν ὅλων ἀναφέρεσθαι. — III 20, 19 (ἱερά), ἣν σάββατον καλεῖ. IV 7, 14 ἣν Ἑβραῖοι σάββατα καλοῦσιν. IV 291, 6 παράγγελμα τὸ περὶ τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης. IV 262, 16 λόγιον τὸ π. τ. ἱ. ἑ. V 95, 7 κεφάλαιον τὸ π. τ. ἱ. ἑ. III 278, 20 τὸν . . . περὶ τῆς ἑβδόμης ὑπάρχοντα νόμον. IV 249, 24 τοὺς περὶ τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης (χρησμούς). V 210, 10 ἐν τοῖς περὶ ἑβδόμης ἐδήλωσα. V 43, 11 ταῦτα περὶ τῆς ἑβδόμης διαταξάμενος. V 139, 17 ταῦτα ἐπὶ πλέον ἐμήκυνα διὰ τὴν ἱερὰν ἑβδόμην ἐπιδείξασθαι βουλόμενος. I 41, 7 ἐναργεστάτην παρέχεται πίστιν τοῦ περὶ τὴν ἑβδόμην. IV [illegible], 8 ὅσα περὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἑβδόμης νενομοθέτηται. III 278, 23 τὸ ἐπὶ ἑβδόμῃ πάτριον. IV 293, 8 τὰ περὶ τῆς ἑβδόμης. V 141, 22 τὸ (sc. εἶδος) περὶ τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης. — I 44, 7 ἄγειν ἱερὰν ἑβδόμην. IV 205, 3 τίς γὰρ τὴν ἱερὰν ἐκείνην ἑβδόμην οὐκ ἐκτετίμηκεν. V 104, 6 τοσούτου δ' ἀξιοῖ σεβασμοῦ τὴν ἑβδόμην. V 147, 8 ὁ τὴν ἱερὰν ἑβδόμην ἀποφήνας. IV 248, 19 τὴν ἱερὰν ἑβδόμην ἐσέμνυνεν ὁ προφήτης. IV 263, 5 Μωυσῆς . . . θεοφορηθεὶς ἐθέσπισε τὴν ἑβδόμην. IV 280, 10 περὶ τοῦ τὴν ἱερὰν ἑβδόμην ἄγειν ἱεροπρεπῶς. V 149, 18 τὴν ἑβδόμην τιμῶν αὐτὸς εὑρίσκεται τιμήν. VI 55, 11 τὴν ἑβδόμην πανίερόν τινα καὶ πανέορτον εἶναι. V 149, 13 τοῖς τὴν ἱερὰν ἑβδόμην φυλάττουσι συμβαίνει περὶ δύο τὰ ἀναγκαιότατα ὠφελεῖσθαι, σῶμα καὶ ψυχήν. V 41, 17 ἰσότιμον ἡγούμενος αἰῶνι τὴν ἑβδόμην, ἣν καὶ γενέθλιον τοῦ κόσμου παντὸς ἀνέγραψεν. V 102, 1 ἀναπέπταται γοῦν ταῖς ἑβδόμαις μυρία κατὰ πᾶσαν πόλιν διδασκαλεῖα. VI 54, 16 εἰς ὃ ταῖς ἑβδόμαις συνέρχονται. VI 54, 5 ταῖς δὲ ἑβδόμαις συνέρχονται καθάπερ εἰς κοινὸν σύλλογον. V 147, 10 γενομένης ἑβδόμης αἱ μὲν τοσαῦται μυριάδες . . . ἐν ταῖς σκηναῖς . . . διέτριβον. II 286, 7 ἡ ἑ. δυνάμεως μὲν τῆς περὶ τὸ ἀγένητον, ἀπραξίας δὲ τῆς περὶ τὸ γενητὸν δίδαγμά ἐστι. IV 250, 18 cf. 250, 14. 291, 15. 292, 5. VI 184, 18 φιλοσοφοῦσι ταῖς ἑβδόμαις Ἰουδαῖοι. V 41, 18 τὴν τῆς ἑβδόμης θυσίαν. V 42, 2 ἄρτοι δὲ προτίθενται ταῖς ἑβδόμαις. V 103, 3 ἀνέχειν ἔργων ἀξιῶν ταῖς ἑβδόμαις. V 103, 18 ἐκεχειρίαν ἔδωκεν ὁ νόμος ταῖς ἑβδόμαις. V 101, 21 μὴ διαπονεῖν τοῖς σώμασι κατὰ τὰς ἑβδόμας. IV 251, 11 cf. V 147, 19 ἐν ταῖς ἑβδόμαις πῦρ ἐναύειν. IV 263, 21 τῇ ἑβδόμῃ τὴν εἰωθυῖαν ὁ ἀὴρ οὐ παρέξει τροφήν. V 103, 23 (τὰ ἄλογα ζῷα) ἀναπαυλὰς εὑρίσκει ταῖς ἑβδόμαις. VI 185, 6 τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης ἐνεστώσης. VI 23, 15 ἐν δὲ ταῖς ἑβδόμαις . . . ἱερὰ γὰρ ἡ ἑ. νενόμισται. V 41, 15 ταῖς δ' ἑβδόμαις διπλασιάζει τὸν τῶν ἱερείων ἀριθμόν. I 192, 11 μόνου ἄρα καὶ ἑβδόμαι καὶ ἑορταὶ τοῦ αἰτίου.

ἑβδομήκοντα. IV 165, 18 ἀγαθῶν τῶν ἐθνικῶν ἐναργῆ σημεῖα καὶ δείγματα. II 46, 17. 307, 13. 308, 2. III 150, 18 sqq. (οἱ ἑ. πρεσβύτεροι). IV 165, 17 γενάρχαι. II 308, 7 cf. 9 (μόσχοι).

ἑβδομηκοστός. II 307, 24. 308, 8. 11 (λόγος).

ἕβδομος. I 31, 24. 32, 2 sqq. 38, 3 sqq. IV 7, 17 (ἀριθμός). I 42, 17 (δεξαμενή). IV 7, 23 δύναμις ἡ περὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν. V 95, 9. 104, 7. 107, 17. 115, 12. 294, 6. 295, 1. 302, 6 (ἐνιαυτός). I 36, 4 (ἑπταετία). I 62, 15. 65, 11. V 95, 11. 106, 5. 107, 3. 13. 110, 6. 111, 14. 259, 13. 21. 294, 1 (ἔτος). I 43, 5. IV 170, 2. 291, 11. V 41, 10. 96, 4. 100, 14. 107, 15. 124, 3 (ἡμέρα cf. ἡ ἑβδόμη). I 64, 2 (σώματος κίνησις). I 32, 7. III 49, 21 (λόγος). III 49, 1 cf. 51, 1 ἕβδομον τὸν τομέα εἶναι λόγον. I 41, 7. 100, 21. V 107, 17. 122, 7 (μήν). II 3 8, 21 ἕ. γὰρ ἀπὸ Ἀβραὰμ οὗτος (sc. Μωυσῆς) ἐστιν. I 41, 25. 64, 6 ἑβδόμῳ στόματι. I 109, 20 (υἱός). I 42, 9 (φθόγγος). I 9, 7 ἑβδόμου φωτὸς (ἰδέα). I 6., 4. 14 κατὰ τὸ ἕβδομον καὶ θεῖον ὡς ἀληθῶς φῶς.

ἐγγαστρίμυθοι. III 252, 20.

ἐγγίζειν. I 101, 19. II 90, 10 θεῷ.

ἔγγιστος. II 183, 2. 9 (All: ὁ κατὰ προφορὰν λόγος).

ἐγγλύφειν. I 82, 19 ἐγγέγλυπται δὲ τῷ μὲν ἄνθρακι ὁ Ἰούδας. IV 229, 5 καθ' ἕκαστον τῶν λίθων ἓξ ὀνόματα ἐγγλύφεται.

ἔγγονον. III 200, 29 ἐκείνης (sc. τῆς Ἄγαρ) τὸ ἔ. διδακτόν. II 24, 17 τῆς Ἀδᾶς. V 306, 8 τῶν ἀλόγων. II 81, 17 διανοίας δὲ ἀγαθῆς. III 103, 19 τῆς ἐμῆς θεραπαινίδος. V 288, 7 θρεμμάτων. II 101, 12 κόρου γὰρ ὕβρις ἔ. γνήσιον.

II 225, 4 τῶν λογισμῶν. III 241, 8 τὸ γὰρ ἀσκήσει ἔ. τοῦ μαθήσει. III 43, 11 κατὰ τούτων (sc. παθῶν). III 274, 17 φρονήσεως. I 244, 6. II 57, 3. III 169, 12. 181, 25. 189, 3 (ψυχῆς). II 59, 15 πολλῶν ἐκκρεμαμένων ἐγγόνων βαρύτατον ἄχθος φέρουσα (ψυχή). — VI 77, 12 ἔργον δὲ καὶ ἔ. τουτονὶ τὸν κόσμον. III 87, 3 τῶν ἐγγόνων οὐδὲν ἐνοσφισάμην. II 86, 5 τὴν παλαιὰν τροπὴν τὰ μὲν ἐκείνης ἔγγονα μισήσασα. V 307, 12 μητέρων καὶ ἐγγόνων. V 304, 11 χάρισαι . . . τῇ μητρὶ τὸ ἔ.. V 304, 7 μητέρων πρὸς ἔγγονα φιλοστοργίαν. V 306, 15 συγκαταθύειν μητέρα καὶ ἔ. V 308, 11 cf. 309, 17 ἔ. ὁμοῦ καὶ μητέρα κτείνειν. V 303, 12 εἰς . . . διάζευξιν ἐγγόνων τε αὖ καὶ μητέρων. V 110, 21 μὴ τὰ ἔγγονα ἀποτρύγεσθαι.

ἔγγονος. III 189, 23 Συχὲμ ὁ ἔ. ἀνοίας. I 97, 13 τὸν τοῦ ὁρῶντος ἔγγονον Ἰσραήλ. II 39, 14 ἔγγονοι τῶν Λὼτ θυγατέρων. II 81, 11 οὗ (sc. τοῦ Νῶε) τῶν ἐγγόνων . . . πεποίηται τὸν κατάλογον. III 15, 25 τῆς ἐναίμου ζωῆς. III 281, 8 οἱ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἔγγονοι. III 280, 14 ἀσκητικῆς ψυχῆς. III 235, 13 τὰς τοῦ πατρὸς (sc. θεοῦ) ἐπικελεύσεις τοῖς ἐγγόνοις διαγγέλλουσι κτλ. V 149, 12 τοῖς τούτων παισὶ καὶ ἐγγόνοις.

ἐγγράμματος. II 122, 10. 135, 12. VI 130, 14 (ψυχή).

ἐγγράφειν. V 97, 18 πολίτας δὲ τοὺς σοφίας ὁμιλητάς, ἀρετῆς ἐγγραφούσης. II 82, 8 τὴν ἀκριβεστάτην ἰδέαν βουλόμενος ἐκδηλοτέραν ἐγγράψαι.

ἐγγράφεσθαι. I 50, 16 τῷ μεγίστῳ καὶ τελειοτάτῳ πολιτεύματι. II 53, 27 ἀσωμάτων ἰδεῶν πολιτείᾳ. IV 249, 9 τῇ ἱερᾷ πολιτείᾳ. III 213, 11 μείζονι . . . πατρίδι, τῷ δε τῷ κόσμῳ. IV 158, 4 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος... οὐδεμιᾷ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων ἐνεγράφη. I 66, 2 τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, ᾧ συμβέβηκεν ἐ. . . . τὰς τῶν ἄλλων συστάσεις. II 111, 16 τῷ τῆς ἀρετῆς . . . πολιτεύματι. I 167, 11 τῇ πόλει αὐτῆς (sc. ἀρετῆς). II 250, 2 οἱ μὲν ἀστεῖοι τῷ τῆς προτέρας πολιτεύματι. IV 265, 10 ἐν ἀριστέων τοῖς γενναιοτάτοις ἐνεγράφησαν. V 16, 6 τὸν ἐγγραφόμενον τῇ κατὰ τοὺς νόμους πολιτείᾳ. VI 2, 15 πολίτας δὲ τοὺς ἢ μὴ ἐγγραφέντας τὸ παράπαν ἢ . . . κτλ. V 170, 7 αἱ γὰρ ὁμολογίαι . . ., αἷς . . . καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ συνόδοις ἐγγράφεται. — V 160, 5 ἐν ἀσεβῶν στήλαις ἐγγραφέσθωσαν. I 290, 1 ἐγγράφεται γὰρ τῇ τοῦ θεοῦ βίβλῳ. V 27, 10 εἰς τρανότητα τῶν ἐγγραφησομένων δογμάτων. II 119, 5 εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐγγράφονται πάντες.

ἐγγραφή. IV 76, 2 ἐν τῷ μεγίστῳ καὶ ἀρίστῳ πολιτεύματι τοῦδε τοῦ κόσμου.

ἐγγυᾶσθαι. II 17, 13 τὸ μὴ δι' ἑαυτῶν παρὰ θεοῦ δ' ἐ. λόγον. V 273, 15 cf. 172, 17 παρθένον.

ἐγγύη. V 169, 11.

ἐγγυητής. I 181, 5. II 105, 18.

ἐγείρειν. II 204, 22. IV 87, 10. 90, 9. 91, 22. V 82, 4. 240, 24. 371, 7 (ἐγρηγορότες opp. κοιμώμενοι). V 71, 22 οὐ μόνον ἐγρηγορότες . . . ἀλλὰ καὶ καθεύδοντες. III 262, 14 τοῖς . . . ὀνειριώττουσιν . . ., οὐχὶ τοῖς ἐγρηγορόσι. IV 90, 20 τῶν ἐγρηγορέναι δοκούντων. III 275, 28 περιαναστὰς δὲ ἐκ τοῦ βαθέος ὕπνου διατελῇ μὲν ἐγρηγορώς. IV 87, 18 τῶν παρ' ἡμῖν ἐγρηγορότων αἱ φαντασίαι τοῖς ἐνυπνίοις ἐοίκασιν. V 240, 12 ἐγρηγορότας . . . ὀφθαλμούς. III 237, 10 (βίος) ζῶν καὶ ἐγρηγορώς. — I 41, 2 (πλειάδες) γεωπόνους . . . ἐγείρουσιν. V 110, 23 τὰ σώματα . . . πρὸς τὰς τοῦ βίου χρείας . . . ἐγείρει. IV 189, 15 ἄθλιος ὃς ἂν αὐτὸν παρακινήσας ἐγείρῃ. IV 82, 22 ἤγειρον γὰρ αἱ φροντίδες. I 244, 8 ὑφ' ὧν ἐγειρόμεθα καὶ ῥωννύμεθα. IV 276, 14 τὴν δὲ . . . φωνὴν ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις ἤγειρε καὶ ἐζωπύρει. IV 188, 2 ἐγρηγορὼς τὸν ἐπινίκιον ᾄσεται ὕμνον. II 12, 12 δι' ἑαυτῶν ἐ. τὰς τοιαύτας πόλεις. — III 167, 7 αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐγείρας ὁ ζῳοπλάστης. I 95, 29 cf. 96, 24 ἐγρηγορότος νοῦ σβέννυται (αἴσθησις). III 151, 11 εἰ πρὸς ὕπνον τράποιτο ὁ νοῦς, ἐγρηγορέναι δέον. I 128, 1 ἐγειρούσης . . . τῆς ψυχῆς. II 198, 14 τοῖς θεοφορήτοις οὐχ ἡ ψυχὴ μόνον ἐγείρεσθαι. — I 179, 17 (αἰφνίδιον πνεῦμα) πολὺν σάλον καὶ κλόνον ἐγείρει. II 61, 19 ὃν (sc. σάλον) καταρραγὲν σφοδρὸν πνεῦμα τὸ κακίας αἰφνίδιον ἤγειρεν. II 33, 9 μετὰ πολλῆς ἄγαν εὐτονίας ἐγείρεται κούφως. — II 110, 24 ἵνα τὰ ἀρετῆς ἐγείρηται. I 116, 10 ἐγείρας τὴν φρονήσεως . . . συμμαχίαν. V 157, 10 ἐγείρονται γὰρ ἐκ τούτων χαλεπαὶ ζηλοτυπίαι. II 216, 10 μνήμαις μὲν ὑποβαλλούσαις ἐγειρόμενος. — II 292, 8 πεπτωκότα ἐ. καὶ τεθνηκότα ζωπυρεῖν. V 285, 16 ἀναπεπτωκότας ταῖς γνώμαις ἐγεῖραι. II 119, 18 εἴ τις ἀποπίπτοι [μὲν] κακῶν, ἐγείρηται [δὲ] ἀγαθοῖς.

ἐγκαίνια. III 95, 17.

ἐγκαλύπτεσθαι. II 251, 27 cf. III 291, 13 ἐφ' οἷς εἰκὸς ἦν ἐ. III 97 18 τῶν ἐγκεκαλυμμένων πραγμάτων. III 97, 1 ἡ ἐγκεκαλυμμένη δύναμις. V 305, 8 τὸν νόμον . . . ἐγκαλύψασθε. V 67, 14 ἐφ' οἷς ἡμαρτες ἐ. V 65, 17 ἐγκαλυψάμενος . . .

τὴν ἀναίσχυντον ἀπόνοιαν. IV 296, 5 ἐ. καὶ κακίζειν ἑαυτούς. I 210, 6 (ἡ ἡδονὴ) ἐγκεκαλυμμένη τὰς ὀφρῦς.

ἐγκάρδιος. V 2, 11 πνεῦμα.

ἐγκάρσιος. VI 107, 11 παράλληλοι. II 259, 8 ὅσα . . . ἐγκάρσια παραβέβληται.

ἐγκαρτερεῖν. I 292, 4 ἡ . . . ψυχὴ . . . ἐγκαρτερήσασα.

ἐγκατάποσις. I 145, 9 Βάλλα δ' ἐστὶν ἐ.

ἐγκατασπείρειν. V 306, 18 ταῖς διανοίαις.

ἐγκέφαλος. V 51, 22 cf. 52, 13 οὔτε δὲ καρδίαν οὔτε ἐγκέφαλον, τοῦ ἡγεμονικοῦ τῷ ἑτέρῳ τούτων ἐνδιαιτωμένου. V 52, 6 (τοῦ ἡγεμονικοῦ) οἶκος. — I 256, 18 οὐδαμοῦ δὲ ἐγκέφαλον ἢ καρδίαν (ἀναφέρειν προστεταγμένον).

ἐγκοίλια, τά. I 144, 17.

ἔγκολλος. V 245, 17 ἔγκολλα τῇ ψυχῇ τὰ διατεταγμένα. III 193, 8 οὐδὲν αὐτοῖς.

ἐγκολπίζειν. II 255, 4 (ὁ θεὸς) ἐγκεκόλπιστα τὰ ὅλα.

ἐγκράτεια. III 58, 6 coni. ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ἀκρόασις, ἡ προσοχή κτλ. V 363, 1 (opp. ἀκρασία). V 45, 11 (coni. ἀρετή). V 155, 18 (coni. εὐκοσμία). V 47, 2 (coni. εὐσέβεια). IV 192, 6 (coni. θεοσέβεια). III 62, 19. 196, 18. IV 243, 9. V 234, 16 (coni. καρτερία). IV 157, 9 ἐγκράτειαι, καρτερίαι, σωφροσύναι κτλ. III 12, 7. 265, 14. V 43, 1. 358, 21 (coni. ὀλιγοδεία). III 231, 16 (coni. ὀλιγοδεία, καρτερία). I 212, 16 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) . . . κοσμιότης ἐ. πρᾳότης κτλ. IV 93, 16 (coni. σωφροσύνη, αἰδώς, δικαιοσύνη). V 230, 23 (coni. φιλανθρωπία, εὐσέβεια). — V 36, 14 καθαρὰ καὶ ἀκηλίδωτος ἀρετή. V 42, 11 τὴν ὠφελιμωτάτην τῶν ἀρετῶν ἐγκράτειαν. V 304, 1 διαφέρειν εἰς ἐγκράτειαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. V 36, 10 ἀντίπαλον δὲ ἐπιθυμίας ἐ. I 117, 14 μέρη τῆς ἀσκήσεως, ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπεῖαι, τῶν καλῶν μνῆμαι, ἐ. III 261, 26 τὸ λογικὸν ἐγκρατείας εἶδος. I 262, 25 sqq. τὴν ἀληθῆ τῆς ἐγκρατείας ὁδόν. V 234, 18 ἀνάντης δὲ ἡ πρὸς ἐγκράτειαν (ὁδός). I 279, 26 τὴν ἡδονὴν ἀποδεχόμεθα ἐγκράτειαν πέραν ὅρων ἐλαύνοντες. III 84, 4. 5 γαστρός, τῶν μετὰ γαστέρα, γλώττης. I 281, 21 ἕκαστον τῶν . . . στομίων καταδεῖν τοῖς ἀρρήκτοις ἐγκρατείας δεσμοῖς. I 275, 1 (οἱ σοφισταὶ) τὴν ἐγκράτειαν ἀστεῖον . . . ἀποφαίνοντες. III 292, 17 σποράν καὶ σκέδασιν καὶ φθορὰν ἐγκρατείας V 322, 20 ἐξ ἀκρατείας εἰς ἐγκράτειαν. V 231, 6 πρὸς ἄσκησιν τῆς βιωφελεστάτης ἐγκρατείας. III 58, 10 ἐὰν γὰρ ἔλθῃ τὸ πάθος εἰς ψυχήν, οὐκ ἀπολαύσομεν ἐγκρατείας. VI 54, 23 ἐγκράτειαν δὲ ὥσπερ τινὰ θεμέλιον προκαταβαλλόμενοι τῆς ψυχῆς. II 115, 9 ἐ. δ' ὑγείαν καὶ σωτηρίαν προτείνει βίου. VI 158, 14 τὰ δὲ ἐπίχειρα ἐγκρατείας μὲν ὑγεία καὶ ἰσχύς. IV 159, 4 πρὸς ἐγκράτειαν ἢ φόβῳ ἢ αἰδοῖ σπουδάζοντες. IV 73, 13 λυσιτελὲς ἐ. καὶ σωτήριον. IV 24, 18 βάσανος δὲ λαγνείας ἐ. IV 6, 19 ἐκ μὲν φιληδονίας εἰς ἐγκράτειαν. III 276, 3 διὰ πόθον ἐγκρατείας. V 237, 15 εἰς διδασκαλίαν ἐγκρατείας. IV 55, 24 διά τε φυσικὴν ἐγκράτειαν. V 134, 14 ⟨δι'⟩ ἐγκράτειαν, ἣν ἀεὶ καὶ πανταχοῦ παραγγέλλων . . . κελεύει περιέπειν. III 78, 18 (ὁ ἀσκητὴς) πρὸς ἐγκράτειαν ἀλειφόμενος. IV 24, 11 ἐπιμορφάζει κοινωνίαν, πρὸς ἐγκράτειαν ὁ ἀκρατής. I 57, 5 ὁ γὰρ ὀφιομάχης . . . συμβολικῶς ἐγκράτειαν εἶναί μοι δοκεῖ. V 231, 18 πρὸς γὰρ ἐγκράτειαν.

ἐγκρατής. III 46, 17 γένος. V 323, 3 οἱ ἐπηλύται. I 165, 27 Ἰωσὴφ ὁ ἐ. τρόπος. — I 166, 6. 18. 20. IV 73, 12 (ὁ ἐ.). I 83, 23 οἱ ἐγκρατέστατοι. V 319, 1 ἐγκρατεῖς καὶ γενναίους. — VI 24, 9 τὸ ἐγκρατές. — IV 96, 13 ἐγκρατῶς.

ἐγκρύπτεσθαι. II 26, 12 τὰ ἐν αὐτοῖς σπλάγχνοις ἐγκεκρυμμένα.

ἐγκρυφίαι. I 225, 18 cf. IV 25, 14 (Σάρραν) ποιῆσαι ἐγκρυφίας. I 238, 5 ἔτριβον αὐτὸ (sc. τὸ μάννα) ποιοῦντες ἐγκρυφίας.

ἐγκύκλιος. III 75, 2 (ἐπιστῆμαι). III 76, 7 (θεωρίαι). I 167, 12 (μαθήματα). I 195, 6 (μελέτη). II 97, 2. 282, 15. III 62, 18. 74, 4. 77, 6. 88, 3. 105, 1. 196, 17 (μουσική). I 167, 9. 171, 14. II 98, 23. III 86, 17. 22. 96, 23. 104, 14. 256, 2. IV 125, 11. V 81, 13 (παιδεία). II 30, 4 (παιδεύματα). I 194, 23. 217, 21. 220, 1. III 79, 8. 150, 9. 155, 13 (προπαιδεύματα). II 176, 23 (χορεία τε καὶ παιδεία). — τὰ ἐγκύκλια. I 195, 11 cf. II 179, 16 (γραμματική, γεωμετρία, ῥητορική). III 87, 19 τὰ ἐ. συμβάλλεται πρὸς φιλοσοφίας ἀνάληψιν. I 220, 3 ὁ γὰρ τοῖς ἐγκυκλίοις μόνοις ἐπανέχων παροικεῖ σοφίᾳ. I 170, 13 τὴν μέσην παιδείαν τὴν ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις χορεύουσαν. II 53, 22 ὁ νοῦς . . . τὰ ἐ. . . . ἐπιτηδεύει. III 104, 19 σωματικῶν γὰρ ὀργάνων καὶ δυνάμεων τὰ ἐ. χρεῖα. I 149, 21 οἷον τὰ προπαιδεύματα πάντα καὶ τὰ ἐ. λεγόμενα. III 74, 7 ἀρετῆς πρόκειται τὰ ἐ. II 217, 7 τὰ ἐ. τῶν μαθημάτων (opp. αἱ ἐν ἀρεταῖς ἐπιστῆμαι). III 76, 2 τὰ ἐ. coni. τὰ καθ' ἕκαστον αὐτῶν θεωρήματα. VI 44, 4 τὰ διὰ τῶν ἐγκυκλίων ὑφηγήσεις. VI 186, 21 ἀπεγεύσατο γὰρ τῶν ἐγκυκλίων. VI 187, 3 τῶν ἐγκυκλίων οὐχ ἧττον πεπαίδευσαι τὰ ἀχόρευτα. II 179, 23 ἀμύητοι

τῶν ἐγκυκλίων. — cf. Ἄγαρ in indice nominum.
ἐγκύμων. II 57, 11 (Ἄννα) παραδεξαμένη θείας γονάς. III 179, 14 Θάμαρ . . . θείων σπερμάτων. V 162, 18 (Πασιφάη) IV 55, 23 (γυνή = Σάρρα). — I 184, 10 (αἴσθησις). I 272, 6 (ἀρετή). III 181, 11. V 100, 2 (διάνοια). I 136, 12 τὸν μετάρσιον καὶ ἐγκύμονα θείων φώτων λόγον. III 102, 14 (μέση παιδεία). III 101, 2 αἱ μέσαι τέχναι. II 65, 2 (φύσις). II 59, 13. III 248, 9 (ψυχή). I 153, 4 (ψυχαί).
ἔγκυος. I 181, 16 Ῥεβέκκα. V 180, 15 (γυνή). V 308, 13 (γυναῖκες).
ἐγκωμιάζειν. IV 244, 23. VI 121, 23.
ἐγκωμιαστικός. IV 48, 6 λέξις. II 159, 13. V 83, 4 (λόγοι).
ἐγκωμιαστός. II 289, 28.
ἐγκώμιον. III 265, 5 (coni. ἔπαινοι, ὕμνοι). III 302, 8 τὰ εἰς τὸν τελεσφόρον θεὸν ἐγκώμια. IV 256, 12 θεοῦ. III 195, 3 τοῦ ὄντος. II 290, 12 εἰς τὸν ὁρῶντα. V 81, 19 νοῦ. III 26, 2 coni. ὕμνοις καὶ εὐδαιμονισμοῖς. VI 162, 22 υἱῶν γνησίων ἐγκώμια. VI 140, 3 μακρὰς ῥήσεις πεπλασμένων ἐγκωμίων συνείρων. III 37, 11 δικαιοσύνης. V 263, 10 δικαιοσύνην . . . παντὸς ἐγκωμίου κρείττονα. II 159, 2 τὸ ἀψευδὲς τῆς ἀληθείας τελειότατον. IV 56, 5 τοῦ σοφοῦ. IV 58, 2 προγόνων καὶ τύχης. IV 54, 21 τῆς ἀνθρώπου (int. Σάρρα). I 103, 20 αὐτοῦ (sc. Μωυσέως). III 3, 2 μέγιστον δ' ἐ. οἰκέτου μηδενός. III 125, 12 τὸ μὲν εὐλογεῖν τοὺς ἀξίους ἡγεμονίαν ἔχει τὴν ἐν ἐγκωμίοις. V 363, 15 τὰ παρεπόμενα τοῖς εὖ πράττουσιν ἐγκώμια. V 107, 9 σὸν γὰρ ἐ., εἰ μὴ πένης ὢν ἀπαλλάττοιτο τῆς οἰκίας. V 242, 26 ὁ δὲ τοῖς ἀγράφοις ἐμμένων . . . ἐγκωμίων ἄξιος. II 290, 9 κἂν δράματα ὅλα συντιθέντες ἐγκωμίων ἐπᾴδωσι. IV 105, 2 καὶ τοῦτ' εἰς τὰ ἐγκώμια παρελάμβανον. III 21, 21 τὰ πρέποντα ἐγκώμια.
ἐγρήγορσις. I 96, 21 sq. cf. III 59, 2 ἥ τε τῶν αἰσθήσεων ἐ. ὕπνος ἐστὶ ⟨τοῦ⟩ νοῦ. I 154, 2 τὸ αἰσθητικὸν ὄργανον, ὥσπερ ἐν ταῖς ἐγρηγόρσεσιν ἐπιτείνεται. III 59, 2 διανοίας αἰσθήσεως ἀπραξία. I 96, 1 ὅταν ἀναστῇ καὶ ἐγρηγόρσει χρῆται ὁ νοῦς. I 192, 23. 296, 26. II 200, 20. 209, 22. 216, 9. IV 35, 16. 92, 2. V 72, 7. 110, 20. 111, 6. VI 152, 5 (opp. ὕπνος). III 265, 8 (coni. ὀξυωπία). III 284, 20 (coni. ὀρθότης).
ἐγχαράττειν. IV 280, 4 ἃς (sc. πεντάδας) δυσὶ στήλαις ἐνεχάραξε. V 242, 19 δόγματα . . . οὐ στήλαις ἐγκεχαραγμένα. I 164, 21 ἃ καθάπερ ἐν στήλῃ τετύπωται καὶ ἐγκεχάρακται. — I 116, 28 αἱ . . . ὑπομνήσεις τύπους ἐγχαράττουσαι τρανούς. I 144, 6 τὸ κάλλος αὐτῆς (sc. ἑβδομάδος) . . . ταῖς διανοίαις . . . ἐνεχάραξε. V 8, 5 βαθεῖς τύπους ταῖς διανοίαις ἐγχαράττων ὁσιότητος. IV 292, 9 εἰκόνας καὶ τύπους ταῖς ἑαυτῶν διανοίαις ἐγχαράττωμεν. V 362, 16 αἱ . . . φαντασίαι παραπλησίας εἰκόνας ἐγχαράττουσι ταῖς . . . ψυχαῖς. VI 66, 12 ἐγχαράττων ταῖς ψυχαῖς τὰ νοήματα. III 203, 12 μνήμην ἐγχαράττων βεβαιότατον εἶδος. V 75, 16 ἐγχαράττοντες τὰς ἀληθείας δόξας περὶ τοῦ . . . θεοῦ. V 15, 9 τοῖς γνωρίμοις ἐ. καὶ ἐνσφραγίζεσθαι ποθεῖ τὰς ψευδεῖς δόξας. III 116, 6 εἶδος ἄριστον ταῖς ὑλικαῖς οὐσίαις ἐγχάραξον. I 66, 2 τὸν τοῦ θεοῦ λόγον . . . ἐγγράφεσθαι καὶ ἐγχαράττεσθαι τὰς τῶν ἄλλων συστάσεις.
ἐγώ. (int. Philo): I 182, 3 ἐ. παρὰ Μωυσεῖ × . . . μυηθεὶς τὰ μεγάλα μυστήρια. I 107, 14 ἐ. πολλάκις καταλιπὼν μὲν ἀνθρώπους συγγενεῖς. I 147, 3 ἐ. γοῦν αὐτὸ πολλάκις παθὼν οἶδα. I 256, 16 ὁρῶ δ' ἔγωγε. II 79, 7 ἐ. μὲν γὰρ ἡγοῦμαι. I 20, 5 φαίην ἂν ἔγωγε. II 83, 15 ὥς ἔμοιγε φαίνεται. II 26, 24 ἔγωγε τίθεμαι. II 11, 4 κἀγὼ μὲν εἶπον. IV 41, 16 ἐ. δὲ . . . ἐκεῖνα λέξω. II 18, 5 ἐ. δ' ἂν εὐξαίμην. II 17, 22 ἐ. δ' . . . τοῦτον εὐδαίμονα γράφω.
ἔδος VI 208, 15 cf. V 175, 12 τοῦ ἀληθοῦς . . . θεοῦ.
ἕδρα. VI 114, 15 τοῦ πυρός. I 219, 7 τοῦ πάθους.
ἐθέλεχθρος. I 215, 18 (φιλήδονος). — IV 179, 18. VI 127, 24 ἐθελέχθρως.
ἐθελόδουλος. I 215, 18 (φιλήδονος). II 194, 5 (οἱ ἐθελόδουλοι).
ἐθελοκακεῖν. VI 148, 17 οἱ μὲν μοχθηροὶ τὰς φύσεις ἐθελοκακοῦντες. V 143, 27 ὁ δικαστὴς ἐθελοκακῶν. I 213, 18 (ἡ ἡδονὴ) ἐθελοκακοῦσα. IV 141, 10 ἐν ἑκάστου τῇ ψυχῇ τῶν ἐθελοκακούντων. IV 109, 17 τῶν φιλαπεχθημόνων καὶ . . . ἐθελοκακούντων. VI 127, 24 ἐκεχειρίαν διδοὺς τοῖς ἐθελοκακοῦσι. VI 161, 24 ἀποκλινοῦσί τινες τῶν ἐθελοκακούντων.
ἐθελουργός. II 66, 21 (γνώμη). II 241, 1 (διάνοια). V 121, 7 (πάθος). III 203, 10. IV 134, 16 (προθυμία). V 14, 17 (σπουδή). V 186, 5 (στρατεία). — I 260, 28 ἵνα ἐ. καὶ αὐτοκέλευστος ἐπιτηδεύῃς τὰ βελτίω. VI 6, 11 τὸ ἐθελουργόν.
ἐθελούσιος. V 244, 17 (αἵρεσις). VI 65, 7 (γνώμη). I 175, 6 (κίνησις). — II 78, 5 ἐθελουσίως.
ἐθνάρχης. III 63, 18.
ἐθνικός. IV 165, 14 (ἀγαθά). IV 136, 4 (ὑπόθεσις).

ἔθνος. IV 245, 12 Αἰγύπτιοι. V 275, 11 × Ἄραβες. IV 182, 22 cf. 204, 19 τοῖς Ἀσιανοῖς ἔθνεσι. I 192, 13. II 147, 9 βαρβαρικά τε καὶ ἑλληνικά. IV 41, 2 βαρβαρικά. VI 182, 13 τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀσιανῶν ἐθνῶν. IV 121, 5. 291, 9. V 125, 14. 126, 16. 250, 7. 262, 4. 331, 12. 335, 11. VI 22, 1. 151, 6. 154, 8. 194, 24. 223, 18 Ἰουδαίων. — IV 23, 8 ἐθνῶν τὸ θεοφιλέστατον. VI 176, 25 ἐξαίρετον. — IV 42, 13 Χαλδαίων. VI 128, 23 cf. IV 50, 2. 205, 1. VI 194, 9. 203, 4 ἔθνη τὰ ἑῷα coni. τὰ ἑσπέρια. VI 183, 1 τὰ ἄμικτα ἔθνη καὶ θηριώδη πάντα. VI 157, 16 θηριωδέστερα. II 19, 21 διένειμεν ἔθνη ὁ θεὸς ἢ ἔσπειρεν ἢ ᾤκισεν. — III 63, 15. 17 (coni. γένος). III 98, 18 διανοίας. III 280, 8 εἰδώλων καὶ φασμάτων καὶ ὀνειράτων ἔθνη μυρία. III 62, 8 τῶν παθῶν. II 19, 21 τῆς ψυχῆς. II 20, 8 ἀρετῆς ἔθνη τε καὶ εἴδη.

ἔθος. I 119, 28 νόμους καὶ ἔθη καὶ πολιτικὰ καὶ ἴδια . . . ἔθετο μόνος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. I 122, 11 (ἡ ψυχὴ) τοῦ ζῴου νόμους διδοῦσα καὶ ἔθη. II 208, 1. 12. V 213, 8. 284, 4 (ἔθη coni. νόμοι). IV 67, 21 ἔθη καὶ νόμιμα. IV 70, 16 ἐξαιρέτοις ἔθεσι καὶ νομίμοις χρώμεθα. VI 194, 24 ἅπαντες γὰρ ἄνθρωποι φυλακτικοὶ τῶν ἰδίων ἐθῶν εἰσι, διαφερόντως δὲ τὸ Ἰουδαίων ἔθνος. VI 187, 10 (Ἰουδαϊκά). IV 204, 15 τὰ Λακεδαιμονίων ἔθη καὶ νόμιμα. V 153, 11 Περσικόν. VI 180, 19 μετὰ τῆς τῶν νόμων καὶ ἐθῶν ἀνατροπῆς. VI 193, 2 καταλυομένων τῶν ἐθῶν. VI 221, 11 τῶν ἐθῶν καὶ νομίμων τὴν γλῶτταν ἐπεχόντων. III 174, 26 ἔθη νόμων . . . προτιμᾷ. V 333, 16 (ἔκθεσμα). VI 200, 9 ἐπισφραγιζόμενοι τὰ ἡμέτερα ἔθη. IV 140, 5 cf. 186, 10 διὰ τὰς τῶν ἐθῶν ἐξαιρέτους ἰδιότητας. IV 16, 13 ἀρχαίων ἐθῶν. IV 96, 3 ἔθει παλαιῷ. III 267, 24 cf 63, 23 ἐκ παλαιῶν ἐθῶν. V 112, 11 ἅτε παλαιοτάτῳ ἔθει κεκρατημένων. V 121, 19 πάτριον. II 207, 16. III 271, 24. IV 127, 11. 245, 11. V 242, 21. 360, 9. VI 130, 6 (πάτρια). VI 128, 14. 130, 1. cf. 210, 15 ἔθη πάτρια κινεῖν. II 286, 6 μηδὲν τῶν ἐν τοῖς ἔθεσι λύειν. V 260, 13 σύντροφον. IV 110, 10 ξενικωτέροις ἔθεσι καὶ νομίμοις. VI 129, 7 οἱ περὶ τῶν ἐθῶν ἀγῶνες. VI 204, 27 Ἀγρίππας . . . ἥττηται τῶν ἐθῶν. VI 134, 17 τὸ ἔ. τοῦτο. I 288, 12 ἔ. εἶναί φασι τοιοῦτον. — II 182, 14 (τὰ κοινὰ ἀνθρώπων opp. τὰ τῆς φύσεως). III 273, 14 ἐκ φύσεως καὶ γένους καὶ ἐθῶν. III 33, 4 ἐκ φύσεως καὶ ἔθους. IV 299, 17 ἐγχρονίζον ἔ. φύσεως κραταιότερόν ἐστι. V 295, 13 ἔθη καὶ ἱερά. VI 176, 19 (ἄγραφα). V 242, 18 ἔθη γὰρ ἄγραφοι νόμοι. VI 176, 23 βαρβαρικόν. — V 15, 4 ἐπὶ τῶν ἀνδραπόδων. II 181, 3 cf. 183, 25 τὰ γυναικῶν. II 180, 13 γυναικῶν ἴδιον τὸ ἔθεσι πείθεσθαι. III 260, 27 ἐν γυναικωνίτιδι καὶ τοῖς γυναικωνίτιδος ἐκτεθηλυμμένοις ἔθεσιν. V 1, 16 (περιτομή). IV 42, 12 τὸ ἐπὶ παιδοκτονίᾳ. IV 43, 8 οὐκ ὄντος ἔθους . . . ἀνθρωποθυτεῖν. IV 79, 2 δεινὸν γὰρ τὸ ἔ. IV 290, 5 ἔθει πονηρῷ. IV 300, 15 οὐ γὰρ ἀνωμότοις δικάζειν ἔ. V 260, 11 χρήσεται τῷ ἔθει. VI 129, 16 εἰ . . . ἐφιέντων τῶν ἐθῶν ὀλιγωροῦμεν. VI 129, 20 τὰς ἐκδιαιτήσεις τῶν ἐθῶν. V 157, 18 μαχομένοις ἔθεσιν ὑπαχθείς. IV 197, 12 ἔθη τὰ αὐτά. V 158, 4 δελεασθέντες νόθοις καὶ γνησίων ἔθεσι. IV 42, 11 ἔθους ἢ τιμῆς ἢ δέους. IV 42, 2 ἐγχρονίζον γὰρ ἔ. ἐξισοῦται φύσει πολλάκις. II 84, 22 σκέψονται οἷς ἔ. καὶ φίλον. II 180, 14 θηλυτέρας ψυχῆς τὸ ἔ. II 185, 3 ἐθῶν πιστοὶ ταμίαι. I 278, 8 ἢ νόμων καὶ ἐθῶν ἢ συνόλως πραγμάτων καὶ σωμάτων ἐφάπτεσθαι. II 59, 24 μὴ ἐθῶν βεβαιότητος . . . ἐπιστρεφόμενοι. I 207, 15 ἐθῶν καὶ νομίμων εὐσέβειαν μὲν ἐλαυνόντων. II 40, 3 φυλακὴν ἐθῶν. I 180, 19 τερθρείας ἐθῶν. III 278, 21. IV 167, 16. 263, 10. παρὰ τὸ καθεστὼς ἔ. I 87, 6 διὰ τὸ ἔ. IV 123, 1. V 75, 12 δι' ἔθους. I 278, 11. II 2, 24. 76, 1. V 28, 24. VI 49, 4. 128 2. 185, 23 ἐξ ἔθους. IV 31, 21. 115, 20. 142 2. 149, 7. 171, 10. 207, 16. 212, 15. V 285, 21. 290, 9 ἐν ἔθει. IV 41, 17. 42, 1. 239, 19. VI 136, 4 ἔθει. V 345, 1 ἔθει μᾶλλον ἢ λογισμῷ. V 348, 3 ἔθει τῷ καθεστῶτι. IV 288, 7 τῷ ἔθει. VI 153, 13 διὰ τραχείας ἔθει φεύγων. II 91, 10 ἔ. ἔχοντες. I 199, 11. 258, 11. II 11, 13. 91, 20. 93, 8. 100 24. 104, 1. 107, 1. 114, 20. IV 113, 14. 125, 17. 194, 9. 263, 22. 269, 9. 304, 12. 307, 6. V 20, 8. 108, 21. 121, 10. 130, 11. 132, 16. 166, 2. 214, 18. 333, 12. 367. 24. VI 32, 15. 46, 5. 63, 16. 133, 25. 135, 3. 141, 22. 148, 18. 170, 28. 172, 9. 186, 9 (ἔ. ἐστιν vel. sc. ἐστιν). IV 250, 13 ἔ. γὰρ ἦν.

εἰδέναι. II 294, 17 τὸ γὰρ μηδὲν οἴεσθαι × ε. πέρας ἐπιστήμης. II 149, 21 μόνον . . . ὅτι οὐδὲν οἶδεν. I 76, 8. 18 τὸ ξύλον τοῦ ε. γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. II 306, 23 μαθὼν ἀκριβῶς ἑαυτὸν εἴσεται τάχα που καὶ θεόν. I 120, 10 ὃς τὸν ἴδιον νοῦν ἐνεργοῦντα οἶδεν. I 103, 23 (ὁ νοῦς) ἑαυτὸν γὰρ οἶδεν. I 266, 14 ὁ τοίνυν Ἄβελ . . . διανοίᾳ δὲ μόνῃ τὸ καλὸν οἶδεν. I 115, 22 ὃς αὐχεῖ λέγων μὴ ε. τὸν κύριον.

εἰδεχθής. I 126, 22. VI 90, 15 (ἑταῖραι). cf. I 55, 15.

εἴδησις. II 276, 17 (coni. γνῶσις καὶ κατάληψις). II 141, 3 φυτὰ . . . ζωῆς, ἀθανασίας, εἰδήσεως, καταλήψεως κτλ.

εἰδικός. I 171, 23. III 170, 17 cf. II 77, 8 (ἀρετή opp. γενική). II 80, 3 (σοφία coni. δευτέρα). — II 73, 13 κἂν πολλὰ τῶν εἰδικῶν βύθια χωρῇ.

εἰδοποιεῖν. V 12, 10 (ἰδέαι) ἕκαστα τῶν ὄντων εἰδοποιοῦσι. — I 44, 24 οἷς εἰδοποιεῖται καὶ μετρεῖται τὰ γινόμενα. V 79, 10 ποιότητες οὐσίας, καθ' ἣν ἕκαστα εἰδοποιεῖτο καὶ διεμετρεῖτο.

εἶδος. 1. **externa figura ac species:** II 129, 2 (σφραγῖδες) ε. ἐγχαράξασαι. III 208, 7 εἰς ἀνθρωπόμορφον ε. ἐτυπώθημεν. V 11, 18 τὸ τῆς σῆς (sc. θεοῦ) φαντασίας ἐναργὲς ε. V 79, 12 τὸ τεθλασμένον ἀφῄρηται τὴν ποιότητα καὶ τὸ ε. IV 264, 19 ἐξαλλάττεται τό τε ε. καὶ τὴν διάνοιαν καὶ ἐπιθειάσας φησί. I 53, 3 ἀδελφὸν ε. καὶ συγγενῆ μορφήν. V 254, 15 διαμορφῶν τὴν ψυχὴν πρὸς δόκιμον ε. τὸ καλοκἀγαθίας αὐτῆς. VI 4, 18 τὸ ἀρχαῖον διαφαίνουσιν ε. IV 96, 8 τὴν ὄψιν ἀλλάξαντος εἰς σεμνότερον ε. II 26, 9 ὅσα περικαλλέστατα εἴδη . . . θεωρεῖται. IV 231, 10 κατ' ε. τοῖν δυοῖν ἡμισφαιρίοιν. II 248, 4. 5 ἐν παραβολῆς εἴδει φάναι τὸν κόσμον ὡς ε. πλίνθου. IV 138, 1 ἡ χεὶρ . . . τὸ οἰκεῖον ἀπολαβοῦσα ε. II 155, 5 λευκὸν (τῆς λέπρας).

2. **a genere** (παράδειγμα, ἰδέα, τύπος, γένος) **descenditur ad speciem** (εἶδος): II 241, 21 πρὸς παραδείγματα ἀρχέτυπα ἐκείνου βλέπων ἐμόρφου τὰ εἴδη. III 245, 13 διὰ τῆς ἀρχετύπου ἰδέας τῆς ἐν τῷ διαχαραχθέντι πρὸς τὸ θεαθὲν αὐτῷ ε. ἄνευ σκιᾶς μετακληθήσεται. I 66, 22 ⟨ἰδέα τις αἰσθήσεως⟩ σφραγῖδος λόγον ἔχουσα εἴδη τυπούσης. III 193, 8 ἄκρως αὐτὰς (sc. ψυχάς) τὰ εἴδη, μνήμης ἐναργεῖς τινας εἰκόνας. III 112, 15 τέλειον . . . τὸ ε., ἅτε ἐκμαγεῖον καὶ εἰκὼν τελείου λόγου. II 245, 14 ὡς ἐναργῆ τύπον μηδένα μηδενὸς εἴδους προφαίνεσθαι. I 93, 9 πρότερον μὲν . . . τὰ γένη τῶν παθῶν καὶ τὰς ἰδέας εἰργάζετο, νυνὶ δὲ τὰ εἴδη προσπλάττει. I 93, 13 πρὸ γὰρ τῶν εἰδῶν ἀποτελεῖ τὰ γένη. III 30, 4 ᾗ διαφέρει γένος εἴδους ἢ μίμημα ἀρχετύπου. II 81, 22 ἡ ἐκ βελτίονος γένους εἰς ἔλαττον ε. μεταβολή. II 23, 10 φθαρτὸν ε. ἀφθάρτου γένους. III 170, 20 βραχὺ καὶ φθαρτὸν opp. τὸ δὲ γένος πολύ τε αὖ καὶ ἄφθαρτον. I 276, 6 τὸ ε., τὸ μέρος, τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον, οὐ τὸ ἀρχέτυπον, οὐ τὸ γένος, οὐ τὴν ἰδέαν. I 269, 4 τὸ ἀτρώτου γένους ε. ἐργάσεται. III 214, 16 οὐκ ε., οὐ γένος, οὐκ ἰδέαν, οὐκ ἐννόημα. I 93, 12 „ψυχὴν ζῶσαν" οὐ κατ' ε., ἀλλὰ „κατὰ γένος". I 95, 11 ἄλλας μυρίας (δυνάμεις) κατά τε εἴδη καὶ γένη. I 205, 6 εἴδη μὲν καὶ γένη πάντα ὑπερπτῆναι. III 170, 18 ὅσῳ δὲ γένος εἴδους διαφέρει. II 298, 25 τὸ γένος, ᾧ πᾶν ε. ἐμφέρεται. II 225, 22 καλούμενος οὐκ ὀνόματος εἴδει, ἀλλ' ὅλον τὸ γένος αὐτοῦ ὄνομα. II 251, 20 γένει μὲν ἴσως ἕν, μυρία δὲ τοῖς εἴδεσιν. I 276, 4 διαφορὰς οὔθ' ὅλων πρὸς μέρη οὔτε γενῶν πρὸς εἴδη. II 266, 8 ἐπὶ γένους καὶ τῶν κατ' αὐτὸ εἰδῶν. II 298, 26 αὐτοῦ τοῦ γένους, οὐχ ἑνός τινος τῶν εἰδῶν. II 121, 21 τό τε ὠφέλιμον καὶ τὸ ἐπιζήμιον μνήμης γένους ε. III 38, 9 τὰ εἴδη τῷ γένει διαιρεθέντα . . . ἰσότητι. II 77, 10 πόλει . . . ἔοικε τὸ γένος, . . . ε. δὲ οἰκίᾳ. III 292, 14 ἀφ' ἑνὸς γένους ἀκρασίας opp. ἀπὸ πάντων σχεδὸν εἰδῶν καὶ γενῶν τῆς ἀκολασίας. IV 214, 14 κἂν εἰ τὰ εἴδη φθείροιτο (opp. γένη). V 235, 4 γένει μὲν . . . δὲ τοῖς εἴδεσιν. I 25, 21 τὰ προσεχέστατα τῶν εἰδῶν ἐνυπάρχει τῷ γένει. I 25, 19 διέκρινε τὰ εἴδη (opp. τὸ γένος). V 47, 8 τέμνων εἰς εἴδη τρία. II 246, 11 τέμνουσι τὸ κραθὲν εἰς εἴδη. III 32, 12 ἔτεμνεν τὸ μὲν ἄλογον εἰς ἀτίθασόν τε καὶ χειρόηθες ε. I 243, 8 τὸ γενόμενον αὐτὸ κατὰ τὰς τῶν εἰδῶν εἰς ἃ τέμνεται διαφοράς. III 189, 20 κατὰ τὰς ἐν τοῖς εἴδεσι τομάς. — V 133, 6 τὰ ἐν εἴδει νόμιμα (opp. οἱ γενικοὶ νόμοι). V 185, 9 τὰ γένη τῶν ἐν εἴδει νόμων. V 152, 4 καθ' ἕκαστον τῶν γενῶν ἐφαρμόζειν τοὺς ἐν εἴδει νόμους. V 239, 2 γένη νόμων opp. τὰ εἴδη. V 95, 22 ἕκαστον δὲ τῶν προκειμένων καὶ ἐμφερομένων εἰδῶν ἐπισκεπτέον. IV 303, 9. 305, 24. 307, 1. V 1, 8 (οἱ ἐν εἴδει νόμοι). V 141, 18 τέτταρα εἴδη πρότερον ὑπειπών. V 85, 10 τῶν ἐν εἴδει (διατεταγμένων). — I 77, 19 cf. 237, 2. III 148, 24. 181, 30 αἱ δὲ ἐν εἴδει τέτταρες (ἀρεταί) opp. ἡ γενικὴ ἀρετή. II 197, 3 ταῖς γενικαῖς καὶ κατ' εἶδος ἀρεταῖς. I 171, 11 ταῖς δὲ ἐν μέρει καὶ κατ' ε. (ἀρεταῖς). I 213, 2 τὰ τῶν κατ' ε. ἀρετῶν ὀνόματα. II 20, 5 αἱ ἐν εἴδει ἀρεταί. II 20, 3 ὅσοι γὰρ θεοῦ λόγοι, τοσαῦτα ἀρετῆς ἔθνη τε καὶ εἴδη. — I 93, 15 προτυπώσας γὰρ τὸν γενικὸν ἄνθρωπον . . . ὕστερον τὸ ε. ἀπεργάζεται. VI 94, 14 φθειρομένων τῶν ἐν εἴδει (ἀνθρώπων). III 170, 26 ἡ ἐν εἴδει opp. ἡ γενικὴ φρόνησις. III 170, 28 τῶν τεχνῶν αἱ μὲν ἐν εἴδει opp. αἱ δὲ γενικαί. III 40, 7 (τὰ ἐν εἴδει ἁμαρτήματα) opp. γενικοὶ . . . κανό-

νες. II 133, 2 περὶ τῆς κατ' ε. ἀμπελουργικῆς opp. περὶ γεωργικῆς τέχνης γενικῆς. — V 336, 14 τὰ δ' ἄλλα τὰ κατ' ε. διὰ τοῦ προφητοῦ θεσπισθέντα opp. κεφάλαια δέκα. I 8, 1 τὸ μέρος εἰκὼν εἰκόνος καὶ τὸ ὅλον ε. V 51, 7 μὴ μόνον περὶ τοῦ γένους ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν εἰδῶν καὶ ἀναγκαιοτάτων μερῶν. I 171, 17 πρὸς τὸν αὐτὸν . . . τῶν ἐν μέρει καὶ κατ' ε. ἐφαπτόμενον. — **rerum, animalium, plantarum, hominum etc. species:** V 140, 10 ἀκροδρύων. III 32, 11 ἓν μὲν ἀλόγων, ἓν δὲ λογικῶν. III 289, 12 ἀμπέλου. II 241, 22 τοῦ χείρονος ἀνατολῆς. II 241, 7 διττὸν . . . τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνατολῆς. III 14, 7 sqq. διττὸν ε. ἀνθρώπων. V 271, 9 ἑκατέρῳ τῶν εἰδῶν (sc. ἀνδρός τε αὖ καὶ γυναικός). II 52, 12 μόνῳ δὲ ἀνθρώπων εἴδει. IV 158, 15 sq. τὸ ε. τέλειον ἀρετῆς. V 284, 19 διὰ παντὸς εἴδους ἀρετῆς. V 318, 1 τῆς δ' αὐγοειδεστάτης ἀρετῆς τὸ καθαρώτατον καὶ ἀξιέραστον ε. II 21, 19 οὓς (sc. ὅρους) ὑπὲρ ἀρετῆς ὥρισαν ἕκαστον αὐτῆς ε. οἰκείῳ τύπῳ χαράξαντες. I 78, 12 τῶν τεττάρων ἀρετῶν ἓν ε. ἐστιν ἡ φρόνησις. II 186, 6 τὰς καθ' ἑκάτερον ε. ἀρετάς. V 286, 3 ἁρμονίας καὶ συμφωνίας. V 251, 17 τῆς ἀρχῆς. I 92, 7 sq. cf. 91, 29. 93, 16 τοῦ δὲ βοηθοῦ ἐστι διττὸν τὸ ε. III 287, 26. 291, 7 γαστριμαργίας. III 283, 27 τὰ δὲ τῆς γαστριμαργίας εἴδη. II 161, 10 γεωργικῆς (ἡ ἀμπελουργική). V 258, 12 ἑκάτερα τὰ εἴδη (δένδρα καὶ σπαρτά). III 167, 14 διαθήκης . . . πάμπολλα. I 31, 22. 25. 32, 18 (ἑβδομάδος). III 262, 1 τὸ λογικὸν ἐγκρατείας ε. V 119, 3 ἑορτῆς. V 95, 8 τὰ εἴδη τῶν ἑορτῶν opp. κεφάλαιον. II 281, 6. 12. 298, 23 ἐπιθυμίας. V 242, 6 (τῆς εὐσεβείας). V 355, 1 ἐχθρῶν διττὸν ε. I 245, 5 cf. IV 214, 21. V 56, 3 ζῴων. V 351, 20 θανάτου γὰρ διττὸν ε. V 37, 2. 62, 1. 165, 18 θυσίας. V 55, 17 ἱερείων. II 113, 12 τῆς ἱπποτροφίας. II 8, 14. 265, 16. IV 10, 6. VI 25, 18 κακίας. II 115, 7 καρτερίας. II 222, 11 (κινήσεως) εἴδη δύο. II 10, 23 λέπρας. II 291, 6 ἑκάτερον . . . τῶν λεχθέντων. II 282, 12 ἑκάτερον . . . λόγου. III 86, 21 μακρολογίας τὸ φαυλότατον ε. IV 183, 7. V 16, 11 cf. 15, 12 τὰ μαντικῆς εἴδη. II 122, 14 (μέλους). V 170, 5 μοιχείας. V 134, 8 μουσικῆς. III 203, 13 μνήμης . . . βεβαιότατον ε. I 255, 14 τῶν νομοθετικῆς ὑπηρέται δυεῖν εἰδῶν. III 204, 26 cf. 204, 5. 8. 245, 17. 259, 1 sqq. τῶν θεοπέμπτων ὀνείρων. II 169, 2 ὅλον τὸ παροινίας. II 249, 27 cf. V 197, 14 διττὸν πόλεως. IV 245, 2 τὸ τρίτον ε. (τῆς προφητείας). VI 99, 14 πυρὸς τριττὸν ε. II 97, 18 ῥητορικῆς τὸ συνηγορικὸν καὶ ἔμμισθον ε. V 358, 16. VI 56, 5 σκέπης δὲ διττὸν ε. II 167, 6 cf. 186, 23 τὸ τῆς σοφίας. II 264, 26 ἅττα εἴδη τῶν σπαρτῶν. I 17, 1 πάγκαλόν τε συμφωνίας ε. II 2, 28 ἑκατέρου τρόπου. I 12, 9. III 285, 3. 293, 8. IV 252, 8. V 129, 5 τροφῆς. III 121, 21 τὰ εἴδη, τὸ ἑκουσίου φόνου, τὸ ἀκουσίου κτλ. I 171, 8 φυσιολογίας τὸ κράτιστον ε. I 277, 10. II 66, 12. 200, 13. 271, 4. 25. 287, 20. III 162, 18 (τῆς) ψυχῆς. II 137, 11 τῆς λογικῆς ψυχῆς τὸ ε. V 229, 26 τριττὸν ε. ἐνιδόντες αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ). — II 130, 5 ἀειθαλές. VI 32, 3 αἰσθητόν. II 177, 16 ἀληθές. I 268, 25 μόνον ἀπαθές. II 82, 17 ἄφθαρτον opp. τὸ θνητόν. III 112, 7 ἐπίσημον . . . καὶ ποικίλον ἐν μὲν τοῖς ὅλοις τὸ ε. I 142, 3 ἐριστικόν. III 40, 4 θνητόν. III 175, 28 κριτικόν. II 84, 3 εἰς ἓν ε. λευκόν. III 177, 13 λογικόν. II 168, 16 ἑκατέρῳ τῶν εἰδῶν (sc. τῷ φαύλῳ καὶ τῷ ἀγαθῷ). II 263, 11 cf. I 28, 25 τὸ φθαρτὸν καὶ ἀθάνατον ε., φθαρτὸν μὲν τὰ ἀνθρώπων, ἀθάνατον δὲ τὸ ψυχῶν ἀσωμάτων. — II 70, 16 ποιὰ γὰρ εἴδη ταῦτά γε καὶ εἰς αἴσθησιν ἐρχόμενα. VI 60, 11 ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν ε. ἀπολειφθῆναι τῶν ἐν τῇ φύσει. II 289, 5 καθ' ἑκάτερον τῶν εἰρημένων εἰδῶν. II 219, 8 μὴ καθ' ἓν ε. ἀλλὰ κατὰ πάσας τὰς ἐπιβολάς. II 245, 27 τὰ προσεχέστατα μέχρι τῶν ἐσχάτων ἀεὶ τεμεῖν εἴδη. III 48, 5 τὰ τῆς ἑτέρας πάντα εἴδη τοῖς τῆς ἑτέρας εἴδεσι πᾶσι (ἐναντία). II 309, 18 συγκεκραμένων ἀμφοῖν εἰς εἴδους ἑνὸς ἀνεπιλήπτου γένεσιν. II 294, 30 τὸ βραχύτατον τῶν εἰδῶν. IV 249, 22 ἐκ τριῶν . . . εἰς ἓν ε. ἡρμοσμένων. V 201, 5 ἕτερα μηδεμίαν ἔχοντα κοινωνίαν ἀλλὰ τοῖς εἴδεσιν ἀπηρτημένα. IV 13, 25 τὴν δὲ . . . τριάδα . . . ἑνὸς εἴδους. II 13, 15 φυσικώτατον ⟨τὸ⟩ τὰς ὁμωνυμίας εἴδεσι διαστέλλεσθαι. I 26, 15 τὰ εἰς ἑκάτερον ε. προευτρεπίσατο. II 187, 20 ἐν ἁπάσαις (δυνάμεσιν) ἓν ε. καὶ ταὐτὸν ἔχων (ὁ σοφός). II 168, 11 δυεῖν ἐναντίων . . . θάτερον ε. II 265, 30 πρὸς τοῦτ' ἀφορμὰς τὸ ε. V 55, 1 τῆς δὲ τοῦ σωτηρίου θυσίας ἐν εἴδει περιλαμβάνεται ἡ λεγομένη τῆς αἰνέσεως. IV 206, 20 cf. V 371, 11 ἐν παροιμίας εἴδει. III 92, 10 ἐν εἴδει παραδιηγήματος. V 181, 8 δι' ἑνὸς εἴδους λαβεῖν τε καὶ δοῦναι. II 123, 2 (τὰ) κατ' ε.

III 195, 3 κατ' ε. VI 59, 3 καθ' ἕκαστον ε. II 278, 27 καθ' ἑκάτερον ε. II 290, 3 ἐν ἑκατέρῳ . . . εἴδει.

3. εἴδη = ἰδέαι, i. e. notiones, quae substantiae vim ac dignitatem habent: I 44, 24 τὰ πρεσβύτερα εἴδη καὶ μέτρα, οἷς εἰδοποιεῖται . . . τὰ γινόμενα. IV 218, 8 ἀφανῶς ἄνευ ὕλης ἀοράτοις εἴδεσι. V 34, 1 συγγενικῷ αἵματι καὶ λόγοις προγόνων, ἀοράτοις εἴδεσιν. III 116, 5 ἄριστον ταῖς ὑλικαῖς οὐσίαις ἐγχάραξον. III 254, 15 ὡς τὴν εἰκόνα οὐ μίμημα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀρχέτυπον ἐκεῖνο ε. ὑπολαμβάνειν εἶναι. III 211, 12 (τὸν νοῦν εἶναι) ἢ πέρας ἢ ε. ἢ ἀριθμὸν ἢ ἐνδελέχειαν. III 42, 1 ἡ ψυχὴ . . . διαφυλάττει τὰ ἐνσημανθέντα ἀνεξάλειπτα εἴδη. I 60, 10 ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ σφραγισάμενος θαυμάσια καὶ περιμάχητα εἴδη.

εἴδωλον. V 53, 18 τὰ εἴδωλα (coni. τὰ νοητά). II 243, 23 opp. πράγματα ὑφεστηκότα. I 5, 18 ἀγαλματοφορεῖ νοητὴν πόλιν, ἧς ἀνακινήσας τὰ εἴδωλα μνήμῃ τῇ συμφύτῳ. I 99, 16 τῇ ἐπὶ τῶν εἰδώλων καθεξομένῃ αἰσθήσει τῇ Ῥαχήλ. VI 41, 13 οἵτινες ἀμαυρὰ εἴδωλα ἀρετῆς ὁρῶντες. II 242, 22 (ἀρετῆς, coni. σκιά). II 243, 8 καλοκἀγαθίας (coni. ἴχνος ἢ σκιά). V 340, 3 τῆς ἡδονῆς τὰ εἴδωλα. III 112, 23 τῆς ἐκείνων φρενοβλαβείας. V 363, 3 ὅσα ἐναπεμάξαντο ταῖς ψυχαῖς αἰσχρὰ εἴδωλα. III 280, 8 εἰδώλων καὶ φασμάτων καὶ ὀνειράτων ἔθνη μυρία. III 284, 27 ψευδῶν δὲ εἰδώλων καὶ ἀβεβαίων φαντασμάτων. III 237, 19 ε. ἐμφαίνεται. IV 35, 14 τὴν ὅρασιν . . . ἐναργὲς ἐμφαίνουσαν ε. II 138, 5 ἀειδοῦς ὄμματος τὰ τοῦ σώματος. V 7, 2 καθάπερ τὰ διὰ τῶν κατόπτρων εἴδωλα. V 6, 19 ἅ φησιν „εἴδωλα" σκιαῖς ἐοικότα καὶ φάσμασιν. V 7, 9 εἴδωλα καὶ ἀμενηναὶ σκιαί. VI 150, 7 εἴδωλα κατὰ κενοῦ βαίνοντα. VI 65, 15 μηδὲν ε. ἐπιφέρεσθαι δουλοπρεποῦς σχήματος. III 85, 11 (εἴδωλα coni. ἀνδριάντες).

εἰδωλοποιεῖν. III 274, 20.

εἰκάζειν. I 81, 16 ἡ γὰρ φρόνησις, ἣν εἴκασε χρυσίῳ. I 79, 10 τίγριδι . . . τὴν ἐπιθυμίαν εἴκασε. III 149, 16 τὴν εἰρημένην εἰκάζουσι πηγὴν τῷ Αἰγυπτίῳ ποταμῷ. II 28, 14 ὃν (sc. λόγον) εἰκάζει παταμῷ. II 83, 13 τάχα ἄν τινος τὸ ἐναντίον . . . εἰκάσαντος. I 83, 5 μηδεὶς εἰκαζέτω. — II 97, 16 εἰκάζεται τὰ δένδρα ταῖς περὶ λόγους δυνάμεσι. I 104, 30 εἰκάσθη δὲ ὄφει ἡδονή. I 155, 14 αἷς αἱ πτέρναι κατὰ λόγον εἰκάσθησαν. III 300, 4 τὸ εἰκάσθαι ποταμῷ λόγον ἐπαινετόν.

εἰκαιολογία. III 277, 10 (coni. ἀλήθεια).

εἰκαῖος. IV 293, 2. V 97, 10 (ἄνθρωποι). IV 20, 11 ὁ φαῦλος τρόπος. VI 192, 29 (ὕλη). I 215, 6 (φιλήδονος). I 227, 6 φορυτοῦ τρόπον εἰκαίου. — IV 241, 2. V 146, 7. 340, 14. VI 19, 5 (οἱ εἰκαιότεροι).

εἰκαιότης. I 260, 24 εἰκαιότητα καὶ εὐχέρειαν ἀπελέγχειν σεαυτοῦ.

εἰκασία. II 17, 20 τὰς ἐννοίας, τὰς διανοήσεις, τὰς εἰκασίας, τοὺς στοχασμούς, συνόλως τὰς βουλάς. III 23, 4 ἀπὸ ἀβεβαίου εἰκασίας εἰς πάγιον κατάληψιν. II 255, 15 ἀβεβαίῳ χρώμενος εἰκασίᾳ. II 259, 18 τὸν . . . περὶ τὰς ἀβεβαίους εἰκασίας ματαιάζοντα. IV 135, 19 τὴν δὲ εἰκασίαν ἀκριβῶς ἐπισκεπτέον. III 209, 25. V 10, 9. 220, 5. VI 159, 18 (coni. στοχασμός). I 187, 7 εἰκασίαι ἀβέβαιοι καὶ φαντασίαι πραγμάτων. IV 190, 4 γνώμης τῆς ἐμῆς εἰκασίαι. I 164, 4 τῷ θεῷ πεπιστευκέναι καὶ μὴ τοῖς ἀσαφέσι λογισμοῖς καὶ ταῖς ἀβεβαίοις εἰκασίαις. IV 263, 6 καὶ αἱ τοιαῦται εἰκασίαι συγγενεῖς προφητείας εἰσίν. V 16, 8 μαντείαις καὶ κληδόσι καὶ πιθαναῖς εἰκασίαις.

εἰκαστικός. I 207, 7 (μυθοποιία). I 197, 21 ὁ ψευδῶν ε. (νοῦς). I 267, 3 (ῥητορεία).

εἰκονογραφεῖν. VI 208, 16.

εἰκοτολογεῖν. III 50, 15. VI 166, 14.

εἰκών. V 144, 23. 342, 15 (opp. ἀρχέτυπον). IV 292, 9 ἐναργεῖς καὶ τύπους (opp. ἀρχέτυποι). I 278, 4 τὸ δ' ἀρχέτυπον οὕτως ἦν ἄρα ἀειδές, ὥστε καὶ ἡ ε. οὐχ ὁρατή. V 42, 1 πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν εἰκόνος θείας. II 196, 6 ἡ . . . ἀρχέτυπος σφραγὶς ἀσώματός ἐστιν ἰδέα, ἡ δὲ χαραχθεῖσα ε. σῶμα ἤδη. IV 2, 2 ὡς ἂν εἰκόνων (sc. νόμων) opp. ὡς ἂν ἀρχετύπους. VI 18, 15 ὥσπερ εἰκόνες ἀπὸ ἀρχετύπου γραφῆς. III 222, 4 (ἀσώματοι coni. ἰδέαι). III 193, 8 τὰ εἴδη, μνήμης ἐναργεῖς τινας εἰκόνας. I 62, 8 ἡ μὲν δυὰς ὕλης ἐστὶν ε. I 51, 12 ἣν (sc. ὕλην) ἔδει λαβεῖν τὸν δημιουργόν, ἵνα τεχνιτεύσῃ τὴν ὁρατὴν ταύτην εἰκόνα. I 134, 21 ἡ ε. ἄλλων γίνεται παράδειγμα. I 24, 8. 9 οὐ σύμπασα ε. ἐμφερὴς ἀρχετύπῳ παραδείγματι. V 362, 16 (opp. παραδείγματα) τῶν καλῶν. I 27, 5 ἀφ' ἧς (sc. παραδειγματικῆς μουσικῆς) οἱ μετὰ ταῦτα ἄνθρωποι γραψάμενοι ⟨ἐν⟩ ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς τὰς εἰκόνας. II 144, 1 τὰ αἰσθήσει καλὰ τῶν νοήσει καλῶν εἰκόνας. IV 215, 10 ε. τῆς ἀοράτου φύσεως ἐμφανής.

εἰκὼν θεοῦ. I 85, 2 cf. 15 ὁ (sc. Ἀδάμ) κατ' εἰκόνα οὐ γήϊνος ἀλλ' οὐράνιος. I 23, 3. 6 cf. 7, 16 sq. 46, 16 sqq. 69, 8 sqq. 74, 13. 86, 1. 91, 3

sq. 134, 23. 152, 3. II 137, 16 sq. 142, 15 sq. 257, 5. III 14, 6. 52, 9 τὸν ἄνθρωπόν φησι γεγενῆσθαι κατ᾽ εἰκόνα θεοῦ καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν. I 74, 11 ὁ κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἰδέαν γεγονώς. V 173, 8 (ἄνθρωπος) παγκάλης εἰκόνος πάγκαλον ἐκμαγεῖον. II 241, 17 τὸν ἀσώματον ἐκεῖνον (ἄνθρωπον) θείας ἀδιαφοροῦντα εἰκόνος. I 91, 2 τό τε κατὰ τὴν εἰκόνα γεγονὸς (ἀνθρώπων γένος). III 14, 9 θείας εἰκόνος ἐμφερὲς ἐκμαγεῖον (τὸ γένος ἀνθρώπων θείῳ πνεύματι λογισμῷ βιούντων). III 26, 15 τῆς θείας ἀρετῆς ἀπ᾽ οὐρανοῦ τὴν εἰκόνα ἐπὶ γῆν καταπέμψαι. III 188, 6 εἰκόνας αὐτῶν (sc. τῶν θεοῦ ἀρετῶν) κτήσασθαι δυνηθῆναι. I 34, 17 ὁ πρεσβύτερος ἄρχων καὶ ἡγεμών, οὗ λέγοιτ᾽ ἂν προσηκόντως ε. ἑβδομάς. I 8, 2 ὁ αἰσθητὸς κόσμος . . . μίμημα θείας εἰκόνος. III 195, 18 λογισμὸς . . . εἰκόνος θείας ἐκμαγεῖον ἐμφερές. II 247, 16 τὴν γοῦν εἰκόνα αὐτοῦ, τὸν ἱερώτατον λόγον. III 266, 6 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκόνι καὶ ἰδέᾳ, τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. III 229, 23 ταῖς ἐκείνων εἰκόσιν, ἀθανάτοις λόγοις, οὓς καλεῖν ἔθος ἀγγέλους. III 256, 1 τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ λόγον. III 132, 7 (λόγος θεῖος) εἰκὼν ὑπάρχων θεοῦ. III 52, 8 καλεῖ δὲ Μωυσῆς τὸν μὲν ὑπὲρ ἡμᾶς (λόγον) εἰκόνα θεοῦ. II 257, 8 sq. θεοῦ γὰρ ε. λόγος ὁ πρεσβύτατος. III 43, 15 μονὰς . . . ε. οὖσα τοῦ μόνου πλήρους θεοῦ. V 200, 12 μονὰς μέν ἐστιν ε. αἰτίου πρώτου. V 129, 14 ἥτις (sc. μονάς) ἐστὶν ἀσώματος θεοῦ ε. IV 135, 11 ἣν (sc. μορφὴν) ἄν τις ὑπετόπησεν εἰκόνα τοῦ ὄντος εἶναι καλείσθω δὲ ἄγγελος. I 71, 13 ὁ . . . κατὰ τὴν εἰκόνα γεγονὼς καὶ τὴν ἰδέαν νοῦς. V 207, 17 πάντα μιαίνεται στερόμενα θείας εἰκόνος, ἐπειδὴ θεοειδὴς ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. I 69, 14 τὸν κατὰ τὴν ἰδέαν γεγονότα (νοῦν) καὶ τὴν εἰκόνα ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ). V 329, 11 sq. οὗ (sc. θεοῦ) τρόπον τινὰ γενόμενος ε. κατὰ τὸν ἡγεμόνα νοῦν ἐν ψυχῇ. III 256, 6 οὗ (sc. θεοῦ) τὴν εἰκόνα ὡς ἐμὲ (sc. τὸν νοῦν) πρότερον ἐθεάσω. I 71, 22 (οὐράνιον σοφίαν) ἀρχὴν καὶ εἰκόνα καὶ ὅρασιν θεοῦ. II 276, 10 αὐτὴ (sc. ἡ σοφία) θεοῦ τὸ ἀρχέτυπον φέγγος, οὗ μίμημα καὶ ε. ἥλιος. I 9, 16 τὸ δὲ ἀόρατον καὶ νοητὸν φῶς ἐκεῖνο θείου λόγου γέγονεν ε. V 21, 9 ψυχὴν τὴν ἀθάνατον, ἥν φασι τυπωθῆναι κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ὄντος· λόγος δ᾽ ἐστὶν ε. θεοῦ. — I 91, 4 ἡ γὰρ ε. τοῦ θεοῦ ἀρχέτυπος ἄλλων ἐστί. III 254, 15 ὡς τὴν εἰκόνα (sc. θεοῦ) οὐ μίμημα, ἀλλ᾽ αὐτὸ τὸ ἀρχέτυπον ἐκεῖνο εἶδος ὑπολαμβάνειν εἶναι. I 134, 24 ὡς τῆς μὲν εἰκόνος κατὰ τὸν θεὸν ἀπεικονισθείσης. I 134, 21 ὁ θεὸς παράδειγμα τῆς εἰκόνος, ἣν σκιὰν νυνὶ κέκληκεν. I 278, 3 ἵνα μηδ᾽ ὁ περίγειος χῶρος εἰκόνος ἀμοιρήσῃ θεοῦ. I 295, 7 (ὁ θεὸς) τὴν εἰκόνα ἐμφανῶς δείξει τὴν ἑαυτοῦ.

II 196, 2 τὰ ἀόρατα καὶ νοητὰ θεωρήματα, ὧν αἰσθηταὶ ταῦτα εἰκόνες. II 196, 11 τὸν (sc. βωμὸν) δὲ αἰσθητῆς εἰκόνος εἶναι σύμβολον. V 130, 4 εἰ δὲ τοῦ ἐλάττονος ε. ἐστιν ἡ καλλιστεύουσα τῶν ἐν οὐρανῷ σφαῖρα ἡ ζῳοφόρος. V 24, 3 τὸν ἀρχιερέα . . . εἰκόνα τοῦ παντὸς ἔχειν ἐμφανῆ περὶ ἑαυτόν. IV 212, 6 τοὺς νόμους ἐμφερεστάτην εἰκόνα τῆς τοῦ κόσμου πολιτείας . . . εἶναι. IV 35, 12 ψυχῆς εἰκόνα δεδημιουργῆσθαι τὴν ὅρασιν. VI 195, 2 ἀγαλματοφοροῦσι τὰς τῶν διατεταγμένων εἰκόνας. V 267, 2 ἐν τοῖς νομίσμασι τὸ παράσημον ἐμφέρειαν τῆς ἀληθοῦς εἰκόνος. I 277, 8 ἣν (sc. δύναμιν) ὀνόματι κυρίῳ Μωυσῆς εἰκόνα καλεῖ. III 291, 27 ἔστι γὰρ ἐκμαγεῖον ἐμφερέστατον αὐτοῦ τῆς εἰκόνος ὁ φανεὶς ὄνειρος. I 5, 9 παρακολουθήσαντες εἰκόνι τινὶ τῶν παρ᾽ ἡμῖν. V 224, 20 ἀμφοτέρων τῶν ἐν ἡμῖν λόγων εἰκόνας. III 112, 15 τὸ εἶδος, ἅτε ἐκμαγεῖον καὶ ε. τελείου λόγου. IV 263, 15 ἡ δ᾽ ε. ὁμοιοτάτη. V 242, 1 ἀλλάσσει τὴν εἰκόνα. V 346, 5 διά τινος εἰκόνος ἰδεῖν. — III 261, 26 (Ἰωσήφ) πολυμιγοῦς καὶ κεκραμένης δόξης ἐστὶν ε. II 116, 28 ὁ (ὄφις) τοῦ Δάν, ε. τις ὢν ἐρρωμενεστάτης ἀρετῆς καρτερίας. II 57, 3 τῆς αὐτομαθοῦς σοφίας εἰκόνα ἐναργεστάτην, ἐπίκλησιν Ἰσαάκ.

II 191, 25 ἡλίου καὶ σελήνης . . . καὶ γῆς ἁπάσης καὶ παντὸς ὕδατος εἰκόνας διαπλάσασθαι. III 173, 12. VI 181, 9. 216, 12. 218, 16 (coni. ἀνδριάντες). VI 128, 6 εἰκόνας ἐν ταῖς προσευχαῖς ἀνατιθέναι. VI 180, 20 Γαΐου.

εἰλικρινής. V 25, 5 αἰσθήσεις. III 101, 21 (διάνοια). III 271, 1 (δόγματα). IV 29, 22 (εὐσέβεια). V 346, 10 (κατάληψις). IV 209, 16 (λογισμοί). I 2, 20 ὁ τῶν ὅλων νοῦς. II 189, 23. III 23, 2 (νοῦς). VI 47, 7 cf. V 344, 7 τὸ ὄν, ὃ . . . καὶ ἑνὸς εἰλικρινέστερον. I 10, 4 εἰλικρινὲς γὰρ οὐδὲν τῶν ἐν αἰσθήσει. III 70, 7 πῦρ. I 84, 13 (νοῦς) καθαρωτέρας καὶ εἰλικρινεστέρας τετυχηκὼς συστάσεως. II 313, 7 cf. III 262, 21 (φαντασία). II 206, 24 τῶν σωμάτων φύσεις. IV 91, 19 φῶς. III 280, 12 χρῆσις. — VI 68, 14 τὰ μὲν ἁπλούστατα καὶ εἰλικρινέστατα. VI 2, 10 ὅσα . . . εἰλικρινέστατα. — I 106, 23. 138, 8. II 29, 13. V 10, 11.

53, 17 εἰλικρινῶς. II 206, 16. III 101, 19 εἰλικρινέστερον.

εἱμαρμένη. III 68, 16 εἱμαρμένην καὶ ἀνάγκην ὡς αἰτίας τῶν γινομένων ἁπάντων εἰσάγει. III 179, 22 coni. ἀκολουθία καὶ ἀναλογία τῶν συμπάντων. II 303, 12 εἱμαρμένην τε καὶ ἀνάγκην θεοπλαστήσαντες. III 279, 15 εἱμαρμένης ἀνάγκης οὐκ ὄνομα. VI 96, 8 ε. . . . ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητός ἐστιν. VI 152, 16 σφαδάζων . . . τῆς εἱμαρμένης τὸ πέρας. VI 160, 8 ὁ μὲν ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἔφθη συναρπασθείς. VI 32, 5 ἵν' ἐν ἀδουλώτῳ φρονήματι τὴν εἱμαρμένην ἀνύσωσι πορείαν.

εἶναι. I 59, 18 cf. 60, 11. II 37, 18. V 10, 21 ἔστι τὸ θεῖον καὶ ὑπάρχει. V 344, 19 ὅτι ἔστιν (ὁ θεός). V 344, 21 μηδ' ὅλως ε. τὸ θεῖον. II 295, 2 ἀφ' ὧν (sc. πηγῶν) καὶ τὸ εἶναι ταῦτα συμβέβηκε. IV 137, 12 ᾧ μόνῳ πρόσεστι τὸ ε. IV 263, 16 cf. 294, 10. V 86, 2 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ε. τὸ τελειότατον ἔργον, τὸν κόσμον, ἀνέφηνε. V 252, 4 cf. IV 224, 4 sq. (ὁ θεὸς) τὰ γὰρ μὴ ὄντα ἐκάλεσεν εἰς τὸ ε. II 81, 20 sq. cf. V 305, 1 γένεσις δὲ ἡ μὲν ἀγωγὴ καὶ ὁδός τίς ἐστιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ε. V 142, 1 (οἱ γονεῖς) τὰ μὴ ὄντα εἰς τὸ ε. παρήγαγον. VI 150, 8 ψυχῆς ἴσως ἀναγραφούσης τὰ μὴ ὑπάρχοντα ὡς ὄντα. III 56, 2 μηδὲν ε. . . . πάντα γίνεσθαι. I 90, 7 τὸ δὲ μόνον ε. τὸν θεόν. I 294, 22 cf. II 4, 8. 14. 37, 15. 70, 17. 255, 3. 10. 303, 30. III 219, 8 (ὁ κατὰ τὸ ε. θεός). I 294, 19 sq. ὁ θεὸς μόνος ἐν τῷ ε. ὑφέστηκεν. II 103, 11 τὸ γὰρ ε. δοκοῦν ἀπευκτὸν μέγιστον ἀγαθὸν ἀφαίνουσιν, ἡ κόλασις. V 80, 2 ὕπαρξιν θεοῦ παρακαλυπτόμενοι ὡς οὐκ ὄντος λεγομένου δ' ε. χάριν τοῦ συμφέροντος ἀνθρώποις. I 97, 7 τὸ ἄτρεπτον ε. I 278, 25 cf. II 5, 10 τὴν ἀκατάληπτον θεοῦ φύσιν, ὅτι μὴ πρὸς τὸ ε. μόνον, καταλαβεῖν. II 69, 4 τὴν κατὰ τὸ ε. φαντασίαν. II 289, 8 κατὰ ψιλὸν μόνον τὸ ε. V 344, 16 cf. 346, 1 οὐχὶ τῆς ὅ ἐστιν ἐμφαινούσης (ὄψεως), ἀλλὰ τῆς ὅτι ἔστιν (ὁ θεός). II 81, 17 sq. τὸν ἄνθρωπον ε., τὸ δίκαιον ε., τὸ τέλειον ε. II 103, 24. 177, 27. 271, 1. 276, 12. 285, 16. 20. 287, 7. III 143, 26. 174, 27 (τὸ ε. opp. τὸ δοκεῖν). II 218, 5 τῷ ε. opp. δοκήσει. III 158, 9 τὸ ε. opp. λέγεσθαι. I 295, 5 πρὸς φαντασίαν καὶ δόκησιν, οὐ πρὸς ἀλήθειαν καὶ τὸ ε.

I 121, 16. II 106, 6. V 84, 8. 323, 2 (ὁ ὢν θεός). I 176, 18 sq. 290, 5. III 105, 18. IV 270, 20. 282, 8. V 7, 12 sq. 10, 14. 16, 21. 74, 12. 80, 17 sq. 84, 2. 126, 25. 148, 10. 185, 11. 186, 6. 277, 12. 295, 16. VI 219, 2 (ὁ ὄντως ὢν θεός). IV 224, 4. 287, 8. V 75, 17. 83, 19 (ὁ πρὸς ἀλήθειαν ὢν θεός). III 93, 5 θεὸν τὸν δέκατον καὶ μόνον ὄντα.

ὁ ὢν (int. deus): I 136, 20. II 79, 19 (ἀγαθότης). V 43, 8 (ἀρέσκεια). III 258, 21. V 249, 16 (ἀρεταί). IV 19, 3 (αὐγαί). III 218, 4 (γνῶσις). IV 33, 21 (δύναμις). I 294, 10. II 79, 21. 276, 12. III 38, 15. 20. 197, 8. 244, 23. IV 28, 4 sq. 223, 18 (δυνάμεις). III 195, 3 (ἐγκώμια). IV 135, 11 (εἰκών). II 3, 20. III 254, 20 (ἔννοιαι). II 306, 25 (ἐπίσκεψις). II 178, 26. IV 287, 12 (ἐπιστήμη). V 84, 3 (ζήτησις). III 244, 5 (ζητήσεις). I 196, 3 (ἡγεμονία). II 301, 25. VI 49, 1 (θέα). V 64, 5. 253, 9 (θεραπεία). V 74, 20 ἱκέται τε καὶ θεραπευταί. II 72, 19 θυμός. V 65, 19 ἱερόν. V 284, 2 (ἱκεσία). II 275, 8 κράτος. III 133, 20. 26 λόγος. II 178, 21 μεγαλεῖον. II 70, 13 μυστήρια. III 158, 7. 11. 254, 5. IV 231, 4 (ὄνομα). VI 156, 15 (ὀνόματα). II 191, 9 ὁ τοῦ ὄντος ὁρατικός. II 279, 1 τῷ ὁρατικῷ τοῦ ὄντος γένει. II 139, 3 ὁ ταμίας καὶ φύλαξ τῶν τοῦ ὄντος ὀργίων. III 146, 3 (οὐσία). I 193, 24 ὀφθαλμός. III 298, 22 (πόλις). I 294, 18 (σκηνή). V 80, 9 sq. (ὑπόληψις). IV 28, 22 (ἡ μέση φαντασία). I 160, 33 (χάρις). — III 254, 9. IV 137, 11 „ἐγώ εἰμι ὁ ὤν“ (cf. indic. loc. Vet. Test. Exod. 3, 14). I 60, 11 εἷς ὁ ὢν ὄντως ἐστί. I 90, 5 ἐπεὶ τὸ μόνον εἶναι τὸν ὄντα καλόν ἐστι . . . οὐκ ἂν εἴη καλὸν τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον. I 153, 11 χρεῖος γὰρ οὐδενός ἐστιν ὁ ὤν. II 5, 8 καὶ ἐγγύτατα ὁ αὐτὸς ὢν καὶ μακρὰν ἐστιν. III 22, 9 τὸ ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄντι . . . ὁρμεῖν. I 206, 5 τὴν πρὸς τὸν ὄντα μετανάστασιν ψυχῆς τελείας. III 218, 7 ὁ δ' ἀπογνοὺς ἑαυτὸν γινώσκει τὸν ὄντα. I 151, 10 ὁ βλέπων τὸν ὄντα. III 171, 13 τὸν ὄντα . . . θεωρεῖν ὀξυδερκῶς. II 5, 15 ὃς ἀφάνταστον τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τοῦ ὄντος καταλέλοιπεν. II 37, 11 τοῦ ὄντως ὄντος ἐναργείᾳ μᾶλλον καταλαμβανομένου ἢ λόγων ἀποδείξει συνισταμένου. III 16, 21 διανοίας . . . ὑπὸ τοῦ ὄντως ὄντος ἠγμένης καὶ ἄνω πρὸς αὐτὸν εἱλκυσμένης). IV 33, 9 ὅς κατά γε τὴν ἐμὴν ἔννοιαν ἦν ὁ πρὸς ἀλήθειαν ὤν. I 82, 25 (ὁ νοῦς) ὁμολογίαν τὴν πρὸς τὸν ὄντα ποιεῖται. I 295, 3 ὅταν μὲν (ὁ σοφὸς) τῷ ὄντι παραβάλληται. I 121, 8 ὁ φαῦλος . . . φεύγων τὸν ὄντα. I 295, 11 ἀποκέκρυψαι τὸν ὄντα. I 76, 9 ἵνα μὴ ὁ φυσιολογίας ἀμύητος τὸν ὄντα τῆς ἐπιστήμης θαυμάζῃ. IV 29, 1 τὸν καθ' αὑ-

τὸν ἄνευ τινὸς ὄντα θεραπεύει. V 13, 14 ἵνα μὴ κἀκεῖνο διακινηθέντες ἃ μὴ θέμις φθέγξωνται κατὰ τοῦ ὄντως ὄντος. I 131, 6 ἱερεὺς γάρ ἐστι λόγος κλῆρον ἔχων τὸν ὄντα. II 187, 9 τὰ περὶ τοῦ ὄντος (πραγματεύεσθαι). II 15, 18 ἡ ζωή σου τὸ ἀγαπᾶν τὸν ὄντα. II 72, 10 ἢ πρὸς τὸ ἀγαπᾶν ἢ πρὸς τὸ φοβεῖσθαι τὸν ὄντα. II 4, 11 (Μωυσῆς) αὐτὸν ἱκετεύει τὸν ὄντα. I 87, 10 πάλιν ἐδώδιμον ⟨τὸ⟩ τὸν ὄντα τιμᾶσθαι. I 152, 15 τὰ μὲν προηγούμενα ἀγαθὰ αὐτοπροσώπως αὐτὸν τὸν ὄντα διδόναι. II 80, 2 τὴν . . . σοφίαν ἀξιοῖ χάριτος ὁ ὢν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μόνου.

τὸ ὄν. III 254, 7 sq. μόνον εἶναι τὸ ὄν. III 129, 17 τὸ μόνον ⟨ὄν⟩. II 59, 1 κατὰ τὸ ἓν καὶ τὴν μονάδα, τὸ ὄντως ὄν. I 294, 30 δραστήριον δὲ τὸ ὄντως ὄν, οὐ πάσχον. III 167, 10 πρὸς ἀλήθειαν ἑστὼς ἓν ἦν. II 7, 14 τὸ ὂν τὸ τὰ ἄλλα κινοῦν καὶ τρέπον ἀκίνητόν τε καὶ ἄτρεπτον. II 57, 8 ὅτε τὴν περὶ τὸ ὂν ἀνενδοίαστον ἔγνω βεβαιότητα. III 172, 9 μηδὲν εἶναι τῶν μετὰ τὸ ὂν ἀκλινοῦς καὶ ἀρρεποῦς αἴτιον βεβαιότητος. II 303, 30 τὸ γὰρ ὂν περιέχειν ἀλλ' οὐ περιέχεσθαι θέμις. II 255, 2 τὸ . . . ὑπεράνω τῶν δυνάμεων ὄν. III 238, 13 ὑπεράνω . . . ἵστασθαι τὸ ὂν ἐπὶ σωμάτων, ἐπὶ ψυχῶν κτλ. V 74, 7 cf. II 150, 15 περὶ τὸ ὂν αἱ πρῶται καὶ μέγισται τῶν δυνάμεών εἰσιν. III 158, 2 ἀνθρώποις ἀκατάληπτον. II 37, 13 τὸ δ' ὁρατὸν εἶναι τὸ ὂν οὐ κυριολογεῖται. IV 19, 20 ἦν ἀδύνατον καταλαβεῖν τινα δι' αὐτοῦ τὸ πρὸς ἀλήθειαν ὄν. III 51, 24 ἀπερίληπτον τὸ ὄν. III 39, 13 cf. 159, 5 ἄρρητον γὰρ τὸ ὄν. III 161, 22 τὸ γὰρ ὄν, ᾗ ὄν ἐστιν, οὐχὶ τῶν πρός τι. III 244, 14 ποῦ καὶ εἰ συνόλως ἔν τινι τὸ ὄν. III 244, 6 πρῶτον ὑπετόπησεν εἶναι τὸ ὂν ἐν τόπῳ. II 68, 10 ὑπολαμβάνουσι θυμοῖς καὶ ὀργαῖς χρῆσθαι τὸ ὄν. II 72, 11 τοῖς . . . μήτε μέρος μήτε πάθος ἀνθρώπου περὶ τὸ ὂν νομίζουσιν. II 63, 15 μὴ χρῆσθαι μετανοίᾳ τὸ ὄν. II 1, 5 εἰ γὰρ πρόσωπον μὲν ἔχει τὸ ὄν. II 1, 15 τὸ δὲ ὂν οὐδενὸς χρεῖον. III 157, 22 τῶν ὅσα μετὰ τὸ ὂν σωμάτων τε ὁμοῦ καὶ πραγμάτων. II 74, 22 αἱ ἀμιγεῖς καὶ ἄκρατοι καὶ τῷ ὄντι ἀκρότητες περὶ τὸ ὂν μόνον ὑπάρχουσαι. II 69, 1 οἱ . . . ψυχῆς ἑταῖροι . . . οὐδεμιᾷ τῶν γεγονότων ἰδέᾳ παραβάλλουσι τὸ ὄν. II 38, 32 ὃ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ὄν, τοῦθ' αὐταῖς φασι τὸν νοῦν περιποιεῖσθαι δύνασθαι. III 188, 2 cf. IV 59, 9 (ἡ) περὶ τὸ ὂν (πίστις). II 186, 9 (ὁ σοφος) το ὂν θεραπεύων μόνον. II 247, 7 III 128, 13. 212, 13. 252, 3. IV 216, 11. V 324, 5. 348, 17. VI 47, 7 (θεραπεύειν τὸ ὄν). VI 13, 2 τὸν . . . τὸ ὂν μόνον θεραπεύοντα. III 157, 20 τῆς ⟨τῶν⟩ μετὰ τὸ ὂν . . . ἐπιστήμης. III 296, 23 τῆς . . . εἰς ἀεὶ μονῆς . . . περὶ τὸ ὄν, ἔπειτα δὲ περὶ τὸν τοῦ ὄντος λόγον. IV 237, 20 τῆς πρὸς τὸ ὂν ὁσιότητος. II 193, 9 τιμῆσαι πρεπόντως τὸ ὄν. V 50, 13 ἡ τιμῶσα ψυχὴ τὸ ὂν δι' αὐτὸ τὸ ὄν. II 130, 1 ὁ μὴ τὸ ὂν τιμῶν. II 148, 6 τὸ ὂν κλῆρον . . . ἀκούετε τοῖς λεχθεῖσιν. II 242, 3 τὸ ὂν ἐλπίσαι ἀπατᾶσθαι. II 138, 3 τὴν πρὸς τὸ ὂν διανοίας ὁλκήν. III 126, 10 ἡ πρὸς τὸ ὂν καταφυγή. II 185, 16 τὸ ὄντως ὂν ἰδεῖν. V 342, 6 ὁρᾶν ἀεὶ τὸ ὄν. III 82, 7 τὸ ἄριστον ὁρᾶν, τὸ ὄντως ὄν. II 14, 8 ⟨ὁ⟩ τὸν θεὸν ὁρῶν, ἀρχεγονώτατον ὄν. II 247, 16 ἐφίεσθαι τοῦ τὸ ὂν ἰδεῖν. V 332, 6 γνῶναι τὸ ὄν. II 37, 7 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὂν οὐ δι' ὤτων μόνον . . . γνωρίζεσθαι συμβέβηκε. II 52, 9 τὸ δ' ἄνευ φωνῆς μόνῃ ψυχῇ τὸ ὂν θεωρεῖν ἐχυρώτατον. II 191, 15 ᾗ (sc. διανοίᾳ) τὸ ὂν μόνῃ καταληπτόν ἐστιν. II 189, 12 ὅταν θεοφορηθεὶς (ὁ νοῦς) πρὸς αὐτῷ τῷ ὄντι γένηται. IV 28, 15 τὸ ὂν . . . ἐξ αὐτοῦ μόνου καταλαβεῖν. III 157, 8 sq. μὴ μέντοι νομίσῃς τὸ ὄν, ὅ ἐστι πρὸς ἀλήθειαν ὄν, ὑπ' ἀνθρώπου τινὸς καταλαμβάνεσθαι. II 304, 8 τό γε ὂν φαντασιαζόμενον δόξῃ πανταχοῦ πρὸς ἀλήθειαν οὐδαμοῦ φαίνεται. III 159, 22 „ὤφθη" οὐ τὸ ὄν, ἀλλὰ κύριος. II 138, 10 τὸ ὂν κατιδεῖν τηλαυγῶς. II 4, 6 ὅταν οὖν φιλόθεος ψυχὴ τὸ τί ἐστι τὸ ὂν κατὰ τὴν οὐσίαν ζητῇ. II 5, 12 τοῖς . . . φιλοθέοις τὸ ὂν ἀναζητοῦσι. II 2, 23 ὅσοι δὲ ἑκουσίῳ γνώμῃ τὸ ὂν ἐξετράποντο. I 293, 1 κρύπτεσθαι τὸ ὄν. I 293, 2 εἰ τὸ ὂν . . . καὶ ζῷον πανταχοῦ βιωσόμενον ἐβουλήθη καινουργῆσαι. III 73, 26 (ἡ λυχνία) ἄνω τὰς αὐγὰς ἀποστέλλει πρὸς τὸ ὄν.

IV 137, 10 sq. διαφορὰν ὄντος τε καὶ μὴ ὄντος. VI 74, 5 sq. ἐκ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται, οὐδ' εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεται. V 64, 21 οὐδὲν γὰρ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι. VI 74, 4 ἡ ἐκ τοῦ ὄντος ἀναίρεσις παντελής. VI 74, 13 εἰ ὁ κόσμος εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεται. VI 97, 9 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τι γενήσεται. VI 97, 14 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἔσται ἡ γένεσις τῆς φθορᾶς. VI 98, 12 εἰς τὸ μὴ ὂν γίνεσθαι τὴν φθορὰν παραδέχεσθαι.

τὰ ὄντα. III 26, 11 cf. 154, 22 τὰ . . . ὄ. ὄντως coni. τὰ νοητά. I 292, 29 οὗ (sc. θεοῦ) τῶν ὄντων οὐδὲ τὸ βραχύτατον ἔρημον. II 262, 1 οὐδὲν ... ἰσότιμον ὑφέστηκε θεῷ. II 311, 13 μηδὲν ἀδιερεύ-

νητον τῶν ὄντων . . . ἀπολιπεῖν. II 206, 2 τῶν ὄντων σχεδὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ καθ' αὑτὸ νενόηται τὸ παράπαν οὐδέν. II 200, 16 καταθεᾶται τὰ ὄ. II 249, 6 τὰ ὄ. ὄντως ὁρᾶν. II 306, 8 γυμνὰ δύνασθαι τὰ ὄ. ὁρᾶν. II 122, 19 τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστι σώματα, τὰ δ' ἀσώματα. III 245, 3 τῶν ὄντων οὐδὲν ἀσώματον ἐννοῆσαι δυνατόν. II 13, 7 (ὁ νοῦς μὴ ἀνατείλας) πολὺ σκότος τῶν ὄντων καταχέας οὐδὲν ἐᾷ προφαίνεσθαι. II 202, 9 σκότος τῶν ὄντων καὶ σωμάτων καὶ πραγμάτων κατακεχυμένον. II 313, 5 ἀκριβέστερον τὰ ὄ. ἐναύγασαι. II 200, 12 ἵνα (τὸ φῶς) μὴ δείξῃ τὰ ὄ. III 38, 4 ἡμέραν . . . ἔταξε τοῖς οὖσι. V 79, 8 τὴν ἀναγκαιοτάτην οὐσίαν ἐκ τῶν ὄντων ἀναιροῦντος. I 114, 20 ἐναύγασμα θεῖον, ᾧ τὰ ὄ. περισκέψεται. II 106, 11 θεοῦ . . . τἀγαθὰ τοῖς οὖσιν εἰωθότος χαρίζεσθαι. II 258, 17 ἅ ἐστι τῶν ὄντων ἔξω τοῦ κακηγορεῖν. I 24, 21 τῶν ὄντων τὰ μὲν οὔτ' ἀρετῆς οὔτε κακίας μετέχει. I 191, 2 τῶν ὄντων τὰ μὲν χάριτος μέσης ἠξίωται. — I 28, 16 sqq. τὰ μὴ ὄντα εἰς τὸ εἶναι παραγαγεῖν. I 115, 15 τὸν τὰ ὅλα συστησάμενον ἐκ μὴ ὄντων. III 9, 16 ὁ τὰ μὴ ὄντα φέρων. II 304, 3 τὰ μὴ ὄντα εἰς γένεσιν ἄγουσα. III 165, 2 διὰ τί οὖν ἐποίει τὰ μὴ ὄ. IV 87, 17 τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. — II 263, 30 τὸ πρεσβύτατον τῶν ὄντων . . . ἀγαθόν. V 80, 16 τὸ ἀναγκαιότατον. I 17, 14 ἄριστον τὸ φῶς. III 194, 4 (τὸ . . . ἄριστον). III 129, 7 θεραπευτικὸν γένοιτο τοῦ τῶν ὄντων ἀρίστου. III 140, 8 ἡ δὲ τοῦ τῶν ὄντων ἀρίστου . . . αἰτίου θεοῦ ζήτησις. V 322, 5 τί δ' ἂν εἴη τῶν ὄντων ἄριστον ἢ θεός. IV 280, 18 ἀρχὴ δ' ἀρίστη πάντων μὲν τῶν ὄντων θεός. II 134, 19 τὸ . . . βαρύτατον. II 256, 21. III 294, 9 (ἡ . . . γένεσις). I 151, 29 τὸ γενικώτατον. II 59, 20 τὸ λογικόν, ὅπερ ἄριστον τῶν ὄντων γένος ἐστί. I 110, 5 (διαφορά). I 150, 21 (ζῶναι). II 202, 15 (ἡ . . . θέα). VI 42, 12 τὸ δὲ τῶν ὄντων θεοειδέστατον, ἀρετήν. I 121, 20 τὸν τῶν ὄντων θεόν. IV 14, 5 τὰ κάλλιστα. IV 36, 5 cf. V 82, 9 φῶς, ὃ καὶ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. VI 177, 4 τὸ μέγιστον. V 17, 4 (ἡ . . . οὐσία). III 102, 10 πᾶσα ἡ . . . ὁρατή τε καὶ ἀόρατος οὐσία. IV 158, 9 τὴν . . . παραδειγματικὴν οὐσίαν. I 181, 2 ὁ . . . πατήρ. III 114, 8 ὁ . . . ὀξυδερκέστατος (πλοῦτος). I 285, 8 cf. III 294, 17 τὸν πρεσβύτατον τῶν ὄντων λόγον θεῖον. III 159, 11 τὸ . . . πρεσβύτατον ἄρρητον. I 130, 23 ταῦτα τῶν ὄντων συνεκτικά. I 129, 26. II 40, 12. 149, 10. III 102, 9. 277, 18. V 338, 18 (ἡ . . . φύσις). I 176, 15 (ὁ ἥλιος) ὠκυδρομώτατον. — III 22, 18 ἅπασι τοῖς οὖσι. III 53, 14. V 12, 10 ἕκαστα τῶν ὄντων. II 223, 20. 303, 16. III 36, 11. 112, 13. 218, 22. 294, 24 (ἕκαστον τῶν ὄντων). II 34, 24. V 132, 2. VI 102, 19 (τῶν ὄντων οὐδέν). III 82, 6 ἕν τι τῶν ὄντων. III 167, 3. 294, 7. IV 231, 5 τι τῶν ὄντων. III 145, 26 τί τῶν ὄντων. — II 12, 17 τὰ περὶ ἡμᾶς ὄντα. V 210, 12 τοῖς οὖσιν οὐκ ἀρκούμενος. V 105, 10 προσσυναποβάλῃς καὶ τὰ ὄντα. — I 2, 18. 4, 9. 32, 22. 33, 8. 191, 21. 218, 16. 225, 10. II 208, 18. 303, 11. III 112, 4. 160, 8. 180, 16. 298, 26. 304, 8. IV 216, 12. 292, 13. V 232, 20. VI 75, 12 ἐν τοῖς οὖσι(ν).

εἰρηναῖος. II 189, 18. III 298, 25. V 97, 11 (βίος). I 139, 14 (λογισμός). I 143, 26 (ψυχή). — I 130, 8 (ὁ θεὸς) τοιοῦτον ἐργασάμενος βασιλέα καὶ εἰρηναῖον. II 26, 8 εἰρηναῖα γὰρ φύσει ταῦτα. VI 174, 10 μηδὲν εἰρηναῖον. — V 261, 5 τὸ εἰρηναῖον. II 243, 3 τὸ εὐσταθὲς καὶ εἰρηναῖον . . . ἀρετῆς. III 47, 12 τὰ εἰρηναῖα. — II 237, 24 (εἰρηναῖοι opp. πολεμικοί).

εἰρήνη. III 299, 5. 9 θεὸς μόνος ἡ ἀψευδεστάτη καὶ πρὸς ἀλήθειάν ἐστιν ε. IV 307, 20 ὁ μὲν θεὸς πρύτανις εἰρήνης. I 191, 11 (τῷ θεῷ) μόνῳ τὴν ἀμιγῆ πολέμου συμβέβηκεν εἰρήνην ἄγειν. II 184, 10 (αἰώνιος). III 148, 9 (ἀΐδιος). III 148, 10 ἀδιαφορεῖ δ' ἑβδομάδος ε. III 37, 11 εἰρήνην ἰσότης (ἔτεκε). III 148, 14. IV 192, 20 τὸ μέγιστον ἀγαθόν. II 41, 5 βαθείας δὲ εἰρήνης χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν σχήσει τὸ ἀνθρώπων γένος. II 51, 25 τὸν ἐν εἰρήνῃ συνεχῆ πόλεμον ἀνθρώπων. — II 184, 1 (ἐν ψυχῇ). II 189, 17 ὁ σοφὸς μέτοικος καὶ μετανάστης ἐστὶν ἀπὸ πολέμου πρὸς εἰρήνην. III 295, 16 νηνέμῳ δὲ γαλήνῃ καὶ βαθείᾳ εἰρήνῃ χρωμένη (ἡ τοῦ σοφοῦ διάνοια). IV 57, 15 (ὁ σπουδαῖος) εἰρήνην καὶ εὐνομίαν καταγγέλλων. II 189, 2 ἡσυχία (τῶν περὶ ἡμᾶς). V 373, 7 (coni. ἡσυχία). III 282, 14 sq. (ε. ἡ) ⟨ἐν⟩ ἑαυτοῖς, ἣ πρὸς ἀλήθειάν ἐστιν ε. I 28, 12 εἰρήνης δ' ἐπισχούσης καὶ ταῖς ἐν ἡμῖν δυνάμεσιν εὐνομίαν παρασκευαζούσης. I 50, 9 ἐν εὐπαθείαις δὲ ταῖς ἐν εἰρήνῃ ἀπολέμῳ ζῶν ἀνεπιλήπτως. I 179, 7 καθελὼν ἐκεῖνος τὸν πόλεμον . . . εἰρήνην ἐπικηρυκεύσηται βίου. V 363, 4 γαλήνην καὶ εἰρήνην βίου. I 166, 30 cf. II 40, 19. 183, 28. V 14, 18 εἰρήνην καὶ ἱερωσύνην, συγγενεῖς καὶ ἀδελφὰς ἀρετάς.

IV 197, 8 sq. εἰρήνην καὶ τὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ καρποῦσθαι. IV 307, 18 τὰ τῆς εἰρήνης ἀγαθά. III 182, 7. VI 175, 13 σπέρματα. IV 73, 22. VI 145, 3 (coni. εὐστάθεια). VI 168, 13 ἐξ ἡγεμονίας ὀρθῆς φύεται. III 198, 12. V 187, 22. 230, 14 (coni. εὐνομία). — All: III 298, 22 cf. 299, 10 ὅρασίς ἐστιν εἰρήνης (Ἱερουσαλήμ). III 264, 24 cf. 265, 15 εἰρήνης δὲ Νεφθαλείμ (σύμβολον). I 130, 6. 18 Μελχισεδὲκ βασιλέα τε τῆς εἰρήνης — Σαλὴμ τοῦτο γὰρ ἑρμηνεύεται.

εἰρηνικός. I 182, 7 (ἀρετή). III 242, 8 (ἀνάπαυσις). VI 185, 23 (ἄνδρες). II 184, 10 ἀνήρ. II 239, 3 (ἄνθρωπος). IV 7, 18 ὁ ἕβδομος ἀριθμός. IV 49, 20 ὁ ἀστεῖος. IV 7, 13. 15, 4. V 55, 4. 279, 3 (βίος). III 285, 16 (εὐστάθεια). III 77, 13 κίνησις. IV 96, 16 sqq. οὐδὲν . . . φρονεῖτε εἰρηνικόν. IV 178, 21 (προκλήσεις). II 51, 13 (σχέσεις). III 175, 18 ὁ ε. καὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τρανός, Φινεές. IV 24, 23 (φύσις). V 189, 7 (ψυχή). III 179, 7 (ψυχαί). III 181, 11 περιεχομένην δὲ τῆς ἑβδόμης καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν εἰρηνικωτάτου. — IV 106, 19 οἱ λίαν εἰρηνικοί. V 185, 9 οἱ μὴ τὰς φύσεις εἰρηνικοί. VI 198, 13 τὰς φύσεις ἐσμὲν εἰρηνικοί. VI 137, 15 πότε δ' οὐκ εἰρηνικοὶ πᾶσιν ἐνομίσθημεν. V 262, 5 πᾶσι τοῖς . . . τὴν προαίρεσιν εἰρηνικοῖς. V 355, 13 εἰρηνικοὺς μὲν τὸ ἦθος. — III 109, 2 = Σαλομών.

εἰρηνοποιός. V 133, 20 (θεός).

εἰρηνοφυλακεῖν. IV 307, 18.

εἰρηνοφύλαξ. III 47, 13. V 133, 21 (θεός). VI 183, 3 ὁ ε.

εἱρκτή. III 235, 6 (coni. μνῆμα = σῶμα). III 16, 11 τοῦ σώματος. IV 285, 19 ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ τῷ ἱερῷ. III 62, 13 ἔξοδον ἐκ τῆς περιπεφρουρημένης εἱρκτῆς.

εἱρκτοφυλακεῖν. II 81, 3 τὸ ε.

εἱρκτοφύλαξ. II 81, 1 δεσμώτης μᾶλλον ἢ ε. ὑπόμενον γενέσθαι. II 270, 8 (ἡδοναὶ καὶ ἐπιθυμίαι).

εἱρμός. I 9, 1 τάξις δ' ἀκολουθίᾳ καὶ ε. ἐστι προηγουμένων τινῶν καὶ ἑπομένων. III 179, 23 ἀκολουθία καὶ ἀναλογία τῶν συμπάντων εἱρμὸν ἔχουσα ἀδιάλυτον. III 165, 7. V 47, 12 (coni. ἀκολουθία). III 135, 16 τὴν κατὰ τὸν εἱρμὸν ἀκολουθίαν. V 217, 23 στοχαζόμενος εἱρμοῦ καὶ συνῳδὰ τοῖς προτέροις τὰ ἑπόμενα συνυφαίνων. V 141, 14 ἑπόμενος εἱρμῷ τῶν προκειμένων κεφαλαίων. III 68, 17 αἰτιῶν. I 21, 16. II 6, 3. 232, 20. IV 287, 21 τῆς ἀκολουθίας. I 45, 1 τῶν ἑπομένων. III 84, 23 τοῦ λόγου. III 142, 27 coni. ἀκολουθία λόγων πρὸς ἔργα. III 142, 16 cf. 143, 16 εἱρμὸν καὶ ἀκολουθίαν λόγου πρὸς βίον καὶ βίου πρὸς λόγον. II 279, 3 ἐν τοῖς ὀνόμασιν. III 265, 27 τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. VI 107, 5 φύσεως. IV 262, 22 κατὰ τὸν ἐν χρόνοις εἱρμόν.

εἴρων. I 215, 7 (φιλήδονος).

εἰρωνεία. I 174, 7 (ἵνα ἡ ψυχὴ) τὴν ὑποτυφομένην εἰρωνείαν . . . διελεγχθῇ. II 154, 4 (coni. γοητεία). III 11, 8 εἰρωνείαν γὰρ μισεῖν. IV 184, 23 ἡ δὲ συνιδοῦσα τὴν εἰρωνείαν.

εἷς. III 237, 1 ὁ ἀγαθός (int. deus). I 114,
× 22 ἑνὸς ὄντος αἰτίου τοῦ δρῶντος. IV 303, 11 sq ἓν αἴτιον τοῦ κόσμου . . . εἷς ὁ ἡνιοχῶν καὶ κυβερνῶν τὰ ὅλα. V 332, 12 cf. 334, 7 ἓν αἴτιον τὸ ἀνωτάτω. I 52, 25 μέχρι μὲν γὰρ ε. ἦν (ὁ ἄνθρωπος). I 35, 18 τὰς τῶν πρώτων ἀριθμῶν ἰδέας ἑνὸς καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ τεττάρων. II 262, 1 ἄρχων καὶ ἡγεμὼν καὶ βασιλεύς (int. deus). V 364, 19 τοῦ ἑνὸς καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἄρχοντος. I 204, 12 γένος . . . ἓν τὸ ἀνωτάτω. I 24, 12. 60, 1 (δημιουργός). II 280, 15 (ὁ πάντων ἡγεμών). IV 187, 20 ἑνὶ τῷ τοῦ κόσμου ἡγεμόνι πιστεύοντες. I 18, 24. II 42, 10 (ἥλιος). II 74, 2 ἥλιος ἓν ἦν ἔργον θεοῦ. I 11, 3 cf. 4, 17. 176, 15. II 92, 14 ἡμέραν οὐχὶ πρώτην, ἀλλὰ μίαν. I 59, 22. 72, 7. 73, 25. 27. 90, 4. 10. 100, 19. 131, 9. 136, 18 sq. 176, 18. 190, 18. 191, 21. 226, 1. II 54, 14. 256, 23. 262, 9. III 95, 12. 253, 25. IV 239, 13. 283, 19. V 8, 7. 13, 10. 16, 20. 17, 13. 75, 17. 80, 9. 14. 84, 2. 149, 5. 158, 5. 276, 7. 277, 12. 295, 15. 374, 7 (θεός). I 59, 26. 60, 12. II 303, 18 sq. V 203, 9. VI 75, 10. 80, 1 (κόσμος). IV 37, 12 πότερον ε. ἢ πλείονές εἰσι κόσμοι. I 198, 15 κύριος ε. ἁπάντων καὶ δεσπότης ἐστίν. III 167, 11 (τὸ ὂν) ἑστὼς ἓν ἦν. VI 47, 7 τὸ ὄν, ὃ . . . καὶ ἑνὸς εἰλικρινέστερον. II 110, 4 ἡνίοχος ε. ὁ νοῦς. I 114, 25 ἓν τὸ πᾶν. V 50, 7 sq. ὡς ἓν τὰ πάντα ἢ ὅτι ἐξ ἑνός τε καὶ εἰς ἕν. VI 176, 19 ἕνα . . . τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τοῦ κόσμου θεόν. V 4, 5 ἑνὸς τοῦ πάντων πατρὸς ὑπάρχους. II 256, 22 cf. IV 283, 13 (ποιητὴς καὶ πατὴρ τῶν ὅλων). I 100, 9 ἵνα γένωνται μία σὰρξ καὶ ἓν πάθος οἱ δύο. II 303, 10 (ὑπάρχων int. deus). I 60, 11 ὁ ὢν ὄντως.

ὁ εἷς. I 123, 22 ὁ δὲ σπουδαῖος . . . ἀναστρέφει πρὸς τὴν τοῦ ἑνὸς ἐπίγνωσιν. I 141, 8 ἐπὶ τὴν γνῶσιν καὶ ἐπιστήμην καὶ τιμὴν τοῦ ἑνός. II 179, 30 ἡ ἀνεπιστημοσύνη τοῦ ἑνός. V 18, 17 cf. 275, 16 τὴν τοῦ ἑνὸς τιμήν. V 332, 3 cf. 331, 19 τὴν τοῦ ἑνὸς εὕρεσιν. V 332, 7

ἐπὶ τὴν τοῦ ἑνὸς . . . ζήτησιν. I 87, 20 κρατεῖ δὲ ὁ ε. χαραχθεὶς ἐν αὐτῇ. I 196, 8 ὡς ἑνὸς ὄντος οὗ κυρίως βεβαία ἡ τῶν ὅλων κτῆσις. II 105, 14 (ἡ διάνοια) πρὸς τὴν ἑνὸς ἐπιστασίαν ἀφορῶσα. II 59, 9 ὅταν γὰρ μία οὖσα ψυχὴ πολλὰ ὠδίνῃ τοῦ ἑνὸς ἀποστᾶσα.

τὸ ἕν. I 34, 5 τὸ . . . ἓν γεννᾷ τοὺς ἑξῆς ἅπαντας ἀριθμούς. I 16, 4 κατὰ . . . τὸ ἓν τάττεται τὸ . . . σημεῖον. I 20, 1 ἐκ γὰρ μιᾶς ἡμέρας τὸ ἕν. III 49, 7 τὸ γὰρ ἓν καὶ μόνον καὶ καθαρὸν ὄντως. I 62, 7 τὴν κατὰ τὸ ἓν ἀσωματότητα. II 58, 24 (Σαμουὴλ) κατὰ τὸ ἓν καὶ τὴν μονάδα, τὸ ὄντως ὄν, κεκόσμηται. I 90, 18 sq. τέτακται οὖν ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἓν καὶ τὴν μονάδα, μᾶλλον δὲ ἡ μονὰς κατὰ τὸν ἕνα θεόν. II 106, 15 ψυχὴ τὸ ἓν καὶ μόνον ἔχουσα, οὗ τὰ πάντα ἐκκρέμαται. V 344, 17 ὃ . . . καὶ μονάδος πρεσβύτερον καὶ ἑνὸς εἰλικρινέστερον.

εἰσαγωγή. III 24, 1 (στοιχειώδης). II 68, 13 μέχρι τινὸς εἰσαγωγῆς.

εἰσακοή. All: III 174, 7 cf. 264, 16 (Συμεὼν) ἑρμηνεύεται.

εἰσδύειν. I 269, 9 τὸν Ἰωσὴφ οὖν ὅλον εἰς τὰς τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων κοιλότητας εἰσδεδυκότα. — I 194, 3 (ὁ θεὸς) ἀοράτως τόδε τῆς ψυχῆς χωρίον εἰσδύεται. I 241, 11 (ἡμεῖς) εἰς τὸ θνητὸν εἰσδυόμενοι. IV 283, 7 οἷς . . . ἀπαρηγόρητον εὐθὺς εἰσδύεται πένθος. II 265, 1 τῶν ἀνομοίων μερῶν εἰς ἄλληλα εἰσδυομένων.

εἰσηγεῖσθαι. I 113, 3. 198, 23. 251, 3 cf. 172, 8. II 39, 2. 72, 26 δόγμα εἰσηγεῖται. II 8, 24 οἱ δὲ καὶ διαφέροντα εἰσηγησάμενοι τῷ βίῳ δόγματα. I 288, 13 γνώμην ε. V 285, 6 ἀγαθὰς μὲν γνώμας εἰσηγούμενον. III 158, 5 σοφισταῖς . . . ἐναντίας εἰσηγουμένοις γνώμας. III 173, 4 γνώμας εἰσηγήσασθαι συμφερούσας. II 10, 1 ἀσεβῆ καὶ ἄθεον εἰσηγούμενοι δόξαν. II 12, 7 ὅνπερ (sc. λόγον) εἰσηγοῦνται. II 104, 1 ᾧ . . . ε. τὰ κοινὰ τῆς φύσεως καὶ ἀκίνητα νόμιμα. V 341, 1 καθ' ὃν εἰσηγήσατο νόμον. II 53, 16 μῦθον . . . οὐδένα περὶ γιγάντων εἰσηγεῖται. V 79, 19 πολλὴν ἀταξίαν εἰσηγεῖται. VI 165, 11 βουλὰς ἀγαθὰς ε. V 80, 7 εἰσηγησάμενοι πλῆθος (θεῶν). I 178, 12 οὐκ ἀπ' εὐνοίας ε. ταῦτα φάσκων. V 225, 15 καὶ ἄλλο σοφὸν εἰσηγεῖται. II 83, 2 ὁ νομοθέτης . . . καὶ τοῦτο ἴδιον εἰσηγήσατο.

εἰσήγησις. IV 23, 22 βιωφελεστάτων εἰσηγήσεις δογμάτων. I 207, 17 δεισιδαιμονίαν δὲ . . . κατασκευαζόντων εἰσηγήσεις καὶ θέσεις. II 60, 3 ἐκφύλου δόγματος. II 236, 5 τῶν ἀδοκίμων δογμάτων. V 259, 13 περὶ τοῦ ἑβδόμου ἔτους. V 2, 2 τὴν εἰσήγησιν τῶν παλαιῶν διατηρεῖν. V 267, 6 κοινωφελεστάταις εἰσηγήσεσι. V 335, 16 εἴ τις βλαβερωτέρα γένοιτ' ἂν ε.

εἰσηγητής. II 9, 18 τὸν τῆς ἐναντίας δόξης εἰσηγητὴν Ἄβελ. I 259, 25 δυσεκλύτου δόξης ἐστὶν ε. (ὁ Ἰωσήφ). I 264, 16 ὁ ποικίλου δόγματος ε. . . . Ἰωσήφ. I 120, 30 (ὁ νοῦς) πλημμελοῦς δόγματος ε. γεγενημένος. V 78, 14 φιλανθρωπίας ε. ὢν . . . ὁ νόμος. V 101, 14 ῥαθυμίας ὁ νόμος ε. V 353, 4 ὃς (sc. πρεσβύτατος) καὶ τοῦ τολμήματος . . . ε. ἐγένετο. I 130, 10 ὁ μὲν νόμων, ὁ δὲ ἀνομίας ἐστὶν ε. II 173, 24 ὁ . . . ἀθεότητος ε. I 59, 22 διὰ τοὺς εἰσηγητὰς τῆς πολυθέου δόξης. V 236, 12 ὁ τῆς ἱερᾶς ε. πολιτείας. V 83, 21 τοὺς . . . εἰσηγητὰς θεογονίας.

εἴσθεσις. II 65, 18 αἴσθησις . . . ε. τις οὖσα.

εἰσκρίνεσθαι. I 69, 7 sq νοῦν εἰσκρινόμενον σώματι, οὔπω δ' εἰσκεκριμένον. III 211, 14 (ὁ νοῦς) ἔξωθεν εἰσκρίνεται. II 136, 9 τὰς (sc. ψυχὰς) μὲν γὰρ ε. . . . σώμασι θνητοῖς.

εἴσκρισις. VI 63, 23.

εἴσοδος. II 70, 3 βάσεις, χεῖρας, εἰσόδους, ἐξόδους φησὶν εἶναι περὶ τὸ ἀγένητον. I 241, 15 εἰσόδους ἐξόδους ἔχθρας ἀποστροφὰς . . . (τῷ θείῳ) προσαναπλάττομεν. I 256, 6 ἀρετῆς. III 150, 8 πρὸς ἀρετήν. II 84, 20 τοῦ ἱερέως. V 63, 17 παρέχει τάς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἱερουργίας ἀδεεῖς. I 41, 25 στόματι, δι' οὗ γίνεται θνητῶν μὲν . . . ε., ἔξοδος δ' ἀφθάρτων.

εἰσοικίζεσθαι. V 333, 4 τοῦ θείου πνεύματος, ὅπερ . . . εἰσῳκίσατο τῇ ψυχῇ. III 60, 19 ἐξοικίζεται . . . ἐν ἡμῖν ὁ νοῦς κατὰ τὴν τοῦ θείου πνεύματος ἄφιξιν, κατὰ δὲ τὴν μετανάστασιν αὐτοῦ πάλιν εἰσοικίζεται. III 135, 9 εἰ γὰρ μένοντος καὶ ὑγιαίνοντος (τοῦ λόγου) ἐν ἡμῖν ἐξῳκίζετο, μετανισταμένου πάντως εἰσοικισθήσεται. III 237, 1 ἵνα εἷς ὁ ἀγαθὸς (sc. οἰκήτωρ, int. deus) εἰσοικίσηται. V 142, 28 τὸν νοῦν εἰσῳκισμένον θνητῷ σώματι. V 22, 21 (τὸ ψεῦδος) ψυχαῖς ἐναγῶν ἀνθρώπων εἰσοικιζόμενον. IV 287, 2 πρὶν τὸν ἐγχώριον τῦφον εἰσοικίσασθαι ταῖς διανοίαις. V 341, 14 (ὁ μέγας καὶ δυσάλωτος ἐπιτειχισμὸς) εἰσοικισάμενος γὰρ ἐκ πρώτης ἡλικίας.

εἰσπνοή. V 182, 5 τὴν πρώτην εἰσπνοὴν τῶν βρεφῶν πιέζοντες.

εἰσποιητός. II 226, 18 γεγονὼς ε. αὐτῷ (sc. θεῷ) μόνος υἱός.

ἐκ. I 199,26 τὸ ὑφ᾽ οὗ, τὸ ἐξ οὗ, τὸ δι᾽ οὗ, X τὸ δι᾽ ὅ. I 200,1 τὸ μὲν . . . ἐξ οὗ δὲ ἡ ὕλη.

ἑκατόμβαι. V 65,20 cf. I 263,1 κἂν ἑκατόμβας ἀνάγῃ τις. VI 220,17 ἑκατόμβας ἐθύσαμεν.

ἑκατόν. III 188,28 sqq. (τέλειος ἀριθμός).

ἑκατονταετής. III 156,4.

ἑκατονταετία. I 128,4.

ἑκατοντάς. III 156,3 sqq. τελειότητος σύμβολον.

ἑκατοστός. III 156,7. 189,6 (λόγος).

ἐκβαίνειν. I 82,24 ὅταν γὰρ ἐκβῇ ὁ νοῦς ἑαυτοῦ. II 248,2 ἡμῶν τῶν ἑαυτοὺς ἐκβῆναι μὴ δυναμένων. I 139,2 νοῦς ἐκβὰς τῶν νοητῶν. I 62,7 δυὰς μέντοι καὶ τριὰς ἐκβέβηκε τὴν κατὰ τὸ ἓν ἀσωματότητα. I 241,10 (ἡμεῖς) μηδὲ ἐκβῆναι τὰς ἰδίους χῆρας ἰσχύοντες. II 2,12 (ὁ θεὸς) τὰς τῶν γεγονότων ἰδιότητας ἁπάντων ἐκβεβηκώς.

ἐκβάλλειν. II 2,27 cf. I 172,14 τὸν . . . Ἀδὰμ ὁ θεὸς ἐκβάλλει. I 74,20 τοῦτον μὲν λαμβάνει, ἐκεῖνον δὲ ἐκβάλλει. I 145,30 τὸ περιττὸν ἐκβάλλουσιν. I 193,25 ὁ γὰρ τοῦ ὄντος ὀφθαλμὸς . . . μυρίας ἀκτῖνας ἐκβάλλει. — I 75,1 cf. 86,13 τιθεὶς ἐν τῷ παραδείσῳ μικρὸν ὕστερον ἀποδιδράσκει καὶ ἐκβάλλεται. I 170,7 ὁ δ᾽ ἐκβληθεὶς ὑπὸ θεοῦ opp. ὁ . . . ἀποστελλόμενος. I 292,12 cf. 20 ἐὰν ἐκβληθῇς ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς. I 295,11 ἐκβληθεὶς ἀπὸ γῆς. I 171,2 (Ἄγαρ) ἀνεπάνακτος ἐκβάλλεται. I 172,2 ἐκβληθήσεται μὲν τὰ ἐπώνυμα τῆς Ἄγαρ προπαιδεύματα. I 172,3 ἐκβληθήσεται δὲ καὶ ὁ . . . Ἰσμαήλ. I 102,28 εὐχὴν δὲ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ἀναφαίρετον ἐᾷ. I 291,26 διάνοιαν δὲ ἐκβεβλῆσθαι. I 102,31 (ψυχὴ) ἄχρι τῶν ἐκτὸς ἐκβληθεῖσα. I 292,3 (ἡ ψυχὴ) οὐ χηρεύσει μόνον ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ ἐκβεβλήσεται. I 292,4 ἡ χηρεύουσα μὲν μήπω δὲ ἐκβεβλημένη τοῦ καλοῦ ψυχή.

ἐκβλάστημα. II 10,31 ὁ . . . Λάμεχ ἔκγονος μέν ἐστι Σήθ . . ., ὁ δὲ ἐκείνως ἐ. Κάιν. I 67,10 τὸ μὲν ἀγροῦ χλωρὸν τὸ νοητόν ἐστιν, ἐ. νοῦ.

ἔκβλητος. III 8,9 εἴ τι ἐκβλητότερον ἐμαυτὸν αἴσθωμαι.

ἐκβοᾶν. II 247,3 πρὸς τὸν μόνον σωτῆρα θεὸν ἐκβοῆσαι. I 160,26 ἐκβοᾷ πρὸς τὸν δεσπότην ἱκετεύουσα (ἡ ψυχή). III 4,13 μετὰ κραυγῆς μείζονος ἐ. . . . τῷ παμμούσῳ καὶ μεγαλοφωνοτάτῳ ψυχῆς ὀργάνῳ. V 135,12 ἐκβοῶσι ταῖς ψυχαῖς καί φασι ταῦτα. III 269,11 διανοίᾳ μεταδιώκοντα ἄντικρυς ἐκβοῶσι. V 10,21 μόνον οὐ κατασχεθεὶς καὶ ἐκβοῶν ἄντικρυς. I 279,15 ὅταν . . . ἀψευδῶς καὶ ἀπλάστως ἐκβοῶσι. IV 152,11 ἁπάντων ἀθρόως ὁμοθυμαδὸν ἐκβοησάντων. IV 146,5 ὡς ἀπαγορεῦσαι πᾶσαν Αἴγυπτον καὶ ἐ. ἀναγκασθῆναι. III 145,12 ἐκβοᾷ φάσκων.

ἐκβόησις. I 279,12 τὰς πρὸς τὸν ὄντα ἐντεύξεις καὶ ἐκβοήσεις. V 66,2 μόνῃ ψυχῇ τὰς νοητὰς ποιούμενοι διεξόδους καὶ ἐκβοήσεις. II 189,1 τότε δὲ ὁρμαῖς καὶ ἐκβοήσεσιν ἀκαίροις ὡσανεὶ χρῆται. II 190,3 ἢ οὐχ ἡδονῆς μὲν ἀνατεταμέναι αἱ ἐκβοήσεις. IV 238,6 αἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ συνεχεῖς ἐκβοήσεις.

ἔκγονος et ἔκγονον. I 270,3 Λάμεχ ὁ τῆς Κάιν ἀσεβείας ἔ. II 27,14 περὶ . . . τῶν Λάμεχ γυναικῶν τε καὶ ἐκγόνων. II 240,11 Μαδιὰμ καὶ τὸν ἔκγονον αὐτῆς. II 9,1 Πρωταγόραν . . ., τῆς Κάιν ἀπονοίας ἔκγονον. II 9,22 ἔ. τοῦ Σὴθ πάλιν Ἐνὼχ ὀνομάζεται. II 10,30 ὁ . . . Λάμεχ ἔ. μέν ἐστι Σήθ. — II 187,22 περὶ τῶν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τεττάρων τάξεων. I 34,8 ὁ δ᾽ αὖ τέσσαρα τὴν ἀμφοῖν καὶ γονέων καὶ ἐκγόνων ἔχει τάξιν. V 375,20 ὃν (sc. κλῆρον) παισὶ καὶ ἐκγόνοις . . . ἀπολείψειν ἤλπισαν. V 154,7 κλῆρος παισὶ καὶ ἐκγόνοις . . . ἀπελείπετο. III 59,21 τῶν εἰς τοὺς ἐκγόνους προσρήσεων. VI 214,12 παρακλητεύουσι τοῖς νόμοις . . . πάπποι καὶ πρόγονοι πρὸς ἔκγονον. V 34,2 συγγενικῷ αἵματι καὶ λόγοις προγόνων, ἀοράτοις εἴδεσιν, εἰς ἐκγόνους διήκουσι. I 3,4 πατὴρ ἐκγόνων . . . στοχάζεται τῆς διαμονῆς. I 25,18 ἀναίτιον εἶναι κακοῦ τὸν πατέρα τοῖς ἐκγόνοις. IV 296,1 ἐν γήρᾳ τὰ αὐτὰ πείσεσθαι ὑπὸ τῶν ἐκγόνων. I 284,24 τὰ δ᾽ ὅσα τῶν ἐκγόνων ἐπάξια τῶν γεννησάντων εὑρίσκετο. II 178,16 ἢ τοῖς ἐκγόνοις οὐχ αἱ τῶν γονέων ἀρεταὶ . . . γνώριμοι; III 131,8 εἰ καὶ μὴ εὐνοίᾳ πατρὸς τὸ ἔ. . . . νουθετεῖται. IV 298,8 ὡς οἰκειότατα ἔκγονα τὰ ἐκ τῶν πολεμιωτάτων θεραπεύειν ἀναγκασθήσεται. I 282,11 κατακερματίζειν τὴν τροφὴν πολλοῖς ἐκγόνοις. I 12,10 οἷα μήτηρ . . . ἐκγόνοις βρῶσιν καὶ πόσιν παρέχῃ. —

I 256,5 τὰ τοῦ θεὸν ὀξυδερκῶς ὁρῶντος πρεσβύτερα καὶ τίμια ἔκγονα. III 155,8 σὺ ποιητὴς εἶ τῶν ἐμῶν βουλημάτων καὶ ἐκγόνων. I 15,4 τῶν κατ᾽ οὐρανὸν ἐκγόνων, οἷς δυνάμεις μὲν ἔδωκεν. VI 64,8 οὐ θνητῶν ἐκγόνων ἀλλ᾽ ἀθανάτων ὀρεχθεῖσαι. — I 157,11 ἐμὰ καὶ τὰ τούτων ἔκγονα, τοῦ μὲν νοῦ τὰ νοητά, τῆς δ᾽ αἰσθήσεως τὰ αἰσθητά. II 39,21 τὸν νοῦν ὡς αἴτιον τοῦ ποιεῖν ἔκγονα. III 155,2 ὡς ὑπὲρ οἰκείων ἐκγόνων ὧν ἔτεκεν αὐτῶν ἡ ψυχὴ δογμάτων.

II 20, 2 τῶν ἀρετῆς ἐκγόνων τοὺς ὅρους ἔστησεν ἰσαρίθμους ἀγγέλοις. I 270, 9 (ἡ ὑπομονὴ) οὐχ ἓν μόνον ἔ. . . . ἀποβάλλει. II 16, 20 ἀλόγου ὁρμῆς ἔ. ἀρρώστημα. I 91, 21 αἴσθησίς ἐστι καὶ τὰ ταύτης ἔκγονα πάθη. II 308, 17 τὸν αἰσθήσεως ἔκγονον ὄντα. III 231, 8 τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα πλησμονῆς ἔκγονα πάθη. V 349, 22 τὰ τῆς ἀμαθίας ἔκγονα. VI 136, 23 κόρου δ' ὕβρις ἔκγονον.

ἐκδακρύειν. II 271, 16 τούτους . . . ἐκδακρύσαντας τὴν σωματικὴν εὐθηνίαν. II 246, 29 ἐκδακρῦσαι τὰ παρόντα. V 204, 9 εἰ δὲ πλεονάζοι . . . τὸ ἄχθος, ἐκδακρύουσι.

ἔκδηλος. I 96, 24 (οἱ ἄλλοι ἀστέρες). II 82, 7 (ἰδέα). I 214, 7 (ἡ ἑκάστου φύσις). — I 87, 21. 140, 1. 185, 11. 191, 1. II 138, 2 ἐκδήλως.

ἔκδημος. V 217, 11.

ἐκδιαιτᾶσθαι. II 46, 5 τοὺς . . . νόμον καὶ δίκην ἐκδεδιῃτημένους. IV 191, 1 πρὶν ἂν ἐκδιαιτηθῇς μὲν τὰ πάτρια. IV 126, 12 ὅταν εἰς ἀναρχίαν ἐκδιαιτῶνται.

ἐκδιαίτησις. II 174, 6 παντελής, coni. ἄνεσις, ῥαθυμία, τρυφή, θρύψις. IV 114, 21. 186, 10. 264, 8 τῶν πατρίων. V 185, 16 ἡ . . . φυλὴ πάνυ χαλεπῶς ἐνεγκοῦσα τὴν αἰφνίδιον ἐκδιαίτησιν. III 278, 22 νομίζων ἀρχὴν ἔσεσθαι καὶ τῆς περὶ τὰ ἄλλα ἐκδιαιτήσεως καὶ τῆς τῶν ὅλων παραβάσεως.

ἐκδιδάσκειν. I 248, 8 cf. 181, 9. 201, 4. II 28, 17 (Μωυσῆς) ἐκδιδάσκει. II 112, 4 ὁ νομοθέτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν ἐκδιδάσκει. I 282, 10 (ὁ νομοθέτης) ἐκδιδάσκων ὅτι. I 233, 14 (ὁ ἱερὸς λόγος) ἐκδιδάσκει. — I 233, 18 (ἵνα) ἐκδιδάσκωνται.

ἐκδιηγεῖσθαι. III 47, 6.

ἐκδικεῖσθαι. I 296, 3 cf. 13 τὰ ἑπτὰ . . . ἐκδικούμενα. I 297, 2 ἐν τῷ φαύλῳ πάντα ἐκδικούμενα.

ἐκδίκησις. I 137, 1 ⟨ἐν⟩ ἡμέρᾳ . . . ἐκδικήσεως.

ἐκδοχή. I 90, 10 ἀμείνων δὲ ἥδε ἡ ἐ. I 176, 7. 221, 4 καθ' ἑτέραν ἐκδοχήν. I 293, 14 μηδεὶς οὖν τὴν πρόχειρον ἐκδοχὴν τοῦ λόγου παραδεχόμενος.

ἐκδύειν. I 101, 7 ἡ φιλόθεος ψυχὴ ἐκδῦσα τὸ σῶμα. III 214, 6 ἡ ψυχὴ . . . ὅλον τὸν σωματικὸν ὄγκον ἐκδῦσα. I 106, 15 ψυχαὶ οὐ δυνάμεναι ἐκδῦναι τὰ σώματα. I 186, 13 τὸν ἀκούσιον πλάνον εἰσάπαν ἐκδῦναι χαλεπόν. I 189, 3 ὡς τὰς ἀφ' ἑκάστου χήρας ἀθρόας ἐκδεδυκώς. — III 197, 8 ἐπὶ τοῖς ἐκδυομένοις τὰ ἁμαρτήματα. I 267, 22 τὰς ἐντέχνους αὐτῶν περιπλοκὰς εὐμαρῶς ἐκδυσόμεθα.

ἐκζωπυρεῖσθαι. I 281, 2 ὅλον τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον ἐκζωπυρῆσαι μέρος. III 306, 7 τὰ τῆς ὑγείας ἐμπυρεύματα κατ' ὀλίγον ἐκζωπυρούμενα.

ἐκθειάζεσθαι. I 122, 21 ὅταν . . . ἡ ψυχὴ . . . ἐξαπλωθῇ καὶ ἐκθειασθῇ.

ἐκθειοῦν. II 262, 16 ὅλους (τοὺς κόσμους) ἐξεθείωσαν. IV 280, 22 ἐκτεθειώκασι γὰρ οἱ μὲν τὰς τέσσαρας ἀρχάς. IV 286, 23 πολλὰ μέντοι καὶ ἄλλα ζῷα . . . ἐκτεθειώκασιν. V 3, 9 ἔνιοι γὰρ . . . ἑαυτοὺς ἐξεθείωσαν. IV 284, 23 τοὺς ζωγράφους αὐτοὺς καὶ ἀνδριαντοποιοὺς ὑπερβολαῖς τιμῶν ἐκτεθειωκέναι. V 83, 23 τοὺς φιλαύτους, ὧν οἱ μὲν τὸν λογισμόν, οἱ δ' ἑκάστην τῶν αἰσθήσεων ἐξεθείωσαν. II 25, 12 ταῖς τιμαῖς αὐτοὺς . . . ἐξεθείωσαν.

ἔκθεσις. V 181, 6. 183, 1 βρεφῶν. V 305, 9 τοῖς ἀποχυομένοις εἰς ἔκθεσιν.

ἔκθεσμος. V 333, 16 (ἔθη). II 140, 26 εὑρήματα. I 275, 3 (ἀσέβεια). V 163, 2. 171, 7 (ὁμιλία). II 48, 10 (ὁμιλίαι τε καὶ μίξεις). V 257, 3 (ὁμιλίαι). IV 31, 5 (ὀχεῖαι). IV 192, 5 (σποραί). IV 31, 19 (σύνοδοι). I 214, 17 (φιλήδονος). — I 272, 14 πᾶς ὁ τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν οἰόμενός τι παρορᾶν. VI 88, 23 τὸ λέγειν φθείρεσθαι τὴν πρόνοιαν. VI 99, 11 τὸ δ' ἐστὶν ἔκθεσμον . . . παλιγγενεσίαν ἀναιρεῖν.

ἐκθέωσις. IV 287, 8 ἀνελὼν οὖν ἐκ τῆς ἱερᾶς νομοθεσίας πᾶσαν τὴν τοιαύτην ἐκθέωσιν. VI 192, 27 ὅσῃ σπουδῇ κέχρηται Γάιος περὶ τὴν ἰδίαν ἐκθέωσιν. VI 170, 11 ἐξενεγκεῖν τὴν ἀθεωτάτην ἐκθέωσιν αὐτοῦ. VI 217, 11 νομίζων τὴν ἐκθέωσιν ἣν ὠνειροπόλει. VI 216, 3 τοὺς . . . ἐκτρεπομένους αὐτοῦ τὴν ἐκθέωσιν. VI 222, 22 περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς εἰς τὴν ἐκθέωσιν ἐπιθυμίας.

ἐκθηλύνειν. I 183, 4 αἴσθησιν . . . τὴν ἐκθηλύνουσάν σε καὶ μιαίνουσαν. V 161, 7 τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος ἐκθηλύνων. — II 37, 6 ἐκνενευρισμένης γὰρ ἔργον καὶ ἐκτεθηλυμμένης . . . ψυχῆς. IV 243, 3 τὴν ψυχὴν ἐκτεθηλυμμένοις. II 102, 5 σχέσεις καὶ κινήσεις ἐκτεθηλυμμένας ἴσχονται. III 232, 12 ἐκτεθηλυσμένῳ καὶ ἀνδρογύνῳ παντί. III 260, 27 ἐν . . . τοῖς γυναικωνίτιδος ἐκτεθηλυμμένοις ἔθεσιν. I 244, 7 οἷς καθ' ἕκαστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐκθηλυνόμεθα.

ἐκθηριοῦν. II 310, 8 μὴ μᾶλλον αὐτὸ ἀκονήσας ἐκθηριώσῃς. VI 31, 2 ὑπὸ τυράννων . . . ἐκθηριωθέντων. II 260, 27 ὁ ἐκλελυττηκὼς κἀκτεθηριωμένος . . . νοῦς.

ἐκθυμιᾶν. I 115, 10 (ἡ ψυχὴ) τὸν . . . λογισμὸν ἐκθυμιῶσα. III 296, 4 ᾧ τὰς

ἱερὰς καὶ ἀναφεὶς καθαγιάζων ἀρετὰς ἐκθυμιᾷ. III 46, 1 μονονοὺκ ἐκθυμιῶντι καὶ ἀναστοιχειοῦντι ἑαυτόν. — III 243, 6 cf. 45, 5 τὰ ἐκθυμιώμενα τῶν ἀρωμάτων. I 71, 17 μὴ ἐκθυμιωμένων εὐωδία τις γίνεται.

ἔκθυμος. III 141, 3. IV 100, 15. 127, 22. 177, 6. VI 206, 7 ἐκθύμως.

ἐκκαθαίρειν. IV 192, 9 τὸ μὲν μίασμα τοῦ ἔθνους ἐκκαθαίρουσι. II 175, 12 ἕψεται δίκη πάντα μοχθηρὸν τρόπον ἐκκαθαίρουσα διανοίας. — II 146, 13 ὁ τελείως ἐκκεκαθαρμένος νοῦς. III 270, 23 ἐκκεκαθαρμένης . . . γνώμης σύμβολον. IV 271, 1 ἐκκαθήρασθαι τὰς δυσεκπλύτους κηλῖδας.

ἐκκαλύπτειν. I 287, 12 οἷα φῶς ἐναυγάσασα ἡ φωνὴ πάντ᾽ ἐκκαλύψῃ.

ἐκκεχυμένος. I 215, 19 (φιλήδονος).

ἐκκλησία. IV 275, 22 τοὺς δέκα λόγους . . ., ἀθροισθέντος τοῦ ἔθνους . . . εἰς ἐκκλησίαν, ὁ πατὴρ τῶν ὅλων ἐθέσπισεν. IV 279, 7 Μωυσέως προδηλώσαντος εὐτρεπίζεσθαι πρὸς ἐκκλησίαν. III 57, 14 ἐν Ἐξαγωγῇ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν (φησί). II 256, 18 οὓς ὁ νόμος ἐκκλησίας ἀπελήλακε θείας. III 288, 17 συλλόγου καὶ ἐκκλησίας ἱερᾶς ἀπεσχοινισμένος. V 297, 10 ὡς τρίτην γενεὰν καλεῖν τε εἰς ἐκκλησίαν καὶ μεταδιδόναι λόγων θείων. I 115, 3 οἷς ἄντικρυς ἀπείρηται εἰς ἐκκλησίαν θεοῦ φοιτᾶν. I 130, 20 οὗ χάριν ἐκκλησίας εἴργονται καὶ συλλόγου θείου. II 32, 7 οὐδὲν ἔχουσι παρ᾽ ἑαυτοῖς ἀξιόχρεων ὄργανον θεοῦ νομοθετοῦντος ἐκκλησίαν. II 80, 9 νοῦς . . . ἐκκλησίας τῆς ἱερᾶς ἀπεσχοινισμένος. III 288, 29 οὐχ ἡ τυχοῦσα μοῖρα τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας. III 191, 29 οἷς ἀπεῖπε Μωυσῆς ἄντικρυς εἰς ἐκκλησίαν φοιτᾶν τοῦ πανηγεμόνος. II 211, 23 τῶν τοιούτων οὐδενὶ ἐπιτρέπει Μωυσῆς εἰς ἐκκλησίαν ἀφικνεῖσθαι θεοῦ. II 282, 1 ἀμφοτέρας (sc. τὴν ἄθεον καὶ τὴν πολύθεον δόξαν) ὁ νόμος ἐκκλησίας ἱερᾶς ἀπελήλακε. — VI 76, 17 ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Τιμαίῳ δηλοῦσθαι διὰ τῆς θεοπρεποῦς ἐκκλησίας. — VI 39, 10 βουλαί τε γὰρ καὶ ἐκκλησίαι . . . ἀθροίζονται. V 97, 9 ὅσοι . . . ἀσκηταὶ σοφίας εἰσὶν . . . ἐκτρέπονται . . . ἀγορὰς καὶ ἐκκλησίας. V 78, 17 ἐπιστάμενος γοῦν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ὀλίγους τῶν μοχθηρῶν παρεισρέοντας. IV 5, 15 ὁ μὲν φαῦλος . . . δικαστήρια βουλευτήριά τε καὶ ἐκκλησίας . . . μετατρέχει.

ἐκκλησιάζειν. VI 2, 14 βουλεύοντας καὶ δικάζοντας καὶ ἐκκλησιάζοντας. IV 76, 17 ἐάν τε βουλεύω, . . . ἐάν τε ἐκκλησιάζω. IV 277, 10 κοινῇ μὲν ὡς πλήθει τις ἐκκλησιάζων. II 282, 2 τὴν μὲν ἄθεον θλαδίαν καὶ ἀποκεκομμένον εἶρξας ἱ.

ἐκκλησιασταί. V 14, 4.

ἐκκρίνεσθαι. I 166, 17 τὴν ἐκκεκριμένην θείου χοροῦ φύσιν. I 188, 3 ἐκκεκριμένου γάρ ἐστιν ὥσπερ ἐξ ἀγῶνος ἱεροῦ.

ἔκκρισις. III 175, 10 (coni. ἀπόκρισις), ἣ καὶ τοῖς ἀγωνισταῖς . . . εἴωθε συμβαίνειν. — I 42, 12 τὰς διὰ σώματος ἐκκρίσεις.

ἐκλαλεῖν. IV 84, 13 ὑπηχεῖ δέ μοι καὶ ἐκλαλεῖ τὸ θεῖον. IV 187, 12 τὰ ὑποβαλλόμενα ἐξελάλει προφητεύων τάδε. — I 181, 21 (μυστήρια) μηδενὶ τῶν ἀμυήτων ἐκλαλήσητε. I 226, 12 (ἵνα ἡ ψυχὴ) μηδενὶ προχείρως ἐκλαλῇ τὰ μυστήρια. I 88, 11 ἐπεὶ πῶς ἐκλαλήσει μυστήρια. V 98, 19 ἐκλαλεῖ τὰ ἀπόρρητα καὶ ἡσυχαστέα. IV 113, 13 ἐξελάλησέ τι τῶν ἀπορρήτων. III 151, 23 μυρία τῶν ἀπορρήτων . . . ἀκαίρως ἐξελάλησε. VI 31, 8 ὑπὲρ τοῦ τι τῶν ἀρρήτων ἐκλαλῆσαι. I 297, 16 ἐκτετμῆσθαι γλῶτταν ὑπὲρ τοῦ μηδὲν τῶν ἀρρήτων ἐκλαλῆσαι. I 281, 17 (μηδὲ) πάντ᾽ ἐκλάλει, καὶ τὰ ἄρρητα. II 222, 2 ἐκλαλήσας τὰ δεόντως ἡσυχασθέντα. II 216, 15 ἐκλαλῆσαι τὰ ὀφείλοντα ἡσυχάζεσθαι. IV 7, 23 ὁ δ᾽ ἀχαλίνῳ στόματι μυρία τῶν ἡσυχαστέων ἐκλαλῶν. III 127, 20 καὶ ὅσα μὴ χρεὼν ἐκλαλῶσιν. IV 104, 5 ἐκλαλῆσαι γὰρ τἀληθὲς καιρὸς οὐκ ἦν. VI 53, 2 ἐκλαλοῦσιν ἐν ὕπνοις ὀνειροπολούμενοι τὰ τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας ἀοίδιμα δόγματα. III 199, 10 προπετείᾳ δὲ γλώττης ἐξελάλησαν. III 10, 3 μοιραθέντες ὑφ᾽ ἡδονῆς ἐξελάλησαν εἰπόντες. IV 62, 10 τὸ δὲ μῖσος οὐκ ἐξελάλουν. VI 126, 7 ἐξελάλει τὸ μῖσος. I 227, 13 τὸν τρόπον τῆς πεπάνσεως καὶ βελτιώσεως . . . οὐκ ἐξελάλησαν.

ἐκλάμπειν. IV 160, 4 νεφέλη . . . ἡμέρας μὲν ἡλιοειδὲς ἐκλάμπουσα φέγγος. IV 36, 7 (φῶς) ἐκλάμπει σβέσιν ἐνδεχόμενον. III 157, 4 οὐ νόθῳ φωτί, γνησίῳ δὲ ὅπερ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐξέλαμψεν. I 96, 25 ὁ νοῦς . . . κοιμηθεὶς δὲ αὐτὰς (sc. αἰσθήσεις) ἐξέλαμψε. II 13, 7 (ὁ νοῦς) μὴ ἀνατείλας καὶ τὸ ἴδιον φέγγος ἐκλάμψας. II 129, 13 αὐτὸν ἐκλάμψαι ταμιευόμενον τὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοθείσας ἀσφαλῶς χάριτας. IV 209, 20 ἐν ᾧ (sc. χωρίῳ) πρῶτον τὰ τῆς ἑρμηνείας ἐξέλαμψε. V 376, 9 ἀφ᾽ ὧν ἀναρριπισθέντων ἐξέλαμψε ἡ πρὸ μικροῦ σβεσθεῖσα εὔκλεια.

ἐκλείπειν. IV 264, 16 ἥλιος ἐκλιπών.

×

ἐκλείχων. All: I 154, 29. II 296, 5. III 83, 8 ὁ Ἀμαλὴκ . . ἑρμηνεύεται λαὸς ἐκλείχων.

ἔκλειψις. I 19,7 ἢ γὰρ ἀνατολαῖς αὐτῶν (sc. ἀστέρων) ἢ δύσεσιν ἢ ἐκλείψεσιν. V 202, 16 ἐκλείψεις, ἐπιλάμψεις. IV 149, 7 ἡλίου. V 220, 16 ἐν ταῖς ἡλιακαῖς ἐκλείψεσιν. VI 149, 10 νὺξ ἐν ἡμέρᾳ, καθάπερ ἐκλείψεως γενομένης. — All: I 264, 10 sqq. cf. III 137, 5 (Δωθαεὶμ) ἑρμηνεύεται δὲ ἔ. ἱκανή. III 84, 7 Θαμνά, ἧς . . . τοὔνομα ἔ. σαλευομένη.

ἐκλεκτός. I 171, 20 cf. II 54, 12. III 169, 2. 15. 27. IV 20, 5 Ἀβραάμ, ὃς ἑρμηνεύεται πατὴρ ἐκλεκτὸς ἠχοῦς. III 169, 18 (νοῦς ὁ τοῦ σοφοῦ). IV 20, 12 ὁ ἀγαθὸς (τρόπος).

ἐκλογίζεσθαι. IV 173, 11 τὸ πρακτέον ἐ. V 196, 14 ταῦτ᾽ οὖν ἐκλογισάμενος ὁ ἡμέτερος νομοθέτης. V 318, 6 τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν ἐκλογιζόμενος. VI 104, 13 ἀκολουθίαν πραγμάτων ἐ.

ἔκλογος. VI 60, 9 ἔκλογα πάντα καὶ εὔσαρκα. VI 147, 18 ἔκλογα πάντα.

ἐκλύειν. III 43, 7 ἣν (sc. ψυχήν) ὁ . . . θεὸς . . . ἀνὰ κράτος ἐκλύει. III 7, 14 σὺ τὸ στόμα ἀπερραμμένον ἐξέλυσας. IV 43, 10 τὰς τῶν δεινῶν φαντασίας εἴωθεν ἐ. I 238, 3 μυρίοι γοῦν . . . καὶ τὴν ἐκ φύσεως ἰσχὺν ἐξέλυσαν. I 235, 10 (πέφυκε ὁ λόγος) τὴν τοῦ ἀλόγου πάθους ὁρμὴν εὐτόνως ἐ. II 24, 22 ἰσχὺς δὲ καὶ εὐτονία σώματος, ἃς ἡ τυχοῦσα νόσος ἐξέλυσεν. IV 297, 8 τοὺς τῆς ψυχῆς ἐκλύει τόνους. V 159, 9 τόνους . . . εἰς ἅπαν ἐκλυθείς. — I 235, 14 (ὁ φαῦλος) ἐκλύεται τοὺς ἰσχύος δεσμούς. I 296, 4 ὃν τρόπον παρίεται καὶ ἐκλύεται. II 179, 20 πόθον ἐκλύσωμεν.

ἔκλυσις. I 190, 12 μετ᾽ ἐκλύσεως ψυχικῶν δυνάμεων. II 231, 12 ἐπρεσβεύετο γήρως ἔκλυσιν. VI 204, 27 ὑπ᾽ ἐκλύσεως μικροῦ καὶ τελευτῆσαι. — I 296, 11 (πάντα) πάρεσίν τε καὶ ἔκλυσιν λαμβάνει.

ἐκλυττᾶσθαι. II 260, 27 ὁ ἐκλελυττηκὼς κἀκτεθηριωμένος νοῦς.

ἐκμαγεῖον. I 51, 7 ἄνθρωπος . . . τῆς μακαρίας φύσεως ἐ. ἢ ἀπόσπασμα γεγονώς. V 173, 9 (ἄνθρωπος) παγκάλης εἰκόνος πάγκαλον ἐ. III 14, 10 θείας εἰκόνος ἐμφερὲς ἐ. II 65, 18 ὁ νοῦς τὸ ἐ. δεξάμενος ἄκρως παρ᾽ ἑαυτῷ φυλάττει. III 52, 8 καλεῖ δὲ Μωυσῆς τὸν (sc. λόγον) μὲν ὑπὲρ ἡμᾶς εἰκόνα θεοῦ, τὸν δὲ καθ᾽ ἡμᾶς τῆς εἰκόνος ἐ. VI 77, 14 τελειοτάτου (παραδείγματος) πρὸς νοῦν τελειότατον ἐ. πρὸς αἴσθησιν. III 195, 19 λογισμὸς . . . εἰκόνος θείας ἐ. ἐμφερές. III 41, 18 ἡ ψυχή, τὸ κήρινον . . . ἐ. III 112, 15 τὸ εἶδος, ἅτε ἐ. καὶ εἰκὼν τελείου λόγου. V 12, 3 (δυνάμεις) ἐ. τι καὶ ἀπεικόνισμα τῆς ἑαυτῶν ἐνεργείας. V 122, 20 (ὁ πρῶτος μὴν) τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐ. IV 227, 19 ὁ χιτὼν . . . ἀέρος ἐ. I 24, 10 εἰς ἔμφασιν ἀκριβοῦς ἐκμαγείου τρανὸν τύπον ἔχοντος. III 291, 26 ἔστι γὰρ ἐ. ἐμφερέστατον αὐτοῦ τῆς εἰκόνος ὁ φανεὶς ὄνειρος.

ἐκμαίνειν. V 87, 14 ἐπειδὰν μὴ ὀργαὶ . . . τὴν διάνοιαν ἐκμήνωσιν. III 16, 20 (διανοίας) σεσοβημένης κἀκμεμηνυίας.

ἐκμανής. V 340, 2 (ἔρωτες). II 233, 24 (λύτται). IV 177, 28 (ὀργαί). — VI 163, 14 ἐκμανῶς.

ἐκμανθάνειν. III 182, 27.

ἐκμαρτυρεῖσθαι. I 240, 9.

ἐκμελής. III 119, 2 ποίημα. II 232, 28 (τῶν κακῶν συμφωνία). II 257, 25 φωνητήριον ὄργανον. I 91, 25. 125, 26 (φωνή). V 286, 6 μή τι τῆς ᾠδῆς ἐκμελές. — III 75, 10. V 83, 10 τὸ ἐκμελὲς opp. μέλος. I 195, 14 τὸ δὲ ἐν ἡμῖν ἄρρυθμον καὶ ἄμετρον καὶ ἐκμελές.

ἐκμυσάττεσθαι. V 156, 9.

ἐκνευρίζειν. V 145, 19 ἃς (sc. δυνάμεις) ὑποσκελίζοντες καὶ ἐκνευρίζοντες οὐκ ἐρυθριῶσιν. — V 369, 3 πᾶσαν ἰσχὺν ἐκτετμημένοι καὶ ἐκνενευρισμένοι. II 37, 5 ἐκνενευρισμένης γὰρ ἔργον . . . ψυχῆς. V 373, 3 ἡ δ᾽ ἐκνευρισθεῖσα χώρα.

ἐκνίπτεσθαι. III 26, 19 ἐκνιψάμενοι καὶ ἀπολουσάμενοι τὰ καταρρυπαίνοντα ἡμῶν τὸν . . . βίον. III 118, 27 ἐκνίψασθαι τὰ καταρρυπαίνοντα ἡμῶν τὸν βίον. II 58, 5 καθαρεύσομεν ἀδικημάτων ἐκνιψάμενοι τὰ καταρρυπαίνοντα τὸν βίον. III 263, 15 τὸν κηλίδων ἀνάμεστον ἐκνίψασθαι καὶ ἀπολούσασθαι βίον. III 236, 21 τῶν ἔτι ἀπολουομένων, μήπω δὲ κατὰ τὸ παντελὲς ἐκνιψαμένων τὴν . . . ζωήν. V 63, 7 ἐκνίψῃ τὰ ἁμαρτήματα. V 68, 6 ὧν τὰ μιάσματα ἐκεῖνα τίς ἂν ἐκνίψαι χρόνος; I 174, 9 (ἵνα ἡ ψυχὴ) ἐκνίψηται τὰς καθ᾽ αὑτῆς διαβολάς. I 193, 11 τὰ δὲ ψυχῆς ἐκνίψασθαι πάθη. I 296, 16 τὴν ψυχὴν . . . ἐκνιψαμένην καὶ ἀπολουσαμένην τὰ μιάσματα. III 165, 15 τὰ καταρρυπαίνοντα τὴν ψυχήν, ἅπερ ἐκνίψασθαι καὶ ἀπολούσασθαι παντελῶς οὐκ ἔνεστιν. IV 246, 17 καλὸν ἐκνίψασθαι τὴν ἀθλίαν ψυχήν. II 58, 14 τὰ παλαιὰ ἐκνίψασθαι. V 45, 24 παλαιὰν ἀνομίαν ἐκνιψάμενοι V 49, 22 ἣν (sc. ἐπιθυμίαν) ἐ. συμφέρον κηλίδων καὶ μιασμάτων. III 222, 19 τὰς τῶν κενῶν δοξῶν ἐ. καὶ ἀπολούεσθαι κηλῖδας. III 21, 27 τὸ δὲ ἐκνίψασθαι τούτων ἕκαστον . . . ἔργον διανοίας ἐστί. III 250, 20 οὕτως γὰρ μεγαλαυχίαν . . . ἐκνίψαιτ᾽ ἄν. II 281, 12 ὅλον τὸ ἐπιθυμίας εἶδος ἐκνίψεται.

ἔκνομος. IV 246, 14 (ἀφροσύναι). VI 139, 4 (διάνοια). IV 70, 11. V 259, 30 (ἐπιθυμία). VI 174, 17 (ἔργα). IV 250, 6

(θέα). V 213, 11 (κέρδος). V 254, 19 μάχη. IV 298, 18 (μίξις). V 99, 1 (οἶστροι). V 163, 16 (ὁμιλίαι). II 48, 10. IV 306, 3 (ὁμιλίαι τε καὶ μίξεις). I 296, 24 (ὁρμαί). I 297, 20 (συνουσίαι). — VI 154, 2 ἐκνόμως. — V 361, 18 ὁ ἔ. opp. ὁ . . . ἀμαθής. V 365, 15 (οἱ ἔκνομοι).

ἐκνοσηλεύειν. III 219, 26. V 83, 14.

ἑκούσιος. II 182, 7 (ἄγος). IV 214, 3 (ἀδίκημα). II 10, 29. 83, 17. 263, 17. III 133, 13. V 188, 8. 10 (ἀδικήματα). II 17, 11. V 348, 6 (αἵρεσις). V 58, 9 (ἁμάρτημα). II 3, 3. 80, 23. 131, 7. 23. 188, 10. III 132, 27. V 135, 2 (ἁμαρτήματα). V 200, 19 (ἀνδροφονίαι). III 29, 4 (ἀρέσκειαι). V 242, 25 (ἀρετή). VI 31, 15 (ἀρεταί). I 221, 9 ἀρρώστημα. I 144, 28. 193, 21. II 2, 23. III 16, 11. 134, 21. 286, 25. IV 2, 22. 112, 6. 184, 21. 212, 12. 284, 16. 307, 10. V 63, 9. 108, 7. 154, 4. 155, 6. 159, 16. 184, 2. 216, 22. 226, 19. 253, 16. 328, 16. 348, 5. VI 49, 9. 64, 6. 129, 20. 147, 3 (γνώμη). IV 2, 19. V 8, 2. 26, 7. 292, 19. 368, 15 (γνῶμαι). V 288, 11 (διάθεσις). IV 108, 5 (δουλεία). I 254, 8 δρασμός. II 2, 28. 3, 1 (εἶδος). II 67, 13 (ἐνέργεια). II 274, 20 (ἐνέργειαι). III 54, 8 (ἔννοιαι). IV 301, 8 ἐπιθυμία. III 124, 7 ἔργα. III 220, 9 τὸ ἔρχεσθαι, τὸ δ' ἀπαντᾶν πολλάκις ἀκούσιον. VI 176, 26 (θάνατος). III 299, 6 ὁ θεός opp. ἀνάγκη. I 188, 10. II 233, 19 (κακά). II 83, 20. V 343, 15 (κακία). II 16, 4. IV 42, 5 (κατορθώματα). II 67, 6 (κίνησις). II 66, 17 (κτῆμα). I 237, 4 (λατρεία). IV 283, 8 (λήθη). III 203, 12 (μελέτη). IV 254, 5 (μίασμα). I 144, 5 (μῶμος). III 161, 20 (νόμοι). II 73, 11 (ὀλισθήματα). I 260, 20 (ὁρμή). II 309, 10 πάθος. IV 240, 12 (πόλεμος). II 188, 8 (πόνοι). V 99, 13 (πράγματα). II 16, 24 πράξεις. III 167, 9 πτῶμα. II 130, 11. III 135, 8 σφάλματα. III 132, 13 (τροπή). I 286, 5 (τροπαί). III 121, 22 (φόνος). II 194, 12 (φρενοβλάβεια). — II 78, 6. 263, 27. III 171, 29. 203, 8. 299, 9 (τὸ ἑκούσιον). III 135, 1. V 55, 20. 57, 17 (τὰ ἑκούσια). III 127, 20 διαφορὰν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων. — I 87, 8. 280, 13. 291, 27. II 5, 16. 216, 4. 301, 17. III 44, 16. 122, 5. 125, 28. 126, 12. IV 9, 20. V 186, 13. 235, 15. VI 7, 9. 212, 1 ἑκουσίως. — All: II 301, 20 Ναδὰβ δὲ ἑ. ἑρμηνεύεται.

ἐκπληκτικός. IV 135, 3 θέαμα.

ἐκπληροῦν. I 10, 7 (ὁ ἀήρ) πᾶσαν τὴν . . . κενὴν χώραν ἐπιβὰς ἐκπεπλήρωκεν. I 47, 11 τὸ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμά ἐστι . . . τὸ πάντῃ δι' ὅλων ἐκπεπληρωμένον. II 2, 11 (θεοῦ) πάντα διὰ πάντων ἐκπεπληρωκότος. III 43, 17 (λόγος θεῖος) πάντα τῆς οὐσίας ἐκπεπληρωκώς. I 185, 6 (ὁ θεὸς) ἐξεπλήρου τὴν ὅλην ψυχήν. V 121, 19 πάτριον ἔθος ἐκπληρώσοντες.

ἐκπλήρωσις. I 51, 10 ἑκάστου τῶν στοιχείων εἰσενεγκόντος τὸ ἐπιβάλλον μέρος πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐταρκεστάτης ὕλης. I 195, 16 πρὸς τὴν τοῦ κόσμου παντὸς ἐκπλήρωσιν. I 144, 29 ὅλην τὴν κοιλίαν τουτέστι τὴν γαστρὸς ἐκπλήρωσιν. I 145, 3 συνεκτικώτατον ⟨γὰρ⟩ ἡ γαστρὸς ἐ. III 291, 8 τοῦ ἀκρατοῦς. III 141, 7 τῆς ἐκφύλου καὶ ἀσεβοῦς ἐπιθυμίας. I 88, 11 πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας κακίας. I 120, 21 πρὸς τὰς τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκπληρώσεις. III 90, 21 δεκάδος. IV 306, 25 τῶν δέκα λόγων.

ἐκπληρωτικόν, τό. III 291, 16 τοῦ πάθους.

ἐκπνεῖν. VI 178, 20 τοῖς ἐκπνεόντων ἄσθμασιν. II 25, 2 ἐξίτηλοι γραφαὶ . . . καιρῶν ὀξείαις μεταβολαῖς ἐκπεπνεύκασιν.

ἐκπονεῖν. I 295, 22 φρόνησιν δ' ὅσοι καὶ ἄλλην ἀρετὴν ἐξεπόνησαν. I 172, 11 ἡ (sc. σοφιστεία) . . . τὰ πιθανὰ ἐπὶ κατασκευῇ ψευδοῦς δόξης . . . ἐκπεπόνηκε. III 250, 10 ποικίλων λόγων ἰδέας ὁ ἀσκητὴς ἐκπονεῖ. III 258, 1 τὴν . . . ἀλειπτικὴν (τέχνην) ἐκπονήσας. II 106, 19 ἐξεπόνησαν ποιμενικὴν ἐπιστήμην. III 111, 27 οὗ πρώτου καὶ μόνου τὴν ἐπιστήμην ἐ. ἦν ἀναγκαῖον. II 282, 16 μουσικὴν τὴν ἐγκύκλιον οὐκ ἐκπονήσαντες. II 303, 5 Χαλδαῖοι . . . ἐκπεπονηκέναι . . . δοκοῦσιν ἀστρονομίαν. II 212, 16 ἐκπεπονηκόσιν. III 217, 13 καὶ τοῦτ' ἐπιμελῶς ἐκπόνησον.

ἐκπρεπής. II 146, 19 (γυνή). IV 226, 11 ἔργον. II 20, 6. III 97, 16 (κάλλος).

ἐκπρόθεσμος. V 95, 2 τὰς δὲ πρὸς θεὸν . . . ἐκπροθέσμους ἀποφαίνειν. IV 253, 4 ἐκπροθέσμου γεγονότος. IV 254, 7 γενομένου δ' ἐκπροθέσμου.

ἐκπυροῦσθαι. VI 100, 20 τὸν κόσμον ἐκπυρωθέντα. VI 100, 9 sq. οὐ τοίνυν ἐκπυροῦται ὁ κόσμος. VI 105, 24 μηδὲ ἐ. φάναι (τὸν κόσμον). VI 98, 16 ἐὰν ἐκπυρωθῇ . . . τὰ πάντα. — I 101, 27 τῶν ἐκπυρωθέντων καὶ ἀναληφθέντων Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ.

ἐκπύρωσις. VI 73, 13 (κόσμος), ὡς δοκεῖ τοῖς Στωικοῖς, διῆκον ἄχρι τῆς ἐκπυρώσεως. VI 76, 2 ἀίδιος δὲ ὁ (sc. κόσμος) κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν. VI 87, 9 οἵ γε τὰς ἐκπυρώσεις καὶ τὰς παλιγγενεσίας εἰσηγούμενοι τοῦ κόσμου. VI 89, 17 τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως . . . τοῦ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν ὑπονοουμένου. VI 97, 1 τὰς ἐκ-

πυρώσεις καὶ παλιγγενεσίας καταλιπόντες πρὸς ὁσιώτερον δόγμα ... ηὐτομόλησαν. VI 97, 3 Διογένης ... συνεπιγραψάμενος τῷ δόγματι τῆς ἐκπυρώσεως. VI 98, 11 ἡ τῆς διακοσμήσεως ποιότης ἐπ' ἐλάττονος οὐσίας τῆς τοῦ Διὸς σταλεῖσα κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν. VI 99, 22 εἰ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν οὖν τὸν κόσμον ἀναλύεσθαι φαῖμεν. VI 100, 7 sqq. ἐκείνων (sc. ἄνθρακος καὶ φλογός) ... κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν οὐκ ὄντων. VI 102, 6 κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν φθαρεὶς (ὁ κόσμος). VI 103, 5 κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν σπέρμα μόνον ὑπολειφθήσεται. VI 104, 19 γενομένης δ' ἐκπυρώσεως, ἀδύνατόν τι συμβήσεται. VI 105, 4 τὴν πεπλεγμένην ἐκ τῆς ἐκπυρώσεως ἀκοσμίαν. VI 105, 17 τοὺς τὰς ἐκπυρώσεις καὶ παλιγγενεσίας θρυλοῦντας. V 50, 9 ὅπερ οἱ μὲν κόρον καὶ χρησμοσύνην ἐκάλεσαν, οἱ δ' ἐκπύρωσιν καὶ διακόσμησιν. III 51, 22 διὰ τὴν ἐν τῇ ἐκπυρώσει μυθευομένην τερατολογίαν.

ἔκπωμα. III 298, 15 ἱερώτατον. III 268, 11 φύσεως. VI 59, 3 ἐκπωμάτων πλῆθος. VI 157, 11 ὡς προκόσμημα δι' ἐκπωμάτων.

ἔκστασις. III 56, 20 λύττα μανιώδης παράνοιαν ἐμποιοῦσα. V 178, 1 ἐκστάσεις γὰρ καὶ παραφροσύναι καὶ ἀφόρητοι μανίαι. III 57, 21 ἡ γὰρ τοιαύτη ἔ. πτόησιν καὶ δεινὴν κατάπληξιν ἐμποιεῖ. II 173, 7 (μέθη) ἡ ἐκστάσεως καὶ παραφροσύνης (αἰτία). III 57, 5 παραπληξίαν γάρ φησι καὶ ἀορασίαν καὶ ἔκστασιν διανοίας καταλήψεσθαι τοὺς ἀσεβοῦντας. III 59, 4 „ἔ. ἐπέπεσεν τῷ 'Αβραάμ“· ἐνθουσιῶντος καὶ θεοφορήτου τὸ πάθος. III 60, 14 ἔ. καὶ ἡ ἔνθεος ἐπιπίπτει κατοκωχή τε καὶ μανία. III 60, 21 ἡ δύσις τοῦ λογισμοῦ ... ἔκστασιν καὶ θεοφόρητον μανίαν ἐγέννησε. VI 56, 16 ἐπ' ἐκστάσει λογισμοῦ. I 96, 27 ἡ γὰρ ἔ. καὶ τροπὴ τοῦ νοῦ ὕπνος ἐστὶν αὐτοῦ. III 59, 1 ἔκστασιν τὴν ἡσυχίαν καὶ ἠρεμίαν τοῦ νοῦ παραλαμβάνων. I 197, 22 ὁ (sc. νοῦς) εὑρισκόμενος ἄνους ἐν ἐκστάσει καὶ μελαγχολίᾳ καὶ μακρῷ γήρᾳ. I 187, 6 αἱ γὰρ μελαγχολίαι σου καὶ παράνοιαι καὶ φρενῶν ἐκστάσεις. II 163, 4 μανίαν λεκτέον θάνατον ... τὸν διακρίνοντα καὶ διαλύοντα ψυχήν τε καὶ σῶμα ὡς κουφότερον ἀντὶ βαρυτέρου τοῦ κατὰ τὴν ἔκστασιν ... ἑλέσθαι. — cf. II 25, 18 n.

ἔκτασις. II 25, 18 κατὰ τὰς τῶν ἐπιθυμιῶν ... ἐκτάσεις. II 96, 10 τὰ δ' ἐσταλμένα ... ἐπιφύσεων ἐκτάσεσι μηκύνειν.

ἐκτείνειν. IV 301, 10 τὴν ψυχὴν ... ἐπὶ πλεῖστον ἐκτείνων. I 278, 30 τέμνεται γὰρ οὐδὲν τοῦ θείου κατ' ἀπάρτησιν, ἀλλὰ μόνον ἐκτείνεται. I 120, 15 ὁ ἐκτείνων ἑαυτὸν καὶ ἐκτείνεται.

ἐκτέμνειν. V 200, 9 τοὺς ἀθέους ἐ. λογισμούς. I 141, 21 ὅλον τὸν θυμὸν ἐ. καὶ ἀποκόπτειν. I 141, 12 Μωυσῆ ἐκτέμνοντος τὸ στῆθος. I 142, 11 ('Ααρὼν) ἐκτεμεῖν γὰρ ἔτι τὸ στῆθος καὶ τὸν θυμὸν ἀδυνατεῖ. II 72, 1 τὰς τῆς διανοίας νόσους ἐκτεμεῖν. I 142, 9 τὸ ἐ. τὰ πάθη δύνασθαι. II 98, 15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (sc. δένδρα) ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας κτἕ. I 143, 25 ὁ μὲν τέλειος ὅλον ἐκτέμνων τὸν θυμὸν τῆς ἐριστικῆς ψυχῆς. I 145, 16 (ὁ τέλειος σοφὸς) τὴν δὲ κοιλίαν ἐκτεμεῖν ἀδυνατεῖ. I 142, 6 ψυχῆς πλημμελὲς γέννημα θυμὸν ἐκτέμνει δεόντως. V 80, 10 ἵνα τὴν τοῦ ἑνὸς ... ὑπόληψιν ἐκ τῆς ἀνθρώπων διανοίας ἐκτέμωσιν. I 286, 17 ᾧ καὶ τὸ χαίρειν ... ἐκτεμὼν λύπην δεδώρηται. II 307, 25 τὴν πεντάδα τῶν αἰσθήσεων ἐκτεμών. I 249, 11 ἐὰν ἐκτεμεῖν καὶ ἀκρωτηριάζειν ἐθέλῃς (τὸ τέλος). — II 307, 21 (ψυχαὶ) οὔπω δ' ἐκτετμημέναι τὸ ἄλογον. II 84, 4 τὸ λογίζεσθαι ὁ νοῦς ἐκτμηθείς. I 168, 30 ⟨ὁ⟩ φαῦλος ἐκτετμημένος τὸν ὀρθὸν λόγον. I, 24, 23 τὸ δ' ὅτι νοῦν καὶ λόγον ἐκτέτμηται. V 3, 13 πονηρὰν οὖν δόξαν ἐκτμητέον τῆς διανοίας. I 193, 19 ἠκρωτηριασμένοι καὶ ἐκτετμημένοι τὰ κάλλιστα. V 224, 15 ὤφειλεν ἐπιτηδεύσει τῶν καλῶν ἐκτετμῆσθαι. II 281, 9 θυμὸν μὲν καὶ ἐπιθυμίαν ἐκτέτμηται. I 141, 29 τοῦ πολεμικοῦ μέρους ἐκτμηθέντος. II 296, 5 ὁ δὲ ὑπενδοὺς ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ἡδονῆς καὶ λίχνου παθῶν ... ἐκτετμήσεται. V 80, 6 „ἀποκόπους“ προσαγορεύει τὴν περὶ τοῦ πάντα γεννῶντος ἐκτετμημένους ὑπόληψιν. — I 297, 15 ἐκτετμῆσθαι γλῶτταν ὑπὲρ τοῦ μηδὲν τῶν ἀρρήτων ἐκλαλῆσαι.

ἐκτικός. I 95, 10 (δύναμις).

ἐκτιναγμός. II 242, 16 (Σενααρ) καλεῖται.

ἔκτισις. V 212, 4 τὴν ἔκτισιν ἐνομοθέτησε.

ἐκτομή. II 286, 14 ἡδονῆς καὶ παθῶν πάντων. V 3, 1. 5 ἡδονῶν. I 220, 21 λόγων. III 169, 32. V 46, 12 παθῶν.

ἔκτοπος. V 303, 13 (ἀηδία). IV 247, 9 (ἀσέβημα). III 202, 22 (ἐνιαυτός). VI 133, 15 (ἐπίθεσις). V 127, 16 ἐπιτηδεύσεις ἀδικημάτων. V 344, 12 (ἔρως). V 307, 10 (ἡδοναί). II 134, 4 θαῦμα. II 102, 17 (μανία). III 233, 4 ὄνομα. IV 31, 21 (τιμωρίαι). — II 220, 18. 311, 14. VI 96, 19 ἐκτόπως.

ἐκτός. I 84, 15 (θεὸς) οὐκ ἐῶν ἐ. ἑαυτοῦ βαίνειν. I 82, 23 τὴν ἐ. ἑαυτοῦ ὁμολογίαν. I 246, 8 τὰ δὲ ὅσα ἐ. ἀρετῆς. II 29, 17 ἡ ἐ. τῶν παθῶν Λεία. I 186, 15 ἐ. ἡμῶν.

I 122, 2 τὸ ἐ. τινος ἐντὸς εἶναι ἑτέρου. III 244, 16 ἢ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἢ ἐ. αὐτοῦ μετακόσμιόν τινα. II 134, 16 ἐ. (τοῦ κόσμου) ἢ κενὸν ἢ μηδέν. I 293, 9 πρὸς τῷ μηδὲ ἐ. ὑπολελεῖφθαί τι. I 6, 8 ἡ ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ προδιατυπωθεῖσα πόλις χώραν ἐ. οὐκ εἶχεν. — I 41, 19 τοῦ σώματος . . . τά τ' ἐ. καὶ ἐντὸς μέρη. II 139, 25 τῶν ἄλλων τοῦ σώματος μερῶν, ὅσα ἐντός τε καὶ ἐ. III 100, 8 τῶν ἐντός τε καὶ ἐ. μερῶν. III 143, 5 τὰ ἐ. φαιδρυνομένη opp. τὰ δὲ ἐντὸς ῥυπῶσα. II 1, 11 τὸ ἄλλο τῶν ἐντός τε καὶ ἐ. ἀνάριθμον πλῆθος. V 366, 11 ὁ δ' ἐ. ὄγκος. III 173, 2 (αἱ ἐ. οὐσίαι). IV 49, 13 τὰς ἐ. ὕλας. — I 193, 22 τὰ ἐ. μόνα ὁρᾶν. IV 219, 10 αἴσθησις . . . νεύει πρὸς τὰ ἐ. III 151, 15 ῥέουσα γὰρ πᾶσα αἴσθησις πρὸς τὸ ἐ. αἰσθητόν. I 68, 21 κινοῦν τὴν αἴσθησιν πρὸς τὸ ἐ. I 58, 9 (αἰσθήσεις) τὰ φανέντα ἐκτὸς εἴσω κομίζουσαι. I 137, 20. 184, 8. 186, 8. 259, 4. 6 τὸ ἐ. αἰσθητόν. I 245, 8. 17. 270, 21. 283, 18. II 21, 11. III 176, 6 (τὰ ἐ. αἰσθητά). I 261, 28 ὅσα ἐ. αἰσθητά. I 68, 23 κατὰ τὴν τοῦ ἐ. πρόσοδον τυποῦντος νοῦν δι' αἰσθήσεως. I 287, 5 ὁ νοῦς . . . δεξάμενος ἀπὸ τῶν ἐ. τύπους διαφέροντας. I 184, 18 (ὁ νοῦς) ἀθροῦν ⟨οὐκ⟩ ἔχων ὄργανον περὶ ἑαυτόν, ᾧ θηρεύσει τὸ ἐ. III 176, 11 αἱ . . . τὰ ἐ. ἄγουσιν εἴσω πρὸς οἷα δικαστὴν καὶ βασιλέα τὸν νοῦν. I 154, 5 γνωρίσαι τὸ ἐ. I 154, 3 κωφὰς τὰς ἀπὸ τοῦ ἐ. πλήξεις. I 281, 27 ἐπικέχηνε πᾶσι τοῖς ἐ. II 206, 20 ἆρ' οὐ σὺν ἀέρι καὶ φωτί, τοῖς ἐ. (ἀντιλαμβανόμεθα). II 26, 10 τὰς ἐ. ἐπιφανείας. — V 66, 17 τὰ δ' ἐν ἀδύτοις τῶν ἐ. ἁγιώτερα.

II 13, 21. 24, 25. V 363, 2 τὰ ἐκτὸς ἀγαθά. III 246, 15. 19. 260, 25. 261, 9. IV 306, 19 (τὰ ἐ. coni. ψυχή, σῶμα). V 325, 2 (τὰ ἐ., τὰ περὶ σῶμα, τὸ ἡγεμονικόν). I 259, 26 cf. 278, 16. II 172, 2. 227, 10. 233, 5. III 65, 10. 141, 26. 195, 10 τὰ τρία γένη τῶν ἀγαθῶν, τά τε ἐ. καὶ περὶ σῶμα καὶ ψυχήν. I 242, 2 τὰ ἐ. καὶ τὸ σῶμα . . . (θεοῦ κτήματα). II 308, 15 τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐ. II 209, 9 (τὸ καλὸν) ἄχρι σώματος καὶ τῶν ἐ. (ἀποτείνειν). V 55, 3 μήτε κατὰ σῶμα μήτε κατὰ τὰ ἐ. II 27, 13 τῆς (sc. πιότητος) δὲ κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐ. ἀναφερομένης. II 228, 21. IV 59, 4 (τὰ ἐ. coni. τὰ σωματικά). II 25, 17 περὶ τὰς ἢ σωματικὰς ἡδονὰς ἢ τὰς ἐ. ὕλας. II 26, 18 ἕνεκα σωματικῶν ἡδονῶν ἢ χάριν περιουσίας τῶν ἐ. I 117, 26 ⟨τὰ⟩ περὶ σῶμα καὶ τὰ ἐ. ἀγαθά. II 24, 19 τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐ. ἀγαθῶν. V 270, 10 καταφρονεῖν τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐ. II 91, 12 καταφρονητικῶς ἔχομεν πάντων ὅσα ἐ. τε καὶ περὶ σῶμα. II 25, 14 διὰ τὴν τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐ. ἀμετρίαν. II 273, 9 πρὸς τὴν τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐ. ἔννομον ἐπιστασίαν. II 217, 24 ὁ τῆς περὶ τὸ σῶμα ἁπάσης ὑπέρμαχος δυνάμεως καὶ ὁ τῆς τῶν ἐ. ἀφθονίας ἀπολάκευτος ἑταῖρος. I 260, 12 cf. 294, 5. II 26, 5. 228, 8 τὰ δ' ἐ. καὶ περὶ σῶμα πλεονεκτήματα. V 97, 20 τῶν περὶ σῶμα κακῶν καὶ τῶν ἐ. I 150, 2 ἐπί τι τῶν ἐ. ἀναφέροντες τὸ τῆς ψυχῆς ἀγαθόν. IV 49, 2 τῶν μὲν ἐ. opp. τῶν δὲ περὶ ψυχήν. I 260, 8 τὸ εὔδαιμον μήτε ἐν τοῖς ἐ. ἰδίᾳ . . . ἐξετάζεσθαι. I 289, 2 τῶν ἐ. ἀψύχων τε ὄντων καὶ ἀβεβαίων. I 101, 15 τοῖς τὰ ἐ. ἀγαπῶσι. IV 48, 19 ὁ μὲν τῶν ἐ. ὀρεγόμενος. I 139, 29 τὸ ἐγγενόμενον τῇ ψυχῇ πάθος ὑπὸ τῶν ἐ. I 166, 5 (ἡ ψυχὴ) καταλιπὼν τὰ ἐ. I 102, 31 (ἡ ψυχή) ἄχρι τῶν ἐ. ἐκβληθεῖσα. I 102, 21 εἰς τὰ ἐ. ἔτεινε (τὴν ψυχήν). I 102, 11 ἡ γύμνωσις τοῦ νοῦ . . . οὐκ ἄχρι τῶν ἐ. ἐχύθη. I 102, 20 κέχυται καὶ εἰς τὰ ἐ. τὸ ἀδίκημα. IV 88, 12 τὴν δὲ τῶν ἐ. ἀσάφειαν. I 289, 10 cf. 263, 9. II 115, 20 ἡ τῶν ἐ. ἀφθονία. IV 212, 11 τὰς περὶ . . . τὰ ἄλλα ἐ. εὐτυχίας. III 162, 18 τὴν ⟨τῶν⟩ ἐ. ἄφθονον κτῆσιν. I 249, 6 cf. II 271, 17 (ἡ τῶν ἐ. περιουσία). III 65, 3 πόλεμος δ' ὁ μὲν ἀπὸ τῶν ἐ. I 222, 4 ἡ πρὸς τὰ ἐ. ῥύμη καὶ φορά. I 260, 18 τὴν πρὸς τὰ ἐ. . . . ἀντίταξιν. II 62, 4 διὰ τὴν ἐ. ἀβεβαιότητα. II 147, 17 (ἡ ἐ. ἔνδεια). II 227, 14 (τὰ ἐ. πλεονεκτήματα).

All: II 13, 19 ἑρμηνεύεται . . . ὁ δὲ Σεσεὶν ἐκτός μου.

ἕκτος. I 36, 3 (ἑπταετία). I 93, 3 (ἡμέρα). I 42, 16 πρόχυσις. I 42, 9 (φθόγγος). — I 4, 7 τρίτου δὲ δυάδος, ἕκτου δὲ μονάδος. I 62, 6 ὁ ἓξ ἴσος ἐστὶ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν, ἡμίσει καὶ τρίτῳ καὶ ἕκτῳ.

ἐκτραγῳδεῖν. III 190, 7 τὸ γὰρ ἐ. καὶ ἐπικομπάζειν τὰ κακά. III 212, 11 τοὺς ἐπαίνους καὶ ὕμνους καὶ εὐδαιμονισμοὺς ἐ. τοῦ γεννήσαντος πατρός.

ἐκτρώματα. I 81, 8.

ἐκτυποῦσθαι. III 289, 16 τρόπῳ τινὶ τύπῳ δὲ ἕτερον ἐκτυποῦται.

ἐκτύπωσις. I 203, 2 τῆς μὲν προτέρας (δόξης) ἐ. ἐστιν ὁ Κάιν.

ἐκτυφοῦν. I 1, 3 οἱ δὲ . . . ἐξετύφωσαν τὰ πλήθη. V 7, 11 οὓς οἱ μυθογράφοι διαπλάσαντες ἐξετύφωσαν. VI 185, 25 ὁ δὲ Γάιος ἑαυτὸν ἐξετύφωσεν.

ἐκφεύγειν. I 293, 12 ὅλον ἐκφυγεῖν τὸ τοῦ θεοῦ ἔργον ἀμήχανον. I 114, 10 τῶν

γὰρ γενομένων τὰ συνεκτικώτατα οὐδ' ἂν . . . ἐ. καὶ ἀποκρύπτεσθαι δυνηθείημεν. IV 154, 11 ἃ μέρη τῆς φύσεώς ἐστιν, ἣν ἀμήχανον ἐκφυγεῖν. I 120, 27 (τὸν νοῦν) πάντα διορᾶν καὶ πάντα βραβεύειν καὶ μηδὲν ἐ. ἑαυτόν. II 270, 8 ἐκφυγὼν δεσμωτήριον, τὸ σῶμα. I 165, 26 ἡ ψυχὴ κακίαν ἐκφυγοῦσα. I 133, 29 ὁ δὲ λήθην ἐκφεύγων. V 150, 16 ἑαυτὸν . . . ἐκπεφευγότα τὰς ἐν τῷ θνητῷ βίῳ κῆρας. II 119, 16 ἡ τῶν μέσων κτῆσις . . . βεβαιοτέρα τὸν ἐμφυόμενον ἀεὶ τοῖς ὑπερέχουσιν ἐκφεύγουσα φθόνον. III 15, 5 οὗ τὴν . . . δυναστείαν ἀμήχανον ἐ. II 284, 13 μὴ μόνον ἐ. τὰ παλαίσματα.

ἔκφρων. VI 180, 8 (μανία). II 232, 30 (ψυχή). II 208, 9 τίς οὕτως ἔ. ἐστὶ καὶ παράληρος;

ἔκφυλος. II 60, 4 (δόγμα). III 141, 7 (ἐπιθυμία). IV 31, 19 (σύνοδοι). I 272, 14 πᾶς ὁ τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν οἰόμενός τι παρορᾶν.

ἐκφυσᾶν. VI 21, 2 ἣν (sc. σοφίαν) δυνατὸν ἦν ἐκφυσήσαντας καθάπερ ἐν ὕλῃ σπινθῆρα τυφόμενον ζωπυρῆσαι. III 182, 30 τὸν νοῦν ἐκφυσηθέντα μετέωρον ἀρθῆναι.

ἔκφυσις. I 37, 15 γονῆς. V 21, 6 ἐξανθημάτων. V 36, 4 κοιλίας. I 36, 1. V 40, 3. 206, 7 ὀδόντων. VI 113, 18 (ὀρῶν). I 13, 5 πετάλων. — II 64, 18 τά τε πρὸς τὰς ἐκφύσεις στόμια. II 96, 16 μυρία . . . τὰς εἰς εὐκαρπίαν ⟨ἐκ-⟩φύσεις ἐστειρωμένα.

ἐκφώνησις. III 201, 28 φυσικαῖς ἐκφωνήσεσιν.

ἐκχεῖν. II 40, 6 ἀνατρέπεις γὰρ καὶ ἐκχεῖς πάντα ταῦτα. — I 229, 5 τὰ διὰ κρουνῶν ἐκχεόμενα ἀέναα ῥεῖθρα. I 227, 5 τὸ δ' ὑπερβλύζον ἀκατασχέτως ἐκχεόμενον. VI 118, 1 ῥεῦμα αἰθερίου πυρὸς ἄνωθεν ἐκχεόμενον. V 10, 5 φέγγους ἐκχεομένου. IV 19, 3 τὰς ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκχεομένας αὐγάς. IV 36, 10 ἑκάστου τῶν ἀστέρων αὐγὰς ἐκχέοντος. I 24, 7 φωτὸς . . . αὐγαὶ . . . ἐκχέονται. III 303, 23 δι' ὧν ὁ . . . λόγος ἐξεκέχυτο. II 90, 24 ῥᾳθυμίας δὲ ἐκκεχυμένης. I 55, 17 (φιλήδονος) ἐπὶ τὰ εὐτρεπισθέντα ἐκχεῖται. I 27, 18 τῶν ἀνθρώπων ἀνέδην ἐκκεχυμένων εἴς τε τὰ πάθη.

ἑκών. III 166, 22 ὁ μὲν ἄκων ἀμαθής, ὁ δ' ἑ. εὐάγωγος. VI 10, 23 δοῦλος γὰρ ἑ. οὐδείς. V 171, 18 ἑκοῦσα συναπᾶραι λέγοιτ' ἄν. VI 18, 2 οὐ βιασθεὶς ἀλλ' ἑ. V 171, 7 ἄκουσα βεβιάσθαι opp. ἑκοῦσα. I 211, 3 ἵνα κἂν συναινῇς ἑ. ἀσμενίζῃς. I 216, 1 ἅπερ ἑκοῦσα (ἡ ἡδονὴ) ἀπεκρύψατο. I 279, 12 τῇ μὲν ἑκόντες τῇ δὲ καὶ ἄκοντες ἀναφθεγγόμεθα. II 46, 1 ὡς μηδέποτε ἔννοιαν τοῦ ἀρίστου μήθ' ἑ. μήτ' ἄκων λαβεῖν. II 313, 6 (διάνοια) μήτε ἑκοῦσα μήτε ἄκουσά ποτε μύσῃς. II 48, 16 ὁ . . . ἄνθρωπος οὐ προσελεύσεταί ποτε ἑ. ταῖς ἡδοναῖς. II 67, 2 ὁ δὲ ἄνθρωπος . . . ἔπαινον δὲ (ἔσχεν) ἐφ' οἷς ἑ. κατορθοῖ. II 194, 19 ἑ. ἀφηγήσεσθαι τῆς εἰς ἀπαιδευσίαν . . . ἀγούσης ὁδοῦ. II 162, 20 (ὁ σοφὸς) ἑ. εἰς πολυοινίας ἐλθεῖν. II 194, 6 ἑκόντες ἑαυτοὺς πικροῖς δεσπόταις ὑπέρριψαν. II 181, 20 πρὸς πάντων δὲ καὶ τῶν ἐπιτυχόντων οἱ μὲν ἄκοντες οἱ δὲ καὶ ἑκόντες ἑλκόμεθα. II 195, 8 πᾶν ἀφροσύνης φάρμακον ἑ. οὔποτε προσήσεται. V 39, 3 κἂν μὴ ὑφ' ἑκόντος ἀναιρεθῇ. V 190, 3 πότερον ἑ. ἀπέκτεινεν ἢ ἄκων. V 107, 19 ἑ. ζημίαν ὑπόμεινον. V 31, 15 τὰ γενησόμενα πάντως ἀνάγκη δρᾶν ἑκόντας. VI 144, 8 τὰ μὲν ἀπήλειφεν ἢ παρῄει ἑ. III 280, 27 μὴ γὰρ ἑ. εἶδον αὐτήν (sc. φαντασίαν). III 206, 6 ἣν (sc. τέχνην) . . . ἑ. ἐπιτηδεύσειεν ἄν. III 162, 13 ὁ θίασος τὴν ⟨τῶν⟩ ἐκτὸς ἄφθονον κτῆσιν ἑαυτὸν ἑ. ἀφῄρηται. IV 159, 10 παρ' ἑκόντων ἔλαβε τὴν ἀρχήν. III 198, 19 λέγει δέ τις ἑ. . . . φθέγξασθαι. V 37, 26 ἑκόντα ἢ καὶ ἄκοντα ἐπιβῆναι. — VI 33, 9 „ἑκοῦσα θνήσκω".

ἔλαιον. V 230, 25 ἀπάρχεσθαι γὰρ ἀπό τε σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. IV 252, 8 ἔ. δὲ καὶ οἶνος καὶ ἀκρόδρυα οὐχὶ τῶν ἀναγκαίων. V 43, 24 sqq. σεμίδαλιν ἀναδεδευμένην ἐλαίῳ προσφέρειν. I 285, 4 ἀφ' οὗ δύο ἐγκρίδες, ἡ μὲν ἐκ μέλιτος, ἡ δὲ ἐξ ἐλαίου, γίνονται. V 237, 20 ὡς ὕλη φλογὸς ἐπιφερόμενον ἀντ' ἐλαίου. IV 236, 1 τὰ δ' εἴσω πάντα ἐλαίῳ κατέχριστο. IV 235, 21 ἀναμίξας τὸ ἔ. τῷ αἵματι. I 285, 1 (ἡ τῆς θείας σοφίας πηγὴ) ἀθρόα ὕλη καθάπερ ἔ. ψυχικοῦ γίνεται φωτός.

ἐλαιών. All: II 77, 15 τοὺς δ' ἐλαιῶνας φωτὸς πεποίηται σύμβολον. III 149, 2 εἰκάζονται . . . ἀμπελῶσι δὲ καὶ ἐλαιῶσιν αἱ προκοπαὶ καὶ αὐξήσεις.

ἐλαύνειν. III 127, 15 ἐλαύνετε οὖν, ἐλαύνετε, ὦ μῦσται καὶ ἱεροφάνται θείων ὀργίων.

ἔλαφος II 118, 13. V 232, 18.

ἐλαφρός. I 71, 16 (αὔρα).

ἐλεγεῖα. I 36, 9 Σόλων . . . ἐ. ποιήσας τάδε.

ἐλέγχειν. III 22, 8 οὓς ἐλέγχων ὁ ἱερὸς λόγος φησίν. I 263, 18 (ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος) ἀφανῶς ἡμᾶς ἔνδοθεν ἐλέγχει. II 252, 12 τὸ συνειδὸς ἔνδοθεν ἐλέγχει. III 58, 10 (τὸ πάθος) ἐλέγχει δὲ καὶ τὸν φαῦλον. V 292, 9 τὴν . . . μικροψυχίαν αὐτῶν ἐλέγχοντες. II 62, 8 τοῦτο τὸ

ἔργον κούφην εὐχέρειαν ἡμῶν αὐτῶν ἐλέγχει. — I 129, 21 (Νῶε) ἐπαινετῆς ἐλέγχεται συστάσεως καὶ γενέσεως. I 192, 2 ὅ τε ἀὴρ ... ἐκ τῶν ἰδίων παθημάτων ἐλέγχεται κάμνων. V 57, 21 ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγχθείς. V 330, 6 εἰ καὶ πρὸς ἑτέρου μηδενὸς ἐλεγχθέντας, ἀλλ' οὖν ὑπὸ τοῦ συνειδότος. IV 72, 3. V 210, 19. 218, 3 ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενος. IV 117, 2 μὴ δι' ἑτέρου μᾶλλον ἢ τοῦ συνειδότος ἐλεγχομένοις. V 165, 13 εἰ δὲ ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλέγχοιτο. I 291, 17 οἱ συνειδήσει τῶν οἰκείων ἀδικημάτων ἐλεγχόμενοι. II 253, 8 ὁ νοῦς πολλάκις ἐπὶ μυρίων ὅσων ἠλέγχθη παρανοῶν. I 271, 26 ἵν' ἡ ... ψυχὴ δι' ἑαυτῆς ἐλέγχηται. II 83, 6 ἡ (sc. ψυχή) δ' ἐλεγχομένη γνωρίζει τὰ καθ' ἕκαστα. II 83, 18 πρὸς τοῦ κατὰ ψυχὴν ἐλεγχόμενα δικαστοῦ. II 253, 7 ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐλεγχόμενον. III 109, 15 ὑπὸ ἀρετῆς ἐλεγχόμενον. VI 103, 10 τοῦτο δ' ἦν ἄτοπον ἐξ αὐτῆς ἐλεγχόμενον τῆς ἐναργείας. II 206, 15 ὥστε καὶ ταύτῃ τοὺς εὐχερῶς ὁμολογοῦντας ... περὶ παντὸς οὑτινοσ⟨οῦν⟩ ἐλέγχεσθαι.

ἔλεγχος. V 27, 20 ἐκπεφευγέναι τὸν ἀπὸ τῶν κατηγόρων ἔλεγχον. IV 241, 8 διὰ τοσούτων ἐλέγχων τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐπιδειξάμενος. IV 84, 2 πρὸς ἔλεγχον βεβαιοτέρας πίστεως. IV 87, 20 τὸν ἔλεγχον οἴκοθεν ἄνευ τῶν παρ' ἐμοῦ πίστεων εἴσεται. IV 302, 22 ἔλεγχον ἐναργῆ παρεστάντα. IV 300, 12 τῶν εἰς ἔλεγχον. V 331, 6 πρὸς σαφέστατον ἔλεγχον. IV 31, 9 ὁ δ' ἔ. πρὸς οὐδὲν ἦν ὄφελος. II 206, 1 τὸν εἰς βοήθειαν καὶ βλάβην ἔλεγχον ἐναργῶς διασυνίστησιν. III 168, 23 τὸν δὲ ἔλεγχον λαμβάνειν εὐμαρές. VI 100, 12 τὸν ἐπιφερόμενον ἔλεγχον. V 167, 8 ἔκπινε ποτὸν ἐλέγχου. III 190, 4 εὐπρεπείᾳ λόγου διαδιδράσκουσι τὸν ἔλεγχον. III 18, 14 ἔλεγχον καὶ παιδείαν ἀποδιδράσκει. III 105, 6 τοῖς ἐλέγχου δεομένοις. III 116, 11 τὰ μετὰ τέχνης ἔ. ἐστι τῶν σὺν ἀτεχνίᾳ γινομένων. III 185, 17 οὐδενὶ γὰρ ἐπιστὰς ἔ. ἀφρόνων δι' ἡδονῆς ἐστιν. VI 63, 5 ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντα τὸν ἔλεγχον (τὰ συμπόσια). III 18, 10 εἰς ἔλεγχον τοῦ τυφλοῦ τῶν ἀγελαίων ἀνθρώπων γένους. III 182, 21 (ὁ νοῦς) δὲ πρὸς ἔλεγχον ἡμῶν ... πίπτει. I 123, 27 ὅταν (ὁ νοῦς) ἔλεγχον λαμβάνῃ καὶ ἐπίστασιν τῆς τροπῆς. I 124, 5 (ἡ αἴσθησις) ἔλεγχον ἐξ ἑαυτῆς λαμβάνειν οὐ δύναται. V 165, 1 ἐναργέσιν ἐλέγχοις πιστουμένας ὑπαιτίους. V 125, 21 ἐμβριθεστέροις καὶ εὐτονωτέροις ἐλέγχοις. V 218, 7 ἐπειδὴ γὰρ ἐλέγχων ἀπορεῖ δικαίων. IV 288, 13 ὁ γὰρ ἑκάστῃ ψυχῇ συμπεφυκὼς καὶ συνοικῶν ἔ. V 58, 5 ἐπαγόμενος παράκλητον οὐ μεμπτὸν τὸν κατὰ ψυχὴν ἔλεγχον. II 83, 4 τὸ γὰρ ... ἐν ψυχῇ χρῶμα ὡς ἀληθῶς φαινόμενον ἐπ' αὐτῆς ἔ. ἐστιν. IV 111, 11 ἔ. οὑτοσὶ γενέσθαι τῆς ἑκάστου διανοίας. III 137, 22 ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος, ὁ ἐπὶ ψυχῆς ἔ. I 263, 11 οὗτος ὁ ἔ. ἐπύθετο τῆς ψυχῆς, ἡνίκα τὴν πλάνην εἶδεν αὐτῆς. III 153, 20 ἐνλαλῶν οὖν ὁ ἔ. τῇ ψυχῇ. III 135, 10. 13 cf. 154, 13. 155, 6 ζῆν ἐν ψυχῇ τὸν ἀρχιερέα ὁμοῦ καὶ βασιλέα, δικαστὴν ἔλεγχον (= τὸν λόγον = τὸν ἄγγελον). II 85, 6. 9 ὅταν δὲ εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς ὄντως ἔ. εἰς ἡμᾶς. II 93, 22 cf. 94, 1. III 111, 15 ἐπιστάντος ἐλέγχου — λόγος δ' ἐστὶ θεῖος, ἄγγελος ποδηγετῶν καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀναστέλλων. I 291, 20 (ὁ θεὸς) τὸν σωφρονιστὴν ἔλεγχον, τὸν ἑαυτοῦ λόγον, εἰς τὴν διάνοιαν ἐκπέμψας. — I 13, 11 τὸ συνειδὸς ἔ. ἀδέκαστος καὶ πάντων ἀψευδέστατος. I 44, 9. II 194, 21. VI 42, 7 τοῦ συνειδότος. III 224, 10 τὸν ἐφεστῶτα κολαστὴν ἔλεγχον. V 337, 7 τῆς ἀληθείας. V 286, 12 ἔλεγχοι παλαιῶν ἁμαρτημάτων. IV 184, 16 ἀναισθησίας. IV 247, 4 πρὸς ἔλεγχον ἐναργεστάτην ἀρετῆς ἢ κακίας. IV 8, 22 καλοκἀγαθίας.

ἐλεεῖν. IV 167, 26 ὁ θεὸς ἐλεήσας. V 344, 14 ὁ πατὴρ καὶ σωτὴρ ἠλέησε. I 72, 9 (ὁ θεὸς) ἐλεήσας γὰρ ἡμῶν τὸ γένος. V 363, 8 ἐλεῶν ὁ σωτήρ. III 130, 9 ὁ τεχνίτης οἰκτείρει καὶ ἐλεεῖ τὸ ἴδιον ἔργον. II 73, 14 sq. οὐ μόνον δικάσας ἐλεεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐλεήσας δικάζει. V 295, 7 ἣν (sc. πενίαν) ... ἐλεεῖσθαι δὲ ἀναγκαῖον. V 225, 16 πένητα ἐν κρίσει μὴ ἐ. IV 91, 9 πένητα γὰρ βάσκανον οὐδεὶς ἂν ἐλεῆσαι. III 163, 17 πένητας ἐλεῶν. III 225, 6 ἄξιον ἐ. αὐτοὺς (sc. τοὺς πένητας). V 226, 18 οὓς ἐπὶ μόνης κρίσεως ἐ. οὐ θεμιτόν. V 299, 4 ἐλεεῖ τὴν αἰχμάλωτον. IV 136, 21 οὐδενὸς ἀνθρώπων οὔτ' ἐπικουφίζοντος οὔτ' ἐλεοῦντος τὰς συμφοράς. IV 130, 8 φιλεῖ δὲ οὓς προβέβληται καὶ ἐλεεῖ πρὸς οὓς ἀτρέπτως ... ἔχει. IV 141, 16 τοὺς καταδουλωθέντας ἀδίκως ἐλεοῦντες. IV 123, 7 δεδακρυμένον ὁρῶσαν ἐ. V 292, 1 οὓς ἐλεῶν καὶ οἰκτείρων ... καλεῖ.

ἐλεήμων. III 224, 21 ὁ τῶν ὅλων κτίστης.

ἔλεος. III 145, 15 τοῦ πάντων σωτῆρος θεοῦ (coni. προμήθεια). I 219, 9 ἐν γὰρ τῷ τοῦ θεοῦ ἐλέῳ τὰ πάντα ὁρμεῖ. VI 222, 11 (ὁ θεὸς) τρέπει τὸν θυμὸν αὐτοῦ πρὸς ἔλεον. III 283, 3 (θεοῦ) τὸν σωτήριον ἔλεον. II 73, 9 εἰ γὰρ βουληθείη ὁ θεὸς

δικάσαι τῷ θνητῷ γένει χωρὶς ἐλέου. II 73, 15 πρεσβύτερος γὰρ δίκης ὁ ἔ. παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ) ἐστιν. III 236, 15 διὰ φιλανθρωπίαν καὶ ἔλεον τοῦ γένους ἡμῶν. III 229, 6 cf. 26, 15 δι' ἔλεον τοῦ γένους ἡμῶν. — V 310, 15 τὸ ἀναγκαιότατον καὶ συγγενέστατον λογικῇ ψυχῇ πάθος ἐκτετμημένον, τὸν ἔλεον. I 251, 5 ἐλέῳ καὶ προμηθείᾳ χρώμενος ἐκεῖνος (sc. ὁ σοφός). II 81, 2 κακωθεῖσα (ψυχὴ) μὲν γὰρ καὶ στενάξασα ἔλεον εὑρήσεις. II 73, 6 ἵνα τὸν σωτήριον ἔλεον ἀνακεράσηται τῇ κατὰ ἁμαρτανόντων κρίσει. IV 115, 7 ἔλεον λαμβάνει. III 179, 11. IV 139, 22. V 74, 13. 118, 18. 151, 5. 182, 17. 250, 14. VI 142, 16 ἔλεον καὶ οἶκτον (λαμβάνειν). V 171, 4 τῇ δὲ παιδὶ ... ἔ. καὶ συγγνώμη ... παρακολουθήσει. V 225, 17 τῶν εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν διαταγμάτων. IV 65, 16 δυσὶ βοηθεῖται τοῖς μεγίστοις, ἐλέῳ καὶ ἐλπίδι. IV 284, 17 τοῖς μὲν ἔ. ὡς ἠτυχηκόσι, τοῖς δὲ κόλασις ὡς μοχθηροῖς ἕπεται. V 226, 22 οὐκ ἐλέου ... ἀλλ' ὀργῆς ἄξια. II 2, 22 ἐλέου μᾶλλον ἢ μίσους τυγχάνοιεν ἄν. IV 253, 10 τιμωρίαν ἐργασάμενον πρὸς ἐλέου. V 309, 10 τῶν μὲν νόμων ἐλέου μεταδιδόντων καὶ ταῖς τῶν θρεμμάτων ἀγέλαις. IV 76, 14 διὰ τὸν ἐπὶ ταῖς ἀτυχίαις ἔλεον. V 226, 19 ἔ. γὰρ ἐπ'. ἀτυχήμασιν. I 291, 15 οὓς ὀρφανίας ἔ. ἐπιτρόπους εἴωθε χειροτονεῖν. IV 110, 7 ἔ. οὖν εἰσελθέτω σε γήρως ἀνδρός. IV 192, 12 μηδ' ἐλέῳ τὰ δικήματα αὐτῶν παρελθόντες. V 330, 22 τῷ δὲ κατ' ἔλεον χαρίζονται τὴν ὑπήκοον τάξιν. V 109, 24 προκαλεῖσθαι μὲν εἰς ἔλεον ἑτέρους. II 73, 13 τὸν ἔλεον ἀνακίρνησιν. V 113, 13 συνεπάθησε καὶ μετέδωκεν ἐλέου. III 225, 11 τὸν ἀπὸ τῶν ὁρώντων παρεὶς ἔλεον. IV 128, 3 καταπεφευγότες ... τὸν ἀπὸ τῶν οἰκητόρων ἔλεον. IV 253, 17 τῇ μὲν γὰρ ἐταλάντευεν ὁ ἔ. καὶ τὰ δίκαια. VI 200, 26 τοὺς δὲ ἐνδοιαστὰς ἐπιρρέποντας ἤδη ... πρὸς ἔλεον. VI 131, 14 ἀκαμπεῖς ὄντες πρὸς ἔλεον. — V 372, 13 τὸν ἐλέου βωμόν.

ἐλέπολις. IV 283, 8 τῶν ἀνοσίων. VI 11, 13 ἐλεπόλεις γὰρ ταῦτα ψυχῶν ἀνιδρύτων.

ἐλευθερία. V 213, 3 τὸ πάντων ἄριστον κτῆμα. VI 39, 17 τοῦ καλλίστου τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ἐλευθερίας. VI 12, 7 ἡ περὶ τὸν σπουδαῖόν ἐστι. VI 28, 10 σπουδαίων. VI 37, 14 ἐν σοφοῖς. VI 5, 8 τῶν σφόδρα ἀστείων. IV 179, 13. V 365, 2. VI 19, 14. 36, 7. 39, 2. 7. 13. 44, 15 (opp. δουλεία). VI 3, 17 δουλείαν ἐτόλμησαν ἐπιφημίσαι ... ἐλευθερίαν. V 14, 21 ᾧ τὸ δουλεύειν οὐκ ἐλευθερίας μόνον ἀλλὰ καὶ βασιλείας ἄμεινον. V 107, 7 δούλῳ γὰρ οὐκ ἔστι μεῖζον ἐλευθερίας ἀγαθόν. VI 25, 11 ἡ ἀδούλωτος ἐ. VI 12, 13 (coni. ἀρχή). VI 6, 6 αὐτοπραγία ἐλευθερίᾳ (συγγενής). VI 40, 13 ἀδελφὴν ἐλευθερίας αὐτουργίαν. III 63, 3 coni. εἰρήνη. VI 28, 4 (coni. μακαριότης). VI 33, 20 (coni. πίστις). V 20, 4 (coni. σωτηρία). I 132, 10 χαίρομεν γὰρ καὶ ἐπὶ ὑγείᾳ καὶ ἐπ' ἐλευθερίᾳ. VI 5, 3 ἡ μὲν γὰρ ἄδειαν σωμάτων ἀπ' ἀνθρώπων δυνατωτέρων, ἡ δὲ διανοίας ἐκεχειρίαν ἀπὸ τῆς τῶν παθῶν δυναστείας ἐργάζεται. VI 6, 4 τὸν δὲ περὶ ἐλευθερίας (λόγον) τὰ νῦν ἀκριβωτέον. VI 6, 11 διὰ ζῆλον καὶ πόθον ἐλευθερίας. VI 10, 21 τὸ δ' ὑπακούειν ἑτέρῳ τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖται. III 114, 14 εἰ μυρίων δεσποτῶν δοῦλος ὢν ... ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐκήρυττες. I 156, 17 ὑποδέξεταί σε φιλόδουλος δεσπότης ἐπ' ἐλπίσι χρησταῖς ἐλευθερίας. VI 14, 4 πρὸς μετουσίαν ἐλευθερίας. VI 14, 5 ἐναργεστάτη πίστις ἐλευθερίας ἰσηγορία. VI 19, 2 εἰ αἱ τῶν ἀντιλεγόντων ψυχαὶ κεχηρεύκασιν ἐλευθερίας. VI 26, 11 οἱ σαφέσταται πίστεις ἐλευθερίας εἰσί. VI 27, 4 ἆρ' οὐ γέμων μὲν παρρησίας ὁ λόγος, πολὺ δὲ μᾶλλον ἐλευθερίας ὁ νοῦς; VI 32, 4 οὐχ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐθελήσειν ἀποθνήσκειν. VI 33, 7 Πολυξένην ... ἀλογοῦσαν μὲν θανάτου φροντίζουσαν δὲ ἐλευθερίας. VI 33, 14 τοσοῦτον ἐλευθερίας ἔρωτα. VI 36, 11 τῆς ἐκείνου βασιλείας οὐδὲν ἐλάττονα τὴν ἐν τῇ ἑαυτοῦ φύσει νομίσας ἐλευθερίαν. VI 39, 11 περὶ τίνος μᾶλλον ἢ ἐλευθερίας παρούσης μὲν βεβαιώσεως. VI 40, 10 ὃς οὐ μόνον τὴν ἐλευθερίαν ἔργοις ἀλλὰ καὶ τοὔνομα αὐτῆς ἐσέμνυνεν. VI 45, 2 δι' ἧς (sc. ἰδέας) ἐ. βεβαιοῦται. VI 51, 6 ὑπαλλαγήν, οὐκ ἐλευθερίαν, αὐτοῖς ἐκπορίζοντες. — VI 32, 12 ἧς ὁ πόθος ταῖς ψυχαῖς μόνον ... ἐνίδρυται. I 188, 3 θείαν ἀκοὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας ψυχῆς. I 251, 2 ψυχῆς ἐλευθερίας ἐφιεμένης. I 249, 21 (ἀπαρχαὶ καὶ τιμαὶ τὴν ψυχὴν) εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρούμεναι. II 66, 19 ὧν ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ ἐξαιρούμενον εἰς ἐλευθερίαν νοῦς οὐκ ἔστι. II 66, 15 μόνην γὰρ αὐτὴν (sc. τὴν διάνοιαν) ὁ γεννήσας πατὴρ ἐλευθερίας ἠξίωσε. — I 133, 5 μικρά τις αὔρα τῆς ἀρετῆς ἀρχὴν καὶ ἡγεμονίαν, οὐκ ἐλευθερίαν μόνον, ἐμφαίνει. — I 196, 1 τὸ γὰρ δουλεύειν θεῷ ... οὐ μόνον ἐλευθερίας ἀλλὰ καὶ πλούτου καὶ ἀρχῆς ..., τιμιώτερον. II 144, 15 ἡ ἀδιάστατος παρὰ σοὶ (sc. θεῷ) δουλεία τῆς μεγίστης ἀρχῆς, οὐκ ἐλευθερίας μόνον ἀμείνων. III 275, 8 ᾧ (sc. κυρίῳ) δου-

λεύοντες οὕτω γεγήθαμεν, ὡς οὐδεὶς ἕτερος ἐπ' ἐλευθερίᾳ. I 253, 10 ὁ θεοῦ θεραπευτὴς αἰώνιον ἐλευθερίαν κεκάρπωται. I 117, 7 (διάνοια) ἐλευθερίαν ἀτίθασον δουλείας χειροήθους προκρίνουσα. III 29, 10 εἰς ἐλευθερίαν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἐξαιρεῖται τὴν διάνοιαν ὡς τὸ πρόσφυγα καὶ ἱκέτην γενέσθαι θεοῦ. I 253, 14 τῆς δὲ ἐλευθερίας χάριτι τοῦ εὐεργέτου . . . βεβαιουμένης. II 273, 23 (ὁ θεὸς) εἰς ἐλευθερίαν οὐ προσδοκήσαντα αὐτὸν ἐξείλετο. III 62, 5 ἄχρις ἂν ὁ . . . θεὸς . . . τὸ μὲν εἰς ἐλευθερίαν ἐξέληται παντελῆ. V 140, 22 τοὺς δ' ἐπηρεαζομένους . . . οὐ μόνον εἰς ἐλευθερίαν ἐξελόμενος, ἀλλὰ καὶ χώραν πάμφορον δούς. IV 139, 23 ὁ θεὸς ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐνθένδε μετανάστασιν εἰς ἀμείνω χώραν ὁμολογῶν. I 122, 6 τὸν μέλλοντα νοῦν ἐξάγεσθαι καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἀφίεσθαι. — III 196, 13 ἡ παντελὴς εἰς ἐλευθερίαν ἄφεσις, ἧς σύμβολον ὁ πεντηκοστὸς λόγος ἱερός. I 251, 12 καθ' ὃν (sc. πεντηκοστὸν λόγον) ἄφεσις ψυχῇ δουλείας καὶ παντελὴς ἐλευθερία προκηρύττεται. I 273, 2 ἀριθμὸν πεντηκοστὸν . . . ἄφεσιν καὶ ἐλευθερίαν παντελῆ . . . προσκηρύττοντα. III 94, 6 τοῦτ' ἐστὶν ἄφεσις, τοῦτ' ἐ. παντελὴς ψυχῆς. III 62, 12 ἄφεσιν καὶ ἐλευθερίαν ταῖς ἱκέτισιν αὐτοῦ ψυχαῖς προκηρύξας. II 247, 4 sq. ἵνα . . . λύτρα δὲ καὶ σῶστρα καταθεὶς τῆς ψυχῆς εἰς ἐλευθερίαν αὐτὴν ἐξέληται, τίς οὖν ἐ. βεβαιοτάτη; — V 103, 4 ἄδειαν καὶ μόνον οὐχ ἐλευθερίαν δι' ἓξ ἡμερῶν προκηρύττων τούτοις. V 302, 1 ἀνάξιον μηδὲν ὑπομένειν τῆς ἐκ γένους ἐλευθερίας. V 43, 7 ἀληθοῦς ἐλευθερίας γεύσασθαι. IV 161, 14. 167, 1 ἐλευθερίας ἐλπίδι. IV 153, 10 στέρησις ἐλευθερίας. V 210, 5 θέμις γὰρ ἐλευθερίας στέρεσθαι τὸν ὑπομείνοντα κέρδους παρανομωτάτου δοῦλον εἶναι. V 205, 8 cf. 15 εἴ τις ἐκκόψειε θεράποντος ὀφθαλμόν, ἀνενδοιάστως ἐλευθερίας μεταδιδόναι. V 115, 10 παρέχοντες ἄδειαν ἐλευθερίας. VI 208, 2 ἐλευθερίας γοῦν ἢ φόρων ἄφεσιν. IV 205, 10 ὥσπερ ἐλευθερίαν ἀγόντων. I 188, 11 τὸν τούτοις οἰκειούμενον μηδ' ὄναρ ἐλευθερίας ἐπησθῆσθαι. V 323, 8 τὴν ἐλευθερίαν πεπρακότας. V 299, 13 χαρίζεσθαι μὲν ἐλευθερίαν αὐτῇ (sc. τῇ αἰχμαλώτῳ). I 58, 19 (γυνὴ ἐνδεξαμένη) ἀφαίρεσιν ἐλευθερίας. VI 182, 27 ὁ τὰς πόλεις ἁπάσας εἰς ἐλευθερίαν ἐξελόμενος. IV 89, 9 πόλεων ἐλευθερίαι. IV 136, 18 ἐλευθερίας παραίτιον (Μωυσῆν). VI 13, 20 πρὸς ἐλευθερίαν αὐταρκεστάτους εἶναί φασι τοὺς Σόλωνος καὶ Λυκούργου νόμους. VI 176, 24 (Ῥωμαϊκή). V 374, 23 ὅταν δὲ τύχωσι τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης ἐλευθερίας. V 198, 9 τοῦτ' εἶναι καθ' αὑτὸ νίκης καὶ ἐλευθερίας καὶ πάσης ἄμεινον εὐτυχίας.

ἐλευθεριάζειν. II 199, 11 ἐλευθεριάζοντι καὶ καθαρῷ χρῆσθαι λογισμῷ.

ἐλευθέριος. VI 64, 17 (εὐκολία). VI 216, 5 (ἤθη). IV 128, 11 (θεός). VI 195, 29 (φρόνημα). IV 70, 15 (φωναί).

ἐλευθεροποιός. III 155, 9 δημιουργός. II 226, 25. III 43, 5 θεός.

ἐλεύθερος. II 223, 16. III 186, 11 (ἀγαθά). II 189, 26 (ἀήρ). I 125, 12 (αἴσθησις). IV 83, 14 (ἀνήρ). II 67, 18 (ἄνθρωπος). I 133, 2 τὸ ἀστεῖον. VI 1, 7 sqq. 17, 5. 18, 7 ὁ ἀστεῖος. VI 39, 6 μήτε (τινὰ) τῶν ἀφρόνων ἐλεύθερον. VI 153, 2 (βίος). II 110, 2 ὁ . . . γαυριῶν. V 218, 22 (γνώμη). III 155, 9 δημιουργός. IV 75, 14 ὁ δῆμος. IV 55, 13 (διάνοια). III 78, 14 (δυνάμεις). VI 38, 11 (ἔδαφος). II 194, 6 (ἐθελοδοῦλοι). VI 42, 10 ἤθη. V 334, 13 (Θάμαρ) ἐλευθέρα καὶ ἐξ ἐλευθέρων. III 43, 5 ὁ μόνος ἀψευδῶς . . . θεός. I 110, 9 (κινήματα ἐν ψυχῇ). I 157, 33 (λογισμοί). VI 134, 24 (μάστιγες). II 183, 10 (νοῦς). VI 40, 6 ὄνομα. II 281, 15. IV 9, 11. 16, 14. V 274, 18 (ὁρμαί). VI 40, 12 τὸ πλήρωμα. I 262, 10 (τὸ καρτερίας πνεῦμα). VI 13, 13 (πόλεις). II 80, 25 (προαίρεσις). III 113, 6 (Ῥαχὴλ καὶ Λεία). II 30, 18 ὁ σοφὸς μόνος. VI 12, 11. 29, 1 (ὁ σπουδαῖος). VI 14, 16 sq. 15, 4 (οἱ σπουδαῖοι). VI 5, 5 οὐκ ἄρ' εἰσί τινες τῶν φαύλων. II 226, 24 (ὁ φίλος θεοῦ) μόνος. VI 12, 12 (οἱ φίλοι τοῦ θεοῦ). VI 18, 14. 34, 9 sq. (φρόνημα). III 271, 27 φρονήματα. II 147, 11. III 297, 23 (φύσις). VI 32, 16 (χρεῖαι opp. δουλικαί). I 118, 3. III 243, 24. V 237, 2. 254, 1. VI 12, 4 (ψυχή). III 290, 16 (ψυχῆς μέρος). III 155, 8 (ψυχαί). — VI 5, 17 μόνος ἐ. ὁ μόνῳ θεῷ χρώμενος ἡγεμόνι. VI 13, 15 ὅσοι δὲ μετὰ νόμου ζῶσιν. VI 18, 13 οἱ . . . ἡγεμόνι μόνῳ θεῷ χρώμενοι καὶ κατὰ νόμον . . . ζῶντες. VI 11, 9 οὓς οἱ τῆς φύσεως νόμοι . . . γράφουσιν ἐλευθέρους. VI 33, 16 τοὺς δὲ σοφίας ἀκράτου σπάσαντας οὐκ εὐθὺς ἐλευθέρους εἶναι. VI 17, 4 πάντα δρᾶν καὶ ζῆν ὡς βούλεται· ᾧ δὲ ταῦτ' ἔξεστιν, ἐ. ἂν εἴη. I 156, 16 οἷς νόμος ἐστὶ μηδένα ἐλεύθερον ποιεῖν. IV 129, 6 ἃ μόνα σχεδὸν ἐξ ἁπάντων ἐλεύθερα ἡ φύσις ἀνῆκε. — II 107, 18 τὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερον. VI 35, 12 τὸ ἐλεύθερον καὶ εὐγενὲς καὶ φύσει βασιλικόν. III 280, 20 τὰ φύσει ἐλεύθερα. — V 169, 1 cf. 107, 4. VI 5, 12 (ὁ ἐ.). IV

71, 18 (ἐ. coni. ἀστός). V 25, 9 (coni. ἄφετος). I 189, 20. III 206, 6. IV 75, 10 (opp. οἰκέτης). III 267, 6. VI 23, 3. 39, 22. 69, 3 (opp. δοῦλος). VI 13, 6 δοῦλον ἢ μόνον ἐλεύθερον εἶναι νομίζειν. VI 7, 14 φιλόσοφος εὐθύς ἐστι καὶ ἐ. V 204, 19 ἐλευθέρου ὀφθαλμὸν ἐκκόψας. V 106, 5 ἓξ ἔτη δουλευέτω, τῷ δε ἑβδόμῳ προῖκα ἐ. ἀφιέσθω. V 198, 2 ἐλευθέρας τρόπον καὶ τῷ ὄντι ἀστῆς. I 212, 9 (ἡ ἀρετὴ) ἐλευθέρας καὶ ἀστῆς προσφερομένη πάντα. V 169, 9 ταῖς ἐλευθέραις ὡς θεραπαίναις χρώμενος. IV 4, 21. 105, 8. 153, 3. V 95, 8. 212, 21. 213, 21. 302, 7. 320, 14. 368, 7. VI 10, 15. 15, 2 (οἱ ἐλεύθεροι). II 208, 2. VI 44, 11 (opp. οἰκέται). VI 65, 8 οἱ τυχόντες ἐλεύθεροι. VI 33, 6 ὑμεῖς ... ἐλεύθεροι τὴν ... ὁδὸν περαιώσεσθε. IV 285, 4 οὐ πρὸς ἐλευθέρων μόνον. VI 65, 2 ἡ (sc. φύσις) ... ἐλευθέρους ἅπαντας γεγέννηκεν. V 224, 12 (coni. ἀνδράποδες). V 188, 19 ἐπ' ἐλευθέροις καὶ ἀστοῖς. III 305, 13 cf. VI 26, 5 ὡς αὐτόνομοι καὶ ἐλεύθεροι. I 110, 6. IV 25, 17. 128, 10. 205, 4. 211, 15. V 103, 13. 301, 13. 302, 4. 303, 5. 317, 7 (coni. vel opp. δοῦλοι). III 268, 24 opp. κενῆς δόξης . . . δοῦλοι. VI 65, 5 δοῦλος . . . οὐδείς, ἐλεύθεροι δὲ ὑπηρετοῦσι. II 180, 20 (coni. εὐγενεῖς). V 103, 2. 9 (opp. θεράποντες). V 201, 13 ἐάν τις . . . ὀφθαλμὸν οἰκέτου ἢ θεραπαίνης ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἀφιέτω.

ἐλευθεροστομεῖν. III 2, 13 τὸν τοῦ θεοῦ δοῦλον ἐ. πρὸς τὸν ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ παντὸς ἡγεμόνα. VI 28, 21 τὸ δὲ . . . ἐ. εὐγενέσιν ἁρμόττον. III 274, 14 ἡ ψυχὴ . . . ἐλευθεροστομείτω φάσκουσα. II 291, 3 φίλων . . . τοῦτ' ἐστὶν ἔργον ἐ. ἄνευ τοῦ κακονοεῖν. VI 42, 4 τοὺς . . . παλαιοδούλους . . . μετὰ πάσης ἀδείας ἐλευθεροστομοῦντας.

ἐλευθεροῦν. I 249, 3 ἐλευθερῶσαι τὴν ψυχὴν ἀνηνύτου καὶ ἀτελοῦς φροντίδος. I 118, 1 εἰ γὰρ ἐξαπέστειλας καὶ ἠλευθέρους τὴν ψυχήν. II 67, 9 ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ . . . κατηγορίας ἂν δεόντως τυγχάνοι, ὅτι τὸν ἐλευθερώσαντα οὐ περιέπει. II 67, 8 ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ . . . ὡς οἵόν τε ἦν ἐλευθερωθεῖσα. II 274, 30 ὁ νοῦς . . . ὥσπερ τῶν ἑκουσίων ἠλευθέρωται. III 16, 12 (ὁ λογισμὸς) ἐλευθερωθείς. V 206, 12 ἐλευθερούτω τὸν ἀδικηθέντα. VI 184, 15 αἰχμάλωτοι . . . ἠλευθερώθησαν. V 205, 12 οὐ μόνον ἐλευθερωθεὶς ἀλλὰ καὶ ἀργαλέον . . . δεσπότην ἐκφυγών. VI 44, 1 δεσποτικῆς κτήσεως ἐλευθερωθῆναι. I 253, 13 (τὰς πόλεις τῶν Λευιτῶν) ἀεὶ μὲν τρέπεσθαι, ἀεὶ δὲ ἐλευθεροῦσθαι. III 283, 22 ὅτε μάλιστα ἠλευθερῶσθαι δοκεῖ V 374, 20 ὥσπερ . . . ἡμέρᾳ μιᾷ πάντες ἐλευθερωθήσονται. V 106, 10 ἵνα . . . μὴ ἀγανακτῇ μέλλοντος ἐλευθεροῦσθαι.

ἐλέφας. V 356, 2 τὰ παρ' Ἰνδοῖς, ἐλέφαντές τε καὶ τίγρεις. VI 112, 11 ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους τῶν ἐλεφάντων. VI 58, 19 ἐλέφαντος κατεσκευασμένα. VI 112, 2 τὰ μέγιστα τῶν ζῴων. II 35, 15 πρὸς ταύρου δύναμιν ἢ ἐλέφαντος. III 186, 26 (ὕλη).

ἐλλάμπειν. II 56, 9 ἐλλάμπουσι τῇ ψυχῇ καθαραὶ φρονήσεως αὐγαί.

ἐλλάς. v. Ἑλλάς in indice nominum.

ἐλλείπειν. I 43, 19 τὸ ἐλλειφθὲν . . . στοιχεῖον. I 211, 12 ἐλλείψει δὲ οὐδὲν ὧν ἂν ἐπιθυμήσῃς.

ἔλλειψις. I 206, 2 θεὸς δὲ ἔλλειψιν ἢ πρόσθεσιν οὐκ ἀνέχεται. V 247, 10 ὁδὸν τὴν μέσην, ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως οὖσαν μεθόριον. II 90, 14 αἱ γὰρ ἐφ' ἑκάτερα ἐκτροπαὶ . . . ἐλλείψεις πρὸς ἄνεσιν ἔχουσαι ὑπαίτιοι. II 296, 20 ὁ γήινος Ἐδώμ . . . ἐλλείψεσι καὶ ἐνδείαις χρώμενος.

ἐλληνικός. v. Ἑλληνικός in indice nominum.

ἐλλιπής. III 103, 5 (ὄνομα) ἐν λόγῳ. IV 12, 1 ὁ δὲ ἐλπίζων (i. e. Enos).

ἐλλόγιμος. I 43, 10 (ἁρμονίαι). IV 183, 18 (προφῆται). — V 361, 20 (coni. δόκιμος).

ἐλπίζειν. I 289, 14 τὸ ἐ. (σοφοῦ ἴδιον). V 339, 7 ὃς ἂν μὴ ἐπὶ θεὸν ἐλπίζῃ. IV 3, 10 οὗτος ἤλπισεν ἐπὶ τὸν τῶν ὅλων πατέρα. I 289, 20 ὡς τῶν μὴ ἐλπιζόντων ἐπὶ θεὸν λογικῆς φύσεως οὐ μεμοιραμένων. I 290, 5 διάθεσις ψυχῆς ἐπὶ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐλπιζούσης. III 146, 1 οὐ γὰρ ἤλπισε δυνήσεσθαι γνῶναι. I 294, 16 Μωυσῆς . . . ἐλπίσας ἱκέτης . . . ἔσεσθαι τέλειος θεοῦ. II 306, 21 ἐλπίσας τὸν . . . πατέρα τῶν ὅλων κατανοῆσαι. V 140, 27 ἅπερ οὐκ ἐλπίσασιν ἡμῖν ἔδωκας. III 304, 8 ἐλπίσαντας αὐτοὺς εἰς οὐρανὸν ταῖς ἐπινοίαις ἀναδραμεῖσθαι. II 72, 2 τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἤλπισε ἐκκόψαι δυνήσεσθαι. II 49, 12 τοῖς δὲ οὐδὲ μικρὰν ἰσχὺν ἐλπίσασι μεγίστη προσεγένετο εὐτονία. I 234, 12 ὅταν γε μὴ προϊδομένοις μηδὲ ἐλπίσασι φέγγος αἰφνίδιον ἐπιλάμψῃ τὸ αὐτομαθοῦς σοφίας. I 188, 21 καί τις λαφυραγωγήσειν ἐλπίσας. I 149, 2 δύσελπις μὲν ⟨γίνεται⟩, εἰ νῦν μόνον ἀλλὰ μὴ καὶ αὖθις ἐλπίζει. I 132, 14 ἐλπίζομεν πλουτήσειν. I 131, 27 τῷ Ἀβραὰμ οὐκ ἐλπίσαντι, ὅτι . . . IV 91, 11 χρηστὰ ἔλπιζε. V 135, 8 χρηστὰ ἐλπίζοντες. I 15, 3 ἐλπιζέτωσαν ὅτι καὶ αὖθις οἴσει (ἡ γῆ). III 264, 7 βιώσεσθαι τὸν αἰῶνα ἐλπίζει. IV 29, 18 τυχεῖν ἀγαθῶν ἐλπίζουσιν. V 359, 10 τὰ μὲν συγκο-

μίζειν, τὰ δὲ ἐ. V 167, 12 γένεσιν τέκνων ἐλπιζέτω. V 375, 21 ὃν παισὶ . . . ἀπολείψειν ἤλπισαν. III 184, 11 μέλλοντος δὲ ἐλπίζομεν. III 285, 20 (συμποσίων) ἀγαθὰ ἐλπιζόντων. IV 272, 9 ἐκ τῶν χορηγιῶν, ἃς ἐξ ἀπόρων ἔσχον οὐκ ἐλπίσαντες. III 302, 25 ἐλπίσαντες τὸ ὁρατικὸν πηρῶσαι γένος. IV 11, 23 ὁ ἐλπίζων (int. Enos).

ἐλπίζεσθαι. I 132, 7 (ἡ χαρὰ) καὶ ὅταν ἐλπίζηται προγανοῖ. I 132, 17 ἡ χαρὰ οὐ παροῦσα μόνον ἀλλὰ καὶ ἐλπιζομένη. III 10, 8 sq. cf. 157, 16 (ὁ ἐλπιζόμενος). III 224, 9 τὰ ἐλπιζόμενα coni. τὰ πραχθέντα. I 223, 11 ἡ δὲ πρόσταξις τυχόντα τῶν ἐλπισθέντων στεφανῶσαι θεόν. II 21, 7 τῷ τὰ ἐλπισθέντα τελεσφορήσαντι. III 141, 9 τῆς ἀδίκως ἐλπισθείσης εὐπραγίας ἐσφάλησαν. III 183, 29 ἐλπιζομένου γὰρ τἀγαθοῦ.

ἐλπίς. III 184, 14. cf. 220, 11. V 373, 24 χαρὰ πρὸ χαρᾶς. I 290, 5 ἀστεῖοι . . . χαρὰν καὶ ἐλπίδα κλῆρον λαχόντες εὐδαίμονα. IV 105, 18 ἐπὶ τοῖς παρ' ἐλπίδας ἀγαθοῖς ἅπασι χαίροντες. III 184, 15 ὃ . . . πρὸς λύπην φόβος, τοῦτο πρὸς χαρὰν ἐ. IV 4, 14 sq. ἐλπίδα φόβῳ καὶ φόβον ἐλπίδι (ἐχθρόν). IV 65, 16 ἐλέῳ καὶ ἐλπίδι. I 98, 30 (ἡ αἴσθησις) οὐδ' ἀνάλογόν τι πάσχει προσδοκίᾳ ἢ ἐλπίδι. IV 4, 25 δευτέραν δ' ἔλαχε τάξιν μετὰ τὴν ἐλπίδα ἡ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτανομένοις μετάνοια. V 338, 11 ἡ πηγὴ τῶν βίων. IV 3, 9 τὸ οἰκειότατον ἀνθρωπίνης ψυχῆς. VI 191, 24 ἐλπίδων εἰσὶ πλήρεις οἱ ὄντως εὐγενεῖς. I 285, 22 τὴν τροφὴν φιλαρέτων ψυχῶν ἐλπίδα. VI 158, 25 ἡ (sc. νόσος) δὲ τῶν πανταχοῦ πάντων, ψυχικῆς ἀσθενείας, εἰρήνης, ἐλπίδων κτλ. IV 85, 8 τρέφει γὰρ ἐν τοῖς μάλιστα ἐ. IV 3, 1 ἀρχὴ μετουσίας ἀγαθῶν ἐστιν ἐ. V 75, 1 τῆς μεγίστης ἐλπίδος οὐκ ἀμοιροῦσι, τοῦ θεοῦ. V 338, 25 ὁ ἀναθεὶς τὴν ἐλπίδα θεῷ. VI 38, 13 ἐλπίδος μείζων κατόρθωσις. II 7, 2 ἐπιθυμίαν ἐλπίδος ἀντικαταλλαξάμενος. V 369, 15 ἀτελεῖς γὰρ αἱ τῶν σπουδαζομένων ἐλπίδες ἔσονται. V 371, 4 πονηρῶν δὲ ἀνθρώπων ἀτελεῖς ἐλπίδες. V 338, 20 τὰ ἐλπίδος σπέρματα. — III 184, 18 τοῦ μέλλοντος ἀγαθοῦ. II 7, 3 cf. VI 171, 5 (τῶν) ἀγαθῶν. II 150, 26 ἀγαθῶν κτήσεως. V 245, 6 ἀτελεῖς ἐλπίδας μειζόνων ἀγαθῶν κτήσεως. V 284, 19 τοῦ μέλλειν ἀθανατίζεσθαι. III 131, 14 ἀμνηστίας. III 184, 23 τῆς ἀπολαύσεως. IV 295, 8 βελτιώσεως. II 282, 6 θεωρητικοῦ . . . βίου. V 338, 15 βραβείων καὶ στεφάνων. V 308, 7 τοῦ γενήσεσθαι ζῷα. VI 215, 21 τοῦ δεθῆναί ποτε αὖθις. V 338, 13 δόξης. V 353, 13 αἱ τοῦ ἔθνους ἐλπίδες. IV 167, 1. V 161, 14 ἐλευθερίας. I 54, 8 τῆς εἰσαῦθις ἐπανόδου. V 338, 16 εὐδαιμονίας. IV 290, 2 τοῦ παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμεῖν. V 316, 6 τῆς εἰς τὸ μέλλειν εὐκαρπίας. V 338, 13 εὐπλοίας. V 20, 10 αἱ τῶν εὐσεβούντων ἐλπίδες. IV 156, 9 ἀπὸ τῶν θεμένων. VI 192, 1 ἐπὶ τὸν σωτῆρα θεόν. V 317, 14 θεραπείας. III 73, 11 τοῦ θύσειν τοὺς γάμους. V 338, 10 κέρδους. VI 58, 11 περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον μέθης. II 298, 30 τῶν μελλόντων. VI 192, 4 μεταβολῆς. V 290, 6 ἐπὶ τῷ μισθῷ. V 215, 18 τοῦ νικᾶν. V 298, 1. VI 32, 1 νίκης. VI 220, 22 τῆς Γερμανικῆς νίκης. IV 297, 19 ἐπὶ γνησίοις παισίν. IV 152, 16 τῆς παραμυθίας. III 183, 20 τοῦ πέτεσθαι δυνήσεσθαι. V 330, 9 τοῦ πληθῦναι τὸ γένος. IV 71, 12 ταῖς ἐλπίσι τοῦ πριαμένου. V 366, 9 συγκομιδῆς. V 227, 17 συλλήψεως. III 253, 18 θείας συμμαχίας. V 182, 9. VI 215, 22 σωτηρίας. II 175, 2 εἰς σωτηρίαν (χρηστή). II 292, 13 εἰς παντελῆ σωτηρίαν. V 159, 17 τέκνων. V 153, 4 ἐπὶ τέκνοις. V 256, 17 ἐπὶ τέκνων σπορᾷ γνησίων. III 70, 20 τελειώσεως. III 292, 9 τῶν μελλόντων (τερπνῶν). VI 187, 23 ἐπὶ τιμαῖς. — II 49, 28 (ἀβέβαιος). VI 140, 6 (ἀβέβαιοι). V 135, 23. VI 191, 25 (ἀγαθαί). I 177, 12. V 103, 11 (ἀμείνους). III 61, 20 (ἀτελής). V 274, 7 (ἀτελεῖς). VI 219, 3 (χαλαί). IV 167, 9 (κεναί). IV 183, 24 ταῖς μελλούσαις ἐλπίσι. VI 122, 17 (οἰκεῖαι). VI 183, 25 σωτήριος. II 276, 26. IV 12, 23. V 124, 14. 151, 18. 213, 13. 302, 9. 337, 8. VI 152, 4 (χρηστή). I 156, 17. 195, 20. II 261, 7. 292, 6. III 274, 6. IV 3, 7. 4, 21. 58, 19. 80, 24. 95, 16. V 18, 6. 132, 12. 286, 14. VI 142, 26. 213, 21 (χρησταί). — V 339, 8 μετὰ δὲ τὴν ἐλπίδος νίκην. III 203, 2 ἐλπίδας μείζους καὶ πλείους δωρεὰς προὔθηκε. III 249, 11 τὸ ὅλον εἰκάζων ἀναλογίας ἐλπίδι. V 373, 23 ἡ προσδοκία τῆς γενέσεως ἐλπίδι προγανοῦσα τὴν ἀσθένειαν. IV 127, 16 γεγονὼς ἐλπίσι ταῖς ἁπάντων διάδοχος. VI 138, 18 ὡς ἤδη ταῖς ἐλπίσι παρανεγνωσμένου Γαΐῳ τοῦ ψηφίσματος. VI 123, 10 τὴν λοιπὴν ἐλπίδα . . . ἀπεγνώκει. III 195, 12 ἐλπίδος ἀπογνώσει τῆς ἀμείνονος. VI 124, 9 ἔρρει δὲ καὶ ἡ μετ' ἐκεῖνον ἐ. V 274, 13 ὅσον οὔπω τῇ ἐλπίδι νομίζοντες εἰς τὸν ἑκάστου τῆς χρήσεως ἀφῖχθαι καιρόν. IV 173, 17 ὧν τῆς ἐλπίδος μὴ διαμάρτοιμεν.

V 248, 16 οἷς πρὸς τὸ μηδὲν ἀνήκεστον παθεῖν μία ἐ. ὁ δικαστής. VI 139, 6 τοῦ μὴ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. V 216, 12 ψεύσας μὲν ἐλπίδος τὸν ἐπιτρέψαντα. IV 264, 2 σφαλέντες τῆς ἐλπίδος. V 314, 11 δι' ἐλπίδα καταλλαγῶν. VI 200, 14 μὴ ἀποκόψῃς τὰς ἀμείνους ἐλπίδας μυριάδων τοσούτων. V 370, 19 ἐλπίδος ἀπάτῃ. II 180, 24 ἐπειδὰν δέ τινος τῶν εἰρημένων ἐ. ἢ ἐλπίδος αὐτὸ μόνον αὔρα βραχεῖα καταπνεύσῃ. IV 133, 4 τὰ συμβάντα παρ' ἐλπίδα. V 352, 14 τῆς ἐλπίδος ἐκτετμημένης αὐτῷ. III 184, 10 προσδοκωμένῳ (ἀγαθῷ) δὲ ἐ. (συνομαρτεῖ). — III 183, 4. 303, 14. IV 25, 20. 114, 15. 259, 20. 261, 24. VI 70, 4 ἐλπίδος (μείζων). IV 56, 2 ἆθλον καλοκἀγαθίας ἐλπίδος πάσης τελειότερον. — IV 112, 2. 164, 3. 165, 6. 180, 6 παρ' ἐλπίδα. IV 63, 22. 188, 3. VI 143, 3 παρ' ἐλπίδας. IV 135, 18 παρὰ τὰς ἁπάντων ἐλπίδας. IV 4, 17 περὶ ἐλπίδος. — I 252, 3. II 249, 3. IV 83, 4. 203, 16. V 145, 1 ἐ. ἐστιν vel sc. ἐστιν. IV 116, 16 ἐ. ἦν. I 28, 14 ἐ. ἂν ἦν.

All: I 289, 15. 18 τὸν γὰρ τοῦ Σὴθ υἱὸν ὄνομα Ἐνὼς — ἑρμηνεύεται δὲ ⟨ἄνθρωπος⟩ — *** ἐλπίς. IV 3, 3 cf. 18 τὸν πρῶτον ἐλπίδος ἐραστὴν προσεῖπεν „ἄνθρωπον". III 281, 21 (ἡ Μωυσέως ἀδελφή).

ἐμβάλλειν. I 179, 8 τὴν δεξιὰν ἐμβαλεῖς ἡμῖν. II 34, 23 καθάπερ ἥδυσμα ξύλον γλυκαῖνον εἰς τὴν ψυχὴν ἐνέβαλε. II 114, 10 οὗτοι χαλινὸν ταῖς ἀλόγοις δυνάμεσιν ἐμβαλόντες αὐτῶν.

ἐμβλέπειν. II 215, 18 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) σύνεσιν καὶ φρόνησιν αὐτὴν ἐμβλέπον. III 281, 23 τὴν Μωυσέως ἀδελφὴν ... πρὸς τὸ τοῦ βίου δήπου τέλος ἐμβλέπουσαν. III 262, 15 τοῖς ἐγρηγορόσι παντελῶς καὶ τρανῶς ἐμβλέπουσιν. I 210, 4 (ἡ ἡδονὴ) θράσος μετ' ἀναισχυντίας ἐμβλέπουσα. I 265, 27 (φιλάρετοι) λιμὸν ὑπ' ἀσιτίας ἐμβλέποντες.

ἐμβοᾶν. III 16, 7 „φωνὴ θεοῦ ..." ὥσπερ εὐτόνως ἐμβοήσαντος.

ἐμβριθής. V 125, 21 (ἔλεγχοι). V 145, 22. 337, 4 (νουθεσίαι). — VI 121, 11 ἐμβριθῶς. V 143, 8. 270, 10 ἐμβριθέστερον.

ἔμβρυον. III 100, 7.

ἐμμανής. IV 64, 20 καθάπερ ἐ. ἐφέρετο.

ἐμμέθοδον. VI 113, 1.

ἐμμέλεια. I 96, 5 φωνῆς. I 57, 19 φωνῶν. VI 163, 16 κιθαρῳδῶν ἢ χορῶν. — V 239, 18 βίου.

ἐμμελετᾶν. III 95, 7 οἷς ἐμμελετῶν καὶ ἐνασκούμενος. V 247, 14 ἐμμελετῶντες ἀεὶ τοῖς νόμοις. V 241, 1 τὴν ψυχὴν ... ἐμμελετῶσαν αὐτῆς τοῖς ἀιδίοις δόγμασι.

ἐμμελής. VI 61, 9 (διαγωγή). II 165, 10 εἴ τι τῆς διανοίας ... ὅσον ἐμμελὲς αὐτῆς. I 237, 2 διαιρέσεις. VI 69, 4 ἡγεμὼν δὲ καὶ ἔξαρχος ... ἐντιμότατός τε καὶ ἐμμελέστατος. IV 18, 12 (κίνησις). I 211, 5 κλάσεις ἐμμελέσταται φωνῆς. II 23, 19 ὁ λόγος. III 87, 5 μουσική coni. εὔρυθμος, εὐάρμοστος. I 176, 13 περιπολήσεις. II 240, 8 ἐμμελὲς ἢ ἀπῳδὸν οὐδὲν οὔτε ῥῆμα εἰπόντες οὔτ' ἔργον διαπραξάμενοι. II 303, 8 (συμφωνία τοῦ παντός). III 45, 22 (σύνθεσις). I 125, 26. II 61, 17. III 210, 24 (φωνή). IV 34, 6 (φωναί). I 105, 12 ζῴων ἀλόγων ἐμμελεῖς φωναί. I 18, 3 cf. II 304, 14. III 21, 7. V 202, 15 (χορεῖαι) τε πάντων (ἀστέρων). II 288, 26 χορός. — IV 211, 16 τὸ μὲν πρότερον ... τυραννικὸν ..., τὸ δ' ὕστερον ἐμμελές. — I 135, 6. II 61, 14 111, 12. 159, 14. 236, 10 ἐμμελῶς.

ἐμπαθής. II 168, 9 τὸν μὲν πάθεσι κεχρημένον ἐμπαθέστερον.

ἐμπειρία. V 18, 14 δημιουργῶν. III 249, 16 παρὰ ποιηταῖς. I 80, 8 ἐμπειρίᾳ καὶ ἀρετῇ διασῴζεσθαι. III 116, 10 οἱ δὲ ἐμπειρίᾳ καὶ τὰς σφαλερὰς νόσους ἀπέφυγον. II 245, 18 τὴν σὺν ἐμπειρίᾳ χρῆσίν τε καὶ ἀπόλαυσιν. I 282, 5 τὴν ἄνευ ἐμπειρίας ... ὑπηρεσίαν. II 222, 17 τὴν ἐν ἑκάστοις ἐμπειρίαν καὶ ἐπιστήμην ἀνειληφότες. VI 121, 1 πρὸς πάντα ... φθάνοντος αὐτοῦ ταῖς ἐμπειρίαις. V 286, 6 οἱ δ' ὡς ἔφοροι θεασάμενοι κατὰ τὴν σφῶν ἐμπειρίαν. V 278, 2 ἐμπειρίαις ἅμα καὶ εὐτολμίαις χρώμενοι. IV 174, 18 ἀμάχους ῥώμας εὐεξίαις, τόλμαις, ἐμπειρίαις ... κατακρατεῖν.

ἐμπειροπόλεμος. II 127, 18 (σοφισταί).

ἔμπειρος. II 95, 15 γεωργὸς δὲ τὸ μὴ ἰδιώτης ἀλλ' ἔ. εἶναι. I 228, 9 (Ἰακὼβ) πολλῶν ... πραγμάτων. VI 125, 3 (κυβερνῆται). VI 15, 4 τῶν βιωτικῶν ἄπειροι μὲν οἱ φαῦλοι, ἐμπειρότατοι δ' οἱ σοφοί. VI 14, 14 οἱ δὲ σπουδαῖοι. II 47, 3 (οἱ φοιτηταὶ καὶ γνώριμοι). — I 283, 11 τέχνης γὰρ ἔ. γεωργικῆς ἐστιν. II 283, 9 οὐχ ἕνεκα τοῦ πλειόνων ἔ. γενέσθαι πραγμάτων. VI 54, 9 ὁ ... τῶν δογμάτων ἐμπειρότατος. VI 15, 2 τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀπείροις πρὸς ἐμπείρους. VI 14, 13 τοῖς ἐμπείροις τῶν βιωτικῶν. V 102, 5 τις τῶν ἐμπειροτάτων. VI 23, 20 ἕτερος δὲ τῶν ἐμπειροτάτων. III 262, 26 γεωργίας ἐμπειροτάτων τὸ ἐπιτήδευμα.

ἐμπεριπατεῖν. II 116, 7 ἐμπεριπατοῦσι ... τῇ ὁδῷ ταύτῃ. II 91, 2 ὁδοὶ πᾶσαι, αἷς ... ψυχαῖς κινήσεσιν ... ἐ. III 236, 18 sqq. ταῖς ... διανοίαις ... ὁ τῶν

ὅλων ἡγεμὼν ἐμπεριπατεῖ. V 364, 16 ᾧ φησιν ὁ προφήτης τὸν θεὸν „ἐ.“ οἷα βασιλείῳ. I 259, 5 ᾗ (sc. ψυχῇ) δ' ἐμπεριπατεῖ ὁ θεός. III 298, 13 ᾗ (sc. ψυχῇ τοῦ σοφοῦ) λέγεται καὶ ἐ. ὁ θεός. III 202, 15 (ὁ θεὸς) ἀρετώσαις ἐμπεριπατεῖ ψυχαῖς. II 27, 5 οἷς μὲν ὁ ψυχῆς βίος τετίμηται, λόγος θεῖος ἐνοικεῖ καὶ ἐμπεριπατεῖ. II 283, 13 ὅταν ... τοῖς τοῦ πανηγεμόνος ἐμπεριπατῇ πράγμασιν ὁ νοῦς. II 58, 17 τὸν ... τοῖς ἀδύτοις αὐτῆς (sc. διανοίας) ἐμπεριπατοῦντα. II 171, 24 ἐνσχολάζει καὶ ἐμπεριπατεῖ τῇ ψυχῇ φρόνησις.

ἐμπηδᾶν. I 91, 7 ἐ. φασιν αὐτήν (sc. καρδίαν).

ἐμπιπλάναι. I 72, 18 ἥλιος τὸν ζόφον τοῦ ἀέρος φωτὸς ἐνέπλησεν. I 216, 11 ὅτι (ἥλιος ἢ σελήνη) τὸν σύμπαντα κόσμον ... φωτὸς ἐμπιπλᾶσιν. I 152, 22 ὁ τρέφων ... (με) μέχρι τελείου φωτὸς αὐτὸς ἐμπλήσει. I 280, 17 τὸ γοῦν σῶμα ... ἄσης καὶ ἀδημονίας αὐτὸν (sc. νοῦν) ἐνέπλησεν. — I 96, 7 ὅταν ἡ γεῦσις ... ἐμπιπλῆται τῶν γαστρὸς ἡδονῶν. I 284, 1 ἄνθρωπος ἐσθίων μὲν ἢ πίνων ἀεί, ἐμπιπλάμενος δὲ μηδέποτε. II 308, 24 ἑκάστη (sc. αἴσθησις) τῶν οἰκείων ἀνεπισχέτως ἐμπιπλαμένη II 88, 17 (ψυχὴ) θέας γὰρ ἐμπιπλαμένη τῶν γνησίων καὶ ἀφθάρτων ἀγαθῶν. III 215, 10 μήπω ἱκανὸς ὢν ἐμπίπλασθαι φρονήσεως. III 217, 20 σωτηρίου καὶ ἡδίστης ἐμπίπλασθαι τροφῆς. III 25, 17 ὑπὸ δὲ ἀκράτορος τῆς ἐπιθυμίας μηδέποτε ἐμπλησθῆναι.

ἐμπιπράναι. I 163, 9 ἐμπίπραται φλεγόμενος ὁ νοῦς. II 287, 27 οὐχ ἑκάστη τῶν τοῦ ἄφρονος αἰσθήσεων ... ἐμπίπρησι τὸν νοῦν. I 168, 16 τὸ πῦρ ἐξελθόν, ἡ ἄλογος ὁρμή, οὐκ ἐμπίπρησι τὰς ἀκάνθας. V 75, 12 τὰ τέκνα πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐ. δι' ἔθους ἐστίν. II 259, 11 τοὺς ... ἀνθρώπους οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ἐμπεπρῆσθαι κεραυνωθέντας.

ἔμπλεος. I 247, 9 (δῶρα).

ἐμπνεῖν. I 69, 9—71, 1 εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐμπνεύσειεν αὐτῷ δύναμιν ἀληθινῆς ζωῆς. I 48, 15 τὸν ἄνθρωπον ἐμπνευσθέντα εἰς τὸ πρόσωπον. V 329, 4 ἐμπνεύσαντος θεοῦ τῆς ἰδίας δυνάμεως. I 278, 1 (ὁ θεὸς) ἄνωθεν ἐνέπνει τῆς ἰδίου θειότητος. II 288, 28 τὰ μὲν ἐνδόσιμα τῶν νοημάτων ἐμπνεόντων. IV 180, 18 (ὁ θεὸς) θάρσος ἐμπνεύσας. III 274, 8 ζώντων, ὄντων, ἰσχυόντων, ἐμπνεόντων ἡμῶν. III 236, 17 ψυχὴν σωτήριον [ἐμ-]πνέοντες ἀναζωῶσι. I 43, 16 (τὰ φωνήεντα) ἐμπνέοντα τῆς ἰδίας δυνάμεως.

ἐμπορικός. I 178, 7 (βίος).

ἐμπρεπής. II 105, 21 τὸ ᾆσμα παντὶ φιλοθέῳ. III 45, 27 βίος ... κόσμῳ. II 168, 1 ἔργον σοφῷ. III 170, 22 (θεῷ) τὸ ἔργον. II 86, 8 ὀνόματα. II 97, 3 (τροφαὶ) κατ' ἀνδράσιν. — I 52, 1. 266, 10. II 193, 14. 263, 1. 267, 11. III 3, 5. 95 11. 100, 22. 240, 7. 271, 12. IV 307. 14. V 199, 13. VI 85, 20 ἐμπρεπές (sc. ἐστιν). II 263, 24 ἐμπρεπὲς ... εἶναι. II 264, 1. III 302, 15 ἐμπρεπέστατον (sc. ἐστίν). III 200, 19 τί γὰρ ἐμπρεπέστατον.

ἔμπρησις. I 163, 1 ἣ γίνεται διὰ τῶν αἰσθήσεων. VI 117, 20 ὅταν ... ἔ. καταλαμβάνῃ (int. τοῦ κόσμου).

ἐμπρόθεσμος. IV 254, 4. VI 139, 27.

ἐμπύρευμα. II 292, 2 μικρὸν δέ τι λείψανον ἀρετῆς ὥσπερ ἐ. III 9, 21 σπερμάτων καὶ ἐμπυρευμάτων ὑποτυφομένων. I 252, 2 τοῦτο (sc. ὑγείας σπέρμα) ὥσπερ ἐ. πάσαις ἐπιμελείαις ζωπυρητέον. V 133, 23 μηδὲν ἐ. καρπῶν φθορᾶς ἐάσας ζωπυρηθῆναι. V 160, 14 τῆς ἄρρενος γενεᾶς. IV 215, 17 τοῦ ζῴων ἀρίστου γένους ἀνθρώπων. V 125, 2 τῆς σεμνῆς καὶ αὐστηρᾶς διαίτης. V 103, 11 ἐλευθερίας. IV 87, 1 καλοκἀγαθίας. V 98, 4 σοφίας. III 306, 7 τὰ τῆς ὑγείας ἐμπυρεύματα.

ἐμφαίνεσθαι. I 226, 10 (ὁ θεὸς) ἐν αὐταῖς
× (sc. δυνάμεσιν) ἐμφαινόμενος. I 276, 16 τὰ δ' ἐμφαινόμενα νοήματα. II 265, 29 τὰς ἐμφαινομένας δυνάμεις. I 177, 9 ἐμφαινομένης τῆς ἀγαθότητος.

ἐμφανής. IV 241, 14 (ἀποδείξεις). II 299, 15 δάκρυα. III 279, 16 δύναμις. IV 215, 19 εἰκὼν τῆς ἀοράτου φύσεως. V 24, 4 (εἰκὼν) τοῦ παντός. IV 141, 14 (ἐνάργεια). IV 19, 8 (ὁ θεός). III 294, 5 ἐγὼ (i. e. θεός) ὁ ἐ. I 8, 16 (θεοί). IV 296, 14. 17 πατὴρ καὶ μήτηρ ἐμφανεῖς εἰσι θεοί. V 371, 18 κακώσεις. III 223, 23 sqq. τὰ κεκρυμμένα τῶν ἀδικημάτων ἐμφανῆ γενέσθαι. I 115, 4 οἱ δέ γε σοφοὶ λογισμοί. V 204, 16 ἀφανοῦς ... μίμημα. IV 297, 14 τὸ μῖσος. I 115, 21 Μωυσῆς, ὅτε ἐ. καθίσταται θεῷ. IV 270, 13 ἡ δ' ὀλιγωρία τῶν θείων. II 256, 12 (ὀνόματα). V 375, 1 (ὄψις). VI 136, 16 παρθένοι. VI 166, 22 οὔπω γὰρ ἦν τὸ πεπλασμένον αὐτοῦ καὶ ποικίλον τῶν ἠθῶν ἐμφανές. I 18, 23. V 97, 4 (πίστις). V 120, 5 αἱ πίστεις. IV 185, 1 (πρᾶγμα). I 33, 22 (προνομία). I 113, 7 οἱ σοφοὶ θεῷ. III 242, 1 (τύποι). VI 146, 15 οἱ μὲν ὑπηρετήσαντες ..., ἵνα μετέωροι καὶ ἐμφανεῖς εἶεν. I 115, 17 ἐ. αἰεὶ γίνου θεῷ (ὦ ψυχή). — I 115, 7 τὸν ἐμφανῆ σοι καὶ γνώριμον μετὰ τοῦ φεύγοντός σε. —

V 2, 13 τὸ ἐμφανὲς καὶ ὁρατόν. I 267, 15. II 31, 11. 216, 16. III 221, 13. V 184, 10. 193, 3 εἰς τοὔμφανές. III 117, 17 (τὰ) ἐν ἐμφανεῖ. II 256, 9 τὰ . . . ἐμφανῆ καὶ περίοπτα. II 265, 24 (τὰ ἐμφανῆ καὶ πρόχειρα). I 193, 33 οὐχὶ πρὸ τῶν ἐμφανῶν τὰ ἀφανῆ καταθεᾶσθαι. IV 269, 9 πρὸ τῶν ἐμφανῶν ἔθος τὰ ἀφανῆ ζητεῖν. IV 187, 1 πίστις γὰρ . . . τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ. V 165, 4 ἄνθρωποι μὲν τῶν ἐμφανῶν ἐπιγνώμονες, θεὸς δὲ καὶ τῶν ἀδήλων. III 214, 18 ἠρτημένος δὲ τῶν ἐμφανῶν. IV 302, 21 μακρηγορεῖν . . . περὶ τῶν οὕτως ἐμφανῶν. VI 90, 10. 103, 24 τοῖς οὕτως ἐμφανέσι. — I 44, 19. 295, 7. II 13, 3. 22, 13. 64, 13. IV 136, 13. V 177, 4. 283, 13 ἐμφανῶς. IV 306, 6 ἐμφανέστατα.

ἐμφανίζεσθαι. I 119, 11 ᾗ (sc. ψυχῇ) ὁ θεὸς ἐνεφανίσθη. I 135, 19 μὴ γὰρ ἐμφανισθείης μοι δι' οὐρανοῦ.

ἐμφαντικός. IV 242, 15 αἰτία. II 98, 10 (λόγοι). I 287, 26. II 95, 8 (ὀνόματα). — II 3, 8. 220, 25. IV 209, 10 ἐμφαντικῶς. I 69, 22. 182, 8. II 284, 6. III 289, 29. IV 279, 13 ἐμφαντικώτατα.

ἔμφασις. I 135, 24 τοῦ θεοῦ. I 135, 15 τοῦ ἀγενήτου. I 131, 11 τοῦ ὑψίστου. III 45, 14 ἀέρος. VI 18, 9 τὰς καθόλου τῶν πραγμάτων ἐμφάσεις. I 156, 29 μεγέθους τελείων ἀγαθῶν. I 2, 6 τῶν κολοσσιαίων μεγεθῶν. I 135, 21 αἱ γὰρ ἐν γενητοῖς ἐμφάσεις διαλύονται. III 291, 28 ἐν κατόπτρῳ. IV 239, 11 βραχὺ μὲν τὸ λεχθέν, μεγάλη δ' ἡ ἔ. II 283, 29 γεμόντων πολλῆς ἐμφάσεως . . . ὀνομάτων. III 181, 26 πρὸς ἔμφασιν οἰκειότητος. IV 28, 1 πρὸς ἐναργεστέραν ἔμφασιν. I 24, 10 εἰς ἔμφασιν. III 17, 13 ἐμφάσει τρανῇ παραστῆσαι. V 256, 15 πρὸς ἔμφασιν τρανοτέραν. IV 168, 1 τρανοτέραις ὅπως ἐμφάσεσι παιδευθῶσιν. VI 21, 16 τρανοτέραις ἐμφάσεσιν. I 43, 20 τρανοῦσιν ἔτι μᾶλλον τὴν ἔμφασιν.

ἐμφιλόσοφος. IV 34, 18 δύο (αἰσθήσεις) δ' εἰσὶν ἐμφιλόσοφοι.

ἔμφρων. IV 307, 9 (λογισμός). II 167, 2 (οἱ ἔμφρονες).

ἐμφύλιος. IV 193, 1 (κακά). II 279, 11 τοῦ βίου (πόλεμος). I 211, 16. II 26, 7. III 37, 11. 148, 15. 282, 17 (πόλεμος). IV 270, 7. VI 128, 20. 174, 11. 216, 15 (πόλεμοι). III 55, 21. 90, 22 (στάσις). II 104, 15. IV 303, 2 (στάσεις). III 55, 10 (ταραχή). II 237, 17. VI 168, 12 (ταραχαί). II 129, 24 (φόνος). — III 65, 4 ὁ (sc. πόλεμος) δ' ἀπὸ τῶν ἐμφυλίων.

ἐμφυσᾶν. I 69, 14 τί ἐστι τὸ „ἐνεφύσησε“. I 70, 8. 10 τό γε μὴν „ἐνεφύσησεν“ ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνέπνευσεν. I 46, 13 „ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον“. I 47, 4 ὃ γὰρ ἐνεφύσησεν, οὐδὲν ἦν ἕτερον ἢ πνεῦμα θεῖον. V 237, 10 ἐμφυσῆσαι πνοὴν ζωῆς τὸν θεόν. V 237, 13 τὸ δ' ἐμφυσώμενον δῆλον ὡς αἰθέριον ἦν πνεῦμα.

ἐμφυτεύεσθαι. II 129, 9 τὰ καλὰ πάντα . . . αὐτῷ.

ἔμφυτος. II 78, 9 (ἀπιστία). V 272, 13. 337, 9 (μαλακία). V 189, 10 (μισανθρωπία). III 136, 3 (ῥᾳθυμία).

ἐμψυχία. I 6, 20 (ὕλη ἐδέχετο) τάξιν ποιότητα ἐμψυχίαν ὁμοιότητα.

ἔμψυχος. III 209, 18 (οἱ ἀστέρες). II 301, 9 τὰ γραφόμενα καὶ πλαττόμενα ποιεῖν. I 120, 24. 28 (δόγμα). II 205, 14 ζῷα. I 110, 9 (κινήματα ἐν ψυχῇ). VI 102, 2 (ὁ κόσμος). III 32, 4 τὰ κατὰ μέρος ἔτεμνεν, ὧν τὰ μὲν ἔμψυχα, τὰ δ' ἄψυχα ἦν. IV 159, 8. 201, 6 (νόμος). IV 2, 7 νόμοι. V 333, 18 (πολιτεία). IV 144, 13 (σώματα). I 53, 19 φυτά. — II 304, 20 τὸ ἔμψυχον, τὸ ἄψυχον, τὸ λογικόν, τὸ ἄλογον κτλ. II 139, 10 οἷς οὐ θέμις οὐδὲν ἔμψυχον δημιουργῆσαι. I 21, 21 τῶν ἐμψύχων πρώτους ἐγέννησεν ἰχθύας. I 128, 22 τὰ ἄψυχα opp. τὰ ἔμψυχα. I 184, 6 παρ' ἣν (sc. αἴσθησιν) ζῆν δοκεῖ τὰ ἔμψυχα. II 50, 7 εἰ μὴ καὶ τὰ ἔμψυχα ἀψύχοις ἐρεῖ τις . . . τὰ αὐτὰ πρὸς ἀλήθειαν εἶναι. V 316, 12 περὶ τὰ ἔμψυχα πόρρωθεν ἀναδιδάσκεται. I 110, 5 διαφορὰν τῶν ὄντων, ἀψύχων ἐμψύχων. I 239, 1 (Ἄβελ ἤνεγκεν) ἀντὶ μὲν ἀψύχων ἔμψυχα. I 196, 16 ἄψυχα ἐμψύχων . . . ἐρῶσι. III 47, 23 τἆλλα δὲ ἐναντία προὖπτα, σώματα ἀσώματα, ἔμψυχα ἄψυχα. I 20, 14 διαφέρει γὰρ ἔμψυχα ἀψύχων.

ἐναγής. V 22, 21 (ἄνθρωποι). V 188, 15 τοὺς ἀκουσίως ἀπεκτονότας ὡς ἐναγεῖς. VI 194, 16 (θυσίαι). I 280, 8. III 123, 8 (Κάιν). I 215, 2 (φιλήδονος). IV 246, 3 (ψυχή). — V 351, 9 ὁ πρῶτος ἐ. V 174, 14 ἐ. γὰρ καὶ οὗτος. V 176, 14 χερσὶ καὶ γνώμαις ἐναγεῖς.

ἐναγώνιος. III 241, 6 πόνοι. — VI 38, 14 τοῦ δὲ περὶ τοὺς ὄρνιθας ἐναγωνίου μέμνηται.

ἐναθλεῖν. IV 197, 10 πολέμοις καὶ κακοῖς ἀμυθήτοις ἐ.

ἔναθλος. VI 241, 6 πόνοι.

ἔναιμος. III 13, 16. 15, 2. 17. 25 (ζωή). III 14, 13 ὄγκος. III 15, 8 ψυχή. — V 41, 22. 62, 6. 66, 10. 18. VI 65, 20 (τὰ ἔναιμα).

ἐνάλιος. IV 281, 8 (δαίμονες).

ἐναντιότης. III 70, 25 ἐξ ὧν ἅπας ὁ κόσμος συνέστηκε. IV 147, 8 τὴν συμφωνίαν τοῦ παντὸς ἐξ ἐναντιοτήτων ἐναρμοσμένη (ἡ φύσις). VI 80, 5 θερμότησι καὶ ψύξεσι καὶ ταῖς ἄλλαις ἐναντιότησι. I 10, 10 θεοῦ τοῦ τὰς ἐναντιότητας εὖ εἰδότος. III 152, 18 ἡ τοῦ θεοῦ σοφία . . ., ᾗ πᾶσαι αἱ ἐναντιότητες διαζεύγνυνται. III 31, 11 λόγον τὸν . . . περὶ ἐναντιοτήτων. III 31, 9 εἰς μαχομένας ἐναντιότητας . . . τέμνεσθαι. II 241, 24 (coni. μάχη). III 54, 13 τῶν τόπων. III 7, 4 κατ᾽ ἐναντιότητα.

ἐναποθνῄσκειν. V 236, 4 ἐναποτεθνηκότος τοῦ ἰχῶρος μετὰ τοῦ αἵματος. VI 93, 8 ὠδῖσιν αὐταῖς ἐναποθνῄσκουσιν. IV 285, 2 κατεγήρασαν ἀτυχίαις ἐπαλλήλοις ἐναποθανόντες.

ἐναποκεῖσθαι. II 63, 17 ἔννοιαν καὶ διανόησιν, τὴν μὲν ἐναποκειμένην οὖσαν νόησιν. II 85, 7 γνωρίζομεν τὰ ἐναποκείμενα ἡμῶν. III 117, 18 τὰ ἐναποκείμενα ἔνδον.

ἐναπομάττεσθαι. IV 218, 9 ἐναποματτομένου τὰς σφραγῖδας τοῦ τεχνίτου ταῖς . . . ὑλικαῖς οὐσίαις. V 12, 5 αἱ παρ᾽ ὑμῖν σφραγῖδες . . . μυρίους ὅσους τύπους ἐναπομάττονται. II 36, 25 κεκιβδηλευμένους χαρακτῆρας ἐναπομάττονται. I 53, 1 τῆς ἑκατέρου φύσεως ἐναπεμάττετο τῇ ψυχῇ τοὺς χαρακτῆρας. VI 4, 17 αἱ τῶν νέων ψυχαὶ τοὺς . . . τύπους ἀνεξαλείπτους ἐναποματτόμεναι. II 65, 17 (ἡ φαντασία) ὥσπερ δακτύλιός τις ἢ σφραγὶς ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα. I 82, 5 εἰ μὴ οἱ δεξόμενοι λογισμοὶ ὑπῆρχον καὶ τοὺς τύπους αὐτῆς (sc. φρονήσεως) ἐναπομαξόμενοι. III 193, 7 ἐναποματτομένας ἄκρως αὐτὰς (sc. ψυχάς) τὰ εἴδη. V 246, 15 ὅπως . . . εἰς τὴν ψυχὴν μεταγράφω καὶ ἐναπομάττωμαι τῇ διανοίᾳ θειοτέρους . . . χαρακτῆρας. IV 158, 14 sq. εὐδαίμονες δ᾽ ὅσοι τὸν τύπον ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς ἐναπεμάξαντο ἢ ἐσπούδασαν ἐναπομάξασθαι.

ἐναποσημαίνεσθαι. II 82, 22 ὥσπερ ἐναποσημαινόμενος.

ἐνάργεια. V 295, 15 τῆς ἀληθείας. II 283, 12 τῶν ἀληθῶν. IV 141, 14 τῶν γινομένων. V 228, 28 τοῦ πάθους. II 298, 19 ἐναργείᾳ τῶν παρόντων καὶ τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι. I 184, 2 αἱ τῶν ὀνομάτων θέσεις ἐνάργειαι πραγμάτων εἰσὶν ἐμφαντικώταται. II 275, 14 τῶν πραγμάτων (ἀριδηλοτάτη). III 265, 21 πραγμάτων τηλαυγῶν. — II 37, 11 ἐναργείᾳ μᾶλλον . . . ἢ λόγων ἀποδείξει. III 274, 20 οὐ ῥήματα μὲν καὶ ἐνύπνια . . ., πράγματα δὲ καὶ σαφεῖς ἐνάργειαι. II 243, 11 οὐδὲ ἐνάργειαν τὴν οἵαν δι᾽ ὁράσεως, ἀλλὰ καὶ διδασκαλίαν τὴν δι᾽ ἀκοῆς ἐγγινομένην ἀνῄρει. VI 150, 9 μίμησις ἐναργείας, οὐκ ἐ. τρανοῦσα τὸ ψεῦδος. III 275, 28 ἐνάργειαν δὲ πρὸ ἀσαφείας . . . ἀποδέχηται. II 156, 16 τὸ σαφὲς . . . ἐκ τῆς ἐμφαινομένης ἐναργείας αὐτῷ πιστούμενος. V 66, 5 ἡ ἐ. τρανὴν παρέχουσα πίστιν. II 258, 26 ἡ ἐ. πρώτη . . . δευτέρα δ᾽. I 98, 6 μαθεῖν δὲ ἐκ τῆς ἐναργείας ῥᾴδιον. VI 103, 10 τοῦτο δ᾽ ἦν ἄτοπον ἐξ αὐτῆς ἐλεγχόμενον τῆς ἐναργείας. I 18, 18. V 142, 12 δῆλον μὲν ἐκ τῆς ἐναργείας. III 184, 18 εἰς τὴν ἐνάργειαν ἀπιδόντες. — I 18, 18. 98, 6 (ἐνέργεια, ἐνάργ. coni. Wendl.).

ἐναργής. IV 15, 5. 167, 17. 262, 10 (ἀποδείξεις). IV 192, 10 (ἀπολογία). IV 272, 8 (βάσανος). I 56, 14. 250, 19. II 58, 18. III 30, 18. 45, 1. IV 33, 1. 92, 18. V 284, 8 (δεῖγμα). II 122, 4. IV 72, 18. V 254, 9 (δείγματα). II 174, 18. V 220, 3 (δήλωσις). IV 119, 13 διδασκαλία. V 11, 18 εἶδος. II 138, 5. IV 35, 13 εἴδωλον. II 57, 3 (εἰκών). III 193, 8. IV 292, 8 (εἰκόνες). IV 8, 22. 247, 5. 302, 22. V 337, 6 (ἔλεγχος). V 165, 1 (ἔλεγχοι). I 135, 16. IV 28, 1 (ἔμφασις). I 14, 8 (ἔνδειξις). II 245, 17. V 253, 10 (κατάληψις). I 133, 18 καταλήψεις. I 216, 12 (κριτήριον). I 191, 27 μαρτύριον. IV 228, 5 μάρτυς. II 49, 24 τὰ ὀνείδη. I 247, 4. II 75, 21. 292, 18 παράδειγμα. IV 136, 16 (παραίνεσις). I 29, 14. 39, 2. 41, 6. II 187, 28. 267, 13. III 109, 9. IV 112, 13. 203, 8. VI 10, 1. 14, 5. 91, 24. 141, 20. 147, 23. 184, 9. 213, 8 (πίστις). II 204, 2. V 182, 4. VI 126, 20. 181, 7 (πίστεις). I 154, 4 (πλήξεις). III 100, 7 προσβολή. I 264, 25. IV 19, 5 τεκμήριον. I 154, 5. II 177, 17. 245, 14 (τύπος). II 257, 12. VI 195, 2 (τύποι). IV 262, 23. V 6, 22. 22, 23 (σημεῖον). III 184, 15. IV 165, 14 σημεῖα. V 60, 20 σύμβολον. IV 189, 5. V 10, 14 (φαντασία). IV 100, 6. 184, 3. VI 149, 25 (φαντασίαι). I 178, 18 (φωνή). I 123, 1 φῶς. V 283, 12 (χρησμοί). — I 136, 5. 145, 1. 177, 6. 240, 7. 258, 17. 261, 24. 263, 12. 274, 4. 283, 25. 287, 27. 294, 12. II 59, 9. 185, 10. 206, 1. 217, 12. III 48, 23. 101, 4. 210, 2. 274, 5. IV 279, 11. V 165, 5. 339, 18 ἐναργῶς. I 87, 21. 203, 10. II 56, 4. 219, 20. III 101, 17 ἐναργέστερον. I 35, 23. 46, 14. 196, 6. II 4, 13. 7, 11. III 37, 12. 53, 17. 148, 16. IV 257, 6. VI 39, 3. 78, 9 ἐναργέστατα.

ἐνάρετος. II 58, 23 (ψυχή).

ἔναρθρος. I 287, 1 (ἠχή). II 23, 12 (σαφήνεια). III 211, 3. IV 276, 9. VI 156, 16 (φωνή). I 43, 13 (φωναί). — III 211, 6 τὸ ἔναρθρον.
ἐνάριθμον. I 149, 14 καλὸν τὸ ἐ. καὶ μεμετρημένον.
ἐναρμόζεσθαι. IV 147, 9 ἡ δὲ φύσις ... τὴν συμφωνίαν τοῦ παντὸς ἐξ ἐναντιοτήτων ἐναρμοσαμένη. III 73, 3 ἀριθμὸν ... ἐναρμοζόμενον ταῖς ἐτησίοις ὥραις. I 2, 2 σεμνότερα ὄντα ἢ ὡς θνητοῦ τινος ὀργάνοις ἐναρμοσθῆναι. III 210, 18 τῶν ἄλλων τὰ οἷς ἐναρμόζεται. IV 12, 18 τὸ γὰρ ἴδιον ὄνομα τοῖς ἐκείνων ἐναρμοσάμενος. II 96, 15 ὡς τοὺς θετοὺς παῖδας γένεσιν ἀλλοτρίοις ... παγίως ἐ. I 282, 28 τὸ ἀπεξεσμένον ὑπενεγκὼν ἐνηρμόσατο τῷ διαστήματι. V 7, 14 πρὸς δὲ τὸ εὐπαράγωγον ... ἐνηρμόσαντο τὸ ψεῦδος.
ἐναρμόνιος. II 284, 26 (ἀκολουθία). I 236, 13 ἀποδείξεις. II 23, 4 τὰ ἐναρμόνια καὶ χρωματικὰ καὶ διατονικὰ γένη. III 150, 22 ἐν διαιρέσεσι καὶ τάξεσιν ἐναρμονίοις. II 122, 13 εἶδος coni. χρωματικόν, διατονικόν. II 288, 27 μέλος. III 87, 6 μέλη. V 345, 10 τῶν ἐτησίων ὡρῶν τὰς ἐναρμονίους μεταβολάς. III 249, 19 μέτρα coni. χρωματικὰ καὶ διατονικά. I 64, 14 (ὄργανον). V 23, 4. 101, 4 (ἀστέρων περιφοραί). VI 70, 10 (συμφωνία). I 176, 2 τῆς κινήσεως (τάξις). III 82, 10 τῶν ἀστέρων (τάξις). IV 11, 20 ἡ τάξις. IV 91, 15 ἐν τάξεσιν ἐναρμονίοις. V 122, 12. 143, 1. VI 83, 13 (τάξις). III 99, 14. V 337, 17 (τάξεις). II 99, 8 (τέχνη). I 125, 26. III 210, 25 (φωνή). II 105, 25 ἀστέρων τροπάς τε αὖ καὶ χορείας ἐναρμονίους. II 97, 12 (χρῆσις). — I 140, 7 δεικνὺς τὸ ἐναρμόνιον ὅτι χρῶμά ἐστιν. V 189, 4 οὐ τὸ τῆς τύχης ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἐναρμόνιον. II 309, 7 τὰ ἐναρμόνια. — I 135, 6 ἐναρμονίως.
ἐνασκεῖσθαι. III 200, 14 ταύταις καὶ ταῖς παραπλησίαις τομαῖς ... ἐντραφεὶς καὶ ἐνασκηθεὶς ὁ ἀστεῖος. VI 72, 8 ἐνασκηθέντες τοῖς φρονήσεως ... δόγμασιν. VI 191, 23 οὐδὲ ἐνησκήθης τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. V 49, 6 τὸν νοῦν ὠσιῶσθαι γνώμαις ἀγαθαῖς ... ἐνασκούμενον. V 43, 10 θεωρίᾳ τῶν τῆς φύσεως ἐνασκούμενοι. V 108, 4 ὅσοι φοιτητοὶ γνήσιοι καλοῖς ἐνασκούμενοι νομίμοις. V 199, 1 τὰς χεῖρας ... οὐ πληγαῖς καὶ ὕβρεσι ... ἐνασκουμένας. III 95, 7 οἷς ἐμμελετῶν καὶ ἐνασκούμενος. IV 271, 19 ἐνασκηθέντας οἷς ἔμελλον οἱ δῆμοι κυβερνᾶσθαι.
ἐναυγάζειν. II 313, 5 ἀκριβέστερον τὰ ὄντα ἐναύγασαι. I 287, 11 οἷα φῶς ἐναυγάσασα ἡ φωνή. II 251, 13 πρὸς φῶς καὶ λαμπρότατον ἥλιον ἐναυγάζεσθε. V 151, 19 φωτὶ τῷ σοφίας ἐναυγάζομαι. II 285, 14 τὸ γνήσιον αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) ἐναυγασάμενοι κάλλος. I 72, 19 ἀρετὴ ἀνατείλασα ἐν ψυχῇ τὴν ἀχλὺν αὐτῆς ἐναυγάζει. I 287, 16 (ὁ λόγος) ὥσπερ ἐναυγασθείς. I 279, 28 τὸν σώφρονα ἐναυγασθέντες βίον.
ἐναύγασμα. I 114, 19 θεῖον.
ἔναυλος. I 133, 17 καταλήψεις. V 146, 2 λόγος. V 339, 25 (μνῆμαι). II 34, 16 τέρψεις. III 171, 29 (ὠφέλεια).
ἐνδεής. IV 291, 24 ἀνθρώπων δ' ἕκαστος ... μυρίων. I 271, 7 οἱ μὲν δεσπόται ὑπηρεσίας ἐνδεεῖς, ὁ δὲ θεὸς οὐ χρεῖος. V 373, 24 (ἐλπίς), εἰ καὶ ἐ. παρὰ τελείαν (χαράν). I 146, 1 (ἡ ἐπιθυμία) μένει δὲ ἐ. I 271, 2 (τὸ θεῖον) μήτε ἐνδεὲς ὄν. I 265, 25 (φιλάρετοι) τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς. I 215, 13 (φιλήδονος). — II 33, 3 τὰ ἡσυχαζόμενα ἐκεῖνα, ὧν πρὸς ἀλήθειαν ἐ. ἐστιν. V 267, 22 οὐδὲ εἷς ἐστι. V 128, 20 cf. III 287, 13 οἳ μυρίων ὅσων ἐνδεεῖς εἰσιν. V 112, 2 ὧν ἐνδεεῖς εἰσιν. — VI 3, 5 τοὺς ἀπορωτάτους καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς.
ἔνδεια. VI 49, 16 ἀνθρώπων. I 290, 21 ἀρετῆς. V 289, 13 γαστρός. II 165, 2 τῆς συνεχούσης δυνάμεως. IV 180, 9 τῶν ἑαλωκότων. V 154, 23 εἰρήνης. IV 112, 21 τι τῶν εἰς ἐκπλήρωσιν ἐνδείας. II 18, 23 ἑνός. II 106, 10 τῶν ἐπιβαλλόντων. VI 22, 14 εὐτυχίας. II 18, 7 θρασύτητος καὶ πανουργίας. III 66, 5 παθῶν. II 299, 3 (παθῶν καὶ νοσημάτων). IV 164, 16. 166, 24 πάντων. V 69, 10 τῶν προσαγομένων. III 108, 9. IV 172, 4. V 136, 11 σιτίων καὶ ποτῶν. VI 21, 1 σοφίας. V 368, 2 τροφῆς. — V 365, 19 ὡς κουφότατον κακὸν ἀναγράφει πενίαν καὶ ἔνδειαν ... τῶν ἀναγκαίων. IV 167, 18 ἧς μεῖζον οὐδὲν κακὸν ἀνθρώποις ἐστί. VI 95, 19 (coni. νόσος, γῆρας). III 48, 11 δυσγένεια εὐγένεια, ἔ. περιουσία. II 103, 4 ἥτις (sc. ἀφθονία) ἀπορίας καὶ ἐνδείας οὐχ ἥκιστα βλάπτει. V 108, 5 τὰς ἐνδείας εὐμαρῶς ὑπομένειν. I 284, 3 ἡ ... ἔ. ἀσθένειαν ... ἀπεργάζεται. IV 102, 17 ἐνδείᾳ πιεσθείς, ἀνιάτῳ νόσῳ. IV 11, 4 φθείρει γὰρ ὡς ἔ. καὶ πλῆθος ἄμετρον. V 71, 3 τὰς ἐνδείας ἀναπληρῶν αἷς κέχρησαι (ὁ τῶν ὅλων κτίστης). V 74, 14 οἶκτον λαμβάνει τῶν ἐν ἐνδείαις ἀπορωτάτων. V 254, 5 οἱ ἐν ἐνδείαις. VI 50, 3 χειροποίητον ἔνδειαν καὶ πενίαν. I 198, 10 κατὰ τὴν τινος ἀπουσίαν καὶ ἔνδειαν. II 32, 11 διὰ σπάνιν καὶ ἔνδειαν

αὐτῶν. II 113, 16. V 292, 8 εἰς ἐπανόρθωσιν ἐνδείας. II 147, 17 ἀφορῶντες εἰς τὴν ἐκτὸς ἔνδειαν. II 296, 21 ἐλλείψεσι καὶ ἐνδείαις χρώμενος. IV 112, 18 χρεῖα γὰρ πάντα διὰ τὴν ἔνδειαν προεστῶτος. V 366, 14 ἐνδείας καὶ ἀπορίας δημιουργοί. V 359, 15 νέων ἐπακμαζόντων παλαιοῖς καὶ τὴν ἐκείνων ἔνδειαν προσαναπληρούντων. V 225, 20 κτήματα . . . κοινὰ τῶν ἐν ἐνδείαις. V 107, 10 ὑπ' ἐνδείας εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀτυχίαν ὑπαχθῇ. V 132, 10 τῶν ἐξ ἐνδείας καὶ λιμοῦ κακῶν οὐκ ἐπειράθημεν. V 305, 5 ἐφεδρευούσης ἀεὶ χρόνοις διαφέρουσιν ἐνδείας. VI 132, 1 μηκέτι στέγειν δυνάμενοι τὰς ἐνδείας. VI 55, 10 τῆς ᾠδῆς . . . τὴν ἔνδειαν ἐξευμαριζούσης. VI 203, 10 τὴν μιᾶς (ἡμέρας) ἔνδειαν ἀναπληρῶσαι. VI 35, 2 συνεχέσιν ἐνδείαις. V 137, 2 ἐνδείας ὑπόμνησιν. IV 95, 14 εἰς καιρὸν ἐνδείας. V 106, 16 ἐνδείας χάριν. V 313, 8 ἐν ἐνδείαις. V 315, 6 δι' ἔνδειαν. — VI 84, 10 ἡ γὰρ ἔ. ἡ φλογμὸς . . . διέλυσε. VI 101, 15 πάντων δὲ δαπανηθέντων τῶν μὲν ἄλλων ὑπὸ πυρός, αὐτοῦ δ' ὑπ' ἐνδείας. V 21, 3 μήτε κατ' ἔνδειαν ἐπιλείποντος . . . μέρους. V 258, 16 τὰ φυτὰ . . . προεξασθενήσαντα ταῖς ἐνδείαις. IV 116, 15 ὁ ἕβδομος ἐνιαυτὸς τῆς ἐνδείας.

ἐνδείκνυσθαι. I 97, 12 ἵνα τὸ ἴδιον ἐνδείξηται τοῦ γενητοῦ. I 283, 6 τοῦ γὰρ διαφορὰν ἐνδείξασθαι . . . χάριν.

ἔνδειξις. I 14, 18. 30, 16. II 262, 19. IV 210, 13. V 165, 19. 189, 14 εἰς ἔνδειξιν. III 45, 16. 46, 2. 240, 13. IV 142, 5. V 69, 8 πρὸς ἔνδειξιν.

ἐνδεῖσθαι. I 146, 9 ἡμᾶς ἐνδεδεμένους σώματι. III 163, 2 θνητῷ σώματι ἐνδεδεμένον. III 234, 23 (ψυχαὶ) ἐνδεθησόμεναι σώμασι θνητοῖς. II 263, 15 (ψυχαὶ) οὐκ ἐνδεθεῖσαι χωρίῳ, σώματι. III 62, 15 ὁ νοῦς ἐνδεθῇ ταῖς σώματος ἀνάγκαις. I 95, 9 περὶ γὰρ τοῦ μήπω ἐνδεδεμένου (νοῦ) ἐστὶν ὁ λόγος. I 277, 23 (νοῦν καὶ αἰσθήσεις) ταῖς δὲ ἀέρος καὶ οὐρανοῦ περιόδοις ἀφθάρτοις οὔσαις ἐνεδήσατο. II 249, 12 (ὁ ἀστεῖος) ἐνδεθεὶς ποτε τῷ ἐπαληλιμμένῳ ὡς ἂν „ἀσφαλτοπίσσῃ" σώματι. II 246, 25 (Ἰσραὴλ) ἐνδεθεὶς ποτε τοῖς σωματικοῖς Αἰγύπτου δικτύοις. II 64, 1 τῶν γὰρ σωμάτων τα μεν ἐνεδήσατο ἔξει.

ἐνδελέχεια. V 41, 18 τὴν τῆς ἑβδόμης θυσίαν ἐξομοιῶσαι τῇ „ἐνδελεχείᾳ". — III 211, 12 (ἐ. = ὁ νοῦς, sed ἐντελέχεια coni. Mang.).

ἐνδελεχής. III 93, 13 (δεκάτη). III 90, 10 δῶρα. III 93, 3. V 62, 7 θυσία. III 40, 8 (θυσίαι). — III 276, 19 ἐνδελεχῶς.

ἐνδέον. I 43, 14 ἀναπληροῖ τὸ ἐ. III 36, 21 τὸ κατὰ τὴν ὕλην ἐ. II 20, 24 ἐὰν οὖν τὸ παντελὲς κτήσῃ, μηκέτι ζήτει τὸ ἐ.

ἔνδεσις. II 249, 15.

ἐνδέχεσθαι. I 270, 10 (ἡ ὑπομονὴ) ἀτεχνίαν ἐνδεξαμένη. I 58, 16 ἡ μὲν γυνὴ σφοδρὰς ἀνίας ἐνδεξαμένη. I 165, 12 (ψυχῆς) μυρίας τροπὰς ἐνδεχομένης. II 3, 2 τὸ δὲ ἑκούσιον (εἶδος) ἀνιάτους εἰς ἀεὶ κῆρας ἐνδέξεται. II 69, 4 τὴν κατὰ τὸ εἶναι φαντασίαν μόνην ἐνεδέξαντο. II 47, 17 ἄλλοτε ἀλλοίας ἐνδεχομένων (πραγμάτων) μεταβολάς. I 182, 24 γένεσιν γὰρ καὶ φθορὰν ἐνδεχομένων φύσει τῶν ποιῶν. II 94, 2 „φθορὰν τὴν μετὰ τῶν τραυματιῶν" αὖθις ἐνδέξεται. I 105, 26 θάνατον ἐνδέξεται. I 298, 6 (ἡ Σκύλλα) τὴν (τελευτὴν) . . . ἐνδεχομένη. I 252, 15 εὐκλεᾶ δὲ θάνατον ἐνδεξαμένοις (τοῖς ἀγαθοῖς). I 115, 18 χάριτας ἐνδέχεται. I 192, 6 ἀσθένειαν ἐνδέχεται. I 193, 21 καθ' ἑκούσιον γνώμην ἐνδεδεγμένοι τὰς λύμας. I 205, 4 (οἱ) κλῆρον ἀμείνω τῶν προτέρων ἐνδεδεγμένοι. I 271, 17 εἰ κυρίως ἐνδέχεται πυνθάνεσθαι θεόν. II 2, 30 τὴν ἐνδεχομένην αὖθις ἴασιν. II 21, 5 νουθεσίαν ἐνδέξασθαι. I 55, 23 σιτίων . . . ἅτε πέψιν οὐκ ἐνδεχομένων. I 214, 10 ὅσα ἂν ἐνδέχηται. I 182, 20 ἀλλ' ἐνδέχεται τάχα που.

ἐνδιάθετος. II 299, 14 (γέλως). I 52, 14 (ἕξις). IV 20, 10. 230, 4. 16. V 224, 20, 22 (λόγος). III 179, 6 υἱὸς θεοῦ.

ἐνδιαίτημα. I 72, 4. 194, 4. II 144, 10. III 237, 2. 299, 9 θεοῦ. III 95, 24 θεῖον. III 145, 14 θείων . . . φύσεων. I 79, 15 τοῦ . . . λογικοῦ. II 269, 11 νοῦ λόγος. III 273, 18 σοφῶν ψυχῶν ἄριστον. V 230, 1 λόγῳ . . . τὴν ἄκραν ἀπένειμεν οἰκειότατον ἐ. κεφαλήν. II 274, 16 ἡ . . . σοφία, τῶν φιλαρέτων ψυχῶν ἄριστον. II 296, 23 ταῖς φιλαρέτοις ψυχαῖς . . . κάλλιστον. II 140, 12 ὁ κόσμος ἅπας αὐταρκέστατον. II 11, 4 μικρὸν ἄντρον αὐταρκέστατον ἦν ἐ.

ἐνδιατρίβειν. III 215, 4 τῇ Χαρρὰν ἐνδιατρῖψαι. II 244, 2 ἐνδιατρίψας αὐτοῖς (sc. γυμνάσμασι). II 116, 8 ἐνδιατρίβουσι τῇ ὁδῷ ταύτῃ. II 307, 7 τοῖς ἀγγείοις τῆς ψυχῆς, σώματι καὶ αἰσθήσει, ⟨ἐν⟩διατρίβων. II 244, 11 (ψυχαὶ) ἐνδιατρίψασαι σώμασι. II 274, 12 ταῖς σωματικαῖς ἐνδιατρίβων ποιότησιν. II 301, 12 τοῖς θνητοῖς ἐ. I 238, 1 ἐ. καὶ ἐνσχολάζειν τοῖς ἐπινοηθεῖσι. II 52, 5 ἐ. ἀεὶ καὶ ἐνσχολάζειν τοῖς ἁγίοις δόγμασι. II 131, 15 τὸ μήτε πολλοῖς τῶν ἀκουσίων . . . ἐνδιατρι-

ψαι. II 114, 2 ἐὰν ... ἐνομιλήσῃς καὶ ἐνδιατρίψῃς αὐτῇ (sc. τέχνῃ τῇ ἡνιοχικῇ).

ἔνδικος. I 50, 15. 51, 19. 194, 19. 291, 25. II 119, 2. III 201, 16. 283,20. 299, 9. IV 294, 2. V 50, 6. 248, 11 ἐνδίκως.

ἔνδοθεν. I 263, 18 (ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος) ἀφανῶς ἡμᾶς ἔ. ἐλέγχει. I 287, 4 ὁ νοῦς ... κινηθεὶς ἔ. ἐξ ἑαυτοῦ.

ἔνδοξος. II 226, 21 (Ἀβραάμ) οὐκ ἔ., ἀλλ' εὐκλεής. II 24, 27 ἄνθρωποι τῶν λεγομένων ἐνδόξων. III 115, 23 (οἱ ἀδικοῦντες). II 300, 5 βασιλεύς. I 265, 28 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι. III 113, 7 (οὐδεὶς τῶν ἀφρόνων). VI 187, 28 (πόλις). — V 319, 13 sq. ὁ ἔ. III 197, 4 (οἱ ἔνδοξοι opp. οἱ ἀφανέστεροι). II 24, 2 ἑτέρως ὁμιλητέον ... ἐνδόξῳ καὶ ταπεινῷ. V 226, 4 εἴ τις ἔ., ὑψηλὸν αἴρων αὑτόν. VI 158, 2 οὐκ ἔνδοξοι ἀδόξων (προύφερον). VI 21, 6 πλουσίων μὲν καὶ ἐνδόξων ... μεστὴ γῆ. V 248, 13 ὅταν ἔνδοξοι πρὸς ἐνδόξους διαφέρωνται. III 238, 4 ἔνδοξοι μὲν ἐξ ἠμελημένων. II 208, 2 ὑπηκόων ἡγεμόνων, ἐνδόξων ἀδόξων.

ἐνδόσιμα. II 288, 27 τὰ ἐ. τῶν νοημάτων ἐμπνεόντων.

ἐνδύειν. II 78, 12 προαίρεσιν ἐνδύντες × βίου. — III 251, 10 ἐνδύεσθαι τὸν ποδήρη χιτῶνα. I 172, 4 ἐνδύσονται δὲ τὴν φυγὴν ἀίδιον. II 253, 24 ἵνα ... τὴν ὀχυρωτάτην καὶ βεβαιοτάτην διάθεσιν, πίστιν ἐνδύσηται. III 133, 20 ἐνδύεται δ' ὁ ... λόγος ὡς ἐσθῆτα τὸν κόσμον.

ἔνδυμα. V 22, 5 cf. III 150, 16 ἀέρος σύμβολον.

ἐνενήκοντα. III 188, 28 sqq. 189, 17 sqq. (ἀριθμὸς τέλειος).

ἐνέργεια. II 67, 1 ὁ δὲ ἄνθρωπος ... προαιρετικαῖς χρώμενος τὰ πολλὰ ταῖς ἐνεργείαις. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) κινήσεσιν, ἐνεργείαις, πράξεσι κτλ. II 269, 9 (ὁ νοῦς) διανέμων εἰς αὐτὰ τὰς ἐνεργείας. II 222, 13 κινήσει (ἀδελφόν). II 190, 2 (ὁ νοῦς) ἀφέτοις καὶ ἀπελευθεριαζούσαις χρήσεται ταῖς ἐνεργείαις. II 203, 8 (αἰσθητικαὶ coni. κινήσεις). II 249, 8 (coni. φαντασίαι). I 296, 28 τὸ δὲ κατὰ κίνησίν τε καὶ ἐνέργειαν. III 26, 6 (coni. δυνάμεις). V 12, 4 (δυνάμεις) προφαίνουσιν ἐκμαγεῖόν τι καὶ ἀπεικόνισμα τῆς ἑαυτῶν ἐνεργείας. IV 230, 22 ἐνεργείας καὶ πράξεως ... σύμβολον. I 200, 18 ὄργανα γὰρ ἡμεῖς, δι' ὧν αἱ κατὰ μέρος ἐνέργειαι. III 25, 6 τὰς ἑκάστων (sc. ψυχῆς, αἰσθήσεως, λόγου) ἐνεργείας. II 190, 24 cf. I 187, 21 τῆς ψυχῆς. I 232 14 μέρη ψυχῆς, μέρη σώματος, αἱ τούτων ἐνέργειαι. I 187, 17 κεχρημένος ταῖς περὶ ψυχὴν ἁπάσαις δυνάμεσί τε καὶ ἐνεργείαις. I 242, 8 καὶ τὰ ἐκτὸς καὶ τὸ σῶμα καὶ ἡ αἴσθησις καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ νοῦς καὶ αἱ πάντων ἐνέργειαι. I 97, 21 cf. 95, 22. 25. 97, 23 sqq. 98, 14 sqq. 99, 8 sqq. διχῶς αἴσθησις λέγεται, ἡ μὲν καθ' ἕξιν, ... ἡ δὲ κατ' ἐνέργειαν. I 153, 26 τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ἀφῄρηνται τὰς ἀκριβεῖς ἐνεργείας. IV 35, 19 cf. 36, 15 τῶν ὀφθαλμῶν. IV 74, 4 δι' ὀφθαλμῶν. III 28, 7 διὰ φωνῆς. II 191, 7 σπλάγχνων. I 191, 24 ἀνάπαυλαν ... τὴν ἄνευ κακοπαθείας μετὰ πολλῆς εὐμαρείας ἐνέργειαν. V 240, 14 ταῖς κατὰ φύσιν ἐνεργείαις χρώμενα. II 242, 14 τὰς παρὰ φύσιν. IV 36, 3 τὰς ἁρμοττούσας ἐνεργείας. II 215, 9. III 201, 8 (οἰκεῖαι). II 102, 24 cf. I 68, 10 πρὸς τὰς ἰδίας ἐνεργείας ὑπανίσταται. II 274, 30 κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιβολάς. IV 92, 3 διὰ τὰς ἀπλανεῖς καὶ ἀπταίστους καὶ ἐν ἅπασι κατορθούσας ἐνεργείας. III 264, 16 (coni. πράξεις σπουδαῖαι). II 67, 14 (ἄνθρωπον) ἑκουσίοις καὶ προαιρετικαῖς χρησόμενον ταῖς ἐνεργείαις. I 286, 3 κατὰ τὰς ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἐνεργείας. I 117, 15 τῶν καθηκόντων ἐνέργειαι. I 111, 1. 118, 8 (τῶν παθῶν). I 144, 27 πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας. I 28, 10. 75, 7. II 193, 15. V 142, 21 (αἱ κατ' ἀρετὰς ἐνέργειαι). I 25, 19 αἱ κατὰ κακίαν ἐνέργειαι V 101, 18 ἵνα ... καινώσῃ πάλιν πρὸς τὰς αὐτὰς ἐνεργείας. — I 18, 18. 98, 6 ἐκ τῆς ἐνεργείας (ἐναργείας coni. Wendl.).

ἐνεργεῖν. V 101, 16 διείρηται γοῦν ἓξ ἡμέρας ἐ. III 148, 11 ἐν γὰρ αὐτῇ (sc. εἰρήνῃ) τὸ δοκεῖν ἐ. ἀποτιθεμένη γένεσις ἀναπαύεται. I 62, 20 παύει μὲν γὰρ τὰ δοκοῦντα ποιεῖν οὐκ ἐνεργοῦντα. IV 36, 2 ἐνεργοῦντας τὰς ἁρμοττούσας ἐνεργείας. II 223, 5 τοῖς ἐνεργοῦσι καὶ δρῶσι. II 222, 15 μηδὲν τῶν κατὰ τὰς τέχνας ἐνεργοῦντες. II 295, 1 πῶς καθ' ἑκάστην (αἴσθησιν) ἐνεργεῖτε. I 165, 10 (ἡμεῖς) οὐδεμιᾷ τῶν αἰσθήσεων ἐνεργοῦντες. I 120, 9 ὃς τὸν ἴδιον νοῦν ἐνεργοῦντα οἶδεν. I 117, 23 μὴ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν Λάβαν. I 96, 9 ὅτε δ' οὐκ ἐνεργεῖ ταῦτα, κοιμᾶται (ὁ νοῦς). I 68, 15 ὁ νοῦς δυνατὸς ... ἐνεργῆσαι κατὰ αἴσθησιν. I 296, 27 κινεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐγρηγόρσεσιν ἤδη ἐνεργοῦντα. V 103, 10 (ἵνα) χρώμενοι τοῖς τοῦ σώματος μέρεσιν ... ἐνεργῶσι. IV 285, 19 ποσὶ μὴ βαδίζοντες, μηδ' ἄλλῳ τινὶ τῶν μερῶν ἐνεργοῦντες. V 35, 17 ἔν τε τῷ διδόναι καὶ λαμβάνειν καὶ ἐ. III 120, 5 πρὸς τί γέγονε καὶ πῶς ἐ. πέφυκε. V 111, 6 ἵν' ἐν μέρει μὲν ἐνεργῶσιν, ἐν μέρει δ' ... τὰ τοῦ σώματος ἴσχωσι μέρη. II 205, 25 τὸ μὲν ἀδυ-

νατοῦν ἐνεργῆσαι δι' ἀσθένειαν. II 99, 18 χερσὶ καὶ ποσὶ καὶ τῇ ἄλλῃ δυνάμει τοῦ σώματος ἐ. ἱκανοῦ. I 284, 10 μὴ προστιθεμένης ἰσχύος οἷς ἐνεργεῖ. — III 203, 11 ἵνα . . . (ὁ σοφὸς) ἐνεργῇ δι' ἑαυτοῦ. I 189, 17 (πρόβατον) οὐδὲν ἐνεργοῦν ἐξ αὑτοῦ. I 132, 8 τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὰ ἰδίᾳ ἐνεργεῖ. I 132, 7 ὅταν (ἡ χαρὰ) παροῦσα δραστηρίως ἐνεργῇ. II 225, 16 κινεῖσθαι καὶ ἐ. κατὰ τὴν κακίαν. V 208, 7 (αἱ πράξεις) βελτιούμεναι ταῖς τῶν ἐνεργούντων ἀρεταῖς. VI 57, 14 ἐπ' ἀτιμίᾳ . . . τῶν ὑπομενόντων ἐνεργοῦσιν. I 273, 9 τὴν τελειότητα . . . ἐ. ἐπιτρέπει. — I 255, 13 τὸν δὲ διὰ τούτων ἀοράτως ἐνεργοῦντα ἕτερον εἶναι, τὸν ἀόρατον. III 177, 26 ἡ . . . ἕξις ἀίδιον, ἐνεργοῦν, τέλειον. I 233, 22 ποῖος . . . ὁ μηδὲν ἐνεργῶν ἐστι χρόνος. V 4, 19 τοὺς ἄλλους ἀστέρας . . . μυρία τῶν ἐπὶ διαμονῇ τοῦ παντὸς ἐνεργοῦντάς τε καὶ δρῶντας. — I 282, 8 τὰ μετ' ἐπιστήμης ἐνεργούμενα. I 173, 12 τὸ δέον πολλάκις οὐκ ἐνεργεῖται. I 173, 21 οὐ καθῆκον ἔργον δεόντως ἐνεργεῖται.

ἐνέργημα. I 284, 17 τὸ κατ' αὐτὴν (sc. ἀρετὴν) ἐ.

ἐνερευθής. II 198, 14 (τοῖς θεοφορήτοις) τὸ σῶμα.

ἐνευφραίνεσθαι. V 99, 16 ἐνευφραινόμενος καὶ ἐντρυφῶν θεωρίᾳ τε τοῦ κόσμου. II 141, 20 ἐνευφραινόμενος μόνῳ θεῷ. V 140, 26 ἐνευφραινόμεθα ταῖς ἀπροσδοκήτοις ἀγαθοῖς. V 150, 9 ὧν (sc. δογμάτων) ἀπλήστως καὶ ἀκορέστως ἔχων ἐνευφραινόμην. V 98, 8 ἐνευφραινόμενοι ταῖς ἀρεταῖς. V 240, 25 (ἵνα) φαντασίαις τῶν δικαίων ἐνευφραίνωνται. IV 249, 8 τὰ ἐν γῇ γανύμενα καὶ ἐνευφραινόμενα τῇ παναρμονίῳ ἑβδομάδι. VI 55, 6 τινὲς δὲ οὕτως ἐνευφραίνονται . . . ὑπὸ σοφίας ἑστιώμενοι. II 8, 10 ὅτε ἐνευφραίνεται καὶ ἐντρυφᾷ ('Εδέμ).

ἐνεχυράζειν. III 227, 12 οἳ καὶ τὸν λόγον ἐνεχυράζουσιν.

ἐνέχυρον. III 224, 14. 226, 8 τὰ δ' ἐνέχυρα τῶν δεδανεικότων μᾶλλον ἢ τῶν δεδανεισμένων ἐστίν. III 142, 15 διὰ τριῶν ἐνεχύρων. III 225, 8. 21 ἐπ' ἐνεχύροις τοῦ δανείζειν κωλύσουσιν.

ἐνηχεῖν. III 16, 7 (θεοῦ) ἀρρήκτως ἐνηχήσαντος. V 220, 3 τοῦ θείου πνεύματος . . . ἐνηχοῦντος. V 16, 18 ὅσα δ' ἐνηχεῖται, διελεύσεται καθάπερ ὑποβάλλοντος ἑτέρου. IV 208, 21 ὥσπερ ὑποβολέως ἑκάστοις ἀοράτως ἐνηχοῦντος. III 17, 8 τοῖς ἀκούειν τὰ νοητὰ δεδιδαγμένοις ἐνηχεῖς. III 167, 12 ἐνηχεῖ δὲ καὶ λόγον μεταδίδωσι φάσκων.

ἔνθεος. IV 276, 18 (διάνοια). II 240, 27. 275, 11. 284, 27. VI 23, 14 (κατοκωχή). III 60, 14 cf. 57, 8 κατοκωχή τε καὶ μανία. V 219, 21 (κατοκωχὴ καὶ προφητεία). III 146, 21. 163, 11 (μανία). IV 307, 3 (πνεῦμα). III 212, 19 (ᾠδαί).

ἔνθερμος. III 64, 16 coni. ξηρόν, ὑγρόν, ψυχρόν. — IV 19, 14 (δόγματα). II 300, 25 τὸ εὐφυές. I 177, 14 (λόγος). III 70, 12 (ὁ νοῦς). IV 240, 9 παράστημα. III 138, 10 πνεῦμα. III 269, 20 (πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπουδή). III 211, 14 ἡ ἐ. ἐν ἡμῖν φύσις. — III 187, 20 τὸ ἔνθερμον.

ἔνθεσις. II 96, 12.

ἔνθους. II 86, 1 ὁ ἔ. οὗτος καὶ κατεσχημένος ἐξ ἔρωτος ὀλυμπίου. VI 151, 3 ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες ἔ. γενόμενος. IV 189, 4 ἔ. γενόμενος ἀναφθέγγεται τάδε. IV 162, 8 (Μωυσῆς) ἔ. γίνεται. IV 185, 20 ἔ. αὐτίκα γίνεται. IV 168, 12 ὁ δὲ καταπνευσθεὶς ἔ. γίνεται.

ἐνθουσιάζειν. VI 49, 6 καθάπερ οἱ βακχευόμενοι καὶ κορυβαντιῶντες ἐνθουσιάζουσι.

ἐνθουσιᾶν. V 76, 4 ἐ. καὶ κατέχεσθαι δοκῶν. IV 188, 10 cf. III 258, 11 κατεχόμενος δὲ καὶ ἐνθουσιῶν. V 176, 4 τοὺς ἐνθουσιῶντας καὶ κατεχομένους. V 16, 17 προφήτης . . . κατεχόμενος ὄντως καὶ ἐνθουσιῶν. I 24, 3 ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες ἐνθουσιᾷ. V 185, 17 μεμηνότες, ἐνθουσιῶντες. IV 245, 6 ὁ προφήτης ἐνθουσιᾷ πυνθανόμενος. IV 208, 19 ἐνθουσιῶντες φροεφήτευον. IV 266, 11 ἐνθουσιᾷ μεταβαλὼν εἰς προφήτην. IV 132, 27 λέγων ἅμα ἐνεθουσία μεταμορφούμενος εἰς προφήτην. II 237, 28 καταπνευσθεὶς ἐνθουσιῶν ἀνεφθέγξατο. I 182, 6 ὁ (sc. Ἱερεμίας) δ' ἅτε τὰ πολλὰ ἐνθουσιῶν. III 60, 7 τὸν ἐνθουσιῶντα μηνύει φάσκων. III 60, 1 τὸ „—" ἐνθουσιῶντος ἦν. III 59, 4 ἐνθουσιῶντος καὶ θεοφορήτου τὸ πάθος. III 99, 7 ὁ νομοθετικὴν ὁμοῦ καὶ προφητείαν ἐνθουσιώσῃ καὶ θεοφορήτῳ σοφίᾳ λαβών. II 221, 5 ἐνθουσιῶν ὁ σοφός. III 59, 14 μοχθηρὸς οὐδεὶς ἐνθουσιᾷ. VI 70, 4 ἐνθουσιῶντές τε ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες. V 14, 12 ἐνθουσιῶν . . . οὐδὲν εὐλαβηθεὶς ἀναιρεῖ σὺν τῇ γυναικί. V 219, 24 καθ' ὃν χρόνον ἐνθουσιᾷ γεγονὼς ἐν ἀγνοίᾳ (ὁ προφήτης). III 16, 19 ἐνθουσιώσης γὰρ καὶ οὐκέτ' οὔσης ἐν ἑαυτῇ διανοίας. II 305, 17 καὶ ἀπορρυψάμενος πάνθ' ὅσα ἐκ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις φαντασιῶν . . . ἐνθουσιᾷ. III 259, 5 ὁπόταν ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ κινουμένη . . . κορυβαντιᾷ καὶ ἐνθουσιῶσα . . . θεσπίζει.

ἐνθουσίασις. V 220, 21 ἐνθουσιάσεις καταψευδόμενοι θεοῦ.

ἐνθουσιασμός. IV 261, 17 τῆς κατ' ἐνθουσιασμὸν προφητείας. IV 258, 6 τὰ κατ' ἐνθουσιασμὸν τοῦ προφήτου θεσπισθέντα λόγια. II 259, 24 ἡ διὰ ἐνθουσιασμοῦ μαντεία. III 129, 3 σὺν ἐνθουσιασμῷ καί τινι κατοκωχῇ θεοφορήτῳ. III 95, 6 ἐνθουσιασμούς, προφητείας, τοῦ κατορθοῦν ἔρωτα.

ἐνθουσιῶδες. III 296, 4 ἐπειδὰν δὲ στῇ ⟨τὸ⟩ ἐ. IV 245, 2 τὸ τρίτον εἶδος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ λέγοντος ἐ. ἐμφαίνεται.

ἐνθυμεῖσθαι. II 282, 22 ἐ. τὰ βέλτιστα. III 198, 17 ἐνθυμεῖται μέν τις οὐ παρ' ἑαυτὸν ἔστιν ὅτε, ἀλλ' ἀβουλῶν. III 198, 11 μηδ' ἐ. τι τῶν ἀτόπων.

ἐνθύμημα. I 267, 15 ἐνθυμήματα πάντα διὰ τούτου (sc. λόγου) . . . ἀναχεῖται. I 274, 28 λόγων ἐνθυμήμασι . . . ἀντιστατούντων. I 286, 25 ὁ λόγος συνῳδὸς ὢν τοῖς διανοίας ἐνθυμήμασι. I 287, 2 οὗτος ὁ λόγος . . . φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἑρμηνεύει τὰ ἐνθυμήματα. I 287, 10 τὰ ἐνθυμήματα ἐν ἀοράτῳ χωρίῳ, διανοίᾳ, ταμιεύεται. I 288, 4 μήτε δ' ὁ πᾶς λόγος ὑπαντάτω μήτε πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν. II 283, 25 ὁ λόγος τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑπαντῶν. I 164, 20 τὰς ἐν αὐτῷ (sc. τῷ νῷ) στήλας, τουτέστι τὰ κατὰ μέρος ἐνθυμήματα. I 174, 1 γνώμης ἀφανοῦς κατιδεῖν ἐ. I 287, 23 ἐκ περισκέψεως τῶν ἐνθυμημάτων. I 288, 7 τὰ ἐνθυμήματα ψυχῆς τελείας ὄντα βλαστήματα. III 300, 13 ἐν δὲ ἀπαιδεύτῳ λόγῳ τέθνηκε τὰ ἐνθυμήματα. IV 246, 17 ἄπαγε βεβήλων καὶ ἀνοσίων ἐνθυμημάτων. IV 209, 2 ταὐτὸν ἐ. . . . σχηματίσαι πολλαχῶς. II 269, 12 ὅσα ἂν ἐνθυμήματα τέκῃ (ὁ νοῦς). III 113, 6 καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν. II 282, 24 τοῦ ὑποβάλλοντος τὰ ἐνθυμήματα καθαρῶς. II 283, 28 II 284, 2 ἃ ῥημάτων καὶ λόγων ἀδιαφορεῖ θείων. II 275, 11 ἐπινιφομένων καὶ σπειρομένων ἄνωθεν ἀφανῶς τῶν ἐνθυμημάτων. II 284, 11 τὰ πρὸς τὸν θεόν, ταῦτα δέ ἐστιν ἐνθυμήματα, ὧν μόνος ὁ θεὸς ἐπίσκοπος.

ἐνθυμιᾶσθαι. III 45, 25.

ἐνθύμιος. V 224, 22 τὰ ἀφανῆ. I 233, 14 (ὁ ἱερὸς λόγος) προτρέπων ἐνθύμια λαμβάνειν. III 198, 8 ἀμύθητα γὰρ ἐνθύμια. VI 67, 8 γυμνὰ δὲ εἰς φῶς προαγαγοῦσα τὰ ἐνθύμια.

ἐνιαυτός. V 264, 10 τὸν ἐνιαυτόν, ὅς,
× καθάπερ μηνύει τοὔνομα, αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ πάντα περιέχει. III 202, 20 sqq. ἐνιαυτὸν ἕτερον οὐ (τὸ) τοῦ χρόνου μηνύων διάστημα . . ., ἀλλὰ τὸ ἔκτοπον καὶ ξένον καὶ καινὸν ὄντως . . ., ὅπερ τὸ χρόνου παράδειγμα καὶ ἀρχέτυπον εἴληχεν, αἰῶνα. III 209, 7 ἐξ ὧν ὁ ἐνιαυτοῦ κύκλος πέφυκε περατοῦσθαι. V 98, 18. 110, 7 τὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ κύκλον. I 19, 22 ἡλίου γὰρ καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων τεταγμέναις περιόδοις ἡμέραι καὶ μῆνες καὶ ἐνιαυτοὶ συνέστησαν. V 23, 2 cf. 107, 15. 141, 13. 362, 1 ἡμέρας δὲ καὶ ἐνιαυτούς. I 62, 25. II 157, 8. III 122, 17. VI 89, 8 (coni. μῆνες). VI 79, 8 καὶ ὧραι καὶ ἐνιαυτοί. I 17, 9 cf. V 264, 5 τετραχῇ τοῦ ἐνιαυτοῦ διανεμηθέντος. V 117, 13 sqq. τὸν κόσμον . . . πρὸ χιλίων παγέντα ἐνιαυτῶν. V 95, 9. 104, 7. 107, 17. 294, 6. 302, 6 (ἕβδομος). V 115, 12 ἕβδομος . . . ὁ πεντηκοστός. V 372, 10 τὰς ἑβδομάδας ἡμερῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν. V 294, 11 (πεντηκοστός). II 157, 7 τῆς φυτείας (τέταρτος).

ἔνικμος. I 12, 12 διαφύσεις.

ἐνλαλεῖν. III 153, 20 ἐνλαλῶν οὖν ὁ ἔλεγχος τῇ ψυχῇ.

ἐννέα. III 156, 3 sqq. cf. I 17, 3. 32, 6.
× 38, 16 sqq. (de nono numero speculatíones).

ἐννοεῖν. III 245, 4 οὐδὲν ἀσώματον ἐννοῆσαι δυνατόν. III 30, 18 ἵνα τὸν ἄδεικτον ἐννοῇς θεόν. I 279, 1 ὅταν (ὁ νοῦς) ἐννοῇ κόσμον. I 280, 10 ἕως μὲν γὰρ τὰ αἰσχρὰ μόνον ἐννοοῦμεν. III 226, 9 ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐννοεῖς. IV 270, 23 ἐνενόει δὲ κἀκεῖνο. I 6, 5 (ὁ θεὸς) ἐνενόησε πρότερον τοὺς τύπους αὐτῆς (sc. μεγαλοπόλεως). I 188, 25 πάνθ' ὅσα δράσειν ἐνενόησε. V 280, 18 ὅπερ εἰκὸς ἐνενόησεν, ὅτι . . . V 9, 2 τίς γὰρ . . . οὐκ εὐθὺς ἐνενόησεν. IV 284, 10 οἵ . . . οὐδὲ τὸ προχειρότατον ἐνενόησαν. III 224, 4 ἐὰν ὑπολαβοῦσα διάνοια λήσεσθαι τὸ θεῖον ἀδικοῦσα . . . ὑφηγησαμένου τινὸς ἐννοήσῃ. — V 88, 5 ἅπερ καὶ λέγειν καὶ ἐννοεῖσθαι ἀσεβέστατον. I 102, 17 ἐπειδὰν ἡ ψυχὴ τραπεῖσα μόνον ἐννοηθῇ τι τῶν ἀτόπων. III 277, 17 ὃ κἂν παῖς ἄφρων ἐννοηθείη. IV 251, 12 ἔργον, οὗ ἡσυχάσαντος ἐνενοήθη καὶ τὰ κατὰ μέρος . . . συνησυχάσειν. II 290, 19 τὰ δ' ἐννοούμενα opp. τὰ λεγόμενα.

ἐννόημα. II 9, 7 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα, διανοήσεις, βουλαί κτλ. III 214, 16 (coni. εἶδος, γένος, ἰδέα). I 275, 26 ἣν (sc. ἀνθρωπότητα) εἴτε γένος εἴτε ἰδέαν εἴτε ἐ. εἴθ' ὅ τί ποτε χρὴ καλεῖν. II 82, 1 ἀπὸ τῶν θειοτέρων ἐννοημάτων εἰς ἀνθρωπίνας καὶ θνητὰς δόξας. I 244, 4 τῶν δὲ ἀποκυουμένων ἐννοημάτων τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα. I 187, 8 κενοί τινες ἐννοημάτων ὀνείροις ἐοικότες ⟨λογισμοί⟩. III 54, 17 τὰ πολέμια τῆς ψυχῆς ἐννοήματα.

ἔννοια. II 17, 19 τὰς ἐννοίας, τὰς διανοήσεις, τὰς εἰκασίας, τοὺς στοχασμούς, συνόλως τὰς βουλάς. II 63, 16 ἔννοιαν καὶ διανόησιν . . . , βεβαιοτάτας δυνάμεις. II 190, 1 (coni. διανοήσεις). II 253, 13 (coni. αἱ ἀντιλήψεις). II 58, 6 ἔν τε λόγοις καὶ ἐννοίαις καὶ ἔργοις. VI 70, 4 ὃ λόγου καὶ ἐννοίας καὶ ἐλπίδος μεῖζον ἔργον ἦν. VI 104, 12 παρὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας. I 85, 12 κατὰ ἔννοιαν. III 54, 10 τῶν δὲ ἐννοιῶν ἡ μὲν ἄνω φορά. II 25, 9 μετεωρισθέντες ὑπὸ κούφης ἐννοίας. I 278, 6 οὐκέτι θνητὰς ἀλλ' ἀθανάτους ἐννοίας ἐδέχετο. I 165, 11 ἀτόπους . . . λαμβάνομεν ἐννοίας. V 93, 4 ὁ αὐτὸς λόγος οὗτος . . . σπείρων ἀνδρὸς τρόπον ἐννοίας ἀρίστας. I 70, 5 ἐμπνεύσαντα ἔννοιαν αὐτοῦ (sc. ἀγαθοῦ). — IV 301, 17 ἀγαθοῦ. III 68, 8 οὔτε ἀγαθῶν οὔτε κακῶν. IV 282, 15 τοῦ ἀγενήτου καὶ ἀϊδίου. I 97, 4 αἰσχροῦ. I 274, 9 ἁπάντων καὶ σωμάτων καὶ πραγμάτων. II 46, 1 τοῦ ἀρίστου. V 138, 16 παλαιῶν ἀτυχημάτων. I 277, 28 τοῦ δημιουργήσαντος. VI 195, 18 τοῦ ἔθνους. IV 153, 8 τῆς αὐτῶν εὐγενείας. II 252, 9 περὶ τοῦ μὴ λήσειν τὸ θεῖον. I 70, 16. 131, 1. 161, 10. 277, 24. 279, 6. III 235, 18. V 16, 21 cf. 331, 21 (θεοῦ). I 243, 19 περὶ θεοῦ. I 19, 17 καιροῦ. III 124, 20 κακῶν καὶ ἀγαθῶν. IV 109, 22 τῶν κακῶν. V 240, 8 τῶν καλῶν. II 67, 15 καλῶν καὶ αἰσχρῶν. I 139, 23 λόγου τοῦ κατὰ διάκρισιν. IV 148, 20 τῶν οἰκείων. II 3, 20. III 254, 20 περὶ τοῦ ὄντος. I 240, 4 ὅρκου. IV 17, 4 τῆς ἀοράτου καὶ νοητῆς (οὐσίας). II 29, 20 τοῦ γεννήσαντος πατρός. V 9, 13 τοῦ ποιητοῦ καὶ πατρός. III 54, 7 μυρίαι περὶ μυρίων πραγμάτων. IV 24, 4 καλῶν πράξεων. I 11, 10 στερεοῦ δὲ καὶ σώματος. I 16, 10 διαστατοῦ σώματος. I 134, 31 τοῦ τεχνίτου. III 219, 20 (τοῦ ἀρίστου τόπου). V 9, 17 cf. 345, 2 ὑπάρξεως θεοῦ. V 9, 4 ὑφάντου καὶ ναυπηγοῦ καὶ οἰκοδόμου. II 120, 13 χρηστοῦ τινος. — IV 33, 9 κατά γε τὴν ἐμὴν ἔννοιαν. V 345, 14 εἰς ἔννοιαν ἦλθον ἀκόλουθον τοῖς φανεῖσιν. IV 167, 8 εἰς ἔννοιαν ἦλθε τῆς ἐνδείας. VI 153, 1 εἰς ἔννοιαν ἦλθε τῶν ἐν τέλει φυγάδων. V 225, 10 τοιαύτην ἔννοιαν λαβόντα, ὅτι. III 131, 14 ὅ τε ἔννοιαν λαβών, ὅτι. III 198, 18 ὧν γὰρ οὐ θέλει λαμβάνειν ἐννοίας ἀναγκάζεται.

ἔννομος. II 273, 9 (ἐπιστασία). II 39, 9 (σπορά). IV 58, 21 τὸ ἔννομον.

ἐνοικεῖν. II 228, 5 τοῖς οἴκοις . . . τὸν × θεὸν ⟨ἐν⟩οικῆσαι. II 27, 4 λόγος θεῖος ἐνοικεῖ. IV 126, 14 ὁ ἐνοικῶν αὐτοῦ τῷ σώματι . . . νοῦς. V 220, 2 ἐνῳκηκότος τοῦ θείου πνεύματος. I 123, 8 ἐν ᾗ (sc. σκηνῇ) κατασκηνοῖ καὶ ἐνοικεῖ ὁ σοφός.

ἐνομιλεῖν. II 91, 10 ὑψηλαῖς καὶ μετεώροις . . . ἐ. δυνάμεσι. II 68, 23 νοηταῖς καὶ ἀσωμάτοις φύσεσιν ἐ. I 293, 6 (ζῷον) ἐνομιλῆσαν τοῖς μεταρσίοις. II 271, 8 τοῖς νοητοῖς ἐ. θεωρήμασιν. II 114, 2 ἐνομιλήσῃς καὶ ἐνδιατρίψῃς αὐτῇ (sc. τέχνῃ ἡνιοχικῇ). III 75, 19 τούτοις (sc. λόγοις) οὖν . . . ἐνομιλῆσαι καὶ ἐμπρομελετῆσαι λυσιτελές. V 246, 4 ἐ. νόμοις ἱεροῖς. III 253, 21 θεὸν ἐπιφαίνεσθαι καὶ ἐ. αὐτῇ (sc. ψυχῇ). III 299, 1 τὸ εἰωθὸς ἀφανῶς ἐ. πνεῦμα ἀόρατον. V 72, 5 ἰδιάζειν καὶ ἐ. ἑαυτῇ (sc. ψυχῇ). I 205, 14 (ὁ θεὸς) τοῖς περιγείοις χρήσας αὐτὸν (sc. Μωυσῆν) εἴασεν ἐ. I 57, 15 ἡδονὴ . . . ἐνομιλεῖ ταῖς αἰσθήσεσι.

ἐνομματοῦν. V 269, 11 φρόνησις . . . ἐνομματοῦσα διάνοιαν. II 185, 9 αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἐνομματῶσαι. III 171, 15 ἐνομματωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ μόνου θέας ἀξίου τηλαυγῆ κατανόησιν. III 240, 2 πρὸς τῶν ἱερωτάτων ἐνομματουμένους λογίων.

ἐνοπτρίζεσθαι. II 287, 19 ἵν' . . . ἐνοπτρίζωνται ἑαυτοὺς κατὰ μνήμην τῶν ἐσόπτρων.

ἐνορμεῖν. III 78, 12 καταπόσει γὰρ τὰ σώματα ἡμῶν ἐνορμεῖ.

ἐνορμίζεσθαι. III 294, 28 τοῖς τῆς ἀρετῆς . . . ἐ. λιμέσιν. V 99, 14 μηδ' ἀκινδύνῳ βίῳ μετ' ἀσφαλείας ἐνορμίσασθαι. III 231, 18 ψυχῆς ἀσφαλεῖς ὑποδρόμους, οἷς ἀκινδύνως καὶ βεβαίως ἐνορμιεῖται. III 121, 8 ὃς (sc. σοφίας οἶκος) ἐνορμιζόμενόν σε ῥᾳδίως ὑποδέξεται.

ἑνοῦν. I 45, 12 κόλλης τρόπον ἑνούσης. III 45, 17 τὰ μὲν τῷ συμπλεκτικῷ συνδέσμῳ ἑνώσας. II 294, 7 ἑνοῦσιν αἱ ἀρεταὶ ἀφθάρτῳ φύσει διάνοιαν. V 224, 14 ἁρμοζόμενοι καὶ ἑνοῦντες αὐτὸ τῇ ψυχῇ. IV 12, 18 τὸ γὰρ ἴδιον ὄνομα τοῖς ἐκείνων ἐναρμοσάμενος ἥνωσε. III 191, 9 τὸ ἀκούειν τῷ πράττειν ἑνώσας. I 143, 20 τῷ δὲ ἕρποντι ἐπὶ κοιλίαν τὸν ἐπὶ τεσσάρων βαδίζοντα ἥνωκεν. — II 312, 17 (ὁ κόσμος) δυνάμεσι δὲ ἥνωται. V 348, 20 ταῦτα . . . τοῖς ἁρμονίας δεσμοῖς ἑνωθέντα. III 241, 7 τοὺς ἄκρους . . . ἡνῶσθαι. V 308, 6 τὰ φυτῶν . . . νυνὶ μὲν ἡνωμένα. III 30, 20 ἡνῶσθαι δοκούσας φύσεις τῷ τομεῖ τῶν συμπάντων ἑαυτοῦ λόγῳ. III 228, 22 ἡρμοσμένος καὶ ἡνωμένος (ὁ λόγος). V 350, 18 τὰ πάντα καθάπερ νεύροις τισὶν ἑνωθέντα. II 242, 11

ἡνωμένη τις κίνησις. VI 32, 13 καθάπερ τι μέρος ἡνωμένον. V 17, 19 ὥσπερ τινῶν ἡνωμένων μερῶν. V 273, 6. VI 133, 6 τῶν ἡνωμένων μερῶν. III 232, 18 ὡσανεὶ σώματος ἡνωμένου. II 303, 21 ἐπὶ σωμάτων . . . τῶν ἡνωμένων. I 283, 1 ἐξ ὧν ἀμφοτέρων μία δένδρου φύσις ἡνωμένη γίνεται. IV 163, 9 τὰ τμήματα τοῦ πελάγους ἑκατέρωθεν ἐπικυλισθέντα καὶ ἑνωθέντα. VI 116, 3 τὰ τέως διεστῶτα πελάγη κατὰ τὴν σύρρυσιν ἑνωθέντα. IV 267, 17 οἱ μὲν ἐπικρυφθέντας γῇ τῇ τοῦ χάσματος συνόδῳ πρὸς τὸ ἰσόπεδον ἑνωθείσῃ. IV 260, 8 ἡ σπορὰς αὐτῆς οὐσία συμφῦσα ἡνώθη. V 157, 15 ἁρμόζονται καὶ ἑνοῦνται φύσει καὶ συγγενείᾳ μιᾷ. V 157, 8 μὴ λύειν μηδ' ἐπιβαίνειν πταίσμασι τῆς οὕτως ἡνωμένης κατὰ γένος. V 145, 10 cf. 182, 3 τῶν οὕτως ἡνωμένων κατὰ γένος. I 100, 8 sqq. (ὁ νοῦς) προσκολλᾶται καὶ ἑνοῦται τῇ αἰσθήσει. I 269, 22 cf. 28 ἐπὶ δὲ τῶν ἡνωμένων περὶ ὃ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν εὑρίσκεται.

ἐνσημαίνεσθαι. II 196, 4 τὸν δὲ ἀπὸ ταύτης (sc. σφραγῖδος) ἐνεσημαίνετο ἐμφερέστατον χαρακτῆρα. I 275, 30 οἱ χαρακτῆρες, οὓς (αἱ ἀρεταὶ) ἐνεσημήναντο ταῖς . . . ψυχαῖς. III 41, 22 τὰ ἐνσημανθέντα ἀνεξάλειπτα εἴδη. II 20, 12 (Ἰωβὴλ) ἀφανίζων τὰ ἐνσημανθέντα πρότερον.

ἐνσοφιστεύειν. II 114, 25 δράκων . . . ἐνσοφιστεύων ἀκακωτάτοις ἤθεσι. II 183, 7 ἵνα μηκέτ' ἐνσοφιστεύοντος ὁ νοῦς μεθέλκηται. IV 87, 7 ἐπὶ μισθῷ.

ἔνσπονδος. III 55, 17 (δυνάμεις). V 313, 16 τοὺς τέως δυσμενεῖς . . . ἐνσπόνδους αὐτίκα γενέσθαι. IV 117, 5 ἐγώ. V 262, 4 τὸ Ἰουδαίων ἔθνος. V 356, 21 (ζῷα). V 279, 15 τὸ θεῖον. V 314, 12 (φυτά). — V 158, 9 τοῖς ἄλλοις ἔ. μᾶλλον ἢ τῷδε γενέσθω. V 182, 2 πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους ἔνσπονδοι γένοιντ' ἄν. III 275, 20 οὕτως εἰμὶ ἔ. — II 235, 1. 237, 8. V 297, 7. 301, 3. 314, 10 τὸ ἔνσπονδον. IV 178, 19 τὰ ἔνσπονδα. II 308, 10 τὰ ἔνσπονδα καὶ συμβατήρια καὶ φίλα τῆς ψυχῆς.

ἐνστόμιος. II 191, 3. 266, 17 (χυλός). II 206, 22 (χυλοί).

ἐνσφραγίζειν. III 262, 4 ὃ (sc. σπέρμα) ἀρχιοινοχόων . . . συνδιαιτήσεις ἐνεσφράγισαν. — V 15, 9 ἣν (sc. ἀλήθειαν) καὶ πᾶσι τοῖς γνωρίμοις ἐγχαράττειν καὶ ἐνσφραγίζεσθαι ποθεῖ. III 238, 20 (θεὸς) ἐνσφραγιζόμενος οἷς ἂν ἐθέλῃ τὸ ἀσάλευτον. IV 231, 3 ᾧ (sc. πετάλῳ) τῶν τεττάρων αἱ γλυφαὶ γραμμάτων ἐνεσφραγίσθησαν. I 6, 1 τὰ εἴδωλα μνήμῃ . . . ἐνσφραγισάμενος. III 211, 6 ἡ γλῶσσα . . . τὸ ἔναρθρον ἐνσφραγίζεται καὶ λόγον. V 213, 9 ἅπερ βεβαιοτάτην ταῖς ψυχαῖς εὔνοιαν ἐνσφραγίζεται. V 111, 13 ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς κοινωνικὰ καὶ χρηστὰ ἐνσφραγιζόμενος ἤθη. I 267, 7 ἐνσφραγιζόμενος διανοίᾳ τὰ τῆς ἀληθοῦς σοφίας . . . θεωρήματα. II 187, 6 σχηματίζει καὶ ἐνσφραγίζεται τὴν αὐτὴν ἁπάσαις (sc. ὕλαις) ἰδέαν. IV 249, 1 κάλλος ἐξαίσιον ἐνσφραγισμένον οὐρανῷ. V 280, 9 ἣν (sc. καλοκἀγαθίαν) ἀσύγχυτον ἐνεσφραγίσατο τῇ ψυχῇ χαρακτῆρι θείῳ τυπωθείσῃ. V 245, 19 τῷ δὲ γράφοντι κατὰ σχολὴν ἐνσφραγίζεται (τὰ νοήματα). I 6, 8 (πόλις) ἐνεσφράγιστο τῇ τοῦ τεχνίτου ψυχῇ. IV 218, 7 ὁ . . . τύπος τοῦ παραδείγματος ἐνεσφραγίζετο τῇ διανοίᾳ τοῦ προφήτου. IV 271, 5 οἱ τῶν ἀρχαίων παρανομημάτων ἐνσφραγισθέντες τύποι. V 233, 17 ἐνσφραγίσηται τῇ ψυχῇ βεβαίως τὸν τύπον. V 260, 15 τύποι . . ., οὓς ἐνσφραγίζεται ψυχῇ δικαιοσύνη. I 58, 10 (αἰσθήσεις) τοὺς τύπους ἑκάστων ἐνσφραγιζόμεναι. V 8, 4 ἐνσφραγίζεται βαθεῖς τύπους ταῖς διανοίαις ἐγχαράττων ὁσιότητος. I 278, 3 ἡ (sc. θειότης) δ' ἀόρατος ἀοράτῳ ψυχῇ τοὺς ἑαυτῆς τύπους ἐνεσφραγίζετο. VI 170, 8 ταύτην τὴν ὑπόληψιν ἐνσφραγισάμενος τῇ διανοίᾳ. IV 175, 16 αἱ πρῶται φαντασίαι χρόνῳ μόλις ἐνσφραγιζόμεναι. V 160, 3 φίλτρα ἀρχαῖα συμβιώσει μακρᾷ ταῖς ψυχαῖς ἐνεσφραγισμένα. I 256, 9 (Ἠσαῦ) ἐνσφραγιούμενος κακίας . . . χαρακτῆρας. II 186, 25 τὸν ἐνσφραγισμένον ὑπὸ τῆς τέχνης αὐτῆς χαρακτῆρα. II 248, 22 τοὺς ἐνσφραγιζομένους πήττειν καὶ διαφυλάττειν χαρακτῆρας.

ἐνσώματα. I 61, 8 τὰ ἐ. καὶ ὅσα συνόλως αἰσθητά.

ἐντελέχεια. I 15, 10. 87, 18. 104, 29 ἐντελεχείᾳ opp. δυνάμει. III 211, 12 (= ὁ νοῦς coni. Mang.).

ἐντελεχής. VI 208, 19 (θυσία). VI 185, 1. 206, 23. 213, 14 (θυσίαι).

ἐντελής. III 166, 1 τῶν δ' ἀρετῶν ἡ ἐ. κτῆσις. V 131, 17 (τροφή). — V 241, 17 τὸ ἐντελές.

ἔντεχνος. II 168, 18 (ἀποδείξεις opp. ἄτεχνοι). III 172, 11 τὴν τοῦ μέλους ἔντεχνον κρᾶσιν. IV 185, 21 (μαντική). I 267, 22 (τῶν σοφιστῶν περιπλοκαί). II 285, 2 (ποικιλία).

ἐντίκτειν. V 227, 18 ἐπιθυμία . . . ἀνηνύτους ἔρωτας ἐντίκτουσα. V 268, 15 αἳ (sc. ἀρεταὶ) . . . ὀλιγοδείας ἔρωτας ἐντίκτουσαι. III 245, 19 ἡ (sc. ἀπόλαυσις) πλείους ἡδονὰς καὶ τέρψεις ἔοικεν ἐ. II

215, 10 πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἑτοιμότητα ἐντίκτον (τὸ νήφειν).

ἐντολή. I 85, 18 διαφέρει δὲ τρία ταῦτα· πρόσταξις, ἀπαγόρευσις, ἐ. καὶ παραίνεσις. V 72, 16 (θεοῦ). V 353, 22 (θεῖαι). V 359, 4 ἱεροπρεπεῖς. V 336, 12 ⟨τῶν κατὰ⟩ μέρος νομίμων. VI 133, 18 διὰ τῶν πρὸς Μάγιον Μάξιμον ἐντολῶν. — All: II 14, 4 ἐ. γὰρ ἀποκρίσεως ἑρμηνεύεται Τάνις.

ἔντονος. I 217, 18 (ἁρμονία).

ἐντρέφεσθαι. I 216, 6 διάνοια ἐντρεφομένη ... ἀρεταῖς. I 88, 4 ταῖς ἀρεταῖς ἐ. I 228, 3 καὶ τὸ τελευταῖον „μετὰ σπουδῆς“ ἐντραφῆναι. I 234, 8 τὸ παλαιαῖς καὶ ὠγυγίοις ἐ. δόξαις. III 148, 9 ὁ τούτοις ἐντρεφόμενος τοῖς δόγμασι. I 233, 15 παλαιαῖς ἐντρεφόμενοι μυθοποιίαις.

ἐντρυφᾶν. V 294, 13 ἑστιαθέντων καὶ ἐντρυφησάντων ἡδίσταις ... δόγμασιν. V 99, 16 ἐνευφραινόμενος καὶ ἐντρυφῶν θεωρίᾳ τε τοῦ κόσμου. II 8, 10 ἐνευφραίνεται καὶ ἐντρυφᾷ (Ἐδέμ). III 267, 19 οἱ ἐντρυφῶντες τοῖς καθεστῶσι νόμοις. IV 105, 2 ταῖς ἑτέρων ἀτυχίαις ἐ. V 157, 8 ἐναβρύνεσθαι καὶ ἐ.

ἐντρύφημα. III 297, 13 ἐ. καὶ θεοῦ σοφία καὶ σοφίας θεός.

ἐντυμβεύεσθαι. I 88, 25 ψυχῆς ἐντυμβευομένης πάθεσι καὶ κακίαις ἁπάσαις. I 89, 9 τεθνηκυίας τῆς ψυχῆς καὶ ὡς ἂν ἐν σήματι τῷ σώματι ἐντετυμβευμένης. V 252, 14 τὸν ἀνθρώπινον νοῦν ... ἐντετυμβευμένον θνητῷ σώματι.

ἐντυποῦν. I 134, 15 τὸ σχῆμα τῇ ψυχῇ ἐντετύπωκεν ὁ θεός. V 240, 1 τῷ ἡγεμονικωτάτῳ ⟨τὰ⟩ πάντων ἄριστα μαθημάτων ἐ. — V 108, 13 ᾧ (sc. λογισμῷ) τα ... ὀδυνηρὰ τρανοτέραις φαντασίαις ἐντυποῦται. V 350, 13 ἔγκολλα δ' εἶναι καὶ ἐντετυπωμένα τὰ πάντα.

ἔνυδρος. IV 144, 3 (βάτραχοι). I 292, 16 (γένος). V 235, 17. 25 cf. II 231, 3. III 304, 17 γένη παντοίων ζῴων, χερσαῖα καὶ ἔνυδρα καὶ πτηνά. V 355, 11. VI 181, 12 (θηρία). — I 20, 12 τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἐνύδρων ποιούμενος ἡμέρᾳ πέμπτῃ. I 292, 21 νήξῃ καθ' ὕδατος τὴν τῶν ἐνύδρων ἀπομιμούμενος φύσιν; II 43, 13 θαλάττης δὲ καὶ ποταμῶν τὰ ἔνυδρα (περιεχόντων). III 234, 11 θαλάτταις δὲ καὶ ποταμοῖς τὰ ἔνυδρα (ἐγκατεσκεύαζε). I 292, 10 τὰ δ' ἔνυδρα ἐπὶ χέρσον ἀναπλεύσαντα (τελευτᾷ). VI 86, 19 φθειρομένου δὲ ὕδατος τὰ ἔνυδρα (ἀπόλλυσθαι). V 234, 6 ἄρχεται καὶ τῶν ἐνύδρων τὰ πρὸς ἐδωδὴν καθαρὰ διαγράφειν. IV 286, 21 οὔτε κροκοδείλου τῶν ἐνύδρων ἀγριώτερον. V 231, 12 ὅσα τῶν χερσαίων ἢ ἐνύδρων ἢ πτηνῶν ἐστιν εὐσαρκότατα. — I 29, 12 (ἄνθρωπον) βασιλέα χερσαίων καὶ ἐνύδρων καὶ ἀεροπόρων. I 51, 15 sq. τὸν ἄνθρωπον πάντα εἶναι, χερσαῖον ἔνυδρον πτηνὸν οὐράνιον. III 32, 16 sq. αἱ (sc. τομαί) διέστελλον πτηνὰ μὲν χερσαίων, χερσαῖα δὲ ἐνύδρων κτλ. V 152, 8 χερσαῖά τε γὰρ καὶ πτηνὰ καὶ ἔνυδρα πάντα. II 43, 22 πάνθ' ὅσα χερσαῖα καὶ ἔνυδρα οὐκ ἀέρι καὶ πνεύματι ζῇ; II 43, 27 δι' οὗ τὰ ἄλλα, ἔνυδρά τε καὶ χερσαῖα, ἐψύχωται. I 196, 19 χερσαῖα ἐνύδρων καὶ ἔνυδρα ἀεροπόρων ... ἐρῶσι. V 231, 18 ἐνύδρων δὲ τὰ γένη τῶν ἀλεπίδων. VI 48, 10 ἐνύδρων δὲ τὸν ἐγχώριον κροκόδειλον. VI 60, 9 τράπεζαι, πλήρεις ἁπάντων ..., χερσαίων, ἐνύδρων, ἀεροπόρων.

ἐνυπνιάζεσθαι. III 275, 25 ἐπειδὰν δε πρὸς ἀμείνω βίον μεταβάλῃ καὶ μηκέτ' ἐνυπνιάζηται.

ἐνυπνιαστής. IV 63, 25 ὀνειροπλῆγα καὶ „ἐνυπνιαστὴν“ καὶ τοιαῦτα ἐπεφήμιζον (αὐτόν). III 265, 18. 275, 22 ὁ ἐ.

ἐνύπνιον. III 231, 1 οἷς πᾶς ὁ βίος ὕπνος καὶ ἐ. ἐστι. III 271, 20 ὅ γε τῶν ἐνυπνίων μύστης ὁμοῦ καὶ μυσταγωγός. IV 87, 18 τῶν παρ' ἡμῖν ἐγρηγορότων αἱ φαντασίαι τοῖς ἐνυπνίοις ἐοίκασιν. IV 88, 22 μάρτυρες τῶν ἐνυπνίων. IV 88, 9 ὅσα περὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐνύπνια. IV 90, 20 τὰ μεθημερινὰ ἐνύπνια καὶ φάσματα. I 163, 25 ὡς τοὺς ἰατροῦ πάντας ἐπιλογισμοὺς ἐνύπνια εὑρεθῆναι. I 164, 9 παρὸ καὶ ἀναστάς, παρ' ᾧ ἦν ἐνύπνια, εὗρεν. I 164, 11 αὐτὸς γὰρ ὁ νοῦς ἐ. εὑρέθη. I 200, 16 Ἰωσὴφ εἰπόντα, διὰ τοῦ θεοῦ τὴν σαφήνειαν εὑρεθήσεσθαι τῶν ἐνυπνίων. III 281, 2 λόγος ... περὶ πραγμάτων ἐοικότων ἐνυπνίοις. II 272, 10 τὰ τῶν κενῶν δοξῶν νομιζόμενα ἀγαθὰ ὡς ἂν ἐνύπνια ὄντα. I 164, 10 αἱ διατάσεις τοῦ ἄφρονός εἰσιν ἐνύπνια ἀληθείας ἀμέτοχα. III 274, 19 οὐ ῥήματα μὲν καὶ ἐνύπνια πάνθ' ὅσα ὁ τῦφος ἂν εἰδωλοποιῇ. III 280, 20 ἀλλ' οὐκ ἐ. εἶδες.

ἔνυστρον. V 35, 25. 36, 4 τὸ δὲ ἔ. ἔκφυσις κοιλίας ἐστί.

ἐνώμοτος. II 235, 1 τὸ ἐνώμοτον καὶ ἔνσπονδον. III 207, 18 ἐνωμότῳ γενομένῳ συναινείτω. III 306, 5 ὡς καὶ ἐνώμοτον γενέσθαι. V 88, 20 ἐνωμότως.

ἕνωσις. II 312, 18 ὁ ἀόρατος οὗτος τῆς ἁρμονίας καὶ ἑνώσεως πᾶσι δεσμός. II 3, 10. 145, 20. III 54, 22. 134, 5. IV 257, 15 (coni. ἁρμονία). I 70, 14 ἕ. γίνεται τῶν τριῶν. VI 96, 12 τῶν διεστηκότων. VI 118, 11 πολλῶν. V 307, 6 ἐξ ἀμίκτου πράγματος. I 282, 28 ὥστε

διαστῆσαι μόνον τὴν ἕνωσιν. I 121, 18 ὃς συμφυΐας καὶ ἑνώσεως τῆς πρὸς τὸ καλὸν ἐστέρηται. III 10, 12 ψυχῶν ἕνωσιν ἁρμοζομένων εὐνοίᾳ. V 247, 12 ἁρμοζόμενον τὰ παρ' ἑκάτερα εἰς ἕνωσιν ἀδιαλύτῳ δεσμῷ. I 68, 8 ἄρκτος ... κοινωνίας καὶ ἑνώσεως ἀνθρώπων ... οὖσα αἰτία. II 96, 13 ἐνθέσει καὶ συμφυεστάτῃ ἑνώσει. V 257, 17 ἡ ἐπικράτεια θατέρου ῥῆξιν ἀπεργαζομένη μᾶλλον ἢ ἕνωσιν. II 242, 19 τῶν ἀποτιναττομένων ὅσα μὴ ἑνώσει διακρατεῖται.

ἐνωτικός. II 151, 2. VI 62, 17 (δυνάμεις). V 13, 10. 34, 2. 76, 20 (εὔνοια). I 45, 15 (πνεῦμα). V 276, 7 (φιλία).

ἕξ. I 4, 1 sqq. cf. 61, 11. 66, 7. IV 291, 11 — 292, 11 ἓξ δὲ ἡμέραις δημιουργηθῆναί φησι τὸν κόσμον. I 44, 6 δι' ἓξ ἡμερῶν κελεύσας ἄγειν ἱερὰν ἑβδόμην. I 62, 5 τέλειον δὲ ἀριθμὸν τὸν ἕξ. I 32, 21 τὰ ... ἓξ πρὸς ἓν ἔχει λόγον ἑξαπλάσιον. I 17, 2 ὁ ἓξ συντιθέμενος ἐκ δυοῖν τριάδων. I 38, 10—39, 11 (de sexto numero agitur). I 64, 2 ὀργανικαὶ (σώματος κινήσεις) μὲν ἕξ. I 64, 17 ἔτι πρῶτός ἐστιν ἀπὸ τελείου τοῦ ἓξ καὶ μονάδι κατά τινα λόγον ὁ αὐτός (sc. ὁ ἑπτά).

ἐξάγειν. I 21, 11 ἐξαγαγέτω ἡ γῆ κτήνη καὶ θηρία καὶ ἑρπετά. I 93, 11 „ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν". II 34, 12 ὅτε ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, τῶν κατὰ τὸ σῶμα παθῶν, ἐξήγαγε. I 121, 28 ἐξήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ ἐξωτάτω χωρίον. III 192, 20 τὸ ἐξαγαγεῖν ἐκ τῆς σωματικῆς χώρας τὸν ... νοῦν. I 122, 3 τὸν νοῦν εἰς τὸ ἐξώτατον ἐξήγαγε. I 122, 5 τὸν μέλλοντα νοῦν ἐξάγεσθαι. I 108, 4 ἣν (sc. πηγήν) αὐτὸς (sc. ὁ θεός) ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας. II 104, 6 ἀγαθοῦ ποιμένος ἐξάγοντος μὲν ἀπὸ τῶν ... πάσης κακίας δικτύων. I 121, 27 τίς γὰρ ἔνδον ἐξάγεται.

ἐξάγιστος. VI 186, 20 (ἀνδράποδον). II 35, 10. 46, 2 (οἱ ἐξάγιστοι).

ἐξαγκωνίζεσθαι. IV 191, 5 ἐξηγκωνισμένος τὸν λογισμόν.

ἐξαγορεύειν. V 374, 12 ἐξαγορεύσαντες ... ὅσα ἥμαρτον. III 306, 8 ἐξαγορεῦσαι τὸ ἁμάρτημα.

ἐξαγριαίνεσθαι. I 245, 5.

ἐξαγριοῦσθαι. III 269, 12 cf. VI 186, 3 θηρίον ἐξηγριωμένον. I 264, 1 τὰ ἐξηγριωμένα ἡμεροῦσι. IV 214, 17 τὰ τέως ἐξηγριωμένα ἡμεροῦτο. VI 157, 17 ἅπερ (sc. γένη) οὐχ ἧττον ἐξηγρίωται τῶν Γερμανικῶν. V 75, 13 οὐ γὰρ οὕτως ἐξηγρίωνται τὰς φύσεις. V 228, 2 αὐτὰς (sc. δεσποίνας τοῦ σώματος) ἐξηγριωμένας τιθασεύσει. VI 94, 4 τὰ ἐξηγριωμένα πάθη. III 285, 13 ἐξηγριωμένον καὶ ἐπτοημένον πρὸς πάντα νοῦν. III 163, 11 τὴν ἔνθεον μανίαν μανέντες ἐξηγριώθησαν. V 118, 10 μανίαν ἐξηγριωμένην. I 209, 16 (γυναῖκα) ἀνήμερον ἐξηγριωμένην. II 310, 6 ὁρᾷς ἀνηρεθισμένον καὶ ἐξηγριωμένον τὸ θυμοῦ καὶ ὀργῆς πάθος. II 142, 13 ἀτιθάσους κἀξηγριωμένας κῆρας.

ἐξαδιαφορεῖν. II 18, 1 τὰ διάφορα ἐξαδιαφορῶν. I 158, 4 ἐ. ἕκαστον. I 285, 30 ἡ δικαιοσύνη ... τὰ μεθόρια κακίας καὶ ἀρετῆς ἐξαδιαφοροῦσα.

ἐξαδιαφόρησις. III 58, 7 τῶν ἀδιαφόρων.

ἐξαεροῦσθαι. III 236, 1 τὰς ... ἀναθυμιάσεις λεπτυνομένας ἐ. VI 105, 23 οὐδεὶς ἐ. ... τὸν κόσμον εἶπεν.

ἑξαετία. V 111, 10 δι' ἑξαετίας γεωπόνους ἐπισχών. V 259, 15 ἕνεκα τῶν ἐν ἑξαετίᾳ πόνων. V 302, 8 χρόνος εἰς ὑπηρεσίαν ἑ. V 294, 4 ἑξαετίαν ... ἀπολαυέτωσαν οἱ κτήτορες. V 107, 3 χρόνον αὐταρκέστατον, ἑξαετίαν. V 95, 12 παρ' ἑξαετίαν.

ἑξαήμερος. I 93, 8 cf. IV 292, 4 ἐν τῇ ἑξαημέρῳ

ἐξαιματοῦσθαι. V 52, 22 δι' οὗ (sc. ἥπατος) τὴν τροφὴν ἐ.

ἐξαιμάτωσις. V 53, 7.

ἐξαίρειν. II 302, 3 πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐξάραντας ἑαυτούς. II 302, 7 μή με ἄνω μετέωρον ἐξάρῃς. II 227, 27 τὸν νοῦν, ἐξαίρων εἰς ὕψος ἀπὸ γῆς τοῖς οὐρανοῦ συνάψει πέρασι. I 154, 26 ὁ νοῦς ἐπειδὰν μὲν ἐξάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν θνητῶν. II 195, 7 ἣ (sc. ἀρετὴ) τὸ φρόνημα ἐξαίρουσα πέραν οὐρανοῦ. I 292, 25 ὅσῳ γὰρ ἂν μετεωρότερον σεαυτὸν ἐξάρῃς. II 215, 9 (τὰ σώματα) ἐξαίρει καὶ ἐπικουφίζει. — III 235, 7 (ψυχαὶ) ἄνω κούφοις πτεροῖς πρὸς αἰθέρα ἐξαρθεῖσαι. II 129, 19 (οἱ τελειωθέντες) μετεωρισθέντες καὶ ἐξαρθέντες ἐπὶ μήκιστον. II 301, 12 ὁ δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἄνω μετέωρος ἐξαρθείς. IV 126, 17 πρὸς τὸ μεγαλειότερον ἐξῆρθαι. III 152, 8 πρὸς γὰρ ὕψος ἐξαίρεται τὸ ἀρετῆς. III 61, 18 τὸ φρόνημα, χαύνῳ κουφότητι ἐξαιρόμενον. I 51, 9 ᾗ δὲ μετέωρον ἀπὸ γῆς ἀνώφοιτον ἐξῆρται τὸ σῶμα.

ἐξαιρεῖσθαι. I 249, 21 (ἀπαρχαὶ καὶ τιμαὶ τὴν ψυχὴν) εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρούμεναι. II 66, 9 τὸ ἐξαιρούμενον εἰς ἐλευθερίαν.

ἐξαίρετος. V 339, 6 (ἆθλον). V 348, 2 (ἆθλα). IV 196, 4 (ἀπαρχαί). V 327, 18 γένος. I 279, 9. II 23, 11. 66, 5. 146, 8. III 94, 10. 135, 10. 212, 12. IV 169, 9. 177, 11. 204, 11. 245, 14. 304, 20. V 343, 22. VI 55, 12 (γέρας). V 26, 3 δίκαια. II 265, 14. VI 98, 2 (δύναμις).

III 47, 2. IV 236, 16. V 374, 16 (δωρεά). IV 286, 6 (ἔγκλημα). IV 70, 11. 186, 9 (ἔθη). VI 176, 25 ἔθνος. III 271, 7 (ἑορτή). IV 62, 5 (ἐπιμέλειαι). IV 304, 8. V 134, 17 (ἡμέρα). IV 140, 6 (ἰδιότητες). V 333, 5 (κάλλος). II 137, 4 (κατασκευή). V 217, 7 κίνδυνος. II 145, 8. IV 294, 15 (κλῆρος). I 4, 21 (κόσμος). V 364, 18 λαός. VI 3, 7 (λιμός). I 34, 1. II 144, 18. III 210, 5. V 188, 10 (λόγος). II 28, 3 μέρος. IV 268, 14 (μνῆμα). VI 223, 12 νόμιμα. V 250, 11 (νόμοι). I 22, 6 (νοῦς). V 70, 4 ὄνομα. V 330, 3 (ὅροι). IV 57, 8 πάντα. V 35, 13 πρόσοδοι. VI 195, 8 σπουδή. VI 183, 9 (τιμαί). VI 213, 19 (τόπος ἱερός). I 20, 16 (ὗλαι). V 13, 5 (φιλία). IV 115, 21 (φιλοφροσύναι). IV 37, 13 (φύσις). V 100, 9 (χαρὰ θεοῦ). II 54, 11. III 9, 17. 163, 20. IV 3, 4 (χάρις). IV 94, 18 (χάριτες). — III 75, 15 (τὸ ἐξαίρετον coni. τὸ ἴδιον). I 119, 2 ἐξαίρετον δίδωσι τῷ Ἰωσὴφ τὰ Σίκιμα ὁ Ἰακώβ. V 133, 6 τοῦτο μὲν ἐξαίρετον τοῦ ἔθνους. V 237, 18 δύο ταῦτα ἐξαίρετα ὁλοκαυτοῦται. I 132, 8 ἐξαίρετον γὰρ καὶ τοῦτ' ἔχει. V 125, 25 κἀκεῖνο πρόσεστιν ἐξαίρετον. I 143, 21 ὥς τις κατ' ἐξαίρετον λόγος. V 112, 15 ἐξαίρετα καὶ . . . καλὰ νομοθετήσας. — II 138, 5 ἐξαιρέτως οἶδεν.

ἐξαίσιος. I 40, 4 (βίαι) πνευμάτων. IV 248, 20 κάλλος. VI 67, 6 κάλλη νοημάτων. V 23, 10 (χειμῶνες).

ἐξαμαρτάνειν. IV 291, 21 πρὸς τὴν τοῦ μηδὲν αὖθις ἐ. προφυλακήν. III 305, 8 ἐφ' οἷς ὑπ' ἀγνώμονος γνώμης ἐ. προήχθησαν. V 199, 6 τὰ ὅμοια ἐ. ἐθέλουσα. II 173, 21 ἀνίατα ἐξαμαρτάνει. IV 94, 10 ὁ περὶ ταῦτ' ἐξαμαρτών. V 25, 11 ὅσῳ καὶ τὸ περὶ θεὸν ἐξαμαρτεῖν τοῦ περὶ ἄνθρωπον ἀφορητότερον. III 62, 5 τῷ δὲ τἀπίχειρα ὧν ἐξήμαρτεν ἀποδῷ. II 154, 10 τὸ μὴ δοῦναι δίκην ἐφ' οἷς ἐξήμαρτον. V 316, 11 εἰς οὐδὲν ἂν τῶν ψυχῆς μεμοιραμένων ἐξαμάρτοι. V 376, 7 οὐκ εἰς ἀφανεῖς καὶ ἠμελημένους ἐξημάρτανον. V 255, 8 εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνοντες. V 201, 2 ἐὰν εἰς τὰ σώματα ἐξαμαρτάνωσι. VI 129, 23 οὕτως εἰς ἡμᾶς ἐξημάρτανεν. IV 97, 22 τὸν ἀδελφὸν . . . οὐδὲν μὲν ἐξαμαρτάνοντα. IV 306, 15 τὸ μὴ τοῖς ἐξαμαρτάνουσιν συμπράττειν. V 13, 16 ἀγνοίᾳ γὰρ τῆς διαφορᾶς . . . ἐξαμαρτήσονται. IV 284, 22 εἴπερ ἄρα ἐξημάρτανον.

ἐξαμβλοῦν. I 291, 27 ἥτις (sc. διάνοια) . . . ἑκουσίως αὖθις ἐξήμβλωσε.

ἐξαναχωρεῖν. I 40, 6 (πελαγῶν) ἐξαναχωρούντων. II 93, 4 τὰ . . . πελάγη . . . ἐξαναχωροῦντα. III 169, 7 (ἥλιος) ἐξαναχωρῶν πάλιν ἰσοτάχεσι ταῖς ἀνακυκλήσεσι. II 4, 23 πράγματος . . . ἐξαναχωροῦντος αἰεὶ καὶ μακρὰν ἀφισταμένου. II 114, 7 διὰ τὴν τοῦ δύνασθαι ἐ. ἀσφαλῶς ἐπιστήμην

ἐξαπατᾶν. I 137, 19 τὴν οὖν πηρὰν αἴσθησιν . . . ἐξηπάτηκεν.

ἐξαπλάσιος. I 32, 22 (λόγος).

ἐξαπλοῦν. I 122, 18 ἐξαπλώσω πάσας τὰς πράξεις θεῷ. II 98, 8 τὰς γὰρ διπλᾶς καὶ ἀμφιβόλους ὅταν ἐξαπλοῖ λέξεις. — I 122, 19 ἐξαπλοῦσθαι δὲ καὶ φανερῶς ὁρᾶσθαι. I 122, 21 ὅταν μέντοι διὰ πάντων ἡ ψυχὴ . . . ἐξαπλωθῇ καὶ ἐκθειασθῇ.

ἐξάπλωσις. II 205, 27 (coni. μανότητες).

ἐξαποστολή. All: II 9, 20 cf. 10, 12 ἑρμηνεύεται . . . Μαθουσάλα δ' ἐ. θανάτου.

ἐξάπτειν. I 277, 16 οὐ τὰς ῥίζας . . . τῆς ὑστάτης τῶν λεγομένων ἀπλανῶν ἁψῖδος ἐξῆψε. II 47, 1 ἀπὸ πυρός, ὃ κἂν μυρίας δᾷδας ἐξάψῃ, μένει. — I 186, 1 ὁ νοῦς τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν ἐξαψάμενος. II 49, 1 ὑφ' ὧν ἐξαπτόμεναι αἱ ἐπιθυμίαι. III 305, 4 δυνάμεως ἀοράτου τὰ πάντα . . . ἐξῆφθαι. III 51, 7 τὸ ἐξαπτόμενον.

ἔξαρνος. III 24, 9 μυρίοι . . . παρακαταθηκῶν . . . ἱερῶν. IV 306, 11 τὰ ἐπὶ . . . ἐξάρνοις παρακαταθηκῶν.

ἔξαρχος. III 299, 12 εἰρήνης. III 302, 29 τοῦ . . . φιλοπαθοῦς . . . θιάσου. V 253, 2 ὁ τῶν ἱερέων ἔ. II 194, 19 οἴνου. V 14, 9 τῆς παρανομίας. II 274, 18 (τῶν σωματικῶν ποιοτήτων Λάβαν). II 199, 20 (μεθυόντων χοροῦ ἀπαιδευσία). VI 69, 3 (χοροῦ).

ἑξάς. I 31, 8 ὁ σύμπας κόσμος ἐτελειώθη κατὰ τὴν ἑξάδος ἀριθμοῦ τελείου φύσιν. IV 263, 14 ἤρξατο γὰρ καὶ τὸν κόσμον ἑξάδος τῇ πρώτῃ δημιουργεῖν. V 101, 5 ἑξάδι μὲν τὴν γένεσιν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ἀναθείς. IV 304, 2 cf. V 129, 21 σὺν ἑξάδι τῇ γονιμωτάτῃ. V 101, 7 sqq. ἔχων ἄρρενα μὲν τὸν περιττόν, θῆλυν δὲ τὸν ἄρτιον, ἐξ ὧν εἰσιν αἱ γενέσεις. I 62, 14 cf. 65, 1 τὰ μὲν θνητὰ (sc. γένη) . . . παραμετρῶν ἑξάδι. V 102, 17 ὁ μὲν πρακτικὸς (βίος) λαχὼν ἑξάδα. II 59, 3 κατὰ ἀπόλειψιν ἑξάδος, ἣν ἀπένειμε τοῖς τὰ πρωτεῖα λαβεῖν μὴ δυνηθεῖσι. I 4, 11 περιττῶν . . . ἀριθμῶν ἀρχὴ τριάς, δυὰς δ' ἀρτίων, ἡ δ' ἀμφοῖν δύναμις ἑ. I 32, 20 (ἑβδομάς) διαιρεῖται γὰρ . . . εἰς μονάδα καὶ ἑξάδα. V 101, 10 sqq. ἑβδομὰς . . . φῶς . . . ἑξάδος. II 14, 11 ἡ ἑβδόμη τάξει μὲν ἐπιγέννημά ἐστιν ἑξάδος. — V 42, 10 αἱ διτταὶ τῶν προκειμένων ἄρτων ἑξάδες. V 350, 18 διττὰς υἱῶν ἑξάδας.

ἐξασθενεῖν. VI 112, 14 ἑαυτοὺς . . . γυμνάσαντες ἐξασθενοῦσι. VI 112, 7 τῶν σκε-

λῶν ἐξασθενησάντων. V 315, 6 δι' ἔνδειαν ἐ. V 315, 15 ἀγονεῖν ἢ ἀμβλίσκειν ἐξασθενήσαντα. II 236, 18 οἱ ἐξησθενηκότες coni. ἀπειρηκότες. I 173, 18 (ὁ νοσῶν) ἐξασθενήσας. V 346, 23 ἡ τῶν παθῶν ἄμετρος ἰσχὺς ἐξασθενήσασα. IV 276, 11 ἀνθρώπων . . . αἱ φωναὶ . . . πεφύκασιν ἐ. II 59, 12 (ψυχὴ) πιεζομένη . . . ἐξασθενεῖ. I 190, 12 ἵνα μὴ . . . μετ' ἐκλύσεως ψυχικῶν δυνάμεων ἐξασθενῶμεν. I 195, 5 τοῦ . . . ἐγνωκότος πρὸς οὕτως καρτερὰν ἰσχὺν ἐξασθενοῦντος. I 154, 28 ἐπειδὰν δὲ (ὁ νοῦς) καθῇ τοὺς ἰδίους τόνους καὶ ἐξασθενήσῃ. V 342, 19 (ὁ λογισμὸς) ἀδυνατεῖ καὶ ἐξασθενεῖ. VI 123, 11 ἐξασθενῶν καὶ διαρρέων τὴν γνώμην.

ἐξαχῆ. I 62, 10 ἐ. γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα πέφυκε κινεῖσθαι. I 175, 18 ἣν (sc. σφαῖραν) ἑ. σχίσας (ὁ γεννήσας πατήρ). II 101, 5 τὸ δ' ἑ. σχισθέν.

ἐξελέγχειν. II 26, 19 ὑπὸ τοῦ πάντα ἐξελέγχοντος αἰῶνος. I 214, 9 τὰ παρ' ἐμοὶ μέγιστα δοκοῦντα εἶναι κακὰ καλλίω . . . ἐξελεγχθήσεται

ἐξερευνᾶν. II 161, 17 νυνὶ δὲ ἐξερευνήσωμεν.

ἐξέρχεσθαι. I 122, 25 ἐξελθοῦσα τὴν ψυχῆς πόλιν ἡ διάνοια. I 173, 4 ὅταν ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ φαντασίας ἐξέλθῃ διάνοια. I 122, 18 Ἰσαὰκ . . . ἐξέρχεται ἀπολείπων ἑαυτὸν καὶ τὸν ἴδιον νοῦν. I 123, 14 (διάνοια) ἐξελθοῦσα ἀπὸ σαυτῆς. I 146, 19 ἐπειδὰν γὰρ ἐξέλθῃ (ἡ ψυχὴ) τῶν ἱερῶν ἀρετῆς οἴκων. I 166, 14 ἐξελεύσομαι ἀπὸ τοῦ πάθους ἔξω. 166, 19 οὗτοι ἐξέρχονται μὲν ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων. I 164, 18 ὁρμὴ ἐξέρχεται καὶ φοιτᾷ. I 287, 12 ὅτι ἐξέρχεται ὁ λόγος. I 256, 7 ὅσον οὐδέπω γοῦν ἐξῆλθεν Ἰακώβ. II 2, 28 ὁ δὲ Κάιν ἐθελοντὴς ἐξέρχεται. I 168, 16 τὸ πῦρ ἐξελθόν. II 1, 16 ἐξέρχεται δὲ πόθεν; I 166, 17 τίς δὲ ἔνδον, φαίη τις ἄν, ἐξέρχεται;

ἐξετάζειν. III 254, 18 τάς τε ἀδικίας καὶ παρανομίας ἐξετάζον. IV 87, 4 μετὰ τὴν ῥητὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν τροπικωτέραν ἐ. I 195, 16 ῥητορικὴ δὲ τάς τε ἐν ἑκάστοις δεινότητας ἐξετάζουσα. V 187, 7 τὸ φύσει δίκαιον οὐκ ἐξετάζοντες. I 41, 19 τοῦ σώματος εἴ τις ἐ. ἐπιχαιρήσειε τά τ' ἐκτὸς καὶ ἐντὸς μέρη. I 97, 18 τὸ δὲ „ἔλαβεν“ . . . ἐξήτασεν. I 153, 22 τὴν ἡδονὴν ἐξετάζων εὑρήσεις. II 304, 17 ἰδέας ἐξετάζετε. II 288, 12 ἐὰν . . . τὸν ἀρχιερέα λόγον ἐξετάζῃς. III 217, 6 τὸν τοῦ παντὸς (οἶκον) ἐ. III 284, 12 τὸ πρότερον ἐ. ὄναρ. III 136, 17 οἱ μέν γε βουλευόμενοι καὶ σκοπούμενοι καὶ πάντ' ἐπιμελῶς ἐξετάζοντες. IV 290, 10 χρὴ τὸν μέλλοντα ὀμνύναι πάντ' ἐπιμελῶς ἐξητακέναι. V 225, 2 τὰ πράγματα πρὸ τῶν κρινομένων ἐ. III 120, 7 ἐπειδὰν δὲ σαυτὸν ἐξετάσῃς. II 92, 9 τὰς τῶν . . . ἀνθρώπων ἐ. τύχας. III 182, 20 οὐ τὰς ὕλας ἐξετάσαντες. I 278, 13 τὰς ἐν οὐρανῷ φύσεις ἐ. — I 116, 1 (Μωυσῆς) ἐξετάζων πότερον . . . II 288, 15 τὰ δὲ πρὸς τοῖς πέρασιν ἐξετάσωμεν. III 103, 4 ταύτης (sc. φιλοσοφίας) γὰρ ἴδιον ἐ. II 114, 15 τὴν οὖν ἐξετάζουσαν . . . τῆς ψυχῆς δύναμιν. I 243, 1 φέρ' οὖν ἐξετάσωμεν. III 253, 22 ἀκριβῶς ἐξέτασον, εἰ τῷ ὄντι δύο εἰσὶ θεοί. V 343, 15 ἐξετάζοντας, οὐκ εἴ τι μὴ καθ' ἡδονὴν ἰδίαν συμβέβηκεν.

ἐξετάζεσθαι. V 356, 19 εἰ μελλήσουσιν ἀγριώτεροι ζῴων ἀλόγων ἐ. I 98, 6 ἐν δὲ τῷ πάσχειν γυναικὸς τρόπον ἡ αἴσθησις ἐξετάζεται. I 296, 22 ἐξητασμένην ἀκοήν. III 197, 24 τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ κατορθώματα συμβέβηκεν ἐν τρισὶν ἐ. III 27, 6 αἱ ἀρχαὶ κατὰ θεὸν ἐξετάζονται μόνον. II 307, 17 ὁ ἔτι γυμναζόμενος ἀσκητὴς ἐξετάζεται. IV 285, 5 ἱερέων γὰρ καὶ τὸ γένος ἐξετάζεται. VI 117, 12 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν τεχνῶν ἐ. V 198, 7 ἃς (sc. γυναῖκας) οὐδ' ἐν πολέμοις . . . ἐδικαίωσεν ὁ νόμος ἐ. V 197, 19 γυνὴ . . . μηδ' οἷα νομὰς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐν ὄψεσιν ἀνδρῶν ἑτέρων ἐξεταζέσθω. III 168, 23 αἱ δὲ δυνάμεις . . . ἐν ψυχῆς βελτιώσεσιν ἐξετάζονται. I 166, 21 τὸν δὲ τελείως ἐγκρατῆ δεῖ . . . ἐν μηδενὶ ἐ. τὸ παράπαν. III 202, 23 ἐνιαυτὸν . . . ἐν ἀσωμάτοις καὶ νοητοῖς ἐξεταζόμενον. I 260, 9 τὸ εὔδαιμον μήτε ἐν τοῖς ἐκτὸς . . . ἐ. II 76, 11 ὡς τὰς προτέρας τῆς τροπῆς ἡμέρας ἀλόγους ἐ. I 139, 25 τὸ τῶν κρίσεων (λόγιον) ἐξητασμένον. IV 24, 6 ὁ λογισμὸς . . . συνόλως ἐν τῷ πάσχειν ἐξεταζόμενος. V 165, 8 τὰς (sc. μοιχείας) δὲ καθ' ὑπόνοιαν οὐκ ἐδικαίωσεν ἐ. πρὸς ἀνθρώπων. I 73, 8 (ὁ νοῦς) ποιεῖν δοκῶν ἐν τῷ πάσχειν ἐξεταζόμενος. I 167, 26 ὃς (sc. νοῦς) τοτὲ μὲν ἀμείνων τοτὲ δὲ χείρων ἐξετάζεται. I 184, 17 (ὁ νοῦς) τότε δὴ καθ' ἑαυτὸν ἐξεταζόμενος. III 158, 14 „ὄνομα αἰώνιον“ ὡς ἂν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς αἰῶνι ἐξεταζόμενον. III 289, 2 οὗτος σὺν ἄλλοις μὲν ἐξεταζόμενος ὀλίγος. II 77, 9 ὅτι (ἡ πόλις) κἂν μείζοσιν ἐξετάζεται περιγραφαῖς. III 296, 14 ὁ γὰρ προκόπτων οὔτε ἐν τοῖς τεθνηκόσι τὸν ἀρετῆς βίον ἐξετάζεται. I 171, 11 (Σάρα) ταῖς

δὲ ἐν μέρει καὶ κατ' εἶδος (ἀρεταῖς) ἐξητάζετο. I 207, 11 ὅταν δὲ ἐπιτηδεύσεων σύγκρισις ἐξετάζηται. I 274, 7 τῆς δὲ φυλακῆς περὶ τὸν νοῦν ἐξεταζομένης. — I 74, 13 ἐν ταῖς φυτουργίαις τῶν ἀρετῶν ἐξετάζεται. I 285, 20 ἐν εὐπαθείαις ἀναλογούσαις ἐξετάζεται. I 157, 29 ἐν τῷ πάσχειν μόνον ἐξετάζεται. I 169, 5 ἐν τοῖς γεώδεσι καὶ ἀσυστάτοις ἐξετάζεται. IV 294, 4 ὅσοι δὲ μήτ' ἐν τοῖς πρὸς ἀνθρώπους ἐξετάζονται. III 193, 10 τῷ ... ἐν ἀφθόνοις δὲ ταῖς εἰς περιουσίαν ὕλαις ἐξεταζομένῳ. IV 275, 15 κἂν τῷ ἔχειν ἐξετάζωμαι ... κἂν τῷ κεῖσθαι. III 285, 7 ὡς τοὺς μὲν ἀμείνους, τοὺς δὲ χείρους ἑαυτῶν ἐ. V 190, 2 παρ' ἀκριβέσι λογισταῖς τῆς ἀληθείας ἐξετασθήσεται. V 348, 20 ταῦτα ... ὀφείλει ... περὶ τὸν αὐτὸν ἐ. I 30, 21 οἱ ... ὑστερίζοντες τῶν ὑποζυγίων καὶ κατόπιν αὐτῶν ἐξεταζόμενοι. — II 15, 21. 38, 1. 288, 22. III 153, 14. 187, 2. 189, 28. 200, 5 ἐξητασμένως.

ἐξέτασις. V 257, 13 ἀρετῆς ἢ κακίας. III 169, 10 τούτων (sc. ἀστέρων). II 53, 7 τοῦ προφητικοῦ βίου. VI 144, 19 προσόδων καὶ δασμῶν. V 40, 19 τὸ δ' ἀκριβὲς καὶ περιττὸν τῆς ἐξετάσεως. I 269, 8 κατὰ δὲ τὴν ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν. I 26, 1 μετὰ πάσης ἐξετάσεως. III 102, 4 σὺν ἐξετάσει περιττῇ.

ἐξεταστής. V 165, 10 τῆς ἀληθείας. V 248, 12 τῶν δὲ μειζόνων (ὑποθέσεων).

ἐξεταστικός. III 97, 17 τίς οὖν ὁ ἐ.;

ἐξευμαρίζειν. VI 55, 10 τῆς ᾠδῆς ... τὴν ἔνδειαν ἐξευμαριζούσης. IV 63, 17 (χρόνος) πάντα γὰρ ἐξευμαρίζει. IV 135, 18 θεοῦ τὰ λίαν φοβερὰ ... ἐξευμαρίζοντος. IV 124, 6 πάντα δ' ἐξευμαρίζει θεός. — V 362, 20 ὅταν ᾖ ὁ θεός, ἐξευμαρίζεται πάντα. I 28, 8 εἰ δὲ σωφροσύνῃ μὲν ἐξευμαρισθεῖεν αἱ ... ὁρμαί.

ἐξευμενίζεσθαι. IV 2, 20. 144, 9. V 89, 15. 135, 1. 138, 22 (τὸν θεὸν ἐ.). III 305, 10 τὴν ἵλεω τοῦ ὄντος δύναμιν ἐξευμενισάμενοι. IV 234, 19 τὸ θεῖον εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἀναγκαῖον ἐ. V 24, 15 ἱκεσίαις καὶ λιταῖς εἴωθεν ἐ. τὸν ἡγεμόνα. I 217, 17 εἰ συνεχέσι ταῖς ἐπιμελείαις ἐξευμενισθήσονται. II 310, 14 οὕτω γὰρ ἐξευμενισθήσεται. II 288, 2 ἐ. τὸ γυναικῶν τάγμα ἐν ψυχῇ. III 111, 14 τῇ ... ἅτε ἐξευμενισθείσῃ δι' ἑαυτῆς. IV 238, 23 ἐξευμενισάμενος ὁ κηδεμών. IV 124, 11 ὑφ' οὗ Γάιος ἐξευμενισθήσεται. VI 140, 1 τὸν Γάιον περὶ ὧν ὕποπτος ἦν ἐ.

ἐξευνουχίζεσθαι. I 297, 19 ἐξευνουχισθῆναί γε μὴν ἄμεινον ἢ πρὸς συνουσίας ἐκνόμους λυττᾶν. II 80, 6 νοῦς ... ἐξευνουχισθείς. II 211, 14 ἐξευνουχισμένης ψυχῆς.

ἐξηγεῖσθαι. I 117, 31 τί οὖν ἦν τὸ φρονεῖν, ἐξηγήσεται.

ἐξήγησις. VI 67, 1 τῶν ἱερῶν γραμμάτων.

ἐξηγητής. V 124, 16 τῶν ἱερῶν γραμμάτων.

ἑξήκοντα. I 38, 6.

ἑξηκοντατέσσαρα. I 31, 20. 32, 9, 12.

ἐξημεροῦν. VI 19, 13 ἵνα τεθηριωμένον τὸν βίον προσελθόντες ἐξημερώσωσιν. V 316, 15 τὰς διανοίας ... ἐξημερώσας. V 355, 22 ὅτι ἐξημερωθέντων τῶν κατὰ διάνοιαν καὶ τὰ ζῷα ἡμερωθήσεται.

ἐξηττᾶσθαι. I 235, 18 ἐξηττημένα καὶ παρειμένα (κακία καὶ πάθος).

ἐξηχεῖν. IV 279, 9 φωνὴ δ' ἐκ μέσου τοῦ ... πυρὸς ἐξήχει. III 5, 2 ὅλου δὴ τοῦ διανοίας ὀργάνου ... ἐξηχοῦντος. IV 37, 4 ὅταν βίᾳ πνευμάτων καὶ κτύποι βροντῶν συρμὸν πολὺν ... ἐξηχῶσιν.

ἐξιέναι. I 42, 2 λόγοι δ' ἐξίασιν. I 170, 13 × Ἄγαρ δὶς μὲν ἐξιοῦσαν ἀπὸ τῆς ἀρχούσης ἀρετῆς Σάρρας. II 2, 8 ὅ γε ἐξιὼν ἀπό τινος ἐν ἑτέρῳ χωρίῳ τὸ ἀπολειπόμενον ἑαυτοῦ. I 131, 3 ἐξιοῦσιν ἐκ τῶν παθῶν Αἰγύπτου. I 148, 19 ἐξίτω μέντοι ὁ λεώς.

ἐξικμάζεσθαι. I 242, 14 τροφήν, τὴν ἐξικμασθεῖσαν ἀποπέμψασθαι πάλιν. I 56, 1 πρὶν ἐξικμασθῆναι τὰ πρότερα.

ἐξιλάσκεσθαι. II 16, 7.

ἕξις. II 64, 2 τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐνεδήσατο ἕξει, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ψυχῇ, τὰ δὲ λογικῇ ψυχῇ. VI 99, 16 (πνευματικῇ). VI 110, 16 κατὰ τὴν ἕξεως ἀσθένειαν — ἡ δ' ἐστὶ πνευματικὸς τόνος. I 95, 15 ἔστι δὲ ἡ φύσις ἕ. ἤδη κινουμένη. I 95, 11 ἡ μὲν ἕ. κοινὴ καὶ τῶν ἀψύχων ἐστὶ λίθων καὶ ξύλων. II 64, 3 λίθων ... καὶ ξύλων ... δεσμὸν κραταιότατον ἕξιν εἰργάζετο. VI 96, 13 ξύλων μὲν καὶ λίθων. III 32, 5 (τῶν ἀψύχων) δεσμός. III 234, 17 ἀκινήτων μὲν σωμάτων opp. φύσις. II 64, 7 ἕξεως ὁ συνεχὴς οὗτος δίαυλος ἄφθαρτος. II 222, 12 σχέσει ἀδελφόν. — I 97, 20 — 99, 12 διχῶς αἴσθησις λέγεται, ἡ μὲν καθ' ἕξιν, ... ἡ δὲ κατ' ἐνέργειαν. I 296, 27 καθ' ἕξιν καὶ ἠρεμίαν. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) δυνάμεσιν. ἕξεσι, διαθέσεσι κτλ. II 139, 28 (ἐν ἡγεμονικῷ). III 177, 21 cf. 23. 26. τὸν ποιὸν εἰς ἕξιν μεταχαράττων. — V 241, 19 cf. III 182, 8 μεταβάλλεσθαι πρὸς τὴν ἐναντίαν ἕξιν. I 94, 22 τὰς ἕξεις προσκαλέσηται καὶ δεξιώσηται. I 63, 17. 160, 6. III 149, 9 (λογική). IV 202, 5. 244, 2 (νομοθετική). III 182, 22 (βασι-

λικῄ). II 31, 7 πρὸς τὴν ἑαυτῶν ὑπερβάλλουσαν ἕξιν ἐπιχειροῦσι ποιεῖσθαι τὰς ὑφηγήσεις. I 52, 12 (θεὸς) τὴν ἐνδιάθετον ἕξιν ἀνακινῶν. I 160, 3 ὁ φαῦλος ἔνια δρᾷ τῶν καθηκόντων οὐκ ἀφ' ἕξεως καθηκούσης. I 160, 9 ἀπὸ ἕξεως καὶ διαθέσεως εὐλογίστου. I 172, 9 αἱ τελειόταται φύσεις τῶν μέσων ἕξεων πάμπολυ διεστᾶσι. II 31, 9 τῇ τῆς παρούσης ἕξεως εὐφορίᾳ καταχρώμενος. II 116, 2 τὴν ἐναντίαν ἕξιν ἀκολασίαν ἀνοδίᾳ χρῆσθαι συμβέβηκε.

ἐξισοῦσθαι. IV 305, 22 δι' ὧν ἐξισοῦται τὸ ἄνισον. II 35, 15 τίς γὰρ ἂν ἀθλητὴς πρὸς ταύρου δύναμιν ... ἐξισωθείη;

ἐξιστάναι. II 198, 10 (ψυχὴ) βεβάκχευται γάρ, ὡς ... μεθύειν καὶ παροινεῖν καὶ ἐξεστάναι ἂν δόξαι. VI 51, 1 ὅταν οὖν ἐκστῶσι τῶν οὐσιῶν. All: III 273, 12 τοὺς υἱοὺς τοῦ Χὲτ — ἑρμηνεύονται δὲ ἐξιστάντες. — I 96, 20. 30 (νοῦς) ἐξίσταται. III 16, 17 ἔκστηθι σεαυτῆς (sc. ψυχῆς). II 258, 19 ἃ τῆς ἰδίου φύσεως οὔποτ' ἐξίσταται. V 60, 15 οὐ παραχωρεῖ καὶ ἐξίσταται. III 233, 13 cf. V 330, 18 τὸ γὰρ πρεσβείων ἐξίστασθαι.

ἐξίτηλος. I 52, 6 (γένος). II 25, 1 γραφαί. I 275, 28 (τύποι). I 215, 19 (φιλήδονος). I 276, 2 πάντες οἱ χαρακτῆρες.

ἐξόδιος. V 139, 4 (ἡμέρα).

ἔξοδος. I 42, 1 (στόμα) θνητῶν μὲν ... εἴσοδος, ἔ. δ' ἀφθάρτων. I 256, 5 κακίας γὰρ ἔ. ἀρετῆς εἴσοδον ἐργάζεται. I 241, 16 εἰσόδους ἐξόδους ἔχθρας ἀποστροφὰς ... (τῷ θείῳ) προσαναπλάττομεν. II 70, 3 βάσεις, χεῖρας, εἰσόδους ἐξόδους φησὶν εἶναι περὶ τὸ ἀγένητον. II 2, 26 ἀπὸ τοῦ πανηγεμόνος. II 271, 19. 298, 3. IV 144, 9. 148, 21. 258, 17 (Iudaeorum ex Aegypto ἔ.). IV 184, 2 παρεσκευάζετο τὴν ἔξοδον ὀνείρατα διηγούμενος. III 62, 13 ἐκ τῆς περιπεφρουρημένης εἱρκτῆς. III 22, 15 ἀπὸ τῆς Χαλδαϊκῆς μετεωρολογίας. V 287, 1 ἑτοιμασάμενος τὰ πρὸς ἔξοδον (e vita). II 171, 22 Ἰακώβ.

ἐξοικειοῦσθαι. V 324, 5 ἐ. τὸν ἱκέτην ... τῷ βουλήματι.

ἐξοικίζειν. I 277, 22 τὰς δὲ νοῦ δορυφόρους αἰσθήσεις καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον πορρωτάτω μὲν τῶν περὶ γῆν ἐξῴκισε. III 178, 3 λόγοις τοῖς περὶ μετανοίας ἐξοικίσασαν. — III 60, 17 ἐξοικίζεται ... ἐν ἡμῖν ὁ νοῦς κατὰ τὴν τοῦ θείου πνεύματος ἄφιξιν. III 135, 9 εἰ γὰρ μένοντος καὶ ὑγιαίνοντος (τοῦ λόγου) ἐν ἡμῖν ἐξῳκίζετο. I 285, 25 ταύτης (sc. ψυχῆς) τὰ λυπηρὰ πάντα ἐξῴκισται. III 236, 23 ὅσα δὲ ἐξοικίζεται κακῶν οἰκητόρων στίφη.

ἔξοινος. II 202, 2 (λογισμός). II 188, 22 ἔξοινοι καὶ τῆς ψυχῆς τὸν τόνον ὑπεκλύσαντες.

ἐξοιστρᾶν. II 198, 14 οὐχ ἡ ψυχὴ μόνον ἐγείρεσθαι καὶ ὥσπερ ἐ.

ἐξοκέλλειν I 102, 13 (ὁ σοφὸς) οὐχ οὕτως ἐξώκειλεν ὡς ὁ φαῦλος. II 101, 22 ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν, ἐξώκειλαν.

ἐξομματοῦν. II 292, 7 τὰ τέως μεμυκότα καὶ τυφλὰ ἐξωμμάτωσε. I 137, 16 ἐπεὶ τὸ λογικὸν ἐξομματοῦται.

ἐξομοιοῦν. I 60, 1. 12 εἷς ὁ δημιουργὸς ⟨ὁ⟩ ἐξομοιώσας αὐτῷ κατὰ τὴν μόνωσιν τὸ ἔργον. I 6, 3 ἑκάστη τῶν ἀσωμάτων ἰδεῶν τὰς σωματικὰς ἐξομοιῶν οὐσίας. IV 292, 9 ἐξομοιοῦντες θνητὴν φύσιν ὡς ἔνεστιν ἀθανάτῳ. I 34, 11 οἱ ... φιλόσοφοι τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐξομοιοῦσι τῇ ἀμήτορι Νίκῃ. — IV 21, 8 σπεύδοντες πρῶτον ἐξομοιοῦσθαι τῇ μακαρίᾳ καὶ εὐδαίμονι φύσει. IV 285, 14 ὑμεῖς ἐξομοιωθῆναι τοῖς ἀφιδρύμασιν. III 292, 10 τὰ τρία κανᾶ τοῖς τρισὶ τοῦ χρόνου μέρεσιν ἐξομοιοῦσθαι.

ἐξομοίωσις. I 50, 25. IV 285, 14. 293, 15. V 252, 11. 268, 16 πρὸς θεόν. V 319, 7 μιμεῖσθαι θεὸν ... μηδὲν παραλιπόντα τῶν εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἐξομοίωσιν. IV 15, 5 τῶν καλῶν.

ἐξομολογεῖσθαι. I 82, 9 cf. 83, 2. 119, 3 τοῦ ... ἐξομολογουμένου ὁ Ἰούδας σύμβολον. I 82, 7 ὁ ... ἀσκητὴς ἐξομολογεῖται εὐχαριστικῶς τῷ τὸ ἀγαθὸν ἀφθόνως δωρησαμένῳ I 109, 24 ἐξομολογήσασθαι τῷ θεῷ ... πάντα ἴσχυσεν ἡ ψυχή. I 82, 27 καὶ αὐτὸ γὰρ τοῦτο τὸ ἐ. I 110, 2 τὸ ἐ. καὶ εὐαρεστεῖν θεῷ.

ἐξομολόγησις. II 160, 10 cf. I 82, 23. 145, 6. III 213, 4 Ἰούδας All.: κυρίῳ ἐ.

ἐξομολογητικός. I 82, 22. cf. 83, 7. 109, 26. III 179, 26 ὁ μὲν Ἰούδας ὁ. ἐ. τρόπος.

ἐξορθοῦν. V 362, 10.

ἐξορίζειν. I 290, 25 οὓς ... ἱερωτάτων θεσμῶν ἐξώρισεν (ὁ θεός).

ἐξορμᾶν. V 198, 12 ἐὰν ... ὑπὸ τοῦ παραστάντος πάθους ἐξορμῆσαι βιασθῇ. V 340, 14 μὴ πάλιν ἐξορμήσῃ τὸ πάθος. IV 123, 2 μηδὲ τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνειν ἐξορμῆσαι.

ἐξορύσσειν. I 96, 12 τὸν ἐξορύσσοντα λόγον τὰ κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων. I 146, 23 λόγος ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξορύττων. — III 213, 25 τὸ γὰρ σῶμα ἡμῶν ... ἐξορώρυκται.

ἐξουθενεῖσθαι. I 103, 17 ἣ (sc. αἴσθησις) ἐξουθενηθεῖσα ὑπὸ τοῦ θεοῦ. IV 256, 17 οὐκ ἐν ἐξουθενημένοις καὶ ἀφανέσι τάττονται.

ἐξουσία. V 71, 2 cf. 365, 4 (θεοῦ). I 176, 20 cf. 226, 5. 11 κατὰ τὸν . . . θεὸν δύο τὰς ἀνωτάτω εἶναι καὶ πρώτας δυνάμεις ἀγαθότητα καὶ ἐξουσίαν. I 128, 21 τὰ ἄψυχα οὐκ ἐξουσίᾳ πεποίηκεν (ὁ θεὸς) ἀλλ' ἀγαθότητι. I 86, 12 ὑπὸ τοῦ κυρίου ὡς δεσπότου καὶ ἐξουσίαν ἔχοντος. V 333, 14 θεοῦ τοῦ φιλαρέτου τοὺς εὐσεβείας ἐραστὰς αὐτοκρατέσιν ἐξουσίαις γεραίροντος. IV 29, 20 τὴν ἡγεμονικὴν καὶ δεσποτικὴν . . . ἐξουσίαν. III 305, 18. V 368, 11 (δεσποτική). II 264, 9 τὴν τοῦ κολάζειν αὐτοκράτορα. I 5, 10 ἡγεμόνος αὐτοκρατοῦς. IV 198, 11 ἀρχῆς. I 109, 2 ἀδείας καὶ ἐξουσίας λαβόμενα (πάθη). V 189, 5 κατὰ τῶν οἰκετῶν. V 91, 19 τοῦ τὰ ὀμοσθέντα φυλάττειν. VI 169, 4 ἐν ἀρχαῖς μεγάλαις καὶ ἐξουσίαις. VI 17, 3 ὥστ' ἐξουσίαν σχήσει πάντα δρᾶν. VI 160, 13 κοινοπραγεῖν τῆς αὐτοκρατοῦς ἐξουσίας. VI 191, 2 (αὐτοκρατής). VI 166, 1 αὐτοκρατεῖς. VI 176, 15 (μεγίστη). V 169, 14 μήτε ἀναδύεσθαι τὴν ἐξουσίαν ἐχέτω μήτε παραιτεῖσθαι. VI 160, 23 ὁ γὰρ υἱοῦ παντελὴς ἐ. VI 128, 18 ἀπὸ μείζονος ἐξουσίας ἀναρριπίζειν. VI 57, 15 μετὰ πλείονος ἐξουσίας.

ἐξοχή. I 88, 24. III 125, 5. IV 3, 15. 19. 8, 13 κατ' ἐξοχήν.

ἐξυβρίζειν. I 96, 20 cf. II 32, 13. 105, 7. IV 203, 13 ἐξυβρίζομεν διὰ κόρον. I 213, 12 ὅταν μέν γε αἱ αἰσθήσεις ἐξυβρίζωσι. II 40, 10 ὡς μηδὲν αὐτῶν διαμαρτάνον ἐ. II 101, 12 ὑπὸ πλεοναζούσης τροφῆς ἐξυβρίζει . . . ; ἐξυβρίζοντα (θρέμματα).

ἐξυδατοῦσθαι. VI 105, 23.

ἔξω. I 114, 12. II 134, 12. IV 19, 9 τοῦ κόσμου. II 134, 16 μηδενὸς ἔξω (sc. τοῦ κόσμου) . . . καταλειφθέντος. II 2, 15 μηδενὸς ἀπολειφθέντος ἔξω. II 4, 3 ἔξω τοῦ δημιουργηθέντος ὢν (ὁ θεός). I 293, 8 τοῦ παντὸς ἔ. δραμεῖν. II 273, 12 παντὸς τοῦ θνητοῦ. II 38, 22 κατὰ τὸν ἔ. τῶν ἁγίων κύκλον. — I 121, 28 εἰς τὸ ἐξωτάτω χωρίον. I 122, 3 τὸν νοῦν εἰς τὸ ἐξώτατον ἐξήγαγε. I 175, 4. 15. III 52, 17. 209, 12. IV 293, 1 (ἡ ἐξωτάτω σφαίρα).

ἐξωθεῖν. II 12, 19 ὁ τοῦ φαύλου λόγος ἐ.

ἔξωθεν. I 98, 11 τὸ κενῆσον ἔ. III 211, 13 (ὁ νοῦς) ἔ. εἰσκρίνεται. IV 301, 7 coni. θύραθεν.

ἐξώλεια. V 217, 2 ὀμνύτω κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ.

ἐξώλης. I 215, 8 (φιλήδονος).

ἑορτάζειν. I 191, 9 μόνος ὁ θεὸς ἀψευδῶς ἑορτάζει. I 192, 10 τὸ ἑ. ἐπιβάλλον αὐτῷ (sc. θεῷ). I 247, 11 μόνος δὲ ἑορτάζει τὴν τοιαύτην ἑορτὴν ὁ σοφός. V 98, 15 τῶν φαύλων οὐδεὶς . . . ἑορτάζει. V 104, 4 τὴν τοῦ κόσμου γενέθλιον ἑορτάζων. IV 249, 7 κόσμου γενέθλιον, ἣν ἑορτάζει μὲν οὐρανός, ἑορτάζει δὲ γῆ. IV 205, 18 ἑορτάζωσιν ἱλασκόμενοι τὸν πατέρα τοῦ παντός. V 46, 24 οὐκ ἐφῆκε κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἑ. VI 141, 28 τοῖς μὴ δυναμένοις ἑ. IV 291, 7 ταύτην (sc. ἱερὰν ἑβδόμην) ἔνιαι μὲν τῶν πόλεων ἑορτάζουσιν ἅπαξ τοῦ μηνός. I 41, 8 καθ' ἃς (sc. ἰσημερίας) καὶ ἑ. διείρηται νόμῳ. V 140, 7 οὐδ' ἡμερῶν ἀριθμὸς ὃν χρὴ ⟨ταύτην⟩ (sc. „κάρταλον") ἑ. εἴρηται.

ἑορτή. V 96, 2 sqq. Περὶ τῶν δέκα ἑορτῶν. IV 303, 23 κεφάλαιον νομιστέον ἑορτῶν καὶ τῶν διατεταγμένων εἰς ἑκάστην ἁγνευτικῶν. V 95, 8 τὰ εἴδη τῶν ἑορτῶν. V 95, 24 τὸ περὶ ἑορτῶν (εἶδος). V 46, 3 ὅταν σύμπας ὁ περὶ τῶν ἑορτῶν ἐξετάζηται λόγος. IV 304, 3 ὧν (sc. μονάδος καὶ ἑβδόμης) ἑκατέρᾳ τὰς ἑορτὰς παραριθμεῖ. V 141, 13 περὶ ἑορτῶν, αἳ συγγένειαν ἔχουσι πρὸς ἑβδομάδα. V 372, 10 μόνας γὰρ ἡ . . . πρώτας ἀνέδειξεν ἑορτὰς ἡ φύσις τὰς ἑβδομάδας.

V 44, 10. 15. 122, 3. 123, 6. 11. 20. 124, 2 sqq. (ἄζυμα). V 120, 23 τῆς μεγίστης ἀποικίας ὑπόμνημα. IV 252, 13. V 120, 16 (τὰ διαβατήρια). III 271, 7 ἐξαίρετον ἑορτὴν ἀνέθηκε τῷ δράγματι. V 125, 9 cf. 129, 11 ἑ. δέ ἐστιν ἐν ἑορτῇ ἡ . . . δράγμα. I 31, 10 (τῆς ἑβδόμης ἡμέρας). I 192, 11 ἑβδόμαι καὶ ἑορταὶ τοῦ αἰτίου. V 140, 3 (κάρταλον). V 139, 10 μετοπωρινή. V 45, 13. 134, 1. 11. 12 νηστεία. V 119, 3 sqq. 120, 15 (νουμηνία). VI 63, 12 ἣν πεντηκοντὰς ἔλαχεν. V 44, 20. 130, 10 πρωτογεννημάτων. V 107, 16 σάββατον. V 132, 16 cf. 133, 19 σαλπίγγων. II 308, 6. III 150, 22. V 45, 26. 137, 7. 20. 138, 23. 139, 5 sqq. VI 141, 21 sqq. σκηνῶν. — IV 209, 17 ἀνὰ πᾶν ἔτος ἑ. καὶ πανήγυρις ἄγεται κατὰ τὴν Φάρον νῆσον. I 31, 10 καθ' ἃς (sc. ἰσημερίας) καὶ ἑορτάζειν . . . τὰς μεγίστας καὶ δημοτελεστάτας ἑορτάς. V 376, 4 cf. VI 206, 22 δημοτελεῖς ἑορτὰς ἄγειν. V 96, 9. 139, 18 (ἐτήσιοι). V 41, 11 τρισὶ καιροῖς ἑορτῶν. V 134, 2 ἐν ᾗ μὴ συμπόσια κτλ. VI 20, 2 τὰ πρὸς τὴν ἑορτὴν πέμματα. V 99, 6 τοῦ περὶ τὴν ὄντως ἑορτὴν κάλλους. V 161, 13 κἀν ταῖς ἑορταῖς προπομπεύοντας. V 46, 7 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἑορτῆς. V 46, 22 τὸ τῆς ἑορτῆς ἀδεές. IV 304, 15 τὰς μεγίστας καὶ πολυημέρους ἑορτάς. V 18, 2 μυρίοι . . . καθ' ἑκά-

στην ἑορτὴν εἰς τὸ ἱερὸν καταίρουσιν. V 96, 2 ἅπασαν ἡμέραν ἑορτὴν ἀναγράφει ὁ νόμος. V 45, 15 τὰς . . . ὡς ἑορτῆς θυσίας ἰσαρίθμους. V 185, 13 ἑορτὰς ἀνεόρτους. VI 141, 27 τὰ γὰρ ἀνιαρὰ διπλασιάζεσθαι φιλεῖ μάλιστα ἐν ἑορταῖς.

I 191, 8 (ὁ θεὸς) ἑαυτῷ γὰρ τὰς ἑορτὰς προσκεκλήρωκε. V 99, 18 τὰς ἑορτὰς εἶναι μόνου θεοῦ. I 247, 11 μόνος δὲ ἑορτάζει τὴν τοιαύτην ἑορτὴν ὁ σοφός. I 247, 9 ἑ. γὰρ ψυχῆς ἡ ἐν ἀρεταῖς εὐφροσύνη τελείαις. III 106, 4 ψυχῆς δὲ ἑ. ζῆλος ὁ τῶν ἀρίστων. I 191, 7 ἐν οὐ θνητῶν ἑορταῖς. I 192, 18 πάσης ἑορτῆς τε καὶ πανηγύρεως τῶν παρ᾽ ἡμῖν τὰ θαυμαστὰ καὶ περιμάχητα ἔργα ταῦτα. I 193, 2 τοιαῦται τῶν λεγομένων εὐδαιμόνων αἱ ἑορταί. II 286, 12 σύμβολον ψυχικῆς εὐφροσύνης ἐστὶ καὶ τῆς πρὸς θεὸν εὐχαριστίας. III 105, 23 τῆς πρώτης ἑορτῆς τὸ σύμβολον. III 106, 9 ὅπερ ἐστὶν εὐφροσύνη καὶ ἑ. διανοίᾳ φιλάθλῳ. III 107, 10 τὴν ἑορτῆς καὶ εὐφροσύνης τράπεζαν. V 46, 10 καιρός ἐστιν εὐφροσύνης. — V 98, 4 ἅπαντά γε τὸν βίον ἑορτὴν ἄγουσιν. V 124, 5 ἅπας ὁ τοῦ σπουδαίου βίος ἰσότιμος ἑορτῇ. V 96, 17 μία ἂν ἦν ὁ ἀπὸ γενέσεως ἄχρι τελευτῆς χρόνος ἀδιάστατος ἑ. V 98, 13 πάντα δὲ τὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ κύκλον εἶναι ἑορτήν. V 100, 13 μετὰ δὲ τὴν συνεχῆ καὶ ἀδιάστατον καὶ διαιωνίζουσαν ἑορτήν. V 99, 16 τὴν μὴ λεγομένην ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν οὖσαν ὄντως ἄγειν ἑορτήν. — V 99, 8 „ἑορταὶ κυρίου". V 140, 1 ⟨οὐχ⟩ ἑ. μὲν θεοῦ, ἑορτῆς δὲ ⟨συγγενὴς⟩ πανήγυρις. III 105, 24 ἑορταὶ καὶ θαλίαι περιποιοῦσιν ἱλαρὰς εὐφροσύνας καὶ εὐθυμίας. VI 157, 26 ἑορτάς, πανηγύρεις, μουσικοὺς ἀγῶνας κτλ. VI 171, 10 πάσαις πόλεσιν . . . εὐωχίας, εὐφροσύνας, θαλίας, ἑορτὰς ἐπαλλήλους παρέχει. IV 140, 13 τὸ βουλεύεσθαι περὶ θυσιῶν καὶ ἑορτῶν. V 126, 24 τάς τε εὐχὰς καὶ ἑορτὰς καὶ ἀπαρχάς. V 201, 9 ἐν ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι. IV 237, 11 ἐν πανηγύρεσι καὶ ἑορταῖς.

ἑορτώδης. V 46, 18 ἀνέσεις. IV 304, 21 (ἡμέρα). II 286, 11. V 373, 9 (καιροί). V 140, 8 (τόπος).

ἐπαγγέλλεσθαι. II 98, 13 ἡ ψυχῆς ἐπαγγελλομένη γεωργική. V 284, 2 ἐπάγγελμα δὲ ἐπαγγελλομένῳ μέγιστον. II 30, 23 ἐκεῖνο δὲ ἐπαγγελλομένης διδάξειν. II 108, 13 τῆς συμφυοῦς ποίμνης . . . προστασίαν ἐπαγγελλόμενοι. I 74, 6 ἀποτεμεῖν οἴησιν γὰρ ἐπαγγέλλεται. III 285, 20 τὸ (συμπόσιον) μὲν πέπλησται γέλωτος, παιδιᾶς, ἐπαγγελλομένων κτλ.

ἐπαγγελία. III 191, 10 ἔγνω τὴν ἐπαγγελίαν.

ἐπάγγελμα. V 284, 2 ἐ. δὲ ἐπαγγελλομένῳ μέγιστον, ἱκεσίαν τοῦ ὄντως ὄντος. II 30, 23 οὐδὲν δὲ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος οἰκεῖον ἀρετῇ. III 178, 21 τοῦτο μείζονος καὶ τελειοτέρας ψυχῆς . . . ἦν ἐ. III 102, 25 γραμματικῆς. II 149, 22 τῆς τέχνης. VI 130, 10 τυραννίδος. V 110, 15 οἷς ἐ. τὸ πρὸς πόνους ἀλείφειν. II 87, 17 διὰ βραχείας φωνῆς μέγιστον καὶ οὐράνιον ὡς ἀληθῶς ἐ. αὐχήσαντα. III 99, 10 μέγιστον δὲ ἐ. τοῦ γενάρχου τῆς φυλῆς ἐστι ταύτης.

ἐπαγωνίζεσθαι. V 309, 13 ἐπαγωνίζεται πολύγονος ὢν ἀρετῆς. VI 94, 17 ἐπαγωνιζόμενος δ᾽ ὁ Κριτόλαος. II 3, 17 ὅπως ἐπαγωνιεῖται μηδὲν συντόνου σπουδῆς ἀνιείς.

ἐπᾴδειν. II 290, 10 κἂν δράματα ὅλα συντιθέντες ἐγκωμίων ἐπᾴδωσι. V 15, 14 οἰωνοσκόπους, τερατοσκόπους, ἐπᾴδοντας κτλ. V 8, 6 συνεχῶς ἐπᾴδει.

ἐπαινεῖν. I 115, 14 ἀδύνατον τὸν θεὸν
× ἀμείψασθαι ἢ ἐπαινέσαι κατὰ τὴν ἀξίαν. II 227, 2 εὐλογεῖν καὶ ἐ. αὐτόν (sc. θεόν). V 14, 16 ἐπαινέσας οὖν ὁ θεὸς τὴν ἀριστείαν. III 36, 25 ἐπῄνεσε δὲ ὁ θεὸς . . . τὰ ἑαυτοῦ τεχνικὰ ἔργα. I 108, 28 ὁ θεὸς τὴν φυγὴν οὐκ ἐπαινεῖ. I 31, 10 ἡμέραν ἑβδόμην . . . ὁ πατὴρ ἐπαινέσας. II 289, 27 ὁ ἐπαινῶν coni. ὁ ψέγων. II 290, 2 οὔτε ἐ. οὔτε ψέγειν. II 290, 9 ψέγειν μᾶλλον ἢ ἐ. V 229, 8 διὰ τὰς τῶν πληθῶν ἀνωμαλίας ἐπαινούντων καὶ ψεγόντων ἀκρίτῳ φορᾷ. V 335, 19 τοῦ νόμου . . . ἐπαινοῦντος ἢ κολάζοντος. III 115, 22 τὸν φαῦλον . . . καὶ τἀδικεῖν ἐπαινοῦντα. III 91, 19 τὸν εὐεργέτην ἐ. διδασκόμεθα.

ἐπαινεῖσθαι. II 289, 15 τὸ ἐπαινετὸν εἶναι τοῦ ἐ. διαφέρει. II 241, 23 τὸν ἐπαινούμενον ὑπὸ θεοῦ. III 265, 18 ἅπερ ἐξ ἑαυτῶν ψεκτὰ ὄντα κατ᾽ ἐχθρῶν γινόμενα ἐπαινεῖται. V 193, 16 τὰ δ᾽ ὅσα μὴ ἐν καιρῷ ψέγεται δεόντως, ἐπεὶ καὶ τὰ καίρια ἐπαινεῖται. V 363, 15 τοῖς εὖ πράττουσιν . . . διὰ παντὸς στόματος καὶ φίλων καὶ δυσμενῶν ἐπαινουμένοις. II 287, 4 μὴ μόνον ὑπὸ ἀρρένων καὶ ἀνδρείων . . . λόγων ἐ.

ἐπαινετός. I 131, 18 (Ἀβραὰμ) δι᾽ ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ἐ. V 186, 18 (ἀνδροφονία). IV 59, 14. V 323, 19 (βίος). V 320, 6 ὁ δὲ βλέπων. V 34, 5 (γάμοι). III 116, 6 ἔργον. V 354, 21 (ἔργα). IV 4, 12 ὁ εὔελπις. II 67, 3 αἱ εὐφορίαι. III 190, 16 τὸ θεοσεβές. III 165, 9 ὁ κατορθῶν. III 127, 21 κατορθοῦντες.

II 282, 9. III 85, 18. 300, 4 (λόγος). VI 26, 14 (λόγοι). V 50, 19 (μακαριότης καὶ εὐδαιμονία). V 26, 2 μετάνοια γὰρ ἀδικημάτων. III 73, 10 (οἰκουρία). V 212, 22 πρᾶγμα. IV 43, 2 ἡ πρᾶξις. I 266, 6. II 16, 25. 89, 5. 97, 6. 127, 7. III 73, 6. 121, 18. 131, 11. 232, 15. V 65, 14. 208, 7. VI 25, 11 (πράξεις). V 11, 8 (προθυμία) V 362, 9 ὁ σπουδαῖος. I 129, 21 (σύστασις καὶ γένεσις). III 284, 28 τὰ ὑπαίτια ⟨ὡς⟩ ἐπαινετά. I 136, 9 (φύσις). I 129, 9 (φύσεις). II 108, 21 (ψυχή). — II 120, 24. 174, 2. 272, 21. 290 26. V 330, 16 ἐπαινετόν (sc. ἐστι). — V 202, 8 ἧς (sc. φιλοσοφίας) ὁ μὲν ἀρυτόμενος εἰς κτῆσιν καὶ χρῆσιν ἀρετῆς ἐ. II 19, 7 τὸ γὰρ ἄνευ τούτων τῆς ἀκουσίου μερίδος ὂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἐπαινετόν. IV 211, 16 τὸ δ' ὕστερον ἐμμελὲς μέν, οὐ μὴν τελείως ἐπαινετόν. III 177, 8 εἴ τι μὴ πάνυ ἐπαινετὸν εἴη. II 72, 22. IV 207, 4 ὅσα ... ἐπαινετά. I 249, 16 ὅσοι ... ἐπαινετοί. — II 289, 15 τὸ ἐπαινετὸν εἶναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι διαφέρει. I 272, 2 τί οὖν τὸ ἐκ τῆς ἀποκρίσεως ἐπαινετόν; I 176, 3 τὸ γὰρ σὺν θεῷ πᾶν ἐπαινετόν. II 120, 23 τὸ μὲν ὑμῶν ἐπαινετόν ἐστι τῆς δόξης, τὸ δ' ἔμπαλιν ψεκτόν. II 207, 22 ψεκτὰ τὰ ἐπαινετά. IV 65, 10 φῆμαι ... τῶν μὲν ἐπαινετῶν θαυμαζόμεναι. — I 236, 11. II 293, 10. III 36, 18. 192, 17. 287, 11 ἐπαινετῶς.

ἐπαίνεσις. II 165, 3 τὰς δὲ πράξεις ἐπαινέσεως καὶ σπουδῆς ἀξίας.

ἐπαινέτης. II 158, 23 (λόγος).

ἔπαινος. III 36, 24 (θεοῦ). II 158, 26
× τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων. I 129, 18 (ὁ θεὸς) ἔργον οὐδὲν πρὸ τῶν ἐπαίνων αὐτῶν ὁμολογήσας. II 158, 14 (coni. ὕμνοι), οὐχ οὓς ἡ γεγωνὸς ᾄσεται φωνή. III 212, 11 (coni. ὕμνοι, εὐδαιμονισμοί). III 265, 5 (coni. ἐγκώμια, ὕμνοι). — IV 40, 15 ψόγον πρὸ ἐπαίνου τιμᾶν. II 289, 28. III 96, 15 cf. II 223, 4 sq. (coni. ψόγος). II 291, 9 ὅταν ἢ ψόγον ἢ ἔπαινον ἢ εὐχὰς ἢ κατάρας ἐθελήσωσιν αὐτῷ τίθεσθαι. V 343, 12 opp. μέμψις — IV 57, 16 ἀνάγραπτος. III 116, 12 ἀληθής. VI 138, 17 ἡ γὰρ ἀλήθεια αὐταρκέστατος ἔ. IV 42, 5 ἐν ἑκουσίοις κατορθώμασι γράφεται. II 67, 2 ὁ δὲ ἄνθρωπος ... ἔπαινον δὲ (ἔσχεν) ἐφ' οἷς ἑκὼν κατορθοῖ. II 16, 4 τὸν ἐφ' ἑκουσίοις ἔχει κατορθώμασιν ἔπαινον. IV 157, 12 coni. τιμαὶ κατορθούντων. II 15, 28 οἷς μὲν οὐδὲν νόσημα ... ἐλάττων ἔ. ἕπεται. V 269, 4 ὁ γὰρ ἔ. ὁρμητήριον ἔχων καλοκἀγαθίαν. III 41, 3 τῶν ἀγαθῶν. IV 210, 11 τοῦ νομοθέτου. IV 256, 6 τῶν παρθένων. III 21, 17 sqq. τοῦ πεπιστευκότος. IV 42, 18 τῶν πολλῶν. II 31, 12 τὸν παρὰ τῶν πολλῶν θηρώμενος ἔπαινον. III 173, 11 παρὰ τῶν πολλῶν καὶ ἀγελαίων. III 116, 23 παρὰ τοῖς πολλοῖς. IV 60, 10 τοῦ σοφοῦ. III 30, 14 τοῦ σπουδαίου. III 232, 13 ⟨τοῦ⟩ φιλοπόνου καὶ φιλαρέτου.

ἐπαίρειν. I 55, 7 τὴν κεφαλὴν ἐπαίρει. I 210, 4 (ἡ ἡδονὴ) τὸν αὐχένα ἐπαίρουσα. IV 232, 20 ἐπαιρούσης ... ἡδονῆς. — IV 136, 11 μὴ ταῖς ἰδίαις ἀλκαῖς ἐπαίρεσθε. I 214, 15 αὔρᾳ τινὸς ὠφελείας ἐπαρθείς. II 301, 26 ψυχῇ ... ὑπὸ ἀμαθίας ἅμα καὶ τόλμης ἐπαρθείσῃ. I 227, 18 οὐκ ἐπαρθέντες τῇ τελετῇ. II 77, 19 ἔριδι, ἀργαλεωτάτῃ νόσῳ, ἐπαιρόμενοι.

ἐπαισθάνεσθαι. II 82, 4 (Ἰωσὴφ) πρεσβυτέρας οὔτε γνώμης οὔτε ἀκοῆς εἰσάπαν ἐπῃσθημένος. III 282, 12 οἳ μηδεμιᾶς ἐπῄσθοντο ταραχῆς. III 282, 18 cf. I 188, 22. 266, 7. II 5, 21 οὐδ' ὄναρ ἐπῄσθοντο.

ἐπακμάζειν. I 40, 12 ὡς νέα παλαιοῖς ἐπανθεῖν καὶ ἐ. I 49, 13 οἱ δ' ἔπειτα μηκέθ' ὁμοίως ἐπακμάσαι. I 233, 14 νέα καὶ ἐπακμάζοντα καὶ ἀνηβῶντα ... ἐνθύμια. II 32, 25 ὡς ἀνηβῶν τε καὶ ἐπακμάζων μηδέποτε λήγειν.

ἐπακολουθεῖν. V 286, 14 αἷς (sc. ἐλπίσι) ἐ. ἀναγκαῖον αἴσια τέλη. I 180, 22 ἄνθρωπος δ' ἄρρην ... ἐπακολουθῶν τῇ φύσει. V 370, 5 οἷς ἐπακολουθεῖ τῆς ἁρμονίας καὶ συμφωνίας τῶν μελῶν πάρεσις. V 16, 18 τούτοις ... ἐ. ἀπαγορεύει. III 137, 18 κατ' ἴχνος τῶν ζητουμένων βαίνων καὶ ἐπακολουθῶν. II 300, 19 τὸν ... διὰ τοῦτο ἐπακολουθοῦντα διατειχιεῖ. I 297, 5 ὑπὸ ὤτων ἁπάσαις φωναῖς ἐπακολουθούντων. VI 189, 27 ἀφίγμεθα ... ἐπακολουθοῦντες Γαΐῳ. V 20, 15 ἡ πληθὺς ... ἐπακολουθήσασα γνώμαις ἐνίων ἀγνώμοσιν. V 244, 5 ἐπακολουθήσας αὐτῶν (sc. ἀστέρων) ταῖς τεταγμέναις κινήσεσιν. V 82, 7 θάνατος ... ἐπακολουθήσει. II 183, 22 λογισμὸν τὸν ἐπακολουθήσαντα τῇδε τῇ δόξῃ. V 335, 17 τοῖς ἐξ ἀγαθῶν πονηρευομένοις ἐπακολουθήσει τιμωρὸς δίκη. V 329, 12 (τὸν νοῦν) ἐπακολουθήσαντα ταῖς τοῦ γεννήσαντος ἀρεταῖς. V 283, 16 μὴ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν ἐπακολουθῆσαι. IV 60, 13 ὑγιαινούσαις καὶ ἀνόσοις ὁρμαῖς ἐπακολουθῆσαι.

ἐπακούειν. V 216, 17 cf. IV 117, 15 ὃς τὰ πάντων ἐφορᾷ καὶ τὰ πάντων ἐπακούει. I 279, 17 τὸν δὲ ἐπακούσαντα (θεὸν) ῥύεσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν. II 30, 7 πολλὰ μὲν ἰδεῖν, πολλῶν δὲ ἐπακοῦσαι. III 232, 22 ὁ δὲ ἄσμενος ἐπακούει.

ἐπαληθεύειν. IV 8, 13 ὃς ἐπαληθεύει. II 95, 9 τὴν ὑπόσχεσιν ἐπαληθεύουσαν εὑρήσομεν. V 169, 5 μὴ κατεψευσμένον . . . τὸ πάθος ἀλλ᾽ ἐπαληθεῦον.

ἐπαμφοτερίζειν. II 21, 25 (ὁ νοῦς) συμβαίνει γὰρ τρόπον τινὰ καὶ ἐ. I 127, 22 (φύσις) ἐπαμφοτερίζουσα. V 350, 10 (ψυχὴ) μήτ᾽ ἐπαμφοτερίσασα πρὸς τὸ ἰσόρροπον. II 155, 10 τὸ . . . ἐπαμφοτερίζον τῆς διανοίας. II 61, 2 μηδὲ πάντας ἀνθρώπους ταῖς γνώμαις ἐ. IV 253, 15 ἐπαμφοτερίζων δὲ τὴν γνώμην. II 147, 21 τὰ δὲ δόγματα οὐκ ἐπαμφοτεριζόντων ταῦτ᾽ ἐστίν. II 197, 7 τοὺς ἐνδοιάζοντας καὶ ἐπαμφοτερίζοντας λογισμούς. I 287, 28 ὅταν δὲ τοῦ νοήματος ἐπαμφοτερίζῃ κατάληψις. V 16, 8 ἐν τοῖς πρὸς θεὸν οὐδὲν ἔχουσιν ἐπαμφοτερίζον. II 300, 8 τὸ . . . ἐπαμφοτερίζον αὐτοῦ καταμάθοις ἄν. I 59, 19 ἐπαμφοτερίσαντες περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. VI 200, 25 τοὺς μὲν . . . ἐναντιουμένους ἐπαμφοτερίζοντας. V 344, 22 οἱ δὲ ἐνεδοίασαν ἐπαμφοτερίσαντες ὡς οὐκ ἔχοντες εἰπεῖν. III 178, 1 σύμβολον τοῦ μὴ ἐκ μέρους ἐπαμφοτερίζουσαν (ψυχήν).

ἐπαμφοτερισμός. IV 297, 24 τῶν τέκνων. II 235, 23 (coni. ἐνδοιασμός).

ἐπαμφοτεριστής. I 231, 1. II 297, 5.

ἐπανάληψις. VI 66, 12 βραδύνων ταῖς ἐπαναλήψεσιν.

ἐπαναπόλησις. II 33, 11.

ἐπανάστασις. III 126, 5 περὶ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ βουλεύσεως ἑξῆς νομοθετεῖ. II 104, 17 ἐφ᾽ ἡγεμονίαν. IV 239, 17 ἐκ τοῦ πλήθους. III 65, 7 δι᾽ ἀφροσύνης καὶ ἀδικίας. IV 204, 4 ψυχῆς ἢ σώματος ἢ παθῶν ἢ κακῶν. V 352, 19 τῇ δ᾽ ἐπαναστάσει μετεωριζόμενον ἐπικλύζει.

ἐπανάτασις. II 71, 3. V 106, 23. 267, 18. VI 41, 4 (coni. ἀπειλαί). VI 222, 20 διά τε τῶν εἰς τὸ θεῖον βλασφημιῶν καὶ διὰ τῶν ἐπανατάσεων. V 337, 8 συνασκήσας . . . ἐπανατάσεσι καὶ νουθεσίαις. II 91, 8 μηδὲν αὐτοῦ τῶν ἐπανατάσεων φροντίσαντες. III 260, 13 διάκρισις δὲ τοῦ μὲν προτέρου μετὰ σφοδρᾶς ἐπανατάσεως. III 274, 16 ἀλλά σου τὰς ἐπανατάσεις καὶ τὰς ἀπειλὰς ἐφόδῳ μιᾷ καταδραμούμεθα.

ἐπανίσωσις. II 302, 15.

ἐπάνοδος. I 273, 2. III 90, 12 εἰς τὰς ἀρχαίας λήξεις. III 135, 19 εἰς τὴν ἀπλανῆ γνώμην. V 362, 20 πρὸς ἀρετὴν καὶ σοφίαν. VI 82, 3 πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ἑκάστων. III 214, 15 εἰς τὴν πατρῴαν γῆν. III 214, 20 οἴκαδε. III 111, 7 εἰς τὸν δεσποίνης οἶκον. I 54, 8 (ἐλπὶς) τῆς εἰσαῦθις ἐπανόδου. I 170, 6 ἐπανόδου τυχεῖν οὐ κεκώλυται. VI 191, 22 πραγματεύεσθαι τὴν μετὰ ἀσφαλείας ἐπάνοδον.

ἐπανορθοῦσθαι. I 291, 20 (ὁ θεὸς) κολάζων δὲ . . . ἐπανορθώσεται τὰ ἁμαρτήματα. I 291, 8 ἡ δὲ κόλασις ἐπανορθώσεται. V 58, 10 ὃν . . . ἐπηνωρθώσατο τροπῇ τῇ πρὸς τὸ βέλτιον. VI 19, 7 εὐχόμενοι μὲν . . . ἐπανορθώσασθαι τὸν βίον. I 275, 11 τί τοῦ βίου μικρὸν ἢ μέγα μέρος ἐπηνωρθώσασθε; VI 49, 16 τὰς ἀνθρώπων ἐνδείας . . . ἐπανορθωσάμενοι. V 241, 23 ἱκανὸς ἐ. τὰ ἀνεπιδεᾶ. V 191, 7 τὴν τιμὴν ἐπανορθούσθω τῷ δεσπότῃ. V 192, 1 τὴν ἀξίαν τιμὴν ὡς ζῶντος ἐπανορθούσθωσαν τῷ δεσπότῃ. V 3, 11 ἐκ τῶν συνήθων ἐπανορθώσασθαι τὴν ἀπάτην δυνάμενοι. I 140, 19 τὴν τοῦ θυμοῦ ἀσάφειαν ἐπανορθωθῆναι σαφηνείᾳ. V 126, 16 τὸ σφάλμα τῶν ἄλλων ἐπηνωρθώσατο. V 214, 20 δικαιώσας ἐπανορθώσασθαι τὸ βλάβος τῷ κυρίῳ. II 105, 1 τοῖς . . . μηδὲν μήτε ἴδιον μήτε κοινὸν ἐπανορθώσασθαι δυναμένοις. V 362, 11 ᾗ συμφέρον ἐ. VI 139, 7 Ἀγρίππας . . . ἐπανορθοῦται τὸ πρᾶγμα.

ἐπανόρθωμα. V 373, 18 τέξεται γενεὰν ἀνεπίληπτον, ἐ. τῆς προτέρας.

ἐπανόρθωσις. II 262, 12 ἁμαρτημάτων. V 180, 10 ἀργίας. II 93, 26. IV 208, 15 βίου. II 113, 16. V 292, 3 ἐνδείας. I 83, 17. II 97, 21 ἤθους. II 187, 14. III 169, 23 ἠθῶν. II 59, 24 cf. 102, 7 ἰδίων καὶ κοινῶν. VI 142, 27 τῶν λειπομένων. VI 223, 1 τῶν νομίμων. IV 306, 22 νουθεσίας. II 162, 22. V 88, 9 ἰδίων τε καὶ κοινῶν πραγμάτων. I 137, 4 τοῦ σφάλματος. V 81, 18 τῶν τρόπων. — V 112, 2 πρὸς ἐπανόρθωσιν ὧν ἐνδεεῖς εἰσιν. V 171, 3 πρὸς ἐπανόρθωσιν ὧν ὕβρισε καὶ παρηνόμησε. II 49, 21 (εὐπραγίας) προσιούσας μὲν δεχόμενοι πρὸς ἐπανόρθωσιν. V 321, 8 τὰ κατ᾽ ἐπανόρθωσιν συνιστάμενα. II 264, 14 ἔδει γὰρ τὸ μὲν ἐπανορθώσεως ἀξιωθῆναι III 199, 28 τὸν δὲ ψευδῆ διημαρτῆσθαί τε καὶ ἐπανορθώσεως δεῖσθαι. V 225, 19 τοῖς τὰ ἀτυχήματα τῶν πέλας εἰς ἐπανόρθωσιν ἄγειν ἀξιοῦσι. VI 210, 15 τὸ νεωτερισθὲν περὶ τὰς ἀσπίδας εἰς ἐπανόρθωσιν ἀγαγεῖν.

ἐπαοιδοί. II 284, 15 (coni. φαρμακευταί).

ἐπαποδύεσθαι. I 10, 16 ἐπαποδυόμενα (φῶς καὶ σκότος). V 183, 19 cf. II 174, 7 οἱ ἐπαποδυόμενοι. IV 283, 16 θεραπείᾳ . . . ἐπαποδυώμεθα. III 302, 24 ταῖς ἐριστικαῖς φιλονεικίαις (ἐπ)αποδυσάμενοι. I 265, 13 τοῖς ἀρετὴν τιμῶσιν ἐπαποδυσάμενοι.

ἐπάρατος. VI 39, 7 τὸ . . . δουλείας . . . αἶσχος. VI 186, 20 (ἀνδράποδον).

II 267, 4 (ἀσέβεια). II 290, 13 (Βαλαάμ). IV 10, 3 (βίος). III 67, 17 γενεά. II 39, 10 (γοναί). IV 289, 4. V 229, 28 (ζωή). I 183, 6 cf. 280, 8 Κάιν. VI 187, 13 (λογισμοί). VI 144, 24 (μισθός). V 99, 4 (πάθος). V 369, 7 sqq. ἡ πεδιὰς . . . ἡ βαθύγειος . . . αἱ ἀγέλαι . . . πάντες οἱ καρποί. V 367, 17 τροφαί. IV 246, 2 (ψυχή). VI 172, 9 (ψυχαί). — II 19, 10 ὁ μετατιθεὶς ὅρους τοῦ καλοῦ δικαίως ἐ. ἐστι. V 328, 18 ἐ. γενόμενος. I 280, 8 (Κάιν) ἐναγὴς καὶ ἐ. ἐστιν. — II 35, 9 (οἱ ἐπάρατοι). II 228, 11 (οἱ ἐπαρατότατοι).

ἔπαρσις. I 167, 24 ἡδονή, ἔ. ἄλογος ψυχῆς. III 107, 18 τὰς τῆς ψυχῆς ἀραιὰς καὶ χαύνους ἐπάρσεις. V 132, 2 χαρὰ δὲ ψυχῆς ἐστιν εὔλογος ἔ.

ἐπαυγάζεσθαι. V 342, 7 ἐπαυγασώμεθα δ᾽ αὐτῶν ἕκαστον.

ἐπαχθής. I 169, 1 ὁ τοῦ ἄφρονος βίος. II 296, 15 (ὁ τῶν φαύλων βίος). II 80, 24 (δουλεία). V 316, 16 (κακά). — I 214, 5 τὰ δ᾽ ἐπαχθῆ καὶ δυσυπομόνητα.

ἐπεγείρειν. IV 250, 2 τῶν παρατυγχανόντων ὀφθαλμοὺς ὤτων ἐπήγειρε μᾶλλον. IV 190, 18 τὰς ὁρμὰς ἐπεγείρει.

ἐπείσοδος. I 101, 23 ἀθέων . . . λογισμῶν.

ἐπεισχεῖν. I 97, 5 θεοῦ . . . γλυκὺ νᾶμα . . . ἐπεισχέαντος τῇ ψυχῇ. I 185, 10 (ἡ αἴσθησις) ἀθρόον φῶς εἰς τὸν νοῦν ἐπεισέχεε. I 261, 29 ἃ τὰς παμπληθεῖς ποιότητας . . . ἐπεισχέοντα τῇ διανοίᾳ. I 227, 3 (αἱ ἀκοαὶ) τὸ ἐπεισχεόμενον φυλάττουσιν. V 151, 15 πραγμάτων χειμάρρου τρόπον ἐπεισχεομένων.

ἔπειτα. I 27, 9. 47, 13. 49 12. 234, 11.
× IV 211, 3. V 86, 5. 285, 12. 287, 19. 327, 15. VI 182, 7 (οἱ ἔπειτα).

ἐπελαφρίζειν. II 60, 21 ἐπελαφρίζουσι καὶ ἐπικουφίζουσι τὰ τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἁμαρτήματα. I 190, 13 ἐ. . . . τὴν φορὰν τῶν ἐπαρτωμένων δεινῶν. V 118, 19 οὓς βαρυτάτης ἀνίας ἐπελαφρίζει. V 248, 9 συνεπικουφίζειν καὶ ἐ. ἐπιτηδειότατοι. VI 160, 17 ἔχειν τὸν δυνησόμενον ἐ. καὶ συνεπικουφίζειν. V 214, 21 αἷς ἐπελαφριεῖ τὰ ἀτυχήματα. IV 56, 17 τὸ δὲ συμβεβηκὸς . . . ἐπελαφρίζοντα. VI 82, 9 τῆς δὲ γεώδους . . . οὐσίας ἐπελαφρισθείσης. II 162, 11 (τὴν ψυχὴν) ἐπελαφριζομένην οὐδὲν ἴσχυσε βλάψαι. V 373, 4 ἡ δ᾽ ἐκνευρισθεῖσα χώρα . . . ἐπελαφρισθήσεται. V 352, 15 ἵν᾽ . . . ἐπελαφρίζωνται τὰς ἀνίας. IV 295, 17 οἱ δὲ τὰς . . . κακοπαθείας ἐπελαφριζόμενοι.

ἐπελπίζειν. III 15, 6 ἐπελπίσας τὴν παρὰ τοῦ μόνου σωτῆρος θεοῦ βοήθειαν. I 99, 3 ὁ δὲ νοῦς . . . μέλλοντι δὲ ἐπελπίζων καὶ προσδοκῶν.

ἐπεμπίπτειν. V 172, 3 πράγμασιν ἐπεμπίπτοντες τυφλῶν τρόπον.

ἐπεντρώματα. I 144, 17.

ἐπέντρωσις. I 144, 1 τὴν (ἡδονὴν) . . . κατὰ τὰς ἐπεντρώσεις παραιτούμενος.

ἐπεξαμαρτάνειν. V 223, 18 ἐπεξαμαρτάνει δὲ καὶ δύο ἕτερα.

ἐπέξοδος. II 72, 5 κατὰ τῶν ἀδικούντων. II 112, 14 ἐν οἷς ἀνυπερθέτου . . . τάχους τῆς ἐπεξόδου δεῖ. V 174, 8 τῷ δ᾽ ἀτελὴς ἡ ἐ. VI 143, 3 πρὸς τρανοτέραν φαντασίαν τῆς . . . ἐπεξόδου.

ἐπέραστος. III 274, 22 (ἀλήθεια).

ἐπερείδειν. II 134, 19 στερεοῦ μηδενὸς ἐπερείδοντος. — I 173, 5 ῇ (sc. τοῦ θεοῦ φαντασίᾳ) καλὸν καὶ συμφέρον ἦν ἐπερηρεῖσθαι. I 235, 12 οἷς (ὁ φαῦλος) ἐπερηρεισμένος. II 119, 18 ἀγαθοῖς ἐπερειδόμενος. I 98, 24 (ὁ νοῦς) θεμέλιος ᾧ ἐπερείδεται (ἡ αἴσθησις). I 108, 24 αἱ πράξεις τοῦ σπουδαίου παιδείᾳ ὡς ἂν ῥάβδῳ ἐπερείδονται. I 145, 4 οὐδὲν γοῦν ἐκείνων (sc. παθῶν) δύναται συστῆσαι μὴ ἐπερειδόμενον γαστρί.

ἕπεσθαι. II 293, 18 cf. 6. 296, 18.
× 302, 13. IV 14, 20. 291, 14. 292, 2. V 252, 2. 358, 10 τέλος . . . τὸ ἕ. θεῷ. I 203, 2 τὴν (δόξαν) δὲ τῷ θεῷ ἑπομένην. IV 45, 17 εἴ τις ἐμοὶ (sc. θεῷ) καὶ τοῖς ἐμοῖς βουλήμασιν ἕποιτο. II 177, 1 cf. 180, 15. IV 287, 11. V 96, 13. 219, 10 ἕ. καὶ ἀκολουθεῖν τῇ φύσει. II 220, 28 ἑπόμενος οὖν αὐτῷ (sc. νόμῳ φύσεως). III 286, 25 φύσεως νόμοις καὶ θεσμοῖς ἑπόμενον. IV 249, 10 θεσμοῖς φύσεως ἑπομένους. V 37, 21 τὸ δὲ ἕ. τοῖς τῆς φύσεως νόμοις. V 199, 15 τοῖς τῆς φύσεως βουλήμασιν ἑπομένους. V 200, 11 ἑπόμενος ὁ ἀκολουθίᾳ φύσεως. IV 131, 22 ταῖς τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσαις ὁρμαῖς ἑπόμενος. V 271, 6 (ὁ νόμος) ἑπόμενος ἀεὶ τῇ φύσει.

ἐπεύχεσθαι. VI 70, 17 τὰς χεῖρας ἀνατείναντες εἰς οὐρανὸν εὐημερίαν καὶ ἀλήθειαν ἐπεύχονται.

ἐπήκοος. V 354, 24 ᾧ ὁ θεὸς ἐστιν ἐ. II 89, 16 ἐπήκοοι δὲ αἱ τοῦ θεοφιλοῦς εὐχαί. — V 375, 7 παρέχοντος τοῦ πατρὸς τὸ ἐπήκοον ἐν εὐχαῖς. I 212, 4 ἐν ἀποκρύφῳ μὲν ἐν ἐπηκόῳ δέ.

ἔπηλυς. I 199, 2 τῶν ἀφρόνων ἔ. . . . οὐδεὶς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ πόλει γίνεται. V 371, 19 ὁ μὲν ἔ. ἄνω ταῖς εὐτυχίαις μετέωρος ἀρθείς. VI 130, 9 ξένους καὶ ἐπήλυδας ἡμᾶς.

ἐπηλύτης. V 323, 4 γίνονται γὰρ εὐθὺς οἱ ἐπηλύται σώφρονες, ἐγκρατεῖς,

αἰδήμονες κτλ. V 333, 15 οὗτος ἅπασιν ἐπηλύταις εὐγενείας ἐστὶ κανών. V 296, 6 ἃ τοῖς ἐπηλύταις δίδωσιν ὁ νόμος. V 13, 4 ἰσοτιμίαν γοῦν ἅπασιν ἐπηλύταις διδούς. V 13, 11 αὐτοῖς ἰσονομίαν καὶ ἰσοτέλειαν [ἐπηλύταις] παρέχει. V 114, 16 πόλεις ἐδείμαντο, ὧν καὶ ἐπηλύταις . . . μετέδοσαν. V 295, 11 καὶ τοὺς ἐπηλύτας οἴεται δεῖν προνομίας τῆς πάσης ἀξιοῦσθαι. V 295, 17 κελεύει . . . ἀγαπᾶν τοὺς ἐπηλύτας. V 114, 7 καὶ ἐπηλύταις ἱδρύσεως τῆς ἐνταῦθα βεβαίου παρασχεῖν. IV 121, 5 ὃς ἐ. ὢν τοῦ σύμπαντος Ἰουδαίων ἔθνους ἀρχηγέτης ἐγένετο.

ἐπήλυτος. I 198, 24 πάροικον δὲ καὶ ἐπήλυτον τὸ γενητὸν ἅπαν. V 296, 8 τοῦ στέργοντος ὁμοίως τὸν ἐπήλυτον ὡς ἑαυτόν. V 249, 13. 20 cf. 74, 17 coni. χήρα, ὀρφανός. III 239, 12 (Ἀβραάμ). V 296, 6 ἃ τοῖς ἐπηλύτοις δίδωσιν ὁ νόμος. I 198, 20 πρὸς δὲ θεὸν ἐπηλύτων καὶ παροίκων (οἱ γενόμενοι ἔχουσι λόγον). I 199, 1 ἐπηλύτων καὶ παροίκων λαβεῖν τάξιν.

ἐπιβάθρα. II 116, 21 τοῦ . . . πάθους ἐπιβάθρας διασεῖσαι.

ἐπίβασις. I 144, 13 sq. τὰς ἐπιβάσεις τῆς ἡδονῆς. I 155, 13 τὰς ἐπιβάσεις καὶ ἐφιδρύσεις τῶν ἀρεσκόντων. I 155, 20 ἡ ἡδονὴ τοῦ μὲν ἄφρονος διατηρεῖ τὴν ἐπίβασιν. VI 118, 5 ποταμῶν . . . τὸ καθεστὸς προσυπερβαλλόντων τῆς ἐπιβάσεως.

ἐπιβατήριος. VI 183, 19 ἐπιβατηρίου Καίσαρος νεώς.

ἐπιβάτης. II 110, 21 cf. 111, 18. 24 αὐτοῖς ἐπιβάταις τὸ τῆς ψυχῆς ὄχημα.

ἐπιβιοῦν. II 114, 22 ἐ. καὶ μηδέποτε ἀποθνῄσκειν λέγονται. III 211, 17 (ἡ ψυχὴ) πλεῖστον ἐπιβιοῖ χρόνον. V 117, 2 παίδων μὲν ἀποθνῃσκόντων, γονέων δ' ἐπιβιούντων.

ἐπιβοήθεια. V 371, 3.

ἐπιβολή. I 139, 12 νοῦς ἐκβὰς τῶν νοητῶν καὶ οἰκείων ἐπιβολῶν. II 274, 30 ὁ νοῦς ἀφεῖται τῶν κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιβολὰς ἐνεργειῶν. IV 126, 8 τὰς πρώτας τῆς ψυχῆς ἐπιβολάς τε καὶ ὁρμάς . . . ἐπετήρει. V 200, 15 ταύτην τὴν ἐπιβολὴν τῆς ψυχῆς ἀποκόπτειν οἷα χεῖρα. III 291, 2 ἐν ταῖς ἐμαῖς ἐγχειρήσεσι καὶ ἐπιβολαῖς καὶ δυνάμεσιν. V 360, 1 τῶν χειρῶν .τὰς ἐπιβολάς. VI 67, 11 κατὰ προαίρεσιν ἀπηντηκέναι τῷ μὲν ἡ διάλεξις εὐσκόπως ταῖς ἐπιβολαῖς. V 347, 4 εὐσκόπαις ἐπιβολαῖς. II 219, 9 μὴ καθ' ἓν εἶδος ἀλλὰ κατὰ πάσας τὰς ἐπιβολάς. III 204, 3 κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπιβολήν. I 164, 25 κατὰ τὴν τῶν εἰκότων ἐπιβολήν. II 5, 11 κατὰ τὰς ἀκραιφνεῖς καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιβολάς. II 17, 17 κατὰ τὰς εὐθίκτους ἐπιβολάς. III 102, 4 κατά τινας ἁπλᾶς ἐπιβολάς. II 18, 11 ἐν ταῖς πρὸς ἕκαστα αὐτῶν ἐπιβολαῖς.

ἐπιβουλεύειν. V 207, 5 μέχρι καὶ ψυχῆς ἐ. διανοηθείς. V 201, 4 κἂν ἄχρι μέντοι τῆς ψυχῆς ἐπιβουλεύσωσιν. V 174, 7 ὁ μὲν ἐ. αὐτοχειρίᾳ πέφυκε δι' ἑαυτοῦ. I 274, 18 ἡ δὲ χλεύη διὰ τὸ οἴεσθαι μὲν ἐπιβεβουλευκέναι τῷ κρείττονι, ἐπιβεβουλευκέναι δ' οὐκ ἐκείνῳ μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ. V 190, 3 κἂν ἐπιβεβουλευκὼς ἀνευρίσκεται γνώμῃ ἀνοσίῳ, θνῃσκέτω. V 205, 6 μήτε τὸν ἐπιβεβουλευκότα ἀθῷον ἀφεθῆναι. I 268, 21 ἀναχωρῆσαι τῷ μέλλοντι ἐπιβουλεύεσθαι. V 192, 12 αἵματι γὰρ αἷμα καθαίρεται, τῷ τοῦ κτείναντος τὸ τοῦ ἐπιβουλευθέντος. V 178, 1 ⟨τὰ⟩ περὶ τὰς ψυχὰς πάθη τῶν ἐπιβουλευομένων. II 310, 4 τοῦ μὴ ἐπιβουλευθῆναι χάριν πρὸς τοῦ χείρονος. II 285, 15 τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς φήμης οὐ φροντίσαντες ἐπεβουλεύθησαν.

ἐπιβουλή. III 263, 6 (τὸν ἀστεῖον) τὴν ἰδίαν ἐπιβουλὴν ἀποτέμνοντα. V 255, 17 τῆς τύχης. II 297, 16 τὰς ἐξ ἐνέδρας ἐπιβουλάς. VI 120, 5 cf. VI 120, 8. 10. 133, 14. 134, 1. 137, 21. 138, 24. 139, 7. 160, 3. 180, 5 κατὰ τῶν Ἰουδαίων. IV 108, 1 τὸ πρᾶγμα ἐπιβουλὴν ἀλλ' οὐ φιλαργυρίαν ἀδελφοῦ νομίζοντες. IV 135, 16 τοῖς δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ἀζήμιον (γενέσθαι). IV 98, 11 ἡ ἐπ' ἐκείνῳ τυρευθεῖσα ἐ. V 232, 16 μηδὲν εἰς ἐπιβουλὴν πραγματευόμενα. V 140, 22 τοὺς . . . πάσας ὑπομένοντας ἐπιβουλάς. V 183, 19 οἱ ἐπαποδυόμενοι ταῖς τούτων ἐπιβουλαῖς. V 177, 6 μυρίους ὅσους τὴν ἐπιβουλὴν οὐ προαισθανομένους. V 45, 2 τῷ πάσας ἀποσκεδάσαντι τὰς ἐπιβουλάς. IV 236, 21. V 181, 6. VI 50, 4. 142, 25 ἐξ ἐπιβουλῆς.

ἐπίβουλος. II 171, 6 ἄγνοια. III 253, 7 αἶσχος. III 283, 24 ἀναρχία. II 10, 7. VI 58, 14 (βίος). V 322, 22 (δέσποινα). VI 33, 18 δύναμις. V 235, 20 (δυνάμεις). IV 301, 3. V 295, 4 (ἐπιθυμία). V 231, 13 (ἡδονή). III 253, 15. V 213, 5 ἦθος. V 251, 5 ἤθη, VI 13, 14 κακία. V 106, 17 κακόν. V 64, 12. 70, 21 (οἴησις). V 179, 19. 210, 13. VI 134, 22 (πάθος). V 93, 1 (πάθη). IV 243, 20. VI 23, 7 (πλεονεξία). VI 56, 4 (πλησμονὴ) ψυχῆς τε καὶ σώματος. IV 303, 13 (πολιτεῖαι). VI 128, 3 πρᾶγμα. I 127, 31 cf. 128, 7 (τὸ σῶμα) πονηρόν τε καὶ ἐπίβουλον τῆς ψυχῆς. III 39, 10. 252, 21 (τέχναι). IV 269, 16 τῦφος. I 215, 12 (φιληδόνος).

III 25, 9. IV 159, 2 (ψυχή). — III 273, 9 cf. 289, 22 τὸ ἐπίβουλον καὶ δυσμενές. II 313, 18 τοῦ φρονήσεως ἐπιβούλου. — V 262, 7 ἐπιβούλως.

ἐπιγαμία. V 93, 5 ἡ δ' ἂν ἀπορφανισθῇ ψυχὴ καὶ γενεᾶς τῆς κατὰ τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιγαμίας τῆς κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. III 175, 28 τὸ κριτικὸν καὶ δικαστικὸν εἶδος, ὃ καὶ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκειοῦται γένει τῷ προφητικῷ. III 120, 18 τὸν Λάβαν . . . μέλλοντα κατ' ἐπιγαμίαν τῷ ἀσκητῇ κῆδος συνάπτειν. V 156, 18 αἱ γὰρ πρὸς τοὺς ὀθνείους ἐπιγαμίαι καινὰς ἀπεργάζονται συγγενείας. V 28, 14 οὐκ ἐκώλυσε τοὺς ἄλλους ἱερέας ἐπιγαμίας ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔθνους. V 76, 18 αἱ κατ' ἐπιγαμίας . . . οἰκειότητες. VI 167, 15 ἔχων . . . εὐγένειαν καὶ τὴν κατ' ἐπιγαμίαν οἰκειότητα. VI 169, 6 sq. ἡ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκειότης· δεσμὸς γὰρ οἴκων ὀθνείων αἱ ἐπιγαμίαι. V 116, 10 μὴ τοὺς κλήρους τοὺς προικιδίους ἐπιγαμίαις ἀλλοτριοῦσθαι. IV 297, 22 κἂν πολυάνθρωποι μὲν τύχωσιν αἱ συγγένειαι διὰ τὰς ἐπιγαμίας.

ἐπίγειος. I 72, 8. 11 (ἀρετή opp. οὐράνιος). II 146, 9 κτῆμα coni. ὀλύμπιον. III 50, 19 ἀρχετύπου τῆς κατ' οὐρανὸν σφαίρας ἑπταφεγγοῦς μίμημα. I 194, 19 (οἶκος, ἡ ἀόρατος ψυχὴ τοῦ ἀοράτου θεοῦ). III 21, 5 (οὐρανός, ἡ τοῦ σοφοῦ ψυχή). I 71, 23 (σοφία opp. οὐράνιος). II 137, 7 φυτόν opp. οὐράνιον (ἄνθρωπος). — II 303, 7 (Χαλδαῖοι) τὰ ἐπίγεια τοῖς μετεώροις . . . ἁρμοζόμενοι. V 4, 18 τὴν πρὸς τὰ ἐπίγεια συμπάθειαν (astrorum). III 216, 14 πρὸς τῆς τῶν ἄλλων ἀστέρων . . . συμπαθείας πρός τε ἀλλήλους καὶ τἀπίγεια. IV 17, 7 κατὰ τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια συμπάθειαν. I 41, 12 ἐκ τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια ἤρτηται κατά τινα φυσικὴν συμπάθειαν. I 63, 10 σελήνης, συμπαθεστάτου πρὸς τὰ ἐπίγεια ἄστρου. I 278, 9 ἡ δίχα τῶν ἐπιγείων καὶ τὰ μετάρσια καταλαμβάνειν. IV 92, 2 τὰ οὐράνια τῶν ἐπιγείων (διαφέρουσιν). V 264, 13 ἰσότης ⟨δ'⟩ ἀπὸ τῶν οὐρανίων καὶ μεταρσίων καὶ πρὸς τἀπίγεια τέταται. V 181, 13 τῶν μὲν οὐρανίων τὴν θέαν, τῶν δὲ ἐπιγείων τὸ κράτος. III 279, 27 τιμᾶσθαι . . . ὑπὸ τῶν οὐρανίων τἀπίγεια. IV 91, 16 τὰ δ' ἐπίγεια πολλῆς ἀταξίας γέμοντα opp. ὁ σύμπας οὐρανός. I 40, 10 τα ἐπίγεια πάντα, ζῷά τε αὖ καὶ φυτά. I 35, 1 οἷς τὰ ἐπίγεια πάντα πέφυκε βελτιοῦσθαι. III 50, 12 ἃς (sc. ὠφελείας) τοῖς ἐπιγείοις ἅπασι παρέχει. V 133, 18 φθείρεται τὰ ἐπίγεια. V 347, 10 πηδαλιουχεῖν τὰ ἐπίγεια. IV 166, 6 χλεύην τίθεται τὰ ἐπίγεια. I 195, 20 χρηστῶν ἐλπίδων τἀπίγεια πάντα ἀναπλησθήσεται.

ἐπιγέννημα. I 286, 17 τὸ χαίρειν, ἐ. σοφίας. II 14, 11 ἡ ἑβδόμη τάξει μὲν ἐ. ἐστιν ἑξάδος.

ἐπιγιγνώσκειν. I 209, 9 ἐπίγνωθι, ὦ ψυχή, καὶ γνώρισον. I 297, 19 τῶν βασανιστῶν . . . οὐ δυνηθέντων ἃ ἐπόθουν ἐπιγνῶναι. III 254, 10 ἐπιγνῷ τὴν ὕπαρξιν (τοῦ θεοῦ). V 64, 11 τοῦτο γὰρ ἐπιγνούς.

ἐπιγνώμων. I 42, 19 Ἱπποκράτης ὁ τῆς φύσεως ἐ. V 165, 4 ἄνθρωποι μὲν τῶν ἐμφανῶν ἐπιγνώμονες. V 91 15 τοὺς ἄνδρας ἐπιγνώμονας.

ἐπίγνωσις. VI 21, 15 τῆς ἀληθείας. I 123, 22 τοῦ ἑνός. V 16, 15 τῶν μελλόντων. I 129, 20 ὅσα γε εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπίγνωσιν. IV 223, 14 Χερουβίμ = ἐ. καὶ ἐπιστήμη πολλή.

ἐπίγραμμα. III 256, 7 ἱερώτατον. III 256, 12 στήλη γὰρ τριῶν πραγμάτων σύμβολον, στάσεως ἀναθέσεως ἐπιγράμματος.

ἐπιγράφειν. VI 78, 11 ὧν (sc. βίβλων) τὴν πρώτην ἐπέγραψε Γένεσιν. I 152, 19 (ὁ θεὸς) ἐπιγράφων καὶ ἐπιστήμῃ καὶ τεχνίτῃ τὸ δοκεῖν ἰᾶσθαι. I 120, 25 τὸ δόγμα τὸ θεῷ τὰς ἁπάσας δυνάμεις ἐπιγράφον. I 120, 17 ὁ κλέπτων τὰ θεοῦ καὶ ἑαυτῷ ἐπιγράφων. I 291, 30 (γένεσιν) ἐπιγράφουσαν αὐτῇ τὰς τοῦ ποιοῦντος ἀρετάς. II 10, 5 οἱ . . . χάρισι δὲ ταῖς θείαις ἐπιγράφοντες. I 202, 7 τὴν (sc. δόξαν) μὲν τῷ νῷ πάντα ἐπιγράφουσαν. I 232, 9 μὴ (τὰς ἀπαρχὰς) ἑαυτοῖς ἐπιγράφωμεν. I 179, 5 ἐ. ἡμῖν ἃ μὴ δυνάμεθα.

ἐπιγράφεσθαι. VI 76, 13 Ὀκέλλου συγγράμματι . . . ἐπιγραφομένῳ „Περὶ κτλ." IV 1, 5 ἡ πρώτη (βίβλος) καλεῖται καὶ ἐπιγράφεται Γένεσις. I 25, 16 ἵνα ταῖς . . . πράξεσιν ἀνθρώπου κατορθοῦντος ἐπιγράφηται θεός. IV 307, 17 τῷ δὲ μεγάλῳ βασιλεῖ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν ἐπιγεγράφθαι τοῦ παντός. IV 270, 19 οὗτοι πάντας . . . ἐπιγράφονται πατέρας. IV 278, 7 ἐπιγραψάμενοι μητέρα τὴν κοινὴν ἁπάντων ἀνθρώπων φύσιν. V 61, 6 τὸν σωτῆρα ὄντως θεὸν ἐπιγέγραπται τῆς σωτηρίας αἴτιον. V 191, 18 ἐπιγραφέσθωσαν οἱ βουλόμενοι ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος. V 135, 14 φθαρτὸν δὲ οὐδὲν ἐπιγραφόμεθά ποτε τῆς ἡμετέρας διαμονῆς αἴτιον. VI 124, 4 αὐτὸ μόνον παραλαμβάνοντας ἐπιγεγραμμένον ὄνομα ἀρχῆς. VI 187, 20 βαρύτερος ἦν ἐχθρὸς τῶν ἐπιγεγραμμένων. III 302, 14 θεὸν δὲ τὸν τῆς ψυχῆς θεραπευτρίδος ἄνδρα . . . ἐπιγεγραμμένοι. V 113, 7 τῶν δὲ θεοῦ κτη-

μάτων οὐχ ὅσιον ἄλλους ἐ. δεσπότας. I 120, 1 (ἡ ψυχὴ) τὸν τῶν ὅλων (νοῦν) καὶ ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον ἐπιγράφεται ὄντως. I 189, 6 ὃ οὐ θέμις ἐπιγράψασθαι γενητῷ.

ἐπιγραφή. VI 210,10 ἔξω τινὸς ἐπιγραφῆς ἀναγκαίας. VI 180, 12 σιωπῶ τὰς ... τῶν αὐτοκρατόρων τιμὰς ... στηλῶν καὶ ἐπιγραφῶν.

ἐπιδεής. I 72, 6 (ὁ θεὸς) τὰ μὲν ἄλλα ἐπιδεᾶ ... ὄντα πληρῶν V 367, 4 (ζῷον) ἄνθρωπος. I 199, 16 cf. IV 277, 19. V 37, 6 οὔτε γὰρ ἐ. αὐτὸς (ὁ θεός). IV 28, 13 πρὸς τὴν ... καθ' αὑτὴν οὐδενὸς ἐπιδεᾶ τὸ παράπαν ἰδέαν. I 196, 24 πάντα πάντων ἐπιδεᾶ τε καὶ χρεῖα. I 148, 13 ὧν ἐπιδεές ἐστι τὸ σῶμα. — V 269, 2 τὸ μὲν ἐπιδεὲς ἔχων διὰ σῶμα θνητόν.

ἐπιδεικνύναι. II 99,15 πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδεῖξαι δύναιτο, ὅτι ... I 240, 7 ὃς (sc. θεὸς) καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθείας ἐναργῶς ἐπιδέδειχε. I 119, 14 τὰ σεαυτοῦ ἔργα ἐπιδείκνυσαι τῇ ... ψυχῇ. III 297, 20 ἵν' ἐπιδείξας τὰς ἀρετὰς εὐθὺς ἀποφήνῃ. I 62, 13 τὰ ... γένη ... κατὰ τοὺς οἰκείους ἐπιδεῖξαι συστάντα ἀριθμούς. VI 286, 1 δι' ὀλίγων ἐπιδείξομεν. II 101, 2 ὃν δὲ τρόπον, ἐπιδείξομεν αὐτίκα. II 108, 27 οὐκ ἀμελῶς ἐπιδέδειχα. I 289, 11 sq. ἐπιδεδειχότες οὖν ... ὅτι σοφοῦ τὸ χαίρειν ἴδιον, αὖθις ἐπιδείξωμεν ὅτι ...

ἐπιδείκνυσθαι. I 17, 1 (τέτταρα) συμφωνίας εἶδος ἐπιδεικνύμενος. I 29, 8 (ζῷα) ἀτιθάσους λύττας ἐπιδεικνύμενα. I 32, 14 ἑβδομάδος εἶδος ... θαυμαστὴν ἐπιδεικνύμενον (φύσιν). I 33, 8 τὰ δὲ πέντε πρὸς δύο πλείστην ἐν ἁρμονίᾳ δύναμιν ἐπιδείκνυται. I 33, 6 ἐπιδείκνυται δὲ καὶ ἕτερον κάλλος αὐτῆς ἑβδομάς. I 39, 14 τοσαύτας ἰδέας ... ἑβδομὰς ... ἐπιδείκνυται. I 40, 1 (πλάνητες) πλείστην ἐπιδεικνύμενοι συμπάθειαν. I 42, 12 οἱ τὴν ὄρχησιν ἐπιδεικνύμενοι. I 49, 17 παραπλήσιον δὲ πάθος καὶ ἡ μαγνῆτις λίθος ἐπιδείκνυται. I 58, 10 (αἰσθήσεις τῷ νῷ) τὰ φανέντα ... ἐπιδείκνυνται. I 69, 20 (θεὸς) τὸν περιττὸν πλοῦτον ἐπιδεικνύμενος αὐτοῦ. I 105, 14 κιθαρῳδῶν κωμῳδίαν τραγῳδίαν τὴν ἄλλην ὑποκριτικὴν ἐπιδεικνυμένων. I 113, 19 διὰ μὲν δὴ τούτων ἐπιδέδεικται. I 139, 20 τὸ ἐγγενόμενον τῇ ψυχῇ πάθος ὑπὸ τῶν ἐκτὸς ἐπιδείξασθαι. I 180, 7 τοὺς σοφίας ἐραστὰς αἴσθησιν ἀποδοκιμάζοντας .. ἐπιδείξεται. I 185, 25 (Ἀλέξανδρον) ἰδιωτικῆς τῷ ὄντι ψυχῆς ... ἐπιδειξάμενον κουφότητα. I 187, 10 καὶ ἄλλα τῶν εἰρημένων πλείω ... ἐπιδείκνυται ... κτήματα. I 188, 13 ἄλλος δέ τις πρὸς τῷ φιλαύτῳ καὶ τὸ μανιῶδες ἐπιδεικνύμενός φησιν. I 190, 15 ἐπειδὴ τοίνυν θνητὸς οὐδεὶς οὐδενὸς ἐπιδέδεικται .. κύριος. I 214, 3 ὡς ὅσα μὲν ἐπαγωγά ἐστιν ἐν ἐμοὶ μόνα ἐπιδείξασθαι. I 267, 23 σκιαμάχων ... ἐ. δόξουσι δύναμιν. I 268, 13 ἀπόνοιαν ... ἐπιδείκνυνται. I 270, 11 ὁ βλάπτων τὸν ἀστεῖον ἐπιδέδεικται ζημιῶν ἑαυτόν. I 272, 24 (Λευῖται) τὸ φιλοδέσποτον διὰ τῆς συνεχοῦς ὑπηρεσίας ... ἐπιδεικνύμενοι φυλακῆς. I 273, 10 τὴν δι' ἔργων ἀρέσκειαν ἐπιδεικνυμένῳ. I 281, 20 ἡσυχίας ἀσθένειαν ἐ. (δοκοῦσι). I 288, 18 ἀλλοτρίας εὑρέσεις ἐπιδείκνυται. II 9, 17 σαφέσιν ἔργοις τὴν τοῦ δόγματος ἰσχὺν ἐπεδείξατο. II 13, 8 ἥλιος τὰ κρυπτόμενα νυκτὶ ἐμφανῶς ἐπιδείκνυται. II 22, 13 ὥστε ἐμφανῶς ἐπιδεδεῖχθαι ὅτι ... II 30, 21 τοῦτο ... ἐπιδεικνυμένης τὸν θεῖον ἣν πλοῦτον. II 31, 9 ὁ ... ἐπιδεικνύμενος τῇ τῆς παρούσης ἕξεως εὐφορίᾳ καταγρώμενος. II 32, 7 εἰ τὸν πλοῦτον ἐ. βουληθείη τὸν ἑαυτοῦ. II 33, 5 (Ῥεβέκκα) ἐπιδεικνυμένη τὸ φιλόδωρον. II 36, 2 τὰ οἷς σῶμα πλεονεκτεῖ πάντα τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἐπέδειξεν ἀγαθοῦ μακρὰν διεστῶτα. II 36, 7 σπέρμα τὰς ἰδίους οὐκ ἂν ἐπιδείξαιτο δυνάμεις. II 64, 9 περιμάχητον ἔργον ἐπιδείκνυνται. II 78, 18 γυμνὴν ἐπιδείκνυνται τὴν ὑπόκρισιν. II 78, 11 ἄχρι τοῦ μόνον ἐπιδείξασθαι τοῖς συνεληλυθόσι θεαταῖς. II 139, 14 τὸ αἴτιον ὡς ἂν ἐν σκιᾷ τὰ οἰκεῖα εἴωθεν ἐ. II 107, 10 τὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερον ... ἐπιδειξάμενοι. III 286, 13 καρπὸν ... καλοκἀγαθίας ἐπιδειξόμενοι. III 302, 7 ἐπιδεικνυμένους ἄντικρυς οὕτω ῥητορεύειν. VI 90, 8 ὥσπερ ἐπιδειχθήσεται. II 24, 16 ὡς ἐπιδέδεικται. I 283, 25 ἐναργῶς οὖν ἐπιδέδεικται.

ἐπίδειξις. II 278, 23 τῶν ἀθανάτων. IV 256, 1 ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης. VI 133, 24 αἰσχύνης. VI 21,18 ἀρετῆς. VI 59, 20 ἑστιατόρων εὐπορίας. II 178, 11 εὐσεβείας. II 31, 8 διδασκαλίας.. IV 249, 15 μίμων ἢ ὀρχηστῶν. V 90, 8 πλούτου. IV 140, 20 τῶν τεράτων. IV 260, 14 τῆς φθορᾶς. II 260, 10 ψυχῆς ... φρονήσεως χηρευούσης. — VI 139, 11 τὴν καίριον ἐπίδειξιν ἀφαιρεθέντων. VI 66, 8 φροντίζων μὲν οὐδὲν ἐπιδείξεως. I 263, 9 ὅσαι διὰ τῶν ἐκτὸς ἀφθονιῶν ἐπιδείξεις. I 52, 13. II 31,23. III 265, 22. 268, 2. VI 58, 17. 157, 11. 174, 18. 186, 28 πρὸς ἐπίδειξιν. IV 105, 11 εἰς ὀλιγοφρόνων ἐπίδειξιν. II 223, 16 τὰς εἰς ἐπίδειξιν ὕλας ἀφθονωτάτας. V 337, 5

εἰς τὴν ὧν ἐπαιδεύθησαν ἐπίδειξιν. VI 135, 21 μετὰ τὴν καλὴν ταύτην ἐπίδειξιν.

ἐπιδέχεσθαι. I 242, 13 (ἡ φύσις) ἀφαίρεσιν ἢ πρόσθεσιν οὐκ ἐπιδεχομένη. II 75, 3 τὸ γὰρ κεκραμένον . . . σύγκρισιν καὶ διάκρισιν ἐπιδεχόμενον. I 25, 5 ἄνθρωπος, ὃς ἐπιδέχεται τἀναντία. I 33, 14 ὀρθὴ (γωνία) δ' οὐκ ἐπιδέχεται σύγκρισιν.

ἐπιδημία. VI 125, 24.

ἐπιδιδόναι. II 32, 19 (ὁ θεὸς) βουλόμενος ὄνησιν ἡμᾶς ἔχειν ὧν ἐπιδίδωσι. I 248, 15 (ἐὰν) ἡ δὲ φύσις μηδὲν ἐπιδιδῷ πρὸς τὸ ἄμεινον. II 47, 4 πρὸς τὸ ἄμεινον ἐπιδίδωσιν. II 27, 22 ἡ ψυχὴ . . . ἐπιδίδωσι πρὸς τὸ βέλτιον. II 43, 26 πρὸς πλείονα . . . διαμονὴν ἐπιδίδωσιν. I 87, 1 ἵνα πρὸς ἰσχὺν ἐπιδιδῶσιν. II 87, 21 ἡ γνώμη . . . πρὸς ἰσχὺν ἐπιδεδωκυῖα. II 112, 21 εἰς τε ἰσχὺν καὶ πλῆθος ἐπιδόντες οἱ σύμμαχοι. II 31, 16 τοῦ μετρίου προφέρων ἐπιδίδωσιν. I 63, 21 ἐπιδίδωσιν εἰς μέγεθος ἄνθρωπος. I 13, 13 (καρπὸς) πρὸς ὄγκον ἐπιδιδούς. II 281, 16 εἰς τε πλῆθος καὶ μέγεθος ἐπιδώσει. II 42, 4 εἰς πολυανθρωπίαν ἐπιδίδωσιν ἡμῶν τὸ γένος. II 32, 16 τοτὲ μὲν διαφέρουσας (χάριτας) τοτὲ δ' αὖ καὶ τὰς αὐτὰς ἐπιδίδωσι. IV 191, 16 τά τε σώματα καὶ τὰς ψυχὰς ἐπιδεδώκασι.

ἐπιδικασία. V 334, 8 κατ' ἐπιδικασίας νόμον. V 195, 12 ἐν ταῖς τῶν κλήρων ἐπιδικασίαις.

ἐπίδοσις. VI 113, 18 διότι τὰ μὲν δένδρα . . . ἔχει τὴν ἐπίδοσιν. II 267, 1 (coni. αὔξησις, γένεσις). V 315, 13 (coni. συναύξησις). I 249, 18 ἐὰν οὖν ἐμποδοστατῇ πρὸς τὰς ἀμείνους ἐπιδόσεις ἡ φύσις. I 36, 8 πρὸς ἰσχύν. — II 218, 6 πρὸς τὸ ἄμεινον. II 278, 25 τῶν ἀρετῆς δογμάτων. III 218, 2 πρὸς ἐπιστήμης ἄκρας ἀνάληψιν. II 282, 7 πρὸς πλῆθος καὶ μέγεθος τῶν καλῶν. II 38, 24 πρὸς βελτίωσιν. IV 235, 14 τῆς ἄκρας εὐδαιμονίας καὶ τοῦ τέλους. VI 58, 10 τὸν εἰς τὴν ὑστεραίαν πότον ἐξ ἐπιδόσεως καὶ συμβολῶν προευτρεπιζομένους. IV 210, 6 πόσην εἰκὸς ἐπίδοσιν γενήσεσθαι.

ἐπιδρομή. III 242, 13 τῆς θαλάττης. III 55, 5 ὧν (sc. σαρκῶν) τὰς ἐφόδους καὶ ἐπιδρομὰς ἐπισχεῖν βουληθεὶς ὁ ἀστεῖος. III 129, 3. 272, 6 ἐξ ἐπιδρομῆς.

ἐπιδύειν. V 193, 1 μὴ ἐπιδυέτω ὁ ἥλιος ἀνεσκολοπισμένοις.

ἐπιείκεια. V 109, 9. 306, 12 (coni. ἡμερότης). IV 167, 24. V 112, 18 (coni. φιλανθρωπία). V 375, 2 (coni. χρηστότης). V 296, 16 ὁ δέ γε προσυπερβάλλων τοὺς ἐπιεικείας ὅρους. VI 177, 14 διὰ τὸ σὺν ἐπιεικείᾳ καὶ μετὰ νόμων ἄρχειν. V 316, 11 ὅ τε γὰρ ἐν ταῖς ἀφαντάστοις φύσεσι προμαθὼν ἐπιείκειαν. I 36, 5 ἐ. καὶ πρᾳότης τῶν παθῶν.

ἐπιεικής. VI 134, 23 (ἰδέαι). V 216, 13 (λόγοι). V 214, 16 (νόμος). II 287, 3 (ὑπόληψις). V 24, 16 (φύσις). — III 285, 9. 305, 19. IV 108, 13. V 287, 21 303, 6. 309, 3. 312, 13 τὸ ἐπιεικές. III 198, 21 τι τῶν ἐπιεικεστέρων φθέγξασθαι. VI 131, 17 οἱ μὲν ἐπιεικεῖς καὶ φιλάνθρωποι. II 104, 20 τῶν λίαν ἐπιεικῶν ἀρχαί τε καὶ προστασίαι. II 236, 15 οἱ ἐπιεικέστεροι ποιούμενοι. II 251, 11 χάριτος ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς ἐπιεικεστέρους. V 177, 10 (οἱ ἐπιεικέστατοι). - I 179, 12. 222, 1. 291, 19. II 296, 27. VI 220, 1 ἐπιεικῶς.

ἐπιζήμιος. II 171, 4 ἀπαιδευσία. II 98, 10 ψυχῆς δέλεαρ. V 261, 6 εἰρήνη. III 182, 1 τὰ γὰρ ἔρημα καὶ χῆρα φρονήσεως πάντα. II 302, 2 πᾶσα κίνησις ἡ ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης. IV 29, 8 τὴν προσποίητον κολακείαν καὶ τιθασείαν. II 262, 12 ἔστι δὲ καὶ ἡ κόλασις οὐκ ἐπιζήμιον. V 37, 20 τὸ γὰρ παρανομεῖν. IV 271, 9 αἱ τροφαί. — I 3, 8 cf. VI 172, 10 ὅσα μὲν ἐπιζήμια καὶ βλαβερά.

ἐπιζητεῖν. V 11, 22 ἃς ἐπιζητεῖς δυνάμεις εἰσὶν ἀόρατοι. I 25, 23 ἐπιζητήσειε δ' ἄν τις τὴν αἰτίαν. III 9, 7 ὃ γὰρ λοιπὸν ἐπιζητῶ μαθεῖν. III 301, 17 τὰς δὲ καταλογάδην ῥήσεις ἐπιζητοῦντες. V 52, 1 τὸ δ' αὐτὸ νομίζω καὶ ἄλλους . . . ἐπιζητήσειν. IV 7, 4 ψυχῆς . . . φρονήμασιν ἐπιζητούσης.

ἐπιθειάζειν. III 176, 15 ὁ τρόπος φιλάρετος καὶ ἐπιθειάσας, ὄνομα Μωυσῆς. IV 261, 22 cf. 262, 16. 22. 264, 19. 268, 10 Μωυσῆς . . . ἐπιθειάσας. IV 244, 13 Μωσέως ἐπιθειάσαντος. V 281, 8 ἐπιθειάσαντι καὶ χρησμῳδουμένῳ. — III 286, 17 τις τῶν πάλαι προφητῶν, ὃς ἐπιθειάσας εἶπεν (int. Jesaias). V 332, 1 (Ἀβραάμ) ὧν ἔννοιαν λαβὼν καὶ ἐπιθειάσας καταλείπει μὲν πατρίδα. V 333, 1 οὐδὲ γὰρ ὁμιλίαις ἐχρῆτο ταῖς αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιθειάζων τὰ πολλὰ σεμνοτέραις. VI 69, 6 (θεραπευταὶ) ἐπιθειάζοντες τοτὲ μὲν τὰ προσόδια . . . ποιούμενοι. — I 206, 7 ἅτε κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιθειάζουσαν (τὴν ψυχήν). II 284, 24 ὁ νοῦς ἐπιθειάσας. II 57, 7 ἤτοι παρ' ὅσον ἐπ' οὐδενὸς θνητοῦ βαίνειν ἅπαξ ἐπιθειάσας ἠξίου.

ἐπιθειασμός. III 16, 19 (προφητικός). V 150, 12 ψυχῆς. II 86, 9 κύρια ὀνόματα καὶ ἐμπρεπῆ τῷ ἐπιθειασμῷ.

ἐπίθεμα IV 223, 5. 12 cf. III 132, 3 τὸ ἱλαστήριον. I 143, 1. 4 τὸ στηθύνιον δὲ ἐπιθέματος καλεῖ διὰ τοῦτο.

ἐπίθεσις. V 49, 7 cf. I 133, 12 τῶν χειρῶν. V 97, 25 (τῆς τύχης). II 305, 22 μέλει τοῖς φιλοθεάμοσι καθαιρεῖν αὐτῶν τὴν ἐπίθεσιν. III 121, 23 τὰ εἴδη, τὸ ἑκουσίου φόνου, τὸ ἀκουσίου, τὸ ἐπιθέσεως, τὸ βουλεύσεως. — VI 133, 15 ὁ Φλάκκος . . . ἐπενόησεν ἔκτοπόν τινα καὶ παρηλλαγμένην ἐπίθεσιν. VI 192, 28 καιρὸν ἐπιτήδειον εἰς ἐπίθεσιν παραπεπτωκέναι νομίζοντες. VI 182, 25 τοὺς . . . πολέμους διὰ τὰς ἐκ λῃστῶν ἐπιθέσεις ἀνελών. VI 162, 18 τὴν ἐπίθεσιν καὶ καθαίρεσιν ἐγχειρισθεὶς Σηιανοῦ. V 229, 13 δυνατωτέρων κόλακας εἰς τὴν δι᾽ ἀπάτης ἐπίθεσιν. V 176, 16 πρὸς καιρίους ἐπιθέσεις καὶ τέχνας καὶ μηχανὰς πολυτρόπους. V 177, 2 τῶν . . . σκευωρούντων τὰς ἐπιθέσεις. — All: III 264, 22 ἐπιθέσεως δὲ καὶ ἀντεπιθέσεως πειρατικῆς Γὰδ (σύμβολόν ἐστιν).

ἐπιθεωρεῖν. IV 292, 6 ὅπως καὶ αὐτὸς ἐπιθεωρῇς τὰ φύσεως.

ἐπιθυμεῖν. III 301, 8 τὸ ἐ., τὸ ἥδεσθαι, τὸ λυπεῖσθαι, τὸ φοβεῖσθαι. I 168, 25 ἐπιθυμία, ἐπιθυμητόν, ἐ. coni. ἡδονή, ἡδύ, ἥδεσθαι — λύπη, λυπηρόν, λυπεῖσθαι· φόβος, φοβερόν, φοβεῖσθαι. V 352, 6 ἵνα μηδ᾽ ἐκ τύχης ἡσθῇ ποτε ἢ ἐπιθυμήσῃ τινὸς ἡδέος. IV 301, 3 ἐ. ἀπαγορεύει. IV 91, 5 μὴ ἐπιθύμει. V 227, 3 sq. οὐκ ἐπιθυμήσεις. I 160, 14 περὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὀρεγομένους τῶν ἀδικιῶν. IV 107, 10 τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐ. παρανομώτατον. IV 299, 13 οἱ τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες. IV 122, 16 ταύτην . . . τέκνων ὡς εἰκὸς ἐπιθυμοῦσαν. I 211, 12 ἐλλείψει δὲ οὐδὲν ὧν ἂν ἐπιθυμήσῃς. V 168, 18 λεκτέον οὖν τῷ κόρης ἀστῆς ἐπιθυμοῦντι. V 229, 16 ἔνιοι γὰρ ἐπιθυμοῦσιν ἢ τὰ λεκτέα σιωπᾶν ἢ . . .

ἐπιθυμητικός. I 94, 19 εἰ (ἀπεδέξατο) ἐπιθυμίαν (ἐκαλεῖτο) ἐ. — I 79, 14—23 (ψυχὴ) ἔχει μέρος τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν. I 80, 4—13 ὅταν τὰ δύο, τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡνιοχῶνται καθάπερ ἵπποι ὑπὸ τοῦ λογικοῦ. I 138, 19 (ψυχὴν) ἔχειν μέρος μὲν ἓν λογιστικόν, δεύτερον δὲ θυμικόν, τρίτον δὲ ἐπιθυμητικόν. I 75, 16 cf. 139, 4 (χωρίον) ἐστὶ τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ τὸ ἦτρον.

ἐπιθυμητόν. I 168, 25 ἐπιθυμία, ἐ., ἐπιθυμεῖν.

ἐπιθυμία. I. tertia pars animae: II 233, 21 τριμεροῦς ἡμῶν τῆς ψυχῆς ὑπαρχούσης τὸ μὲν νοῦς καὶ λόγος, τὸ δὲ θυμός, τὸ δὲ ἐ. κεκληρῶσθαι λέγεται. V 229, 27 τὸ (sc. εἶδος ψυχῆς) μὲν λόγου, τὸ δὲ θυμοῦ, τὸ δ᾽ ἐπιθυμίας. V 35, 18—36, 18 cf. 49, 21 sqq. 270, 1 (λόγος, θυμός, ἐ.). II 281, 12 ὅλον τὸ ἐπιθυμίας εἶδος . . . τὸν πολεμικὸν θυμὸν . . . τὸ λογικόν. II 233, 25 ὁ μὲν νοῦς . . ., ὁ δὲ θυμός . . ., ἡ δὲ ἐ. III 15, 22 ὁ καθαρώτατος νοῦς, ἀλογῶν . . τοῦ ἑτέρου ψυχῆς τμήματος, ὅπερ ἄλογον ὑπάρχον αἵματι πέφυρται, θυμοὺς ζέοντας καὶ πεφυρωμένας ἐπιθυμίας ἀναφλέγον. V 211, 18 θυμὸν λογισμοῦ προτιμήσας καὶ τοὺς νόμους τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐν ὑστέρῳ θείς. V 349, 11 θυμοῦ γέμοντα καὶ ἐπιθυμίας καὶ συνόλως τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον μέρος ἐπιτετειχικότα τῷ λογικῷ. II 280, 30 sqq. περὶ μὲν γὰρ τὰ στέρνα ὁ θυμός, τὸ δὲ ἐπιθυμίας εἶδος ἐν κοιλίᾳ . . . τὸν ἡνίοχον καὶ βραβευτὴν νοῦν ἀποβαλών. V 230, 6 ἐπιθυμίᾳ δὲ τὸν περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ καλούμενον διάφραγμα χῶρον.

II. unus ex quattuor affectibus. 1) definitio: I 139, 5 cf. 10 ἐ., ὄρεξις ἄλογος. II 7, 1—6 ἐ. δὲ ἀλόγους ἐμποιοῦσα ὀρέξεις ἐκ τοῦ σώματος. I 139, 16 ὅσον ἡ ἑκατέρου δύναται ὁρμὴ πάθους, θυμοῦ τε καὶ ἐπιθυμίας. III 302, 22 ἐπὶ συνηγορίαν ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας καὶ πάσης πλεοναζούσης ὁρμῆς ἐτράποντο, ἄλογον πάθος ἐπιτειχίζοντες ἡγεμόνι λογισμῷ. II 171, 7 ἡ ἀργαλεωτάτη παθῶν ψυχῆς ἐ. V 238, 20. 27 „μνήματα τῆς ἐπιθυμίας“, ἧς οὐκ ἔστιν ἐν ψυχῇ . . . μεῖζον κακόν. V 228, 21 ἀρχέκακον πάθος. V 228, 16 ἁπάντων πηγὴ τῶν κακῶν. IV 306, 17 τὴν τῶν ἀδικημάτων πηγήν, ἐπιθυμίαν. — 2) origo cupiditatis: I 138, 17 ἥ τε γὰρ ἐ. γέγονε δι᾽ ἔρωτος ἡδονῆς, ἥ τε λύπη συνίσταται κατὰ τὴν ταύτης ἀφαίρεσιν, φόβος τε αὖ γεννᾶται δι᾽ εὐλάβειαν ἀπουσίας αὐτῆς. III 55, 15 ἐκ πλεοναζούσης ὁρμῆς εἰώθασι φύεσθαι ἄλογοι ἐπιθυμίαι. III 129, 10 εἰ ἀναλυθείη ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχήν, διαζευχθέντος καὶ διακοπέντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σώματος καὶ τῶν ἀνηνύτων ἐπιθυμιῶν. — 3) ἐ. inter alios affectus enumeratur: II 246, 14 τὸ δὲ πάθος εἰς ἡδονὴν καὶ ἐπιθυμίαν φόβον τε καὶ λύπην (τέμνουσι). II 312, 8 τί ἡδονὴ καὶ τί ἐ., τί λύπη καὶ φόβος. III 169, 30 τίς καθαίρεσις ἡδονῆς; τίς ἐπιθυμίας ἀνατροπή; τίς λύπης ἢ φόβου κατάλυσις; I 168, 24 ἐ., ἐπιθυμητόν, ἐπιθυμεῖν coni. ἡδονή, λύπη, φόβος. I 283, 16. IV 52, 13. 78, 2. V 124, 5. 352, 4. VI 44, 18 (coni. ἡδονή, φόβος, λύπη). II 280, 2.

III 108, 10. IV 52, 19. V 92, 22. VI 5, 8. 47, 4 (ἐπιθυμίαι coni. ἡδοναί, λῦπαι, φόβοι). II 239, 17 ἐλέγχοντες μὲν τὰς συνοίκους ἡδονάς, ἐλέγχοντες δὲ τὰς ὁμοδιαίτους ἐπιθυμίας, δειλίας τε καὶ φόβους. I 94, 18 εἰ ἀπεδέξατο ἡδονήν, ἐκαλεῖτο ἡδονικός, εἰ ἐπιθυμίαν, ἐπιθυμητικός, εἰ ἀκολασίαν, ἀκόλαστος, εἰ δειλίαν, δειλός. II 98, 15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (δένδρα) ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ὀργῆς τε καὶ θυμοῦ καὶ τῶν παραπλησίων παθῶν . . . τὰ φυτά. II 112, 1 ὃς ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις, ἀδικίαις τε καὶ πανουργίαις . . . ἐγεγήθει. II 117, 18 τὸν ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ καὶ ἀκολασίας ἀφροσύνης τε αὖ καὶ ἀδικίας προτεθέντα ἀγῶνα. II 112, 6 ὃς ἂν περὶ ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτας ἀκαθέκτους μεμηνώς. VI 13, 14 ὀργὴ ἢ ἐ. ἤ τι ἄλλο πάθος. I 262, 4 διαφέρουσαι ποιότητες, ἃς ἐδημιούργησαν ἡδοναὶ καὶ ἐπιθυμίαι καὶ τὰ ἀδελφὰ τούτων πάθη. I 92, 1 ἡδονὴ βοηθεῖ πρὸς διαμονὴν τοῦ γένους ἡμῶν καὶ ἐ. III 303, 5 τοῖς ὑπὲρ ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας λόγοις ὑπαντιάσαι. II 212, 9 οἱ . . . ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας καὶ παθῶν ἰδιῶται. I 187, 23 δουλεύσεις τὸν αἰῶνα χαλεπαῖς δεσποίναις, οἰήσεσιν, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς, ἀδικίαις κτλ. — III 40, 5 cf. IV 280, 15 ἀπαγόρευσις μοιχείας, ἀνδροφονίας, κλοπῆς, ψευδομαρτυρίας, ἐπιθυμίας. — 4) singulares cupiditates: V 260, 6 (ἄδικοι). I 55, 11. 145, 24—29. V 42, 18. 46, 20 γαστρός. V 230, 18 περὶ γαστέρα. IV 159, 1 γαστρὸς καὶ τῶν μετὰ γαστέρα. III 85, 8 (ἐρωτικαί). V 167, 5 (καιναί). IV 126, 1 μειρακιώδεις. IV 74, 26 τῶν ὄχλων. V 162, 5 Συβαριτῶν. III 186, 1 τοῦ σώματος. — V 227, 12. 16 τῶν ἀπόντων ὅσα τῷ δοκεῖν ἀγαθῶν. V 65, 17 τῶν ἀδικιῶν. IV 153, 7 τῶν ἀλλοτρίων. VI 9, 17 ἀργύρου καὶ χρυσοῦ καὶ τῶν σεμνοτέρων. IV 76, 4 ἀρχῆς. V 229, 10 πρὸς δὲ ἀρχήν. V 298, 2 εὐμόρφου γυναικός. I 27, 13 δόξης ἢ χρημάτων ἢ ἀρχῆς. VI 222, 22 εἰς τὴν ἐκθέωσιν. III 90, 7 νομίμου παιδείας. IV 232, 22 πρὸς τὰ μὴ παρόντα. V 357, 8 τοῦ πολεμεῖν. VI 22, 12 προσόδων. IV 303, 5 χρημάτων ἢ δόξης ἢ ἡδονῆς. IV 279, 33 καιόμενοι καὶ κατακαιόμενοι . . . ὑπὸ τῶν ἔνδον ἐπιθυμιῶν. IV 205, 6 τὰς ὑπογαστρίους ἐπιθυμίας. III 117, 4 ὁ . . . πεσὼν ἐπὶ γαστέρα καὶ πρὸ τοῦ στόματος τὰς ἀπλήστους διοίξας ἐπιθυμίας. VI 60, 17 τὰς μὲν γαστέρας . . . πεπληρωμένοι, κενοὶ δὲ πρὸς τὰς ἐπιθυμίας. I 283, 16 πάθος . . . κνησμοὺς καὶ γαργαλισμοὺς ἐξ ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ἢ πάλιν δηγμοὺς τε καὶ πτοίας ἐκ φόβου καὶ λύπης ἐμποιοῦν. I 297, 9 ὁ περὶ τὰς μίξεις μετ' ἐπιθυμίας ἀκρατοῦς ἀνίατος οἶστρος. II 12, 2 ἀνομίαι, ἀδικίαι, τὸ ἄνισον, τὸ ἀκόλαστον, θρασύτης, ἀπόνοια, αὐθάδεια, ἡδονῶν ἀμετρίαι, τῶν παρὰ φύσιν ἄλεκτοι ἐπιθυμίαι. II 298, 23 ὁ μὴ μόνον ὀλίγοις εἴδεσιν ἐπιθυμίας χαίρων. II 239, 8 σύμπαν τὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν γένος. IV 31, 9 ὑπὸ βιαιοτέρας νικωμένων ἐπιθυμίας. VI 217, 2 τὴν πρὸ μικροῦ ζωπυρῶν ἐπιθυμίαν. V 11, 14 ταῖς ὑπὲρ δύναμιν ὁρμαῖς καὶ ἐπιθυμίαις. V 12, 20 (Moses) οὐκ ἐπαύσατο τῆς ἐπιθυμίας (sc. τὴν περὶ θεὸν δόξαν θεάσασθαι). — 5) praedicationes cupiditatis vel cupiditatum: IV 93, 19. V 87, 14. 134, 9 (ἀκάθεκτοι). I 147, 10 (ἀκράτορες). IV 55, 8 (ἄλογος). VI 185, 28 (ἄμετρος καὶ ὑπὲρ φύσιν ἀνθρωπίνην). II 153, 24 (ἄμετροι). II 272, 21 τὸ ἐμπαίζειν ἐπιθυμιῶν καὶ πάντων παθῶν ἀμετρίαις. III 193, 24 (ἀνειμέναι καὶ κεχαλασμέναι ἀκράτως). II 271, 15 ἀνηλεεῖς. II 251, 22 ἀόριστος. IV 243, 12. VI 158, 11 ἀπλήρωτοι. V 268, 18 (ἄπληστος καὶ ἀκόρεστος). I 192, 23 (ἄπληστοι). V 235, 2. VI 172, 6 (ἄπληστοι καὶ ἀκόρεστοι). V 298, 15 (ἀχάλινος). IV 72, 6 δειναί. V 363, 7 πρὸς ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας, δεσποινῶν ἐκτετιμημένων. II 170, 14 (δυσάρεστος). IV 70, 11. V 259, 20 (ἔκνομος). IV 301, 7 ἑκούσιος. III 141, 7 (ἔκφυλος καὶ ἀσεβής). I 146, 1 ἐνδεὴς καὶ διψαλέα ἀεί. V 295, 5 (ἐπίβουλος καὶ πάντων κακῶν αἴτιος. IV 37, 1 τὸ σύμφυτον ἡμῖν θρέμμα. VI 66, 1 τὸ θρεμμάτων ἀπληστότατον. II 102, 14 (ἀεὶ κενή). IV 301, 4 (νεωτεροποιὸς καὶ ἐπίβουλος). V 163, 19 (παρηλλαγμέναι). IV 77, 11 συγγενεῖς. VI 176, 13 τυφλόν. IV 301, 6 χαλεπώτατον. — III 61, 25 ἐ. . . . ὁλκὸν ἔχουσα δύναμιν. III 261, 12 οὐδ' ὥσπερ αἱ ἔνσπονδοι πόλεις εἰρήνην ἄγουσι ⟨αἱ ἐπιθυμίαι⟩. IV 306, 20 διαφεύγει γὰρ οὐδὲν . . . τὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλ' οἷα φλὸξ ἐν ὕλῃ νέμεται δαπανῶσα πάντα καὶ φθείρουσα. — 6) quomodo ἐ. refertur ad mentem, sensus, animam, corpus: II 110, 1. 27 ἵπποι μὲν οὖν ἐ. καὶ θυμός εἰσιν . . . ἀναβάτης δὲ καὶ ἡνίοχος εἷς ὁ νοῦς. I 80, 14 ἀναχαιτίσῃ ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐ. καὶ τὸν ἡνίοχον, λέγω δὲ τὸν λογισμόν. V 299, 3 λογισμὸς γὰρ πεδήσει τὴν ἐπιθυμίαν. I 104, 23 τίς αὐτὰ (sc. νοῦν καὶ αἴσθησιν) συνήγαγεν ὅτι μὴ δεσμὸς τρίτος ἔρωτος καὶ ἐπιθυμίας. III 25, 17 αἴσθησιν δὲ ἀκόρεστον, ἐμφορουμένην μὲν αἰεὶ τῶν αἰσθητῶν, ὑπὸ δὲ ἀκράτορος τῆς ἐπιθυμίας μηδέποτε ἐμπλη-

σθῆναι δυναμένην. — III 88, 14 ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς γενέσεως ἡμῶν ἡ ψυχὴ συντρόφοις τοῖς πάθεσι μόνοις χρῆται, λύπαις ἀλγηδόσι, πτόαις, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. V 228, 13 ἡ ἐ. δι᾿ ὅλης ἅπτουσα τῆς ψυχῆς. V 230, 13 τὴν ἐπιθυμίαν ὥς τινα τῆς ψυχῆς ἑλέπολιν. II 59, 13 (ἡ ψυχὴ) τίκτει . . . τὰς πρὸς σχήματα καὶ χρώματα δι᾿ ὀφθαλμῶν ἐπιθυμίας, τίκτει δὲ τὰς πρὸς φωνὰς δι᾿ ὤτων κτλ. II 25, 18 (ἡ ψυχὴ) κατὰ τὰς τῶν ἐπιθυμιῶν μακρὰς καὶ διωλυγίους ἐκτάσεις ἐλαυνομένη. V 373, 16 (ἡ ψυχὴ) πολλὴ μὲν γὰρ ὅταν ᾖ, παθῶν καὶ κακιῶν ἀνάπλεως, οἷα περικεχυμένων αὐτῇ τέκνων, ἡδονῶν, ἐπιθυμιῶν κτλ. . . ., ἀσθενεῖ. I 182, 17 (ὁ θεὸς) τὰς ἀγεννεῖς καὶ ἀνάνδρους ἐπιθυμίας, αἷς ἐθηλύνετο (ἡ ψυχή), ἐκποδὼν ἀνελών. III 83, 20 τὴν δὲ ἄδικον καὶ ἄθεον ψυχὴν . . . διέσπειρεν εἰς τὸν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ ἀδικημάτων χῶρον. III 61, 19 ὅταν δὲ ἐ. κρατήσῃ, ἔρως ἐγγίνεται τῶν ἀπόντων καὶ τὴν ψυχὴν . . . ἐκρέμασε. V 228, 2 οὕτως ἡ ἐ. κενὴν ἀποδείξασα τὴν ψυχήν. — III 84, 6 ἡδονῶν γὰρ καὶ ἐπιθυμιῶν χώρα τὸ σῶμα. VI 62, 9 (τὸ δὲ σῶμα) ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας . . . συντήκεσθαι. II 270, 9 τὰς ὥσπερ εἱρκτοφύλακας ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας αὐτοῦ (sc. σώματος). I 284, 6 ἄθλιοι δ᾿ ὧν μεστοὶ μὲν οἱ ὄγκοι, κεναὶ δ᾿ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ ἔτι διψῶσαι. II 15, 25 φλεγούσης τῆς ἐπιθυμίας ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀκμῆς. — 7) quomodo cupiditates regnantur vel supprimentur: IV 302, 17 εἰ μὴ λόγος ὁ κατὰ φιλοσοφίαν . . . ῥέουσαν τὴν ἐπιθυμίαν ἐπίσχοι. V 339, 20 ἄνθρωπος καταπεφρόνηκεν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. I 79, 20 σωφροσύνη γὰρ τὰς ἐπιθυμίας ἀκούμεθα καὶ ἰώμεθα. I 83, 22 ἡ δὲ σωφροσύνη ἀδυνατεῖ κυκλώσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἡδονήν. I 88, 8 σοφίας ἔργον τοῦτ᾿ ἐστίν, ἀλλοτριοῦσθαι πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. II 291, 16 ταῖς (δυνάμεσι) κατὰ τὰς ἡδονάς τε καὶ ἐπιθυμίας καὶ ὅσαι ἀντὶ παθῶν εἰς εὐπάθειαν μεταχαράττονται. I 83, 25 ἀντιβῆναι καὶ μαχέσασθαι τῷ γένει τῆς ἐπιθυμίας. V 97, 22 κατὰ τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἀλειφόμενοι καὶ συνόλως ἐπάνω τῶν παθῶν ἵστασθαι σπουδάζοντες. V 145, 21 ἐπιχαλῶντες ταῖς ἰδίαις ἐπιθυμίαις. V 118, 8 χαλινὸν . . . ἐμβαλεῖν ταῖς ἐπιθυμίαις. V 174, 5 ἐκπεπλήρωκε τὴν ἐπιθυμίαν. V 238, 24 μηδεὶς τῇ ἐπιθυμίᾳ τῇ αὑτοῦ χαριζέσθω. V 235, 26 σβέσιν τῆς ἐπιθυμίας ἀπεργάζεται. V 372, 17 ταῖς ἐπιθυμίαις ἐφιστάντες. VI 167, 22 τὴν πολλὴν αὐτοῦ ῥύμην τῶν ἐπιθυμιῶν ἐφέξοντα. VI 60, 19 προσαναρρηγνύντα τὰς ἐπιθυμίας. II 210, 9 ἔτι κενοὺς τὰς ἐπιθυμίας ὄντας. II 210, 14 τοῦ τὰς ἐπιθυμίας ἀναρρηγνύντος πάθους. III 106, 7 τὸ μὴ οἰδεῖν καὶ ἀναζεῖν ταῖς ἐπιθυμίαις, ἐστάλθαι δὲ καὶ συνῆχθαι πρὸς ἀηδίας οἱ πολλοὶ τίθενται. I 178, 11 τοῖς ἀφίστασθαι λέγουσι καὶ μέτρα ταῖς ἐπιθυμίαις περιθεῖναι. V 94, 19 sqq. κολάζων τὴν εὐχέρειαν καὶ ἐπιθυμίαν, διττὸν κακόν. V 89, 19 ἕνεκα τοῦ τὸν ἀφηνιασμὸν τῶν ἐπιθυμιῶν ἀναχαιτίσαι. — 8) quae cupiditatibus efficiuntur: IV 302, 11 Ταντάλειον τιμωρίαν ἐπιφερούσης τῆς ἐπιθυμίας. IV 190, 19 τραχηλιζόμενοι δὲ ταῖς ἐπιθυμίαις. V 228, 29 ὅσων ἂν ἐ. προσάψηται, μεταβολὴν ἀπεργάζεται τὴν πρὸς τὸ χεῖρον. IV 298, 6 ὅταν ἀποπλησθῇ τῆς ἐπιθυμίας. V 299, 9 τις τῆς ἐπιθυμίας ἀποπληρωθείς. IV 302, 12 ὅ τε κρατηθεὶς ἐπιθυμίᾳ. IV 213, 23 πάσας μὲν ἡδονὰς πάσας δ᾿ ἐπιθυμίας χορηγίαις ἀφθόνοις ἀνάψασιν ὥσπερ φλόγα. II 49, 1 ὑφ᾿ ὧν ἐξαπτόμεναι αἱ ἐπιθυμίαι τὰ σπουδαῖα πάντα ῥύμῃ μιᾷ καταφλέγουσι. III 186, 5 ἐπιθυμιῶν δελέασιν ἀγκιστρεύεσθαι. V 364, 21 μυρίαις δ᾿ ἀνάγκαις κακιῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἐπεζευγμένος. V 235, 3 τοὺς μὴ ἑνὸς πάθους, ἐπιθυμίας, ἀλλὰ συμπάντων κακοὺς δούλους. VI 61, 16 ὑποτελοῦσι γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι αὗται νόμοις φύσεως. IV 74, 10 μνᾶται γὰρ ὄχλος ἐπιθυμίαν. II 190, 4 ἐπιθυμίας δὲ ἄρρηκτος ἡ φωνὴ χαλεπὰς ἀπειλὰς κατὰ τῶν μὴ ὑπηρετούντων ἀπειλούσης. II 184, 1 τὸν ἐν ψυχῇ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐμφύλιον πόλεμον. V 169, 7 δυναστείαν τὸν οἶστρον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὑπολαβών. V 238, 18 ἐπιθυμίαν ἐγείραντες ὡς ἐπὶ μέγιστον ἀγαθόν. — 9) All: II 213, 24 ἣν ἀμπέλῳ παραβέβληκεν. IV 52, 13 τῶν ἐννέα βασιλέων τοὺς μὲν τέτταρας εἶναι τὰς ἐν ἡμῖν τῶν τεττάρων παθῶν δυνάμεις, ἡδονῆς, ἐπιθυμίας, φόβου, λύπης. IV 75, 11 τὴν ἐκείνου γυναῖκα, ἐπιθυμίαν. II 45, 18 (αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων). I 264, 1 οἱ δὲ ποιμαίνοντες . . . τὰ ἐξηγριωμένα ἡμεροῦσι στέλλοντες τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν μέγεθος. I 79, 10 τίγριδι δὲ τῷ ἀτιθασωτάτῳ ζῴῳ τὴν ἐπιθυμίαν εἴκασε. I 146, 27 „ὀσφῦς περιεζῶσθαι“, ἤτοι συνεστάλθαι τὰς ἐπιθυμίας.

ἐπιθυμιᾶν. II 186, 4 τὸν (sc. βωμὸν) δὲ πρὸς τὸ ἐ. ἔνδον δημιουργεῖ. V 22, 1 ἡνίκα ἂν εἰς τὰ ἄδυτα ἐπιθυμιάσων εἰσίῃ. VI 211, 18 εἰς ἃ (sc. τὰ ἄδυτα) ἅπαξ ὁ μέγας ἱερεὺς εἰσέρχεται . . . μόνον ἐπιθυμιάσων.

V 41, 19 δὶς δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιθυμιᾶται. V 66, 22 πρὶν ἔνδον περὶ βαθὺν ὄρθρον ἐπιθυμιᾶσαι. III 51, 6 τὰ ἐπιθυμιώμενα. V 66, 17 κρείττων ἡ διὰ τῶν ἐπιθυμιωμένων εὐχαριστία τῆς διὰ τῶν ἐναίμων.

ἐπικαλύπτειν. I 101, 28 ἀποδυσάμενοι γὰρ τὰ ἐπικαλύπτοντα πάντα.

ἐπικαταλαμβάνειν. I 229, 5 ἐπικαταλαμβάνοντος ἀεὶ τὴν λῆξιν τοῦ ἐπιόντος ῥεύματος.

ἐπικατάρατος. I 138, 2. 13 ἡ ἡδονή.

ἐπικέλευσις. I 245, 12 τοῦ νοῦ. II 190, 2 τῶν παθῶν. I 195, 23 cf. III 235, 13 sq. τοῦ πατρός (int. dei). I 203, 12 τῆς φρονήσεως. III 124, 13 οὐκ ἄνευ μὲν ἐπικελεύσεως τῆς ἑαυτοῦ βασιλέως. V 106, 20 φθάνων τὰς σὰς ἐπικελεύσεις. VI 65, 8 φθάνοντες μετὰ σπουδῆς καὶ προθυμίας τὰς ἐπικελεύσεις.

ἐπίκηρος. III 132, 21 τῶν ἀνθρώπων (γένος). III 283, 2 ἡμῶν γένος. I 24, 17. V 364, 3 (ζῷον, ὁ ἄνθρωπος). V 329, 8 (ζῷα, ἄνθρωποι). III 235, 16 (ἡμεῖς). V 61, 7 (ἰατροί). I 121, 14 πάθος. — IV 293, 14 κατὰ τὸ τοῦ σώματος ἐπίκηρον. — II 194, 2. V 255, 13. VI 98, 6 ἐπικήρως.

ἐπικηρυκεύεσθαι. III 47, 12 ἐγὼ γὰρ ἐπικηρυκεύομαι τὰ εἰρηναῖα. I 179, 7 εἰρήνην ἐπικηρυκεύσηται βίου.

ἐπίκλησις. VI 190, 12 Διός. I 175, 12 × ἡλίου καὶ ἑωσφόρου καὶ στίλβοντος.

ἐπικλίνειν. III 286, 24 ἐπικλίνοι δὲ καὶ ἐπιστρέφοι πρὸς δικαιοσύνην.

ἐπικλινής. II 31, 5 (οἰκείωσις). I 54, 5. 185, 18. III 132, 26. VI 186, 25 ἐπικλινῶς.

ἐπικλύζειν. I 116, 4 ἐπικλύσαι τὴν φορὰν τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως. VI 116, 15 τὰ δ' ἐπικλύζουσα (ἡ θάλαττα). V 121, 12 ἐπικλύζει χειμάρρου ποταμοῦ τρόπον. II 120, 15 φορὰν ... καταρραγεῖσαν ἐπικλύσαι. I 117, 15 τὸν τῶν αἰσθητῶν ποταμὸν τὸν ἐπικλύζοντα. II 25, 3 χειμάρρου φορὰ ... ἐξαίφνης ἐπικλύσασα. II 93, 5 μέγα καὶ πολυάνθρωπον ἔθνος ἐπικλύσασα εὐπραγία. III 227, 23 ἐπικλύσῃ χειμάρρου τρόπον. — VI 115, 13 ἡ μεθόριος ἐπικλυσθῇ καὶ ἀνερραγῇ. I 148, 23 τῇ φορᾷ χειμάρρου τρόπον ἐπικλυσθήσεται. II 93, 20 πολλῷ τῷ τῆς ἀφροσύνης χρησάμενος ῥεύματι ἐπικλυσθεὶς κατεπόθη. III 120, 20 καὶ μὴ ἐπικλυσθεὶς ἐγκαταποθῇς. V 159, 7 ἵν' ἔτι μὲν ἐπικλυζομένης (τῆς ἀρούρας) ἐπέχοι τὸν σπόρον.

ἐπικοινωνεῖν. III 132, 20 τούτων (sc. δυνάμεων) γὰρ ὅ τε οὐρανὸς καὶ σύμπας ὁ κόσμος ἐπικοινωνεῖ.

ἐπικομπάζειν. III 190, 8 τὸ γὰρ ἐκτραγῳδεῖν καὶ ἐ. τὰ κακὰ διπλοῦν ἁμάρτημα. III 304, 29 ἐπιτραγῳδοῦντες γοῦν καὶ ἐπικομπάζοντες. III 233, 10 ψυχὴ ... μηδ' ἀκροβατοῦσα ἐπικομπάζοι. III 116, 22 ἐπικομπάζοντα βουληθεὶς ὀνειδίσαι μοχθηρόν.

ἐπικοσμεῖν. IV 9, 10 τὸν βίον ἐπεκόσμουν. V 224, 19 ἀναθημάτων τῷ καλλίστῳ ... βουληθεὶς αὐτὸν (sc. τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν) ἐπικοσμῆσαι. V 166, 16 ὅθεν ἑκάτερον ... τοῖς ὀνόμασιν ἐπεκόσμησε. V 168, 14 εὐπρεπέσιν ὀνόμασι τὰ αἰσχρὰ ἐ. V 59, 4 ἡ γὰρ τῶν ἑστιωμένων ἀξίωσις ἐπικοσμεῖ τοὺς ἑστιάτορας. — V 293, 11 ὅπως ... ταῖς ἀρετῶν ἡγεμονίσιν ἐπικοσμῶνται. VI 92, 12 οἷς ἐπικοσμεῖται τὰ δένδρα.

ἐπικουρία. V 278, 15 θεός, ἀήττητος ἐ. V 72, 1 τοῦ φιλοδώρου θεοῦ. VI 154, 8 ἐκ θεοῦ. V 140, 18 ἐξ ἀνθρώπων. III 219, 25 ἐπικουρίας ἕνεκα τῶν φιλαρέτων. III 255, 17 ἕνεκα τῆς τῶν δεομένων ἐπικουρίας. III 236, 15 ἐπικουρίας ἕνεκα καὶ συμμαχίας. VI 93, 6 γυναικῶν. IV 91, 7 τῶν χρηζόντων. V 302, 13 πρὸς ⟨σὲ⟩ καταφυγὴ τευξόμενος ἐπικουρίας.

ἐπίκουρος. I 72, 10 (ἀρετὴ) τῶν ψυχῆς νόσων. I 241, 18 ὁ ὅρκος (θεοῦ) τῆς ἡμετέρας ... ἀσθενείας. II 1, 13 τῆς δὲ τῶν ἐχόντων ἐπίκουρα ἀσθενείας ἡ φύσις.

ἐπικουφίζειν. V 100, 6 τὸ γὰρ δέος αὐτῆς ἐπικουφίζει ὁ ἵλεως θεός. III 62, 10 βούλημα δὲ θεοῦ τὰ σύμφυτα κακὰ τοῦ γένους ἡμῶν ἐ. II 60, 21 ἐπελαφρίζουσι καὶ ἐπικουφίζουσι τὰ τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἁμαρτήματα. IV 247, 22 οὐ γὰρ ἂν τὸν μὲν βαρύτατον ἀσέβημα εἰργασμένον ἐπεκούφιζες. I 198, 9 οὕτως γὰρ τὰς ἐπὶ ταῖς ἀφαιρέσεσιν ἀνίας ἐπικουφιοῦμεν. IV 129, 17 τὰς νόσους ... ἐπικουφιεῖν. IV 85, 4 ἵνα ... ἐπικουφίζωσι τὴν ἐκ τῆς ἐνδείας βαρεῖαν νόσον. IV 293, 22 τὰ δεινὰ κατὰ δύναμιν ἐ. I 190, 13 (ἵνα) ἐπελαφρίζειν κἀπικουφίζειν ἰσχύωμεν τὴν φορὰν τῶν ἐπαρτωμένων δεινῶν. II 15, 27 τὸν πολὺν φλογμὸν ἅμα καὶ βρασμὸν τῶν παθῶν ἐπεκούφισαν. IV 108, 14 ἐπικουφίζων τὴν τιμωρίαν. V 298, 4. 5 ἐπικούφισον τὴν συμφοράν. ... ἐπικουφιεῖς δὲ τὰς μὲν τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀποκείρας. IV 136, 21 οὐδενὸς ἀνθρώπων οὔτ' ἐπικουφίζοντος οὔτ' ἐλεοῦντος τὰς συμφοράς. V 97, 23 ἐπικουφίζει γὰρ καὶ τὰ βαρύτατα τῶν ἀβουλήτων ἡ πρόληψις. III 228, 13 λόγος γὰρ τὸ βαρυποτμότατον ἡμῶν γένος ἐπικουφίζει. II 215, 9 τὰ σώματα ... ἐξαίρει καὶ ἐπικουφίζει.

VI 142, 16 σοὶ δικαίως εὐχαριστοῦμεν τὰς . . . κακώσεις ἐπικουφίσαντι. VI 84, 2 ἡ φλὸξ . . . ἐπικουφίσασα αὐτὴν ἀναδραμεῖται. VI 114, 14 ὑπὸ δυνατωτέρας τῆς ἐπικουφιζούσης ἰσχύος. IV 100, 5 τῶν ὑποζυγίων καθελόντες τὰ ἄχθη τὰ μὲν ἐπεκούφιζον.

ἐπικουφίζεσθαι. III 145, 15 ἐπικουφίζεται ἐλέῳ καὶ προμηθείᾳ τοῦ θεοῦ. II 247, 3 πρὸς τὸν . . . θεὸν ἐκβοῆσαι, ἵνα τὰ μὲν ἐπικουφίσῃ. II 162, 11 τὴν ψυχὴν . . . ἐπικουφιζομένην καὶ ἐπελαφριζομένην. V 72, 3 τῆς δὲ ψυχῆς ἐπικουφιζομένης τὰς φροντίδας. I 137, 25 οὕτως γὰρ ἂν τὰ βλαβερὰ ἐπεκουφίζετο. IV 98, 16 καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθους . . . καὶ πρὸς ὀλίγον ἐπικουφισθείς. IV 110, 5 ἐ. μὴ παρὼν ἐπικουφισθεὶς τῶν φροντίδων. VI 53, 8 τὴν ψυχὴν . . . ἐπικουφισθεῖσαν. IV 172, 22 ἐν μέρει μὲν ἐπεκουφίζοντο, ἐν μέρει δ' ἐπέρρεπον.

ἐπικράτεια. I 154, 20 τοῦ νοῦ. VI 139, 17 ἔνιοι γὰρ ἐπὶ Τιβερίου . . . τῶν διεπόντων τὰς ἐπικρατείας. VI 126, 1 ἥκειν εἰς ἐπικράτειαν ἑτέρου. IV 13, 8 κατ' ἐπικράτειαν.

ἐπικρατεῖν. IV 224, 3 ᾗ (sc. δυνάμει) τῶν γενομένων ἄρχει καὶ . . . ἐπικρατεῖ. I 10, 12 ἵν' οὖν μὴ . . . πόλεμος ἀντ' εἰρήνης ἐπικρατῇ. II 92, 16 τῶν πρὸ μικροῦ ἡγεμόνων ἐπικρατοῦσιν οἱ τότε ὑπήκοοι. III 229, 15 ὧν ἐδόκεις ἐ. πάντων ἀφαιρεθήσῃ. IV 104, 8 λογισμῷ τῆς ἀνίας ἐπεκράτησε. I 162, 18 ἴδε . . . καὶ τὸν σεσοβημένον περὶ μέλος, πῶς ἐπικρατεῖται ὑπὸ κιθάρας.

ἐπικρίνειν. VI 116, 16 μὴ θάτερον τῶν γινομένων ἀλλὰ συνάμφω θεωροῦντας ἐ. I 242, 15 σῶμα ὀργανικὸν ᾧ . . . ἀτμῶν ἐπικρῖναι διαφορὰς . . . ἔνεστιν. IV 307, 2 διὰ τοῦ τελειοτάτου τῶν προφητῶν, ὃν ἐπικρίνας ἀριστίνδην. III 95, 20 ἵνα τὰς ὑπὸ φρονήσεως . . . ἀναδιδομένας αὔρας ὁ μόνος ἐπικρίνῃ σοφός. II 241, 3 ὅπως ἐπικρίνωσι τὰ πραχθέντα. V 52, 3 τὴν ἐπινοηθεῖσαν (αἰτίαν) ὑφ' ἡμῶν ἐπικρινάτωσαν. — I 174, 7 (ἡ ψυχὴ) ὄψεσι ταῖς ἀκριβεστάταις ἐπικριθεῖσα τοῦ ἀδεκάστου θεοῦ. III 136, 22 τὸν (sc. θίασον) δὲ τῶν σκέψει καὶ εὑρέσει χρωμένων ἐπικριτέον. III 95, 15 ἡ ἀριστίνδην ἐπικριθεῖσα τῶν ἀρχόντων εἰσφορά. IV 266, 14 ἐπικριθήσεται δὲ τοῦτο τῇ τοῦ βίου τελευτῇ. V 165, 21 ἵν' ἐπικρίνηται γεγυμνωμένῃ τῇ κεφαλῇ. IV 67, 13 ὁ τοίνυν ἐπικρινόμενος τρόπος . . . Ἰωσήφ.

ἐπίκρισις. I 257, 8 εἰ δ' ἐπίκρισιν πάσχοι (τὸ ἡγεμονικόν). III 35, 13 ἔν τε ξηροῖς καὶ ὑγροῖς, ὧν ἡ ἐ. ἐν μέτροις . . . θεωρεῖται. III 41, 7 ἡ τῶν προσαγομένων τῷ ἱλασμῷ δυεῖν τράγων ἐ. III 136, 5 πρὸς τὴν τῶν φύσεως πραγμάτων ἐπίκρισιν. II 206, 11 πάντα μέντοι τὰ ἄλλα ὅσα ἐν κόσμῳ σκοπῶν ἄν τις εὕροι κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον (leg. τρόπον) λαμβάνοντα τὴν ἐπίκρισιν. I 172, 20 τὸ δὲ ἁρμόττον τοῖς εἰς ἐπίκρισιν. I 173, 8. 174, 10. II 35, 20. 312, 5. III 12, 2 εἰς ἐπίκρισιν. I 55, 22 πρὸς ἐπίκρισιν.

ἐπικρύπτειν. IV 77, 14 ἐπικρύψαι τὴν ἀλήθειαν. I 1, 4 μυθικοῖς πλάσμασι τὴν ἀλήθειαν ἐπικρύψαντες. VI 216, 4 τὸ μηδὲν ἐν ἑαυτῷ συσκιάζειν καὶ ἐ. I 119, 15 εὖ, σῶτερ, ὅτι . . . οὐδὲν αὐτὴν (sc. ψυχήν) τῶν σῶν ἔργων ἐπικέκρυψαι. II 100, 15 ἰδέαι . . . ἐπικρύπτουσαι τὰς ἐν τοῖς πράγμασι διαφοράς. IV 299, 14 σεμνοῖς ὀνόμασι τοῖς ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπικρύπτοντες λῃστείαν. I 126, 23 ἵνα τὸ περὶ αὐτὰς αἶσχος ἐπικρύψωσι. — IV 220, 20 ἵν' ἐπικρύπτηται τὸ ἄδυτον. I 182, 2 μή τινα ἄρα καινοτέραν εἰδὼς τελετὴν ἐπικρύπτηται. IV 267, 16 οἱ μὲν ἐπικρυφθέντες γῇ. V 193, 2 μὴ ἐπιδυέτω ὁ ἥλιος ἀνεσκολοπισμένοις, ἀλλ' ἐπικρυπτέσθωσαν γῇ. V 77, 16 οἱ . . . τὰ βλαβερὰ πράττοντες . . . ἐπικρυπτέσθωσαν. I 124, 30 ὅπου οἱ τὸ αἴτιον ἐπικρυπτόμενοι.

ἐπικυδής. IV 284, 22 τὸ γὰρ ὁρῶν τοῦ πάσχοντος ἐπικυδέστερον. IV 7, 24 ἐπικυδέστερος (ὁ νοῦς) . . . τῶν ἓξ (δυνάμεων). II 30, 1 ὡς παντὸς τοῦ τὴν ἰδίαν ταπεινότητα μετροῦντος ἐπικυδεστέρου παρὰ τοῖς ἀληθείας κριταῖς γινομένου. IV 299, 12 διὰ τὸ ἐπικυδέστεροι τῶν νόμων εἶναι δοκεῖν.

ἐπικυματίζειν. V 151, 12 ὑπόπτερος ἐπικυματίζω μόνον οὐκ ἀεροπορῶν. II 292, 19 ὃς τῷ μεγάλῳ κατακλυσμῷ . . . ἐπικυματίζων. III 121, 1 ἐπικυματίζουσαν φορὰν τῶν πραγμάτων.

ἐπιλαμβάνειν. I 230, 5 ὡς τὸν μὲν ἐ. τὸν δὲ ἀπολείπειν τόπον. I 171, 21 ὁ νοῦς ἐπειλημμένος τοῦ σπουδαίου.

ἐπιλάμπειν. III 182, 1 οἷς οὐκ ἐπιλάμπει ἥλιος. II 42, 11 cf. V 123, 9 ἥλιος . . . ἐπιλάμψας. III 281, 11 μὴ ἐπιλάμψαι ποτὲ τούτοις γινομένοις ἥλιος. I 287, 10 cf. II 82, 19 ἐπιλάμψαν φῶς. V 344, 9 ἀσώματος ἐξαίφνης ἐπιλάμψασα αὐγή. III 159, 15 ἐπιλάμποντος καὶ ἐπιφαινομένου τοῦ παντὸς αἰτίου. V 317, 17 ὅταν θεός, ὁ νοητὸς ἥλιος, ἀνάσχῃ καὶ ἐπιλάμψῃ ψυχῇ. III 220, 18 τοῦθ' (sc. τὸ τοῦ θεοῦ φῶς) ὅταν μὲν ἐπιλάμψῃ διανοίᾳ. III 60, 15 ὅταν . . . φῶς τὸ θεῖον ἐπιλάμψῃ, δύεται τὸ ἀνθρώπινον.

II 178, 20 ἐπιλάμψασα γὰρ ἡ τοῦ ὄντος ἐπιστήμη. V 69, 18 ἧς (sc. ἐπιστήμης) ἀεὶ τὸ φέγγος ἐπιλάμπει. III 156, 4 ἡ τὸ αὐτομαθὲς ἐπέλαμψε γένος, Ἰσαάκ. I 234, 12 ὅταν ... φέγγος αἰφνίδιον ἐπιλάμψῃ τὸ αὐτομαθοῦς σοφίας. I 171, 24 (ὅταν) ἐπιλάμψῃ δὲ καὶ τὸ εὐδαιμονίας γένος, ὁ Ἰσαάκ. V 355, 16 εἰ γὰρ ἐπιλάμψειέ ποτε τῷ βίῳ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο. IV 79, 21 ἐπιλάμψαντος αὐτοῦ (sc. ἀγαθοῦ). V 242, 8 ἣν (sc. εὐσέβειαν) ἀνίσχειν καὶ ἐ. εὐκταῖον ἀγαθόν. — III 222, 18 τῷ φρονήσεως ἐπιλάμπεται φέγγει.

ἐπίλαμψις. IV 10, 16 ἀστραπῶν. I 216, 11 ἔστιν αὐτοῖς (sc. ἡλίῳ καὶ σελήνῃ) ἐ. ἀμάρτυρος πίστις. I 35, 6 (σελήνη) αὔξεται ... ἀπὸ τῆς πρώτης μηνοειδοῦς ἐπιλάμψεως. V 202, 16 ἐκλείψεις, ἐπιλάμψεις (ἀστέρων).

ἐπιλανθάνεσθαι. II 309, 13 τὸ δὲ ἐπιλανθανόμενον opp. τὸ μὲν μνημονικόν. III 80, 14 μνημονικῷ μὲν οὖν ἀνδρὶ ..., ἐπιλανθανομένῳ δέ. I 96, 17 cf. III 296, 1. 2 ὅταν ... ἐπιλάθηται ὁ νοῦς ἑαυτοῦ. IV 278, 18 cf. III 250, 18 μὴ ἐ. τινα ἑαυτοῦ. I 224, 11 sq. πότε οὖν οὐκ ἐπιλήσῃ θεοῦ; ὅταν μὴ ἐπιλάθῃ σεαυτοῦ. I 134, 7 ὥσπερ ἐπιλαθόμενοι τῶν πρακτέων. II 76, 9 ἀναμιμνήσκεται ὧν τέως ἐπελέληστο. V 339, 25 ὧν ἐπιλελῆσθαι καλὸν ἦν.

ἐπιλεαίνειν. I 86, 25 cf. II 33, 8. 121, 18 ἐπιλεάνας ... τὴν τροφήν. I 238, 6 τὸν οὐράνιον ἀρετῆς λόγον ἀνατρίβειν καὶ ἐ. II 35, 6 ὁ γὰρ φιλάρετος ... καταφλέγει τὰς σωματικὰς ἡδονάς, εἶτα κατακόπτει καὶ ἐπιλεαίνει.

ἐπιλέανσις. I 144, 17. II 33, 12.

ἐπιλείπειν. V 43, 19 (σελήνη) φωτιζομένη καὶ ἐπιλείπουσα. II 18, 5 ἐπιλιπεῖν τἀδικεῖν. II 18, 6 ἐγὼ δ' ἂν εὐξαίμην, ... ἐπιλιπεῖν τὸ ἀκολασταίνειν. I 171, 24 ἐπιλιπόντων τὰ γυναικεῖα καὶ ἀποθανόντων τὰ πάθη. I 213, 1 ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα.

ἐπίλεκτος. II 20, 6 γένος Ἰσραήλ. IV 20, 11 διὰ δὲ τοῦ ἐπιλέκτου τὸν ἀστεῖον.

ἐπίληπτος. IV 99, 11 (ἆθλος). V 186, 17 μὴ πᾶσαν ἀνδροφονίαν ἐπίληπτον ... εἶναι. VI 47, 21 (ἡ ἀρχὴ) τῆς τούτων γενέσεως. IV 5, 9. 10, 3 (βίος). I 127, 27 (ἡδονή). III 302, 16 (ἡσυχία). II 175, 15 οἱ λογισμοί. V 199, 15 ἡ ὄψις. V 227, 5 πᾶν μὲν πάθος. V 175, 4 (πάθη). V 208, 5 (πράγματα). II 225, 5 πρᾶξις. I 168, 3. II 85, 8. V 330, 5 (πράξεις). I 54, 10 ἡ τῆς ἀπάτης πρόφασις. IV 298, 6 (σπορά). V 331, 8 (τάξις). I 136, 9 (φύσις). I 129, 9 φύσεις. III 84, 5 ψυχή. V 320, 10 ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἐπίληπτον. — II 16, 23 πᾶν ὅ τι ἂν ἑαυτῷ λαμβάνῃ φαῦλος. II 72, 21 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβον ... πράττομεν. II 253, 7 τί ἂν γένοιτο ἐπιληπτότερον. V 198, 5 τὸ δὲ λοιδορουμένων ... ἀνδρῶν ἐπεχθεῖν τολμᾶν ... ἐπίληπτον. V 251, 2 μηδὲν ἀποματτόμενος εἰς ὑγιαίνοντος βίου κατόρθωσιν ἐ. VI 85, 15 ὧν ἕκαστον ἐπίληπτον.

ἐπιλογίζεσθαι. I 76, 25 ὁπότε περὶ τῶν χωρῶν τούτων ἐπιλογίζεται. I 44, 15 ἐπιλογιζόμενος δὲ τὴν κοσμοποιίαν. I 116, 27 μὴ ἐπιλογίσῃ πάλιν μηδὲ μελετήσῃς. I 135, 11 οἱ δὴ οὕτως ἐπιλογιζόμενοι. IV 18, 20 ταῦτά τις ἐπιλογιζόμενος. II 258, 10 τὰ βουλαῖς ἀγνώμοσιν ἐπιλογισθέντα.

ἐπιλογισμός. I 163, 25 ἰατροῦ. I 135, 26 216, 16. II 157, 20. III 221, 2 ἐξ ἐπιλογισμοῦ.

ἐπίλογος. II 14, 13 τῆς κοσμοποιίας. IV 211, 19 μετὰ προοιμίων καὶ ἐπιλόγων.

ἐπιλύειν. II 98, 9 ὅταν ... τὰς διὰ τῶν σοφισμάτων πιθανότητας ἐπιλύῃ. I 102, 25 οἱ ὁρισμοὶ τῆς ψυχῆς ἐπιλύονται.

ἐπίλυπος. III 185, 13 (ὁ παντὸς μοχθηροῦ βίος). III 183, 9 γένεσις. IV 14, 5 τὸ ἀνθρώπινον γένος. — V 99, 8 τὸ ἐπίλυπον. — I 161, 16. 168, 5 ἐπιλύπως.

ἐπιμαίνεσθαι. II 146, 20 τινὰ τῶν παλαιῶν .. τῷ σοφίας ἐπιμανέντα κάλλει. VI 48, 1 γυναιξὶ θνηταῖς ἐπιμανέντες. V 118, 3 ἐπιμανέντες γυναιξὶν ἑτέραις. V 152, 15 οἱ φιλογύναιοι συνουσίαις ἐπιμεμηνότες. V 99, 2 ἀλλοτρίοις γάμοις ἐπιμεμηνώς. I 126, 27 τοὺς ἐρῶντας ... ἐπὶ γυναίων αἰσχίστων ὀφθῆναι ἐπιμεμηνότας. VI 61, 15 οὐκ ἀνδρῶν γυναιξὶν ἐπιμανέντων ἢ γυναικῶν ἀνδράσιν ..., ἀλλὰ ἀνδρῶν ἄρρεσιν. V 153, 2 τοὺς δὲ καὶ γυναιξὶν ἄλλων καὶ ἔστιν ὅτε οἰκείων καὶ φίλων ἐπιμεμηνότας. V 162, 9 ἐπιμεμηνέναι μηκέτ' ἀνθρώποις ... ἀλλὰ καὶ ἀλόγοις ζῴοις. V 162, 21 οὐ γυναῖκας μόνον ἀλλὰ καὶ ἄνδρας ἐπιμανήσεσθαι θηρίοις. V 210, 23 τις ἔρωτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμανείς.

ἐπιμανής. V 299, 1 (ἔρως). I 215, 14 (φιλήδονος).

ἐπιμέλεια. II 106, 2 τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀγέλης. II 223, 22 ἁγιστείας. IV 94, 14 τῆς Αἰγύπτου. II 108, 2 αἰγῶν ἢ προβάτων. IV 61, 12. V 280, 20. VI 206, 15 ἀνθρώπων. II 95, 14 γῆς. V 250, 6 τῶν γονέων. II 40, 2 γυναικός. IV 136, 18. V 285, 11 τοῦ ἔθνους. II 139, 7 τῶν ἱερῶν ... ἔργων. V 18, 14 τῶν ἐφεστηκότων. I 31, 6 ζῴων καὶ φυτῶν. I 56, 3 (ἡδονῆς). I 206, 17.

III 175, 6 τῶν θρεμμάτων. II 310, 6 τῶν ἰδίων. IV 240, 17 τοῦ τε ἱεροῦ. V 243, 12 τῶν καμνόντων. III 32, 8 καρπῶν. V 251, 3. 283, 10. VI 182, 9 τῶν κοινῶν. IV 305, 17 νεάτητος. IV 69, 14 συμπάσης τῆς οἰκίας. II 148, 11 τῶν μαθημάτων ἅμα καὶ μιμημάτων. III 73, 16 (παίδων). II 108, 13 τῆς συμφυοῦς ποίμνης. II 187, 15 ἡ περὶ πόλιν καὶ ἡ περὶ οἰκίας. V 244, 10 πραγμάτων ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων καὶ ἱερῶν. V 338, 14. 348, 22 κοινῶν πραγμάτων. II 144, 21. VI 202, 7 τοῦ σώματος. II 308, 16 (τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐκτός). I 249, 5 περί τε σώματος. V 111, 1 τῶν σωμάτων. I 268, 7 καμνόντων ... σωμάτων. III 282, 14 τῶν τρεφόντων καὶ παιδευόντων. II 310, 19 (ἀλόγου φύσεως). VI 55, 12 τῆς ψυχῆς. II 176, 20 ψυχῶν.

V 359, 20 cf. VI 216, 22 προνοίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ θεοῦ. V 75, 2 διὰ τὴν ἵλεω φύσιν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τὴν πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν μὴ ἀποστραφέντος. II 209, 2 πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν ὅλου καὶ τῶν μερῶν θαυμαστήν τιν' εἶναι ... θεοῦ. II 227, 23 (θεὸς) ὡς πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκείνου τοῦ χωρίου ... ποιούμενος. IV 17, 18 τῶν ἐν αὐτῷ (sc. κόσμῳ) μερῶν. II 306, 11 υἱὸν (int. κόσμον) δὲ τοῖς τοῦ πατρὸς (int. θεοῦ) ἐπιμελείαις συναύξεσθαι. V 338, 7 τῶν γὰρ θείων ἔργων ... ὅσα τέχναις καὶ ἐπιμελείαις ὕστερον τελειοῦσθαι δοκεῖ. V 160, 6 τῷ (sc. θεῷ) ... δι' ἐπιμελείας τῆς πάσης ἐστὶ σωτηρίαν καὶ μονὴν τοῖς γένεσιν ἅπασιν ἐργάζεσθαι. V 279, 5 ᾧ (sc. θεῷ) δι' ἐπιμελείας ἐστὶ τοὺς ἀγαθοὺς σῴζειν. V 77, 1 ἡ δὲ ἐ. τοσοῦτον διοίσει τῆς ἀπ' ἀνθρώπων, ὅσονπερ, οἶμαι, καὶ ὁ ἐπιμελούμενος (int. θεός) διαφέρει. III 160, 8 ἃς (sc. ψυχάς) οὐ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας (ὁ θεὸς) ἠξίωσε. II 152, 24 τοῦτο (sc. τῆς ψυχῆς) γε τὸ φυτὸν καθάρσεως δεῖται καὶ περιττοτέρας ἐπιμελείας. II 269, 9 ὁ νοῦς σπείρων εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τὰς ἐφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις ... ἐπιμέλειάν τε καὶ ἐπιτροπὴν ἀνημμένος ἁπάντων.

V 93, 3 τῆς δ' ὡς γυναικὸς ἀστείῳ λόγῳ ... συμβιούσης τὴν ἐπιμέλειαν ὁ αὐτὸς λόγος οὗτος ἐπαγγέλλεται. II 108, 1 ὡς σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας ἁπάσης ἀξίου (βίου). II 130, 5 (ἡ παιδεία) ταῖς συνεχέσιν ἐπιμελείαις καινουμένη. I 217, 16 εἰ συνεχέσι ταῖς ἐπιμελείαις ἐξευμενισθήσονται. III 24, 12 σὺ δὲ ... πειρῶ μὴ μόνον ... φυλάττειν ἃ ἔλαβες, ἀλλὰ καὶ πάσης ἐπιμελείας ἀξιοῦν. V 280, 5 ὡς ἐπιμέλειαν καὶ κηδεμονίαν ἑνὸς ἑκάστου καὶ πάντων ἀνθρώπων. I 221, 6 (τὰς ἀλόγους δυνάμεις) ὁ ἀσκητὴς ἐπιμελείας ἀξιώσει. VI 20, 15 τῷ συνεχεῖ τῆς ἐπιμελείας οὐρανομήκεις ἐστελέχωσαν ἀρετάς. V 306, 3 τῷ πάντα ἀρίστῳ νομοθέτῃ δι' ἐπιμελείας ἐγένετο. VI 65, 10 οἱ νέοι ... μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀριστίνδην ἐπικριθέντες. I 248, 4 δίχα πόνου καὶ ἐπιμελείας οὐχ οἷόν τε γενεᾶς τῆς ἄρρενος ἐπιλαχεῖν. I 261, 2 εἰδέναι γάρ σε δεῖ περὶ ὃ μέλλεις πονεῖσθαι πρότερον, εἶτ' αὖθις ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ χωρεῖν. I 283, 23 τό γε ἐφ' ἑαυτὴν (sc. ψυχήν) ἧκον μέρος ἀπαθανατίζει ταῖς ἐπιμελείαις. VI 200, 9 ἐπισφραγιζόμενοι τὰ ἡμέτερα ἔθη μετὰ πάσης ἐπιμελείας. — V 183, 7 (ἰατροὶ) τά τ' ἐν ὄψει καὶ τὰ ἀφανῆ μετ' ἐπιμελείας ἐξ ἀνατομῆς ἀκριβώσαντες. V 180, 7 κλινήρης γενόμενος ἐπιμελείας τυχὼν τῆς προσηκούσης. I 252, 2 τοῦτο (sc. ὑγείας σπέρμα) ὥσπερ ἐμπύρευμα πάσαις ἐπιμελείαις ζωπυρητέον. V 143, 21 δίχα τῶν εἰς ἐσθῆτας καὶ τροφὰς καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ὑγιαινόντων. V 182, 18 τροφῆς μεταδοῦναι καὶ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀξιῶσαι. — IV 62, 5 ἐζωπύρει τὴν τοῦ παιδὸς φύσιν ἐξαιρέτοις καὶ περιτταῖς ἐπιμελείαις. — V 277, 6 τὸ ἐκ φύσεως κάλλος εὐμορφότερον ταῖς ἐπιμελείαις ἀπεργασάμεναι. V 282, 1 εἰς ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν ποιμένα ὃς ἀνυπαιτίως ἀφηγήσεται. VI 76, 10 ἐδεδίει περὶ τῆς οἰκίας, μὴ ... τῆς ἁρμοττούσης ἐπιμελείας ἀνατραπῇ. VI 184, 4 ᾔδεσαν αὐτοῦ (sc. τοῦ Καίσαρος) τὴν ἐπιμέλειαν. V 4, 16 σελήνην ... νύκτωρ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν ἀνειληφυῖαν. II 96, 8 τὰ δ' ἥμερα ἐπιμελείαις συναύξειν. II 166, 4 ἡ τοῦ οἴνου ἀπόλαυσις ... δεῖται πολλῆς ἐπιμελείας.

ἐπιμελεῖσθαι. V 149, 16 περὶ θεοῦ ὡς κοσμοποιοῦ καὶ ἐπιμελουμένου ὧν ἐγέννησε. IV 156, 10 τῷ πρυτανεύοντι καὶ ἐπιμελουμένῳ τῶν ὅλων. III 237, 4 (θεὸν) ἐπιμελούμενον τῆς ἰδίας οἰκίας. V 203, 11 ὁ γεννήσας πατὴρ νόμῳ φύσεως ἐπιμελεῖται τοῦ γενομένου. V 345, 17 ἐ. τὸ πεποιηκὸς τοῦ γεγονότος. I 3, 6 τοῦ ... γεγονότος ἐ. τὸν πατέρα καὶ ποιητήν. I 60, 7 ἐ. γὰρ ἀεὶ τὸ πεποιηκὸς τοῦ γενομένου φύσεως. III 239, 16 ὁ τρόπος δυεῖν δυνάμεων τῶν ἐπιμελησομένων ἐστὶ χρεῖος, ἡγεμονίας καὶ εὐεργεσίας. IV 289, 18 ὀμνὺς κατὰ τοῦ μὴ προσέχοντος ὡς ἐπιμελουμένου τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. V 310, 3 τὴν μὲν φύσιν ἐπιμεληθεῖσαν αὐτοῦ τῆς διαμονῆς ὀμβρῆσαι γάλα. I 265, 28 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ἔνδοξοι.

I 265, 16 διὰ τί οὖν οἰκίας ... οὐκ ἐπιμελησόμεθα; I 198, 7 ἐπιμελησόμεθα ὡς θεοῦ κτημάτων. II 286, 20 καὶ τῶν ῥητῶν νόμων ἐπιμελητέον. II 285, 28 ἔδει γὰρ ἀμφοτέρων ἐπιμεληθῆναι, ζητήσεώς τε τῶν ἀφανῶν ἀκριβεστέρας καὶ ταμιείας τῶν φανερῶν ἀνεπιλήπτου. III 230, 25 τὸν ἀρετῆς ἐπιμελούμενον. II 284, 12 ἐπιμεμελῆσθαι λόγων. V 316, 13 ἀναδιδάσκεται τῶν λογικῶν ἐ. III 75, 15 ῥητορική ... ἐπιμεληθεῖσα τοῦ ἰδίου καὶ ἐξαιρέτου. V 338, 22 εἰσὶ δ' οἱ καὶ δόξαντες ἐ.

ἐπιμελής. III 44, 4. V 163, 6. 252, 8 ἐπιμελές (sc. ἐστι). I 134, 30. II 255, 17. III 90, 8. 136, 17. 217, 13. IV 290, 9. 292, 14 V 243, 17. 244, 2. 253, 3. VI 7, 10 ἐπιμελῶς.

ἐπιμελητής. V 353, 9 τοῦ ἔθνους. III 97, 10 τῶν ἐπιστήμης σπερμάτων καὶ φυτῶν. VI 13, 12 αἱ (sc. πόλεις) δὲ νόμοις ἐπιμεληταῖς χρώμεναι. V 214, 8 αἱ διττοὺς ἐπιμελητὰς καὶ ἄρχοντας αἱροῦνται τῆς κοινῆς εὐκοσμίας. III 172, 26 ὧν τὸν ποριστὴν καὶ ἐπιμελητὴν Ἰωσήφ. V 172, 15 οὐ ταῖς θυγατράσι μόνον ..., ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιμεληταῖς.

ἐπίμεμπτος. V 320, 5 opp. ἐπαινετός.

ἐπιμέμφεσθαι. I 152, 28.

ἐπιμερής. IV 273, 4 (λόγοι).

ἐπιμήκης. II 83, 16 τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἀδικημάτων κἂν ἐπιμήκιστα ὄντα.

ἐπιμιγνύναι. I 196, 13 ἐπαλλάττοντα καὶ ἐπιμιγνύμενα (τὰ γενητά).

ἐπίμικτος. II 298, 6 sqq. ὁ δὲ ἐ. οὗτος ἦν τὰ κτηνώδη καὶ ἄλογα τῆς ψυχῆς ... δόγματα. II 300, 14 (ὄχλος).

ἐπιμιξία. I 63, 9 ἄρκτος ... κοινωνίας καὶ ἑνώσεως ἀνθρώπων, οὐκ ἐπιμιξίας αὐτὸ μόνον, οὖσα αἰτία. V 250, 9 ἐν τοῖς ἔθνεσιν. IV 297, 28 διὰ τὰς ἐπιγαμίας καὶ τὰς ἄλλων πρὸς ἄλλους ἐπιμιξίας. VI 51, 11 τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων τὸ ἦθος ἐπιμιξίας. V 156, 15 τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους κοινωνίας καὶ ἐπιμιξίας.

ἐπιμιμνήσκεσθαι. V 295, 9 ὧν ... ἐν ταῖς προτέραις συντάξεσιν ἐπιμνησθείς. V 280, 8 ἑνὸς δὲ ... ἄξιόν ἐστιν ἐπιμνησθῆναι.

ἐπιμονή. I 74, 21. 22 cf. 194, 24. III 265, 2 τριῶν ἄξιοι, ἐξ ὧν συνέστηκεν ἡ εὐφυΐα, εὐθιξίας, ἐπιμονῆς, μνήμης. I 285, 8 ἐξ ἀδιαστάτου καὶ συνεχοῦς ἐπιμονῆς. — All: I 180, 9 cf. 181, 16. III 80, 4. 94, 23. 115, 19. 119, 18 Ῥεβέκκα δὲ ἐ. τῶν καλῶν.

ἐπίμονος. I 236, 10 II 174, 5

ἐπιμορφάζειν. I 123, 15 κἂν ἐπιμορφάζῃς ὅτι ζητεῖς. I 260, 21 ἄχρι γε τοῦ παρόντος ἐπιμορφάζεις. III 305, 20 ἐπιμορφάζουσι τὸ ἀδέσποτον. III 185, 16 ἐ. καθυποκρινομένους τὸ δοκεῖν. III 191, 2 ὡς νόθην ἐ. εὐμορφίαν. I 262, 25 ἐκ τούτων ἐπιμορφάζοντα ἐγκράτειαν. III 59, 9 παντὸς τοῦ φρόνησιν ἐπιμορφάζοντος. III 114, 13 ἐπιμορφάζων ἀρχὴν καὶ ἡγεμονίαν. II 147, 22 εἰσί τινες τῶν ἐπιμορφαζόντων εὐσέβειαν. III 154, 28 σοφιστῶν γὰρ βούλημα τοῦτο ... ἐπιμορφάζοντος. II 78, 14 ἀναγκάζοντες ἐ. ψευδῶς. VI 123, 21 οἱ ... τὸ κατηλλάχθαι δοκεῖν λόγῳ μόνον ἐπιμορφάσαντες. III 117, 24 τῶν γαστρὸς ... ἡδονῶν ἐπιμορφάζοντες ἀλογεῖν. II 178, 19 ἐλέγχῃ ... ἐπιμορφάζων.

ἐπινεύειν. I 131, 30 cf. IV 180, 18. 208, 13 (ὁ θεὸς) ἐπινεύει. IV 159, 11 cf. 139, 9. 144, 10 βραβεύοντος καὶ ἐπινεύοντος θεοῦ. V 93, 7 ἐπινεῦσαι μόνον δεῖ τὴν ψυχήν. II 290, 5 οὐκ ἐπινεύοντες ἐφ' ἑκάστῳ τῶν λεγομένων.

ἐπινίκιος. II 192, 23. 236, 9 ᾆσμα. III 95, 5 (εὐχαί). II 191, 27. 193, 23. IV 188, 2 (ὕμνος). IV 52, 5. 173, 6. VI 61, 5 τὰ ἐπινίκια.

ἐπινίφειν. II 89, 8 cf. 291, 26 ὁ θεὸς ἐπινίφει καὶ ἐπομβρεῖ τὰς ἀγαθῶν πηγὰς ἄνωθεν. II 275, 2 ὅσα δὲ ἂν ἐπινίφων ὁ θεὸς ἄρδῃ. II 275, 10 ἐπινιφομένων καὶ σπειρομένων ἄνωθεν ἀφανῶς τῶν ἐνθυμημάτων.

ἐπινοεῖν. III 115, 8 σὺ δ' ... ἀντισπάσματά μου τῆς φυγῆς ἐπενόεις. II 212, 29 τὸν ἀβίωτον βίον ἐπινοῆσαι. VI 90, 14 δέλεαρ εἰς ἐνέδραν ἐπινοήσαντες. II 2, 26 καινοτέραν καὶ μείζονα (δίκην) ἐπινοῶν οὐκ ἄν τις εὕροι. VI 133, 14 ἐπενόησεν ἔκτοπόν τινα καὶ παρηλλαγμένην ἐπίθεσιν. V 237, 1 καινὰς ἐπινοοῦντες ἡδονάς. VI 133, 2 θάνατον ὠμότατον ἐπινοήσαντες. II 71, 2 οἱ (sc. ἰατροί) ... τὴν οἰκείαν ἐπινοήσουσι θεραπείαν. V 62, 17 κάθαρσιν δ' ἐπενόησεν ἑκατέρῳ τὴν προσήκουσαν. VI 221, 3 ἑτέρας (κατασκευάς) ἐπινοῶν. IV 246, 9 ἰσόρροπον γὰρ ἐπινοῆσαι πρὸς τοσαύτην ἀσέβειαν κόλασιν. I 96, 4 ὁ νοῦς ... νοητὸν ἐπινοῶν. VI 23, 14 οὓς (sc. νόμους) ἀμήχανον ἀνθρωπίνην ἐπινοῆσαι ψυχήν. V 81, 14 τὴν ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν ἐπενόησε. V 259, 18 οὐκ ἂν ... καινοὺς σπόρους ἐπενοεῖτε. V 276, 2 καί τι τοιοῦτον ἐπινοοῦσι στρατήγημα. VI 192, 19 τέχνην ἐπενόησεν. I 278, 16 τέχνας τε καὶ ἐπιστήμας ἐπινοῆσαι. — III 255, 5 ὡς μὴ δύνασθαι θεὸν ἄνευ σώματος ἐπινοῆσαι τὸ παράπαν. III 249, 8 τὸν ... δημιουργὸν εὑρετὴν τοῖς ποικιλτικῆς ἐ. εὐθὺς ἐπιστήμης.

IV 240, 11 Μωυσῆς . . . ἐπενόησε καὶ ἐβεβαίωσε τῇ πράξει τὸ οἰκεῖον. V 342, 6 τί ἂν ὠφελιμώτερον ἢ σεμνότερον ἐπινοήσειέ τις; I 241, 9 (ἡμεῖς) χωρὶς ἑαυτῶν ἐπινοῆσαι μηδὲν δυνάμενοι. I 240, 11 ἄμεινον δὲ οὐδὲ ἐπινοῆσαι θέμις τοῦ αἰτίου. I 288, 18 οὐδ' ἀκροατοῦ τάξιν ἢ θεατοῦ τὸν ἐπινενοηκότα λαχεῖν ἀξιώσας. III 264, 9 ὡς ἁπάσας οὔτ' εἰπεῖν οὔτ' ἐπινοῆσαι δυνατόν. VI 138, 8 ἐπενόει κακοῦν ἡμᾶς.

ἐπινοεῖσθαι. V 52, 3 τὴν ἐπινοηθεῖσαν (αἰτίαν) ὑφ' ἡμῶν ἐπικρινάτωσαν. II 255, 12 ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν λεχθέντων ἐπινοεῖται (θεός). I 297, 1 τὸ δὲ κατὰ κίνησίν τε καὶ ἐνέργειαν ἅτε ἐν τῷ ὁρᾶν ἐπινοούμενον. II 255, 2 τὸ . . . ὃν ἐπινοεῖται περιττεύειν. VI 135, 23 δευτέρα γὰρ ἐπινοεῖται πόρθησις. III 218, 11 τριχῶς δὲ ἐπινοεῖται τόπος. V 370, 11 πρὸς ἃ σωτήριον οὐδὲν ἐπενοήθη φάρμακον. — I 238, 9 „ἐρικτὰ" τὴν τριβὴν καὶ μελέτην τῶν ἐπινοηθέντων. I 238, 1 ἐνσχολάζειν τοῖς ἐπινοηθεῖσι.

ἐπίνοια. III 7, 3 ἐπινοίαις αἱ κλήσεις διαφέρουσι. II 306, 5 ἐπινοίᾳ opp. τῷ οὐσιώδει. III 292, 25 (coni. εὑρέσεις). III 200, 1 οὐκ ἄνευ τέχνης καὶ ἐπινοίας. II 295, 28 πρὶν εἰσελθεῖν τινας ἐπινοίας καὶ ἐπιστήμας ἀνθρώπων. II 304, 15 ταῦτα γὰρ μείζονα ἢ κατὰ τὰς ὑμετέρας ἐστὶν ἐπινοίας. V 162, 15 ταῖς ἐπινοίαις τὰ ἀθήρατα θηρᾶν. VI 63, 1 τῇ καινότητι τῆς ἐπινοίας. V 81, 8 ἐπινοίαις παντὸς λόγου κρείττοσι. I 9, 2 ταῖς τῶν τεκταινομένων ἐπινοίαις. III 304, 8 εἰς οὐρανὸν ταῖς ἐπινοίαις ἀναδραμεῖσθαι. IV 123, 16 ἐπινοίᾳ θεοῦ. VI 136, 5 οἱ δὲ τὴν ἐπίνοιαν οὐκ εἰδότες. V 297, 4 νέα παλαιοῖς συνυφαίνοντες ἀεὶ κεκαινουργημέναις ἐπινοίαις. III 213, 14 ἐπινοίας εἰς ἄκρον πεποιημέναις. III 291, 3 οὐ γὰρ ἄνευ γε τῶν ἐμῶν ἐπινοιῶν. VI 202, 23 ἀποδεξαμένων δὲ τὴν ἐπίνοιαν τῶν συνέδρων. — III 147, 14. 194, 17 (ἀνθρωπίνη). III 146, 21. V 370, 11 (ἀνθρώπιναι). IV 121, 9 (ἀνοσιουργοί). V 92, 16 (διάφοροι). III 52, 1 (ἡμετέρα). II 259, 12 (μεγαλουργηθεῖσα). III 278, 2 (τετολμημέναι).

ἐπινομίς. cf. indicem nominum.

ἐπίνομος. II 174, 5 ἀσκήσεις.

ἐπίνοσος. III 67, 20 (γενεὰ ἢ ἡλικία).

ἐπιορκεῖν. V 57, 22 καὶ κακίστῃ μὲν ἑαυτὸν ὧν ἠρνήσατο καὶ ἐπιώρκησεν. V 92, 1 ἐὰν δέ τις ἐπιορκοῦντά τινα εἰδὼς μὴ καταμηνύσῃ.

ἐπίορκος. V 218, 7 πᾶς τε συκοφάντης. IV 289, 4 εἴποιμ' ἂν πρὸς τὸν ἐπίορκον. V 92, 4 δίκαι δὲ κατ' ἐπιόρκων.

ἐπίπεδος. I 33, 20 (σχῆμα). III 209, 4 (σχήματα). — I 16, 13 sq. τὸ ἐν ἐπιπέδῳ τρίγωνον. VI 221, 2 τὰ ἐν ἐπιπέδῳ. II 148, 23 πολυπλασιασθέντων εἰς μυρίων ἀριθμὸν ἐπιπέδων. I 21, 23 κατὰ τριάδος τέτακται. I 38, 8 (τὸν ἕβδομον ἀριθμὸν) καταγγέλλοντα τὴν τ' ἐπίπεδον διὰ τετραγώνου κατὰ πρὸς τριάδα συγγένειαν. I 31, 26 κατὰ τὴν ἐπίπεδον ἣν ἀποτελοῦσι τετράγωνοι.

ἐπίπληξις. III 109, 6 ἡ ἐ. καὶ νουθεσία καλὸν νενόμισται. IV 142, 15 πρὸς τὴν τῶν ἀποδεχομένων ἐπίπληξίν τε καὶ νουθεσίαν. III 109, 17 ἐπιπλήξει γὰρ σωφρονίζει. III 154, 4 πρὸς ἐπίπληξιν λέγεται. IV 126, 8 διὰ λόγων ἐπιπλήξεις. IV 150, 1 τὰς διὰ μόνου Μωυσέως ἐπιπλήξεις.

ἐπιπλήττειν. I 44, 10 cf. II 83, 6 (ἔλεγχος) ἐπιπλήττων. I 99, 17 τῇ Ῥαχὴλ . . . ἐπιπλήττει ὁ βλέπων. II 21, 5 ἄνευ γὰρ τοῦ . . . περὶ ἐνίων ἐπιπληχθῆναι νουθεσίαν ἐνδέξασθαι καὶ σωφρονισμὸν ἀμήχανον. I 291, 10 οἱ ὑπὸ παιδαγωγῶν ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν ἐπιπληττόμενοι. II 20, 8 πῶς οὖν οὐκ ἐπιπληκτέος Ἰωβήλ.

ἐπιπλοκή. III 68, 17 αἰτιῶν. VI 75, 9 ἀτόμων.

ἐπιπνεῖν. V 128, 11 ἀέρος εὐκρασίαι ζωτικωτάταις αὔραις ἐπιπνέοντος. IV 276, 14 ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις. V 55, 6 ἐπιπνεούσης ἀεὶ κατ' οἰάκων εὐπραγίας. III 80, 2 τέλεια τὰ τοῦ θεοῦ δῶρα χάρισι ταῖς πρεσβυτέραις ἐπιπνευσθέντα. IV 27, 5 πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκίας . . . αὔρᾳ τινὶ τελειοτάτης ἀρετῆς ἐπιπνευσθέντα.

ἐπιποθεῖν. IV 21, 7 οἱ . . . ἐπιποθοῦντες θεὸν ἀνευρεῖν. IV 12, 4 τῶν ἀρετὴν ἐπιποθησάντων. I 3, 9 ὅσα ὠφέλιμα . . . ἐκπορίζειν ἐπιποθεῖ. IV 43, 18 μακρὸν ἐπιποθῆναι χρόνον τὴν γένεσιν αὐτῶν.

ἐπιπόλαιος. III 97, 1 (γνώμη). III 10, 12 (δεξίωσις). III 21, 23 (ἔρευνα). V 169, 5 τὸ πάθος. II 26, 20 (σκιαγραφίαι). II 192, 13 (σοφία). VI 189, 10 (φαντασίαι). III 205, 21 αὐτῆς (sc. ἐπιστήμης) ἡ φύσις. III 306, 3 οὐδὲ ἐπιπόλαιον ἔσχεν ἡ δοκησίσοφος ψυχή.

ἐπίπονος. I 294, 3. II 12, 23. VI 171, 3 (βίος). V 267, 2 (γῆρας). III 106, 11 τὸ δικαιοπραγεῖν. VI 152, 5 ἐγρήγορσις. V 329, 18 (ζωή). V 234, 18 ἡ πρὸς ἐγκράτειαν (ὁδός). I 269, 2 (προκοπή). IV 249, 13 (φροντίς) cf. II 174, 5 n. — V 73, 1 τί δὴ τούτων ἀργαλέον ἐστὶν ἢ ἐπίπονον. IV 198, 17 οὐδὲν ἡμᾶς φοβεῖ τῶν σὺν ἀρετῇ κἂν ἐπιπονώτατον τυγχάνῃ. — II 20, 21. V 110, 18 τὸ ἐπίπονον. II 20, 16 τὰ χαματηρὰ καὶ ἐπίπονα. — II 76, 22 ἐπιπόνως.

ἐπιποτᾶσθαι. II 92, 23 (τὰ πάθη) πτηνῶν

τρόπον ἐπιποτᾶται τῇ διανοίᾳ. II 46, 2 καὶ τοῖς ἐξαγίστοις ἐπιποτᾶται . . . ἡ τοῦ καλοῦ φαντασία. III 292, 21 αἱ ἐπιποτώμεναι ἔξωθεν ἀτέκμαρτοι συντυχίαι.

ἐπιρραίνειν. V 48, 12 τὸν βωμὸν ἐπιρραινέτω. IV 234, 11 τὰ ἐν ὑπαίθρῳ πρῶτα, τόν τε βωμὸν καὶ τὸν λουτῆρα, κατέχριεν ἐπιρραίνων ἑπτάκις. V 65, 2 ἑπτάκις ἐ. ἀντικρὺ τοῦ νεὼ πάντα. V 56, 18 τοῦ αἵματος ἐ. ἑπτάκις. V 64, 4 ἐκ τοῦ κράματος βάπτοντας ὑσσώπου κλάδους τοῖς καθαιρομένοις ἐ. IV 235, 22 τοῦ κράματος τοῖς ἱερεῦσι καὶ ταῖς ἐσθήσεσιν αὐτῶν ἐπέρραινε.

ἐπιρρεῖν. I 267, 16 νάματα ἀπὸ πηγῆς εἰς τοὐμφανὲς ἐπιρρέοντα. I 145, 26 ἀμυθήτων (παθῶν) ἐπιρρεόντων. II 182, 27 τοῖς ἐπιρρέουσιν αἰσθητοῖς.

ἐπιρροή. III 14, 2 αἵματος. II 27, 21 (σπέρματα καὶ φυτά) σπειρόμενα δὲ ἐπιρροῆς ἀφαυαίνεται. III 9, 5 οὐκ ἀμέτρου δεῖ τῆς ἐπιρροῆς ἐμοί. III 153, 6 τῆς δ' ἔξωθεν χρῄζοντας ἐπιρροῆς. V 136, 15 τῆς εἰς τὰς τοῦ σώματος δεξαμενὰς φερομένης ἐπιρροῆς (ἀνακοπή). III 153, 12 φυλάξαι τὴν τῶν οἵων τε ὠφελεῖν ἐπιρροήν.

ἐπίρροια. IV 225, 11 τῶν ὑδάτων. I 97, 3 ἐπαντλοῦμαι ταῖς παρὰ τὸ καθῆκον ἐπιρροίαις.

ἐπισαρκάζειν. III 168, 4.

ἐπισείεσθαι. I 280, 3.

ἐπισεμνύνεσθαι. V 67, 15 ἐπισεμνυνόμενος διανέμῃ πρὸς θεόν. III 180, 3 τεχθέντος γὰρ ἐπισεμνύνεται φάσκουσα. II 185, 22 θαρρήσεις ἐπισεμνυνόμενος εἰπεῖν. II 251, 26 καλόν γ' ἐναυχῆσαι κἀπισεμνύνεσθαι.

ἐπίσημος. III 112, 6 (ποικίλη ἀγέλη). II 283, 26 τὰ ἄσημα, ὡς ἐπίσημα ποιεῖν. III 112, 7 ἐν μὲν τοῖς ὅλοις τὸ εἶδος. III 112, 9 ὁ ἐ. καὶ μοναρχίας ἀληθοῦς ἑταῖρος. III 41, 13 (νομίσματα). III 41, 15 (πράγματα). — III 248, 15 το . . . μεγάλως ἐπίσημον.

ἐπισκέπτεσθαι. III 216, 22 ἐπίσκεψαι ὀφθαλμούς, ὦτα, ῥῖνας κτλ. III 83, 6 ἐὰν . . . τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἐξ ἀνατομῆς ἐπισκέπτῃ. III 217, 6 πρὶν δὲ τὸν ἴδιον οἶκον καλῶς ἐπεσκέφθαι. — I 31, 22. 35, 2. 165, 20. 175, 1. III 10, 10. 149, 12. V 8, 22 ἐπισκεπτέον (sc. ἐστίν). I 276, 17. II 96, 19. III 76, 18. 151, 3 ἐπισκεψώμεθα.

ἐπίσκεψις. I 194, 11 θεῷ . . . ἀξιώσαντι τὸ γενητὸν ἐπισκέψεως. II 105, 10 ἡ δὲ τοῦ θεοῦ ἐ. πρῶτον . . . αἴτιον τοῦ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς μὴ ἀνεπιτρόπευτα ἀφεθῆναι. II 306, 16 εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἐλθὼν τὴν αὐτὸς ἑαυτοῦ. II 283, 6 τῶν εὐλόγων καὶ πιθανῶν. II 177, 7 μητρὸς δὲ καὶ τῶν ἐπισκέψεων (vel. ἐπισκήψεων) αὐτῆς ἀλογεῖ. V 342, 13 τῶν νοητῶν. II 306, 26 τοῦ ὄντος. II 121, 11 πρὸς τὴν ῥητὴν ἐπίσκεψιν opp. πρὸς δὲ τὴν δι' ὑπονοιῶν. II 126, 21 τὸ . . . τοῦ νόμου ῥητὸν τοσαύτας καὶ ἔτι πλείους ἐπισκέψεις ἴσως ἔχει. I 181, 7 τῷ τὴν ἐπίσκεψιν πεποιημένῳ. V 63, 6 εἰς ἀνυπαίτιον ἐπίσκεψιν.

ἐπισκήπτειν. II 19, 13.

ἐπίσκηψις. II 177, 7.

ἐπισκιάζειν. I 96, 24 ὁ νοῦς ἐγρηγορὼς μὲν ἐπισκιάζει ταῖς αἰσθήσεσι. IV 72, 7 δειναὶ γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ τὰς ἀκριβεστάτας τῶν αἰσθήσεων ἐπισκιάσαι. I 59, 21 πρὸς ἀνθρώπων . . . ἐπισκιασάντων τὴν ἀλήθειαν. IV 264, 16 ἣν (sc. αὐγὴν τῆς ἀληθείας) οὔθ' ἥλιος ἐκλιπὼν οὔθ' ὁ σύμπας χορὸς τῶν ἀστέρων ἐπισκιάσει. V 220, 28 ἥξει γὰρ πάλιν ἡ ἀλήθεια . . . ὡς τό γε ἐπισκιάσαν ψεῦδος ἀφανισθῆναι. V 77, 16 οἱ . . . τὰ βλαβερὰ πράττοντες . . . τὴν πολλὴν ἀνομίαν αὐτῶν ἐπισκιάζοντες. III 226, 23 ἐσθὴς . . . ἐπισκιάζει τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα. II 292, 25 ἣν (sc. ἀρετήν) ἀκαιρίαι μὲν ἴσως ἀνθρώπων ἐπισκιάζουσιν. V 220, 13 ψευδοπροφήτην . . . τὰ γνήσια νόθοις εὑρήμασιν ἐπισκιάζοντα. V 225, 5 ἵνα μήτε εὔνοια μήτε μῖσος ἐπισκιάσῃ τῶν δικαίων τὴν γνῶσιν. VI 203, 20 τὸ ἔγκοτον ἐπεσκίαζε βαρύμηνις ὤν. I 2, 9 τὰ τῆς . . . κοσμοποιίας κάλλη καὶ ταῖς μαρμαρυγαῖς τὰς τῶν ἐντυγχανόντων ψυχὰς ἐπισκιάζοντα. I 101, 30 ἃ τὸ λογικὸν ἐπεσκίαζε. V 217, 13 περὶ τοῦ μὴ ἐ. ἐψευσμένῳ θανάτῳ νοσφισμὸν ἄδικον. V 344, 7 (τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ἤρξατο) τὴν ἐπισκιάσασαν διακρίνειν καὶ ἀποβάλλειν ἀχλύν. V 151, 8 τὸ γὰρ ὀξυδερκὲς αὐτῶν (sc. τῶν τῆς ψυχῆς ὀμμάτων) ἡ τῶν ἀλλοκότων πραγμάτων ἀχλὺς ἐπεσκίασεν. IV 24, 2 εἰ δέ τις τὰς ἐπισκιαζούσας κλήσεις ἀπαμφιάσας γυμνὰ τὰ πράγματα βουληθείη καθαρῶς ἰδεῖν. III 290, 15 ἐπειδὰν οὖν ἀφροσύνη πᾶσαν ψυχὴν ἐπισκιάσῃ.

ἐπισκιάζεσθαι. IV 247, 4 ἥτις (sc. δίκη) οὔτ' ἀγαθὸν ὑπερβάλλον οὔτε μέγιστον κακὸν οἴεται δεῖν ἐ. IV 210, 5 τὰ δὲ τῶν μὴ ἐν ἀκμαῖς πέφυκέ πως ἐ. V 184, 9 τἀληθὲς . . . λόγων τέχναις οὐκ ἐπισκιαζόμενον. VI 175, 17 ἵνα μή τις ἐπισκιασθεὶς αὐτῶν (sc. ἀνθρώπων) περὶ τὸ ἄδηλον . . . ἐπεμπίπτῃ. II 241, 9 ὅταν αἱ (ἀρεταί) μὲν ἐπισκιασθῶσι, κακίαι δὲ ἀνάσχωσι. II 56, 12 ὅταν δὲ ἀμυδρωθὲν ἐπισκιασθῇ τὸ διανοίας φῶς.

I 114, 18 ἡ ἀληθὴς περὶ θεοῦ δόξα ἐπεσκίασται. IV 206, 9 τὰ γὰρ καλὰ κἂν φθόνῳ πρὸς ὀλίγον ἐπισκιασθῇ χρόνον. II 305, 25 ὡς μὴ πρός τινος αἰσθητῶν τὸ ψυχῆς ὄμμα ... ἐπισκιασθῇ. VI 2, 8 δι' ἀσθένειαν τοῦ κατὰ ψυχὴν ὄμματος ὃ ταῖς μαρμαρυγαῖς πέφυκε ἐ. IV 83, 17 ἀσαφείᾳ τοὺς ὀνείρους ἐπισκιασθήσεσθαι. V 18, 21 ἡ ὄψις ἐπισκιάζεται. II 42, 9 ὅσην πληθὺν ἐπεσκιασμένην ἀποφαίνει. IV 111, 23 ἐπισκιασμένον πρᾶγμα. IV 300, 3 ἵνα μηδὲν αὐτῶν (sc. πραγμάτων) ἐπισκιάζηται. — II 78, 15 βραχὺν χρόνον ἐπισκιασθέντες διὰ τῶν δεισιδαιμονίας συμβόλων.

ἐπισκοπεῖν. II 196, 20 ἐ. τὰ ἀθέατα ἄλλοις. V 5, 5 τοὺς κατ' οὐρανὸν οὓς αἴσθησις ἐπισκοπεῖ θεούς. III 169, 5 τὸν ... ἐπισκοποῦντα τὰ μετάρσια. IV 292, 21 ἣν (sc. τὴν πρώτην περιφοράν) μονὰς ἐπισκοπεῖ. I 181, 7 ὁ θεὸς αὐτὴν (sc. Σάρραν) μονωθεῖσαν ἐπισκοπεῖ. IV 291, 16 ἐπισκοποῦντας δὲ καὶ εἴ τι μὴ καθαρῶς ἐν ταῖς προτέραις (ἡμέραις) ἐπράχθη.

ἐπίσκοπος. V 333, 19 ἧς (sc. πολιτείας) ἔφορος καὶ ἐ. ἀλήθεια. II 294, 19 (ὁ θεὸς) τῶν γενομένων. II 284, 11 ἐνθυμήματα, ὧν μόνος ὁ θεὸς ἐ. III 224, 6 τῶν ὅλων. III 194, 3 τοῦ τῶν ὄντων ἀρίστου. I 122, 19 ἐξαπλώσω πάσας τὰς πράξεις θεῷ μάρτυρα καλῶν καὶ ἐπίσκοπον ἑκάστης. III 163, 16 παρ' ἐμοὶ κριτῇ (sc. θεῷ), ὡς ἐφόρῳ καὶ ἐπισκόπῳ. II 290, 23 ὁ τῶν ἐν ψυχῇ ταμιευομένων ἐ. III 288, 24 τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. III 8, 13 ὁ ἐ. Μωυσῆς. II 189, 4 λέγει πρὸς τὸν σκεπτικὸν καὶ ἐπίσκοπον τῶν πραγμάτων.

ἐπισκοτεῖν. I 202, 5 ἵνα δὲ μὴ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀσύνηθες ἐπισκοτῇ πολλοῖς. IV 92, 6 (ψυχὴ) ἐπισκοτεῖται γὰρ ψευδέσι δόξαις.

ἐπισπᾶσθαι. II 50, 21 ἄχρις ἂν ἵμερος ... ἐπισπάσηταί σε. I 217, 10 (ὁ πόνος) τὸ (καλὸν) μὲν ἔνθεν τὴν (διάνοιαν) δὲ ἔνθεν ἐπισπασάμενος. IV 14, 16 ὅταν ... τὴν ψυχὴν ὁ θεὸς ... πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσηται. I 120, 3 (ἡ ψυχὴ τὸν) νοῦν σύμμαχον ἐπισπᾶται. III 176, 14 ἔξω τὸν νοῦν ἐ. III 97, 6 (ἐπιστήμη) τοὺς ἔχοντας εὐφυῶς ἐπισπᾶται. II 25, 23 ὥσπερ δικτύοις ταῖς ἀορίσταις ὀρέξεσιν ἐπισπωμένους τὰ πανταχόθεν. IV 141, 8 καθάπερ βόλον ἰχθύων πάντας ἐν κύκλῳ σαγηνεύσας ἐπισπᾶται.

ἐπίσπασις. I 123, 27 τῆς τροπῆς.

ἐπίστασθαι. II 67, 14 (ἄνθρωπος) ἐπιστάμενος ἀγαθά τε αὖ καὶ κακά. II 276, 11 ἄνθρωποι ... τοῦ δοκεῖν ἐ. λέγονται μόνον ἐπιστήμονες. I 286, 30 τὸν γὰρ προφορικὸν λόγον διανοίας ἀδελφὸν ὄντα ἐ. φησιν ὁ δημιουργὸς ὅτι λαλεῖ. I 132, 22 ὁ ... θεὸς ἐπίσταται τὰ ἑαυτοῦ καλῶς δημιουργήματα. I 124, 13 παρὰ τοῦ ἐπισταμένου θεοῦ. IV 164, 13 τὸν θεὸν ... ἐπιστάμενον τὴν ζῴων ἀσθένειαν. I 228, 9 (Ἰακώβ) ἠπίστατο, ὅτι ... II 107, 1 (Ἰωσήφ) ἄρχειν ... ἀλόγου φύσεως οὐκ ἐπιστάμενος. VI 213, 16 Καῖσαρ ... ἐπιστάμενος σαφῶς, ὅτι ... III 89, 9 ὁ δὲ ἱερὸς λόγος, καίτοι σαφῶς ἐπιστάμενος. I 270, 22 ὑπὸ νοῦ κυβερνᾶν ... ἐπισταμένου. II 191, 10 ὁ ... τοῦ ὄντος ὁρατικὸς τὸν αἴτιον ἐπιστάμενος. I 167, 8 (Σάρρα) ἐπισταμένη. IV 298, 8 ὁ δ' οἷα τυφλὸς μηδὲν τῶν ὑποικουρημένων ἐπιστάμενος. V 110, 19 ἥτις (sc. φύσις) τὸ ἐπίπονον ... τοῦ γένους ἡμῶν ἐπισταμένη. — III 7, 11 ἐπίσταμαι τὸ φοβερὸν τῆς δυναστείας. III 5, 13 ἐρωτᾷ δὲ ἕκαστος ὃ μὴ ἐπίσταται. II 33, 20 ὅσα οὐν ἠπίστατο. V 280, 2 ὁδὸν ... ταύτην ἠπίστατο. II 128, 5 (ὁ) τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις (ἐπιστάμενος). V 7, 20 διὰ τοῦτ' ἐπιστάμενος ἐπὶ μέγα δυνάμεως προεληλυθότα τὸν τῦφον. V 15, 10 ἐπιστάμενος γοῦν τῷ πλάνῳ τῶν πολλῶν βίῳ συμπράττουσαν ... μαντικήν. V 244, 4 τὰς κατὰ θάλατταν ἀτραποὺς ἐπιστάμενος. IV 131, 16 μηδὲ ἀκριβῶς ἐπιστάμενος οἷς χαίρουσιν. IV 289, 15 πότερον ἐπιστάμενος ..., ἢ τοῦτ' ἀγνοῶν. I 162, 19 ὑπὸ ... ᾄδειν ἐπισταμένου. V 213, 16 αὐτοὶ ... ἐπιστάμενοι τὴν παλαιὰν εὐτυχίαν. VI 223, 16 ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι τὸν ἵμερον. II 232, 13 εὐδόκιμος εὐθὺς κατὰ τοῖς ἐπισταμένοις ἐστίν.

ἐπιστασία. V 4, 6 οὗ (sc. τοῦ πάντων πατρός) μιμουμένους τὴν ἐπιστασίαν. II 105, 14 (ἡ διάνοια) πρὸς τὴν ἑνὸς ἐπιστασίαν ἀφορῶσα. I 290, 25 οὓς ... ἀναξίους ἐπιστασίας καὶ ἀρχῆς τῆς ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) δοκιμάσας. I 291, 13 οἱ μάλιστα μὲν ἐπιστασίας καὶ ἀρχῆς ἀξιωθέντες φυσικῆς. III 154, 14 τῆς διδασκούσης. II 187, 16 περὶ ἀνθρώπων βασιλική. I 259, 18 τῶν ἐν αὐτοῖς ἀλόγων δυνάμεων. II 44, 6 τῶν θνητῶν. III 175, 5 ᾗ χρῆται πρὸς τὴν τῶν ἑαυτοῦ θρεμμάτων ἐπιμέλειαν. II 273, 9 τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐκτός. III 29, 16 ἡνιόχησιν καὶ παιδείαν καὶ ἐπιστασίαν, εὐμαρῶς δέξασθαι δυναμένην ψυχήν. III 201, 9 ἀρετὴν ... μηδεμιᾶς δεομένην ἐπιστασίας. III 283, 16 μηδεμιᾶς ἔτι νομίμου καθεστώσης ἐπι-

στασίας. III 112, 19 πρὸς μάθησιν καὶ νόμιμον ἐπιστασίαν κεκώφωται. I 176, 2 πλημμελῆ δείσας ἐπιστασίαν. V 331, 4 δραπετεύσας τῆς καλῆς ἐπιστασίας. II 228, 20 κρείττονος ἐπιστασίας ἀξιωθείς.

ἐπίστασις. I 123, 27 τῆς τροπῆς.

ἐπιστατεῖν. III 72, 7 ἐπιστατεῖ γάρ μου καὶ ἡγεμονεύει (ἡ ἀρετή). III 38, 17 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ἄρχει καὶ ἐπιστατεῖ (ὁ θεὸς) τοῦ γενομένου. II 106, 10 ἐπιστατοῦντος θεοῦ. III 240, 5 αὐτός, ὦ ἱεροφάντα, ὑφήγει καὶ ἐπιστάτει. III 112, 6 Ἰακὼβ ..., ὃς ἐπιστατεῖ τῆς ἐπισήμου ποικίλης ἀγέλης. II 106, 20 (Ἰωσὴφ) ἄρχειν μὲν καὶ ἐ. ἀλόγου φύσεως οὐκ ἐπιστάμενος. I 222, 6 (Μωυσῆς) τῶν γὰρ τοῦ περιττοῦ Ἰοθὸρ ἐπιστατεῖ ... δογμάτων. II 107, 13 ἄρχοντες δὲ οἱ τούτων ἐπιστατοῦντες.

ἐπιστάτης. II 209, 1 οἱ χωρὶς ἐπιστάτου καὶ ἡγεμόνος (τὸν κόσμον εἶναι λέγοντες). III 159, 7 φησὶ τῷ ἀοράτῳ ἐπιστάτῃ. VI 72, 7 τὰ δὲ τῶν ὑπηκόων παρ' ἡγεμόνος τε καὶ ἐπιστάτου νόμος φιλοπευστεῖν. II 133, 8 τὸν μέγαν φυτουργὸν καὶ ἐπιστάτην αὐτῶν (sc. φυτῶν). I 245, 5 τῶν καθ' ἕκαστον εἶδος ἐπιστάται ζῴων. VI 164, 4 ἀγέλης. I 245, 3 (θρέμματα) ὑπὸ ἐπιστάτου φροντίδος ἀγόμενα βουκόλου. VI 9, 10 οἱ μὲν πολλοὶ θρέμμασιν ἐοικότες ἐπιστάτου καὶ ἄρχοντος δέονται. I 220, 13 αὐτὰς (sc. ἀλόγους δυνάμεις) ἀτάκτως φέρεσθαι ... δίχα ἐπιστάτου καὶ ἡγεμόνος. I 282, 6 οὗτοι ... ἐπιστάτου μὴ τυχόντες. II 104, 11 μὴ χωρὶς ἐπιστάτου καὶ ἡγεμόνος ἐαθῆναι τὸ συγγενὲς καὶ συμφυὲς ἡμῶν ἑκάστῳ ποίμνιον. II 12, 13. 15 ἐπιστάτας καὶ διδασκάλους κακῶν ἔργων ἐπ' αὐτοῖς χειροτονήσαντες.

ἐπιστήμη. 1. ἐ. et τέχνη, **quomodo et distinguantur inter se et confundantur:** III 101, 3 sqq. ἐ. γὰρ πλέον ἐστὶ τέχνης ... τέχνης μὲν γὰρ ὅρος οὗτος· σύστημα ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων πρός τι τέλος εὔχρηστον ... ἐπιστήμης δέ· κατάληψις ἀσφαλὴς καὶ βέβαιος, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. III 101, 13 μουσικὴν ... καὶ γραμματικὴν καὶ τὰς συγγενεῖς καλοῦμεν τέχνας, ... φιλοσοφίαν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐπιστήμας. cf. II 61, 3 τοὺς ... καθαρῶς φιλοσοφήσαντες μέγιστον ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἀγαθὸν εὕρασθαι. III 102, 4 sq. ὃ γὰρ νοῦς πρὸς αἴσθησιν, τοῦτ' ἐ. πρὸς τέχνην ἐστί. III 27, 7 ἐρεύνησον ... ἕκαστα, φυτά, ζῷα, τέχνας, ἐπιστήμας. III 147, 2 λέγω δὲ μεθόδους, τέχνας, ἐπιστήμας. III 37, 5 κατὰ τὸν τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης λόγον. III 195, 5 τὰ θεωρήματα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. VI 172, 8 καινὰς ... τέχνας καὶ ἐπιστήμας ἀνεῦρες. I 278, 15 τέχνας τε καὶ ἐπιστήμας ἐπινοῆσαι. I 23, 13. 28, 23. III 27, 11 τέχναις καὶ ἐπιστήμαις. II 140, 1 τεχνῶν ἰδέαι πολύτροποι, βεβαιότης ἐπιστημῶν. V V 244, 11 πραγμάτων ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων καὶ ἱερῶν ἐπιμέλειαν, ἣν οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τέχνην τεχνῶν εἶναι καὶ ἐπιστήμην ἐπιστημῶν. VI 118, 19 ἐπιλείπειν ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς τέχνας δίχα γὰρ τοῦ μεθοδεύοντος οὐκ εἶναι καθ' αὑτὴν ἰδεῖν ἐπιστήμην. VI 117, 14 οὓς παρειλήφαμεν τῶν ἐπιστημῶν εὑρετάς (coni. τέχναι). I 290, 29 πότε γὰρ εἴποις ἂν τὸν ἄτεχνον μάλιστα βλάπτεσθαι; ἆρ' οὖν ὅταν πρὸς ἐπιστήμης κατὰ τὸ παντελὲς ἐαθῇ; All: I 186, 23 τέχναι δέ εἰσι καὶ ἐπιστῆμαι ψυχῆς (αἱ τοῦ Λάβαν θυγατέρες).

2. ἐ. **aliis notionibus opponitur:** II 199, 24 ἄγνοια τούτων ὧν εἰκὸς ἦν ἐπιστήμην ἀνειληφέναι. V 4, 9 ὧν τὴν ἄγνοιαν ... εἰς ἐπιστήμην μεθαρμόζεται. V 320, 6 ἄγνοιαν κατήγορον ἔχων opp. ἐπιστήμῃ πάντα δρῶν. IV 173, 19 τόπων καὶ ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων ἐ. opp. ἄγνοια. IV 175, 2 ἄγνοια τῶν παρὰ τοῖς ἐφεδρεύουσιν ἐχθροῖς ὧν ὠφέλιμος ἡ ἐ. II 209, 20 ὁ νοῦς ἀγνοίᾳ ἐπιστήμης χρώμενος εἰσάγεται. VI 121, 25 ὁ δ' ἐξ ἐπιστήμης ἀδικῶν opp. ἀγνοίᾳ. V 225, 3 εἰς ἄγνοιαν καὶ λήθην βιαζόμενον ὧν ἐπιστήμην εἶχε καὶ μνήμην. V 322, 19 ἐξ ἀμαθίας εἰς ἐπιστήμην. V 349, 19 μετιόντι πρὸς ἐπιστήμην ἀπολιπεῖν ἀμαθίαν. III 4, 7 τοῖς ... ἀμαθέσι συμφέρον ἡσυχία, τοῖς δὲ ἐπιστήμης ἐφιεμένοις .. ἡ παρρησία κτῆμα. V 331, 18 (opp. ἀνεπιστημοσύνη). I 60, 6 ἀνεπιστήμονες αὐτοὶ πρὸς ἀλήθειαν ὄντες ὧν καλὸν ἐπιστήμην ἔχειν. V 50, 14 μὴ ἀλόγως μηδ' ἀνεπιστημόνως ἀλλὰ σὺν ἐπιστήμῃ καὶ λόγῳ. II 196, 26 λήθη μὲν ἀμαθίας καὶ ἀπαιδευσίας, μνήμη δὲ παιδείας καὶ ἐπιστήμης εὐθὺς ἐγγίνεται. II 232, 8 ἀπειρίᾳ opp. ἐπιστήμῃ. IV 300, 17 οὐ κατὰ γνώμην opp. ἐπιστήμῃ. III 114, 7 δόξα ἀληθὴς ἐπιστήμης ἀδιαφοροῦσα. II 240, 2 οὐκ ἐπιστήμῃ μόνον ἀλλὰ καὶ δυνάμει. VI 159, 18 εἰκασίᾳ καὶ στοχασμῷ μᾶλλον ἢ ἐπιστήμῃ χρῆται. I 207, 5 μηδενὸς ἐχυροῦ τῶν ἐπιστήμης ἐνειλημμένοις, εἰκότων δὲ καὶ πιθανῶν ἠρτημένοις. II 222, 17 τὴν ἐν ἑκάστοις ἐμπειρίαν καὶ ἐπιστήμην ἀνειληφότες. II 259, 23 (opp. ματαιότης). II 178, 8. 6 ἡμεῖς καὶ ἀποκόψαντες τῆς διανοίας τὸν κενὸν τῦφον μετανιστάμεθα εἰς τὸν ἐπιστήμης τόπον. II 61, 11 ἐπιστήμῃ

μὲν τῶν ἐναντίων, χρήσει δὲ τῶν ἀμεινόνων.

3. ἐ. **est scientia vel facultas recte faciendi aliquid:** III 168, 13 ὃν (sc. ἄνθρωπον) ἐκ πάντων δι' ἐπιστήμην ἐχώρισεν. III 44, 23 κενοὶ γὰρ ἐπιστήμης ἔσονται. III 47, 15 πρὸς τὴν τῶν ἐναντίων ἐπιστήμην ἄγει φάσκων. IV 173, 10 ἐπιστήμῃ τῶν ἐκεῖ βεβαίᾳ χρωμένους. III 5, 14 μαθεῖν ἀξιῶν γνούς τε τῶν εἰς ἐπιστήμην ὠφελιμώτατον ἔργον εἶναι ζητεῖν. III 98, 18. IV 18, 14 (ἐπιστήμην λαμβάνειν). IV 14, 9 δι' ἐπιστήμης καταλαμβάνειν. I 282, 8 τὰ μετ' ἐπιστήμης ἐνεργούμενα. IV 226, 11 ἡ δ' ἐπωμὶς ... ἐπιστήμῃ τελειοτάτῃ κατεσκευάζετο. II 212, 27 περιττοὶ τὴν ἐπιστήμην εἰσὶν εὐτρεπεῖς ὀψαρτυταί. II 278, 6 καινὸς δ' ὢν ἐν ἅπασι τὴν ἐπιστήμην. II 114, 8 διὰ τὴν τοῦ δύνασθαι ἐξαναχωρεῖν ἀσφαλῶς ἐπιστήμην. I 254, 15. 283, 19 κατ' ἐπιστήμην.

4. ἐ. **quomodo referatur ad animam, sensus, mentem:** II 200, 14 ἡ ἐ. τρόπον τινὰ ψυχῆς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτά ἐστι. II 200, 20. 23 cf. 201, 7 τὸ βλέπειν καὶ ἀκούειν περιποιεῖ. III 13, 12 αἴσθησιν ... πρὸς ὑπηρεσίαν ἐπιστήμης ὑπὸ φύσεως δημιουργηθεῖσαν. IV 90, 12 οἷς ἑκάστη τῶν αἰσθήσεων εἰς ἐπιστήμην ἐμπόδιος. I 180, 6 ἀλλοτριώσει δ' αἰσθήσεως καὶ σώματος ἐ. συνίσταται. III 65, 15 ὁ δὲ νοῦς ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις θεωρημάτων (δορυφορεῖται). I 104, 11 (νοῦς καὶ αἴσθησις) εὐηθείᾳ καὶ μωρίᾳ πολλάκις χρώμενοι μᾶλλον ἢ ὑγιαινούσῃ ἐπιστήμῃ. II 9, 8 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα ... προμήθειαι, καταλήψεις, ἐπιστῆμαι κτλ. II 295, 28 πρὶν εἰσελθεῖν τινας ἐπινοίας καὶ ἐπιστήμας ἀνθρώπων. I 79, 18 λογισμοῦ γάρ ἐστιν ἐπιστήμην ἔχειν. I 148, 12 cf. 152, 30 ἐπιστήμαις γὰρ τρέφεται (ἡ ψυχή).

5. **ἐπιστῆμαι speciales:** III 257, 17 (ἀλειπτική). I 220, 9 τὰς αὐτόχθονας πρὸ τῶν παροίκων (θεραπευτέον) ἐπιστήμας. I 58, 23. V 315, 2 cf. II 132, 4 (γεωργική). II 120, 7 τὸν οὖν ἐφιέμενον ἀρετῆς οὐ παντελῆ κεκτημένον τὴν γεωργικῆς ψυχῆς ἐπιστήμην εἰσάγει. II 95, 14 ἄνευ ἐπιστήμης περὶ τὴν γῆς ἐπιμέλειαν. II 99, 9 τὴν ἄνευ ἐπιστήμης φέρουσαν ἄχθη βαρύτατα γῆς ἐργασίαν. I 43, 8 (γραμματική, μουσική). I 13, 14 (γραφική). I 195, 11 cf. III 97, 3. 155, 13 sqq. ἡ τῶν ἐγκυκλίων ἐ. VI 165, 22. 183, 13 (ἡγεμονική). IV 201, 10 cf. V 242, 9 τῆς τοῦ θεοῦ θεραπείας. II 205, 21 cf. 31, 14 (ἰατρική). I 270, 30. II 113, 26 (ἱππική). V 178, 9 (μαγική, ὀπτική). I 44, 4 (μαθηματική). IV 190, 1 (int. μαντική). V 16, 10 τῶν μελλόντων. III 98, 6. 14 (μέσαι). III 75, 2 τὴν τῶν μέσων καὶ ἐγκυκλίων ἐπιστημῶν μέσην παιδείαν. III 105, 1 τῆς ἐγκυκλίου μουσικῆς. II 122, 12 μουσικοὶ δὲ τὴν ἰδίαν ἐπιστήμην (τέμνουσιν). III 260, 2 (ὀνειροκριτική). III 249, 8 (ποικιλτική). II 103, 19. 106, 19. IV 134, 11 (ποιμενική). II 95, 7 κατὰ πολλὴν περιουσίαν τῆς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπιστήμης. II 112, 25 κατὰ πολλὴν τῆς ἐν τούτοις (sc. στρατηγικοῖς) ἐπιστήμης περιουσίαν. II 222, 27 τοῖς κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἕτερα ἐξ ἀνάγκης οἰκεῖα τοῖς προτέροις ὀνόματα προσγίνεται τῷ μὲν τέκτονι τὸ τεκτονεῖν κτλ. III 81, 12 τοῦ τρέχειν. I 76, 10 cf. 199, 6 ἵνα μὴ ὁ φυσιολογίας ἀμύητος τὸν ὄντα τῆς ἐπιστήμης θαυμάζῃ. IV 18, 8 125, 13 (χαλδαϊκή). III 82, 4 sq. τὴν περὶ αὐτὸν (sc. οὐρανόν) ἐπιστήμην, ἣν μετίασιν οἱ ἀστρονομοῦντες καὶ Χαλδαῖοι διαφερόντως, βασιλίδα τῶν ἐπιστημῶν. V 81, 18 οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. IV 124, 17 πολλὰ γὰρ αἱ μεγάλαι φύσεις καινοτομοῦσι τῶν εἰς ἐπιστήμην (sequuntur: ἀριθμοί, γεωμετρία, ῥυθμική, ἁρμονική, μετρικὴ θεωρία κτλ.). — II 122, 17 εἰς τὰς καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην ἰδέας. III 157, 1 καὶ τὰς ἐπιστήμας διδασκόμεθα. V 142, 18 τὰ περὶ τὰς ἐπιστήμας. III 151, 2 ποτίζειν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐπιστήμαις. III 182, 9 ἡ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἀργαλεωτάτη νόσος, πανουργία.

6. **deus summam scientiam possidet:** II 294, 17 τὸ γὰρ μηδὲν οἴεσθαι εἰδέναι πέρας ἐπιστήμης, ἑνὸς ὄντος μόνου σοφοῦ τοῦ καὶ μόνου θεοῦ. II 150, 3 ἐπὶ τῷ μηδεμιᾶς ἐπιστήμης εὑρίσκεσθαι παρὰ τῷ τεχνίτῃ τέλος. I 159, 5 ἐ. σύνεσις ἀρχὴ τέλος ... (ὁ θεός ἐστιν). III 305, 26 ἡ τούτων (sc. τοῦ ἀγαθοῦ, καλοῦ, δικαίου, ὁσίου) ἐ. τε καὶ δύναμις ἀνάκειται μόνῳ θεῷ, καὶ εἴ τις αὐτῷ φίλος. V 9, 16 ὁ κόσμος, ὡς ὑπό τινος τὴν ἐπιστήμην ἀγαθοῦ τελειοτάτου πάντως δεδημιουργῆσθαι. VI 47, 19 ὑπό τινος δημιουργοῦ τελειοτάτου τὴν ἐπιστήμην. III 131, 6 τοῦ πεποιηκότος. III 250, 6 sq. τὸ τοῦ θεοῦ καλὸν ποίκιλμα, ὅδε ὁ κόσμος, ἐπιστήμῃ πανσόφῳ τετελεσιούργηται. III 37, 3 τὰ ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) τεχνικὰ ἔργα κατὰ μίαν ἴσην καὶ ὁμαλὴν δύναμιν καὶ ἐπιστήμην ... ἀποτελεσθέντα. I 62, 23 ὅσα ... ἐπιστήμῃ θεοῦ (δημιουργεῖται). I 48, 7 ὁ δημιουργὸς ἀγαθὸς ἦν τά τε ἄλλα

καὶ τὴν ἐπιστήμην. I 152, 20 (ὁ θεὸς) ἐπιγράφων καὶ ἐπιστήμῃ καὶ τεχνίτῃ τὸ δοκεῖν ἰᾶσθαι. II 176, 5 μητέρα δὲ τὴν τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμην, ᾗ συνὼν ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἄνθρωπος ἔσπειρε γένεσιν. I 270, 28 δεῖται γὰρ οὐδενὸς οὔτε ὁ πλήρης θεὸς οὔτε ἡ ἄκρα καὶ παντελὴς ἐ. III 126, 2 τῷ ... ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θεὸς πατρίδα οἰκεῖν τὴν ἐπιστήμην ἑαυτοῦ ... δεδώρηται.

7. **deus est origo scientiae:** II 276, 21 αὐτὸς (sc. ὁ θεὸς) ἀρχὴ καὶ πηγὴ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. I 187, 19 τὰς διανοήσεις, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας ... (τοῦ θεοῦ κτήματα). I 228, 14 ἐπειδὰν δὲ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὁ θεός, παραδιδῷ τὰς ἐπιστήμας τῷ θνητῷ γένει, παραδίδωσιν ἀχρόνως. II 263, 7 ὁ τοῦ παντὸς πατὴρ ... οὐδὲ ταύταις (sc. δυνάμεσι) εἰσάπαν αὐτοκράτορα δοὺς τοῦ τελεσιουργεῖν ἐπιστήμην. I 204, 9 ὁ δὲ αὐτομαθοῦς ἐπιστήμης ἀξιωθεὶς Ἰσαάκ. I 84, 18 ᾧ δὲ παρέχει ὁ θεὸς ἐπιστήμην βεβαίαν. I 146, 9 (ἡ ψυχὴ) τρέφεται γὰρ τότε θειοτέραις τροφαῖς ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, δι' ἃς καὶ τῆς σαρκὸς ἀμελεῖ. I 150, 4 τούτοις συμβέβηκε μὴ τοῖς γηίνοις ἀλλὰ ταῖς ἐπουρανίοις ἐπιστήμαις τρέφεσθαι. III 222, 26 τὰς ὀλυμπίους καὶ οὐρανίους ὡς ἀληθῶς ἐπιστήμας κρύπτεσθαι. III 28, 15 ἐπιστήμης ἀρχὴ μὲν ἡ φύσις, ... πέρας δ' οὐδ' ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους.

8. **ἐ. est animi facultas deum et caelestia cognoscendi:** II 304, 22 εὐθὺς ἐπιστήμην θεοῦ καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ σαφῆ λήψεσθε. I 183, 3 ὦ ψυχή, δέον ἐν οἴκῳ θεοῦ παρθενεύεσθαι καὶ ἐπιστήμης περιέχεσθαι. V 284, 5 τοῦ ἀνωτάτω καὶ πρεσβυτάτου πάντων αἰτίου. III 157, 20 νομισθείσης τῆς ⟨τῶν⟩ μετὰ τὸ ὂν σωμάτων τε ὁμοῦ καὶ πραγμάτων ἐπιστήμης. II 178, 27 ἐπιλάμψασα γὰρ ἡ τοῦ ὄντος ἐ. II 247, 15 εὐπρεπὲς γὰρ τοῖς ἑταιρείαν πρὸς ἐπιστήμην θεμένοις ἐφίεσθαι μὲν τοῦ τὸ ὂν ἰδεῖν. V 84, 4 τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) τέλος εὐδαιμονίας εἶναι. IV 287, 12 ἵν' ἑπόμενον τῇ φύσει τὸ ἄριστον εὕρηται τέλος, ἐπιστήμην τοῦ ὄντως ὄντος. I 174, 17 εἴ τις οὖν τὴν γενέσεως οἰκείαν φορὰν ἔρωτι ἐπιστήμης ἐγχαλινωσάμενος ἐβιάσατο στῆναι ποιήσας, μὴ λανθανέτω θείας εὐδαιμονίας ἐγγὺς ὤν. V 345, 3 δι' ἐπιστήμης ἴσχυσαν φαντασιωθῆναι τὸν ποιητὴν καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντός. III 81, 20 τὴν ὑπὸ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν κοσμοπλάστην ἀποδημίαν, χωλὴν καὶ ἀτελῆ τὴν ἐπιστήμην ἐκτήσατο. III 145, 23 ὁ δ' ἄρα διὰ πόθον ἐπιστήμης ὑπερκύψας ἅπαντα τὸν κόσμον ζητεῖ περὶ τοῦ κοσμοποιοῦ. III 170, 13 τοῦ πεποιηκότος. III 191, 20 sq. παρὰ ὑψίστου. II 256, 23 οἱ ἐπιστήμῃ κεχρημένοι τοῦ ἑνὸς υἱοὶ θεοῦ προσαγορεύονται. III 30, 11 τῆς ... θείας ἐπιστήμης ὄρνιθος τρόπον τὸ αἰεὶ μετεωροπολεῖν ἴδιον, τῆς δὲ ἀνθρωπίνης ... I 131, 23 ἐρευνᾷ τὸ θεῖον καὶ τὴν τούτου φύσιν δι' ἔρωτα ἐπιστήμης. II 276, 4 τὸ ὁρᾶν ... φῶς τὸ θεῖον, ἀδιαφοροῦν ἐπιστήμης. III 31, 8 τὰς ... ἀσωμάτους καὶ θείας ἐπιστήμας εἰς μαχομένας ἐναντιότητας ἀδύνατον τέμνεσθαι. I 3, 1 (ὁ τῶν ὅλων νοῦς ἐστιν) κρείττων ἢ ἐ. VI 72, 11 τῶν οὐρανίων. I 26, 8 ὁ νοῦς ἔρωτα καὶ πόθον ἔσχε τῆς τούτων (sc. τῶν κατ' οὐρανόν) ἐπιστήμης. VI 72, 8 τὴν τῶν ὅλων ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην. II 210, 19 πρὸς τὴν τῶν ἀφθάρτων ἐπιστήμην. IV 269, 9 ἕνεκα τῆς πρὸς διάνοιαν φιλομαθοῦς ἐπιστήμης, ᾗ πρὸ τῶν ἐμφανῶν ἔθος τὰ ἀφανῆ ζητεῖν. V 333, 22 τὴν περὶ μοναρχίας ἐπιστήμην, ᾗ μοναρχεῖται ὁ κόσμος.

9. **ἐ. et γνῶσις.** II 86, 24 τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσίς ἐστι καὶ ἐ. θεοῦ. I 141, 8 (ὁ) ἀνατρέχων ἐπὶ τὴν γνῶσιν καὶ ἐπιστήμην καὶ τιμὴν τοῦ ἑνός. IV 223, 15 All: Χερουβίμ = ἐπίγνωσις καὶ ἐ. πολλή. I 17, 17 χρεῖος δὲ ὁ μὲν νοῦς ἐπιστήμης εἰς τὸ γνωρίσαι τὰ ἀσώματα.

10. **ἐ. et σοφία.** III 121, 17 τὴν θυγατέρα τοῦ θεοῦ σοφίαν ἄρρενά τε καὶ πατέρα εἶναι, σπείροντα καὶ γεννῶντα ἐν ψυχαῖς μάθεσιν, παιδείαν, ἐπιστήμην, φρόνησιν. III 152, 11 ἡ θεία σοφία, ἐξ ἧς αἵ τε κατὰ μέρος ἐπιστῆμαι ποτίζονται. II 33, 23 cf. 26 ἔρχεται ... ἐπὶ τὴν ἀέναον θεοῦ σοφίαν, ἵνα ... ἐπιστήμαις ποτισθῇ. II 30, 18 (Ῥεβέκκα) ὑδρευσαμένην οὖν ἀπὸ σοφίας, τῆς θείας πηγῆς, τὰς ἐπιστήμας. V 226, 12 ὅσοι ... ἀπὸ πηγῶν ἠρύσαντο τῶν σοφίας, ... τὰ λόγων νάματα ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων δι' ὤτων ἐπαντλοῦντες εἰς μετουσίαν τῆς ὁμοίας ἐπιστήμης. III 30, 16 τὴν ἱερὰν ὧν ἔλαβε παρακαταθήκην ψυχῆς, αἰσθήσεως, λόγου, θείας σοφίας, ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης. II 276, 15 τὴν δὲ σοφίαν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) διασυνίστησιν ... καὶ ἐκ τοῦ τὴν ἐπιστήμην τῶν γεγονότων ἱδρυκέναι βεβαιότητα παρ' ἑαυτῷ. III 88, 2 σοφία δὲ ἐ. θείων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ τῶν τούτων αἰτίων. VI 4, 5 τὸ ἴδιον ἀνθρώπου κτῆμα — θειότατον δὲ καὶ κοινωνικώτατον σοφία. VI 55, 6 οἷς πλείων ὁ πόθος ἐπιστήμης ἐνίδρυται· τινὲς δὲ οὕτως ἐνευφραίνονται καὶ

τρυφῶσιν ὑπὸ σοφίας ἑστιώμενοι. II 283, 7 τὸ ἀληθείας φέγγος ἤρξατο ὁ θεὸς ἐναστράπτειν αὐτῷ διὰ τῶν ἐπιστήμης καὶ σοφίας αὐτῆς ἀθανάτων λόγων. II 74, 12 ἐπιστήμην θεοῦ καὶ σοφίαν καὶ φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην . . . τίς ἂν ἀκραιφνῆ δέξασθαι δύναιτο θνητὸς ὤν. III 222, 9 φρόνησιν δὲ καὶ δικαιοσύνην ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐγρηγορυίας εἰς ὕπνον ἔτρεψεν. II 61, 19 ἀνθρώπων ψυχὴ . . . ἐπιστήμης καὶ σοφίας αὔραις ἀποτίθεται. II 138, 13 οἱ σοφίας καὶ ἐπιστήμης ἄπληστοι. II 14, 2 ἡ Χεβρὼν αὕτη, μνήμας ἐπιστήμης ⟨καὶ⟩ σοφίας θησαυροφυλακοῦσα. II 279, 18 οἱ σοφίας καὶ ἐπιστήμης ἐρασταὶ πάντες. II 47, 13 (πνεῦμα) οὐδ᾽ αὖ προστεθὲν ἐλαττοῦται τὴν σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην καὶ σοφίαν. I 134, 12 καί φησιν αὐτῷ δωρήσασθαι σοφίαν καὶ ἐπιστήμην. III 76, 19 ἐ. . . . καὶ σοφία καὶ ἀρετὴ πᾶσα αὐθιγενὴς καὶ αὐτόχθων καὶ πολῖτις. III 81, 13 φῶς δὲ ψυχῆς ἡλιοειδέστατον ἐ. . . . ἡ διάνοια σοφίᾳ περιλάμπεται. IV 83, 19 δεῖγμα γὰρ σοφίας ὁ νεανίας οὗτος ὑποφαίνει, διακαλύψει τὴν ἀλήθειαν, οἷα φωτὶ σκότος ἐπιστήμῃ τὴν ἀμαθίαν τῶν παρ᾽ ἡμῖν σοφιστῶν ἀποσκεδάσει. VI 31, 4 τὴν γὰρ ψυχὴν ἐθίσαντες ἐξ ἀρχῆς δι᾽ ἐπιστήμης ἔρωτα . . . παιδείας δὲ καὶ σοφίας περιέχεσθαι. II 4, 19 ὅταν (ὁ σοφὸς) τὴν δι᾽ ἐπιστήμης καὶ σοφίας ἀτραπὸν βαδίζῃ. III 71, 5 τῆς οὖν τῶν εἰρημένων ἐπιστήμης κληρονόμος δεόντως ἀποδείκνυται ὁ σοφός. II 17, 14 λαμβάνειν τὴν σοφῶν σύμβιον ἐπιστήμην. VI 114, 2 οὔτε ῥήμαθ᾽ ἡμῶν, ἀλλὰ παλαιὰ σοφῶν ἀνδρῶν, οἷς οὐδὲν ἀδιερεύνητον τῶν εἰς ἐπιστήμην ἀναγκαίων. III 215, 22 μακάριοι . . . οἷς ἐξεγένετο τῶν σοφίας φίλτρων ἀπόνασθαι . . . ἀκόρεστον ἐπιφερομένοις ἵμερον ἐπιστήμης.

11. ἐ. et θεωρία. VI 63, 8 ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. IV 250, 19 ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τῶν περὶ φύσιν. III 77, 5 τοῦ θεωρίαν καὶ ἐπιστήμην ἐζηλωκότος. V 69, 17 ὅπερ γὰρ αἰσθητὸν φῶς ὀφθαλμοῖς πρὸς κατάληψιν σωμάτων, τοῦτ᾽ ἐ. λογισμῷ πρὸς θεωρίαν τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν. III 118, 9 (βίος) ὃς ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ μόνῃ χαίρει. III 149, 3 καρπὸς δ᾽ ἐπιστήμης ὁ θεωρητικὸς βίος. V 102, 18 ὁ δὲ θεωρητικὸς (βίος λαχὼν) ἑβδομάδα πρὸς ἐπιστήμην καὶ τελειότητα διανοίας. III 302, 2 τὴν φύσιν ἐπιστήμης, ᾗ νόμος τὰς τῶν φιλοθεαμόνων ἄρδειν λογικὰς ἐν ψυχαῖς ἀρούρας. I 234, 13 ἀντὶ ἀκροατῶν θεατὰς ἐπιστήμης. I 285, 6 (ἀγωγαὶ) κατ᾽ ἀρχὰς μὲν γλυκύτητα ἐμποιοῦσαι τῶν ἐπιστήμης θεωρημάτων. I 273, 16 μνήμῃ τὰ ἀσκητὰ παραδοῦναι θεωρήματα τῶν ἁγίων, ἐπιστήμης καλὴν παρακαταθήκην φύλακι πιστῇ.

12. ἐ. idem fere est ac γνῶσις vel σοφία. II 128, 3. 7 μήπω τοῦ τῆς ἐπιστήμης ἀναλάμψαι φέγγους ἰσχυκότος. II 279, 5 εἰ μὴ προσλάβοι δύναμιν νοήσεως καὶ ἐπιστήμης. III 206, 18 ἅπτεσθαι περάτων ἐπιστήμης. III 206, 13 τὰ τέλη τῶν ἐπιστημῶν . . . ἀνεύρετα. II 302, 23 ἐπειδὰν δὲ πρὸς ἄκραν ἐπιστήμην ἀφίκηται. II 307, 11 τὴν αἰσθήσεως χώραν, ὄνομα Χαρράν, ἀπολιπεῖν οἴεται δεῖν ὁ ἐπιστήμης ἑταῖρος. II 30, 7 ἐκ γὰρ τοῦ πολλὰ μὲν ἰδεῖν, πολλῶν δὲ ἐπακοῦσαι περιγίνεται τοῖς φιλομαθέσιν ἡ ἐξ ἐπιστήμης ὠφέλεια. II 149, 17 οἱ προσωτέρω χωροῦντες τῶν ἐπιστημῶν. I 263, 25 ἐὰν δὲ φάσκῃ (ἡ ψυχὴ) ζητεῖν τοὺς ἐπιστήμης λόγους. II 28, 21 (Ἄγαρ) ἄχρι τοῦ βάθους ἐλθοῦσα τῆς ἐπιστήμης. II 47, 2 τοιαύτη τίς ἐστι καὶ τῆς ἐπιστήμης ἡ φύσις. I 148, 21 ἀργέσθω τῆς ἐπιστήμης. III 23, 14 διψῶν ἐπιστήμης καὶ ἀπλήστως ἔχων αὐτῆς. II 171, 3 αἰεὶ δὲ τῶν ἀνηνύτων διψῶντες διὰ χηρείαν ἐπιστήμης. I 237, 13 τό γε ἀψαμένους ἐπιστήμης μὴ ἐπιμεῖναι. III 207, 4 ἀνθεῖ γὰρ ἡ ψυχὴ πρὸς ἐπιστήμην, ὁπότε αἱ τοῦ σώματος ἀκμαὶ χρόνου μήκει μαραίνονται. II 33, 15 τὴν τοῦ διδάσκοντος ἅπασαν ἐπιστήμην εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μανθάνοντος (ἐξεκένωσε). III 85, 2 ὅσοις σφοδρὸς ἔρως ἐντέτηκεν ἐπιστήμης. I 284, 7 τοὺς ἐραστὰς ἐπιστήμης. III 46, 21 διανοίαις . . . ἀγόνοις ἐπιστήμης. I 292, 2 (ἡ ψυχὴ) οὐ χηρεύσει μόνον ἐπιστμήης, ἀλλὰ καὶ ἐκβεβλήσεται. III 70, 9 σπινθῆρσι τῆς ἐπιστήμης ὑποτυφόμενοι. I 200, 11 φιλαλήθων ἥδε διάκρισις ἐπιστήμης ἀληθοῦς καὶ ὑγιοῦς ἐφιεμένων. I 165, 6 τὰ γὰρ εἰκότα καὶ πιθανὰ οὐκ ἔχει περὶ ἀληθείας ἐπιστήμην. III 111, 27 οὗ (sc. τοῦ καλλίστου μαθήματος) πρώτου καὶ μόνου τὴν ἐπιστήμην ἐκπονεῖν ἦν ἀναγκαῖον. III 218, 2 ὁ ἐπιδόσεις καὶ βελτιώσεις πρὸς ἐπιστήμης ἄκρας ἀνάληψιν ἐσχηκὼς Ἀβραάμ.

13. ἐ. et πνεῦμα, λόγος. II 46, 11 λέγεται δέ θεοῦ πνεῦμα . . . καθ᾽ ἕτερον δὲ τρόπον ἡ ἀκήρατος ἐ. V 151, 12 αὔραις τῆς ἐπιστήμης καταπνεόμενος. II 34, 5 ὁ τὰς ἐπιστήμας ἄρδων ἱερὸς λόγος. II 284, 16 τὴν ἰδίαν ἐπιστήμην ἀποφῆναι περιβόητον (opp. ὁ θεῖος λόγος).

14. All: Ἰσαάκ. III 239, 11 ὁ (sc.

Ἰσαάκ) μὲν γὰρ αὐτηκόου καὶ αὐτοδιδάκτου καὶ αὐτομαθοῦς φύσει περιγινομένης σύμβολον ἐπιστήμης ἐστίν, ὁ δὲ Ἀβραὰμ διδασκομένης. III 79, 14 τὸ δὲ αὐτομαθὲς γένος ... μήτε ἀσκήσεως μήτε διδασκαλίας δεόμενον, ἐν οἷς παλλακίδων ἐπιστημῶν, οὐκ ἀστῶν μόνον, ἐστὶ χρεία. II 167, 15 τὸν αὐτηκόου καὶ αὐτομαθοῦς καὶ αὐτουργοῦ τῆς ἐπιστήμης ἀρυσάμενον (Ἰσαάκ). I 205, 2 μαθηταὶ δὲ εὐφυεῖς θεοῦ γενονότες, τὴν ἄπονον ἐπιστήμην ἀνειληφότες. II 76, 17. 25 πυθομένου τοῦ πατρὸς (sc. Ἰσαάκ) αὐτοῦ τῆς ἐπιστήμης.

15. All: φρέαρ. III 205, 21 σύμβολον εἶναι τὸ φρέαρ ἐπιστήμης. III 207, 11 τὸ ... ἐπιστήμης φρέαρ. III 153, 4. 7 φρέατα, βαθείας ἐπιστήμας ποτίμους λόγους ἀναδιδούσας. III 214, 4 ἀπὸ τοῦ ἀρίστου καὶ ἀπειρομεγέθους ἐπιστήμης χωρίου = ἀπὸ τοῦ φρέατος. cf. φρέαρ.

16. ἐ. **quomodo referatur ad virtutem et singulas virtutes, ad ἄσκησιν, ad vitam honestam, ad bonum et malum:** II 239, 15 ὅσοι τὸν ἐπιστήμης καὶ ἀρετῆς ζῆλον ἔσχον ἀεί. III 97, 9 ποῦ γὰρ ὤφειλεν ⟨εἰσ⟩ελθεῖν ὁ τῶν ἐπιστήμης σπερμάτων καὶ φυτῶν ἐπιμελητής, ὅτι μὴ πρὸς τὴν γεωργηθεῖσαν ἀρετήν; I 262, 19 οὐδ᾽ ἄλλην τινὰ τῶν κατ᾽ ἀρετὴν ἐπιστήμην ἀνεπιστημόνως (ἐπιτηδεύειν προσῆκεν). I 181, 24 ἡ περὶ τοῦ αἰτίου καὶ ἀρετῆς καὶ τρίτου τοῦ γεννήματος ἀμφοῖν ἐ. II 217, 7 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ... τὰ ἐγκύκλια τῶν μαθημάτων πρὸς τὰς ἐν ἀρεταῖς ἐπιστήμας. II 60, 9 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φύντες, οὐχὶ δὲ μυρίοις ἄλλοις, ... ἐπιστήμαις, ἀρεταῖς, τῷ πατρὶ καὶ ἡγεμόνι τῶν συμπάντων. II 45, 10 τὰς μὲν ὀρθοῦ λόγου θυγατέρας, ἐπιστήμας καὶ ἀρετάς, οὐκ εἰδότες. II 72, 22 ὅσα δὲ μετ᾽ ὀρθότητος λόγου καὶ ἐπιστήμης (πράττομεν), ἐπαινετά. I 172, 12 τὸ μέγα διανοίας ὄφελος, ἐπιστήμην ὀρθοῦ λόγου. — IV 157, 10 ἐν οἷς καλὸν ἦν πλεονεκτεῖν τὸν ἄρχοντα· ταῦτα δ᾽ ἦσαν ἐγκράτειαι, καρτερίαι, σωφροσύναι, ἀγχίνοιαι, συνέσεις, ἐπιστῆμαι, πόνοι κτλ. I 79, 3 (ἀνδρεία) ἐ. γάρ ἐστιν ὑπομενετέων καὶ οὐχ ὑπομενετέων καὶ οὐδετέρων. V 241, 22 τὴν ἀνδρείαν ... τῶν ὑπομενετέων οὖσαν ἐπιστήμην. V 266, 8 ἐπ᾽ ἀνδρείαν, οὐχ ἣν οἱ πολλοὶ νομίζουσι τὴν ἀρειμάνιον λύτταν ..., ἀλλὰ τὴν ἐπιστήμην. VI 52, 18 οἷς ἐ. καὶ εὐσέβεια συναύξονται. II 38, 26 τὸ ... πέρας τῆς κατὰ Σὴθ ἐπιστήμης ἀρχὴ τοῦ δικαίου γέγονε Νῶε. III 104, 15 τὴν μὲν ἐγκύκλιον παιδείαν ..., τὴν δὲ ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν. III 104, 20 τὰ κατά τε φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην. III 215, 18 λίχνος ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως. V 82, 13 ὧν ἡ θέα περιττὴν φρόνησιν ἐξειργάσατο καὶ πολὺν ἵμερον ἐπιστήμης ἐγέννησε. II 237, 9 πρὸς τοὺς φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης ἑταίρους. I 253, 6 οἱ φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης ἐρασταὶ λόγοι. VI 168, 16 τὴν μὲν ἐπιστήμην εὐδαιμονίας ... αἴτιον εἶναι. V 283, 4 πρὸς εὔπλοιαν ἀγαθοῦ καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἐπιστήμην δεῖ κυβερνήτου. II 86, 26 οὐδενὶ γὰρ οὕτως οὐδὲν ἀντίπαλον ὡς ἐ. σαρκὸς ἡδονῇ. IV 223, 10 τὴν ... οἴησιν ἀτυφίας ἔρωτι σὺν ἐπιστήμῃ στέλλειν. — I 238, 2 συνεχὴς γὰρ ἄσκησις ἐπιστήμην πάγιον ἐργάζεται. I 258, 14 ὁ ἀσκητὴς ἐπιστήμης τὴν ἐναντίαν διάθεσιν πολεμῶν ἀμαθίαν. III 215, 3 ὁ πάππος αὐτοῦ (sc. Ἰακώβ) τῆς ἐπιστήμης, Ἀβραάμ. I 259, 20 (Ἰωσήφ) τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιστήμην αὐστηροτέραν οὖσαν ἀδυνατεῖ φέρειν. III 172, 16 ἐφίεται ... ὁ μὲν διδασκόμενος ἐπιστήμης ὧν ἀγνοεῖ (int. Ἀβραάμ = ἡ διδακτικὴ ἀρετή). VI 201, 13 σὺν πόνῳ καὶ ἐπιστήμῃ. I 178, 1 πόλεμον, ὃν ἁρμόττει ψυχῇ περὶ ἐπιστήμης ποιεῖσθαι. — II 128, 16 ἀποθνῄσκουσι βίον τὸν τῆς ἐπιστήμης. II 128, 12 τὸν ἐπιστήμης θάνατον ἐνδέξεται. — II 263, 18 μόνος ... ὁ ἄνθρωπος ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἔχων ἐπιστήμην. VI 24, 3 τῶν πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ ἀδιαφόρων. II 152, 15 ἀπάθειαν ἀντὶ παθῶν καὶ ἀντὶ ἀγνοίας ἐπιστήμην καὶ ἀντὶ κακῶν ἀγαθά.

ἐπιστημονικός. VI 59, 5 (ἄνδρες). IV 125, 4 (ἀρχή). III 12, 7 (βίος). IV 245, 23. V 354, 19 (γένος). IV 147, 8 (ἔργα). V 347, 10 (θεωρία). V 9, 15 τεχνικώτατον δὲ καὶ ἐπιστημονικώτατον ὅδε ὁ κόσμος. V 233, 9 (μάθησις). — V 320, 18 πάντων τε οἴεται εἶναι ... λογιώτατος, ἐπιστημονικώτατος. III 36, 20 προσθήκῃ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τὸ κατὰ τὴν ὕλην ἐνδέον ἐπανισῶσαι. II 42, 7 τὰ ... ἐπιστημονικά. V 348, 17 ἐπιστημονικῶς.

ἐπιστήμων. II 68, 1 ἐπιστήμονες τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων γεγόνασιν ἄνθρωποι. II 276, 11 ἄνθρωποι ... λέγονται μόνον ἐπιστήμονες. II 62, 21 τὸν ἐπίτροπον τῶν ἐπιτροπευομένων ἐπιστήμονα εἶναι δεῖ. II 276, 10 ὁ μόνος ἐ. θεός. — I 158, 1 ὁ δ᾽ ἐ. ἀθλητοῦ τρόπον ... πρὸς τὰ ἀλγεινὰ πάντα ἀντιπνεῖ. II 279, 19 ὁ σοφὸς καὶ ἐ., ὃν εἶπε, λεώς. II 276, 19 δεικνύναι τὰ καθ᾽ ἕκαστα τοῖς ἀγνοοῦσιν ὅτι μὴ τῷ ἐπιστήμονι. V 319, 14 τῷ

πολυχρηματῳ καὶ ἐνδόξῳ καὶ εὐέκτῃ καὶ ἐπιστήμονι. VI 164, 12 τί χρὴ πράττειν τὸν τῆς ἀνωτάτω καὶ μεγίστης τέχνης ἐπιστήμονα; III 195, 4 τὸν τεχνικὸν καὶ ἐπιστήμονα τὰ θεωρήματα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν (ποιεῖσθαι). II 162, 8 οἱ τοῦ πράγματος ἐπιστήμονες opp. οἱ ἄπειροι. II 223, 6 οἱ δ᾽ ἄνευ τοῦ τι ποιεῖν ἐπιστήμονες. III 81, 10 ἡ ... θεωρία ψιλὴ πρὸς οὐδὲν ὄφελος τοῖς ἐπιστήμοσιν. II 187, 2 ὡς μὴ μόνον ἐπιστήμονας, ἀλλὰ καὶ λίαν ἰδιώτας. II 208, 2 ἰδιωτῶν ἐπιστημόνων. VI 166, 8 ἀνεπιστήμων ἐπιστήμονα (διδάσκει). II 19, 26 ἐπιστημόνων ἀνεπιστήμονες γνώριμοι. I 135, 15 ἐπιστήμονες ἀντ᾽ ἀνεπιστημόνων ἔσεσθαι. II 53, 20 οὐρανοῦ δὲ ὅσοι τεχνῖται καὶ ἐπιστήμονες. II 109, 21 δύο ὄντες καὶ ἐποχούμενοι καὶ ἐπιστήμονες. V 359, 1 πρὸς ... σεμνοὺς τῆς ἁρμοττούσης χρήσεως ἐπιστήμονας. VI 44, 10 ὡς γὰρ ἐπιστήμονας οὐ ποιεῖ τὸ κήρυγμα. — II 161, 13 ἐπιστημόνως coni. τεχνικῶς.

ἐπιστολή. VI 27, 6 ἡ πεμφθεῖσα ἐ. τῷ βασιλεῖ. VI 192, 15 ἣν ἔπεμψε Καπίτων. VI 213, 1 sqq. ἣν Γάιος Νορβανὸς Φλάκκος ἐπιστέλλει. VI 208, 19 ὁ Σεβαστὸς διὰ τοῦ κελεῦσαι τὰς πανταχόθεν ἀπαρχὰς ἐπιστολαῖς πέμπειν ἐκεῖσε. VI 211, 5 γράφουσι Τιβερίῳ δεητικωτάτας ἐπιστολάς. VI 194, 8 πρὸς ὃν (sc. Πετρώνιον) καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐγεγράφει. VI 203, 14 ἐπισχὼν τινι τῶν πρὸς ταῖς ἐπιστολαῖς ὑπέβαλε τὰς πρὸς Πετρώνιον ἀποκρίσεις. VI 194, 5 περὶ τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἀνδριάντος. VI 210, 22 αὐτὸς ἐπίδειξον ἢ διάταγμα ἢ ἐπιστολὴν ἤ τι ὁμοιότροπον. VI 202, 26 οἱ μὲν ἥκοντες ἀνέδοσαν τὰς ἐπιστολάς. VI 202, 24 κελεύει γράφεσθαι τὰς ἐπιστολάς.

ἐπιστολιμαῖος. VI 140, 1 (γράμματα).

ἐπιστομίζειν. II 113, 2 ἣν (sc. ψυχῆς φοράν) ἐ. λυσιτελές. II 114, 11 ἐ. τῆς πλεοναζούσης τὴν φορὰν ὁρμῆς. V 46, 25 ἐπιστομίζοντας τὰς ἐφ᾽ ἡδονὴν ὁρμάς. II 107, 14 οἱ ... τὰ περιττὰ τῆς εἰς ἀπληστίαν ὁρμῆς αὐτῶν ἐπιστομίζοντες. I 147, 21 ἐπιστομιεῖν τὸ πάθος. I 139, 16 (ὁ ἱερὸς λόγος) ἑκάτερον (πάθος) ἐπιστομίζει. I 111, 16 δαμάζειν τὸν ἵππον (int. τὸ πάθος) καὶ ἀφηνιάζοντα ἐ. I 147, 2 ἐπιστομιεῖ γὰρ ὁ λόγος ... τὴν ῥύμην καὶ φορὰν τοῦ πάθους. I 142, 24 ἵν᾽ οὗτος ἡνιόχου τρόπον ἐπιστομίζῃ τὴν ἐπὶ πλέον αὐτῶν (sc. παθῶν) φοράν. I 141, 15 (ὁ Ἀαρὼν) θεραπεύει καὶ ἐπιστομίζει (τὸν θυμὸν) τὸ μὲν πρῶτον λόγῳ. III 1, 10 ἐπιστομίζουσι γὰρ ὡς αἱ σφοδραὶ λῦπαι. V 31, 24 ἐ. τὴν τινων εὐγένειαν. IV 283, 9 ᾧ μόνῳ τοὺς φιλοθέους ἐπιστομίζουσι. I 263, 19 ἐπιστομίζων ... τὸν ... δρόμον γλώττης. — II 237, 7 εἰ μὴ πρὸς μόνου τοῦ καὶ τὸν λόγον αὐτὸν ἔχοντος ὑπήκοον ἐπιστομισθείη.

ἐπισυρμός. IV 248, 6 γλώττης.

ἐπισφαλής. V 343, 8 (νόσοι). II 71, 6 ἐπισφαλῶς.

ἐπισφίγγειν. I 136, 22 cf. 13 τοὺς δὲ τῶν κακῶν (θησαυροὺς) ἐπισφίγγει (ὁ θεός). III 285, 11 τὰς ὀδύνας ἐπέσφιγξε.

ἐπισφραγίζεσθαι. V 276, 15 αἷς (sc. ψυχαῖς) καὶ τὴν πρὸς τὸ μέλλον ἁγνείαν ἐπισφραγιεῖσθε. IV 106, 13 „ἐπεσφράγισθε" εἶπε „καὶ τὰς προτέρας καθ᾽ αὐτῶν αἰτίας". V 244, 19 προσεπιψηφιεῖται δὲ τὴν αἵρεσιν ἐπισφραγιζόμενος καὶ ὁ ... θεός. V 142, 13 αἱ δ᾽ ἐκ λόγου πίστεις ἔτι μᾶλλον ἐπισφραγιοῦνται τὴν ἀλήθειαν. V 129, 13 ἀφέσεως ἱερὸν ἀριθμὸν ἐπισφραγιζομένης μονάδος. V 233, 4 ᾧ τὰ γένη τῶν καθαρῶν ζῴων ἐπισφραγίζεται. VI 124, 2 εὐθὺς δὲ ταύτας (sc. γνώμας) ἐπισφραγιζόμενοι. VI 200, 8 ἐπισφραγιζόμενοι τὰ ἡμέτερα ἔθη. V 361, 1 ἐπισφραγιζόμενος τὰς εὐεργεσίας φησίν. II 274, 22 ἐπισφραγιζόμενος τὰ τῶν εὐεργεσιῶν φησιν. V 89, 1 ᾧ (sc. ὅρκῳ) τὰ καλὰ καὶ δίκαια ἐπισφραγίζεται. V 139, 4 ἑπτὰ δὲ ἡμέραις ὀγδόην ἐπισφραγίζεται καλέσας „ἐξόδιον" αὐτήν. V 89, 24 ὅρκοις ἐπισφραγίζονται τὴν χρῆσιν. — I 265, 8 ὁ παῖς ἐπισφραγιζόμενος τὸ μὴ δύνασθαι καταλαβεῖν τὸν ἀειδῆ καὶ προσομιλοῦντα ἀοράτως φησίν.

ἐπίταγμα. I 130, 11 ὁ ... τύραννος νοῦς ἐπιτάγματα ἐπιτάττει τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι. I 125, 18 (τὴν αἴσθησιν) οὐχ ὑπείκουσαν τοῖς τῆς ἐμῆς διανοίας ἐπιτάγμασιν. I 197, 15 (ἡ ψυχὴ) ἐπιτάγματα ἐπιτάττει. VI 6, 10 ὅσα οἱ ψυχῆς παρανομώτατοι ἄρχοντες ἐπιτάττουσι. III 246, 7 ὁ ἱερὸς λόγος ... ἐξ ἐπιτάγματος παραγγέλλει. III 192, 6 τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ παιδείας. II 181, 21 τοῦ πατρός (int. ὀρθοῦ λόγου). II 246, 26 Ἰσραὴλ ... ἐπιταγμάτων βαρυτάτων ἀνέχεται. VI 10, 22 πατρὸς μὲν ἢ μητρός. I 58, 19 τὴν ἀπὸ τοῦ συνόντος ἀνδρὸς δεσποτείαν, οὐ τοῖς ἐπιτάγμασι πειθαρχεῖν ἀναγκαῖον. VI 34, 14 Εὐρυσθέως. III 200, 24 ἀρετὴν ... ἐπιτάγματα οὐχ ἡδέα πολλάκις ἐπιτάττουσαν. III 109, 1 ἅττ᾽ ἂν ὁ σωφροσύνης ἐραστὴς ἐπικελεύσῃ. II 271, 14 ἅττ᾽ ἂν αἱ ἀνηλεεῖς προστάττωσιν ἐπι-

θυμίαι. V 152, 8 τοῖς ἐπιτάγμασιν αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) ὑπείκει. VI 199, 11 ἀποθανόντων τὸ ἐ. γενέσθω. VI 30, 7 ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν τῷ κτησαμένῳ. V 372, 15 ἐβάρυναν μὲν ἀνθρώπους ἀσθενεστέρους οἱ δυνατώτεροι συνεχέσι καὶ ἀδιαστάτοις ἐπιτάγμασιν. V 103, 8 μὴ . . . τοῖς ἐπιτάγμασιν ἀπαγορεύωσιν. V 368, 18 πικρῶν μὲν ἐπιταγμάτων ὑπηρεσίας ἀναδέξονται τοῖς σώμασι. V 199, 18 χεῖρες . . . πειθαρχοῦσαι τοῖς ἡμετέροις ἐπιτάγμασιν. III 278, 24 οὓς ἐβιάζετο ὁρῶν εἴκοντας τοῖς ἐπιτάγμασι. III 217, 7 καὶ οὔπω σοι μεῖζον ἐ. ἐπιτάττω. III 196, 2 σὺ δὲ τοιαῦτα ἐπιτάγματα ἐπιτάξεις υἱεῖ τῷ σεαυτοῦ; III 201, 8 κατ' ἐπιτάγματα ἢ παραινέσεις ὑφηγητῶν. V 108, 15 τῶν ἐπὶ δούλοις σφοδρῶν καὶ δυσυπομονήτων ἐπιταγμάτων. V 109, 7. 195, 19 (δεσποτικά). V 205, 4 βαρυτέροις τῆς δυνάμεως ἐπιτάγμασιν.

ἐπίτασις. III 36, 10 ἡ τοῦ θεοῦ τέχνη . . . οὔτε ἐπίτασιν οὔτε ἄνεσιν δεχομένη. VI 86, 10 πρὸς τὸ βέλτιον (opp. ἄνεσις πρὸς τὸ χεῖρον). V 110, 17 ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει. II 90, 14 εἰς ἐπίτασιν — πρὸς ἄνεσιν. III 206, 15 coni. παραυξήσεις. V 319, 17 τῆς ἀλαζονείας. III 141, 17 σφοδρότητος. III 187, 14 κατ' ἐπίτασιν.

ἐπιτείνειν. IV 276, 8 ἡ (sc. λογικὴ ψυχή) τὸν ἀέρα σχηματίσασα καὶ ἐπιτείνασα. II 61, 12 μήτε ἐπιτεῖναι . . . μήτε ἀνεῖναι μαλθάξαντα τὴν ἀρετῶν καὶ τῶν φύσει καλῶν ἁρμονίαν. II 205, 24 ἡ (ἰατρικὴ ἐπιστήμη) . . . τὸ μὲν γὰρ ἔλαττον χαλᾷ, τὸ δὲ πλέον ἐπιτείνει τὰς δυνάμεις. II 3, 15 καὶ ἐπιτείνων οὐκ ἀνήσει τὸν πόθον. I 136, 28 Μωυσῆς δὲ καὶ ἐπιτείνων τὸ τοῦ θεοῦ φιλόδωρον. IV 126, 1 ἐπέτεινε τὴν φρόνησιν.

ἐπιτείνεσθαι. V 162, 18 ἔρως οὐ μετρίως ἐπιτείνεται. IV 302, 9 τὸν ἀνήνυτον καὶ ἀδιεξίτητον ἐ. τοῦ καταλαβεῖν ἵμερον. I 160, 12 σφοδρὰ καὶ ἐπιτεταμένη λύπη. I 154, 3 χαλᾶται γὰρ τότε τὸ αἰσθητικὸν ὄργανον, ὥσπερ ἐν ταῖς ἐγρηγόρσεσιν ἐπιτείνεται. II 193, 4 (τὸ ψυχῆς ὄργανον) θράσει σφόδρα ἐπιτεινόμενον. I 200, 18 ὄργανα γὰρ ἡμεῖς . . . ἐπιτεινόμενα καὶ ἀνιέμενα. III 288, 11 τοῦ Φαραω κατὰ τὰς ἀνέσεις ἐπιτεινομένου τὸν . . . λογισμόν.

ἐπιτειχίζειν. IV 245, 13 Αἰγύπτιοι γῆν ἐπετείχισαν οὐρανῷ. III 302, 23 ἄλογον πάθος ἐπιτειχίζοντες ἡγεμόνι λογισμῷ. II 239, 26 ἐπιτειχίζων ψυχῇ βαρεῖς γείτονας. II 104, 19 ὁ τὴν ἀκρόπολιν ἐπιτετειχικὼς ἑκάστῳ θηριωδέστατος νοῦς. I 27, 13 οἱ ἄλογοι ἡδοναὶ ψυχῆς . . . λαγνείαν ἐπιτειχίσασαι.

ἐπιτειχισμός. V 341, 12 ὁ γόης, ὁ τὰ ἄψυχα θεοπλαστῶν, ὁ μέγας καὶ δυσάλωτος ἐ. II 246, 12 ὁ τῆς ψυχῆς. III 266, 9 κατὰ τῆς ψυχῆς βαρύς. IV 49, 12 τῶν ἐναντίων δοξῶν. V 42, 12 ἐξ ἀκολασίας καὶ πλεονεξίας.

ἐπιτελεῖν. II 195, 10 τὰς ἀοράτους ἐπιτελέσοντα τελετάς. III 251, 15 ὁ τὰς πατρίους εὐχὰς καὶ θυσίας ἐπιτελῶν. — III 223, 26 ὅσα ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας ἀοράτως ἐπιτελεῖται. I 20, 8 (ἃ θεσμοῖς καὶ νόμοις) συμβαίνει πάντῃ τε καὶ πάντως ἐπιτελεῖσθαι. III 145, 10 αἷς (sc. αἰτίαις) τἀναγκαιότατα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων ἐπιτελεῖται. I 173, 16 καθῆκον ἔργον οὐ δεόντως ἐπιτελεῖται.

ἐπιτέλλειν. I 41, 1 ἡνίκα δ' ἂν μέλλωσιν (πλειάδες) ἐ. . . . καὶ ἐπιτείλασαι χαίροντας γεωπόνους . . . ἐγείρουσιν. II 163, 19 (ὁ ὀπωρινὸς ἀστήρ), ὅτι τῆς ὀπώρας ἄρτι ἡβώσης ἐπιτέλλει.

ἐπιτέμνειν. III 31, 12.

ἐπιτέχνησις. II 89, 11. 265, 2.

ἐπιτιμᾶν. III 280, 26 τίνα ἕξει λόγον τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἐ. IV 76, 21 ἐπιτιμάτω καὶ γονεῦσι καὶ ἐπιτρόποις καὶ διδασκάλοις. V 91, 10 οἷς ὁ ἱερὸς λόγος . . . οὐ μετρίως ἐπιτιμᾷ καὶ ὀνειδίζει. III 280, 17 ἐπιτιμᾷ τῷ τοιούτῳ τιθασῶς ὁ πατὴρ (int. ὁ ὀρθὸς λόγος). IV 76, 19 ἐπιτιμῶν, νουθετῶν, σωφρονίζων.

ἐπιτιμία. VI 134, 20 ἔστι καὶ ἐν ἀτιμίᾳ βραχύ τι τῶν εἰς ἐπιτιμίαν εὑρεῖν. III 7, 22 σὺ ἡ ἐ., ἡ παρρησία, ὁ μέγας . . . πλοῦτος. V 25, 21 αὕτη (sc. προαίρεσις) δὲ πρὸς μὲν τὰ ἄλλα ἐπιτιμίαν ἐχέτω. V 171, 13 ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐπιτιμίας.

ἐπιτίμιος. V 200, 18 τοὺς ἀνόμοια τοῖς ἀδικήμασι τάττοντας ἐπιτίμια. III 98, 14 (ἀρετὴ) ἐξ ἑαυτῆς. VI 151, 12 αὐτοῖς ἐπιτιμίοις οὖσι κατοίκοις. — V 210, 4 τὸ . . . ἐπιτίμιον. II 224, 16 ἐπιτίμιον ὁρίζειν. IV 307, 6 μηδὲν ὁρίσας ἐπιτίμιον. III 100, 17 ὅπου μὲν ἐπιτίμιον ἄδηλον ἐπ' ἀδήλῳ πράγματι. V 337, 2 τὰ . . . τοῖς πονηροῖς ἐπιτίμια. V 212, 2 τὴν ποσότητα τῶν ἐπιτιμίων ἴσην ὥρισεν. V 336, 10 ἐπιτίμια καὶ γέρα. V 216, 21 ἐκτινέτωσαν ἐπιτίμια διπλᾶ. III 199, 3 τὴν μὲν γνώμην ἐγκλημάτων καὶ ἐπιτιμίων. V 92, 3 τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ἔνοχος ἔστω.

ἐπιτολή. I 19, 8 (ἀστέρων). I 40, 22 (πλειάδων).

ἐπιτομή. VI 188, 26.

ἐπιτραγῳδεῖν. IV 157, 6 οὐδὲν ἐπιτραγῳδῶν πρὸς σεμνότερον ὄγκον. III 304, 29 ἐπιτραγῳδοῦντες γοῦν καὶ ἐπικομπάζοντες. VI 113, 2 τῶν ἐπιτραγῳδουμένων θεοῖς μύθων.

ἐπίτριτος. IV 227, 9. 273, 10. 15 (λόγος).

ἐπιτροπεύειν. VI 98, 18 πάντων οἷα γνήσιος πατὴρ ἐπιτροπεύει (ὁ θεός). IV 293, 7 θεὸν ... τῶν ὅλων ἐπιτροπεύοντα. IV 18, 18 οὐ γὰρ ... ὁ δὲ κόσμος ... βασιλέως ἀμοιρεῖ τοῦ συνέχοντος καὶ ἐνδίκως ἐπιτροπεύοντος. II 218, 4 τῆς κατὰ ψυχὴν ἀλόγου φύσεως ἄρχειν τε καὶ ἐ. — II 62, 20 τὸν ἐπίτροπον τῶν ἐπιτροπευομένων ἐπιστήμονα εἶναι δεῖ.

ἐπιτροπή. V 285, 2 ὁ δὲ τῆς ὑμετέρας ἐπιτροπῆς διάδοχος. II 269, 9 ἐπιμέλειάν τε καὶ ἐπιτροπὴν ἀνημμένος ἁπάντων. VI 210, 25 μὴ ... καὶ τῆς ἄλλης αὐτὸν ἐπιτροπῆς ἐξελέγξωσι τὰς δωροδοκίας. VI 198, 16 παρ' οὗ διεδέξω τὴν ἐπιτροπήν. II 40, 3 ἐπιτροπὴν οἰκίας, πόλεως προστασίαν.

ἐπίτροπος. III 265, 22 (Ἰωσὴφ) Αἰγύπτου. IV 146, 13 (Αἰγύπτου) Μωυσῆς. VI 150, 2 Αἰγύπτου (Φλάκκος). VI 120, 13 τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς χώρας. VI 219, 19 δυεῖν κήπων ... τοῦ τε Μαικήνα καὶ Λαμία. VI 148, 7 Λιβύης. VI 216, 8 τῆς Συρίας. — II 63, 1 ὁ δὲ θεὸς ... ἐ. τῶν ἐν οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. III 96, 10 ὁ τῶν ὅλων. II 15, 18 ὁ προστάτης ἢ ἐ. ἢ πατὴρ ... ὁ ὀρθὸς λόγος. II 80, 17 ὁ δὲ ἐ. καὶ φύλαξ καὶ ταμίας τούτων, ὁ ἡγεμὼν τοῦ δεσμωτηρίου. II 85, 1 ὁ γὰρ ἐ. ἢ πατὴρ ἢ διδάσκαλος ἢ ὅ τι ποτὲ χρὴ καλεῖν τὸν ἱερέα. II 62, 20 τὸν ἐπίτροπον τῶν ἐπιτροπευομένων ἐπιστήμονά εἶναι δεῖ. VI 159, 15 ὑπὸ ἐπιτρόπῳ τάττεσθαι νομεῖ τινι καὶ ἀγελάρχῃ τῆς ἡμερωτέρας ἀγέλης. V 225, 11 ὁ δὲ δικαστὴς ἐ. τῆς κρίσεως. V 284, 14 τὸ ἔθνος ἐπιτρόπῳ χρῆσθαι τὰ πάντα ἀρίστῳ. — III 228, 2 ὀρφανῶν παίδων ἐπίτροποι κακοί. VI 10, 15 οἰκιῶν καὶ κτημάτων καὶ μεγάλων οὐσιῶν. VI 210, 6 τῶν ὑπάρχων. VI 128, 10. 180, 1 τῆς χώρας. VI 211, 16 ἐν οἰκίᾳ τῶν ἐπιτρόπων. VI 212, 17 τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐπικρατειῶν. VI 160, 14. 18 (coni. διδάσκαλοι, παιδαγωγοί). V 168, 22 πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἢ ἐπιτρόπους ἢ ἄλλους κυρίους. I 291, 15 οὓς ὀρφανίας ἔλεος ἐπιτρόπους εἴωθε χειροτονεῖν.

ἐπιτυχία. V 195, 11.

ἐπιφαίνεσθαι. IV 115, 7 κοιμωμένῳ νύκτωρ ἐπιφανείς (ὁ θεός). III 254, 12 ταῖς ... ψυχαῖς εἰκὸς αὐτὸν (sc. θεόν) οἷός ἐστιν ἐ. III 157, 7 ὅταν ἐπιφαίνηται ψυχῇ (ὁ θεός). III 253, 21 θεὸν ἐ. καὶ ἐνομιλεῖν αὐτῇ (sc. ψυχῇ). III 159, 15 ἐπιλάμποντος καὶ ἐπιφαινομένου τοῦ παντὸς αἰτίου. IV 33, 16 ἑκατέρα (δύναμις θεοῦ) ... ἐπιφαίνεται τῇ Σοδομιτῶν γῇ. III 220, 11 ἐξαπιναίως ὁ θεῖος λόγος ἐπιφαινόμενος. IV 33, 7 τῶν τριῶν ὡς ἀνδρῶν ἐπιφανέντων τῷ σοφῷ. I 218, 9 (ἡ ἀρετὴ) παρελθοῦσα ἐξαίφνης ἐπιφαίνεται. IV 83, 14 χαρακτῆρες γὰρ ἐπιφαίνονταί τινες τῷ σώματι. I 29, 4 (ἄνθρωπος) ἐξαπιναίως τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἐπιφανείς. V 16, 15 ἀλλά τις ἐπιφανεὶς ἐξαπιναίως προφήτης θεοφόρητος. IV 38, 13 περὶ ... τῆς ἐπιφανείσης ὄψεως.

ἐπιφάνεια. III 102, 22 ὃ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει. I 35, 15. III 102, 19. IV 227, 7. 274, 5. 10 (coni. σημεῖον, γραμμή, στερεόν). III 245, 6 coni. σημεῖα δὲ καὶ γραμμαί. IV 274, 6 τὸ δ' ἐπὶ δύο ὂ ἀστατὸν ἐ., ῥυείσης ἐπὶ πλάτος γραμμῆς. I 16, 6 sq. ἢ τέτακται κατὰ τριάδα. IV 223, 7 (γεωμετρική). II 26, 10 ταῦτα ... τὰς ἐκτὸς ἐπιφανείας μόνον ὁρᾷ. I 98, 1 τείνων αὐτὴν (sc. αἴσθησιν) ἄχρι σαρκὸς καὶ τῆς ὅλης ἐπιφανείας. II 64, 5 (πνεῦμα) ψαῦσαν δὲ ἄκρας ἐπιφανείας ἀνακάμπτει πάλιν. III 150, 3 τὸ ἁφῆς (πνεῦμα τείνοντος) εἰς σύμπασαν τὴν ἐπιφάνειαν. III 209, 13 ἡ ἀπλανὴς καὶ ἐξωτάτω σφαῖρα. IV 144, 22 οὐ γὰρ μόνον λυμαίνεται τὴν ἐπιφάνειαν. IV 260, 15 τοῦ πελάγους. V 269, 13 τῶν ὁρατῶν. VI 221, 1 ἡ (sc. φρίκη) καὶ μέχρι τῆς ἐπιφανείας ἀνεχύθη. — V 122, 2 αὕτη (sc. ἑβδομάς) κατάρχῃ πᾶσιν ἐπιφανείας καὶ σεμνότητος. VI 215, 19 ταῖς αὐτοκρατορικαῖς ἐπιφανείαις. IV 87, 7 τῶν διαδόχων. IV 120, 4 ὀνειδῶν. III 282, 1 ὡς μηδ' ἐπιφάνειαν ἄκραν νυχθῆναι.

ἐπιφανής. III 265, 26 (ἀγχόνη). II 300, 7 αἶσχος. V 129, 6 (ἀπαρχή). VI 135, 4 γενέθλιοι. VI 3, 15 ὧν οὐ γονεῖς μόνον ... ἐπιφανέστατοι γεγόνασι. III 253, 14 ἡμᾶς ... ἐπιφανεῖς καὶ λαμπροὺς ἐποίησεν. III 229, 5 (θεός). VI 183, 21. 191, 5 (νεώς). IV 98, 5 ὄνειδος. VI 135, 5 (Σεβαστοί). — III 116, 25 τῷ ἐπιφανεῖ καταχρήσεται. VI 153, 7 cf. III 238, 5 (οἱ ἐπιφανέστατοι).

ἐπιφθέγγεσθαι. IV 79, 19 ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις αὐτοὺς καὶ μετανοοῦσι καὶ τοιαῦτ' ἐπιφθεγγομένοις.

ἐπίφθονος. IV 105, 3 πρᾶγμα (ἀπειροκαλία).

ἐπιφοιτᾶν. I 51, 14 (ἄνθρωπος) τόπους ἀμείβων καὶ ἄλλοτε ἄλλοις ἐπιφοιτῶν. I 43, 8 (ἑβδομάς) ταῖς ἀρίσταις τῶν ἐπιστημῶν ἐπιπεφοίτηκε. III 54, 17 cf. 81 τὰ γοῦν πολέμια τῆς ψυχῆς ἐννοήματα ἐπιποτώμενα καὶ ἐπιφοιτῶντα. III 54, 7 ἐπιφοιτῶσι δ' ἔννοιαι μυρίαι. I 41, 14 (ὁ τῆς ἑβδομάδος λόγος) πρὸς ἡμᾶς τοῖς

θνητοῖς γένεσιν ἐπιφοιτήσας. III 230, 20 τὸν (ὀρθὸν λόγον) δὲ ἐπιφοιτῶντα ἔξωθεν. I 45, 14 μὴ παραδυομένης νοτίδος διὰ τῶν ἀραιωμάτων πολυσχιδῶς ἐπιφοιτώσης. IV 184, 15 θεία τις ὄψις, ἣν τὸ μὲν ζῷον ἐπιφοιτῶσαν ἐκ πολλοῦ θεασάμενον ὑπέπτηξεν. IV 185, 20 προφητικοῦ πνεύματος ἐπιφοιτήσαντος. II 46, 17 τὸ Μωυσέως πνεῦμα, ὃ ἐπιφοιτᾷ τοῖς ἑβδομήκοντα πρεσβυτέροις. IV 162, 3 καταπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ εἰωθότος ἐ. αὐτῷ πνεύματος. V 220, 1 ἐπιπεφοιτηκότος ... τοῦ θείου πνεύματος. III 4, 2 τῶν ἔξωθεν ἐπιφοιτώντων ... πραγμάτων. I 11, 18 τὸ σύμπαν ὕδωρ ... διὰ πάντων αὐτῆς (sc. γῆς) ἐπεφοιτήκει τῶν μερῶν. — III 293, 3 μηδὲν λυμαίνεται τῶν ἐξαπιναίως εἰωθότων ἀπροοράτως ἐ. V 112, 1 ταῖς τῶν εὐπόρων οἰκίαις ἐ.

ἐπιφράττειν. I 95, 31 τὰ ὦτα ἐπιφράττομεν. II 305, 23 τὰ ὦτα ἐπιφράττουσι. I 254, 22 νεωτέρων ὦτα ἐπιφράξαντας. I 180, 14 ἀκοὰς ἐπιφραξάτωσαν. II 116, 17 ἵν' ἐξ ἐνέδρας ἐπιθέμενος τὴν ἐθάδα ἡδονὴν ... ἐπιφράξῃ. II 93, 14 ὁ μὲν οὖν γήινος Ἐδὼμ τὴν οὐράνιον καὶ βασιλικὴν ἀρετῆς ὁδὸν ἐ. ἀξιοῖ.

ἐπιφροσύνη. I 272, 10 μηδὲ τὴν ἀρετὴν ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης ἱκανὴν ἐξ ἑαυτῆς ὠφελεῖν εἶναι. II 129, 17. 219, 7. 292, 9. III 138, 15. IV 139, 18 θεοῦ. IV 52, 4. 69, 16. 201, 8. 207, 11 οὐκ ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης. IV 236, 15 οὐδὲν ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης ἐπετελεῖτο. II 302, 1. III 263, 14. IV 5, 8 ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης IV 151, 10 ἐκ θείας ἐπιφροσύνης. III 63, 14. IV 171, 5. 213, 17. 266, 3 ἐπιφροσύνῃ θείᾳ. IV 262, 9 ἐπιφροσύναις θείαις.

ἐπίφυσις. III 269, 9 ὃς τὴν βλαβερὰν ἐπίφυσιν αὐταῖς ῥίζαις ἀπέκοψε. III 227, 18 τὰς πρώτας ἐπιφύσεις ἐκθλίβουσιν. II 96, 10 τὰ δ' ἐσταλμένα καὶ πεπιλημένα ἐπιφύσεων ἐκτάσεσι μηκύνειν.

ἐπιφωνεῖν. I 158, 4 ἐπιφωνῆσαι τὸ τραγικὸν πρὸς τὴν ἀλγηδόνα οὕτως. I 231, 8 (οἱ μάταιοι) γελῶσι καὶ χλευάζουσιν ἐπιφωνοῦντες.

ἐπιχαιρεκακία. V 300, 5.

ἐπιχαιρέκακος. I 215, 17 (φιλήδονος).

ἐπιχαράττειν. I 87, 21.

ἐπιχειλής. III 69, 13 αἱ ἁμαρτίαι.

ἐπιχειρεῖν. II 31, 12 ὁ δ' αὖ διδάσκειν ἐπιχειρῶν οἷά τις ἰατρὸς ἀγαθός. I 288, 13 ἐπειδάν τις ... ἐπιχειρῇ γνώμην εἰσηγεῖσθαι. I 41, 10 τοῦ σώματος εἴ τις ἐξετάζειν ἐπιχειρήσειε τὰ ... μέρη. II 58, 8 εὔχεσθαι δὲ καὶ θύειν ἐ. I 155, 20 (ἡ ἡδονὴ) τοῦ δὲ σοφοῦ λύειν καὶ ἀναιρεῖν ἐπιχειρεῖ τὴν ἔνστασιν. II 86, 20. 25 οὐ τὴν ὁδὸν λυμαίνεσθαί τε καὶ φθείρειν ἐπιχειρεῖ. II 31, 7 ὅσοι τῶν διδασκάλων ... ἐπιχειροῦσι ποιεῖσθαι τὰς ὑφηγήσεις. I 93, 17 ἔστ' ἂν ἐπιχειρῇ πλάττειν τὴν γυναῖκα. III 281, 11 προσκυνεῖν ἐπιχειρήσωμεν.

ἐπιχείρημα. II 174, 18 τὰ κατὰ ἀρετῆς III 304, 4 ἐπ' ἄλλοις ἄλλα συνθέντες ἐπιχειρήματα.

ἐπιχειρονομεῖν. II 91, 25 ἐπινεανιευόμενος καὶ ἐπιχειρονομῶν ἄρχεται περὶ τῶν ἰδίων κακῶν ... φιλοσοφεῖν. V 259, 17 ἐπινεανιευόμενοι καὶ ἐπιχειρονομοῦντες.

ἐπιχλευάζειν. I 261, 6 οἱ φιλήδονοι διασύροντες καὶ ἐπιχλευάζοντες. I 276, 9 λεγέτω δή τις κατακερτομῶν αὐτὸν κἀπιχλευάζων. V 375, 19. VI 178, 7 κατακερτομοῦντες καὶ ἐπιχλευάζοντες. II 256, 6 ἴσως γὰρ ἄν τις εἴποι τῶν οὐκ εὐαγῶν ἐπιχλευάζων ἅμα. III 306, 15 καίτοι τινὲς ἴσως ἐπιχλευάζοντες ἐροῦσι.

ἐπιχώριος. II 311, 15 (τὰ ἐπιχώρια).

ἐπιψάλλειν. II 61, 14 αὐτὴν (sc. τὴν ψυχὴν) φυλάξαντα κροτεῖν καὶ ἐ. ἐμμελῶς. III 213, 1 ἵνα οἱ ... ὕμνοι μουσικῶς ἐπιψάλλωνται.

ἐπιψεκάζειν. I 67, 16 (νοῦς) ἄπρακτος γὰρ αὐτὸς ἐξ ἑαυτοῦ μὴ ὥσπερ ὕοντος καὶ ἐπιψεκάζοντος. III 139, 8 τὴν αἰθέριον σοφίαν ὁ θεὸς ταῖς εὐφυέσι ... ἐπιψεκάζει διανοίαις.

ἐπιψεύδεσθαι. IV 266, 2 χαρισαμένου τὴν ἱερωσύνην καὶ ἐπιψευσαμένου τὰ περὶ τὴν αἵρεσιν αὐτῶν. I 126, 20 (ἡδονὴ) ἐπιψεύδεται τέχνῃ τὸ ἀλυσιτελές. V 183, 17 οὐδ' ἐπιψεύσασθαι κατηγορίαν. V 220, 20 μαντικὴν μὲν ἐπεψευσμένην τεχνάζοντες. V 307, 3 ἐπέψευσται καὶ τοὔνομα. VI 151, 6 οὐδ' ἐπιψεύδονται τὴν ἐκ σοῦ πρόνοιαν. IV 241, 6 τοὺς μὲν χρησμοὺς ἐπιψευσαμένου, ποιησαμένου δὲ τὴν αἵρεσιν.

ἐπόγδοος. V 136, 9 (λόγος).

ἐποικοδομεῖσθαι. II 48, 4 ᾧ τῶν εἰρημένων ἕκαστον ἐποικοδομεῖται. I 194, 22 ἀρεταὶ δὲ μετὰ καλῶν πράξεων ἐποικοδομείσθωσαν αὐτῷ (sc. οἴκῳ τῷ τῆς ψυχῆς).

ἐπομβρεῖν. II 274, 31 διὰ τὴν πληθὺν τῶν ὑομένων καὶ ἀδιαστάτως ἐπομβρούντων (αὐτοματιζομένων ἀγαθῶν). I 67, 13 ἐὰν γὰρ μὴ ἐπομβρήσῃ ταῖς αἰσθήσεσι τὰς ἀντιλήψεις τῶν ὑποκειμένων ὁ θεός. II 253, 13 ὅτι ὁ θεὸς τῷ μὲν τὰς ἐννοίας τῇ δὲ τὰς ἀντιλήψεις ἐπομβρεῖ. II 89, 8 οἷς δὲ ὁ θεὸς ἐπινίφει καὶ ἐπομβρεῖ τὰς ἀγαθῶν πηγὰς ἄνωθεν. VI 159, 21

ἀγαθῶν πηγὰς νέας ἐπομβρήσειν. II 29, 22 ὃς ὅλας ἐπομβρήσει σοι τὰς τοῦ καλοῦ πηγάς.

ἐπομβρία. I 163, 29 φλὸξ ἢ ζάλη ἢ ἐπομβρίαι συνεχεῖς διέφθειραν πάντα. VI 108, 21 ταῖς ἐπομβρίαις ἀπὸ περάτων ἐπὶ πέρατα πᾶσ' ἂν λεωφόρος ἐγεγένητο (ἡ γῆ). V 44, 26 φθοραὶ . . ., αἱ μὲν ἐπομβρίαις αἱ δ' αὐχμοῖς. V 23, 11 αὐχμοὺς καὶ ἐπομβρίας. IV 183, 9 προεῖπε γὰρ τοῖς μὲν ἐπομβρίας θέρους ἀκμάζοντος.

ἐπονείδιστος. V 68, 1 (βίος). V 337, 13 (ἧττα). V 363, 10 (φυγή).

ἔπος. VI 68, 4 μέτρα γὰρ καὶ μέλη . . . πολλὰ ἐπῶν τριμέτρων. I 4, 7. 31, 2. 38, 11. 196, 24. 275, 7. 295, 23. II 6, 16. 79, 1 etc. ὡς ἔ. εἰπεῖν.

ἐπουράνιος. I 150, 4 μὴ τοῖς γηίνοις ἀλλὰ τοῖς ἐπουρανίοις ἐπιστήμαις. — II 54, 5 τὰ μετέωρα καὶ ἐπουράνια. V 269, 18 (φρόνησις) τῶν ἐπουρανίων ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα.

ἐποχεῖσθαι. II 46, 8 ὁ ῥέων ἀὴρ ἀπὸ γῆς, τρίτον στοιχεῖον ἐποχούμενον ὕδατι. II 109, 1 cf. 21. 23. ἄνθρωπον ἐποχούμενον ἐποχουμένου χρεμετιστικῷ ζῴῳ μακρῷ διαφέρειν ἡγεῖται. I 178, 9 (ἕκαστος τῶν μὴ κεκαθαρμένων) γεγηθὼς ἐπιβέβηκε καὶ ἐποχεῖται. II 111, 1 πασῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ⟨κακιῶν⟩ ἐποχουμένων ὥσπερ ἵπποις ἑκάστοις λογισμῶν. I 111, 5 τὰ τέσσαρα πάθη καὶ τὸν ἐποχούμενον αὐτοῖς ἄθλιον νοῦν. II 192, 7 τὸν ἐποχούμενον νοῦν ταῖς τοῦ τετράποδος . . . πάθους ἀλόγοις ὁρμαῖς. II 280, 13 τὸν ἐποχούμενον αὐτῷ (sc. πάθει) φιλοπαθῆ νοῦν. II 117, 5 τὸν ἡμέτερον ἐποχεῖσθαι νοῦν. III 68, 20 πρεσβύτερον ἄλλο ἐποχούμενον τοῖς ὅλοις. — II 110, 23 τοὺς δὴ τοιούτους ἵππους καὶ τοὺς ἐποχουμένους ἄνευ τέχνης αὐτοῖς.

ἐποχή. III 138, 18 ἄριστον ἱερεῖον.

ἔποχος. III 272, 14 (coni. ἡνίοχος). I 30, 12 (ἵππος) δέχεται τὸν ἔποχον. I 176, 1 τὰς ἡνίας ἐπίστευσε τῶν ἐπόχων οὐδενί. II 113, 26 οἱ τὸν ἀναβάτην νοῦν ἔποχον ἀποφαίνοντες. III 23, 7 τοῦ οὐρανοῦ. I 175, 20 καθάπερ ἔποχον ἐν ὀχήματι ἀστέρα ἐν οἰκείῳ κύκλῳ θείς.

ἑπτά. I 296, 6 sqq. 297, 2 τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἰς ἑ. διανέμεται μοίρας. I 64, 7 ἀποκρίσεις. I 35, 2 ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς γεννᾷ τὸν ὀκτὼ καὶ εἴκοσι. I 34, 9 ὁ ἑ. οὔτε γεννᾶν πέφυκε οὔτε γεννᾶσθαι. III 181, 3 τὰ ἀξιέραστα τίκτουσα, τὸν ἀριθμὸν ἑ. I 43, 18 καλέσαι τὸν ἀριθμὸν ἑ. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν σεβασμοῦ. I 175, 10 (ἀστέρες). I 63, 8 ἄρκτος ἑ. ἄστροις συμπληροῦται. I 40, 14 (ἄρκτος) ἐξ ἑ. ἀστέρων συνέστηκεν. VI 63, 10 δι' ἑ. ἑβδομάδων. I 37, 10 (ἡλικίαι). I 103, 15 „ἑ. ἡμέρας". I 42, 21 γυναιξὶν ἡ φορὰ τῶν καταμηνίων εἰς ἑ. . . . ἡμέρας χορηγεῖται. I 35, 7. 9 αὔξεται (ἡ σελήνη) . . . ἡμέραις ἑ. V 304, 11 ἑ. γοῦν τὰς πρώτας ἡμέρας γαλακτοτροφῆσαι. I 41, 24 κεφαλὴ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ἑπτὰ χρῆται. I 42, 9 κινήσεις. I 64, 1 σώματος ἑ. κινήσεις. I 39, 18. 175, 19 (κύκλοι). I 41, 20 (τοῦ σώματος τὰ τ' ἐκτὸς καὶ ἐντὸς μέρη). I 43, 1 τὰ κατὰ γαστρὸς βρέφη μησὶν ἑ. τελειογονεῖσθαι. I 31, 18 (μονάδες). I 42, 5 τὰ ὁρώμενα. I 63, 6. IV 225, 4. 292, 23 (πλάνητες). I 64, 3 σπλάγχνα. I 175, 6 αἱ δ' ἐντὸς (σφαῖραι). I 40, 1 (πλάνητες) ἑ. διακοσμοῦνται τάξεσι. I 64, 16 τάς τε τῶν φθόγγων τάσεις ἑ. εἶναι. II 101, 5 φύσεις. I 42, 7 (αἱ τῆς φωνῆς μεταβολαί). I 43, 12. 64, 12 (τὰ φωνήεντα). I 296, 24 ἕκαστον δὲ τῶν ἑ. (ψυχῆς μοιρῶν). — I 32, 15 συνέστηκε τὰ ἑ. ἐξ ἑνὸς καὶ δυοῖν καὶ τεττάρων ἐχόντων δύο λόγους ἁρμονικωτάτους. II 58, 20 πῶς οὖν ἑ. τετοκέναι φησίν, εἰ μή τι μονάδα ἑβδομάδι τὴν αὐτὴν φυσικώτατα νομίζει.

ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. I 32, 6.

ἑπταετία. I 63, 16. 18 ἄνθρωπον κατὰ τὴν πρώτην ἑπταετίαν γίνεσθαι . . . κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἑπταετίαν ἄκρως τελειοῦσθαι. I 63, 20 τρίτη ἑ. πέρας ἐστὶν αὐξήσεως. I 36, 1 κατὰ . . . τὴν πρώτην ἑπταετίαν ἔκφυσις ὀδόντων ἐστί. III 67, 5 τὸ βρέφος ἄχρι τῆς πρώτης ἑπταετίας . . . ψυχῆς ἀκραιφνοῦς μεμοίραται. V 210, 9 (ὁ δοῦλος) ἐντὸς ἑπταετίας ἀπαλλάττεται κοινῷ κηρύγματι.

ἑπτάκις. I 31, 17.

ἑπτακόσια. I 32, 5.

ἑπταμερής. I 63, 23 ψυχῆς . . . τὸ ἄλογον.

ἑπτάμηνος. I 63, 14 cf. 43, 2 τῶν βρεφῶν τὰ μὲν ἑπτάμηνα γόνιμα.

ἑπταχῆ. I 41, 15. 64, 5.

ἑπταφεγγής. III 50, 20 (σφαῖρα).

ἑπτάχορδος. I 43, 9. 64, 13 λύρα.

ἐπῳδή. V 178, 18 φίλτροις καὶ ἐπῳδαῖς τισιν. II 284, 20 τῶν βατράχων τὸ ὑπολειφθὲν ἐπῳδαῖς ἀνέλκουσιν ἐπὶ γῆν.

ἐπῳδός. II 111, 18 ὕμνος . . . ἐπῳδὸν ἔχων θαυμασιώτατον.

ἐπώδυνος. IV 53, 4 γῆρας. VI 197, 15 (ζωή). — I 168, 5 ἐπωδύνως.

ἐπωμίς. IV 226, 8 sqq. 228, 16. 230, 21. 231, 10. 233, 21 οὐρανοῦ σύμβολον.

ἐπωνυμία. IV 281, 12 ἀστέρων. VI 220, 9 θεῶν ἁπάντων. III 276, 29 ἀφ' ὧν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε (ὁ ζῳδιακὸς κύκλος).

VI 182, 6 Σεβαστός, οὗ διαδοχῇ γένους . . . τὴν ἐπωνυμίαν λαβών. VI 47, 10 οἷς (sc. στοιχείοις) καὶ ἐπωνυμίας ἔθεντο ἑτέρας ἕτεροι. V 238, 20 τὸ χωρίον ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοὺς πάθους τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν.

ἐπώνυμος. II 38, 10 ἧς (sc. δεκάδος) Ἀβραάμ ὁ πιστὸς ἐ. I 172, 3 τὰ ἐπώνυμα τῆς Ἄγαρ προπαιδεύματα. II 309, 5 ἧς Ἐφραίμ. I 208, 5 ἀφροσύνης . . . Ἠσαῦ. III 119, 4 ὧν Ἠσαῦ ἐ. I 208, 6 ἀσκήσεως τῶν καλῶν Ἰακώβ. II 276, 3 οὔπερ . . . ἦν Ἰακώβ. IV 45, 23 ἡ ἀρετῆς ἐ. Σάρρα. II 225, 22 Σὴμ . . . ἀγαθοῦ. II 313, 13 ὁ γὰρ ἐ. τοῦ τόπου τούτου Συχέμ. — IV 137, 14 τριῶν τῶν ἐπωνύμων ἀνδρῶν ἀρετῆς. V 133, 19 ἐπώνυμον ἑορτὴν ὀργάνου πολεμικοῦ σάλπιγγος. VI 211, 11 εἰς τὴν . . . Καισάρειαν, ἐπώνυμον τοῦ προπάππου Σεβαστήν. VI 115, 18 πόλις ἐ. τοῦ πάθους Ῥήγιον κτισθεῖσα ὠνομάσθη. VI 130, 14 πέντε μοῖραι τῆς πόλεώς εἰσιν, ἐπώνυμοι τῶν πρώτων στοιχείων. IV 61, 4 τρεῖς δὲ καὶ σοφῶν οἱ πρεσβύτατοι κατὰ Μωυσῆν ἐπώνυμοι τούτων. IV 61, 7 τὸν πολιτικὸν (βίον), οὗ πάλιν ἐπώνυμον ἕνα τῶν φυλάρχων διασυνίστησιν. VI 134, 26 οἳ καὶ γήρως καὶ τιμῆς εἰσιν ἐπώνυμοι.

ἐρᾶν. VI 63, 2 ἐ. ἀληθείας. V 149, 5 ἀληθείας ἐρῶν. VI 44, 14 ἀληθείας ἱερωτάτου κτήματος ἐρασθέντες. I 81, 4 ὁ ἄφρων νοῦς ἀνεφίκτων ἐρῶν. I 106, 15 Μωυσῆς μὲν ἀσωμάτων ἐρᾷ ἀρετῶν. II 30, 9 ἡ ἀσωμάτων ἐρῶσα. I 102, 4 Ἰακὼβ γυμνότητος ἐρᾷ ψυχικῆς. I 234, 7 (Μωυσέως) πρεσβυτέρων . . . δογμάτων εἰωθότος ἐ. V 287, 15 οἱ καλοκἀγαθίας ἐρῶντες. I 101, 10 ὅτι καλῶν ἐρᾷ. I 107, 1 καρτερίας καὶ σωφροσύνης ἐρασθεῖσαι ψυχαί. III 141, 16 ὅσοι μειζόνων ἢ κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐρῶσιν. V 111, 23 ἐρασθῆναι τῶν νόμων. III 143, 8 πολυγαμίας ἐρῶσα. II 3, 17 ἀνεφίκτου πράγματος ἐρᾷ. VI 64, 2 ἐὰν ὀψὲ τῆς προαιρέσεως ἐρασθῶσιν. I 160, 31 διὰ τὸ Σοδόμων ἐ. V 283, 9 τοῖς . . . γνησίως αὐτῆς (sc. σοφίας) ἐρῶσιν. V 162, 12 ταύρου γὰρ ἐρασθεῖσαν (Πασιφάην). V 260, 7 ἐρασθῆναι τῶν τοιούτων ὑφηγήσεων. V 279, 20 ἧς (sc. φιλανθρωπίας) ἐρασθείς. II 139, 3 (ὁ νοῦς) τῶν μεταρσίων . . . φύσεων ἀκορέστως ἐρασθείς. I 196, 22 αἱ μεταξὺ φύσεις ἀλλήλων . . . ἐρῶσι. III 131, 6 τὸ γενόμενον ἐ. τοῦ φυτεύσαντος. I 81, 5 (ὁ ἄφρων νοῦς) χρημάτων ἐρᾷ. — I 285, 9 τοῖς . . . ἐλλαμβανομένοις ὧν ἐρῶσιν. I 116, 20 τοὺς υἱοὺς . . . τῶν μὴ καθ' αὑτοὺς ἐρῶντας. II 36, 24 οἱ τραγῳδίαν τὸν βίον τύφων ἐρώντων νομίζοντες. I 58, 8 προξενοῦσι τὸν ἐρῶντα αἰσθήσεις. I 126, 26 τοὺς ἐρῶντας ἰδεῖν ἔστι πολλάκις. V 167, 5 ἡ ἐρασθεῖσα ἢ ἐρασθέντι ἐνδοῦσα. VI 62, 10 εἰς τὸν ἐρώμενον.

ἐρανίζειν. I 275, 12.

ἔρανος. II 174, 1 (coni. συμβολαί, πρὸς τὸ ἄριστον). II 175, 17 (coni. συμβολαί, λόγων πιθανότητες. II 174, 14 ἐπὶ καθαιρέσει παιδείας. II 113, 16 εἰς ἐπανόρθωσιν ἐνδείας. VI 165, 9 ἄλλοι μὲν γὰρ ἄλλων ἔρανοι. VI 165, 11 ἄρχοντι δὲ οἰκειότατος ἔ.

ἐραστής. III 271, 20. VI 193, 15 αἰδοῦς. V 15, 8. 323, 4 ἀληθείας. I 181, 14 (ἀρετῆς). V 74, 19 ἀτυφίας. IV 3, 4 ἐλπίδος. I 284, 6 ἐπιστήμης. V 76, 18. 333, 13 εὐσεβείας. II 179, 14. IV 48, 23. V 349, 12 καλοκἀγαθίας. I 128, 15 τοῦ καλοῦ. II 261, 8. III 41, 15. 119, 16. 215, 15 παιδείας. III 191, 32 πολυθεΐας. I 180, 7. 208, 12. II 288, 5. 297, 10. III 23, 12. 163, 5. 249, 12. V 42, 13. 121, 11 σοφίας. IV 49, 16 σοφίας καὶ ἀρετῆς. II 279, 10 σοφίας καὶ ἐπιστήμης. III 277, 12 σπουδῆς ἀκρίτου καὶ φιλονεικίας ἀλόγου. I 110, 2. III 109, 1 σωφροσύνης. VI 90, 5 τῆς Περιπατητικῆς . . . φιλοσοφίας. II 300, 20. III 243, 4. V 98, 8 φρονήσεως. I 253, 6 φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης. — I 58, 6 ἡδονὴ γλίχεται τυχεῖν ἐραστοῦ. IV 192, 4 τόν τ' ἐραστὴν καὶ τὴν ἑταίραν ἀναιρεῖ. I 153, 21 οὐδὲ τὴν ἑταίραν εὔνουν ἐραστῇ. IV 190, 20 πρὸς δὲ τὸν οὕτω διακείμενον ἐραστήν. — V 26, 8 εὐθὺς ἀπὸ ἐραστῶν ἱερεῦσιν ἁρμόζεσθαι. IV 270, 18 ὅσους ἐραστὰς ἔσχεν ἡ μήτηρ. V 164, 15 τοὺς δὲ ἐραστὰς ἀλείφει (ἡ πόρνη). V 80, 13 ἅπαντας τοὺς ἐραστὰς καὶ ὡμιληκότας. VI 62, 5 ἐζημίωσε καὶ τοὺς ἐραστάς.

ἐργαλεῖον. I 200, 1. III 250, 7.

ἐργάζεσθαι. I 84, 20 τὸ μὲν οὖν „ἐργάζεσθαι" ἀντὶ τοῦ πράττειν. — I 205, 12 (ὁ θεὸς) τὸ πᾶν ἐργαζόμενος. II 176, 3 τὸν γοῦν τόδε τὸ πᾶν ἐργασάμενον δημιουργόν. II 134, 13 ἐργασαμένου καὶ διακοσμήσαντος θεοῦ. I 124, 8 ὁ ἐργασάμενος int. θεός. I 218, 13 (ὁ θεὸς) τὸν τοσοῦτον κόσμον . . . εἰργάζετο. I 25, 25. 93, 9. 130, 8. 175, 19. 196, 10. 269, 4. 277, 17. 27. II 12, 5. 64, 4. 67, 12. 69, 18 (eodem sensu utitur). II 14, 5 ἡ φύσις . . . εἰργάζετο. II 22, 21 ἡ φύσις . . . ἐργασαμένη. II 34, 23 ὁ σωτὴρ . . . ἐργασάμενος. I 67, 14 cf. 68, 3. 5. 15.

74, 24. 84, 16 ὁ νοῦς ἐργάσεται. I 68, 2. 4 ἡ ἰδέα τοῦ νοῦ τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως οὐκ εἰργάζετο. I 166, 2 cf. 102, 19 (ἡ ψυχὴ) τὰ ἴδια ὡς ψυχῆς ἔργα ἐργάσηται. — I 67, 12. 68, 1 „ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐ. τὴν γῆν". I 222, 17 τί δέ ἐστι τὸ γῆν ἐ. I 282, 3 ἐργάσεται . . . τὴν γῆν, οὐ γεωργήσει. I 283, 9 ὁ . . . φαῦλος τὸ γεῶδες σῶμα . . . ἐργαζόμενος. II 120, 4 περὶ . . . γῆν ἐργαζομένου καὶ γεωργοῦ. I 73, 21 θεῷ γὰρ οὐδεὶς ἐργάζεται. — II 11, 11. 26, 1 σίδηρον, χαλκὸν ἐ. II 246, 27 πλίνθον καὶ πᾶν τὸ γεῶδες ἐ. — I 84, 18 ἐ. τε τὰς ἀρετάς. I 74, 22 [τὸ ἐ. τὰ καλά]. I 82, 9 τὰ καλὰ καὶ τὰ σπουδαῖα ἐργάζεται. I 82, 10 τοῦ δὲ ἐργαζομένου τὰ καλά. I 131, 12 τί δὲ εἰργάσατο ἤδη καλὸν ὁ Ἀβράμ. I 129, 20 μηδὲν πρότερον ἐργασάμενον ἀστεῖον. I 74, 15 οὔτε ἐργάζεται τὰς ἀρετὰς οὔτε φυλάττει. I 107, 19 οὐ τόπων διαφοραὶ τό τε εὖ καὶ χεῖρον ἐργάζονται. I 140, 10 κακίαν ἐργάσεται τὴν ἐν λόγῳ. II 99, 12 τὸ ἐπὶ τῇ ἀδελφοκτονίᾳ ἄγος ἐργασάμενος. I 178, 20 εἰργασάμεθά σοι κακοπραγίαν. I 275, 9 τί εἰργάσασθε αὐτοὺς ἀγαθόν. I 281, 25 τοῦ δὲ συνῆχθαι καὶ συνεσφίγχθαι ὀρθὸν καὶ βίον καὶ λόγον ἐργαζομένου. II 113, 5 μή ποτε τὸν λαὸν . . . φιλήδονον . . . ἐργάσηται. I 254, 20 οἱ . . . μὴ τὰς αὐτὰς πράξεις ἐργασάμενοι. — I 282, 7 ἃ δ᾽ ἂν καὶ εὖ ἐργάσωνται. III 302, 2 ⟨εὖ καὶ⟩ κακῶς. II 96, 3 τοῦ καλῶς ἐργάσασθαι. — II 29, 19 ἡ πρὸς τὸ γενητὸν ἀλλοτρίωσις πρὸς θεὸν οἰκείωσιν εἰργάσατο. II 10, 30 ἡ ἀπόθεσις . . . ἐργάζεται παραίτησιν. I 238, 2 ἄσκησις ἐπιστήμην πάγιον ἐργάζεται. I 256, 6 κακίας γὰρ ἔξοδος ἀρετῆς εἴσοδον ἐργάζεται. I 130, 12 (ἐπιτάγματα) σφοδρὰς λύπας ἐργαζόμενα. I 154, 12 (ἡ ἡδονὴ) βλάβην εὐθὺς εἰργάσατο αἰσθήσει. I 210, 7 (ἡ ἡδονὴ) ἔρευθος εἰργασμένη. I 137, 15 ταῦτα δ᾽ ἐργάζεται ἡ ἀθεωτάτη ἡδονή. II 66, 1 μέχρις ἂν ἡ . . . λήθη ἀμυδρὸν ἐργάσηται (τὸν τύπον). I 237, 9 (ὁ λόγος) ἀσάφειαν ἐργάσεται. II 47, 7 αἱ γὰρ . . . ὁμιλίαι . . . ὁλόκληρον τελειότητα ἐργάζονται. I 221, 10 πανουργία . . . ἀνίατον ἐργάζεται τὴν ἀποτροπήν. I 262, 6 ὅταν διαφέρουσαι ποιότητες . . . ταπεινοτέραν αὐτὴν (sc. ψυχήν) ἑαυτῆς ἐργάσωνται. I 123, 11 ὅσα πόλεμος ἐργάζεται. I 217, 11 (ὁ πόνος) ἀγαθὰ τέλεια ἐργάζεται. I 234, 14 (ἡ αὐτομαθὴς σοφία) θεατὰς ἐπιστήμης ἐργάσηται. II 74, 12 ἡ γὰρ τούτων . . . σύνοδός τε καὶ δεξίωσις τὴν δι᾽ ὁράσεως ἀντίληψιν ἐργάζεται. — II 86, 4 ὁ ἔνθους οὗτος . . . μνήμην . . . ἐργάζεται. II 100, 9 ἐργασάμενοι δὲ καὶ μεθοδεύοντες τὰ φίλα τῇ σαρκί. I 63, 11 ἃς κατὰ τὸν ἀέρα μεταβολὰς ἐργάζεται (σελήνη). I 40, 6 (πλάνητες πελαγῶν ἐργάζονται τροπάς.

ἐργασία. II 95, 12. 99, 10. 100, 13 γῆς.

ἐργαστήριον. III 293, 7 γεύσεως. IV 220, 7. V 159, 10. 181, 2. VI 93, 10. 166, 7 (τῆς) φύσεως. — VI 130, 22 τὰ ἐργαστήρια τῶν Ἰουδαίων.

ἐργάτης. I 67, 18. 222, 17. 283, 6. II 96, 1. 99, 16. 100, 13. 18. 108, 26 γῆς. I 74, 14. 18 ἐ. ἐστὶν αὐτῶν (sc. ἀρετῶν) καὶ φύλαξ.

ἐργοδιώκτης. III 58, 12.

ἔργον. 1. opus: II 119, 7 πάνθ᾽ ὅσα καὶ τέχνης καὶ δυνάμεως ἔργα. IV 58, 14 ὅσα γραφικῆς ἔργα καὶ πλαστικῆς. I 96, 3. II 31, 11. VI 208, 15 γραφέων ἢ πλαστῶν. I 120,31 χειρῶν τεχνίτου. V 9, 15 (τεχνικά). V 124, 18 δώρημα φύσεως opp. τέχνης ἔ. III 49, 6 cf. 50, 21 (ἡ ἱερὰ λυχνία) τεχνικὸν καὶ δόκιμον θεῖον ἔ. III 252, 21 ὧν τὰς ἐπιβούλους τέχνας μέγα ἔ. διεκδῦναι. IV 226, 11 ἡ δ᾽ ἐπωμίς, ἐκπρεπέστατον ἔ. καὶ τεχνικώτατον. V 18, 15 ὁ μὲν ἐξωτάτω περίβολος . . . τελειότατον ἔ. IV 217, 19 (σκηνὴ) ἔ. ἱερώτατον. IV 214, 8 ξύλινον. II 287, 10 τὴν τῶν ἱερῶν ἔργων κατασκευήν. III 118, 6 τὰ μὲν ἔργα ἐπιτελεῖν. II 247, 8 οἰνοχόων ἢ σιτοποιῶν ἢ μαγείρων. III 249, 22 ἓν ἔ. εὐανθέστατον ἡρμόσατο. IV 207, 11 περὶ τὸ τοιοῦτον ἔ. ἐσπουδακέναι. VI 163, 11 ἀκαθαίρετον διαμεῖναι τὸ οἰκεῖον ἔ. VI 86, 14 τὰ μὲν τῶν θνητῶν ἔργα ἡμῶν φθαρτά. II 59, 2 ψυχῆς . . . περὶ μηδὲν τῶν θνητῶν ἔργων ἔτι πονουμένης.

2. opus vel actio dei sive naturae: VI 94, 15 τεράστιον . . . καὶ θεῖον ἔ. (ὁ ἄνθρωπος). II 74, 2 ἥλιος ἓν ἦν ἔ. θεοῦ. I 286, 13 Ἰσαάκ, ἔ. δὲ τοῦ ἀγενήτου. II 79, 9 cf. I 3, 3. 60, 2. 198, 13. II 134, 14. 247, 17. III 45, 28. IV 18, 17. 263, 16. V 101, 12 τό γε πρῶτον καὶ μέγιστον καὶ τελεώτατον τῶν θείων ἔργων ἐστὶν οὗτος (sc. ὁ κόσμος). VI 77, 12 δημιουργὸν τὸν θεοπλάστην ἐκεῖνον καλεῖ, ἔ. δὲ καὶ ἔγγονον τουτονὶ τὸν κόσμον. VI 85, 12 πρέπον αὐτῷ τὸ ἔ. (sc. ὁ κόσμος) χαίρειν τῷ γινομένῳ. I 198, 18 τὸ δὲ ἔ. τὸ ἴδιον ὁ κεκτημένος δεδώρηται, ὅτι οὐ δεῖται. III 263, 20 τὸ ἔ. καὶ τὸν δημιουργὸν . . . εὐδαιμονίζεσθαι. III 249, 9 τὸ δ᾽ ἔ. καταπέπληγμαι. V 10, 23 (ὁ κόσμος) ὡς ἔ. περὶ τεχνίτου (ἀναδιδάξας με). III 22, 16 οὐ θεοῦ ἔ., ἀλλὰ θεὸν ὑπολαμ.

φάνειν τὸν κόσμον εἶναι. III 195, 17 λογισμὸς ... τελειότατον δὲ καὶ θειότατον ἔ. I 229, 2 ὁ λόγος ἔ. ἦν αὐτοῦ (sc. θεοῦ). IV 187, 16 ὁ λόγος ἔ. ἐστὶν αὐτῷ. III 244, 4 ἔργων γὰρ ἀδιαφοροῦσιν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) οἱ λόγοι. II 306, 7 ἔστιν ἔ. ἑτέρου (τὸ σῶμα). — I 135, 12 (οἱ) διὰ τῶν ἔργων τὸν τεχνίτην κατανοοῦντες. III 93, 12 ὅλον γὰρ ὑπερκύψας τὸ ἔ. ἐπόθει τὸν τεχνίτην. V 345, 20 ἀπὸ τῶν ἔργων ... στοχασάμενοι τὸν δημιουργόν. II 304, 22 ἐπιστήμην θεοῦ καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ σαφῆ λήψεσθε. II 158, 25 τὰς γὰρ διηγήσεις τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων. II 46, 12 ἐπὶ τοῦ τῶν ἁγίων ἔργων δημιουργοῦ καὶ τεχνίτου φάσκων. I 196, 25 ἵνα τὸ ὅλον ... ἔ. ἄξιόν τε εἴη τοῦ δημιουργοῦ. II 277, 12 τὰ ἴδια ἐπιδεικνύμενος ὁ τῶν ὅλων πατὴρ ἔργα. I 293, 12 ἐκφυγεῖν τὸ θεοῦ ἔ. ἀμήχανον. III 37, 3 τὰ ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) τεχνικὰ ἔργα. IV 257, 2 ἐσχατιὰ τῶν ἔργων ... αὐτοῦ (sc. θεοῦ). III 47, 12 μήποτε τὸν ἵλεω θεὸν περιιδεῖν τὸ ἴδιον ἔ. II 63, 10 τὰ ἔργα ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) καταθεᾶται. III 130, 9 ὁ τεχνίτης οἰκτείρει καὶ ἐλεεῖ τὸ ἴδιον ἔ. IV 291, 12 παυσάμενον τῶν ἔργων τὸν θεόν. I 159, 15 βεβαιωτὴς οὖν ἰσχυρότατος ... τῶν ἔργων αὐτοῦ μόνος ὁ θεός. I 119, 14 sq. τὰ σεαυτοῦ ἔργα ἐπιδείκνυσαι τῇ ... ψυχῇ. V 338, 6 τῶν γὰρ θείων ἔργων οὐδὲν ὀψίγονον. III 138, 15 θεοῦ γὰρ ἔ. ἴδιον τὸ τρίτον. I 73, 2 μιμεῖσθαι θεοῦ τὰ ἔργα. V 132, 19 ὑπόμνησιν τεραστίου καὶ μεγαλουργηθέντος ἔργου. — II 159, 7 οἰκειότατόν ἐστιν ἔ. θεῷ μὲν εὐεργετεῖν. III 180, 10 μόνον θεοῦ σπείρειν καὶ γεννᾶν τὰ καλὰ ἔ. ἴδιον. III 170, 22 ἀθάνατα χαρίζεσθαι, καὶ ἐμπρεπὲς αὐτῷ τὸ ἔ. III 163, 16 τοῦτο δ' ἐστὶ ... τοῖς ἐμοῖς ἔργοις παρ' ἐμοὶ κριτῇ. — I 192, 24 286, 23. II 301, 10. III 27, 8. 28, 15. 148, 4. 250, 17. IV 286, 5. V 178, 9. 221, 15. VI 21, 15. 90, 17 φύσεως ἔ. vel ἔργα. V 78, 1 ἡ φύσις τῶν ἑαυτῆς ἀοιδίμων καὶ παγκάλων ἔργων οὐδὲν ἀπέκρυψεν. V 271, 11 ὅσα μὴ φύσεως μὲν ἔργα ἦν, φύσει δὲ ἀκόλουθα.

3. negotium, munus, officium: I 111, 16 ἱππέως ... ἔ. δαμάζειν τὸν ἵππον. II 107, 7 τί τὸ ἔ. ὑμῶν ... ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμέν. I 222, 6 (Μωυσῆς) περιῆψεν ἑαυτῷ τὸ ἔ. (i. e. τὸ ποιμαίνειν). I 111, 17 τοῦ μὲν κυβερνήτου ἔ. II 121, 6 ὅσους ἐπ' αὐτὸ τοῦτο χειροτονεῖν τὸ ἔ., οὓς ἔνιοι μωμοσκόπους ὀνομάζουσιν. III 262, 26 ἰδιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν. VI 199, 4 ὅσα κεκρατηκότων ἔργα. I 283, 5 cf. V 259, 15 τῶν κατὰ γεωργίαν τεχνικὰ ἔργα. I 168, 2 ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ (sc. Ἀδάμ) ἡ γῆ κατάρατος. VI 120, 18 τοῖς ... τὸ ἔ. ἐπιτήδευμα πεποιημένοις. I 132, 24. 218, 19. 279, 14 ἔργα coni. πάθη. II 246, 31 τὰ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὼν ἔργα καὶ τὰς ... σπουδάς. II 71, 17 ἓν ἔ. καὶ τέλος προὔθετο. V 369, 16 διὰ πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ἢ ἔργων. II 92, 27 τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων ἔ. καὶ πρᾶγμα οὐδέν. II 314, 5 τὸ πραττόμενον ἔ. V 14, 15 τουτὶ τὸ ἔ. ἐξαίφνης δρασθέν. IV 235, 12 χεὶρ δ' ἔργου σύμβολον. V 149, 20 ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ τὸ ἆθλον. III 264, 19 αὐτὰ τὰ ἔργα ὁ τέλειος μισθὸς ἦν. V 290, 9 πρὸς τὰ ἐν ἔθει τῶν ἔργων ἀπαντᾶν. IV 291, 15 πρὸς μὲν ἔργα τρεπομένους ἐφ' ἡμέρας ἕξ. V 45, 18 τέλος ... ἔργων ἑβδομάς. V 103, 2 cf. I 44, 7 IV 169, 11. V 101, 13. VI 23, 17 ἀνέχειν ἔργων ἀξιῶν ταῖς ἑβδόμαις.

4. actiones hominum: V 223, 8 παμπονήρων ... ἀνθρώπων. VI 219, 10 δικαστοῦ. VI 143, 15 δυσμενοῦς. I 166, 6 τοῦ ἐγκρατοῦς. III 123, 8 ζώντων. V 91, 3 τῶν εὐγενῶν. VI 166, 15 τοῦ Μάκρωνος. I 164, 27 τοῦ μὴ ὁρῶντος. III 23, 17 πεπιστευκότος. III 171, 5 πτερνιστοῦ ... ἀσκοῦντος ἀρετήν. IV 44, 19 σοφοῦ. I 141, 26 τοῦ γὰρ φιλαρέτου καὶ θεοφιλοῦς. I 199, 13 ὠνουμένων. — I 266, 8 (ἀγαθά). III 278, 7 (ἀδύνατα, ἀνοσιώτατα). V 272, 18 αἴσχιστα. I 254, 7 ἀκούσιον. II 37, 9 (ἀμύθητα). VI 139, 13 (ἀνόσια). I 223, 8 ἄριστον. IV 181, 19 βασιλικόν. III 116, 6 ἐπαινετόν. V 301, 10 ἀψευδέστατα. IV 51, 8 (δίκαια καὶ φιλάνθρωπα). VI 174, 17 (ἔννομα). IV 147, 8 (ἐπιστημονικά). IV 130, 3. V 20, 19 εὐαγές. IV 265, 6 εὐαγέστατον. II 159, 11 τὸ εὐχάριστον. V 23, 24 θαυμάσιον. I 192, 19 θαυμαστὰ καὶ περιμάχητα. IV 237, 16 sq. (θεοφιλές). II 139, 7 (ἱερά). I 173, 16. 21 καθῆκον. II 12, 14 (κακά). I 234, 9. III 12, 22. 264, 18 (καλά). V 256, 13 (κίβδηλον). II 64, 9 λαμπρὸν καὶ περιμάχητον. VI 49, 18 μανιώδες. IV 206, 13 μέγα ... καὶ κοινωφελές. II 184, 2 μέγα καὶ λαμπρόν. VI 183, 17 μεγαλοπρεπῆ. II 22, 7 (μοχθηρόν). I 52, 13. V 102, 13. 367, 2 (οἰκεῖα). IV 41, 3 ὅσιον. IV 168, 21 παράδοξον. IV 275, 2 cf. V 130, 8. 211, 2. VI 188, 12 sq. 214, 18 πάρεργον ποιουμένους ἔ. μέγιστον. III 271, 16 πλουτιστήρια. IV 251, 12 πρεσβύτατον. II 9, 16 (σαφῆ). IV 307, 13 συγγενές. III 108, 14 τεράστιον. IV 107, 12 (ὑπαίτια). V 182, 18 χρηστά. V 110, 1

(ὠμότατα). — III 257, 7 τὰ κατὰ ἀρετὰς ἔργα. I 220, 16 οἰκειότατον . . . ἀρετῇ τὸ ἔ. I 72, 21 ἐπ' ἀρετὴν ὡς οἰκειότατον ἔ. I 27, 15 τὰς ἐπὶ τὰ σπουδαῖα τῶν ἔργων ὁρμάς. V 272, 7 τὰ μὲν κατ' εἰρήνην ἔργα. I 230, 8 ὧν ἔ. ἐστὶ κάλλιστον ἡ ἀνυπέρθετος θεοῦ τιμή. IV 241, 9 ἐπ' ἔργοις ἅπερ ἀναφέρεται πρὸς θεοῦ τιμήν. I 273, 10 τὴν δι' ἔργων ἀρέσκειαν. I 223, 7. 285, 23. II 241, 2 τὰ καλὰ τῶν ἔργων. II 224, 17 τοῖς κατὰ ἀδικίαν ἔργοις. III 5, 14 τῶν εἰς ἐπιστήμην ὠφελιμώτατον ἔ. I 287, 14 ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἔ. ποθεινότατον. I 130, 7 (Μελχισεδὲκ ἱερέα ἑαυτοῦ πεποίηκεν ὁ θεός, οὐδὲν ἔ. αὐτοῦ προδιατυπώσας. I 129, 17 (ὁ θεὸς) ἔ. οὐδὲν πρὸ τῶν ἐπαίνων αὐτῶν ὁμολογήσας. I 134, 14 μηδὲν ἔ. . . . προϋποδείξας αὐτοῦ. II 75, 19 τουτὶ . . . τὸ ἔ. εὕρεσιν . . . καλεῖν εἰώθασι. VI 70, 4. 8 . . . ἐλπίδος μεῖζον ἔ. ἦν. I 88, 3 σοφὸν μὲν εὑρεῖν ἕνα μόνον ἔ. II 62, 8 τοῦτο τὸ ἔ. κούφην εὐχέρειαν ἡμῶν αὐτῶν ἐλέγχει. V 351, 18 καινὸν τὸ ἔ. (opp. τιμωρία καινή). IV 167, 2 ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι. III 128, 15 δι' ὁμοιότητα ἔργων. VI 27, 9 οὐδ' ἐν ὕπνοις ἑωρακότες ἡμέτερα ἔργα. VI 137, 1 ᾧ προσέταξεν ὁ Φλάκκος τουτὶ τὸ ἔ. III 168, 17 ἐπιτρέψας ἀνδρὶ σοφῷ . . . τὸ ἔ. II 54, 22 ἄρξαντος τοῦ ἔργου Νεβρώδ.

5. actiones mentis et animae: III 124, 8 τὰ μὲν ἑκούσια γνώμης τῆς ἡμετέρας ἔργα εἶναι, τὰ δὲ ἀκούσια θεοῦ. III 22, 3 μεγάλης καὶ ὀλυμπίου ἔ. διανοίας. III 100, 15 τέλειόν τε καὶ ἀτελὲς διανοίας ἔ. διαφθεῖραι. II 39, 2 νήφοντος . . . ἔ. λογισμοῦ. I 154, 23 ὁ νοῦς κωλυόμενος προσέχειν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ πᾶσιν ἔργοις. I 166, 2 τὰ ἴδια ὡς ψυχῆς ἔργα ἐργάσηται. V 251, 6 ψυχῆς . . . συσκιαζούσης ὑποκρίσει τὸ ἔ. II 84, 25 πάντα αὐτῆς (sc. ψυχῆς) τὰ ἔργα ἀνυπαίτια. I 73, 14 τὸ λέγειν ἔ. τι εἶναι ψυχῆς. II 37, 5 ἐκνενευρισμένης γὰρ ἔ. καὶ ἐκτεθηλυμμένης τῷ ὄντι ψυχῆς. I 134, 13 ἀρχιτέκτονα πάντων τῶν τῆς σκηνῆς, τουτέστι τῶν τῆς ψυχῆς ἔργων. I 83, 1 ἔ. ἐστὶν οὐχὶ τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τοῦ φαίνοντος αὐτῇ θεοῦ τὸ εὐχάριστον. — I 233, 7 δυνάμεις αἰσθητικάς τε καὶ λογικὰς καὶ νοητὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἡ φύσις δημιουργήσασα καὶ πρός τι τῶν οἰκείων ἑκάστην τείνασα ἔργων.

6. virtutis, sapentiae, vitii, voluptatis etc. effectus: V 135, 7 ἀπληστίας. II 300, 16. III 109, 10. IV 198, 17 ἀρετῆς. I 214, 5 (ἡ ἀρετὴ) εἰδυῖα ὅτι φωνὴν ῥήξει τὴν δι' ἔργων. I 221, 18 βασιλείας. III 22, 11. 109, 17 δικαιοσύνης. I 262, 21 δικαιοσύνην καὶ πᾶσαν ἀρετὴν τοῖς συγγενέσιν ἔργοις αὐτῆς . . . μετερχώμεθα. II 89, 13 δυσελπιστίας. II 100, 6 εἰρήνης καὶ πολέμου ἔργα. I 107, 12 ἡδονῆς. I 211, 8 ἔργα ἀνυπεύθυνα (παρὰ τῇ ἡδονῇ εἰσιν). I 103, 24. III 109, 13. V 127, 19 κακίας. III 108, 11 ἡ κακιῶν . . . ἢ παθῶν. IV 289, 8 μανίας γὰρ ἀθεραπεύτου τὸ ἔ. III 58, 11 τὰ παιδείας opp. τὰ ἀκολασίας. III 145, 18 περιεργίας γὰρ καὶ φιλοπραγμοσύνης. II 189, 10 ἀκαθαιρέτου πολέμου. I 88, 8 σοφίας. I 51, 24 σοφίας γὰρ καὶ βασιλείας. II 248, 28 ῥεούσης σπουδῆς. IV 179, 24 συνέσεως, φιλανθρωπίας. V 259, 2 φιλοχρηματίας.

7. ἔργον coni. vel opp. λόγος: — II 19, 9 συνῳδὸν ἀποφῆναι λόγον μὲν διανοίᾳ, διάνοιαν δὲ ἔργῳ. II 58, 6 τὰ καταρρυπαίνοντα τὸν βίον ἔν τε λόγοις καὶ ἐννοίαις καὶ ἔργοις. IV 235, 11 τὸν τέλειον καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ βίῳ. V 363, 18 τῶν κατὰ τὸν βίον λόγων καὶ ἔργων. II 237, 2 μὴ σφόδρα περὶ λόγους διὰ τὴν ἐν τοῖς ἔργοις συνεχῆ μελέτην γεγυμνάσθαι. II 240, 25 πρὸς τὰ ἔργα φθάνουσι μᾶλλον ἢ τοὺς λόγους ἀπαντῶντες. V 99, 17 cf. III 142, 27. IV 110, 12 sq. 211, 8. 233, 5 sq. ἁρμονία πρὸς ἔργα λόγων καὶ πρὸς λόγους ἔργων. IV 266, 13 τούτους οὐ λόγος ἀλλ' ἔργα παιδεύει. IV 230, 22 τὸν λόγον οὐ δικαιώσας ἔργων ἀπεζεῦχθαι. VI 26, 14 λόγοις ἐπαινετοῖς σπουδαῖα ἔργα συνυφήνας. VI 28, 2 sq. λόγοις ἔργα παρ' ἡμῶν ἀκόλουθα καὶ ἔργοις λόγοι. V 354, 21 πληρῶσαι τοὺς λόγους ἔργοις ἐπαινετοῖς. VI 32, 4 λόγοις μὲν τοῖς ἐν φιλοσοφίας ἔργοις δὲ τῆς ἀρετῆς. I 268, 9 οἱ μὲν τῆς δι' ἔργων ἀσκηταὶ σοφίας πολλάκις λόγων ἠμέλησαν. III 199, 7 αἱ μὲν λόγων εὔθυναι μετριώτεραι, αἱ δ' ὑπαιτίων ἔργων ἀργαλεώτεραι. I 241, 14 τὴν δὲ ἐν τοῖς ἔργοις ἀσέβειαν opp. τὴν μὲν ἀτοπίαν τοῦ λόγου. II 185, 8 λόγους ἔργων (ἀντιδιδόναι). II 293, 11 τὰ ἔργα τοῦ σοφοῦ λόγων ἀδιαφορεῖν θείων. III 199, 1 „λόγος γὰρ ἔργου" φασί „σκιά." — I 180, 9. 270, 12. II 70, 1. 200, 7. 281, 3. III 45, 20. 94, 13. 170, 10. IV 13, 11 λόγῳ μὲν . . . ἔργῳ δέ. I 107, 29. VI 123, 21 λόγῳ μόνον . . . ἔργοις δέ. I 80, 24 μὴ ἐν λόγῳ . . . ἀλλ' ἐν ἔργῳ. I 143, 26 cf. IV 156, 21 ἔργῳ τε καὶ λόγῳ. V 34, 9 ἔν τε λόγῳ καὶ ἔργῳ. II 166, 12 μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ. II 164, 22 cf. II 40, 6 III 306, 22. V 281, 11. 314, 5. 325, 19 ἐν λόγοις καὶ ἐν

ἔργοις. II 165, 5. 293, 8 cf. V 224, 13 VI 127, 22 ἔργοις τε καὶ λόγοις. VI 1, 11 μήτε λόγοις μήτ' ἔργοις. V 64, 15 ἢ λόγοις ἢ ἔργοις. II 19, 3 ἔργοις δὲ ἀτόποις καὶ λόγοις χρῆσθαι. IV 2, 14 ἔργα καὶ λόγους. IV 118, 1 λόγοις, ἔργοις. V 30, 15 δι' ἔργων opp. ⟨διὰ⟩ λόγων. V 327, 3 δι' ἔργων opp. ἐν λόγῳ. III 244, 2 ἔργοις opp. διὰ λόγων. I 122, 31 διὰ πάντων ... καὶ λόγων καὶ ἔργων. IV 75, 2 λόγων, ἔργων. IV 9, 9 καλῶν ἔργων καὶ λόγων ἀσκηταί. VI 21, 14 πρεσβευταὶ λόγων καὶ ἔργων. II 19, 4 διὰ μὲν τῶν λόγων ..., διὰ δὲ τῶν ἔργων. I 29, 10 οὐκ ἔργῳ μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ διὰ λόγου χειροτονίᾳ. — I 118, 3 νυνὶ δὲ λέγεις μὲν ... διὰ δὲ τῶν ἔργων ὁμολογεῖς. III 154, 6 οὐ λεγομένη μᾶλλον ἢ ἔργοις ὑπάρχουσα. V 354, 16 προσγενομένων δ' ἀκολούθων καὶ ἑπομένων ἔργων opp. λέγεται μόνον. IV 57, 18 ἔργῳ opp. λεχθῆναι. IV 259, 20 οἱ δ' ἐπειρῶντο ἔργοις τῆς περὶ τὸ λόγιον ἀληθείας. II 97, 17 ἰατρολογίαν ἀπεζευγμένην ἔργων.

8. ἔργον coni. vel opp. ὄνομα: II 40, 20 ἀδελφόν ἐστιν εἰρήνῃ καὶ ὄνομα καὶ ἔ. II 55, 23 συγγενὲς αὐτομολίᾳ καὶ ὄνομα ὀνόματι καὶ ἔ. ἔργῳ. II 266, 5 ἐναντίον ὄνομα ὀνόματι, ... ἔ. ἔργῳ. IV 270, 12 ἢ καὶ ὄνομα καὶ ἔ. ἔχει τίμιον. IV 86, 9 ἐν ἔργοις opp. τὸ μὲν ὄνομα. IV 299, 15 τἀληθὲς ἔ. (opp. ὀνόματα). V 173, 6 ὄνομα μὲν ... τὸ δ' ἀληθὲς ἔ. VI 40, 11 οὐ μόνον τὴν ἐλευθερίαν ἔργοις ἀλλὰ καὶ τοὔνομα αὐτῆς ἐσέμνυνεν.

9. ἔργον coni. vel opp. βουλή, βούλευμα, γνώμη, ῥῆμα etc.: III 197, 30 cf. II 258, 10 ἐν λόγοις, ἐν βουλαῖς, ἐν ἔργοις. II 273, 14. V 49, 19 (coni. λόγοι, βουλεύματα). I 102, 23 προσθεὶς τῷ κακῷ βουλήματι κακὸν τὸ διὰ τῶν ἔργων ἀποτέλεσμα. III 199, 8 ἔργῳ opp. γνώμῃ. V 341, 1 cf.. II 240, 9 III 66, 14 ἔργοις, οὐ ῥήμασιν. IV 279, 15 ὅσα ἂν λέγῃ ὁ θεός, οὐ ῥήματά ἐστιν ἀλλ' ἔργα. V 57, 24 οὐχ ὑποσχέσει ἀλλ' ἔργοις. V 105, 7 ἐν δὲ τοῖς ἔργοις opp. τῷ μὲν δοκεῖν. V 365, 18 τῶν ἀνθρώπων ... τοὺς νόμους ἔργοις ἐπιτελούντων.

10. ἔργον id significat, quod in re ac veritate est: II 313, 24 τῷ ἔργῳ ψευδοδοξοῦντες. VI 25, 1 ἔργῳ βεβαιούμενον. III 229, 1 ἔργῳ ἐπεξέρχεται. I 102, 17 ὥστε αὐτὸ ἔργῳ τελειῶσαι. IV 263, 23 τοῦτ' ἀπέβαινεν ἔργοις. VI 29, 16 διέδειξεν ἔργοις τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωτον. VI 138, 10 ἔργοις ἀνέδομεν τὸ ψήφισμα αὐτῷ. V 127, 18 ἀναδιδαχθέντες ἔργοις. VI 146, 3 τὰς διὰ τῶν ἔργων πίστεις. IV 196, 10 τὴν χωρὶς ἔργου προθυμίαν. I 158, 26 ὅρκοι βεβαιούμενοι ἔργων ἀποτελέσμασι. III 59, 19 ἔργων ἀληθείᾳ.

ἐρεθίζειν. II 173, 11 τὸ ... ἔ. ὑπερβολὴν πᾶσαν κεχώρηκε τοῦ δεινοῦ. V 231, 13 γαργαλίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα.

ἐρεθισμός. II 173, 4 coni. ἀπείθεια, συμβολῶν εἰσφορὰ καὶ μέθη.

ἐρεθιστής. II 188, 8 (coni. ὁ ἀπειθής, ὁ συμβολὰς εἰσφέρων).

ἐρείδεσθαι. I 6, 13 ἐπὶ μηδενὸς ... ἐρηρεῖσθαι δόγματος. III 179, 24 τὸ ἐρηρεισμένον, τὸ ἀκράδαντον, τὸ ἄτρεπτον.

ἐρείπιος. I 265, 16 (οἰκία). — IV 213, 11 ἐρείπια καὶ τέφρα.

ἔρεισμα. III 238, 19 ἁπάντων ἐστὶν ὁ ἀσφαλὴς θεός. II 135, 4 λόγος ... ἔ. τῶν ὅλων. III 183, 10 (ὁ θεὸς τῆς γενέσεως). IV 284, 8 κάλλιστον ... τῆς ψυχῆς. III 239, 2 τῆς ἀσκητικῆς ψυχῆς. II 291, 22 ἔ. τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ὁ δίκαιος.. III 78, 11 τὸ πρῶτον καὶ ἀναγκαιότατον θνητῶν ζῴων ἔ. II 249, 8 τὰ βέβαια τῆς κακίας. V 226, 6 τῶν ἀσθενεστέρων.

ἔρευθος. I 210, 7 (ἡδονὴ) ἔ. εἰργασμένη.

ἔρευνα. V 203, 16 ἡ γὰρ περὶ τούτων ... ἔ. τί ἂν ἄλλο ἢ φιλοσοφία προσαγορεύοιτο. V 166, 11. 210, 8. VI 138, 1 τῆς ἀληθείας. III 82, 15 τῶν ἀμεινόνων. VI 20, 7 πρὸς ἔρευναν καὶ ζήτησιν ἀρετῆς. I 128, 10 τῶν θείων. III 56, 11 μεγέθους τε πέρι καὶ κινήσεως τῶν κατ' οὐρανόν. — I 200, 23. II 98, 22. III 167, 27. VI 136, 17 (ἀκριβής). I 237, 8 μετὰ πάσης ἀκριβείας. III 21, 23 (βαθυτέρα). II 221, 26 τοῦτο τῶν ἐρεύνης ἀξίων ἐστίν. VI 85, 13 ἄξιον οὐ βραχείας ἐρεύνης. II 243, 22 ἔρευναν (αἰτεῖσθαι).

ἐρευνᾶν. II 148, 14 οἷς ἔθος ἐ. τὰ τοιαῦτα. III 146, 3 μηδὲν περὶ τῆς τοῦ ὄντος ἐ. οὐσίας. II 239, 23 ἄξιον ἐ. μὴ παρέργως. III 169, 28 περιόδους ἀστέρων ἐρευνᾷς. I 261, 11 ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ... λόγους μὲν θεοῦ. I 131, 22 (ὁ νοῦς) ἐρευνᾷ τὸ θεῖον. III 19, 13 τὰς ... κινήσεις μόνας ἐρευνᾶτε. II 304, 18 μόνους δὲ ἑαυτοὺς ... ἐρευνᾶτε. II 286, 4 τὴν ἀλήθειαν ... ἐρευνῶσιν. III 172, 4 ἐρευνῶν τὰς φύσεις. II 54, 2 Ἀβραὰμ ... τήν τε μετάρσιον καὶ τὴν αἰθέριον φύσιν ἐρευνῶν. I 195, 12 γραμματικὴ μὲν ποιητικὴν ἐρευνῶσα. III 169, 6 τὸν ... ἐρευνῶντα τί ἡλίου μέγεθος. III 213, 20 ζητήσωμεν ἐρευνῶντες. I 22, 7 οἱ τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων ἀκριβέστερον ἐρευνῶντες. II 91, 11 τὸν παν-

τὸς οὑτινοσοῦν λόγον ἐρευνῶντες. V 346, 12 τοῖς μονάδος φύσιν ἐρευνῶσι. II 295, 5 ἑαυτοὺς ἐρευνῆσαι καὶ γνῶναι. VI 15, 12 τὸ λεγόμενον σαφῶς ἐρευνῆσαι. III 197, 22. 240, 19. VI 73, 4 ἄξιον . . . ἐρευνῆσαι. III 157, 14 πάντα διὰ πάντων ἐρευνήσας. I 87, 8 τὰς αἰτίας ἐρευνήσαντες. I 173, 12. 223, 5. 271, 14. 290, 12. II 9, 24. 303, 1. III 81, 3 ἐρευνήσωμεν. I 239, 12. III 27, 6. 252, 25 ἐρεύνησον. II 109, 24 τὴν σαυτοῦ ψυχὴν . . . ἐρεύνησον. III III 216, 20 sq. σαυτὸν ἀκολακεύτως ἐρεύνησον. II 34, 2. 264, 17. III 248, 13. 262, 10. V 337, 19 ἐρευνητέον.

ἐρήμη. cf. ἔρημος.

ἐρημία. I 95, 20 ὅταν τι βουλώμεθα ἀκριβῶς νοῆσαι, εἰς ἐρημίαν ἀποδιδράσκομεν. I 107, 15 καὶ γὰρ ἐγὼ . . . εἰς ἐρημίαν ἐλθών. II 286, 1 ἐν ἐρημίᾳ καθ᾿ ἑαυτοὺς μόνοι ζῶντες. VI 150, 19 διημέρευεν ἐπὶ τῆς ἐρημίας. V 138, 15 ἐν πόλεσιν ἐρημίας (προσήκει μεμνῆσθαι). II 305, 24 ἐν ἐρημίᾳ καὶ σκότῳ. VI 52, 12 τοῖς ἐρημίαν ἐζηλωκόσι. VI 51, 10 ἐν κήποις ἢ μοναγρίαις ἐρημίαν μεταδιώκοντες. — V 237, 25 ⟨ἐν⟩ ἐρημίαις ἀβάτοις. VI 178, 28 ἐξεγέοντο εἰς ἐρημίας καὶ αἰγιαλούς. VI 187, 16 ἵνα ταῖς ἐρημίαις καὶ ἀναπαύλαις αὐτοῦ καταχρῆται. — VI 152, 7 ἡ κατ᾿ ἀγρὸν ἐ. V 250, 14 (coni. ὀρφανία). III 68, 1 (coni. κένωσις). — I 222, 8 τοῦ μὴ ἀδικεῖν. III 313, 22 τῶν βοηθησόντων. IV 256, 15 παίδων ὀρφανῶν. VI 62, 11 πόλεων. I 245, 4 τοῦ πραΰνοντος. I 220, 15 συμμάχων. — IV 170, 8. V 171, 9 ἐν ἐρημίᾳ. V 182, 8 ἐπ᾿ ἐρημίαν. V 170, 13. 171, 17 κατ᾿ ἐρημίαν.

ἔρημος. II 254, 27 μέρος οὐδὲν . . . τοῦ κόσμου. I 230, 3 cf. 72, 6. 114, 3. 292, 30. II 2, 10 (ὁ θεὸς) οὐδὲν ἔρημον ἑαυτοῦ καταλελοιπώς. III 298, 1 τὸν θεῖον λόγον . . . μηδὲν ἔρημον καὶ κενὸν ἑαυτοῦ μέρος ἔχοντα. V 49, 16 μέρος μηδὲν ἔρημον καὶ κενὸν ἀπολειφθῆναι ψυχικῆς σπονδῆς. II 43, 28 ἔρημον εἶναι ἢ ψυχῶν ἀμοιρεῖν. — III 151, 16 (αἴσθησις) ἡγεμόνος ὀρθοῦ. II 34, 12 ἡδονῆς (ἀτραπός). III 182, 21 (γῆ). II 85, 24 πᾶσα διάνοια χήρα καὶ ἐρήμη κακῶν. III 209, 13 ἐπιφάνεια βάθους. I 230, 13 ἦχον καὶ ψόφον ἔρημον καὶ κενὸν πραγμάτων. IV 115, 5 (Ἰωσὴφ) διδασκάλων ἀγαθῶν. V 362, 2 μηδὲν ἔρημον καὶ κενὸν ἐᾶν. I 103, 5 ὁ (νοῦς) μὲν τοῦ νοεῖν ἔ. τε καὶ γυμνός. III 286, 2 τῶν παθῶν καὶ ἀδικημάτων (ὁδός). V 117, 21 οἶκος. I 197, 18 ζωῆς τὸν ἡμέτερον οἶκον. V 354, 20 τὰς θείας παραινέσεις ἐξεγένετο μὴ κενὰς καὶ ἐρήμους ἀπολιπεῖν τῶν οἰκείων πράξεων. V 161, 4 cf. 195, 16 (πόλεις) οἰκητόρων. V 241, 2 (τόπος). III 7, 20 (φυγάς). II 85, 14 χήρα . . . ἀνδρός. I 10, 6. V 127, 12 (χώρα). III 137, 21 εἰς τὸν ἔρημον κακῶν εὐσεβῶν χῶρον. III 220, 11 (ψυχή). V 93, 6 (ψυχὴ) σοφίας. — V 171, 17 ἥδε . . . βοηθῶν ἔ. V 116, 11 γενεᾶς ἔ. ὤν. — V 373, 14 ἡ γὰρ ἔ. . . . εὔτεκνος. V 333, 7 τὸν πάντων ἔρημον οἰκείων καὶ φίλων. III 181, 32 τὰ γὰρ ἔρημα καὶ χῆρα φρονήσεως. V 75, 2 τῶν οὕτως ἐρήμων. V 74, 24 τοῖς οὕτως ἐρήμοις. I 69, 23. IV 132, 23 ἐν τοῖς ἐρημοτάτοις. I 252, 16 τοὺς δὲ ἐρήμους μεγάλης καὶ δυνατῆς χειρός. — V 375, 12 ἡ ἔ. οἰκισθήσεται. V 138, 11 δι᾿ ἐρήμου. I 107, 21 ἐν τῇ ἐρήμῳ. I 107, 11. 13. 30. IV 140, 3. 269, 10 sqq. ἐν ἐρήμῳ. I 150, 13 ἐπ᾿ ἐρήμου παθῶν καὶ κακιῶν. — V 135, 18 τοὺς ἡμετέρους προγόνους . . . ἐρήμην . . . διεξιόντας. V 147, 9 δι᾿ ἐρήμης ἀτριβοῦς. III 107, 1 τὰ φοβερὰ καὶ δεινὰ τῆς ἐρήμης.

ἐρημοῦν. V 305, 12 οἱ τὰς πόλεις . . . ἐρημοῦντες. — IV 303, 2 χῶραι . . . ἐρημοῦνται. I 101, 4 (ἡ ψυχὴ) πασῶν μὲν ἠρήμωται κακιῶν. II 85, 18 (Θάμαρ) ἠρήμωται . . . ἀνθρωπίνων ἡδονῶν. I 107, 1 ψυχαὶ . . . ἐρημωθεῖσαι παθῶν. V 367, 9 πολυάνθρωποι μὲν ἐρημωθήσονται συγγένειαι. V 178, 6 πᾶς ὁ ἐρημωθεὶς λογισμοῦ. V 250, 5 δυνάμεως . . . ἐρημωθείς. V 372, 6 τῆς χώρας ἐρημωθείσης.

ἔριον. I 30, 8. V 22, 2.

ἔρις. I 142, 3 ἔ. δὲ μήτηρ ἐστὶ θυμοῦ. II 173, 20 ἔριδι ἐπαιρόμενος ἀνίατα ἐξαμαρτάνει. II 77, 19 ἔριδι, ἀργαλεωτάτῃ νόσῳ, ἐπαιρόμενοι. II 173, 6 cf. III 56, 8. 173, 20 (coni. φιλονεικία). II 189, 10 coni. μάχαι, φιλονεικίαι. III 55, 19 τὰς σοφιστῶν δογματικὰς ἔριδας. IV 125, 16 τὰς ἔριδας ὑπερβάς, τὴν ἀλήθειαν ἐζήτει. V 27, 22 ἔριδες ἐκ πάθους γυναικείου, ζηλοτυπίας. V 299, 14 γυναικὸς ἑτέρας ἐπεισελθούσης ἐξ ἔριδος.

ἐριστικός. I 268, 18 (ἀγών). I 165, 6 (ἅμιλλα). I 266, 9 (ἅμιλλαι). III 300, 28 (γνωσιμαχίαι). I 142, 3 εἶδος. II 236, 8 (δόγματα). III 154, 28 (λόγοι). I 200, 22 τάξεις. III 302, 24 (φιλονεικίαι). I 142, 5. 143, 25 (ψυχή). — I 267, 20 ἐναντιοῦσθαι τοῖς περὶ τὰ δόγματα ἐριστικοῖς.

ἕρμα. VI 12, 9 cf. 37, 2 καλοκἀγαθίας coni. πλήρωμα. VI 156, 8 ἀρετῆς.

ἕρμαιον. VI 193, 5. 217, 23.

ἑρμηνεία. III 25, 7 τοῦ νοῦ διανοήσεις, τοῦ λόγου τὰς ἑρμηνείας, τῆς αἰσθήσεως τὰς φαντασίας. III 300, 22 ἑνὸς μὲν ἡσυχίας . . . ἑτέρου δὲ ἑρμηνείας. III 302, 17 ἡσυχίας ἐπιλήπτου καὶ ἑρμηνείας ὑπαιτίου ζηλωταί. I 274, 6 τῆς μὲν ἑρμηνείας διὰ συγγενικοῦ ὀργάνου, τοῦ φωνητηρίου δήπου, συνισταμένης. V 326, 8 πρὸς ἑρμηνείαν τῷ παρειμένῳ γλῶτταν. II 275, 13 n. ἔσχον γὰρ ἑρμηνείας ῥεῦσιν. II 270, 22 σκιᾷ καὶ μιμήματι ἔοικεν ἑ. I 195, 16 ῥητορικὴ . . . πᾶσιν τὴν πρέπουσαν ἑρμηνείαν ἐφαρμόζουσα. III 75, 13 ῥητορικὴ . . . πρὸς ἑρμηνείαν γυμνάσασα τὸν λόγον. I 267, 10 τὰς πρὸς ἑρμηνείαν ἁπάσας ἰδέας. III 178, 14 νόμων ἱερῶν (coni. προφητεία). IV 244, 24 ἑ. δὲ καὶ προφητεία διαφέρουσι. IV 206, 12 (τῶν νόμων). IV 209, 19 ἐν ᾧ πρῶτον τὰ τῆς ἑρμηνείας ἐξέλαμψε. I 183, 8 τὸν τῆς ἑρμηνείας τρόπον, ᾧ πολλάκις ἐπὶ πολλῶν ὁ νομοθέτης χρῆται. III 297, 13 cf. II 8, 9 Ἐδέμ, ἧς ἑ. τρυφή. II 16, 18 Λάμεχ· ἑρμηνείαν γὰρ ἔχει ταπείνωσιν. II 26, 21 Νοεμάν, ἧς ἑ. πιότης. II 12, 18 (ἡ Πειθὼ) ἔχει δὲ ἑρμηνείαν στόμα ἐκθλῖβον. I 134, 16 ἐὰν τὴν ἑρμηνείαν πρότερον τοῦ ὀνόματος ἀκριβώσωμεν. IV 200, 7 ἐν γεωμετρίᾳ καὶ διαλεκτικῇ τὰ σημαινόμενα ποικιλίαν ἑρμηνείας οὐκ ἀνέχεται. IV 230, 18 ἁρμόζει . . . ἑρμηνείᾳ δὲ μηδὲν ἐμποδίζειν τῶν εἰς τὴν ἀκριβεστάτην δήλωσιν. VI 53, 12 σύμβολα τὰ τῆς ῥητῆς ἑρμηνείας. VI 66, 13 τῇ γὰρ ἑρμηνείᾳ τοῦ εὐτρόχως καὶ ἀπνευστὶ συνείροντος. I 140, 2 τρανὴν μὲν καὶ σαφῆ τὴν ἑρμηνείαν ποιεῖσθαι. III 226, 11 τῷ γε τῆς ἑρμηνείας ἰδιοτρόπῳ. V 81, 17 πρὸς ἀνεξαπάτητον ἑρμηνείαν. I 276, 18 καὶ πρὸς κάλλος ἑρμηνείας καὶ πρὸς νοημάτων εὕρεσιν. III 26. 8 τὰς πρὸς ἑρμηνείαν ἁπάσας ἀρετάς. — All: III 79. 1 (Ζέλφα = διεξοδικὴ ἑ.).

ἑρμηνεύειν. III 192, 15 ὁ λόγος ὁσίως ἑ. τὰ ὅσια. I 287, 2 οὗτος ὁ λόγος . . . φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἑρμηνεύει τὰ ἐνθυμήματα. III 189, 21 ὁ . . . ἀστεῖος ἐλάλει τῇ διανοίᾳ τὰ ἀστεῖα ὄντως, ὁ δὲ φαῦλος ἑρμηνεύει. III 178, 7 τοὺς . . . χρησμοὺς ἑρμηνεύων . . . Μωυσῆς. II 275, 18 σχεδὸν γὰρ ἑρμηνεύει εὕρεσιν. II 284, 27 τὸ ἑρμηνεῦον τὰ θεοῦ προφητικόν ἐστι γένος. I 214, 6 τὰ δ' ἐπαχθῆ καὶ δυσυπομόνητα κυρίως ἑρμηνεύσω. II 282, 16 ἑρμηνεῦσαι . . . δυνατώτατοι, βουλεύσασθαι δὲ φαυλότατοι. III 167, 8 ὁ λόγος ἑρμηνεῦσαί τι τῶν ὄντων ἀδυνατῶν. I 80, 21 τὸν . . . δεινὸν ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν. III 264, 10 δείγματος ἕνεκα ἑρμηνεῦσαι. II 24, 9 ἀρχαῖα καὶ νέα οὐ τὸν αὐτὸν ἂν ἑρμηνεύσαι τρόπον.

ἑρμηνεύεσθαι ex lingua Hebraica conversionem indicat: I 80, 19. 85, 1. 108, 19. 109, 29. 30. 117, 10. 18. 118, 28. 127, 30. 128, 28. 129, 22. 130, 6. 131, 16. 133, 26. 134, 17. 151, 28. 154, 28. 162, 1. 163, 13. 21. 164, 9. 21. 27. 171, 19. 172, 25. 191, 18. 203, 4. 260, 16. 264, 10. 265, 12. 285, 26. 286, 14. 289, 15. II 9, 2. 28. 13, 16. 19. 14, 5. 23. 17, 15. 18, 13. 21, 22. 24, 19. 25, 5. 27, 19. 40, 10. 54, 23. 57, 10. 85, 23. 103, 22. 25. 114, 15. 139, 11. 141, 10. 146, 17. 160, 9. 167, 16. 187, 29. 195, 4. 198, 4. 213, 17. 221, 11. 224, 10. 242, 2. 244, 21. 252, 21. 253, 26. 259, 18. 272, 18. 296, 4. 300, 27. 301, 20. 305, 1. 313, 12. III 10, 11. 30, 11. 77, 15. 80, 15. 81, 3. 16. 82, 8. 83, 11. 84, 12. 119, 11. 137, 5. 153, 20. 154, 18. 155, 16. 169, 2. 170, 16. 172, 23. 32. 174, 2. 7. 175, 6. 15. 177, 22. 189, 3. 190, 1. 213, 23. 215, 6. 221, 20. 223, 17. 20. 258, 12. 264, 16. 23. 266, 11. 286, 19. 289, 23. 292, 17 ἑρμηνεύεται. III 150, 8 Αἰλὶμ πυλῶνες ἑρμηνεύονται. I 164, 30 cf. III 68, 23 Ἀμορραῖοι ἑρμηνεύονται λαλοῦντες. III 273, 11 τοὺς υἱοὺς τοῦ Χὲτ ἑρμηνεύονται δὲ ἐξιστάντες. — II 54, 4 Ἀβράμ, II 54, 12 Ἀβραάμ, III 264, 27 Βενιαμίν, III 250, 1 Βεσελεήλ, III 14, 12 Ἐλιέζερ, III 189, 24 Ἐμώρ, III 191, 17 Ἰσμαήλ, III 297, 2 Λώτ. II 16, 11 Μαθουσάλα, II 57, 13 Σαμουήλ, III 177, 32 Χάλεβ ἑρμηνευθείς. IV 209, 13 τῇ ἑρμηνευθείσῃ (γραφῇ). II 296, 14 cf. III 200, 22 (Λεία), ἥτις ἑρμηνευθεῖσα λέγεται κοπιῶσα. IV 23, 13 ἐκ τῆς περὶ τοὔνομα ἑρμηνευθείσης δυνάμεως. IV 20, 4 Ἄβραμ . . . ἑρμηνευθέν ἐστι „πατὴρ μετέωρος". II 273, 20 Πάσχα, τὸ δέ ἐστιν ἑρμηνευθὲν διάβασις. I 78, 24 ἑρμηνευθὲν γὰρ τὸ Γηῶν ὄνομα. I 79, 5 ἧς ἐστιν ἑρμηνευθὲν τοὔνομα ταπείνωσις. II 9, 28 τῶν λεχθέντων ἕκαστον ὀνομάτων ἑρμηνευθὲν διπλοῦν ἐστιν. IV 14, 3 ὅπερ ἑρμηνευθέν ἐστιν „ὁρῶν θεόν". III 76, 6 τοῦτο δὲ ἑρμηνευθέν ἐστι παροίκησις. VI 156, 4 ἑρμηνευθέντος τοῦ ὀνόματος. III 80, 9 Ἐφραΐμ, ἑρμηνευόμενον καρποφορίαν. I 186, 5 Κάιν, ἑρμηνευόμενον κτῆσιν.

ἑρμηνεύματα. V 151, 20 (ἱερὰ Μωυσέως).

ἑρμηνεύς. I 159, 20. 267, 16. 287, 18. 288, 8. II 23, 23. 282, 15. 283, 23. 284, 9. 22. 312, 7. III 211, 8. 212, 3 (λόγος). V 222, 21 ἑρμηνεῦσι δὲ πραγμάτων λόγοις. — V 348, 14 ἑ. γάρ ἐστιν ὁ προφήτης. V 16, 18 ἑρμηνεῖς γάρ εἰσιν οἱ προφῆται

θεοῦ. VI 173, 24 τὸν ἑρμηνέα καὶ προφήτην τῶν θείων, ἀφ᾽ οὗ καὶ Ἑρμῆς ὠνόμασται. V 219, 23 cf. IV 186, 3 προφήτης ... ἑ. ὑποβάλλοντος ἑτέρου πάνθ᾽ ὅσα προφέρεται. V 151, 24 ἅπερ αὐτὸς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἄνευ προφήτου καὶ ἑρμηνέως. IV 244, 12 δι᾽ ἑρμηνέως τοῦ θείου προφήτου. II 86, 6 οἷς δ᾽ ὑφηγεῖται ὁ ἑ. τοῦ θεοῦ λόγος καὶ προφήτης ἕπηται. I 267, 12 ὃν (sc. Ἀαρών) ἀδελφὸν Μωυσέως ὄντα „στόμα" καὶ ἑρμηνέα καὶ „προφήτην" εἴωθε καλεῖν. IV 209, 15 οὐχ ἑρμηνέας ἐκείνους ἀλλ᾽ ἱεροφάντας καὶ προφήτας. I 274, 5 ἑ. καὶ ὑφηγητὴς ἄριστος (ὁ ἀστεῖός ἐστιν). IV 119, 4 νόμων ἱερῶν (Μωυσῆς). IV 307, 3 τῶν χρησμῳδουμένων. III 59, 13 φαύλῳ δ᾽ οὐ θέμις ἑρμηνεῖ γενέσθαι θεοῦ. III 48, 15 τῶν τῆς φύσεως ... πραγμάτων. I 268, 7 σημείων καὶ αἰτιῶν καὶ θεραπείας ... ἑρμηνεῖς ἄριστοι. I 63, 16 τῶν συνήθων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. I 216, 10 οὐδὲ γὰρ ἥλιος ἢ σελήνη χρῄζουσιν ἑρμηνέως. I 268, 15 μέχρις ἂν ὁ θεὸς καὶ τὸν ἄριστον ἑρμηνέα κατασκευάσῃ. I 275, 13 ἑρμηνεῖς μὲν ἄριστοι γεγόνατε. IV 98, 13 ἑρμηνέως μεταξὺ ὄντος. IV 139, 12 χρεία δ᾽ εἰ γένοιτο ἑρμηνέως. IV 244, 24 ὡσανεὶ δι᾽ ἑρμηνέως. V 133, 5 οὐ δι᾽ ἑρμηνέως καθάπερ τὰ ἐν εἴδει νόμιμα. V 336, 13 οὐ δι᾽ ἑρμηνέως.

ἑρμηνευτικός. III 78, 6. 10 (δύναμις). I 80, 23 (λόγος).

ἔρνος. II 134, 8 ὁ κόσμος οὗτος. II 101, 4 τῆς ψυχῆς ... ἔρνη διττά. III 289, 22 ἀφροσύνης. III 63, 21 τὸ σκεπτικὸν καὶ θεωρητικὸν ... ἔ., ὄνομα Ἰσραήλ. I 211, 19 (ἡ γῆ) τὸ δὲ ὑπὲρ γῆς ἔ. οὐρανομήκες ἀνατείνασα. I 282, 12 τῆς τε ἀγρίας ὕλης τὰ μὲν ὅσα βλαβερὰ ἔρνη. I 282, 24 ὃ μὲν ὑπερεῖχε τῆς γῆς ἔ. ἔτεμε. II 36, 9 ἔ. ἀναβλαστῆσαι. II 64, 14 τὰ ... ἐξαίφνης ἀναδραμόντα ἔρνη.

ἕρπειν. II 115, 1 (ὄφιν seu ἡδονὴν) ἐπὶ μόνα τὰ γῆς ἕρπουσαν ἀγαθά. I 143, 20 τῷ δὲ ἕρποντι ἐπὶ κοιλίαν.

ἑρπετόν. I 21, 11 κτήνη καὶ θηρία καὶ ἑρπετά. V 234, 22. 24 ὅσα ἢ ἄποδα ἢ συρμῷ τῆς γαστρὸς ἰλυσπώμενα ἢ τετρασκελῆ καὶ πολύποδα φησὶν εἶναι. V 356, 9 τὰ σκορπίων γένη καὶ ὄφεων καὶ τῶν ἄλλων ἑρπετῶν. IV 166, 21 τῶν ἑρπετῶν τὰ ἰοβόλα ..., ὄφεις καὶ σκορπίοι. II 281, 24 τὸ πολύπουν καὶ ἄπουν, ἐναντία ὄντα ἐν τῷ γένει τῶν ἑρπετῶν. II 280, 25 ὥσπερ τὸ πολύπουν, οὕτως καὶ τὸ ἄπουν ἐν ἑρπετοῖς ψεκτόν. V 16, 2 ἃ τῶν φωλεῶν ἀνέρπει πρὸς ζήτησιν τροφῆς. VI 164, 19 ἰοβόλου τρόπον ἑρπετοῦ. IV 286, 16 ἑρπετῶν τὴν ἰοβόλον ἀσπίδα (Αἰγύπτιοι) γεραίρουσιν. III 53, 20 οἰκειότατον χωρίον γῆ ... τοῖς ἑρπετοῖς. I 54, 11 τὸ ἰοβόλον καὶ γηγενὲς ἑ. ἀνθρώπου φωνὴν προϊέσθαι. II 231, 14 τὸ ἑ., ὄφιν, τετυχηκέναι (τῆς ἀθανασίας). V 235, 6 cf. I 57, 3 οἷς δὲ τῶν ἑρπετῶν ὑπεράνω σκέλη τῶν ποδῶν ἐστιν. III 53, 26 ὅσα τῶν ἑρπετῶν ἄνω δύναται πηδᾶν. III 54, 2 ταῦτα δ᾽ ἐστὶ σύμβολα ψυχῶν, ὅσαι τρόπον ἑρπετῶν προσερριζωμέναι τῷ γηΐνῳ σώματι καθαρθεῖσαι μετεωροπολεῖν ἰσχύουσιν.

ἑρπήν. IV 95, 9.

ἑρπηνώδης. V 369, 21 (ἕλκη). VI 79, 10 (νόσημα). IV 302, 14 τὰ ἑρπηνώδη τῶν νοσημάτων. I 283, 18. V 228, 9 (νόσος).

ἐρυθριᾶν. III 30, 13 τὸ ἐ. ἐφ᾽ οἷς ἄξιον. V 156, 14 παρθένους, ἃς ἐ. ἀναγκαῖον. III 226, 6 ἐ. ἀναγκάζεσθαι. I 187, 16. IV 186, 18. 289, 14 οὐκ ἐρυθριᾷς; VI 21, 1 οὐκ ἐρυθριῶμεν; I 59, 23. III 82, 21. 103, 13. IV 249, 20. V 87, 7. 145, 20. 160, 20. 269, 7. VI 87, 11 οὐκ ἐρυθριῶσιν. V 168, 14 τἀληθὲς ὁμολογεῖν ἐρυθριῶντες. IV 306, 7 ἀθρόα ὀνείδη, δι᾽ ὧν ἐρυθριάσουσι. III 117, 5 ἐπιλιχμώμενος οὐκ ἐρυθριάσει.

ἐρυθρός. cf. θάλαττα. — All: III 30, 10 Φουὰ δὲ ἐρυθρὸν ἑρμηνεύεται.

ἔρυμα. III 227, 4. 8. 228, 8 (λόγος).

ἔρως. VI 6, 9 (coni φόβος, δειλία, λύπη). VI 61, 14. 17 τὸ δὲ Πλατωνικὸν ὅλον σχεδόν ἐστι περὶ ἔρωτος (sc. συμπόσιον). III 122, 27 (ἄσαρκος καὶ ἀσώματος). III 4, 12. 295, 27. IV 39, 5. VI 13, 2 (θεῖος). VI 61, 19 ὁ κοινὸς καὶ πάνδημος ἔ. (opp. οὐράνιος). V 169, 15 (νόμιμος). II 86, 2 (ὀλύμπιος). III 16, 20. IV 16, 10. 216, 8. V 354, 23. VI 49, 5 (οὐράνιος). II 141, 17 (οὐράνιος καὶ θεῖος). V 281, 6 ὁ οὐράνιος καὶ ἀκήρατος καὶ θεῖος ὄντως. I 174, 23. II 196, 22 (πτηνὸς καὶ οὐράνιος). II 106, 18 (σύντονος καὶ δυσαπάλλακτος). — VI 217, 9 τῆς Ἀλεξανδρείας. V 210, 23 τῶν ἀλλοτρίων. II 231, 11. V 11, 15 τῶν ἀνεφίκτων (ἀγαθῶν). VI 42, 17 ἀπάτης. III 61, 19 τῶν ἀπόντων. III 152, 12 τοῦ ἀρίστου. I 254, 8 τῶν ἀρίστων. II 271, 7 ἀσωμάτων καὶ ἀφθάρτων. IV 223, 10 ἀτυφίας. V 339, 10 τοῦ βελτίονος. V 246, 3 (διαταγμάτων). V 262, 11 δικαιοσύνης. I 39, 17 ἑβδομάδος. VI 33, 14 ἐλευθερίας. I 26, 7. 131, 23. 174, 17. II 200, 20. III 85, 2. VI 31, 4 ἐπιστήμης. V 16, 10 sq. τῆς τῶν μελλόντων ἐπιστήμης. II 185, 26 εὐσεβείας. V 367, 21 τοῦ ζῆν. I 138, 17 ἡδονῆς.

V 344, 12 τοῦ θεάσασθαι. III 227, 21 τῶν φιλοσοφίας θεωρημάτων. III 107, 8 τοῦ καλοῦ. III 95, 6 τοῦ κατορθοῦν. IV 15, 21 παιδείας. VI 206, 5 τῆς πατρίδος. I 2, 5. 23, 18. III 4, 12 σοφίας. V 298, 13 τοῦ συνιόντος. II 113, 22 τιμῆς. IV 76, 4 τιμῶν. II 249, 16 ἀσωμάτου φύσεως. IV 302, 23 χρημάτων . . . ἢ γυναικὸς ἢ δόξης ἢ τινος ἄλλου τῶν ἡδονὴν ἀπεργαζομένων. — II 48, 6 ὧν ἄπληστος αὐτὰς (sc. ψυχάς) εἰσελήλυθεν ἔ. I 280, 20 (ὁ νοῦς) κάλλος ἰδὼν ἔρωτος ἐτρώθη δεινοῦ πάθους βέλεσιν. II 34, 25 εἰ μὴ προσγένοιτο σφοδρὸς ἔ. I 104, 23 τίς αὐτὰ συνήγαγεν ὅτι μὴ δεσμὸς τρίτος ἔρωτος καὶ ἐπιθυμίας. I 143, 7 ὁ καὶ τὸν ἔρωτα χαρισάμενος. I 153, 24 ἢ τοὺς οἴνῳ ἢ ἔρωτι μεθύοντας. I 53, 6 ἔ. δ' ἐπιγενόμενος. VI 167, 5 τῶν ἐν ἔρωτι φίλτρων. III 283, 5 ὁ λιμὸς οὗτος, ἔρωτα καὶ πόθον ἔχων παρηγοροῦντας. II 162, 4 ὑπὸ φλεγμαίνοντος ἔρωτος οἴστρων. IV 118, 8 ἔ., ὃς ἐξέμηνεν ἐπ' αὐτῷ γυναῖκα. V 168, 14 ἣν (sc. φθοράν) . . . ἔρωτα ὀνομάζουσι. V 228, 21 ἔ. . . . ἀμυθήτων κατέπλησε τὴν οἰκουμένην συμφορῶν. V 162, 13 ἀποτυγχανόμενος γὰρ ἔ. οὐ μετρίως ἐπιτείνεται. V 299, 1 τὸν ἔρωτα βασανίζει. IV 70, 6 ἐξ ἔρωτος ἀκολάστου. — II 112, 6 περὶ ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτας ἀκαθέκτους. V 227, 13 (ἐπιθυμία) χαλεποὺς καὶ ἀνηνύτους ἔρωτας ἐντίκτουσα. V 87, 14 λελυττηκότες ἔρωτες. V 340, 1 ἔρωτας ἐκμανεῖς καὶ λελυττηκότας θεραπευθέντες. IV 190, 18 ὁ γὰρ ἀκκισμὸς . . . τοὺς ἔρωτας ἀναφλέγει. V 118, 12 διὰ τοὺς νέους ἔρωτας. III 285, 11 τοὺς ἔρωτας ἐκίνησε. IV 73, 18 τῶν γὰρ πολέμων οἱ πλείους καὶ μέγιστοι δι' ἔρωτας. III 212, 16 ἔρωτες . . . ἀκάθεκτοι. II 233, 26 τοὺς ὑπὸ νηπιότητος ἀεὶ κούφους ἔρωτας. I 211, 7 συνεχεῖς ἔρωτες. I 121, 23 ἄπληστοι τῶν ἀρετῆς ὄντες ἐρώτων. III 240, 8 ψυχαὶ δ' ὅσαι θείων ἐρώτων ἐγεύσασθε. V 268, 15 (ἀρεταὶ) εὐκολίας καὶ ὀλιγοδείας ἔρωτας ἐντίκτουσαι. IV 43, 15 τοὺς σώφρονας ἔρωτας.

ἐρωτᾶν. I 271, 17 sqq. ὁ γὰρ ἐρωτῶν
× ἢ πυνθανόμενος περὶ ὧν ἀγνοεῖ ἐρωτᾷ τε καὶ πυνθάνεται ζητῶν ἀπόκρισιν. III 5, 14 coni. ζητεῖν, πυνθάνεσθαι. VI 15, 10 τοῦ λόγου . . . ἐρωτηθέντος.

ἐρώτημα. I 271, 23. III 103, 6 coni. πύσμα. II 123, 1 (ἀσώματα τέλεια) coni. πύσματα. VI 221, 18 σεμνόν.

ἐρώτησις. III 5, 12 coni. ἀπόκρισις.

ἐρωτικός. III 85, 8 (ἐπιθυμίαι). II 102, 20 μίξεις. — III 98, 4. 151, 10 ἐρωτικῶς.

ἔσθημα. V 271, 2 περὶ ἐσθημάτων ὁποῖα ἐχρῆν ἀμπέχεσθαι. V 271, 15 ἠρρενῶσθαι . . . καὶ μάλιστα ἐν ἐσθήμασιν. I 166, 10 σκεπάσματα δὲ ὥσπερ σώματος τὰ ἐσθήματά ἐστιν. I 101, 1 ἐσθήματα ψυχῆς. I 236, 8 τὸ πάντων ἄριστον ἐσθημάτων ὁ λόγος.

ἐσθής. III 133, 20 ἐνδύεται δ' ὁ . . .
× λόγος ὡς ἐσθῆτα τὸν κόσμον. V 23, 23 ἡ τῆς ἱερᾶς ἐσθῆτος κατασκευή, μίμημα τοῦ παντός. II 288, 13. III 150, 16. IV 86, 10. 226, 5. 230, 23. 233, 20. V 24, 9 (ἱερά). IV 227, 15 cf. V 22, 1 τοῦ ἀρχιερέως. V 21, 12 ἣν ἀναλαμβάνειν χρὴ τὸν ἱερέα. IV 235, 21 (τῶν ἱερέων). I 193, 13 εἰς τὰ ἱερὰ βαδίζειν σπουδάζουσιν ἀκηλιδώτους ἐσθῆτας ἀμπεχόμενοι. — I 210, 8 (ἡ ἡδονὴ) πολυτελεῖς ἐσθῆτας . . . ἀμπεχομένη. I 212, 13 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) μετρίαν ἐσθῆτα. III 252, 16 τῆς πανλεύκου καὶ φωτοειδεστάτης ἐσθῆτος, ἀρετῆς. III 251, 21 (λινῆ), ἡ δ' ἐστὶ σύμβολον εὐτονίας, ἀφθαρσίας, αὐγοειδεστάτου φέγγους. — VI 56, 7 sqq. ἐ. δὲ ὁμοίως εὐτελεστάτη (Therapeut.). VI 56, 5 τὸ μὲν ἐ., τὸ δὲ οἰκία. IV 157, 6 cf. V 106, 21. 143, 21 ἐν μὲν ἐσθῆσι καὶ τροφαῖς. VI 24, 16 κοιναὶ μὲν ἐσθῆτες, κοιναὶ δὲ τροφαί. IV 234, 9 ταῖς ἐσθήσεσιν ἤσκησεν αὐτούς. V 90, 17 χαίρειν . . . ἐσθῆσιν ἁλουργίσι. IV 152, 20 τὰς ἐσθῆτας περιερρηγμένοι. IV 279, 5 cf. V 207, 13 τὰς ἐσθῆτας ἀποπλυνάμενος. V 199, 13 ἀποτιθεμένων ἐσθῆτας γυναικῶν. V 298, 7 ἀπαμφιάσας τὴν ἐσθῆτα. V 277, 4 πολυτελέσιν ἐσθῆσι καὶ ὅρμοις . . . διακοσμεῖσθαι γυνή. V 271, 17 τὴν γυναῖκα . . . ἐκώλυσεν ἀναλαμβάνειν ἀνδρὸς ἐσθῆτα.

ἐσθίειν. I 86, 7 οἵτινες οὐ βρώσει ἐσθίου-
× σιν, ἀλλὰ μόνον ἐσθίουσι. I 87, 14 sqq. ἀπὸ παντὸς ἐ. παραγγέλλει τῷ ἐν τῷ παραδείσῳ. I 96, 20 οὔτε ἐσθίοντες ἐξυβρίζομεν διὰ κόρον. I 284, 1 ἄνθρωπος ἐσθίων μὲν ἢ πίνων ἀεί.

ἔσοπτρον. II 287, 19

ἑσπέριος. cf. ἕως.

ἑστία. V 302, 15 (ἀσυλία). V 128, 16. 286, 2 (γῆ). I 195, 7. II 84, 25 (ψυχή). II 111, 7. 287, 9. cf. I 244, 8. II 181, 5 (ἀνδρωνῖτις, γυναικωνῖτις). V 372, 13. (κοινή). III 7, 21 πατρῴα.

ἑστιᾶν. IV 278, 3 ὡς μόνον ἑ. μέλλων. V 54, 6 οἷς παραγγέλλει μὴ νομίζειν ἑ. IV 210, 1 μετ' οἰκείων καὶ φίλων ἑστιῶνται. VI 212, 10 sq. φιλοσοφίας . . . ἐπὶ πλέον ἑστιαθείς. III 9, 14 τῆς ἀφθαρσίας ἑστιαθεῖσα (ἡ ἀρετή). V 229, 25

τῶν ὀρθῶν δογμάτων αὐτῆς (sc. φιλοσοφίας) ἐπὶ πλέον ἑστιαθέντες. V 172, 6 γάμους θύσαντές τε καὶ ἑστιαθέντες. V 294, 13 τῶν . . . ἐπὶ πλέον ἑστιαθέντων. I 18, 5 ἡ δ' ἑστιωμένη (ψυχὴ) θεαμάτων. V 134, 3 ἑστιατόρων καὶ ἑστιωμένων θίασος. V 59, 5 ἡ γὰρ τῶν ἑστιωμένων ἀξίωσις. V 77, 21 ἑστιωμένους λόγων ποτίμων.

ἑστίασις. IV 185, 11. VI 218, 9.

ἑστιάτωρ. II 312, 3 τρεῖς . . . εἰσὶν ἀνθρώπων γένους. V 128, 16 (θεός). I 26, 9. 14 ὁ τῶν ὅλων ἡγεμών. V 54, 7 sq. ἐπίτροποι γὰρ εὐωχίας εἰσίν, οὐχ ἑστιάτορος, ὁ δ' ἑ. . . . IV 207, 15 τὸν ἑστιάτορα εὐώχουν ἀντεφεστιῶντες. V 134, 3 ἑστιατόρων καὶ ἑστιωμένων θίασος. V 59, 5 ἡ γὰρ τῶν ἑστιωμένων ἀξίωσις ἐπισκοπεῖ τοὺς ἑστιάτορας. VI 60, 7 ἐπαινέσαντες . . . τὸν ἑστιάτορα τῆς πολυτελείας. VI 59, 20 ἐπίδειξις ἑστιατόρων εὐπορίας. II 21, 13 οἱ δ' ἑστιατόρων τροφὰς ἀφθόνους παρασκευάζοντες.

ἑστιοῦχος. II 211, 2 τῆς . . . ψυχῆς.

ἐσχατιά. IV 219, 16 ἐ. δὲ καὶ ὡσανεὶ × βάσις τὸ αἰσθητόν. IV 257, 2 τῶν ἔργων . . . αὐτοῦ (sc. θεοῦ). IV 172, 19 αἱ τοῦ παντὸς ἐσχατιαί. III 290, 23 μέχρι τῶν ἐσχατιῶν. IV 245, 15 πρὸ τῶν βασιλείων τὰς ἐσχατιὰς περιέπειν. IV 245, 16 ἐν γὰρ κόσμῳ βασίλειον μὲν ἱερώτατον οὐρανός, ἐσχατιὰ δὲ γῆ. III 290, 13 τὰς ἐν τῷ διαμαρτάνειν κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους ἐσχατιάς. II 296, 10 ἐν ἐσχατιαῖς.

ἔσχατος. II 138, 11 (αἰθήρ). III 187, 19 × (τῶν ἀπλανῶν ἁψίς). II 83, 11 (κεφαλή). I 112, 5 (πανουργία). III 290, 14 πυθμήν. III 40, 4 τέλος. II 158, 21 (τοῦ παντὸς φύσις οὐρανοῦ). I 31, 1 (χωρία). — I 100, 2 τὰ δὲ τῆς ἀγαπωμένης ἡδονῆς ἔσχατα. I 194, 12 cf. II 303, 26 ἀπ' οὐρανοῦ περάτων μέχρι γῆς ἐσχάτων. — I 38, 25. 39, 1 (ὁ ἔ.). I 175, 15 τοῦ παντὸς οὐρανοῦ ⟨ὁ⟩ ἔ.

ἑταίρα. IV 70, 19 οὐδ' ἑταίρᾳ ζῆν ἔξεστιν. IV 192, 4 τόν τ' ἐραστὴν καὶ τὴν ἑταίραν ἀναιρεῖ. I 153, 20 οὐδὲ τὴν ἑταίραν εὔνουν ἐραστῇ. V 298, 12 μὴ κατὰ μισθαρνίαν ὡς ἑταίραν. V 369, 1 γυναῖκας . . . ἑταιρῶν τρόπον ὑβριζομένας. V 172, 7 ὡς ἑταίραις ταῖς ἀσταῖς. III 116, 16 ἑταιρῶν . . . χορηγὸς φιλοτιμότατος (ὁ φαῦλος). VI 90, 16 αἱ ἄμορφοι καὶ εἰδεχθεῖς ἑταῖραι. V 68, 6 τῶν . . . ἑταιρῶν τὴν ἐργασίαν κατέλυσε πολλάκις γῆρας. I 126, 21 τῶν ἑταιρῶν τὰς εἰδεχθεῖς ἰδεῖν.

ἑταιρεία. V 177, 7 συσσίτια καθ' ἑταιρείαν. II 247, 15 τοῖς ἑταιρείαν πρὸς ἐπιστήμην θεμένοις. VI 51, 3 φιλικὰς ἑταιρείας. VI 121, 9 τάς τε ἑταιρείας καὶ συνόδους . . . διέλυε.

ἑταιρεῖος. VI 13, 9 θεὸς ἑ. ὤν.

ἑταίρησις. V 276, 10 (coni. μοιχεία).

ἑταιρία. I 261, 27 (τὸ σῶμα) ὥσπερ ἑταιρίαν καὶ φιλίαν πρὸς ψυχὴν τέθειται. II 116, 14 πρὸς μόνον τὸ καλὸν ἑταιρίαν ἔθεντο. II 299, 19 πρὸς (τὸν μιγάδα) ἑταιρίαν τίθενται. V 109, 21 ἢ κατὰ γένος ἢ καθ' ἑταιρίαν. IV 289, 9. 11 διὰ τὴν ἑταιρίαν.

ἑταιρικός. V 277, 8 (βλέμματα).

ἑταιρίς. I 58, 6 ἡδονή.

ἑταῖρος. II 184, 20 ἀσεβείας καὶ ἀθεότητος. II 217, 24 τῆς τῶν ἐκτὸς ἀφθονίας. II 172, 1 ἀφροσύνης. VI 12, 13 τῶν βασιλέων. I 124, 27 βεβαίου τὸ παράπαν οὐδεμιᾶς γνώμης. I 114, 25 Ἡρακλειτείου δόξης. II 307, 11 ἐπιστήμης. III 15, 3 τῆς ἐναίμου καὶ αἰσθητῆς ζωῆς. II 238, 17 κολακείας νόθης. III 114, 7 καλοκἀγαθίας. III 112, 9 μοναρχίας ἀληθοῦς. II 241, 14. III 297, 27 Μωυσέως. VI 57, 4 Ὀδυσσέως. II 180, 22 ὀλιγοδείας. III 84, 20 πλάσματος καὶ ποιήματος καὶ μυθικῶν λήρων. III 76, 8 πολυμαθείας. III 291, 24 πολυφαγίας καὶ λαιμαργίας. II 86, 25 σαρκῶν. II 56, 12 τοῦ σκότους. III 163, 12 τῆς τιθασοῦ καὶ ἡμέρου σοφίας. I 118, 7 σωμάτων καὶ χρωμάτων. III 269, 4 τύφου. III 176, 9 φθόνου καὶ βασκανίας. II 237, 9 φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης. — III 228, 21 ἑ. ἡμῖν ἐστιν (ὁ ἀλεξίκακος λόγος). II 19, 27. III 110, 18. VI 49, 10 cf. V 107, 12. 13 (coni. φίλοι). I 92, 18 οἱ κόλακες ἀντὶ ἑταίρων ἐχθροί. I 153, 20 τὸν κόλακα οὐκ ἄν τις ἑταῖρον εἴποι.

ἑτερήμερος. III 237, 9 τῶν ἀσκητῶν ὁ βίος. IV 281, 16 (ζωὴ αὐτῶν sc. τῶν Διοσκόρων).

ἑτερογενής. V 257, 2 ὅσα ἑτερογενῆ κατὰ τοὐναντίον ἄμικτα καὶ ἀκοινώνητα. V 256, 17 τὰς ἐν ἀλόγοις ζῴοις ἑτερογενῶν ὀχείας. V 61, 12 (ζῷα). V 163, 3 (κτῆνος).

ἑτερόγλωττος. II 231, 17 (ζῷα).

ἑτεροδοκεῖν. III 56, 11.

ἑτερόδοξος. II 228, 18. 302, 26. V 134, 2 (οἱ ἑτερόδοξοι).

ἑτεροεθνής. V 213, 22. 312, 10.

ἑτεροειδής. V 257, 15 (οὐσίαι). VI 97, 21 (τύπος).

ἑτεροιότης. I 6, 18 (ὕλη) ἑτεροιότητος . . . μεστή. V 252, 6 ἐξ ἑτεροιοτήτων ταυτότητας.

ἑτερομήκης. I 62, 6.

ἑτερόμορφος. III 254, 14 (δόξα).

ἐτησίαι. IV 146, 21.

ἐτήσιος. VI 212, 22 (ἀπαρχαί). V 212, 7

(ἄρναι). I 30, 9. V 146, 21. 258, 20. 259, 6 (δασμός). V 195, 19. 314, 16. 373, 1 (δασμοί). IV 305, 5 δασμῶν (φορά). V 124, 15 (δωρεαί). V 96, 9. 139, 5. 18 (ἑορταί). V 203, 1. VI 190, 21 (καιροί). V 311, 8 (καρπός). II 140, 16. III 225, 17. IV 147, 6. 168, 14. 181, 2. V 258, 1. 301, 11 (καρποί). V 128, 10. VI 92, 2 (ὄμβροι). V 268, 5 (ὀπῶραι). II 96, 22. V 137, 14 (φόροι). I 17, 8. 18, 15. 19, 12. 17. 40, 2. 55, 10. 191, 27. 278, 11. II 36, 10. 157, 10. 187, 12. 286, 17. III 38, 11. 73, 3. 169, 7. 268, 21. 279, 21. IV 1, 10. 17, 6. 146, 15. 171, 15 229, 9. 14. 235, 2. V 4, 14. 9, 10. 22, 14. 35, 9. 43, 25. 51, 4. 78, 5. 101, 1. 133, 16. 259, 16. 263, 2. 264, 6. 12. 292, 13. 345, 10. 366, 17. 367, 4. VI 106, 4 (ὧραι).

ἕτοιμος. II 271, 10 πρὸς νουθεσίαν καὶ
× σωφρονισμὸν (ὁ ἱεροφάντης). V 29, 3 (ὁ ἀρχιερεύς). IV 216, 18 ἀεὶ τοῖς χρησμοῖς. II 98, 11 τὸν νοῦν ἀπεργάζεται ἕτοιμον δέχεσθαι. I 260, 22 μήπω ... ἑ. εἶναι λέγεις ἀναδιδάσκεσθαι. II 274, 20 καὶ κατὰ χειρὸς (ἀγαθά). — III 153, 3 (τὰ αὐτόματα καὶ ἕτοιμα opp. τὰ ἐκ φροντίδος. — III 80, 1 ἐν ἑτοίμῳ. I 266, 10. III 242, 20 ἐξ ἑτοίμου. — I 227, 18. V 12, 14 ἑτοίμως.

ἑτοιμότης. V 35, 11 προθυμίᾳ καὶ ἑτοιμότητι καὶ σπουδῇ. IV 240, 5 οἱ δὲ τὴν παραίνεσιν ἑτοιμότητι φθάσαντες. I 285, 23 πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων. I 260, 25 πρὸς τὸ μαθεῖν. II 215, 10 (τὸ νήφειν) πᾶσι τοῖς μέρεσι ἑτοιμότητα ἐντίκτον.

ἔτος. VI 211, 23 δυσὶν ἡμέραις τοῦ ἔτους. IV 304, 15 κατὰ τὰς τοῦ ἔτους ἰσημερίας. II 52, 25 τῶν ἴσων γενόμενος ἐτῶν τοῦ θνητοῦ βίου μετανίσταται. VI 92, 12 cf. 20, 5 ἡ τοῦ ἔτους ὥρα. V 231, 7 cf. III 35, 9. 202, 16 αἱ τοῦ ἔτους ὧραι. II 292, 27 οὐ κατὰ τὰς χρονικὰς τοῦ ἔτους ὥρας. — IV 118, 6 ἔτη δὲ βιώσας δέκα πρὸς τοῖς ἑκατόν. V 95, 11. 106, 4. 107, 3. 13. 110, 6. 111, 14. 259, 13. 21. 294, 1 (ἕβδομον). II 52, 23 cf. 53, 7 ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν ἀριθμῷ. I 63, 21 ἄχρι γὰρ ἑνὸς καὶ εἴκοσιν ἐτῶν. IV 305, 7. V 95, 13. 112, 14. 114, 2. 6 (πεντηκοστόν). IV 169, 15. V 135, 19 τεσσαράκοντα. III 212, 4 τέταρτον. VI 219, 11 ἐν τετρακοσίοις ἔτεσιν. — I 14, 14. II 96, 7. V 125, 1 ἀνὰ πᾶν ἔ. I 28, 3. V 135, 6 δι' ἔτους.

ἔτυμος. V 79, 18 ὄνομα. III 286, 22 τὸ φρονεῖν εὖ, τὸ εὐφροσύνης ἔτυμον. I 11, 8. 43, 12. 46, 6. II 255, 4. IV 123, 17. 150, 24. 225, 13. 235, 5. V 22, 16. 23, 16. 36, 3. 44, 21. 132, 16. VI 21, 9. 47, 1. 90, 1 ἐτύμως. I 43, 20 ἐτυμώτερον.

ἐτυμολογία. II 166, 22.

εὖ. IV 43, 1. 290, 17 (βιοῦν). III 190, 17
× βουλεύεσθαι καὶ πράττειν καὶ λέγειν. I 10, 10. VI 94, 8 (εἰδέναι). I 282, 7. III 305, 2 (ἐργάζεσθαι). I 26, 5. III 78, 25. IV 272, 10. V 82, 9. 142, 24 τὸ εὖ ζῆν. III 92, 9 τὸ εὖ λέγειν ... τὸ εὖ διανοεῖσθαι. I 7, 8. 124, 13. 177, 10. 206, 7. 223, 13. II 193, 19. IV 118, 4. 127, 22. 213, 15. 305, 12. 16. V 71, 22. 142, 7. 11. 301, 3 (πάσχειν). I 7, 7. 271, 12. II 150, 20. IV 294, 12. V 118, 15 (ποιεῖν). IV 278, 17. V 319, 16. 363, 14. VI 146, 21 (πράττειν). I 57, 11. 261, 14. II 15, 22. 27, 26. 71, 10. 118, 10. 197, 21. 205, 18. 213, 13. III 41, 5. 80, 26. 250, 12. 272, 19. 275, 23. 286, 21. IV 43, 4. 164, 10. V 87, 10. VI 65, 14. 147, 13. 184, 3 (φρονεῖν). — V 149, 24 τὸ γὰρ εὖ ἡ ἀρετή. I 245, 13 προσγίνεται γὰρ ἑκάστῳ τὸ εὖ. I 178, 22 τό τε εὖ καὶ τὸ μή. II 118, 24 ἢ εὖ ἢ κακῶς ἐξ ἀνάγκης ἂν ἔχοι θάτερον. I 271, 26 περὶ ὧν εὖ ἢ κακῶς ἀποφαίνεται (ἡ ψυχή). I 107, 19. 127, 22. 167, 28. 257, 1. II 92, 10. 305, 7. III 22, 17. V 138, 18. 251, 23. 331, 15. VI 86, 11 τό τε εὖ καὶ τὸ χεῖρον. V 283, 1 τὸ εὖ γε ἢ χεῖρον.

εὐαγγελίζεσθαι. IV 113, 4 τὰ περὶ τῆς ἐμῆς εὑρέσεως ε. VI 174, 1 τὰ λυσιτελῆ φθάνοντας ε. προσήκει. III 303, 19 τρία δ' εὐαγγελίζεται τῇ ψυχῇ τὰ κάλλιστα. V 374, 3 πλῆρες ἀγαθὸν εὐαγγελίζεται. I 41, 1 (πλειάδες) ἄμητον εὐαγγελίζονται. V 277, 13 τοῦτο διαπραξάμεναι τοῖς ἀνδράσιν εὐαγγελίζονται. IV 114, 6 φθάνοντες εὐηγγελίζοντο τῷ βασιλεῖ. IV 243, 15 ἡ ἀμυγδαλῆ ... εὐαγγελιζομένη φορὰς ἀκροδρύων. VI 198, 18 εὐαγγελιουμένη ... ἔδραμεν ἡ φήμη.

εὐαγής. V 185, 6 (ἀνδροφονία). II 85, 7 βουλεύματα. IV 130, 3. 265, 6. V 20, 19 (τὸ) ἔργον. V 49, 1 θυσία. V 56, 11 (θυσίαι). I 281, 14 μίξεις. III 77, 18 τὰ ὁρατὰ καὶ αἰσθητὰ ... οὐκ εὐαγῆ βέβηλα δέ. III 222, 15 εἰσάπαν οὐδείς. V 45, 10 οὐδέν. I 274, 15 ἐπὶ οὐκ εὐαγεῖ πράξει. IV 208, 5 (πράξεις). V 76, 14 τὸ καθ' αὑτοῦ φονᾶν. I 257, 6 (χώρα). — I 194, 14. II 140, 14. 147, 11. VI 83, 13 εὐαγές sc. ἐστιν. V 38, 13 οὐκ ἦν εὐαγές. V 129, 1 οὔτ' εὐαγές ἦν. V 177, 12 εὐαγὲς εἶναι. — II 256, 6 τις ... τῶν οὐκ εὐαγῶν. II 120, 12 ἤδη γοῦν τινες καὶ τῶν οὐκ εὐαγῶν ... ἔννοιαν χρηστοῦ τινος ἔλαβον. — I 180, 20 τὸ εὐαγὲς καὶ ὅσιον. IV 250, 11. V 47, 10 (τὸ εὐαγές). I 193, 6 τὰ ἐν τούτοις (sc.

ἱερῶν τοῖς ἁγιωτάτοις) εὐαγῆ πάντα. — I 242, 8. III 269, 23. IV 17, 8. 234, 15. 291, 7. V 17, 16. 55, 10. VI 47, 22 εὐαγῶς.
εὐάγωγος. V 27, 7 διάνοιαι παρθένων πρὸς ἀρετήν. III 166, 23 ὁ μὲν ἄκων ἀμαθής, ὁ δ' ἑκὼν ε. II 140, 11 ἐνδιαιτήσεις.
εὐαισθησία. V 363, 22 ὑγείᾳ δ' ἕψεται καὶ ε. I 132, 3. II 227, 13. IV 57, 20 (coni. ὑγεία).
εὐάλωτος. IV 190, 14 ἀνήρ. I 83, 20 ἀμφότεραι (sc. ἀφροσύνη καὶ δειλία). II 296, 10 (λογισμός). III 143, 22 (φύσις). — IV 197, 22 ζηλοῦτε ὡς οὐκ εὐαλωτότεροι γενησόμενοι. — I 160, 8 εὐαλώτως.
εὐανδρεῖν. V 127, 13. 154, 13. 376, 14. VI 174, 22 (εὐανδροῦσαι πόλεις).
εὐανθής. III 249, 22 ἔργον.
εὐαρεστεῖν. I 110, 3. III 162, 20. 163, 24. IV 52, 9. V 375, 10 ε. θεῷ. III 165, 8 ἐγχείρει τοῖς καλοῖς, ἵνα εὐαρεστῇς. IV 55, 3 συμβιοῦμεν ἀλλήλοις εὐαρεστοῦντες. IV 277, 8 εὐαρεστοῦντας τῷ ταξιάρχῳ. V 238, 24 εὐαρεστείτω γάρ τις θεῷ. II 81, 18 τὸ θεῷ εὐαρεστῆσαι. V 341, 8 ⟨τὸ⟩ τῷ ποιητῇ καὶ πατρὶ τῶν ὅλων εὐαρεστῆσαι. II 79, 21 εὐαρεστῆσαι ταῖς τοῦ ὄντος δυνάμεσι. II 80, 19 ᾧ τὸ εὐαρεστῆσαι μεγίστη ζημία. I 129, 25 τὸ δὲ χάριν εὑρεῖν οὐκ ἔστι μόνον ... ἴσον τῷ εὐαρεστῆσαι. IV 8, 23 οἷς εὐαρεστῆσαι συνέβη. III 163, 7 ὁ εὐαρεστήσας τρόπος τῷ θεῷ. V 53, 20 πάσαις ταῖς φαντασίαις εὐαρεστήσας. II 10, 9 οὓς γὰρ ὁ θεὸς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ μετεβίβασε. II 81, 9 ἐν τῇ τῶν εὐαρεστησάντων αὐταῖς (sc. δυνάμεσι) κατατάξωσι χώρᾳ. V 64, 13. 323, 21 εὐαρεστήσει θεῷ. III 163, 19 εὐαρεστήσεις ... τοῖς χρωμένοις, θεοῦ δ' ἐνώπιον εὐαρεστήσεις. IV 75, 12 δι' ὧν μάλιστα εὐαρεστήσεις. V 343, 15 τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ πραττομένοις ἅπασιν ... εὐαρεστέον.
εὐαρέστησις. II 81, 5.
εὐάρεστος. III 165, 11 ἆθλον. IV 115, 9 (ἀποδημία). V 49, 1 (θυσία) θεῷ. V 330, 16 ὁ .... νεώτερος. — IV 103, 8 ἵνα καὶ εὐάρεστοι τοῖς ἐγχωρίοις ξενιτεύοντες ἦτε. V 284, 15 τὸν εὐάρεστον θεῷ. III 105, 4 τὸ δὲ σοὶ εὐάρεστον.
εὐαρμοστία. II 193, 8 (ψυχῆς). IV 118, 10 εὐαρμοστίαν τοῖς ἀναρμόστοις ... ἐργασαμένη. I 286, 23 τὰ δὲ φύσεως ... ἔργα τὴν ἴδιον εὐαρμοστίαν κεκληρωμένα.
εὐάρμοστος. II 289, 27 (ἀκολουθία). II 193, 7. III 4, 17 μέλος. III 87, 5 μουσική. II 23, 18 (ὄργανον). II 237, 11. 20 (συμφωνία ἀρετῶν). IV 19, 9 (φύσις). — II 19, 9 τέλειος καὶ πρὸς ἀλήθειαν ε. ὁ τοιοῦτος ἂν νομίζοιτο. — I 7, 1 τὸ εὐάρμοστον. — I 7, 10. 48, 9. II 301, 17. III 49, 13 εὐαρμόστως.
εὔβοτος. III 271, 12 (ἡ ἀρετῆς χώρα).
εὐβουλία. V 360, 15 (coni. εὐδοκία). III 197, 30. 287, 25 (coni. εὐλογία, εὐπραξία). III 201, 28 εὐβουλίαι coni. εὐφροσύναι. II 223, 18 (coni. σύνεσις). I 212, 17 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... γενναιότης ε. προμήθεια κτλ. III 289, 13 τὸ ἐξ αὐτῆς (sc. εὐφροσύνης) μέθυσμα, ἡ ἄκρατος ε. III 66, 18 ψυχῆς. I 266, 7 τὴν μὲν διάνοιαν εὐβουλίᾳ καὶ ἀγαθοῖς ἔργοις ... ὀχυρώσασθαι. V 285, 6 ἰσχύειν ἐν ταῖς εὐβουλίαις.
εὔβουλον, τὸ. II 312, 14 coni. τὸ δίκαιον ἢ τὸ φρόνιμον ἢ τὸ σῶφρον.
εὔγειος. III 248, 7 (ψυχή). III 271, 13. 286, 4 (ἡ ἀρετῆς χώρα).
εὐγένεια. V 324, 15 — 335, 19 Περὶ εὐγενείας. — V 324, 16 ὡς μέγιστον ἀγαθόν. V 250, 21 μὴ ... ἀγαθὸν εἶναι τέλειον. V 335, 10 τοῖς ὡς ἴδιον ἀγαθὸν τὸ ἀλλότριον, εὐγένειαν, ὑποδυομένοις. V 263, 11 τὸ πρεσβύτατον ἀγαθὸν αὐτῆς (sc. δικαιοσύνης). V 25, 18 (καλοκἀγαθία). IV 264, 11 (προγενική). IV 156, 9 ψυχῆς. III 48, 11. V 325, 18. 328, 2. 333, 15 (opp. δυσγένεια). V 21, 11 (coni. παντέλεια). IV 48, 15 οὐχ ἡ ἀληθής, ἀλλ' ἣν οἱ πολλοὶ νομίζουσι. II 88, 9 καὶ τὰς ᾀδομένας παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐγενείας ὑπερκύψετε. V 371, 23 παρακόψας τὸ νόμισμα τῆς εὐγενείας. VI 31, 13 (ἡρωϊκή). V 31, 1 τὰ τῆς εὐγενείας ἆθλα. V 325, 11 ἡ ε. κεκαθαρμένης διανοίας ... κλῆρος οἰκεῖος. V 334, 11 εὐγενείας ἀφορμή. IV 57, 20 εὐγενείᾳ ἢ ὑγείᾳ. IV 69, 13 τῆς καλοκἀγαθίας καὶ εὐγενείας (πεῖρα). IV 58, 1 πλοῦτοι δὲ καὶ εὐγένειαι. V 328, 18 οὐχ ὤνατο τῆς λαμπρᾶς εὐγενείας. V 329, 2 ὃς (sc. ὁ γηγενής) εὐγενείας οὐδενὶ θνητῷ σύγκριτος. V 330, 12 ἀλλοτριωθέντες τῆς ἀοιδίμου εὐγενείας. V 329, 6 ὑπερβολή τις εὐγενείας. V 331, 6 sq. μηδὲν τὴν εὐγένειαν ὠφελεῖν τοὺς ἀναξίους εὐγενείας. V 376, 8 ἔχοντας ἐναύσματα εὐγενείας. VI 167, 15 ἔχων ... ὑπερβάλλουσάν τε εὐγένειαν. V 326, 1 πολεμίους ἀσυμβάτους εὐγενείᾳ. V 325, 15 τὸ εὐγενείας χωρίον. V 29, 21 διὰ τὴν ἀνυπαίτιον εὐγένειαν. IV 113, 18 ἐφθέγξατό τι περὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας. IV 153, 2 τῆς αὐτῶν εὐγενείας εἰς ἔννοιαν ἐλθόντες. IV 50, 16 οἱ δὲ τῆς ἑαυτῶν εὐγενείας ὑπομνησθέντες. IV 107, 12 τοὺς μέγα φρονοῦντας ἐπ' εὐγενείᾳ. V 333, 20

ταύτην τὴν εὐγένειαν . . . καὶ γυναῖκες ἐζήλωσαν. V 12, 23 τὴν εὐγένειαν οὐ κατέλυσαν. — V 326, 18 (person.) τὴν εὐγένειαν . . . στᾶσαν πρὸς τοὺς ἀφηνιαστὰς ἀπογόνους ταῦτα ἂν εἰπεῖν.

εὐγενής. V 287, 5 αἱ αἰτήσεις. IV 83, 14 (ἀνήρ coni. ἐλεύθερος). VI 191, 23 (ἀνήρ). V 54, 10. 327, 15 (ἀρετή). I 282, 25 (δένδρον). II 96, 10. IV 125, 1 (δένδρα). IV 55, 13 (διάνοια). I 282, 24 ἔρνος. V 91, 8 (ἡγεμόνες). VI 43, 14 ἦθος. VI 42, 10. 216, 5 (ἤθη). V 258, 16 (καρποί). III 83, 14 (κληματίς). V 333, 7 (ὁ μετανάστης int. Abraham). II 139, 25. V 226, 13. VI 20, 14 μοσχεύματα. IV 124, 3 (Μωυσῆς). II 281, 15. IV 9, 11 (ὁρμαί). IV 246, 7 (παράστημα). II 127, 9 (παρθένος). V 325, 20 μὴ πεφυκέναι τοὺς πονηροὺς εὐγενεῖς. V 325, 12 μόνους λέγειν εὐγενεῖς τοὺς σώφρονας καὶ δικαίους. VI 181, 25 (Τιβέριος). II 226, 17 μόνος (ὁ φίλος θεοῦ). IV 62, 2. 183, 17. VI 34, 10. 132, 3. 195, 29 (φρόνημα). V 275, 5 (φρόνησις). IV 242, 1 φυτόν. — IV 77, 6 οὐδ' ὅτι ε. ἦν ἡ πολυχρήματος. V 153, 14 τοὺς φύντας ἐκ τούτων εὐγενεστάτους νομίζουσι. II 10, 5 οἱ . . . εὐγενεῖς πρὸς ἀλήθειαν. VI 191, 24 ἐλπίδων εἰσὶ πλήρεις οἱ ὄντως εὐγενεῖς. V 324, 18 τοὺς ἐκ παλαιοπλούτων καὶ παλαιενδόξων εὐγενεῖς. VI 217, 17 τοὺς ἀρίστους καὶ εὐγενεστάτους. II 180, 23 ἐλευθέροις καὶ εὐγενέσιν ἁρμόττοντα . . . βίον. VI 28, 21 τὸ . . . ἐλευθεροστομεῖν εὐγενέσιν ἁρμόττον. VI 64, 18 εὐγενέσι καὶ ἀστείοις καὶ φιλοσοφίας ἀσκηταῖς. VI 65, 11 (coni. ἀστεῖοι). — II 107, 19 τὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερόν τε καὶ εὐγενές. V 327, 14 ἐν ἀρετῆς κτήσει τίθεται τὸ εὐγενές. VI 35, 12 τὸ ἐλεύθερον καὶ εὐγενὲς καὶ φύσει βασιλικόν. VI 176, 24 τὸ εὐγενὲς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐλευθερίας. — VI 27, 2 εὐγενῶς.

εὐγηρία. I 243, 4 coni εὐθανασία.

εὐγήρως. VI 182, 1 ποῖος μᾶλλον ἢ βασιλέων . . . ε.; III 66, 21 (μόνος ὁ ἀστεῖος). VI 197, 12 (βίος). III 66, 17 cf. V 361, 14 τίς ὁ πρὸς ἀλήθειαν ε. IV 118, 7 ἐτελεύτησεν ε.

εὐγνώμων. IV 110, 13 τοὺς μὴ εὐγνώμονας μεθαρμόσασθαι. III 198, 3 εὐγνωμονέστατα.

εὐγονία. V 375, 13 ἡ στειρωθεῖσα γῆ μεταβαλεῖ πρὸς εὐγονίαν. VI 131, 28 ἀφθονώτατον ὑπ' εὐγονίας τὸν τοῦ σίτου καρπόν. V 23, 11 ζῴων καὶ φυτῶν (opp. ἀγονίαι). V 127, 9 ζῴων ἡμέρων. V 34, 4 (coni. εὐτεκνία). V 231, 2 (coni. εὐφορία). V 292, 11 (coni. καρποφορία). IV 304, 10 (coni. φορά).

εὐδαιμονεῖν. I 162, 8 (ὁ κύριος) σπείρειν ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ γεννῶν τὸ ε. I 161, 27 μέλλει γεννᾶν τὸ ε., τὸν Ἰσαάκ. I 162, 2 γεννηθέντος τοῦ ε. V 323, 18 ἐν οἷς τὸ ε. ἐστιν. II 126, 24 τό γε ε. ἀρετῆς χρήσει τελείας περιγενέσθαι. VI 13, 8 διὰ τὸ φίλῳ θεῷ χρῆσθαι πάντως ὤφειλεν ε. III 173, 19 ὑπολαμβάνονται μὲν ε., πρὸς ἀλήθειαν δὲ κακοδαιμονοῦσι. I 272, 8 καὶ διὰ τοῦτ' εὐθὺς εὐδαιμονῶ. III 73, 19 ἵνα . . . εὐδαιμονῶμεν. II 151, 12 ὅθεν ὄντως ἀγαθῶν . . . αἴτιος τελειότατος τοῖς εὐδαιμονοῦσι. I 111, 9 (ἡ ψυχὴ) τελέως εὐδαιμονήσει. III 131, 15 ὅ τε ἔννοιαν λαβών, ὅτι νομοθέτης ὁ θεός ἐστιν, . . . εὐδαιμονήσει. I 167, 18 εὐδαιμονήσομεν. III 163, 2 ἀδύνατον εἶναι . . . εἰσάπαν εὐδαιμονῆσαι. II 49, 22 δυνηθέντες ἂν εὐδαιμονῆσαι. I 159, 28 ἀφειδοῦμεν τοῦ ἀγαπητοῦ τέκνου τῆς ἀρετῆς, τοῦ εὐδαιμονῆσαι. I 111, 8 ἵνα (ἡ ψυχὴ) θεοῦ σωτηρίαν περιμείνασα εὐδαιμονήσῃ. V 376, 6 τὴν ἑτέρων κακοδαιμονίαν εὐδαιμονήσαντες. V 325, 1 διὰ τὰς ἀφθόνους περιουσίας εὐδαιμονησάντων.

εὐδαιμονία. I 159, 4 ἀρετὴ ε. μακαριότης . . . (θεός ἐστιν). I 191, 18 αὐτὸς ἄκρα καὶ τέλος καὶ ὅρος εὐδαιμονίας ὁ θεός. I 191, 12 (ὁ θεὸς) εὐδαιμονίας ἀκράτου μεστός. I 182, 11 (ὁ θεὸς) σπέρμα τῷ θνητῷ γένει καταβαλλόμενος εὐδαιμονίας εἰς ἀγαθὴν καὶ παρθένον γῆν. II 140, 23 (coni. μακαριότης ἡ περὶ τὸ αἴτιον). IV 45, 9 ἡ τοῦ θεοῦ φύσις εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος παντελοῦς μόνη μετέχουσα. V 50, 18 ὁ γὰρ θεὸς . . . μακαριότητος καὶ πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως. III 225, 8. IV 26, 17. V 329, 17 (coni. μακαριότης). V 6, 8 ἄγαλμα θεῖον . . . ἀγαθῶν αἴτιον καὶ τῆς συμπάσης εὐδαιμονίας. II 145, 20. III 194, 8. IV 285, 14. V 144, 15 (τέλος). V 84, 4 τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) τέλος εὐδαιμονίας εἶναι. V 95, 4 οὗ (sc. θεοῦ) τὴν θεραπείαν ἀρχὴν καὶ τέλος εὐδαιμονίας εἶναι. I 52, 21. II 226, 17. III 217, 14 (ἀνθρωπίνη). III 197, 31 ἐκ γὰρ εὐβουλίας καὶ εὐλογίας καὶ εὐπραξίας τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν συνίστασθαι. V 354, 12 τουτέστιν ἡ ἀψευδεστάτη σοφία καὶ φρόνησις. VI 33, 17 πηγήν τινα εὐδαιμονίας τὴν ἀρετήν. II 41, 7 πηγὴ γὰρ εὐδαιμονίας καὶ βίου μακραίωνος ἥδε. I 272, 6 εὐδαιμονίαν δὲ χρῆσιν ἀρετῆς τελείας ἐν βίῳ τελείῳ νενόηκα. V 338, 16 ἐλπὶς εὐδαιμονίας καὶ τοὺς ἀρετῆς ζηλωτὰς ἐπαίρει φιλοσοφεῖν. VI 39, 18 (ἐλευθερία) ἀρχὴ καὶ πηγὴ τῆς

εὐδαιμονίας: VI 168, 17 τὴν μὲν ἐπιστήμην εὐδαιμονίας ... αἰτίαν εἶναι. V 149, 12 (ὁσιότης) παρέχουσα καὶ τοῖς χρωμένοις εὐδαιμονίαν. I 124, 21 (ψυχὴ) κακοδαιμονίαν τὸν ψυχῆς θάνατον εὐδαιμονίας τῆς ἀληθινῆς ζωῆς προκρίνασα. V 283, 1 (opp. κακοδαιμονία). II 306, 16 (opp. κακοπραγία). VI 195, 7 (coni. εὐτυχία). VI 172, 15 (coni. εὐστάθεια). I 278, 1 εὐδαιμονίας γὰρ καὶ μακαριότητος ὅρος οὗτος. II 147, 5 (ὅρος ὁ ἀγένητος). II 81, 19 ὅπερ (sc. τὸ θεῷ εὐαρεστῆσαι) ... ὅρος τῆς ἄκρας εὐδαιμονίας. II 69, 2 ἓν γάρ τι τῶν εἰς τὴν μακαριότητα αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) καὶ τὴν ἄκραν εὐδαιμονίαν. II 76, 21 θησαυρὸν εὐδαιμονίας τελείας εὑρίσκομεν. II 141, 8. VI 49, 3 (τελεία). II 62, 1 ὁ ... τῶν ἀρετῶν καὶ αὐτῆς τελειότητος καὶ εὐδαιμονίας ἀνημμένος τὸ κράτος. VI 7, 19 τὰ μὲν θεῖα αἰωνίῳ τάξει καὶ εὐδαιμονίᾳ τετίμηται. III 304, 23 τὸν δὲ κόσμον ... εὐδαιμονίας τῆς ἄκρας πεπληρῶσθαι. VI 156, 12 τὸ ... εὐδαιμονίας δὲ αὐτῆς εὐδαιμονέστερον. III 20, 19 (τὰ) εἰς εὐδαιμονίαν. III 82, 22 ὥσπερ τῆς εὐδαιμονίας ἐπ' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ... περιεργίᾳ κειμένης. VI 71, 2 ἐπ' αὐτὴν ἀκρότητα φθάνον εὐδαιμονίας. I 50, 19 ἐν ἀκράτῳ διέτριβεν εὐδαιμονίᾳ (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος). IV 235, 16 ἐπίδοσιν ... ἐφιεμένην τῆς ἄκρας εὐδαιμονίας. III 296, 16 ἐν τοῖς μετὰ τῆς ἄκρας καὶ τελείας ζῶσιν εὐδαιμονίας. IV 14, 10 ἐπ' ἄκρον εὐδαιμονίας ἔστω προεληλυθώς. IV 285, 15 ἵνα τὴν ἀνωτάτω καρπώσησθε εὐδαιμονίαν. V 301, 9 εἰς τὴν ἀνωτάτω προέλθοιεν εὐδαιμονίαν. VI 159, 22 πρὸς εὐδαιμονίαν ἀκαθαίρετον. III 304, 16 οὐ παλαιὰς καὶ μεγάλας εὐδαιμονίας ἀπέβαλον; II 291, 19 μεγάλης ἀπήλαυσαν εὐδαιμονίας. IV 244, 17 τὴν πρὸς εὐδαιμονίαν ἄγουσαν ... ὁδόν. V 224, 23 ἡ ἐπ' εὐδαιμονίαν ὁδός. IV 292, 6 ὅσα συντείνει πρὸς εὐδαιμονίαν. V 255, 19 ἐν αὐτοῖς λιμέσιν εὐδαιμονίας. II 214, 9 τὴν εὐδαιμονίας ... διαφυλάττειν ἀεὶ συγγένειαν. VI 20, 16 sq. (ἔρνη) καρπὸν φέροντα εὐδαιμονίαν ... οὐ φέροντα, ἀλλ' αὐτὰ ὄντα εὐδαιμονίαν. V 6, 18 τὰ τοῦ λεγομένου τυφλοῦ πλούτου μόνα ἢ μάλιστα εὐδαιμονίας αἴτια νομίζοντες. IV 249, 23 πρὸς κτῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν εὐδαιμονίας. V 98, 10 εὐδαιμονίας ἂν αἱ πόλεις ἐγένοντο μεσταί. IV 33, 1 τῆς δὲ περὶ τὴν χώραν παλαιᾶς εὐδαιμονίας. VI 157, 23 ἐφεδρευούσης εὐδαιμονίας. V 322, 1 ὡς ἀναγκαιοτάτων καὶ εὐδαιμονίας αἰτίων. V 186, 15 γέρα ... πολλῆς εὐδαιμονίας. IV 58, 20 κλῆρος εὐδαιμονίας. — All: I 106, 26 τέτοκεν ἡ ἀρετὴ τὴν εὐδαιμονίαν Ἰσαάκ. I 171, 24. 272, 6 τὸ εὐδαιμονίας γένος, ὁ Ἰσαάκ. cf. Ἰσαάκ in indice nominum.

εὐδαιμονίζειν. I 252, 6 τὴν πόλιν ἐκείνην εὐδαιμονίζω. V 150, 15 εὐδαιμόνιζον ἐμαυτόν. III 258, 19 (ψυχὴ) τὸν δὲ θεὸν οὐκ ἐκλείψεις εὐδαιμονίζουσα. II 282, 26 τὰ θνητὰ πενθοῦντος καὶ τὰ ἀθάνατα εὐδαιμονίζοντος. — III 263, 21 καὶ τὸ ἔργον καὶ τὸν δημιουργὸν τελειοτάταις μελῳδίαις εὐδαιμονίζεσθαι δυσίν. I 233, 8 (ἡ φύσις) ὀρθότατα ἂν ... εὐδαιμονίζοιτο. I 218, 16 ἵνα ... ὁ θεὸς εὐδαιμονίζηται.

εὐδαιμονικός. V 229, 15 (ἀγαθά). V 237, 23 τὸ καθηδυπαθεῖν.

εὐδαιμονισμός. III 212, 11 cf. II 111, 11. V 55, 9. 136, 2 (coni. ἔπαινοι, ὕμνοι). III 26, 2 coni. ἐγκωμίοις καὶ ὕμνοις. V 87, 4 τοῦ πάντων αἰτίου. III 265, 6 κατά τε τὸ λέγειν καὶ τὸ ᾄδειν.

εὐδαίμων. VI 156, 10 τὸ πρῶτον ἀγαθὸν καὶ καλὸν καὶ εὔδαιμον καὶ μακάριον. I 53, 11. 54, 21. 252, 15. 269, 18. II 100, 8. 270, 16. III 166, 3. V 230, 15. VI 26, 7 (βίος). III 26, 13. 65, 9 (βίος coni. μακάριος). II 24, 27 (βίοι). I 195, 24. II 29, 1 γένος. I 62, 14 τὰ δὲ μακάρια καὶ εὐδαίμονα (γένη παραμετρῶν) ἑβδομάδι. V 349, 16 γεωργός. III 228, 2. IV 196, 12 (γῆ). VI 12, 8 δοῦλος ε. πρὸς ἀλήθειαν οὐδείς. I 60, 13. V 364, 13 (ζωή). I 269, 13 τὴν ἐν θεῷ ζωὴν εὐδαίμονα. III 295, 18 cf. V 99, 19 (θεός coni. μακάριος). IV 299, 5 (ἰδέα coni. ἀίδιος). VI 149, 5 (Ἰταλία). I 177, 6. 290, 6. II 16, 5. 263, 14. IV 122, 16 (κλῆρος). V 350, 8 (μερίς). III 246, 5 (μοῖρα coni. θεία). II 304, 15 εὐδαιμονεστέρας καὶ θειοτέρας μοίρας. IV 26, 13 (οἶκος). VI 203, 9 (παρασκευαί). I 131, 15 (πόλις). II 23, 2. VI 116, 9 (πόλεις). VI 12, 9 ὁ σοφός. VI 87, 3 ὁ τοσοῦτος αἰσθητῶν θεῶν ... στρατός. I 47, 5. IV 292, 24 (φύσις coni. μακάρια). V 219, 18 (θεοῦ φύσις). II 79, 17 cf. IV 21, 9 τῇ μακαρίᾳ καὶ εὐδαίμονι φύσει ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ). I 92, 21 ὡς οὐρανὸς πάλιν λαμπρὰς καὶ θείας καὶ εὐδαίμονας φύσεις (ἔχει). I 180, 13 cf. V 119, 15 τὰς ἐκεῖ (sc. ἐν τῷ οὐρανῷ) θείας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. V 142, 30 (φύσεις coni. μακάριαι). II 139, 2 (φύσεις coni. μετάρσιοι καὶ ἱεροπρεπέσταται). IV 16, 15. 50, 6. 170, 7 174, 19. VI 150, 1 (χώρα). VI 128, 26 (χῶραι). III 298, 15 (ψυχή). I 278, 28 τῆς θείας καὶ

εὐδαίμονος ψυχῆς ἐκείνης ἀπόσπασμα. I 204, 7 ἄγγελοι ... ἀσώματοι καὶ εὐδαίμονες ψυχαί. II 189, 18 (ψυχαί coni. λογικαί). — III 188, 12 ἐ. δ' ὅτῳ ἐξεγένετο ... πρὸς τὴν ἀμείνω καὶ θειοτέραν μοῖραν ταλαντεύειν. V 342, 23 ἐ. καὶ τρισμακάριος οὗτος. V 338, 20 ὧν ὁ τυχὼν εὐθύς ἐστιν ε. III 282, 9 τίς δ' οὐχ ὑπεσκελίσθη; ε. δ' ὁ μὴ πολλάκις. II 285, 21 οὗτος πρὸς ἀλήθειαν ε. II 17, 23 τοῦτον εὐδαίμονα γράφω. I 179, 22 τὸν μὲν ... ὀρθῶς ἀπέδειξεν εὐδαίμονα καὶ λογικὸν ὄντως. II 77, 16 εὐδαίμονες μὲν οὖν οὗτοι. V 279, 16 οἷς ... τὸ θεῖον ἔνσπονδον, ἄκρως εὐδαίμονες opp. κακοδαίμονες. IV 9, 1 πάντως εὐδαίμονες opp. κακοδαίμονες. IV 158, 13 εὐδαίμονες δ' ὅσοι τὸν τύπον ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς ἐναπεμάξαντο. I 243, 3 εὐδαιμονέστατοι νομιζόμεθα. III 282, 16 διὰ τοῦτ' εὐδαίμονας νομισθέντας. II 285, 12 ἀμείνων μὲν δόξης ἀλήθεια, εὔδαιμον δὲ τὸ ἐξ ἀμφοῖν. — V 79, 17 ὁ ε. (int. θεός). IV 270, 2 cf. I 193, 2. III 230, 27 οἱ λεγόμενοι μακάριοι καὶ εὐδαίμονες. VI 148, 2 ἐξ ἁπάσης δὲ νήσου τῶν εὐδαιμόνων. IV 167, 2 οἱ ταῖς μὲν ὑποσχέσεσι τοῦ ἡγεμόνος εὐδαίμονες. — I 260, 7 cf. 272, 4. II 183, 17 τὸ εὔδαιμον μήτε ἐν τοῖς ἐκτὸς ἰδίᾳ μήτε ἐν τοῖς περὶ σῶμα ... ἐξετάζεσθαι. VI 156, 12 ... τὸ εὐδαιμονίας δὲ αὐτῆς εὐδαιμονέστερον. — I 265, 23 εὐδαιμόνως ζῆν.

εὐδία. I 21, 3. II 84, 2. V 55, 6. 151, 11. 243, 16. 363, 3 (coni. γαλήνη). V 97, 2 πραγμάτων. V 18, 4 ζητοῦντες εὐδίαν εὑρεῖν. II 52, 4 εἴ τις ἐν χειμῶνι εὐδίαν ... ἄγειν δύναται. II 61, 21 (ψυχή) νηνέμῳ εὐδίᾳ χρωμένη γαληνιάζει.

εὐδιάγωγος. I 72, 2 (ἀνάπαυλαι). V 19, 8 (τέρψις).

εὐδιάζειν. IV 46, 6 εὐδιάσαι καὶ γαληνιάσαι ποτὲ τὴν ψυχήν.

εὐδιάλυτος. II 197, 20.

εὐδικία. V 360, 15 (coni. εὐβουλία). III 265, 15 (coni. εὐνομία, ἀτυφία, ἰσότης). VI 172, 12 (coni. εὐνομία).

εὔδιος. II 237, 21. III 65, 8. IV 8, 4. 171, 23 (βίος coni. γαληνός). IV 35, 9 εὐδίῳ καὶ γαληνῷ βλέμματι. IV 7, 4 (κατάστασις ψυχῆς). III 121, 2 τὸν γὰρ σοφίας οἶκον εὔδιον καὶ γαληνὸν λιμένα εὑρήσεις.

εὐδοκιμεῖν. IV 290, 1 τοῦ παρ' ἀνθρώποις ε. II 287, 8 σπουδάζειν μὴ μόνον παρὰ τῇ ἀνθρωνίτιδι ε. VI 140, 4 ἐκ τοῦ σφόδρα ε. I 267, 25 ἐκεῖνοι ... εὐδοκιμοῦσι. IV 294, 3 ὁλόκληροι γὰρ οἱ ... εὐδοκιμοῦντες. III 164, 15 τὸ γὰρ καθ' ἑκατέραν τάξιν εὐδοκιμῆσαι. V 146, 7 ὑπὲρ τοῦ ... εὐδοκιμῆσαι. VI 142, 29 διὰ τοῦτο εὐδοκιμήσειν.

εὐδόκιμος. II 92, 1. 232, 12 (ἀνήρ). II 185, 17 ὁ κατιδὼν τἀγαθόν. VI 109, 4 αἱ τῶν νήσων εὐδοκιμώταται. II 53, 18 (τέχναι). III 267, 2 (τραπεζοποιοί).

εὐδοξία. II 233, 7 coni. πλοῦτος, τιμαί (δορυφόροι σώματος). III 65, 13 (coni. περιουσία καὶ ἀφθονία πλούτου). V 360, 15 ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς καὶ εὐδοξίαις. III 65, 10 (coni. εὐπορία). IV 92, 21 εὐδοξίαν ὁμοῦ καὶ κόλασιν. VI 40, 3. 125, 25. 169, 22 (coni. τιμή). III 113, 11 (ἀψευδής). V 362, 14 οὐχ ὑπὲρ εὐδοξίας

εὐεκτεῖν. III 193, 18.

εὐέκτης. V 319, 14.

εὐεκτικός. IV 124, 18 τὰ εὐεκτικὰ τῶν σωμάτων.

εὔελπις. I 290, 2 ὅτι μόνος ε. ἄνθρωπος. IV 3, 10. 4, 3. 12 sqq. (ὁ ε.).

εὐελπιστία. II 166, 3 βραδυτὴς δὲ μετ' εὐελπιστίας ὠφέλιμον IV 176, 15 θάρσος μετ' εὐελπιστίας. IV 115, 12 πληρωθεὶς δ' εὐελπιστίας. III 130, 13 ἀλεῖψαι καὶ ῥῶσαι πρὸς εὐελπιστίαν III 47, 11 πρὸς εὐελπιστίαν opp. πρὸς πίστιν.

εὐένδοτος. II 296, 8 ἀσθένεια λογισμοῦ. III 261, 6 (θίασος). I 215, 22 (φιλήδονος). I 189, 11 τὸ ὑπεῖκον καὶ εὐένδοτον.

εὐέντευκτος. IV 278, 8.

εὐεξία. II 164, 24 (ἀθλητική). I 128, 13. 264, 18. V 275, 1. 325, 9 (τοῦ) σώματος. IV 89, 16. 212, 10. V 94, 1. VI 41, 14. 147, 20 (τῶν) σωμάτων. IV 12, 8 τὴν ἐν τῇ ψυχῇ κατασκευάζουσιν εὐεξίαν. IV 78, 19 (coni. δύναμις ἀνανταγώνιστος). IV 123, 6 (coni. εὐμορφία). V 142, 25 (coni. εὐτονία). IV 217, 1 (coni. ἰσχύς). V 34, 18. 350, 14 (coni. κάλλος). II 301, 6 opp. πόνος. IV 174, 12 εὐεξίαις, τόλμαις, ἐμπειρίαις. IV 243,10 (coni. ὑγεία ἄνοσος). V 370, 18 εὔσαρκοί τε καὶ εὐεξίᾳ μάλιστα θάλλοντες. I 29, 21 ἕνεκα ... εὐεξίας.

εὐεπιχείρητος. I 215, 14.

εὐεργεσία. I 130, 4 cf. II 176, 17. IV 261, 23 θεοῦ. I 86, 11 ὑπὸ τοῦ θεοῦ εὐεργεσιῶν ἀξιωθείη. I 255, 3 sqq. (ἡ νομοθετικὴ δύναμις) διχῇ πέφυκε τέμνεσθαι, τῇ μὲν εἰς εὐεργεσίαν κατορθούντων ... I 226, 11 (ἵνα ἡ ψυχή) δέξηται χαρακτῆρας ἐξουσίας τε καὶ εὐεργεσίας αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 194, 12 (θεῷ) ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν κατελθόντι. II 58, 4 δι' ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τὸ γένος ἡμῶν εὐεργεσίας. II 73, 13 ᾧ πρὸς εὐεργεσίας καὶ τῶν ἀναξίων χρῆται (ὁ θεός). I 206, 9 μὴ παραλαβόντι δὲ τὰς εὐεργεσίας

ἀφθόνους (ὁ θεὸς) εἴωθεν ὀρέγειν. III 167, 18 δι' ἑτέρων τὰς εὐεργεσίας εἴωθε προτείνειν ὁ θεός. V 41, 14 ἃς ἀπαύστως καὶ ἀδιαστάτως ὁ θεὸς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων χορηγεῖ. II 274, 23 (ὁ θεὸς) ἐπισφραγιζόμενος τὰ τῶν εὐεργεσιῶν φησιν. V 361, 1 ἐπισφραγιζόμενος τὰς εὐεργεσίας φησίν. III 124, 12 τὰς . . . χάριτας καὶ δωρεὰς καὶ εὐεργεσίας αὐτὸν (sc. θεόν) ἁρμόττει προτείνειν. III 8, 8 τὰς ἐν ὑπερβολαῖς τῶν σῶν εὐεργεσιῶν περιβλέπεσθαι. III 9, 2 τὸν . . . χειμάρρουν τῶν σῶν εὐεργεσιῶν. III 9, 8 τῶν σῶν εὐεργεσιῶν . . . κληρονόμος. II 291, 11 τὸ μηδὲν μέρος φύσεως λογικῆς ἀμέτοχον εὐεργεσίας ἀπολείπεσθαι. V 292, 16 ἐκείνης (sc. τῆς φύσεως). IV 248, 15 τὰς ἐξ ἐκείνων (sc. γονέων) ἀνυπερβλήτους εὐεργεσίας. V 359, 7 χρόνος οὐδεὶς ἀπολειφθήσεται κενὸς εὐεργεσίας. V 365, 2 (νοῦς) ὁ μὴ ἀπαρρησιάστου τυχὼν εὐεργεσίας. III 239, 16 (coni. ἡγεμονία). V 358, 6 (coni. σεμνότης, δεινότης). III 235, 21 (ἄκρατος). III 239, 23 τὸ τυχεῖν ἀκράτου καὶ ἀμιγοῦς εὐεργεσίας. III 243, 10 μεγίστη . . . ψυχῇ πονούσῃ. IV 209, 20 παλαιᾶς ἕνεκεν εὐεργεσίας ἀεὶ νεαζούσης. IV 168, 1 ξένας οὖν εὐεργεσίας ἐκαινοτόμει. V 55, 13 οἱ ἐπιτυχόντες ἑτοίμων καὶ προχείρων εὐεργεσιῶν. III 168, 2 (ἡλίκη). II 131, 12 ὃ ἓν καὶ μόνον ε. III 166, 9 ὑπερβολὴ δὲ εὐεργεσίας τοῦτό ἐστι. III 168, 20 ἐπὶ προφάσει δωρεᾶς καὶ ὑπερβαλλούσης εὐεργεσίας. V 143, 2 πρὸς δὲ ταῖς εὐεργεσίαις . . . ἀρχὴν ἔλαβον. III 203, 1 ὁ γὰρ στάχυν ἁδρότερον τῶν εὐεργεσιῶν πεποιηκώς. VI 207, 17 διὰ τῶν εἰς μίαν πόλιν εὐεργεσιῶν. IV 71, 18 ταῖς εὐεργεσίαις ἐλεύθερον . . . ἀπειργάσατο. V 68, 14 ἐπὶ προϋπηργμέναις εὐεργεσίαις. VI 171, 20 διὰ τὰς ὑπηργμένας εὐεργεσίας. VI 214, 17 ἐὰν καταλέγωμαι τὰς . . . εὐεργεσίας. VI 207, 26 διὰ τὸ πλῆθος τῶν εὐεργεσιῶν. VI 204, 26 ὁ. . . τοσαύτας ἐνδεδεμένος εὐεργεσίας. I 161, 8 εἰς εὐεργεσίαν παντελῆ τῆς ψυχῆς. III 108, 14 ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν χρησομένων. III 161, 27 ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ συσταθέντος. III 197, 4 ἐπ' εὐεργεσίᾳ . . . τῶν ἐνδόξων. IV 164, 7 οὐκ ἐπ' εὐεργεσίᾳ.

εὐεργετεῖν. III 178, 28 θεοῦ δὲ τὸ ε. ἴδιον. II 74, 17 ὁ δημιουργὸς . . . οὔτε ε. οὔτε κολάζειν ὡς δύναται βούλεται. II 150, 16 (δύναμις) ἡ μὲν γὰρ κύριος καθ' ἣν ἄρχει, ἡ δὲ θεὸς καθ' ἣν εὐεργετεῖ. II 159, 7 οἰκειότατόν ἐστιν ἔργον θεῷ μὲν ε., γενέσει δὲ εὐχαριστεῖν. I 7, 3 ὁ θεὸς ἔγνω δεῖν ε. II 79, 17 (ὁ θεὸς) νομίσας ἐπιβάλλον τῇ μακαρίᾳ καὶ εὐδαίμονι φύσει ἑαυτοῦ τὸ ε. II 150, 22 τὸ ε. (βούλεται ὁ θεός). II 31, 2 σπουδάσαι τῆς πρὸς τὸ ε. ἐμφαινομένης ὀξύτητος. V 205, 11 ἀναγκαζόμενος ἐν τοῖς μεγίστοις ε. ἐχθρόν. VI 165, 9 τῷ τοὺς ὑπηκόους ε. III 160, 4 ὁ ἄρχων ἔτι μᾶλλον εὐεργετεῖ τὸν ἀκροατήν. I 5, 7 οὐ πρὸς τὸ μέγεθος εὐεργετεῖ τῶν ἑαυτοῦ χαρίτων . . . πρὸς δὲ τὰς τῶν εὐεργετουμένων δυνάμεις. II 150, 28 ὁ ἀδιαστάτως εὐεργετῶν (sc. θεός). III 163, 17 ἢ πένητας ἐλεῶν ἢ φίλους εὐεργετῶν. V 107, 6 ἐν τοῖς μεγίστοις εὐεργετῆσαι. VI 166, 26 παρέχουσι τὰς μεγίστας ζημίας τοῖς εὐεργετήσασιν. VI 209, 23 εὐεργετήσας ὅσα μὴ βλάψει χαριζόμενος.

εὐεργετεῖσθαι. III 161, 10. 11. 30 τὸν δὲ προκόπτοντα ὑπὸ θεοῦ ε. I 270, 24 ἀνάγκη τὸν κεχρημένον ἀμφοτέροις (sc. νῷ καὶ αἰσθήσει) ἐμὲ ε. VI 207, 14 οὐ μία πόλις ἀλλὰ καὶ μυρίαι τῶν ἄλλων εὐεργετοῦνται. IV 33, 21 δυνάμει μὲν τοῦ ὄντος εὐεργετεῖτο. V 285, 22 οὐ ταῖς ἐν ἔθει χάρισιν εὐηργετεῖτο. II 282, 21 δικαιῶν τὸν εὐεργετούμενον. V 37, 5 ἥρμοττε γὰρ θεῷ μὲν τοὺς εὐεργετουμένους . . . ἀνάγειν ἀπαρχάς. V 107, 8 ἐφοδιάσας τὸν εὐεργετηθέντα.

εὐεργέτης. II 80, 4 καθ' ἃς (sc. δυνάμεις) καὶ κύριος καὶ θεός, ἄρχων τε καὶ ε. ἐστίν. I 86, 16. 143, 11. II 34, 10. 150, 21. 151, 8. III 80, 3. 91, 19. 108, 3. IV 261, 3. 278, 1. V 50, 17. 54, 5. 65, 26. 72, 13. 140, 24. 277, 15 (θεός). III 239, 27 (θεός coni. ἄρχων). III 161, 29 (coni. βασιλεύς). I 59, 10. 101, 18 (θεός coni. σωτήρ). VI 177, 8 τοῦ κόσμου παντός. V 37, 9 πάντων. II 226, 12 τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου coni. δεσπότης. II 226, 13 τοῦ νοητοῦ ἀγαθοῦ coni. σωτήρ. VI 34, 4 ἡγεμόνα καὶ εὐεργέτην — ἀμφότερα γὰρ ἦν αὐτῷ Καῖσαρ. VI 143, 10 (coni. δεσπότης, σωτήρ). IV 71, 18 (coni. δεσπότης). VI 159, 20 coni. σωτήρ. I 188, 6 τὸν νοῦν νομίζειν ἑαυτοῦ κύριον εἶναι καὶ εὐεργέτην. VI 183, 11 πρῶτος καὶ μέγιστος καὶ κοινὸς ε. (ὁ Καῖσαρ). V 222, 6 κοινός. II 226, 27 ὕμνοις τὸν εὐεργέτην ἀμείβεσθαι. VI 139, 10 εὐσεβεῖν εἰς τὸν εὐεργέτην οἶκον. VI 133, 17 Σεβαστός. VI 183, 6 (Τιβέριος). I 253, 14 τῆς δὲ ἐλευθερίας χάριτι τοῦ εὐεργέτου, ὃν κλῆρον ἔλαχεν, βεβαιουμένης. — IV 246, 11 μήτε γονεῖς μήτε πατρίδα μήτ' εὐεργέτας τιμᾶν. VI 129, 9 τὴν εἰς τοὺς εὐεργέτας εὐσέβειαν. IV 82, 5 πᾶς ἀχάριστος ἀμνήμων ἐστὶν εὐεργετῶν. IV 305, 12 sqq. τοὺς ἐπ' εὐεργέταις καὶ εὖ πεπονθόσι (νόμους). V 142, 7 sqq. cf.

144, 8 παίδων γονεῖς. V 128, 18 μὴ δεῖν εὐεργετῶν ἀλογεῖν. VI 135, 3 τιμῶσι τοὺς εὐεργέτας. VI 33, 20 πρὸς ἀποθανόντας εὐεργέτας.

εὐεργετικός. III 161, 28 (δύναμις coni. βασιλική). II 151, 7. V 358, 8 τὸ εὐεργετικόν.

εὐεργέτις. V 74, 8 sq. cf. II 264, 12. IV 244, 15. 256, 6. V 252, 8. 364, 15 (δύναμις = θεός opp. κύριος). IV 33, 15. 20 cf. 28, 22. 29, 3. 18 (δύναμις opp. κολαστήριος). VI 156, 19 sq. (δυνάμεις). V 306, 10 τὰς εὐεργέτιδας καὶ σωτηρίας τοῦ θεοῦ δωρεάς.

εὐερκής. II 311, 5 οἰκοδόμημα. III 153, 18 ἡ κατα παιδείαν ὁδός. III 130, 11 πόλεις. III 286, 7 εἰ ⟨εὐερκέσταται⟩ (αἱ τῶν ὡσανεὶ πόλεων πράξεις). III 237, 4 (ψυχή coni. ἀπήμων).

εὐετηρία. III 108, 16. 201, 18. IV 166, 22. V 128, 1. 133, 22. 206, 21. 289, 13. VI 131, 26. 158, 5. 172, 13 (coni. εὐθηνία). V 85, 18 (coni. ὑγεία). IV 174, 14 πολεων. VI 211, 19 εὐξόμενος . . . εὐετηρίαν τε καὶ εἰρήνην ἅπασιν ἀνθρώποις. V 137, 1 ἐν εὐετηρίᾳ καὶ χορηγιῶν ἀφθονίᾳ. V 132, 10 ἐν εὐετηρίᾳ διάγοντες. V 238, 1 τῶν ἐν εὐετηρίᾳ πάντων. IV 183, 10 τοῖς δ' ἐξ εὐετηρίας ἀφορίαν (προεῖπε). IV 180, 14 ὡς ἔχοντες μὲν τὴν ἐκ τῶν πόλεων εὐετηρίαν.

εὐήθεια. II 207, 7 (coni. προπέτεια, ἀλαζονεία). III 272, 19 (coni. φρενοβλάβεια καὶ μελαγχολία ἀνίατος). I 104, 10 (νοῦς καὶ αἴσθησις) εὐηθείᾳ καὶ μωρίᾳ πολλάκις χρώμενοι. I 186, 5 τρόπον εὐηθείας μᾶλλον δὲ ἀσεβείας μεστὸν ὄντα. I 293, 15 μηδεὶς . . . τῷ νόμῳ τὴν ἰδίαν εὐήθειαν προσαρτάτω. I 295, 26 ὁ χρησμὸς ἀντιμαρτυρῶν τῇ προσποιήτῳ εὐηθείᾳ τοῦ Κάιν. II 89, 5 ὠγύγιος ε. παρέρχεσθαι. VI 93, 8 δεινή. VI 177, 11 παντελής. III 118, 11. 177, 9 πολλή. II 140, 10 πολλὴ καὶ δυσθεράπευτος. III 141, 16 ὄφλοιεν ἂν οὖν εὐήθειαν. III 277, 16 τοσαύτῃ τῆς εὐηθείας ὑπερβολῇ χρῆται.

εὐήθης. I 85, 9 οὐκ εὐήθεις οἱ περὶ θεοῦ σκεπτόμενοι οὐσίας; II 31, 6 cf. 33, 25 εὐήθεις γὰρ ὅσοι . . . V 87, 9 λίαν ὄντες εὐήθεις. VI 74, 13 οὐδέν γε . . . εὔηθες ὡς τὸ ἀπορεῖν. I 61, 11. 192, 3. II 20, 15. 58, 6. 277, 5. IV 257, 18. 302, 20. V 26, 4. 52, 11. 146, 9. 155, 14. 355, 20. VI 102, 16 εὔηθες (sc. ἐστιν). — VI 181, 19 πάντων ἀνθρώπων . . . εὐηθέστατοι.

εὐηθικόν. I 90, 19.

εὐημερεῖν. IV 24, 19.

εὐημέρημα. IV 180, 7.

εὐημερία. VI 53, 5. 70, 17.

εὐήμερος. II 3, 8 (ζωή). III 66, 10 (τὸ εὐήμερον).

εὔηχος. III 61, 5.

εὐθαλής. III 61, 23 τὸ . . . εὐθαλὲς (τῆς ψυχῆς).

εὐθανασία. I 243, 4.

εὐθαρσής. V 285, 10 εὐθαρσέστατον. III 188, 25 τῶν εὐθαρσεστέρων εἴποι τις. VI 35, 4 εὐθαρσῶς.

εὐθηνεῖν. I 282, 17.

εὐθηνία. V 91, 1 (coni. εὐπορία, εὐνομία, εἰρήνη). III 108, 16. 201, 18. IV 166. 22. V 127, 22. 133, 22. 206, 21. 289, 12. VI 131, 26. 158, 5. 172, 13 (coni. εὐετηρία). II 271, 16 (σωματική). V 263, 17 εὐθηνίαν ἐν ἐρήμῳ (ἀνέφηνε). IV 94, 19 τῆς εὐθηνίας ἡ ἑπταετία. V 136, 21 τῶν εἰς εὐθηνίαν ἁπάντων κατὰ νοῦν κεχωρηκότων. VI 3, 6 ἐν εὐθηνίᾳ κοινῇ.

εὔθικτος. II 17, 23 (γνώμη). II 17, 17 (ἐπιβολαί). I 74, 24 ὁ δὲ πλαστὸς νοῦς. II 76, 26 (προσβολή). VI 166, 13 φύσεις. — VI 187, 1 ε. εἰ τὴν φύσιν.

εὐθιξία. I 74, 21 ε. θέσις ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ. I 74, 21 cf. 194, 23. III 265, 2 coni. ἐπιμονή, μνήμη. III 174, 3 (coni. εὐφυΐα). V 347, 4 τῆς διανοίας.

εὐθυβολεῖν. IV 263, 7.

εὐθύβολος. III 200, 18 ἡ συμβολικὴ ἀπόκρισις. II 17, 22 (γνώμη). I 52, 18. III 201, 29 (κλήσεις). I 4, 18. 98, 3. 263, 14. II 136, 13. 201, 17. 226, 3. 241, 17. 296, 13. III 85, 23. 172, 27. 173, 16 IV 67, 14. V 220, 11 (ὄνομα). I 287, 29. II 95, 8. 283, 29 (ὀνόματα). II 76, 26 (προσβολή). VI 156, 16 (ῥήματα). IV 188, 19 (στοχασμοί). — VI 36, 6 τὸ σὺν εὐτολμίᾳ εὐθυβόλον. — I 4, 18. 11, 12. 57, 14. 92, 4 126, 6. 170, 5. 176, 12. 273, 18. II 72, 19. 193, 20. 298, 8. III 13, 15. 29, 9. 184, 18. IV 83, 7. 85, 16. 207, 17. 228, 2. 270, 17. V 4, 12. 80, 5. 104, 17. VI 27, 1. 89, 5. 144, 11 εὐθυβόλως. V 50, 12 εὐθυβολώτερον. II 242, 2 εὐθυβολώτατα.

εὐθυμία. II 145, 1 (coni. ἄνεσις). II 167, 3 (coni. ἄνεσις, ἱλαρότης). IV 304, 21 πρὸς εὐθυμίαν καὶ ἀπόλαυσιν ἐκεχειρίας. II 151, 15 μέγιστον . . . πρὸς εὐθυμίαν καὶ ἀσφάλειαν ἔρκος. I 161, 19 σὺν γέλωτι καὶ εὐθυμίᾳ. I 212, 18 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) . . . διόρθωσις ε. χρηστότης κτλ. III 285, 20 (coni. εὐφημία, ἱλαρότης, εὐφροσύνη, ἄδεια). V 123, 13 (coni. εὐφροσύνη, εὐχαριστία). III 179, 7 (coni. μείλιγμα). IV 199, 10 πληρωθέντες εὐθυμίας καὶ χαρᾶς. III 298, 19 ἡ ε., τὸ χαρᾶς, τὸ εὐφροσύνης

ἀμβρόσιον. V 110, 13 ψυχῆς. V 285, 1 ἐκ τῆς κατὰ ψυχὴν εὐθυμίας. V 343, 4 εὐθυμίας ἡ ψυχὴ καταπίμπλαται. V 352, 7 εἰς λύπην εὐθυμίας ἀμιγῆ. III 282, 8. IV 113, 8. V 97, 6. VI 141, 28 (ἱλαρά). III 106, 1. IV 249, 11. V 18, 6 (ἱλαραί). IV 85, 2 εὐθυμίᾳ χρώμενοι. VI 150, 7 κοιμώμενος ὄναρ εἶδον τὴν τότ' εὐθυμίαν. II 57, 4 μετὰ πάσης εὐθυμίας. VI 171, 4 ἄγει πρὸς εὐθυμίαν. II 300, 27 ὑπ' εὐθυμίας.

εὔθυμος. V 291, 7 τοὺς πένητας εὐθυμοτέρους ἀπεργαζόμενος. IV 95, 15 εὐθυμοτέρους παρασκευάσειν τοὺς ἰδόντας. IV 103, 21 εὐθυμοτέρους αὐτοὺς ἐποίει.

εὔθυνα. III 199, 6 ταῦτ' εἰς ἀπόλογον καὶ εὐθύνας ἄγει. III 199, 7 αἱ μὲν λόγων εὔθυναι μετριώτεραι. IV 291, 18 cf. V 189, 18. VI 139, 22 λόγον καὶ εὐθύνας ὧν εἶπον ἢ ἔδρασαν. V 5, 7 ἕνεκα δ' ἀρετῆς εὐθύνας οὐχ ὑφέξοντας. IV 198, 5 ἐν δὲ ταῖς εὐθύναις.

εὐθύνειν. II 90, 22 τὴν μέσην ὁδὸν ε. II 6, 2 ὁ φαῦλος . . . ε. τὸν ἑαυτοῦ πλοῦν ἀπταίστως ἀδυνατῶν. II 54, 15 εὐθύνει τὴν ἀτραπὸν τοῦ παντὸς βίου. I 111, 18 ἄγειν τὸ σκάφος καὶ ε. καὶ ὀρθοῦν. II 293, 11 τὴν ἀτραπὸν εὐθύνων ἀμέμπτως τοῦ βίου. I 143, 3 ἡνίοχον εὐθύνοντα . . . ἵππον. I 79, 9 Ἀσσύριοι γὰρ εὐθύνοντες Ἑλλάδι γλώττῃ καλοῦνται. — II 51, 21 κανόνι τὰ παρατιθέμενα εὐθύνεσθαι. I 163, 6 εὐθύνεται ὁ βίος. II 7, 16 κανόνι ὀρθῷ τὰ στρεβλὰ εὐθύνεται.

εὐθύς. II 296, 18 (ἀτραπός). II 70, 11. 86, 22 (ὁδός). II 22, 16. 298, 22. 359, 9. IV 232, 21. V 223, 7. VI 2, 6 ἐπ' εὐθείας. II 122, 16 (γραμμή opp. περιφέρεια). III 48, 8 γραμμαί coni. περιφερεῖς. — I 11, 12. 105, 7. II 28, 12. 46, 4. 82, 17 εὐθέως. — I 1, 7. 12. 11, 2. 19, 22. 21, 5. 22, 15. 26, 16. 29, 7. 58, 14. 65, 5. 76, 8. 95, 28 etc. passim: εὐθύς adverb.

εὐθυσμός. All: III 153, 19 τεῖχος δὲ ἡ ε. ἑρμηνεύεται Σούρ.

εὐθυτενής II 115, 21. 294, 11 (ὁδός). V 370, 22 (ὁδοί). II 205, 11 κἂν σφόδρα ὦσιν εὐθυτενεῖς. — II 145, 11. IV 92, 5 εὐθυτενῶς.

εὐθυωρία. II 37, 25.

εὐκαιρία. II 292, 28 (coni. ἀκμαί). I 5, 13 (coni. εὐκρασία). III 202, 9 γῆς οὐρανοῦ, τῶν μεταξὺ φύσεων coni. εὐπραξία. V 279, 10 τόπων. IV 175, 11 ἔκ τε τοπικῆς περὶ τὴν θέσιν εὐκαιρίας. IV 174, 4 πόλεων τὴν ἐν εὐκαιρίᾳ θέσιν. II 27, 6 κατεψευσμένην ἔχουσιν εὐκαιρίαν.

εὔκαιρος. III 299, 3. IV 52, 3 εὐκαίρως.

εὐκαρπία. V 140, 11 ἀπαρχὴν τῆς εὐκαρπίας εἰς τὸ ἱερὸν κομίζει. V 128, 4 τῆς εὐκαρπίας ἀμοιβὴ δικαιοτάτη. I 283, 4 ὁ (κλάδος) δ' εὐκαρπίαν ἀμοιβὴν τροφῆς ἀντιχαρίζεται ταύταις (sc. ῥίζαις). V 159, 4 καταβάλλεσθαι χρὴ τὸν σπόρον εἰς εὐκαρπίαν. V 316, 6 ἐλπίδα τῆς εἰς τὸ μέλλον εὐκαρπίας. V 372, 4 μετέβαλεν . . . πρὸς εὐκαρπίαν. II 96, 16 μυρία . . . τὰς εἰς εὐκαρπίαν ⟨ἐκ⟩φύσεις ἐστειρωμένα.

εὔκαρπος. III 242, 6 (ἀρετή coni. παμφορωτάτη). II 96, 12 ὅσα δὲ μὴ εὔκαρπα.

εὐκαταφρόνητος. V 262, 5 οὐ μὴν . . . (τὸ Ἰουδαίων ἔθνος). II 104, 21 πρᾶγμα. IV 21, 18 πράξεις. I 265, 25 (φιλάρετοι). VI 221, 26 ὡς οὐκ ἔστιν ε. — VI 41, 18 τὸ εὐκαταφρόνητον.

εὐκίνητος. IV 124, 18 τὰ εὐεκτικὰ τῶν σωμάτων καὶ πᾶσι τοῖς μέρεσιν εὐκίνητα. V 25, 4 cf. 103, 9. 111, 7. VI 171, 6 τά τε μέρη τοῦ σώματος ἐπελαφριζόμενα εὐκινητότερα.

εὐκλεής. II 226, 21 οὐκ ἔνδοξος, ἀλλ' ε. — II 168, 8 (ἀρετή). II 60, 1 αὐτὸ τὸ ζῆν. I 252, 15. VI 191, 9 (θάνατος). II 119, 2 ψεκτὸν δ' οὐδὲν τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ πάντως εὐκλεές. II 117, 7 φέρει τὰς εὐκλεεστάτας νίκας. V 148, 5 (ὄνομα). I 112, 7 (στέφανος). VI 32, 11 ἡ τελευτή. I 248, 13 ἐπὶ τὸ εὐκλεέστατον . . . τέλος — V 266, 12 εὐκλεεῖς νίκῃ νομισθέντας. III 263, 10 εὐκλεέστερον (sc. ἐστίν). III 192, 9 εὐκλεέστατον (sc. ἐστίν).

εὔκλεια. II 143, 2 (coni. ἀθανασία). V 275, 5 τὸν σὺν εὐκλείᾳ θάνατον. VI 34, 12 πρὸ ἀδόξου βίου τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον ᾑροῦντο. V 269, 4 cf. 276, 18 (opp. ἀδοξία). I 203, 4 (coni. ἀξίωμα καὶ τιμή). II 226, 2. IV 41, 21. V 289, 8. 354, 17 (coni. εὐφημία). III 113, 14 coni. περιουσία. III 12, 10 (coni. σωφροσύνη). IV 25, 4 ἡ (sc. ἀρετῇ) πάντων οἰκειότατον ε. VI 66, 8 ἐπὶ δεινότητι λόγων. V 376, 9 ἡ πρὸ μικροῦ σβεσθεῖσα ε. III 116, 27 τοῖς ἀξίοις ἅπασι μεταδώσεις τῆς εὐκλείας. IV 183, 13 ἐπὶ μέγα εὐκλείας προερχόμενος. IV 118, 6 κατέπλησε τῆς ἐπὶ τῷδε τῷ ἀνδρὶ εὐκλείας. IV 136, 10 τότε μάλιστα πρὸς εὔκλειαν ἐκλάμψετε. II 129, 6 ἀσπάζονται τῆς ἀπ' αὐτῶν (sc. δυνάμεων) εὐκλείας. II 29, 28 δι' εὐκλείας.

εὐκολία. IV 157, 7 (coni. εὐτέλεια). VI 24, 10 (coni. ὀλιγοδεΐα, ἀφέλεια). V 42, 11 (coni. εὐτέλεια, ὀλιγοδεΐα). I 212, 17 coni. ὀλιγοδεΐα, αἰδώς. V 231, 20. 268, 15. VI 22, 15 (coni. ὀλιγοδεΐα). VI 136, 21 ἐξ οὗ καὶ ἡ περὶ τὸν βίον εὐθὺς ε. διεφαίνετο. VI 64, 17 τὴν ἐλευθέριον εὐκολίαν ἐπιτηδεύουσιν.

εὔκολον, τό. V 74, 6.

εὐκοσμία. III 283, 15 ἀκοσμία δ' ἐξ εὐκοσμίας. II 250, 4. VI 105, 15 (opp. ἀκοσμία). VI 156, 7 πρὸς αἰδῶ καὶ εὐκοσμίαν. III 29, 19. V 214, 9 (coni. ἀσφάλεια). V 155, 18 (coni. ἐγκράτεια). II 59, 23 μὴ παίδων εὐκοσμίας . . . ἐπιστρεφόμενοι. V 68, 10 τίς ἂν αἰὼν μεταβάλοι πρὸς εὐκοσμίαν. V 160, 19 τοῖς εἰς εὐκοσμίαν ἠσκημένοις. III 199, 18 ἐσθὴς . . . πρὸς εὐκοσμίας τοῖς χρωμένοις ἐστί.

εὐκρασία. V 9, 10. 78, 4. 128, 10. 292, 11. VI 52, 3 ἀέρος. VI 52, 5 περὶ τὸν ἀέρα. V 314, 16 ἀέρων. IV 1, 10 ἀέρος καὶ τῶν ἐτησίων ὡρῶν. V 345, 10 ἀέρος καὶ πνευμάτων. I 13, 11 cf. IV 22, 6 τῶν πνευμάτων. I 5, 13 τοῦ τόπου (coni. εὐκαιρία). III 34, 14 ἃς (sc. ζώνας) δι' εὐκρασίαν φασὶν οἰκεῖσθαι. VI 178, 26 εὐοδεῖ τὰ τῆς ἀναπνοῆς ὄργανα ταῖς εὐκρασίαις. V 270, 1 ὑγεία δὲ ψυχῆς ε. δυνάμεών ἐστι.

εὐκταῖος. V 242, 8 ἀγαθόν. I 36, 7 τοῦ βίου τὸ εὐκταῖον τέλος. V 368, 3 εἰ χαλεπὰ ῥῖγος, „δίψος, ἔνδεια τροφῆς, ἀλλ' εὐκταιότατα γένοιτ' ἄν. — V 123, 5 τὰ κάλλιστα καὶ εὐκταιότατα.

εὐλάβεια. III 6, 20 τὸ μὲν γὰρ „τί μοι δώσεις"; θάρσος ἐμφαίνει, τὸ δὲ „δέσποτα" εὐλάβειαν. V 65, 18 τὸ λίαν θράσος ἐν οἷς ε. λυσιτελὲς ἐπισχών. III 6, 18 εὐλαβείᾳ τὸ θαρρεῖν ἀνακέκραται. I 177, 10 ἵνα τὰς . . . ἀρετὰς φιλοφροσύνην καὶ εὐλάβειαν θεοῦ κτήσῃ. I 268, 17 εὐλαβείᾳ σωτηρίῳ ἀρετῇ χρησάμενον τὸν Ἄβελ. I 138, 18 φόβος τε αὖ γεννᾶται δι' εὐλάβειαν ἀπουσίας αὐτῆς (sc. ἡδονῆς). III 191, 11 τὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας μεστά. VI 219, 24 μετ' αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας. V 272, 17 τότε γὰρ εὐλάβειαν μὲν τὴν δειλίαν . . . εἰώθασι καλεῖν. V 156, 2 τὴν ἑκατέρων εὐλάβειαν . . . εὐφόρησεν εἰς ἀσέλγειαν. V 80, 8 δι' εὐλάβειαν τοῦ δοκοῦντος πάντῃ παρεῖναι. III 8, 6 μήτε ἄνευ εὐλαβείας παρρησιάζεσθαι. III 281, 17 συζῆν εὐλαβείᾳ. III 272, 5. 7 εὐλάβειαν ἐπασπιδήσεται. VI 199, 12 τῆς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα εὐλαβείας (στοχάζεσθαι). I 54, 13 τῆς ἄγαν εὐλαβείας ὀνειδίσαι.

εὐλαβεῖσθαι. III 8, 7 μήτ' ἄνευ εὐλαβείας παρρησιάζεσθαι μήτε ἀπαρρησιάστως ε. V 100, 4 εὐλαβεῖταί τε καὶ τον ψυχικὸν γέλωτα ἀρνεῖται. III 137, 23 αὐτὴν ἰδὼν εὐλαβεῖται. V 145, 24 ὅπως εὐλαβῶνται τοὺς . . . γινομένους. IV 177, 6 ἐφ' οἷς ὁ ἡγεμὼν . . . ηὐλαβεῖτο. IV 115, 8 μηδὲν εὐλαβοῦ. V 187, 23 τοῦτον οὖν εὐλαβείσθω πᾶς. IV 102, 6 εὐλαβήσεται τὴν ὁδόν. VI 181, 1 οὐκ εἰκὸς ἦν εὐλαβηθῆναι. IV 46, 4 μηδὲν εὐλαβηθῇς. IV 63, 11 εὐλαβηθεὶς δ' ὁ πατήρ, μή τις . . . ἐπιγένηται ταραχή. VI 192, 18 εἶτα εὐλαβηθείς, μή τις αὐτοῦ γένηται κατηγορία. V 8, 3 εὐλαβηθεὶς μή ποτε . . . παρασυρῶσιν. VI 147, 2 ἀπεδίδρασκε σύλληψιν εὐλαβηθείς. V 14, 13 οὐδὲν εὐλαβηθεὶς ἀναιρεῖ. IV 137, 1. V 284, 16 μηδὲν . . . εὐλαβηθείς. IV 159, 14 ἅμα μὲν εὐλαβηθείς. IV 172, 1 ὁ . . . βασιλεὺς πόρθησιν εὐλαβηθείς. II 51, 8 εὐλαβηθέντες γοῦν τὸ ἀνίκητον τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ κράτος. V 210, 20 πάντως αἰσχυνόμενος ἢ εὐλαβούμενος. III 179, 16 ἡνίκα ἀπεστράφη εὐλαβούμενος τὸν θεὸν ἰδεῖν. III 161, 8 ἵν' εὐλαβούμενος καὶ στένων ἐπικεκραμένον ἔχῃ τὸν δεσποτικὸν φόβον. II 216, 19 εὐλαβούμενον τὸ μέλλον σκυθρωπάζειν. V 144, 9 οἱ τιμῶντες ⟨τοὺς⟩ γονεῖς . . . μήθ' ὡς δεσπότας εὐλαβούμενοι. V 86, 7 τοὺς γονεῖς . . . εὐλαβούμενοι ὡς . . . ἄρχοντας.

εὐλαβής. IV 139, 4 (Μωυσῆς) τὴν φύσιν ε. VI 189, 12 ἐγὼ δὲ . . . εὐλαβέστερος. — III 271, 30 (ὁ ε.) — III 7, 1. IV 113, 1. V 356, 6. VI 185, 12 εὐλαβῶς.

εὐλογεῖν. III 125, 11 τὸ μὲν ε. τοὺς ἀξίους ἡγεμονίαν ἔχει τὴν ἐν ἐγκωμίοις. II 290, 27 κατὰ διάνοιαν ε. τε καὶ εὐφημεῖν. III 178, 16 τὸ δέ γε εὔχεσθαι καὶ ε. οὐκ ἔστι τοῦ τυχόντος. II 290, 14 καταρᾶσθαι δέ, οὐκ ε. III 125, 9 τό τε ε. τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τὸ καταρᾶσθαι τοῖς ὑπαιτίοις. II 227, 1 ε. καὶ ἐπαινεῖν αὐτὸν (sc. θεόν) ἁρμόττει μόνον. I 65, 5 εὐλογεῖ τε ὁ θεός. I 65, 11 τὴν ἑβδόμην εὐλόγησέ τε καὶ ἡγίασεν. III 178, 8 ὁπότε δ' εὐχόμενος εὐλογεῖ τὸν λεών. II 160, 13 Ἰούδας ὁ εὐλογῶν τὸν θεὸν νοῦς. IV 189, 16 οἱ μὲν εὐλογοῦντές σε εὐφημίας ἄξιοι, κατάρας δ' οἱ καταρώμενοι. III 40, 23 τοῖς εὐλογοῦσι opp. τοῖς καταρωμένοις.

εὐλογεῖσθαι. IV 246, 5 ὃν οὐδ' ὑπὸ πάντων . . . ε. θέμις opp. καταρασάμενος. II 289, 18 ε. πρὸς ἀνθρώπων, ὅπερ ἦν εἰς εὐλογίαν ἄγεσθαι δοξαζόμενον. II 289, 13 „ἔσῃ εὐλογητός", οὐ μόνον εὐλογημένος.

εὐλογητός. II 289, 12 sqq.

εὐλογία. V 353, 19 sqq. Περὶ εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν. V 353, 21 λέγε τὰς εὐχὰς πρότερον, ἃς „εὐλογίας" εἴωθεν ὀνομάζειν. I 273, 25 cf. III 191, 4 ὁ Μωυσῆς ἐν ταῖς εὐλογίαις Λευὶ πολλὰ καὶ θαυμάσια προειπών. II 291, 4 μηδὲν οὖν μήτε τῶν εἰς εὐλογίας καὶ εὐχὰς μήτε τῶν εἰς βλασφημίας καὶ κατάρας. III 41, 2

ἰσάριθμοι ⟨ταῖς⟩ εὐλογίαις αἱ ἀραί. I 274, 26 τοῦ θεοῦ τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν τρέποντος. IV 187, 16 ἐπ' εὐλογίαις, οὐ κατάραις. III 197, 31. 287, 25 (coni. εὐβουλία, εὐπραξία). II 282, 7. 20 δύο μὲν αὗται δωρεαὶ προείρηνται ... τρίτη δ' ἐστὶν ε. II 228, 4 κατὰ τὴν πρὸς τὸν πρῶτον Σὴμ εὐλογίαν. I 160, 2 οὐκ ἐπ' εὐλογίαις. II 289, 19 ὅπερ ἦν εἰς εὐλογίαν ἄγεσθαι δοξαζόμενον, τὸ πεφυκέναι εὐλογίας ἄξιον. II 289, 11 ἀγαθὸν εἶναι καὶ εὐλογίας ἐπάξιον τελεώτερον. V 362, 7 εὐλογίας ἄξιον ἔσεσθαι.

εὐλογιστεῖν. I 156, 4 ⟨τὸ⟩ ε. σὺν εὐχαῖς τελείαις. I 155, 28 ἐν τῷ ε. I 161, 10 εὐθὺς εὐλογιστεῖ. II 219, 9 ὅταν ... εὐλογιστῇ.

εὐλογιστία. II 242, 8. 282, 13. III 178, 19.

εὐλόγιστος. I 65, 6 sqq. ὁ ε. τε καὶ ὁ ἅγιος. III 173, 2 (ὁ πολυχρήματος). I 160, 9 τὸν σοφὸν μὴ ... ὡς ἂν ἐκ τύχης εὐλόγιστον δοκεῖν εἶναι. III 238, 7 εὐλογιστότατοι δὲ ἐκ παραπαιόντων (γίνονται). I 160, 2 πολλὰ γὰρ εὐλόγιστα δρῶσί τινες. I 65, 10. 13 ὥστε ὁ ε. ἅγιος.

εὔλογος. IV 179, 3 ἀγανάκτησις. I 24, 20 (αἰτία). V 272, 12 (αἰτίαι). VI 201, 21 (ἀφορμαί). V 165, 20 (ἐνδοιασμός). V 132, 2 ἔπαρσις. III 44, 15 (εὐπάθεια). I 206, 19 cf. 267, 4. IV 139, 1 (Μωυσῆς) φησὶ μὴ εἶναι ε. I 8, 14 (οὐρανός). IV 90, 21 εὐλόγοις πιθανότησι. V 183, 15 προφάσεις. V 218, 6 τὸ συκοφάντημα. IV 262, 8 (φαντασίαι). III 252, 18 (ψεύδη). — VI 87, 6 τοῦτ' ἂν εὕροι σκοπῶν εὐλογώτερον ἐκείνου. II 144, 17. 303, 19. VI 86, 15. 91, 19 εὔλογον sc. ἐστί. II 83, 12 cf. III 63, 15 ὅπερ εὔλογον ἦν. — I 14, 10. 279, 22 τὸ εὔλογον. I 207, 1 7. 267, 3. II 283, 6. III 146, 20. IV 161, 24. 167, 16. V 10, 10 (τὰ εὔλογα). II 183, 3 (εὔλογα coni. εἰκόνες καὶ πιθανότητες). — I 148, 10. II 169, 10. 18 sq. III 166, 2. V 155, 2 εὐλόγως. IV 13, 19 εὐλογώτερον.

εὐμάθεια. I 194, 24 ἐκ δὲ διδασκαλίας ε. προσοχή. II 154, 22 ἡμεῖς οὐδὲ διδασκόμενοι πρὸς εὐμάθειαν ἐπιδίδομεν. II 129, 12 (coni. προκοπαί, τελειότητες). III 249, 23 εὐμάθειαν πολυμαθείᾳ μίξας. V 14, 14 ἕνεκα τῆς εὐμαθείας ⟨τῶν⟩ ἃ λυσιτελὲς ἀπομανθάνειν.

εὐμαθία. III 98, 8.

εὐμαθής. IV 236, 7 (γνώριμος). III 265, 3 ὁ ε. int. Simeon).

εὐμάρεια. V 357, 14 ὡς εὐμάρειαν εἶναι. V 217, 21 μὴ παρέχειν εὐμάρειαν εἰς ὑφαίρεσιν κλέπταις. II 228, 24 μετ' εὐμαρείας. I 173, 3. 191, 24 μετὰ πολλῆς εὐμαρείας. I 218, 12. III 272, 14 μετὰ πάσης εὐμαρείας. V 364, 12 κατὰ πολλὴν εὐμάρειαν.

εὐμαρής. VI 54, 22 (ἀντίληψις). V 306, 8 αἱ ἀπολαύσεις. V 234, 14. 370, 8 (διέξοδοι). II 17, 18 (κατάληψις). II 233, 14 (ὁδοί coni. λεωφόροι). V 142, 26 σχέσεις τε καὶ κινήσεις. III 168, 23. 194, 15. IV 141, 13 εὐμαρές sc. ἐστι. — I 142, 29. 267, 22. 274, 9. II 250, 14. 261, 15. 312, 9. III 29, 16. 197, 1. 205, 9. 217, 19. IV 88, 6. 139, 5. 240, 22. V 108, 5. 138, 7. 140, 8. VI 194, 21 εὐμαρῶς. I 28, 16 εὐμαρέστερον. V 351, 5 εὐμαρέστατα.

εὐμεγέθης. IV 160, 3. 290, 10.

εὐμένεια. III 228, 16 coni. συνήθεια καὶ δεξιότης φίλων. VI 208, 4 ἡγεμόνος. V 374, 15 τοῦ σωτῆρος καὶ ἵλεω θεοῦ. IV 206, 10 φύσεως εὐμενείᾳ. I 179, 8 οὔτ' εὐμενείᾳ τῇ σῇ φυσώμεθα. VI 11, 15 θεραπεύουσιν, ἱκετεύουσιν, εὐμένειαν ... αἰτεῖσθαι γλίχονται. V 375, 8 ἡ τῶν λεχθέντων ε. φθάνει προαπαντῶσα. VI 207, 13 ἐὰν μεταλάβῃ σου τῆς εὐμενείας ἡ ἐμὴ πατρίς. VI 157, 25 εὐμένειαν ἐξ ἱλαρᾶς τῆς ὄψεως προφαίνοντας. VI 189, 7 αἰνιττόμενος εὐμένειαν.

εὐμενής. III 86, 14 ἀρετή. II 94, 4 τὸν ἔνδον δικαστὴν ἔχειν εὐμενῆ. III 131, 12 τὸ θεῖον. IV 22, 18. 201, 14 (θεός). I 78, 15 (κατάστασις). VI 200, 21 (Πετρώνιος). V 303, 7 (πηγή). IV 159, 2 (ψυχή). — V 147, 1 ἐπεὶ τίνι γένοιτ' ἂν ε. IV 83, 9 ἐμοὶ δὲ τὸ σοῦ τυχεῖν ἵλεω καὶ εὐμενοῦς. II 168, 9 τὸν δὲ εὐπαθείαις εὐμενέστερον ... ἀπειργάσατο. V 204, 11 ἵλεων δὲ (ὀφθαλμοὶ) εὐμενὲς (ἐμβλέπουσιν). — V 140, 19 ὁ πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις ε. IV 256, 5 ὁ ε. καὶ ἵλεως (int. θεός). I 280, 2 ὁ μόνος ε. VI 215, 22 τὸ σὸν εὐμενές. — VI 185, 12 εὐμενῶς.

εὐμετάβολον. II 62, 4.

εὐμοιρία. VI 10, 15 τύχης. II 16, 1. 76, 26. 223, 10. III 79, 21. 156, 9. 282, 13. IV 124, 15. 159, 1. 216, 4. V 287, 18. 342, 1. 347, 2 φύσεως. II 34, 7. 282, 29 περὶ τὴν φύσιν.

εὔμοιρος. II 70, 10. III 171, 21. IV 9, 6. V 90, 19. 350, 6 (φύσις).

εὐμορφία. VI 9, 15 cf. V 323, 8 ἄκρατος γὰρ αὐτοὺς ἄγει καὶ ε. πέμματά τε καὶ ὄψα. V 228, 7 οὐ τῶν περὶ γαστρὸς ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ χρημάτων, δόξης, ἡγεμονιῶν, εὐμορφίας. IV 118, 7 ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν εὐμορφίας καὶ φρονήσεως καὶ λόγων δυνάμεως. I 126, 28 ε. καὶ εὔχροια καὶ εὐσαρκία καὶ τῶν μερῶν ἀναλογία. IV 123, 6 (coni. εὐεξία). IV 58, 13 ἀν-

δρῶν ὁμοῦ καὶ γυναικῶν. II 26, 4. IV 190, 14 γυναικός. I 105, 10 ζῴων εὐμορφίαι πολυειδεῖς. IV 70, 6 τοῦ νεανίσκου. III 257, 9 νοῦ (κενή). I 47, 15. II 217, 16. V 75, 4. 164, 18. 211, 24. 325, 9 (τοῦ) σώματος. V 94, 1. VI 147, 20 τῶν σωμάτων. III 143, 7 (φυσική). II 129, 10 ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ φανῆναι ... τὰς εἰς εὐμορφίαν συμμετρίας. V 7, 19 ἀψύχοις εὐμορφίαις. IV 232, 7 οἷς εὐμορφίαν εἰώθασι διακοσμεῖσθαι. III 191, 2 ὡς νόθην ἐπεμόρφαζεν εὐμορφίαν. II 45, 13 νόθον δὲ εὐμορφίαν, δι' ἧς ἡ αἴσθησις ἀπατᾶται. I 213, 18 νόθην καὶ κίβδηλον εὐμορφίαν.

εὔμορφος. VI 59, 6 ἀνδράποδα. V 298, 2 (γυνή). V 277, 5 τὸ ἐκ φύσεως κάλλος. VI 11, 11 παιδισκάρια.

εὔνοια. II 154, 1 ε. γάρ ἐστι βούλησις τοῦ τῷ πλησίον εἶναι τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ χάριν ἐκείνου. III 10, 12 ψυχῶν ἕνωσιν ἁρμοζομένων εὐνοίᾳ. IV 156, 5 ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίας καὶ τῆς πρὸς ἅπαντας εὐνοίας. III 118, 22 εὐνοίας καὶ ἡλικίας ὄνομα ἐν ταὐτῷ. IV 124, 4 (coni. ἡλικία). VI 24, 11 (coni. ἰσότης, κοινωνία). V 126, 23 (coni. κοινωνία). III 134, 7 τὴν φυσικὴν αὐτῶν συγγένειάν τε καὶ κοινωνίαν ἁρμοσάμενος εὐνοίᾳ παγιωτέρᾳ. II 151, 9. IV 77, 1. V 13, 6 (coni. φιλία). IV 127, 21 εὐνοίᾳ καὶ τῷ φιλεῖν εὐθύμως. IV 268, 17 (coni. κηδεμονία). V 225, 5 coni. μῖσος. IV 62, 9 (opp. δύσνοια). VI 163, 5 τὴν δὲ κολακείαν εὔνοιαν ἀκραιφνεστάτην εἶναι νομίζων. VI 207, 24 ἀξιώματος μὲν ..., εὐνοίας δέ. VI 160, 12 γένει μὲν ... εὐνοίᾳ δέ. V 363, 16 τῶν μὲν διὰ φόβον, τῶν δὲ δι' εὔνοιαν. V 145, 4 φόβον πρὸ εὐνοίας τιθείς. V 358, 4 δι' εὔνοιαν ἢ φόβον ἢ αἰδῶ. III 276, 10 τὸ κακόνουν εἰς εὔνοιαν μεταβαλόντες. IV 35, 9 τὸ τῆς εὐνοίας πάθος. IV 38, 20 μὴ πάθει μόνον εὐνοίας φυσικῆς. V 60, 23 (φυσική coni. συμπάθεια). IV 302, 25 τὴν φυσικὴν εὔνοιαν μεθαρμοζόμεναι. V 326, 5 τὴν ἐκ φύσεως ἐν τοῖς γεννήσασι περιττὴν καὶ ὑπερβάλλουσαν εὔνοιαν. V 143, 16 τὴν ἐκ φύσεως ἐνιδρυμένην πάγιον εὔνοιαν. V 106, 8 πρὸς ὃν οὐδὲν φίλτρον ἐστὶν εὐνοίας. V 34, 2 φίλτροις τε ἑνωτικῆς εὐνοίας. V 13, 10. 76, 20 (ἑνωτική). II 291, 3 (ἄνοθος καὶ ἀκίβδηλος). V 289, 14 (συγγενική). IV 108, 3 (φιλάδελφος). V 29, 6 μὴ γονέων, μὴ τέκνων, μὴ ἀδελφῶν. VI 167, 9 εὔνοιαν προσφερόμενος γνησίου πατρός. III 131, 8 πατρός. V 247, 1 ἐκ τῶν ὑπηκόων. IV 110, 18 τοῦ τῆς χώρας ἐπιτρόπου σκοποῦντος. IV 241, 7. VI 171, 13 πρὸς τὸν ἀδελφόν. IV 255, 12 πρὸς τὸν γεινάμενον. V 145, 8 πρὸς γονεῖς. V 281, 12. 286, 13 πρὸς τὸ ἔθνος. IV 55, 7 ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐνοίας. IV 117, 9 εὐνοίᾳ τῇ πρὸς ὑμᾶς ἀναγκαίᾳ. V 193, 15 ἡ ε. ὑμῶν οὐκ ἔχει καιρόν. V 194, 2 κατεψευσμένον ὄνομα εὐνοίας. V 358, 8 τὸ δὲ εὐεργετικὸν εὔνοιαν (κατασκευάζει). V 145, 16 δυνάμεσιν ὁλκοῖς εὐνοίας συνδεδεμένοι. I 178, 12 οὐκ ἀπ' εὐνοίας εἰσηγεῖσθαι ταῦτα φάσκων. IV 62, 4 ὅπερ οὐδενὸς ἧττον ἀγωγόν ἐστιν εἰς εὔνοιαν. IV 43, 14 τὸ πάθος ἐπ' αὐτῷ τῆς εὐνοίας γνήσιον. V 335, 1 τοῖς μὴ ὁμογαστρίοις ὁ πάντων κοινὸς πατὴρ τὴν αὐτὴν εὔνοιαν παρεῖχεν. V 213, 9 ἅπερ βεβαιοτάτην ταῖς ψυχαῖς εὔνοιαν ἐνσφραγίζεται. V 296, 7 θεσμοῖς τοῖς τῆς εὐνοίας τοῦ στέργοντος. VI 12, 16 ἴσῃ ἀντιτιμηθέντες εὐνοίᾳ. V 335, 4 τῇ κατ' ἀντίδοσιν εὐνοίᾳ. V 251, 10 περιττοτέραν εὔνοιαν ἐπιδεικνύμενοι. VI 123, 2 ὁ κακοδαίμων εὐνοίας περιττῆς. VI 166, 24 τῆς περιττῆς εὐνοίας ἀμοιβάς. V 193, 11 διὰ περιττὴν καὶ ὑπερβάλλουσαν εὔνοιαν. V 178, 18 εἰς ὑπερβάλλουσαν εὔνοιαν. V 182, 20 εἰς εὔνοιαν ἐπετήδευσαν. II 238, 16 ὑποκρινόμενος εὔνοιαν. IV 197, 13 ὧν ἕκαστον ... πρὸς εὔνοιαν ἁρμόζεται. V 305, 10 δι' εὐνοίας. III 111, 15 ὁ δι' εὔνοιαν φίλος.

εὐνομεῖσθαι. IV 2, 18 ἅπαντα τὸν βίον ηὐνομήθησαν.

εὐνομία. V 91, 1 τὰς πόλεις εὐθηνίας, εὐπορίας, εὐνομίας, εἰρήνης ἀναπεπλήκασιν. V 45, 24 εὐνομίᾳ καινῇ παλαιὰν ἀνομίαν ἐκνιψάμενοι. III 108, 16 (coni. ἄδεια). III 198, 12. IV 57, 15. V 187, 22 (coni. εἰρήνη). V 230, 14 εἰρήνης, εὐνομίας, ἀγαθῶν τελείων. I 28, 13 εἰρήνης ... ταῖς ἐν ἡμῖν δυνάμεσιν εὐνομίαν παρασκευαζούσης. VI 172, 12 (coni εὐδικία). III 265, 15 (coni. εὐδικία, ἀτυφία, ἰσότης). II 26, 8. 40, 22. III 66, 7. VI 137, 16 (coni. εὐστάθεια). VI 121, 12 τὴν χώραν ἀνέπλησεν εὐνομίας. V 283, 5 πρὸς εὐνομίαν ὑπηκόων. V 222, 1 τοῖς διψῶσιν εὐνομίας.

εὔνομος. IV 15, 4 (βίος). V 264, 19 δημοκρατία. VI 157, 3 (ἡγεμονία). V 133, 11 (ἰσότης). VI 166, 22 (κατάστασις). IV 6, 23 (πλοῦτος coni. γνήσιος). I 50, 10. V 9, 5. VI 51, 7 (πόλις). V 343, 16 cf. 345, 5 (πόλις) ὁ κόσμος. I 288, 12. V 214, 8. 350, 22 (πόλεις). V 322, 18 (πολιτεία).

εὔνους. VI 162, 10 (Γάιος). IV 75, 17. 198, 10 (πατήρ). I 153, 21 οὐδὲ τὴν ἑταί-

ραν εὔνουν ἐραστῇ. — IV 78, 3 (ὁ ε. coni. φίλος). VI 123, 18 τοὺς . . . εὔνους καὶ μάλιστα φίλους ὑφωρᾶτο. IV 130, 15 τοὺς μάλιστ' εὔνους σοι προβέβληται. — IV 62, 14 ὡς δὴ εὔνοις διηγεῖται. V 76, 9 ἤ τις ἕτερος ε.

εὐνοῦχος. IV 67, 9 τοῦ βασιλέως, ὅς ἐστιν ἀρχιμάγειρος. IV 69, 12 παρ' εὐνούχῳ δεσπότῃ. IV 80, 1 cf. 80, 6. 81, 22. 93, 15. 113, 16 δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως, ὁ μὲν ἀρχιοινοχόος, ὁ δὲ ἀρχισιτοποιός. III 288, 12 cf. 290, 11 ὁ τοῦ Φαραώ. IV 73, 25 sqq. ὁ γὰρ ὠνούμενος τὸν πολιτικὸν ὄχλος. IV 74, 5 ἡ πρὸς ὄχλον εὐνούχων ὁμοιότης. I 165, 22 sqq. ὁ γὰρ ε. καὶ ἀρχιμάγειρος ὄντως νοῦς. II 213, 1 εὐνοῦχοι, σοφίας ἄγονοι. II 214, 4 (coni. πάντες ἄγονοι ἀρετῆς). II 211, 6 sqq. ὁ ἀρχιμάγειρος (= ἐξευνουχισμένη ψυχή). I 165, 20 ὃς (sc. Πεντεφρῇ) πῶς ἔχει γυναῖκα ε. ὤν, ἐπισκεπτέον.

εὐοδεῖν. II 17, 25 ἐν οἷς ὁ θεὸς τὸ ε. ἐχαρίζετο. III 293, 4 ε. δοκοῦσιν αἱ πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδονῆς τέχναι. VI 130, 3 ἡ κατὰ τῶν νόμων πεῖρα ε. ἔδοξεν αὐτῷ. II 18, 4 ἀνήκεστός ἐστι συμφορὰ ψυχῆς ε. οἷς ἂν ἐπιθῆται. IV 266, 9 ἡ ψυχὴ . . . σπεύδουσα μὴ ε. ἀνοσίους. V 369, 23 ὑπὲρ τοῦ μὴ ε. τὴν ἀναπνοήν. VI 178, 25 εὐοδεῖ τὰ τῆς ἀναπνοῆς ὄργανα ταῖς εὐκρασίαις. IV 106, 21 οὐχ εἰς ἅπαν εὐοδεῖ κακία. IV 92, 22 ἕως . . . τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν εὐοδεῖ πράγματα αὐτῷ. I 178, 23 ὅτε εὐώδει σοι τὰ πράγματα. II 260, 23 ἵνα μὴ τῷ κλέπτειν . . . εὐοδῇ. III 65, 10 sq. ὅταν εὐοδῇ μὲν τὰ ἐκτός. III 291, 3 οὐ γὰρ . . . εὐοδήσει τὸ πάθος ἐξ ἑαυτοῦ. V 369, 13 πόρος οὐδεὶς εὐοδήσει.

εὐόλισθος. V 276, 10 (ἀκρασία). VI 33, 14 (ἡλικία). IV 114, 22 (νεότης). VI 23, 1 ὅσα . . . εὐόλισθα εἰς κακίαν.

εὐορκεῖν. IV 288, 3 δεύτερος δὲ . . . πλοῦς τὸ ε. V 88, 15 ποιούμενα πρόφασιν τὸ ε. V 88, 20 ὅτι εὐορκεῖ μὲν οὔ. II 150, 2 ἐπ' οὐδενὶ οὕτως ἔστιν . . . εὐορκῆσαι ὡς . . .

εὐορκία. I 212, 15 coni. ἁγιστεία, δικαιοσύνη.

εὔορκος. III 208, 1 ἐν εὐόρκων γραφήσεται στήλαις. IV 303, 22 ἐπ' εὐόρκοις καὶ τοὐναντίον ἐχρήσθη.

εὐπάθεια. III 185, 4 τὴν ἀρετὴν εὐπάθειαν εἶναι. I 72, 14 ἀρετῇ δὲ ἁρμόττον εἰρήνη καὶ ε. καὶ χαρά. I 285, 19 ὅ γε μετιὼν ἀρετὴν ἐν εὐπαθείαις ἀναλογούσαις ἐξετάζεται. I 173, 2 ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐτῇ (sc. ψυχῇ) περιποιούσης καὶ τρυφήν. V 284, 18 αἷς κατακόρως διὰ παντὸς εἴδους ἀρετῆς ἐνετρύφησεν. I 244, 7 ἄρρεν (ἔγγονον ψυχῆς) δὲ ε. καὶ ἀρετή. I 264, 16 παρὰ τοὺς ἄρρενας τῶν εὐπαθειῶν χαρακτῆρας. I 118, 13. II 312, 14 (coni ἀρετή). IV 45, 19 εὐπαθείαις δὲ καὶ ἀρεταῖς. V 373, 22 τὰς ἄλλας ἀρετάς τε καὶ εὐπαθείας. — I 132, 6 cf. 137, 7 ἡ χαρά — ε. ψυχῆς ἐστιν ἥδε. II 299, 9. III 79, 12. 156, 4. 179, 6. 188, 27. V 343, 3 ἡ εὐπαθειῶν ἀρίστη χαρά. IV 45, 3 ἡ κατὰ διάνοιαν ε. καὶ χαρά. V 43, 9 τὰς διανοίας χαρὰς καὶ εὐπαθείας . . . μεταδιώκουσι. V 98, 12 (coni. χαραί). III 108, 19 (coni. εὐφροσύναι). — III 44, 15 τὴν δ' εὔλογον εὐπάθειαν opp. τὸ μὲν ἄλογον πάθος. II 246, 21 πάθος εὐπαθείας δυνατώτερον. II 168, 9. 291, 16 (opp. πάθη). III 18, 13 πάθη . . . ἀντ' εὐπαθειῶν. — IV 140, 14 οἷς ὁ βίος ἐν εὐπαθείᾳ πολλῇ καὶ τρυφῇ. V 55, 4 εὐπαθείαις τε καὶ εὐτυχίαις. I 50, 8 ἐν εὐπαθείαις δὲ ταῖς ἐν εἰρήνῃ ἀπολέμῳ ζῶν. V 100, 4 σφετεριζομένη τὰς ὑπὲρ ἄνθρωπον εὐπαθείας. V 132, 4 περὶ τὴν διάνοιαν. I 289, 10. II 26, 22. V 110, 13. 150, 10 σώματος.

εὐπαίδευτος. III 112, 8 διάνοια. III 120, 11 ἦθος.

εὐπαιδία. III 179, 13. IV 100, 1.

εὔπαις. III 248, 4 ὁ γάμος. V 361, 14 (οἶκος). V 361, 4 πατέρες. II 59, 8 εὔτοκος γὰρ καὶ ε. ἡ φύσις. — IV 101, 22 ὁ ε. opp. ὁ πολύπαις.

εὐπαράγωγος. II 179, 8 (αἴσθησις). VI 166, 13 (αἰτίαι). II 98, 9 (ἀπάτη). II 49, 27 (λόγος). V 342, 15 (ὁμοιότης). II 114, 26 (πιθανότης). II 53, 15 (ψυχαί). — VI 69, 19 ταῦτα πάντα. — III 115, 8. V 7, 13 τὸ εὐπαράγωγον.

εὐπαράδεκτος. I 168, 22 (εὐφυΐα) σπερμάτων ἀρετῆς. III 148, 5 ἡ ἐν τῷ διδασκομένῳ φύσις. II 33, 13 ἀρετῆς (ἡ τοῦ παιδὸς φύσις). III 10, 6 (ψυχαὶ) τῶν ἀρετῆς . . . χαρακτήρων. III 149, 1 ψυχαὶ . . . σοφίας.

εὐπάρυφος. V 146, 5 ἔνιοι τῶν εὐπαρύφων καὶ νομοθετῶν. VI 218, 6 οἱ δ' εὐπάρυφοι.

εὐπατρίδης. VI 193, 11 Ἑλικῶνι, τῷ εὐπατρίδῃ δούλῳ. V 297, 11 οἷς θέμις καὶ τοὺς αὐτόχθονας καὶ εὐπατρίδας ἱεροφαντεῖσθαι. V 31, 8 κἂν ε. ὢν τυγχάνῃ τῶν αὐτοχθόνων. V 13, 5 ὅσα καὶ τοῖς αὐτόχθοσι παραινεῖ τοῖς εὐπατρίδαις. IV 285, 4 οὐ πρὸς ἐλευθέρων μόνον ἀλλὰ καὶ εὐπατριδῶν. V 376, 8 οὐχ εἰς ἀφανεῖς καὶ ἠμελημένους ἐξημάρτανον, ἀλλ' εἰς εὐπατρίδας. VI 3, 13 τοῖς μὲν ἀμφιθα-

λέσι καὶ τῷ ὄντι εὐπατρίδαις. I 198, 19 εὐπατριδῶν ἔχουσι λόγον. V 287, 5 εὐπατρίδαι καὶ εὐγενεῖς τὴν ἀνωτάτω τεταγμένοι τάξιν. V 371, 22 ὁ δ' ε. παρακόψας τὸ νόμισμα τῆς εὐγενείας. IV 98, 3 οἵτινες μόνοι . . . εὐπατρίδαι λεγόμενοι. IV 76, 2 οὐκ ἐγὼ δοῦλος, ε. δέ. IV 113, 21 τῷ ὄντι ε., οὐ φύσει δοῦλος. VI 42, 8 οὓς . . . ὁ τοῦ συνειδότος ἔλεγχος. κἂν ὦσιν εὐπατρίδαι, πέφυκε δουλοῦσθαι. V 327, 17 τοὺς ἐκ τοῦ γηγενοῦς φύντας τίς οὐκ ἂν εὐπατρίδας εἴποι καὶ εὐπατριδῶν ἀρχηγέτας; V 21, 11 μετὰ δὲ τὴν ἐξ εὐπατριδῶν εὐγένειαν καὶ παντέλειαν τὴν ἔν τε σώμασι καὶ ψυχαῖς.

εὐπείθεια. VI 138, 17.

εὐπειθής. V 270, 9 διδασκαλίαι . . . τοὺς μὲν εὐπειθεῖς μαλακώτερον ἀναπείθουσαι. IV 277, 13 εὐπειθέστερος δὲ ὁ τὰς παραινέσεις . . . δεχόμενος. V 95, 15 τοὺς δ' αφηνιαστὰς . . . εὐπειθεστέρους ἀπεργάσασθαι.

εὔπλοια. V 243, 14 cf. I 179, 11. V 283, 3. 338, 13 πρὸς εὔπλοιαν καὶ σωτηρίαν τῶν θαλαττευόντων. V 321, 7 ἐν μὲν σώμασιν ἡ ἄνοσος ὑγεία, ἐν δὲ ναυσὶν ἡ ἀκίνδυνος ε. — I 130, 15. III 237, 8. V 255, 18 τοῦ βίου. IV 92, 17 ὡς ἐν εὐπλοίᾳ πάντων σωτηρίως ὑπὸ θεοῦ κυβερνωμένων.

εὐποιία. III 161, 10.

εὐπορεῖν. II 283, 30 ὁ λόγος . . . εὐπορῶν ὀνομάτων. II 28, 12 κἂν μηδεμιᾶς ὕλης εὐπορῇ. II 58, 2 οὐδὲ γὰρ ἄλλων εὐπορῆσαι δυνατόν. II 82, 16 λύσεως εὐπορῆσαι τῷ μὴ σφόδρα παιδείας ἀπείρῳ. II 15, 26 σβεστηρίων ὀργάνων τῶν κατὰ παιδείαν λόγων εὐπορήσαντες. V 107, 10 τῶν εἰς τἀναγκαῖα ἀφορμῶν εὐπορηκώς.

εὐπορία. I 27, 11. V 132, 3 τῶν ἀναγκαίων. V 226, 18 πρὸς εὐπορίαν ἀπόρων. III 261, 9 τῶν ἐκτός. VI 59, 20 ἑστιατόρων. III 65, 10 (coni. εὐδοξία). V 91, 1 (coni. εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη). II 31, 23 (coni. μισανθρωπία). II 224, 8 τυχηραῖς δ' εὐπορίαις ἀναφλέγονται.

εὐπόριστος. III 231, 22 ζηλωταὶ τῶν εὐποριστοτάτων.

εὔπορος. V 289, 8 (ἀπορία). V 33, 2 τὸν ἀπορώτατον τῶν ἱερέων . . . εὐπορώτατον δοκεῖν εἶναι. V 358, 19 (πολυτέλεια). II 123, 9 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια opp. ἄπορα). V 104, 15 εἰσὶν ἧττους ἔνιοι χρημάτων ἢ οὐ σφόδρα εὔποροι — I 278, 18 εὔπορον sc. ἐστίν. — V 112, 1. 254, 8. 291, 4 (οἱ εὔποροι). VI 49, 17 ἐξ ἀπόρων εὐπόρους ἀποφήναντες. VI 178, 8 ἀπόρους ἐξ εὐπόρων γεγενῆσθαι.

εὐπραγία. V 149, 22 (coni. εὐδαιμονία). IV 118, 17 ἐν ἡγεμονίᾳ καὶ εὐπραγίᾳ τῇ πάσῃ. V 329, 9 αἱ τούτων ἀβέβαιοι καὶ ἐφήμεροι τὰ πολλὰ εὐπραγίαι. II 171, 21 ἑκάτερον (sc. ἀρετὴ καὶ κακία) τῇ θατέρου δυσχεραῖνον εὐπραγίᾳ στέλλεται. — VI 181, 15 τῶν ἀρχόντων. V 154, 24 τῶν βασιλέων. V 188, 14 βίου. V 326, 13 τῶν οἰκείων. IV 82, 6 τὰς εὐπραγίας τῷ νεανίᾳ μὴ δι' ἀνθρώπου γενέσθαι. II 299, 3 μεγάλην εὐπραγίαν νομίζειν τὴν ἔνδειαν αὐτῶν (sc. νοσημάτων). II 209, 10 τὰς τυχηρὰς εὐπραγίας δορυφόρους εἶναι σώματος. I 195, 18 μετὰ . . . τῆς περὶ γλῶτταν καὶ τὰ φωνητήρια ὄργανα εὐπραγίας. III 120, 8 τὰς τῆς κενῆς δόξης λαμπρὰς νομιζομένους εὐπραγίας. IV 62, 7 φθόνος δὲ ὁ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. VI 161, 26 κολακείας γὰρ ἴδιον τὰς εὐπραγίας θεραπεύειν. V 55, 7 ἐπιπνεούσης ἀεὶ κατ' οἰάκων εὐπραγίας. II 108, 6 ὁπότε μικρά τις αὐτὸ μόνον αὔρα καταπνεύσειν εὐπραγίας. III 119, 13 φυσώμενος ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις. II 93, 6 πολυάνθρωπον ἔθνος ἐπικλύσασα ε. II 92, 17 ὡς νέφος αὐτῆς (sc. Αἰγύπτου) ἡ μεγάλη παρῆλθεν ε. IV 127, 5 τὸ ἀκλινὲς τῆς εὐπραγίας. III 141, 9 τῆς ἀδίκως ἐλπισθείσης εὐπραγίας ἐσφάλησαν. IV 258, 9 ἥτις καὶ τῷ ἔθνει γέγονεν εὐπραγίας ἀρχή. VI 157, 8 κατεπλάγη τῆς ὑπερφυοῦς . . . εὐπραγίας. II 49, 20 τὰς λαμπρὰς καὶ περιμαχήτους εὐπραγίας ὑπηκόους ἀποφαίνουσιν ὡς ἡγεμόνι τῷ νῷ. II 130, 9 τοῦτο . . . τὸ εὐπραγίας πέρας, ἀρχαὶ δ' ἐκεῖναι. III 272, 4 ὅσας ὑποθέσεις καὶ ἡλίκας εὐπραγίας. III 253, 4 ἐπιφυόμενος ἀεὶ ταῖς λεγομέναις εὐπραγίαις. IV 204, 1 κατά τε εὐπραγίας καὶ τοὐναντίον. IV 201, 17 οὕτως ἄφθονον περιβέβληται κλῆρον εὐπραγιῶν. IV 256, 13 οἱ μέγα πνέοντες ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις. V 291, 13 οὐχὶ ταῖς αὐταῖς εὐπραγίαις κεχρημένων παίδων. V 138, 16 ἐν ταῖς ἄγαν εὐπραγίαις ἔννοιαν ἔχειν παλαιῶν ἀτυχημάτων. V 115, 15 πάντων ἐπὶ τὰς ἀρχαίας διαυλοδρομούντων . . . εὐπραγίας. V 75, 20 πολλοῖς . . . συμβαίνουσιν αἱ παραυτίκα εὐπραγίαι. V 68, 20 ἄξιον αὐτὸν παρεχέτω τῶν εὐπραγιῶν ἀστεῖος ὤν.

εὐπραξία. III 197, 31. 287, 25 (coni. εὐβουλία, εὐλογία). III 202, 9 γῆς, οὐρανοῦ, τῶν μεταξὺ φύσεων coni. εὐκαιρία.

εὐπρέπεια. III 190, 3 λόγου. VI 111, 4 ὀνομάτων.

εὐπρεπής. V 272, 18 (κλήσεις). I 49, 3 κόσμος. I 199, 10. V 220, 20. 327, 8 (ὄνομα). V 168, 13 εὐπρεπέσιν ὀνόμασι. — II 182, 19 εὐπρεπὲς εἶναι.

II 247, 15. 276, 18. V 129, 4 εὐπρεπές (sc. ἐστι). — III 167, 26. 253, 6 (τὸ εὐπρεπές).

εὐπρόσωπος. V 327, 5 (λόγοι).

εὐπροφάσιστος. VI 96, 7 εὐπροφάσιστα ἀδικεῖν.

εὕρεμα. III 48, 21 παλαιὸν ... Μωυσέως. cf. εὕρημα.

εὑρεσιλογεῖν. IV 72, 9 τοῦτο παρέσχεν αὐτῇ τὸ ἔργον ε. προφάσεις σκεπτομένῃ. VI 89, 15 τάχα τις εὑρεσιλογῶν Στωικὸς ἐρεῖ. II 126, 21 μηδεὶς εὑρεσιλογῶν. VI 100, 19 εὑρεσιλογούντων δὲ πλάσματα ταῦτ' ἐστί. II 113, 24 οὗτοι μὲν εὑρεσιλογοῦσιν ἀδικοῦντες.

εὑρεσιλογία. III 216, 18 ἐν τοῖς μαθήμασιν. III 306, 19 οὐδεμίαν τῶν ζητούντων καταγνωστέον εὑρεσιλογίαν. VI 5, 11 ἀνελόντες ... τὰς προφασιστικὰς εὑρεσιλογίας. VI 113, 6 πρὸς τὴν τοσαύτην εὑρεσιλογίαν ἀπαντῆσαι.

εὕρεσις. II 75, 19 τουτὶ μὲν οὖν τὸ ἔργον εὕρεσιν, ἐκεῖνο δὲ ἀνεύρεσιν οἱ ζητητικοὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων καλεῖν εἰώθασι. III 135, 9 τὰ περὶ εὑρέσεως καὶ ζητήσεως φιλοσοφηθέντα. III 149, 6 ταῦτα καὶ περὶ εὑρέσεως εἰπόντες. III 135, 24 οἱ ... μήτε εὑρέσεως μήτε ζητήσεως ἐφιέμενοι. I 228, 15 τὰς εὑρέσεις ὧν ἐζήτησαν ἔλαβον. III 203, 3 πλείους δωρεὰς προὔθηκε τοῖς ζητοῦσιν εἰς εὕρεσιν. III 146, 10 καθ' ὃ μὴ γενομένης ζητήσεως φιλεῖ προαπαντᾶν ε. III 148, 17 τὴν ἄνευ ζητήσεως εὕρεσιν παριστάνειν. III 136, 22 τὸν δὲ τῶν σκέψει καὶ εὑρέσει χρωμένων ἐπικριτέον. V 10, 16 τὴν σκέψιν καὶ ἄνευ τῆς εὑρέσεως καθ' αὑτὴν τριπόθητον εἶναι. III 48, 21 (καινή) opp. παλαιὸν γὰρ εὕρεμα Μωυσέως. II 123, 20 ἀκριβολογίας καὶ τῆς περὶ τὰς εὑρέσεις δεινότητος. III 292, 25 τὰς εὑρέσεις καὶ τὰς ἐπινοίας αὐτοῦ μέχρι παντὸς αἰῶνος οἴσειν. — II 97, 19 τοῦ δικαίου. II 193, 15 (δωρεῶν θεοῦ). V 332, 3 τοῦ ἑνός (int. θεοῦ). V 9, 20 cf. 126, 13 (θεοῦ). II 302, 5 (πιθανὴ λόγων). I 276, 14 νοημάτων. III 301, 25 σοφίας. III 78, 6 ἡ λογικὴ σοφισμάτων. VI 135, 25 συκοφαντήματος. IV 181, 17 τοῦ ὕδατος. — II 11, 21. III 227, 23 πιθανὰς εὑρέσεις κατὰ τῆς ἀληθείας. III 249, 20 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. II 237, 1 τὰς πιθανὰς τῶν σοφιστῶν. — VI 77, 19 τὰς τῶν παλαιῶν εὑρέσεις. V 57, 18 ἐάν τις ... ψεύσηται περὶ ... ἁρπαγῆς ἢ εὑρέσεως ὧν ἀπώλεσεν ἕτερος. V 347, 6 ἡ γὰρ σύντομος τῶν ἀπορουμένων ε. χαρτόν. II 275, 18 σχεδὸν γὰρ ἑρμηνεύει εὕρεσιν. I 288, 17 ἀλλοτρίας εὑρέσεις ἐπιδείκνυται.

εὑρετής. VI 133, 16 καινῶν ἀδικημάτων. IV 247, 9 ἀσεβήματος. III 291, 11 τεθρυμμένου καὶ κατεαγότος αἰσχίστου βίου. VI 76, 12 δόξης. V 163, 18 παρηλλαγμένων ἐπιθυμιῶν. III 249, 7 τῆς ποικιλτικῆς ... ἐπιστήμης. VI 117, 14 τῶν ἐπιστημῶν. II 163, 5 τῆς περὶ τὸν οἶνον ἐργασίας. VI 124, 6 κακῶν. I 80, 21 λόγων σοφιστικῶν. I 184, 18 (ὁ νοῦς) πάντων ὑπέλαβεν εὑρετὴν καὶ τεχνίτην ἑαυτόν. III 69, 1 πιθανῶν σοφισμάτων. V 81, 13 τῶν βαναύσων καὶ τῶν γλαφυρωτέρων τεχνῶν. VI 175, 1 σωτηρίων φαρμάκων. VI 171, 26 καινῶν ... χαρίτων.

εὕρημα. III 103, 3 τὰ φιλοσοφίας εὑρήματα. VI 47, 14 τὰ μὲν ὀνόματα σοφιστῶν ἐστιν εὑρήματα. I 129, 27 (ὁ δίκαιος) ἓν τοῦτο εὑρίσκει ἄριστον ε. V 268, 10 φύσεως ε. καὶ δῶρον. V 271, 12 φύσει δὲ ἀκόλουθα γνώμης ἀγαθῆς εὑρήματα. V 220, 13 τὰ γνήσια νόθοις εὑρήμασιν ἐπισκιάζοντα. IV 271, 24 μὴ εὑρήματα ἀνθρώπου τοὺς νόμους. II 140, 26 ἐκθεσμότατα ὄντα εὑρήματα.

εὑρίσκειν. III 140, 20 sqq. τὸ κεφάλαιον, × ἐν ᾧ τὸ μὲν ζητεῖν ἦν, τὸ δ' ε. οὐχ εἵπετο. II 100, 16 εἰσὶ δέ γε (ἰδέαι) ἃς ἀναζητοῦντες εὕρομεν διτταί. II 79, 11 ὁ ἀστεῖος ἐν οἷς ἅπασιν ἐζήτησε τοὔθ' εὗρεν ἀληθέστατον. I 123, 16 εἰ δὲ ζητοῦσα (ὦ διάνοια) εὑρήσεις θεόν, ἄδηλον cf. ζητεῖν. — I 199, 6 εὑρήσεις τοίνυν σκοπῶν. II 26, 2 τὰς ... διαφορὰς εὕροι τις ἂν σκοπῶν. II 111, 21 τελειοτέραν οὐκ ἄν τις εὕροι σκοπῶν νίκην. I 129, 8 καὶ σκοπῶν ... εὑρήσεις τὸν θεὸν πεποιηκότα cf. σκοπεῖν. — I 153, 22 τὴν ἡδονὴν ἐξετάζων εὑρήσεις. II 76, 23 καὶ ἃ μὴ διενοήθησαν ε. II 75, 17 sq. τῶν εὑρισκόντων οἱ μὲν ἃ πρότερον ἔχοντες ἀπέβαλον αὖθις εὑρίσκουσιν. II 76, 10 καὶ ἅπερ ἀπέβαλεν εὑρίσκει. I 295, 14 τὸ γὰρ εὑρισκόμενον ὑπὸ δυοῖν, ἢ ὁμοίου ἢ ἀνομοίου, πάντως εὑρίσκεται. III 249, 8 sq. σέβομαι μὲν τὸν εὕροντα, τιμῶ δὲ τὴν εὑρεθεῖσαν. I 286, 20 ἐν δὲ τῇ τοῦ θεοῦ ποιητικῇ μύθου μὲν πλάσμα οὐδὲν εὑρήσεις. I 268, 1 γέρας ἀκίνδυνον εὑρήσεται. I 260, 25 εὑρήσει σε μικρὸν ὕστερον ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος. I 168, 17 ἃ ἐπόθει λαβεῖν εὗρεν· ὅταν δὲ εὕρῃ ... I 114, 8 (ὁ θεὸς) εὑρίσκεται πανταχοῦ. — II 128, 14 ὅταν γὰρ τὰς λύσεις αὐτῶν (sc. σοφισμάτων) εὑρεῖν μὴ δυνηθῶσιν. I 32, 8 εὑρήσει πάντως τὸν παραυξηθέντα κύβον. I 27, 8 τὰς εἰς τὸ ζῆν παρασκευὰς ἁπάσας εὗρεν ἄνθρωπος. II 61, 4 μέγιστον ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἀγαθὸν εὕρασθαι. I 295, 27 πᾶς ὁ τὰ παλαίσματά σου τῆς τέχνης

εὑρών. I 129, 26 (ὁ δίκαιος) ἓν τοῦτο εὑρίσκει ἄριστον εὕρημα. — I 129, 19. 24 cf. II 73, 5. 80, 11 τὸν Νῶε χάριν εὑρεῖν. II 81, 2 ἔλεον εὑρήσεις. I 132, 5 νόσων ἀπαλλαγὴν εὑρήσεσθαι. — II 19, 2 εὑρίσκονται διαμαρτάνοντες. I 235, 12 „Ἠσαῦ ἐκλείπων" εὐθὺς εὑρίσκεται. I 271, 13 εὑρέθησαν γὰρ ἑαυτοὺς ἑκάτερον δρῶντες. II 28, 28 Ῥεβέκκα ... ποτίζουσα τὸν μαθητὴν εὑρίσκεται. I 269, 15 „φωνῇ" χρώμενος καὶ „βοῶν" ... εὑρίσκεται. I 274, 20 ἱκέτης ὢν θεοῦ καὶ φωνῇ χρώμενος εὑρίσκεται. I 263, 16 οὗτος ὁ ἄνθρωπος ... τοτὲ μὲν ἄρχων καὶ βασιλεὺς εὑρίσκεται. I 197, 22 ὁ εὑρισκόμενος ἄνους. I 295, 3 (ὁ σοφὸς) ἄνθρωπος εὑρεθήσεται θεοῦ etc. passim.

εὔρυθμος. I 125, 26 (φωνὴ) ἡ ἐμμελὴς καὶ ε. καὶ πάλιν εἰ ἐκμελής τε καὶ οὐκ ἐναρμόνιος. III 87, 5 μουσικὴ coni. εὐάρμοστος, ἐμμελής.

εὐρυχωρία. III 213, 6. VI 178, 18.

εὐρύχωρος. I 227, 3 (δεξαμεναί).

εὐσάλευτος. I 122, 29.

εὐσαρκία. IV 233, 2 τὸ (κάλλος) .., τοῦ σώματος ἐν συμμετρίᾳ μερῶν εὐχροίᾳ τε καὶ εὐσαρκίᾳ κεῖται. I 48, 10 μετὰ δὲ τῆς συμμετρίας καὶ εὐσαρκίαν προσανέπλαττε. I 126, 28 εὐμορφία καὶ εὔχροια καὶ ε. καὶ τῶν μερῶν ἀναλογία. IV 134, 22 ἐπιδόσεις ἐκ μὲν εὐσαρκίας καὶ πιότητος εἰς κάλλος. VI 35, 1 τροφαῖς ἐπιμελεστέραις πιαίνειν εἰς εὐσαρκίαν. VI 60, 4 τοῖς (ὀφθαλμοῖς) μὲν τὰς εὐσαρκίας (περιλιχνεύουσι). III 268, 6 εὐσαρκίαν ἐμποιεῖ. III 257, 9 ἀναίσθητον εὐσαρκίαν ... μεταδιώκων.

εὔσαρκος. V 231, 12 ὅσα τῶν χερσαίων ... ἐστιν εὐσαρκότατα καὶ πιότατα. VI 60, 9 ἔκλογα πάντα καὶ εὔσαρκα. V 370, 12 οἱ πρὸ μικροῦ πίονες εὔσαρκοί τε.

εὐσέβεια. II 90, 26 μέση ... δεισιδαιμονίας καὶ ἀσεβείας ε. I 198, 19 τὰ κάλλιστα, φρόνησιν καρτερίαν δικαιοσύνην εὐσέβειαν. I 275, 6 ὅταν φρόνησιν καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν ὑμνῶσι. IV 280, 19 ἀρχὴ ... ἀρετῶν. V 347, 22 πᾶσαι ... αἱ ἀρεταὶ παρθένοι, καλλιστεύει δὲ ... ε. IV 14, 19 εὐσεβείας, ἀρετῆς τῆς ἀνωτάτω καὶ μεγίστης. V 242, 4 τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν εὐσεβείᾳ. IV 296, 9 cf. V 239, 15 εὐσέβειαν δὲ καὶ ὁσιότητα, τὰς ἀρετῶν ἡγεμονίδας. IV 155, 9 μαθημάτων τὸ κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον. III 170, 13 κτημάτων τὸ κάλλιστον. V 242, 7 ἀφανισθείσης αὖ τῆς εὐσεβείας, ἣν ἀνίσχειν καὶ ἐπιλάμπειν εὐκταῖον ἀγαθόν. I 270, 32 cf. 271, 4 (= θεοῦ θεραπεία). IV 226, 2 = ἡ ἀληθὴς ἱερουργία. II 149, 4 τὸν θεὸν ἀρχὴν καὶ πέρας εἶναι τῶν ἁπάντων δόγμα κατασκευαστικὸν εὐσεβείας. II 72, 8 τὰς γὰρ διὰ τῶν νόμων εἰς εὐσέβειαν ὁρῶ παρακελεύσεις ἁπάσας ἀναφερομένας ἢ πρὸς τὸ ἀγαπᾶν ἢ πρὸς τὸ φοβεῖσθαι τὸν ὄντα. VI 70, 12 τὸ δὲ τέλος καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λέξεων καὶ τῶν χορευτῶν ε. IV 113, 8 ἅπαντες δ' ἀθρόοι ⟨ἐξύμνουν⟩ τὴν εὐσέβειαν ἐπὶ τὸν θεὸν ἀναφέροντος τὰ τέλη. II 154, 8 ἔνιοι γὰρ ᾠήθησαν τὸ βουθυτεῖν εὐσέβειαν εἶναι. — III 258, 1 (coni. ἀρετή). V 321, 3. 374, 5 (coni. δικαιοσύνη). V 47, 2 (coni. ἐγκράτεια). V 230, 24 (coni. ἐγκράτεια, φιλανθρωπία). VI 52, 18 coni. ἐπιστήμη. II 173, 22 (coni. ἱερουργίαι). IV 23, 5 (coni. καλοκἀγαθία). I 54, 6. 60, 14. 212, 14. 217, 13. II 140, 25. 187, 9. 18. 306, 12. IV 167, 25. 193, 16. 233, 14. 250, 21. 264, 11. 294, 5. V 13, 18. 45, 9. 102, 8. 141, 22. 186, 6. 373, 21. VI 24, 2 (coni. ὁσιότης). III 91, 24 (coni. ὁσιότης, λειτουργίαι). II 294, 7 coni. πίστις. III 288, 2 (coni. σωφροσύνη). II 177, 19 coni. τιμὴ θεοῦ. VI 219, 2 τιμῆς καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς τὸν ὄντως ὄντα ἀληθῆ θεόν. V 293, 10 cf. 279, 19 (coni. φιλανθρωπία). — V 92, 2 αἰδοῖ ἢ φόβῳ διδοὺς πλέον ἢ εὐσεβείᾳ. IV 6, 19 ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν. II 78, 13 βωμολοχίαν πρὸ εὐσεβείας ἐν τῇ ψυχῇ φέροντες. I 207, 16. 268, 18. V 345, 3 (opp. δεισιδαιμονία). V 338, 28 φιλαυτίαν πρὸ εὐσεβείας ἀσπασάμενοι. VI 200, 15 οὐχ ὑπὲρ κέρδους ἀλλ' ὑπὲρ εὐσεβείας. IV 46, 10 τοσαῦτα μὲν περὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείας opp. τὴν πρὸς ἀνθρώπους αὐτοῦ δεξιότητα. — II 223, 21 ὁ ἀσκητὴς εὐσεβείας. V 76, 18 cf. 333, 18 πᾶσι τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς. — V 278, 14 τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶνα. IV 15, 6 ἐναργέστατα δὲ τῆς εὐσεβείας ἀποδείξεις. III 247, 3 δοὺς ἀπόπειραν εὐσεβείας. III 183, 6 εἰς εὐσεβείας βεβαίωσιν. IV 58, 20 γνῶσις εὐσεβείας. V 277, 19 τὰ ὑπὲρ εὐσεβείας δόγματα. II 178, 11 ἐπίδειξιν εὐσεβείας βουλόμενος ποιήσασθαι. II 185, 26 δι' εὐσεβείας ἔρωτα καὶ ζῆλον. III 276, 3 διὰ ... ζῆλον εὐσεβείας ἄλεκτον. II 130, 13 οἱ πάντα κάλων εὐσεβείας ἀνασείσαντες. II 287, 15 τὸν σώματος κόσμον ἀντικαταλλαττόμεναι τοῦ τῆς εὐσεβείας. IV 293, 17 ἄκρατον γὰρ ἐμφορησάμενοι τὸν εὐσεβείας πόθον. — IV 216, 4 ὃ ... ἀναγκαιότατον ἀρχιερεῖ προσεῖναι δεῖ, τὴν εὐσέβειαν

IV 165, 9 τοῦ προεστῶτος ἄρχοντος (sc. Μωυσέως). V 144, 19 πρὸς γονεῖς. VI 129, 9 εἰς τοὺς εὐεργέτας. II 40, 6 πρὸς τὸ θεῖον ἐν λόγοις καὶ ἔργοις. II 59, 25 πρὸς θεόν. IV 112, 7 πρὸς τὸν πατέρα. IV 267, 6 τοῦ προφήτου. — V 8, 3 (ἀδέκαστος καὶ ἀληθής). IV 281, 22 (ἄδολος καὶ καθαρά). I 180, 17 (ἀληθής, ἀκαλλώπιστος). IV 29, 22 (εἰλικρινὴς καὶ καθαρά). III 288, 27 τὸ θεοειδέστατον εὐσεβείας γένος. VI 201, 3 (Ἰουδαϊκή). I 193, 8 (νόθος). VI 273, 12 ἃς ἀπαρχῶν ἕνεκα ποιοῦνται καὶ τῆς ἄλλης εὐσεβείας. — II 184, 19 (τὰ) εἰς εὐσέβειαν. I 3, 5 τὸ ὠφελιμώτατον . . . τῶν εἰς εὐσέβειαν . . . τὴν πρόνοιαν. V 32, 21 τῆς εἰς εὐσέβειαν ἀγούσης ὁδοῦ. IV 292, 2 προτρέψασθαι καὶ διαφερόντως εἰς εὐσέβειαν. V 92, 9 τῶν μὲν ἀμεινόνων καὶ περιττῶν εἰς εὐσέβειαν. V 17, 9 φορὰς τὰς εἰς εὐσέβειαν. IV 239, 20 τῆς εἰς εὐσέβειαν ψυχικῆς ὁρμῆς. IV 262, 2 ἔνιοι τῶν πρὸς εὐσέβειαν ἀνερματίστων. V 13, 1 πρὸς εὐσέβειαν ἠξίωσαν μεθορμίσασθαι. V 13, 9 ἔφεδροι καταφυγαὶ τοῖς πρὸς εὐσέβειαν αὐτομολοῦσι. V 334, 5 πρὸς εὐσέβειαν ηὐτομόλησεν. IV 44, 13 πρὸς εὐσέβειαν (ἀπέκλινε). V 138, 19 πρὸς εὐσέβειαν παρορμῶνται. IV 164, 6 ἔνιοι δὲ τῶν . . . πρὸς εὐσέβειαν ἀβεβαίων. IV 238, 20 ὅσα συντείνει πρὸς εὐσέβειαν. V 72, 9 ἃ . . . πρὸς εὐσέβειαν νομοθετεῖται. IV 232, 5 αἱ γυναῖκες . . . ἁμιλλώμεναι τοῖς ἀνδράσι πρὸς εὐσέβειαν. V 74, 19 μετεχώρησαν πρὸς εὐσέβειαν. III 269, 21 τὴν . . . πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπουδήν. III 39, 21 τῆς τε πρὸς εὐσέβειαν τεινούσης πεντάδος. III 29, 2 ἕνεκα τοῦ πρὸς εὐσέβειαν ἀλεῖψαι. I 263, 4. II 131, 10. V 157, 18 (ἡ πρὸς εὐσέβειαν ὁδός). VI 196, 6 ἃς (sc. ὁδοὺς) λεωφόρους εἶναι νομίζουσιν, ὅτι πρὸς εὐσέβειαν ἄγειν δοκοῦσι. V 17, 18 ὑπὸ δυνατωτέρας ὁλκῆς ἀγόμενος τῆς πρὸς εὐσέβειαν. V 76, 17 τὰ πάντα λέγειν τε καὶ πράττειν ὑπὲρ εὐσεβείας. IV 40, 20 ὑπὲρ νενομισμένης εὐσεβείας. IV 192, 11 ἀπολογία ὑπὲρ τῆς αὐτῶν εὐσεβείας. V 131, 15 γέρας ἀγώνων, οὓς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀθλοῦσιν. I 254, 17 πόλεμον ἀκήρυκτον ὑπὲρ εὐσεβείας ἐπολέμουν. V 20, 19 τοὺς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶνας διαθλήσαντες. — I 284, 16 ἐκ δὲ εὐσεβείας τὸ εὐσεβεῖν. II 254, 6 ἣν (sc. διανοίας εὐστάθειαν) ε. γεννᾶν πέφυκεν. I 291, 5 ὅταν ε. τῶν ἰδίων ὀργίων ἀποσχοινίσῃ. I 275, 1 (οἱ σοφισταὶ) τὴν εὐσέβειαν ὠφελιμώτατον . . . ἀποφαίνοντες. V 75, 19 ὡς δι᾽ εὐσέβειαν νενικηκότων. I 159, 26 τὸ δὲ „οὗ εἵνεκα ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο“ σύμβολόν ἐστιν εὐσεβείας. V 60, 24 τὴν φυσικὴν εὔνοιαν καὶ συμπάθειαν πρὸς τὰ οἰκεῖα καὶ φίλτατα νικώσης εὐσεβείας. V 60, 11 μηκέτ᾽ ἔχοντες ὕλας, ἐν αἷς διαθήσονται τὴν εὐσέβειαν. I 263, 24 ἀλλ᾽ εὐσέβειαν μετέρχῃ. IV 245, 9 τὸν ἐπὶ βραχὺν γευσάμενον εὐσεβείας. IV 196, 7 τὴν εὐσέβειαν τῶν φερόντων ἀγάμενος. IV 165, 15 χορηγούσης εὐσεβείας . . . καλὰς πράξεις. V 135, 8 τὸ δὲ νηστεῦσαι καὶ τροφῆς μὴ προσάψασθαι παντελοῦς εὐσεβείας. VI 138, 14 „ἀποδέχομαι πάντας ὑμᾶς“ ἔφη „τῆς εὐσεβείας . . .“ V 220, 8 διακωλύων ὑποδρόμοις ἀσφαλέσι προσσχεῖν εὐσεβείας. V 238, 12 γεμισθέντας εὐσεβείας. V 218, 7 ὀλίγα φροντίζων εὐσεβείας. III 163, 12 τούτοις καὶ ε. διαφερόντως ἀσκεῖται. V 328, 8 ἀνὴρ ὁσιώτατος, οὗ τὴν εὐσέβειαν ἀνάγραπτον ἠξίωσεν. IV 44, 17 θαυμάσαι τῆς περιττῆς ἄγαν εὐσεβείας. IV 39, 12 οὐδὲν γὰρ εὐσεβείας ἀπονώτερον. VI 47, 8 οἷς τίνας συγκρίνειν ἄξιον τῶν ἐπαγγελλομένων εὐσέβειαν. VI 209, 27 θαυμαζόμενος ἐπ᾽ εὐσεβείᾳ. VI 213, 22 ὑφηγητῇ τοιούτῳ τῆς εὐσεβείας χρησαμένη.

εὐσεβεῖν. III 73, 14 τὸ ε. coni. τὸ φρονεῖν, τὸ δικαιοπραγεῖν. I 284, 16 ἐκ δὲ εὐσεβείας τὸ ε. IV 295, 18 τῷ ε. καὶ τῷ προσδοκᾶν ἐν γήρᾳ τὰ αὐτὰ πείσεσθαι . . . ἀντεκτίνουσιν. VI 206, 20 ἐν οἷς . . . ἔξεστι μετὰ νόμων ε. VI 139, 9 ὡς οὐκ ὀψὲ μαθόντων ε. V 345, 2 ἔδοξαν εὐστόχως ε. V 75, 11 ἐν αἷς ε. δοκοῦσιν. IV 42, 22 μάρτυρας ἐπαγόμενος ὧν εὐσέβει. V 16, 14 ἐὰν ἀκλινῶς εὐσεβῶσιν. IV 165, 15 φυλαὶ . . ., ὧν ἑκάστη πηγῆς ἕξει λόγον εὐσεβοῦσα. IV 237, 13 πολυανθρωποτάτου ἔθνους εὐσεβοῦντος. IV 181, 2 εἷς ἕκαστος τῶν εὐσεβούντων. V 20, 11 αἱ τῶν εὐσεβούντων ἐλπίδες. IV 283, 6 λυπεῖν ἐθέλοντες τοὺς εὐσεβοῦντας. — IV 296, 16 ἀμήχανον δ᾽ εὐσεβεῖσθαι τὸν ἀόρατον ὑπὸ τῶν . . . ἀσεβούντων. IV 40, 11 ἐν οἷς εὐσεβεῖτο.

εὐσεβής. V 14, 20 (ἀνήρ). I 159, 27 τὸ γὰρ ἕνεκα θεοῦ μόνου πάντα πράττειν εὐσεβές. I 115, 20 οὐχ ὥσπερ δὲ ἀσεβής, οὕτω καὶ ε. τις εὑρίσκεται. IV 46, 12 τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεώς ἐστιν εὐσεβῆ τε εἶναι καὶ φιλάνθρωπον. — IV 86, 16 τοιαῦτα τῶν εὐσεβῶν τὰ τέλη. II 9, 19 τῆς μετὰ ἀσεβῶν ζωῆς ὁ μετὰ εὐσεβῶν αἱρετώτερος ἂν εἴη θάνατος. I 263, 8 μετ᾽ εὐσεβῶν ἀναγεγράφθω. III 137, 21 εἰς τὸν . . . εὐσεβῶν χῶρον. V 357, 3 διὰ χώρας εὐσεβῶν. — II 120, 21. IV 91, 2. VI 195, 16. 206, 24. 216, 17 τὸ εὐσεβές. — VI 76, 3 εὐσεβῶς coni.

· ὁσίως. VI 206, 18 εὐσεβέστατα καὶ ὁσιώτατα.
εὐσθένεια. VI 158, 25.
εὔσκοπος. V 369, 6 (βλήματα). V 357, 14. VI 198, 9 (βολαί). V 347, 4 (ἐπιβολαί) VI 161, 18 εὐσκόπῳ πληγῇ. VI 156, 17 (ῥήματα). — III 286, 16. IV 83, 7. 85, 16. 263, 7. VI 5, 1. 8, 6. 67, 11. 144, 12. 174, 21. 188, 5 εὐσκόπως.
εὐστάθεια. VI 153, 5 σὺν ἀπραγμοσύνῃ καὶ εὐσταθείᾳ ζῆν. IV 73, 22. VI 145, 4 (coni. εἰρήνῃ). VI 172, 15 (coni. εὐδαιμονία). II 26, 8. 40, 22. III 66, 8. VI 137, 17 (coni. εὐνομία). II 254, 6 διανοίας (coni. ἠρεμία). III 283, 15 ταραχὴ δ' ἐξ εὐσταθείας. VI 176, 9 τὴν εὐστάθειαν εἰς ταραχὰς καὶ στάσεις μεταρμοζόμενος. V 247, 5 τὴν ἀστασίαστον ἰσότητα τιμήσας, ἣ γεννᾷ φῶς καὶ εὐστάθειαν. V 275, 1 λογισμοῦ. III 285, 16 τῇ κατὰ τὰς πόλεις εἰρηνικωτάτῃ εὐσταθείᾳ. II 7, 12 περὶ τὸν σπουδαῖον. III 261, 8 τοῦ σώματος. IV 96, 23 ἐξ ἔτι νηπίων παίδων τιμᾶν εὐστάθειαν. VI 185, 24 τὰ νόμιμα ὡς ἀλείφοντα πρὸς εὐστάθειαν.
εὐσταθής. II 250, 5 (κατάστασις). IV 57, 5 (κατήφεια). III 77, 13 κίνησις coni. ὑγιεινοτάτῃ, εἰρηνικωτάτῃ. — II 237, 25 τὸ εὐσταθὲς τῆς ψυχῆς. II 243, 3 τὸ εὐσταθὲς καὶ εἰρηναῖον . . . ἀρετῆς. VI 24, 11 τὸ ἄτυφον, τὸ νόμιμον, τὸ εὐσταθές.
εὐστοχία. II 139, 23.
εὔστοχος.. V 369, 6 (βλήματα). III 78, 6 (πιθανότης). — II 17, 27 εἰ δέ τις τῷ τῆς φύσεως εὐστόχῳ καὶ εὐτρόχῳ . . . κέχρηται. — II 28, 26. III 27, 14. 164, 12. IV 207, 16. V 261, 10. 345, 2 εὐστόχως.
εὐσυνθεσία. I 212, 15.
εὐταξία. IV 104, 19.
εὐτεκνία. V 34, 4.
εὔτεκνος. V 373, 22 γένεσις. V 373, 14 ἡ γὰρ ἔρημος . . . ε. τε καὶ πολύπαις. V 361, 4 μητέρες. — V 349, 15 ὁ πολύπαις τε καὶ μόνος ε.
εὐτέλεια. IV 157, 7 (coni. εὐκολία). V 42, 11 (coni εὐκολία, ὀλιγοδεία. IV 243, 9. V 125, 3 (coni. ὀλιγοδεία). I 57, 7 (ἐγκράτεια) εὐτέλειαν καὶ ὀλιγοδείαν . . . ἀσπάζεται. II 90, 10 τὴν ἰδίαν εὐτέλειαν γνωρίζουσιν. VI 205, 19 διὰ ψιλῆς καὶ εἰς εὐτέλειαν ἀπηκριβωμένης τῆς τῶν ἀναγκαίων χρήσεως. V 271, 7 ἄχρι τῶν ἐσχάτων καὶ δι' εὐτέλειαν ἀφανεστέρων. V 90, 6 μηδενὶ χρήσεσθαι τῶν εἰς εὐτέλειαν.
εὐτελής. VI 55, 14 (ἄρτος). II 289, 9 (δωρεά). VI 56, 7 ἐσθής. III 206, 4 (θεωρήματα). III 266, 16 μᾶζα. VI 52, 9 οἰκίαι. III 36, 19 (οὐσίαι). V 358, 14 πλοῦτος. III 224, 22 cf. IV 104, 20 (πρᾶγμα). IV 146, 4 τί γὰρ εὐτελέστερον σκνιπός; I 22, 22 (σπέρμα). III 36, 18 (ὗλαι). III 231, 23 (χλαῖνα). — VI 134, 13 εὐτελὲς εἶναι. III 82, 6 ἕν τι τῶν ὄντων . . ., κἂν εἰ πάντων εὐτελέστατον ὑπάρχοι. — V 93, 22 ὑπὸ μεγάλου τινός opp. ὑπ' εὐτελοῦς. IV 146, 2 τοῖς εὐτελέσι καὶ μικροῖς. V 279, 12 τοῖς δ' εὐτελέσι καὶ λυπροῖς. I 261, 22 τῶν εὐτελεστάτων ἄν τις.
εὐτοκεῖν. V 351, 11 οἷς εὐτοκεῖ πᾶσι τεθηλυῖαν τῆς εὐτοκίας ἐπισχών. II 27, 21 τὰ κατὰ γῆν σπέρματα καὶ φυτὰ . . . πρὸς καρπῶν γενέσεις εὐτοκεῖ. III 73, 18 ἡ (sc. ἀρετή) καὶ δίχα εὐχῆς εὐτοκεῖ.
εὐτοκία.. III 72, 12 ἡ ἀρετὴ . . . τῶν δὲ ἀγαθῶν εὐτοκίᾳ χρῆται. II 96, 7 ἐκ τῶν γεωργηθέντων εὐτοκίᾳ χρωμένων. I 243, 15 ἀγαθὸν . . . γυναικῶν. III 195, 6 ζῴων. V 360, 19 θρεμμάτων. III 98, 18 ἡ Ῥεβέκκα . . . εὐτοκίᾳ χρωμένη. III 73, 7 φρονήσεως. III 79, 21. 179, 13 ψυχῆς. III 181, 3 ψυχὴ . . . εὐτοκίᾳ χρῆται. V 351, 11 οἷς εὐτοκεῖ πᾶσι τεθηλυῖαν τῆς εὐτοκίας ἐπισχών. V 159, 19 πῶς ἔχουσιν εὐθὺς εὐτοκίας ἢ τοὐναντίον. IV 134, 22 ἐπιδόσεις . . . εἰς δὲ πλῆθος ἐξ εὐτοκίας. II 292, 8 ὅσα ὑπὸ ἀγονίας ἐστείρωτο εἰς εὐφορίαν εὐτοκίας περιήγαγεν.
εὔτοκος. II 59, 7 ἡ φύσις.
εὐτολμία. III 111, 16 μὴ αἰδεῖσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐτολμίᾳ χρῆσθαι. V 275, 4 (coni θαρραλεότης). III 265, 5 ὁ δὲ ἐγχειρητὴς θαρραλεότητος, παρακεκινδυνευμένης εὐτολμίας. V 267, 4 θαρραλεωτάτης γέμοντες εὐτολμίας. V 278, 2 ἐμπειρίαις ἅμα καὶ εὐτολμίαις χρώμενοι. III 2, 5 coni. ἡ ἐν τῷ δέοντι παρρησία. IV 265, 2 (coni. παράστημα). III 6, 11 πέρας ἦν οὐ τόλμης ἁπλῶς, ἀλλ' εὐτολμίας αὐτῷ. VI 36, 6 τὸ σὺν εὐτολμίᾳ εὐθυβόλον. IV 193, 18 (στρατηγική). VI 34, 13 (Ἡράκλειος). IV 180, 9 σπάσαντες εὐτολμίας. VI 31, 13 αὗται γέμουσαι θράσους αἱ εὐτολμίαι. IV 41, 12 ταῦτα . . . ἄν τις τῆς εὐτολμίας θαυμάσειεν. VI 38, 2 οὐχ ἡττώμενοι ταῖς εὐτολμίαις. V 236, 17 μισθὸν ἢ γέρας εὐτολμίας. IV 34, 14 ὑπὸ εὐτολμίας.
εὔτολμος. IV 182, 14 ἀγωνισταί. II 300, 25 τὸ εὐφυὲς coni. ἔνθερμον. VI 136, 2 (στρατιῶται). VI 195, 27 (ψυχαί). — IV 102, 8 τὸν εὐτολμότατον καὶ ἀρχικὸν φύσει καὶ δυνατὸν εἰπεῖν. IV 296, 13 τῶν δ' εὐτολμοτέρων . . . φασί τινες. V 273, 9 ἅπαντας τοὺς εὐτολμοτάτους. — VI 80, 8 εὐτολμότατά φησι.

εὐτονία. I 71, 12 τὸ ... πνεῦμα νενόηται κατὰ τὴν ἰσχὺν καὶ εὐτονίαν καὶ δύναμιν. III 251, 23 σύμβολον εὐτονίας, ἀφθαρσίας, αὐγοειδεστάτου φέγγους. I 128, 1 αὐτῆς (sc. ψυχῆς). II 24, 21 cf. VI 31, 20 οὐχὶ σκιά, ... ἰσχὺς δὲ καὶ ε. σώματος. V 142, 25 (coni. εὐεξία). I 132, 15. 289, 4. III 268, 7 (coni. ῥώμη). V 316, 2 αὐξήσῃ σὺν εὐτονίᾳ. V 326, 10 τί δ' ὀνίνησι πρὸς εὐτονίαν. VI 12, 6 εὐτονίᾳ κραταιοτάτῃ ἰσχύος. II 49, 12 μεγίστη προσεγένετο ε. II 165, 1 τὸν πλήρη καὶ ναστὸν ... ὑπ' εὐτονίας ὄγκον. II 33, 9 μετὰ πολλῆς ἄγαν εὐτονίας ἐγείρεται κούφως. I 285, 11 οὐδὲν ... τῶν εἰς εὐτονίαν.

εὔτονος. V 125, 21 (ἔλεγχοι). I 106, 17 ὁ κατὰ σωφροσύνην λόγος. V 145, 22 (νουθεσίαι). III 261, 5 (τροφαί). II 10, 24 (φαντασία). V 315, 2 (φυτά). V 270, 18 (ψυχή). — V 318, 5 τὸ εὔτονον καὶ ῥωμαλέον. — I 222, 1. 235, 10. II 108, 20. 109, 15. 296, 17. III 16, 7. 241, 18. IV 68, 21. 70, 12. 90, 3. 283, 15. V 16, 13. VI 42, 6. 121, 11. 122, 2 εὐτόνως.

εὐτραπελία. VI 221, 16.

εὐτρεπής. II 279, 15 cf. VI 197, 4 δύναμις. II 77, 18 θησαυροί. II 109, 18 μύωπες. III 127, 18 ὄργανα. — III 191, 8 οἱ δὲ πρὸς ἄμυναν εὐτρεπεῖς. III 124, 14 οἳ πρὸς τοιαύτας χρείας εὐτρεπεῖς εἰσι. I 227, 15 εὔζωνοι καὶ εὐτρεπεῖς ἀεὶ γινώμεθα. — I 154, 10 τὸ εὐτρεπές.

εὐτρεπίζειν. IV 103, 14 πολυτελὲς ἄριστον ε. I 264, 4 τὰ πρὸς ἡδονὰς εὐτρεπίζουσιν. IV 105, 9 ὅσα περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν εὐτρεπίζουσιν. I 26, 12 εὐτρεπίζουσιν ἀγωνιστῶν ... πλῆθος. IV 123, 17 θεοῦ ... εὐτρεπίζοντος. I 26, 10 τὰ πρὸς εὐωχίαν πάντα εὐτρεπίσαι. I 211, 10 (ἡ ἡδονὴ) ἐκ πάντων εὐτρεπίσασά σοι τὰ ἁρμόζοντα. III 240, 11 ὅσα θεάματα ... ὁ ἀγωνοθέτης εὐτρέπισε.

εὐτρεπίζεσθαι. III 287, 28 τὰ ἀγωγὰ πρὸς εὐφροσύνην ε. IV 279, 7 ε. πρὸς ἐκκλησίαν. IV 278, 4 τὸ συμπόσιον ε. IV 185, 12 ὅσα ἄλλα πρὸς ὑποδοχὴν ξένων ἔθος ε. IV 271, 16 ἕκαστα τῶν συντεινόντων πρὸς πλοῦν εὐτρεπίζονται. II 108, 25 θοίνην ἀδηφαγεῖν θρέμμασιν εἰωθόσιν εὐτρεπιζόμενος. V 121, 16 τοῦ σφαγιασθέντος ἱερείου ... εὐτρεπιζομένου. V 124, 15 τῆς φύσεως τὰς ἐτησίους εὐτρεπιζομένης. III 284, 8 τροφὴν ... εὐτρεπιζόμενοι. II 107, 11 οἱ ... τροφὰς ταῖς αἰσθήσεσι ... εὐτρεπιζόμενοι. V 62, 18 διὰ τῶν πρὸς τὰς θυσίας εὐτρεπιζομένων ζῴων. V 132, 11 τὰς ... χορηγίας καὶ παρασκευὰς εὐτρεπισάμεθα. III 203, 1 ὃς εὐτρεπισάμενος καὶ ἑτοιμασάμενος. III 231, 11 στρωμνὰς εὐτρεπισάμενοι. I 55, 16 ἐπὶ τὰ εὐτρεπισθέντα ἐχχεῖται. II 102, 11 (ἡ γεῦσις) τά τε ἤδη εὐτρεπισθέντα ἐπιλέγεται. V 103, 21 τὰ δ' ἄλογα ζῷα πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων χρείαν ... εὐτρεπισθέντα. V 125, 8 πρὸς τὸ τῆς χρήσεως ἀναγκαῖον εὐτρεπισθείσῃ. I 55, 18 τὸ μηδὲν ὑπολείπεσθαι τῶν εὐτρεπισθέντων. III 253, 12 τοῖς εἰς ἁγιστείαν εὐτρεπισθεῖσι. V 135, 9 τοῖς εὐτρεπισθεῖσι καὶ παρεσκευασμένοις ὡς ὑγείας ἢ ζωῆς αἰτίοις. VI 64, 14 στρωμνὰς ... ἀσκηταῖς εὐτρεπίσθαι. V 110, 5 πρὸς ἀμοιβὴν εὐτρέπισται καὶ χάριτος ἀντίδοσιν. I 79, 2 (ἀνδρεία) ... πρὸς ἄμυναν εὐτρέπισται. III 146, 12 εὐτρεπισμένην εὗρε σοφίαν. III 17, 8 ἐκ μέσης τῆς φύσεως ἁρπάσαι τὴν ἀλήθειαν εὐτρεπισμένων.

εὐτροπία. V 309, 14.

εὐτροφία. IV 1, 9.

εὔτροχος. II 283, 28 (διερμήνευσις). III 2, 4 (δύναμις). — II 17, 27 τῷ τῆς φύσεως εὐστόχῳ καὶ εὐτρόχῳ. — I 287, 27. II 98, 21. III 258, 20. IV 131, 10 εὐτρόχως.

εὐτυχεῖν. IV 210, 4. 278, 18

εὐτύχημα. IV 114, 19. V 371, 12.

εὐτυχής. V 77, 13 (βίος). VI 176, 15 ἡμεῖς οἱ πρότερον εὐτυχεῖς. VI 33, 1 θάνατον εὐτυχέστερον κρίνας. VI 215, 6 (κλῆρος). I 291, 12 εὐτυχέστεροι δὲ καὶ κρείττους τῶν ἀνεπιτροπεύτων νέων. VI 149, 5 (νῆσος). IV 80, 23 ὄναρ. V 366, 9 (συγκομιδή). I 185, 1 τμῆμα ... οὐκ εὐτυχές. VI 37, 18 εἰς εὐτυχέστερον τόπον. — III 172, 2 τηλικώτερος μὲν γὰρ οὗτος, εὐτυχέστερος δ' ἐκεῖνος. IV 134, 20 αἷς εὐτυχὲς εἶναι ἐδόκει. — VI 197, 13 οἱ λίαν εὐτυχεῖς. — V 360, 14 εὐτυχῶς. VI 217, 28 εὐτυχέστατα.

εὐτυχία. VI 195, 7 (coni. εὐδαιμονία). V 243, 3 εὐτυχίαν γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀρετῆς ὁ κλῆρος ἐμφαίνει. VI 71, 2 γέρας καλοκἀγαθίας προσθεῖσα πάσης ἄμεινον εὐτυχίας. IV 212, 11 τὰς περὶ πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ τὰ ἄλλα ἐκτὸς εὐτυχίας, ἀρετῆς δ' ἀφηνιάσαντας. V 367, 11 μνημεῖα παλαιᾶς μὲν εὐτυχίας προσκαίρου δὲ βαρυδαιμονίας. VI 125, 18 τὰς ἑτέρων εὐτυχίας ἰδίας ὑπελάμβανον εἶναι κακοπραγίας. IV 54, 19 τὰς μὲν κακοπραγίας ἀπεδίδρασκε, ταῖς δ' εὐτυχίαις ἐφήδρευεν. VI 174, 26 οἱ δεσπόται τῆς εὐτυχίας ἕνεκα κακοδαιμονοῦντος. V 105, 13 τὴν ἑτέρων ἀτυχίαν ἰδίαν κρίνοντα εὐτυχίαν. VI 22, 14 ἐνδείᾳ εὐτυχίας πλουσιώτατοι.

III 105, 16 διὰ γὰρ τὴν λείως ῥέουσαν εὐτυχίαν. V 198, 10 τοῦτ' εἶναι καθ' αὑτὸ νίκης καὶ ἐλευθερίας καὶ πάσης ἄμεινον εὐτυχίας. V 375, 20 ἀκαθαίρετον ἕξοντες κλῆρον εὐτυχίας. V 376, 2 ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ προγονικὴν ἀνακάμψουσιν εὐτυχίαν. V 213, 17 ἐπιστάμενοι τὴν παλαιὰν εὐτυχίαν τῶν ὑπηγμένων. V 375, 14 αἵ τε πατέρων καὶ προγόνων εὐτυχίαι. V 329, 8 προγόνων. IV 210, 8 εὐτυχίᾳ γὰρ τοῦ ἔθνους οἱ νόμοι συναναλάμψαντες. I 5, 11 (ἡγεμόνος) τὴν εὐτυχίαν συνεπικοσμοῦντος. II 108, 4 παρὰ τοῖς ὄγκον μὲν εὐτυχίας τὸν ἄνευ φρονήσεως περιβεβλημένοις. VI 148, 8 (ἵνα) τὸν ὄγκον τῆς εὐτυχίας ἐπιδεικνύμενον πάλιν θεάσωνται. IV 89, 13 ἀναπλάττουσιν ἔνιοι μακράς τινας καὶ ἀπεράτους εὐτυχίας ἑαυτοῖς. IV 95, 21 ἀγνοῶν τὴν τοῦ παιδὸς εὐτυχίαν. V 196, 4 ταῖς τῶν οἰκείων εὐτυχίαις ἐπαρθέντες. V 371, 19 ἄνω ταῖς εὐτυχίαις μετέωρος ἀρθείς. V 75, 19 μήτ' ... ὑπαχθῶμεν ταῖς ἐκείνων εὐτυχίαις. V 70, 20 κἂν εὐτυχίαις ἑτέρων διαφέρῃ. III 193, 21 οἱ μικρᾶς πρὸς εὐτυχίαν αὔρας λαβόμενοι. IV 127, 2 αὔρα βραχεῖά τινος εὐτυχίας. IV 127, 14 ἐπ' αὐτὸν φθάσας τὸν ὅρον τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας. VI 157, 23 ἔχειν ἤδη νομίζοντες πλήρωμά τινος εὐτυχίας. IV 112, 26 ὁ τὰς ἐσχάτας συμφορὰς ... μεθαρμοσάμενος εἰς τὰς ἀνωτάτω καὶ πρώτας εὐτυχίας θεὸς ἦν. IV 80, 16 εὐτυχίαν ... ἡ φαντασία σοι καταγγέλλει. VI 10, 20 ὀλίσθῳ τις εὐτυχίας δουλικὰς χρείας ἐπιτελεῖ. VI 162, 3 ἐπὶ τοσοῦτον συνέσει διενεγκών, ἐφ' ὅσον καὶ εὐτυχίᾳ. VI 164, 1 ἐφ' ὅσον καὶ ταῖς εὐτυχίαις διενήνοχας. V 236, 16 ὁπότε χρήσαιτο εὐτυχίᾳ τῇ περὶ ἄγραν. II 16, 1 ἐχρήσαντο εὐτυχίᾳ. II 76, 16 ἀνελπίστῳ χρησάμενον εὐτυχίᾳ. II 92, 14 ἐν εὐτυχίᾳ. II 302, 8 ἐν ταῖς λεγομέναις εὐτυχίαις. IV 77, 5 ἐν ταῖς νομιζομέναις εὐτυχίαις. IV 55, 7 ἐν εὐτυχίαις λαμπραῖς. V 55, 4 ἐν εὐπαθείαις τε καὶ εὐτυχίαις. V 367, 20 τοῖς ἐν εὐτυχίαις.

εὐφημεῖν. II 290, 27 κατὰ διάνοιαν εὐλογεῖν τε καὶ ε. V 146, 25 κἂν ... κατηγορῇ δ' οὓς χρέον ἀναγκαῖον ε. VI 209, 24 Ἡρῴδην εὐφημήσας. V 73, 7 εὐφημητέον ἐπὶ τοῖς οὕτω συμφέρουσιν.

εὐφημία. V 354, 18 περιλαμφθήσεται δι' εὐκλείας καὶ εὐφημίας. IV 42, 1 εὐκλείας μὲν τῆς ἐν τῷ παρόντι, εὐφημίας δὲ τῆς εἰς ὕστερον (τιμῆς). V 289, 2 (coni εὔκλεια). V 35, 9 μετ' εὐφημίας καὶ εὐχαριστίας. III 285, 20 (coni. εὐθυμία, ἱλαρότης). IV 189, 21 πόσην δ' εὐφημίαν καὶ δόξαν ἀφήρησαι σεαυτόν. V 331, 12 ἀνάπλεως εὐφημίας ὁ βίος. IV 43, 2 ἃς (sc. ἀρετάς) ἁρμόττον ἦν εὐφημίᾳ συνεπικοσμεῖν. II 226, 2 τὸ ἀγαθὸν ... εὐφημίας καὶ εὐκλείας ἄξιον. II 285, 22 πολλὰ τὸν μετὰ σώματος βίον ὠφελοῦντος εὐφημίας. II 40, 4 πρὸς τοὺς τετελευτηκότας. III 159, 10 ὠφελεῖσθαι κατὰ τὰς ἐμὰς εὐφημίας. V 334, 11 τῆς προσηκούσης τοῖς ἀγαθοῖς εὐφημίας ἐπιλαχεῖν. V 88, 4 οὐδὲν εὐφημίας ἐπιστρεφόμενος. IV 189, 16 εὐλογοῦντές σε εὐφημίας ἄξιοι. IV 24, 13 παρὰ τοῖς πολλοῖς. II 290, 23 πάντων ... πολλῆς γεμόντων εὐφημίας.

εὔφημος. II 259, 19 (εὐχαί). V 266, 11 (ἀριστείας ὄνομα). III 233, 4 ὄνομα. IV 63, 24 οὐδὲν εὔφημον. III 127, 21 στόμα. III 198, 19 (φωνή). — V 346, 16 λεχθῆναι μὲν οὐκ εὔφημον.

εὐφορία. V 360, 16 τῶν δὲ κατ' ἀγρὸν εὐφορίαις καὶ τῶν ἀναγκαίων. V 366, 7 ἀμπελῶνα φυτεύεις ... βρίθοντα ὑπ' εὐφορίας. V 231, 3 ὑπὲρ εὐγονίας καὶ εὐφορίας ἁπάντων. IV 178, 8 τῶν ἀπογόνων. V 301, 11 τοῦ θεοῦ παρασχόντος ... εὐφορίαν ἀρεταῖς. III 92, 3 τοῦ διανοεῖσθαι. III 229, 11 ἡ ἀσκητικὴ διάνοια κινήσεσιν ἀνωμάλοις πρός τε εὐφορίαν καὶ τοὐναντίον χρωμένη. II 31, 9 τῆς παρούσης ἕξεως. III 9, 4 τῆς ἐπιρροῆς. II 292, 8 εὐτοκίας. II 261, 17 κακίας (opp. ἀφορία ἀρετῆς). VI 147, 14 κακοπραγιῶν. III 67, 14 κακῶν. I 12, 13. III 83, 15 καρπῶν. V 110, 8 ὑπ' εὐφορίας ἤνεγκε καρπούς. V 359, 16 ὑπ' εὐφορίας ἀλέκτου τῶν πάλαι συγκομισθέντων. II 67, 3 φυτῶν τε καὶ ζῴων. — III 302, 6 τὰς ἀπαρχὰς τῆς εὐφορίας. V 360, 7 ὑπὸ τῆς ἄγαν εὐφορίας καὶ ἀφθονίας.

εὐφόρως. V 103, 10. 108, 18. 158, 15.

εὐφραίνειν. V 77, 22 οἱ (sc. λόγοι πότιμοι) τὰς διανοίας ... εἰώθασιν ε. IV 165, 6 τὸ παρ' ἐλπίδα συμβεβηκὸς ἀγαθὸν εὐφραίνει μᾶλλον. III 298, 9 τοῦ θείου λόγου ῥύμη ... εὐφραίνει. III 140, 9 ἡ δὲ τοῦ ... θεοῦ ζήτησις εὐφραίνει. I 132, 7. 17 ἡ χαρὰ ... μόνον εὐφραίνει. I 80, 7 δικαιοσύνη ... εὐφραίνουσα τὴν διάνοιαν. V 202, 10 ἀνδρὶ συμποτικῷ καὶ ἑαυτὸν ... εὐφραίνοντι.

εὐφραίνεσθαι. V 134, 9 ἐν γὰρ τούτοις ... τὸ ε. τίθενται. IV 46, 8 ε. τοῖς τοῦ κόσμου θεωρήμασιν. IV 179, 15 ἐπὶ τοῖς τούτων ε. κακοῖς. III 184, 1 ε. πρὸ εὐφροσύνης. III 287, 6 sqq. βούλει, φησίν, ὦ διάνοια, ε. θεόν; I 191, 10 (ὁ θεὸς) μόνος εὐφραίνεται. I 216, 7 διάνοια ... γήθει τε καὶ εὐφραίνεται. II 171, 3

τοὺς δ' ἔμπαλιν γανουμένους καὶ εὐφραινομένους.

εὐφροσύνη. III 286, 22 τὸ φρονεῖν εὖ, τὸ εὐφροσύνης ἔτυμον. V 46, 10–24 ἑορτὴ καιρός ἐστιν εὐφροσύνης, ἡ δ' ἀψευδὴς καὶ πρὸς ἀλήθειαν ε. φρόνησίς ἐστιν. V 98, 17 (ἀψευδής). III 298, 17 cf. V 134, 10 (ἡ πρὸς ἀλήθειαν ε.). I 247, 10 ἑορτὴ γὰρ ψυχῆς ἡ ἐν ἀρεταῖς ε. τελείαις. III 106, 9 coni. ἑορτὴ διανοίᾳ φιλάθλῳ. III 107, 10 τὴν ἑορτῆς καὶ εὐφροσύνης τράπεζαν. III 184, 2 εὐφραίνεσθαι πρὸ εὐφροσύνης. II 171, 7 εὐφροσύνης δὲ (αἴτιον) κτῆσις ὁμοῦ καὶ χρῆσις ἀρετῆς. II 89, 7 κάλλιστον γὰρ ἡ ἐν ἀρεταῖς τελείαις ἀκόρεστος ε. II 77, 13 ἐξ ὧν ε. περιγίνεται ψυχῇ τελεία. III 18, 9 ἐξ οὗ (sc. θησαυροῦ) δὴ τὰς τελεωτάτας εὐφροσύνας ὁ χορηγὸς ἀδιαστάτως ὕει. III 149, 4 (ὁ θεωρητικὸς βίος) ἄκρατον εὐφροσύνην περιποιῶν. II 165, 23 ταῦτ' ἐστὶ τῆς ἡβώσης ... ἆθλα, ὡς ἔοικεν, εὐφροσύνης. III 298, 12 (ὁ κόσμος) ἀναφαιρέτου καὶ ἀσβέστου τῆς ... εὐφροσύνης ἐπέλαχε. II 213, 19 εὐφροσύνης μὲν ἀληθοῦς οὐδὲν ἐμπέφυκε τῇ τοῦ φαύλου ψυχῇ φυτόν. III 298, 19 τὸ χαρᾶς, τὸ εὐφροσύνης ἀμβρόσιον. III 290, 28 cf. V 139, 20 (opp. ἀφροσύνη). III 285, 21 (coni. ἱλαρότης, ἄδεια). I 130, 18. 172, 1. III 71, 17. IV 181, 11 (coni. χαρά). III 201, 28 coni. εὐβουλίαι. III 106, 1 (coni. εὐθυμίαι). III 108, 19 (coni. εὐπάθειαι). VI 171, 9 coni. εὐωχίαι, θαλίαι, ἑορταί). V 9, 22 (coni. ἡδοναί). V 134, 5 coni. κῶμοι. — II 308, 26 ταῖς νηστείαις εὐφροσύνας (ἄγει διάνοια). III 115, 3 μετ' εὐφροσύνης τῆς ἐμοὶ λυπηρᾶς. II 74, 20 ἀποχρῶσαν ἂν εὐφροσύνην καρπωσαίμεθα. II 170, 14 ᾗ τὸν Νῶε μεθυσθέντα φησὶ χρήσασθαι. V 284, 17 ταῖς ἀρχαίαις εὐφροσύναις νέας ἑτέρας προσειληφώς. III 287, 28 τὰ ἀγωγὰ πρὸς εὐφροσύνην. III 185, 9 ἀναπληρῶσαι τὴν διάνοιαν εὐφροσύνης. VI 58, 11 μέρος ... τῆς ἐν χερσὶν εὐφροσύνης VI 172, 1 εὐφροσύνης κατέπλησας τὴν οἰκουμένην. V 123, 13 cf. VI 158, 6 (πάνδημος). — All: I 132, 19 γέλως γὰρ ψυχῆς καὶ χαρὰ καὶ ε. διερμηνεύεται οὗτος (sc. Ἰσαάκ). II 286, 12 ἡ ἑορτὴ σύμβολον ψυχικῆς εὐφροσύνης. II 77, 15 τοὺς ... ἀμπελῶνας εὐφροσύνης ... πεποίηται σύμβολον. III 285, 27. 286, 16. 289, 12 (ἄμπελος).

εὐφυής. I 156, 31 ἀσκηταί. III 98, 7 (γνώριμος). III 139, 7 (διάνοιαι). I 282, 26 (κλάδος). II 187, 28 (λογισμοί). I 205, 1 μαθηταὶ ... θεοῦ. I 228, 15 τοῦ μόνου σοφου μαθηταί. V 226, 18 (νέοι). I 250, 18. 264, 15 Ῥουβήν. II 300, 28 (τρόποι). III 169, 11. IV 7, 3. 125, 2 (ψυχή). III 10, 5. 149, 1. 248, 5 (ψυχαί). — II 127, 9. III 265, 2 ὁ ε. III 174, 6 συγγενὲς ... εὐφυεῖ τὸ μεμνῆσθαι. III 88, 21. 193, 5. V 95, 14. VI 38, 19 (οἱ εὐφυεῖς). — I 250, 13. II 300, 25. III 174, 17. 193, 9 τὸ εὐφυές. — III 86, 14. 97, 6. IV 233, 8. V 231, 19. VI 187, 6 εὐφυῶς.

εὐφυΐα. I 168, 18 (ἡ ἄλογος ὁρμὴ) καταφλέγει τρία ταῦτα, ἀρετὴν τελείαν, προκοπήν, εὐφυΐαν. III 48, 12 opp. ἀφυΐα. II 42, 6 ἑνὸς οὖν ε. τὴν περὶ μυρίους διαδείκνυσιν ἀφυΐαν. I 74, 20 ἐξ ὧν συνέστηκεν ἡ ε. V 347, 3 ἡ ε. καὶ τὰ φύσεως δῶρα. III 174, 14 εὐφυΐᾳ μὲν [ἡ] μνήμη ... ἐφαρμόζεται. I 194, 23 ἐκ ... εὐφυΐας εὐθιξία ἐπιμονὴ μνήμη. III 174, 3 (coni. εὐθιξία). III 192, 27 (opp. μάθησις). I 194, 21 coni. διδασκαλία. VI 126, 15 ἐν τοῖς αἰσχροῖς. III 265, 3 ἐν οἷς ἡ ε. I 168, 21 πεδίῳ δὲ τὴν εὐφυΐαν (παραβέβληκε). — All: II 300, 24 ὁ ... Ἐσχὼλ εὐφυΐας σύμβολον. III 174, 2. 264, 14 Ῥουβὴν μὲν σύμβολον εὐφυΐας.

εὐφωνία. I 105, 13 λογικῶν. V 7, 19 (ποιητική)

εὐχαριστεῖν. II 159, 7 ἔργον θεῷ μὲν εὐεργετεῖν, γενέσει δὲ ε. II 160, 25 τῷ γὰρ εὐχαρίστῳ μισθὸς αὐτὸ τὸ ε. αὐταρκέστατος. V 137, 12 ε. τῷ τελεσφόρῳ θεῷ. V 151, 16 ἐπὶ τούτοις θεῷ προσῆκον ε. III 45, 24 δεῖν ε. τῷ πεποιηκότι. III 46, 1 τῷ πατρὶ καὶ ποιητῇ συνεχῶς καὶ ἀδιαστάτως ε. V 17, 10 ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσιν ἀγαθοῖς ε. III 188, 20 ἄξιον ε. V 132, 4 ἐφ' οἷς ἄξιον γεγηθότας ε. III 51, 13 πάντα τὰ μέρη (τοῦ κόσμου) τὰ κατ' αὐτὸν εὐχαριστεῖ. V 51, 6 sq. κἂν ἄρα ποτὲ περὶ ἀνθρώπων εὐχαριστῇς, ... περὶ τῶν εἰδῶν καὶ ἀναγκαιοτάτων μερῶν εὐχαρίστει. VI 142, 15 σοὶ δικαίως εὐχαριστοῦμεν. VI 138, 18 γεγηθότες εὐχαριστοῦμεν. V 127, 1 ἰδίᾳ δὲ πάλιν εὐχαριστοῦσι <διὰ> πολλά. V 68, 14. 17 εὐχαριστῶν ἐπὶ προϋπηργμέναις εὐεργεσίαις. III 95, 17 ἡ ψυχὴ ... εὐχαριστοῦσα τῷ ... θεῷ. III 8, 18 φωνὴ ... ὧν ἀπήλαυκεν ἀγαθῶν εὐχαριστοῦντος. V 137, 4 ἅμα δὲ καὶ εὐχαριστοῦντας. III 195, 15 κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν εὐχαριστείτω. V 318, 7 εὐχαριστήσει τῷ τῆς κρείττονος αἰτίῳ μεταβολῆς. V 41, 3 ἢ εὐξόμενοι ἢ εὐχαριστήσοντες. IV 209, 20 εὐχαριστήσοντες τῷ θεῷ. II 158, 11 θεῷ δὲ οὐκ

ἔνεστι γνησίως εὐχαριστῆσαι. I 223, 3 εὐχαριστῆσαι θεῷ. III 301, 19 καλὸν οὖν εὐχαριστῆσαι. V 50, 20 εὐχαριστῆσαι περὶ γενέσεως κόσμου θεῷ. V 129, 4 μὴ ἐν οἷς εὐπρεπὲς . . . εὐχαριστήσαντας. II 57, 9 τίνι γὰρ εὐχαριστητέον ἄλλῳ πλὴν θεῷ. III 91, 17 δωρεαὶ θεῖαι, ὑπὲρ ὧν εὐχαριστητέον. III 40, 13 ὑπὲρ τῶν . . . ἀγαθῶν ὁ θεὸς εὐχαριστῆται.

εὐχαριστητικός. I 232, 17 λόγος. II 188, 1. 190, 19 (ὕμνος). — II 58, 4 εὐχαριστητικῶς.

εὐχαριστήριος. VI 220, 14 (θυσίαι). IV 234, 20 (κριός). VI 70, 5 (ὕμνοι).

εὐχαριστία. II 158, 10 ἑκάστη μέν γε τῶν ἀρετῶν ἐστι χρῆμα ἅγιον, ε. δὲ ὑπερβαλλόντως. V 55, 10 ὕμνοις τε καὶ εὐδαιμονισμοῖς καὶ εὐχαῖς θυσίαις τε καὶ ταῖς ἄλλαις εὐχαριστίαις. V 65, 26 (coni. ὕμνοι). IV 209, 21. V 24, 13 (coni. εὐχαί). V 35, 9 μετ᾽ εὐφημίας καὶ εὐχαριστίας. I 83, 8 ἐν εὐχαριστίᾳ θεοῦ. II 286, 12. V 66, 21. 123, 13. 231, 2 πρὸς (τὸν) θεόν. II 273, 23 πρὸς τὸν σωτῆρα θεόν. II 111, 13 τοῦ μόνου σωτῆρος. V 133, 20 τοῦ εἰρηνοποιοῦ θεοῦ. I 227, 15 τοῦ παντοκράτορος. — III 5, 5 μετουσίας ἀγαθῶν. III 51, 4 ὑπὲρ τῶν στοιχείων. III 51, 10 ὑπὲρ τῶν θνητῶν ἀποτελεσμάτων. V 50, 21 περὶ τοῦ ὅλου. — II 295, 30 κατὰ τὸν ἐπ᾽ εὐχαριστίαν τεθέντα νόμον. V 47, 13 διὰ θυσιῶν. V 71, 20 τῆς εὐχαριστίας θυσία. V 56, 10 τὰς κοινὰς ὑπὲρ πάντων ποιούμενος εὐχαριστίας (ὁ ἀρχιερεύς). V 129, 8 τὰς εὐχαριστίας ἡρμόσθαι χρόνων τεταγμέναις περιόδοις. V 41, 22 ὡς εἶναι τὰ μὲν ἔναιμα εὐχαριστίαν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐναίμων. V 41, 13 δύο ἀμνοὺς ἀνάγειν . . . ὑπὲρ εὐχαριστίας ἑκάτερον. V 127, 22 ἀπαρχὴ τὸ δράγμα . . . ἐπ᾽ εὐχαριστίᾳ γινόμενον. V 66, 18 διὰ τῶν ἐπιθυμιωμένων opp. διὰ τῶν ἐναίμων. V 69, 5 τὸ σύμβολον τῆς εὐχαριστίας, ἡ ἱερὰ φλόξ. IV 224, 10 τὸ θυμιατήριον, γῆς καὶ ὕδατος σύμβολον εὐχαριστίας. V 132, 5 διὰ τῶν ἐζυμωμένων ἄρτων. — V 71, 19 μηδένα χρόνον ἢ καιρὸν εὐχαριστίας παραλείπειν. V 51, 12 οὐ . . . ἀναξία θεοῦ ἀκοῆς καὶ ἡ ὑπὲρ ἑκάστου τούτων ε. καθ᾽ αὑτήν. V 51, 9 τέμε τῷ λόγῳ τὴν εὐχαριστίαν. I 223, 14 μεγάλου κτήματος εὐχαριστίας ἐσφάλησαν. V 285, 20 βίου τοῦ μετὰ σώματος εὐχαριστίαν ἀποδιδούς. V 121, 8 εἰς εὐχαριστίας ὑπόμνησιν. V 72, 6 τὰς εὐχαριστίας διακληρῶσαι. V 32, 15 κοινωνοὶ τῶν κατ᾽ εὐχαριστίαν ἀπονεμομένων γίνονται θεῷ. IV 196, 8 τῆς εὐχαριστίας τῶν ἀνδρῶν ὑπόμνημα. V 69, 8 πρὸς ἔνδειξιν τοῦ τελείας ἐν εὐχαριστίαις εἶναι. V 131, 9 λαβεῖν μὲν τὴν ἀπὸ τῶν προσφερόντων εὐχαριστίαν. V 348, 18 τὰς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων κατορθούντων μὲν εὐχαριστίας. IV 127, 22 τοὺς δ᾽ εὐχαριστίαις ἀνθ᾽ ὧν εὖ ἔπαθεν ἠμείβετο. VI 138, 15 ἵν᾽ αἴσθηται Γάιος τῆς ὑμετέρας εὐχαριστίας. VI 142, 22 παρακαλέσοντες εἰς εὐχαριστίαν τὴν σὴν ἥκομεν. VI 207, 19 οἱ μετ᾽ εὐχαριστίας ἔπαινοι.

εὐχαριστικός. II 193, 24 (ὕμνος coni. ἐπινίκιος). IV 163, 16 (ὕμνοι). — I 82, 7 εὐχαριστικῶς.

εὐχάριστος. IV 248, 15. V 286, 5 (διάθεσις). V 130, 19 ἦθος. I 159, 14 (θεός). III 195, 13 ἱκέτης . . . θεοῦ. II 160, 24 (Ἰούδας). III 194, 21 (ὁμολογίαι). IV 261, 2 (ὕμνοι). II 160, 14. V 286, 11 (ὑμνῳδίαι). V 69, 12. 318, 8 ψυχή. — I 167, 14 κἂν ἐκεῖνος ε. ὦν πρὸς τὰ παιδεύματα. V 138, 19 εὐχάριστοι γίνονται τὸ ἦθος. — III 265, 5. V 128, 19 (ὁ ε.). IV 106, 18 (οἱ εὐχάριστοι). — I 83, 2. II 159, 11. II 276, 25. III 270, 21. IV 226, 2. VI 129, 11 (τὸ εὐχάριστον). — III 73, 20 εὐχαρίστως.

εὐχέρεια. I 260, 24 (coni. εἰκαιότης). V 94, 19 sq. (coni. ἐπιθυμία). V 86, 17 (coni ῥαθυμία). II 101, 17 τὴν ἰδίαν κακίζων εὐχέρειαν. II 62, 8 τὸ ἔργον κούφην εὐχέρειαν ἡμῶν αὐτῶν ἐλέγχει. V 1, 17 καταγινώσκειν μεγάλων ἐθνῶν εὐχέρειαν. II 210, 1 τὴν ἐπ᾽ εὐχερείᾳ . . . κατάγνωσιν. II 285, 27 οὓς μεμψαίμην ἂν ἔγωγε τῆς εὐχερείας. V 31, 24 ἐπιστομίζειν τὴν τινων εὐχέρειαν. V 91, 17 ὑπ᾽ εὐχερείας ὀμνύουσιν. V 308, 4 ὑπὲρ τοῦ μακρόθεν ἐπισχεῖν τὴν εὐχέρειαν.

εὐχερής. I 214, 8 (φιλήδονος). — III 207, 17 ὁ δὲ μὴ λίαν εἰς συναίνεσιν. III 19, 12 ὧν καταγέλαστοι καὶ λίαν εὐχερεῖς. III 22, 20 (οἱ εὐχερέστεροι). — I 214, 1. II 206, 14. IV 72, 18 εὐχερῶς.

εὔχεσθαι. 1. vovere: III 92, 4 ὁ μὲν ἀσκητικὸς ὁρμηθεὶς εὐχόμενος εἶπε. V 61, 17 23 αὐτὸν ηὔξατο προσαγαγεῖν. IV 180, 16 ηὔξαντο τῆς χώρας ἀπαρχὰς ἀναθήσειν τῷ θεῷ. V 61, 2 πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμφέρεταί πως ὁ εὐξάμενος. V 94, 9—23 οὐ γὰρ πολυσαρκίᾳ . . . ζῴων χαίρει ὁ θεός, ἀλλ᾽ ἀνυπαιτίῳ τοῦ εὐξαμένου διαθέσει. V 93, 22 τοὺς εὐξαμένους ἁρμόττον οὐκ ἦν ταῖς τῶν ἀνδραπόδων ὑποβάλλεσθαι τύχαις. — 2. precari deum, orare: II 58, 8 ε. δὲ καὶ θύειν ἐπιχειρεῖν. VI 53, 4 δὶς δὲ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εἰώθασιν ε. III 73, 17 καλὸν οὖν ε. τὴν ἀρετὴν μὴ μόνον τίκτειν.

II 89, 14 εὔχεται γὰρ Μωυσῆς ὁ ἱεροφάντης. II 301, 27 cf. III 83, 16 εὔχεται Μωυσῆς. II 214, 3 ὧν ἀποτροπὴν εὐχώμεθα γενέσθαι. II 194, 18 εὔχου δὴ τῷ θεῷ. II 15, 3 Μωυσῆς εὐχόμενός φησιν. II 237, 5 τῶν Μωυσέως γνωρίμων τις ἐν ὕμνοις εὐχόμενος εἶπεν. III 163, 21 ὁ ἀσκητὴς εὐχόμενος . . . φάσκων. III 188, 26 οὐδὲ ἀπιστοῦντός ἐστιν ἡ προφορά, ἀλλ᾽ εὐχομένου. III 270, 21 τὸ γὰρ εὐχόμενον, τὸ εὐχάριστον, τὸ θυσίας ἀμώμους ἀληθῶς ἀνάγον. IV 236, 10 ἔτι δ᾽ εὐχομένων, τερατωδέστατόν τι συμβαίνει. IV 285, 8 εὐχομένους τε καὶ θύοντας. II 227, 25 εὐχέσθω δὴ πᾶς θεῷ. IV 250, 6 ἵν᾽ ἐν τῷ καθαρωτάτῳ καὶ ἡσυχάζοντι εὔξωνται. I 102, 29 „ὅσα γὰρ ἂν εὔξηται . . . κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς“. I 136, 11 καλὴν καὶ ἁρμόττουσαν εὐχὴν εὐξώμεθα. VI 211, 19 ὁ μέγας ἱερεὺς . . . εὐξόμενος. V 41, 3 ἢ εὐξόμενοι ἢ εὐχαριστήσοντες. II 165, 26 πρὶν εὔξασθαί τε καὶ θῦσαι. III 239, 25 εὔξασθαι θαυμασιωτάτην εὐχήν. II 131, 1 cf. I 65, 7. II 170, 7. III 134, 20 ὁ τὴν μεγάλην λεγομένην εὐξάμενος εὐχὴν III 258, 7 φησιν . . . εὐξάμενος. IV 149, 3 πάλιν δ᾽ εὐξαμένου Μωυσέως. III 200, 17 τὸ ἔλαττον εὐξαμένῳ χαρίζεται (ὁ θεὸς) τὸ μεῖζον. II 166, 6 εὐξάμενοι καὶ θυσίας ἀναγαγόντες καὶ ἱλασάμενοι τὸ θεῖον. — 3. benedicere: III 178, 8. 16 (Μωυσῆς) ὁπότε δ᾽ εὐχόμενος εὐλογεῖ τὸν λεών. I 156, 10 εὐχόμενος γὰρ ὁ πατήρ σοί φησιν. II 290, 6 εὐχόμενοι μὲν τῇ φωνῇ opp. τῇ διανοίᾳ καταρώμενοι. V 287, 4 ὅ τε γὰρ εὐξάμενος θεοφιλής. — 4. cupere, velle: II 104, 11 cf. III 135, 12 ἀλλ᾽ οὐκ ἄξιον ε. II 228, 16 τὸν σπουδαῖον . . . ε. τινι τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων. I 252, 9 καὶ εὔχομαι ὡς πολυχρονιωτάτους αὐτοὺς (sc. τοὺς ἀγαθοὺς) . . . γενέσθαι. II 288, 5 Ἰσαὰκ εὔχεται τῷ σοφίας ἐραστῇ. I 109, 14 τοιοῦτον ὄφιν εὔχεται ὁ Ἰακὼβ γενέσθαι τὸν Δάν. I 110, 1 sq. εὔχεται οὖν αὐτὸν γενέσθαι σωφροσύνης ἐραστήν, τῷ δὲ Ἰούδᾳ οὐκ εὔξεται. I 268, 24 εὔχεται γὰρ . . . τὸν Ἰσαὰκ . . . ἀλόγῳ πάθει χρῆσθαι. II 104, 4 ὁ δ᾽ αὐτὸς οὗτος εὔχεται. II 114, 9 Μωυσῆς . . . τοῖς ἱππεῦσιν εὔχεται σωτηρίαν. II 115, 14 (ὄφιν) ὅμοιον τῷ τῆς Εὔας εὔχεται. II 227, 4. 11 τῷ μὲν δὴ Σὴμ εὔχεται ταῦτα. III 146, 1 εὔχεται παρ᾽ αὐτοῦ μαθεῖν τοῦ θεοῦ. III 80, 2 βούλεται δὲ καὶ εὔχεται ταῦτα ἐπιμεῖναι I 243, 3 ὧν ἁπάντων μὲν τυχεῖν . . . . εὐχόμεθα. IV 285, 14 εὔχεσθε οὖν καὶ ὑμεῖς. II 90, 23 βουλώμεθά τε καὶ εὐχώμεθα. II 292, 10 εὐχώμεθα οὖν. II 115, 12 ὅταν εὔχηται Μωυσῆς. IV 14, 12 μονὴν εὐχέσθω καὶ στάσιν. I 291, 6 δοκοῦσιν . . . εὔξασθαι ἂν κολασθῆναι μᾶλλον ἢ ἀφεθῆναι. II 18, 5 ἐγὼ δ᾽ ἂν εὐξαίμην. II 260, 20 εὔξαιτο γὰρ ἂν . . ., ἵνα μή. VI 60, 20 εὔξαιτο γὰρ ἄν τις τὰ ἀπευκταιότατα. I 281, 27 (Κάιν) εὐχόμενος. III 9, 10 ὠκύμορον λαβὼν ἀγαθόν, εὐχόμενος τοὐναντίον. II 103, 6 μὴ . . . νοσῆσαι τὴν ἀγέλην εὐχόμενοι. — 5. gloriari, praedicare de se: I 152, 7 οὗτοι μὲν εὔχονται θεοῦ λόγῳ τραφῆναι. I 152, 24 ταῦτα δ᾽ ηὔξατο αἰτιώμενος τὸν πολιτικὸν Ἰωσήφ.

εὐχή. 1. votum: V 95, 5 ὅρκων μὲν δὴ πέρι καὶ εὐχῶν ἅλις. I 102, 25 αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ ὁρισμοὶ τῆς ψυχῆς ἐπιλύονται. I 65, 7. II 75, 21. 23. 131, 1. 170, 7. III 134, 20. V 60, 6. 13. 15 (ἡ μεγάλη ε.). V 60, 26 ἐπὶ λύσει τῆς εὐχῆς. V 93, 10 αὐτοὺς ἀνάθημα ποιησαμένων ἐν εὐχαῖς. V 91, 13 παρθένων δὲ καὶ γυναικῶν τὸ περὶ τὰς εὐχὰς αὐτοκρατὲς ἀφείλετο. V 113, 14 τῶν κατ᾽ εὐχὴν ἀφιερωθέντων ἀγρῶν. IV 297, 18 ὅς τὰς ἐπὶ γάμοις εὐχὰς . . . περικόπτεται. I 102, 28 εὐχὴν δὲ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ἀναφαίρετον ἐᾷ. V 88, 10 τῶν εὐχῶν αἱ νομιμώταται. V 94, 14 ὅτι τὴν εὐχὴν ἐποιήσατο οὐ συλλογισμῷ. V 60, 21 μὴ παρακόπτειν τὸ νόμισμα τῆς εὐχῆς. V 93, 21 τὸ ἀξίωμα τῆς εὐχῆς. — 2. precatio: I 223, 10 cf. II 75, 22. 115, 15 ε. μὲν οὖν ἐστιν αἴτησις ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ. III 258, 4 ε. δέ ἐστι κυρίως εἰπεῖν ἀνάθεσις. IV 52, 5 cf. 236, 9 τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐχαῖς αὐτὸν γεραίρει. IV 285, 13 εὐχῶν ἀρίστην εἶναι . . . τὴν πρὸς θεὸν ἐξομοίωσιν. II 84, 17 ὅς τὰς ὑπὲρ ἁπάντων εὐχὰς ἁγιστείας ἱερουργίας εἴωθε ποιεῖσθαι. V 126, 24 τάς τε εὐχὰς καὶ ἑορτὰς καὶ ἀπαρχὰς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἐπιτελεῖν. IV 209, 21. V 24, 13 (coni. εὐχαριστίαι). IV 173, 6 χαριστηρίους εὐχὰς ἀποδιδούς. II 182, 3. 184, 24. III 251, 15. IV 225, 18. 231, 8. 234, 18. 240, 16. 304, 1. V 21, 16. 24, 11. 29, 3. 55, 9. 56, 11. 89, 15. 187, 19. 198, 3 (coni. θυσίαι). VI 206, 21 εὐχαῖς, ἀναθημάτων κατασκευαῖς, πλήθει θυσιῶν. II 195, 14 πρὸς εὐχὰς καὶ ἱερουργίας χωρεῖν. V 348, 18 εὐχὰς καὶ ἱκεσίας ἱλασκόμενος ποιήσεται. V 46, 26 ἐπὶ μετουσίαν ὕμνων καὶ εὐχῶν καὶ θυσιῶν. V 121, 19 μετ᾽ εὐχῶν τε καὶ ὕμνων. IV 103, 7 ἐπιφέρεσθε . . . τὰς ἡμετέρας εὐχάς, ἃς πρὸς τὸν σωτῆρα ποιούμεθα θεόν. IV 201, 12 (τοῦ θεοῦ) ταῖς εὐχαῖς

συνεπινεύοντος. IV 208, 14 cf. 180, 18 ὁ (θεὸς) δ' ἐπινεύει ταῖς εὐχαῖς. V 282, 4 τότε τῆς εὐχῆς ἀκούσας. IV 131, 5 ὁ δὲ ἐπακούει τῶν εὐχῶν. V 354, 25 ᾧ ὁ θεός ἐστιν ἐπήκοος ἱεροπρεπεστάτων εὐχῶν. II 89, 16 ἐπήκοοι δὲ αἱ τοῦ θεοφιλοῦς εὐχαί. V 375, 7 τὸ ἐπήκοον ἐν εὐχαῖς. IV 201, 13 τελεσφορήσει τὰς εὐχάς. II 194, 22 τελεσφορηθεισῶν δέ σοι τῶν εὐχῶν. II 151, 5 ἐπὶ τέλει τῶν ἱεροπρεπεστάτων εὐχῶν III 232, 9 ἐν ταῖς εὐχαῖς ἄρτον καὶ ἱμάτιον .... αἰτούμενον. IV 156, 13 ὑπὲρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ... ὑπέρ τε κακῶν ἀποτροπῆς καὶ μετουσίας ἀγαθῶν. IV 55, 11 αἱ περὶ σπορᾶς τέκνων εὐχαί. I 136, 11 καλὴν καὶ ἁρμόττουσαν εὐχὴν εὐξώμεθα. I 193, 7 ὡς ἀπεργάσασθαι ... εὐχὰς ἀτελεῖς. III 73, 18 ἡ (sc. ἀρετή) καὶ δίχα εὐχῆς εὐτοκεῖ. III 239, 25 εὔξασθαι θαυμασιωτάτην εὐχήν. IV 205, 19 ἱλασκόμενοι τὸν πατέρα τοῦ παντὸς αἰσίοις εὐχαῖς. III 92, 5 μετὰ τὰς ἐπινικίους εὐχάς. V 135, 1 τῶν ἀνθρώπων σχολὴν ἀγόντων ἢ δεητικωτάτας εὐχάς. VI 63, 22 μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς οἱ πρεσβύτεροι κατακλίνονται. VI 70, 18 μετὰ τὰς εὐχὰς εἰς τὰ ἑαυτῶν σεμνεῖα ἀναχωροῦσι. — 3. benedictio: V 353, 19—365, 16 (Περὶ εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν). V 353, 21 λέγε τὰς εὐχὰς πρότερον, ἃς „εὐλογίας" εἴωθεν ὀνομάζειν. II 291, 4 μήτε τῶν εἰς εὐλογίας καὶ εὐχὰς μήτε τῶν εἰς βλασφημίας καὶ κατάρας. II 228, 5 sqq. κατὰ τὴν πρὸς τὸν πρῶτον Σὴμ εὐλογίαν, οὗ τοῖς οἴκοις ἦν ε. τὸν θεὸν ⟨ἐν⟩οικῆσαι. I 156, 4 εὐλογιστεῖν σὺν εὐχαῖς τελείαις. II 39, 24 Ῥαχὴλ παλινῳδία, θεοφιλὴς ε. II 290, 17. IV 188, 4. 189, 18 (opp. ἀραί). I 137, 7. II 291, 9. III 59, 18. IV 186, 18. 285, 23 (opp. κατάραι). II 259, 20 τὸν γοῦν οἰωνόμαντιν ... καταράσασθαι καίτοι διὰ τῶν λόγων εὐφήμους ποιησάμενον εὐχάς. II 226, 3 τίνος οὖν τὸν τῆς φύσεως τἀγαθοῦ μεμοιραμένον εὐχῆς ἄξιοι. V 287, 2 τὰς τοῦ ἔθνους φυλὰς ἁπάσας εὐχαῖς ἐναρμονίοις γεραίρει. V 330, 21 τῷ μὲν εὐχὰς τίθενται τὰς ἀνωτάτω. V 365, 12 αἱ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀγαθῶν ... εὐχαί. — 4. desiderium, voluntas: V 301, 9 ταῦτ' εἰσὶν εὐχαί opp. ἔργα. V 280, 13 οἷς μία σπουδή τε καὶ ε. IV 105, 22 τὰ δ' ἀποβάντα αἰσίων τελειότερα εὐχῶν. III 143, 12 οὐ δι' εὐχῆς. II 114, 11. 14 τίς οὖν ἡ ε., λεκτέον. I 83, 11 μὴ τυχεῖν ... τοῦ κατ' εὐχὴν τέλους. V 116, 24 γονέων μὲν γὰρ εὐχαί. V 153, 4 τὰς μὲν ἐπὶ γάμοις εὐχὰς παλιμφήμους ... ἀπεργαζομένους.

εὔχροια. I 126, 28 εὐμορφία καὶ ε. καὶ εὐσαρκία καὶ τῶν μερῶν ἀναλογία. IV 233, 2 cf. I 48, 10 ἐν συμμετρίᾳ μερῶν εὐχροίᾳ τε καὶ εὐσαρκίᾳ. V 350, 14 οἷς ε. μὲν ἐξ αἰδοῦς.

εὐώδης. I 293, 24 ἀτμῶν ἀποφοραῖς εὐώδεσι. I 91, 26 οἱ ἀτμοί opp. δυσώδεις. VI 92, 17 (αὖραι). III 271, 5 (βίος). V 43, 1 ἥδυσμα. V 41, 20 τὰ πάντων εὐωδέστατα θυμιαμάτων. I 210, 10. V 160, 17 (μύρα). IV 234, 9 (χρίσμα). — III 45, 15. V 160, 18 τὸ εὐῶδες.

εὐωδία. IV 34, 7 ἀτμῶν. I 58, 1 τῶν ἀναθυμιωμένων ἀτμῶν. I 71, 17 ἐκθυμιωμένων ε. τις γίνεται. III 243, 6 cf. II 186, 21 τὰ ἐκθυμιώμενα τῶν ἀρωμάτων εὐωδίας τοὺς πλησιάζοντας ἀναπίμπλησι.

εὐώνυμος. VI 58, 5 (ἀγκών). II 90, 18 διοίκησιν δεξιὸν μὲν ..., εὐώνυμον δέ. I 95, 1 τὴν εὐώνυμον ἢ τὴν δεξιὰν (πλευράν). I 133. 10 (Ἰακὼβ) τὴν δ' εὐώνυμον τῷ πρεσβυτέρῳ Μανασσῇ (ἐπιτίθησιν). II 90, 15 οὐ γὰρ ἧττον τοῦ εὐωνύμου τὸ δεξιὸν ψεκτόν. II 255, 11 cf. I 42, 10. 62, 12. 175, 4. III 48, 3. IV 275, 18 coni. τὸ ἄνω, τὸ κάτω, τὸ ἐπὶ δεξιά, τὸ πρόσω, τὸ κατόπιν.

εὐωχεῖν. IV 278, 2 τοῦτον εὐωχῆσαι λογίων καὶ θεσμῶν ἱερῶν ἠξίωσεν. — V 59, 3 εὐωχεῖσθαι τὴν θυσίαν. III 8, 5 ἀπλήστως οὖν εὐωχοῦμαι τοῦ κράματος. VI 29, 18 καταθύσας Διὶ πρόφασιν εὐωχεῖτο. III 269, 15 τοὺς προσιόντας ἅπαντας εὐωχεῖται. V 368, 22 τὰ πίονα τῶν ἰδίων θρεμμάτων εὐωχουμένους.

εὐωχία. VI 171, 9 (coni. εὐφροσύναι, θαλίαι, ἑορταί). I 26, 13 ἐπί τε εὐωχίαν καὶ θεωρίαν. IV 185, 10 coni. πολυτελεῖς ἑστιάσεις. II 108, 24. III 273, 3. VI 220, 18 (coni. θοίνη). II 187, 16 coni. τὰ συμπόσια. V 43, 4 οἱ περὶ τὰ συμπόσια καὶ τὰς εὐωχίας πραγματευόμενοι. V 307, 16 (ἄσιτος). II 166, 11. V 45, 5 (ἱεροπρεπεστάτη). V 121, 20 (πάνδημος). I 26, 10 τὰ πρὸς εὐωχίαν πάντα. II 308, 25 τῶν αἰσθήσεων. IV 104, 12 ἐν εὐωχίᾳ τινί. IV 27, 6 τὴν ἐν εὐωχίαις ἀφέλειαν. IV 104, 21 ἱλαρότητα γὰρ ἐπιζητοῦσιν εὐωχίαι. V 51, 18 τὰ δ' ἄλλα τῷ καταθύσαντι ε. V 54, 7 ἐπίτροποι γὰρ εὐωχίας εἰσίν, οὐχ ἑστιάτορες. V 54, 12 μίαν ἡμέραν ἀπένειμεν εἰς εὐωχίαν τῶν κρεῶν. V 121, 16 ἱερείου πρὸς τὴν ἁρμόττουσαν εὐωχίαν εὐτρεπιζομένου. V 236, 17 τοὺς ἑαλωκότας θήρας προτιθέτω κυσὶν εὐωχίαν. V 232, 9 προσηνεστάτην καὶ ἡδίστην εὐωχίαν παρασκευάζει. VI 58, 18 πρὸς εὐωχίαν ποιούμεναι τὰς παρασκευάς. V 177, 9 θάνα-

τον ἀντ' εὐωχίας ἀντηλλάξαντο. VI 61, 1 τὴν ἐν ταῖς τοιαύταις εὐωχίαις ἄφθονον ... περιουσίαν. VI 63, 22 κατὰ νοῦν ἀπαντῆσαι τὴν εὐωχίαν.

ἐφάμιλλος. II 50, 5 ἡ ἀσύγκριτος σύγκρισις.

ἐφάπτεσθαι. I 278, 9 πραγμάτων καὶ σωμάτων ε. I 98, 27 ὁ ... νοῦς τῶν τριῶν ἐφάπτεται χρόνων. I 184, 18 (ὁ νοῦς) σώματος οὐκ ἐφήπτετο. V 200, 4 ἵνα τυφλῶς τῶν ἐπιτυχόντων ἐφάπτηται. V 79, 16 ὁ θεός, οὐκ ἐφαπτόμενος αὐτός. I 171, 17 πρὸς τὸν αὐτὸν ... τῶν ἐν μέρει καὶ κατ' εἶδος ἐφαπτόμενον. III 295, 20 τῶν ἄκρων ἐφαπτόμενον. V 222, 18 ὀφθαλμοὶ ... ἐφαπτόμενοι τρόπον τινὰ τῶν πραγμάτων.

ἐφαρμόττειν vel ἐφαρμόζειν. I 276, 26 τὰ ἀκόλουθα ... τοῖς προτέροις δικαιῶν ἐφαρμόττειν. III 196, 28 τὸ δοκοῦν ἐφαρμόττειν μοι τοῦτο χάρισαι. I 93, 28 ἡ θέσις (τῶν ὀνομάτων) ἐφαρμόττει τῷ πράγματι. I 219, 15 τὰ δὲ μέσα τῶν καθηκόντων ἐφαρμόττει καὶ τοῖς ἀτελέσι. III 59, 14 μόνῳ δὲ σοφῷ ταῦτ' ἐφαρμόττει. III 305, 26 τίνα τίσιν ἐφαρμόττει; III 242, 24 ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος ἐφαρμόττει καὶ αὐτῷ τινι πρὸς ἑαυτόν. III 245, 17 ἐφαρμόζει δὲ τῷ αὐτῷ εἴδει καὶ ἕτερος ὄνειρος. III 281, 13 τηλαυγὲς δὲ φῶς ἀγαθοῖς ἐφαρμόζει. V 11, 9 τὸ δ' αἴτημα οὐδενὶ τῶν εἰς γένεσιν ἡκόντων ἐφαρμόζει. V 358, 12 ἑκάστῳ τῶν τοῦ βίου μερῶν ταῦτα ἐφαρμόττουσιν. III 292, 11 τὰ ... πέμματα τοῖς ἑκάστῳ τῶν μερῶν ἐφαρμόζουσι. III 38, 9 ἐφαρμόττων τὰ εἴδη τῷ γένει. I 195, 16 ῥητορικὴ ... πᾶσιν τὴν πρέπουσαν ἑρμηνείαν ἐφαρμόζουσα. II 1, 15 ἡ φύσις ἀπειργάζετο τὰ ὅσα πρὸς τὰς οἰκείας χρείας ... ἐφαρμόττουσα. III 142, 2 ὁλόκληρον ... μηδενὶ τῶν ἀψύχων ἐφαρμόττον. II 24, 10 τὸν (sc. τρόπον) ἑκάστοις ἐφαρμόζοντα. III 204, 4 δηλώσομεν τοὺς ἐφαρμόττοντας (ὀνείρους) τῷ δευτέρῳ (εἴδει). III 120, 9 πάσας (εὐπραγίας) δὲ ... τεχνικῶς οἰκείαις ἐφάρμοσον χρείαις.

ἐφαρμόζεσθαι. III 174, 15 μαθήσει δὲ ἀνάμνησις ἐφαρμόζεται. III 174, 1 οἱ δύο τοῖς δυσὶν ἐφαρμόζονται. I 283, 8 τὸν ἐφαρμοσθέντα ... κλάδον. I 249, 11 τρόπον τινὰ ἐφαρμοζομένου. I 96, 25 τούτων εἰρημένων ἐφαρμοστέον τὰς λέξεις. I 236, 4 ἐφαρμοστέον ἑκάστῳ τὰς οἰκείους κατασκευάς.

ἐφεδρεύειν. V 102, 13 ἐ. τὰ ἕτερα τοῖς ἑτέροις. V 256, 15 τοῦ μὴ δεῖν ἀλλοτρίοις γάμοις ἐ. V 303, 11 ἐ. ἀποκυϊσκομένοις. II 279, 15 πρὸς βοήθειαν δύναμις ... ἐφεδρεύει παρὰ θεῷ. IV 291, 1 αἱ μέγισται τῶν τιμωριῶν ἐφεδρεύουσιν αὐτῷ. V 248, 22 αὐτὸς δ' ἐφεδρεύῃ τοῖς μείζοσι. III 282, 9 τίνι δ' οὐκ ἐφήδρευεν ἡ τύχη. V 150, 16 ἐφήδρευε δ' ἄρα μοι τὸ κακῶν ἀργαλεώτατον. IV 53, 15 οἷς ἅπασιν ἐφεδρεύων ὁ ἀστεῖος. IV 238, 5 ἐφεδρευούσης δίκης. V 305, 5 ἐφεδρευούσης ἀεὶ χρόνοις διαφέρουσιν ἐνδείας. VI 157, 23 ἐφεδρευούσης εὐδαιμονίας. I 256, 7 τὸ ἐφεδρεῦον κακόν. V 127, 4 ἀλλοτρίοις ἐφεδρεύοντες ἀγαθοῖς. V 305, 9 οἱ κακὴν ἐφεδρεύοντες ἐφεδρείαν. V 167, 14 ἐφεδρεύσοντα ἴστω γαστρὸς ὄγκον οἰδούσης.

ἔφεδρος. VI 158, 12 γαστριμαργίαι. V 139, 15 (ζημίαι). V 13, 8 καταφυγαί. V 39, 2. VI 3, 1 (κολασταί). III 230, 18 ὁ ἔ. ἀσκητικῆς ψυχῆς ὀρθὸς λόγος. V 187, 16 οἱ συγγενεῖς. VI 133, 12 τιμωρία. VI 190, 20 χειμών. — VI 161, 3 τοῦτον μὲν δὴ καθάπερ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἔφεδρον ὑπολαβὼν εἶναι. V 105, 12 ἀλλοτρίων κακῶν.

ἔφεσις. II 234, 19 ἁμαρτημάτων.

ἐφέστιος. IV 128, 12 (θεός).

ἐφηδύνειν. I 214, 13 (ἡ ἡδονὴ) ἐφηδύνασα. III 140, 2 ἡ θεία σύνταξις αὕτη ... ἐφηδύνουσα.

ἐφημερίς. VI 186, 12 (ὑπομνηματικαί).

ἐφημερευταί. VI 63, 16.

ἐφημερόβιος. V 290, 4.

ἐφήμερος. II 88, 18 (ἀγαθά). III 9, 9 ἀγαθόν. III 83, 17 τὰ θεῖα βλαστήματα. II 27, 5 (εὐκαιρία). V 329, 9 εὐπραγίαι. IV 88, 9 κάλλος. II 197, 20 ⟨τὸ⟩ παράνομον. V 290, 4 ὁ χειροτέχνης. I 54, 22 (οὐ βίος ἀλλὰ χρόνος).

ἐφιδρύειν. I 145, 5 γαστρί, ᾗ πάντα ἐφίδρυκεν ἡ φύσις. — I 143, 2 ἐπικεῖσθαι δεῖ τῷ θυμῷ καὶ ἐφιδρῦσθαι τὸν λόγον. I 30, 14 ὁ δ' ἐφιδρυμένος. IV 3, 7 τοῦ τὰ ἀγαθὰ ... ἐφιδρυμένου.

ἐφίδρυσις. I 155, 13.

ἐφιέναι. II 98, 17 (ἡ ψυχὴ) ἐφιεῖσ' ἄχρι τῶν ὑστάτων τῆς γῆς φλογὸς ῥιπήν. I 30, 22 ἐφιέντες πρὸς ὀξὺν δρόμον.

ἐφίεσθαι. I 86, 1 ἐ. τῶν ἀστείων. I 207, 1 τῷ μὴ τῶν εὐλόγων καὶ πιθανῶν ἐ. II 6, 5 ἠρεμίας ... ἐ. II 61, 6 τὸ τέλειον ἠρεμίας ἐ. II 247, 15 ἐ. μὲν τοῦ τὸ ὂν ἰδεῖν. II 311, 16 τῶν ξενικῶν καὶ πορρωτάτω διῳκισμένων ἐ. III 9, 18 ἐφίεμαι κληρονόμου δικαίως. I 24, 1 (ὁ νοῦς) ἐφίεται τῆς νοητῆς. I 56, 16 (τὰ ζῷα) ἐφίεται ταύτης (sc. ἡδονῆς). I 91, 8 (ὁ ἄνθρωπος) ἐφίεται γὰρ τῆς εἰκόνος. I 105, 19 τὸ λαῶδες ... μέρος ... οἰκιῶν ἐφίεται. I 148, 2 σπασμώδους ἐφίεται

(ἡ ἡδονή). II 6, 7 ὁ μὲν προσιὼν θεῷ στάσεως ἐφίεται. I 106, 16 (αἱ ψυχαί) σωματικῆς ἐφίενται ἀρετῆς. II 81, 6 τῶν δὲ . . . μετὰ σπουδῆς τῆς ἁπάσης ἐφίεσο. IV 12, 1 cf. 13, 3 ἐφιέμενος μὲν ἀεὶ τοῦ καλοῦ. III 15, 17 ἐφιέμενος τῆς ἐναίμου ζωῆς. I 199, 16 (ὁ θεὸς) ἀμοιβῆς οὐκ ἐφιέμενος. I 169, 9 (ὁ ἄφρων νοῦς) ἐφιέμενός τε τῶν αὐτῶν. I 168, 31 ὁ δὲ νοῦς ἐφιέμενος τῶν αἰσθητῶν. II 271, 1 ὧν τὸν ἐφιέμενον τοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τοῦ δοκεῖν. II 120, 6 τὸν οὖν ἐφιέμενον ἀρετῆς. I 168, 21 ἑκάτερον ἀτελὲς ἐφιέμενον τοῦ τέλους. I 107, 10 τῶν ἐν Αἰγύπτῳ παθῶν ἐφιεμένη ἡ ψυχή. I 251, 2 ψυχῆς ἐλευθερίας ἐφιεμένης. II 91, 2 ψυχῆς . . . ἐφιεμένης τοῦ ἀρίστου. III 298, 27 διάνοιαν . . . μηδὲ ὄναρ ταραχῆς ἐφιεμένην. I 284, 21 κουροτρόφον τῶν ἀφθάρτου διαίτης ἐφιεμένων. I 200, 12 φιλαλήθων ἥδε διάκρισις ἐπιστήμης ἀληθοῦς καὶ ὑγιοῦς ἐφιεμένων. III 4, 7 τοῖς δὲ ἐπιστήμης ἐφιεμένοις. I 219, 1 τοῖς τῶν ἀγαθῶν κτήσεως ἐφιεμένοις. I 273, 14 ἐν οὐ τελείαις μὲν ἀκρότητος δὲ ἐφιεμέναις ψυχαῖς. II 29, 13 θνητῶν γὰρ . . . οὐδενὶ τὴν ἀδιάφθορον φύσιν μιαίνειν ἐφεῖται. II 286, 25 ἃ τῷ γνησίῳ κληρονομεῖν ἐφεῖται μόνῳ.

ἐφικτός. I 70, 21 δυνάμεις. I 292, 30 ἐφικτόν (sc. ἐστι). — V 11, 15. 12, 14 (τὰ ἐφικτά).

ἐφιστάναι. I 139, 17 (ὁ ἱερὸς λόγος) κυβερνήτην ἐφιστὰς τὸν λόγον. V 261, 8 τὰς ἑλεπόλεις τοῖς τείχεσιν ἐφιστάντες. II 14, 27 τὸν ἐπιστάντα . . . ποιμένα. II 93, 22 ἐπιστάντος ἐλέγχου. II 247, 22 ᾧ ὁ . . . θεὸς ἐφέστηκε. I 30, 5 γεωπόνου τινὸς ἐφεστῶτος. III 224, 10 τὸν ἐφεστῶτα κολαστὴν ἔλεγχον.

ἐφοδιάζεσθαι. III 95, 5.

ἐφόδιος. III 62, 14 ἐφόδια δούς.

ἔφοδος. II 273, 27 δευτέρα γὰρ ἔ. εἰς σωτηρίαν. III 55, 5 ὧν τὰς ἐφόδους καὶ ἐπιδρομὰς ἐπισχεῖν βουληθεὶς ὁ ἀστεῖος. III 274, 16 ἐφόδῳ μιᾷ καταδραμούμεθα. III 178, 30 ἐπὶ τὰ ἑξῆς τῆς ἐφόδου. III 149, 7 ἐπὶ τὰ ἀκόλουθα τῆς ἐφόδου.

ἐφορᾶν. I 150, 23 (λόγος) ὡς πάντα ἐ. εἶναι ἱκανός. VI 98, 18 (ὁ θεὸς) ἕκαστα ἐφορᾷ. V 216, 17 ὃς τὰ πάντων ἐφορᾷ. IV 117, 14 ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ πάντων ἐπακούει. VI 216, 22 τοῦ πάντα ἐφορῶντος . . . θεοῦ. III 235, 10 ὄψεις, ἐφορῶσαι πάντα. — II 252, 14 τὰ κατ' ἀνθρώπους πάντα πρὸς ἀμείνονος φύσεως ἐφορᾶσθαι.

ἐφορμᾶν. V 261, 8 ἐφορμάτωσαν τὰς ἑλεπόλεις. V 179, 10 πρὶν δακεῖν ἢ τρῶσαι ἢ συνόλως ἐφορμῆσαι.

ἐφορμεῖν. III 240, 3 μὴ μόνον τοῖς ῥητοῖς ε. I 138, 19 πάντα ἐφορμεῖ τὰ πάθη τῇ ἡδονῇ. II 287, 18 τὰ ἐγχειρήματα οἷς ἐφορμεῖ. III 252, 26 ᾧ πόλεως πράγματα ἐφορμεῖ. V 342, 15 πιθανοῖς ἐφορμεῖ. VI 130, 6 οἷς μόνοις ἐφώρμει ὁ ἡμέτερος βίος. I 143, 23 ὁ πᾶσιν ἐφορμῶν τοῖς τέσσαρσι (πάθεσιν). III 253, 19 τὸν ἐλπίδι θείας συμμαχίας ἐφορμοῦντα. III 210, 1 στοχασμοῖς καὶ εἰκασίαις . . . ἐφορμοῦντα.

ἔφορος. V 286, 5 (ἄγγελοι). V 333, 18 ἀλήθεια. IV 72, 4. 97, 17. 291, 2. 307, 12. V 155, 4. 187, 4. VI 147, 6 (δίκη). IV 128, 13. V 255, 10. 281, 16. 328, 3. VI 142, 13 cf. III 163 16. 194, 4. IV 18, 5. 24, 14 (θεός). '— I 3, 12 τῷδε τῷ κόσμῳ τὸν ἔφορον ἢ βραβευτὴν ἢ δικαστὴν οὐκ ἔχοντι. III 288, 24 ὧν οἱ μὲν ἐπίσκοποι καὶ ἔφοροι τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. III 275, 11 ὀπτῆρες γὰρ καὶ κατάσκοποι καὶ ἔφοροι πραγμάτων. V 148, 2 ἔφοροι, ζηλωταὶ νόμων.

ἐφυβρίζειν. IV 298, 5.

ἐφυμνεῖσθαι. II 111, 18.

ἐφύμνιον. III 95, 21. VI 68, 7.

ἐχεθυμία. I 212, 16.

ἔχειν. IV 275, 7. 15 in numerum cate-
× goriarum refertur.

ἐχεμυθεῖν. I 281, 17 τὸ γὰρ ἐ. ἐστιν ὅπου χρήσιμον. I 226, 13 (ἡ ψυχὴ) ταμιευομένη δὲ αὐτὰ (sc. τὰ μυστήρια) καὶ ἐχεμυθοῦσα. II 107, 15 τὸ μὲν οὖν πρῶτον . . . ἐχεμυθήσουσι.

ἐχθαίρειν. III 270, 6 ἣν ἐ. ἐχρῆν ἡδονήν. I 209, 15 τὴν δὲ ἑτέραν (γυναῖκα) ἐχθαίρομεν. V 183, 19 οὓς ἐχθαίρων ὁ ἱερὸς νόμος.

ἔχθος. VI 215, 20 εἰ δὲ ὑποικουρεῖ τί σου τὴν διάνοιαν ἔ. II 310, 4 πρὸς τὸν κρείττονα. IV 63, 18 μηδὲν ἔτι ταῖς διανοίαις αὐτῶν ἔ. ὑποικουροῦν. V 118, 26 τῆς μητρός.

ἔχθρα. III 213, 16 (coni. ἀδικία, εὐρυχωρία). I 241, 16 ἔχθρας ἀποστροφὰς ἀλλοτριώσεις ὀργὰς (τῷ θείῳ) προσαναπλάττομεν. V 229, 8. 314, 3. VI 23, 9 (coni. vel opp. φιλία). IV 303, 1. V 178, 17 (ἀνήκεστος). III 274, 26 (ἄσπονδος). VI 34, 11 (τυραννικαί). V 301, 2 τῆς ἔχθρας διάλυσις. V 327, 8 τοὺς τὰ τῆς ἔχθρας ὑπεκκαύματα ζωπυρήσαντας. V 28, 1 πρὸς τοὺς δευτέρους ἄνδρας. VI 221, 7 δικαστοῦ πρὸς ἔχθραν ἀποβλέποντος. VI 131, 18 οἱ δὲ τὴν ἔχθραν καὶ πρὸς νεκροὺς ἀποτείνοντες. VI 139, 25 ἐβράβευον οὔτε πρὸς ἔχθραν οὔτε πρὸς χάριν.

ἐχθραίνειν. V 137, 9 ἀνισότητα ἐχθραί-

νοντας. V 300, 4 μὴ τοῖς ἀβουλήτοις τῶν ἐχθρανάντων ἐφήδεσθαι.

ἐχθρός. III 66, 5 (ἀδικήματα). V 219, 4 τὸ ἄδικον. III 190, 11 ἐχθρὸν ἡ ἀκολασία. V 248, 6 (ἀλαζονεία). VI 145, 3 ἄνθρωπος... ἐ. εἰρήνῃ καὶ εὐσταθείᾳ. III 37, 9 (ἀνισότης). V 327, 1 ἐχθρὰ τὸ ἀναίσχυντον, τὸ ψεῦδος κτλ. V 200, 21 τὸ γὰρ ἀνώμαλον καὶ ἄνισον ἐχθρὸν πολιτείας. II 202, 29 τὴν ἐχθρὰν φθόνου καὶ κακίας ἀρετήν. II 6, 15 (ὁ ἄφρων). I 130, 9 βασιλεὺς δὲ ἐ. τυράννῳ. VI 26, 14 (βασιλεῖς). I 209, 15 γυναῖκες ... ἀλλήλαις. V 279, 16 οἷς ... τὸ θεῖον. II 297, 20 τὸ δελεάζον καὶ κολακεῦον ὡς ἐχθρόν. VI 177, 12 δεσπότης. V 368, 12 (δεσπόται). V 74, 6 τὸ φύσει δύσκολον καὶ δύστροπον ἀποθέμενος ὡς ἐχθρόν. VI 203, 2 (ἔθνος). II 200, 20 ὁ ἐπιστήμης ἔρως ἐ. μὲν ὕπνου. I 153, 18 ἡδονὴ ἐχθρὸν αἰσθήσει. I 138, 5 ἡδονῇ ... ὡς πολεμιωτάτῃ καὶ ἐχθίστῃ. III 162, 4 ἐχθρὸν γὰρ θεῷ κακία. VI 219, 9 (κατήγορος). III 112, 23 ἐχθρὸν φύσει παιδεία ἀπαιδευσίᾳ. VI 56, 3 πλησμονὴν ὡς ἐχθρόν τε καὶ ἐπίβουλον ψυχῆς. V 262, 12 (πόλις). I 155, 18 ὁ δὲ σπουδαῖος ἐ. (τῆς ἡδονῆς). II 104, 17 τύραννος γὰρ ἐκ φύσεως ἐ. I 113, 8 (οἱ φαῦλοι) ἐχθροὶ καὶ δυσμενεῖς ὄντες ὀρθῷ λόγῳ. III 253, 3 ὁ φθόνος. IV 24, 21 (φύσεις). V 314, 12 φυτόν. — III 275, 21 ὡς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον εἶναι νομίζειν. IV 130, 6 μηδὲ τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους ὑπείληφεν. I 154, 19 ἐκεῖνα ἐχθρά, καὶ ταῦτ᾽ ἂν εἴη πολέμια. II 291, 2 οὐδεὶς οὐδενί. I 188, 25 ἐ. οὗτος αἱροῦντος λόγου. V 175, 7 πᾶς γὰρ ὁ ἀνίατα δρῶν ἐ. θεῷ. V 316, 9 κἂν ἀλλόφυλός τις ἢ ἐ. ᾖ. I 172, 19 „ἀντικρύ" = τὸ μὲν ὡς ἐχθρὸν ἀντιστατοῦν. — I 295, 29. II 38, 11. IV 35, 10 (opp. φίλος). I 266, 16 cf. II 50, 15. 54, 25. 77, 24. 290, 8. V 303, 5 οἱ μὲν ἐχθροί — οἱ φίλοι. VI 58, 1 φίλοι μικρὸν ὕστερον ἐξίασιν ἐχθροί. VI 163, 6 τοὺς ἐχθίστους ὡς φιλτάτους. — II 201, 26 ὡς φίλα τὰ ἐχθρά. V 326, 22 φίλα opp. ἐχθρά. V 349, 23 ἐχθρὰ καὶ δυσμενῆ. III 55, 3 τὰ τῷ ἑτέρῳ φίλα τῷ ἑτέρῳ πάντως ἐχθρά ἐστιν. II 91, 13 σοὶ μὲν φίλα, ἐχθρὰ δὲ ἡμῖν αὐτοῖς. V 156, 10 ὡς ἀλλότρια καὶ ἐχθρὰ πολιτείας. — — I 216, 16 ἔστι δὲ ὁ ῥᾳστώνης ἐ. πόνος. II 117, 16 μηδὲ βραβευτῇ στεφανῶσαι τὸν ἐχθρόν. VI 130, 11 αὐτὸς γενόμενος τὰ πάντα, κατήγορος, ἐ., μάρτυς, δικαστής, κολαστής. III 261, 21 καθαιρεθέντος γὰρ ἑνὸς ἐχθροῦ φύεται ... ἕτερος. V 205, 11 εὐεργετεῖν ἐχθρόν. V 314, 11 μηδὲν ὑπὲρ ἐχθροῦ πρακτέον. VI 121, 23 οὐκ ἐπειδὴ προσῆκεν ἐχθρὸν ἐγκωμιάζειν. V 300, 2. 10 κἂν ... ἐχθροῦ τινος ἴδῃς ὑποζύγιον. VI 142, 14 οὐκ ἐφηδόμεθα ... τιμωρίαις ἐχθροῦ. VI 176, 9 δημιουργὸς εἰρήνης, ἧς ἐ. μὲν ἦν ἕτερος. — V 368, 9 ἀφόρητον δὲ καὶ ἐ. ἄμαχος. V 147, 23 ἐχθρὸν ἄπιστον ὑπολαβεῖν. I 295, 22. II 238, 2. V 205, 4. VI 122, 28. 143, 13. 189, 3. 209, 1 (ἄσπονδος). V 76, 12 cf. 146, 27 (δήμιος καὶ κοινός). — V 214, 18. VI 142, 28 (κοινός). — II 238, 17 ἀληθείας. III 176, 18 διανοίας. VI 187, 20 βαρύτερος ἦν ἐ. τῶν ἐπιγεγραμμένων ἄντικρυς τὴν δυσμένειαν. III 303, 10 τοῦ ὁρατικοῦ γένους. — I 258, 13 ὧν ἀντεπιφέρουσιν ἀλλήλοις οἱ ἐχθροί. VI 223, 8 εἰ γὰρ χαρίσαιτο τοῖς ἡμετέροις ἐχθροῖς. VI 144, 15 ὠνησαμένων ἀμφότερα τῶν ἐχθρῶν. V 182, 1 οἱ τῶν γεννηθέντων ἐχθροί. VI 58, 12 sq. γονέων καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων. III 273, 14 λογισμοῦ. V 229, 11 τῶν πατρίδων. V 160, 8 τῆς φύσεως. — V 355, 1 ἐχθρῶν διττὸν εἶδος. V 225, 4 (coni. ἀλλότριοι, ξένοι). V 82, 15 εἰς ... φίλων καὶ ἐχθρῶν διάκρισιν. V 365, 22 λιμὸν μὲν φίλοις, ἐχθροῖς δὲ περιουσίαν. V 236, 19 ἃ χρὴ καὶ περὶ ἐχθρῶν φρονεῖν. V 335, 10 οἳ ... ἐχθροὶ δικαίως ⟨ἂν⟩ νομισθεῖεν. V 327, 7 νῦν ἐχθροὺς νομίζω ... τοὺς τὰ τῆς ἔχθρας ὑπεκκαύματα ζωπυρήσαντας. V 370, 17 τότε δὴ τότε διώξονται μὲν ἐχθροί. I 92, 18 ἐν ταῖς φιλίαις οἱ κόλακες ἀντὶ ἑταίρων ἐχθροί. I 174, 20 οὐχ ὡς ἐχθροὺς ..., ἀλλ᾽ ὡς οἰκειοτάτους. I 188, 22 ἡττηθεὶς ὑπὸ κεκρατηκόσιν ἐχθροῖς. II 114, 6 κατόπιν ἐπιτρεχόντων ἐχθρῶν. II 119, 11 βαρεῖς ἀνατρέψαντες καὶ καταβαλόντες ἐχθρούς. V 371, 1 ὁ τραχύτατος πόλεμος ἐκ δυνατωτέρων ἐχθρῶν. V 374, 19 παρὰ τοῖς αἰχμαλώτους αὐτοὺς ἀπάγουσιν ἐχθροῖς. V 370, 20 προκαταδύντες ἐνέδραις ἐχθρῶν. V 357, 19 sq. ὧν καὶ θάτερον φοβερὸν ἐχθροῖς. V 251, 11 οὐκ ἄρχοντας ἀλλ᾽ ἐχθροὺς προσαγορευτέον. V 249, 21 ἐχθροὺς ἀσυμβάτους εἰργάσατο ἑαυτῷ. V 366, 1 ἡσυχαζόντων δὲ τῶν ἐχθρῶν. VI 138, 23 ἵνα μόνοι ... ἐχθροὶ νομισθῶμεν. VI 38, 10 ὡς ἐχθρῶν ἀγωνιούμενοι σώμασι. VI 57, 5 ὁ ... ἐχθροὺς ὑποτοπήσας ἠμύνετο. V 368, 21 κληρονόμους γεγονότας ἐχθρούς. VI 31, 3 ἐχθρῶν ἐπιφερόμενοι σώματα. V 297, 9 οὐχ ὡς ἐχθρῶν παῖδας ἀσυμβάτους σκορακιστέον. II 49, 6 τὸν ... ὄχλον ἀσπόνδων ἐχθρῶν καταλύωμεν. V 199, 1 (ἄσπονδοι). V 153, 5 (κοινοί). VI 133, 24 στάντας ἀντικρὺ

ἐχθρῶν καθεζομένων. II 62, 7 ὡς εἰς ἐχθρῶν ... τάξιν ἐμβιβάσαι. V 375, 18 ἐπὶ τοὺς ⟨τῶν⟩ μετανενοηκότων ἐχθρούς. III 265, 13. V 363, 12 κατ᾽ ἐχθρῶν. II 70, 4. V 256, 9. VI 136, 13. 147, 9. 13. πρὸς ἐχθρῶν. — VI 151, 16 ἐν ὄψεσι τῶν ἐχθίστων.

ἐχῖνος. I 241, 11 (ἡμεῖς) ὥσπερ οἱ ἐχῖνοι σφαιρηδὸν εἰλούμενοι.

ἐχυρός. III 258, 2 ἀνάθημα. II 248, 19 (ἀποδείξεις). III 273, 17 κτῆμα ... ἀρετῆς. II 47, 15 οὐδενὸς ... κτῆσις. II 36, 8 ἐχυροῦ τινος γῆς μέρους. III 130, 4 μητρόπολις. III 153, 18 ἡ κατὰ παιδείαν ὁδός. II 39, 18 (πρᾶγμα). II 289, 18 φύσις ἡ ἀψευδὴς δοκήσεως ἐχυρώτερον. I 187, 10. 195, 3. IV 187, 7 τὸ ἐχυρόν. II 248, 26 ἐπ᾽ ἐχυροῦ. I 207, 5 μηδενὸς ἐχυροῦ τῶν ἐπιστήμης ἐνειλημμένοις. II 49, 28 ἐλπίδος ἀπὸ μηδενὸς ἠρτημένης ἐχυροῦ. VI 221, 27 τὰ ἐχυρώτερα. I 253, 8 τὸ ἐχυρώτατον. II 52, 9 τὸ δ᾽ ἄνευ φωνῆς μόνῃ ψυχῇ τὸ ὂν θεωρεῖν ἐχυρώτατον.

ἐχυρότης. III 294, 15 (ἄριστον κτῆμα). III 9, 12 ῥίζας ἐχυρότητος ἕνεκα ἀποτεῖναι. IV 180, 12 ἐν τῷ θαρρεῖν. IV 174, 4 ἐν οἰκοδομίαις. IV 176, 7 τῶν πόλεων.

ἕψειν. I 235, 11 τὸν ἀσκητὴν Ἰακὼβ ἕψοντα αὐτήν (sc. τὴν τοῦ πάθους ὁρμήν).

ἑῷος. I 175, 5. 10 ἡ δὲ οἰκεία (τῶν σφαιρῶν κίνησις) ἀπὸ τῶν ἑσπερίων ἐπὶ τὰ ἑῷα. III 242, 17 πρὸς τὰ ἑῷα, πρὸς τὰ ἑσπέρια.

ἑωσφόρος. IV 281, 11 (Ἀφροδίτη). I 175, 12 ἡλίου καὶ ἑωσφόρου καὶ στίλβοντος (ἐπίκλησις).

ζάλη. I 163, 20. III 258, 22. IV 149, 15.

ζέειν. IV 266, 10 ζέων καὶ πεπυρωμένος. II 310, 9 τὸ ζέον. III 208, 22. 24 ζέον ὕδωρ. I 207, 12 τὸν ζέοντα φλογμὸν τῶν παθῶν. III 15, 22 θυμοὺς ζέοντας.

ζέσις. I 141, 19.

ζῆλος. I 69, 20. II 10, 21. 113, 22. 240, 16. V 13, 21. 187, 1. 212, 19 ἀρετῆς. III 190, 23 περὶ ἀρετήν. III 106, 4 τῶν ἀρίστων. V 339, 10 τοῦ βελτίονος. VI 19, 11 βελτιώσεως. VI 128, 2 ἀβιώτου βίου. V 237, 16 αὐστηροῦ βίου. VI 156, 7 σώφρονος βίου. III 75, 12 δικαιοσύνης. VI 6, 11 ἐλευθερίας. II 239, 15 ἐπιστήμης καὶ ἀρετῆς. II 185, 26. III 276, 3 εὐσεβείας. V 45, 9 εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος. II 40, 18 θεοῦ τοῦ πρώτου καὶ μόνου. I 166, 24 ὑπὲρ θεοῦ. III 287, 5 καλοκἀγαθίας. II 221, 2 ἀφίγονος ὁ τοῦ καλοῦ. III 107, 8. 296, 15 τοῦ καλοῦ. II 174, 4. 300, 20. III 175, 20 τῶν καλῶν. II 116, 15 καρτερίας. IV 207, 6 τῆς νομοθεσίας ἡμῶν. IV 202, 13 τοῦ νομοθετεῖν. VI 64, 6 σοφίας. III 10, 1 τέκνων τῶν ψυχῆς σπορᾶς καὶ γενέσεως. V 142, 30 τῆς ἀτρέπτου καὶ ἐναρμονίου τάξεως. — II 70, 7 πρὸς δὲ ἔτι ζῆλον, θυμόν, ὀργάς ... ἀνθρωπολογῶν διεξέρχεται. III 95, 6 (coni. σπουδή, πάθος, ἐνθουσιασμός κτλ.). VI 54, 18 (coni. προαίρεσις). IV 2, 7 ἐπὶ τὸν ὅμοιον ζῆλον ἀγαγεῖν. V 149, 8 τοὺς ἀπλανῆ ζῆλον ἐζηλωκότας. V 185, 16 ἡ ... φυλὴ ... ζήλῳ πυρωθεῖσα.

ζηλοτυπεῖν. I 173, 9. VI 126, 7.

ζηλοτυπία. V 157, 15 πάθος ἀργαλεώτατον. V 157, 10 coni. φιλονεικίαι. V 27, 22 cf. 299, 15 ἔριδες ἐκ πάθους γυναικείου, ζηλοτυπίας. III 109, 20 (γυναικεῖαι). IV 55, 7. 12 ζ. γὰρ οὐκ ἂν γένοιτό μοι πρὸς ἑτέραν. I 209, 12 (γυναῖκες) τῶν ζηλοτυπίας τὸν ψυχικὸν οἶκον ἀναπιμπλᾶσαι φιλονεικιῶν.

ζηλοῦν. II 260, 26 τί οὖν ἔτι τὰς τυράννων τύχας ὡς μακαρίων ζηλοῦτε καὶ θαυμάζετε. III 117, 21 τὸν ... μονωτικὸν βίον ζηλοῦτε. III 230, 26 τὸν ... ζηλοῦντα τὰς ... σπουδάς. V 220, 4 τῶν δὲ τὴν ... μαντικὴν ζηλούντων ἕκαστος. IV 255, 8 ἐζήλωσε βίον ἀπράγμονα. III 282, 21 αἰσχρὸν βίον ἐζήλωσαν. I 243, 11 εἰ ζηλώσαιεν (αἱ γυναῖκες) τὰ ἀνδρῶν. I 166, 24 cf. II 40, 17 ὁ ζηλώσας τὸν ὑπὲρ θεοῦ ζῆλον. V 326, 17 οἱ βίοι τῶν ζηλωσάντων τὴν ἀρετήν. III 41, 10 (ὁ λόγος) τὰ τῆς ἀνθρωπίνης κακοδαιμονίας ἐζηλωκώς. III 77, 5 τοῦ θεωρίαν καὶ ἐπιστήμην ἐζηλωκότος. I 295, 21 ῥᾳδιουργοὶ ... κακίας ἐζηλωκότες. II 21, 17 τῶν τὸ αἰσθητὸν καὶ ἄψυχον ἅπαν ἐζηλωκότων. III 176, 19 τῶν ... τὰ δὲ περίαπτα ... ἐζηλωκότων.

ζήλωσις. II 165, 6. VI 24, 1 cf. II 308, 4 (ἀρχαιότροπος). II 231, 29 αἱ ὁμοιότροποι τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν. II 177, 14 (αἱ πολύτροποι) τοῦ βίου. III 266, 10 τῇ δὲ προαιρέσει καὶ ζηλώσει τοῦ βίου.

ζηλωτής. IV 246, 2 τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀθεότητος. V 229, 15 ἀκολασίας καὶ λαγνείας. V 338, 17 ἀρετῆς. IV 6, 6 ὁ δ᾽ ἀστεῖος ... ἀπράγμονος ζ. βίου. V 229, 20 ὑγροῦ καὶ διαρρέοντος ... βίου. IV 8, 17 δικαιοσύνης. IV 158, 16 ζηλωταὶ τῶν ἐνδόξων οἱ ἀφανεῖς. V 127, 18 τῶν ⟨κακίας⟩ ἔργων. V 162, 3 τῶν ὁμοίων ἐπιτηδευμάτων. IV 213, 7 χαλεπωτέρων ἐπιτηδευμάτων. III 231, 22 τῶν εὐπο-ριστοτάτων. IV 14, 20. V 8, 8 εὐσεβείας. V 321, 4 εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης. III 302, 17 ἡσυχίας ἐπιλήπτου καὶ ἐρημ-

νείας ὑπαιτίου. V 148, 2 νόμων. IV 159, 5. V 196, 4 τῶν ὁμοίων. VI 36, 8 τῆς τούτου παρρησίας. IV 237, 11 τῶν Αἰγυπτιακῶν πλασμάτων. IV 157, 5 (τοῦ πλούτου τοῦ βλέποντος). III 265, 9 τομῆς καὶ διακρίσεως πραγμάτων. V 80, 20 μεγάλου κακοῦ, φιλαυτίας. — IV 104, 15 εἰ Αἰγύπτιοι ζηλωταὶ τῶν αὐτῶν Ἑβραίοις εἰσὶ τάξεώς τε πεφροντικότες. V 255, 4 τοῖς δὲ τῶν τοιούτων ἐργάταις τε καὶ ζηλωταῖς. III 173, 14 ὁ τούτων οὖν ζ. εἰκότως υἱὸς ἡμερῶν.

ζηλωτικός. I 166, 25 (λόγος).

ζηλωτός. V 331, 11 ὁ βίος. V 235, 14 ἡ θέα. IV 210, 8 οἱ νόμοι. V 228, 8 ὅσα . . . ζηλωτά.

ζημία. III 231, 24 τοῦ βίου. VI 15, 18 διανοίας. V 323, 10 σώματός τε καὶ ψυχῆς. II 40, 26 σωμάτων καὶ χρημάτων. IV 153, 10. V 172, 19. 197, 4. 200, 18. VI 15, 14. 41, 10 χρημάτων. — V 356, 19 ἀπὸ τῶν ἀλόγων. III 227, 8 ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. V 358, 17 cf. VI 93, 18 ἀπὸ χρυμοῦ καὶ θάλπους. III 236, 14 οὔτε γὰρ θεὸς οὔτε λόγος θεῖος ζημίας αἴτιος. V 366, 1 αἱ ἐκ φύσεως ἀργαλεώτεραι ζημίαι. I 290, 22 ζ. τοῖς ἀπολειφθεῖσι γίνεται πρὸς αὐτῶν. II 258, 19 τὸ βλασφημεῖν . . . ἐπιφέρει τινὰ ζημίαν. II 266, 25 ἵνα . . . ζ. τοῖς ἀμείνοσι γένηται. IV 107, 6 τὸν ξενοδόχον ἀμείψασθαι ζημίαις καὶ κλοπαῖς. VI 218, 18 δέλεαρ εἶναι καὶ ἐνέδραν ἀφορήτου ζημίας. II 15, 11 μεγάλη δὲ τῷ δεσπότῃ ζ. γίνεται. II 78, 15 (ἡ δεισιδαιμονία) μεγάλη . . . ζ. II 96, 17 τοῖς φέρουσι μεγάλην ζημίαν. IV 148, 11 νότος βιαιότατος . . . αὐτὸς καθ' αὑτὸν μεγάλη ζ. II 80, 22 ᾧ τὸ εὐαρεστῆσαι μεγίστη ζ. II 280, 10 ᾧ συντάσσεσθαι μεγίστη ζ. IV 212, 13 ὡς μέγα ὄφελος τὴν μεγίστην ζημίαν. VI 218, 3 ὡς φώριον μετὰ μεγίστης τῶν λαβόντων ζημίας. II 302, 9 ταῦτα γὰρ καὶ ζημίας καὶ ὠφελείας μεγίστας πολλάκις περιποιεῖται. III 186, 7 τὰς ζημίας ὡς ὠφελείας προτείνων. VI 166, 26 παρέχουσι τὰς μεγίστας ζημίας τοῖς εὐεργετήσασιν. V 107, 19 ἑκὼν ζημίαν ὑπόμεινον. III 210, 22 αἴτιον ζημίας ἀνηκέστου. V 113, 12 ζημίας αἴτιον γενέσθαι. V 139, 16 διὰ τὰς ἐφέδρους ἀπὸ μυρίων ὅσων ἀνθρώπων τε καὶ θρεμμάτων ζημίας. V 164, 17 ὡς λύμη καὶ ζ. καὶ κοινὸν μίασμα καταλευέσθω. V 251, 10 ἐπὶ λύμῃ καὶ ζημίᾳ. V 180, 10 διττὰς ὁ παίσας ἐκτινέτω ζημίας. V 205, 9 διττὴν ἐνδέξεται ζημίαν. V 191, 11 μὴ πλείονα ζημίαν ὑπομένειν. V 206, 5 (ὀδόντες) μαστοῖς δὲ πηγάζουσιν . . . χαλεπὴ ζ. V 319, 11 πρὸς ζημίαν ἑτέρων. V 315, 7 ἐπὶ ζημίᾳ.

ζημιοῦν. V 217, 4 τὸν μηδὲν ἠδικηκότα ζ. V 299, 11 οὐ ζημιοῖ μᾶλλον αὐτόν. V 180, 17 ἐὰν δὲ . . ., ζημιούσθω. I 270, 11 ὁ βλάπτων τὸν ἀστεῖον . . . ζημιῶν ἑαυτόν. II 19, 5 διὰ δὲ τῶν ἔργων τοὺς ὑπομένοντας ζημιοῦντας. II 50, 17 τούτους εὐθὺς ἐζημίωσεν (ἡ ἡδονή). VI 62, 5 (ὁ ἔρως) ἐζημίωσε καὶ τοὺς ἐραστάς. — V 118, 17 τὸν κινδυνεύσαντα πρὸς ἐκείνου ζημιωθῆναι. V 190, 13 καὶ τὴν τιμὴν ζημιούμενος.

ζῆν. 1. ζῆν opp. τελευτᾶν, ἀποθνῄσκειν etc.: VI 117, 2 ζ. οὐ κεκώλυται opp. αὐτίκα τελευτήσει. VI 34, 12 θάνατον ᾑροῦντο. οἷς δὲ ἐπέτρεπε ζ. V 351, 19 ζ. ἀποθνῄσκοντα ἀεί. II 115, 8 τὸν . . . καταθεασάμενον τὸ καρτερίας εἶδος . . . ζ. ἀναγκαῖον (opp. θάνατος). V 190, 9 ζ. ἐάσας ὅσον βιοῦν οἷοί τε ἦσαν χρόνον. V 160, 22 νηποινεὶ τεθνάναι, μηδεμίαν ἡμέραν . . . ζ. V 146, 4 cf. 147, 1 οὐ γὰρ θέμις ζ. τῷ προπηλακίζοντι τοὺς τοῦ ζ. αἰτίους. IV 152, 1 τοῖς ἄλλοις ζ. ἐφεὶς μόνων τῶν πρωτοτόκων καταψηφίζεται θάνατον. IV 70, 19 οὐδ' ἑταίρᾳ ζ. ἔξεστιν. IV 161, 14 τὸν χαλεπώτερον περὶ τοῦ ζ. . . . κίνδυνον. V 164, 7 τὰ δὲ μηδαμῇ χρήσιμα τῷ βίῳ ζ. VI 202, 1 τοῦ ζ. καταφρονοῦντες. VI 220, 2 μὴ μόνον τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ καὶ τὸ ζ. ἀπογνῶναι. VI 7, 1 ἕνεκα τοῦ πρὸς τὸ ζ. ἱμέρου. I 88, 19 τοῦ ζ. αἴτιοι. I 252, 12 ἐφ' ὅσον ἂν οὗτοι χρόνον ζ. δυνηθῶσιν. II 216, 4 τὸ ζ. ἑκουσίως προσαπέβαλον. III 126, 8 παρ' ὃν ζ. συμβέβηκε τοῖς πᾶσι. I 89, 5 ὅταν ἡ ψυχὴ τὸν ἀρετῆς βίον θνήσκῃ τὸν δὲ κακίας ζῇ μόνον. I 249, 11 ἃ ζῇ μὲν . . ., θνήσκει δέ. I 274, 19 ζῇ μὲν γὰρ . . . ὁ τεθνάναι δοκῶν. II 10, 15 ἀφ' οὗ δὲ ἀποστέλλεται (ὁ θάνατος), ζῇ τε καὶ περίεστι. IV 101, 2 sqq. ζῇ μέν — δεῖ γὰρ τὸν ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι ἀπαλλάξαι σου μείζονα φόβον. I 89, 7 sq. „Ζῶμεν τὸν ἐκείνων θάνατον." III 46, 9 οἳ ζῶσιν ἀψευδῶς . . . οἳ τεθνήκασι πρὸς ἀλήθειαν. III 123, 1 ἵνα ζήσωσιν, ἀποθνῄσκουσιν θνητῆς ζωῆς. III 123, 4 ἐτελεύτησαν ἐνώπιον κυρίου, τουτέστιν ἔζησαν. IV 268, 10 ζῶν ἔτι τὰ ὡς ἐπὶ θανόντι ἑαυτῷ προφητεύει. IV 102, 7 ζῶν προαποθανεῖται. III 237, 10 τῶν ἀσκητῶν ὁ βίος ἄλλοτε ζῶν καὶ ἐγρηγορώς, ἄλλοτε δὲ τεθνεὼς ἢ κοιμώμενος. V 158, 7 ζῶντος ἢ καὶ τετελευτηκότος τοῦ δευτέρου. V 118, 27 ἔτι ζῶντος opp. τελευτήσαντος. V 32, 3 τελευτήσαντος ἀνδρὸς ἢ καὶ ἔτι ζῶντος. V 192, 1 ἐὰν δὲ θρέμμα . . . ἀποθάνῃ, τὴν ἀξίαν τιμὴν ὡς ζῶντος

ἐπανορθούσθωσαν. V 310, 2 τὴν τροφὴν ζῶντος ἥδυσμα γενέσθαι . . . ἀναιρεθέντος. V 190, 12 ὑπηρεσιῶν τε ἃς ζῶντος εἶχε στερόμενος. V 169, 20 ἐπὶ ζῶντι . . . τῷ πατρί. III 269, 17 τὸν Ἰωσὴφ ἔτι ζῶντα. V 156, 22 cf. 157, 4 ζώσης μὲν τῆς γυναικὸς . . . ἀλλὰ μηδ' ἀποθανούσης. IV 251, 8 ἵνα μὴ προσθήκη τετελευτηκότων οἱ ζῶντες ὦσιν. III 122, 8 καὶ ζῶντες ἔνιοι τεθνήκασι καὶ τεθνηκότες ζῶσι. IV 253, 12 οἱ δὲ ζῶντες δόξουσι τεθνάναι. V 373, 11 καὶ ἀποθανόντες καὶ ζῶντες. V 153, 6 κολαστέον θανάτῳ, ὡς μήτε ζῶντες . . . VI 198, 26 ἵνα μὴ ζῶντες ἐπίδωμεν θανάτου χεῖρον κακόν. V 168, 21 ἐὰν ζῶντες τυγχάνωσιν (οἱ γονεῖς). II 82, 2 sqq. τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα . . . τὰ νεκρὰ τῶν ζώντων. V 188, 5 τὰ τῶν ζώντων καὶ τὰ τῶν τετελευτηκότων. V 85, 13 ζώντων μὲν . . ., τετελευτηκότων δέ. III 296, 10 sq. ἐν τῇ μεταξὺ χώρᾳ ζώντων καὶ τεθνηκότων. III 123, 7 ζώντων γὰρ τὸ ἔργον opp. ἀποθνήσκων. IV 259, 17 ἔτι ζώντων . . ., τεθνεώτων δέ. IV 152, 19 τῆς τῶν ἔτι ζώντων ἀπωλείας. V 116, 4 ὑπὸ ζώντων ἔτι τῶν γονέων. III 274, 8 ζώντων, ὄντων, ἰσχυόντων, ἐμπνεόντων ἡμῶν. VI 153, 19 οὐ μόνον ζῶσιν ἀλλὰ καὶ ἀποθανοῦσιν. VI 175, 5 θανάτους τοῖς ζῶσι . . . ἐπέφερε. VI 27, 11—13 πῦρ μεγίστους τοῖς ζῶσι σώμασι πόνους καὶ φθορὰν ἐργάζεται. III 54, 20 ἐφθαρμένοις οὐχὶ τοῖς ζῶσιν. III 269, 15 ἔτι ζῶσιν αὐτοῖς ὡς νεκροῖς προτεθήσεται πένθος. II 40, 5 τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας εὐφημίαν, τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας κοινωνίαν. VI 144, 13 ζῶντας ἀθλιωτέρους τῶν ἀποθανόντων. V 27, 21 πρὸς μὲν οὖν τοὺς ζῶντας . . ., τοῖς δ' ἀποθανοῦσι. III 122, 14 τοὺς γὰρ πρόσφυγας . . . ζῶντας, νεκροὺς δὲ τοὺς ἄλλους. II 9, 21 τοὺς δὲ ἐκείνως ζῶντας ὁ ἀίδιος θάνατος (ἐκδέξεται). VI 217, 27 τοὺς . . . εὐγενεστάτους ἤδη ζῶντας ὡς ἐν πατρίσι ταῖς νήσοις . . . ἀθρόους ἀνῄρει. IV 266, 19 ζῶντας ἀνθρώπους εἰς ᾅδου κατερχομένους. VI 25, 15 τοὺς . . . ζῶντας ἔτι. VI 179, 22 πολλοὺς δὲ ἔτι ζῶντας. V 116, 24 ζῶντας ἀπολιπεῖν οὓς ἐγέννησαν. I 252, 13 τοὺς ζῶντας ὀλοφύρομαι. III 264, 6 ζήσεσθαι καὶ βιώσεσθαι. I 106, 20 sqq. πᾶς ὁ ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.

2. ζῆν **ad animam refertur:** V 237, 6 καθ' ἣν (sc. ψυχὴν) ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἀλόγοις κοινὸν τὸ ζ. συμβέβηκεν. V 207, 4 ψυχὴν ἐνεχυριάζει· ὁ γὰρ τὰ τοῦ ζ. ὄργανα ἀφαιρούμενος. I 184, 6 αἰσθήσει, παρ' ἣν ζ. δοκεῖ τὰ ἔμψυχα. III 19, 21 cf. IV 126, 22 τῇ ψυχῇ μόνῃ ζ. III 192, 23 cf. 194, 2. 12. 200, 15 ζ. δὲ εὔχεται τῷ Ἰσμαήλ, οὐ τῆς μετὰ σώματος ζωῆς ἐπιστρεφόμενος. III 15, 6 ἡ ἔναιμος ψυχή, καθ' ἣν ζῇ καὶ τὰ ἄλογα. I 75, 26 (καρδία) αἰτία τε τοῦ ζ. I 277, 2 ἡ ζωτικὴ (δύναμις), καθ' ἣν ζῶμεν. I 89, 10 τῆς ψυχῆς ζώσης τὸν ἴδιον βίον. I 69, 11 cf. 93, 11. 94, 16 „εἰς ψυχὴν ζῶσαν ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος". IV 52, 12 cf. 282, 11 οἱ ψυχῇ μᾶλλον ἢ σώματι ζῶντες.

3. **ἀεὶ ζῆν:** II 260, 5 κατὰ ψυχῆς τῆς ἀεὶ ζ. δυναμένης. III 122, 11 τοὺς δὲ ἀστείους . . . ζ. εἰσαεί. II 211, 18 πρὸς διαφθορὰν μόνον πεφυκέναι τῶν ἀεὶ ζ. ὀφειλόντων. IV 284, 9 τοῦ ζῶντος ἀεὶ θεοῦ. III 152, 27 ὁ δὲ θεὸς . . . πηγὴ τοῦ ζ. . . . ἀέναος. I 269, 18 ὁ μὲν δὴ σοφὸς . . . ζῇ τὸν ἄφθαρτον (βίον), ὁ δὲ φαῦλος ζῶν τὸν ἐν κακίᾳ. V 84, 6 sqq. οἱ μὲν ἄθεοι τὰς ψυχὰς τεθνᾶσιν, οἱ δὲ . . . ἀθάνατον βίον ζῶσιν. IV 117, 12. 20 ζήσεται τὸν ἀεὶ χρόνον ἀγήρως ἀθανάτῳ φύσει.

4. **ζῆν, i. e. vitam modo corporis servare:** I 198, 6 οὐδ' αὐτὸ τὸ ζ. (κεκτήμεθα). II 60, 1 καὶ αὐτὸ τὸ ζ. εὐκλεές. I 145, 11 τοῦ κατὰ τὸ ζ. ψιλὸν ὄγκου. III 108, 3 τοῖς ἄνευ τροφῆς ζ. μὴ δυναμένοις. III 71, 15 cf. IV 252, 8. V 263, 2. VI 56, 2 ὧν ἄνευ ζ. οὐκ ἔνεστι. VI 113, 1 ζ. ἄνευ τούτων οὐκ ἔστιν. V 102, 21 εἰς τὰς πρὸς τὸ ζ. ἀναγκαίας χρείας. V 177, 13 διὰ τροφῆς ἡ τοῦ ζ. αἰτία. I 87, 2 τρεφόμεθα, ἐγὼ μὲν γὰρ ἕνεκα τοῦ ζ. μόνον. V 206, 18 τροφῆς, τοῦ χρησιμωτάτου πρὸς τὸ ζ. I 218, 18 καθάπερ γοῦν αὕτη (sc. τροφή) τὸ ζ. ἐξήρτηκεν, ἑαυτῆς καὶ τὰ ἐν τῷ ζ. ἅπαντα ἔργα. I 218, 20 τοῦ ζ. τοῖς γλιχομένοις τροφῆς οὐκ ἀμελητέον. I 219, 1 ὃ γὰρ πρὸς τὸ ζ. τροφή, τοῦτο πρὸς τὸ καλὸν πόνος. IV 94, 1 τῶν εἰς τὸ ζ. χρησίμων. I 292, 13 ζ. γὰρ δύναιο ἄν; II 200, 1 ὧν ἕνεκα μόνων . . . τὸ ζ. αἱρετόν. IV 167, 1 οὐδὲ τοῦ ζ. ἄδειαν ἔχομεν. V 253, 13 τὰ πρὸς τὸ ζ. ὤνια πιπράσκουσι. I 27, 8 τὰς εἰς τὸ ζ. παρασκευὰς ἁπάσας. III 78, 12 τὰ τοῦ ζ. πείσματα. II 43, 22 χερσαῖα καὶ ἔνυδρα οὐκ ἀέρι καὶ πνεύματι ζῇ; II 21, 13 τὰ πλημμελῶς ζῶντα τῶν θρεμμάτων.

5. **bene, male, secundum naturam etc. vivere:** I 26, 5 cf. III 78, 25. IV 272, 9 sqq. V 82, 8 τὸ ζῆν καὶ τὸ εὖ ζῆν. II 293, 5 cf. VI 45, 7 τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζ. II 143, 20 τὸ γὰρ ἀκολουθίᾳ φύσεως ἰσχῦσαι ζ. —

III 108, 18 ἀθλίως καὶ ταλαιπώρως ζ. IV 284, 14 ἀθλιώτερον ζ. II 18, 6 ζ. ἀνάνδρως. II 48, 24 ζ. ἀνόσως καὶ ὑγιεινῶς. V 188, 2 ποιεῖται λόγον ἀσφαλείας καὶ τοῦ ζ. ἀκινδύνως. I 265, 21—23 τὸ ἀσφαλῶς ἀλλὰ καὶ εὐδαιμόνως ζ. I 279, 28 ὁ τοῦ βδελυρῶς καὶ ἀσελγῶς ζ. αἴτιος. II 212, 13 τὸ ἡδέως ζ. V 81, 23. 82, 1 δύο μὲν αἴτια τοῦ ζ. ἐστιν . . . δύο δὲ τοῦ καλῶς ζ. V 334, 5 sq. ὀλίγα φροντίσασα τοῦ ζ., εἰ μὴ μέλλοι καλῶς ζ. II 212, 6 τὸ ὑγιεινῶς καὶ μὴ ἀνελευθέρως ζ. — II 15, 16 τὸ . . . κατὰ θεὸν ζ. V 43, 8 τοῖς κατὰ θεὸν . . . ζ. ἐγνωκόσιν. IV 2, 10 κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ζ. III 192, 26 ὁ μὲν ἀκρόασιν λόγων καὶ μάθησιν δογμάτων ἱερῶν εὔχεται ζ. I 124, 19 σοφίας, ᾗ δυνήσῃ ζ. I 274, 22 ἀρετῆς καθ' ἣν ἄξιον μόνην ἐστὶ ζ. I 166, 11 ἧς (sc. ἡδονῆς) ἄνευ οὐ δύνασαι ζ. V 367, 21 ἔρως πολὺς . . . τοῦ ζ. πρὸς ἀμέτρων καὶ ἀπαύστων κακῶν μετουσίαν. VI 17, 3 πάντα δρᾶν καὶ ζ. ὡς βούλεται. VI 153, 5 σὺν ἀπραγμοσύνῃ καὶ εὐσταθείᾳ ζ. VI 215, 22 τί γὰρ ἐμοὶ ζ. καλόν. V 166, 18 καθαρεύει τὸν βίον καὶ ζ. ὀφείλει. III 166, 4 τῷ δὲ ἠρημένῳ ζ. τὸν τρόπον τοῦτον. IV 291, 13 ἐν ταύτῃ ζ. τῇ πολιτείᾳ. I 269, 12 sp. ζῇ δὲ τὴν ἐν θεῷ ζωὴν εὐδαίμονα. V 313, 5 ἵνα . . . περιουσίᾳ ζῇ. I 197, 13 νῦν ὅτε ζῶμεν κρατούμεθα μᾶλλον ἢ ἄρχομεν. VI 13, 15 ὅσοι δὲ μετὰ νόμου ζῶσιν. V 142, 24 ἵνα μὴ μόνον ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ εὖ ζῶσι. V 105, 2 τις οὐ περιουσίᾳ ζῶν. V 72, 25 σὺ δὲ βελτίων ἔσῃ ζῶν ἀνυπαιτίως. I 50, 9 ἐν εὐπαθείαις . . . ζῶν ἀνεπιλήπτως. I 53, 12 τοῦ ἀνδρὸς μονήρη βίον ζῶντος. II 16, 10 τῷ μὴ κατὰ βούλημα τὸ τοῦ θεοῦ ζῶντι. II 286, 2 ἐν ἐρημίᾳ καθ' ἑαυτοὺς μόνοι ζῶντες. III 13, 11 οἱ δὲ ζῶντες ὄντως. II 126, 10 οἱ . . . ἁβροδιαίτως ζῶντες. II 212, 10 οἱ . . . ἀνεπαχθῆ βίον ζῶντες. III 232, 5 οἱ δὲ πρὸς καλοκἀγαθίαν ζῶντες. V 97, 6 ἀνεπιλήπτως καὶ ἀνυπαιτίως ζῶντες. III 287, 10 οἱ μὲν ὑπαιτίως ζῶντες. VI 18, 13 κατὰ νόμον, τὸν ὀρθὸν φύσεως λόγον, ζῶντες. V 31, 21 πρὸ τῶν ἀνυπαιτίως ζώντων. V 292, 1 τῶν μὲν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. III 14, 9 αἵματι καὶ σαρκὸς ἡδονῇ ζώντων opp. θείῳ πνεύματι λογισμῷ βιούντων. II 90, 16 παρὰ . . . τοῖς προπετῶς ζῶσι. III 296, 16 ἐν τοῖς μετὰ τῆς ἄκρας καὶ τελείας ζῶσιν εὐδαιμονίας. VI 2, 9 ἀπιστοῦσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ ζῶσι. V 359, 3 cf. 153, 3. 214, 12 τοῖς ἐπὶ βλάβῃ τῶν πλησίον ζῶσι. IV 306, 6 τοὺς ἀσχημόνως ζῶντας. V 262, 7 τοὺς ἐπιβούλως ζῶντας καὶ τοὐναντίον. V 254, 9 περιουσίᾳ ζῶντας. III 26, 9 ζῆσαι θεῷ μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ. III 193, 13 θεῷ μόνῳ ζῆσαι. I 109, 14 ἵνα . . . ζήσῃ τὸν ἀληθῆ βίον. V 341, 3 αἱ . . . μυριάδες . . . μετὰ ἀδικίας ζήσασαι.

6. metaphorice: III 135, 12 ζ. ἐν ψυχῇ τὸν ἀρχιερέα ὁμοῦ καὶ βασιλέα. III 135, 4 ὁ . . . λόγος ζῇ καὶ περίεστιν ἐν ψυχῇ. III 124, 4 ἣν (sc. κακίαν) ἀεὶ δεῖ ζ. ἐν τῷ θνητῷ γένει. II 16, 5 ἐὰν . . . ζῇ δὲ ἐν ἡμῖν τὰ ἀποπομπαῖα νοσήματα. I 276, 10 ἣν μὲν δοκεῖς ἀνῃρηκέναι φιλόθεον δόξαν, ζῇ παρὰ θεῷ. III 58, 18 ὁ ἐν σώματι νοῦς . . . ζῇ πρὸς ἀρετὴν καὶ ἄρχει. I 160, 24 ζῶν γε ὁ βασιλεὺς καὶ φιλήδονος τρόπος ἐν ἡμῖν. I 128, 15 τοῦ καλοῦ τοῦ ζῶντος ἐν ἑαυτῷ. II 16, 8 αὐτὰ (sc. νοσήματα) ἐν ψυχῇ ζῶντα. V 333, 18 πρὸς ἔμψυχον τῷ ὄντι καὶ ζῶσαν πολιτείαν. III 303, 27 ζῆσαι τὰ καλὰ καὶ ἀποθανεῖν τὰ φαῦλα. — V 166, 17 ὕδωρ „ζῶν".

ζητεῖν. I 123, 18 ἐξαρκεῖ . . . ψιλὸν τὸ ζ. μόνον. III 5, 14 coni. ἐρωτᾶν, πυνθάνεσθαι. III 140, 20 ἐν ᾧ τὸ μὲν ζ. ἦν, τὸ δ' εὑρίσκειν οὐχ εἵπετο. II 48, 22 ἄνθρωπον ἔφη ζ. II 158, 23 ἓν δὲ μόνον ζ. II 37, 19 ὡς περὶ οὐσίας ἢ ποιότητος ζ. I 263, 25 ζ. τοὺς ἐπιστήμης λόγους. IV 271, 17 ζ. νόμους, οἷς πολιτεύσονται. IV 269, 9 τὰ ἀφανῆ ζ. III 214, 15 ἀεὶ μετανάστασιν ζ. III 44, 4 οἷς ζ. ἐπιμελές. III 23, 17 τὸ δὲ μηκέτι ζ. ἔργον εἶναι πεπιστευκότος. IV 283, 21 ἀνδρὸς εἰωθότος ζ. ἀλήθειαν. III 122, 7 τοῦ ζ. ἀπηλλάγην. IV 305, 20 εἰς τὸ μὴ ζ. καθάπερ ἐν δανείοις ἀπόδοσιν. III 1, 2 πρόκειται ζ., τίς . . . V 10, 12 ζ. ὅμως προθυμούμεθα. V 9, 20 ἄμεινον γὰρ οὐδὲν τοῦ ζ. τὸν ἀληθῆ θεόν. I 123, 13—16 εἰ γὰρ ζητεῖς θεόν, ὦ διάνοια. III 216, 11 τί περὶ ἡλίου ζητεῖς, εἰ . . . III 145, 23 ζητεῖ περὶ τοῦ κοσμοποιοῦ, τίς ἐστιν. III 137, 14 σκέπτεται καὶ ζητεῖ περὶ τῆς ἀμείνονος . . . γενεᾶς. III 144, 1 ὁ φιλάρετος ζητεῖ μέν, οὐχ εὑρίσκει δέ. III 165, 19 ἀγαθὸν τέλειον . . . ζητεῖ τις. III 172, 3 ὁ δ' ἐξ ἑαυτοῦ ζητεῖ τε καὶ σκέπτεται. III 15, 15 τί δὲ ὁ φιλομαθὴς ζητεῖ. III 79, 20 ζητεῖ γὰρ ὁ . . . εὑράμενος σοφίαν . . . οὐδὲν τῶν εἰς βελτίωσιν. III 23, 20 τὸν δὲ τρόπον αὐτὸ μόνον ζητεῖ καθ' ὃν ἂν γένοιτο. II 312, 9 ἐὰν . . . καταλαμβάνῃς ἃ ζητεῖς. I 131, 24 (ὁ νοῦς) μετοικίαν ζητεῖ. II 305, 10 τὴν ἐνθένδε μετανάστασιν ζητεῖτε. I 139, 10 ζήτει δ' ἐν στήθει καὶ κοιλίᾳ, ὅπου. II 20, 24 μηκέτι ζήτει τὸ ἐνδέον. III 159, 10

μὴ ζήτει παρὰ φύσεσιν ἀφθάρτοις. II 74, 21 ἧς (sc. εὐφροσύνης) τελειοτέραν μὴ ζητείτω λαβεῖν τὸ ἀνθρώπων γένος. I 139, 6 ἐὰν . . . ζητῇς. ὦ διάνοια, τίνα χῶρον. II 4, 7 ὅταν . . . ζητῇ. III 157, 14 ἐζήτει τὸν . . . ἀγαθὸν τηλαυγῶς ἰδεῖν. I 264, 2 εἴπερ οὖν ἐζήτει τοὺς . . . ἀσκητάς. I 293, 6 μετανάστασιν ἐζήτει. III 145, 8 ἐζήτει ποτὲ . . . καὶ τὰς αἰτίας. III 217, 2 ζητῶν, τί ὅρασις, τί ἀκοή κτλ. I 129, 26 ζητῶν ὁ δίκαιος τὴν τῶν ὄντων φύσιν. III 136, 24 ζητῶν τε καὶ ἀνευρίσκων αὐτὴν εἰσάγεται. III 138, 7 τί ὁ μὲν ζητῶν . . . τί τὸ εὑρισκόμενον ἦν. III 142, 20 ζητῶν οὖν, „οὐχ ἀνεῦρεν αὐτήν". II 243, 30 τὰ δὲ κακὰ ζητῶν ἀνευρίσκει. I 271, 18 πυνθάνεται ζητῶν ἀπόκρισιν. I 123, 16 ζητοῦσα (διάνοια) εὑρήσεις θεόν. IV 16, 21 ψυχῆς τὸν ἀληθῆ ζητούσης θεόν. II 134, 20 ζητούσης ἀεὶ τῆς διανοίας βάσιν σωματικήν. III 253, 1 τὴν ψυχὴν . . . ζητοῦσαν ἀνατρέψαι. III 137, 28 ἀποροῦσαν καὶ σκεπτομένην καὶ ζητοῦσαν αὐτὴν ἰδών. II 115, 2 ἡδονὴν . . . καταδύσεις τὰς ἐν σώματι ζητοῦσαν. III 135, 22 ὧν οἱ μὲν ζητοῦντες οὐχ εὑρίσκουσιν, οἱ δ' εὑρίσκουσιν οὐ ζητήσαντες. I 199, 9 ζητοῦντες χάριτος ἀντίδοσιν. IV 21, 7 οἱ γαρ ζητοῦντες καὶ ἐπιποθοῦντες θεόν. III 306, 19 οὐδεμίαν τῶν ζητούντων καταγνωστέον εὑρεσιλογίαν, ἀλλ' εἰ μὴ ζητοῖεν, ἔμπαλιν ἀργίαν. III 203, 3 δωρεὰς προὔθηκε τοῖς ζητοῦσιν εἰς εὕρεσιν. III 158, 8 τοῖς περὶ τοῦ ὀνόματος ζητοῦσιν. I 130, 2 τοῖς γοῦν ζητοῦσιν, τίς ἀρχὴ γενέσεως. II 76, 22 τοῖς μὲν ἐπιπόνως ζητοῦσιν ἀποτυγχάνειν τοῦ ζητουμένου. III 180, 30 πρὸς δὲ τοὺς ζητοῦντας, εἰ . . . III 135, 21 τοὺς μὲν . . . μήτε ζητοῦντας μήτε εὑρίσκοντας. I 85. 8 ζητητέον δέ, διὰ τί . . . I 111, 9 ζητητέον δέ, τίνος ἕνεκα . . . IV 171, 6 θεὸν οὔτε οἶδεν οὔτ' ἐζήτησέ ποτε. II 79, 11 ἐν οἷς ἅπασιν ἐζήτησε τοῦθ' εὗρεν. I 134, 26 ἐζήτησαν οἱ πρῶτοι, πῶς . . . I 228, 16 τὰς εὑρέσεις ὧν ἐζήτησαν ἔλαβον. I 69, 12 ζητήσαι δ' ἄν τις, διὰ τί . . . II 82, 13 ζητήσαι δ' ἄν τις προσηκόντως, τίνος ἕνεκα. I 73, 1 ζητήσειε δ' ἄν τις, διὰ τί . . . III 213, 20 τὰ δὲ ἑπόμενα ζητήσωμεν. III 140, 3 ζητήσας καὶ ὁ προφήτης αὐτός, τί . . . III 139, 2 ζητήσαντες καὶ τί τρέφον ἐστὶ τὴν ψυχήν. — III 244, 14 τόπος ἀργαλεώτατος, ἐν ᾧ ζητεῖται, ποῦ . . . VI 4, 19 ἀκριβωτέον δὲ τὸ ζητούμενον. II 164, 10 γνῶναι τὸ ζητούμενον. III 157, 17 καταφεύγει τὸ ζητούμενον. VI 16, 9 πρὸς τὴν τοῦ ζητουμένου διασύστασιν. VI 75, 1 τριτταὶ δὲ περὶ τοῦ ζητουμένου δόξαι. VI 88, 3 ζητουμένου δή, πότερος ἔφθαρται. V 347, 5 εὑρίσκει τὰ ζητούμενα. III 137, 17 κατ' ἴχνος τῶν ζητουμένων βαίνων. II 313, 8 εἰλικρινῆ τῶν ζητουμένων λαβεῖν φαντασίαν. II 232, 18 ἀποδόσεις τῶν ἀεὶ ζητουμένων. II 312, 8 τῶν ζητουμένων καὶ ποθουμένων εἰς ἀπόλαυσιν ἐλθεῖν.

ζήτησις. III 58, 6 coni. ἡ σκέψις, ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ἀκρόασις κτλ. III 135, 20 τὰ περὶ εὑρέσεως καὶ ζητήσεως φιλοσοφηθέντα. III 135, 24 οἱ . . . μήτε εὑρέσεως μήτε ζητήσεως ἐφιέμενοι. III 146, 10 καθ' ὃ μὴ γενομένης ζητήσεως φιλεῖ προαπαντᾶν εὕρεσις. III 148, 16 τὴν ἄνευ ζητήσεως εὕρεσιν. — I 18, 9 ἐκ δὲ τῆς τούτων ζητήσεως τὸ φιλοσοφίας συνέστη γένος. II 208, 22 ἐν οἷς αἱ ζητήσεις συνίστανται. III 217, 18 ἀντισπάσας ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ζητήσεως γνῶθι σαυτόν. IV 169, 21 παρὰ πατέρων καὶ προγόνων τὴν ζήτησιν ἄλυτον διαδεξάμενοι. II 76, 26 δίχα ζητήσεως. II 72, 13 ἃ . . . προκαταστήσασθαι τῆς ζητήσεως ἁρμόττον ἦν. IV 207, 16 καινὰς . . . ζητήσεις προτείνων. III 55, 21 cf. 140, 6 ἐν ταῖς κατὰ μέρος ζητήσεσιν. II 144, 15 ζήτησιν παράσχοι, τίνα ἔχει λόγον . . . III 306, 16 εἰς τὰς ζητήσεις εἰσάγειν. II 4, 7 εἰς ἀειδῆ καὶ ἀόρατον ἔρχεται ζήτησιν. — V 126, 3 τῆς ἀληθείας. III 142, 5. VI 20, 7 ἀρετῆς. II 285, 28 τῶν ἀφανῶν. I 44, 8. IV 249, 12. 251, 9 βίου. I 58, 23 βίου καὶ τροφῆς. V 332, 8 τοῦ ἑνός. III 140, 9 cf. V 8, 17 sq. 10, 15 θεοῦ. II 283, 10 περὶ θεοῦ καὶ τῶν ἱερωτάτων αὐτοῦ δυνάμεων. II 5, 18. 18, 19 τοῦ καλοῦ. III 213, 18 τῶν τοῦ παντὸς μερῶν. V 84, 4 τοῦ ὄντος. III 244, 5 περὶ τοῦ ὄντος. II 149, 11 περὶ ἑκάστων (sc. τῶν ὄντων). III 210, 3 τοῦ τετάρτου τῶν ἐν κόσμῳ. V 16, 3 τροφῆς.

ζητητικός. II 79, 10 ὁ ἀστεῖος. I 168, 17 (ἡ ἄλογος ὁρμὴ) τῶν παθῶν οὖσα. II 311, 12 τὸ φιλομαθές. II 311, 3 cf. I 113, 17 αἱ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν ψυχαί. — I 275, 26. II 75, 20 οἱ ζητητικοὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων. II 230, 21 κατὰ τοὺς ζητητικοὺς τῶν φιλοσόφων.

ζοφερός. IV 45, 23 (ἀήρ). III 182, 1 οἷς οὐκ ἐπιλάμπει ἥλιος . . . ζοφερά.

ζόφος. I 151, 3 τὴν ἀχλὺν καὶ τὸν ζόφον ἀπελαύνει. I 72, 18 ἀνατείλας ἥλιος τὸν ζόφον τοῦ ἀέρος. V 344, 3 πολὺν ζόφον ἀνεύρισκε. V 354, 17 ἐκ ζόφου βαθέος εἰς φῶς. II 66, 10 ζ., ὃν κατέχεεν ἄγνοια τῶν πραγμάτων. V 317, 17 τῶν παθῶν

καὶ κακιῶν. VI 150, 24 ὁ γὰρ περὶ αὐτὸν ζ.
ζοφοῦσθαι. V 119, 9 σελήνης τὸ πρὸς γῆν μέρος ἐζόφωται.
ζυγομαχεῖν. I 166, 8.
ζυγός. I 41, 6 signum zodiaci.
ζύμη. V 131, 7 τοῦ νόμου ζύμην ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναφέρειν ἀπειπόντος. V 131, 17 σύμβολον . . . δυεῖν. V 70, 9 sq. πᾶσαν θυσίαν δίχα ζύμης καὶ μέλιτος προσάγεσθαι.
ζυμοῦσθαι cf. ἄρτοι (ἐζυμωμένοι).
ζωγράφημα. IV 58, 14 coni. ἀγάλματα καὶ ξόανα. IV 284, 25 πλάσματα καὶ ζωγραφήματα θεοὺς ἐνόμισαν.
ζωγραφεῖν. II 44, 18. 139, 9.
ζωγραφία. I 49, 14. II 301, 7. IV 70, 2. 284, 7. V 7, 15 (coni. πλαστική). III 267, 12 τὴν ἐν ζωγραφίᾳ μίμησιν παρευημερούντων δαιδαλεύεται. II 53, 13 ζωγραφίαν καὶ ἀνδριαντοποιίαν, ἐκ τῆς καθ' αὑτὸν πολιτείας ἐξήλασεν.
ζωγράφος. IV 70, 2. 284, 23. V 9, 3.
ζῳδιακός. I 39, 19 τὸν οὐρανόν φασι ἑπτὰ διεζῶσθαι κύκλοις, ὧν ὀνόματα εἶναι τάδε. III 276, 28 δυοκαίδεκα ζῳδίοις, ἀφ' ὧν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε, κατηστερίσθαι. III 150, 10 τέλειος δ' ἀριθμὸς ὁ δώδεκα, μάρτυς δ' ὁ ζ. ἐν οὐρανῷ κύκλος. III 277, 5 εἰς τὴν τοῦ ζῳδιακοῦ συμπλήρωσιν κύκλου. III 260, 11 τὸ δὲ περὶ τὸν ζῳδιακὸν κύκλον (Gen. 37. 8). V 22, 14 cf. IV 229, 8 δώδεκα λίθοι . . . πρὸς παράδειγμα τοῦ ζῳδιακοῦ τυπωθέντες. V 350, 18 διττὰς υἱῶν ἑξάδας, ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου.
ζῴδιον. III 276, 29 sqq. cf. V 22, 14 δυοκαίδεκα. IV 229, 6 sqq. τῶν ἡμισφαιρίων ἑκάτερον . . . ἓξ ἐναπολαμβάνει ζῴδια.
ζωή. 1. vitae causa et origo: I 9, 11. VI 105, 15 ζωῆς δὲ θεὸς αἴτιος. III 152, 24 sqq. ὁ δὲ θεὸς πλέον τι ἢ ζ., πηγὴ τοῦ ζῆν . . . ἀέναος. I 69, 9 cf. 70, 3 ὁ θεὸς ἐμπνεύσειεν αὐτῷ δύναμιν ἀληθινῆς ζωῆς. V 237, 11 ἐμφυσῆσαι πνοὴν ζωῆς τὸν θεόν.
2. animalium et hominis vita: III 195, 15 μυρίων δ' ἔλαχε, γενέσεως, ζωῆς, τροφῆς, ψυχῆς, αἰσθήσεως, φαντασίας, ὁρμῆς, λογισμοῦ. III 209, 3 ὁ ἀὴρ . . . ὄργανον ὢν ζωῆς, ἀναπνοῆς, ὁράσεως κτλ. V 205, 15 sq. ζ. μὲν τίμιον, ὄργανα δὲ ζωῆς ἐτεκτήνατο ἡ φύσις ὀδόντας. V 206, 11 τῶν ἀναγκαιοτάτων, τροφῆς τε καὶ ζωῆς. III 78, 25 ἄνευ γὰρ τροφῆς καὶ ζωῆς. V 310, 6 τῷ τῆς ζωῆς αἰτίῳ καταχρήσασθαι.
3. Distinguuntur vita corporis, vita animae: I 277, 12 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται, ζωῆς δὲ καθάπερ καὶ ὅλον ἡμῶν τὸ σῶμα μετέχει. III 15, 3. 17. 25 τοῖς δ' ἔτι τῆς ἐναίμου καὶ αἰσθητῆς ζωῆς ἑταίροις ἐπιτίθεται. III 10, 19 ἡ ζ. ἡ σὺν αἰσθήσει. III 236, 22 τὴν ῥυπῶσαν καὶ κεκηλιδωμένην ⟨ἐν⟩ σώμασι βαρέσι ζωήν. III 192, 24 οὐ τῆς μετὰ σώματος ζωῆς ἐπιστρεφόμενος. IV 59, 15 ἐν τῇ μετὰ σώματος ζωῇ. V 247, 15 ἵνα πολυετῆ ζωὴν αὐτῷ χαρίσηται. III 91, 18 ἡ γὰρ ζ. καὶ διαμονὴ καὶ αὔξησις καὶ ὑγίεια αὐτῷ (sc. τῷ περὶ ἡμᾶς ὄγκῳ σωματικῷ) θείᾳ γίνεται χάριτι.
4. ζωή opp. θάνατος, ζωὴ θνητή: III 48, 2 ἀρχὴ τελευτή, γένεσις φθορά, ζ. θάνατος κτλ. III 122, 24 τὸ μὲν ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀρετή ἐστιν ἡ ζ., τὸ δὲ κακὸν καὶ ἡ κακία ὁ θάνατος. II 9, 19 τῆς μετὰ ἀσεβῶν ζωῆς ὁ μετὰ εὐσεβῶν αἱρετώτερος ἂν εἴη θάνατος. I 124, 21 (ψυχὴ) κακοδαιμονίαν τὸν ψυχῆς θάνατον εὐδαιμονίας τῆς ἀληθινῆς ζωῆς προκρίνασα. III 90, 27 ζωὴν . . . ἀντὶ θανάτου παρεσκεύασε. V 306, 2 γενέσει φθορὰν καὶ ζωῇ θάνατον ἐπιτειχίζοντες. V 351, 12 ὁ πρῶτος . . . θάνατον ζωῇ . . . ἐπιτειχίσας. V 179, 8 τὴν ἐκείνων ζωὴν θάνατον αὐτῶν εἶναι. VI 96, 3 θάνατον ἀντὶ ζωῆς μνώμενα (τὰ ζῷα). VI 102, 18 θάνατος γὰρ οὔτι ζωῆς ἀνυσιμώτερος. VI 143, 29 ζωὴν ὀδυνηροτέραν θανάτου. VI 191, 8 ζ. γάρ τίς ἐστιν ὁ ὑπὲρ φυλακῆς νόμων εὐκλεέστατος θάνατος. I 197, 18 (ἡ ψυχὴ) ἔρημον καταλιποῦσα ζωῆς τὸν ἡμέτερον οἶκον. V 285, 2 ἐμοὶ μὲν ἀπαλλάτεσθαι καιρὸς ἤδη τῆς ἐν σώματι ζωῆς. III 118, 17 τὰ τῆς θνητῆς ζωῆς προτείνων ἐπ' ὀλέθρῳ δελέατα. III 123, 2 ἀποθνήσκουσιν θνητῆς ζωῆς ἄφθαρτον ἀντικαταλλαττόμενοι βίον. V 286, 17 μεταβάλλειν ἐκ θνητῆς ζωῆς εἰς ἀθάνατον βίον. V 280, 10 ἡ προθεσμία τῆς θνητῆς ζωῆς. VI 147, 11 ὁ πρὸ μικροῦ κύριος ὢν τῆς ἑκατέρου ζωῆς. IV 281, 16 περὶ τῆς ἑτερημέρου ζωῆς αὐτῶν (sc. τῶν Διοσκόρων).
5. ζωὴ ἀθάνατος, ἀίδιος, αἰώνιος, ἀσώματος, ἄφθαρτος: I 54, 7 ἐξ ὧν ἡ ἀθάνατος ζ. περιγίνεται. II 9, 21 τοὺς . . . . οὕτως ἀποθανόντας ἡ ἀθάνατος ἐκδέξεται ζ. II 15, 13 μακρὰν λογικῆς καὶ ἀθανάτου ζωῆς ἀπῴκισται. II 142, 17 τοῦ τὴν ἀθάνατον ζωὴν καρποφοροῦντος. V 8, 13 ἀθάνατος ἤδε ἡ ζ. καὶ μακραίων. VI 49, 7 διὰ τὸν τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας ζωῆς ἵμερον. II 141, 5 ἡ μὲν πρὸς ἀρετὴν

ὁδὸς αὕτη ζωὴν καὶ ἀθανασίαν ἔχουσα τὸ τέλος. V 149, 25 ἀθανασίαν διὰ πολυχρονίου ζωῆς καὶ βίου μακραίωνος. III 131, 2 ἀντὶ θανάτου ζωὴν ἀίδιον ἆθλον εὕρηται. III 126, 10 ζ. μέν ἐστιν αἰώνιος ἡ πρὸς τὸ ὂν καταφυγή. II 44, 12 ἵνα τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀφθάρτου παρὰ τῷ ἀγενήτῳ καὶ ἀφθάρτῳ ζωῆς μεταλάχωσιν. I 53, 22. 25 ζωὴν τ' ἄνοσον καὶ ἀφθαρσίαν.

6. vita hominum: III 11, 18 sqq. ζωῆς δὲ τριττὸν γένος, τὸ μὲν πρὸς θεόν, τὸ δὲ πρὸς γένεσιν, τὸ δὲ μεθόριον, μικτὸν ἀμφοῖν. — V 275, 5 (ἄδοξος). VI 149, 15. 152, 18. 161, 18 (ἀθλία). IV 289, 4. V 229, 3 (ἀθλία καὶ ἐπάρατος). II 10, 18. 272, 23. III 193, 12 (ἀληθής). III 89, 21 ἡ πρὸς ἀλήθειαν ζ. V 343, 19 (ἄλυπος καὶ ἄφοβος). VI 159, 15 (ἀνεπιτρόπευτος). V 371, 14 (ἀνίδρυτος). III 270, 24. V 55, 22. 321, 15 (ἀνυπαίτιος). III 66, 23 ἀρετῆς. III 193, 10 ἀψευδεστάτη. V 329, 18 (ἐπίπονος καὶ κακοδαίμων). VI 197, 15 (ἐπώδυνος). II 3, 7 (εὐήμερός τε καὶ μακραίων). II 15, 16 θεοῦ. I 269, 13 cf. III 123, 5 ζῇ δὲ τὴν ἐν θεῷ ζωὴν εὐδαίμονα. V 151, 10 καθαρὰς καὶ ἀμιγοῦς κακῶν ζωῆς σπάσαι. II 6, 17 πᾶσα ἡ ζ. κρεμαμένη. I 60, 15. V 364, 14 (μακάρια καὶ εὐδαίμων). V 84, 5 (μακραίων). IV 2, 21 (ὁλόκληρος). IV 20, 17 πολλὰ κατεμέμψατο τῆς προτέρας ζωῆς ἑαυτόν. I 52, 24. 57, 10. V 93, 6. 363, 2 ὑπαίτιος. III 66, 10 μετὰ φρονήσεως. — II 15, 17 ἡ ζ. σου τὸ ἀγαπᾶν τὸν ὄντα. III 269, 16 ἀξίαν ὀλοφύρσεως καὶ θρήνων καρπουμένοις ζωήν. III 266, 18 προστίθησιν . . . ζωῇ δὲ θρύψιν, βίῳ δὲ τῦφον. V 135, 9 ὡς ὑγείας ἢ ζωῆς αἰτίοις.

7. All: III 13, 18 sqq. ὄνομα τοῦ γεννηθέντος ἐκ ζωῆς . . . Δαμασκός. II 114, 20—29 Εὔαν πατρίῳ γλώττῃ καλεῖν αὐτὴν ἔθος. IV 232, 14 (λουτὴρ) σύμβολον ἀνυπαιτίου ζωῆς. II 15, 14 Μαιήλ, οὗ τὸ ὄνομα μεταληφθέν ἐστιν ἀπὸ ζωῆς θεοῦ. III 13, 5 sqq. ταύτης οὖν τῆς κατ' αἴσθησιν ζωῆς, ἣν καλεῖ Μασέκ, υἱὸς ἕκαστος ἡμῶν. I 75, 22. 26. 76, 4. 17. 124, 19. 137, 12. II 142, 19. 275, 22 τὸ ξύλον τῆς ζωῆς. I 54, 1 (τὸ δένδρον) τῆς ζωῆς. I 54, 20 cf. II 141, 2 (τὸ ζωῆς ἀθανάτου φυτόν).

ζώνη. I 150, 21 τῶν ὄντων. III 34, 12 ἐπὶ γῆς. IV 146, 17 μὴ πόρρω ζώνης διακεκαυσμένης

ζῳογονεῖν. I 113, 18 ὅπερ ἐστὶ „ζ. τὰ ἄρσενα". V 373, 20 (ἡ ψυχὴ) ζῳογονεῖ περιμαχήτους φύσεις. V 270, 6 (σωφροσύνη) ψυχοῦσα καὶ ζῳογονοῦσα καὶ τρόπον τινὰ ἀποθανατίζουσα. VI 93, 9 τὸ γὰρ ζῳογονοῦν χωρίον ἐστὶ μήτρα. V 180, 18 ζῳογονῆσαι τὸ κάλλιστον . . . ζῷον.

ζῳογονεῖσθαι. VI 103, 3 οὐκ ἐκ μόνου ζ. σπέρματος. I 43, 3 τῶν ὀκτωμηνιαίων ὡς ἐπίπαν ζ. μὴ δυναμένων. V 307, 1 μετὰ τοῦ ζῳογονηθέντος.

ζῳογονία. I 21, 16.

ζῳογονικός. IV 220, 6.

ζῷον. 1. ζῷον distinguitur a φυτόν, ἄνθρωπος: II 190, 23 τὸ γεγονὸς πᾶν, οὐρανόν, γῆν, ὕδωρ, πνεῦμα, ζῷα ὁμοῦ καὶ φυτά. I 104, 20 ζῷον ἢ φυτὸν ἢ λίθον ἢ ξύλον ἢ συνόλως σῶμα. III 27, 7 ἐρεύνησον . . . ἕκαστα, φυτά, ζῷα, τέχνας, ἐπιστήμας. III 26, 5 cf. 202, 10 τὰς μεταξὺ φύσεις, ζῷά τε καὶ φυτά. V 203, 19 τὰ γὰρ περὶ θεοῦ σκοπεῖν καὶ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κοινῶς ζῴων τε καὶ φυτῶν. IV 36, 17 τὰ ἐν κόσμῳ, γῆν, φυτά, ζῷα, καρπούς. VI 47, 18 τὴν δὲ Δήμητραν, παρόσον μήτηρ εἶναι δοκεῖ πάντων φυτῶν τε καὶ ζῴων. V 345, 8 γῆν . . . σπαρτῶν καὶ δένδρων καὶ καρπῶν ἔτι δὲ καὶ παντοίων ζῴων ἀνάπλεων. I 49, 10 εἴτε ζῷον εἴτε φυτὸν εἴτε καρπός. III 249, 5 cf. V 82, 10 ζῴων καὶ φυτῶν διαφοράς. V 51, 1 cf. VI 73, 9. 74, 2 γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζῴων καὶ φυτῶν διαφοράς. V 51, 1 cf. VI 73, 9. 74, 2 γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζῴων καὶ φυτῶν. V 120, 18 ἃς παρέχεται ζῴοις καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ἅπασιν ὠφελείας (ἡ σελήνη). V 9, 8 πεδιάδα βρίθουσαν ζῴων καὶ φυτῶν. I 46, 11 ἵνα καὶ τὰ φυτὰ ἄρδοιτο καὶ ποτὸν ἄφθονον ἔχοι πάντα τὰ ζῷα. I 40, 10 τὰ ἐπίγεια πάντα, ζῷά τε αὖ καὶ φυτά. VI 103, 13 δένδρα . . . καὶ ζῷα πιότατα. V 314, 19 μὴ μόνον ζῴοις ἀλλὰ καὶ φυτοῖς ἰσχύν τε καὶ ῥώμην ἀπεργάσασθαι. V 127, 8 πρός τε ζῴων ἡμέρων εὐγονίας καὶ καρπῶν ἀμυθήτων ἀφθονίαν. I 24, 22. 129, 10. II 67, 3. 79, 12. III 48, 8. 73, 1. IV 148, 16. V 7, 5. 23, 11 (ζῷα καὶ φυτά). IV 154, 18 φυτὰ καὶ καρποὺς καὶ ζῷα καὶ ἀνθρώπους. VI 80, 16 βοῦς καὶ ἵππος καὶ ἄνθρωπος καὶ τὰ παραπλήσια ζῷα. IV 293, 14 διὰ τὴν πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα ζῷα συγγένειαν. IV 164, 14 τὴν ζῴων καὶ μάλιστα τὴν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. V 162, 10 ἐπιμεμηνέναι μηκέτ' ἀνθρώποις . . . καὶ ἀλόγοις ζῴοις. I 119, 20 cf. IV 150, 7. V 166, 5 πρός τε ἀνθρώπους καὶ πρὸς τὰ ἄλογα ζῷα. cf. Nr. 2 et 4.

2. εἶδος, ἰδέα, γένη, φύσις τῶν ζῴων: I 245, 6 τῶν καθ' ἕκαστον εἶδος ἐπιστάται ζῴων. III 112, 16 τὸ γὰρ γενόμενον ζ. opp. τὸ εἶδος. II 116, 9 οὐκ ἄνθρωποι (μόνον), ἀλλὰ καὶ ὅσαι

ἄλλαι ἰδέαι τῶν ζώων εἰσίν. I 242, 5 καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἀφθάρτων τε καὶ φθαρτῶν ἰδέας ἁπάσας οὐχ ἴδια κέκτησαι. VI 92, 5 ἁπάσαις ζώων ἰδέαις. V 356, 12 φέρει καὶ τὰ πελάγη μυρίας ἰδέας ἀργαλεωτάτων ζώων. IV 171, 12 cf. V 78, 5. 137, 10 ζώων καὶ φυτῶν ἀμυθήτους ἰδέας. V 340, 18 ἐξ ἑκάστης ζώων ἰδέας. II 304, 17 μὴ ... φυτῶν καὶ ζώων ἰδέας ἐξετάζετε. III 99, 13 οὐ ζώων οὐ φυτῶν ἰδέαι. V 235, 17 τάς τε τῶν χερσαίων καὶ τὰς τῶν ἐνύδρων ζώων ἰδέας. VI 102, 14 τὰ γένη τῶν ζώων, ἃ μηδὲ εἰπεῖν διὰ πλῆθος ῥᾴδιον. IV 214, 20 cf. 214, 12. 215, 12 ἀντίμιμον εἶναι γῆς ἁπάσης ἐν ἑαυτῷ φέρον τὰ ζώων γένη. IV 229, 20 cf. V 351, 11 κατὰ τὰ τῶν ζώων καὶ φυτῶν γένη πάντα. VI 108, 13 κατὰ γένη ζώων. III 182, 11 ζώων ὁμοῦ καὶ πραγμάτων μεγάλα καὶ ἀθρόα συστήματα. III 181, 31 ὡς ζώων οὕτω καὶ πραγμάτων εἶναι τρόπον τινὰ ἔθνη. VI 84, 8 ἡ (sc. φύσις) δ' ἐν τοῖς ζῴοις τῶν ζώων ἕκαστον. V 303, 6 ἐπὶ τὴν τῶν ἀλόγων ζώων φύσιν. V 282, 2 πρός τε τὰς τῶν ἀλόγων ζώων φύσεις καὶ πρὸς τὰς τῶν ἡμέρων δένδρων ἰδέας.

3. in omnibus elementis animalia vivunt: II 43, 12 — 44, 2 cf. 135, 18 — 137, 4. III 234, 10 sqq. τῶν πρώτων καὶ στοιχειωδῶν μερῶν ἑκάστου τὰ οἰκεῖα καὶ πρόσφορα ζῷα περιέχοντος, γῆς μὲν τὰ χερσαῖα, θαλάττης δὲ καὶ ποταμῶν τὰ ἔνυδρα, πυρὸς δὲ τὰ πυρίγονα ..., οὐρανοῦ δὲ τοὺς ἀστέρας. III 32, 20 τέτταρα τοῦ κόσμου στοιχεῖα καὶ τὰ διὰ τούτων παγέντα ζῷά τε αὖ καὶ φυτά. VI 170, 27 εἴς τε τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ ἐκ τούτων ζῷα καὶ φυτά. V 235,24 ἐφ' ἑκάστου τῶν τοῦ κόσμου μερῶν, γῆς ὕδατος, ἀέρος, γένη παντοίων ζώων. II 105, 23 γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ πῦρ καὶ ὅσα ἐν τούτοις φυτά τε αὖ καὶ ζῷα τὰ μὲν θνητὰ τὰ δὲ θεῖα. I 21, 8 ὕδατος καὶ ἀέρος τὰ προσήκοντα τῶν ζώων γένη ... ἀπειληφότων. III 304, 17 αἱ ἄλλαι τῶν ζώων ἀγέλαι, πτηνῶν, χερσαίων, ἐνύδρων. I 25, 3 cf. 135, 8 (ἀστέρες) ζῷά τε εἶναι λέγονται καὶ ζῷα νοερά.

4. γένεσις, κατασκευή, φθορά: I 185, 15 (ὁ νοῦς) ἐνετύγχανε πᾶσιν ἀθρόως ὧν γένεσίς ἐστιν, οὐρανῷ, γῇ, ὕδατι, ἀέρι, φυτοῖς, ζῴοις. II 38, 4 πρὸς ζώων ἢ φυτῶν γένεσιν. III 27, 9 τί δ' αἱ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζώων γενέσεις. IV 1, 9 γενέσεις καὶ εὐτροφίας ζώων καὶ φυτῶν. V 4, 14 ἐν αἷς αἱ ζώων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν γενέσεις ... τελεσφοροῦνται. II 81, 21 ταύτῃ (sc. γενέσει) φυτά τε καὶ ζῷα ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ χρῆσθαι. I 19, 20. V 123, 5 ζώων γενέσεις τε καὶ αὐξήσεις. I 19, 10 ζώων τε γενέσεις καὶ φθοράς. I 46, 8 cf. 13, 18 (ἡ γῆ) αἰτία γενέσεως καὶ διαμονῆς ζώων ὁμοῦ καὶ φυτῶν. I 17, 9 αἱ ἐτήσιοι ὧραι τέτταρες αἱ ζώων καὶ φυτῶν αἴτιαι γενέσεως. I 22, 13 τὸ σπέρμα τῶν ζώων γενέσεως ἀρχὴν εἶναι. V 2, 12 τὸ μὲν ἐγκάρδιον πνεῦμα νοημάτων, τὸ δὲ γόνιμον ὄργανον ζώων (γένεσις). VI 93, 11 μήτρα, „φύσεως ἐργαστήριον“, ἐν ᾧ ζῷα μόνον διαπλάττεται. V 183, 10 τὰ δ' ἀποκυηθέντα ... καθ' αὑτὰ ζῷα γέγονεν. I 244, 2 ταῖς γυναιξὶ πρὸς ζώων γένεσιν ... ἡ φύσις ἔδωκε μήτραν. III 48, 25 τριῶν ζώων δίχα διαιρεθέντων ἓξ ἐγένετο. I 22, 23 τὴν ζῴου καὶ ἀνθρώπου κατασκευήν. I 22, 24 ζῷα διαπλάττειν ἔδοξε τῷ δημιουργῷ. II 23, 24 ἡ τὰ ζῷα φύσις διαπλάσασα. VI 84, 8 φθορᾶς μὲν αἴτιον ἡ παρὰ φύσιν τάξις τῶν ἄλλων ζώων. IV 151, 17 ἡ ζώων ἀλόγων αἰφνίδιος φθορά. IV 148, 4 δένδρων τε καὶ καρπῶν, οἷς συνεφθάρη ζῷα οὐκ ὀλίγα. VI 79, 13 καὶ ζῴοις ἐπιγίνεται τελευτή. VI 95, 19 τριττὰς αἰτίας ... ὑποβεβλῆσθαι ζῴοις τελευτῆς. VI 86, 18 τὰ χερσαῖα τῶν ζώων καθ' ὅλον τὸ γένος ἀπόλλυσθαι. VI 111, 2 οἷα ψυχὴν ἀφῃρημένον ζῷον. VI 112, 20 cf. 113, 4 ἦν ἂν καὶ τὰ ζῷα ἀίδια καὶ πολύ γε μᾶλλον τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

5. de singulis animalibus agitur: II 118, 13 τῶν ἁβροτέρων ζώων δορκὰς ἢ ἔλαφος. II 114, 17. IV 138, 1 (δράκων). VI 112, 1 τὰ μέγιστα τῶν ζώων, ἐλέφαντας. V 163, 10 μικτὸν ζῷον ἀποτίκτουσιν ἡμίονον. I 30, 10 τό γε θυμικώτατον ζ. ἵππος. II 109, 2. 22. 110, 7. 18. 111, 17. 162, 28. 163, 1. 270, 31 (ἵπποι int.). II 33, 8 μηρυκᾶται γὰρ τὸ ζ. (κάμηλος). I 142, 1 (κριὸς) κρουστικὸν φύσει ζ. ἐστι. IV 150, 23 cf. 156, 6. 10 διὰ ζῴου τῶν ἐν τῇ φύσει πάντων θρασυτάτου, κυνομυίας. II 163, 17 τὸ χερσαῖον ὑλακτικὸν ζ. κύων. IV 295, 11 τὸ ἡμερώτατον ζ. (κύων). IV 151, 1 ἐκ τῶν ἀναιδεστάτων ζώων ... μυίας καὶ κυνός. V 238, 14 (ὀρτυγομήτρας), τὰ ζῷα ταῖς ἀμφοτέραις χερσὶν ἐφελκόμενοι. I 248, 7 cf. II 35, 19. IV 58, 7 πόνου ... ὄνος — τλητικὸν γὰρ τὸ ζ. — σύμβολον. I 105, 17 cf. 129, 14 ἡδονὴ ποικίλῳ ζῴῳ ὄφει παρεβλήθη. II 231, 13 τὸ ἑρπετόν, ὄφιν, τετυχηκέναι (τῆς ἀθανασίας). IV 166, 20 οὐ ζῷον πτηνὸν ἢ χερσαῖον ... ὄφεις καὶ σκορπιοί. III 53, 1 σύντροφον ἡμῖν ἐστι τὸ ζῷον (περιστερά).

V 211, 24 προνομίαν διδοὺς ζῴοις, ἃ καλλιστεύει (int. πρόβατον, βοῦς). IV 262, 13 πρὸς σκώληκας, τὸ φαυλότατον ζ. IV 144, 21 cf. 145, 3. 9 τὸ δὲ ζ., εἰ καὶ βραχύτατον (int. σκνίψ). II 124, 8 ὅσα ... τῶν ζῴων ἀμφοτέρων (sc. τοῦ συὸς καὶ τοῦ καμήλου) μετέχει, καθαρά. V 162, 17 τὸν δὲ ταῦρον ὁρμήσαντα ὡς ἐπὶ ζ. συγγενὲς ἐπιβαίνειν. I 79, 10 τίγριδι δὲ τῷ ἀτιθασωτάτῳ ζῴῳ. III 35, 10–36, 3 τὰ ... βραχύτατα ζῷα τοῖς μεγίστοις ἀναλογίᾳ σκοπῶν ἴσα ἂν εὕροι, ὡς χελιδόνα ἀετῷ καὶ τρίγλαν κήτει. V 356, 11 ἀνθρωποβόρα ζῷα. I 55, 3 ζ. ἄπουν. V 229, 1 τὰ ἰοβόλα ζῷα. V 233, 10 τὸ μηρυκώμενον ζ. I 184, 17 τοῖς μονοτρόποις καὶ μονωτικοῖς ζῴοις. I 21, 20 ζῴων τὰ χερσαῖα. IV 169, 7 ἃ κατὰ σῆψιν εἴωθε γεννᾶσθαι.

6. ἄνθρωπος est ζῷον: I 290, 8 cf. III 239, 14. IV 8, 12 ὅρος οὖν τοῦ μεν συγκρίματος ἡμῶν ζ. λογικὸν θνητόν ἐστι. II 182, 18 (ἄνθρωποι) ζῷα λογικὰ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶτα. III 227, 3 τῶν ἄλλων ἕκαστον ζῴων ἡ φύσις οἰκείοις ἕρκεσιν ὠχύρωσε ... καὶ ἀνθρώπῳ ... ἀκαθαίρετον λόγον δέδωκεν. I 276, 29 ἕκαστον ἡμῶν ... δύο εἶναι συμβέβηκε, ζ. τε καὶ ἄνθρωπον. II 189, 23 τὸν διαλεγόμενον ἄνθρωπον ... τὸ ψυχῆς καὶ σώματος ὕφασμα ἢ πλέγμα ἢ κρᾶμα ἢ ὅ τι ποτὲ χρὴ καλεῖν τουτὶ τὸ σύνθετον ζ. IV 298, 16 ἀγελαστικὸν γὰρ καὶ σύννομον ζ. τὸ ἡμερώτατον ἄνθρωπον ἡ φύσις γεννήσασα. IV 10, 4. V 107, 5. 131, 6. IV 299, 2. VI 35, 1 (ζ. τὸ ἄριστον ὁ ἄνθρωπος). IV 215, 17 ἐμπυρεύματα τοῦ ζῴων ἀρίστου γένους ἀνθρώπων. I 24, 17 cf. III 36, 5 ἄνθρωπον δὲ βραχὺ ζ. I 277, 9 ἄνθρωπος, οὐ τὸ διφυὲς ζ., ἀλλὰ τὸ τῆς ψυχῆς ἄριστον εἶδος. V 367, 8 ὧν χρεία τὰ ζῷα καὶ μάλιστα τὸ ἐπίκηρον καὶ πολλῶν ἐπιδεές, ἄνθρωπος. V 329, 8 ἄνθρωποι ..., ζῷα ἐπίκηρα καὶ φθαρτά. I 29, 10 ἡγεμονικὸν φύσει ζ. V 128, 18 ἡγεμονικώτατον. III 32, 9 cf. IV 304, 14. V 71, 10. 357, 1. VI 94, 3 τῷ πάντων ἡμερωτάτῳ ζῴων ... ἀνθρώπῳ. I 40, 19. III 228, 8 (ζ. τὸ θεοφιλέστατον). V 3, 8. 180, 10 ζῴων τὸ κάλλιστον. IV 61, 12 τῆς καλλίστης ζῴων ἀγέλης, ἀνθρώπων. V 212, 17 ἄνθρωπος ... τὸν καλλιστεύοντα κλῆρον ἔλαχεν ἐν ζῴοις. V 339, 8 τὸ μικτὸν ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως ζ., ὁ ἄνθρωπος. I 26, 3 (ἀνθρώπῳ) οἰκειοτάτῳ καὶ φιλτάτῳ ζῴῳ. II 198, 8 σύνθετον ζ. I 51, 16 (ἄνθρωπος) χερσαῖον ἔνυδρον πτηνὸν οὐράνιον ... ζ. I 292, 17 χερσαῖον δὲ κατὰ γοῦν τὰς σώματος συγκρίσεις ζ. καὶ ἄνθρωπός ἐστι. I 293, 3 sqq. ζ. πανταχοῦ βιωσόμενον. I 29, 4 (ἄνθρωπος) τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἐπιφανείς. I 53, 5 ἡ (γυνὴ) δ' οὐδὲν ἐκείνου προσβλέπουσα ζ. ἐμφερέστερον ἑαυτῇ. II 66, 4 sq. τοσούτοις μὲν δὴ ζῷα προύχει φυτῶν· ἴδωμεν δὲ τίνι τῶν ἄλλων ζῴων ὑπερβέβληκεν ἄνθρωπος. V 296, 3 ὡς ἐν διαιρετοῖς μέρεσιν ἓν εἶναι ζ. δοκεῖν. III 211, 4 ἣν (sc. τὴν ἔναρθρον φωνήν) μόνος ἐκ πάντων ζῴων ἔλαχεν ἄνθρωπος. III 212, 13 ἄνθρωπος ... ἐξαιρέτου παρὰ τὰ ἄλλα ζῷα γέρως ἔλαχε. III 75, 16 ὃ μηδενὶ τῶν ἄλλων ζῴων δεδώρηται. I 207, 11 γενομένῳ γὰρ τῷ ζῴῳ συμβέβηκεν ... συντρόφους ἔχειν ἀφροσύνην ἀκολασίαν κτλ. I 130, 15 τὸ ζ. εὐπλοίᾳ τῇ τοῦ βίου χρήσεται. I 122, 17 πόλις ... (ἡ ψυχὴ) τοῦ ζῴου νόμους διδοῦσα καὶ ἔθη. I 163, 6 (ἐπειδὰν) ὁ νοῦς ἄρχῃ τοῦ ζῴου ὅλου.

7. ὁ κόσμος est ζῷον: VI 102, 6 οὐκοῦν ὁ κόσμος ἢ φυτόν ... ἢ ζ. VI 81, 7 ἵνα ὅλον ὅτι μάλιστα ζ., τέλειον ἐκ τελείων, εἴη. III 36, 5 τῷ παντὶ κόσμῳ τὸ βραχύτατον ζ., ἄνθρωπον, ἴσον ἀποφῆναι. V 50, 22 εὐχαριστῆσαι περὶ γενέσεως κόσμου θεοῦ ... ὡς ἂν ζῴου τελειοτάτου.

8. de singulis facultatibus et partibus corporis animalium: I 129, 12 τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἥμερα καὶ ὠφέλιμα καὶ σωτήρια κατεσκεύακεν ὁ δημιουργός, τὰ δὲ ἄγρια καὶ βλαβερὰ καὶ νόσων καὶ φθορᾶς αἴτια, καὶ ζῷα ὁμοίως. II 203, 5 cf. 204, 3 αἱ ἐν τοῖς ζῴοις ... ἀμύθητοι διαφοραί. II 263, 9 ἡ μὲν φύσις τῶν ζῴων εἴς τε ἄλογον καὶ λογικὴν μοῖραν ... ἐτμήθη. IV 276, 6 οὐδ' ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς τρόπον ζῴου συνεστηκότα. VI 96, 13 ψυχὴν δὲ ζῴων ἁπάντων, ἀνθρώπων δὲ νοῦν καὶ λόγον. II 205, 14 ἄψυχα opp. τὰ ἔμψυχα. I 220, 21 διττὸν εἶναι πέφυκε τὸ ἄλογον ... ὡς τῶν ζῴων τὰ μὴ λογικά. I 267, 5 ἄλογος δέ, οὐχ ὡς φαμεν τὰ μὴ λογικὰ τῶν ζῴων. I 237, 10 (ὁ λόγος) ὥσπερ ζ. ἐκ τελείων μερῶν συμπαγείς. I 221, 5 ὧν (sc. δυνάμεων) καὶ τὰ ἄλογα ζῷα κοινωνεῖ. II 254, 17 τὰς αὐτὰς τοῖς κατὰ μέρος ζῴοις σχέσεις καὶ κινήσεις ἴσχεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ θεῖον. I 62, 10 ὁ ἓξ συγγενής ἐστι ταῖς τῶν ὀργανικῶν ζῴων κινήσεσιν. I 269, 19 ἐπὶ ... τῶν διεστηκότων ζῴων ... ἕτερα μὲν τὰ ποιοῦντα, ἕτερα δ' εἶναι τὰ πάσχοντα. I 292, 14 τοῖς ζῴοις ἡ φύσις διαφέροντας .. τόπους πρὸς διαμονὴν ἐδωρήσατο.

III 32, 15 τὸ ζ. εἰς ἄρρεν ἔτεμν εκαὶθῆλυ. I 244, 5 τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα, καθάπερ ἐπὶ ζῴων εἶναι συμβέβηκε. I 64, 5 τό τε ἡγεμονικώτατον τοῦ ζῴου πρόσωπον ἐπτ αχῆ κατατέτρηται. II 1, 8 πρόσωπον . . . ζῴου τμῆμά ἐστιν, ὁ δὲ θεὸς ὅλον. I 79, 21 κεφαλὴ μὲν πρῶτον τοῦ ζῴου καὶ ἀνωτάτω μέρος. I 41, 23 cf. 249, 9. IV 207 5. 268, 8. V 365, 6 τὸ ἡγεμονικώτατον ἐν ζῴῳ κεφαλή. II 137, 2 τῶν ἀλόγων τὰς κεφαλὰς ἀνελκύσας ἀπὸ γῆς. II 65, 11 τῶν δὲ ζῴων ἕκαστον ἀθρόων μετέχει τῶν εἰρημένων (sc. αἰσθήσεως, φαντασίας, ὁρμῆς). I 68, 13. 21 sq. τὸ γὰρ ζ. τοῦ μὴ ζῴου δυσὶ προὔχει, φαντασίᾳ καὶ ὁρμῇ. I 125, 19 ὁ θεὸς οὐκ ἔδωκεν αἴσθησιν τῷ ζῴῳ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ζῴου. I 20, 13 οὐδὲν οὕτως ἕτερον ἑτέρῳ συγγενὲς ὡς ζῴοις πεντάδα. V 108, 12 αἴσθησις . . . ἡ κοινὴ καὶ τῶν ἀλόγων ζῴων. III 149, 30 αἱ (sc. αἰσθήσεις) δ᾽ εἰσὶ παντὸς ζῴου περὶ κεφαλὴν καὶ πρόσωπον. III 169, 16 τοῦ γὰρ ζῴου ἠχεῖον ὄργανόν ἐστι τὸ φωνητήριον. II 22, 21 τὸ γὰρ φωνητήριον ὄργανον ζῴοις ἡ φύσις πρῶτον καὶ τελειότατον ἐργασαμένη. II 277, 14 τῆς τῶν θνητῶν ζῴων φωνῆς κριτήριον. I 105, 12 ζῴων ἀλόγων ἐμμελεῖς φωναί. II 231, 2 sq. πάνθ᾽ ὅσα ζῷα χερσαῖα καὶ ἔνυδρα καὶ πτηνὰ τὸ παλαιὸν ὁμόφωνα ἦν. I 212, 1 κλάδους δὲ ἐκφύσασα τῶν ἐν ζῴοις χειρῶν καὶ ποδῶν ἀναλογοῦντα μιμήματα. III 300, 20 ἡ φύσις χείλη ζῴοις καὶ μάλιστα ἀνθρώποις ἁρμόσασθαι. I 109, 29 ἡ γεῦσις, ἣ αἰτία τῆς τῶν ζῴων διαμονῆς ἐστι. I 45, 19 (σπέρματα) ὑγρά ἐστιν, ὡς τὰ τῶν ζῴων. I 53, 6 ἔρως . . . καθάπερ ἑνὸς ζῴου διττὰ τμήματα διεστηκότα συναγαγών. V 315, 9 τῶν ζῴων ὅσα μὴ τέλεια οὐ τελειογονεῖ. V 256, 17 τὰς ἐν ἀλόγοις ζῴοις ἑτερογενῶν ὀχείας ἀπηγορευκώς. II 266, 22 πρὸς τὴν τῶν ζῴων ὠφέλειαν καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα κοινωνίαν. VI 96, 3 αἷς διὰ τὴν ἄμουσον ἀπληστίαν τὰ ζῷα χρῆσθαι. I 56, 20 (πάθος) οἰκειότατον καὶ συγγενέστατον ζῴοις. I 56, 14 σπεύδει . . . πᾶν ζ. . . . ἡδονὴν καὶ μάλιστα ἄνθρωπος. I 105, 10 ζῴων εὐμορφίαι πολυσχιδεῖς. II 64, 18 ὀφθαλμοὶ καθάπερ ἐν τοῖς ζῴοις καταμύουσι. IV 58, 4 ἐν οἷς τὰ ἄλογα ζῷα πλεονεκτεῖ. IV 58, 11 ὑγιεινότατα . . . καὶ . . . ἄνοσα πλεῖστα τῶν ἀλόγων ζῴων ἐστίν. V 238, 9 τὸ δὲ ὕψος τῆς τῶν ζῴων πτήσεως. I 166, 10 σκεπάσματα δὲ ὥσπερ σώματος τὰ ἐσθήματά ἐστιν, οὕτως τοῦ ζῴου σιτία καὶ ποτά. V 338, 4 τὰ ἐπιτήδεια πᾶσι τοῖς ζῴοις ἐκ γῆς ἀνείς. V 82, 3 ὁ ἀήρ, οὗ πᾶν ζ. ἐξήρτηται. I 13, 22 οἱ καρποὶ τροφαὶ ζῴοις.

9. **animalia tamquam di ab hominibus venerata:** IV 286, 22 πολλὰ μέντοι καὶ ἄλλα ζῷα, κύνας, αἰλούρους, λύκους, καὶ πτηνὰ ἴβιδας καὶ ἱέρακας, καὶ πάλιν ἰχθύων ἢ ὅλα τὰ σώματα ἢ μέρη τούτων ἐκτεθειώκασιν (οἱ Αἰγύπτιοι). V 20, 17 ὃν (sc. τῦφον) ἐπ᾽ ἀλόγοις ζῴοις καὶ μάλιστα ταύροις μυθοπλαστοῦσι. IV 237, 22 χρυσοῦν ταῦρον . . ., μίμημα τοῦ κατὰ τὴν χώραν ἱερωτάτου ζῴου. II 191, 26 ἀλόγοις ζῴοις καὶ φυτοῖς τῆς τῶν ἀφθάρτων τιμῆς μετέδοσαν. II 113, 14 παρ᾽ οἷς ἄλογα ζῷα μᾶλλον τετίμηται. IV 286, 7 cf. III 280, 1. IV 125, 10. V 121, 4. VI 48, 8 ζῷα ἄλογα παραγηόχασιν εἰς θεῶν τιμάς.

10. de victimis: V 39, 11—62, 12 Περὶ ζῴων τῶν εἰς τὰς ἱερουργίας καὶ τίνα τῶν θυσιῶν τὰ εἴδη. V 39, 10 ἃ πρὸς θυσίας ἐστὶν ἐπιτήδεια. V 39, 13 τῶν εἰς τὰς ἱερουργίας ζῴων τὰ μέν ἐστι χερσαῖα, τὰ δὲ ἀεροπόρα. V 40, 7 βιωφελέστατα τῶν ζῴων ἐστί· κριοὶ μὲν . . ., βόες δέ κτλ. V 43, 14 τέλειον ἀριθμὸν ζῴων . . . ἱερουργεῖσθαι. V 46, 1 ζῷα ὁλόκαυτα. V 48, 8 ἐκ τῶν πρὸς τὰς θυσίας ἀριστίνδην ζῴων ἐπικριθέντων. V 49, 2 τὰς δὲ ἐπιτιθεμένας τῇ τοῦ ζῴου κεφαλῇ χεῖρας. V 50, 7 ἡ δὲ εἰς μέλη τοῦ ζῴου διανομή. V 51, 22 ἀπαρχὰς τῶν καταθυομένων ζῴων. V 56, 1 τὰ . . . τοῦ ἀρχιερέως ἁμαρτήματα καὶ τοῦ ἔθνους ἰσοτίμῳ καθαίρεται ζῴῳ. V 57, 8 τῷ μὲν γὰρ ἄρρεν, τῷ δ᾽ ἰδιώτῃ θῆλυ ζ. ἀπένειμε. V 58, 16 τὰ δ᾽ ἄλλα μέρη τοῦ ζῴου πρὸς ἐδωδὴν ἀπονέμεται. V 60, 25 τρία ζῷα κελεύει προσάγειν. V 61, 11 τῶν τριῶν ζῴων προσαγομένων. V 62, 18 διὰ τῶν πρὸς τὰς θυσίας εὐτρεπιζομένων ζῴων. V 63, 9 τὴν τοσαύτην περὶ τὸ ζ. ἀκριβολογίαν. V 64, 25 (τέφρα ὑπὸ) ζῴου πρὸς τὴν τοιαύτην κάθαρσιν ἐπιτηδείου. I 57, 1 τοῖς κατὰ μέρος νόμοις, οὗ περὶ ζῴων ἔγραψεν ἅτε χρὴ προσφέρεσθαι. II 121, 4 τῶν τε καταθυομένων ζῴων (πρόνοιαν ἔχειν), ὡς οὐδὲν οὐδεμιᾷ τὸ παράπαν ἀλλ᾽ οὐδὲ τῇ βραχυτάτῃ χρήσεται λώβῃ. I 141, 30 οὐκ ἀπὸ τοῦ τυχόντος ζῴου, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως. V 217, 16 παρακαταθῆκαι δ᾽ οὐ μόνον ἐν ἀψύχοις εἰσίν, ἀλλὰ καὶ ζῴοις. III 91, 7 οὐκ ἀπὸ ζῴων μόνον ἀπάρχεσθαι δεκάτας. V 33, 17 sqq. μυρίας ἄλλας ἀγέλας παντοδαπῶν ζῴων ἐκνέμοντες. V 94, 8 οὐ γὰρ πολυσαρκίᾳ καὶ πιότητι ζῴων χαίρει ὁ θεός. VI 22, 5

οὐ ζῷα καταθύοντες, ἀλλ' ἱεροπρεπεῖς τὰς ἑαυτῶν διανοίας κατασκευάζειν ἀξιοῦντες.

11. ζῷα καθαρὰ καὶ ζῷα ἀκάθαρτα: V 316, 9 εἶτα ζῴων ἀλόγων, κἂν μὴ τυγχάνῃ καθαρά. V 308, 1 sqq. ὅ γε νόμος ἔξω τῶν περιρραντηρίων ἐλαύνει καὶ ὅσα τῶν ζῴων κυοφορεῖ. V 19, 10 οὐ θέμις εἰσκομίζεσθαι, τὰ δ' ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ ζῴων ἀλόγων περιττώματα. V 60, 9 τῶν ζῴων τὰ πρωτότοκα ἀρρενικά, τὰ μὲν ἐκ τῶν καθαρῶν καθιερώσαντες, τὰ δ' ἐκ τῶν μὴ καθαρῶν. V 94, 13 sq. καθαρὸν ἀντὶ τούτου ζ. ἱερουργεῖν. V 233, 4 sqq. τὰ γένη τῶν καθαρῶν ζῴων. II 121, 9 τὸν κάμηλον οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἀκάθαρτον εἶναί φησι ζ. ὁ νόμος. V 70, 11 μέλιττα ζ. ἐστιν οὐ καθαρόν. V 312, 1 τοῦ περὶ τὰ ζῷα ἀνοικείου στοχασάμενος, διότι τὸ μὲν ἐστι καθαρόν, ὄνος δὲ τῶν οὐ καθαρῶν. V 257, 9 ὁ ταῦρος, ἐν τῇ τάξει τῶν καθαρῶν ζῴων ἀναγράφεται. IV 236, 19 ζῴων ἀλόγων ὀπτωμένων ἢ ἑψομένων.

12. de hominis cum animalibus commerciis: I 52, 8 πάντα τὰ ζῷα ἤγαγεν ὁ θεὸς πρὸς τὸν Ἀδάμ. III 168, 12 φυτά τε αὖ καὶ ζῷα ἐκάλεσεν ὡς πρὸς ἡγεμόνα τὸν ἄνθρωπον. I 31, 6 (ἄνθρωπος) ζῴων καὶ φυτῶν λαβὼν τὴν ἐπιμέλειαν. II 66, 18 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῷα ... πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδέδοται. V 103, 20 τὰ δ' ἄλογα ζῷα πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων χρείαν καὶ ὑπηρεσίαν εὐτρεπισθέντα. II 96, 23 τοῦτον (sc. τὸν ἄνθρωπον) γὰρ ἄρχοντα ἡ φύσις δένδρων τε καὶ ζῴων ... ἀνέδειξεν. V 105, 5 καθάπερ τὰ ὀλιγόφρονα τῶν ζῴων. V 300, 12 κἂν πλανώμενον μέντοι, φησίν, ἐχθροῦ τινος ἴδῃς ὑποζύγιον κτλ. V 217, 15 sqq. ἕνεκα τοῦ χρήσασθαι δεόμενος σκεῦος ἢ ζ., ἔπειτα ἀμφότερα κλαπῇ ἢ τὸ ζ. ἀποθάνῃ. V 190, 16–197, 7 κατὰ ζῴων ἀλόγων ἃ παραίτια γίνεται θανάτου. V 106, 22 μὴ καταζεύξας (τὸν δοῦλον) ὡς ζ. ἄλογον. V 236, 19 προδιδασκόμενος ἐν ἀλόγοις ζῴοις, ἃ χρὴ καὶ περὶ ἐχθρῶν φρονεῖν. VI 37, 15 κἂν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις παραδείγματα σκοπῶν ἄν τις εὕροι. V 309, 3 (Moses) ἄχρι καὶ τῶν ἀλόγων ζῴων τὸ ἐπιεικὲς ἀπέτεινεν. IV 184, 15 sqq. θεία τις ὄψις, ἣν τὸ μὲν ζ. θεασάμενον ὑπέπτηξεν, ὁ δ' ἄνθρωπος οὐκ εἶδεν. V 356, 18 ἀγριώτεροι ζῴων ἀλόγων ἐξετάζεσθαι. III 195, 6 εὐτοκίαν δὲ ζῴων ἀγελάρχης ... ἀναθήσει. VI 170, 3 οἱ τῶν ἄλλων ζῴων ἀγελάρχαι. V 212, 13 τῶν ζῴων ἃ μὴ μεγάλας ὠφελείας παρέχεται. IV 134, 12 ἐν ἐλάττοσι ζῴοις παιδευθεὶς τὰ τῶν κρειττόνων. IV 208, 4 τὰ γὰρ ἐντὸς τείχους ἅτε παντοδαπῶν πεπληθότα ζῴων.

13. All: III 91, 15. 19 τῶν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ζῴων ἀλόγων — ταῦτα δ' εἰσὶν αἰσθήσεις. III 300, 12 (τὰ νοήματα) ζῴοις ἐοικότα. III 84, 10 κεφαλὴ δὲ ὡς ζῴου πάντων τῶν λεχθέντων μερῶν ὁ γενάρχης ἐστὶν Ἠσαῦ. I 221, 13 Φαραώ, ὃς βασιλεὺς εἶναι δοκεῖ τοῦ συγκρίτου ζῴου. III 199, 14. 19 σύμβολον ... τῆς τοῦ ἀρίστου καθάρσεως, διανοίας, τὸ ζῴων ἄριστον, τὸ πρόβατον. III 247, 19 τὰ δὲ ζῷα ταῦτα (τράγος, κριός) δυεῖν λόγων σύμβολα τελείων. VI 67, 3 ἅπασα γὰρ ἡ νομοθεσία δοκεῖ ... ἐοικέναι ζῴῳ. V 355, 22 ἐξημερωθέντων τῶν κατὰ διάνοιαν καὶ τὰ ζῷα ἡμερωθήσεται.

ζῳοπλαστεῖν. I 20, 11 τὰ θνητὰ γένη ζ. ἐνεχείρει. IV 296, 15 πατὴρ καὶ μήτηρ ... μιμούμενοι τὸν ἀγένητον ἐν τῷ ζ. I 22, 18 (ἡ φύσις) ζῳοπλαστεῖ. V 159, 10 οἱ ἐν τῇ μήτρᾳ τῷ τῆς φύσεως ἐργαστηρίῳ ζῳοπλαστοῦντες.

ζῳοπλάστης. I 104, 25. 132, 22 ὁ ζ. θεός. I 246, 7. 276, 21. III 24, 15. 167, 7 ὁ ζ. int. θεός. V 3, 8 ὡς ἀγαθοὶ ζῳοπλάσται.

ζῳοτοκεῖν. II 44, 1.

ζῳοτόκος. III 48, 9.

ζῳοτροφεῖν. II 310, 8. III 234, 16.

ζῳοῦν. III 32, 6.

ζῳοφόρος. V 129, 20 (κύκλος). V 130, 5 σφαῖρα. IV 229, 6. 18. 231, 12. V 119, 18. (ὁ ζ.).

ζῳοφυτεῖν. V 127, 11. 260, 5.

ζωπυρεῖν. II 292, 4 ὡς πεπτωκότα ἐγείρειν καὶ τεθνηκότα ζ. III 288, 26 τὴν οὐράνιον φλόγα ἀνακαίειν καὶ ζ. ἐπειγόμενοι. II 150, 26 ἐλπίδα βεβαιοτάτην ζ. V 125, 2 τὰ τῆς ... διαίτης ἐμπυρεύματα ζ. IV 6, 15 τὰς δ' ἀρετὰς αἱ ἀπολειφθεῖσαι γραφαὶ ζωπυροῦσι. III 192, 25 ἵνα τὸ θεῖον ἄκουσμα ... ἐγείρῃ τε αὐτὸν καὶ ζωπυρῇ. VI 217, 2 τὴν πρὸ μικροῦ ζωπυρῶν ἐπιθυμίαν. IV 62, 5 ἐζωπύρει τὴν τοῦ παιδὸς φύσιν. IV 276, 14 τὴν δὲ κεκαινουργημένην φωνὴν ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις ἤγειρε καὶ ἐζωπύρει. V 12, 20 τὸν ἐπὶ τοῖς ἀοράτοις πόθον ἐζωπύρει. IV 178, 12 ἡ δ' ἔμπαλιν ... πατρικὴν ἔχθραν ζωπυροῦσα. IV 70, 10 ζωπυροῦσα καὶ ἀναφλέγουσα τὴν ἔκνομον ἐπιθυμίαν. I 224, 7 τῷ ... λήθην δὲ ζωπυροῦντι. IV 47, 12 τὸ ἀκατάλλακτον ἐν αὐτοῖς ζωπυροῦντες. IV 64, 16 ὑπὸ τῶν ὀργὴν ἀμείλικτον ἐπ' αὐτῷ ζωπυρούντων. VI 21, 3 καθάπερ ἐν ὕλῃ σπινθῆρα τυφόμενον ζωπυρῆσαι. VI 215, 2 τεθνεῶτα τῷ δέει ζωπυρήσας. IV 194, 3 ὅσον ἐν ταῖς

ψυχαῖς προϋπῆρχε γενναιότητος ζωπυρήσαντες. V 338, 21 πολέμιοι τὰς ἐν τῇ ψυχῇ κακίας ζωπυρήσαντες. V 327, 8 τοὺς τὰ τῆς ἔχθρας ὑπεκκαύματα ζωπυρήσαντας.

ζωπυρεῖσθαι. II 271, 23 δι' ὧν τὰ καλὰ ζ. πέφυκε. I 13, 12 (τὰ πνεύματα) ζωπυρεῖται καὶ τιθηνεῖται. III 14, 14 ὁ ἔναιμος ὄγκος . . . ζωπυρεῖται προνοίᾳ θεοῦ. III 288, 17 ἄμοιρος ἀθανασίας, ἡ . . . εἰς ἀεὶ ζωπυρεῖται. I 279, 25 ὅταν ἐν ἡμῖν ζωπυρῆται Φαραὼ καὶ ὑγιαίνειν δοκῇ. III 70, 18 ἵνα . . . ὁ νοῦς . . . ζωπυρῆται. IV 62, 22 τὸ δὲ μῖσος ἔτι μᾶλλον ἐζωπυρεῖτο. V 69, 5 ἡ ἱερὰ φλόξ, ζωπυρείσθω. VI 99, 20 (φλὸξ) ζωπυρουμένη δ' ἔχει φέγγος. VI 148, 10 ἀεὶ καινουμένης καὶ ζωπυρουμένης αὐτῷ τῆς συμφορᾶς. IV 97, 5 τούτοις ὑποτυφομένῳ καὶ ζωπυρουμένῳ πάντως τὰ ἐντὸς ἐκαίετο. I 298, 8 (τὰ φαῦλα) νῦν δ' ἀεὶ ζωπυρούμενα. V 133, 23 μηδὲν ἐμπύρευμα καρπῶν φθορᾶς ἐάσας ζωπυρηθῆναι. II 292, 5 σπινθὴρ ..., ὅταν καταπνευσθεὶς ζωπυρηθῇ. III 215, 24 αὔραις γὰρ ἀρετῆς οὗτοι ζωπυρηθήσονται. I 96, 2 περιαναστάσης καὶ ζωπυρηθείσης αἰσθήσεως. I 275, 15 ζωπυρηθέντων κακῶν. I 252, 3 τοῦτο (sc. τὸ ὑγείας σπέρμα) ὥσπερ ἐμπύρευμα . . . ζωπυρητέον.

ζώπυρον. I 154, 30 ἀρετῆς. V 103, 12 ἐλευθερίας. IV 165, 4 τῆς ἀρχαίας κακίας. VI 122, 16 τῆς ἰδίας σωτηρίας.

ζωτικός. VI 178, 19 ὅσον ἦν ἐν αὐτῷ (sc. τῷ ἀέρι) ζωτικόν. V 53, 10. 370, 3 (αἷμα). V 128, 10. 292, 12 (αὖραι). I 277, 2 sq. 279, 8. IV 32, 12. 142, 8. 166, 1 (δύναμις), II 83, 21 (λόγος). I 9, 11 πνεῦμα. IV 233, 20 (ὕδωρ). VI 112, 6 ἀεὶ κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ.

ζωώδης. IV 34, 8 ζωωδέστατα . . . αἰσθήσεις.